GÖĞÜS TAKINTISI

20 Ekim 2006-Güneri Cıvaoğlu-milliyet

Sebep?..Çünkü... Resmin merkezinde bulunan ve özgürlüğü simgeleyen genç kadının giysisi sokak çatışmalarında yırtılmıştı. Bir elinde Fransız bayrağı, diğer elinde tüfek tutan kadının göğüslerinin görünmesi sakıncalıydı (!)Ressam Delacroix'nın bu yapıtı Fransız İhtilali'nin "simgesi"dir.İnsan hakları beyannamelerine ve özgürlük meşalelerine referanstır.Yani...Sadece Fransa'yla değil, küresel demokrasi hareketleriyle örtüşmüştür.......................Kadının göğsünün görünmesi sakıncalıysa, "Venüs"ten başlayarak bütün çıplak kadın heykellerinin fotoğrafları da okul kitaplarından çıkarılsın.Öğrencilerin müzelere girişleri bile yasaklansın.Ne dersiniz... Plajlar da öğrencilere kapatılsın mı?Çıplak kadın heykeline "Tükürürüm böyle sanata!" diyen de AKP'li belediye başkanı değil mi?........................Delacroix iyi bir ressamdı.Onun bu "Halka Yol Gösteren Özgürlük" yapıtını ders kitabından çıkarmak bir yana... Onun "Haçlıların İstanbul'u Alışı" resmi de kitabın sayfalarında yer almalıydı.

O resim, Hıristiyanların Hıristiyanlara katliamını, gözleri para ve altınla dönmüş Haçlıların Bizans zenginliklerini nasıl da yağmaladıklarını yansıtır.Belki "Sakız Adası Katliamı" yapıtı da ders kitabı sayfalarına konulmalıdır.Rumların Osmanlılara saldırılarını yansıtır.Ama...Hayır.Resimdeki kadının göğüsleri var ya, o göğüsler varken gözleri başka şey görmez.......................Bu olay, marifetlerin devamıdır.Daha önceki marifet, ders kitaplarından Darwin'in "Evrim teorisi"nin çıkarılmasıdır.Türk çocukları, dünya çocuklarının okudukları, insanlığın evrimi için bu en yaygın teoriden habersiz yetişeceklerdir.

Öyle ya "kaburga kemiğinden üremek, Adem ve Havva öğretilerinden beslenmek" varken, Darwin'in "insanın atasının maymun olduğu" yolundaki iddiası da ne demek (!..)Oysa...Bilim "kuşku" ile yol alır.Birinden ya da diğerinden yana tavır koymadan teorileri öğretmek çok daha bilimseldir.700 akademisyen, 8. sınıf Fen Bilgisi kitabından, bu bölümün çıkmasına tepki göstermişti. Milli Eğitim Bakanı Çelik, 2006 baskısında "Evrim teorisinin yeniden yer alacağını" açıklamıştı.Ne yazık ki... Bu söylem havada kaldı........................11. sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitabında "Abdest alınırken kullanılan su sayesinde alyuvar sayısı çoğalır" ifadesi de tam bir bilimsel yalandı. Her şey bir yana, lise son sınıf öğrencisini bu yalana kanacak kültür düzeyinde sanmak ayıp........................Ya aynı kitabın 2002 baskısındaki "Kuran'ın Türkçe açıklamalarını okumalıyız" satırının çıkarılması!..İslamın kutsal kitabının tam anlamıyla öğrenilmesinden bu zihniyet neden korkar ki?..Ve...8. sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitabının 2006 baskısına konan "Cemaatlerin, hoşgörüyü desteklemeleri durumunda ülkenin birlik ve beraberliklerine katkıları olur" ifadesinin, tepkiler üzerine çıkarılması için genelgenin Ramazan Bayramı sonrasına bırakılması...Laik devlette genelgelerin tarihi, dini takvimle mi belirlenir?.......................Gazetelerde bir fotoğraf... Sayın Çelik'in çorabında "Milli Eğitim Bakanı" yazısı var. Gözlerime inanamamıştım."Ayaktaki çoraba" kadar inmişse böyle mi oluyor?

Milli Eğitim Bakanlığı, ilköğretim 7. sınıf Vatandaşlık ve İnsan Hakları Eğitimi ders kitabını, sayfalarında bulunan bu resim nedeniyle onaylamadı. Kitap, ancak resmin çıkarılmasından sonra Talim ve Terbiye Kurulu'ndan geçti ve onay aldı.

HEP O KAFA

13 Mart 2009-Güneri Cıvaoğlu-milliyet

DARWIN’in 200. yıldönümü... Ve TÜBİTAK dergisinde “Darwin sansürü...”
21. yüzyılda olacak şey mi?
TARAF’ta Ahmet Altan’dan şu satırlar altı çizilerek okunmalı.

Darwin'in, insanlığın geo sapmasıyla maymundan geldiği teorisinin resimli anlatımı...

Eğer inançlı biriyseniz “inandığınızın” yarattığı bu evrenin sırlarını bilim aracılığıyla öğrenmek de bir tür “ibadet” sayılır.

Vanity Fair dergisinde yayınlanan Charles Darwin karikatürü...

Hıristiyanlık, Ortaçağ boyunca sürdürdüğü dövüşten artık vazgeçti.
Vatikan şimdi “Darwin ve evrim” teorisi konusunda konferans düzenleyerek bunu tartışıyor. Müslümanlık ise en son ve “en genç” büyük din.
Şu anda, Hıristiyanlığın “Ortaçağlarına” tekabül eden bir yaşta.
Tam bilemiyorum ama belki de bu yüzden yeryüzünde Müslümanlar arasından daha fazla “bağnaz” dindar çıkıyor.
Ama... Bu bağnazlığı da artık “bilim adamları” vasıtasıyla yürütmemek gerekir. Din, kendi inançlarının gereğini özgürce yerine getirsin. Bilim de kendi araştırmalarını özgürce sürdürsün.
Bir bilim dergisinin başına “bilim adamı” görünümünde “bağnaz bir dindar” koyar, dinin bilime müdahalesine yol açarsanız, öncelikle “müdahale” kavramını meşrulaştırırsınız.
Din adına bilime müdahale meşru olursa, bunun karşılığında bilim adına da dine müdahale meşru olur.
Önemli olan, bu iki alanın birbirine müdahale etmemesi...
Bilim dergisinde Darwin’i sansür ettirmenin yolunu açarsanız, yarın bir gün bir başkasının da Diyanet İşleri’ne girip “Hadis-i Şerif” yayınını durdurmasının yolunu açmış olursunuz.

Galiba sorun, AKP’de...
“İnsanlar laik olamaz, devlet laik olur” zihniyetinin sakatlığında...
Laikliği beyninde çözememiş, içine sindirememiş ve laikliği yabancı bir madde gibi devlete atanların bu ne ilk marifetleridir, ne de son marifetleri olacaktır...
TÜBİTAK’tan bir açıklama yapılarak dergi sorumlusunun “yetkisini aştığı” iddia edildi.
Ya bilim önünde kimilerinin “haddini aşması?” Onlar için açıklama yok.

Bruno’nun 1600 yılında yakıldığı meydanda bulunan heykeli...

Yakıldığı Yere Heykeli Dikildi
GIORDANO Bruno İtalyan filozof, rahip ve gökbilimcisidir.

Rönesans’ı biçimlendiren filozoflar arasında en önemli olanlardan biridir.
16 yaşında “Dominiken” tarikatına girdi.
Ancak...
Kopernik’in Güneş Sistemi teorisiyle tanışınca Hıristiyanlığın dünyayı sabit sayan inancıyla bağlarını kopardı.
Bunun üzerine karanlık çağın kilisesi, onun diri diri yakılmasına karar verdi.
Yıl 1600 ... Hüküm gereği, Roma’daki “Campo dei Fiori” Meydanı’nda gerçekten diri diri yakıldı.
Ama...
Bruno’nun yakılması, Güneş’in ve onun etrafındaki Dünya ve diğer gezegenlerin dönmekte olduğu ve evrenin sonsuzluğunda bu dönme ekseninin sürekli kaydığı gerçeğini değiştirmedi.
Bruno’nun, Campo dei Fiori Meydanı’nda yakıldığı yere heykeli dikilmiştir.
Kendisini yargılayan kiliseye Bruno şöyle seslenmişti:
“Aydınlık ve karanlık arasındaki, bilim ve cehalet arasındaki savaşa her yerde katıldım. Cehaletin babaları olan resmi akademisyenlerin yanı sıra, kalın kafalı çoğunluğun öfkesinde hedef olarak yaşadım. Ne gördüğüm hakikati gizlemekten hoşlanırım, ne de bunu açıkça ifade etmekten korkarım.”

İŞTE BEKLENEN YAZI

Haziran 19, 1998- Serdar Turgut- hurriyet

Dahi olan erkeklerin bile iş kadınlarla ilişkiye gelince 70 zekâ yaşında bir embesile dönebildiğinin en iyi kanıtı Charles Darwin'dir.Üstat, o dönemde birkaç yıldan beri Emma Wedgwood ile iyiden iyiye kırıştırmaktadır.
Yani kırıştırma dediysek bugünün standartlarına göre de anlamayın meseleyi.

O zamanlar İngiltere'de Victorian dönemiydi. Bu dönemde toplumda belirli yeri olan insanlar, evlenmeden önce en fazla üç metre birbirlerine yaklaşıp uzaktan koklaşmakla yetinirlerdi.

Bu durum Darwin açısından artık tahammülü imkânsız bir hal almıştı.
Temmuz ayında Darwin, Emma'ya evlenme teklifinde bulunmaya karar verir.
Ancak iyi bir bilim adamı, iyi bir sosyolog ve cinsel arzuyla had safhada bulanmış olmasına rağmen hâlâ iyi bir zekâsı bulunduğundan evlilik konusunda muazzam şüpheler de taşıyordu.
Bir yaz akşamı evde oturdu, akıl defterini çıkarıp evlilik konusunda bir muhasebe yapmaya girişti.
Defterin bir sayfasına ‘EVLEN’, diğer sayfasına da ‘EVLENME’ diye başlık attı.
Ve ilgili sayfaları maddeler halinde doldurmaya başladı.
Aşağıda, bu tarihi belgeyi aynen aktarıyorum. (Kaynak: The Correspondence of Charles Darwin, vol.2 sayfa 443-445, editörler Frederick Burkhardt ve Sydney Smith, Cambridge University Press)
Charles Darwin'in not defterinden:
‘EVLEN’ sayfasında evliliğin avantajları şöyle sıralanmış:
- Çocuklar (Eğer Tanrı izin verirse)
- Bana ilgi duyabilecek sürekli hayat arkadaşı (ve yaşlılıkta arkadaş)
- Sevilecek ve oynanacak bir nesne (Köpek'ten daha iyi hiç olmazsa)
- Ev ve eve bakacak bir insan
- Müziğin ve kadın sesinin güzelliği, onunla sohbetin melodisi
- Böyle şeyler insan sağlığı için çok iyi

Ama Bütün Bunlar Çok Büyük Bir Vakit Kaybı
(Serdar Turgut'un notu: Charles Darwin evliliğin olumlu yanlarını sıralarken bir ara gördüğünüz gibi paniklemiş ve aklı başına gelerek bir anda olumsuzlukları sıralamaya başlamıştır. Hatta dahası notların orijinalinde bu büyük harfle yazdığımız bölümün altı çizilmiştir. Devam edelim okumaya)
- Aman Tanrım! Hayat boyu sadece kendimi işime verecek değilim ya. Hayır hayır olmaz. Düşünsenize kirli Londra'da evde tek başıma yaşadığımı.
- Hayal et bak, evdesin. Güzel bir kitap var elinde, müzik var. Şömine yanıyor ve karın da yanında oturuyor.
'Evlenme' sayfasındaki notlar:
- İstediğim yere istediğim zaman gidebilme özgürlüğü
- Akıllı adamlarla kulüpte sohbet imkânı
- Akrabaları ziyaret gibi tatsız bir şeye zorlanmama durumu
- Çocukların neden olacağı endişe ve masrafla uğraşmaktan kurtuluş
- Büyük ihtimalle çoğu zaman münakaşa etmek zorunda kalmaktan kaçış
- Zaman kaybı, lüzumsuz kaygılar, sorumluluk gibi şeyleri unutmak
- Eğer çok çocuk olursa kitaba ayıracak para kalmaması ihtimalinden kurtuluş.
Bütün bunları alt alta yazdıktan sonra Darwin sonuca varır:
''Önemli değil be oğlum. Biraz gülümse haydi. İnsan bu hayatı tek başına, arkadaşsız, çocuksuz, kırışmış suratla yalnız başına da yaşayamaz ki. Önemli değil, unutma ki gerçek yaşamda birçok mutlu köle de vardır. Evlen, evlen.''

İşte böyle. Darwin bu muhasebeyi yaptıktan sonra evlenmeye karar verir.Bu kararı Emma'ya bildirmesiyle de anında şu olaylar zinciri başlar:
1- Emma adamın evlenme kararını öğrenir öğrenmez ilk önce bunu kabul eder.
Sonra Charles'ı biraz daha delirtmek için sürekli olarak evlilik gününü erteler. Emma, sekse hazır hale gelmiş bir adamın beyninin yüzde 90'ının çalışmaz halde olduğunu içgüdüsel bir şekilde bilmektedir.
2- Emma evliliği erteledikçe, Charles kadına daha da tutkuyla bağlanır. Cinsel çılgınlığı artık had safhadadır çünkü.

Ve bilimsel not defterine 1838 ayının kasım ayında ''Cinsel arzular insanın tükrük bezinin daha hızlı çalışması sonucunu doğuruyor. İlginç bir bağlantı var'' diye yazmayı başarmış bir beyne sahip olan Darwin hayret bir şekilde yine aynı ay Emma'ya şu mektubu gönderir:

''Bir şeyi ölçü dışında seven bir çocuk gibi yazacak kelime bulmakta güçlük çekiyorum sevgili Emma. Sevgili, canım Emma, bana büyük mutlulukları tattırmış olan elini büyük bir şükran ve alçakgönüllülükle öpüyorum. Ama sevgili Emma unutma ki hayat kısadır ve iki ay yılın altıda biridir.''
Anlayacağınız Darwin bile o aşamada artık normal değildir. Evlenmek için iki ay bile bekleyememektedir.
3- Emma sonunda evet der. Ve çiftin birbiri ardına tam tamına 10 çocuğu olur. Darwin'in evlenmeden önce Thomas Malthaus'un nüfus artışının dünyada açlık yaratacağına ilişkin kitabını okumuş olmasına rağmen bu şekilde davranması da gayet tabii başka bir araştırma konusu olacak kadar ilginçtir.
4- Ve çocuklarından Leonard beş yaşına geldiğinnde bir gün evde kanepenin üzerinde tepinmektedir. Darwin ona biraz sessiz olmasını söyler. Leonard babasına döner ''Ve rahatsız olduysan sana tavsiyem odadan çıkmandır'' diye konuşur. (Life and Letters of Charles Darwin, Francis Darwin editör, 1888. yeni baskı Johnson Reprint Corporation 1969 vol.1, sayfa 137)

Büyük ihtimalle Darwin o anda büyük bir hata yaptığını anlamıştır ama iş işten tabii ki geçmiştir. Bilmem anlatabiliyor muyum?

TUHAFIN TUHAFI

Ocak 12, 1998-Serdar Turgut- hurriyet

Amerika'da yaşarken, bir gün durup dururken, ‘‘Artık vatanıma dönmek istiyorum’’ diye haykırdım.Herkes bu anormal gelişmeyi bendeki milliyetçi duyguların gücüne bağladı. Halbuki ben tuhaflıktan hoşlanan bir insandım ve Türkiye'nin hoşlandığım bu konuda son derece zengin malzemeyle dolu olduğunu biliyordum.

Neyse, döndüm ve yanılmadığımı da gördüm.
Yanılmak da ne kelime, Türkiye'nin tuhaflık kavramını bile dejenere etmiş olduğunu keşfettim. Şimdi çok mutluyum.

Tuhaflığın dejenere edilmesi nasıl olur, bakın anlatayım.
Önceki gün Refah Partisi Başkanı Necmettin Erbakan, **Darwin**'e verip veriştirdi.
İnsanlar maymundan gelmiş olamaz, dedi. Evrim teorisi yanlıştır, dedi. Şimdi buraya kadar her şey normal.
Dünyadaki bütün ülkelerde radikal dinci akımlar Darwin'i reddeder.Bunların çoğu Darwin'i tamamen yanlış anlamaktadırlar ama olsun yine de ona kızmalarının kendilerine göre bir mantığı vardır.
Erbakan da konuyu orada bıraksa diyeceğimiz bir şey olmayacak. Ama yok o illa da sözüne devam ediyor.
Olaya bir de Türk tuhaflığının damgasını vuruyor.
Diyor ki Erbakan: ‘‘Darwin'in teorisinin yanlış olduğu Malezya'daki bilim adamları tarafından ispat edilmiştir.’’
Böyle diyor Refahlı lider.
Ve böyle diyerek de Türk insanını zerre kadar anlamadığını ortaya koyuyor.
Bir Türk vatandaşının herhangi bir şeyin doğrusunu Malezyalılar'dan öğrenmeyi kabul edebilmesi imkânsızdır.
Dahası Türkiye'de, yavruvatanda ve diğer ülkelerdeki Türkler'in, Malezyalılar'ın herhangi bir şeyi doğru yapabileceğine ikna olmaları da olanak dışıdır.

Türkler'in egosu öylesine gelişmiş durumdadır ki Malezyalılar bize hayatta tek ve en iyi bildikleri konu olan ‘‘Evde en iyi maymun besleme yöntemleri’’ konusunda bile ders veremezler.
Zaten birkaç ay içinde Sultanahmet'teki maymun satıcıları bu konuda da Malezya'da okutulacak yüksek okul ders kitaplarını yazacak düzeye geleceklerdir.

Durum böyleyken Darwin'in teorisinin yanlışlığını Türkler'in Malezyalılar'dan öğrenmelerini söyleyerek, Refah Partisi lideri bence siyasi yaşamına asıl o gün nokta koymuş durumdadır.
Türkiye tuhaflığı da dejenere etmemiş olsaydı mesele daha basit halledilirdi aslında.
Hoca yine Darwin'e karşı olabilirdi. Yine evrim teorisinin yanlışlığını haykırabilirdi.
Ama bunu ispat için Malezyalılar'dan medet umması gerekmiyordu. Yapacağı tek basit şey arkadaşı Şevki Yılmaz'ı yanına çağırmak ve ‘‘Ahali bakın. İşte Darwin'in bütün teorilerinin yanlış olduğunun canlı kanıtı buradadır’’ diye bağırmaktı.
Size bir şey söyleyeyim mi...

O zaman bilime en sıkı bir şekilde bağlı olan insanlar bile Darwin'i tamamen reddedecek raddeye gelebilirlerdi.
Türkiye'nin tuhaflığı bazı gazetecilerin yazılarında da ortaya çıkıyor.
Örneğin diyelim ki ben yarın şöyle bir yazı yazdım:
‘‘Dün son 100 yılın en seksi erkekler listesinde 11'inci sırada, Antonio Banderas'ın da önünde yer alan kişiyle bir görüşme yaptım.
Kendisine bir müjde verdim.
Artık bundan sonra olacak elektrik kesintilerinden de onu sorumlu tutacağımı ve ilk elektrik kesintisinde evine gelerek kendisini öldüreceğimi söyledim.
Son 100 yılın en seksi erkekleri listesinde 11'inci sırada, Antonio Banderas'ın da önünde yer alan kişi bunun üzerine çok sinirlendi.
Çizmeyi aşmaya başladığımı ve böyle devam etmekte ısrar edersem gerekirse beni işten kovacağını söyledi.’’ Tamam mı, yazı bu kadar olsun. Şimdi, diyelim ki Amerika'da bir köşeyazarı bir gün aniden bu şekilde bir yazı yazsa kendisini direkt olarak tımarhaneye kapatırlar.

Ama Türkiye'de bunu yazan kişi tımarhaneye kapatılmayacağı gibi, yazıda anlatılanların her bir kelimesinin yüzde 100 doğru olduğunu hepiniz biliyorsunuz ve üstelik de buna kimse şaşırmıyor, değil mi?
Haydi itiraf edin, değil mi?

Belki yazıyı okurken kafanıza takılmıştır, belki şaşırmışsınızdır diye son bir açıklama yapayım...
Evet ben Türkler'in egosunun çok gelişmiş olduğunu düşünüyorum.
Türk insanı kadar fazla ve sürekli yanlış yapan, bunların yanlış olduğuna ikna edilmesi kesinlikle mümkün olmayan, hiçbir yanlışından ders almayan insan tipi dünyada yoktur.
Biz neden böyleyiz bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da ‘ego’ denilen şeyin de sözlük anlamının bu olduğudur.

EVRİM DÜŞÜNCESİ NEYE AYKIRI?
Özdemir İnce-Haziran 03, 2001-hurriyet

Akit gazetesinin (18 Mayıs) haberine göre, 'ANAP, DYP ve FP milletvekillerinin ilk, orta ve yüksek eğitim kurumlarında evrim teorisinin okutulmasına karşı, TBMM çatısı altında başlatmış oldukları hukuk mücadelesi hızla sürüyor.'

6 Mayıs tarihli yazımda bu konuya değinmiştim. Anlaşılan, ANAP'lı Sebgetullah Seydaoğlu ve DYP'li İhsan Aytekin'e, FP'li Zeki Çelik ile Suat Pamuk da katılmışlar.
Kuşkusuz, Charles R.Darwin'in Evrim Kuramı'na karşı olabilirler; üç Kutsal Kitap'ın yazdığı gibi Hz.Adem'in ilk insan olduğuna inanabilirler. Beni şaşırtan, Evrim Kuramı'nın okullarda okutulmasına karşı olmaları değil, fakat bununla siyaset yapmaları. Bakanlıklara verdikleri soru önergelerini okudukça ağzım bir karış açık kalıyor. FP'li Zeki Çelik, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan 'Hz.Adem'in ilk insan olduğu gerçeğinden yola çıkarak insanın maymundan geldiğini ileri süren Evrim Kuramı'nın İslám inancıyla bağdaşmadığı' görüşünü almış. Bu görüş din derslerinde zaten öğretiliyor. Ama, Milletvekilleri, Tabiat Bilgisi ve Biyoloji derslerinden Evrim Kuramı'nın çıkartılıp yerine dinsel görüşün 'bilimsel doğru' olarak okutulmasını istiyorlar. Diyanet İşleri Başkanlığı da Cumhuriyet'in temel ilkeleriyle çelişen fetva veriyor. Verebiliyor.

Bilim ve din aynı alanlarda birlikte hüküm süremezler. 'Bilim öğrenir, din öğretir. Bilimin itici gücü kuşkudur; dinin çimentosu ve tutkalı inançtır.' İkisinin yetki alanlarını karıştırmamak gerekir.Bilim dünyayı anlamaya çalışır; dinler ve felsefeler insan yaşamına bir anlam verme görevini üstlenmişlerdir. Batı'da, kilise kendi dünya açıklamasını bilime kabul ettirmeye kalkıştığı zaman hep anlaşmazlık çıkmıştır. Bilim görülebilen ve algılanabilen olgularla ilgilenir. Görülenin 'ötesinde' olanları yorumlamaya kalkışmaz ve kendi görüşünü dine kabul ettirmeye çalışmaz. Bilim kuşkusuz Tanrı'yı dışlamaz; Tanrı'nın ne varlığını ne de yokluğunu kanıtlayabilir. Bu zaten onun işi değildir. Darwin de aynı kanıda: 'Bu kitapta sunulan görüşlerin herhangi bir kimsenin dinsel inançlarını sarsması için anlaşılır hiçbir sebep göremiyorum.' diyor.
Ancak Kilise, Tanrı'nın varlığını hedef almasa da, Evrim Kuramı'nın 'Kitap'ın otoritesini sarstığı düşüncesinde. Bu nedenle, özellikle ABD'de Evrim Kuramı'nı çürütmeyi amaçlayan doktora çalışmalarına maddî destek vermeyi sürdürüyor. Gerçekten de, Evrim Kuramı 'Tanrı' düşüncesine aykırı değil. Çünkü, Tanrı'nın iradesi insanı Adem aracılığıyla da, Evrim yöntemiyle de gerçekleştirebilir. Ancak, Tanrı düşüncesiyle çelişmeyen Evrim Kuramı, Kutsal kitaplar için bir tehdit içeriyor. Evrim Kuramı'na ve bilimsel verilere dayanarak, İncil'in insan elinden çıktığını ileri sürmek mümkün. Kilise'nin telaşı buradan kaynaklanıyor.

Bizim milletvekillerinin savlarının ciddibir yanı yok. İhsan Aytekin'e göre, Lenin, Stalin, Mao, Hitler gibi kanlı diktatörler meğer Darwin'den esinlenmişler. Bu görüş, Hitler'in 1915 Ermeni olaylarından esinlendiği safsatasını da dolaylı olarak kabul etmiş olmuyor mu?

Bir başka sav da Bayburt Milletvekili Suat Pamukçu'dan geliyor: Bölücü ve yıkıcı terör örgütleri, beyinleri materyalist fikirlerle yıkanmış olduğu için siláhlı mücadele yapıyorlarmış. Bu varsayımın doğru olduğunu kabul etsek bile Hızbullahçıları nasıl sınıflandıracaklar? Afganistan'da İslám adına televizyonu, radyoyu, müzik aletlerini yasaklayan, sakal bırakmayı zorunlu kılan, kadınları doğduklarına pişman eden ve en hunharca cinayetleri işleyen, son olarak da Budistlere simge taktıran Taliban gerçeğini nasıl açıklayacaklar? Hizbullahçıların ve Taliban'ın esin kaynağı da Evrim Kuramı mı?

Bayburt Milletvekili Suat Pamukçu, Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'e sorduğu soru ile kendini çok zor duruma düşürdüğünün farkında bile değil. Kendisine de şöyle bir soru sorulabilir: Bölücü ve yıkıcı terör örgütlerinin esin kaynağı materyalist fikirler ise Hizbullahçılar ile Taliban'nın ilham kaynağı ne olabilir? Darwin'in Evrim Kuramı ile materyalist görüşler mi, yoksa İslám mı? Saçma sorular soranlara böyle sorularla karşılık verilebilir.

Türkiye'de Evrim Kuramı'na inanan milyonlarca 'materyalist' var. Bu insanların büyük bir çoğunluğu Tanrı düşüncesiyle, İslám gerçeği ile uyum içinde yaşıyorlar ve hiçbiri bölücü ve yıkıcı terör örgütü mensubu değil. Bu ülkenin Hz.Adem'e inanan Müslümanlarının ezici bir çoğunluğu ne Hızbullah'ı ne de Taliban'ı onaylıyor.

Bölücüler 'Bölücü' oldukları için öldürüyorlar, Hızbullah ve Taliban da 'Şeriat' adına cinayet işliyor.

Darwin'in Evrim Kuramı'nı bahane ederek Cumhuriyet'in laiklik ilkesi ile mücadele etmek hiç de akıllıca bir yöntem değil.

BALIK, KUŞ, İNSAN...

İlhan selçuk-20 Aralık 1997 Cumartesi-cumhuriyet

Yaşamak nedir? Balık için yüzmektir, yılan için sürünmektir, kuş için uçmaktır.

Kimsenin aklına “Kuş neden uçuyor?” diye bir soru gelmez; “Balık neden yüzüyor?” ya da “Yılan neden sürünüyor?” diye bir soru işareti çoğu kişinin aklını kurcalamaz. Aslanın geyik yavrusunu parçalaması, panterin karacayı kovalaması kimseyi şaşırtmaz; hayvanların hayvan gibi yaşaması doğanın yasası sayılır.

Peki, insanın insan gibi yaşamak istemesi neden çoğu kişiyi şaşırtıyor?

İnsanın insan gibi yaşaması ne demektir?

Bu soruyu anlamak için doğaya bakmak gerekiyor. Her şeyin yanıtı doğadadır; doğmadan önce, yaşarken ve öldükten sonra ister istemez bütünleştiğimiz evrendedir... Ki o evrende insanın insanlaşması zaman ve mekân içinde gerçekleşmiştir.

İnsan birdenbire insan olmadı ki!.. Yazılı tarihlerden önceki dönemleri bir yana bırakalım; geçmişin karanlıklarından aydınlığa dönüşümün insanlık serüvenini izlediğimizde, insanın insanlaşması için ne çabalar harcandığını, ne emekler verildiğini, ne güçlükler çekildiğini görmek kolaydır.

Başlangıçta hayvan gibi yaşayan insana kendisi dışında hiç kimse “Neden böylesin” diye sormadı. İnsan göçebelikten kurtulup yerleşik düzene tarım devrimiyle girdi. Eker, biçer, üretir yaratık olmasının benliğinde yarattığı dönüşüm, korkunç bir aşamayı vurguladı. İnsan, çıkardığı sesleri konuşmaya dönüştürüp dil ile iletişimi kurduğunda, insanlaşma yolunda şaşılası bir adım daha attı. Yazıyı bulması; havada savrulup yitikleşen konuşmaları taş, tahta, bez üzerine işleyip saptayarak ölümsüzleştirmesi ise olağanüstü bir atılımdı.

İnsan olmak için insanın benliğinden gelen dürtüyü kimse durduramadı; balık için yüzmek, yılan için sürünmek, kuş için uçmak neyse, insanın insanlaşma çabası o kadar doğaldı.

Doğal olmasa insan insanlaşamazdı.

İnsanın insanlaşması; balığın balıklaşması, yılanın yılanlaşması, kuşun kuşlaşması gibi doğanın ürünüdür.

İnsanın insanlaşmasında tarihsel zamanların yazıyla saptanmış dönemleri daha çarpıcı gerçekler içeriyor. Emeğin sömürüsü toplumsal bir düzen oluşturduğunda insanlığın bir aşamasına daha girildi; emeğin sömürüsüyle uygarlıklar yaratıldı. Uygarlıklar, insan aklının ışığını, daha aydınlatıcı güce kavuşturdu. Dinleri üretti insanoğlu; önce dinlerin yargılarına bağlanan insan aklı sonra bağlarından kurtuldu; dinden soyutlandı akıl, bilime yöneldi. Sömürüyle oluşan uygarlıklardan sonra sömürüsüz uygarlıklara yöneldi insan... Savaşlar, talanlar, yıkımlara karşı direnmeler, başkaldırmalar, devrimler sürecine girildi. Tarım devriminden sonra sanayi devriminin patlamasıyla insanın insanlaşması yolunda adım adım yüründü.

Hiç durmadı insan, insanlaşma yolunda...

Ve durmayacak.

İnsanın insanlaşma dönüşümünde çaba göstermesi, varoluşunun doğasındandır.

İnsanoğlu özgürlüklerini genişletmek ister, demokrasiyi derinleştirmek için çabalar, tüm devrimlerin kazanımlarını savunmak ve sosyal adalete doğru yeni atılımlarla yürümek insanın öylesine doğasındadır ki bu tutum ve davranışlar, balığın yüzmesi, kuşun uçması, karıncanın çalışması, ipekböceğinin kozasını örmesiyle eşanlamlıdır. "İnsan gibi yaşama"ya yönelmek veya yönelmemek bizim elimizde değildir; bu yoldaki engelleri aşmaya çabalamak, varoluşumuzun bilinci ve mutluluğumuzun gerekçesidir.

Ama insanın insanlaşmasına karşı çıkanlara ne diyelim?

Tarihin hangi döneminde insanın insanlaşmasına karşı çıkanlar olmamış ki? Bu da doğaldır, evren diyalektiğinin gereğidir; kertenkelenin ya da yılanın niçin süründüğüne şaşıyor muyuz?

BİR ERKEK, İKİ BAŞ.

13.11.2013, Mine Kırıkkanat-yeniyaklasimlar.org/

Kadın saçından tahrik olabilen erkeklerin beyin fonksiyonları, uzun zamandır ilgimi çeken bir konudur. Böyle bir beynin kadın saçı görünce anında çalışan uyarı/icraat mekanizması, nasıl bir fizyolojiyle açıklanabilir? Baş ile apış arasındaki düz kontak, beyin kıvrımlarının az olmasından mı ileri gelir, yoksa çok olmasından mı? Zekâ düzeyi nedir, vb. vb…
AKP'li kadın milletvekillerinden bazılarının TBMM'ye türbanla girdiği gün, Brüksel'in ünlü kitapçısı Filigrannes'da dolaşıyordum. Günün anlam ve önemine pek uyan bir kitap çarptı gözüme: **Tom Hickman**'ın Türkçeye ana başlığını "Tanrı'nın Zamazingosu" diye çevirebileceğimiz "God's Doodle: The Life And Times Of The Penis" adlı araştırması.
Daha ilk satırlarda, yıllardır merak ettiğim bazı soruların yanıtına ulaştım: Meğer antikçağlardan günümüze, bütün erkeklerin zaten iki başı varmış! Çin'den Maçin'e, Sümerlerden Romalılara, Japonlardan Amerikalılara tüm tarih boyunca, erkeklerin kafasından "büyük baş", pipisinden ise "küçük baş" olarak söz edilirmiş, iyi mi?

Bizim ellerde ancak ve yalnız kurbanlık hayvanların "büyükbaş" ve "küçükbaş" diye tanımlandığını düşününce, biraz tuhaf olmadım değil… Türkçeden başka hiçbir dilde herhangi bir hayvandan "baş" diye söz edilmediğine, zaten sarmısak, soğan ve çıban da salt bizim dilimizde baş olabildiğine göre; ister istemez yeni bir soru asıldı zihnimin çengeline: Acaba başka kültürlerin insanın erkek türüne yakıştırdığı büyük, küçük başları, kurbanlık ve kesim hayvanları için kullanan bizim kültür, sünnete mi gönderme yapıyordu?
İşte size sorudan öte, kuşkusuz asla çözülemeyecek bir muamma... Devam ettim, kitabı okumaya.
Leonardo da Vinci, "erkeğin iki başı"na ilişkin düşüncelerini, çağımızdan 500 yıl önce şöyle yazmış: "Penis, insan zekâsıyla doğrudan ilintili ve hatta bazen özgün bir zekâya sahiptir. Sahibinin uyarmak istediği penis, oralı olmayabilir. Kimi kez, sahibi uyarmayı aklına getirmediğinde, hiç istemediğinde bile harekete geçebilir. Çoğu kez sahibi uyurken uyanır, uyanıkken uyur. Sahibi ne isterse istesin, tersini yapabilir. İşte bu yüzdendir ki bu yaratık (penis) özgün bir yaşama sahip ve erkeğin aklından bağımsız bir akıldır, diye düşünüyorum."

AB Bakanı'nın "Ben kamyon kullanıyordum, Leonardo da vinci..." esprisinden beri Türkiye'de çoğu AKP seçmeni bazı yurttaşlar, Leonardo'yu **Egemen Bağış**'ın İtalyan kankası vinç operatörü, zaten Egemen Bağış'ı da kamyon şoförü sanıyor... İşte bu zevatın en az 3

çocuk emrini de hiç zorlanmadan ve hatta aşırı gayretkeşlikle yerine getirdiğine bakılırsa, Leonardo da Vinci haklı olabilir: Erkeğin küçük başı, büyük başından bağımsız bir akıldır. Beyni olmadığından zekâ yoksunu, zekâsız olduğu için de salakça akıl yürütmesi doğaldır... İşin kötüsü, tarihte pek çok bilge ve bilgin, erkek milletinin "büyük baş"ından çok "küçük baş"ıyla düşündüğü iddiasında hemfikir. **Sofokles**'e göre penis bir deli, sahibi de deliye zincirli ve deli nereye çekerse oraya giden bir zavallı. Yahudiler, aynı sonuca bir atasözüyle varmış: "Pipi kafayı kaldırınca, erkek beyni toprağa gömülür." Zaten Antik Roma'da erkeklik organı, "dar zihin" anlamına gelen Latince "mentula" sözüyle ifade edilirmiş. 18. yüzyılda ise din bilginleri, yine Latince, ama "kuyruk" demek olan "penis" sözcüğünde karar kılmış.

İşte ilk sayfalarından bu bilgileri derlediğim kitabı bitiremeden Türkiye'ye dönmüştüm ki, patlamadan yakalanan canlı bomba haberi düştü önüme: Tüm vücuduna bomba sarılı Taliban, pipisini çevreleyen metal kılıfın ne işe yaradığı sorulunca, "Cennette verilecek 72 huriye karşı görevimi yerine getirmek için" demişti. Cennete parçalanmadan varması gereken yegâne organı, pipisiydi, o kadar.
Çağdaş İslami cihadın şehit adayı bu canlı bomba, küçük başın yönettiği büyük başlara dair en taze kanıttı. Küçük baş delisi Taliban'ın fotoğrafını, tıp doktoru ve yazar dostum **Selçuk Erez** gönderdi. Ama son sözü, cuk oturanı, **Bekir Coşkun** (8 Kasım, Pipi Sendromu) yazısında söyledi: "Yok eğer çelik kılıf içinde bir pipi havada uçup önünüze düşerse... Pipi değildir, akıldır o.
" Ne diyelim? Allah bunlara pipi versin!
Pipinin kök ucundaki gereksiz et kütlesine, erkek denir." JO BRAND

G Noktası
Sonbahar Kadınları ve Çıplak Selviler
Kasım ayında caddelerden hep sonbahar kadınları geçer yanlarında yapraklardan sapsarı şarkıları umutsuz merhametleri sevmezler siperde değil ki beklemeleri vitrinlerin önünde çekilmez eziyet gelmez ki kimseler her şeyden beter ayrılıklar kavuşmalar her şeyin ortasında küçük bir çocuğun sorusu çarpar kulaklara duymaz kimseler anne eski mezarlıklarda ölülerden daha mı çok üşür çıplak selviler **A. Kadri Ergin**

TÜRKLER, MAYMUNLAR GİBİDİRLER, KÖTÜDÜRLER

Mayıs 12, 2002-Ertuğrul Özkök-hurriyet

Bugün pazar ve sizi biraz hayal gücünüzle baş başa bırakmak istiyorum.

''Alice Harikalar Diyarında'' kitabının müthiş yazarı Lewis Carrol'un şu cümlelerine bir bakın:

''Ülkemizin bire bir ölçekli bir haritasını yapmayı başardık.''

''Peki çok kullandınız mı?'' diye sordum.

''Bugüne dek hiç açılmadı'' dedi Mein Herr.

''Çiftçiler itiraz etti. Haritanın bütün ülkeyi kaplayacağını ve güneş ışığını engelleyeceğini söylediler. Bu nedenle şimdilik haritası yerine ülkenin kendisini kullanıyoruz. Ve sizi temin ederim, en az harita kadar işimizi görüyor.''

Ben eskiden beri harita hastasıyım.

Düşünebiliyor musunuz, ülke boyunda bir harita.

Yani ülkenin bire bir kendisi.

Ve siz bunun başına oturmuş, karayollarını takip ediyorsunuz.

Şehir merkezleri, göller, nehirler, onların denize döküldüğü deltalar.

Seyhan Nehri'nin deltası kadar büyük bir harita.

Ama benim bu güzel pazar günü asıl meselem bu değil.

Ben bu bire bir ölçekli Türkiye haritası üzerinde yurdum insanını görmek istiyorum.

Şimdi haritanın başındayım.

Oradan, hepimizin iç coğrafyasını okumaya çalışıyorum.

Bizim kuzeyimiz, güneyimiz, doğumuz, batımız neresidir? Ruhumuz hangi koordinatlarda oturur, iç hüzünlerimiz hangi Maveraünnehir'e dökülür?

Şimal yıldızımız hangi taraftan daha iyi görülebilir, yüreğimizin üzerinden hangi enlem ve boylamlar geçer.

‘‘İyi insanla’’ aramızda kaç saat farkı vardır.

İşte bunları okumaya çalışıyorum.

Bire bir ölçekli bu kolektif ruh haritamıza bakarken önümde TÜBİTAK'ın yayınladığı yeni bir kitap duruyor.

Adrian Berry'nin ‘‘Sonsuzluğun Kıyıları’’ adlı kitabının küçük bir bölümü kendiliğinden önüme açılıyor.

Orada bire bir ölçekli bir başka ruh haritası var.

Bizim değil, şempanzelerin ruh haritası.

‘‘Bizim değil’’ derken dikkat.

Çünkü bölümün başlığı aynen şöyle:

‘‘Bizim gibi şempanzeler...’’

Şempanzelerin genetik malzemesinin yüzde 98'i insanınkiyle aynıymış.

Öteki canlı türleriyle karşılaştırdığınız zaman çok ama çok yüksek bir benzerlik.

Bilin bakalım, genleri bizimkiyle yüzde 98 oranında benzeşen bu ‘‘öteki canlı’’nın bizimle en benzer tarafı neymiş...

Ben bugüne kadar maymunlarla en fazla benzeşen yanımızın ‘‘taklitçilik’’ olduğunu sanıyordum.

Ama kitabı okuyunca bunun böyle olmadığını öğrendim.

Yanlış yorumluyor olabilirim. Ama benim anladığım kadarıyla şempanzelere en benzeyen yanımız, ‘‘kötülükmüş’’.

Evet yanlış okumadınız, kötülükmüş...

Bu noktada sözü şempanze uzmanı Jane Goodall'a bırakıyorum. Bakın ne diyor:

‘‘Onları incelemeye başladığımda, bizden daha kibar olduklarını düşünmüştüm. Ama zamanla bizim kadar kötü olabildiklerini gördüm.’’

Burada beni en çok çarpan ifade şu oldu:

‘‘Bizim kadar...’’

Demek ki, ‘‘kötülükte’’ nirengi noktasını, ağırlık birimini biz, yani insanoğlu tayin ediyormuş.

Anlayacağınız, maymunların kötülük ölçüsünü, bizim metrik sistemimiz belirliyor.

Meğer maymunlar da kan davası güdermiş, pusu kurar, tuzağa düşürürlermiş.

Yani benim bugüne kadar sadece insana ait olduğunu sandığım bütün kalleşlik raconlarına maymunlar da sahipmiş.

Doğrusu benim için büyük bir sürpriz oldu.

Ben insandan daha kötü bir canlı türünün bulunmadığını sanıyordum.

Meğer varmış.

Bize en çok benzeyen canlı türü olan maymunlar da bizim kadar kötüymüş.

Demek ki hayvanlar, gen akrabalığında bizden uzaklaştıkça, kötülükten de uzaklaşıyorlarmış.

TÜBİTAK'ın yeni kitabını okuyunca, bize benzemeyen hayvanlara olan sevgim biraz daha arttı.

Görüyorsunuz, bire bir ölçekli haritalar çok yararlı.

Çiftçiler onu hiçbir zaman açmasa da, güneş ışığını engelleyeceğini iddia etse de, bu

haritalardan öğrenecek çok şeyimiz var.

Yazıma bilerek kışkırtıcı bir başlık koydum:

‘‘Türkler, maymunlar gibidirler, kötüdürler.’’

Bu basit bir yazı pazarlama taktiğiydi.

Yazının gerçek başlığı şudur:

Maymunlar, Türkler, Fransızlar, İngilizler, Almanlar, Pakistanlılar, Araplar, Amerikalılar, Ermeniler, Yunanlılar, Senegalliler..... gibidir, kötüdürler.

"DİNOZORLARIN SESSİZ GECESİ"

Yalçın Doğan-28.06.2000- milliyet

Nobel ödüllü bilim adamı Günter Blobel açıklıyor:
"Bugünden yarına yeni ilaçlar çıkacak ve hastalıklar ortadan kalkacak, hayır bunu beklemeyin!.."

Ya?.. İnsanın gen haritasıyla birlikte, "İnsan Bu Meçhul", tüm biyolojik yapısıyla keşfedilmiş olacak!.. Keşif, bir süre sonra beraberinde insana dair ne varsa, tümünü sergileyecek!.. Önce hastalıkları bulacak, tedavi arkadan gelecek.

Dünya ayakta. Konu doğrudan insan. Şakası yok. İnsan ömrü uzayacak. 15. yüzyılda insan anatomisi, yani hangi organın, nerede olduğu bilinmiyor. Onun için, ameliyat mümkün değil. Milyonlarca insan göz göre göre ölüyor. Ayrıca veba, verem, cüzam ve benzeri salgın hastalıklar insanları kitle halinde ölüme sürüklüyor. Ama, bu hastalıkların mikropları bulunuyor ve insan ömrü uzuyor.

Birkaç yüzyıl önce, ortalama ömür 50,bugün 70'leri aşıyor.

Darwin Teorisi

Gen haritasıyla birlikte, insan ömrünün uzaması, olağanüstü. Milyarlarca insanı bire bir ilgilendiriyor. Buluşlar arasında en dikkat çekenlerden biri şu:
"İnsan genleri ile maymun genleri yüzde 98.4 oranında aynı."

Yani, Darwin Teorisi. Yani, insanın maymundan türemiş olduğunun biyolojik kanıtı. Yani, Darwin'e karşı çıkan her türlü hurafe artık yerle bir.
Yetmez. Devamı var.

"İnsanlar Yaşadıkça"

Birkaç yıl önce çok ilginç bir kitap okumuştum. "Dinozorların Sessiz Gecesi." Evrenin oluşumu, dünyanın oluşumu, tek hücrelilerin, giderek yaşamın ve insanın oluşumu üzerine müthiş bir araştırma. Şimdi, o kitabı anımsıyorum.

"Dünyanın ömrü seksen milyar yıl. Şu anda on beşinci milyar yıldayız. Tek hücreli canlı, yirmi milyon yıl önce oluşuyor. Sonra gelişiyor. İnsandan önce, en gelişmiş canlı varlık, maymun. İnsan maymundan türüyor."

Kitaptaki tez, bugünkü buluşa hak verircesine devam ediyor:

"Bugünkü insan, belki bir geçiş döneminin varlığı. Belki yirmi, otuz bin yıl sonra, bugünkü insan, yavaş yavaş bir başka varlık haline dönüşecek."

Gen bulgularıyla ömür uzadıkça, insan da değişecek. Bilmem kaç yıl sonra, ortalama ömür belki iki yüz, üç yüz yıl olacak. İnsan ve yaşamın tüm alanları buna göre biçimlenecek.

"İnsanlar Yaşadıkça", sinema tarihinin unutulmaz filmlerinden. Ya bizler yaşadıkça?.. Selam sana bilim!..

95 BİN YIL ÖNCE, İNSAN

Ocak 21, 2005- Yalçın Doğan- hurriyet

Kırk metre derinlikteki hazine de, tsunamiye kurban gidiyor!.. Son yılların en önemli bilimsel bulgularından biri, ne yazık ki, depremle birlikte altüst oluyor, dalgaların hışmına uğruyor.

Hazine, öyle altın, elmas filan değil!.. Hazine, 95 bin yıl önce yaşayan insan kalıntıları!..

Bundan bir süre önce, antropologlar Güneydoğu Asya'da kazı yapıyor. New England Üniversitesi'nden bir grup bilim adamı Endonezya'nın güneyinde Flores Adaları'nda uzun yıllar süren bir çalışma yürütüyor. Ulaştıkları bulgu müthiş:

Tarih boyunca, tüm zamanların en kısa insanını buluyorlar. Ötesi daha da çarpıcı.

Yedi Milyon Yıl Önce

İlk insana ilişkin değişik teoriler var. Şu kadar yıl önce, şurada yaşadı, gibilerinden. İngiliz bilim adamlarının yayınladığı Nature dergisine göre, ilk insanın altı, yedi milyon yıl önce Afrika'da yaşadığı kabul ediliyor.

Boyu 1.5 metreyi bulan bu ilk insanın evrimi 2.5 milyon yıl sürüyor. Yani, bugün bildiğimiz insana benzeyen görünümü alabilmesi, alet kullanabilmesi, ateş yakabilmesi v.s. İşte, bu ilk insanların Afrika'dan yola çıkarak, daha sonra dünyaya yayıldıkları düşünülüyor.

Flores Mucizesi

2000'li yılların başından itibaren Endonezya'da kazı yapan antropologlar, Flores Adası'nda adeta çarpılıyor. Çünkü, burada bir başka insan kökenine rastlıyor.

Bir metre uzunluğunda, 30 kilo ağırlığında, maymun kadar küçük beyinli, tarihin en küçük insan neslini buluyorlar.

Büyük olasılıkla, 95 bin yıl önce yaşamış olan insanlar!.. Kazılara bakılırsa, taş devrinden öteye geçemeyen yaratıklar, hayır insanlar!..

Bilim adamlarını şaşkınlığa uğratan olay, bu insanların buraya Afrika'dan gelme-dikleri, dolayısıyla, bu bölgede ortaya çıktıkları, yani bu bölgede evrimleşerek, insanlaştıkları!..

Flores'teki kazılar onun için çok değerli. Çünkü, en fazla Buz Çağı'nda bile, ana karayla adalar arasında karadan bir bağlantı yok. Flores'e ulaşmak için, denizi aşmak gerek. O devirde, denizi aşmak gibi bir olay yok.

Yani, Afrika dışında da, insan var!.. Bulgular buraya götürüyor.

Endonezya Adaları'nda büyük olasılıkla, 95 bin yıl öncesi ile 80 bin yıl öncesi arasında, başka insan kavimlerinin de bulunabileceği tezleri ileri sürülüyor.

Deprem ve Deprem

Peki, bu insanlara sonra ne oluyor?.. Burası yine çarpıcı. Flores'teki kazılar şunu ortaya koyuyor:

12 bin yıl öncesine kadar bölgede müthiş depremler yaşanıyor. Büyük volkanik patlamalar birbirini izliyor. 12 bin yıl öncesinde de, benzer depremler var. O insanlar, bu depremlerle yok oluyor!..

Sadece Flores'te değil, o bölgedeki takım adalarda yaklaşık elli bin yıl süreyle yaşayan insan toplulukları, Güneydoğu Asya'yı sarsan, Hint Okyanusu'nu içine alan volkanik patlamalarla varlıklarını kaybediyor. Günümüzdeki deyimle, eğer yerindeyse, kendi çapında bir uygarlık çöküyor!..

İşte, bunların kalıntılarına birkaç yıl önce ulaşılıyor. Bu bir hazine!.. Çünkü, daha önce bilinmiyor. Üstelik, insanların Afrika'dan yayıldığı tezini de çürütüyor.

Ama... Ne yazık ki... Son deprem bu bulgulara darbe indiriyor!..

Gerçi, oradaki bulgulardan, pek çok örnek elbette orada kazı yerinde bırakılmıyor, ama o insanların yaşamış olduğu alan, bölge, çevre doğal olarak yerinde kalıyor. O bölgedeki incelemeler tam sürerken, al sana 8.9 büyüklüğünde deprem!..

İçinden geçiyoruz, belki onun için farkında değiliz. İklimin değişmesi, buzulların erimesi, sıcaklığın artması, dünyanın her yerinde depremlerin birbirini izlemesi, büyük depremlerle coğrafyanın değişmesi, belki birkaç bin yıl içinde toplu bir sonuca götürüyor bizi. Varolan uygarlığın yok olması.

Çok değil, beş-on bin yıl sonra yapılan kazılarda da şu bulgular açıklabilir:

Şu şu şu bölgelerde, bu boy ve kiloda, küçük beyinli insanlara rastlandı!.. Kurdukları uygarlık ile sahip oldukları beyin birbiriyle çelişiyor. Sık sık birbirlerini öldürdüler, uygarlıkları depremler ve savaşlarla son buldu!.

MİLYON YIL SONRA: 'İNSAN BİZE BENZİYOR'

09.01.2000- Yalçın Doğan- milliyet

Artık değil. Bir zamanlar kimsenin elinden düşürmediği "İnsan, Bu Meçhul" kitabı artık geçersiz. Çünkü, her geçen gün "meçhule giden bu gemide" , yeni keşifler birbirine taş çıkartıyor.

Şimdilik en büyük yanılgılardan biri, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük bilim adamlarından ve ressamlarından Leonardo da Vinci'ye ait. 1493'de Vinci "Cinsel Eylem" resminde, erkeğin spermini onun kafa sında imiş gibi çiziyor. Erkeğin beyninden kadına uzanan fırça darbeleri...

Oysa, geçenlerde çekilen cinsel eylemin fotoğrafları , bu alandaki sırlara son veriyor. Çaresi henüz bulunamayan hastalıklara rağmen, insan her geçen gün, tüm anatomik yapısı ve eylemiyle gün gibi karşımızda.

Ezberlenen İnsan

Bununla birlikte... Uzay ve insan... Ne kadar keşfedilirse keşfedilsin, yine de bitip tükenmeyen engin araştırma alanları. İkisi de, hep revaçta.

Hele de, son zamanlarda moleküler biyoloji insanı fizik açıdan inceden inceden yoğurmayı sürdürüyor. İnsan anatomisinde yeni buluşlar, insanın geçmişi ile geleceği arasında paralellikler kuruyor.

Bunlar genellikle daha çok yaşamaya dönük. "Nasıl olur da, insan daha fazla yaşayabilir" sorusu, moleküler biyolojinin vazgeçilmez tutkusu. "İnsanın geçmişini bilelim ki, insanın anatomik yapısını ezberleyelim kiinsanı daha çok yaşatalım" tezi, gündemden hiç düşmüyor.

Huzurlarınızda Maymunlar

İnsan ve maymun... Eski tez... Modern bilim bu benzerliği artık iyice kanıtlıyor. İnsanın en yakını maymunlar. Hatta, bu benzerlik son bulgularla yüzde 99'a çıkıyor.

Maymuna ve bugünkü insana bakıldığında, bir zamanlar maymun silüetinde insanlara ulaşılıyor. Bir başka deyimle, insan, bir zamanlar maymun!.. Ya da maymun, insana geçişin bir aşaması.

Kim bilir, bugün belki insan da, milyonlarca yıl sonrasının insanı için bir geçiş modeli. Bir başka aşamanın ilk kalıbı. Belki milyonlarca yıl sonra da, bilim çıkacak ve "şu tarihteki insanlar, bize çok benziyor" diye ortaya tezler atacak!.. Günümüz insanını tarif ederek!..

Çocuktan Başlayarak...

İnsanın fiziksel dayanıklılığını arttırmak üzere, her gün yeni denemeler yapılıyor. Yaşamı kısaltan hastalıklara karşı mücadele ön planda.

Çocuklardan başlayarak, "kanser, alzheimer, çeşiti kalp rahatsızlıkları nasıl önlenebilir" , sorusu araştırılıyor. Bu zaten yıllardır var. Ama, son denemelerde ciddi adımların atıldığına ilişkin, bilimsel yayınlarda artış gözleniyor.

Leonardo'nun yanılgısından milyonlarca yıl sonrasının insanına dönük modeller, çağdaş insanın önde gelen merakları arasında.

TÜBİTAK İKTİDARA EL PENÇE DİVAN

Mart 11, 2009- Yalçın Doğan- hurriyet

Kendisi gibi bilim adamı olan Alfred Russell Wallach'tan aldığı mektup, ondaki kuşkuları siliyor.

Evrim teorisinin babası Charles Darwin o mektup üzerine kararını veriyor ve 1859 yılında Türlerin Kökeni isimli kitabını yayınlıyor. Bütün dünyada bu kitabın 150. yılı kutlanıyor. Bütün dünya basınında, bilimsel ya da değil, bütün dergilerde birkaç aydır aynı kutlama sürüyor.

Darwin'le ilgili bir başka kutlama daha var. Doğumunun 200. yılı kutlanıyor. Onunla ilgili çıkan yayınların haddi hesabı yok.

Tam bilimsel şölen.

Aforoz ve Lanet

Darwin neyi kanıtlıyor?

Canlıların ortak atalardan evrime uğradığını ve çeşitlendiğini kanıtlıyor. Yalın haliyle, avam dille, insanın maymundan türemiş olması teorisi.

Onun modern evrim teorisi, bugün biyoloji biliminin temeli. Ayrıca, insan ve hayvanların duygularını ifade ediş biçiminde benzerlikler bulunduğunu gösteriyor.

Bu fikirleri özellikle ruhban sınıfında, din aleminde inanılmaz tepkilere yol açıyor. Kilise, Darwin'i sapkınlıkla suçluyor, onu aforoz ediyor.

Çünkü, Evrim Teorisi dinlerde yaradılış düşüncesine ters. Dini inançları allak bullak eden bir teori.

Kilise onu aforoz ederken, İslam Dünyası da, onu lanetliyor. Yıl 1850'ler, ama fikirler tam Orta Çağ.

Bilim tarihinin belki de en çok tartışılan teorilerinden biri olan Evrim Teorisi 1930'larda bilimsel olarak kabul ediliyor.

Etek Öpmek

Dünya kitabın 150. yılını kutlarken, TÜBİTAK, adı üstünde, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırmalar Kurumu yayın bölümü kutlamalara katılmak için, aylık dergisinde Darwin'i kapak yapıyor.

TÜBİTAK yönetimi ise, hem kapağı değiştiriyor, hem dergideki Darwin yazılarını atıyor. Ne de olsa, Darwin bir sapkın ve İslamın lanetlediği birisi.

Tipik işgüzarlık, tipik iktidara yaranma gösterisi. Daha ötesi, AKP yönetiminde Türkiye'ye yerleşmiş olan hastalıklı zihniyet karşısında etek öpme provası.

Ama, bu arada edindiğim bilgiye göre,

AKP Yönetiminin dergi kapağından Darwin'in çıkarılmasından haberi yok.

O zaman daha da kötü ve tehlikeli, çünkü:

1-TÜBİTAK yönetimi bilimi ideolojiye alet ediyor. Orta Çağ kafasına dönüyor.

2-Bilim iktidarlar karşısında bağımsızdır, felsefesini yerle bir ediyor.

3-Bilimi, iktidarlar yararına kullanabileceğinin sefil bir örneğini sergiliyor. Üstelik, kendiliğinden.

Boşuna dememişler, bir toplumda ihanet bilimden geliyorsa, vay haline o toplumun.

Kriz, buz gibi bizim kriz

ARABA satın alıyor. 36 ay vadeli. 11 ayını ödüyor, kalanını ödeyemiyor. En yakınına başvuruyor, "kalanı sen öde, araba senin olsun, ben vazgeçtim".

Birebir yaşanmış bir olay.

Kriz kişisel olarak, hepimizi tek tek vururken, genel ekonomik dengeleri de altüst ediyor. En vahim sonuçlardan biri sanayi üretimi. Yüzde 21.3 düşüyor.

Global krizin merkezi olarak ilan edilen Amerika'da ise, sanayi üretimindeki düşüş sadece yüzde 2.5.

Global krizin merkezi olarak ilan edilen Amerikan parası dolar, dünyada alıp başını gidiyor. Her paraya karşı üstünlük sağlıyor. En çok değer kaybına uğrayan paralar arasında TL de var.

Kriz, buz gibi bizim kriz. Global olmasaydı bile, bu krizle karşılaşmak, bizim için kaçınılmaz. Bu çok açık. Global diyerek, saklanmaya gerek yok.

Tüm ekonomik veriler, bizdeki krizin habercisi. Örneğin, 2003'te özel sektörün dış borcu 33 milyar dolar. Bugün aynı borç 196 milyar dolar. 70'i bankaların, 126 milyarı reel sektörün borcu.

Dolar o tarihte 1.2 TL. Bugün 1.8 TL. Liranın dolar karşısında değer kaybetmesi sonucunda, özel sektörün dış borcu 120 milyar TL, (eski parayla 120 katrilyon lira) artıyor.

Reel sektör, üretim düşerken, işsizlik artarken, bunun altından nasıl ve ne kadar zamanda kalkacak? Türkiye ekonomisi nasıl kalkacak? Meydanlarda atılan seçim nutuklarıyla mı?

Türkiye en ağır bunalımlarından birini yaşıyor, AKP güle oynaya seçime gidiyor.

GERİCİ DARWİN 2001

Mayıs 06, 2001- Özdemir İnce- hurriyet

10 Nisan 2001 tarihli Akit gazetesinde, Milli Egitim Bakani'nin yanitlamasi icin Meclis Baskanligi'na verilen ilginc bir soru onergesi metni yayimlandi: ANAP Diyarbakir Milletvekili Sebgetullah Seydaoglu soruyor: 'Darwin'i ogretmek gericilik degil midir?'

Soru sahibi Seydaoglu, Darwin'in kuraminin bilimsel bakimdan asildigi ve gerici gorusler icerdigi kanisinda: 'Icinde bulundugumuz 21.yuzyilda yuksek ogrenim kurumlari gibi aydin ve ilerici bireyler yetistirmesi gereken kurumlarda 19. yuzyilin kohne iddialarini bilimselmis gibi ogretmek gericilik degil midir?'

Kuskusuz oyledir! Ama, gene de, 'Acaba ironi sanatindan yararlanarak tersinlemeli bir elestiri mi yapiyor?' kuskusuzla soruyu birkac kez okudum. Hayir, kesinlikle ironi soz konusu degil, harbî bir soru! Zaten, boylesine yuksek bir dil bilinci olan biri, ironisinin anlasilmamasi kaygisiyla 'aydin ve ilerici (!)' biciminde yazardi.

Bu gercegi anlayinca yuzumun kizardigini itiraf etmeliyim. ANAP'in aslinda Refah ve Fazilet gibi partilerin (Erbakan Hoca'nin deyimiyle) 'genclik kolu' oldugu onyargisindan kurtulamayan ben, yadsinmaz gercekle yuz yuze geliyordum: ANAP, aydin ve ilerici milletvekillerini sinesinde barindiran cagdas bir partidir. Genclerimizi, Darwin'in Evrim Kurami'nin gerici dusuncelerinden korumayi gorev bilen Sebgetullah Seydaoglu da bunun en carpici kanitidir..

Ancak, Seydaoglu gibi aydin, ilerici ve bilimsever bir milletvekilinin gorev yaptigi TBMM yapisal refomlar icin gerekeni neden yapmaz, yapamaz; cagin gerisinde kalan antidemokratik anayasayi neden degistirmez; neden demokratiklesme yolunda bu kadar agir kalir; boylesine degerli milletvekillerinin bulundugu bir ulkede neden insan haklari ihlâlleri ve iskence kurumsallasir; parti liderlerine diktator yetkisi veren Partiler Yasasi ve Secim Yasasi neden degistirilmez; ádil gelir dagitimini saglayacak ve butun calisanlari vergi mukellefi haline getirecek, vergi kacaklarini onleyecek yeni bir vergi yasasini neden cikartilmaz; Avrupa Birligi'ne girmemizi saglayacak yapisal ve yasal reformlara neden gizliden direnc gosterilir?

Acaba, Meclis'te Sebgetullah Seydaoglu ile dusunsel isbirligi yapabilecek milletvekillerimiz yok mudur? Varsa, Sayin Seydaoglu kendi ilerici ve aydin politik dusuncelerini gerceklestirmek amaciyla yeni bir parti kurmayi neden dusunmuyor? Bu ihmal onun 'sorumlu milletvekili' karakteriyle celismiyor mu?

Ben boyle engebeli bir dusunce arazisinde ilerlemeye calisirken, Seydaoglu'nun bilim askinda yalniz olmadigi kanitlaniverdi. DYP Milletvekili Ihsan Aytekin de Basbakan Bulent Ecevit'e Darwin konusunda bir baska soru onergesi vererek RTUK'u sikayet etti. Aytekin, 'Lenin, Stalin, Mao, Hitler gibi tarihin kanli diktatorlerinin ideolojilerinin temel kaynagi Darwinizmdir,' diye buyuruyor ve RTUK'un National Geographic Cannel ve BBC gibi ecnebi televizyonlarin yayinlarinin denetlenmesini istiyor.Dini butun TV kanallarimiz tedbirli davranip, yayinladiklari doga belgesellerinin seslendirme metinlerini dinsel soyleme uyarliyorlar, 'doga' sozcugunun yerine 'Yaradan' ve 'Tanri' gibi sozcukler kullaniyorlar ama RTUK'un yetki alani disinda kalan ecnebi kanallarda bu yontem acaba nasil uygulatilacak?

Kafam diyalektik dusunce yonteminin afyonuna aliskin oldugu icin, Harvard Universitesi ve MIT (Massachusetts Institude of Technology) muhitlerinde bir arastirma yaptim. Bilim cevrelerinden aldigim gorus soyle: 'Darwin'in gozleme dayali kuraminin yanlis oldugunun kanitlanmasi icin, en azindan 6 milyon yasinda ama gunumuz insaninin ozelliklerine sahip bir

iskelet kalintisi bulmak gerekir. Darwin'in kuramini curutecek, molekuler ayrintilara iliskin sorular henuz yanitsizdir.'

'6 milyon yasinda iskelet' kosulu zihnimi bulandirdi.Muhterem milletvekilleri
Darwin'i 'mat' edecek boyle bir kaniti soru onergelerine eklediler mi acaba? Cunku, Darwin'in Evrim Kurami'ni curutmek icin 6 milyon yasinda insan iskeleti kalintisi bulmalari gerekiyor.

Boyle bir kanitlari yoksa, dogal olarak, Evrim Kurami'ni kabul etmeyen Suudi Arabistan'dan yardim isteyebilirler. Ancak bu yardim 'iman'la sinirli kalacagi icin, bilimsel kaniti Israil'den isteyebilirler. Tevrat'in Tekvin bolumunde, 'Ve RAB Allah yerin topragindan adami yapti, ve onun burnuna hayat nefesini ufledi, ve adam yasayan can oldu' (Bap 2:7) denildigine gore, Ibranî cocuklarinin elinde, Idem soyundan gelen birkac milyon yasinda bir insanoglu iskeleti elbette vardir.

Aslinda, Tevrat kelámi yeterli ama Darwinci sapkinlari rezil etmek icin, 3 milyon yasinda, Darwin karsiti, dinsel yoruma uygun bir 'Insan' iskelet kemigi gerekiyor. Cunku Darwinci sapkinlarin elinde, Yves Coppens ve arkadaslarinin buldugu 3,5 milyon yasinda 'Lucy Ana'larinin iskeleti var.

SANSÜRSÜZ VE PEÇESİZ

14 Mart 2009-Güneri Cıvaoğlu-milliyet

DARWIN’e sansür tartışmaları sürüyor. TÜBİTAK’ın bilim ve teknik dergisinde “Darwin kapağı” nedeniyle derginin Genel Yayın Yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman -sözel-bildirimle görevden alındı.
Atakuman, Başkan Yardımcısı Ömer Cebeci’yi suçlayarak olayı şöyle anlatıyor:

Bana Ömer Cebeci tarafından söylenen, “bu derece büyük bir hata yapma yanlışlığına düşen biriyle daha fazla çalışamayacağı” oldu.
Türkiye’nin içinde bulunduğu hassas durum ve politik ortam içinde bunun “provokatif bir eylem olarak algılanabileceği” bana söylenmiştir.

54-37 milyon yıllık vatoz balığı fosili... Ve günümüzde yaşayan bir vatoz. İkisinin de aynı yapıyı korumaları evrim yasasına karşı düşüncelerin kanıtı.

Olaya, dışarıdan ve içeriden dalga dalga tepkiler geliyor.
Galileo’nun ve Kopernik’in karanlık çağda başlarına gelenleri düşündürten bir psikoloji oluştu.
Oysa...
Bilimsel özgürlük kadar, dini referanslarla varoluş inançlarının da -sansürsüz- serbestçe konuşulacağı, yazılacağı, çizileceği bir Türkiye’dir önemli olan...
Sözgelişi... Her gün yayıncılar tarafından gönderilen ve ne yazık ki hepsini okuyamadığım diğer kitaplar gibi epeydir kitaplığımda duran birkaç kalın cilt var. Adı, Yaratılış Atlası...
Doğrusu, bunları Darwin teorisinin anlatımını içeren kitaplar diye algılamıştım.
Meğer öyle değilmiş.

Kitabın yazarı, Harun Yahya imzasını kullanan ve Adnan Hoca olarak tanınan Adnan Oktar... Sayfaları çevirdim...
Darwin'in evrim teorisine karşı canlıların milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıldır değişmeden aynı kaldıklarını ispat etmeyi amaçlıyor.
Buna 50 milyon, 100 milyon yıllık fosil örnekleriyle kanıt iddiaları ortaya koyuyor.
Yaradan'ın her canlıyı ayrı ayrı ve neredeyse bugünkü gibi yarattığı mesajını veriyor.
Ne Adnan Hoca'yı tanırım, ne de cemaatinden bir tanıdığım vardır.
Düşüncelerim de pozitif ilim çizgisindedir.
Ancak... Demokratik bir toplumda sansürsüz, medeni ve özgür bir tartışma ortamı bulunmalıdır.
Hele kulağıma gelenler doğruysa, Dr. Çiğdem Atakuman'a daha şimdiden bağnazlardan gelen tehditler mide bulandırıcı olduğu kadar vahimdir de...

Kılıçdaroğlu'nun Oy Deposu
ODAMA, zimmet defteriyle yeşil bir zarf geldi.
Önce "ödeme emri" sandım.
Meğer Kılıçdaroğlu'nun seçim kampanyası bağlamında güzel bir sürprizmiş.
İçinden 4 adet yuvarlak, metalik kokart çıktı.
Mesaj, "OY VER..."
Bu bir "gönüllüler" hareketi...
Diğer kokartlarda birbirinden güzel rengârenk desenlerle çağrılar yazılı...
"Kılıçdaroğlu diyen Kılıçdaroğlu..."
"Kılıçdaroğlu diyen âşıklar..."
"Kılıçdaroğlu diyen rock'çılar..."
Ha şöyle...
Bir değişik ve hayat dolu rüzgâr estirilmiş.
Ama bu bir fantezi sanılmasın...
Stratejisi sağlam bir kampanya.
Zarftan çıkan notta anlatılıyor.
"Hedef, sandığa gitmeyen seçmenlerin oy vermeleri..."
2004 yerel seçimlerinde İstanbul'da oy kullanmayanların sayısı yaklaşık 2.5 milyon kişi.
İstanbul'da 1. olan partinin aldığı oylardan daha fazla...
Peki kimler oy vermeye ayak sürüyor?
Suadiye, Bakırköy, Etiler, Bahçeşehir, Ulus gibi potansiyel CHP seçmenlerinin çoğunlukta olduğu yörelerde oy verenlerin oranı yüzde 50-55'te kalıyor.
Oysa...
AKP kalesi olan yörelerde sandığa gidiş oranı yüzde 90'ı aşıyor.
O halde hedef, sandığa gitmeyen seçmeni kazanmak...
Bu nedenle "OY VER DİYEN GÖNÜLLÜLER" örgütlenmiş, bu kampanyayı hayata geçirmişler.
Akıllıca ve gerçekçi.
Genç bir rüzgâr...

ŞİŞMAN ISTAKOZU AFİYETLE YEMEK
Ertuğrul Özkök-Ağustos 14, 2002-hurriyet

MÜSAADENİZLE birkaç gün ‘‘ciddi’’ meselelerle ilgileneceğim. Tabii yazı yazmayı siyasetten ibaret sayanlar, biraz itiraz edecekler. Ama ben makas değiştireceğim ve başka şeyler yazacağım.

Çünkü bir haftalığına tatildeyim ve vizyonum değişti.
Buna bağlı olarak ciddiyet optiğim de biraz kaydı.
Biraz diyorsam, epey demek istiyorum.
Mesela, şu ıstakoz meselesi...
Hatırlayacaksınız, bir zamanlar Güneri Cıvaoğlu için bir efsane çıkmıştı.
Güya ıstakozları yarıştırırlar, en arkada kalanı yerlermiş. Çünkü, en arkada kalan en tombulu, dolayısıyla en lezzetlisi olurmuş.
Yıllar sonra meslekte duayen olarak kabul ettiğim Güneri Bey'e bunu sormuştum. O da, ‘‘Yahu böyle saçma sapan bir şey olabilir mi?’’ diye cevap vermişti.
Ben yine de bu fikri çok orijinal bulmuştum.
Neyse, benim ıstakoz meselem başka.
Biliyorsunuz ben, TÜBİTAK'ın çıkardığı kitapların iflah olmaz bir fanatiğiyim.
TÜBİTAK'ın yayınladığı son kitabın adı ‘‘Kör Saatçi’’.
Darwin'in teorileri üzerine çok ilginç bir kitap. Soru orada soruluyordu:
‘‘Istakoz hayvan mıdır, yoksa böcek mi?’’

İsterseniz filmi biraz daha başa sarayım.
Birçok Gusto kitabında ıstakoz, balık kategorisinde gösterilir.
Kitabın yazarı, bunu asla kabul etmiyor.
Hatta bir adım daha ileri gidip, ‘‘Eğer bir ilişki kurulmak isteniyorsa, insan, ıstakoza göre balığa çok daha yakın bir canlıdır’’ diyor.
Parantezi kapatıp o hayati soruya yeniden dönüyorum.
Istakoz hayvan mıdır, yoksa böcek mi?
Bu soru şundan önemli:

ABD'de bir şahıs, bu sorunun yanıtlanması için mahkemeye gitmiş.
Mahkemenin ne karar verdiğini bilmiyorum.
Istakoz eğer hayvansa, bundan böyle canlı canlı kaynar suya atılıp haşlanmaması gerekiyormuş.

Kitabın yazarı **Richard Dawkins**, ıstakozun bir hayvan olduğu görüşünde.
Onun için canlı canlı haşlanmasına şiddetle karşı çıkıyor.
Ama hemen bunun ardından başka bir şey daha söylüyor.
‘‘Böcekler de hayvandır’’ diyor.
Sonuçta ıstakoz böcek olsa da, canlı canlı haşlanmamalı demeye getiriyor.
Yani önemli olan yarışta en geride kalan tombul ıstakozu yemek değil, onu canlılara saygı göstererek yemek.
Evet, tatilin birinci gününde ciddiye aldığım ilk mesele bu.
Yani şişman ıstakoz haklarının kayda geçirilmesi.
Tatil günümün ikinci ciddi meselesi, Türkiye'nin yapacağı tercihle ilgili.

Tarihi soru şu:
Türkiye şarapçılıkta hangi sistemi tercih etmeli?
Avrupa'nın klasik eski kıta sistemini mi, yoksa ‘‘Yeni Dünya’’ şarapçılığını mı?
Ben altı yıla yakın Fransa'da yaşadım. Ama yıllardır hep Yeni Dünya şarapçılığını savunuyorum.
Çünkü bunun sadece bizim değil, dünyanın birçok ülkesinin damak tadına daha uygun

olduğunu düşünüyorum.
Ama bizim klasik şarapçılarımız nedense hep Fransız tarzını savunurlar.
Yeni Dünya şarapları ile de ‘‘Coca Wine’’ diye dalga geçerler.
Doluca şaraplarının üreticisi Ahmet Kutman'ın oğlu Ali Kutman, dünyanın en önemli üreticilerinden biri olan Mondavi'de altı ay staj yaptıktan sonra dönüp babasının şirketinde çalışmaya başlamış.
‘‘Gusto’’ dergisinin son sayısında okudum. O da benim gibi Yeni Dünya şaraplarını tercih ediyormuş.
İçimden ‘‘Nihayet aklı başında bir Türk üreticisi’’ diye geçirdim.
İddia ediyorum, bu zihniyet ve bu bilinç Türkiye'ye yerleşirse, en geç 10 yılda Avrupa'da yeni bir Avustralya ihtilali yaşayabiliriz.
Diyorum ki, Allah bana ömür versin ve ben de bu ihtilali göreyim.
Tatilimin üçüncü ciddi meselesi ise, tamamen felsefi bir sorun. Hareket noktamın başındaki soru ise şu:
‘‘Fındık kadar aklı olan insanlar, neler yapabilirler?’’
Bu soru size absürd gelebilir. Bana da geliyordu.
Ama National Geographic dergisinin son sayısında okuduğum bir makale, benim dünya görüşümü değiştirdi.
Geçen yıl Gürcistan'ın Dmanisi bölgesinde bulunan bir kafatası, önemli bir gerçeği ortaya koyuyor.
Bu kafatası, 1.7 milyon yıl önce yaşamış bir canlıya ait.
Şempanzeye benzeyen bu insan, Afri- ka'dan kalkıp Gürcistan'a kadar gelmiş.
Belki küçük bir ayrıntı...
Bu insanın beyni, normal insanınkinin üçte biri kadarmış.
Anlayacağınız, adamın veya kadının fındık kadar beyni var.
Dünyanın en büyük maceralarından birine kalkışacak kadar geniş bir yüreği ve cüreti bulunuyor.

Şimdi soruyorum, bunlardan hangisi önemlidir?
Kallavi bir beyin mi, yoksa kallavi bir yürek mi?
Söyleyin, insanı ilerleten ve yücelten hangisidir?
İşte size tatilden basit bir felsefe sorusu...

HER YOLALLAH'AMI ÇIKIYOR

Nisan 16, 2001- Ertuğrul Özkök-hurriyet

NEW York Times Gazetesi'nin önceki pazar günkü sayısında ilginç bir haber vardı. Amerika Birleşik Devletleri'nin Kansas Eyaleti yetkilileri, iki üç hafta önce önemli bir karar almışlar.

Bundan böyle okul kitaplarında ‘‘Darwin'in evrim teorisi’’ de okutulmaya başlanacakmış.

Muhafazakár bir eyalette fanatik dinciler için müthiş bir yenilgi diye düşünebilirsiniz.

Yenilgi Mi

Ama durum tam anlamıyla öyle değil.

‘‘Yaratılış’’ inancına sahip dincilerin surlarında bir delik açılırken, Darwin'in evrim teorisine tek bilimsel açıklama olarak bakanların durumu da parlak değil.

Çünkü ABD'de son zamanlarda yeni bir teori gelişmeye başlamış.

Yeni teorinin savunucuları, insan tarihinin İncil'deki gibi binlerce yıl değil, milyonlarca yıl geriye gittiğini söylüyorlar.

Bu konuda ‘‘yaratılış inancını’’ savunanlarla aynı görüşte değiller.

Ancak Darwin'in ‘‘doğal ayıklanma’’ teorisinin de, canlıların karmaşık yapısını izah etmeye yeterli olmadığını düşünüyorlar.

Vardıkları sonuç ise şu:

‘‘Bu kadar karmaşık bir evren, ancak dáhi bir tasarımcının ürünü olabilir.’’

‘‘Tasarımcı dáhi...’’

Veya ‘‘tasarımlayan bir zeká...’’

Hiç kuşkusuz bu yeni tarif, Darwin'in evrim kavramından çok, tektanrılı dinlerin ‘‘Tanrı’’ inanışına yakın duruyor.

Ama bu yeni teorinin sahipleri, başka açıklama biçimlerine de kapalı değiller.

Mesela dünyadaki hayatın, başka bir gezegenden veya henüz açıklanamayan bir ‘‘hayat kaynağından’’ gelmiş olabileceği yolundaki teoriler.

Michigan Eyaleti'nde dokuz temsilci, bu yeni teorinin evrimci teori ve yaratılış teorisi ile eşit biçimde okullarda okutulması için bir önerge vermiş.

Seattle'da muhafazakár bir enstitü, bu yeni teoriyi tanıtmak için senatörlere özel bir brifing düzenlemiş.

Saygıdeğer Antievrimcilik

Bu yeni tartışma eskinin uzlaşmaz tarafları tarafından nasıl karşılanıyor?

Yani ‘‘Tanrı inancına’’ sahip olanlar ve ‘‘bilimsel’’ izaha fanatik biçimde bağlı olanlar bu işe ne diyor?

Darwin teorisinin savunucuları, bu açıklamayı, yaratılış inancına göre daha ‘‘tartışılabilir’’ buluyorlar.

Çünkü temelinde bilimsel bir çabanın bulunduğunu söylüyorlar.

Ancak yeni teoriye yaklaşımlarında hiç kuşkuları da yok değil.

Bazıları bu teoriyi, ‘‘saygıdeğer bir antievrim teorisi’’ olarak kabul ediyor.

Tasarımlayan Zeka

Kansas Üniversitesi'nin ünlü bir biyoloğu yeni teorinin, ‘‘ucuz smokin giymiş yaratılış teorisinden başka bir şey olmadığını’’ söylüyor.

Bunu desteklemek için de ilginç bazı ayrıntılar veriyor.

Mesela, Şikago Üniversitesi'nde matematik doktorası yapan Dembski'nin araştırmalarına küçük bir mali katkı sağlayanlar arasında, Teksas'taki bir Babtist Kilisesi'nin de bulunduğunu söylüyor.

Ancak Dr. Dembsky, ortaya basit bir soru atıyor.

Son zamanlarda hücrenin biyokimyasal yapısı üzerinde elde edilen bilgiler, kör bir doğal ayıklanmanın, bugünün insanını, bitkisini, hayvanını ortaya çıkaramayacağını ispatladı, diyor.

Öyleyse, ‘‘tasarımcı zeká’’ nedir?

Yaşadığımız dünyanın inanılmaz derecede karmaşık ilişkiler sistemini, ilahi biçimde tasarımlayan bir ‘‘zeká’’ değil mi?

Buna ister ‘‘Allah’’ deyin, ister ‘‘tasarımlayan zeká’’.

Sonuçta inançla bilimin birbirine yaklaştığı bir kosmosa doğru gidiyoruz.

Benim açımdan bütün bunlardan önemlisi, iki yüz yıldan bu yana uzlaşmaz gibi görünen iki kutbun saygıdeğer bir tartışma başlatmasıdır.

Bir tarafta ‘‘inanç’’...

Hiçbir açıklamayı, bilimsel hiçbir şikáyeti, kuşkuyu kabul etmeyen bir önyargı.

Öte yanda, her şeyi bildiğini, açıklayabildiğini iddia eden bir ‘‘bilim’’ fanatizmi.

Şimdi ikisi de mevzilerinden çıkmışlar.

‘‘Allah’’ bilime, ‘‘bilim’’ Allah'a doğru gidiyor.

ANAP-DYP

Öyleyse, Türkiye'de aynı düşünce coğrafyası içindeki insanların bile hálá bunkerlerinden çıkmamakta ısrar etmesini nasıl açıklayacağız?

Mesela, DSP ile CHP arasında neden siyasi bir ‘‘tasarımcı deha’’ tartışması yoktur? Yılmaz ve Çiller neden bunkerlerini hiç terk etmezler?İzahı var mı?

GÜNCEL

Kamil Tekin Sürek -20 Şubat 2007-evrensel.net/

Ertuğrul Özkök geçen pazar günü köşesinde yine felsefe yapmış.Bu kez dönekliği kutsamak için bir balık öyküsü anlatıyor.Güney Kutbu’na yakın denizlerde buz balığı denen bir balık yaşıyormuş.

Ertuğrul Özkök geçen pazar günü köşesinde yine felsefe yapmış.
Bu kez dönekliği kutsamak için bir balık öyküsü anlatıyor.
Güney Kutbu’ na yakın denizlerde “ buz balığı” denen bir balık yaşıyormuş. Bundan 55 milyon yıl önce iklimde müthiş bir değişiklik meydana gelmiş, okyanusun sularının sıcaklığı 68 Fahrenhayt’ tan 38 Fahrenhat’ a düşmüş. Buz balığı bu koşullara dayanmak için kanındaki kırmızı hücrelerin sayısını yüzde bire indirmiş ve donmayı engelleyen bir nevi antifriz görevi yapan proteini yaratarak yaşamını sürdürmüş.

Özkök’ ün anlattığı Darwin’ in teorisini doğrulayan tipik bir öykü. **Darwin** çevre koşullarına uyum sağlayıp yaşamını devam ettiren canlılardan çok sayıda örnek veriyor. Darwin’ den sonra da çevre koşullarına göre değişime uğrayan, yaşamını devam ettiren ve türü yok olan yeni canlılar keşfedildi.

Özkök’ ün yazısının son cümlesini okumazsanız, Özkök Yaradılışçılık Tezi’ ne karşı Darwinizmi savunuyor, dersiniz ve tabii ki, şaşırmadan edemezsiniz .Özkök’e bir şey mi oldu?diye. Oysa, Özkök’e bir şey olmamış. Özkök, yine bildiğimiz Özkök.
Özkök yazısının sonunu şöyle bağlıyor:
Benim inancım şu:
Hayatta kalabilmek için “ kanını” bile değiştirmek zorunda kalan bu canlı, gerçek bir tabiat kahramanıdır.
Ve hepimize verdiği hayat bilgisi dersi de şudur:
Dönüşebilmek, dönebilmek, hayatta kalmanın, ilerlemenin temel kanunudur...”
Hitler de Darwin’i güçlü ırklar yaşar, güçsüz ve ari olmayan ırklar yok olmalıdırgibi tezlerle tahrif etmişti.
Doğada canlılar için doğal sayılan ilişkiler insanlar için doğal sayılmaz. İnsanda bilinç unsuru işin içine girmiştir. İnsanlar çok şükür ki, (Özkök’ ün önerisinin tersine) vahşi hayvanlar gibi yaşamıyor. Yardımlaşma, dayanışma, paylaşma, zayıfları koruma vb. değerlere sahipler. Özkök, kendi durumuna gönderme yaparak, solcu iken ve sosyalizmi (nasıl bir sosyalizm savunuyordu bilmiyoruz ama) savunurken kapitalizm savunuculuğuna geçmenin, dönmenin, hayatta kalmak için, ilerlemek için tek yol olduğunu iddia ediyor.

Ertuğrul Özkök’ ün verdiği ders doğru olsaydı, ortaçağın karanlığında, dünya tepsi gibi düz ve uzaydaki her şey dünyanın etrafında dönüyor fikrinin, dini bağnazlığın egemen olduğu bir ortama uymak ve hayatta kalmak ilerici bir davranış olurdu.

Özkök’ ün dönekliği teorileştirme çabasını anlıyoruz ama yine de buz balığı örneği bu teoriyi doğrulamıyor. Doğada bir canlı değiştiğinde sonraki nesiller de değişmiş olarak yaşar. Yani, buz balığı tek başına değişmemiştir. Artık bütün buz balıklarının kanının yapısı aynıdır. Kapitalistler ise Ertuğrul Özkök gibi milyonlarca, milyarlarca döneğe ihtiyaç duymaz. Milyonlarca işçi sömürü sisteminin devamı için değişmemelidir. Onlar hep işçi kalmalıdır. Zaten işçi sınıfı olmazsa kapitalizm de olmaz.

Artık insanlığın sosyal değişimi, Özkök gibi bazı aydınların dönmesi (saf değiştirmesi) ya da kimi alt sınıflardan insanların “ köşe dönmesi” ile değil, işçi sınıfının iktidarı alması, sosyalizmi inşa etmesi, kapitalist üretim ilişkilerini tümüyle ortadan kaldırması ve kendisiyle birlikte bütün sınıfların varlığına son vermesiyle olacaktır.

Özkök’ ün durumunu illa Darwin’ in kuramı ile izah edeceksek, belki insanlığın evriminde arkaik bir mutasyon olarak değerlendirebiliriz.

MARSLILAR İLE VENÜSLÜLER

Erdal şafak-26.12.2003-sabah

El Kaide kaynaklı terör tehditleri yüzünden Air France'ın Paris-Los Angeles seferlerinin 6'sı yapılamadı ama Avrupalılar 6 ay önce fırlattıkları ilk uzay araçlarını tam da Noel gecesi Mars'ın yörüngesine yerleştirdiler. Yine de operasyonun tam başarıyla sonuçlandığını söylemek mümkün değil. "Mars Express" adı verilen uzay aracının sondası yörüngeye oturdu. Buna karşılık Mars'a inmesi gereken 60 kilo ağırlığında, 2 metre uzunluğunda ve 6 ay ömürlü "Beagle-2" kapsülünden haber alınamadı. Mars'ta yaşam izleri arayacak olan ve **"Evrim Teorisi"**nin babası Charles Darwin'in Galapagos'a (hani şu dev sürüngenlerin yaşadığı ada) seferlerinde kullandığı araştırma gemisinin adını taşıyan kapsül, gezegenin yüzeyine inseydi, dünyaya 9 notalı pop müzik parçası yollayacaktı. İngiliz müzik grubu Blur'un bestesi olan parça -yazıyı kaleme aldığımız saate kadar- biraz sabırsızlık, biraz da tedirginlikle bekleyişlerini sürdüren Mars projesinde görevli uzmanların kulaklarına bir türlü ulaşmadı...

Güç mü, diplomasi mi?
Avrupa'nın gezegenlerarası ilk yolculuktaki bu yarım yamalak başarısına en çok gülen herhalde Yeni Amerikan Sağı'nın, yani Neo-Con akımının fikir babalarından Robert Kagan oldu. Kagan, "Amerikalılar Marslı, Avrupalılar ise Venüslü" benzetmesiyle ünlü. Yani Amerikalılar savaş simgesi gezegenden gelme, Avrupalılar ise aşk gezegeninden... Kagan, bu benzetmeden yola çıkarak Bush yönetiminin politikalarına esin kaynağı olan bir doktrin geliştirdi. Özetle şöyle (kendi ifadeleriyle aktaralım): "Avrupalılar ile Amerikalılar'ın ortak bir dünya görüşü olduğunu, hatta aynı dünyada yaşadıklarını bile düşünmekten vazgeçme zamanı geldi. Güç, gücün etkinliği, ahlâkiliği, istenip istenmediği konusunda ABD ve Avrupa'nın bakış açıları taban tabana zıt. Avrupa güçten uzaklaşıyor. Daha doğrusu gücün ötesindeki yasaların, kuralların, uluslararası pazarlıkların ve işbirliğinin kendi içine kapanık dünyasına doğru yol alıyor. ABD ise uluslararası yasalar ve kuralların güvenilemez olduğu, gerçek güvenliğin ve liberal düzenin korunmasının hâlâ askeri güce sahip olmaya ve onu kullanmaya bağlı olduğu bir dünyada yaşıyor.

Savaşmayan bir ordu
Amerikalılar dünyayı iyiler ile kötüler, dostlar ile düşmanlar arasında bölünmüş görürken, Avrupalılar çok daha karmaşık bir resim algılıyorlar. Amerikalılar güç kullanmayı ikna etmeye, cezai yaptırımları teşviklere ve sopayı da havuca tercih ediyorlar. Avrupalılar ise başarısızlık karşısında çok daha hoşgörülüler ve çözümler çabuk gerçekleşmeyince çok daha sabırlılar. Sorunlara barışçı çözümleri, görüşmeleri, diplomasiyi ve iknayı zor kullanmaya yeğliyorlar..." Kagan'ın tam 12'den vuran bu tespiti, AB'nin 12-13 Aralık'taki Brüksel zirvesinde onaylanan "Ortak güvenlik stratejisi" ile bir kez daha doğrulandı. Zirvede AB'nin bugüne kadar direndiği "Sadece sivil bir güç olma" stratejisinin geçerliliğini yitirdiği kabul edildi, ancak "Askeri güce dönüşme" görüşü de tam olarak benimsenmedi. Ya ne yapıldı? "Soğuk Savaş döneminin aksine günümüz tehditlerinin hiçbiri yalnızca askeri değil ve sadece askeri yollardan çözümlenemez. Askeri güç uluslararası girişimlerde başvurulacak ne tek, ne ilk yol olabilir" denilerek Avrupa'nın konumu Venüs ile Mars arasında bir yerlerde belirlendi. Değil Marslı olmak, Marslı görünmekten bile kaçınan Avrupa'nın Mars'a gönderdiği aracın gezegene inmekte zorlanması hiç de şaşırtıcı değil. Kolay mı; orası ABD'nin egemenlik bölgesi!..

ERTUĞRUL ÖZKÖK'TEN ADNAN HOCA'YA: 'BENİ DE ARANIZA ALIN'

24 Haziran 2018-yurtgazetesi.com.tr/

'İlginç adam, hem eğleniyor hem hocalık yapıyor' dediği Adnan Hoca'nın seanslarından birine katılmayı isteyen Ertuğrul Özkök, 'Söz veriyorum, hiçbir şeye, hiçbir yere dokunmam' ifadelerini kullandı.

Hürriyet yazarı Ertuğrul Özkök, Adnan Hoca için 'hem eğleniyor hem hocalık yapıyor' derken, seanslarından birine katılmayı istedi.

'Hocam beni de alın aranıza, söz dokunmam' başlıklı yazısının ilgili bölümünde Özkök, şunları kaydett:

'Herkes seyretmiş ama ben geç keşfettim. Adnan Hoca'nın karşısında dans eden kadın görüntüleri hakkındaki izlenimlerim şu.

Bir kere kadın güzel. Allah için güzel de dans ediyor.

Dekoltesi iyi ayarlanmış. Cezbedici ama tahrik edici değil. Cezbedecek kadar açık, tahrik edecek kadar dekolte değil.

Adnan Hoca'ya gelince... Vallahi ilginç adam... Resmen hem eğleniyor, hem hocalık yapıyor.

Fonda Telli Turna şarkısı... Bugüne kadar gördüğüm en güzel Telli Turna klibi...

Bu kare, Türk muhafazakâr kesiminin bu kanadının geldiği noktayı çok güzel anlatıyor.

Vallahi şu seanslardan birine katılmaya talibim. Söz veriyorum, hiçbir şeye, hiçbir yere dokunmam. Sadece gazeteci olarak gözlemlerim ve yazarım.

Hocam beni de alın aranıza, söz dokunmam

Evrim Teorisi'nin İspatı Değil mi?

BU karede kafama takılan şu. Adnan Hoca bir zamanlar Evrim Teorisi'ne veryansın ediyordu... Al işte şimdi kendi kendini tekzip ediyor. Evrim Teorisi'nin bundan güzel ispatı olabilir mi...

Hoca ve efradı bir güzel açılmış, saçılmış...Resmen evrimleşmiş... Yanlış anlamayın maymundan gelmeyi kastetmiyorum. Neticede hepimiz embriyondan geldik. Kastettiğim, insan insan olarak da evrimleşir değil mi...'

MR. ERTUĞRUL ÖZKÖK, 'GOD OF MEDİA' SÖZÜNÜ NASIL TERCÜME EDERDİ?

İsrafil K.Kumbasar-12 Mart 2008 Çarşamba-yenicaggazetesi

The Economist Dergisi, Amerika'da ikamet etmekte olan Fethullah Gülen'i konu alan bir yazıda, İngilizce olarak şu tanımı yaptı:
- "A prophet who finds honour, and some suspicion, in his own country:
Doğan medyasında konuşlandırılan bir eleman, cümleyi Türkçe'ye şöyle tercüme etti:
- "Kendi ülkesinde şerefle ve biraz da şüpheyle karşılanan peygamber: "
Önüne konulan tercümeyi görür görmez, 'mal bulmuş' mağribi gibi üzerine atlayan Bab-ı Telli entelektüellerinin şahı, 'kırmızı' köpüklü, 'beyaz' şarap uzmanı Ertuğrul Özkök, umumi sevk ve idaresini yürüttüğü Hürriyet gazetesine şu başlığı attı:
- "The Economist'e göre Gülen peygamber."
Gülen'i seversiniz, sevmezsiniz, o ayrı bir konu.
Ama, Ertuğrul Özkök ve dava arkadaşlarının 'kuluçkadan' çıkardıkları her civcivin arkasında eğer 'cehalet' yoksa mutlaka bir 'kasıt' vardır.
Yapılan, 'İslam dinine' ve 'onun peygamberine' karşı düpedüz bir terbiyesizliktir.

Basit bir hata gibi görünen olay, 'materyalist' düşüncenin bir ürünü olan ve 'evrim teorisi' ile kafayı bozan medya dantellerinin 'İslam dinine hangi gözle baktıkları' konusunda bir ibret vesikasıdır.
Aynı zamanda, bugüne kadar yapılan tercümeler hakkında çok önemli bir ipucudur.
Yine, bir dilden başka dile tercüme yapanların, 'işlerinin ehli' olmadıkları vakit, 'ne kadar vahim' sonuçlara yolaçabileceklerinin açık bir delilidir.
Bir dilden bir başka dile tercüme yapmak, öyle zannedildiği gibi hiç de kolay değildir.

İlk önce tercüme etmeye kalktığınız dili, ‘en azından ana diliniz’ kadar çok iyi bilmeniz gerekir.
O dile ait kelimelerin yapıları, ‘etimolojik’ geçmişleri, hangi köklerden geldiği, nasıl bir evrim geçirdiği, tarihin hangi evresinde hangi anlamda kullanıldıkları hakkında iyice kafa yormanız lazım gelir.
Kelimelerin günümüzdeki ‘gerçek’ ve ‘mecazi’ karşılıklarını, bazen birbiri ile zıtlık oluşturan ‘farklı’ anlamlarına vakıf olmanız icap eder.
Hele hele önünüzde ‘tarihi’ ve ‘kutsal’ metinler var ise, o metinleri ‘birebir’ ile karşı dile aktarmak daha da zordur, hatta bazen imkansızdır.

Oysa ‘baş örtüsü’ meselesi gündeme geldiğinde, Türkiye’de ‘çok farklı bir sürecin’ yaşandığına hep birlikte şahit olduk.
‘İslam dini’ üzerine ömür boyu dirsek çürüten ehil ve yetkin kişiler suskun kalırken, ‘her konuya maydanoz’ olan bir takım medya hokkabazları, durumdan vazife çıkarıp Kur’an-ı Kerim’de kullanılan dil üzerine ‘müfessirliğe’ soyundular.
‘Tek kelime’ Arapça dahi bilmeyenler, din denildiğinde ‘afyonu’ anlayanlar, ‘yanına yaklaşmaktan’ dahi çekindikleri Kur’an-ı Kerim’i ellerine alıp Allah’ın ayetlerini ‘kendi kafalarına’ göre tercüme etmeye, açıklamaya, yorumlamaya kalkıştılar.
Arapça’da aslında ‘başa takılan örtü’ anlamına gelen ve bugüne kadar hep öyle anlaşılan ‘hımar’ kelimesini evirdiler, çevirdiler, nihayet “Kur’an’da baş örtüsü yoktur” hükmüne vardılar.
Burunlarına halka takıp oynattıkları bazı şebeklere, bu konuda ‘hurafelerden’ ve ‘zırvalardan’ müteşekkil kitaplar hazırlattılar.
Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu’nun “Baş örtüsü Allah’ın emridir” çıkışı üzerine de kıç üzerine oturdular.

‘Etimolojik’ kökeni eski Yunancadaki ‘ProphEtEs’ kelimesine kadar uzanan ‘Prophet’ kelimesinin, dünyanın en kapsamlı sözlüklerinden biri olarak kabul edilen Webster’deki bazı İngilizce karşılıkları aynen şöyledir:
“Peygamber, Nebi, Kahin, Önder, Mürşit, Ermiş, Aracı, Temsilci, Sözcü.”
Yine, Türkçe’ye çoğunlukla ‘Tanrı’ olarak çevrilen ‘God’ kelimesi İngilizce’de zaman zaman şu anlamlarda da kullanılır:
“İlah, Mabud, Sanem, Put.”
Bugün, sıradan bir kul için ‘Peygamber’ sıfatını yakıştırmaktan çekinmeyen Ertuğrul Özkök ve arkadaşları, yarın Aydın Doğan için ‘Medyanın Putu’ anlamında kullanılacak ‘God of Media’ şeklindeki bir ifadeyi ‘Medyanın Allahı’ diye tercüme etmeye kalkışırlarsa hiç şaşırmayın!
Zira, Müslümanların ‘Allah’ kavramı ile Hıristiyanların ‘God’ kelimesi arasında da, onlara göre ‘nitelik itibari’ ile pek fazla fark yoktur.
Ama, ‘Medyanın Parası’ diye çevirirlerse de sakın ola ki hayrete falan düşmeyin.
Materyalistler için herşey ‘para’ değil midir?

KÖŞELER BABAMIZIN MALI MI?

Ümit Alan-16.08.2017-birgun

Ertuğrul Özkök 2001 yılındaki bir köşe yazısında (o zamanlar Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni’ydi) bu yazının başlığındaki soruyu sormuş, ufak bir tartışma çıkmıştı. Tartışmayı bu soruyla başlatan Özkök olduğu için sanki bu soru da yanlış gibi bir algı oluşmuştu. Oysa soru yanlış değildi. Ancak Özkök bu tartışmayı Emin Çölaşan’ın yazılarına müdahale

bağlamında açıyordu. Emin Çölaşan, Hürriyet'ten gönderildikten sonra yazdığı kitapta –çok geç de olsa- nasıl sansürlendiğini anlatmıştı. Emin Çölaşan'ın sansürlenirken değil de gazeteyle ilişkisi kesildikten sonra bunları itiraf etmesi ayrıca sorunlu olsa da geçmişte yapılan bu tartışmalar, bazı çevrelerde sanki köşe yazarlarının veya yazısının dokunulmazlığı olduğu gibi bir algı yaratıyor. Yine ülkemizde 90'larda yerleşen, "süpermarket tipi" yani her görüş veya partinin kendisine raflarda yer bulduğu gazete tipinin "norm" olduğu algısı da bu tartışmaları tetikliyor olabilir. Öyle bir norm yok. Zira her "siyasi gazete" dünyayı siyaseten bir yorumlama biçimi aynı zamanda.

Konunun Nuray Mert'in Cumhuriyet'teki yazılarına son verilmesine geleceği herhalde anlaşılmıştır. Dahası, Akif Beki'nin Hürriyet'teki yazılarına son verilmesi de bu konuda iyi bir örnek. Bu haftaki Köşe Vuruşu'nda köşeler köşe yazarlarının istediklerini yazacakları yer midir sorusuna cevap aramak istiyorum:

Nuray Mert meselesi

Nuray Mert'in yasalar karşısında "ifade özgürlüğü" var evet ama çalıştığı gazetenin "özgürce" yayın politikası belirleme özgürlüğü ne olacak? Sonuçta her gazetenin bir kuruluş manifestosu var. Ancak Nuray Mert'in de bir geçmiş yazarlık birikimi var. Yani kim olduğu, ne yazdığı, yazacağı belli. Burada iki taraf için de tek doğru soru şu: Nuray Mert neden Cumhuriyet'te yazmaya başladı? Mert'in kendisinin de aktardığı üzere başlamadan önce bazı endişeleri varmış ama gazete vizyon genişletme gibi bir misyonla yola çıkınca yollar kesişmiş. Demek ki bu vizyon genişletme fikrinde bir sorun var. Bu meselede eleştirilecek yegâne taraf bu. Yani Nuray Mert meselesini "ifade özgürlüğü engellendi" "faşizanlık" gibi uç noktalarda tartışmak anlaşılır gibi değil. Her gazete yayın politikasına uymayan yazıları yayımlamama hakkına sahiptir zira.

Peki Akif Beki niye atıldı?

Nuray Mert'in Cumhuriyet'teki yazılarına niye son verildiği okur açısından da gazete açısından da net. Tartışmanın "Evrim teorisi" ve "müftülere nikâh kıyma yetkisi" verilmesine ilişkin yazılardan çıktığını biliyoruz. Bu yazılara katılırız veya katılmayız. Bu yazılara katılan ve Cumhuriyet'i farklı görüşlere de yer verdiği için alan bir okur, buradan bir çıkarım yaparak Cumhuriyet okumayı bırakabilir. Tam tersi, bu yazılar yayımlandığı için Cumhuriyet almayı bırakmış okur da gazeteye dönebilir. Gazete, bir yazarın yazılarına son vererek okura mesajını veriyor neticede. Ancak benzer tarihlerde Hürriyet'teki yazılarına son verilen Akif Beki'nin artık niye Hürriyet'te yazmadığı konusunda hiçbir netlik yok. Ne Hürriyet gazetesi ne de Akif Beki, bu konuda bir ipucu vermiş değil. Zaten Hürriyet de Cumhuriyet gibi bir "fikir" gazetesi değil diye tartışmadan çıkılabilir ama asıl sorun burada bence. Böyle durumlar bir gri alan oluşturuyor. "Hüseyin Gülerce eleştirileri iktidarı rahatsız ettiği için kovuldu" diyen de çıkıyor, "Hayır iktidarla ilgisi yok Aydın Doğan iktidara bir selam çaktı" diyen de. Bana sorarsanız Akif Beki'nin Hürriyet'teki misyonu Abdülkadir Selvi Hürriyet'e geldiği gün bitmişti, bir de muhalif yazılar yazmaya başlayınca iyice ayak bağı oldu. Zira, iktidar cenahını en çok öfkelendiren muhalefet, bir zamanlar içlerinde olanların yaptığı muhalefet. Takdir edersiniz ki bunların üçü de yorum. Hepsi doğru olabilir, hiçbiri doğru olmayabilir. Bu yüzden, bir norm olmasa da okuruna karşı sorumluluk hisseden gazeteler, özellikle "tartışmalı" konularda ilişkilerini kestikleri yazar veya gazetecilerin ilişki kesme gerekçelerini kamuoyuna bir açıklama yaparak paylaşmalı. Bu açıklama tatmin eder veya etmez o ayrı. Her durum birbirinden farklı olabilir zira.

Gazeteler dünyayı yorumlama biçimlerini pekâlâ tercih edebilirler. Köşelerini açtıkları veya artık açmama kararı aldıkları yazarlar da bu yorumun bir parçasıdır. Yeter ki sebepler şeffaf olsun ve okur da bu karar sonucu gazetesiyle olan ilişkisini gözden geçirebilsin. Çünkü köşeler kimsenin malı değil ve gazetenin okura karşı sorumluluğunun bir parçası zira.

Evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin'in Beagle gemisiyle araştırmaları sırasında topladığı bir yumurta Cambridge Üniversitesi müzesinde bulundu.
Cambridge Üniversitesi Zooloji Müzesi'nde bir çekmecede ortaya çıkan, üzerinde Darwin'in isminin yazılı olduğu koyu kahverengi yumurta, üniversitenin zooloji müzesinde gönüllü çalışan emekli uzman Liz Wetton tarafından keşfedildi.

80 yaşındaki Liz Wetton'un müzenin yumurta koleksiyonunu kataloglama ve tekrar kutulamak amacıyla çalıştığı sırada ortaya çıkan Common Tinamou yumurtası, çatlak vaziyette bulundu.

Kayıtlara göre yumurtanın üzerindeki büyük çatlak Darwin'in kendisi tarafından, oldukça küçük bir kutuya konulmaya çalışılırken oluştu.

Yaklaşık 10 yıldır haftada bir gün müzede yumurtalar üzerinde çalışan Wetton, Darwin'in yumurtasını Şubat ayında buldu. Wetton, yumurtayı 20 binden fazla yumurtadan oluşan koleksiyonda, neredeyse 140 yıldır gün yüzü görmemiş şekilde buldu.
Yumurtanın, Darwin'in topladıklarından arta kalan bilinen tek örnek olduğu belirtildi.

Müze yetkilisi Mathew Lowe, Darwin'in 200'üncü doğum günü kutlanırken, hem de paskalya arefesinde Beagle'daki örneklerden birinin bulunmasının çok önemli olduğunu söyledi.

BİTMEYECEK BİR TARTIŞMA!
04/03/2009-Türker-Alkan-radikal

Vay kâfirler! İngilizlerin sadece yüzde 17'si insanların Tanrı tarafından yaratıldığına inanıyormuş! Geri kalanının Darwinci olduğu anlaşılıyor. Ne de olsa Darwin'in memleketi. 'Evrimcilerle' 'yaratışçılar' arasında bitip tükenmeyen bir savaş var. İngiltere'deki oran geleceği simgeliyorsa dünyada da evrimcilerin oranı zamanla artacak demektir. Fakat bunu şimdiden kestirmek olanaksız. Zira yaratılışçılar 'akıllı tasarım' anlayışıyla iyi bir hamle yaptılar: Yaşamın rastlantısal olarak gelişemeyecek kadar karmaşık olduğunu, ciddi bilimsel çalışmalarla göstermeye çalışıyorlar. Özellikle biyolojideki gelişmeler sonucunda yaşamı oluşturan olağanüstü karmaşıklığın gözler önüne serilmesi, yaratılış fikrini savunanlara destek veriyor.
Bizde de bu kavga olanca hızıyla sürüp gidiyor. 'Harun Yahya' takma adıyla bir dizi kitap yayımlayan Adnan Oktar yılmaz bir yaratılışçı gibi. Çok kaliteli
baskıları olan bu kitapları bütün dünyada dağıtıyor.

Kitapları yazarken yanında bulunan iyi eğitilmiş gençlerden yardım aldığı iddiası var. Onu bilemem, ama öyle de olsa bir dava adamı olduğu izlenimini veriyor. Ayrıca 'Yeni Şafak'

gazetesinde çıkan yazıları ve Darwinizmi hedef alan tam sayfa ilanları var. Tabii akla şu soru geliyor iste istemez: Bu değirmenin suyu nereden geliyor?
Bana soracak olursanız, 'yaratılışçılarla' 'evrimciler' arasındaki 200 yıllık kavganın gerçek ve geçerli nedenlere dayanmadığını söylerim. Hem yaratılışın, hem de evrimin aynı anda geçerli olmaması için hiçbir neden yok! Bunlar birbirini dışlayan kavramlar değil! Evrim kuramı, tek başına ve kendi içinde yaratıcı bir gücün, Tanrı'nın olmadığını kanıtlamaz!
Ayrıca, göz gibi karmaşık organların salt doğal eleme gibi bir mekanizmayla açıklanması da zor gözüküyor. En azından akıllı tasarımcıların bu konuda ileri sürdükleri iddialar hiç de yabana atılacak şeyler değil doğrusu!

İki tarafın da görüşlerine fanatik bir biçimde sarılmasının iki nedeni var. Birincisi, konu doğrudan doğruya dini inançla ilgilidir. İmanın tartışıldığı bir ortamda ister istemez görüşlerde dogmatizmin izleri olacaktır. Bu da tartışmaya sert bir özellik katmaktadır. İkincisi, 'Evrim mi, yoksa yaratılış mı' tartışmasının arkasında 'İnsan özel olarak yaratılmış bir varlık mıdır, yoksa evrim geçirmiş bir hayvan mıdır?' sorusu yatmaktadır. Dinlerin hemen hepsinde insana evrende özel bir yer tanınmıştır. Yahya Kemal'in deyişiyle, insan 'az çok ilahtır!' Veya tenasuh (reenkarnasyon) yoluyla evrilerek ilahlaşabilir. Yani pek çok dinde de evrim fikri vardır! Ve Tanrı kendi nefesinden üfleyerek insanı yaratmış ve o insan için de evreni halk etmiştir! İnsan, evrenin merkezidir!

Darwin'e ve evrim kuramına kızanların asıl kızma nedeni budur! Darwin, insanı o yüce mevkiinden indirdi. Sıradan bir maymun durumuna düşürdü! Ee, kolay değil buna dayanmak! Bu tartışmanın bilimsel boyutundan daha önemli olan yanı psikolojik yönüdür. Onun için de kolay kolay bitmez!

GENE DARWİN DÜŞMANLIĞI
Temmuz 21, 2004-Özdemir İnce-hurriyet

Yayıncılar Birliği'nde görevli bir yazar arkadaştan bir ileti aldım.

Şöyle diyor: "İlginç bir söylenti duydum. TUBİTAK Yayınları tasfiye ediliyormuş. Yayınevinin deposunda bulunan kitaplarin bir bölümü okul kütüphanelerine hediye edilmiş. Kalan 250 bin adet kitap ise önümüzdeki hafta açık arttırma ile kitapçılara satılacakmış. Böylelikle Türkiye'nin en ucuz kitap satan yayıncısı kapısına kilit asmış olacakmış. Yeni yönetim TÜBİTAK'ın yayınlamış olduğu kitaplardan memnun değilmiş, özellikle de Darwin'in evrim kuramını içeren kitaplardan. Belki bütün bunlar söylentiden ibaret ama doğru ise üzerine gitmek gerekiyor."

Ankara'daki arkadaşlardan rica ettim. Araştırıyorlar. TÜBİTAK yani Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu 1963 yılında kuruldu. Başbakanlığa bağlı tüzel kişiliği olan, idari ve mali özerkliğe sahip bir kurum. Türkiye'nin evrensel düzeyde çalışan ender kuruluşlarından biri.
Yayınladığı Bilim ve Teknik dergisi, popüler bilim ve teknik kitapları kâr amacı güdülmeden basılıp satıldığı için öteki yayıncıların kitaplarına nazaran daha ucuzdu.
Ancak Refah, Fazilet gibi köktendinci partilerin milletvekilleri kafayı TÜBİTAK'ın bilimsel yayınlarına taktıkları için ikide bir TÜBİTAK hakkında meclis araştırma önergesi verirler, ilgili Başbakanlık'a kurumun Darwinci yayınlar yapmasına engel olmasını isterlerdi. TÜBİTAK'ı savunan epeyce yazı yazdım. Bu nedenle internet ortamında epeyce küfür yedim.

TÜBİTAK'ı bir cumhuriyet kurumu olduğu için, cumhuriyet kurumlarının bilimsel eğitim ve öğretimi gerçekleştirmek çabasına katkıda bulunduğu için savundum.
Başbakan yasalara aykırı olarak TÜBİTAK yönetimini değiştirmişti. Bu yeni yönetimin, yazar arkadaşımın kuşkularını doğrulaması çok mümkün. Ama hiç salık vermem! Çünkü bu suçun altından asla kalkamazlar!

Ben KÜBİTAK'la ilgili söylentileri araştırırken gazetelerde Milli Eğtim Bakanlığı'nın, Mamak (Ankara) Ulu Önder İlköğretim Okulu'nda görevli sınıf öğretmeni Zeliha Avcı hakkında, derste Charles Darwin'in "Evrim Teorisi'ne değindiği gerekçesi ile soruşturma açtığını okudum. Hayat Bilgisi dersinde canlıların kökenlerine ilişkin konuyu anlatırken, öğrencilerin soruları üzerine "insanların da hayvanlar türüne girdiği"ni söylemiş. Bunu duyan dini bütün veliler öğretmeni Milli Eğitim Bakanlığı'na şikayet etmişler.
Milli Eğitim Bakanlığı'nın soruşturmayla görevlendirdiği müfettiş, öğretmenin "2.sınıf müfredatında olmamasına karşın Evrim Teorisi'nden bahsederek 8 yaşındaki çocukların beyninde tahribata yol açtığı" düşüncesindeymiş. Oysa Evrim Kuramı 4.sınıfdaki Fen Dersi'nde öğretiliyormuş.

Adını ağzıma almak istemediğim müfettişin lise öğrenimini hangi okulda tamamladığını araştırın imam-hatip lisesini bulursunuz büyük bir olasılıkla.
Müfettişin iddiasının tersine insanların zihinsel ve ruhsal dengeleri gerçeklerle geç karşılaştıkları oranda daha çok bozulur. Ne kadar erkense o kadar iyi!
AKP iktidarı her geçen gün laik toplumu din baskısıyla kuşatmaktadır.
Darwin'in evrim kuramı düşmanlığı, imam-hatip liseleri, türban!... Bunların hepsi birbirine bağlı ve bağımlı. Başbakanın eşinin türbanı ile MEB müfettişinin soruşturması aynı saflarda yer alıyorlar.
AKP bu kafa ile Avrupa Birliği'ne ancak arka kapıdan girebilir. Ne var ki AB'ye girmek AKP'nin umurunda bile değil. O, AB'yi kullanarak kendi teokratik düzenini kurmaya çalışıyor.
Bilim ile inancın aynı dili konuşmadıklarını, ilgi ve bilgi alanlarının ayrı boyutlarda olduğunu ne zaman anlayacak İslâmcı vatandaşlar?

MURAT BELGE, MELEKLER VE ATEİZM

Mustafa Akyol-24 Ekim 2004, Pazar-www.zaman.com.tr/

Murat Belge, 27 Eylül tarihli Radikal'deki köşesinde, kamuoyunca şaşkınlıkla karşılanan önemli şeyler söyledi.
Amerika'daki yaklaşan başkanlık seçimi atmosferini değenlendiren Belge, ülkenin eğitimsiz kesiminin Bush'a oy vermeye eğimli olduğunu anlatırken, o kesimi, "Nebraska'da, Iowa'da, Alabama'da, meleklerin varlığına inanan, ama Evrim Teorisi' ne inanmayan (yani, bizde de olduğu gibi); Amerikalı seçmenler" diye tanımlayıverdi. Bu ifadesinden, meleklerin varlığına inanmanın ve Evrim Teorisi' ne inanmamanın, Sayın Belge'nin gözünde entellektüel yönden pek de tutarlı bir düşünce olmadığı açıkça anlaşılıyordu. Kuşkusuz Murat Belge istediği gibi düşünmekte serbesttir. Ancak istediği gibi düşünmeye devam ederken, düşündüklerinin yanlış olduğunu kendisine gösterebilecek yeni verileri de dikkate alması gerekir. Bu nedenle hem

Belge'yi, hem de kendisi gibi düşünen diğer entelektüelleri, aşağıda anlatılanlara kulak vermeye davet ediyorum.

Metafiziğe inanç, rasyonel midir?

Murat Belge'nin "meleklere inanmak" kavramıyla kast ettiği, aslında daha da geniş kapsamlı bir "metafiziğe inanç" meselesidir. Bunun en başında da kuşkusuz Allah'a inanç gelir. Metafizik, "fizik ötesi" anlamına gelir ve elle tutup gözle göremediğimiz, deney ve gözleme tabi tutamadığımız varlık boyutunu kast eder. Buradaki mesele şudur: Elle tutup gözle göremediğimiz bu varlık boyutuna inanmak, rasyonel, yani akılcı mıdır? Yoksa, Belge'nin üstü kapalı olarak ima ettiği gibi, akılcı dayanağı olmayan bir tür "kör inanç" mıdır?

Doğru olan birincisidir. Yani, Allah'a inanmak, son derece akılcı, rasyonel bir düşüncedir. Çünkü içinde yaşadığımız evrenin incelenmesinden doğar. Evrene, bu evrenin nasıl ortaya çıktığına, nasıl bir düzene sahip olduğuna, canlılara, canlıların karmaşık vücut yapılarına bakan insan, bütün bunlarda bir "tasarım" bulunduğunu gözlemler. Her tasarım, bir tasarımcının varlığını da gösterir. Dolayısıyla evrenin kökeni konusunda akıl yürüttüğümüzde, tüm evreni var etmiş, düzenlemiş ve bunu yapabilecek kadar büyük bir güç ve akla sahip bir Yaratıcı'nın var olduğu sonucuna varırız. Bir heykel gördüğümüzde, onu yapan heykeltıraşın varlığını da anladığımız gibi. Heykeltıraşı hiç görmesek bile...

Kuşkusuz ateistler bu mantık örgüsünü boşa çıkarmak, evrenin yaratılmadığını ve içindeki her şeyin de rastlantıyla ortaya çıktığını gösterebilmek için yüzyıllardır çabalamaktadırlar. Ancak 19. yüzyılın sonlarında zirveye çıkmış olan bu çaba, 20. yüzyılın ortalarından itibaren düşüşe geçmiş durumdadır. George Washington Üniversitesi profesörü Patrick Glynn, 1997'de yayınlanan "Tanrı'nın Kanıtları" (God: The Evidence) isimli kitabında, şu yorumu yapar: "Geçen iki on yılın araştırmaları, daha önceki neslin seküler ve ateist düşünürlerinin Tanrı hakkındaki tüm varsayımlarını ve öngörülerini tersine çevirmiştir... Bilim ve inanç arasında geçen bir asırlık büyük tartışmanın ardından, şu anda konumlar tamamen alt-üst olmuş durumda. Darwin'in ardından, Huxley ve Russsell gibi ateistler ve agnostikler, hayatın tamamen rastlantısal ve evrenin de radikal biçimde amaçsız olduğunu gösteren bir teze dayanabiliyorlardı. Günümüzde ise somut deliller, çok güçlü bir şekilde, Tanrı inancını desteklemektedir." (God: The Evidence, s. 53)

Bu satırları yazan Patrick Glynn'in, uzun yıllar ateist olarak yaşadığını, ancak bu konuya bakan bilimsel kanıtları yeniden incelediğinde Allah'a inandığını ve söz konusu kitabını bundan sonra yazdığını da belirtelim. Bu yıl içinde yayınlanan "Ateizmin Günbatımı" (Twilight of Atheism) adlı kitabın yazarı olan Oxford profesörü Alister McGrath da, ateizmin 21. yüzyılda giderek marjinalleşeceği, çünkü tüm bilimsel ve entelektüel dayanaklarını yitirdiği kanısındadır.

Dolayısıyla rasyonel olan tutum, ateizm değil, Allah inancıdır. Tüm bunlardan sonra, meleklere inanç konusuna gelelim. Eğer insan, Allah'a inanıyorsa, yani akılcı yolu izliyorsa, meleklere inanması da son derece tutarlıdır. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam gibi vahye dayalı dinler, bizlere o Yaratıcı'yı tanıtırken, O'nun bizden başka melekler ve cinler gibi varlıklar da yarattığını bildirirler. Bu bildiriye güvenip, o metafizik varlıkların gerçekten var olduklarına inanmanın, hiç bir irrasyonel yönü yoktur.

Evrim teorisine inanmak ve ...

Murat Belge'nin dudak büktüğü ikinci tutum, başta belirttiğim gibi, "Evrim Teorisine inanmama" durumudur. Belge, 19. yüzyılda Charles Darwin'in geliştirdiği bu teoriyi, güçlü bilimsel delillerle ispatlanmış bir gerçek sanıyor olacak ki, bu konuda böylesine rahat yazabilmektedir. Oysa durum hiç de öyle değildir. Evrim Teorisi, ateizmin en güçlü dayanağı

olduğu için ısrarla savunulmasına rağmen, teorinin bilimsel açmazları artık gizlenemeyecek kadar açık hale gelmiştir. Bu yüzden ABD'de Evrim Teorisi' ne karşı getirilen itirazlar giderek daha da güçlü duyulmakta, Darwinizm hakkındaki tartışma giderek Darwinistler aleyhine dönmektedir.

Murat Belge, muhtemelen, ABD'deki bu tartışmaların "bilim adamları" ile "dinciler" arasında geçtiğini sanıyor olabilir. Çünkü bu konu, Türk basınında çoğu kez bu yüzeysel klişe ile aktarılır. (Bir diğer Radikal yazarı olan Sayın Türker Alkan da sık sık aynı klişeyi tekrar edip durmaktadır.) Oysa gerçekte bugün ABD'de Darwinizm'e karşı yürütülen entelektüel hareket, tümüyle bilimsel argümanlara dayalıdır. Örneğin, Darwinizm'i reddeden bilim adamları, fosil kayıtlarının bu teoriyle çeliştiğine dikkat çekmektedirler. Darwinizm, tüm canlıların küçük kademeli değişimlerle birbirinden türediğini iddia eder. Oysa fosillere bakıldığında, bilinen tüm temel canlı gruplarının, yeryüzünde aniden ve kendilerine benzer hiç bir ataları olmadan ortaya çıktığı görülür. Öyle ki, Kambriyen Devir adı verilen jeolojik devirde, bilinen tüm temel hayvan kategorileri, aynı anda belirmiştir. Darwinizm'in ünlü eleştirmeni Profesör Phillip Johnson'ın deyimiyle, "Fosiller, Darwin'in öngörüleriyle taban tabana zıttır."

Evrim teorisine karşı ileri sürülen bir diğer önemli argüman, canlılardaki kompleks sistemlerdir. Modern biyokimya, canlı hücresinde, iç içe geçmiş, son derece karmaşık ve olağanüstü derecede organize yapılar bulunduğunu göstermektedir. Bu kompleksliğin, Darwinizm'in öne sürdüğü bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması ise imkansızdır. Evinizdeki televizyonun, plastik, cam ve metalin tesadüfen yan yana gelmesiyle ortaya çıkmış olamayacağı gibi... Darwinizm'in bu gibi açmazlarına işaret eden bilim adamları, 90'lı yılların başından bu yana alternatif bir teori öne sürmektedirler: Bilinçli Dizayn Teorisi. Bu teoriye göre, canlılığın kökeni, Darwin'in ileri sürdüğü gibi rastlantılar ve doğa kanunları değil, bilinçli bir "dizayn"dır.

Murat Belge, Darwinizm'i aslında oldukça iyi bir zamanlamayla belirtti. Çünkü tam da geçtiğimiz hafta sonu ABD'deki New Mexico Üniversitesi'nde beşinci "Darwin, Dizayn ve Demokrasi" sempozyumu yapıldı. Fosil bilimi, mikrobiyoloji, biyokimya, anatomi, bilim felsefesi gibi farklı alanlardan onlarca bilim adamı, Evrim Teorisi ile çelişen yeni bilimsel verileri ortaya koyup tartıştılar. (Dileyenler internetten bilgi alabilir: http://www.intelligentdesignnetwork.org/) Bu kanıtları inceleyenler göreceklerdir ki, Darwinizm hiç de sanıldığı gibi "bilimsel gerçek" değildir. Aksine, Marksizm ve Freudizm gibi diğer materyalist 19. yüzyıl teorileri nasıl yıkıldıysa, o da yıkılma yolundadır.

Bu yazıda kısaca özetlemeye çalıştığım kanıtlar, Murat Belge'nin metafiziğe ve yaratılışa yönelik küçümsemesinin yersiz olduğunu gösteriyor. Kendisi kuşkusuz Türkiye'nin en saygın, birikimli ve düzeyli entelektüellerinden biridir, ancak bu konuda yanılmaktadır. Ben, meleklerin varlığına inanırken, Evrim Teorisi' ne inanmayan birisi olarak, bu görüşlerin her ikisinin de son derece akılcı ve tutarlı olduğunu ileri sürüyorum. Bence asıl tutarsız olan, metafiziği reddetmek, Darwinizm'e inanmak ve tüm bu tutumların asıl kaynağı olan materyalist felsefeye bağlı kalmaktır.

EVRİM

27/10/2004-Türker-Alkan-radikal

Geçen pazar günü Zaman gazetesinde bir makale yayımlandı: "Murat Belge, melekler ve ateizm" başlığıyla. Makalede, Bush'a oy verecek kişileri 'meleklerin varlığına inanan, ama

Evrim Teorisi'ne inanmayan Amerikalı seçmenler' olarak tanımlayan Belge'nin bir yazısından yola çıkılarak evrim ve ateizm üzerine bir tartışma yürütülüyordu. Yazının bir yerinde 'Türker Alkan da aynı klişeleri tekrar edip durmaktadır,' denerek bana da kısa bir gönderme yapılmıştı.

Doğrusu pek hoş bir söz olmasa da 'klişe' lafını önemsemedim. Demek ki yazar (Mustafa Akyol) öyle görüyor. Ama yazısını okuyunca kendisinin de bazı klişelerden kurtulamadığını görüyorsunuz.

Önce şunu söyleyeyim, ben Evrim Kuramı'nın geçerliğini veya geçersizliğini savunan bir yazı yazmadım bugüne kadar. Nedeni de çok basit: Ben biyolog değilim. Konuyu özel olarak da incelemedim. Evrim Kuramı bilimsel bir kuramdır, ideolojik değil, bilimsel ölçütlerle tartışılmalıdır. Bu da herkesin harcı değildir. Ama nedense herkes, her zaman, kendisinin Evrim Kuramı hakkında uzman olduğuna inanıyor.
Benim şimdiye kadar yaptığım, kendi önyargılarını ve inançlarını zedelediği için Evrim Kuramı'nı hedef tahtası haline getirenleri eleştirmek oldu. Bunu yaparken, Evrim Kuramı'nın doğruluğunu veya yanlışlığını tartışmayı hedeflemedim hiçbir zaman, sadece kendi inançlarımızı bilimsel gerçekler yerine koymanın yanlışlığına değinmek istedim, o kadar.
Ve bu tartışmalarda yapılan bazı klişeleşmiş hatalar var ki, sayın Mustafa Akyol da kendisini bundan kurtaramamış.

Örneğin, Evrim Kuramı'na ancak ateistlerin inanacağı varsayılıyor. Evrim Kuramı'na inananların çoğunlukla ateist olduğu doğrudur. Ama bu zorunlu bir ilişki değildir. Aynı anda Evrim Kuramı'na ve Tanrı'ya inanmak mümkün olduğu gibi, aynı anda her ikisine inanmamak da mümkündür.

"Allah'a inananların meleklere inanması da son derece doğaldır," deniyor. Neden? Belli değil. "Her tasarım, bir tasarımcının varlığını da gösterir," deniyor. Belki. Ama bu düşünceden hareket edersek, "Tasarımcıyı kim tasarladı," sorusuna ne yanıt vereceğiz?
Bence yanıt veremeyeceğimiz soruların peşinde koşup zaman harcamak pek doğru değil. Evrim Kuramı'nın tartışılmasındaki sorun, işin bilimsel olmaktan çıkıp, inanç düzeyinde bir tartışmaya indigenmesidir. "Evrime inanıyorsan Allahsızsın, inanmıyorsan dindarsın!"
Bana soracak olursanız, Evrim Kuramı'nda bilimsel açıdan inandırıcı olmayan noktalar olabilir. Bu eksikler pekâlâ Tanrı'nın müdahalesiyle açıklanabileceği gibi, bilimsel çalışmaların bundan sonra izleyeceği yolla da açıklanabilir. Veya hiç açıklanmayabilir.
Bunu bilmek mümkün gözükmüyor. Doğrusu bu konu geceleri uykumu da kaçırmıyor.
Beni rahatsız eden şey, neyin doğru veya yanlış olduğu değil. Beni, insanların kendi doğrularına sıkı sıkıya sarılmaları, kendileri gibi düşünmeyenlere kızmaları, bu işi bir Haçlı seferi havasına sokmalarıdır.
Belki biraz daha sakin olmakta yarar var.

BİLİMİ ATEİZMDEN KURTARMANIN ZAMANI GELDİ
4 Kasım 2004-Zaman–Mustafaakyol

Tabii ki isteyen ateist olabilir. Bunu savunabilir, yaymaya çalışabilir de. Sorun, bilimin ateist bir temele oturtulması gerektiğinin savunulmasıdır. Sayın Türker Alkan'ı sanırım en çok bu yönden eleştirmem gerekiyor. Çünkü 11 Temmuz 2003 tarihli sütununda "Bilim, bir düşünce etkinliği olarak zaten 'ateizmi' var saymak zorundadır." diye yazmıştı. ----------------- 24 Ekim günü Zaman Yorum'da yayınlanan "Murat Belge, Melekler ve Ateizm" başlıklı yazımdan sonra, Radikal yazarı Türker Alkan bana yönelik bir cevabi yazı kaleme aldı. Ben yazımda

Türker Alkan'ın da Evrim Teorisi hakkındaki bazı yaygın klişeleri kullandığını belirtmiştim, kendisi, haklı olarak, buna yanıt verdi.

Öncelikle "klişe" yorumuyla Sayın Alkan'ın entelektüel düzeyini sorgulamak gibi bir amaç gütmediğimi belirtmeliyim. Aksine, kendisi, yazılarını hemen her zaman büyük ilgi ve beğeniyle okuduğum değerli ve düzeyli bir aydındır. Kendisinin sadece Evrim Teorisi ve onunla ilgili felsefi tartışmalar konusunda bazı yanlış izlenimlere sahip olduğunu düşündüğüm için, adını andım. Bu yanlış izlenimler nedeniyle kendisini suçlamak da doğru olmaz, çünkü Batı medyasında da hayli yaygın birer "klişe" durumundadırlar. **Suçlamayalım, tartışalım** Ben ise bu klişeleri çözümlemek ve objektif gerçekliğe ulaşabilmek istiyorum. Ancak Türker Alkan beni tam da bu noktada eleştirmiş. O, asıl benim klişeleri tekrarladığım kanısında. Öyle olup olmadığını görmek için, yazdıklarını birlikte inceleyelim. Siz karar verin...

Sayın Alkan, "Benim şimdiye kadar yaptığım, kendi önyargılarını ve inançlarını zedelediği için Evrim Kuramı'nı hedef tahtası haline getirenleri eleştirmek oldu." diyor.. Tamam, güzel. Ancak tam da bu noktada bir hata yaptığını düşünüyorum. Sorun, sayın Alkan'ın, Türkiye'deki bazı "Aydınlanmacı" kalemler gibi, Evrim Teorisi'ne getirilen her eleştiriyi "önyargıları ve inançları zedelenenler"in bilim dışı bir tepkisi sanması. Bu teorinin doğruluğunu en baştan kabul etmiş durumdalar ve teoriye gelen eleştirileri, içerdikleri bilimsel kanıtlara bakmadan, "dinci tepki" sayıyorlar. İşte, Sayın Alkan'ın bu son yazısında "Evrim Teorisi'nin hedef tahtası haline gelmesinden" söz etmesi de bunun bir örneği. Oysa ben, teoriyi "hedef tahtası haline getirelim", suçlayalım, demiyorum. Aksine, "gelin bunu tartışalım" diyorum. Türker Alkan tartışmanın dışında olabilir tabii ki, öyle olduğunu söylüyor zaten, ama tartışmanın taraflarından birini bilimsel, diğerini dogmatik sayması yanlış. Evrim Teorisi'ni gerçekten de "hedef tahtası" yapan, yani onu hiçbir bilimsel argüman göstermeden eleştiren, yani kısacası "dogmatik" davrananlar da var gerçekten. Ancak bu tür kaba tepkiyle, bilimsel eleştiriyi birbirinden ayırmak gerekiyor. **Bilim ve ateizm** Sayın Alkan beni eleştirirken, "Evrim Kuramı'na ancak ateistlerin inanacağını varsaydığımı" ileri sürmüş. Oysa ben böyle bir şey yazmadım.

Nitekim, evrimin inanca uyumlu bir yorumunu yapmaya çalışan "Teistik Evrimciler"in varlığından haberdarım. Ancak, yine Alkan'ın da kabul ettiği gibi, Darwinizm ile ateizm arasında yakın bir lişki vardır. Bunu Darwinistlerin kendileri gururla ifade ederler. Günümüzün en ünlü evrimcilerinden biri olan Oxford Üniversitesi zooloji profesörü Richard Dawkins, "Darwin bize entelektüel yönden eksikleri tamamlanmış ateistler olma şansını verdi." der. Yine koyu evrimci Daniel Dennett'in "Darwin's Dangerous Idea" adlı kitabına göre ise, Darwinizm, "tüm dini inançları eriten evrensel bir asit"tir. Tabii ki isteyen ateist olabilir. Bunu savunabilir, yaymaya çalışabilir de. Sorun, bilimin ateist bir temele oturtulması gerektiğinin savunulmasıdır. Sayın Alkan'ı sanırım en çok bu yönden eleştirmem gerekiyor. Çünkü 11 Temmuz 2003 tarihli sütununda "Bilim, bir düşünce etkinliği olarak zaten 'ateizmi' var saymak zorundadır." diye yazmıştı. Oysa bilim yüzyılllar boyu Allah'ın varlığını kabul ederek yapılagelmiştir.

Modern bilimin Keppler, Galileo, Newton, Cuvier gibi kurucularının hiçbiri ateist değildi, aksine evrene “Tanrı'nın yarattığı doğayı ve kanunlarını keşfetme” gözüyle bakıyorlardı. Bu bilim geleneğini değiştiren, 19. yüzyıldaki bazı materyalist teorilerdir. Darwinizm de bunların başında gelir. Ama önceki yazımda açıkladığım gibi, bugün süreç tersine dönüyor ve söz konusu materyalist teoriler hızla kan kaybediyor. Bu, günlük tartışmalarla boğulmuş olan “gündemimiz” içinde, bir türlü fark edemediğimiz çok büyük bir bilimsel devrim. Amacım, buna dikkat çekmek ve bunları görmezden gelerek hâlâ “bilim ateist olmak zorundadır” demenin yanlışlığını göstermek. Türker Alkan beni eleştirirken bir yerde de şöyle diyor: “Allah'a inananların meleklere inanması da son derece doğaldır, deniyor. Neden? Belli değil.” Oysaki yazımda “neden” sorusunun cevabı bilakis belliydi. Şöyle yazmıştım: “Murat Belge'nin ‘meleklere inanmak' kavramıyla kast ettiği, aslında daha da geniş kapsamlı bir ‘metafiziğe inanç' meselesidir. Bunun en başında da kuşkusuz Allah'a inanç gelir.” **Allah'a ve meleklere inanç** Daha da açık ifade edeyim: “Meleklere inanmıyorum” diyen bir insanın çoğunlukla çıkış noktası, deney ve gözlem yoluyla test edilemeyen varlıkları yok saymasıdır. Bu “paradigma” içinde elbette Allah'ı da reddededer. Öte yandan Allah'ı kabul eden insanın, melekler gibi diğer başka metafizik varlıkları kategorik olarak reddetmesinin de bir gerekçesi kalmaz. İşte o nedenle Allah'a inanan insanın meleklere inanması -zorunlu değil, ama- doğaldır. **“Tasarımcıyı kim tasarladı?”** Sayın Alkan yazımda sözünü ettiğim Akıllı Tasarım (Intelligent Design) teorisine de işaret ederek şöyle yazmış: “Her tasarım, bir tasarımcının varlığını da gösterir, deniyor. Belki. Ama bu düşünceden hareket edersek, ‘Tasarımcıyı kim tasarladı?' sorusuna ne yanıt vereceğiz?” Oysa bu, tutarlı bir itiraz değil. Biz, bilimsel olarak, ancak deney ve gözleme tabi tutabildiğimiz maddesel evrenin kökenini araştırabiliriz. Bu evrenin bir Tasarımcısı var ise, ki bence var, bu bizim bilemediğimiz bir varlık boyutudur ve belki de O'nun hiçbir tasarımcısı, başlangıcı yoktur. (Nitekim bence öyledir.) Bunu bir örnekle açıklayayım: Bir mağara duvarında özenli motifler gördüğümüzde, “bunları kim boyadı?” diye sorarak, bir resssamın varlığını çıkarsayabiliriz. Ama hiç göremediğimiz bu ressam hakkında “onu kim boyadı?” diye sormak yanlış olur. Ressam, bir çizim değildir ki “boyansın”.

O farklı bir düzlemde vardır ve nasıl var olduğu sorusunu, salt elimizdeki verilerden yola çıkarak yanıtlayamayız.. Aynı mantıkla evrendeki tasarım bize bir Yaratıcı'nın varlığını gösterir. Ama Yaratıcı'nın doğası bilimin alanı dışındadır. Buna ancak dinler -ve eğer önemsiyorsanız felsefeler- aracılığıyla cevap aranabilir. Dolayısıyla Türker Alkan'ın bu konudaki itirazı da bence temelsizdir. Ancak tüm bunlara rağmen, bu önemli konuları tartışmaya vesile olduğu için Sayın Alkan'ın yazısını olumlu buluyorum. Gerçekte, “nasıl var olduk?” sorusunu -o en önemli meseleyi- zaman zaman gündeme taşıyan ve salt bu nedenle bile “bilge” sayılmaya hak kazanan Sayın Alkan'a belki de teşekkür borçluyum. Kendisine kızmak, hatta ona karşı bir “haçlı seferi” başlatmak ise -yazısında öyle demiş- aklımdan bile geçmedi. Aksine, eğer öyle bir haksızlığa maruz kalırsa, kendisinin yanında yer alırım. Voltaire'in ünlü deyişini biraz adapte edersek; her fikrine katılmıyorum, ama bunları özgürce savunmasını tüm kalbimle destekliyorum.

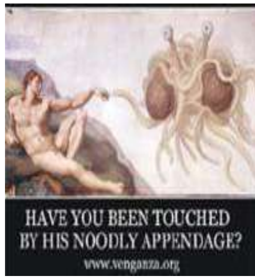
DİKKAT! UÇAN SPAGETTİ CANAVARI TARİKAT OLUYOR

Ayşe Özek Karasu-Haziran 17, 2006-hurriyet

Uçan Spagetti Canavarı aslında, Darwin'in evrim teorisine karşı ortaya sürülen "akıllı tasarım"ın parodisi.

Daha doğrusu parodisiydi ama, şimdi iş bir çeşit tarikatlaşma yönünde ciddiye binmeye başladı. Uçan Spagetti Canavarı'nın kilisesi, 'İncil'i, taraftarları ve hatta karşıtları var. "Akıllı tasarım teorisini fen derslerinde okutacaksanız, alın size bir teori daha" diyerek köfte gözlü spagetti canavarını yaratan 25 yaşındaki Amerikalı fizikçi Bobby Henderson'un absürd parodisi, Yıldız Savaşları fanatiklerinin Jedi dini gibi kült oluyor. Ancak Spagetti Canavarı, iman sahibi Hıristiyanlar açısından, Jedi dini kadar zararsız değil.

Gerçi kimse sokaklara dökülüp bayrak yakmıyor ama, öfke birebir benziyor. Danimarka gazetesi Jyllands Posten o çirkin Hz. Muhammed karikatürlerini basınca İslam dünyasında yaşanan o öfke patlaması var ya, şimdi Amerika'daki inançlı Hıristiyanlar aynı infial içinde.

İnfialin nedeni, Uçan Spagetti Canavarı. Ya da özgün adıyla Flying Spaghetti Monster (FSM).

Evrim teorisi-akıllı tasarım çatışmasının yarattığı bir fenomen bu FSM. Geçen yıl birkaç gazete haberine konu olmuştu.

Olay, geçen yıl evrim teorisi ile akıllı tasarımın mahkemelik olmasıyla başlıyor. Çocukları Dover Lisesi'nde okuyan bir grup veli, biyoloji dersinde öğrencilere ek kaynak olarak "Pandalar ve İnsanlar" adlı kitabın tavsiye edilmesi üzerine mahkemeye başvuruyor. Çünkü bu kitap Darwin'in evrim teorisini reddediyor ve üstün bir zeka tarafından tasarlanıp yaratılan canlıların aynı bugünkü halleriyle dünyaya geldiğini iddia ediyor.

Sonunda mahkeme akıllı tasarımın bilim olmadığına karar veriyor. Bush'un da desteklediği akıllı tasarımın taraftarları bozuluyor. Ancak bozuldukları başka bir şey daha var; Kansas'taki bir okulun akıllı tasarımı müfredata dahil etme girişimi üzerine, aniden peydahlanan Uçan Spagetti Canavarı.

Üniversiteden henüz mezun olmuş 25 yaşındaki fizikçi Bobby Henderson, okul yönetim kurulu üyelerine bir mektup göndererek, "Ben evreni bu spagetti canavarının yarattığına inanıyorum. Bunu da diğer iki teoriyle birlikte fen dersinde okutun" diyor ve kağıt parçasına "akıllı" yaratıcının arapsaçına benzeyen resmini de karalıyor. Yönetim kurulu akıllı tasarımın okutulmasını dörde karşı altı oyla kabul ediyor.

Pastafaryanlar

Henderson da o mektupla yetinmeyip bir web sitesi kuruyor: venganza.org. Uçan Spagetti Canavarı'nın müritleri bu sitede buluşuyor ve kendilerine "Pastafaryanlar" adını takıyorlar.

Bu isim, Etiyopya'nın eski imparatoru Haile Selasiye'yi tanrı kabul eden Rastafaryanlara atfen, İtalyanca'da makarna anlamına gelen "pasta"dan üretilmiş. Web sitesindeki sohbet grubuna dünyanın dört bir yanından katılımlar oluyor. Derken hareket "Uçan Spagetti Canavarı Kilisesi" adını alıyor. "Yüce Makarnaları" diye hitap ettikleri canavara dualarını "Ramen" diye sona erdiriyorlar. "Ramen" makarnadan yapılan bir Japon yemeği.

Sohbet grubunun yöneticisi olan Dee Dee McKinney şu anda kilisenin 3 bin 332 resmi üyesi bulunduğunu, ancak gerçek taraftar sayısının 10 milyonu bulduğunu iddia ediyor.

Hatta İtalya'dan başvuran bir şahıs, FSM Kilisesi'nin Avrupa'daki rahiplerini eğitmek için ilahiyat kürsüsü kurmak istediğini söylüyor, ancak FSM'de ruhban sınıfı olmadığı için reddediliyor.

FSM'nin tişörtleri, kahve kupaları, buzdolabı süsleri, bayrak ve stickerları, bilgisayar oyunları çıkıyor. Bu objeler üzerine basılan en tutulan desenlerden biri de 10 numara Buitoni tipi makarna yumağı ortasına oturtulmuş köfte gözlü yaratığı, Michelangelo'nun Yaratılış sahnesinde Adem'e dokunurken gösteren Photoshop resmi.

FSM taraftarlarının çoğu lise öğrencileri. Bilimin uyduruk teorilerle yazboz tahtasına dönmesine başkaldırdıkları için taraftar olduklarını ve FSM'nin "sözünü" yaymaya çalıştıklarını söylüyorlar. Amerikalı akademisyenlere göre de bu çocuklar, yaratılışla ilgili keyfi görüşlerin kendilerine dayatılmasına tepki gösteriyor. FSM'nin yaratıcısı Bobby Henderson "akıllı tasarımın" bu teoriyi savunanlar açısından da tehlikeli olduğunu belirterek "Öyle tehlikeli ki, her türlü yaratıcıya açık kapı bırakıyor; bir tabak makarna dahil" diyor.

Korsan Gemisi Alacaklar

FSM'nin ateistlerin ürünü olduğunu öne süren bazı Hıristiyan grupları siteye lanetler yağdıran, "cehennemde yanacaksınız" diye kehanetler savuran mailler göndermeye başlıyor. İçlerinde ölüm tehditleri de var. Bunun üzerine Henderson Oregon'dan Arizona'ya taşınıyor.

Sonunda FSM'nin İncil'i de çıkıyor. Henderson'un mizahi bir dille yazdığı "The Gospel of the Flying Spaghetti Monster", geçenlerde Random House tarafından yayınlanıyor.

Şimdi FSM kilisesi bu kitabın geliriyle bir korsan gemisi satın alıp Yüce Makarnaları'nın sözünü yaymak için dünya limanlarını dolaşmayı planlıyor.

Neden korsan gemisi? Çünkü FSM kilisesi, korsanları da yüceltiyor ve global ısınmadan tutun da deprem ve kasırgalara kadar bütün doğal afetlerin korsan kıtlığından kaynaklandığına; 19. yüzyıldan başlayarak korsanları ortadan kaldıran insanoğlunun felaketlerle cezalandırıldığına inanıyor.

Bakalım Uçan Spagetti Canavarı furyası ne kadar sürecek? Taraftarları, Jedi dinine inananlar kadar sadık ve sebatlı olacak mı?

Hiç belli olmaz. 2001'de Avustralya'da yapılan nüfus sayımında 70 bin kişi din hanesine "Jedi" yazdırmıştı.

NE TUHAF ÜLKE ŞU AMERİKA

Cüneyt Ülsever-Ağustos 14, 1999- hurriyet

ABD'nin Kansas Eyaleti'nin Eğitim Kurulu (Bakanlığı), Darwin'in dünyanın oluşumunu açıklayan evrim teorisini ders müfredatından çıkarmaya karar vermiş! İlk ağızda, bilime bu kadar önem veren bir ülkenin, hepimizin ‘‘işte bilim, dünyanın kuruluşunu böyle açıklıyor’’ diye bildiğimiz bir teoriyi ders kitaplarından çıkarması oldukça çelişkili bir hareket gibi gözüküyor.

Eminim, Amerika'nın Washingtonist laikleri bu gerici kurula gereken dersi verecektir!

Yaradılışçılar (dünyayı üstün bir gücün kurduğuna inananlar), Anayasa Mahkemesi (Yüksek Mahkeme) kararına rağmen bastırmışlar ve böyle bir kararın çıkmasına önayak olmuşlar.

Kurul kararını alırken, Darwin'in görüşünün bilimsel bir ispat içermediğini kabullenmiş. Zira, yaradılışçılar diyorlar ki ‘‘şayet bu açıklama bilimsel olsa idi, ya bunu bir görenin olması, ya da laboratuvar şartlarında tekrar edilebilmesi gerekirdi’’.

Kurul da bu görüşü desteklemiş ve ‘‘laik bir eğitim taraf olamaz, laik eğitim ancak bilimsel tarafsızlığı genel kabul görmüş olguları öğretir’’ diyerek Darwin'in evrim teorisini yeterlilik sınavlarından çıkarmış.

Ancak, 10 yıl evvel de Yüksek Mahkeme, laiklik ilkesine dayanarak, yaradılış teorisinin okullarda okutulmasına müsaade etmemişti.

Mahkeme kaarına göre, yaradılışçıların teorisi olan büyük vuruş (big bang) da laboratuvar koşullarında tekrar edilemediği için bilimsel sayılmıyor. Bu görüşe göre dünya, üstün bir güç tarafından, bir çırpıda yaratılmıştır.

ABD, laikliği devletin her türlü dinden ve mezhepten uzak olması olarak yorumluyor ve her bir inanca aynı mesafede olması gereken devlet hiçbir dini hizmet veremiyor.

Yaradılışçılar bu karardan beri bıkmadan ve usanmadan evrimci teorinin de okul müfredatından çıkarılması için mücadele veriyorlar.

Kansas'tan evvel Alabama, New Mexiko, New Hampshire gibi eyaletler de yaradılışçıların lehine benzer kararlar almışlar.

Bu eyaletlerde evrim teorisi, ancak dünyanın kuruluşunu açıklayan görüşlerden birisi olarak okutulabilecek ve sınavlarda sorulamayacak.

Ayrıca evrim teorisi yaradılışın binlerce yıllık bir süreçte gerçekleştiğini iddia ederken, 1980 yılında, St. Helen Dağı'nın böyle bir evrimden geçmeden patlaması, bu teorinin yaradılışı açıklayan tek teori olma iddiasını da ortadan kaldırdı.

Amerika'da dinciler bir araya geliyorlar ve laik bürokratlara, kendi lehlerinde bir karar aldırıyorlar!

ABD'nin laik ordusu uyuyor mu?

Bizler, kendi meselelerimizle uğraşırken, elin adamı nelerle uğraşıyor, buna kulak verelim!

Bir başka ülkede, bizlerin aynı kahvehanede bile bir arada görmeye alışık olmadığımız çatışan görüşler bir araya gelip meselelerini tartışabiliyorlar ve bir taraf öbür tarafa ‘‘sen haklısın’’ diyebiliyor!

SUÇ VE GENETİK

Haziran 10, 2007- Sevil Atasoy- hurriyet

Genetik bilimi, yavaş yavaş insan davranışının tüm sırlarını aydınlatmaya doğru yaklaşıyor.

Bu iş öylesine ilerlemiş durumda ki, alanın saygın dergilerinden Behavior Genetics’in (Davranış Genetiği) Mayıs sayısında, insanların hangi partiye oy vereceğinin genetikle ilgisini araştıran ve bu amaçla dört binden fazla Avustralyalı ikizi inceleyen bir makale bile var. 22 Temmuz yaklaştıkça bu tip araştırmalar ilginizi çekebilir ama, "polisiye" başlıklı bu sayfaya, "seçim genetiği" yerine "suç genetiği"nden söz etmek daha fazla yakışır.

Şu sıralar Türkiye’de gösterimde bir film var. Kevin Costner’in kusursuz cinayetler işleyen bir seri katili canlandırdığı "Mr. Brooks." Onu, alışageldiğimiz seri katillerden ayıran en temel özelliği, kurbanlarının ve peşindeki polisin yaşam biçimine ilişkin en küçük ayrıntıyı bilmesi. Pek çok seri katille ortak yanı ise, polisin zekasını takdir etmesini istemesi. Gelecek yılki ABD seçimlerinde başkanlığa aday olan Barack Obama’nın "En beğendiğim filozof" diye tanımladığı, Protestan din adamı Reinhold Niebuhr’ın 1930’larda kaleme aldığı bir duayı (Allahım, bana değiştiremeyeceğim şeyler için huzur, değiştirebileceklerim için cesaret ve ikisi arasındaki farkı anlamam için akıl ver) dilinden düşürmeyen Bay Brooks, adam öldürmenin bir bağımlılık olduğuna ve kalıtım yoluyla geçtiğine inanıyor.

Seri Katillik Geni Var Mı?

DNA’nın yapısını aydınlatanlardan biri olan, Nobel ödüllü James Watson, "Kaderimizin yıldızlarda yazılı olduğuna inanmıştık. Şimdi büyük ölçüde genlerimizde yazılı olduğunu biliyoruz," demişti. Acaba, bu "büyük ölçüde"nin içinde "seri katillik" geni de var mı? Örneğin, 64 kişinin canına kıyan Çinli Yang Xinhai, 140 erkek çocuğun katili Kolombiyalı Luis Garavito, 215 kişiyi öldüren Dr. Harold Shipman ya da geçen hafta yakalanan 37 kişinin katili Rus Artur Ryno, öldürme bağımlısı mıydı ve hücrelerinde, gözlerin, saçın, tenin rengi gibi, adam öldürmek de yazılı mıydı? Eğer öyleyse, mahkemeler bu bilgiyi nasıl kullanacak? Bir genetik determinizm varsa, yani adam öldürme dürtüsü değiştirilemeyen bir kaderse, bu durum bir savunma stratejisi olarak kullanılabilir mi?

Yasalar, suç işleyen kişiye ceza verilebilmesi için, işlediği suça karşı "ceza sorumluluğunun" bulunmasını, bir başka deyişle suçun işlenişi sırasında irade, bilinç ve hareket özgürlüğünün bulunmasını şart koşar. Bu nedenle, belli bir yaştan küçük olanlara, akıl hastalarına, geçici bir nedenle ya da irade dışı alınan alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle, eyleminin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayamayanlara ceza verilmez. Yasaların bazı gerçekleri göz ardı

ettiğini, genetik olarak suç işlemeye yatkınlık gösterenlerin, tıpkı akıl hastaları gibi, özgür iradelerinin bulunmadığını, bu nedenle cezalandırılamayacaklarını öne sürenler olmuştur.

Fazlasıyla Erkekler

Özgür iradeyle genetik determinizm arasındaki ikilemin, duruşma salonlarına yansıması, 1968'de ünlü tıp dergisi The Lancet'te yayınlanan bir araştırmayla başlar. Kundaklama suçu işlemiş ve bilirkişi raporlarıyla ceza sorumluluğu bulunmadığı belgelenmiş 155 Danimarkalı erkeğin kromozomlarını inceleyen bu çalışma, suçlular arasında XYY kromozom anomalisine rastlanma sıklığını, normalden 12 kat fazla bulmuştur. Bu veri, XY olması gerektiği halde, bir yerine iki Y kromozomu taşıyan erkeklerin "daha fazla erkek" olduğu, bu kalıtımsal kusurun kişiyi, elinde olmadan, şiddet göstermeye ve suç işlemeye yönlendirdiği şeklinde yorumlanmıştır.

XYY'ye bağlı genetik determinizm, ilki 1969'da olmak üzere, ABD mahkemelerinde beş kez gündeme gelmiş, ancak hiçbirinde başarı sağlamamıştır. Aynı yıllarda bir Avustralya mahkemesi, 77 yaşındaki dul bayan Regina'yı öldüren XYY kromozomlu Hannell'i cezaevine değil, akıl hastanesine göndermiştir. Bu karardan dört gün sonra bir Fransız mahkemesi, mahallesindeki fahişeyi boğarak öldüren Daniel Hugon'un hapis cezasını, XYY kromozomu taşıdığından yedi yıla indirmiştir. Aynı dönemde bir Federal Alman mahkemesi ise, üç kişinin katili Ernest Dieter Beck'i, XYY olduğuna itibar etmeksizin, ömür boyu hapse mahkum etmiştir.

XYY ile suç arasında ilişki bulunabileceği ve özgür iradeyi ortadan kaldırabileceği kuşkusu on yıl kadar sürmüş, 1976'da Science dergisinde yayınlanan bir araştırma ile tamamen son bulmuştur. ABD ve Danimarka'daki yedi üniversitenin işbirliğinde yürütülen, binlerce erkeğin incelendiği çalışmada, Herman A. Witkin ve 10 arkadaşı, suç işleyenlerde XYY kadar, XXY anomalisine de rastlandığını ortaya çıkartmış ve bu kusurların şiddete değil, ama zeka geriliğine yol açtığını kanıtlayarak, yıllardır kafaları karıştıran bir konuya son noktayı koymuştur.

XYY ile suçluluk arasında mutlak bir ilişki olduğuna inanan ve bu kromozomu taşıyor diye doğmamış oğlunun yaşamına son noktayı koyduran kadınların sayısını ise bilen yok.

Genlerden medet umanlar

İnsan davranış genetiği, çağımızın popüler araştırma alanlarından birini oluşturuyor. Elde edilen bilgiler, sadece ceza adaletini değil, eğitimciler, işverenler ve sigorta şirketlerini de yakından ilgilendiriyor. Kimileri genlere göre cezalandırmak, kimileri savunmak, kimileri eğitmek, işe almak, ya da sigortalamak istiyor. Bunun nedeni, İnsan Genom Projesi biteli beri, yanlış yere, her hastalığı, her durumu, her davranışı, sadece bir tek genin kontrol ettiğinin sanılması. İnanç geni, şişmanlık geni, kumar geni, futbol geni, müzik geni vs. vs. Bunların bir bölümünü ilgiyle okuyor, kimi zaman hafif bir tebessümle geçiştiriyoruz. Ancak insanların kişilik yapılarını ve antisosyal davranışlarını aydınlatmaya çalışan, henüz kesinlik kazanmamış genetik araştırma sonuçlarının, kimi zaman yanlış yorumlara, kötüye kullanıma, haksızlıklara ve ayırımcılığa yol açtığını görerek üzülüyoruz.

Davranış biçimi ve ruhsal hastalıklara, sayıları on bini bulan, ancak ender görülen hemofili A ve B, Duchenne kas distrofisi ya da Huntigton'dan farklı olarak, tek bir gen neden olmuyor. Bunlar, birden fazla genin birbiriyle etkileşiminin bir sonucu. Üstelik bu genler, çevre faktörleri tarafından da denetleniyor. Dolayısıyla, ne genetik determinizme dayanarak, suçluları savunmak, ne de suça meyilli olanları genetik analizle saptamak ve suçu önleyebilmek sevdasıyla, Steven Spielberg'in kurgubilim filmi Azınlık Raporu'ndaki (Minority Report) gibi, teker teker avlamak mümkün.

İş ya da sigorta başvurusunda bulunanların kanında, gizlice şiddete ve akıl hastalıklarına yatkınlıkları araştırtan şirketlerin, paralarını boşa harcadığını söylemek gerek. Olay yerinden ya da kurbanın üzerinden saldırganın DNA'sına ulaşan polis, aradığı kişinin mavi gözlü, kızıl saçlı, beyaz tenli olduğunu saptayabilse de, kişiliği hakkında bilgi edinmeyi umması, gerçekleşmeyecek bir hayal. Daha önce de belirttiğim gibi, insan davranışı, birden fazla genin ve en az onlar kadar, çevrenin kontrolü altındadır ve belirli bir geni taşıması, mutlaka uyuşturucu kullanacağını, şiddete başvuracağını, ırza geçeceğini, intihar edeceğini, adam öldüreceğini göstermez. Sadece, koşullar uygun olduğunda, bu davranışlara daha yatkın olduğuna işaret eder.

Çocuklar Neden Dövülmemeli

Çocukluğun erken dönemindeki çevre koşullarının, ileri yaşlardaki şiddete yatkınlığını belirlediği bilinir. Saldırgan davranışlar sergileyen kişilerin büyük bir bölümü, küçükken anne ya da babasından dayak yediğini söylemiştir. Bu nedenle, suçu önlemeye çalışanlar, aile içi şiddetin mutlaka engellenmesi gerektiğinde ısrar ederler. Öte yandan, aynı ortamda yetiştikleri ve aynı biçimde örselendikleri halde, kardeşlerden birinin bu durumdan hiç etkilenmediği de bilinir. Tıpkı anne ya da baba alkolik ya da uyuşturucu madde bağımlısı olduğu halde, çocuklarından bazılarının bağımlı olması, bazılarının hiç etkilenmemesi gibi.

Dövülen çocukların, büyüdüklerinde şiddete ve suça yatkın olmalarının bir genetik temeli bulunduğu artık biliniyor. Bu durumdan sorumlu tutulan genlerin başında MAOA geni bulunuyor. Bu genin, basitçe "uzun" ve "kısa" diye adlandırabileceğimiz iki şekli var. Uzun şeklini taşıyanlar, çocukluklarında fena muameleyle karşılaşsalar bile ileride şiddet göstermiyor, antisosyal davranışlar sergilemiyorlar. Kısa şeklini taşıyanlar ise, risk altında. Dayak yerlerse, onlar da ileri yaşlarda şiddet gösteriyorlar. Buna karşılık, huzurlu bir ortamda büyürlerse, antisosyal davranışlar gözlenmiyor. "Kısa" ve "uzun" MAOA'ların görülme sıklığı ırklara göre değişiyor. Henüz etnik kökene göre bir farklılık olup olmadığı bilinmiyor. Genin bir diğer ilginç özelliği, X kromozomu üzerinde bulunması. Yani, çocuğun cinsiyetini baba belirlerken, şiddet gösterme riskini taşıyıp taşımayacağına anne karar veriyor.

Domıno's Pızza Cinayeti

17 Şubat 1991 günü, 25 yaşındaki Stephen Mobley bir pizzacıya girdi. Kasadaki parayı aldı, dükkan sahibinin ensesine bir kurşun sıktı. Üç hafta sonra, aynı tabancayla bir kuru temizleyiciyi soymaya kalkışırken yakalandı. Haftasına, pizzacıyı öldürdüğünü kabul etti.

Karar aşamasına yaklaşılırken, avukatı, verileceğini düşündüğü idam cezasını, en azından ömür boyu hapse dönüştürebilmek umuduyla, Mobley'in ailesinde, büyükdede ve ninelerinden başlamak üzere çok sayıda kişinin şiddete başvurduğunu ileri sürdü ve genetik açıdan incelenmesini istedi. Bu talebini, mahkemeye sunduğu bir makale ile destekledi.

1993'te Science dergisinde yayınlanan Hollandalı Brunner ve arkadaşlarının araştırmasında, monoaminoksidaz A (MAOA) enzimini kodlayan gen bölgesindeki bir değişikliğin, şiddet davranışına ve suça yol açtığı ileri sürülüyordu. Mahkeme, 16 yaşından bu yana çok sayıda davranış kusuru gösteren, sahtecilik, kredi kartı hırsızlığı gibi suçlara karışmış Mobley'in MAOA geninin incelenmesine izin vermedi. Mobley, 2 Mart 2005 günü, bonfile, patates tava ve dondurmasını yedikten sonra idam edildi. Genetikçiler ve bazı barolar, MAOA analizine izin vermeyen mahkemeyi hálá eleştiriyorlar.

Bundan 15 yıl kadar önce, "alkolizme yatkınlığı" genetik analizle kanıtlanan bir suçlunun denetimli serbestliğine, hatta oğlunu öldüren Huntington'lu (kalıtımsal ve ölümcül bir beyin hastalığı) bir annenin beraatine karar verilmiş olsa da, Amerikan mahkemeleri, bu tehlikeli alandan uzak durmayı yeğliyor. Avrupalı yargıçlar da, bir yandan henüz suç ile genetik arasında kesin bir ilişki kurulmamış olmasını, diğer yandan Nazilerin genetiğe dayalı "ayıklama" yöntemlerini anımsatmasını ileri sürerek, bu tip incelemelerin duruşma salonlarına girmesine izin vermiyor

DARWİNDE NEDEN KORKUYORLAR

Emre aköz- 29.09.2003-sabah

Valla farkında değildim. Dün Radikal'den Türker Alkan yazdı Meğer bir internet sitesinde 'Darwinci' ilan edilmişiz. Alkan adres vermediği için bu sitede başka neler dendiğini ve kimler tarafından hazırlandığını bilmiyorum. Yakında öğreniriz.

Ama tabii bir tahminim var 'Yaradılışçılar' olmalı.

Biliyorsunuz, insan da dahil olmak üzere, canlıların varlığına ilişkin iki temel kuram (teori) var.

İlkine 'Yaradılış Kuramı' deniyor. Bu kurama göre canlılar değişmez. Her canlı ne ise odur. Doğarlar, büyürler, ürerler ve ölürler ama kendi türlerinden başka bir canlı türünün ortaya çıkmasına yol açmazlar.

Diğerine ise 'Evrim Kuramı' deniyor. Bu kurama göre tüm canlılar evrim geçirir. Yani genlerinde meydana gelen değişiklikler sonucu ortaya yeni yeni canlılar çıkar. Bu canlılardan çevreye uyum sağlayanı hayatta kalır. Koşullara uygun özellikleri olmayan ise kaybolup gider.

Diyeceksiniz ki "Eee, ne var bunda? İkisi de kuram işte. Bu polemik, bu kapışma niye?"

Ancak kazın ayağı öyle değil.

Yaradılış Kuramı, Tanrı fikrine dayanıyor. Öyle ya... Bir canlı 'pıt' diye durup dururken var olduğuna ve değişmediğine göre... O halde 'yaratılmış' olmalı. Peki kim yarattı bunu? Cevap Tanrı.

İngiliz bilim adamı Charles Darwin'in ortaya attığı kuram ise canlıların milyonlarca yıl içinde yavaş yavaş evrim geçirerek oluştuğunu ileri sürüyor. Yani insanın insan, kedinin kedi, ağacın ağaç olması için Tanrı'nın müdahalesine gerek duymuyor.

Bu dediklerine bakıp sakın Darwin'in bir 'Tanrı tanımaz' olduğunu sanmayın. Kendisi iyi bir Hıristiyan. Hatta bir dönem din adamı olmayı dahi düşünmüş.

Tabii Darwin'in ve onu takip ederek büyük buluşlara imza atan bilim adamlarının söyledikleri, Yaradılışçıları çileden çıkarıyor. Niye? Çünkü sadece bizimki değil, tüm semavi dinler insanoğlunu diğer canlılardan üstün tutmuştur. İnsan 'şerefli' bir varlıktır.

Halbuki Darwin'in insanı 'türemiş' bir yaratık. Birden değil adım adım oluşmuş. O nedenle de diğer canlılarla birçok ortak yanı var. Mesela bizi biz yapan genlerimizin yüzde 90'dan fazlası maymununkiyle aynı. İnsanın bu açıdan köpeğe benzerliği ise geçen günkü habere göre yüzde 25.

Eyvaaah, o halde biz 'şerefli, üstün, özel' bir canlı değiliz. Sadece farklıyız. Doğanın kör yasalarına tabiyiz. Hatta bir bakıma varlığımızı tesadüflere borçluyuz.

İşte bütün bu fikirler, din adamlarının yorumlarına aykırı. Al başına belayı! Peki ne yapmalı? 1) Canlıların evrime uğramadığını, değişmediğini, daima aynı kaldığını çünkü Tanrı tarafından 'bu biçimde' yaratıldığını ortaya koymak üzere uğraşmalı... 2) Evrim kuramının daha makul, daha geçerli bir düşünce yapısı olduğunu düşünenleri eleştirmeli, hatta hakarete varan bir biçimde suçlamalı.

İşte olay kabaca budur.

Ne diyeyim?

Allah akıl fikir versin!

Hooijdonk'un kaçırdığı penaltı

F.Bahçe'nin Hollandalı top ustası Pierre van Hooijdonk, ayağı kaydığı için Gençlerbirliği maçında penaltıyı kaçırdı.

Bunun üzerine hemen herkes aynı espriyi yaptı "Baraj kurulsaydı kesin atardı."

Her espri gibi bu gırgır söz de içinde bir gerçeği barındırıyor. Yani Her futbolcunun bir "uzmanlık-yetenek alanı" olduğu, bazı hareketleri, diğerlerine göre çok daha iyi yaptığı...

Pierre bir frikik ustası. Üstelik, örneğin, Revivo'dan daha iyi... Revivo'nun özelliği topu sağ ya da sol çatala takmaktı. Pierre hem bunu yapıyor, hem de maç boyunca kalecinin zaaflarını gözleyip yerden, rakibin hiç beklemediği, şaşırtıcı toplar da atıyor frikikten. (Bakınız Antep maçı.)

Kalecinin topun gideceği köşeyi tahmin etme şansı Revivo frikik atarken yüzde 50'dir Ya sağa, ya sola... Ama karşısındaki Pierre ise bu şansı yüzde 30'lara düşürüyor.

Bunca laftan sonra gelelim penaltıya... Pierre elbette penaltı da atıyor. Ama penaltılarıyla tanınmıyor. Kimse "Penaltıyı Pierre atarsa yüzde 100 gol olur" demiyor.

O halde soralım Penaltı atışını niye Pierre yaptı? F.Bahçe'nin 'penaltıcısı' kim? Seyircinin, "Penaltı ustamız topu dikti, gerildi, bu vuruş kesin gol olur" diyeceği kimse yok mu koca takımda?

Üstelik bu belirsizliğin olduğu tek takım F.Bahçe de değil. Örneğin BJK... Penaltı kazanılıyor... Soğukkanlılığı ile ünlü, kolay kolay penaltı kaçırmayan Tayfur sahada... Ama penaltıyı diyelim ki İlhan atıyor. Hem de formsuz olmasına rağmen. Benzeri gariplikler BJK frikik kazandığında da oluyor. Niye?

Halbuki mesela G.Saray'ın rakip yarı sahada kazanılan taçlarını Prates atıyor. Mübareğinkiler taç değil, sanki korner vuruşu. Ceza sahasının göbeğine indiriyor topu. Karşı tarafın yüreğini ağzına getiriyor.

Özetle Anlayamıyorum. Sahadaki oyunculardan kimin penaltı, kimin frikik, kimin korner, kimin taç atacağı önceden belirlenmez mi? Bu görev 'uzmanına' ait değil midir? Ne yani; vuruşu topu önce kapan mı yapar? Misket oynayan çocuklar gibi hızlı davranıp 'birinç' diyenin midir atış? Oyuncuların 'ben atacağım, sen atacaksın' itiş kakışını teknik yönetimin müdahale etmeden izlemesi doğru mudur?

Bakalım İstanbulspor yenilgisinden çok önemli dersler çıkaran Daum, bu penaltı hadisesinden feyz alacak mı?

Birbirine Karıştırmayın

HIV ile AIDS'i karıştırıyoruz. HIV şartlar uygun olduğunda bağışıklık sistemimizi çökerten ve AIDS olmamıza yol açan bir virüs. Yani HIV taşıyan herkes AIDS'li değil. Ama ileride olabilir... Bir başka hata Çocuğunu HIV'li bir öğrencinin bulunduğu sınıfta okutmak istemeyen velilerin 'ırkçılıkla' suçlanması. Irkçılık deneyime ve bilime dayanmayan önyargılarla şekillenir. Halbuki HIV virüsünün kan yoluyla bulaştığı ispatlanmıştır. O halde Velilerin ruh haline 'hezeyan' ya da 'abartılmış korku' deyin ama şuna ırkçılık demeyin!

YARADILIŞ MASALLARI RADİKAL'E DE SIZMAYI BAŞARDI

25/06/2005-İsmet Berkan-Radikal

Yaradılışçı makaleleri, Adnan Hoca'nın kitaplarını basmam, basamam. Ama ne olmuşsa olmuş, Radikal'e bir ilan sızmış. Okuyucuya özür borçluyuz.

İnsan bir hafta tatil yapıp döndükten sonra ilk yazısını kendi gazetesini şikâyete ve okuyuculardan özür dilemeye ayırır mı? Demek kaderde bu da varmış!
Dün sabah, her sabah olduğu gibi Radikal'i bayimden parasını verip satın aldım ve okumak üzere masaya kuruldum. Aynen sizin gibi, benim için de güne Radikal'le başlamak büyük bir

zevk.
Çoğu zaman, gazetede ne olduğunu elbette bir gün öncesinden biliyorum ama olsun, yine de sabah okuyucularla birlikte gazeteyi okumaya başlamak yine de çok zevkli.
Ama tatilde olduğum zamanlar, o gün telefonda yazıişleri müdürümüz Yeşim Denizel veya yazıişleri müdür yardımcımız Erdal Güven'le gazetenin manşeti veya diğer bazı haberleri hakkında konuşmuş olsak bile gazetenin yapımında bir katkım olmadığı için, sabahları gazeteyi elime daha bir heyecanla alıyorum, onu da itiraf edeyim.
İşte dün sabah o heyecanlı günlerden biriydi; çünkü bir gün önce gazeteyle hiç konuşamamıştım ve Türkiye gündeminden de hayli uzak kalmıştım son birkaç gündür.
Birinci sayfaya hızla göz gezdirip iç sayfaları taramaya başladım. Arkalara doğru bir sayfada gördüğüm bir tam sayfa ilanda ise durdum kaldım. O ilan, tatil dönüşü günümü karartmaya ve bir haftalık dinlenmenin bütün etkilerini bir anda silmeye yetti.
İlan, Harun Yahya takma adını kullanan ve kamuoyunda daha çok 'Adnan Hoca' diye bilinen Adnan Oktar adlı kişinin yazdığı birtakım kitapların tanıtımı için verilmişti.
Ben bu kitapların bazılarının İstanbul'un şık semtlerinde iyi giyimli genç kız ve erkekler tarafından yoldan geçenlere ücretsiz dağıtıldığına da tanık olmuştum geçmişte. Kitapların hiçbirini okumadım, okumama gerek de yok ama bir-iki tanesine geçmişte 'maruz kaldım.' Yani, bir-iki arkadaşım şimdi adını hatırlayamadığım bir Adnan Hoca kitabından bazı bölümleri bana okudular. Hayır, kitaptan etkilenmiş değillerdi, tam tersine kitapla dalga geçiyorlardı!
Yine yanlış hatırlamıyorsam bana okunan o bölümde Evrim Teorisi, teoriyi ortaya atan Charles Darwin'in Türk düşmanı olması delil gösterilerek çürütülmeye çalışılıyordu.
Evet, Harun Yahya ya da Adnan Hoca'nın Radikal'e nasılsa sızmayı başarmış olan ilanında da tanıtılan kitaplarının çoğu, hatta ilandakilerin neredeyse tamamı Evrim Teorisi'nin yanlışlığı üzerine.
Burada tekrar etmeme gerek var mı bilmiyorum ama bütün semavi dinlerin fanatiklerini bir araya getiren yegâne ortak nokta bu: İnsanlar ve evrendeki diğer canlılar evrim yoluyla bugün oldukları hale gelmediler, onlar Tanrı tarafından bugün oldukları gibi yaratıldılar!
Bendeniz, çoğu kişi öyle olmadığımı düşünse bile, aslında laiklik konusunda çok ama çok hassas bir kişiyim. Başkalarından veya Türkiye'deki laikçilerden farkım, Türkiye'de laikliğin başörtüsüne veya Kuran kurslarına serbestlik tanınmasıyla değil, dinsel dogmaların bilimin yerine geçirilmesiyle tehlikeye düşeceğini biliyorum.
Evrim Teorisi'nin yerine yaradılışı okul kitaplarına sokmaya çalışmak, dinsel dogmaların eğitime sızmasına izin vermek demektir. (Yaradılışçıların son kalesi 'akıllı tasarım' adı verilen şey ama şimdi o konuya girmenin çok sırası değil, belki ileride ona da girerim.)
Birilerinin Evrim Teorisi'ni yerden yere vurmasına bir itirazım yok, ben onlarla mücadelemi aynı zeminde, yani yazı yazarak ve tartışarak sürdürürüm ve onların görüşlerinin eğitim sistemine sızmaması için elimden geleni yaparım.
Bu arada o görüşlerin Radikal'e sızmaması için de elimden geleni yaparım. Yaradılışı savunan makalelerin gazetemde yayımlanmasına izin vermem; o makaleleri başka gazeteler isterlerse yayımlayabilirler; ben o fikirlerin yayılmasına aracılık edemem, etmem. Aynı şekilde, normal şartlarda Adnan Hoca'nın kitaplarının ilanlarını da basmam, basamam. Ama önceki gün ne olduysa olmuş, bu ilan bir biçimde Radikal'e sızmış.
İşte bu sebeple okuyucularımıza, özellikle de dün hassasiyet gösterip bize telefon ve fakslar

yağdıran, elektronik posta kutularımızı dolduran okuyucularımıza özür borçluyum. Bu ilanı basmamalıydık.

YAŞAMIN KÖKENİ ‘ AKILLI TASARIM’

Prof. Dr. Mıchael J. Behe-29 Haziran 2005-Zaman

Akıllı Tasarım (Intelligent Design) teorisini savunan bilim adamlarından biri olarak, bu teorinin ne olduğu ve olmadığı konusunda bazı kafa karışıklıkları görüyorum.

Önce teorinin ne olduğunu açıklamak gerek. Akıllı Tasarım, dine dayanan bir düşünce değil, ama dindar insanlar bu teoriden kendi argümanları için yararlanabilirler. Akıllı Tasarım teorisyenleri, yaşamın Darwinizm’ de öne sürüldüğü gibi rastlantısal mutasyon ve doğal seleksiyonla açıklandığı görüşünü sorguluyorlar. Ama doğada bir değişim olduğunu reddetmiyorlar. Dahası Akıllı Tasarım, bize Tasarımcı’ nın kimliği konusunda dinî bir konsept sunmuyor. Aslında Akıllı Tasarım, maddî kanıtlara ve bunların bildiğimiz mantık kuralları ile incelenmesine dayanıyor. Bu argümanın dört dayanağı var.

Birincisi, tartışma götürmeyen bir dayanak: Doğadaki tasarım örneklerini çoğunlukla teşhis edebiliyoruz. Örneğin (ABD’ nin batısındaki büyük dağ sırası olan) Rocky Dağları’ nın kökenini açıklamak için kıta tektoniği ve erozyon gibi bilinçsiz etkenler son derece yeterli gözüküyor. Ama Rushmore Dağı’ nı (bu dağın üzerine kazınmış olan Amerikan başkanı heykellerini) açıklamak için, bu gibi bilinçsiz doğal güçler yeterli değil. Biz elbette Rushmore Dağı’ ndaki anıtın hangi heykeltıraşın eseri olduğunu biliyoruz. Ama bu anıtın geçmişi hakkında hiçbir şey duymamış bir insan bile, bunun tasarlanmış bir yapı olduğunu anlayabilir.

Şimdi Akıllı Tasarım’ ın ikinci dayanağına gelelim. Bu, canlılar dünyasında da tasarıma işaret eden yapılar olduğu iddiası. 18. yüzyılda yaşamış olan din adamı William Paley, bu iddiayı anlatırken canlıları birer saate benzetmişti; her saat nasıl bir saatçiyi gösteriyorsa,

Paley’ e göre canlıların bedenlerindeki tasarımlar da Yaratıcı’ yı gösteriyordu. Darwinistler ise Paley’ in ileri sürdüğü tasarımın ilk başta ikna edici gibi olsa da, aslında sadece görünüşte” var olduğunu ileri sürüyorlar. Örneğin DNA’ nın yapısını bulan iki bilim adamından biri olan (Darwinist) Francis Crick, bir seferinde “ biyologlar, gördükleri canlıların tasarlanmış olmadığını kendilerine sürekli olarak hatırlatmalılar” diye yazmıştı. (Gözünüzde bir canlandırın, Crick’ e göre bir bilim adamının sürekli olarak dişlerini sıkıp bunlar tasarlanmış değil, gerçekten de değildiye tekrar etmesi gerekiyor.)

Ama yaşamın bileşenlerinin bir saat gibi karmaşık sistemlere benzerliği, Rahip Paley’ in zamanına göre bugün çok daha açık bir şekilde ortada. Geçen 50 yıl içinde modern bilim, yaşamın temeli olan hücrenin küçük moleküler makinelerle dolu olduğunu ortaya çıkardı. Hücrenin içinde, gerekli malzemeleri taşıyan moleküler kamyonlar ya da o hücreyi sıvı içinde yüzdürmek için iten küçük motorlar var. Cell(Hücre) adlı bilim dergisinin sayfalarında Protein Makinelerinin Bir Toplamı Olarak Hücreveya Mikrodünyanın Mekanik Araçları: Motorlar, Saatler, Yaylar ve Diğer Unsurlargibi başlıklar yer alıyor.

Bunlara bakan ve sonra da 60' lı yıllardaki öğrencilik dönemini hatırlayan Ulusal Bilimler Akademisi Başkanı Bruce Alberts, şöyle yazmıştı: " Yaşamı mümkün kılan kimya, biz öğrencilerin hayal bile etmediği kadar karmaşık ve sofistike." Öyle ki, yine Prof. Alberts, bir canlı hücresinin; içindeki girift üretim bantları ve bunlar üzerinde çalışan proteinden oluşmuş makinelerle aslında bir fabrikaya benzediğini anlatmıştı. Alberts, buradaki " makine" kelimesini fantastik bir benzetme olarak değil, kelimenin tam anlamıyla kullandığını da vurgulamıştı. Bilinçli Tasarım' ın üçüncü iddiası işte burada giriyor. Teoriyi savunan benim gibi bilim adamlarına göre, yaşamın tüm bu kompleks mekanizmaların kökenini, bunları tasarlamış bir aklı kabul etmeksizin açıklamak mümkün değil. Darwinistler ise buna katılmıyor ve teorilerinin iki mekanizması olan doğal seleksiyon ve mutasyonun uzun zaman dilimleri içinde her şeyi üretebildiğine inanıyorlar.

Bilinçli Tasarım' ı savunan bilim adamları (ben dahil) ise, Darwinistlerin bu güvenlerinin temelsiz olduğu kanısındalar. Doğal seleksiyon tabiattaki bazı sınırlı olgulara gerçekten açıklama getirse de, her şeyi açıkladığını gösteren hiçbir kanıt yok. Hele de hücrede bulduğumuz kompleksliği üretebilecek Darwinist mekanizmaların var olduğunu gösteren hiçbir araştırma ve bulgu yok. Burada da Bilinçli Tasarım' ın dördüncü iddiası devreye giriyor: Eğer yaşamın kökeni konusunda hiçbir ikna edici " tasarım dışı" açıklama yoksa, o zaman bir tasarımın varlığını kabul etmeye hakkımız var. Bu aslında çok da anlaşılmaz bir sonuç değil. Eğer bir şey ördeğe benziyorsa, ördek gibi yürüyorsa ve ördek sesi çıkarıyorsa, aksi yönde bir kanıt olmadıkça, " evet bu bir ördek" diyebilmeliyiz! Tasarım, sadece çok belirgin olduğu için inkar edilmemeli. Tasarımı eleştirenlerin bazıları, bilimin tanımı gereği bunu kabul edemeyeceğini savunuyor. Diğer bazıları da bilimin " mutlaka başka bir açıklama vardır" diye arayışa devam etmesi gerektiğinde ısrar ediyor. Ama gerçeklik hakkında soruları, tanımlar getirerek çözemeyiz. Rushmore Dağı için " tasarım dışı" bir açıklama bulmak için uğraşmak da pek mantıklı değil. İşte bu nedenle giderek daha fazla sayıda bilim adamı, yaşamın tasarlandığını kabul ediyor.

(*) Bu yazıyı Zaman için kaleme alan Prof. Behe, Lehigh Üniversitesi biyokimya profesörüdür. Behe' nin 1996 yılında yayımlanan " Darwin' in Kara Kutusu: Evrime Biyokimyasal Başkaldırı" isimli kitabı, National Review dergisi tarafından " 20. Yüzyılın En Etkili 100 Kitabı" arasında seçildi.

DARWİNİZM'İN DERİN ANLAMI NEDİR?

Prof. Dr. Phillip E. Johnson-2005-Zaman

Yaratılış" veya "bilinçli tasarım" kavramlarının bilimsel söylem içinde yer alıp almaması, basit bir tartışma değildir.

Bu tartışmanın ardında, insan varlığının en önemli sorularından biri yatar: Tanrı mı insanı yaratmıştır, yoksa insan mı Tanrı'yı? Teizm -örneğin Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet- Tanrı'nın insanı yarattığını öğretir. Günümüzün doğa bilimleri üzerinde belirli bir egemenlik kurmuş olan bilimsel materyalizm ise, "insan Tanrı'yı yarattı" demektedir. Bilimsel materyalizmin kozmik hikayesine göre, doğa, sadece maddesel etkilerden oluşan, kendi içinde

kapalı bir sistemdir ve maddesel olmayan bir varlık (örneğin Tanrı) tarafından etkilenmesi mümkün değildir. Günümüzün siyasi ve kültürel amaçları nedeniyle, bilim de bu materyalist varsayıma göre şekillendirilmekte ve dahası bilime objektif gerçekliği tanımlama otoritesi verilmektedir.

Bu metafizik sistem içinde, Tanrı, insan hayal gücünün bir eseri olarak kabul edilir ve insanlığın yeterince bilgi sahibi olmadıkları bilim-öncesi zamanların bir kalıntısı olarak tanımlanır. Hikayeye göre bilim bu kalıntıya meydan okumuş ve tüm iyi eğitilmiş insanları aslında bizlerin bilinçsiz, amaçsız, maddesel sürecin ürünü olduğumuzun farkına vardırmıştır. İşte bu sürecin adı "evrim"dir. Çağdaş Darwinistlerin en etkililerinden biri olan Harvard Üniversitesi paleontoloğu George Gaylord Simpson, bu sürecin ne manaya geldiğini "Evrimin Anlamı" isimli kitabında şöyle açıklar: "İnsan, kendisini hesaba katmamış olan amaçsız ve doğal bir sürecin ürünüdür." Evrimci bilim adamları taktiksel nedenlerle bu mesajı çoğu zaman silikleştirirler; ama hiçbir zaman terk etmezler. Siz "evrim" kelimesi hakkında ne düşünürseniz düşünün, bilimsel eğitimi yönlendiren insanlar bunun ne anlama geldiğini çoktan belirlemişlerdir. Bu anlama göre, bizim varlığımız bir kazadan ibarettir ve kendisine karşı sorumlu olduğumuz bir Yaratıcı yoktur.

Bazı bilimsel metaryalistler agresif ateistlerdir. Ama çoğu daha yumuşak bir yol izler: Onlara göre Tanrı var olabilir, hatta belki maddenin ve zamanın başlangıcındaki ilk koşulları belirlemiş olduğu bile kabul edilebilir; ama bu noktadan sonra hiçbir şeye karışmamalı, "bizim" evrenimize müdahale etmemelidir. Evrim sürecini programlamış olabileceği bile kabul edilmez; sürece müdahale etmesi, yani canlıları doğrudan "yaratması" ise tümüyle konu dışıdır. Böyle bir yaratmanın gerçekleşmiş olup olamayacağı araştırılmaz;oyunun kuralları bu olasılığın üstünü zaten en baştan çizmiştir.

İşte Darwinizm'in derin anlamı budur. Onun temeli olan bilimsel materyalizm, modern zamanların yerleşik felsefesini oluşturur. Bunun elbette ahlaki sonuçları vardır (ve zaten bu yüzden büyük bir ısrarla korunmaktadır).

Eğer bilinçsiz bir evrenin kazara ortaya çıkmış ürünleri isek, saygı göstermemiz gereken hiçbir objektif değer yoktur. Gerek bireyler gerekse toplumlar olarak, nasıl Tanrı kavramını kendi zihnimizde oluşturmuş isek, değerleri de oluştururuz. Gerektiğinde de yeniden oluştururuz. Örneğin "evlilik" kavramı geçmişte kadın ve erkek arasında bir akit olarak tanınlanmış olabilir; ama şimdi bunu iki erkek veya iki kadın arasında da kurabiliriz. Hiçbir sabit değerin olmadığı evrende, her şey değişir ve dolayısıyla her şey meşrulaşabilir.

Buraya kadar anlattığım modern materyalist felsefe her ne kadar büyük bir kültürel otoriteye sahipse de, kurduğu hegemonya 21. yüzyılda büyük bir meydan okumayla karşılaşacaktır. Bu son derece karmaşık bir konudur ve incelenmesi için kitaplar gerekir. Ama çok kısa bir biçimde durumu belirteyim: Yaşamın bilinçsiz maddesel etkenlerin ürünü olduğu dogması, sadece "ispatlanamamış" durumda değildir; imkansızdır. "Darwin Yargılanıyor" adlı kitabımda yazdığım ve Thaxton, Bradley ve Olsen'in "Yaşamın Kökeninin Gizemi" adlı kitaplarında da detaylı şekilde gösterdikleri gibi, sadece en basit canlı hücresi bile, bilinçsiz maddesel etkenlerle açıklanamayacak kadar kompleks bir organizasyon ve bilgi içermektedir.

Bilimsel keşifler arttıkça, yaşamın merkezindeki söz konusu organizasyon ve bilginin ancak bir Zihin'le açıklanabileceği daha açık hale gelmektedir.

Bilim adamları, Darwinist dogmanın etkisinden kurtulup bağımsız düşündüklerinde, bunu görüyorlar. Örneğin Dean Kenyon... San Francisco üniversitesinde biyoloji profesörü olan Kenyon, 1970'li yıllarda yazdığı ve yaşamın kimyasal maddelerin rastgele birleşmesinin ürünü olduğunu savunan Biochemical Predestination adlı kitabıyla Darwinistler arasında saygın bir yer edinmişti. Ama yıllar geçtikçe Kenyon'ın kuşkuları büyüdü ve sonunda yaşamın kökeninin ancak "Tasarım" ile açıklanabileceği sonucuna vardı. Bugün Darwinistlerin sataşmalarına maruz kalsa da, Tasarım'ı savunmakta ısrar ediyor. Kenyon gibi dogmatik düşünmeyen ve cesur davranan bilim adamlarının sayısı arttıkça, bilimsel materyalizmin dayanakları sarsılacak. Zaten çoktan sarsılmaya başladı bile.

(*) Bu yazıyı Zaman için kaleme alan Prof. Johnson, California Berkeley Üniversitesi eski öğretim üyesidir. Johnson, "Bilinçli Tasarım" teorisinin mantıksal temelinin kurucusu olarak kabul ediliyor.

KİM KORKAR EVRİM TEORİSİNDEN?

Bülent Usta- Antropolog, yazar -10/07/2005-Radikal

Evrim teorisi, belki de dini çevrelerin en çok rahatsızlık duyduğu konuların başında geliyor. Yüzyıllarca dinin bir alanı olan insanın oluşuna dair Darwin'in kuramındaki iddiaların bilimsel bir bakış açısıyla oluşturulmuş olması ve ne kadar tartışılırsa tartışılsın somut kanıtlarla ortaya atılan hipotezin destekleniyor olması, dini çevreleri büyük bir paniğe sürüklemişti. Bu paniğin Türkiye'de de uzun zamandır yaşandığı görülüyor. Bilimin sadece teknoloji boyutunun yeterli olacağını öngören bu anlayış, yıllardır Darwin'e saldırılarını zaman zaman çocuksulaşan tavırlarla yaygınlaştırmaya çalışıyor. Bir ara Harun Yahya adıyla yazılmış, evrim teorisini çürüttüğünü iddia eden bir kitap, bedava sokaklarda dağıtılmış, onlarca konferans düzenlenip sözde bilimsel iddialarla bu kuram çürütülmeye çalışmıştı. Ama bugün için insanın kökenine dair evrim teorisinden daha kapsayıcı ve bilimsel kanıtlarla donatılmış bir iddia henüz ortaya atılmadı. Kilise ve benzeri dini kurumların desteklediği enstitüler ve dindar antropologlar daha Darwin'in zamanından beri çeşitli iddialar ortaya atmış ama bilimsel çevrelerce yeterli ilgiyi görmemişti.

İktidar savaşı

Bilim ve dinin karşı karşıya gelmesi aydınlanma dönemine rastlar. Bilimin önce teknolojik açıdan burjuva sınıfının yükselişine yardımından sonra, bilim ve din iktidar savaşına girdiler. Ruhban sınıfının yerini bilim adamlarından oluşan uzmanların alması, büyük mücadelelerle oldu. Modern sanatın da, bilimin eksik bıraktığı manevi boyutu tamamladığını ve dinin sosyal yaşamdaki etkisinin zayıflatıldığına dair çeşitli görüşler bugün de dile getiriliyor. Eğer ortada bilim ve din arasında yaşanan bir iktidar savaşı varsa, bu savaşın içinde üçüncü bir taraf da olmalıdır. Çünkü dinin yerini almaya çalışan bilimin sonuçları da (modernizm bilimi iktidar aracı haline dönüştürmüştür) en azından Hiroşima gerçeği ve modernizmin tektipleştiren,

çokluğu reddeden bir akıla insanları hapsetmeye çalışmasının akıldışılığı hatırlanırsa, iktidar savaşının dışında üçüncü bir seçeneğin daha olması elzemdir. Bu üçüncü yol, eleştirel kuramlarla gün yüzüne çıkan düşünürlerin açtığı yoldur diyebiliriz. Modernizmin sonuçlarına ve bilimin uygulamalarındaki arka plana eleştirel olarak bakan bu düşünürlerin postyapısalcı olarak adlandırılan Deleuze, Foucault, Irigaray gibi düşünürler; Sahlins, Clastres, Levi Strauss gibi antropologlar sayesinde, bu iktidar savaşımının gerisinde eleştirel bir duruş sergilenebilir. Yine de bu düşünürlerin, bilimsel düşüncenin sınırlarını genişleten, modernizmin olanaklarından faydalanıp modernizmin çıkmazlarını göstererek daha hür bir dünya için çabaladığını da söylemeliyiz. Yani bilime eleştirel bakmak dine, dine eleştirel bakmak modernizme yakınlaşmayı gerektirmez.

Antropoloji

Dini ütopyalar peşinde koşanların, bilimi sadece teknoloji içine hapsederek, düşünsel yaşamı kendi doktrinleriyle doldurmaya çalışması anlamlı bir şeydir. Özellikle bunun için Darwin'in kuramının gözden düşürülmeye çalışılması daha da anlamlıdır. Ama Darwin'in kuramı, birdenbire ortaya çıkmış bir şey değildir ki. Özellikle biyolojinin olağanüstü atılımının görüldüğü 19.yy'da, eğer Darwin evrim teorisini geliştirmeseydi, bir başkası böyle bir teoriyi ister istemez geliştirecekti. Esas burada bilimin üstünlüğünü sergileyen tuhaf bir ayrıntı var. Dini ütopya peşinde koşanların, bilime dini terminolojiyle saldırmayıp bilime bilimin karikatürleştirilmiş araçlarıyla saldırması, gerçekten de kafa karıştırmaya yönelik tuhaf bir durum yaratıyor. Bu şekilde davranarak bilimin üstünlüğü tanınmış, bilimden istenen sadece dinin koyduğu savlara ve kurallara itaat ile yasak bölgelerin (yaradılış vb) ihlal edilmemesi şeklinde bir ricaya dönüşmüş oldu. Aslında bu çaba, bilim, felsefe ve sanatın dinin sınırları içerisine hapsedilmeye çalışılmasının bir sonucudur. Darwin'in üzerinde bu kadar durulması da, sadece ve sadece bu ihlalin yarattığı panik duygusuyla açıklanabilir. Çünkü antropoloji, yeni yeni Türkiye'de varlığını hissettirmeye başladı ve geçmiş senelere göre bir yayın artışının da olduğu ortada.

Peki kim korkar evrim teorisinden? Tabii ki korkacak nedenleri olanlar. Ama korkmalarına hiç gerek yok. Uluslararası ilişkiler gibi fiziki antropoloji ile hiçbir ilgisi olmayan bir alanda eğitim görmüş birisinin, Hulki Cevizoğlu'nun programına konuk olması ve evrim teorisini tartışması gibi komik durumların yaşanması, sadece savundukları şeye zarar verebilir. Bugün dünyanın her yerinde fiziki antropoloji derslerinde Darwin anlatılıyor ve bu dersleri izleyenlerin büyük bir kısmı da herhangi bir dine inanabiliyor. İnsan-merkezci bakış açısı, her ne kadar insanın bir canlı türü olarak, herhangi bir memeli hayvan gibi incelenmesine içerlese de, bu böyledir. Bir antropolog olarak bana sürekli olarak söylenen "Ne yani, şimdi biz maymundan mı geliyoruz" şeklindedir ve maymunla kıyaslanmak pek çok insanın ağrına gidiyor. Çünkü dinler ve insan-merkezci düşünceler hep insanın en üstün yaratık olduğu konusunu işledi ve doğayı kendi toplumsal yapıları gibi hiyerarşik bir düzlemde göstermeye çalıştılar. Kendisini maymundan üstün gören, başka bir ırktan da üstün görebilir ve bu zincirleme bir şekilde böyle devam eder. Aslında Darwin de insanı evrimin en üst basamağına koyarak modernizmin insan-merkezci bakış açısını olumlar, ama bu olumlayış insanın diğer

canlı türleriyle ilişkisini ve doğal gelişim sürecini inkar etmemizi gerektirmez. Darwin, sadece insanı bilimsel açıdan anlamamız konusunda bir yol açtı. İnsan ya da tanrı merkezli bir düşünceye bağlı olmaksızın, insanın ne olduğu, nereden gelip nereye gittiğini araştırma konusunda, dinlerden söylence olarak faydalanılabilir ve bilimin de kanıtları ve araçları çok yönlü olarak (ama insan-merkezci modernist tuzağa düşmeden) bu araştırmada kullanılabilir. Hem Darwin, insanın maymundan geldiğini değil de, maymunun geldiği yerden geldiğini söylemişti.

İSLAM DÜŞÜNCESİNDE EVRİM TEORİSİ (1)

Hayrettin Karaman-7 Ağustos 2005-Pazar-Yenisafak

Başörtüsü, din eğitimi, İmam Hatip okulları gibi konular yanında bir de Darwin ve evrim teorisi var; bunlardan biri hakkında dinli olanlar bir şeyler yapar veya söylerlerse hemen dinsiz olanlar tepki gösterir, dinsizliklerine ve dinsizliğin yayılması faaliyetlerine bir zarar gelmesin diye tedbirlere başvururlar. Tabii karşı taraf da tersinden benzer tepkiler gösterirler. Son zamanlarda Darwin'in ve evrimci teorinin her iki tarafça yeniden tartışılmaya başladığını görüyoruz. Tartışmaya inanç, ideoloji ve duygu karıştığı için mantık ve ilim zaman zaman bunların gölgesinde kalabiliyor. Geçtiğimiz günlerde ABD Başkanı George Bush'un, Amerikan okullarında evrim teorisinin yanı sıra evrenin üstün bir zekanın ürünü olduğu teorisinin de okutulması yönündeki sözleri büyük bir tartışmaya sebep oldu ve konuyu güncelleştirdi. İşte bütün bu olup bitenler sebebiyle evrim teorisi üzerine vaktiyle yazdığım bir yazıyı küçük değişikliklerle bir daha vermeyi faydalı buldum

Allah'a inanmayan maddeci filozoflar yaratmaya inanmaz, varlıkların nasıl vücuda geldiği konusunda hiçbir mantıki tutarlığı olmayan "tesadüf"ten (kendi kendine, rastgele oluştan) başka bir açıklama yapamazlar. Kendiliğinden var olan cansız maddeden canlı varlıkların ve bunlar içinde de en gelişmişi olan insanın nasıl var olduğu konusunda tutundukları düşünce evrim teorisidir. Bu teorinin eski Yunan düşünürlerine kadar uzanan kökleri bulunmakla beraber sistematik evrim teorisi Lamarck ve Darwin'e aittir. Lamarck 1809'da neşrettiği Zoolojik Felsefe isimli kitabında, Darwin de 1859 da yayımladığı Türlerin Menşei isimli kitabında evrim teorisini ileri sürmüşlerdir. Lamarck evrimin, türlerin tabiatında var olan evrimleşme özelliğinden kaynaklandığına inanırken Darwin evrimleşmenin böyle bir özellikten değil, tamamen dış şartlardan kaynaklandığını ve tabiî seleksiyonla oluştuğunu iddia eder. İlmî gelişmeleri uzaktan/geriden izleyen ve bilimi ideolojiye alet eden geri kalmış ülke bilimcileri evrim teorisini bilimin ispat ettiği bir gerçek gibi ileri sürmüş ve buna dayanarak, bazan bilim adına sahtekârlıklar da yaparak (örnekler için bak.M. Bayraktar, İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi, İst. 1987, s.196 vd.) yaratılış inancına karşı çıkmışlardır. Konuya tarafsız ve bilim açısından yaklaşanlara göre evrim teorisi adı üstünde bir teoridir; bilimin ispat ettiği, benimsediği bir gerçek değildir. Darwin gibi evrim teorisini oluşturanların samimi itirafları ve tereddütleri vardır, Darwin'den sonra da biyolojide ve paleontolojide çeşitli/farklı görüşler ve tespitler olmuştur (Örnekler için bak. Y. Sezen, Maddeci Felsefenin Çıkmazları, İst. 1996, s. 144 vd.).

İslam düşüncesinde üç ekol bulunduğunu biliyoruz: Kelam, felsefe ve tasavvuf.

Kelamcılar da Sünnî olan ve olmayan şeklinde ikiye ayrılmaktadır. Sünnî olmayan kelam mezheplerinden Mutezile'ye mensup Nezzam (öl. 835 veya 845 m.), Câhız (öl. 869 m.) gibi bazı alimler ile zühd döneminden sonra yetişen bazı mutasavvıflar "evrimci yaratılış teorisi"

diye isimlendirilmesi mümkün olan bir teori ileri sürmüşlerdir. Hemen zikretmeliyiz ki bu teori, İslam inancı ile bağdaştırılması mümkün olmayan materyalist ve ateist varlık ve evrim düşüncelerine karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkmıştır ve ortak unsur yaratılış inancıdır; yani her şeyin yok iken Allah tarafından yaratıldığına inanmaktır. Her şeyi yok iken yaratan Allah, evrimci yaratılış teorisini ileri süren İslam düşünürlerine göre türleri ayrı ayrı ve birden yaratmamış, birinin diğerinden evrimleşme yoluyla oluşmasını sağlamıştır. Bu "birinin diğerinden oluşması" da, ilk yarattığı maddenin, aslın, çekirdeğin, kendinden sonra meydana gelecek bütün türleri bilkuvve (onda gizlenmiş olarak) içermesi sebebiyle olmakta, bu özelliğe dayanmaktadır. Bu konuda değerli bir çalışma yapmış bulunan M. Bayraktar'a göre İslam düşünürlerinin evrimci yaratılış teorileri bilim bakımından darwinizm ve lamarckizmden daha sağlam temellere oturmaktadır (ag.esr. s. 195 vd.).

Gelecek yazıda ehl-i Sünnetin bu konudaki açıklamalarını vereceğim.

İSLAM DÜŞÜNCESİNDE EVRİM TEORİSİ (2)

Hayrettin Karaman-12 Ağustos 2005-Pazar-Yenisafak

Ehl-i Sünnet kelamcılarına (sahih İslam inancını açıklayan ve farklı inançlara karşı savunan alimlere) göre Allah Teâlâ bütün türleri birden ve ayrı ayrı yaratmıştır. Türler arasında evrimleşme yoluyla geçişler yoktur, evrim türlerin kendi içinde olabilmektedir. Bu inanç ve düşüncenin dayandığı naslar(insanın yaratılışı ile ilgili olanları) ve kısaca açıklamaları şöyledir:

İnsan suresinin 1. âyetine göre "İnsanın (varoluş tarihinde) adının sanının bulunmadığı bir zaman parçası şüphesiz gelip geçmiştir". Bu âyet, insan yok iken yani bir varlık değilken kesinlikle üzerinden bir zaman geçtiğini, yaratılışı tamamlanıp mükemmel bir insan haline gelinceye kadar varlıklar arasında bulunmadığını ifade eder. Çünkü insan yaratılışı tamamlanmadan önce yeryüzünde toprak, sonra babasının sulbünde bir sperm ve anasında bir yumurtadır. Daha sonra ana rahminde bir embriyo haline gelmektedir. Nitekim Yüce Allah 2. âyette insanı "katışık bir nutfe"den yani ana rahminde döllenmiş bir yumurtadan yarattığını ifade buyurmuştur. Kendisine görme, işitme gibi organlar da lütfedilen bu varlık artık yükümlülüklere muhatap ve imtihana tâbi tutulabilecek bir kıvama gelmiş olmaktadır (insanın yaratılış aşamaları hakkında bilgi için bk. Hac 22/5; Mü'minûn 23/12-15; Kıyamet 75/37).

İnsanın yaratılışını anlatan bir başka âyetin meali de şöyledir: "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinize itaatsizlikten sakının" (Nisâ:4/1).

Kur'an'da nefis (en-nefs) ve çoğulu enfüs, "insan, insanın veya başka bir şeyin kendisi, insanın hayatta iken insan olmasını sağlayan (insanın onun sayesinde, ona sahip olduğu için insan olduğu), ölünce de ebedî varlığını devam ettiren unsuru" mânalarında kullanılmıştır. Bazı âlimler, filozoflar ve sûfîler ruh ile nefsi aynı varlığın iki adı olarak açıklamışlar (Gazzâlî, İhyâ, II, 2 vd.), bazıları ise nefs ile ruhu farklı mahiyetler olarak tanımlamışlardır. İkinci tanımlamaya göre Allah Teâlâ her bir insan için tıpkı bedeni gibi bir de nefis yaratır, Şah Veliyyullah'ın "neseme" adını verdiği bu nefis, insanın hayatı boyunca yapıp ettiklerine göre mânevî bir yapı ve kişilere göre farklı özellikler kazanır. Ruh ise şahsî değil, umumidir; tek bir enerji merkezinden gelip ampülleri aydınlatan elektrik gibidir ve ilâhîdir, Allah'a aittir, halk âlemine değil, emir âlemine dahildir, nefis için Allah'ın rızasına götüren yolu aydınlatır veya onu bu yola çeker. İnsanın tabiatında ve yapısında Allah'ın rızasına aykırı yola çeken

güçler de (heyecanlar, güdüler, ihtiyaçlar) vardır, ayrıca şeytanın da işi, insanı Allah yolundan saptırmaya çalışmaktır. İnsan (nefis), aldığı eğitim ve iradesi sayesinde bu iki çekim merkezi arasında mücadele ve imtihan vererek dünya hayatında kulluğunu ve tekâmülünü gerçekleştirmeye; emmâre (kötüye çeken, kötüyü emreden) nefis olmaktan kurtularak, levvâme (kendini tenkit eden, kınayan), mülheme (ilâhî ilhama mazhar olan), mutmainne (şüphelerden ve geçici zevk bağımlılığından kurtularak huzura eren), râdıye (Allah'ın takdirine razı olan), merdıyye (Allah'ın rızasına mazhar olan) nefis basamaklarına veya derecelerine tırmanmaya çalışır (Şah Veliyyullah, et-Tefhîmâtü'l-ilâhiyye, Haydarâbâd, 1967, I, 222; II, 216 vd.; Hüccetullâhi'l-bâliğa, I, 38-40, 58-61).

"İlk insan ve onun eşi aynı özden yaratıldıktan sonra ilk üreme ve onu takip eden nesillerin oluşması nasıl gerçekleşmiştir" sorusuna cevap arayan alimlerin bir kısmı, "Havva'nın ikiz doğurması ve aynı batında doğmayanların (bir sonrakinde doğanların) öncekilerle evlendikler gibi" akıl ve nakil yönünden kabul edilmesi mümkün olmayan formüller ileri sürmüşlerse de bize göre böyle bir tasavvur zaruri değildir; çünkü Allah Teâlâ'nın insanı nasıl yarattığını açıklayan âyetlerde topraktan, çamurdan, nefisten ve Allah'ın ruhundan üflemesinden kayıtları ve şekilleri vardır. Son şekil Hz. Îsâ'nın yaratılması ile ilgilidir. Meryem, bir erkekle beraber olmadan Allah'ın ruhundan üflemesi (Enbiyâm 21/91; Tahrîm 66/12) ve bunun açıklaması mahiyetinde olan "ruhun insan şekline bürünüp Meryem'e görünmesi" (Meryem 19/17) ile hamile kalmış ve Allah'ın ona ulaştırdığı bir kelimesi (Nisâ 4/171) olarak Hz. Îsâ'yı doğurmuştur. Kezâ Hz. Zekeriyyâ bir zürriyet vermesi için Rabbine dua etmiş, Rabbinin de duasını kabul ederek Yahyâ'yı ona vereceğini müjdelemesi üzerine "kendisinin yaşlandığını, eşinin de çocuktan kesildiğini ifade ederek" bunun nasıl olacağını sormuştu, Rabbin ona cevabı şöyle olmuştur: "İşte böyledir, Allah dilediğini yapar" (Âl-i İmrân 3/40), "...bu benim için kolaydır, sen hiçbir şey değilken seni de yarattım" (Meryem 19/9). Hz. Âdem'in yaratılmasında ana da yoktur baba da, Hz. Îsâ'nın yaratılmasında yalnızca ana vardır, Hz.Yahyâ'nın yaratılmasında ana ve baba vardır, fakat çocuk yapma/doğurma kabiliyetleri mevcut değildir. Kur'ân-ı Kerîm'de ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiri ile evlendikleri" bilgisi verilmediğine göre ilk yaratılan erkek ile kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin nasıl olduğunun bilinmediğini, yukarıda zikredilen şekillerden birisine göre veya bir başka şekilde yaratma ve çoğaltmanın olabileceğini ifade etmek bize daha uygun görünmektedir.

Darwin hakkında kısa bir ek bilgi:

"Darwin'in inançlı bir Hıristiyan olarak yetiştirildiği, ancak inancının giderek zayıfladığı bilinen bir gerçektir. Çoğu yorumcu da 'agnostik' (bilinemezci) olarak öldüğü kanısındadır. Bazılarına göre ise aslında ateizm noktasına varmıştır, ama dindar bir Hıristiyan olan eşi Emma Darwin'i üzmemek için bunu açıkça ifade etmemiştir. İşin ilginç bir yönü, Darwin'in inancındaki erimenin, gördüğü bilimsel kanıtlardan ziyade, yaşadığı psikolojik travmayla ilgili oluşudur. Onu dini inançtan soğutan en büyük etken, kızı Annie'nin 10 yaşında iken hastalanarak ölmesidir. Darwin'in üç kuşak sonradan torunu olan Randal Keynes, 'Annie'nin Kutusu: Darwin, Kızı ve İnsan Evrimi' adlı kitabında bunu detaylarıyla anlatır. Aslında bu travma Darwin'e has da değildir. New York Üniversitesi psikoloğu Paul C. Vitz, 'Ateizmin Psikolojisi' adlı 1999 basımı kitabında, önde gelen ateist düşürlerin çoğunun şaşırtıcı biçimde sorunlu aile hayatlarına sahip olduğunu inceler. Vitz'e göre, "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." Eğer Vitz düşüncesinde haklı ise, o zaman ateist Freud'un "Tanrı'ya inanç, çocukluktan kalma bir duygusallıktan gelir" şeklindeki iddiasının neredeyse tam aksi bir sonuca varmak gerekiyor. Kaldı ki zaten Freud'un kendisi de içinde bol miktarda ensest bulunan hayli 'sorunlu' bir ailenin ürünüdür...

PANDANIN BAŞPARMAĞINI KİM YARATTI?

Ekim 22, 2005-Ayşe Özek Karasu –hurriyet

Toplum hayatına dini esasları egemen kılmak isteyen Amerikalı 'akıllı tasarım' tayfası, Penguenlerin Yürüyüşü adlı filmi, iffetli yaşam modeli olarak göstermişti.

Bütün Hıristiyanların penguenleri örnek almasını istemişlerdi. Şimdi de pandalar çıktı. Daha doğrusu, evrimcilerle yaratılışçılar arasındaki kavganın sembolü olan 'pandanın başparmağı' yeniden gündeme oturdu. Pandalar ve İnsanlar adlı kitap aracılığıyla... Darwin teorisini tamamen reddeden Pandalar ve İnsanlar, bir lise tarafından biyoloji müfredatına alınınca, bir grup veli, okul ile mahkemelik oldu. Şimdi 'Pandalar' yargılanıyor ve evrim uzmanları tanık kürsüsüne çıkıp kitaptaki çarpıklıkları anlata anlata bitiremiyorlar. Bütün canlı türlerinin aynı anda peydahlanıverdiğinden tutun da, ilk kuşların kanat ve tüyleriyle birlikte yaratıldığına varıncaya kadar yığınla yanıltıcı bilgi var kitapta.

Hakim, panda davasında ifade vermeye gelen bilim adamına soruyor:

'Bilimsel yayınlarda akıllı tasarımla ilgili bir makale çıktı mı hiç?'

Bilim adamı yanıt veriyor:

'Mahkemeye gelmeden önce, bir bilgisayar taraması yaptım. Rastladığım tek akıllı tasarım makalesi ergonomik sandalyelerle ilgiliydi. Ama onları da Tanrı'nın yaptığını zannetmiyorum.'

Bu gerçek bir diyalog. Geçtiği yer, ABD'nin Pennsylvania eyaletindeki federal mahkeme salonu. Dava konusu: Lise dokuzuncu sınıf biyoloji dersinde Darwin'in evrim teorisi yerine, 'akıllı tasarım' öğretilebilir mi?

Dava, başladığı ilk günlerde haber konusu olmuştu. Çocukları Dover Lisesi'nde okuyan bir grup veli, biyoloji dersinde öğrencilere ek kaynak olarak 'Pandalar ve İnsanlar' adlı kitabın tavsiye edilmesi üzerine mahkemeye başvurmuştu. Çünkü bu kitap Darwin'in evrim teorisini reddediyor ve bütün canlı türlerinin üstün bir zeka tarafından tasarlanıp yaratıldığını iddia ediyordu. Yaklaşık 15 yıllık geçmişi olan kitap, akademik çevreler tarafından bilim dışı diye niteleniyor ve İncil'deki Yaratılış'ı evrim teorisinin yerine geçirip okullara sokmak üzere hazırlanmış bir truva atı olarak değerlendiriliyordu.

Nitekim, okulda öğrencilere tavsiye edilen kitaptaki 'akıllı tasarım' kavramı, aynı kitabın eski baskılarında 'yaratılış' şeklinde ifade ediliyordu. İncil'deki öğelerin fen dersi kitaplarına girmesi ise laiklik ilkesine aykırıydı. Anayasa, hükümetin dini referanslarda bulunmasını yasaklıyordu. Yüksek Mahkeme de 1987'de aldığı bir kararla, Yaratılış'ın fen derslerinde okutulamayacağına hükmetmişti.

Hıristiyan vakıfları tarafından desteklenen akıllı tasarım hareketinin kutsal metinlerinden olan Pandalar ve İnsanlar böylece yargılanmaya başladı.

Nedir Bu Pandanın Başparmağı

Şimdi bu noktada, 'Neden pandalar?' sorusunun yanıtını vermek gerekiyor.

Evrimciler ve yaratılışçılar teorilerini desteklemek için ‘pandaların başparmağı’yla ilgili kendilerine göre bazı argümanlar ileri sürerler.

Darwinciler: Evrim teorisine göre, doğal seleksiyon bir canlıyı başka bir canlı türüne dönüştürürken yeni gelişen organlar, eldeki malzemeye göre şekillenir. Ünlü evrimbilimci Stephen Jay Gould, bu ‘mevcut malzeme’ye pandaların başparmağını örnek olarak gösterir: Pandanın beş parmağı dışında, bileğinden gelen bir kemik çıkıntısı daha bulunmaktadır. Panda, aslında ayılar gibi etobur sınıfındandır, ancak daha sonra bambu ile beslenmeye başlamıştır ve altıncı parmak bambu yemeğe uyum sağlaması için sonradan çıkmıştır. Ne var ki bu altıncı parmak mükemmel değildir, bambu filizlerini ayıklamakta fazla başarılı değildir, çünkü doğal seleksiyon elindeki malzemeyi kullanarak ancak bu kadarını oluşturabilmiştir.

Yaratılışçılar: Bir tür, asla başka bir türe dönüşemez, çünkü türler başlangıçta mükemmel yaratılmıştır. Pandanın etobur sınıfından olduğunu, başka bir canlı sınıfından evrimleştiğini gösteren tek bir kanıt yoktur. Başparmağa benzeyen altıncı kemik uzantısı, bambu kabuğunu soymak için değil, pandanın bambu ağacına tırmanmasına yardımcı olsun diye yaratılmıştır. Yani evrimcilerin iddia ettiği gibi, mükemmel olmadığı doğru değildir. Söz konusu kemik, mevcut haliyle canlı için son derece uygundur. Evrimcilerin doğada uyumsuzluk veya kusur aramalarının tek nedeni, Tanrı’nın kusursuz tasarımını görmek istememeleridir.

Akıllı Tasarım Aptal Ve Cahil Yapar

İşte yıllardır süregelen bu başparmak meselesi şimdi Amerikan mahkemesinin huzurunda. Hani neredeyse pandaların o altıncı parmağı hangi yolla edindiğine hakim karar verecek. Tabii dava henüz bu kadar spesifik bir aşamaya gelmedi. Şu aşamada, kitaptaki bilgilerle ilgili uzman görüşlerine başvuruluyor.

Mahkeme, geçen haftaki duruşmada California-Berkeley Üniversitesi’nden paleontolog Dr.Kevin Padian’ı dinledi. Dr.Padian’a göre Pandalar kitabı baştan sona yanıltıcı, yanlış, eksik, mantıksız ve çarpıtılmış bilgilerle doluydu. Dava edilen lise ise Darwin’in evrim teorisi ‘eksik ve kanıtlanmamış bilgiler’ içerdiği gerekçesiyle, öğrencilerin daha doyurucu bilgi edinmeleri için Pandalar’ı salık vermişti.

Mahkemede, hakimle Dr.Padian arasında kuşlara, dinozorlara, Tasmanya canavarına ve köpeklere dair hayli hararetli diyaloglar geçti. Yazının girişinde de bir kesitini verdiğim diyalog şöyle tamamlandı:

Hakim: ‘Peki, okullarda akıllı tasarımın öğretilse ne olur?’

Padian: ‘Bence insanları aptal ve cahil yapar.’

Pandalar ve İnsanlar kitabındaki yanlışlar

Percival Davis ve Dean H. Kenyon adlı yazarlar tarafından kaleme alınan Pandalar ve İnsanlar kitabı, materyalist dünya görüşünün bilime egemen olduğunu ileri sürüp, buna son vermeyi amaçlayan Discovery Institute adlı kuruluş tarafından destekleniyor. Enstitünün bir kolu olan Bilim ve Kültür Merkezi aracılığıyla akıllı tasarım propagandası yapıldığını öne süren evrim biyologlarına göre kitaptaki başlıca yanlışlar şöyle:

Kitap bütün canlı türlerinin bir seferde yaratıldığını, örneğin kuşların aynı bugünkü gibi kanatlı ve tüylü vaziyette dünyaya geldiğini iddia ediyor. Oysa kuşların etobur dinozorlardan türediğini gösteren fosiller mevcut.

Memelilerle balıkların ve kuşların milyonlarca yıllık süreç içindeki evrimini kanıtlayan fosilleri kesinlikle görmezden geliyor ve balinaların kara memelilerinden türediğini gösteren kanıtların da bulunmadığını ileri sürüyor.

MAYMUNLAR CEHENNEMİ

Mine G. Kırıkkanat-10 Kasım 2005-gazetevatan

Homo Sapiens, "primat" canlılar arasında halen "homo" türünün tek temsilcisi olup, insanlığın bilimsel adıdır. "Primat" sınıfı da zaten, insanları, maymunları ve makak ya da maymunsu diye anılan memeli türlerin kök ailesidir.

Homo Sapiens, "primat" canlılar arasında halen "homo" türünün tek temsilcisi olup, insanlığın bilimsel adıdır. "Primat" sınıfı da zaten, insanları, maymunları ve makak ya da maymunsu diye anılan memeli türlerin kök ailesidir.

"Sapiens" yani mantık yürütebilen zeka sahibi bir primat olarak, bugün "homo" türünde tek sayılmamız, yüz bin yıllarla ölçülen evren yannlannda tek kalacağımız anlamına gelmiyor. Çünkü dünya dönüyor, evrim sürüyor, evren dönüşüyor.

Maymun deyip geçtiğimiz memelilerin, binlerce yıl sonra (eğer sağ kalırlarsa) neye benzeyecekleri meçhul, ancak bazılannın insanla gösterdikleri benzerlikler hiç de tesadüf değil.

Los Angeles Kaliforniya Üniversitesi" nde. Joan Silk başkanlığındaki bir araştırma ekibi, insan soyunun yakın akrabalanndan şempanzelerin "dayanışma" duygusu üzerine bir deney yapü. Erişkin şempanzeler, otomatik bir meyva dağıtıcısının bulunduğu kafese kapatıldı.

Maymunlardan yalnızca birine makinayı çalıştıran manivelayı indirmek öğretilmiş, diğerleri eğitilmemişti. Yani tek bir maymun makinadan meyva almayı biliyor ve dağıtıcı, her çalıştinldığında iki meyva atıyordu dışarı.

Eğitimli maymuna, seçim şansı veriliyordu: Acaba makinadan çifter çifter çıkan meyvaları kendi mi yiyecek, yoksa birini alıp, diğerini yanındaki komşusu ve hemcinsine verecek miydi?

Bilge maymun, makinadan aldığı tüm meyvaları kendisi yedi, bir tanesini bile yanında ağzının suyu akarak bekleyen cahil akrabalarına vermedi.

Yıllardır birlikte yaşayan şempanzeler arasındaki bu bencillik, etnologları çok şaşırttı. Çünkü doğal ortamda şempanzeler, kabile halinde yaşayan, birlikte avlanan, avlandıklarını paylaşan hayvanlardı. Oysa deney hayvanat bahçesinde doğmuş ve doğal ortamda hiç yaşamamış

şempanzelerle yapılmıştı. Demek ki sert doğa koşullan, şempanzeler arasındaki aile bağlannı güçlendirdiği gibi, yardımlaşmayı da gerektiriyordu. Ve doğanın terbiyesinden geçmeyen hayvanlar, paylaşmak demek olan "dayanışma" duygusunu da yitiriyorlardı...

Maymun diye küçümsemeyin. Tüm memeliler aynı şefkatle yavrularını emzirir. insanlar, zekalarıyla üstünlük kurdukları memeli akrabalarıyla aynı içgüdüleri taşırlar ve temelde aynı ilkelliği paylaşırlar.

İşte bu kapsamda "paylaşmak" öğretisinin yitirilmesi, yani bencillik, hayvanlarda grup, insanlarda toplumsal bilinç kaybıdır. Dayanışma bitince, ilkel duygularımızın dengesi de yok olur, kin, öfke ve şiddet ortaya çıkar.

Hayata doygunluğu beslenmeye indirgeyen, "Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar" sözünün doğruluğu, insanlar için de, hayvanlar için de hala geçerli. Ancak Homo Sapiens'in doygunluk parametrelerine yenileri eklendi, varoluşta kimlik göstergeleri istiyor. Kimlik göstergelerini, hem varlık, hem de saygıda paylaşmak gerekiyor. Eşitlikten geçtik, dayanışma olmayınca, kavga çıkıyor elbette.

Fransa varoşlannı yakan çocukların kör öfkesinin temelinde de bu var, Türkiye'yi uzun süredir kısık ateşte yakan ve dün Şemdinli'de tekrarlanan linç girişimlerinin temelinde de bu: Çok uzun süredir pay verilmeyen bir nüfusun, açlığın verdiği hınçla artan sayısına orantılı içgüdüleriyle ilkelliğe teslim olması.

Varoluş kimliği zaten güdüleriyle sınırlı hayvanlar, sürü psikolojisiyle hareket eder. Kimliğini bireyselleştiremeyen insanlar ise, ırk, cemaat, aşiret gibi topluluk aidiyetiyle varolurlar. Grup psikolojisiyle tırmanan ilkel öfkelerin provokasyonu çok kolay, sonuçlan ise vahşettir.

Fransa'daki varoşlann neden yandığını pek bilen Sayın Başbakan, acaba Türkiye'de galeyanlar hakkında ne düşünüyor? Şemdinli kime türban takılsa durulacak? Provokatörlere mi, yoksa linççilere mi?

EVRİM BİZE NELER YAPACAK?

Gülse Birsel-27 Ağustos 2005, Cumartesi-sabah

Bir evrim teorisidir gidiyor! İlk telaffuz edilişinden yıllar sonra, Bush'tan İslam alimlerine, farklı muhafazakar çevreler, evrim teorisinin yanlış olduğunu, şu anda yeryüzünde yaşayan bütün canlıların "yaratılış"la birlikte varolduğunu savunuyorlar. Evrimi kabul eden bilim adamları da kendi kanıtlarıyla ortaya çıkıp, "Olmaz efendim" diyorlar, bakın şu fosil, bu kemik, o kanat! Geçenlerde **National Geographic** dergisi, bilim adamlarının evrimin gerçekliğini savundukları ve ilginç yeni kanıtlar gösterdikleri bir araştırma yayınladı. Örneğin, bir adada bir kuş türü yaşıyor. Zaman içinde bunlar çoğalıp, yan adaya da uçmaya ve oraya yerleşmeye başlıyorlar. **Göçen kuşlar, bulunduğu yeni adanın şartlarına uyum sağlamak için farklılık gösterip, zamanla neredeyse başka bir türe dönüşüyor.** Sözgelimi yeni ada rüzgara daha açık olduğu için kanatları büyüyüp kalınlaşıyor, ağaçlardan değil, kumun içinden yiyeceğini çıkarmak zorunda kaldığından gagası uzuyor, falan filan. Bu arada

aynı yazıda, evrim karşıtı yazarlardan bahsederken Harun Yahya, yani Adnan Hoca'dan da söz edilmiş! Radikal'de tam sayfa ilanı yayınlanan bu evrim karşıtı kitaplar yüzünden, geçtiğimiz ay gazetenin çok eleştiri aldığını hatırlarsınız.

Yirmi Yaş Dişleri...

Velhasıl, evrimi savunan da, evrime karşı çıkan da çok sivri bir laf etmiş oluyor ve her iki şekilde de büyük tepki alıyor! Benim bakış açımsa, daha farklı. Birtakım **"ılımlı evrim"**ciler çıktı son dönemde, biliyorsunuz. Diyorlar ki: "Efendim bütün türler yaratılışla birlikte var olmuş olabilir, ama zamanla, doğadaki şartlara uyum sağlamak için, bunların alt türleri ortaya çıktı, evrim burada devreye girdi"! Yani insan yaratıldı, ama zamanla kimisi sarışın oldu, kimisi esmer, kimisi, deniz kenarında ızgara balık değil, et yaptığı için kıllı oldu (latife ediyorum, Mine Kırıkkanat benim de severek okuduğum bir yazardı, keşke hala okuyabilseydik!), kimisi ağaçların üst dallarından meyve topladığı için uzun boylu! Bakınız yirmi yaş dişleri bir zamanlar hayat kurtarırken, son yüzyıllarda birkaç cansıkıcı dişçi randevusu haline dönüştü bile. **Bu aşamada, bundan sonrası için evrimin bize neler yapacağını merak ediyorum!** Geçmiş yüzyıllara göre hayatımız "otur otur hep aynı" tadında. Ne bir ava çıkmak var, ne dinazordan kaçmak, ne ağız tadıyla bir tarla sürmek. Kol ve bacak kasları öyle gözyaşları içinde kaldı ki, bunları geri getirmek ümidiyle insanlar para ve zaman harcayarak spor salonuna gidiyorlar! Amaçsızca ağırlık kaldırmak, hiçbir yere varmadan yürümek için! Bazısı da bu çabaları beyhude buluyor! Örneğin ben! **Kendimi evrimin kollarına bırakıyorum! Gerek yoksa kollar bacaklar incelebilir, ne var, ne karşı çıkıyorsun doğaya?** Aynı şey, göbek ve karın bölgesi için de geçerli. Hareketsizlik ve rafine gıdalar, bu bölgeyi şişirip, yağların burada depolanmasını sağlıyor. Sağlasın! Yeni insan türü için ne gerekiyorsa yapalım, bana uyar!

Tanıdınız Mı?

Daha çok bilgi akışı, iletişimin ilerlemesi dolayısıyla daha çok beyinsel faaliyet sayesinde beyinlerin gelişmesi kaçınılmaz olacaktır. **Beyin gelişip büyüyünce, kafatası da "Yok ben böyle kalayım" demeyecektir elbette!** Artık gözlerimizi sadece uzaktaki kartalları görmek için kullanmıyoruz. Günde 5 saat bilgisayar, 5 saat de televizyon de! Demek ki gözler de eskisine göre daha çok kullanılıyor, büyüyüp gelişmeleri beklenebilir. Koku alma duyumuz, bilimsel araştırmalara göre gittikçe köreliyor. Tehlikelerden korunmak, yiyeceklerin bozuk olup olmadığını anlamak, şifalı otlar bulmak için kullanılan burun, artık parfümleri bile birbirinden ayıramayacak hale gelmiştir! **Demek ki, küçülecektir, ki en çok da bu bölüm bana uyar! İnsanoğlu, bilgisayar klavyeleri, uzaktan kumandalar ve benzeri araçlar sayesinde, parmaklarını en çok kullandığı dönemi yaşamaktadır.** O zaman parmakların uzayıp gelişmesi beklenmelidir! **Şimdi, bu insanı tanıdınız mı?!** İnce kollar bacaklar, şiş göbek, koca kafa, iri gözler, küçücük bir burun, ince uzun parmaklar! Modern hayatımız sayesinde ET'ye dönüşüyoruz! **Spielberg'i ileri görüşlülüğünden dolayı kutluyor ve istikbalime baktıkça mücrim gibi titriyorum!**

AH ŞU YARATILIŞÇILAR YOK MU!..

Mehmet Şeker-30.08.2005-Yenisafak

Bayılırım böyle röportajlara. "Bitmeyen Tartışma: Evrim" başlıklı söyleşiyi Vatan'da okuduk, pek keyiflendik.1998 tarihli TÜBA'ya bağlı Evrim Komisyonu kurucularından ODTÜ Biyoloji Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Aykut Kence, Devrim Sevimay'ın sorularını cevaplamış. Tam sayfa verilen Kence'nin açıklamaları bir güne sığmamış; devam edecek.

Seçtiğimiz bazı önemli kısımlara göz atalım:

- Atatürk Darwinci bir evrimcidir.

- Maymunlar genetik ve anatomik olarak insana en yakın canlılardır. Çünkü insan ve maymun hatları diğer canlılara göre çok daha kısa bir süre önce ve birbirlerine yakın zamanlarda ayrılmıştır. Her ikisi de yaklaşık 5 milyon yıl önce... Bu hat ayrılmasını bir ağacın dallarının başka dallara ayrılması gibi düşünün.

- Konunun derinliğine inersek tüm insanlar, maymunlar, aslanlar ve diğerleri balıklardan, balıklar da ilkel solucanlardan gelmiştir. Demek ki insan maymuna razı olmalı.

- Yaratılışçılar tam olarak bilimin karşısındadırlar. ABD'de kökten dinci Hıristiyanlardan oluşuyorlar. Ve son zamanlarda kökten dinci Müslümanlarla işbirliği yapabiliyorlar. Bütün amaç her şeyin kutsal kitaplardaki öğretilere göre açıklandığı bir eğitim sistemi. Ve Ortaçağ'a dönmüş bir dünya.

Muhabirin "Acaba maymun yerine aslandan geldiğimiz söylense evrim teorisi daha çok sempati toplar mıydı?" sorusuna şöyle cevap veriyor Kence:

- Evet, sanırım epey ilgi toplardı. Çünkü birçok kültürde maymun aşağı bir yaratık görülür ve evrimin bazı insanlara itici gelmesinde bu da rol oynamıştır.

İlginizi çektiyse, röportajın devamını da okumalısınız.

Ses Kısıklığının Çaresi

TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu'nun fazla konuşmaktan sesi kısılmış.

Cinnah'tan gelen fısıltılardan öğrendik.

Doktoru çok konuşmamasını söylemesine rağmen, Meclis'te ve sokakta vatandaşla sürekli konuşmak zorunda kalan Burhan Hoca'yı bugünlerde telefonla arayanlar, başka biri çıktı zannediyor.

Ses kısıklığı geçer.

İki çorba kaşığı bal ile bir çay kaşığı öğütülmüş karabiber karıştırılınca bir şey kalmaz.

Yalnız, karıştırırken kaşık saat yönünde çevrilmeli ve üç defa "Oldu da bitti maşallah, şifa olur inşallah" demek gerekiyor.

Ve tekrar ses kısıklığı olmaması için de doktorun sözünü dinlemek.

Aslında fazla konuşmama tavsiyesinde bulunacak doktordan herkese lâzım.

Yüzüne Gözüne

Irak'ta anayasa taslağının 15 Ekim'de referanduma sunulması kararı üzerine, ABD'de muhalif senatörlerden Co Biden, katıldığı bir televizyon programında, "işlerin zor olacağını" söyledi.

Demokrat Partili senatör, Buş yönetimini Irak'ı yüzüne gözüne bulaştırmakla suçladı.

Sadece yüzüne gözüne olsa iyi.

Buradan bakınca, başka yerlerine de bulaştırmış gibi görünüyor.

Fiyasko

Türkiye'nin AB üyeliğine karşı bayrak açan "Avrupa'nın Sesi" adlı örgütün Litvanya'nın başkenti Vilnius'ta önceki gün düzenlediği gösteriye 12 kişi katılmış.

Ne kadar ayıp.

Koskoca Avrupa'da bu kadar adam mı var Türkiye'nin üyeliğine karşı çıkan?

Bizim Kuvvacılar'a haber verseydiler, en az iki katından fazla kişi katılırdı gösteriye.

İsrail'de Üst Düzey Yolsuzluk

İddia çarpıcı... İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un milletvekili oğlu yolsuzlukla suçlandı.

Savcılık, Omri Şaron'un 1999 kampanyası sırasında bir buçuk milyon dolar yardım topladığını ve paraların yurt dışından geldiğini gizlemek için tabela şirketler kurduğunu iddia ediyor.

Oğul Şaron yalan ifade vermek, güveni sarsmak ve usulsüzlük yapmaktan yargılanacak.

Suçlu bulunursa, beş yıla kadar hapis cezası alabilecek.

Biz İsrail'de herkesin Filistinliler ile uğraştığını sanırdık.

Meğer bazıları hesap işleriyle meşgulmüş.

İddialar doğruysa tabii.

YAŞASIN, DARWİN'DEN KURTULDUK!

25 Eylül 2005-Abbas Güçlü-Milliyet

Eğer gerçekten gerekçe bu ise, yani öğrencilerin seviyelerinin üzerindeki bilgiler ayıklanmaya başlandıysa, ilköğretim kitaplarının sayfa sayılarının yarı yarıya azalması gerekirdi. Çevrenizde anadolu liseleri ve kolejlere hazırlanan bir yakınınız varsa OKS sorularına bir göz atın. O sorulardan ne kadarı, ilköğretim öğrencilerinin seviyesine uygun, görün. Pek çoğunu, bırakın lise ve üniversite mezunları, konunun uzmanları bile zor çözer. Üstelik bir dakikada.Darwin'in evrim teorisi, gerçekten de o yaştaki çocukların seviyesinin çok üzerinde. Konulması gibi tek başına onun kaldırılması da bir hata. Eğer bir ayıklama söz konusu ise, bu daha geniş kapsamlı olmalıydı.8 yıllık kesintisiz eğitimin mimarları, yeni sistemle birlikte ilköğretim müfredat programlarının hafifleyeceğini iddia etmişlerdi. Ama değişen bir şey olmadı.

Liselerin 4 yıla çıkmasıyla da ders yükü azalmayacak. Aksine öğrenciler, eskisinden çok daha fazla bilgi hamalı olmaya devam edecekler. Hem de yaşamda hiç işlerine yaramayacak abuk sabuk bilgilerle.Öğrenmenin, bilginin abuk sabuğu olur mu diyenlere,

ders kitaplarını, özellikle de OKS, ÖSS sorularını incelemelerini öneririm. Yazık oluyor çocuklarımıza...Darwin konusunda gösterilen duyarlılık, keşke diğer konuları da kapsasa. Bekleyip göreceğiz."Anadolu liselerindeki 40 yıllık uygulamaya son verenlerden daha başka ne bekliyordunuz ki" diyenler elbette çıkacaktır. "Köy Enstitüleri'ni kapatan kafalar da böyle böyle başladı" diyenler de olacaktır. Ama bir de farklı pencereden bakalım. Belki de gerçekten, çocuklarımızı düşünüyorlardır!..

Hemen her konuda çifte standardın daniskası yaşanıyor. Ermeni Konferansı nedeniyle hoşgörüden, demokrasiden, aykırı görüşlere saygıdan dem vuran iktidar, kaşla göz arasında 8. sınıf fen kitabından Darwin'i çıkarmış. Gerekçe de ilginç. Darwin'in evrim teorisi, öğrencilerin seviyesinin çok üzerindeymiş... Toplumların kalkınmışlık göstergelerinden birisi de sahip oldukları sivil örgütlerinin sayıları ve onların gücü. Komşu ülkelere baktığımızda, bu konuda bir hayli iyi olduğumuz söylenebilir. Hemen her konuda yüzlerce derneğimiz, vakfımız ve güç birliği platformlarımız var. İçlerinde çok başarılı olanlar da var. Kâğıt üzerinde kalanlar da.Malını mülkünü, zamanını, enerjisini, heyecanını, kamu yararı dışında hiçbir karşılık beklemeksizin, tümüyle vakıflara ve derneklere bağışlayanlar da var, tek kuruş katkıda bulunmadan vakıf ağalığı yapanlar da. Tıpkı diğer konularda olduğu gibi.Kötü örnekler, bu işe gönül verenlerin de zaman zaman önünü tıkıyor.

Oysa bu kurumların çoğalmaları ve güçlenmeleri gerekiyor.İzmir'de bunun çok iyi örneklerini gördüm. Sivil toplum kuruluşları (STK), birbirinin altını oyan konumdan çoktan çıkmışlar. Aynı alanda faaliyet gösterenler bile rakip olarak değil, tamamlayan olarak dayanışma içindeler. Güç Birliği Platformu adıyla el ele, kol kola çok başarılı hizmetlere imza atıyorlar. Valisiyle, belediye başkanıyla, devlet kurumları ve yerel yönetimler de onlara köstek olma yerine, destek çıkıyor. Darısı diğer kentlerimizin başına...Onlarla anlaşamadığım tek konu, icraatların içeriğine yönelik. Onlar tüm enerjilerini ufak ya da büyük projelere yönlendiriyorlar. Ben ise tüm birikimlerini kamuoyu yaratma konusunda harcamalarını öneriyorum. Onlar okuma yazma kursu açalım diyor ben, bu konuda anayasal sorumluluğu olanlara görevlerini hatırlatalım diye ısrar ediyorum. Ama önünde sonunda ortak noktada buluşacağız...Özetin özeti: Değişim kolay olmuyor...

HAYATIN BAŞLANGICI VE EVRİM KURAMI

Hilmi Yavuz-25.09.2005 Pazar-Zaman

Bundan bir süre önce bir haber: ABD'nin ünlü Harvard Üniversitesi, 'Evrim Teorisi' hakkında yıllardır süregelen tartışmalara, hayatın nasıl başladığını inceleyecek bir projeye destek vererek yeni bir boyut getirmeye karar vermiş.

Habere göre, araştırma ekibinin önümüzdeki birkaç yıl içinde Harvard Üniversitesi'nden her yıl bir milyon dolar fon alarak çalışacağı proje, 'Origins of Life in the Universe Inıtiative' ('Evrende Hayatın Kökenleri Girişimi') adını taşıyor. Dahası ve asıl önemlisi, haberde bu projenin 'hayatın başlangıcına ilişkin bazı sırların açıklanamaz olduğu öngörüsü ile başl[adığının]' bildiriliyor olması...

Proje konusunda Harvard'lı bazı bilim adamları da konuşmuş. Üniversitenin kimya ve kimyasal biyoloji bölümünden Prof. Dr. David R. Liu, 'Benim beklentilerim, meydana gelen olayları ilahi bir müdahale olmaksızın çok basit mantık olayları dizisine indirgeyebileceğimiz şeklinde.' diyor...

Harvard'ın yanı sıra Florida Üniversitesi'nin de bu konuda çalıştığını ve bu üniversiteden Prof. Dr. Steven Benner'in de, 'Harvard'ın yüz yıl sonra bile hatırlanacak bir çözüm üzerinde çalışması[nı] son derece memnuniyet verici' bulduğunu, yine bu haberden, öğreniyoruz.

Harvard Üniversitesi'nde başlatılan bu çalışma, 'Darwin'in 'Evrim Teorisi'nin, kimilerince zannedildiği gibi, 'son noktayı koyduğu'na ilişkin safsataların doğru olmadığını gösteriyor. Bilim tarihi, bize, 'bilim düşüncesi'nde hiçbir zaman bir 'son nokta'nın olmadığını; bilimsel teorilerin, sadece yanlışlanmadıkları ya da geçersiz bulunarak terk edilmedikleri sürece, dolayısıyla da 'geçici' olarak 'doğru' ya da 'geçerli' kabul edildiklerini gösteriyor. İster Karl Popper'in 'yanlışlanabilirlik' ilkesi, açısından bakılarak 'doğru' olmadıkları, ister Thomas Kuhn'un 'yanlışlanmaz, ama terk edilir' ilkesi açısından bakılarak 'geçersiz' oldukları söylensin, bilinen şudur: Bilimsel teoriler, 'mutlak' olamazlar; hiçbir teori, hiçbir zaman, o konuda söylenebilecek en doğru veya en geçerli olanı söylemiş, 'son nokta'yı koymuş değildirler...

Darwin teorisi de bir istisna değil. Ama bu teoriyi, 'mutlak doğru' kabul etme eğiliminin, özellikle, bilimsel düşünceyi referans olarak alan kesimlerde görülüyor olması, bana daima biraz şaşırtıcı görünmüştür. Zira bilimsel düşüncenin yapısı, bilim tarihinin de tanıklık ettiği gibi, bir teorinin (ister 'yanlışlanarak' diyelim, ister 'geçersiz bulunup terk edilerek'!) bir başka teoriyle yer değiştirdiğini gösteriyorken, Darwin Teorisi'ni bu alanda 'son sözü söylemiş' gibi kabul etmek, ne kertede bilimsel düşünceyle bağdaşır;- doğrusu, bunu anlamakta güçlük çekiyorum.

Bu meselede asıl üzerinde durulması gereken, 'Harvard Projesi' içinde yer aldığı anlaşılan Prof. Dr. David R. Liu'nun, Proje'ye ilişkin olarak öne sürdüğü görüşlerdir. Bir de onlara bakalım. Yukarıda da belirttim: Prof. Liu, hayatın başlangıcının 'ilahi bir müdahale olmaksızın, çok basit mantık olayları dizisine indirge[nebileceğini]' umduğunu söylemektedir. Bu açıklama ile Prof. Liu, dolaylı bir biçimde, 'hayatın başlangıcı' projesine, bir önyargıyla yaklaşıyor olduğunu itiraf ediyor;- 'meseleyi ilahi bir müdahale ihtimalini bertaraf ederek çözmeliyiz' demeye getiriyor! Bu önemli elbet, ama daha önemlisi, Prof. Liu'nun, yine dolaylı bir biçimde, 'ilahi bir müdahale' ihtimalinin göz ardı edilebilemeyecek olduğunu dile getirmesidir. Nitekim, Proje'nin 'hayatın başlangıcına dair bazı sırların açıklanamaz olduğu' öngörüsüyle başlaması da bu ihtimalin her halükarda, göz ardı edilebilir olmadığının, zımnen kabulü anlamına geliyor.

YÜZ YAŞINDA FIRTINALAR YARATMAK

Ekim 16, 2005- Yalçın Doğan-hurriyet

Yirminci yüzyılın en büyük biyologlarından, Darwin'den sonra, evrim teorisine yaptığı büyük katkı nedeniyle, adını bilim tarihine yazdıran Ernst Mayr geçenlerde, 101 yaşında hayata veda ediyor. Onun biyografisini okurken, hangi yönüne hayranlık duyacağımı şaşırıyorum.

Ömrü boyunca yazdığı yüzlerce makalenin yanı sıra, yirmi beş bilimsel kitap yayınlıyor. Sonuncusu yüzüncü yaşına denk düşüyor. Yüzüncü yaş gününden bir hafta önce, bir biyoloji

bilimsel dergisinde, bir makalesi ortalığı yine kasıp kavuruyor: Evrimin yeni biçimleri kaynağını sosyal davranışlardan alıyor.

FİZİKÇİLERE yüklendiği son kitabı, yüzüncü yaş gününde kendisine verdiği en büyük armağan. Evet, yüzüncü yaş gününde. Kitabın baskısını heyecanla beklerken, doğum günü nedeniyle, kendisine hazırlanan partiyi umursamıyor bile.

Yirminci yüzyılın en büyük biyologlarından, Darwin'den sonra, evrim teorisine yaptığı büyük katkı nedeniyle, adını bilim tarihine yazdıran Ernst Mayr geçenlerde, 101 yaşında hayata veda ediyor. Onun biyografisini okurken, hangi yönüne hayranlık duyacağımı şaşırıyorum.

İlk macerası 1927 yılında. 23 yaşında Yeni Gine ve çevresinde kuşlar üzerine yaptığı ilk ses getiren araştırmasını finanse eden, yine dünya çapında, ama çok farklı alanda boy gösteren Lord Rothschild. Bir dönem dünyayı parmağında oynatan, Marksist deyimle, finans kapitalin ağa babası. Öyle ama adam, bu gibi bilimsel araştırmalara meraklı ve destekliyor.

KUŞLAR... Mayr'e göre, kuşlarla insanlar arasında müthiş bir özdeşlik var. İki temel duyu organımızdan göz ve kulak, kuşlarda da, onların işlevini arttıran görev üstleniyor. Mayr'ın bilime katkısı, kuşların, evrim teorisinin açıklanmasında önemli bir rol oynadıkları.

Darwin'in (1809-1882) evrim teorisi, türlerin değişimi üzerine. Aradan yüzyılı aşkın zaman geçmesine rağmen, insanın maymundan türediğine, o türün değişim geçirdiğine dönük teorisi, günümüzde hálá din odaklarının hışmını çekiyor. Türler ani sıçramalarla değil, zaman içinde bölünerek değişime uğruyor.

Mayr'deki soru ise, hayvanların ve bitkilerin kendi çevrelerine nasıl bu kadar rahatlıkla uyum sağladıkları. Mayr geliştirdiği teorisiyle, bu soruyu askıdan indiriyor. Çözülen bu bilmece, biyolojinin daha sonraki gelişmesinde el altındaki kilometre taşlarından biri.

BU ve benzer teoriler, Herbert Spencer'den Gregor Mendel'e ve sonra James Watson'a kadar hep aynı odakların hedef tahtası. Biyologlar bir yandan teorilerini inşa ederken, diğer yandan da cadı kazanlarıyla uğraşıyor.

Sadece İslamcıların değil, Hıristiyanların da okları onların üzerinde. Ne ilginç, Hıristiyanları durduran, yine ünlü bir başka biyoloğun, Theodosius Dobzhansky'nin her gün dua etmesi, her pazar kiliseye gitmesi. Öyle ya, bir adam her Allah'ın günü dua ediyorsa, o adam nasıl dinsiz olabiliyor?.. O zaman, bu teorilere dinin dışında bir gözlükle yaklaşmak daha doğru değil mi?.. Hıristiyan dünyası bu ikilemi çözüyor ve bilim adamlarına haklarını teslim ediyor. İslam dünyası henüz o aşamada değil.

YILLAR boyunca Mayr hem aforoz edilme kaygısında, hem bilime katkı çabasında. Bir yandan da, biyolojinin, ona göre asıl rakibi fizikçilerle atışma halinde. Sırf bu atışma ve fizikçilerin biyologları saf dışı bırakma gayretlerine yüzüncü yaşında bir kitapla yanıt veriyor.

Sekseninden sonra özellikle son yirmi yılını Harvard'daki kürsüsünde Canlıların Teorisi'ne adıyor. Ünlü uluslararası Geo Dergisi, Mayr'ı Yirminci Yüzyılın Darwin'i olarak tanımlıyor. Bilim dergileri ondan yaşayan efsane diye söz ediyor.

Dünyada altı milyar insan yaşıyor. Her biri farklı. Hiçbiri diğerine benzemiyor. Teorisiyle, bu farkın sırrını açıklıyor. Orada bile, 'türlerdeki bu farklılığı fizikçilerin anlaması imkansız' demeyi ihmal etmiyor. Kendi alanına bu kadar sadık, bu kadar şaşmaz ve inatçı.

Ömrü boyunca yazdığı yüzlerce makalenin yanı sıra, yirmi beş bilimsel kitap yayınlıyor. Sonuncusu yüzüncü yaşına denk düşüyor. Yüzüncü yaş gününden bir hafta önce, bir biyoloji bilimsel dergisinde, bir makalesi ortalığı yine kasıp kavuruyor: Evrimin yeni biçimleri kaynağını sosyal davranışlardan alıyor.

Yani, insanın fiziki olarak gelişmesinde, sosyal yaşamın, çevrenin rol oynadığını söylüyor. Bunu kanıtlıyor.

BİRKAÇ ay önce Mayr, 101 yaşında hayata veda ediyor. Derslerle dolu bir yaşam. Yüz yaşında hálá yaşama ve bilime büyük inatla asılmak. O enerjiyi taşımak. Yüz yaşında bile, herkesin dikkatini üzerine çekecek, herkes tarafından ciddiye alınacak polemiklerle bilim dünyasında fırtınalar yaratmak. Hiç durup dinlenmeden bilimsel hırsını törpülemek.

Bu adamlar onun için bu kadar büyük. Onun için bu adamların elleri öpülesi.

EVRİMİN AÇMAZI: O DAHİ YARATILMIŞTIR!

Ahmet Turan Alkan-Aksiyon Dergisi-26 Aralık 2005 Pazartesi

Büyük patlama bir teoridir bu teoriyi destekleyen bütün veriler, patlama sonrasına aittir. Halbuki 'yaratılış'ı savunanlar, Allah'ın "Ezel" sıfatından hareketle büyük patlamadan önce dahi ezelî irâdenin faal olduğuna inanıyorlar. Böyle bir inanç bilimle asla test edilemez. İşin can alıcı noktası da budur işte.

Evrim meselesi, bir asırdan fazla zamandır insanların tartışmaktan en çok haz aldıkları bir konu olmaya devam ediyor; bu süreye iki dünya savaşı sığdı, Rusya'da işçi sınıfının diktatörlüğünü amaçlayan ve 70 sene yaşayan bir rejim kurulup yıkıldı ama insanlar evrimi tartışmaktan usanmadılar, çünkü evrim denilen teori, esasta çok basit bir sualin iki cevabından biridir: Varlığı yoktan var eden bir Yaratıcı var mıdır? Cevaplar ikiye ayrılıyor: ilk cevap, "Evet, Allah bütün varlığın yaratıcısıdır", ikincisi ise "Hayır, varlık bir Yaratıcı'nın eseri değildir, kendiliğinden oluşmuştur". Evrim, ikinci cevabı kabul edenlerce, insan cinsinin nasıl teşekkül ettiğine dair geliştirilmiş bir 'teori'dir.

Dünyanın her yerinde evrim hâlâ tartışılıyor, çünkü o, seküler dünya görüşünün, insanın varlığı ve nasıl teşekkül ettiği hakkındaki biricik cevap tarzıdır. Evrimciler, bu teorinin zımnında Allah fikrini reddediyor ve esasen varlığına gerek bulunmadığını isbata gayret ediyorlar; insanın maymun cinsi bir primattan, o primatın ise daha basit yapılı canlıdan, ilk hayat belirtilerinin ise atmosferik sebeplerin tetiklediği bir dizi fiziki ve kimyevi işlemin eserinden kaynaklandığını savunuyorlar.

Yani evrim meselesi etrafında tartışılan şey aslında Allah'ın varlığıdır. Evrim taraftarları, teoriyi doğrulayacak yeterli ilmî delil bulabilirlerse, insan gibi son derece karmaşık bir organizmanın âdeta kendiliğinden teşekkül ettiğinden hareketle materyalist dünya görüşünün geçerliliğini isbat etmek istiyorlar. Evrim taraftarlarının ve materyalistlerin bu konuda kullandıkları temel referans 'bilim'dir. Onlara göre bilim, insan aklının olup biten her şeyi anlayabileceği, kavrayabileceği ve tahlil edebileceği aksiyomundan hareketle, bugüne kadar hâlâ pek çok şeyin sırrını çözememiş olmamızı, aklın yanlış kullanılmasına bağlar. Eğer akıl doğru usûllerle (Bilimsel metod) işletilirse ve gerekli gayret esirgenmezse, bilinmeyeni bilmek sadece bir zaman ve imkân meselesinden ibarettir. Bu yaklaşım kısmen doğru ama vahim miktarda eksiktir. Kısmen doğru çünkü biz bilimin metodunu kullanarak önceki zamanlara göre çok şey öğreniyor, buluyor ve icad ediyoruz; vahim derecede eksikliğin sebebi ise, gerçekte bilmemiz gereken şeylerin henüz varlığından bile haberdar olmayışımızdır. Bildikçe şaşkınlığımız, hayretimiz ve merakımız artıyor ve bilinmesi gereken şeylerin listesi kabarıyor. Modern bilim, evrim teorisi örneğinde 'bilinmesi gereken en can alıcı bilgi'ye doğru derinleşmek stratejisini izliyor ve bir an evvel doğru cevaba erişmeyi ümid ediyor. Bulunması umulan sır, tek kelimeyle varlığın sırrıdır. İşte evrimciler bu noktada aceleyle heyecana kapılarak, tünelin ucunda bir ışığın göründüğünü, muhtemelen bu ışığın teoriyi doğrulayacağını tahmin ediyorlar.

Evrimcilere ve varlığını bildiğimiz her şeyin varlık ve oluş sebebinin bilim yoluyla izah edebileceğini düşünen sair görüş taraftarlarına bir noktada şükran borçluyuz çünkü onlar -benim anlayışıma göre- 'muhâl'i, yani imkânsızı yakalamak çabası esnasında saygı gösterilmesi gereken bir emek ve enerji sarfederek, bilime -ve dolayısı ile ezelden beri merak ettiğimiz şeylerin kısmi cevaplarına- katkıda bulunuyorlar. Bu esnada alelacele kurguladıkları 'ara isbatlar'ın neredeyse tamamı bir süre sonra yanlışlanmış olsa bile, teoride boş kalan halkaları tahminlerle doldurup daha sonra bunları hakikaten 'bilim'den bir parça imiş gibi sunmalarına rağmen didiniyorlar ve belki de bir süre sonra evrimciler, bir ısrarlı gayretlerin neticesinde varlık bilmecesini çözmek yolunda yetersizliklerini ilan ederek teoriyi kendi elleriyle bilim tarihinin mezarlığına gömeceklerdir.

Yine de bu uğurda çoğu defa bir araştırmacının bütün ömrünü doldururcasına yoğun ve meşakkatli mesaileri sebebiyle saygıyı hak ediyorlar ama elbette evrim ideolojisini, ısrar ve inatla savunarak ilk ve orta dereceli okul çağındaki çocukların zihnini kireçlendirmekte mahzur görmeyenler bu saygı çemberinin dışında mütalaa edilmelidir. Evrimciler, bilimi bu noktada kendi 'seküler teolojileri'ni, daha doğrusu ideolojilerini doğrulamak için kullanmaktadırlar.

Evrimciler'in temel tezi, insanın Allah tarafından mükemmel ve tamamlanmış bir organizma olarak bir kerede yaratılmış olduğunu söyleyen kutsal kitapları tekzib etmek iddiasında yoğunlaşıyor ve insanın milyonlarca yıl boyunca basit bir tek hücreli canlıdan bugünkü mükemmel formuna erişirken sadece tabiat güçlerinin yardımıyla yol aldığında ısrar ediyor.

Velev ki bu iddia doğrulanmış olsa bile, varlık sırrı çözülmüş olmayacaktır zira evrimciler, temelde 'yaratılmış bir evren'in sunduğu verileri kullanmak yoluyla birtakım kestirmelerde bulunabiliyorlar. En basiti şudur: Bilim adamları, varlığın ve kainatın oluş ânını "Big bang" yani, büyük patlama teorisi ile izah ediyorlar ve büyük patlamadan önce nelerin olup bittiği konusunda -tabiatıyla- suskun kalıyorlar. Büyük patlama bir teoridir; bu teoriyi destekleyen bütün veriler, patlama sonrasına aittir. Halbuki 'yaratılış'ı savunanlar, Allah'ın "Ezel" sıfatından hareketle büyük patlamadan önce dahi ezelî irâdenin faal olduğuna inanıyorlar. Böyle bir inanç bilimle asla test edilemez. İşin can alıcı noktası da budur işte.

Kısaca Allah, bilinen ve bilinmeyen bütün bilgilerin sahibi olduğu gibi, bilim adamlarının bilimle uğraşmalarını mümkün kılan bütün verilerin de yaratıcısıdır. Yani Yaratıcı Kudret, kendi sırrının bilim yoluyla isbat ve tahliline müsaade etmez çünkü bilim, -bütün övgülerimize rağmen- pek sınırlı ve kapasite itibariyle pek daralmış bir alanda, tamamiyete erişmesine asla imkân bulunmayan bir kısıtlılık haliyle faaliyet göstermek zorundadır. Bütün problem, -ciddi bilim adamları bu yaklaşımı komik bulsalar bile-, bilime mükemmellik atfeden bakış açısı sahiplerinin tutumunda yatıyor.

Netice itibariyle inananlara göre Yaratıcı irâde, bütün bilim süreçlerinin de yaratıcısıdır.

Bu mânâda Bakara Sûresi'nin 255. âyeti'ni (Âyet'el Kürsi) hatırlamak ve hatırlatmak lazım: "O'nun bilgisinden, bizzat kendisinin dilediği dışında, hiçbir şeyi kavrayıp kuşatamazlar".

Aklınızda Bulunsun:Çorum'da Öyle Bir Müze Var Ki...

Bu konu şüphesiz daha etraflı bir yazıyı hakediyor ama bir an evvel sizleri haberdar etmek istiyorum. Evvelki hafta Ensar Vakfı'nın daveti üzerine Çorum'da idim. Çorum Hakimiyet gazetesi'nde gördüğüm Osmanlı yadigârı mükemmel bir binânın fotoğrafı dikkatimi çekince, binânın "Çorum Müzesi" olduğunu söylediler. Ertesi sabah Çorumlu dostlarımın refakatinde müzeyi ziyaret ettik.

Müze yetkilileri bize, bu müzenin Ankara Kalesi'ndeki müze de dahil olmak üzere Hitit medeniyet ve sanatına dair dünyanın en önemli müzesi olduğunu belirttiler. Muhteşem bir bahçenin derinliğine kurulmuş müze, haricen eski görüntüsü verse de içi, bakanlığın himmetiyle son derece modern sergileme tarzıyla baştan sona tefriş edilmiş. Kısacık süre içinde M.Ö 5000. yıldan başlayıp Doğu Roma devrine kadar uzanan bir zaman koridoru içinde Çorum civarında bulunan tarihî eserleri sadece göz ucuyla bakarak geçmek bile son derece zevkliydi.

Çorum'a yolu düşenlerin bu müzeyi gezdikten sonra kulağımı çınlatmalarını önemle hatırlatmak isterim.

İBRAHİM HAKKI VE EVRİM

Mehmet Nuri Yılmaz-Aralık 30, 2005- hurriyet

İSTANBUL'dan Nezih Vural isimli bir okurumuz, Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın evrimden söz ettiğinden bahsediyor, 'Bunun Darwinizm'i kabul anlamına geldiğini söyleyebilir miyiz' diyor.

Sayın okurum! İlkçağdan itibaren filozoflar, insanın ve diğer canlıların orijinleri hakkında kendilerine göre teoriler üretmeye çalışmışlardır. Bunlardan kimi canlıların bir türünün tamamen diğer türüne dönüştüğünü öne sürerken, kimi de bir canlı türünün kendinden önceki türlerde bulunan birçok kısmın kombinasyonu olabileceğini iddia etmiştir.

İslam tarihinde bu konuda ilk görüş sahibi Cahiz'dir (ölümü Hicri 225). Göç ve çevreden dolayı hayvanların yaşantılarında meydana gelen değişikliklere işaret eden ilk hayvan bilimci idi. Cahiz'in bu nazariyesi 'Safa Kardeşler' (İhvan-ı Safa) denilen bir grup tarafından yayıldı. Ancak insanın kaynağıyla ilgili modern teoriyi her yönüyle anlatıp bize aktaran ilk Müslüman düşünür İbn-i Miskveyh (ölümü Hicri 421) idi.

İbrahim Hakkı evrimi kabul eder ve şu şekilde açıklama yapar: 'Madenlerin evriminden bitkiler, bitkilerinkinden hayvanlar, hayvanlarınkinden de insanlar meydana gelir. Bitkiler, hayvanlar ve insanlar arasında da aracılar vardır. Madenler ile bitkiler arasındaki aracı bu 'mercan'dır. Bu denizin dibinde bir bitki olduğu halde suyun yüzüne çıkınca sertleşir ve taşlaşır. Bitki ile hayvan arasındaki aracı 'hurma' ağacıdır. Çünkü bu ağaç palmiyeler familyasından olup erkek ve dişi çiçekleri ayrı ayrı ağaçlarda bulunur. Tozlaşma ancak insanların aracılığıyla gerçekleşir. Hayvan ile insan arasındaki aracıya gelince 'nesnas' diye adlandırılan vahşi insan veya maymundur.'

İbrahim Hakkı'dan önce Mevlana da tekámül nazariyesinden söz etmiştir. Şöyle der: 'Maden ve taş ülkelerinde yaşadım! Sonra hayvanlarla yerde, havada ve deryalarda saatlerce dolaştım. Ve insanlık mertebesine yükseldim.'

Canlılar ister birdenbire ayrı ayrı türler olarak yaratılmış olsun, ister birbirlerinden türemiş olsun, bu bizi inanç açısından bir sıkıntıya sokmaz. Ancak Darwin'in biyolojik evrim teorisini temele alan yaklaşımı, insanı da içine alan canlı doğanın evrimle oluştuğunu, bu evrimin itici gücünün yaşama kavgası ve bunun sonucu olarak da doğal ayıklanma olduğunu, doğal türlerin yaratılmayıp doğal etkenlerle birbirinden çıkarak oluştuğunu ileri sürmesidir. Böylece, Allah'ın varoluşuyla ilgili en önemli delil olan düzen ve amaç ilkelerini ortadan kaldırmak suretiyle dini öğretilere darbe indirmektedir.

İkbal'in dediği gibi evrim teorisi çağımız dünyasına umut, coşku, canlılık ve kısacası hayat sevinci verecek yerde kaygı ve ümitsizlik vermiştir. İnsanın uzvi veya ruhi mevcut bünyesi biyolojik olay olarak kabul edilmiştir. İnsanla hayvan arasındaki ayrım ortadan kaldırılmıştır. Nietzsche ise şöyle der: 'Tanrı inancı çöktüğü yerde Darwin'in öğretisine insanların inanmaları bekleniyorsa gelecekte vahşi ve korkunç savaşların ortaya çıkışı hiç kimseyi şaşırtmamalıdır.'

Mevlana ve İbrahim Hakkı gibi İslam büyüklerinin yaratılışla ilgili düşünceleri ile Darwinizm arasında kıyaslanmayacak kadar uçurum vardır. Bunlar aynı dili konuşmuyorlar. İslam düşünürlerinin yaratılışla ilgili söyledikleri tasavvufi bir muhteva taşımaktadır. İleriki haftalarda bu konuyu daha detaylı açıklamaya çalışacağız.

Soralım Öğrenelim

Bir sohbete katıldım, yaşlı bir zat 'Allah korkusu yoktur, onu sevmek gerekir' dedi. Siz bu konuda ne söylersiniz?

Hasan DAL/MERSİN

Bir zalimden korku duyar gibi Allah'tan korkulmaz. O'nun korkusu ancak adalet dağıtan bir hákim karşısında hissedilen sevgi ve hürmet duyulan korkudur. Bu da sizin davranışlarınızın düzene girmesini, sizde sorumluluk duygusu ve iç disiplin oluşmasını sağlar.

Burçlara inanmak doğru mu?

Hüseyin BALIKLI/ADANA

Burçların insanların kaderi üzerinde etki yaptığına inanmak doğru değildir. İnsanlar üzerinde yegáne tasarruf sahibi Allah'tır.

Meni dışında şehvetli iken görülen sıvı, boy abdestini gerektirir mi?

Alper/ADANA

Şehvet anında meydana gelen sıvıya 'mezi' denilir. Boy abdesti almayı gerektirmez.

Namaza başlarken tekbir almayı unuttum, ne yapmalıyım?

Fehime TURAN/ANKARA

Namazda başlangıç tekbiri farzdır. Farzı terk ettiğiniz için namazı yeniden kılmanız gerekir.

Cuma namazına gittim. İmam hutbe okuyordu. Sünneti kılabilir miyim?

Hayati UTKAN/İSTANBUL

İmam hutbeye çıkınca artık namaz kılınmaz. Hutbeyi dinlemeniz gerekir. Sünneti kılmaya gerek yoktur.

Celaleddin-i Rumi'ye mevlam demek günah mıdır?

Sabit ARTA/TRABZON

Mevlana, efendimiz, büyüğümüz anlamına gelir, kullanılabilir.

EVRİM TEORİSİ (1)

15 Ocak 2006-Pazar-Hayrettin Karaman

Darwin ve evrim teorisi hakkında dinli olanlar bir şeyler yapar veya söylerlerse hemen dinsiz olanlar tepki gösterir, dinsizliklerine ve dinsizliğin yayılması faaliyetlerine bir zarar gelmesin diye tedbirlere başvururlar. Tabii karşı taraf da tersinden benzer tepkiler gösterirler. Son zamanlarda Darwin'in ve evrimci teorinin her iki tarafça yeniden tartışılmaya başladığını görüyoruz. Tartışmaya inanç, ideoloji ve duygu karıştığı için mantık ve ilim zaman zaman bunların gölgesinde kalabiliyor.

Son tartışmaların sebebi de eskilerden farklı değil.

Ekim 2004'te Amerika'nın Pennsylvania eyaletinin Dover bölgesindeki yerel eğitim yönetimi bir karar alıyor. Kararda, dokuzuncu sınıfta biyoloji derslerinde öğretmenlerin öğrencilere dört paragraflık bir metni okuması emrediliyor. Söz konusu dört paragrafta, Charles Darwin'in

ünlü Evrim Teorisi'nin 'eksik bir teori' olduğu belirtiliyor, bu teoriyle rekabet halinde başka görüşler de bulunduğu söyleniyor ve okul kütüphanesindeki bir kitabın (Of Pandas and People) istenirse okunabileceği bildiriliyor. 2005 başında Kansas eyaleti öğrencilere evrim kuramının tartışmalı olduğu ve akıllı tasarım alternatifinin bulunduğunun öğretilmesine dair yasa çıkarırken, Georgia eyaleti de bir okulun biyoloji kitaplarına evrim kuramını sorgulayan çıkartmalar yapıştırmasını tartışıyor.

Bush yönetiminin başını çektiği, okullarda Charles Darwin'in evrim kuramına alternatif olarak 'evrenin üstün bir varlığın akıllı tasarımı' olduğunun öğretilmesi kampanyası, Pennsylvania eyaletinde Dover bölgesi okulunun biyoloji müfredatına akıllı tasarımı sokmasından şikâyetçi olan 11 ebeveynin başvurusu üzerine yargıya intikal ediyor. Bölge yargıcı John Jones, şu karara varıyor:

"Devlet okullarında evrime alternatif olarak akıllı tasarımın okutulmasının anayasal olmadığına hükmettik. Akıllı tasarımın öğretilmesi, anayasanın kilise-devlet ayrılığı ilkesine aykırıdır. Akıllı tasarımın bilim olmadığı sonucuna vardık. Bu öğretiyi yaratıcılarından ayrı düşünemezsiniz, bu da dini propaganda olduğu anlamına gelir." Yargıç, "Darwin'in evrim kuramı mükemmel değildir. Ancak bilimsel bir kuramın her noktayı açıklığa kavuşturamaması; din temelli, sınanamayan alternatif bir varsayımı zorla bilim sınıfına sokmak için bahane olarak kullanılamaz. Ayrıca evrim kuramı ilahi bir yaratıcının varlığıyla ne çelişki halindedir ne de bunu yalanlamaktadır" .

Konu ile ilgili ortak bilgiye göre akıllı tasarım, 1990'larda bir grup Amerikalı bilim adamınca ortaya atıldı. İlk büyük çıkış, Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin 'Darwin'in Karakutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı' kitabıyla oldu. Behe, canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir karakutu olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise burada çok kompleks bir tasarımın ortaya çıktığını anlattı. Buna göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması olanaksız, bu da hücrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını gösteriyor.

Medyaya yansıyan bilgilerden derlediğim bu yazıda, evrim teorisinin ABD'de bir bilim meselesi olarak ele alındığını, "bilime karşı inancın devlet okullarında "bilim dersinde" okutulmasına itiraz edildiğini görüyoruz. Ayrıca davaya bakan hakimin evrim teorisinin ateistlere bir delil olamayacağı, bu teorinin "ilahi bir yaratıcının varlığı" inancı ile çatışmadığını ifade etmesi de ilgi çekicidir.

ABD'de durum böyle olmakla beraber ülkemizde bu yargı kararı, Darwinizm'in zaferi ve yaratılış inancının iflası şeklinde verildi, âdeta şamataya vesile kılındı.

Gelecek yazıda evrim teorisinin bilim bakımından nasıl değerlendirildiği konusuna devam edelim ve İslam düşüncesinde bu teoriye nasıl bakıldığını da özetleyelim.

EVRİM TEORİSİ (2)

20 Ocak 2006-Cuma- Hayrettin Karaman

Allah'a inanmayan maddeci filozoflar yaratmaya inanmaz, varlıkların nasıl vücuda geldiği konusunda hiçbir mantıki tutarlığı olmayan "tesadüf"ten (kendi kendine, rastgele oluştan) başka bir açıklama yapamazlar. Kendiliğinden var olan cansız maddeden canlı varlıkların ve bunlar içinde de en gelişmişi olan insanın nasıl var olduğu konusunda tutundukları düşünce evrim teorisidir. Bu teorinin eski Yunan düşünürlerine kadar uzanan kökleri bulunmakla beraber sistematik evrim teorisi Lamarck ve Darwin'e aittir. Lamarck 1809'da neşrettiği Zoolojik Felsefe isimli kitabında, Darwin de 1859 da yayımladığı Türlerin Menşei isimli kitabında evrim teorisini ileri sürmüşlerdir. Lamarck evrimin, türlerin tabiatında var olan evrimleşme özelliğinden kaynaklandığına inanırken Darwin evrimleşmenin böyle bir özellikten değil, tamamen dış şartlardan kaynaklandığını ve tabîî seleksiyonla oluştuğunu iddia eder. İlmî gelişmeleri uzaktan/geriden izleyen ve bilimi ideolojiye alet eden geri kalmış ülke bilimcileri evrim teorisini bilimin ispat ettiği bir gerçek gibi ileri sürmüş ve buna dayanarak, bazan bilim adına sahtekârlıklar da yaparak (örnekler için bak.M. Bayraktar, İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi, İst. 1987, s.196 vd.) yaratılış inancına karşı çıkmışlardır. Konuya tarafsız ve bilim açısından yaklaşanlara göre evrim teorisi adı üstünde bir teoridir; bilimin ispat ettiği, benimsediği bir gerçek değildir. Darwin gibi evrim teorisini oluşturanların samimi itirafları ve tereddütleri vardır, Darwin'den sonra da biyolojide ve paleontolojide çeşitli/farklı görüşler ve tespitler olmuştur (Örnekler için bak. Y. Sezen, Maddeci Felsefenin Çıkmazları, İst. 1996, s. 144 vd.).

İslam düşüncesinde üç ekol bulunduğunu biliyoruz: Kelam, felsefe ve tasavvuf.

Kelamcılar da sünnî olan ve olmayan şeklinde ikiye ayrılmaktadır. Sünnî olmayan kelam mezheplerinden Mutezile'ye mensup Nezzam (öl. 835 veya 845 m.), Câhız (öl. 869 m.) gibi bazı alimler ile zühd döneminden sonra yetişen bazı mutasavvıflar "evrimci yaratılış teorisi" diye isimlendirilmesi mümkün olan bir teori ileri sürmüşlerdir. Hemen zikretmeliyiz ki bu teori, İslam inancı ile bağdaştırılması mümkün olmayan materyalist ve ateist varlık ve evrim düşüncelerine karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkmıştır ve ortak unsur yaratılış inancıdır; yani her şeyin yok iken Allah tarafından yaratıldığına inanmaktır. Her şeyi yok iken yaratan Allah, evrimci yaratılış teorisini ileri süren İslam düşünürlerine göre türleri ayrı ayrı ve birden yaratmamış, birinin diğerinden evrimleşme yoluyla oluşmasını sağlamıştır. Bu "birinin diğerinden oluşması" da, ilk yarattığı maddenin, aslın, çekirdeğin, kendinden sonra meydana gelecek bütün türleri bilkuvve (onda gizlenmiş olarak) içermesi sebebiyle olmakta, bu özelliğe dayanmaktadır. Bu konuda değerli bir çalışma yapmış bulunan M. Bayraktar'a göre İslam düşünürlerinin evrimci yaratılış teorileri bilim bakımından darwinizm ve lamarckizmden daha sağlam temellere oturmaktadır (ag.esr. s. 195 vd.).

Ehl-i sünnet kelamcılarına (sahih İslam inancını açıklayan ve farklı inançlara karşı savunan alimlere) göre Allah Teâlâ bütün türleri birden ve ayrı ayrı yaratmıştır. Türler arasında evrimleşme yoluyla geçişler yoktur, evrim türlerin kendi içinde olabilmektedir. Bu inanç ve düşüncenin dayandığı naslar (insanın yaratılışı ile ilgili olanları) ve kısaca açıklamaları şöyledir:

İnsan suresinin 1. âyetine göre "İnsanın (varoluş tarihinde) adının sanının bulunmadığı bir zaman parçası şüphesiz gelip geçmiştir". Bu âyet, insan yok iken yani bir varlık değilken kesinlikle üzerinden bir zaman geçtiğini, yaratılışı tamamlanıp mükemmel bir insan haline gelinceye kadar varlıklar arasında bulunmadığını ifade eder. Çünkü insan yaratılışı tamamlanmadan önce yeryüzünde toprak, sonra babasının sulbünde bir sperm ve anasında bir yumurtadır. Daha sonra ana rahminde bir embriyo haline gelmektedir. Nitekim Yüce Allah 2. âyette insanı "katışık bir nutfe"den yani ana rahminde döllenmiş bir yumurtadan yarattığını ifade buyurmuştur. Kendisine görme, işitme gibi organlar da lütfedilen bu varlık artık yükümlülüklere muhatap ve imtihana tabi tutulabilecek bir kıvama gelmiş olmaktadır (insanın yaratılış aşamaları hakkında bilgi için bk. Hac 22/5; Mü'minûn 23/12-15; Kıyamet 75/37).

Konuya devam edeceğiz.

EVRİM TEORİSİ (3)

22 Ocak 2006-Pazar-Hayrettin Karaman

Ehl-i Sünnet kelamcılarının insanın yaratılışı ile ilgili inançlarını ve dayandıkları delilleri veriyorduk.

İnsanın yaratılışını anlatan bir başka âyetin meali de şöyledir: "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinize itaatsizlikten sakının" (Nisâ:4/1).

Kur'an'da nefis (en-nefs) ve çoğulu enfüs, "insan, insanın veya başka bir şeyin kendisi, insanın hayatta iken insan olmasını sağlayan (insanın onun sayesinde, ona sahip olduğu için insan olduğu), ölünce de ebedî varlığını devam ettiren unsuru" mânalarında kullanılmıştır. Bazı âlimler, filozoflar ve sûfîler ruh ile nefsi aynı varlığın iki adı olarak açıklamışlar (Gazzâlî, İhyâ, II, 2 vd.), bazıları ise nefs ile ruhu farklı mahiyetler olarak tanımlamışlardır. İkinci tanımlamaya göre Allah Teâlâ her bir insan için tıpkı bedeni gibi bir de nefis yaratır, Şah Veliyyullah'ın "neseme" adını verdiği bu nefis, insanın hayatı boyunca yapıp ettiklerine göre mânevî bir yapı ve kişilere göre farklı özellikler kazanır. Ruh ise şahsî değil, umumidir; tek bir enerji merkezinden gelip ampülleri aydınlatan elektrik gibidir ve ilâhîdir, Allah'a aittir, halk âlemine değil, emir âlemine dahildir, nefis için Allah'ın rızasına götüren yolu aydınlatır veya onu bu yola çeker. İnsanın tabiatında ve yapısında Allah'ın rızasına aykırı yola çeken güçler de (heyecanlar, güdüler, ihtiyaçlar) vardır, ayrıca şeytanın da işi, insanı Allah yolundan saptırmaya çalışmaktır. İnsan (nefis), aldığı eğitim ve iradesi sayesinde bu iki çekim merkezi arasında mücadele ve imtihan vererek dünya hayatında kulluğunu ve tekâmülünü gerçekleştirmeye; emmâre (kötüye çeken, kötüyü emreden) nefis olmaktan kurtularak, levvâme (kendini tenkit eden, kınayan), mülheme (ilâhî ilhama mazhar olan), mutmainne (şüphelerden ve geçici zevk bağımlılığından kurtularak huzura eren), râdıye (Allah'ın takdirine razı olan), merdıyye (Allah'ın rızasına mazhar olan) nefis basamaklarına veya derecelerine tırmanmaya çalışır (Şah Veliyyullah, et-Tefhîmâtü'l-ilâhiyye, Haydarâbâd, 1967, I, 222; II, 216 vd.; Hüccetullâhi'l-bâliğa, I, 38-40, 58-61).

"İlk insan ve onun eşi aynı özden yaratıldıktan sonra ilk üreme ve onu takip eden nesillerin

oluşması nasıl gerçekleşmiştir" sorusuna cevap arayan alimlerin bir kısmı, "Havva'nın ikiz doğurması ve aynı batında doğmayanların (bir sonrakinde doğanların) öncekilerle evlendikler gibi" akıl ve nakil yönünden kabul edilmesi mümkün olmayan formüller ileri sürmüşlerse de bize göre böyle bir tasavvur zaruri değildir; çünkü Allah Teâlâ'nın insanı nasıl yarattığını açıklayan âyetlerde topraktan, çamurdan, nefisten ve Allah'ın ruhundan üflemesinden kayıtları ve şekilleri vardır. Son şekil Hz. Îsâ'nın yaratılması ile ilgilidir. Meryem, bir erkekle beraber olmadan Allah'ın ruhundan üflemesi (Enbiyâm 21/91; Tahrîm 66/12) ve bunun açıklaması mahiyetinde olan "ruhun insan şekline bürünüp Meryem'e görünmesi" (Meryem 19/17) ile hamile kalmış ve Allah'ın ona ulaştırdığı bir kelimesi (Nisâ 4/171) olarak Hz. Îsâ'yı doğurmuştur. Kezâ Hz. Zekeriyyâ bir zürriyet vermesi için Rabbine dua etmiş, Rabbinin de duasını kabul ederek Yahyâ'yı ona vereceğini müjdelemesi üzerine "kendisinin yaşlandığını, eşinin de çocuktan kesildiğini ifade ederek" bunun nasıl olacağını sormuştu, Rabbin ona cevabı şöyle olmuştur: "İşte böyledir, Allah dilediğini yapar" (Âl-i İmrân 3/40), "...bu benim için kolaydır, sen hiçbir şey değilken seni de yarattım" (Meryem 19/9). Hz. Âdem'in yaratılmasında ana da yoktur baba da, Hz. Îsâ'nın yaratılmasında yalnızca ana vardır, Hz.Yahyâ'nın yaratılmasında ana ve baba vardır, fakat çocuk yapma/doğurma kabiliyetleri mevcut değildir. Kur'ân-ı Kerîm'de ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiri ile evlendikleri" bilgisi verilmediğine göre ilk yaratılan erkek ile kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin nasıl olduğunun bilinmediğini, yukarıda zikredilen şekillerden birisine göre veya bir başka şekilde yaratma ve çoğaltmanın olabileceğini ifade etmek bize daha uygun görünmektedir.

Darwin hakkında kısa bir ek bilgi:

"Darwin'in inançlı bir Hıristiyan olarak yetiştirildiği, ancak inancının giderek zayıfladığı bilinen bir gerçektir. Çoğu yorumcu da 'agnostik' (bilinemezci) olarak öldüğü kanısındadır. Bazılarına göre ise aslında ateizm noktasına varmıştır, ama dindar bir Hıristiyan olan eşi Emma Darwin'i üzmemek için bunu açıkça ifade etmemiştir. İşin ilginç bir yönü, Darwin'in inancındaki erimenin, gördüğü bilimsel kanıtlardan ziyade, yaşadığı psikolojik tıravmayla ilgili oluşudur. Onu dini inançtan soğutan en büyük etken, kızı Annie'nin 10 yaşında iken hastalanarak ölmesidir. Darwin'in üç kuşak sonradan torunu olan Randal Keynes, 'Annie'nin Kutusu: Darwin, Kızı ve İnsan Evrimi' adlı kitabında bunu detaylarıyla anlatır. Aslında bu tıravma Darwin'e has da değildir. New York Üniversitesi psikoloğu Paul C. Vitz, 'Ateizmin Psikolojisi' adlı 1999 basımı kitabında, önde gelen ateist düşürlerin çoğunun şaşırtıcı biçimde sorunlu aile hayatlarına sahip olduğunu inceler. Vitz'e göre, "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." Eğer Vitz düşüncesinde haklı ise, o zaman ateist Freud'un "Tanrı'ya inanç, çocukluktan kalma bir duygusallıktan gelir" şeklindeki iddiasının neredeyse tam aksi bir sonuca varmak gerekiyor. Kaldı ki zaten Freud'un kendisi de içinde bol miktarda ensest bulunan hayli 'sorunlu' bir ailenin ürünüdür..."

ÇOCUKLAR KİME EMANET?

12/03/2006-Umay Aktaş Salman-Radikal

İki okul gitti
Çete ve şantaj suçlamasıyla yargılanan, akıl sağlığının yerinde olmadığı tespit edilen Adnan Hoca taraftarlarının Beylikdüzü'ndeki 'yaratılış müzesi'ne öğrencilerin götürülmesi tepki topladı. İlçe Milli Eğitim Müdürü Sandıkçı, müzeye giden iki okulun kendilerine haber vermediğini söyledi.
Balıbey: Yanlış
İl Milli Eğitim Müdürü Ömer Balıbey şunları söyledi: "Okullar davet edilecekse İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bilgi verilir.
Onay verilirse okullara faks çekilebilir. Bu öğrencileri kim götürmüş, niye götürmüş incelettireceğiz. Ben yanlış buluyorum."
Belediye: İlgimiz yok
İstanbul Valisi Muammer Güler, "Çocukların katılmaması gereken etkinliklere müsaade edilmesi mümkün değildir. Bir müfettiş göndererek konuyu inceleteceğim" dedi. Beylikdüzü Belediye Başkanı Vehbi Orakçı: Etkinliğin bizimle hiçbir ilgisi yok.

İSTANBUL - 'Adnan Hocacı' olarak bilinen iki vakfın açtığı serginin Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı iki devlet okulunun çocuklarına gezdirilmesi; çocukların 'Yaratılış müzesi' adı verilen bu sergiden içinde evrim karşıtı görüş ve ifadelerin tuğla misali art arda dizildiği, renkli, resimli, kuşe kâğıda şık kitaplarla çıkması eğitimde soru işaretleri yarattı.
Radikal, aileleri tarafından günün önemli bir bölümü boyunca okullara emanet edilen çocukların, bu tür gezilere hangi kriterler gözetilerek götürüldüğünü sordu.
'Adnan Hocacı' Bilim Araştırma Vakfı (BAV) ve Milli Değerleri Koruma Vakfı'nca (MDVK) Beylikdüzü'nde açılan 'Yaratılış müzesi'ni gezen okulların yöneticilerinin İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü ve Büyükçekmece İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nden izin almadığı ortaya çıktı. Valilik ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü inceleme başlattı.
'Belediye çağırdı'
Cuma günü bir alışveriş merkezindeaçılan sergiyi öğrencilerine gezdiren 75. Yıl Cumhuriyet Lisesi ve Doktor Haydar Aslan İlköğretim Okulu yöneticileri durumu, açılışın Beylikdüzü Belediyesi'nce faksla haber verildiğini, kendilerinin bu davet üzerine harekete geçtiklerini dile getirerek açıklamıştı. Oysa bu tür okul gezilerinde etkinlik düzenleyen kurumların okulları davet edebilmesi için etkinlik gerçekleştireceği ilçenin milli eğitim müdürlüğünden izin alması gerekiyor.
Balıbey: Yanlış buldum
İnceleme başlatacaklarını belirten İl Milli Eğitim Müdürü Ömer Balıbey ise olaydan habersiz: "Olaydan haberim yok. Bize sadece İstanbul genelinde yapılacak etkinliklerin izni için yazı geldi. İlçelerde yapılacak etkinliklerde okullar davet edilecekse kurum tarafından ilçe milli eğitim müdürlüğüne bilgi verilir. İlçe müdürlüğü talebi inceledikten sonra onay verirse bütün okullara faks çekilebilir. Bundan sonra da okul müdürünün ya da öğretmenlerin kararıdır. Bu tür olaylar bildirildiğinde mutlaka müfettişler inceliyor. Hangi dernek, kurum gelirse gelsin yapacağı işleri, bilgileri, belgeleri veriyor. Edebiyat öğretmenleri inceliyor. Bu öğrencileri kim götürmüş, niye götürmüş inceleteceğiz. Yanlış buluyorum."
Büyükçekmece İlçe Milli Eğitim Müdürü Hüseyin Avni Sandıkçı da kendilerine böyle bir etkinliğin bildirilmediğini anlattı: "Belediye başkanından davetiye geldi. Çarşıda fosillerle ilgili müze açılacak diye. Katılmadım, içeriğini bilmiyorum. Belediye kendi muhitine yakın

okullara davetiye yollamış olabilir. Ancak gidecek okulların bize haber vermesi ve izin alması gerekiyordu. İzinsiz gidilmişse, soruşturma açılır. Okulun toplu gitmesi yanlış."

Vali de devrede

Tepkiler üzerine İstanbul Valisi Muammer Güler de devreye girdi. Güler'in konuyla ilgili açıklaması şöyle: "Çocukların katılmaması gereken etkinliklere müsaade edilmesi mümkün değildir. İlçe Kaymakamlığı ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü seviyesinde bir müfettiş göndererek konuyu inceleteceğim."

Başkan: İlgim yok

Eleştiri oklarının hedefindeki iki başkandan biri olan Beylikdüzü Belediye Başkanı AKP'li Vehbi Orakçı, okulların sergiyi gezdirilmesine aracılık ettiğine dair iddiaları kesin bir dille reddetti. Belediyenin kayıtlarında okullara gönderilmiş bir davetiye bulunmadığını açıklayan Orakçı, "Söz konusu etkinliğin kurumumuzla, herhangi bir birim ya da binasıyla ilgisi yok" diye konuştu.

İlgi sanatsal!

'Yaratılış müzesi'nin ilk konukları, 75. Yıl Cumhuriyet Lisesi ve Dr. Haydar Aslan İlköğretim Okulu öğrencileri olmuştu. Kimi öğretmenler müzeyi tıp müzesi zannederek gelmiş, kimi 'bu sanatsal faaliyeti' merak etmişti. Öğrencilere 'Yaratılış Gerçeği ve Evrim Teorisi'nin Çöküşü' adlı film de izlettirilmiş ve Harun Yahya (Adnan Hoca) imzalı 'Evrimcilerin İtirafları' ve 'Türlerin Evrimi Yanılgısı' kitapları dağıtılmıştı. Kuşe kâğıda basılmış, kabartmalı, renkli resimli kitaplarda bazılarının ilgi alanı bile belirtilmemiş bilim adamlarının 'itiraf alıntıları' ve Kuran sureleri sıralanıyor.

'Cezai ehliyeti yok' denmişti

Adnan Oktar (Adnan Hoca), 1980'lerde basında 'Sosyete tarikatı' iddialı haberlerle gündeme gelmişti. İlk kez, 1986 yılında gözaltına alınan Oktar, polisteki ifadesinde şizoid tedavisi nedeniyle askere gitmediğini anlattı. Serbest kaldıktan bir ay sonra yeniden gözaltına alınan Oktar, bu kez 'Atatürk milliyetçiliğini zayıflatıcı propaganda yapmak'tan tutuklandı. Oktar hakkında 'laikliğe aykırı hareket ettiği ve şahsi çıkar sağlamak amacıyla dini propaganda yaptığı' iddiasıyla 15 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. Adli Tıp Gözlem İhtisas Dairesi'nin "TCK'nın 46. maddesi kapsamında, cezai ehliyeti yok" raporu verdiği Oktar, 'şahsi nüfuz ve çıkar sağlamak amacıyla din ve dini duyguları istismar edici propaganda'dan 2 yıl hapse çarptırıldı. Ceza 1 yıla indirildi. 90'larda Bilim Araştırma Vakfı'yla üniversite ve liselerde tanınan Oktar'ın, 'tehditle menfaat, şantaj ve çete' suçlamasından yargılandığı dava zamanaşımından düştü.

GERİCİLERİN SALDIRISI

12/03/2006-İsmet Berkan –Radikal

Ders kitaplarına yaratılış masallarını bilimmiş gibi sokmaya çalışanlarla, Galilei'yi engizisyonda yargılayanlar arasında hiçbir fark yok. Asıl irticai tehlike, bilim dışının bilimi dışlamasıyla oluşur.

Sadece Türkiye'de değil, dünyanın her yerinde gericilik kendini bilim dışı olmakla gösterir. Bugün okul ders kitaplarına yaratılışla ilgili efsaneleri, masalları sanki bilimmiş gibi sokmaya çalışanların bu yaptığıyla zamanında Galile'yi engizisyonun karşısına çıkartıp fikirlerini

reddetmeye zorlayanların yaptığı arasında hiçbir fark yok.
Bilen biliyor, Galile, kendi işkencecilerine 'Hayır' demişti, 'Dünya güneşin etrafında dönmüyor.' Bu sayede Roma'da bugün adı 'Campo del Fiori' olan (Çiçekler Meydanı) meydanda yakılmaktan kurtuldu ama mahkemeden çıkarken onun 'Yine de dönüyor' dediğini duyanlar var.
Doğru, Galile mahkemede ne söylemiş olursa olsun, gerici Katolik kilisesinin resmi görüşü ne olursa olsun dünyanın hem kendi ekseni etrafında hem de güneşin etrafında dönmekte olduğu gerçeğini kimse değiştiremez.
Ama aradan geçen onca yüzyıla rağmen dünyayı yeniden ortaçağ karanlığına, rönesans öncesinin dogmalar çağına geri döndürmek isteyen gericiler mevcut. O gericilerin hedefi yine bilim.
Türkiye'de 1985'ten beri bilim dışı düşünceler, bilim karşıtı dinsel inançlar okul fen ve biyoloji kitaplarında bulunuyor. Fen ve biyoloji kitaplarında evrim teorisinin yanı sıra yaratılış inancı da öğrencilere aktarılıyor.
Bilim olanla bilim dışı olanın yan yana durmaması gerektiği söylendiğinde, Milli Eğitim Bakanı, yaratılışı da bir 'teori' olarak niteleyebiliyor. Oysa, o da biliyor, biz de biliyoruz, yaratılış bir teori değil bir inanç.
Geçen hafta Prof. Dr. Celal Şengör de çok güzel yazdı, bilimsel düşüncenin ve bilimsel teorinin özelliği yanlışlanabilir olmasıdır.
Yaratılış ise aynen Tanrı'nın varlığı fikri gibi yanlışlanamaz. Çünkü bu bir inanç meselesidir. İnançla ilgili konularda kuşkuya, yani yanlışlama çabasına yer yoktur. Zaten, işin içine kuşku girdiği anda inanç ortadan kalkmıştır.
O yüzden inananlar ne kendi inançlarından ne de onlara o inancı vazeden tanrılarından kuşku duymazlar. Kuşku en büyük günahlardan biridir.
O yüzden geçen hafta söylediğimi tekrar edeceğim: Yaratılış illa çocuklara anlatılması gereken bir şeyse, bunu söylemenin yeri fen veya biyoloji kitabı değil din dersi kitabıdır.
Ama maalesef gericiler bununla yetinmezler, yaratılışın illa biyoloji ders kitaplarına da girmesinde ısrarlı olurlar.
Bakın, sosyete cemaati Adnan Hocacılar, kim bilir nereden buldukları paralarıyla bedava kitaplar bastırıyor, yalan yanlış ve herhalde uydurma fosillerle müzeler kurmaya kalkışıyor. Bunu da belediyelerin imkânlarını kullanarak yapma arzusundalar.
Gazeteler bu girişimi öğrenince belediyeler işin içinden çekiliyor, müze sergiler dağıtılıyor falan ama arada hasar da oluşuyor: Minicik çocuklar Adnan Hoca ile tanışıyorlar.
Türkiye'de esas tehlike ne eşinin başı kapalı birinin Cumhurbaşkanı olmasından ne de türbanın kendisinden gelir. Türkiye için esas irticai tehlike, bilim dışının gelip hâkim olması ve giderek bilimi dışlamasıyla oluşur.
Osmanlı bilimi dışladığı için battı. Cumhuriyetimiz aynı kaderi paylaşmasın...

SON SÖZÜ YARGI SÖYLEYECEK

13/03/2006-İsmet Berkan –Radikal

Milli Eğitim Bakanı Çelik telefon açarak 'Yaratılış'ın fen kitabında okutulmasını savundu. ABD'de mahkeme aksi yönde karar vermişti. Eminim ki Türkiye'de de böyle olacak.

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, ilköğretim okullarındaki biyoloji ve fen ders kitaplarında evrim teorisinin yanı sıra yaratılış ile ilgili görüşlerin de yer almasının bu köşede 'gericilik' olarak nitelenmesine içerlemiş, dün telefon etti, uzun uzun görüşlerini anlattı.
Bakan Çelik'e göre, ders kitaplarında 'evrim dışı teori'nin savunucusu olarak görüşlerine başvurulan kişiler, müftü, imam veya papazlar değil hepsi de bilim insanı kişiliğiyle tanınan uzmanlar.
Bu uzmanların savunduğu görüşler de 'bilimsel' görüşler. Onlar da bir teoriyi kanıtlamaya uğraşıyorlar ve bu teori de evrim teorisinin 'rakibi.'
Bakan Çelik, bu uzmanların savunduğu görüşlerin semavi dinlerin yaratılışla ilgili görüşleriyle örtüşmesine 'normal' diyor, 'Nasıl ki Darwin'in evrim teorisindeki görüşler maddeci görüşü savunanlarınkiyle örtüşüyorsa, ateistlerin savunduklarıyla örtüşüyorsa ve bu durum da normalse öteki durum da normaldir' diye konuşuyor Bakan Çelik.
Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin Milli Eğitim Bakanı ile neyin bilim, neyin bilim dışı olduğu konusunda tartışmaya girmedim. Ne ben bilim felsefesiyle uğraşan bir uzmanım ne de bakanın görevi bu. Bakan sonuçta siyasi bir kişi, bilim dersi kitaplarında nelerin yer alıp nelerin yer almaması gerektiğini o bakanın yönettiği bakanlıkta uzmanların karar vermesi gerek.
Sonuçta o uzmanlar 1985 yılında bir karar vermişler ve biyoloji ile fen bilgisi ders kitaplarına evrim teorisine karşıt teoriler olduğu iddia edilen bazı görüşleri de 'Öğrenci karşıt fikirleri de öğrensin' diyerek eklemişler.
Şimdi tartışılan şey o uzmanların bu davranışı. Sonuç olarak 700 Türkiyeli bilim insanı akademisyen bir dilekçe ile bu 'karşıt görüş'lerin bilim dışı olduğunu söyledi ve ders kitaplarından çıkarılmasını istedi.
Anlaşılan Milli Eğitim Bakanlığı'ndaki uzmanlar 1985'te alınan kararda ısrarlılar ve Bakan Hüseyin Çelik'e bu yönde görüş bildirmişler, o yüzden bakan da ders kitaplarındaki uygulamayı savunuyor. Bana telefonda söylediği sözler bakanın geçen hafta yaptığı açıklamanın tekrarı niteliğinde esas olarak.
Bakan ve bakanlık görüşlerinde ısrarlı olduğuna göre geriye yapılacak iki şey kalıyor:
1. Akademik dünya neyim bilim dışı olduğu konusunda daha geniş bir kampanya başlatmalı ve bakanlığın yanlış yaptığı daha yüksek sesle söylenmeli; 2. Konu idari yargıya taşınmalı ve mahkemeden bilim dışı bilgilerin bilim dersi kitaplarından ayıklanması istenmeli.
Kabaca görüşleri de özetlemeye çalışayım: Evrim teorisi, biliyorsunuz dünya üzerindeki hayatın tek hücreli canlıların evrimleşmesiyle oluştuğunu savunur. 'Yaratılış bilimi' ise evrendeki bütün canlıların bugün oldukları halleriyle yaratıldıklarını öne sürer.
Özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde 'yaratılış bilimi'nin evrime rakip 'öteki teori' olduğu iddiası pek çok kez mahkemelere yansıdı. En sonuncusu birkaç ay önce sonuçlanan bu davalarda mahkemeler hep 'yaratılış bilimi'nin bilim değil inanç olduğuna ve dolayısıyla bilim derslerinde işi bulunmadığına karar verdi. Ben eminim Türkiye'deki mahkemelerin kararı da bu yönde olacaktır ve böylece bu konu kapanacaktır.

'YARATILMAYIŞ EFSANESİ'

14/03/2006-nuray mert-radkal

Babamı kaybetmenin üzüntüsü içinde olduğum için, yazılarıma bir süre ara vermek zorunda kaldım.
Bu arada, Büyükanıt krizi ve 'Kürt Konferansı' gündemin en önemli konularıydı. Ama ben bu konularla başlamayacağım, geçen hafta boyunca kendi gazetemin manşetlerine yerleşen, 'Yaradılış' konusunun ders kitaplarında yer alması, bunu takiben bir grup öğrencinin Adnan Hoca'nın müzesini ziyaret etmesi konusunda bir-iki şey söylemek ihtiyacı içindeyim.
Doğrusu ben, fen ve biyoloji ders kitaplarında Darwin'in evrim teorisinin yanı sıra yaradılış dogmasının yer aldığını bilmiyordum. Hiç kuşku yok ki, yaradılış inancı fen ve biyolojinin değil, ilahiyatın konusu. Öğrencilere okutulacaksa din derslerinde okutulmalı ve de din dersleri mutlaka seçmeli olmalı. Diğer taraftan, dindar insanların bir kısmının Darwin'in evrim teorisini çürütmek için bunca gayret sarf ediyor olmasına öteden beri hiç anlam veremiyorum. Darwin'in evrim teorisi, birtakım bilimsel verileri yorumlayan, adı üzerinde bir teori. İsteyen bu yoruma karşı yorumlar ve teoriler ileri sürebilir, tartışabilir.
Ancak, bu teoriyle bu kadar uğraşmak için, onu fazlasıyla ciddiye almak gerekir, oysa Tanrı inancı başta olmak üzere, dinsel dogmalara bilimsel verilerden bağımsız olarak inanılır. Diğer bir deyişle, bilimsel veriler, inanca ilişkin dogmaları yanlışlama gücüne sahip değildir. İnananlar, bilimin beş duyuyla algılanabilir ve insan zihniyle kavranabilir dünyaya ilişkin sıradan bilgilerin alanı olduğunu, dini dogmayı onaylama veya yanlışlama kabiliyetinde olmadığını düşünürler. Hal böyleyken, dini dogmaları bilimsel verilerle desteklemeye çalışmakla, onları yanlışlamaya çalışmak aynı beyhude kaygının ürünü olabilir, o kadar. Darwin'e reddiyeler dizmek veya yaradılış müzesi gibi faaliyetleri, bu türden beyhude çabalar olarak görüyorum. Bunlara karşı çıkmak inanmayanların değil, asıl inananların işi olmalı diye düşünüyorum.
Diğer taraftan, ABD'de muhafazakârların icat ettiği 'akıllı tasarım' fikri kadar dinsel inanca ters düşen bir yaklaşım olamaz. İnananlar, insan aklına uygun buldukları şeylere inanmak durumunda değildir. Zira, inanışa ilişkin ilk kabul, insan aklının sınırları olduğuna dair inanıştır. Bu, inanmayanlar tarafından, kısa yoldan, abuk sabuk her şeye inanış, her türlü sorgulama ve zihni faaliyeti askıya alan pasif bir kabul gibi algılanmaktadır. Oysa dinsel inancın kendine özgü, kaynakları, referansları ve iç tutarlılığı vardır ve bu çerçeve içinde kalmak son derece önemlidir.
Konumuza geri dönersek, bu çerçevede inanan insanların, yaradılış konusunu fen ve biyoloji kitaplarına sıkıştırma çabasını anlamak mümkün değil, çünkü imanın kaynağı ve besleyicisi fen ve biyoloji kitapları değildir, olamaz, olmamalıdır. Bu arada, Darwin'in evrim teorisinin bilimsel gerçek diye başka bir dogma, bir 'yaratılmayış efsanesi' haline gelmesini de anlamak mümkün değil. Teoriler teoridir ve ancak 'teori' olarak takdim edilmelidirler. Oysa, bilimsel dediğimiz ders kitaplarında sadece evrim teorisi değil, daha birçok konuda mesela, psikoloji konusunda bir sürü teori (yani sonuçta yorum) gerçeğin ta kendisi gibi yer almakta.
Son olarak, bu konu tartışılırken, dinsel dogmalar söz konusu olduğunda, kullanılan dilin

hemen 'ortaçağ karanlığı', 'zırva' gibi küçültücü sıfatlarla dolması, son derece sorunlu bir tavırdır. Ne ortaçağ, sıkça sanıldığı gibi, insanlığın düşünmekten istifa ettiği bir tarihsel dönemdir, ne binlerce yıllık geçmişi olan, Yahudi, Hıristiyan ve İslam ilahiyatları ve diğer büyük dinsel düşünce gelenekleri (zamane pozitivistlerinin sandığı gibi) abesle iştigal alanlarıdır. Öyle olduğunu düşünmek için, olsa olsa, mesela, bilgisi yerbilimle sınırlı bir adamın kendini varlık konusunda, örneğin St. Augustine veya İmam Gazali'den daha kavrayışlı bir adam olduğunu sanması gerekir ki, mevcut tartışmaların zemini budur.

EVRİM SÜRÜYOR DA, HANGİ YÖNDE?

Serdar Devrim-Mart 15, 2006-Hurriyet

Bizim gericiler bir dini inancı bilimsel gerçek diye kabul ettirmeye gayret ederken, Ademoğlu evrimini sürdürüyor. (Herkes değil, kimileri evrimin belli bir noktasına takılıp kalmış yol boyunca, iki bin senedir aynı şeyi tekrarlayıp duruyor...)

Neyse, dogma dogmadır, tartışılmaz: adam 'kendi beynini' kullanmaya niyetli olsa zaten, başkasının koyduğu dogmaya esir olmaz.. onun için biz, işin 'bilim' tarafına göz atalım. Sciencepresse'de yer alan bir makaleye göre...

İnsanoğlu evriminin sonuna gelmiş değil, hâlâ evrimi sürüyor. 'Yapay ayıklamalar' neticesinde son birkaç bin yıl içinde 'görevi değişen' genler mesela büyük baskı altında imiş. Altı yıl önce, araştırmacılar insanı oluşturan 25-30 bin geni belirlediklerini müjdelemişlerdi, büyük tantanayla. İki yıl kadar önce de, bizi birkaç milyon yıl önce en yakın kuzenimiz şempanzeden ayıran 700 temel geni tanımladıklarını duyurmuşlardı. (Bunlar özellikle çoğalma, doğurganlık ve ... nedense, koku alma ile ilgili genlerdi.)

Araştırmacılar şimdi bu 700 geni mercek altına almışlar. Chicago Üniversitesi'nden uzmanlar, son 15 bin yıl içinde evrim geçirmiş olması olasılığı en yüksek genleri incelerken çok şaşırtıcı bulgular elde etmişler: mesela, deriye rengini veren, beyin fonksiyonlarını yahut çoğalmayı düzenleyen genlerin değişime uğradığını gözlemlemişler.

Lafı uzatmayalım: bu genlerin, son 15 bin yıl içinde 'beslenme alışkanlıklarında meydana gelen temel değişimlere' ayak uydurabilmek için evrim geçirdiğine kanaat getirmişler.

15 bin yıl önce beslenmemizde meydana gelen devrimin adı ise... tarım!

Peki ya derimizin rengiyle ilgili değişimler? Mesela, bazı Avrupa ırklarının, Kuzey'e doğru göçleri sırasında, derilerine açık bir renk veren pigment oranının arttığı gözlemlenmiş: az güneş ışığı, az D vitamini demekmiş; derinin rengi ne kadar açık olursa, vücut güneş ışığındaki D vitaminini o kadar kolay absorbe edermiş...

Projenin başındaki Prof. Jonathan Pritchard, Public Library of Science'te yayımlanan makalesinde, bu evrimin tamamlanmadığını, en azından tıptaki gelişmelerin genetik farklılığı 'azalttığını' öne sürüyor. "Belki bugün hâlâ bir fetüsün hayatta kalmasını temin eden, yahut çevre baskısına (mesela kirliliğe) direnç gösteren genler 'doğal ayıklama'da önemli bir rol oynayabilir, biz bunun sonuçlarını birçok nesil sonra ancak gözlemlemeye başlayabiliriz...'

Yani biz 'evrim var mıdır, yok mudur' diye abesle iştigal ededuralım, evrim tablosunda maalesef bizi çoktan sollamış olan ülkelerde, bilim adamları, evrime yeni bir tanım getirmek üzereler...

(Dedim ya, bu yazıda - yorumlar hariç - büyük çapta, Sciencepresse'de yayımlanan 'Evrim sürüyor ama hangi yönde?' başlıklı makaleden faydalandım.)

ZAMAN AYKIRI BİR EVRİM BİLGİNİ...

28/05/2006- Ferhat Kaya: Ankara Üni., Dtcf Antropoloji, Araş. Gör-radikal

"Kendimizde eleştirdiğimiz şeyleri hayvansal geçmişimize atfederiz. Acımasızlık, saldırganlık, bencillik, kısaca genel kötülük, bize biyolojik geçmişimizden kalan prangalardır. Değer verdiğimiz ve uğrunda acınası bir başarısızlık ile çaba gösterdiğimiz barış, eşitlik, özgürlük, adalet gibi şeyleri ise istekli olmayan bir bedene empoze edilmiş, aklımızın ürettiği eşsiz bir katman olarak görürüz. Daha iyi bir gelecek için umudumuz akılcılığımızda ve inceliğimizde, biyolojik sınırlarımızı zihinsel olarak aşabilmemizdedir: Ey ruhum, daha görkemli konaklar kur kendine" dedikten sonra paleontolog Stephen Jay Gould, tüm düşüncelerini yaşayanlara bırakıp 20 Mayıs 2002 tarihinde -60 yaşında- yaşama veda etti. Marksist bir babanın oğlu oluşundan dolayı Marksizm ile çok küçük yaşta tanıştı ve bu düşünce onu yaşamı boyunca etkiledi, topluma ve doğaya olan bakış açısını biçimlendirdi. Babası, henüz beş yaşındayken doğa tarihini daha doğru öğrenmesi için Steve'i dinozor müzesine götürdü ve Steve, dev 'Tyrannosaurus rex' (etçil bir dinozor) fosilini gördüğü ilk günden itibaren, paleontolojiye asla bitmeyecek bir ilgi ile sarıldı.

Harvard Üniversitesi'nde bir doçent iken Vietnam Savaşı'na karşı gösterilere katıldı ve yaşamı boyunca bir savaş karşıtı oldu. 1971 yılında ırkçılığa karşı örgütlenen Öğrenci Demokratik Topluluğu'nun ve yaklaşık olarak aynı tarihlerde, savaş karşıtı Toplum İçin Bilim hareketinin de aktif bir üyesiydi. 1975 yılında, Evrimsel biyolog Edward Wilson'un 'Sosyobiyoloji' adlı eserinde, insan davranışlarının ve kültürünün genetik temelli olduğu iddiasına karşı çıktı. Gould ve "Toplum İçin Bilim" hareketinin diğer üyeleri, biyolojik belirlenimciliğin bir versiyonu olan sosyobiyolojinin kapitalist ilişkileri ve insanın metalaşmasını meşrulaştıran bir zemin sunduğunu söylediler. Ayrıca onlara göre, sosyobiyoloji ırk, cinsiyet ve sınıf gibi gruplara imtiyaz tanınması için genetik nedenler ve haklar sağlıyordu. Gould, bu biyolojik belirlenimciliğe karşı, insan davranışlarının muazzam bir şekilde esnek olduğunu vurguladı. Şiddet, cinsiyetçilik ve daha nice çirkin ayrımcılığın biyolojik nedenleri olduğunu ileri sürenlere karşı barışçıl, eşitlikçi ve hoşgörülü olmanın vurgulanması ve dikkate alınması gerektiğini önerdi. Gould, Kate Millet'in "Ataerkillik, kendisini doğalmış gibi yutturmaktaki başarısı sayesinde, istikrarlı ve güçlü bir egemenlik kurabilmiştir" sözünü düşüncelerinin temeline oturtarak, aynı zamanda bir kadın hakları savunucusu oldu. Bunun yanı sıra, günümüzde genetik olarak iyice birbirine karışmış dünya insanlarının, geçmiş yüzyıllardan kalma antropometrik ölçümler ile etnik aidiyetliklerini belirlemeye çalışan gerici anlayışı da yoğun bir biçimde eleştirdi. Gould, 1981'de yazdığı 'The Mismeasure of Man' adlı kitabında eleştirilerine devam etti ve bilimsel ırkçılığa, zeka testlerine karşı güçlü argümanlar ileri sürdü. Gould, insanı ya da canlıyı biyolojik modernlik adına, evrimsel ve biyolojik varoluşun güçleri ile birlikte insanı-canlıyı biyosiyasetin nesnesi haline getiren anlayışı reddetti. İnsanın kendi türü ve doğası ile barışmasının ötesinde, aynı doğayı paylaştığımız diğer canlılar ile ortak varoluşun kardeşliğine değer verdi.

Kesintili denge

Gould, bilimsel düşüncenin sosyal köklerini irdeleyerek kendi entelektüel duruşunu oluşturdu. Onun için, doğanın diyalektiği ve diyalektik düşünebilme yeteneği, insanın kendini ve çevresini algılayabilmesinde son derece önemliydi. Marx ve Engels'in, insan evriminde emeğin rolüne, işbölümüne ve yardımlaşmaya dair düşüncelerini övdü. Ancak, Engels'in "insan evrimi, beynin büyümesi ile gerçekleşmiştir" tezine karşı çıktı. Gould'a göre "insanı insan yapan dik duruşuydu". Marx ve Engels'in doğa ve evrim ile ilgili açıklamalarındaki eksikleri giderdi ve insanı sadece ekonomik ilişkilerin taşıyıcısı olarak görmedi. Ayrıca Gould, New York Marksist Okulu'nun bünyesinde Brecht Forum'un ve Rethinking Marxism dergilerinin danışman kurulunda yer aldı. Ona göre Marx'ın saptamaları, özgür ve eşitlikçi bir toplumun inşası için çok değerliydi.

1972 yılında Gould ve meslektaşı Niles Eldredge, zamanın egemen evrim anlayışının aşağılayıcı etiketlerine ve sert eleştirilerine rağmen "punctuated equilibrium kesintili denge" adında yeni bir evrim modeli önerdiler. Ernest Mayr'dan etkilenen Gould ve Eldredge'e göre evrim, çoğunlukla toplulukların kerte kerte ve kararlı değişimleri ile değil, "türleşmeler" yolu ile gerçekleşiyordu. Türleşme olaylarının tekrarlanması dallara ayrılan bir yapı oluşturuyordu. Evrimsel "zincirler", bir merdivenin basamakları değil, bir çalının dibinden dal dal ayrılarak şu an en tepesinde yaşayan soylara kadar gelen labirent benzeri dolambaçlı yolların, insan tarafından geriye dönük olarak yeniden kurulmasıydı. Gould ve Eldredge'in teorisine karşı gelenlerin çoğu tutucu muhafazakâr biyologlardı, ancak düşünsel ve geleneksel anlamda derin köklere sahiptiler. Eldredge ve Gould'un yeni modeline karşı, Darwin'den miras kalan ve fosil kayıtlarda türler arasındaki geçişin tedrici (gradual) gerçekleştiğini öneren "filetik gradualizm" biliniyordu.

Din de yaşamı anlama çabası

Gould asla yıkıcı bir din karşıtı olmadı. Dinin de bilim gibi, hatta bilimden çok daha önce ortaya çıkmış, yaşamı anlama ve anlamlandırma çabası olduğunu düşündü. Ona göre bilim ile din terazinin karşılıklı kefeleri değildi, din, ahlaki değerlere, bilim ise ampirik yönteme ve salt gerçeklere dayanıyordu. Çoğunlukla politik iktidar tarafından da desteklenen bu tür kutuplaştırmalarla sorun çözümsüzlüğe itiliyordu. Ayrıca, hararetli bilim savunucularının egemen kültüre dışsal ve sekter tutumları, etkinlikleri çoğunlukla toplum ile buluşamadığı ve buluşma nezaketinin de çoğunlukla gösterilmediği için belli bir sosyal alanın daha popüler olmasından ve maalesef kendi aralarında yaşadıkları bir çeşit mastürbasyondan öteye gitmiyordu. Başka bir bilim, başka bir din yani başka bir anlayış, kültür lazımdı...

Kısaca, evrimin yani biyolojik olanın, sadece insanlar için değil tüm ekosistem için barışın, eşitliğin ve kardeşliğin çimentosu olabileceğini ondan öğrendim. Abartıyor muyum ve teşbihte hata olur mu olmaz mı bilemem ama Sahlins, Feyerabend, Foucault, Baudrillard ve Canetti gibi düşünürler kendi alanlarında ne kadar önemliyse, genç bir paleoantropolog olarak benim için de, paleontoloji ve evrimsel biyoloji alanında Stephen Jay Gould bir o kadar önemlidir. "Kelimeler şeyleri eksilterek duygusuzlaştırır; kelimeler kişiliksizleştirir; kelimler, olağandışı olanı olağanlaştırır" demiş Nietzsche, yine de ben 20 Mayıs günü yaşamını yitiren, zamana aykırı bu bilgini anmadan rahat uyuyamazdım.

EVRİM: DİNLE BİLİMİN EN TEMEL KAPIŞMASI

30/09/2006- Sevgi Yüksel –Radikal

Evrim 200 yıldır bitmeyen bir tartışma. Belki din ve bilimin birbirini sınadığı en temel nokta. Anlaşmazlıkların, devlet polikalarına taşındığı, bilimin ve dinin tanımlarının birbirine karıştığı, bazılarının bu tartışmaya hayatlarını adadığı çok çok çok yüklü bir konu. Daha birkaç hafta önce Papa 16. Benediktus büyük bir toplantı grubu kurdu Vatikan'da evrim teorisini tartışmak amacıyla. Ondan hemen önce de Science dergisi yapılan anketlere göre 32 gelişmiş ülke arasında en az evrim teorisine inanan ülkenin Türkiye olduğunu açıkladı.

Ama bilim ve dinin birbirini sınaması çok yeni bir şey değil. Ötanaziden kürtaja, evrenin başlangıcıdan kuantum mekaniğine, din ve bilimin tartışacağı konu sonsuz. Peki nedir evrimi bunların hepsinden daha önemli, daha tehlikeli, daha rahatsız edici yapan? Neden dünya (ve Türkiye) her şey uğruna evrim karşıtı kuruluşlar, vakıflar, insanlarla dolu? Neden insanlar evrim karşıtı müzeler açmak, kitaplar dağıtmak, lobiler kurmak için bunca zaman, enerji ve para harcıyor?

İlk bakışta tartışmanın ana konusu ortada. Evrim teorisi, insanların ve evrenin, kutsal kitapların dediği gibi altı günde Tanrı tarafından yaratıldığını değil, yaklaşık 13.7 milyar yıllık bir süre zarfında oluşan organizmalar, bunların rastgele mutasyonları ve bunların arasındaki

doğal seçimler sonucunda ortaya çıktığını savunur. Böylece evrim teorisiyle bilim, 'Nerden geldim' sorusuna hiç Tanrı'ya değinmeden cevap vermiş olur. Kutsal kitaplardaki yaradılış hikâyelerini doğrudan gerçek olarak kabul eden birinin evrim teorisini benimsemesi bu nedenle imkânsızdır.

Ama bilimin bulguları apaçık ortada. Bütün gözlemlerimiz, dünyayı anlamak için temel kabul ettiğimiz fiziksel teoriler, bize dünyanın kutsal kitapların yazdığından çok daha yaşlı olduğunu söylüyor. Evrim teorisini destekleyecek milyonlarca bulguya her gün yenileri ekleniyor. İnsan genlerini haritalama projesinin başındakilerden Francis Collins'e, kutsal kitaplara göre bir yaradılış inancıyla evrim teorisinin bir araya gelip gelemeyeceği sorulduğunda şunları anlatıyor: İnsan genlerinde bulunan bazı işlevsiz parçalar şempanzelerin kromozomlarında da aynı yerde görülüyor. Fakat burada parçalar bir işleve hizmet ediyorlar. Yaradılış hikâyesini takip ederek Collins çok basit bir soru soruyor: "Tanrı neden şempanzelerinkiyle aynı yerde insanlara işlevselliğini yitirmiş bu genleri koyar?"
O zaman inançlı bir insan için geriye tek bir yol kalıyor. Kutsal kitaplardaki yaradılış hikâyelerini mecazi olarak okumak ve evrimin dayandığı gerçeklerle, nihai yaratıcının Tanrı olduğu inancını bir araya getirmek. Bunun mümkün olabileceğini savunan birçok farklı görüş var. Aslında biraz önce alıntı yaptığım günümüzün en meşhur bilim adamlarından Francis Collins de bu görüşlerden birini temsil ediyor. Ama önce çok daha tehlikeli bir başka görüşten bahsetmek lazım.
Akıllı Tasarım, yaşayan canlıların ve evrenin bazı gözlemlenen özelliklerinin en iyi akıllı bir tasarlayıcının varlığıyla açıklanabileceğini savunan görüş. Akıllı Tasarımcılar, doğada karşılaştığımız karışık sistemlerin evrim teorisinin bize öğrettiği gibi tesadüfi mutasyonlar ve bunların arasındaki doğal seçimler sonucunda ortaya çıkamayacağına inanıyor. Akıllı Tasarım, Amerika'da ve yavaş yavaş Türkiye'de kurnaz lobiler sayesinde evrimin doğacı açıklamalarına bilimsel bir alternatif çıkmak istiyor. Gözlem ve deney üzerine kurulu bilim ile Akılllı Tasarım'ın pek bir alakası olmadığı kesin. Asıl vahim durum bu tür politik oyunların bilimsel bir teorinin tanımını popüler kültür içinde karman çorman etmesi.
Ama evrim teorisi ve inanç arasında köprü kurmaya çalışan Evangelist Francis Collins gibi bilim adamları da var. (Yüzde 8 kadar küçük bir azınlık da olsa bilim dünyasında) Collins 'Tanrının Dili: Bir Bilimadamının İnanç İçin Kanıt Göstermesi' adlı kitabında bilimin fiziksel dünyayı açıklamak için en doğru yol olduğunu, ama hayatın anlamı gibi bazı temel sorulara cevap veremediğini yazıyor. Bundan çıkardığı sonuç 'gözlemlenen ve gözlemlenemeyen şeylerin hepsini anlayabilmek için bilimsel ve kutsal bütün bakış açılarının kuvvetlerini birleştirmek' gerektiği. Collins rasyonel olarak Tanrı'nın varlığının kanıtlanamayacağına düşünse de, dünyada yaşama izin verecek koşulların bir araya gelmesi gibi bazı inanılmaz durumların kutsal bir güce işaret ettiğine inanıyor.

Kuantum mekaniğinde bir tez sırasında tıbba ve sonra genetiğe kaymış, çağımızın en parlak bilim adamlarından Collins'in görüşlerini asıl ilginç yapan ömrünün oldukça geç bir noktasında nasıl inancı bulduğu. Collins'in hikâyesi başarılı bir adamın hayatını bir bütün olarak düşünme çabaları ve saldırıya uğramış kızının yaşadığı acıyı kabullenmeye çalışan bir babanın dramıyla tamamlanıyor. Sanki Collins'i inanca iten bilimsel gözlemleri değil de hayatın gerçekleriyle baş etme çabaları olmuş.

Bilim insanlarına bırakılmayacak kadar mühim!
Peki neden yaradılış fikri dini inancımızın bu kadar temel bir parçası? Amerika'nın tanınan Akıllı Tasarım savunucularından Cumhuriyetçi Bruce Chapmen'a göre cevap çok basit. 'Nasıl savaş generallere bırakılamayacak kadar mühim bir konuysa, hayatın başlangıcı ve oluşumu da aynı şekilde sadece bilim adamlarına bırakılmayacak kadar mühim.' İnsanın nerden

geldiği, nasıl varolduğu, inancın cevap vermeye çalıştığı en temel sorulardan biri. Kendinden oluşan ve bir yön verici olmadan gelişen doğal süreçlerle hayatın temellerini açıklayan evrim teorisi, insan hayatına başlangıç noktasından itibaren çok farklı bir anlam yüklüyor. İnançlı bir insan için evrim teorisi bu noktada kabul edilemez olur. Papa 16. Benediktus bıkmadan tekrarladığı sözler hep bunun üzerinde duruyor. "Bizler evrimin rastgele ve anlamsız birer ürünü değiliz. Her birimiz Tanrı'nın bir düşüncesinin sonucuyuz."
Evrim teorisi ışığında hayata çok farklı bir biçimde bakıyoruz. Hayatın kökleri Tanrı'ya değinmeden açıklanabildiğinde, hayatın anlamını çok farklı bir dünya görüşünde arıyoruz. Zaten evrim karşıtlarını da en çok rahatsız eden bu. Evrimin hayatın köklerini açıklamanın ötesinde 21'inci yüzyıl Batı dünyasını ele geçirmiş materyalistik bir ideolojinin temellerini oluşturduğunu düşünüyorlar. Bunu dünya görüşümüzde bilim üzerine kurulu yeni bir paradigmanın başlangıcı olarak görüyorlar. Evrimi bilim üzerine kurulu yeni bir 'din'in temeli olarak tanımlayanlar bile var.
Etrafında dönüyoruz ama sanki asıl cevaba gelemiyoruz. Bilimin hayatlar kurtardığı, yepyeni teknolojilerle hayatımızı kolaylaştırdığı bu devirde nedir bu tür bir bakış açısını bu kadar tehlikeli kılan? Papa geçen gün Almanya'da yaptığı konuşmada şu şekilde uyarıyor dinleyenlerini: "Çocuklarınıza ve öğrencilerinize sadece belirli konular hakkında değil, neden ve niçin gibi soruları da sormalarını öğretin. Bu soruların cevaplarının Tanrı'ya değinmeden yetersiz kalacağını görmelerini sağlayın."
Tanrı'ya değinmeden bu soruları cevaplamak, Tanrı'dan, inançtan bağımsız bir ahlak anlayışını da beraberinde getiriyor.
Aslında bu endişe hayatın köklerinin nasıl açıklandığıyla alakalı değil; aksine, hayatı nasıl yaşayacağımızı belirleyen ahlak anlayışımızın dayandığı temellerle ilgili. Doğru, yanlış, iyi, kötü veya sorumluluk gibi kavramları nasıl belirlediğimizle ilgili. Evrim karşıtı bütün makaleler hep bu endişe üzerinde duruyor. Kutsal kitaplar üzerine kurulu mutlak bir etik anlayışı yerine evrim süreci içinde kendiliğinden ortaya çıkmış, her an değişime devam eden bir etik anlayışının tehlikelerini sıralıyor.
Haftaya en heyecanlı yerinden devam edeceğiz.

EVRİMİN IŞIĞINDA İNANÇ VE AKIL
07/10/2006- Sevgi Yüksel –Radikal

Geçen hafta cevaplamaya çalıştık, neden evrim tartışmasının inanç ve bilim arasındaki olası milyonlarca başka tartışmadan daha büyük ve yüklü olduğunu. Evrim karşıtları için asıl meselenin, hayatın köklerinin nasıl açıklandığından çok, evrim teorisinin ahlak gibi çok temel kavramları bile inançtan boşanmış şekilde açıklamaya çalışan bilimsel bir bakış açısının temellerini oluşturması olduğunu söyledik. Kaldığımız yerden devam ediyoruz.
Papa'nın çok tartışmalı konuşması da aslında doğrudan bu konuyla ilgili. Tartışmalı cümleler bir yana, Papa konuşmasında temel olarak inanç ve akılcı düşünce arasında ilişkiyi irdeliyor. İnancın, akılcı düşüncenin tamamlayıcı bir parçası olduğunu savunan Papa, deney üzerine kurulu pozitif bilimleri merkezine alan Batı düşüncesinin bunu göremediğini ve bu nedenle büyük bir yanılsama içinde olduğunu söylüyor.

Papa günümüzde kabul gören akılcı düşüncenin iki önemli unsur üzerine kurulu olduğundan bahsediyor. Birincisi, doğayı anlama çabamızda sorularımıza cevap aramaya, öncelikle maddenin matematiksel yapısını rasyonel bir şekilde inceleyerek başlamamız gerektiği. İkincisi, bu incelemelerin ancak hipotezlerimizi doğrulayabilecek veya yalanlayabilecek deneyler çerçevesinde yapıldığında bize kesin sonuç verebileceği. Papa'nın asıl eleştirdiği bu tanıma göre, akılcı düşüncenin inançtan boşanmış olması. Yani Tanrı'ya ait sorular ancak, artık bilim dışı veya bilim ötesi kabul edilebilir. Papa çok net bir şekilde inancı içine almayan

bir akılcı düşüncenin kapsamının sorgulanması gerektiğini söylüyor.
Peki akılcı düşünce ve inancı bir araya getirmek neden bu kadar önemli? Amaçlar, metotlar bu kadar farklıyken nedendir bu eleştiri? Bir tanesi doğanın yasalarını, maddenin yapısını, evrenin gerçeklerini bulma çabamız. Diğeri, insanın kendi iç dünyasında yaşamı değerlendirmesiyle ilgili. Ama Papa'ya göre bu ayrılık 'insanlık adına çok tehlikeli bir durum'. Ona göre akılcı düşünceden arınmış, kişisel bir görüş haline gelmiş inanç ve ahlak anlayışları, toplumları bir arada tutamaz. İnançtan boşanmış bir şekide oluşturulmaya çalışan ahlak anlayışı da kısaca yetersiz, uygunsuz kalacaktır. İşte tam bu noktada evrim teorisi tartışmasına, en çarpıcı noktasından dönmüş oluyoruz.
Evrim teorisinden yola çıkılarak her insanın (inşallah) bir haliyle sahip olduğu ahlak anlayışının ortaya çıkışını nasıl açıklayabiliriz? Kutsal kitaplara sığınmadan doğru, yanlış, iyi, kötü gibi kavramları oluşturabilir miyiz? Darwin'le başlayan bir gelenek bunun başarılabileceğini düşünüyor. Evrim karşıtlarının veya Papa'nın korktuğu gibi evrim üzerine kurulu bir akılcı düşünce geleneği, inançtan bağımsız bir şekilde ahlaki kavramlarımızı açıklıyor.

En yüce yargıç zihin

Evrim ışığında ahlaki kavramları açıklayan bu görüş, basitçe ahlaki kavramların adaptasyonunun sosyal grupların hayatta kalma şanslarını artırdığını söyler. Darwin önce sosyal içgüdülerin oluştuğunu belirtir. Annelik sorumluluğuyla beraber 'biz' ve 'onlar' arasında ayırt edebilmeye başlar bir grup ve bu tanımlardaki gruplara farklı davranılması gerektiğini öğrenir. Düşünsel yeteneklerin de gelişmesiyle insan geçmiş davranışları, bunların neden ve sonuçlarını da algılamaya ve bunları onaylamaya veya onaylamamaya başlar. Bunun üzerine, bütün hareketlerin 'en yüce yargıç ve kaydedicisi' zihin oluşur. Böylece doğru ve yanlış gibi kavramlar ortaya çıkar. Darwin'e göre doğru olan davranış, insanın mutluluğunu maksimize edecek davranıştır ve insanlar davranışlardan mutluluk duyarlar. Çünkü doğaları bu şekilde evrimleşmiştir.
Darwin'den sonra bu konuda adını duyurmuş bir başka düşünür Herbert Spencer'dir. Darwin'in görüşlerini geliştirdiği ilginç noktalardan bir tanesi ahlaki olarak eşitlik kavramının nasıl oluştuğuyla ilgilidir. Spencer'a göre iyi, mutluluk verdiği için aranır. Mutluluğaysa insanın kendisi için yaptıkları veya başkaları için yaptıkları sonucunda ulaşılabilir. Ama insanın kendisi ve başkaları için arzularını dengeleyebilmesi için insanlar arasında karşılıklı bir destek hissine ihtiyaç vardır. Bu da ancak eşitlik kavramının oluşmasıyla sağlanabilmiştir. Ama Spencer ne yazık ki eşitlik kavramı hakkındaki teorileriyle tanınmanın aksine, Alman Nazizmi gibi en çirkin sosyal sistemleri savunmak için kullanılmış 'Sosyal Darwinizm' yorumuyla tanınır. Spencer'ın ahlaki davranışlarımızın açıklaması için 'varolma çabası, doğal seçim, en güçlünün sağ kalması' gibi biyolojik temelli kavramları kullanması büyük tartışmalara yol açtı. Spencer'ın bakış açısı bazı kabul edilemez sonuçlara varıyordu: Doğal seçime ters düşmesinden dolayı zayıf olana yardım edilmemesi gerektiği ilkesi gibi.
Ahlaki kavramlarımızın oluşumunu evrim teorisi çerçevesinde açıklama geleneği günümüzde de devam etmekte. Daha güncel isimlerden Michael Ruse'a göre, "Ahlak hepimizi bir araya getiren genlerimizin toplu bir yanılsaması. Ahlaka inanmamız gerekiyor ve neyse ki biyolojimiz sayesinde inanıyoruz." Ama insan doğasının ötesinde ahlakın temellerinden bahsetmek imkânsız.
Ruse'un net bir şekilde dile getirdiği görüş, işte tam evrim tartışmalarında inançlı tarafın karşı çıktığı, tehlikeli olarak nitelendirdiği bakış açısı.
Papa net bir şekilde şöyle dile getiriyor bu ikilemi: "Bu evrimci etik, kaçınılmaz olarak merkezine doğal seçimi alıyor, yani hayatta kalma mücadelesi, güçlünün zaferi, başarılı uyum gibi şeyler pek de teselli vermiyor. Hatta insanlar bunu daha çekici kılmak için çabalasalar da bu, temelde hâlâ kana susamış bir etik anlayışı olarak kalmaya devam ediyor."

Aslında iki haftadır anlamaya çalıştığımız evrim tartışmalarının bizi çok daha derin bir meseleye sürüklediğini görüyoruz. Dünyayı, evreni, hayatı anlamak için nasıl sorular sormamız gerektiğini, nasıl bir bakış açısıyla bu soruları yorumlayıp, ne tür metotlarla araştırmalar yapmamız gerektiğini tartışıyoruz. Bilim ve akılcı düşünce üzerine kurulu görüş açısının, hayatın köklerinden doğru veya yanlış gibi kavramların oluşumuna kadar birçok şeyi açıklamaya çalıştığına, geliştirdiği teknolojilerle hayatımıza yön verdiğine tanık oluyoruz. İnancı ayrı tutuyor, insanın iç dünyasında yer alan kişisel bir mesele olarak kabul ediyoruz. Ama bundan memnun olmayan ve bu memnuniyetsizliği birçok şekilde dışa vuranlar da var. Şüphesiz bu büyük tartışmanın daha ilk evrelerindeyiz.

İLLA DA ÖĞRETİLECEKSE DİN DERSİ VAR
06/03/2006-ismet berkan-radikal

Milli Eğitim Bakanı Çelik yaradılışın da evrim gibi bir teori olduğunu söyledi. Oysa yaradılış bir inanç. Bu inancı illa öğrencilere öğretmek gerekiyorsa onun yeri biyoloji veya fen değil, din dersi olmalı.
İlköğretim okullarında okutulan fen ve biyoloji kitaplarında Darwin'in evrim teorisinin yanısıra yaradılış dogmasının da yer almasına yönelik tepkilere Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik geçen gün cevap verdi. Siyasete atılmazdan önce kendisi de bir üniversite profesörü olarak görev yapan 'bilim insanı' Hüseyin Çelik'e göre ders kitaplarında yer alan evrim teorisi, 'adı üstünde bir teoriydi ve öğrencilerin diğer teorileri de öğrenmesinde bir sakınca yoktu.' Hüseyin Çelik bir yere kadar doğru söylüyor, evet 'evrim' bir teoridir. Bilim dünyası çok uzun bir zamandan beri bu teori üzerinde çalışıyor. Teori, dinamik bir şey. Bazı yönleri zaman zaman modifiye edildi, yeni düşünceler ve bulgular ışığında yeniden oluşturuldu belki ama teorinin ana gövdesi, yani dünya üzerinde bütün türlerin tek hücreli canlılardan evrim yoluyla türediği fikri bütün gücüyle orada duruyor.

Bilimsel teorilerin ve bilimsel gerçekliğin doğası bu. Bilim, bilimsel disiplin tarafından üretilen teoriyi de sürekli sorgular. Zaten bilimde mutlak gerçek, mutlak doğru diye bir şey de yoktur, olamaz. Bilim, kuşkuculuk demektir.
Buna karşılık Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in 'rakip teori' veya 'öteki teori' dediği yaradılış bir teori değil, bir inanç. İnançta kuşkuya yer yoktur, zaten kuşku ortaya çıktığı anda inanç ortadan kalkar. Yaradılışa göre tanrı dünyayı ve evreni altı günde yaratmış, yedinci gün ise tatil yapmıştır. Yahudilerin tanrısı bu tatili Cumartesi günü yapmıştır, Hristiyanların tanrısı Pazar, müslümanlarınkiyse Cuma.

Yaradılışın 'diğer teori' olması söz konusu değildir. Dediğim gibi yaradılış dini bir inançtır. Eğer bu inancı illa öğrencilere öğretmek veya anlatmak gerekiyorsa onun yeri biyolji veya fen dersi değil din ve din kültürü dersleridir.
Öğrencilere 'yaradılış'ın 'bilimsel teori' olduğu fikrini aşılayacak olursak, o zaman kutsal kitapların da bilimsel kitaplar olduğunu söylememiz gerekir.
Esasen İslam dini ile Darwin'in evrim teorisi arasında sanıldığı kadar büyük bir çatışma da yoktur. Ancak hristiyanlık ile Darwin arasında gerçekten uzlaşmaz çelişkiler var. 'Yaradılış' kitabı (Genesis) bizim kutsal kitabımızın bir bölümü değildir.
O yüzden de, kökten dinci hristiyanlar, özellikle Amerika'da Darwin'i ve teorisini yıpratmak, okul ders kitaplarına yaradılış efsanelerini sokmak için ellerinden geleni yapıyorlar.
Maalesef bir yandan Amerikan eğitimiyle büyümüş ama bir yandan da inançlı müslüman olmaya çalışan bir kısım neo oryantalist Türk, kendi muhafazakarlıklarını Amerikalı muhafazakarlara bakarak oluşturma çabasında.
Amerika'da son olarak evrime karşı ortaya atılan ama mahkeme kararları sayesinde okul ders

kitaplarına giremeyen 'akıllı tasarım' adlı yeni icadı Türkiye'de savunmaya çalışıyorlar. Komik olduklarının farkında değiller.

Neyse biz konumuzdan ayrılmayalım... Evrim, evet bir teoridir ama yaradılış bir teori değildir, dolayısıyla evrimin o anlamda rakibi değildir.
Milli Eğitim Bakanı yanılmaktadır ve milyonlarca öğrencinin de yanıltılmasına sebep olmaktadır. Diyeceksiniz ki, okullarda sahtekarlık öğretiliyor bir de bilim dersinde bilim dışı dogmalara yer verilmiş çok mu? Haklısınız belki ama bilim dışı dogmanın bizimki gibi bir topluma vereceği zarar, sahte doktor raporu almaya eğitim sistemi tarafından özendirilmenin vereceği zarardan daha büyük olur bence.

CİDDİ SORULAR
Hadi Uluengin-Ocak 04, 2007-hurriyet

SIRF insan olarak değil bütün bir "canlılık"; bütün bir yaradılış; bütün bir varoluş olarak, asla bilinemez ve asla öngörülemez bir "ihtilalci kaos"a doğru sürükleniyoruz.
Çünkü, tá ilk tek hücrelilerin ortaya çıkışından beri en inanılmaz dönüşümü yaşıyoruz.
Ve, bu dönüşüm Darwin’in "evrim teorisi"yle bile uyuşmuyor. Onu da aşıyor.

Yeni, yepyeni bir "devrim teorisi"nin arifesindeyiz. Formülü arayış süreci içindeyiz. Zira, genetik, bio-genetik, DNA, kopyalama, nano-teknoloji falan derken, bugüne dek iláhi; en azından tabii addettiğimiz şeyleri dahi "dünyevileştiriyor" olduk.

Başka bir deyişle, o insan olarak o yaratılışa artık "mü-da-ha-le" ediyoruz.

BİR; yukarıdaki gelişme "fena mı? Daha iyi, daha çok ve daha kolay yaşayacağız" türü bir "bilimsel ilerlemeci" formülün "aptala malûm" kolaylığına indirgenemez.

İki; "sümme haşa, işte kıyamet álámetleri belirdi" eblehliğine de mahkûm edilemez.

Çünkü bugün, "canlılık tarihi"nde asla sorulmamış bir soruyla karşı karşıyayız:

İnsan o "canlı"yı yaratmak ve değiştirmek gibi bir "müdahil hak"ka sahip midir?
ASLINDA mümkün değil, ama hadi yine de bütün metafizik kaygıları bir yana itelim ve pek bir "materyalist" olduğumuzu farzederek, olumlu cevap verdiğimizi varsayalım.

Peki de, o takdirde bunun mutlaka getireceği ve zaten daha şimdiden getirdiği felsefi, dini, ahláki, háttá tıbbi sorunları nasıl aşacağız? Ne tür bir düşünce sistemiyle donanacağız?

"Etik" dediğimiz değerler manzumesini hangi rotalara doğru sürükleyeceğiz?
ÖRNEĞİN, genetik formülü değiştirilmiş mısır tanesini patlatmak konusunda bile huylanırken, kopyalanmış koyun eti tüketimi konusunda nasıl bir davranış içine gireceğiz?

Yakında dayatacak olan "kurbanı mübah mı, değil mi" tartışması bir yana, kasapta satılacak aynı tür koyunun kıymasından ruh ve mide ferahlığıyla köfte yoğurabilecek miyiz?

Ve sonsuz defa daha önemlisi, komşu çift áni bir kazadan ölen oğullarının tıpkısını klonlaştırdığında, "o" olmadan "o" olan yeni çocuğa rasladığımızda neler hissedeceğiz?

Bizzat anne ve baba neler hissediyor olacak?

Bu meçhûl "hissiyatlar karmaşası" insanın varlığını da meçhûl kılmayacak mı?

Veya daha pratiği, o insan ömrünün "tekno-tıbbi" gelişmelere paralel biçimde ve "normalin üstüne" uzatılması, genel demografik kávisi duraklatmaktan "ináyetli devlet"i iflása götürmeye; kuşaklar çelişkini körüklemekten zengin- fakir zıtlaşmasını pekiştirmeye, bütün sosyal ilişkilerde ve hayat tarzlarında muazzam bir depreme yol açmayacak mı?

BEN "katastrofist" denilen türden bir "feláket tellálı" değilim!

Hele hele, "geleneksel toplum, geleneksel toplum" diye geçmişi fetişleştirerek bilimsel ve teknolojik ilerlemeye beddua okuyan postmodern şarlatanlardan hiç değilim!

Fakat bütün bunlar yukarıdaki çok ciddi ve çok vahim soruları yok farzetmek; başta vurguladığım gibi, hayatın, canlının ve insanın, varoluştan bu yana emsáli asla yaşanmamış muazzam bir "ihtilalci kaos"a doğru sürüklendiği gerçeğini es geçmek anlamına gelmiyor.

Zira "bilmek" ve "iletmek" fiillerinin bütünleştirilmesiyle "bilişim" diye adlandırılan bugünün toplumu aslında müthiş bir "bilgisizlik" ve "iletimşizlik" durumunu da içeriyor.

Hayat süresinin uzatılmasıyla doğacak sonsuz çetrefil şeyleri bilemeden ve bilmek ihtiyacı hissetmeden, bir "salt bilgi" olarak bu uzatmanın biyo-tıbbi yöntemlerine ulaşıyoruz.

Saddam'ın internetteki "infaz pornografisi"yla doğan "iletişimsizlik" çöküntüsünü öngöremeden, o iletişimin "salt teknik" boyutunu keşfetmiş ve sıradanlaştırmış oluyoruz.

Amenná da, ya "fıtrat" dediğimiz bütün yaratılış ve bütün varoluş yumağıyla insan?

'YARADILIŞÇILAR' KUDURMAZ

18/01/2007-Nuray Mert-Radikal

'Kudurmak' fiilini olumlu veya olumsuz manada herhalde ilk kez kullanmak zorunda kalıyorum. Nedeni, Hürriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlanan bir röportaj. Başlık, 'Üç toynaklı atı gören yaradılışçılar kuduracak'! Bunu söyleyen, Ankara Üniversitesi Antropoloji Bölümü öğretim üyesi Prof.Dr. Erksin Güleç.
Güleç, evrimi inceleyen bir bilim insanı olarak, Sivas civarında yapılan bir kazı çalışması ve sonuçlarını anlatıyor ve yorumluyor. Bu kazıda bulunan, 'üç toynaklı at fosili'nin evrim teorisini nasıl desteklediğinden bahsediyor. Buraya kadar hiçbir sorun yok. Ancak röportajın bir yerinde, mesele gelip, 'evrim teorisine karşı cansiparane savaş veren Adnan Hoca ekibi ve yaradılışçıların bu kazının sonuçlarından rahatsız olup olmayacaklarına' dayanıyor. Güleç, Adnan Hoca ekibini muhatap almayı reddediyor, ama sözü 'Bence yaradılışçılar kuduracak!' şeklinde bağlamaktan kendini alamıyor.
Durun bir dakika, evet söz konusu grup evrim teorisi üzerine yayımlar yapıyor ama ne zamandan beri, evrim teorisine karşı çıkmak veya 'yaradılışçılık' dar bir çevre anlayışı sayılmaya başladı? Tüm dinlerin inananları yaradılışa inanıyor değil mi, dahası böyle olmaması mümkün mü? Hal böyleyken, yaradılışa inanmak, nasıl, sanki bir avuç insanın peşinden gittiği bir saçmalık olarak takdim edilir? Olay bununla bitmiyor; belli ki Güleç'in üç toynaklı at fosili ile fazlasıyla ikna ettiği röportajı yapan gazeteci, 'Peki, yaradılışçıların tutunacağı ne kaldı?' diye sorduğunda, Güleç'in cevabı basit, 'Cehalet tabii!' Yani, primatoloji uzmanı Güleç, varoluşun sırrını keşfetmiş, öte tarafta milyonlarca inanan cahilliğinden

inanıyor. Bu Güleç'e özgü bir yaklaşım değil, sığ pozitivizm öteden beri dünyaya bu çerçeveden bakar. Ancak dünyaya bu kadar sığ bir çerçeveden bakanların, kendi sınırlarını, açmazlarını, yaygın deyimle haddini bilmesinde fayda var.
Yok, dindar vatandaşı 'rencide etmek', 'inanca saygı'dan söz etmiyorum. Doğrudan pozitivist sığlığın teşhir edilmesi gerektiğinden söz ediyorum. Röportajının bir yerinde, Güleç de işaret etmiş, yaradılış bir 'inanç' meselesi, ama inanç onun sandığı gibi bir cahillik meselesi değil. Bu kafada olanlara işin felsefi boyutunu anlatmak mümkün değil, ama en azından, kadim din ve inanç sistemlerinin düşünce geleneklerini ve düşünürlerini hatırlatmakta fayda var. Evrimciler, mesela St. Augustine, Aquinas, Gazali, Arabi, üç toynaklı at fosilinin henüz keşfedilmemiş olduğu çağlarda yaşadıkları için mi yaradılışa inanıyorlardı zannediyor? Veya mesela halihazırda Papa, fosili görür görmez evrime ikna mı olacak sanıyor? Bırakın Papa gibi uç bir örneği en az Güleç kadar okumuş yazmış insan, evrime ikna olmuyorlarsa cahillikte direttikleri için mi olmuyorlar?
Güleç, Türkiye'de okullarda, 'evrim teorisi'nin yeterince öğretilmediğinden şikâyet etmiş, bunu müthiş bir gerileme olarak değerlendirmiş. Evrim teorisine inananların bunu 'tartışmasız bilim' makamına çıkarma çabalarına sonuna kadar karşıyım, ama bir teori olarak istenildiği kadar okutulsun. Buna mukabil, ben de, orta ve hatta yükseköğretimin her dalında yeterince 'felsefe' okutulmamasından şikâyetçiyim. Sonuç, bir konuda uzmanlaşmış, ancak meselesini, insanlığın düşünce geleneği içine yerleştiremeyen okumuş cahiller üretiyor.
Evrimci olursunuz,, ateist olursunuz, deist olursunuz, sizin bileceğiniz iş, ama üzerinde tüm dünyanın hâlâ tartıştığı evrim konusunda, insanlığın içinden bir türlü çıkamadığı 'inanç' konusunda bu kadar sığ olmaya hakkınız yok. Ayrıca, 'kudurmak' terimi neyin nesi, ne kadar kötü bir Türkçe, hiç yakışıyor mu? Doğa ve hayvan dünyasıyla bu kadar haşır neşir olmanın, varoluşu bu çerçevede kavramanın bir sonucu olabilir mi? Unutmayın, yaradılışçılar insanın 'eşref varlık' olduğuna inanıyorlar, merak etmeyin kudurmazlar.

YARATILIŞ ATLASI VE SAPLA SAMAN...

18/02/2007- Mustafa Çapar: Mustafa Kemal Üni., Fen Edebiyat Fak., Antropoloji-radikal

4 Şubat 2007 tarihli gazetelere giren bir habere göre, Harun Yahya müstear adını kullanan Adnan Oktar'ın "büyük çalışması" 'Yaratılış Atlası', Fransa'da okullara ve kütüphanelere girmeyecekmiş. Benzer bir yasaklama kararı Zonguldak Milli Eğitim Müdürlüğünce de alınmış ve kitabın "Milli Eğitim Bakanlığı onaylı olmaması"ndan dolayı okul kütüphanelerine girmesine izin verilmemesi istenmiş. Fakat gazetelerde yazılan haberlere göre bu "bilimsel" kitap birçok okula gönderilmiş ve gönderilmeye de devam ediliyormuş. Yaratılış Atlası birinci cildinin üniversitelerin tarih, antropoloji, arkeoloji, biyoloji bölümlerine de ücretsiz olarak postalandığı biliniyor.

Evrim Türk düşmanı

764 sayfa, büyük boy ve kuşe kâğıda basılmış olan bu epeyce hacimli kitap, evrim teorisini çürütüp "evrim aldatmacası"nı "kanıtlamak" için hazırlanmış. Bu battal boy kitaptaki metinleri toplasanız ancak yüz sayfa tutar. Sayfalar renkli ve gözalıcı fotoğraflarla süslenmiş. Evrimcilerin, canlıların evrimi için kullandığı/kullanabileceği fotoğrafların üzerine "sahte" ibaresi iliştirilmiş. Kitapta baştan sona evrim teorisiyle Marksizm ve materyalizm arasında sıkı bir ilişkinin olduğu iddia ediliyor ve tabii ki Darwin'in (dolayısıyla evrim teorisinin) toplumsal zararlarına vurgu yapılıyor. Kitabın 607-608. sayfalarında ise Darwin'in ve buna bağlı olarak evrim teorisinin Türk düşmanlığı yaptığı üzerinde duruluyor.
Gazetelerde yer alan söz konusu kitabın okullara dağıtılması haberi, 23 Aralık 2006 tarihli İhlas Haber Ajansı'nın geçtiği bir başka haberle karşılaştırıldığında ilginç bir sonuç ortaya çıkıyor. Habere göre, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, CHP'nin Darwin'in evrim teorisinin okullarda okutulması gerektiği yönündeki görüşünü çürütmek ve tabii "yaratılış teorisi"ni

desteklediğini göstermek için önemli bulduğu şu argümanı dile getiriyor: "Başta CHP ve bu düşüncede olan insanlar, [evrim teorisinin] mutlaka okul kitaplarında olmasını istiyor. Darwin'in Türklerle ilgili ne dediğini biliyor musunuz? 'Gelişimini tamamlamamış, adi bir ırk' diyor Darwin. Ne diyeceksiniz buna?" Milli Eğitim Bakanı'nın bu sözlerinden sonra Harun Yayha'nın Yaratılış Atlası kitabından bazı cümlelere dikkat çekmek gerekir.
"Darwin kendince 'aşağı ırklar' olarak gördüğü milletlerin arasında, Yüce Türk Milleti'ni de saymıştır! Evrim teorisinin kurucusu, W. Graham'a yazdığı 3 Temmuz 1881 tarihli mektubunda, bu ırkçı düşüncesini şöyle ifade etmişti:
Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu gösterebilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa Türkler tarafından istila edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük bir tehlikeyle karşı karşıya gelmişlerdi, şimdi ise bu çok saçma bir düşüncedir. Avrupalı ırklar olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde TÜRK BARBARLIĞINA karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, BU TÜR AŞAĞI IRKLARIN çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum." Bu alıntıdan sonra Harun Yahya, -Türk milletinin üstünlüğünü, necipliğini Mustafa Kemal Atatürk'ün bazı sözlerini de referans alarak-, evrim teorisini çürütmeye devam ediyor!
İşte, Milli Eğitim Bakanı muhtemelen bu kaynaktan yararlanarak CHP'ye yükleniyor. Bakan CHP'nin talebini eleştirirken çok basit bir mantıkla şunu mu savunuyor acaba: Charles Darwin'in evrim teorisi yanlıştır, çünkü Darwin Türkleri barbar olarak nitelemiş ve onları aşağı ırktan göstermiştir! Neyse ki burada görüşünü devam ettirip Harun Yahya gibi Türk milletinin şu kadar devlet kuran, şu kadar bin yıl medeniyet yaratan üstün, necip bir millet olduğunu söyleyerek karşıdan bir ırkçılığa düşmemiş. Tabii işin ilginç bir yanı da Darwin'in Türklere ilişkin olumsuz -ve elbette yalnız Türkler için değil hiçbir etnik grup için onaylanamaz- yargısını dile getirerek CHP'yi yumuşak karnından vurmaya çalışırken CHP'nin Darwin'in evrim teorisine karşı cephe almaması. Malûm, son zamanlarda CHP, milliyetçilik adı altında ırkçılığı savunur ve özendirir hale gelmiş bulunuyor.

Bakan'ın bakışı

Charles Darwin'in Türklere, siyahlara, kısaca Avrupalılar dışındaki farklı etnik gruplara ve toplumlara olumsuz yargılarla yaklaşması elbette ki onaylanamaz. Bu, kıyasıya eleştirilmesi gereken bir yaklaşım ve önyargıdır. Hatta, Darwin'in kadınlara yönelik bazı görüşlerini aynı nedenlerle eleştirmek mümkündür. Ancak gerek Milli Eğitim Bakanı'nın, gerek Bakan'ın referans aldığı anlaşılan Harun Yahya'nın dile getirdikleri Türklerin Darwin tarafından aşağılanması görüşü ile evrim teorisi arasında bağ kurmak, sapla samanı karıştırmaktır. Evrim teorisine karşı olabilirsiniz, onun bulgularını kendi bulgularınızla veya inanan bir kişi olarak inançlarınızla "çürütebilirsiniz". Ancak bir kişinin kişisel yaklaşımından dolayı ve dahası ilişkisiz bir biçimde bir teorinin yanlışlığını "kanıtlamak" abesle iştigaldir.
Yeniden söz konusu kitabın okullara gönderilmesi hadisesine dönersek... Milli Eğitim Bakanlığı'nın evrim teorisine ilişkin tavrı uzun zamandır biliniyor. Gerek Milli Eğitim Bakanı gerek hükümetin diğer üyeleri, evrim teorisinin karşısına Amerika menşeli "yaratılış teorisi"ni koymuş durumda uzun süredir. Ayrıca son zamanlarda devlet okullarında "yaratılış teorisi" savunucularının konferans verdikleri yönünde haberler medyada sık sık yer alıyor. Milli Eğitim Bakanlığı her ne kadar zaman zaman milli eğitim müdürlüklerine ve okullara bu tür girişimlere izin vermeyin türünden utangaç genelgeler gönderiyorsa da bu konuda ciddi bir engelleme yoluna gitmediği açık. Aslında belki ders kitaplarından evrim teorisini çıkarıp yaratılışla ilgili bilgileri koyan ya da evrim teorisine karşılık yaratılış teorisinin de kitaplarda bulunması pazarlığını yapan hükümetten, Harun Yahya'nın Yaratılış Atlası'nın dağıtımına ve okullardaki yaratılışçı faaliyetleri önlemeye yönelik ciddi bir engelleme beklemek saflık olur.

DARWİNCİLERDEN TIK YOK!
Ali Bulaç-28.03.2007-Zaman

Dikkatinizi çekmiştir, Adnan Hoca namıyla maruf Harun Yahya, gazetelere tam sahife ilanlar vererek Darwinizm'le ilgili önemli bilgiler veriyor. "Yaratılış" konusunda hazırladığı ansiklopedinin Fransa'da uyandırdığı yankıyı -bir tür paniği- gazetelerden okuduk. Birçok Fransız, bu tür kitapların yasaklanması gerektiğini yazıp çizdiler. Soykırım yasalarından sonra Darwinizm eleştirileriyle ilgili yasaklar da gelse hiç şaşmayalım.

Darwinizm teorik bir kabuldür. Bilimsel olarak ispatlanması mümkün değildir. Kuramı ispatlamaya dönük sayısız materyal bulunabilir; bütün mesele önceden belirlenmiş olan kavramsal çerçevenin çizilmiş olmasıdır. Çerçevenin içini istediğiniz gibi doldurabilirsiniz. Dolayısıyla ben bu kuramın bilimsel yanıyla ilgilenmeyi hiç düşünmedim, ilgimi de çekmedi. Beni asıl ilgilendiren "sosyal Darwinizm" diyebileceğimiz konudur. Darwin'in teorisinin beşeriyetin modern tarihinde yaptığı etkilerin yeterince araştırması yapılmış değil. Sömürgecilik, üstün kültür, medenileştirme misyonu, emperyalizm, ırkçılık, ayrımcılık, modernizasyon politikaları, baskı rejimleriyle toplumların adam edilmesi, faşizm ve savaşlarda kitle imha silahlarının kullanılmasının meşruiyet gerekçesi Darwinizm'e dayanır. Beni en çok şaşırtan şey, anti-sömürgeci, anti-emperyalist ve haksızlığa, eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı olan aydınların aynı zamanda Darwinizm'i savunmalarıdır. Bundan daha büyük bir paradoks olamaz. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu!

Modern dünyanın ruhunu en iyi yansıtan -belki inşa eden demek lazım- Darwin'in Türklere ve elbette Müslümanlara hiç de iyi gözle bakmadığını bilenlerimiz çok azdır. Türklerle (aynı zamanda Araplar, Farslar, Kürtler ve diğer Müslüman kavimlerle) ilgili görüşleri tepeden tırnağa ilkel bir ırkçılık içerir. Harun Yahya, kaynak göstererek yaptığı alıntılarla bunları açıkça ortaya koyuyor. Darwin'in oğlu tarafından derlenen "Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları" isimli kitapta Darwin'in Türkler hakkındaki sözleri şu şekilde yer almaktadır:

"Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, Türkler tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı, bugün Avrupa'nın Türkler tarafından işgali bize ne kadar gülünç geliyor. Avrupa ırkları olarak bilinen medeni ırklar, hayat mücadelesinde Türk barbarlığına karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, bu tür aşağı ırkların çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini görüyorum." (Francis Darwin, The Lefe and Letters of Charles Darvin, Vol. 1, 1888. New York: D. Appeleton and Company, s. 285-286)

Son derece ilginç, ibret verici fikirler bunlar. Darwinizm'in okullarda okutulmasını ve Yaratılışçı fikirlerin yasaklanmasını isteyen çok sayıda aydın, Darwinizm'e eleştiriler yöneltildiğinde hemen ayağa kalkıyorlar, "kesin inançlılar" olarak modern/seküler bir dogmayı var güçleriyle savunuyorlar. Batı'da benzerleri var, zaten bizimkiler de onları takip ediyor, tercüme yoluyla onlardan öğrendiklerini tekrar ediyorlar. Dediğim gibi, teorinin bilimsel değerinin hiçbir önemi yok, çünkü varlıkta herhangi bir hakikate tekabül etmiyor. (NOT: Bu, piyasaya yeni sürülen "Tasarımcı teori"nin çok iyi bir şey olduğu anlamına gelmiyor. Allah, zeka sahibi insan gibi tasarlamaz; ilmi, iradesi ve kudretiyle halkeder ve bu yaratma "Kün" emriyle vuku bulup devam eder. İnsana ait bir sıfatla Allah nitelendirilemez; Allah, tasarımcıların nitelendirmelerinden yüce ve münezzehtir.) Ama asıl üzerinde durmamız gereken, kaynak gösterilerek yapılan alıntıda savunulan dehşet verici fikirlerdir.

Darwinistlerin bize, ya "Bu bilgiler yanlıştır, Darwin böyle şeyler söylememiştir" veya "Evet bunları söylemiştir, ama kastı şudur" deyip tatminkâr açıklamalar yapmaları gerekir. Ama tık yok!..

SAFSATA-İ HARUN YAHYA
Haziran 24, 2007- Özdemir İnce-hurriyet

İSLAMCI cemaatin kuvvetli kalemlerinden Ali Bulaç, 28 Mart 2007 tarihli Zaman Gazetesi'nde "Darwincilerden tık yok!" diye kasılıyordu.

Güya, Adnan Hoca ya da nam-ı diğer Harun Yahya, "Yaratılış Ansiklopedisi" ile Fransa'yı perişan etmiş. Ali Bulaç, Harun Yahya'nın hazırladığı ansiklopedinin Fransa'da yankı-bir tür panik yarattığını gazetelerde okuduğunu yazıyor. Ama ben Fransız gazetelerinin Harun Yahya ile dalga geçtiklerini, okulların bu türden bilim dışı zırvalardan korunması gerektiğini yazdıklarını okudum.

Ali Bulaç, 4 Nisan tarihli "Akıllı Tasarım" tezinin de tamamen yanında olmadığını yazıyor. "Akıllı Tasarım" da Amerikan Protestan yobazlığının Darwin'e karşı uydurduğu dinci-bilimci bir safsata. Dinci yobazların bilimden yürüttükleri bilgilerle, 150 yıl sonra, Darwin'in karşısına çıkardıkları bir akıllı (!) safsata.

Vahye dayalı akıllı tasarım teorisi (!) insanların Tanrı, peygamber ve din inançlarını tartışma konusu yapıyor. Elindeki silah "Tanrı'ya, peygambere, dine inanmıyor musun?" sorusu gibi alçakça bir tehdit.

Gericiliğin Hedef Tahtası

Ali Bulaç, Harun Yahya'nın Darwinci bilim adamlarını teslim aldığını yazıyor ama kendisine Bilim ve Gelecek Dergisi'nin Nisan ve Mayıs 2007 (38 ve 39) sayılarını okumasını tavsiye edeceğim. Dergi iki özel sayısına "Bilimin Safsataya Yanıtı HARUN YAHYA Dosyası 1, 2" adını vermiş.

Evrim ve evrim inancı olmadan bilim yapılamaz. Bu nedenle evrim perspektifini inkár eden Harun Yahya'nın lafları safsata olmaktan ileri gitmez. Ama bunun ötesinde, Bilim ve Gelecek Dergisi'nin sunum yazısında belirtildiği gibi, "Evrim Kuramı bugün küresel ve yerel gericiliğin hedef tahtasındadır ve bu noktada kıran kırana bir mücadele sürüyor. Dolayısıyla Evrim Kuramı savunusunun bilimsel anlamının yanı sıra politik anlamı da vardır". Akıllı Tasarımcıların ve Harun Yahya'nın iddiaları "Tıpkı evrenin 7 günde yaratıldığı, dünyanın düz olduğu, bir öküzün boynuzlarının tepesinde durduğu, bebeklerin leylekler tarafından getirildiği, yıldızların insanların kişiliğini belirlediği vb. safsatalar gibi" bir safsatadır.

Vahiyciler mi Maymun Torunları mı

Biliyorum, bilim ve teknoloji yağmacısı İslamcı tayfa gene kendilerinin atasının Hz. Adem, benim ise "Maymun Dölü" olduğumu yazacak. Yazsınlar!

"Akıllı Tasarım"ın imal edildiği ABD'nin Teksas eyaletindeki Baylor Tıp Fakültesi'nde yapılan ve Amerikan Science Dergisi'nde yayımlanan bir araştırmaya göre, makak maymunlarının genleri ile insan genleri arasında yüzde 93 benzerlik varmış.

Şempanzenin gen haritasını 2005 yılında çıkartan bilim insanları, 6 milyon yıl önce birbirinden ayrılan insan ile şempanzenin yüzde 99 oranında aynı gene sahip olduğunu ileri sürmüşlerdi. (Milliyet, 13 Nisan 2007)

Bu gen ortaklığını temel alan araştırmacılar, AIDS gibi hastalıkların kökünü kurutmak için bu akrabalıktan yararlanmak istiyorlar. Bakalım AIDS ilacını maymun torunları mı, yoksa has insan (!), vahiyci Akıllı Tasarımcılar mı bulacak?

DİNİ JAKOBENİZM'E ALET ETMEK
25/07/2007- Mustafa Akyol: Yazar-Radikal

Türkiye'de enteresan bir gelenek vardır. Toplumun din özgürlüğünü savunan her türlü sivil politik girişim 'dini siyasete alet etmek'le suçlanıp susturulurken, devletin kendi siyasi hedefleri için dini kullanmasında hiçbir beis görülmez. Sayın Uygar Aktan'ın 29 Haziran tarihli Radikal'de yayımlanan 'AKP'nin 'uzak düşmanı'yla anlaşması' başlıklı yazısı, bu geleneği daha da ileri bir boyuta taşıyor: Dini, Jakoben Kemalist ideolojinin aleti haline getiriyor.

Bunun nasıl yapıldığını kısaca özetleyeyim. Her şey, sayın Aktan'ın daha önce de ele aldığı (ancak hayli abarttığı) Eşari-Maturidi farkıyla başlıyor. Sünni İslam'ın bu iki ana itikat ekolünden birincisinin daha gelenekçi, ötekinin daha rasyonalist olduğunu belirleyen Aktan, 'Maturidi yorum'un laik hukukla uzlaşacağını savunuyor.
Asıl 'bomba' ise söz konusu Maturidi yorumun 'Cumhuriyet'in teolojik zeminini oluşturduğu' iddiası. Fakat dikkat edin bu 'Cumhuriyet', 'halk idaresi' anlamına gelen ve hepimizin kabul ettiği 'yönetim şekli' değil; İstiklal Mahkemeleri, tenkilleri, işkenceleri, darbeleri, andıçları ve halen süregiden demokrasi düşmanlığı ile birlikte 'Jakobenizm' dediğimiz şeyin kibarcası.
Aktan'ın argümanının üçüncü ve en vurucu aşaması ise, AK Parti'nin 'Maturidi yorumu' benimsemediği, bunun yerine 'Yeni Selefilik' akımına dahil olduğu iddiası. Söz konusu Selefiler arasında El Kaide'ye kadar uzanan koyu bir radikal İslamcılık damarı olduğunu belirtirsek, sayın Aktan'ın iktidar partisine biçtiği kostümün rengi daha da iyi anlaşılır. Zaten en çok El Kaide teorisyenleri tarafından kullanılan 'uzak düşman-yakın düşman' teorisini de, gayet spekülatif bir biçimde, AK Parti'ye atfetmiş.
Mesaj açık: Harikulade bir Jakoben Cumhuriyetimiz var; onun 'teolojik zeminini' kabul etmeyenler ancak İslamcı radikaller olabilir.
Mesaj açık, ama acaba ikna edici mi?
Nursi ve Menderes
İkna olmak için ortada ne yazık ki sadece Maturidilik ile Kemalizm arasında kurulan sübjektif bağlar ve bir de Seyyid Bey'in Hilafet'in kaldırılmasını onaylayan görüşü var. 1924 tarihli bu görüş gerçekten de önemlidir ve 'laiklik' ilkesine İslami bir kapı aralayabilir; ama felsefi temelini dinde değil pozitivizmde bulan 'laikçilik'e hiçbir destek sağlamaz.
Laikçiliğin marifetlerine baktığımızda ise akla sayın Aktan'ın argümanını zora sokan bir sürü soru geliyor. Mesela Maturidi inancına bağlı olan, dahası 'Siyasetten Allah'a sığınırım' diyecek kadar da apolitik davranan Bediüzzaman Said Nursi'nin neden hayatının onlarca yılını 'Cumhuriyet'in zindanlarında ve sürgünlerinde geçirdiğini merak ediyor insan. Ya da sormak istiyor: Bir grup üniformalı despotun kurduğu düzmece bir mahkemenin kararıyla siyaseten katledilen Adnan Menderes'in suçu da mı 'Yeni Selefi' olmaktı?
Çok açık ki 'Cumhuriyet'in gazabına uğramak için radikal İslamcı filan olmaya gerek yok. 'Yeter söz milletindir' demek, hâkimiyetin atanmışlara değil seçilmişlere ait olmasını savunmak yetiyor da artıyor bile.
İyi ama sayın Aktan da zaten buna, yani seçilmişlerin hadlerini aşmalarına karşı. 'Kendi doğal sosyoekonomik evriminin sonucunda modernleşememiş bir toplumu devrimle modernleştirme zorunluluğu'ndan ve demokrasinin buna engel oluşturmasından söz ediyor. Bu yorum, 'Bu halk ilkeldir, önce adam edilmesi gerek, ancak ondan sonra demokrasiyi filan düşünürüz' diye özetlenebilecek 85 yıllık bir hikâyenin tekrarı.

Ama bu hikâye de yanlış. Bunu görmek için öncelikle 'modernleşme'nin anlamı ve yöntemleri konusunda bizim Jakobenlerin bildiği dar çerçeveden daha farklı anlayışların da var olduğunu belirlemek gerek. Amerikalı tarihçi Gertrude Himmelfarb, 'The Roads to Modernity: The British, French, and American Enlightenments' (Moderniteye Giden Farklı Yollar: İngiliz, Fransız ve Amerikan Aydınlanmaları) adlı kitabında bunu anlatır. Fransızların dinle ve gelenekle savaşarak modernleşmeye çalıştığını ve bunun kanlı iç mücadeleler yarattığını anlatan Himmelfarb'a göre, İngiltere ve Amerika'da ise dinle ve gelenekle barışık bir modernleşme anlayışı geçerlidir.

Devlet gölge etmesin yeter

Böylesi bir modernleşme vizyonu bizde de vardı: 1924 yılında Kazım Karabekir Paşa önderliğinde kurulan Terakkiperver Fırka o çizgideydi. Ama kurulduktan sadece altı ay sonra, dini inanç ve fikirlere 'hürmetkâr' olduğunu belirttiği için suçlandı ve kapatıldı. Ondan sonraki 25 yıl boyunca da Türkiye'deki sosyal modernleşme, koyu bir laikçilik ve büyük kentleri pek aşmayan yüzeysel bir Batılılaşma tutkusundan ibaret kaldı. Asıl kritik mesele olan ekonomik kalkınma, ancak Demokrat Parti döneminde, ondan sonra da diğer merkez sağ iktidarlarında başarıldı. Aynı gelenek son beş yılda da AK Parti'yle sürüyor. CHP ise her zamanki gibi ekonomiyle değil 'Cumhuriyet'i başörtüsünden korumakla' meşgul. Kemalistlerin çoğu daha hâlâ yabancı sermayeyi 'emperyalizm' sanıyor.

Bir başka deyişle, 'Önce toplum modernleşmeli, sonra demokrasi gelmeli' diyenler yanılıyorlar. Çünkü Türkiye'yi modernleştirenler, zaten ancak demokrasiyle iktidara gelenler. Ötekilerin 'devlet zoruyla çağdaşlaşma' projesi, reel (iktisadi) bir gelişme sağlamadığı gibi, toplumsal reaksiyonlara ve gerilimlere yol açıyor. (Türkiye'de radikal İslam'ın bir dönem yükselmesinin önemli bir sebebi de, bu eli sopalı elite duyulan tepkidir.)
Zaten aslında kafayı biraz kaldırıp dünyaya bakarsak, 'Önce toplum hizaya gelmeli, sonra demokrasiye layık olmalı' diyenlerin, demokrasiyi hiçbir zaman getirmeyen ve getirmeyecek dikta rejimleri olduğunu görürürüz. Örneğin Lenin'e göre 'proletarya diktatörlüğü' toplumun sosyalizmi içselleştireceği noktaya kadar sürecek, sonra özgürlük gelecektir. Tabii toplumlar Lenin gibi ideologların masa başında ürettiği şablonlara hiç bir zaman uymadıkları için ya baskı hep devam eder ve oluşan 'yeni sınıf' parsayı toplar ya da baskıcı rejim tarihe karışır.

Sonsöz: İslam'daki rasyonalist okulların vurgu yaptığı ve sayın Aktan'ın işaret ettiği 'hükümlerin zamanla değişmesi' fikri gerçekten de önemlidir. 'Müslüman modernleşmesi'nin yolu kısmen buradan geçer. Ama bu, dindarları aşağılayan ve ezen ceberrut yönetimlerin eliyle olmaz. Özgürleşme, ekonomik gelişme ve dünyaya açılmayla olur. 'Türk İslamı' ise bugün zaten bu yolda. Devlet gölge etmesin, yeter.

OKTAR ARTIK SINIRLARÖTESİ BİR SORUN

07/10/2007- İsmail Saymaz-Radikal

İSTANBUL - 'yaratılış teorisi'nin 'yaratıcısı' Adnan Oktar, 1956'da Ankara'da doğdu. Doğumuyla, 1979'da kazandığı ve bir ifadesine göre 'siyasi olaylar' yüzünden bıraktığı Mimar Sinan Üniversitesi'ndeki öğrenciliği arasında yaşantısı bilinmiyor.
Sosyete çevresi içinde 'Adnan Hoca' diye ünlendi. 1986 yılında bir gazetede yayımlanan yazısı yüzünden 'Ümmetçilik propagandası yapmak' suçundan tutuklandı, dokuz ay cezaevinde, 10 ay da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde kaldı. Çıkışı, 'bir mahkûm ve ruh hastasına' göre hayli hızlıydı: 1991 yılında Bilim Araştırmaları Vakfı'nı (BAV) kurdu. Grubuyla birlikte 'ateizm, Darwinizm ve Siyonizm karşıtı' görüşler savunacak, konferanslar verecek, yayımlar yapacaktı. Öyle de oldu: 'Harun Yahya' adıyla bugüne dek 268 kitabı olduğu öne sürülüyor.

Raporla askerlikten 'yırttı'
Oktar, adı kamuoyunda duyulunca askere çağrıldı. Ancak 1993'te Eskişehir Hava Hastanesi'nden aldığı 'Askerliğe elverişli değil' raporuyla muaf tutuldu. Ayrıca 'paranoid şizofreni' olduğuna dair yedi hastaneden aldığı raporları var. Kokain kullandığı iddiasıyla açılan davada beraat etti.
Oktar ve bir grup müridi hakkında açılan 'çıkar amaçlı örgüt kurmak' davası, 24 Kasım 2005'te İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi kararıyla zamanaşımına uğradığı gerekçesiyle düşürüldü. Ne var ki Yargıtay 8. Ceza Mahkemesi sonradan 'Oktar'ın çıkar amaçlı suç örgütünün kurucusu ve lideri olduğuna, diğer 17 sanığın da bu örgütün yöneticisi olduklarına' hükmederek, bu kararı bozdu. Karar sonucu mahkeme, Oktar hakkında yurtdışına çıkış yasağı getirdi.
Ne 'paranoid şizofreni' hastalığı, ne cezaevi süreci ne de hakkında verilmiş 'yurtdışına çıkış yasağı' Oktar'ı durdurabilirdi. Bilhassa 2006 yılı, Oktar'ın yükselişi dönemiydi. BAV'ın yanı sıra Milli Değerler Vakfı (MDV) ve Türkiye Bilim Merkezleri Vakfı'nı (TBMV) kurdu. Oktar'ın, 2006'daki en müthiş(!) organizasyonu 'Evrim teorisini çürütüyor' dediği ve 'fosil' olduğunu ileri sürdüğü kemiklerin sergilendiği 'yaratılış Müzesi' oldu. İlk müze, BAV etiketiyle Küçükçekmece Belediyesi'ne ait Halkalı Kültür Merkezi'nde açıldı. AKP'li belediye başkanı Aziz Yeniay da açılışa katıldı. Müze, kapatıldı ama Oktar yılmadı. Müze iki gün sonra Beylikdüzü'ndeki Sars Alışveriş Merkezi'ne taşındı.
'Müze' öğrencilere de gezdirildi
Müzeye bölgedeki iki ilkokulun öğrencileri, öğretmenlerin gözetiminde geldi. Bu gezi için izin alınmamıştı. Ama soruşturma da açılmadı. Zaten 19 Mart'ta, MDV'nin valilik ve il milli eğitim müdürlüğünden 25 okulda 'Uzay ve Yer Bilimleri' konferansı verme izni kopardığı anlaşıldı.
Oktar, daha sonra birçok kamu binasında bir yolunu bulum 'fosil'lerini sergiledi. Ona ait olduğu anlaşıldıkça müzeler kapatılıyordu. Kapatıldı da, Oktar yıldı mı? Hayır. 28 Aralık'ta 'biyolog' Mehmet Erden, Koç Müzesi'nin giriş ve ikinci katına 'Yaşayan Fosiller' adlı sergisini açtı. Sergi kısa sürede kapatıldı. Sonradan anlaşıldı ki MDV, bu 'tezgâhı' Ankara Atatürk Lisesi'nde 'Mavi Gezegen' adıyla açmıştı.
2007 yılın sürpriziyse 'yaratılış Atlası' oldu. Gerçi bu atlas 2006 yılında işadamlarına, gazetecilere ve halk kütüphalerine gönderilmişti. Ama 770 sayfalık, kuşe kağıda basılı ve 'Harun Yahya' takma adıyla yazılmış atlasın devlet dairesine ilk girişi, Kırklareli Valisi Hüseyin Avni Coş sayesinde 2006'da oldu. Coş, atlasın halk kütüphanesine alınması için emir verdi.
Bir süre sonra AKP Gaziantep Milletvekili Ahmet Uzer, atlası TBMM'de milletvekillerine dağıttı. Daha sonra dönemin TBMM Başkanvekili İsmail Alptekin atlasın TBMM'de dağıtılmasına izin vermedi.
Oktar'ın eserleri Fransa'ya ulaşınca uluslararası bir soruna dönüştü. Fransızcaya çevrilen binlerce 'Yaratılış Atlası' şubat ayında Fransa'daki üniversite, lise ve kolejlere gönderildi. Ulusal Eğitim Bakanı Gilles de Robien, okul yönetimlerinden, kitabın öğrencilere dağıtılmamasını istedi. Le Figaro gazetesine konuşan biyolog Herve Le Guyader, "Bu, Kuzey Amerika'daki Hıristiyanlıktan ilham alan yaratılıştan çok daha tuzağa düşürücü" yorumu yaptı.
Atlas, eylül ayında bu kez Danimarkalı 300'e yakın rahibe gönderildi. Olay, Danimarka Gizli İstihbarat Teşkilatı PET'e de iletildi. Atlas, İsviçre, Belçika ve İspanya'ya da gönderildi.

BİLİM BUDALALIĞI
09/10/2007-Nuray Mert-Radikal

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, 'Eğitimde Yaratılışçılık Tehlikeleri' başlıklı 1580 No'lu bir karar almış, bizim gazete de Pazar günü, bu haberi, 'Yaratılış teorileri insan haklarına tehdit' ve 'Evrimin öğretimi demokrasi için şart' manşetleri ile verdi.
Tek kelime ile son derece dayatmacı bir anlayış ve davranış. Onun ötesinde, sergilenen, pozitivist, bilim budalalığı.

Bilim, mevcut fizik ve biyolojik dünyanın keşfi, bu keşiften hareketle, fizik dünyada insan konforu lehinde icatlar ve biyolojik dünyada insan sağlığına yönelik gelişmelerin temelini oluşturur. Varoluşla ilgili soruların cevabını vermez, veremez. Bu, felsefe, yani spekülasyonun alanıdır. Bu alanda fikir yürütülür, hiçbir şey ispat edilmez, doğrulanıp, çürütülemez. Evrim teorisi de, adından da anlaşılacağı gibi bir 'teori'dir, yani varsayımdır. Teoriler bir yere kadar, bilimsel gelişmelere zemin oluşturabilir, nihai sorulara gelince teoriler varsayım sınırında kalır.
Hele, insan hakları ve demokrasi gibi konuların, evrim teorisiyle hiçbir alakası yoktur. Modern tarihte evrim teorisiyle, toplumsal ve siyasal konuların örtüştürülmeye çalışıldığı anda, sosyal Darwinizm anlayışı gibi, faşizme arka plan oluşturan bir facia yaşanmıştır. Toplumsal ve siyasal alanda, doğa kanunlarını temel aldığınızda, cinayeti bile haklılaştırabilirsiniz. Nitekim, soykırım, insan türünün kalitesini artırmak için tedbir alma (öjenik), gibi savrulmalar bu yaklaşımın sonucudur.

Tam da bu nedenle, bilimsel gelişmeler, 'insan' kavramına ilişkin eşiklerle karşılaştığında etik tartışmalar çıkıyor. İnsan kopyalama bilimsel olarak mümkün olabilse bile etik olup olmadığı tartışılıyor. Benzer şekilde, üreme teknolojilerindeki gelişmeler, hatta tıptaki birtakım tedavi usulleri etik kurallara göre sınırlandırılabiliyor. Hatırlarsanız, son olarak, sakat çocukların gelişimini belli bir noktada durdurma imkânı doğduğunda ('Ashley tedavisi'), bu usul, ateşli tartışmalara konu oldu. İtalya'da, Haziran 2005'te, üreme teknolojileri konusundaki mevcut sınırlamaların kaldırılmasına yönelik referandum olumsuz oyla sonuçlandı. Bebeklerin cinsiyetini doğmadan teşhis teknolojisi, Hindistan gibi ülkelerde, kız çocukların teşhis edilip, kürtajla yok edilmesini yaygınlaştırdığı için hâlâ tartışılıyor.

Pozitivist dar kafalılığın insanlığı ne tür sorunlarla karşı karşıya getirdiğini, güncel örneklerle çok iyi kavrayabileceğimiz bir çağda yaşıyoruz. Buna karşın, yeni dünya düzeninin kışkırttığı çatışma ortamının yeni bahanesi din ve medeniyet savaşı olduğu için, kültürel alanda 19. yüzyılın tartışmalarına geri döndük. Her şeyden dini inançları sorumlu tutma anlayışı, bazen doğrudan, bazen dolaylı yoldan bu yeni çatışma ortamını besliyor, dikkatleri bu konu üzerinde yoğunlaştırmaya devam ediyor.

Daha ziyade ABD'de yaygınlaşan, evrimci teorilere karşı 'akıllı tasarım' tezleri, ilahiyat, yani din felsefesi açısından son derece sığ yaklaşımlardır. Yaratılış tezi diyerek olayı genellemek, bu sığ tezler üzerinden, kadim dini düşünce geleneklerini yok saymak, bunlar üzerinden kolayca onları çürütmeye çalışmak gibi bir çabaya hizmet ediyor. Yaratılışa inanmak, insan haklarına ve demokrasiyle ters düşer demek, tüm inananları hedef alan ithamlardır. Dünyada ters giden her şeyden dini inançları sorumlu tutmak gibi bir şaşılığın pompalandığı bir dönemde, bu tür yaklaşımların sığlık ötesinde fazladan siyasi anlamlarını sorgulamak durumundayız.Unutmayalım ki, Irak, ne orada köktendincilik tehlikesi olduğu için ne de Bush, Evanjelist olduğu için işgal edilmedi. Dünyanın yeniden paylaşımı savaşlarının alanı olduğu için işgal edildi. Evrimci düşünce, bilim, demokrasi diye ortalığı kasıp kavuran Avrupa da nihayetinde, olanları oturup seyretti.

Evrimci düşünce ile toplumsal-siyasal olaylar arasında bir bağ kurulacaksa, modern düşünce temelli medeniyetin bilim, teknoloji, evrim diye diye, siyasal alanda, hâlâ orman kanununa boyun eğmek noktasında kaldığını hatırlamakta fayda var.

KİMİN BUDALALIĞI
13/10/2007- İsmet Berkan-Radikal

Din kitapları, canlıların izahını farklı yapıyor olabilir. İlla öğreteceksek de bunların yeri 'bilim dersleri' değil, din dersleridir.
Geçen salı, yani 9 Ekim günü Radikal'de Nuray Mert'in köşe yazısının başlığı 'Bilim budalalığı' idi. Yazı şu satırlarla başlıyordu:
"Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, 'Eğitimde Yaratılışcılık Tehlikeleri' başlıklı 1580 No'lu bir karar almış, bizim gazete de pazar günü, bu haberi, 'Yaratılış teorileri insan haklarına tehdit' ve 'Evrimin öğretimi demokrasi için şart' manşetleri ile verdi.
Tek kelime ile son derece dayatmacı bir anlayış ve davranış. Onun ötesinde, sergilenen, pozitivist, bilim budalalığı.
Bilim, mevcut fizik ve biyolojik dünyanın keşfi, bu keşiften hareketle, fizik dünyada insan konforu lehinde icatlar ve biyolojik dünyada insan sağlığına yönelik gelişmelerin temelini oluşturur. Varoluşla ilgili soruların cevabını vermez, veremez. Bu, felsefe, yani spekülasyonun alanıdır.

Bu alanda fikir yürütülür, hiçbir şey ispat edilmez, doğrulanıp, çürütülemez. Evrim teorisi de, adından da anlaşılacağı gibi bir 'teori'dir, yani varsayımdır. Teoriler bir yere kadar, bilimsel gelişmelere zemin oluşturabilir, nihai sorulara gelince teoriler varsayım sınırında kalır."
Nuray Mert'in yazısı başkaca argümanlarla devam ediyor, bütün yazıyı buraya alamayacağım, o zaman bana yer kalmaz, ama yazısının bundan sonraki bölümü, bana göre konumuzla ilgisi olmayan, tartışmanın özünü yansıtmayan şeylerden oluşuyor.
Esasında tartışma yeni bir tartışma değil. Bu köşeyi sürekli izleyen okurlar, evrim teorisiyle yaratılışçılık konularını ele alan çok sayıda yazımı okudular, görüşlerimi biliyorlar.
Bugün ve yarın köşemi yeniden bu eski konuya ayıracak olmamın nedeni, kendisi de bir 'bilim insanı' olan, akademik unvan taşıyan Nuray Mert'in bazı kavramları kullanışındaki özensizliğin bende yarattığı hayal kırıklığı.

Geçmişte bir kez de bir televizyon programında Milli Eğitim Bakanı (o da 'Prof. Dr.' Ünvanına sahip) Hüseyin Çelik'le aynı konuyu tartışırken, 'Ne var yani, evrim adı üstünde bir teori. Akıllı tasarım da bir başka teori. Derslerde iki rakip teoriyi anlatmamızın ne sakıncası var' demişti. Hüseyin Çelik hiç değilse daha insaflı, 'rakip teori'den söz ediyordu.
Oysa, 'akıllı tasarım' bir rakip teori değil. Bu akımı savunanlar, insanın veya sivrisineğin, karmaşık yapısından hareketle, bu yapının tesadüfi evrimleşmeyle oluşamayacağını, bu organizmaların mutlaka bu şekilde 'yaratılmış' olmaları gerektiğini ve bu işin ardında da bir 'akıllı tasarımcı' bulunduğunu söylüyorlar.
Bugüne kadar bulunmuş bütün fosil kanıtları onları değil canlıların evrimleşerek bugünkü hallerine geldiğini savunan Darwin teorisini kanıtlıyor. Her ne kadar Adnan Hocacı diye bilinen tarikat sağda solda bir takım fosil sergileri düzenleyip akıllı tasarımı kanıtladıklarını iddia etseler de, 'akıllı tasarım' konusu bilimsel bir teori değil bir inancın konusu.
Nuray Mert ise daha hoyrat, 'Evrim teorisi, adından anlaşılacağı üzere bir teoridir, yani varsayımdır' diyor. Doğrudur, evrim bir teoridir ama mesela Dünya'nın Güneş'in etrafında döndüğü, Güneş'in de galaksi çapında bir yörüngede hareket ettiği, galaksimizin de hareket halinde olduğu, evrenin genişlemekte olduğu gibi konular da birer teoridir. Karmaşık fizik ve kütle çekimi formülleriyle açıklanan 'Astronomi' teorisi de, Nuray Mert'in kullandığı anlamda

varsayımdır. Ama aklı başında kaç kişi çıkıp okullarda astronominin yanı sıra doğduğunuz gün gökyüzünde görünür konumda olan bir-takım yıldızların bütün hayatınız ve karakteriniz üzerinde etkili olduğunu ileri süren 'Astroloji' ile aynı anda öğretilmesini söyler? Söylese ne kadar taraftar bulabilir?

Meselenin pozitivistlikle, oradan yola çıkan kimi zalimliklerle vs. ilgisi yok. Mesele, okullarda bilim ile inancın arasına bir çizgi çekilmesiyle ilgili.
Din kitapları insanın ve diğer canlıların dünyaya nasıl geldiği hakkında farklı şeyler söylüyor olabilir. Bu farklı şeyleri illa öğreteceksek, bunların yeri din dersleridir, biyoloji gibi, fizik gibi bilim dersleri değil.

Kaldı ki, benim bildiğim İslam'ın evrim teorisiyle bir uyuşmazlığı yoktur. İslam'a göre Allah 'Ol' demiştir ve evren yaratılmıştır, o evrenin sakinlerinin bugün oldukları gibi mi, yoksa tekhücrelilerden itibaren evrimleşerek mi yaratıldıkları gibi detaylara girmez İslam. Bu detaylara giren Hıristiyan teolojisidir.

O Hıristiyan teolojisi ki, Dünya'nın evrenin merkezi olduğunu, Güneş'in de Dünya'nın çevresinde 'mükemmel' form olan çember şeklinde döndüğünü öne sürüyordu. Bu uğurda Kepler'i hayatının buluşunu gizli tutmaya zorladılar, Giordano Bruno'yu yaktılar, Galile'yi korkutup yargıladılar ve bugün onlardan özür diliyor Katolik Kilisesi.
İzninizle yarın da bu konuya devam edeceğim.

KİMİN BUDALALIĞI (2)
14/10/2007-İsmet Berkan-Radikal

Bilginin peşinde koşmak bir budalalık değildir, asıl medreselerden pozitif bilim eğitimini kaldırmak budalalıktır...

Geçen salı Nuray Mert'in Radikal'de çıkan 'Bilim budalalığı' başlıklı yazısından söz etmeye devam ediyoruz. Önce Mert'in yazısının baş kısmını bir kez daha hatırlayalım:
"Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, 'Eğitimde Yaratılışçılık Tehlikeleri' başlıklı 1580 No'lu bir karar almış, bizim gazete de pazar günü, bu haberi, 'Yaratılış teorileri insan haklarına tehdit' ve 'Evrimin öğretimi demokrasi için şart' manşetleri ile verdi.
Tek kelime ile son derece dayatmacı bir anlayış ve davranış. Onun ötesinde, sergilenen, pozitivist, bilim budalalığı.
Bilim, mevcut fizik ve biyolojik dünyanın keşfi, bu keşiften hareketle, fizik dünyada insan konforu lehinde icatlar ve biyolojik dünyada insan sağlığına yönelik gelişmelerin temelini oluşturur. Varoluşla ilgili soruların cevabını vermez, veremez. Bu, felsefe, yani spekülasyonun alanıdır. Bu alanda fikir yürütülür, hiçbir şey ispat edilmez, doğrulanıp, çürütülemez. Evrim teorisi de, adından da anlaşılacağı gibi bir 'teori'dir, yani varsayımdır. Teoriler bir yere kadar, bilimsel gelişmelere zemin oluşturabilir, nihai sorulara gelince teoriler varsayım sınırında kalır."

Nuray Mert iddia ediyor ki, bilim sadece teknoloji yaratmaya ve bu yolla insanlığa yardımcı olmaya çalışan bir 'şey'dir. Bu iddiayı tartışmayacağım bile, çünkü bilim bu söylenen değildir; bilim bizim evreni kavrama çabamızdır, bilim bizim evreni kavramaya çalışırken geliştirdiğimiz bir 'metodoloji'dir.

Burada bilim felsefesinin konularına girecek değilim ama en azından Karl Popper'in ünlü tanımını aktarmalıyım:

Bir bilgi, kendi yanlışlanabilme imkânını içinde taşıdığı ölçüde 'bilimsel bilgi'dir.
Bu anlamda, 'Tanrı kelamı' olduğuna İNANILAN üç kutsal kitap, 'bilim' değildir, bunlarda aktarılan bilgiler veya öğütler de 'bilimsel bilgi' değil, İNANILMASI EMREDİLEN şeylerdir. İnanç yoksa din yoktur, oysa bilimde imana yer hiç olmaz.
Nuray Mert bilimin teknoloji veya insanlık yararına buluşlar olduğunu söyledikten sonra devam ediyor ve varoluşla ilgili temel soruların cevabını bilimin veremeyeceğini iddia ediyor. Oysa bilimin amacı belki de taa en başından beri varoluşumuzla ilgili temel sorulara cevap bulmaktır. Atomun nasıl oluştuğu ve atomun içindeki parçacıkları yöneten gücün doğası ile kuralları 'kuvantum fiziği'nin ana meselesidir.
Öte yandan evrenin nasıl oluştuğu, daha büyük bir ölçekte evrene etki eden güçlerin doğası ve kuralları da bugün 'klasik' diye adlandırılan fiziğin ana konusunu oluşturur. Bu iki büyük soruya tek bir cevap vermeye yeltenen yaklaşık 100 yıllık arayış ise 'Büyük Birleşik Teori' olarak adlandırılıyor. Dünyanın dört bir yanında en parlak beyinler, bu teori için siz bu yazıyı okurken bile kafa patlatıyorlar.
Bilimsel bilginin peşinde olmak budalalık falan değil. Ama bunun tam tersi, yani zamanında Kanuni'nin Şeyhülislamı Ebusuut efendinin medreselerden matematik ve geometri dahil pozitif bilim eğitimini kaldırması budalalıktır. Osmanlı'nın ve genel olarak da İslam coğrafyasının 'geri' kalmışlığına bir de bu açıdan bakmak gerek.
Avrupa Konseyi'nin kararı bana göre doğru karardır. Okullarımızda bilimsel düşüncenin ne olduğunu, bilimsel metodolojinin ne olduğunu çocuklarımıza öğretmekten vazgeçtiğimizde, onları şüpheci bireyler olarak yetiştirmekten caydığımızda veya bilimle inancı aynı kefeye koyup birbirinin rakibi görüşler haline getirdiğimizde, yüzyıllar öncesinin budalalığını tekrarlamış oluruz.

Ve maalesef bunu biyoloji derslerimizde yıllardır yapıyoruz, bilimin karşısına yaradılış inancını rakip olarak koyuyoruz. Oysa, yaradılış illa öğretilecekse bunun yeri biyoloji dersi değil din dersi olmalı.

'YARATILIŞÇILAR' ŞAŞIRMIŞ!
05/11/2007- Yrd. Doç. Kazım Yavuz Ekşi: İTÜ Fizik Bölümü öğretim üyesi-Radikal

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin (AKPM) aldığı 1580 no'lu 'Eğitimde Yaratılışçılık Tehlikeleri' başlıklı karar Radikal gazetesinde Yaratılış teorileri insan haklarına tehdit ve Evrimin öğretimi demokrasi için şart başlıkları ile verilmiş.

9 Ekim 2007 tarihli Radikal'de yayımlanan 'Bilim Budalalığı' başlıklı yazısında sayın Nuray Mert başlıkların yüzeyselliğini eleştirip bilimsel konularla siyasal konuların örtüştürülmeye çalışılmasının sakıncalarına işaret etmiş. Bununla ilgili olarak verdiği örnekte de geçmişte sosyal Darwinizmin faşizme düşünsel temel oluşturduğunu hatırlatmış. Sayın Nuray Mert'in AKPM kararının gazetede veriliş biçimine yönelik eleştirisine katılmakla birlikte kararın kendisine yönelik eleştirilerine anlam veremiyorum.
Sayın Nuray Mert'in bilimin varoluşla ilgili sorulara cevap veremeyeceği yönündeki tespitlerine bir ayrımın altını çizerek katılıyorum. Evet, insanın niçin var olduğu ile ilgili sorular bilimin konusu değil, felsefe ve teolojinin konusudur. Öte yandan insanın nasıl oluştuğu sorusu elbette ki biyolojinin konusu içine girer. Dünyanın nasıl oluştuğu sorusu astrofiziğin, evrenin nasıl oluştuğu sorusu da kozmolojinin konusudur. Böyle bir ayrımı benimseyen biri için din ile bilimin konusu farklıdır; aralarında çelişki veya örtüşme olması söz konusu değildir; aynı soruya alternatif cevaplar da getirmezler.

Evrim konusunda 'yaratılışçılar' ile bilim adamları arasındaki çatışma bilim adamlarının insanın niçin varolduğuna ilişkin bir şeyler söylemesinden mi kaynaklanıyor? Hiç de değil; gerek Darwin gerek de konuya daha sonra katkı yapan bilim insanları evrimin mekanizması ile ilgili modeller öne sürüyorlar. Asıl tartışma teoloji adına konuşanların bilimin nasıl sorularına verdiği yanıtları beğenmemesinden kaynaklanıyor.

Şempanzeden salyangoza

Öyle görülüyor ki dinsel inanca sahip insanların çoğu diğer canlılarla ortak bir atadan gelmeyi küçük düşürücü bir durum olarak algılamaktadır. Öte yandan biyolojik olarak şempanzeden salyangoza tüm canlılarla ortak bir atadan geldiği bilgisini içselleştirmiş olmakla birlikte dinsel inancını samimiyetle sürdüren insanlar da var. Bunu yapmakla da hiçbir çelişkiye düşmüyorlar çünkü nasıl ve niçin sorularının cevabı için farklı kaynaklara başvuruyorlar. Bugün sorun biraz da teoloji adına konuşan birilerinin 'yaratılışın' nasıl anlaşılması gerektiğine ilişkin kafasındaki 'dine inanan evrime inanmaz' şartlanmasını diğer inananlara dayatmaya çalışmasından kaynaklanıyor. Yaradılışa inanan herkes "yaratılışçı" değildir! Çünkü insan yaradılışın sadece manevi varlığına ilişkin olduğuna inanabilir, dinin kendisine neden varolduğunu açıklarken nasıl varolduğuna ilişkin hiçbir kısıtlama getirmediğine inanabilir. El Cehiz, Abdurrahman El Hazini, Nasreddin Tus-i, El Biruni, İbn Haldun gibi bilim adamları yaradılışa inanmadıkları için mi evrimin mekanizması üzerine düşünceler ürettiler sanıyorsunuz?

Ortaçağ'da yaşayan bir insan için dünyanın evrenin merkezinde olmaması düşüncesi de son derece küçük düşürücüydü. Bütün evren insan için tasarımlandığına göre onun yaşadığı yer de evrenin merkezi olmalıydı. Öyle olmadığını söylemek açıkça yaradılışı ve yaratıcıyı inkâr etmek ve insanı alçaltmaktı. Bugün aklı başında kim dünya evrenin merkezinde değil diye gocunuyor. Dünya evrenin merkezinde değil diye inancını terk eden var mı? İnananlar insanın fiziksel evrenin merkezinde olduğunda ısrar etmenin anlamsızlığının ortaya çıkmasıyla varılan noktada, belki de, insanın fiziksel evrenin değil ama manevi evrenin merkezinde olduğunu düşünmeye başladılar. 'Yedi katlı gök' Batlamyus astronomisine inanan birine ne anlam ifade ediyordu? Bugün yaşayan birine aynı anlamı ifade edebilir mi?

Felsefe, mitoloji, teoloji

Sayın Nuray Mert'in bilim ile siyasetin karıştırılmasının yanlışlığına işaret ettiğini görünce bilimin maneviyat ile karıştırılmasının sakıncalarına da değineceği, manevi dünya ile fiziksel dünya arasında da bir ayrım yapacağı umuduna kapılıyorsunuz. Bunun doğal sonucu olarak da AKPM'nin bilimsel içerikli derslerde yaratılış inancının okutulmama kararını destekleyeceğini, en azından bu kararı alanları sığlıkla ve bilim budalalığı ile suçlamayacağını... Elbette ki yaratılış inancı örneğin Hint mitolojisi gibi alternatifleri ile birlikte felsefe, mitoloji veya teoloji içerikli derslerde okutulmalı. Ancak yaratılış inancı ile Darwin'in evrim teorisi aynı soruya cevap vermediklerine göre birbirinin alternatifi değildir ve aynı derste birbirinin alternatifi gibi okutulmaları yanıltıcıdır.

Bilimsel düşünceyi içselleştirmiş insanlar Darwin'den çok önce de evrim olduğunu düşünüyorlardı. Evrim düşüncesi eski Yunan'a kadar gider. İslam dünyasında da evrimi anlamak için çaba sarf etmiş, mekanizmalar öne sürmüş çok sayıda bilim adamı var. Kısacası evrimi Darwin keşfetmedi, sadece evrimin mekanizması için bugün geniş ölçüde doğru kabul edilen bir teori ortaya koydu. Öte yandan 'yaratılış'çıların yazdıklarına baktığımızda Darwin teorisini 'çürütüp' evrimin olmadığı sonucuna vardıklarını görüyoruz. Hazretler kazara Newton teorisini çürütseler cisimlerin hareket etmediği sonucuna varacaklar! Günümüzde teoloji adına konuşup da evrimi 'çürüten'lerin bilim kültürü ve mantık durumu bu kadar olunca neden insana insan propagandası yapmak dışında bir düşünce üretememeleri de anlaşılıyor. 'Yaratılışçılar' henüz 1000 yıl öncesinin İslam dünyasının düşünce düzeyine ulaşamadılar ki söyledikleri günümüz bilimine bir katkıda bulunabilsin, alternatif oluştursun.

Elbette bilimsel teorilerin hiçbiri nihai değildir ve yeni olgular Darwin'in teorisini çürütebilir. Bu durumda Darwin'in evrim teorisi terk edilip yeni bir evrim teorisi yapılır! Evet, Darwin'in alternatifi gene pozitivist bir 'bilim budalalığı' olacaktır. Bunun nedeni bilimsel teorilerin doğal olayları yalnızca doğal olaylara dayanarak açıklama çabasıdır. Başka türlüsüne bilimde açıklama denmez ki.

Yani kim sanıyor ki bilim bir gün ilerleyip "tüm canlılar Tanrının 'ol!' demesiyle olmuş" diyecek. Bunu bilecek kadar pozivitizm herkese lazım!
Biyoloji derslerinde Darwin'in evrim teorisi'nin yanında daha elbette önceki hipotezler ve Darwin'den bu yana ortaya çıkan alternatif/tamamlayıcı bilimsel tezler (örn. Stephen Jay Gould, Richard Dawkins'in katkıları) işlenecek. Ancak evrim teorisinin alternatifinin kadim dinlerin yaratılış inancı olduğunu söylemek sadece dinsel inançlar ile bilimi karşı karşıya getirmek değil tamamen öznel bir alan olan manevi yaşantıyı nesnel bir alana sıkıştırmak, sığlaştırmaktır. Bu anlamda Sayın Nuray Mert'in yaradılışın biyoloji derslerinde okutulmaması kararına neden tepki gösterip 'bilim budalalığı' olarak nitelendirdiğini anlayamıyorum. Bu, özellikle de dinsel düşüncenin bilimden farklı doğasına saygı gösteren bir karar. Kaldı ki günümüz Türkiye'sinin geldiği noktada sorun biyoloji dersinde yaratılışın anlatılmaması değil, tersine, ilgili ilgisiz bilimum derslerde 'yaratılışçılık' anlatılırken biyoloji dersinde evrim teorisinin hiç anlatılmaması veya gerçekler çarpıtılarak 'çürütülmüş bir teori' olarak sunulmasıdır. Bu konuda kalem oynatan aklı başında insanların AKPM kararını eleştirmek yerine bu durumu eleştirmesi taraf olmak adına daha uygun bir tavır olmaz mı?

Adını koymak...

Ayrıca bir şeyin adını koymak ne zamandan beri eleştiri kabul ediliyor? Bir yaklaşımı pozitivist olarak yaftaladığınızda onda neyin yanlış olduğunu açıklama gereğinden kurtuluyor musunuz? Bilimin bazı sorulara cevap vermiyor olması o sorulara cevap vermeye kalkışan her düşünceyi huşu içinde dinlememizi mi gerektiriyor? Bilimin nefesinin bittiği yerde teolojinin sahası başlar dediğinizde bilimin her ilerlemesinde teoloji ile çatışacağını söylemiş olmuyor musunuz? Aydınlanma devrimi siyasi/sosyal birtakım problemleri çözemediyse bu evrim teorisinin yanlış olduğu anlamına mı gelir? Temel bilimlerde neyin doğru neyin yanlış olduğuna ne zamandan beri böyle karar veriliyor? Hani siyasi konular ile bilimsel konuların birbiri ile karıştırılması sakıncalıydı?

Evet, günümüzde 'bilimsel gelişmeye paralel felsefî derinleşme' gereksinimi önemli bir sorundur. Bu gereksinimi karşılayabilecek birilerinin bilimin mantığını birazcık olsun kavramış olması gerekmez mi? Örneğin "diğer canlılarla ortak bir kökenden geldiğimiz bilgisi"ne sahip olmamızın gerektirdiği felsefî açılım nereden gelecektir? Bu bilgiyi doğrudan reddeden 'yaratılışçılar'dan mı? İnsan klonlanmasının getirebileceği etik sorunlar ve benzerleri bilimin konusu değil tabii ama bu meydanın boş olduğu ve soruları cevaplamaya yeltenen her düşüncenin bunun altından kalkabileceği anlamına da gelmiyor.

SAKIN MAYMUNLAR DUYMASIN

Hadi Uluengin-Haziran 15, 2008-hurriyet

Aslına bakarsanız, Darwin fincancı katırlarını ürkütmemek ve daha çok leydinin sekte-i kalpten öbür tarafa gitmesine sebep olmamak için, âlim ihtiyatlı davranmıştır. Ne başyapıtını oluşturan Türlerin Kökeni'nde, ne de diğerlerinde insanın ecdâdına hiç değinmez. Buna ilişkin tek satır yoktur. "Anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az" demeye getirir. Gerçek mi, uydurmasyon mu tam bilemiyorum ama her halükarda rivayet şöyledir:
Büyük Charles Darwin'in "Evrim Teorisi" Kraliçe Viktorya dönemi İngilteresi'nde iyicene yaygınlaşıp insanın maymundan inebileceği varsayımı artık aristokratik salonlarda da

tartışılmaya başlanınca, bunu işiten bir leydi dehşet şoke olmuş ve oracıkta bayılmış:

Tuz ruhu ve limon kolonyası falan, nedimeleri tarafından ayıltılır ayıltılmaz da derhal şu cümleyi söylemiş: "Ümit ederim ki doğru değildir. Fakat doğruysa, sakın maymunlar duymasın!"

Efendim, "mukaddes yaradılışçılığı reddetti" diye kıyamet kopartacak "Adnan Hocacılar" isterse mahkemeye versin, işte ben yukarıdaki "Evrim Teorisi"ne inanırım.

Yani, yüksek otların ötesini görebilmek için ilkin iki ayağı üzerine kalkmak zorunda kalan maymunla "dikilek insan"a; ondan, başparmağının açısını geliştirerek bu defa iki elini kullanmaya başlayan "mahir insan"a; nihayetinde de, artık beyin hacmini, dolayısıyla duyum melekesini geliştiren şimdiki "ákil insan"a geçildiğine inanırım.

Tabii bunlar yukarıda şematikleştirdiğim kadar basit ve istikrarlı değil ama olsun!

Çünkü, leydiyi korkutan maymunlar ister duysun, ister duymasın, işin özeti budur.

Ve, Karl Popper'in bilim felsefesini benimsediğim için de, tersi ispatlanmadığı müddetçe, Charles Darwin'in teorisi benim için geçerlilik taşıyan tek doğrudur!

İhtiyatlı Darwın

Darwin dedim ama aslına bakarsanız, fincancı katırlarını ürkütmemek ve daha çok leydinin sekte-i kalpten öbür tarafa gitmesine sebep olmamak için, álim ihtiyatlı davranmıştır.

Ne başyapıtını oluşturan "Türlerin Kökeni"nde, ne de diğerlerinde insanın ecdádına hiç değinmez. Buna ilişkin tek satır yoktur. "Anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az" demeye getirir.

Artı, onun yararlandığı 19. yüzyıl botaniği ve biyolojisi bugünkünle kıyaslanmayacak oranda kısıtlı olduğundan, oluşturduğu teoride maddi yanlışlar da mevcuttur.

Fakat tüm bunlar, aslında Fransız biyolog Jean-Baptiste Lamarck'ın Darwin'den bile önce bir hipotez olarak ortaya attığı ve geçen pazar anlattığım gibi, Afrika'daki bin bir kazıyla da doğrulanan, insanın maymundan indiği gerçeğini değiştirmez.

Peki, inanç ve iman felsefesini değiştir mi?

Ne diyeyim ki? Burada verilecek her cevap çok özneldir. Kişisel bir tercihi yansıtır. Ve bana sorarsanız da, asla değiştirmez! Değiştiremez.

Başka bir deyişle, eğer "Eski Áhit"in Adem ve Havva "Tekvin"ini mutlak dogma değil de bir "iláhi mitolojisi" olarak anlıyor ve akılcı mantığa açık kapı bırakıyorsanız, insanların maymundan iniyor olması, yine "iláhi" nitelik taşıyan arayışa nokta koymaz.

Hele hele, bütün semavi dinler içinde o dogmaya en mesafeli duran İslam açısından hiçbir engel oluşturmaz.

Çünkü, leydinin "maymunların duymamasını" istediği gerçek, ondan türemiş o insanın aradığı esas ve temel g-e-r-ç-e-k'in de yanıtını içermiyor ki!

Yani, yaratıcı Tanrı "y-o-k" diye cevap getirmiyor ve getiremez ki!

Öyle tabii, çünkü hadi anladık, Afrika'da iklim kuraklaşıp otların üzerinden uzağa bakmak ihtiyacını hissetmeden önce ağaç dallarında takla atıyorduk. Álá muz tıkıştırıyorduk.

Daha önce de dört ayakla yürüyor, yerde sürünüyor, denizden çıkıyor, yosundan bitiyor, hücreden bölünüyor veya proteinden ürüyorduk falan filan?

Daha daha önce ise ateşten bir dünyaydık. Gezegenden fışkırdık, galaksiden kaçtık.

Ve en, en, en başta da "big bang"in "madde-enerji"sinden doğduk.

Eee, daha, daha, daha da önce?

Tanrı Zar Atmaz

Sonsuz çetrefillik arz etseler dahi, yukarıdaki şey "nihai tasavvurlar" ve "mümkün hipotezler" olarak zoolojiyle, botanikle, biyolojiyle, astronomiyle, matematikle, fizikle mizikle, hiç olmazsa teorik açıdan az çok açıklanabilir. Ama bunlar, her şeyin başlangıcı varsayılan "big bang"i de başlatmaya yetmiyor. Sorunun cevabını yine bilmiyoruz ve yalnız bilmiyoruz değil, asla da bilemeyeceğiz!

Zaten de bunun içindir ki, o kocca Albert Einstein'in bile aslında yanılgıya düşüp "kuantum mekaniği" teorisini reddederken, "İnsaf, Tanrı barbut zarı atmaz" demek ihtiyacını hissetmişti.

O halde demek ki, yukarıdaki somut fiziğe yaklaştığımız ölçüde, aslında soyut metafiziğe yaklaşıyoruz. Maddeleştikçe manevileşiyoruz ve aritmekleştikçe ruhánileşiyoruz.

Dolayısıyla da, İngiliz leydiyi bayıltan ve ilk tepki olarak "sakın maymunlar duymasın" dedirten "Evrim Teorisi"ni bir "bilimsel gerçek" olarak kabullenmemiz, bizi herhangi bir "iláhi gerçek"e ne daha fazla yaklaştırıyor, ne ondan daha fazla uzaklaştırıyor.

İki ayağımızın üzerinde "dikilek insan"a; oradan, iki elimizin başparmağında "mahir insan"a ve nihayetinde de koca beynimizin ışıltısında "ákil insan"a dönüşmüş olduğumuzu bilmek, işte o "ákilliğimiz"den dolayıdır ki, bize "mutlak cevabı" getirmiyor.

"Bilimsel gerçek"le yetinemeyecek kadar a-k-ı-l-l-ı olduğumuz içindir ki "iláhi gerçek" arayışını sürdürüyoruz ve zaten bu fıtratımızdan dolayı i-n-s-a-n kimliği ediniyoruz.

Gelecek pazar, "dikilek"i, "mahir"i ve "akil"iyle, o insanın Kara Afrika'dan çıkmış olduğunu reddetmeye kalkışan "beyaz adam teorileri"ni (!) maytaba alacağım.

Aman, sırf maymunlar ve "Adnan Hocacı"lar değil bilûmum ırkçılar da duymasın!

BU MAYMUN, BAŞKA MAYMUN!

Haziran 22, 2008-Hadi Uluengin-hurriyet

Şu evrim işindeki reddiye teorisini işittiğim an, cinlerim başıma toplanıyor. Çünkü, söz konusu teoriyi benimseyenler insanın maymundan inmiş olduğu tezini gık çıkartmadan kabulleniyor.

Ancak, geçen hafta sözünü ettiğim ilk dikilek insandan şimdiki ákil insana geçişin Afrika'da gerçekleştiğini asla kabullenmiyorlar. Hazretlere göre, farklı maymunlar dünyanın farklı

mekán ve zamanlarında ayaklarının üzerlerinde doğrulanmış, farklı kavimler, farklı ırklar ve farklı soylar yaratmışlar. Elinin körü!

Tamam, maymundan indiğimiz fikrini kabullenmenin zorluğunu ben de biliyorum. Ne yani, bundan bilmem kaç yüz bin yıl önce ağaçta cirit attığımız ve dalda sallandığımızı tahayyül etmek kolay iş mi? Tabii ki değil!

Dolayısıyla, Darwin'in "Evrim Teorisi"ndeki gerçeği görsek de; bilimsel bulguların bu savı doğruladığını fark etsek de; anatomik benzerlikten hücre formülüne, iki cins arasındaki yakınlığın göz çıkarttığını sezinlesek de, eh, son tahlilde kendine "üstünlük" (!) vehmeden insan kategorisine giriyoruz. Böyle bir "aşağılanmayı" (!) benliğimize yediremiyoruz.

Nitekim, káh din mitolojilerindeki Adem ve Havva'ları üretiyoruz; káh da "Adnan Hocacı" fasilesinin yaptığı gibi, "yaradılış" teorileri uydurmaya kalkıyoruz.

Bir dereceye kadar hepsine ámenna, çünkü o insanlığımız zaten "nereden geliyoruz ve nereye gidiyoruz" sorusuna farklı cevaplar arıyor olmaktan kaynaklanıyor. Fakaaat?

Fakatı şu ki, bir de başka bir "reddiye teorisi"nin olduğunu biliyor musunuz?

İşte onu işittiğim an, cinlerim başıma toplanıyor. "Yaradılışçılar"ı tercih ederim.

Çünkü, söz konusu teoriyi benimseyenler insanın maymundan inmiş olduğu tezini gık çıkartmadan kabulleniyor. Ağaçtan yere basmış olduğumuz savına hiç itiraz etmiyorlar.

Daha ötesi, 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başında pek bir moda olan ve nihayetinde Nazizm'e varan "sosyal Darwinizm" fasa fisosuna yakın duruyorlar.

Ancak, yukarıdaki dönüşümün, yani geçen hafta sözünü ettiğim ilk "dikilek insan"dan şimdiki "ákil insan"a geçişin Afrika'da gerçekleştiğini asla kabullenmiyorlar. Hazretlere göre, hepimizin Kara Kıta'dan yeryüzüne dağıldığı gerçeği doğru değilmiş.

Hayır efendim, farklı maymunlar dünyanın farklı mekán ve zamanlarında ayaklarının üzerlerinde doğrulanmışlar ki, farklı kavimler, farklı ırklar ve farklı soylar yaratmışlar. Elinin körü!

Afrika Kökeni

Evet elinin körü, çünkü tabii ki buradaki bit yeniğini derhal sezinlemişsinizdir.
Zira onların bütün meselesi, zenciden, yani "aşağı ırk"tan, yani aslında "yamyam"dan iniyor olmuş olmaktan kaynaklanıyor.
İşte bunu kendilerine "yediremiyorlar"!
Şempanzeye, gorile, orangutana falan eyvallah da, iş Habeşi'ye gelince, ı-ıhhhh!
Oysa, bugüne kadar elde edilmiş bütün bulgular ve kazılardan çıkmış bütün kemikler "Afrika kökeni"ni tartışılmaz biçimde doğruluyor. Zaten teorisi de son derece mantıkiyet arz ediyor.
İklim değişikliğinden ötürü o yukarıdaki Habeşistan civarlarında orman gerilemiştir.
Dolayısıyla da, "savan" denilen yüksek otların ötesindeki tehlikeyi fark etmek için maymun iki ayağı üzerinde doğrulmak zorunda kalmıştır. Giderek de, bilûmum organları bu yeni duruma uyum sağlamıştır. Ve de nihayetinde, Süveyş müveyş derken, yavaştan yavaşa bütün aleme yayılmıştır.
Zaten, "Evrim Teorisi"nde insana hiç değinmemiş olsa dahi, Charles Darwin de aynı zoolojik türlerin ancak aynı botanik ortamlarda gelişebildiğini "a" artı "b" zikreder.

Ama yoook, yukarıdaki reddiyecilere göre, Allah yazdıysa bozsun!
Sarı Medeniyet
Öyle, çünkü sapsarı ve "âri" bir Cermen soylunun atalarının, kapkara ve "goril suratlı" (!) bir zenciye uzanması nasıl gerçek olabilir?
Bu takdirde, "üstün insan" teorisini istediğiniz kadar çekiştirin, nihayetinde fos çıkar.
Yahut, miniminnacık ve çıtı pıtı bir Çinli hanımın, bir budu yerde, diğer budu havada ve torpil memeli bir Afrikalı kadından indiği fikri nasıl benimsenebilir?
Böyle bir durumda, "Orta İmparatorluk" kültürünün Han kökenli olmayan diğer bütün halkları "barbar" (!) diye tanımlaması da şapa oturur. Dolayısıyla, asla mümkün değildir!
İnsanın maymundan indiğine evet de, o insanın "yamyam"dan indiğine hayır!
Nitekim, Avrupa'nın kıytırık bir köşesinde veya Asya'nın ırak bir mıntıkasında iki eski insan kemiği mi bulundu, hem "beyaz adam" hem de "sarı medeniyet" teorisyenleri bunun üzerine mal bulmuş Mağribi gibi atlayıveriyor.
"Gördünüz mü, biz başka maymundan iniyoruz" diye etrafı yaygara veriyorlar.
Ve tabii her seferinde, karbon ölçeğiyle yaş saptaması ve pergel açısıyla kafatası ölçümü derken, kılı kırk yaran incelemelerden sonra, oralarda bulunan kemik ve iskeletlerin Afrika'da elde edilenlere kıyasla, "çiçeği burnunda bir genç" olduğu anlaşılıyor. İnsanın Kara Kıta'dan dünyaya yayıldığı tekrar tekrar doğrulanıyor.
Dolayısıyla da, "Bizim aslımız Cava veya İberya maymunudur ama asla Afrika insanı değildir" patırtısı kopartanların ümidi bir başka bahara, bir başka kazıya kalıyor.
O insanlar ne garip! Ne muazzam ve ne aşılmaz önyargılarla varlık sürdürüyorlar!
Düşünün ki, farklı cins bir canlıdan geldiklerini metazori kabullenseler
dahi, "aşağı" addettikleri aynı cins bir canlıyla hısım oldukları fikri bile onları çileden çıkarmaya yetiyor.
Kıllı hayvandan inmeye razılar, yeter ki kara derili insandan olmasın!
Zaten herhalde de bu garipliğimizden ve bu anlaşılmazlığımızdan dolayıdır ki, ağaçta paşa paşa yaşarken, çayırda iki yamuk ayağımızın üzerine dikilmek gafletine düştük.
Hadi geçmiş olsun!

DARWİN'İN MARANGOZ RAKİBİ

13/07/2008-Radikal

Darwin'e hep saygı duyuldu. Wallace ise unutuldu. Kendi kendini eğiten Wallace'ın önünde, varlıklı bir doktorun oğlu, üniversite mezunu Darwin'e göre çok daha az fırsat vardı

''Marx'ınkinden dahi etkili bir bilimsel devrim" olarak adlandırılan evrim teorisinin 150. yılındayız. Onun açıklandığı kitap Türlerin Kökeni'nin basımının yıldönümünü de gelecek yıl kutlayacağız. Hazır yeri gelmişken, bu teorinin odakta olduğu bir bilimsel macerayı aktarmanın zamanı. Guardian'dan Robin McKie, natüralist Alfred Wallace Russell'ın Darwin'le eşzamanlı olarak doğal seleksiyon kavramının ayırdına varmasını irdeliyor. Kısaltarak aktarıyoruz.

1858'de genç bir doğa koleksiyoneri Malezya'da kuş peşinde koşarken sıtmaya yakalandığında yapacak başka bir şey olmadığı için hastalık ve kıtlık üzerine düşündü. Bunların insan nüfusunu nasıl kontrol altında tuttuğunu ve dünyanın akıl almaz yaşına dair

yeni bulguları aklından geçirdi. Alfred Russell Wallace'a ilham, ateşi düştükten sonra geldi. En güçlü türler hayatta kalıp yeni türlere evrilecekler diye düşündü. Yani evrim teorisi, dünyanın en büyük natüralistlerinden birinin zihnine şimşek gibi çaktı. Wallace, fikirlerini yazıp Darwin'e gönderdi.

Darwin kendi ifadesiyle 'darmaduman' oldu. 20 yıldır üzerinde çalıştığı teoriyi başkasının sahiplenmesi tehlikesi doğmuştu. Bir telaşla durumu arkadaşları botanist Joseph Hooker ve jeolog Charles Lyell'a bildirdi. Sonrası ise bir bilim efsanesi.
Hooker ve Lyell, Darwin'in doğal seleksiyon tezini savunmak için 1 Temmuz'da Linean Society'de onun çalışmalarının Wallace'ınkiyle beraber okunacağı bir seans düzenledi. Yani tam 150 yıl önce Marx'ınkinden bile daha radikal bir kavram görücüye çıktı. Genetik uzmanı Steve Jones, Russell'ın mektubunun Darwin üzerinde itici etkisi olduğunu söylüyor. "20 yıldır oyalanıyordu ve başkasının iz üzerinde olduğunu bilmeseydi bir 20 yıl daha geçerdi." Darwin, bu mektubun da kışkırtıcı etkisiyle, gelecek sene kendi 200. doğum yıldönümüyle eşzamanlı olarak 150. basın yıldönümünü kutlayacağımız On the Origin of the Species by Means of Natural Selection/Türlerin Kökeni'ni kaleme aldı.

Darwin'e bugüne kadar hep saygı duyuldu. Wallace ise aksine unutuldu. Kendi kendini eğiten ve mütevazı bir geçmişe sahip Wallace'ın önünde, varlıklı bir doktorun oğlu, üniversite mezunu Darwin'e göre çok daha az fırsat vardı. Wallace, tanınmış bir natüralist olmadan önce marangoz çırağı ve kadastro stajyeri olarak çalışmak durumunda kalmıştı. Aynı zamanda erken dönem bir sosyalist, kadın hakları savunucusu, toprak reformu destekçisi ve mükemmel derecede maharetli bir yazardı. Bir de aceleciydi. Oysa Darwin, teorisinin etkilerinin bilincindeydi. Karısı dahil olmak üzere inançlıları rahatsız edebileceğinin farkındaydı. New Yorker yazarı Jonathan Rosen ise, Wallace'ın bu durumu umursamadığını söylüyor: "Kamuoyunu takmaması, onun popüler bilincimizden böyle silinmesinin sebeplerinden biri." Tarihçi Jim Endersby de "Doğal seleksiyon muhteşem bir fikirdi ama onu inanılır kılan Darwin'in kanıtlarının çokluğuydu. O yüzden onu temelde Darwin'in fikri olarak hatırlıyoruz" diyor. Ne var ki bu, Darwin ve destekçilerinin Wallace'ı mahvetmek için kirli numaralar çevirdiği yönünde suçlamaları önlemiyor. Bu suçlamaya göre Darwin, TWallace'ın mektubunu söylediğinden birkaç hafta önce almış ve içeriğini çalıp Türlerin Kökeni'nde kendininmiş gibi kullanmıştı.

Wallace'ın biyografi yazarı Peter Raby, "Bundan daha yetersiz bilgiyle ortaya konmuş bir entrika teorisi dünya üzerinde mevcut değil" diyor. Zaten tarihçiler de Darwin yerine Wallace önplana çıksaydı, doğal seleksiyon teorisinin bambaşka bir yol izleyeceği kanısında. Türlerin Kökeni'nin yeni çıkacak baskısının editörü Endersby, "Sonuçta Wallace, evrimin daha üstün bir güç tarafından yönlendirildiği görüşündeydi" diyor. Bu, tehlikeli bir biçimde bugünkü modern yaratılışçıların akıllı tasarım teorisini akla getiriyor. Darwin'in görüşü ise daha sert. Ona göre doğal seleksiyon kuralları, bizim için de tıpkı bir bakteri veya bir kaplumbağa için olduğu kadar bağlayıcı.

"Doğa, bir savaş alanıdır"

Yalnız, bu acımasız doktrinin kökeninde çok insani bir taraf var. Darwin hayatını ve kariyerini sıkı bir şekilde birbirinin içine geçirmiş, köküne kadar bir aile babasıydı ve bebeği Charles'ın 1858'deki ölümünü büyük bir üzüntü içinde karşılamış, 1851'de 10 yaşındaki kızı Annie'nin tüberkülozdan ölümüyle ise yıkılmıştı. Yazar Randal Keynes, Annie'nin ölümünün Darwin'in düşünceleri üzerinde büyük bir etkisi olduğu görüşünde. "Kızının son günlerinde ölümcül hastalığının etkisiyle tanınmayacak kadar zayıflayan suratını izledi. Hayatın gerçek koşullarını ancak doğal güçlerin acımasızlığını kabul ettiğinizde anlayabilirsiniz". Böylece

Darwin’in gözleri, acımasız evrim sürecine açıldı. Yıllar sonra “Doğaya mutluluktan aydınlanmış gözlerle bakıyoruz” diye yazacaktı. “Çevremizde cıvıldayan kuşların böceklerle ve tohumlarla beslendiğini, böylece sürekli başka hayatları yok ettiklerini, onların yuvalarının ve yumurtalarının yine kuşlar veya yırtıcı hayvanlar tarafından yok edildiğini unutuyoruz ya da görmüyoruz“. Ya da başka yerde yazdığı gibi “Tüm doğa bir savaş alanı”. Bu acımasız görüş, Victoria dönemi insanları için rahatsız ediciydi. Ne var ki bu aynı zamanda, doğal seleksiyon teorisinin 150 yıl boyunca kanıtlarla desteklenen ve dünya yüzünde hemen hemen bütün bilim insanları tarafından kabul edilen versiyonu. Tabii ki buralara kolay gelinmedi. Bugün bile doğal seleksiyon, düzenli olarak en çok reddedilen veya tartışılan teori olması sebebiyle bilimsel teoriler arasında özel bir yere sahip. Onu reddedenler, toplumun küçük de olsa etkili bir kesimi, özellikle de köktenci Hıristiyan ve Müslümanlar.

Steve Jones, “20 yıl önce böyle bir problem yoktu” diyor. “Bugün dini inanışları yüzünden evrim dersini almak istemeyen düzinelerce öğrenci var. Evrim teorisinin olgularla desteklendiğini söylediğimde beni yalan söylemekle suçladıkları bile oluyor. Ben de Mendel’in genetik kurallarına inanıp inanmadıklarını soruyorum. Evet diyorlar tabii ki. Peki ya DNA’nın varlığı. Yine evet. Genetik mutasyon? Evet. Peki insan ve şempanze DNA’larının yüzde 98 oranında aynı olduğuna inanıyor musunuz? Yine evet. Peki doğal seleksiyonun neresi yanlış? Bütünüyle yalan diyorlar. Söyleyecek laf bulamıyorum açıkçası”. Ama ekliyor “20 yıl içinde bu mantıksızlık sona erecek. Doğal seleksiyon, toplum için vazgeçilmeyecek önemde. Yaşayan dünyanın grameri”. Bu, Darwin’in görüşlerinin kaynak alındığı belgesel dizisi Life on Earth‘ün yazarı ve sunucusu David Attenborough’un da kabulü. “Evrim karşıtları, evrimin gözlem ve deneyle desteklenmeyen bir teori olduğunu, kanıtlanamayacağını söylüyorlar. Tabii, inanmak istemeyeni inandıramazsınız. Tıpkı Hastings Savaşı’nın 1066’da yapıldığına inandıramayacağınız gibi. Ama savaşın o zaman gerçekleştiğini biliyoruz, tıpkı evrim sürecinin Darwin’in teorisini kesinlikle kanıtladığı gibi”.

İNSANIN EVRİMİ

4 Eylül 2008-Berkay Özcan-sonsuzlukkulesi.com/

Sonsuz-sınırsız, Başlangıçsız-Bitişsiz, sonsuz boyutlu Kâinatın ANda, en alt düzeyde, o boyutun kendisi olarak patlaması ile Tümel, bölünmez Tekil NUR kudreti, en alt boyutta kuantum (=kesikli) NaR=eNeRji salınımlarına dönüşerek açığa çıkmıştır. Böylece gökten (!) gelen “KûN=Ol (meKâN sahibi ol)”[1] emrinin “Oluverme” açılımı da sanal gerçeklikte başlamış oldu…[2]

[1] Bu ifâde yoktan yaratma anlamında değil, Tek Varlığın Bilgisindeki “potansiyellerin açığa çıkma, algılama-deneyimleme” düzeyine çıkarılması, fizik tâbir ile “dalga fonksiyonunun çöktürülmesi” anlamınadır. Termodinamiğin Enerjinin ve Bilginin korunumu yasası gereği “Mutlak yokluk”tan varlıklar meydana gelemez. Çünkü “mutlak yokluk” yoktur. “Var oluş” vardır./*

[2] ***“Mutlak Bilinç ve Gücün” dileği (?) en alt boyutta belirli bir sistemin, nedensellik ilkesi” çerçevesinde “kuralların kendisi olarak” ve bu “kurallar istikametinde” açığa çıkar. Dolayısıyla 4 boyutlu evrenimize asla tanrısal-ilâhi olarak adlandırılabilecek direkt-âni müdahaleler yoktur. Örneğin, belirli bir yükseklikten bırakılan bir nesnenin bırakılma anından yere çarpma anına kadarki süreçte çekim kuvveti ilâhi kudret ve irâdenin bu boyuttaki temsilcisi olarak işlevini sürdürür. Tanrının sihirli sopasına yer yoktur./*

Patlama ile beraber, algıladığımız boyutun kendisi olarak bu tarafa gelen cehennemi sıcaklıklardaki enerji kudreti evrenimizin içeriğini oluşturmuş ve patlamanın etkisiyle evrenin hızla genişlemesine neden olmuştur[3]. Bu genişleme 15 milyar yıldan beri hızlı bir şekilde devam etmekte ve her geçen süre içerisinde evrenimizin daha da soğumasına neden olmaktadır.

[3] Göğü kudretimizle kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz (Zariyat–47)./*

Yaratılışın ilk trilyonda bir saniyelik kesirlerinin cehennemi sıcaklıklarında plazma durumundaki evreni meydana getiren 4 temel kuvvet(Çekim, Elektromanyetizma,Güçlü ve Zayıf Çekirdek kuvvetleri) TEK bir kuvvet halindeydi. Genişlemenin ve sıcaklığın azalmasıyla bugün bildiğimiz evrensel kuvvetler, kuvvet alanları, parçacıklar aynı tek alandan oluşmaya-ayrılmaya başladı (veya o alanın farklı görünümleri oluştu). Çekirdek kuvvetlerinin ayrılmasıyla kuark parçacıkları bir araya gelerek çekirdekleri, Elektromanyetik kuvvetin ayrılmasıyla da elektronlar çekirdeklere bağlanıp ilk basit Hidrojen atomlarını meydana getirdiler. Böylece evren, parçacıklar ve parçacıkların yüzdüğü kuvvet alanları olarak ikiye ayrıldı[4].

[4] Gökler (kuvvet alanları) ve yer (parçacıklar) FATK=Kaynaşık, plazma halinde iken RATK=ayrık hale gelmiştir (Enbiya–30)/*

Evrenimiz ilk dönemlerinde sadece Hidrojen moleküllerinden meydana gelen bir homojen gaz bulutu halindeydi. Eğer evrenimiz o haliyle kalsaydı ne galaksiler ne de hayat ortaya çıkacaktı. Fakat daha sonra patlamanın enerjisiyle oluşan 200 milyar kadar karadelik (uzay-zaman dokusunu delen yüksek çekim alanları) bu tek homojen bulutu çekim etkisiyle öbekleştirip milyarlarca parçaya ayırdı. Bu çekim odaklarında kümeleşen ve sıkışan gaz bulutları, galaksileri, yıldızları, gezegenleri; yıldızlarda sıkışan bol miktarlardaki hidrojen elementi ise nükleer füzyonla (=çekirdek birleşmesi) diğer elementlerin atomlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. İşte bu farklı elementlerin ortaya çıkıp uzay boşluğuna dağılmasıyla birlikte Dünya benzeri gezegenler üzerinde canlılığın tohumları da atılmış oldu.

Şimdi, bu bölümümüzle biyolojik canlılığın oluşumundan bilinç sahibi varlıkların ve insanın evrimine, oradan da Âdem kod adlı varlığın belirişine kadar yolculuğumuza devam edelim…[5]

[5] Holografik evren gerçekliğinde üst boyutların bilgisi bir alt boyuta kodlanır. Bu nedenledir ki, bir alt boyut üst boyutun misal âlemidir, misallendirilmesidir, gölgesidir. Anlatmaya çalışacağımız bütün süreçler (Büyük Patlama, mutasyonlar, kimyasal-biyolojik yaşamın başlangıcı, evrim, su, toprak vs. gibi her ayrıntı) maneviyat ehlinin içsel yolculuğunun aşamalarının yeryüzü aynasındaki birer yansımasıdır./*

Yaşamın Başlangıcı

"Yaşam"ın en temel motivasyonu kendisinden kopyalar çıkartarak kendini geleceğe taşımaktır. Bu taşıma işlemi tüm özelliklerinin kodlandığı-kaydedildiği genetik materyalinin sürekliliği ile sağlanır. Yaşamın diğer bir özelliği de "evrimleşebiliyor" oluşudur. Kristal örgüler, çoğalan kil yapıları da kendilerini kopyalayabilirler, fakat bu

sistemler evrimleşemez, yeni koşullara göre adaptasyon sağlayacak genetik değişimlerden geçemezler.

Yaşamın oluşabilmesinin ilk şartı, farklı atomların bir araya gelerek molekülleri ve bu moleküllerin de çeşitli karmaşık molekülleri ortaya çıkarabilmesidir. Moleküler çeşitliliğin yolu birçok sağlam kimyasal bağ yapma kapasitesine sahip elementlerden geçer. Doğada bunu sağlayan elementler, 4 bağ kurma yeteneğine sahip Karbon ve Silisyum atomlarıdır. Silikon ve karbon elementleri biyolojik bilgiyi taşıyacak moleküllerin bel kemiğini oluşturabilecek yapıdadırlar. Fakat canlılığın silisyum değil de Karbon temelli olmasının bir nedeni Karbon elementinin oluşturduğu moleküllerin (örn. CO_2) suda çözünebilir[6] olması iken silisyumun oluşturduğu moleküllerin (örn. SiO_2) suda çözünemez olmasıdır. Silisyumdan oluşan moleküller bu eksikliklerinden dolayı kimyasal reaksiyonlara yeterince giremez (Silisyum yapılı canlı yoktur). Hayatın su üzerine kurulu olması suyun birçok reaksiyonun gerçekleşmesine ortam hazırlayan kimyasal özelliği nedeniyledir. Ayrıca karbon, silikonun aksine birçok farklı atomla bağ kurarak makromolekül çeşitliliğini sağlayabilecek niteliktedir. Aksine silikonun oluşturduğu büyük moleküller monotondur. Karbon bugün canlıların yapılarında en çok bulunan Azot, Hidrojen, Oksijen, Kükürt elementleri (“Toprağın özü?”) ile kurduğu bağlarla canlılığın oluşabilmesi için gerekli organik moleküllerin oluşumunu sağlamıştır (“Topraktan yarattık?”).

[6] “Her şeyi sudan/su ile canlı kıldık” (Enbiya–30)/*

Bilim insanları yapmış oldukları deneylerde –adı geçen elementlerin oluşturduğu bileşiklerden olan- metan, amonyak, karbondioksit, su buharı gibi moleküllerin canlılığı meydana getiren yapıtaşlarına (aminoasitler, çekirdek asitleri vs.) ultraviyole ışınları, yıldırım ve ısı gibi enerji kaynaklarıyla dönüşebileceklerini göstermişlerdir.

Ayrıca uzaydan her yıl yeryüzüne düşen toz içinde ve uzaydan gelen meteoritlerde de L-tipi [7] aminoasitler ve organik maddeler bulunmuştur. Yâni, yaşamın hiçbir doğaüstü müdahaleye gerek kalmadan, kendiliğinden (!) başlayabilmesi için gerekli olan bütün organik madde yeryüzünde bulunmaktaydı.

[7] Aminoasitler polarize ışığı sağa/sola kırma özelliklerine göre L ve D formlarında bulunurlar, fakat canlılarda kullanılan sadece L (ışığı sola kıran) formudur./*

Moleküler evrimin en zor aşaması bu basit organik yapıtaşlarının/birimlerin nasıl bir araya gelecekleri konusudur. İki organik birim (aminoasit gibi) bir araya gelip birleştiklerinde bir molekül su açığa çıkarırlar. Fakat suyun açığa çıktığı bu reaksiyonların kimya kanunları gereği su ortamında gerçekleşebilme ihtimalleri çok düşüktür. Su, gerekli yapıtaşlarını bünyesinde barındırabilir belki, fakat hayatın başlayabilmesi için daha yoğun ortamlar gereklidir.

Son yıllarda yapılan çalışmalar okyanus diplerindeki [8] kil=çamur yüzeylerinin (“yaratmaya ilkin Çamurdan başladık?”) organik yapıtaşlarının bir araya gelip yoğunlaşmasında katalizör [9] rolde olabileceklerini göstermiştir.Kil molekülleri milyonlarca sayıda organik yapıtaşının (aminoasitler, yağ asitleri, nükleotidler) bağlanıp, tutunmalarını (“Yapışkan çamurdan yarattık?”) sağlayacak yüzeyi oluştururlar. Böylece çamur yüzeyi sayesinde organik yapıtaşlarının yüksek enerji düzeylerinde rastgele

çarpışmalarına gerek kalmadan daha düşük enerji düzeylerinde reaksiyonlar ("Pişmiş çamurdan yarattık?") gerçekleşebilir. İşte bu tip ortamlar canlılığı meydana getirecek olan temel büyük moleküllerin (proteinler, DNA, RNA, yağlar) üretim ortamlarıdır [10].

[8] Canlılık okyanus diplerinde başlamıştır. Dünyanın ilkel dönemlerinde atmosferin olmayışından dolayı yeryüzüne yoğun bir enerji bombardımanı vardı. Bu enerji girişi karmaşık molekülleri parçalar ve hayatın oluşumuna izin vermez. Su, bu radyasyonu tamponlayarak canlılığın gelişebilmesi için koruyucu bir ortam *olmuştur.*

Okyanus yüzeyine çarpan güneş ışınları suyu parçalayarak oksijenin ayrışmasına neden olmuş, oksijen de daha yüksek katmanlarda ozon gazının oluşmasını sağlayarak koruyucu atmosfer tabakasının milyonlarca yılda oluşumunu gerçekleştirmiştir. Canlı çeşitliliği bu koruyucu katman sayesinde daha sonra karaya doğru geçiş yapacaktır. Oksijenin daha sonraki hızlı artışı ise "sudan oksijen ayrıştırma" reaksiyonunu hücre zarı yüzeyinde gerçekleştirebilen protein moleküllerine sahip bakterilerin evrimiyle gerçekleşmiştir./*

[9] Bir kimyasal reaksiyonun gerçekleşmesi için yüksek sıcaklıklar gerekir. Yüksek sıcaklıklar (=yüksek enerji düzeyi) moleküllerin daha hızlı hareket etmesini sağlayarak birbirlerine çarpma olasılıklarını artırır. Bu çarpışmayla eski bağlar kırılır/dönüşür, yeni bağlar ve yeni büyük moleküller oluşur. Canlılarda gerçekleşen biyokimyasal reaksiyonlar ise yüksek sıcaklıklarda gerçekleşemez. Yüksek enerji seviyesini düşürüp reaksiyonların oluşmasını sağlayan ve kendileri değişmeden kalan protein yapılı biyo-katalizörler enzimlerdir./*

[10] Bütün bu reaksiyonlar, yapıtaşları (Atomlar molekülleri, moleküller daha büyük yapıları) karmaşık molekülleri tesadüfler sonucu değil, tamamen biyokimya kanunlarına bağlı olarak meydana getirirler ve bu kanunlar çerçevesinde canlılık ilerler. Moleküler evrim karmaşık moleküllerin tesadüfen oluştuğunu söylemez.

Eğer bir yerde, yüksek miktarda hidrojen atomu ve karbon atomu varsa, mutlaka ortamda metan gazı (CH_4); nitrojen varsa, amonyak (NH_3) oluşacaktır. Karbonun metanın, oksijenin olduğu yerde de mutlaka karbon dioksit bulunacaktır; karbon dioksitin, suyun olduğu yerde ise şeker (glikoz, $C_6 H_{12} O_6$) tesadüfen değil, kimya kanunları sonucu sentezlenir. *Aynı şekilde, aynı kanunların kaçınılmaz sonucu olarak oluşan bu yapıtaşlarının birleşmesiyle çeşit çeşit, daha karmaşık polimer (çok sayıda birimlerden=monomer oluşan moleküler zincirler) yapıda moleküller ortaya çıkar./**

Genetik materyal

Yaşam kendini kopyalayan moleküller üzerine kuruludur şeklinde ifade etmiştik. Yeryüzünde yaşayan tüm canlılar milyonlarca yıldır kendilerinin benzerlerini üretebilmek amacıyla genetik bilgi aracı olarak çift zincirli, heliks şekilli DNA'yı kullanmaktadırlar.

Kendilerinin benzerlerini-yavrularını meydana getirebilmek için tek hücreli veya çok hücreli bütün organizmaların yapılarına en çok kattıkları makromoleküller proteinlerdir. Hücrelerde birçok görevlerde (enzim, reseptör, sinyal molekülü vb.) rol alan Protein moleküllerinin 3

boyutlu yapılarına kavuşabilmeleri, kıvrılabilmeleri için gerekli olan aminoasit sırasının şifreleri DNA’nın diliyle gen adı verilen bölgelerle saklanır ve gelecek nesillere aktarılır. DNA üzerinde bulunan genlerden bir kopya ilgili protein yapılı enzimler sayesinde RNA molekülü şeklinde çıkartılarak (Transkripsiyon) daha sonra hızlı bir şekilde Ribozom adı verilen hücresel aygıtta Protein molekülleri olarak tercüme edilir (Translasyon).

DNA>>>RNA>>>Protein şeklinde akan bu mekanizma yüz milyonlarca yıl önce aşamalı olarak daha basit süreçlerden evrilmiştir. DNA’nın kendini kopyalayabilmesi için protein yapılı enzimlere ihtiyaç vardır. Enzimlerin meydana gelmesi için de DNA’ya ihtiyaç vardır. Yâni biri olmadan diğeri meydana gelmemektedir. Bu mekanizmanın ilkel dünyada kerte kerte nasıl evrilebildiği düşüncesi hâliyle akıllara “ilk olarak *tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıktı”* benzeri bir ikilem meydana getirmektedir.

Bu paradoksun çözümü için birçok araştırmacı ilk kalıtım materyalinin RNA olduğunu düşünmektedir. RNA’nın modern hücrelerde aynı zamanda bir enzim olarak (Ribozimler) [11] da iş görebildiğinin bulunması RNA’nın hem ilk oluşan genetik materyal hem de katalitik aktiviteye sahip, bir enzim rolünü üstlendiğini savlayan “RNA Dünyası” hipotezini güncelleyerek ikileme bir çözüm yolu önermiştir.

[11] “Bütün enzimler Protein yapılıdır” anlayışı da terk edilmiş oldu./*

Abiyotik (hiçbir canlı organizmanın bulunmaması) şartların oluşturulduğu laboratuar deneyleri kısa RNA zincirlerinin ortamda kendiliğinden oluşabildiğini, oluşan bu kısa RNA dizilerinin monomerlerini içeren bir çözeltide 5–10 nükleotid uzunluğunda kopyalarını yapabildiğini göstermiştir. Bu zincirlerin katalizör olarakçinko metali eklendiğinde kendilerini 40 birim uzunluğa kadar % 1’in altında bir hata ile kopyalayabildikleri de tespit edilmiştir.

Bu tip reaksiyonlar elbette yeryüzünün ilk dönemlerinde de gerçekleşmiş olabilirler. Zamanla ortaya çıkan mutasyonlarla (kopyalama hatalarıyla) doğa daha kararlı/dayanıklı, daha hızlı ve daha az hatayla kopyalanan RNA dizilerini seçecektir.

RNA, tek tip bir biçime sahip ve çift zincirli olan DNA’nın aksine tek zincirli yapıda olduğundan sahip olduğu nükleotid (A, U[12], G, C) dizisine göre çeşitli 3 boyutlu şekillere kıvrılabilir.

[12] RNA’nın yapısında DNA’daki T yerine U nükleotidi kullanılır./*

Belirli aminoasitler zayıf bağlarla (H bağı gibi) RNA moleküllerine tutunabilir. RNA kalıp görevi üstlenerek aminoasitlerin birbirine bağlanmasında, yâni basit proteinlerin ortaya çıkışında rol almış olabilir ki modern ribozomların yapısında yapısal olarak bulunan ve tam da bu işi yapan bir RNA çeşidi vardır (=rRNA).

Zamanla üretilen ilkel, protein yapılı enzimler -RNA’nın kopyalanması işi de dâhil olmak üzere- hücrelerdeki baskınlıklarını/etkinliklerini artırarak hemen hemen bütün reaksiyonları katalizleyebilir hâle gelmiş, kalıtsal materyal olarak ortaya çıkan RNA molekülü de doğa koşullarının baskısıyla yerini daha sağlam bir molekül olan DNA’ya bırakmıştır.

Geriye, hiç bahsetmediğimiz, tüm bu reaksiyonların, moleküllerin, genetik materyalin paketlenmesi işlemi kalıyor. Yapılan deneylerde ayrıca çamur=kil yüzeylerinin yağ asitlerinin sıvı dolu kesecikler (vesikül) oluşturmasını sağladığı, bu süreç içinde mineraller ve bunlara bağlanmış olabilecek proteinler, DNA, RNA moleküllerin de keseciklere hapsolduğu gözlemlenmiştir. Bu sayede dış çevreden farklı bir içsel, kimyasal ortamın oluşturulması sağlanarak ilkel bir hücre zarı ortaya çıkmış olabilir. Bu yağ kesecikleri daha sonra içlerine yeni yağ asitlerini çekerek büyüyebiliyor ve çamur yüzeyindeki mikroskobik deliklerden geçmeye zorlandıklarında içeriklerini yitirmeden bölünebiliyorlar. Bu en ilkel düzeyde genetik materyal sahibi bir hücrenin oluşumu anlamına gelmektedir.

Zaman içerisinde daha organize bir hücre zarına sahip, kendi kendine yetebilen, belirli bir büyüklüğe eriştiğinde bölünebilen daha karmaşık hücreler kimyasal olarak evrildi ve bu süreçte diğer olası yaşam formları ortam koşullarına adapte olamayıp doğa tarafından elendiler.

Beyin öncesi davranış

Gerçek anlamda ilk hücreler yaklaşık olarak 3,8 milyar yıl önce ortaya çıkmıştır. Bu tek hücreli canlılar hücre duvarında-zarlarında gömülü olarak bulunan reseptör (alıcı) proteinleri ile çevrelerini (bir maddenin besin/toksin olup olmadığını tespiti gibi) algılayabilirler. Canlı, gelen bilgiyi kimyasal olarak kendi bünyesinde işledikten sonra tümleşik bir cevap verir. Besin veya toksin olup olmamasına göre kuyruğuna kaç/yakınlaş bilgisi kimyasal olarak iletilir.

2.7 milyar yıl kadar önce çekirdekli ve zarlı organcıklara (mitokondri, kloroplast organelleri gibi) sahip tek hücreli canlılar iki çekirdeksiz hücrenin (prokaryot) birleşmesiyle (endosimbiyoz) ilk çekirdekli (ökaryotik[13]) hücreleri ortaya çıkardı. İçsel yapının karmaşıklaşması doğal olarak davranışları da kompleksleştirmiştir. Fakat bu periyotta yine de birçok kaynaktan gelen sinyale ya hep ya hiç yasasıyla, hareket et/etme şeklinde analog (0/1) cevaplar verilmektedir.

[13] DNA’sı hücrede bir zar (çekirdek) içerisinde çevrili-korunmuş olan canlılar./*

Günümüzün büyük canlı gruplarının ortaya çıktığı dönem öncesinde milyonlarca yıllık süreçlerde meydana gelen mutasyonların ortaya çıkardığı genetik çeşitlilik ve bu çeşitliliğin uğradığı doğal seçilimle [14] tek hücreli canlılarda bir takım temel taşlar ortaya çıkmıştır. Yeni algılayıcı proteinler, ışığı algılayan ilkel gözler[15] (Hücre zarında ışığı algılayan protein pigmentleri canlının güneş ışığına yönelmesini sağlıyor, hareketlerini yönlendiriyor ki tüm canlıların sahip oldukları modern gözlerdeki ışığı algılayan proteinlerin atası niteliğindedir), Voltaj kapılı iyon kanalları (günümüz sinir hücrelerinin sahip olduğu elektriksel potansiyelin kökenleri)…

[14] Doğal seleksiyon mekanizmasına göre herhangi bir özellik=gen bulunduğu canlılarda popülasyon içerisindeki diğer bireylere göre “hayatta kalabilme” açısından avantaj sağlıyorsa bu genin sıklığı (frekans) zamanla artacak ve popülasyonda baskın hale gelecektir./*

[15] Elbette bu gözlerin alacağı optik etkiler sadece hücre içerisinde bir takım biyokimyasal süreçleri tetikleyerek otomatik-mekanik davranışların verilmesini sağlayacaktır. Yoksa herhangi bir bakteri bir zihne sahip olmadığından görüntü algısı da olmayacaktır./*

Çok hücreliliğe geçiş-İlkel sinir sistemi

Tek hücreli yaşam formlarının hücre zarlarında genetik mutasyonlar sonucu yapışkan özellikli proteinlerin belirmesi hücrelerin bir araya gelip-tutunup daha koordineli yapılar oluşturmalarına, daha karmaşık davranışlar-tepkiler göstermesine olanak sağlamıştır. Çok hücreliliğin getirisi belirli görevlerde uzmanlaşmış-farklılaşmış hücreler olmuştur. Evrimsel süreçteki en önemli basamaklardan birisi de çok hücreli organizmaların yapılarındaki kimi hücrelerin nöron benzeri özelleşmiş hücreleri ortaya çıkarmasıdır (600 MYÖ).

Sinir hücrelerinin ve sinaps benzeri boşlukların ortaya çıkışı, daha kompleks ve hızlı tepkiler verebilen sinir sistemlerinin seçilmesine neden olacaktır. Sinir hücreleri üzerinde akan akson potansiyelinin sadece belirli bir alana iletilmesiyle daha spesifik motor cevaplar ve gelişmiş davranışlar yaratıldı.

Sinir ağlarının oluşumu ileride daha karmaşık canlıların ortaya çıkışına zemin hazırlamıştır (Yassı solucan gibi organizmalardaki sinir düğümleri (gangliyon) sinirler ve beyin arasındaki evrimsel halkayı oluştururlar). Çünkü çok hücreli canlıların hücreler arası düzen nöronlarla daha iyi sağlanır.

Sinir sistemlerinin ortaya çıktığı çok hücrelilerle birlikte beynin yer aldığı kafa, göz ve ağız gibi yapılar da hayvanın hareket etmekte olduğu yön doğrultusunda ona avantaj sağlayacak biçimde evrimleşecektir.

Kambriyen patlaması

545 MYÖ, 10 milyon yıl gibi –yeryüzü tarihine göre- kısa bir süre içerisinde bugün yaşayan tüm ana canlı grupların (balıkların, amfibiyenlerin, sürüngenlerin, kuşlar memelilerin) ataları ortaya çıktı. Denizlerdeki oksijen oranının artışının, manyetik kutupların yer değiştirmesinin, iklim değişikliklerinin oluşturduğu çevresel baskıların türleşmeyi hızlandıran en önemli faktörler oldukları düşünülüyor. Ayrıca, gen bölgelerinin kopyalarının genom boyunca dağılmaları (duplikasyonlar) ve zamanla çeşitlenmeleri beyin ve göz evrimini (özellikle renk yelpazesinin farklı kısımlarının algılanması) hızlandırmıştır.

Omurgalılar

470 MYÖ okyanuslarda ilk çenesiz ve omurga yerine omurganın atası olan bir sırt ipliğine sahip yüzgeçsiz balıklar belirmeye başladı. Tüm sistemler çevre koşullarına göre evrildiğinden gelişen beynin enerji ihtiyacı canlıları yüksek enerji içeren besin kaynaklarının tüketimine yönlendirmiştir. Kanda oksijen taşıyıcı molekül olan Hemoglobin de tek zincir olarak bu dönemde ortaya çıkmıştır.

425 MYÖ ise ilk çeneli balıkları görüyoruz. Gen duplikasyonlarıyla günümüzün dört zincirli hemoglobin molekülleri evrilerek oksijen tutma oranı artmış ve böylece beyine daha fazla

oksijen sağlanmıştır. Bunun yanında sinir hücrelerinde miyelin kılıf gelişerek akson potansiyelinin akış hızı büyük ölçüde artmış, böylece canlının enerji gideri de düşmüştür [16].

[16] Yeryüzünde büyük beyinlere ve gelişmiş algılama sistemlerine sahip iki büyük grup vardır. Omurgalılar ve ahtapot, mürekkep balığı gibi canlıların oluşturduğu sefalopod grubu. Fakat hemoglobin ve miyelin kılıfın sadece çeneli balıkların torunlarına has olması bugün bu torunların Ay'a gidebilecek teknolojiyi kurmalarının temellerini atmıştır./*

Sinir ağlarının, sinir düğümlerinin ve basit bir beynin bu dönemde ortaya çıktığını düşünürsek bu canlıların basit de olsa bir Zihin'e sahip olduklarını (?) düşünebiliriz. İkinci bölümümüzde de kısmen değindiğimiz gibi sinir hücrelerinin içsel manyetizmalarının eş-uyumluluğu beyne sahip canlıda içsel bir boyutun (5.>> boyut) açılmasına veya içsel boyutların maddeyle temasına neden olur. Zihin sahibi canlılar artık bir makine gibi değil, acı gibi duyguları hissedebilen, sesleri duyabilen, ışığı görebilen varlık konumuna yükselirler. Fakat Bilinç olmadığından bu duygulara, görüntülere karşı bir farkındalık yoktur. Görüntü/His algılandığı anda bilinçsizce otomatik tepki verilir.

Amfibiyenler- Sürüngenler-Memeliler

Hem karada hem denizde yaşayabilen canlıların çıkışından önce denizlerde bu çevrenin koşullarına göre evrilmiş beyinleri ve görme sistemine tercih edilen koklama sistemini görmekteyiz.

375 MYÖ yüzgeçleriyle karayı yoklamaya başlayan bazı balık türleri milyonlarca yıllık süreçlerdeki değişimlerle hem karada hem de suda yaşayabilir hâle gelerek günümüzün dört ayaklı canlıların atalarına evrimleşmiştir. Beyin ve oksijen destek sistemleri de zamanla havaya adapte olmuş ve yeryüzünde soğukkanlı sürüngenlerin baskın hale gelmesine neden olmuştur.

Bu periyotta kara yaşamındaki gece-gündüz arası ısı farkları ilk sıcakkanlı memelilerin evrimini zorlayacaktır. Beynin gelişebilmesi memelilerde daha fazla zaman aldığı için [17] sinirsel gelişimin büyük bir kısmı doğumdan sonrasına sarkar. Bu da yavruların annelerine korunma ve yiyecek için daha fazla bağımlı olması durumunu ortaya çıkararak memelilerde süt bezleri ve yetiştirme davranışlarının gelişimini (neslin korunmasında artan sorumluluk vb.) teşvik etmiştir.

[17] Memeli beyni Sürüngenlerinkine göre 30 milyon yıl içerisinde 4–5 kat artmıştır. Daha sonraki süreçte maymunlarınki diğer memelilerin 2–3 katı, İnsanınki ise 6 katı bir büyüklüğe ulaşacaktır./*

Limbik Sistemin (duygusal yaşamda çeşitlilik; şefkat, merhamet, üzüntü, korku gibi duygular ve bunların kayıtları), Neokorteksin (duyguların farkındalığı), önbeynin kademe kademe evrimiyle de memeliler çevrenin yapısıyla, şekliye alakalı bilgileri işlemleyebilir, kaydedebilir bir yapıya sahip oldular.[18]

[18] Resimdeki Beyin İnsan türüne aittir. Diğer memeli grupların neokorteksleri ve bununla paralel olarak duyguları üzerindeki Farkındalıkları İnsan'ın sahip olduğundan çok uzaktır./*

65 MYÖ dünyaya çarpan büyük bir meteorun yeryüzünde oluşturduğu olumsuz etkiler karanlıkta yaşamaya alışkın sıcakkanlı memelilerin işine yaradı. Atmosferde oluşan büyük toz kümesi yeryüzüne ulaşan ışığı keserek 25 kg üzeri canlıların ve bu arada büyük sürüngenlerin de soylarının tükenmesine neden oldu. Dinozorların ortadan kalkmasıyla memeliler büyük avcıların korkusu olmadan çok hızlı bir şekilde evrilerek yeryüzünün baskın gruplarından biri hâline geldiler.

Primatlar [19]

[19] İnsanların, tüm maymunların, lemurların, tersiyerlerin yaşayan ve ortadan kalkmış tüm gruplarını içeren, memeliler sınıfının bir takımı./*

[20] Bu ağaç morfoloji, moleküler biyoloji ve genetik bilgilerine dayanarak hazırlanmıştır. Hayvanlar âleminin evrimsel açıdan en gelişmiş takımı olarak kabul edilen Primatların akrabalık ağacı bu şekildedir. Yol ayrımlarında verilen tarihler, dallanmaların ucunda görülen türlerin ortak atalarından ne zaman ayrılıp kendi evrimsel süreçlerine devam ettiğini göstermektedir. İnsanın evrimi herhangi bir maymun türünden olmamıştır, fakat maymunlarla ortak atalardan gelmiştir./*

50 MYÖ insanların, maymunların, lemurlar, tersiyer gibi tüm türlerin oluşturduğu primat ailesinin ortak atası ortaya çıktı. Büyüyen beynin sonucu olarak bu primatlar doğuştan gelen alışkanlıkların da ötesinde bilişsel mekanizmalarla deneyimlerini öğrenebilmektedirler. Ayrıca, canlının, içinde bulunduğu grubun diğer üyelerinin davranışlarını tahmin etme yeteneğinin [21] (sosyal zekâ) de bu dönemde ortaya çıktığı düşünülüyor.

Bu dönemde, dalları sıkı tutabilen ellerin; meyve, sebze, böcek gibi yiyeceklerin daha iyi tanımlanmasında kullanılan 3 boyutlu derinlik algısının da (gözlerin zamanla ön tarafa kayması sonucu) ortaya çıktığı düşünülmektedir.

[21] Maymunlarla yapılan deneylerde hayvan tarafından gerçekleştirilen herhangi bir davranış sonucu kortekste meydana gelen elektriksel aktivitenin, aynı davranışın maymun tarafından başka bir kişide izlenmesinin de aynı bölgede bir aktiviteye neden olduğu gözlemlenmiştir. Bu ayna nöronların gözlemlenen hareketin beyinde soyut temsilini oluşturduğu bulunmuştur. İnsan bilincine giden yoldaki özbilincin ve belki de "benlik hissi"nin ilkel formları…

Hominidler [22] ve Homo sapiens

Yeryüzünün doğal tarihinin son 5–6 milyon yıllık dönemindeki çevresel değişimler, diğer türlerle olan rekabetler -geçmişte yaşamış ve soyları tükenmiş- insanın atalarını diğer primatlardan ayırmıştır. Modern insanın beyninin evriminde bipedalizmin (iki ayak üzerinde yürüme elleri serbest bırakmış, taşıma, alet kavrama, karmaşık araç yapımı ve kullanımını sağladı) ortaya çıkması, ateşin bulunması (yiyeceklerin pişirilmesinde kullanılarak dişlerin küçülmesine neden olmuş ve çiğneme kaslarının azalması beyine giden enerjide artışa neden oldu) pozitif etkileri olmuştur [23].

[22] Yaşayan insanı ve şempanzelerden ayrılmış fosil atalarını (Australopithecus ve Ardipithecus gibi) içeren primat ailesi./*

[23] İnsana giden yol yaklaşık olarak 6 milyon yıl önce şempanze ile olan ortak ata türden ayrılmıştır. Ayrılmadan sonra Homo sapiens'e kadar birçok ara tür yaşamış ve soyları tükenmiştir. Fosil bilimciler tarafından bu yolda çok sayıda ara formlar bulunmuştur. Australopithecus anamensis, Ardipithecus, Australopithecus afarensis, Homo neanderthalensis, Homo erectus.. gibi ara türler arkeologlar tarafından kazılar sırasında bulunup, çıkarılmış ve tayin edilmiş geçiş fosilleridir./*

İnsanın evrimi

İlk hominidlerden günümüz insanına kadar gelen bu süreci kısaca özetleyecek olursak:

1) 6 MYÖ: Şempanze ve insan nesli ortak bir atadan ayrıldı.

2) 4 MYÖ: Arka ayakları üzerinde yürüme yetisine sahip *Australopithecus anamensis*…

3) >3 MYÖ: *Australopithecus afarensis* ("Lucy") ara türü…

4) 2.5 MYÖ: Bazı hominidlerin taşları kullanarak keskin kenarlı aletler yapması…

5) 2 MYÖ: Daha büyük beyinleriyle Homo ailesinin ilk üyeleri (kabiliyetli insan anlamında *Homo habilis*) belirmeye başladı.

6) 1.5 MYÖ: Baltanın icadı ve kullanımı. Hominidlerin Afrika'nın dışına (çoğunlukla Asya ve Avrupa) yayılması. Bu hominidler Avrupa'da yaşayan Neanderthal'lerin (*Homo neanderthalensis*) ve Asya'da yaşayan *Homo erectus*'un (dik yürüyen insan) atalarını içermektedir.

7) 100 bin YÖ: İnsan beyninin daha da büyümesi (şu anki hacmine yakın). İlk *Homo sapiens*'lerin Afrika'da belirmesi. *Homo neanderthalensis* ve *Homo erectus* aynı zamanda Eski dünyanın diğer taraflarında yaşamlarını sürdürmekte.

8) 50 bin YÖ: Kültürün ortaya çıkması. Mağara resimleri, süs eşyaları, ihtimam gösterilerek yapılan mezarlar… Modern insanın Afrika'nın ötesine açılması.

9) 25 bin YÖ: Diğer Homo cinslerinin soylarının tükenmesi ve geride sadece Modern insanın, *Homo sapiens*'in kalması, Eski Dünyada yayılması.

Her biri ortalama 1000 sinapsa sahip 100 milyon nöron ve bunun 10 katı daha fazla destek hücrelerinden oluşan Modern İnsan beyninin getirisi dil, kültür, düşünme, konuşma gibi üstün yetenekler olmuştur [24]. İnsan Bilinci sadece çok büyük bir beynin sonucu değil, aynı zamanda beyindeki büyük düzenin, karmaşıklığın, yeni koşullara gösterilen esnekliğin (plastisite) sonucudur. İnsan beyni bilgisini ve kültürünü de gelecek nesillere aktarabilecek düzeye ulaşarak yeryüzünde yüksek zekâsı ile istediği gibi hükmeden tür hâline gelmiştir.

[24] Elbette bu pozitif sonuçların yanında “benlik” hissinin ortaya çıkışıyla “kıskançlık, haset, gurur, utanç duyma” gibi duygular da Zihne yerleşmiştir./*

Tüm canlıların içsel ve dışsal kuruluşları gezegenin doğal tarihinde yaşadıkları çevrenin izlerini taşırlar. İnsan beyni de 4 milyar yıldır kendini kusurlu bir şekilde kopyalayan o genetik materyalin torunlarının yaşadıklarının tarihidir [25]. O ilk genetik materyalin bu torununun hem kendi kökenini (ilk genetik materyali) hem de yaşamın kökenini araştırması gerçekten hayranlık vericidir.

[25] Anne karnında geçirmiş olduğumuz evreler de türümüzün tarihinin kaba ve üstünkörü bir tekrarıdır./*

Doğa, tek hücreli bakterilerin “sonsuz şimdi”yi yaşayan birkaç saniyelik kimyasal hafızalarından 4 milyar yıllık [26] süreçteki olağanüstü artışıyla insan beyninde bir ömrün sahip olduğu deneyimleri, düşünceleri, duyguları saklayan “holografik hafıza”da kendini deneyimlerken bulmuştur.

[26] İnsan beyni ne kadar gelişmiş olsa da 4 milyar yıllık bir zaman dilimini algılayabilecek/tasavvur edebilecek bir kapasitede değildir. Yeryüzünün tarihini 1 güne indirgersek doğanın kendisini ilkel hayat biçimleri olarak bulması sabah 5’te, çekirdekli hücrelerde 17’de, çok hücreli hayat olarak 20’de, ilk amfibilerde 22’de, ilk memelilerde 23:12’de, ilk primatlarda 23:30’da, ilk hominidlerde 23:58’de, Homo sapiens’te 5 sn kala, Âdem lakaplı bilinçte ise 30 salise önce olacaktır.

İnsan türü bir göz kırpma süresince **yeryüzündedir…/***

Yeryüzünde artık büyük bir beynin getirisi olarak “Yüksek farkındalık” potansiyeli ile doğan; ama 4 milyar yıllık tarihin ürünü bedeninin dürtüleri arasında kalan *Homo sapiens* vardır. Kişinin Âdemi ile ŞeytanıNın mücadelesi başlamıştır…

DNA BAZ DİZİLİŞİNİN OKUNMASI

3 Ağustos 2008- Berkay Özcan-sonsuzlukkulesi.com/

Türümüz hakkında bizlere en temel ayrıntıları verecek çalışma yollarından biri de hiç şüphesiz genetik şifremiz üzerinde sürdürülen çalışmalardır. İnsanoğlunun her hücresinde bir kopyası bulunan genomik kitabı 4 karakterli (A, T, G, C molekülleri) DNA alfabesiyle 3,5 milyar harfle yazılmıştır. Tepeden tırnağa bütün özelliklerimizin kodlandığı DNA molekülleri bütün hücrelerimizde 23 çift kromozoma bölünerek çekirdek içinde saklanır.

Varlığının aslını arama çalışmaları insanı 2003 yılıyla birlikte “İnsan Genom Projesi” adı altında, kendi genetik şifresinin tamamının bir temsilini oluşturma noktasına ulaştırmıştır. İnsan genom projesinin amacı DNA’mızın 3,5 milyar bazını tek tek okumaktı. Temsili bir dizi (her bireyin DNA dizileri küçük farklılıklar içerdiğinden hiçbir bireyin kod dizilişi bir diğerininkine benzemez.) çıkartıldı, çünkü okunan dizi dünyanın birçok yerinden gönüllü olarak kan örneği veren yüze yakın kişinin genetik kodlarının kullanılmasıyla oluşturulmuştu. Bunun yanı sıra birçok farklı projelerle birlikte toplumlar arasında bulunan dizi çeşitliliklerini belirleyecek olan çalışmalar da yapılmaktadır.

Genom dizisini okumaya başlamadan önce bilim insanları ilk olarak kromozom haritaları çıkarttılar ve daha etkili, hızlı DNA analizleri için daha zarif teknikler geliştirdiler. Bilim insanları gelişen yeni tekniklerle beraber 1999 yılından itibaren daha büyük ölçeklerde DNA dizisini çıkarmayı başardılar (sadece bir yıl içerisinde genomun % 80'inden daha fazla bir veriyi bir araya getirdiler).

İnsan genomunu bilim insanlarının büyük bir sabırla okuduğu olağanüstü büyüklükte bir metin olarak düşünebiliriz. Eğer 3,5 milyarlık harf dizisi bir deftere kayıt edilse idi defterin kalınlığı yaklaşık olarak 200 metre olurdu.

Deneylerdeki her bir dizi belirleme reaksiyonlarıyla bir kerede sadece birkaç yüz harflik/bazlık DNA dizisi okunabilmektedir. Ayrıca, bilim insanlarının her bazı kesin bir şekilde belirlemek için 6 ila 10 defa okumaya ihtiyaç duyduğunu da eklersek projenin büyüklüğü hakkında bir fikir edinmiş oluruz sanırım.

Şimdi, bu belirleme işleminin adım adım nasıl gerçekleştiğine kısaca göz atalım:

1- Haritalama

Araştırmacılar proje başlangıcında ilk olarak insan genomunun haritasını çıkardılar. Kromozomlar üzerinde rahatça yönelebilmek için binlerce belirleyici-sınır bölgeler belirlendi.

Kromozomun bir bölümü ve işaretçi bölgeler

Yeteri kadar belirleyici-sınır bölge oluşturulduktan sonra genom boyunca yayılmış uygun ölçülerdeki klonların kütüphaneleri oluşturuldu. Bu klonların her biri kullanılabilir ölçülerde ve bakteri içerisinde saklanabilecek şekilde uygun boyutlarda küçük DNA fragmanlarıdır.

Belirleyici bölgeler klonlanan parçanın genomun hangi bölgesinden geldiğini gösteriyor. Bu sayede projeye katkıda bulunan diğer laboratuarların da genomu bölebilmeleri ve çalışmalarını koordine edebilmeleri sağlanmıştır.

2- Kütüphane oluşturmak

Klon kütüphaneleri bilim insanlarına gerçek kütüphanelerin avantajını sağlamıştır: sistemli bir şekilde bilgiye ulaşma imkânını… Bir çok klon kütüphanesinde DNA parçaları *E. coli* bakterisinde saklanmıştır. Her bir *E. coli* hücresi (ki bağırsaklarımızda yaşayan bir bakteri türüdür) tek bir DNA segmentini saklar. Böylece her bir fragmanın takip edilebilmesi ve kolayca kopyalanması mümkün hale gelmiştir.

3- *E. coli*'de saklama

İnsan DNA'sının parçalarını saklayan *E. coli* hücreleri dondurucularda belirsiz bir süre için saklanır. Eğer gerekli olan DNA parçası kütüphaneden alınıp kullanılacaksa o zaman bakteriler basit bir şekilde 37 °C'ye ısıtılarak yaşayabilecekleri uygun ortam sağlanır.

Uygun bir ortam sağlanarak kendine gelen *E. coli* hücreleri sahip oldukları insan genomu parçalarından milyarlarca kopya üretirler. Uygun kültür ortamlarında bir geceliğine bırakılan hücreler milyarlarca sayıya ulaşarak beraberlerinde DNA parçalarının da kopyalanmasını sağlarlar.

4- Dizi Belirleme Reaksiyonları

Milyarlarca sayıya ulaşan bakteri hücreleri içerdikleri DNA'ları bırakmak için kimyasallarla parçalanır ve içerdikleri DNA parçaları ayrıştırılır. Artık ilgili DNA bölgesinin çok sayıda kopyası dizinin belirlenmesi için elde edilmiştir.

DNA dizisinin belirlenmesi için gerçekleştirilecek reaksiyon tüpünde *E. coli* ile beraber klonlanan/kopyalanan kalıp DNA parçası, DNA'nın yapıtaşları olan bazlar, DNA'yı kopyalayacak olan DNA polimeraz enzimi ve polimerazın uygun yerde DNA'ya bağlanabilmesi için gerekli kısa DNA parçaları (primerler) bulunur.

Primer dizileri tek zincirli DNAlar üzerindeki tamamlayıcı bölgeye bağlanarak DNA polimeraz enziminin serbest bazları kalıp DNA'da eşleşen yerlere (A bazı her zaman T ile, C ise G ile) bağlamasını sağlar. Reaksiyon çözeltisinde serbest bazların kimisi florasan boya ile bağlanarak işaretlenmiştir (her bir harf farklı bir renkle). Florasan boyayla işaretli bazlardan herhangi biri büyüyen zincire eklendiğinde zincirinin daha fazla uzamasını durdurur. Böylece reaksiyon sonunda farklı uzunluklarda renkli DNA parçaları oluşur.

5- Reaksiyon ürünleri

En kısa DNA parçası primer + tek bir florasan işaretli baz uzunluğu kadar olur iken en uzunları reaksiyonun gücüne göre genellikle 500, 800 baz uzunluğunda üretilir. Üretilen parçalar otomatik dizi belirleme makinesine götürülür.

6- Ürünlerin ayrılması

Farklı uzunluklarda oluşan DNA parçaları Elektroforez adı verilen yöntemle birbirinden ayrılırlar.

DNA molekülleri taşıdıkları fosfat gruplarından dolayı negatif yüklüdür. Elektroforez makinesi porlu jeli üzerinde bir elektrik alanı oluşturarak DNA'ların porlu jel içerisinde negatif kutuptan pozitif elektroda doğru yürümesini sağlar. Jel bir elek gibi davranarak reaksiyonla üretilmiş olan kısa DNA parçalarının uzun olanlarına göre porlardan daha hızlı geçmesini sağlayarak parçaların boyut boyut ayrılmalarını gerçekleştirir.

7- Ürünlerin okunması

DNA'lar jel sonuna ulaştıkça taşıdıkları florasan işaretli bazlar ışık yayması için lazerle uyarılır. Uyarılan bazın yaydığı renkli ışık bir detektör tarafından algılanır ve renge karşılık gelen bilgi bilgisayara aktarılır. Bu işlem tek tek bütün DNA parçaları için gerçekleştirilir.

8- Sonuçların birleştirilmesi

Özel bir bilgisayar programı ile bütün sekanslama reaksiyonlarından elde edilen veriler birleştirilir. Program üst üste binen DNA parçalarını belirleyebilir ve parçaları kromozom üzerinde orijinal yerlerindeki gibi dizebilir.

DNA'nın kesiksiz bir dizisini elde etmek için birçok üst üste binen dizinin okunması gerekir.

Parçalar program sayesinde birleştirildikten sonra internette herkes tarafından rahatlıkla ulaşılabilecek şekilde veritabanlarına aktarıldı ve isteyen kişilerin internet aracılığıyla bu dizi verisini görmesi, analiz etmesi imkânı sağlanmıştır.

İnsan Genom Projesi süresince bilim insanları 50 milyondan fazla sekanslama reaksiyonu gerçekleştirdiler. Dünya çapında iki binden fazla bilim insanı iki düzineden fazla laboratuarda bu proje için çalışarak birçok yeni kavramı, yeni bilgileri insanlığa sunmuştur.

EVRİM TEORİSİ HAKKINDA

20 Eylül 2008-Berkay Özcan-sonsuzlukkulesi.com/

Evreni dışından gözlemlemekte olan ve arada bir ona müdahalelerde bulunarak yaratımlarda bulunan bir öte-tanrının olmadığı yavaşta olsa yeni çağ insanlarının şuurlarına yerleşmektedir. Hangi isimle adlandırılsa adlandırılsın (tanrı, Allah, evren, ruh vs.) algılanan varlığın parçalara ayrılamaz bir bütünlük olduğu düşünebilen insanlarca idrak edilecektir.

Bu bölünemez bütünlükte (Samed'dir) bir tarafta yaratan diğer tarafta da onun yarattıkları anlayışı da geçersizdir (Ahad'dır) [1]

/[1]Teklik Şuûrunun açığa çıktığı ve yaşanıldığı bilinçlerin en alt boyutta, en alt bilinç seviyelerini de göz önünde bulundurarak yaratan-yaratılan ayrımı gibi etiketlemeler yapması herkesin algıladığı bu boyut için bir mecburiyettir. Anlatımdaki bu mecburiyet sonucunda kutsî bilginin açığa çıktığı bilinçlerin paylaşımları da insanlar tarafından "ötede bir tanrı varmış" gibi algılanır./

Varlık TEK'tir, her şey ve olan her şey bu TEK varlıkta meydana gelmektedir. Bu TEK varlığın kendinde (Ceberut âlemi, sabit asılların bulunduğu *Hiper Uzay*) barındırdığı sonsuz sayıdaki salt bilgisel (*Data*) potansiyellerin bir alt boyutta sonsuz manalar olarak açığa çıkışı (Melekût âlemi, *Süper Uzay*) ve bu manaların bir araya gelişi, birbirleriyle etkileşmesi sonucunda da "algılama, algılayıcılar ve algılanan birimler" yâni yaratılış (*knowledge*) meydana gelmektedir.

Kozmik Enerji'deki (Kudret) Evrensel Farkındalık (İlim) kendisinde meydana gelen bu etkileşimler sonucunda belirli mekanizmaları, her boyutun kendi kanunlarını oluşturmaktadır. Süper Uzay'ın kanunları ışık hızı ötesi (takyonik) bütünsel yapılı melek(e)ler aracılığıyla, algılanan 4 boyutlu madde-enerji evrenimizin kanunları ise ışık hızı seviyesinde ve altı (luksonik-tardyonik) kuantum (kesikli enerji) melek(e)ler ile yürümektedir.

Fark edileceği üzere kozmik idare meleklerle meydana gelmektedir. Kozmik Sistemin bizim evrenimizdeki açılımı, yâni yaratılışımız ise Evrimsel süreçle kendi kendine (!) olmaktadır. Evrim, yaratılışın kendisidir!

Önceki paylaşımlarda sıkça vurguladığımız evrimsel süreci ve Evrim Teorisi ile ilgili sıkça sorulan sorulara, itiraz edilen noktalara değinmeye çalışarak bu işleyiş mekanizmanın ayrıntıları hakkında bilgi edinerek Evrim konusunun daha iyi anlaşılmasını umuyorum.

“Evrim” ve Evrim teorisi nedir?

Evrim, bir popülasyonun gen havuzundaki (popülasyondaki tüm canlıların genlerinin toplamı) gen frekansının ortam şartlarının değişmesiyle birlikte zamanla değişime uğramasıdır.

Somut ve basit bir örnek vermek gerekirse, bir popülasyon bireylerinin zengin bir göz rengi çeşitliliğine sahip olduklarını düşünelim. Göz renklerini (en açığından en koyusuna kadar) oluşturan “pigment”leri kodlayan genlerin popülasyon içinde yaklaşık olarak aynı sıklıklarda bulunduklarını farz edelim (10 göz rengi var ise her biri % 10 oranında olacaktır).

Örneğin, bu popülasyonun yaşadığı bölgeye ulaşan güneş ışınlarının miktarında artış olsun. Böyle bir değişimle birlikte yüzlerce yıl içerisinde bu popülasyonda parlak güneş ışınlarından etkilenmeyen koyu renkli gözlere sahip bireyler avantajlı duruma geçeceklerinden seçilime uğrayacaktır. Bu bireylerin popülasyondaki sayısı, moleküler düzeyden bakarsak koyu renkleri oluşturan genlerin sıklığı artacaktır. Popülasyonun “gen frekansı” değiştiği için de popülasyon “evrimleşmiş” olacaktır. Evrim, birey bazında değil, popülasyon çapında olur.

Tüm canlılar hayatta kalmaya çalışma güdüsüyle hareket ederler. Bu mücadelede ortama en iyi uyum sağlayıp üreyenler seçilecektir. Bu durum popülasyon genetiğinin değişimine neden olacaktır. “*Evrim teorisi*” de doğadaki bu değişim-dönüşüm gerçeğinden yola çıkarak tüm canlıların ortak bir atadan türeyerek geldiğini söylemektedir.

-Evrim mi, Evrim Teorisi mi? Bilim camiasında kabul gören hangisidir?

Bilim camiası Evrim’i bir GERÇEK olarak kabul etmektedir. Teori olan ise Evrim’in mekanizmalarıdır. Teori olması da, bu mekanizmaların bir gün çürütülebileceği anlamına gelmemektedir. İzâfiyet ya da Kuantum teoremleri ne kadar doğru ise Evrim’in teori olan mekanizmaları (doğal seleksiyon, mutasyon, genetik sürüklenme vs.) da o kadar doğrudur. Doğruluklarından şüphe yoktur. “Teori”nin bilimsel tanımı, gözlemlerle kendisini sürekli olarak doğrulatabilen, desteklenebilen açıklamalardır.

Evrim sadece bir “Teori” midir, yâni kanıtlanmış bir gerçek değil midir?

Bilim literatüründe, “Teori” kavramı “gözlemlerle, yeni bulgularla sürekli desteklenen” bilimsel açıklamalara denilir. Teori, varsayım demek değildir. Evrim Teorisi’ne “teori” denilmesi de bu kabildendir. İzafiyet veya yerçekimi teorilerine neden “teori” deniliyorsa, Evrim Teorisine de bu sebeple “teori” denilmektedir.

Teori, gözlemlerle sürekli test edilebilen açıklamalar bütünüdür. Ve evrim bu testlerden her seferinde başarı ile geçmekte ve kanıtları her zaman toplanmaktadır. Tıpkı izâfiyet ve kuantum teoremlerinde olduğu gibi.

“Teori” kavramının yanlış kullanılmasından kaynaklanan yanlış düşünceden dolayı evrimin kanıtlanmamış, her an çürütülebilir bir olgu olarak düşünülmesi yanlıştır.

Genetik çeşitliliği (değişik göz renkleri gibi) meydana getiren mekanizma nedir?

Canlılardaki bu zengin çeşitliliğin en temel nedeni mutasyonlardır! Mutasyon, bir sonraki nesle aktarılan genetik değişimlerdir. Herhangi bir hücrede, her hangi bir zamanda herhangi bir genetik değişim meydana gelebilir. Ama bizleri ilgilendiren üreme hücrelerinde meydana gelen değişimlerdir. Çünkü üreme hücrelerinde meydana gelmekte olan genetik değişimler (zararlı, iyi ya da nötr) gelecek jenerasyona aktarıldığından mutasyon olarak kabul edilir ve adlandırılır.

Mutasyonlar canlı hücrelerinde her zaman meydana gelmekte ve çeşitliliği artırmaktadır. Yararlı mutasyonlar ile canlının genetiğinde bilgi artışı meydana gelir. Çeşit çeşit göz veya deri renginin olmasının nedeni, o özelliği kodlayan genin mutasyonlar sonucunda çeşitli varyasyonlarının ortaya çıkmasından kaynaklanmaktadır.

Herhangi bir göz rengini kodlayan gende meydana gelebilecek bir(kaç) bazlık (DNA molekülünün harfleri A, T, C, G) değişim genin ürünü olan protein molekülünün 3 boyutlu yapısında küçük değişimlere neden olacaktır. Bu yapısal değişiklik ile proteinden yansıyacak olan ışığın rengi farklı olursa ortaya yeni bir göz rengi çıkmış demektir.

Mutasyona sebep olan etkenler nelerdir?

Genetik değişimlerin büyüklüğü tek bir harfin değişiminden kromozomal çaptaki büyük parça değişimlerine kadar uzanır. Bu değişikliklerin en büyük nedeni hücrenin bölünme (DNA’nın kendini kopyalaması, kromozom ayrılmaması vs.) sürecinde yaptığı hatalardan kaynaklanmaktadır. DNA tamir mekanizması her zaman hataları düzeltemeyebiliyor. Diğer önemli sebep de dış kaynaklı yüksek enerjili ışınlar (radyasyon) ve bazı kimyasal maddelerdir.

Mutasyonların her zaman tahrip edici olduğu ve genetik bilgiyi azalttığı söyleniyor.

Tahrip edici mutasyonlar, hayati öneme sahip proteinlerin genetik kodlarında değişiklik meydana geldiğinde veya kromozomların yapısındaki büyük değişimler (sayı artışı-azalması, parça eklenmesi, kopması) sonucunda gözlenir. Hayati öneme sahip proteinlerin gen dizisindeki değişimler milyarlarca yıl geçse bile çok az olacaktır.

Örneğin, DNA molekülünü saran “Histon” adlı proteinler DNA’yı korumak gibi hayati derecede bir öneme sahip olduklarından milyarlarca yıldır çok az değişime uğramıştır. İnek ve bezelye gibi çok farklı iki türde bile “Histon” proteinini kodlayan genetik şifrenin sadece iki karakteri farklıdır.

Ama daha az bir öneme sahip, kanın pıhtılaşmasında rol oynayan "fibrinojen" adlı proteinler ya da kan proteinlerinden "hemoglobinin" farklı türleri geçelim, aynı tür içinde dâhi birçok varyantı vardır. Bu durum moleküllerin genetik kodunda meydana gelmiş birkaç değişikliğin pek de önemli olmadığını gösteriyor. Bu küçük değişikliklerin birikmesi milyonlarca yılda farklı farklı hemoglobin (vb.) moleküllerinin ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Genetik değişiklik biyomoleküle zarar verecek ölçüde değilse, proteinin yapısında meydana gelen küçük değişim o proteinin işlev gören farklı bir varyantını oluşturacaktır. Varyasyonlar birer genetik çeşitliliktir. Tür içerisinde bu tarz mutasyonların gerçekleşmesi popülasyonun gen havuzundaki çeşitliliği artıracaktır. Bu da mutasyonların her zaman genetik bilgiyi azaltmadığı anlamına gelir.

Zararlı ve yararlı mutasyonları şu örneğe benzetebiliriz: "Okuduğunuz cümledeki harflerin yerlerinin kayması" tümcesinde "okuduğunuz" kelimesindeki "n" harfi "m" ye dönüştüğünde cümle yeni bir anlam kazanmaktadır. Bu yararlı bir mutasyondur, çünkü yeni cümlemiz de anlamlıdır. Ama cümlemizden "harflerin" kelimesini çıkarttığımızda cümle anlamında tahribat meydana gelecektir. Bu da zararlı bir mutasyondur.

Meydana gelen değişimlerin kimi de hiç bir olumlu ya da olumsuz etkiye neden olmayabilir. Bunu da "bir" kelimesinin "bi" ye dönüşümü olarak temsil edebiliriz. Cümledeki yapısal değişikliğe rağmen anlam bakımından hiçbir değişiklik yoktur. Bu tip mutasyonlara nötr=etkisiz mutasyonlar denilir (Protein yapısında olumsuz ya da olumlu etki yapmayan mutasyonlar). Zararlı ve faydalı mutasyonların görülme sıklığı çok az iken etkisiz mutasyonların sıklığı fazladır.

Tahrip edici zararlı mutasyonların daha çok gerçekleşiyor zannedilmesinin nedenlerinden birisi de zararlı mutasyonun etkisini yeni doğan canlının fizyolojisinde (fenotip) direkt olarak göstermesindendir. Canlı ya yaşayamayacaktır ya da sakat bir şekle bürünecektir. Yararlı veya etkisiz mutasyonların ise tanınmaları zordur, çünkü etkilerini canlının anatomisinde direkt olarak göstermeyebilirler.

"Faydalı mutasyon oranı" çok az iken yeni özelliklerin oluşması dolayısıyla yeni türlerin evrimi nasıl gerçekleşmektedir?

İlk önce Darwin'in geliştirdiği "doğal seçilim" mekanizmasının ne olduğunu kavramamız gerekecek.

Doğal seleksiyon mekanizmasına göre herhangi bir özellik=gen bulunduğu canlılarda popülasyon içerisindeki diğer bireylere göre "hayatta kalabilme" açısından avantaj sağlıyorsa bu genin sıklığı (frekans) zamanla artacak ve popülasyonda baskın hale gelecektir.

Örneğin; bir ceylan popülasyonunda, çitalardan hızlı koşabilmesi sayesinde kurtulabilen ceylanların oranı (=dolayısıyla hızlı koşmalarını sağlayan genler) popülasyon içerisinde kendiliğinden artacaktır.

Şimdi asıl konuya dönersek… Doğal seçilime uğrayan bireylerin çevreye uyumunu sağlayan mutasyonlar büyük olasılıkla çevre koşulları değişmeden önce meydana gelmiştir. Ortam koşulları değişmeden önce canlıya ne yarar sağlayan, ne de zarar veren bu Etkisiz=Nötr

mutasyonlar ortam koşullarının değişmesiyle kendilerini belli ederler; yâni ortam koşulları değiştiğinde, bulundukları canlıların yaşama şansını artırabilirler. Nâdir görülen faydalı mutasyonların aksine nötr mutasyonlar canlılığın evriminde lokomotif görevi görürler. Bu mutasyonlar değişen ortam koşullarına göre canlıya yarar da zarar da verebilir.

Dogal-Seleksiyon

Diğer bir örnek vermek gerekirse… Laboratuar ortamında bir bakteri kültürünün üzerine onları öldürecek antibiyotikler verildiğinde hepsinin ölmesi beklenirken az da olsa birkaç bakterinin çoğalmaya devam ettiği görülecektir. Hayatta kalan bu bireylerde de nötr mutasyonlar etkisini göstermiştir. Bu bireylerde antibiyotiğe dirençli olma özelliği onlara antibiyotik verilmeden önce oluşmuştu; ancak antibiyotik verilmeden önce bu özelliğin hiçbir olumlu ya da olumsuz katkısı yoktu. Yalnızca ortam koşulları değiştiğinde kendini gösterebildi ve kimisine hayatta kalma şansı verdi. Eğer verilen antibiyotiğe dayanıklılık sağlayan bu mutasyon (gen) bulunmasaydı ortamdaki tüm bakteriler yok olacaktı.

Doğal seçilimin hangi yönde ortaya çıkacağı bilinmediği için, bir canlı türünde etkisiz mutasyon çeşidinin fazla olması türün değişen koşullara uyum yeteneğini artıracaktır.

Türlerin değişime uğradıklarının kanıt(lar)ı var mıdır?

Çevre şartları değişiyor ise türler de değişime uğrayacaktır (binlerce, hatta milyonlarca yıl sürecek bir süreç). Bundan 30–40 yıl öncesine kadar değişimin izlerini belirlemenin tek yolu sadece bulunan “fosil” bulguları üzerinde yapılan tetkikler iken, artık gelişen moleküler biyoloji teknikleriyle tür içi çeşitlenmeler ve türler arası farklılıklar moleküler düzeyde takip edilebilmektedir. Hatta moleküler izlerden yola çıkarak türlerin birbirlerinden ne kadar zaman önce ayrıldıkları da belirlenebilmektedir. Bu konuyla ilgili olarak iki örnek verelim:

İlk örneğimiz çok hızlı evrimleşebilen virüslerden… Bilindiği gibi AIDS hastalığına neden olan HIV–1 virüsü, girdiği canlının savunma sistemi hücrelerinde kendisini çoğaltarak hücreleri işgâl eder. Bu işlemini gerçekleştirebilmesi için kendisi için çok önemli bir enzim kullanmaktadır. AIDS hastalığı insanlık için ciddi bir tehlikeye dönüşmeye başlayınca, bilim insanları virüsün işlemini icra edebilmesi için kullandığı bu enzimi hedef alan ilaç geliştirdiler. Fakat zamanla virüsün bu ilaca karşı direnç kazandığı gözlendi. Bu gelişme üzerine virüs üzerinde yapılan genetik çalışmalar virüs tarafından kullanılan enzimde tek bir aminoasidin değişimine neden olan bir mutasyonun gerçekleştiği bulunmuştur. Bu nokta mutasyonu sonucu enzimin yapısında/fonksiyonunda meydana gelen küçük değişiklik ilacın hedeflenen enzime etki edememesine neden olmuştur.

Diğer örneğimiz bir akbaba türü üzerine… Şimdiye kadar kaydedilmiş en yüksek kuş uçuşu 11.300 metre (bu yükseklikte oksijen basıncı deniz seviyesindekinin %25’ i kadardır) yükseklikteyken bir jet uçağına çarpan Ruppeli akbabasına ait. Bu yükseklik, Everest Tepesi’nin yüksekliğinden 2000 metre daha yüksektir. Yükseklik arttıkça oksijen yoğunluğunun hızla azalmasına bağlı olarak yüksekte uçan kuşlar oksijen bakımından, alçakta uçan akrabalarından bütünüyle farklı bir ortamda yaşarlar.

*Ruppeli akbabası*nın daha alçaklarda yaşayan bir akrabası olan *beyaz başlı akbabanın* kanda oksijen taşıyan hemoglobin molekülleri karşılaştırıldığında Ruppeli akbabasındaki molekülün

diğerine nazaran üç aminoasidinin farklı olduğu belirlenmiş. Hemoglobin moleküllerindeki bu küçük farklılık Ruppeli cinsindeki molekülün oksijen bağlama kapasitesini artırmaktadır. Yâni canlının genetik materyalinde meydana gelmiş küçük bir değişiklik bir akbaba türünün çok olağan dışı bir yaşam koşuluna uyumunda yeterli olabilmiştir.

Bu konuda dikkat etmemiz gereken çok önemli bir nokta da şudur: Şartlar değiştiği için canlının moleküllerinin yapısı, anatomik düzeyde morfolojisi değişmiyor ya da yeni bir işlev kazanmıyorlar. Canlıların da bilinçli bir davranışları yok! Kendileri yeni yeni belirli özellikler kazanmaya zorlamıyorlar. Ruppeli akbabası daha yüksek bölgelerde uçmaya başladığı için genetiğinde değişim meydana gelmiyor, genetiğinde değişiklik meydana geldiği için yükseklerde uçabilmeye başlıyor.

Moleküler dizi analizi karşılaştırmaları yaparak bu iki cins akbaba türünün ortak bir ata akbabadan ne zaman ayrıldıkları da rahatlıkla belirlenebilir.

"Değişimin" diğer bir kanıtı da bilim insanlarının laboratuarlarda yapmış oldukları "yönlendirilmiş evrim" çalışmalarıdır. Bu çalışmalar ile tek hücreli canlılara belirli sınırlar dâhilinde istenilen özellikler kazandırılmaktadır. Yâni doğada gerçekleşen sürecin hızlandırılmış taklidi, "yapay evrim"!

Bu çalışmalarda üzerinde her türlü mikroorganizma ve virüslerin etkisinden arındırılmış besi yerlerinde tek bir tane bakteriden milyonlarca klon (kopya) elde edilir. Bu tek bakteri (her yirmi dk. da bir bölünürler) binlerce kuşak geçecek bir şekilde bölünmeye ve çoğalmaya bırakılır. Bakteriler çok hızlı bölündükleri ve hızlı bölünmelerinin sonucunda DNA'larında bölünme esnasında meydana gelen hatalar (mutasyon oranı) yüksek oranlara ulaştığından bu geçen zaman içerisinde genetik çeşitlilik meydana gelir. Bu süreçlerde bakteri için hayati öneme sahip DNA bölgelerinde değişim meydana gelirse bu bakteriler ölecek; etkisiz=nötr mutasyonlar ise saklı, sessiz, etkisiz kalacaktır.

Elde edilen bu bakteri kültürlerine hangi özellik kazandırılmak isteniyorsa (çinko, kurşun gibi ağır metallere, yüksek tuz, alkol konsantrasyonuna dirençlilik gibi) belirli aralıklarla ilgili maddeler (alkol, tuz, ağır metaller vs.) besi yerlerine bırakılarak bakteri kültürlerinde meydana gelen değişimler gözlenir.

Sonuç olarak milyarlarca bakteri kendilerine zarar veren madde yüzünden ölürken, bakterilerin kimisinde de genetik değişimlerinden dolayı hiçbir etkiye maruz kalmayacaktır. Artık bilim insanlarının elinde çinkoya, kurşuna, yüksek tuz, alkol konsantrasyonlarına dirençli kültürleri olacaktır.

Bu yapılan çalışmalar doğada uzun süreçlerle meydana gelen değişimlerin insan eliyle hızlandırılmış versiyonlarıdır.

Fosil bulguları canlıların milyonlarca yıl geçmiş olsa da evrime uğramadığını söylüyor?

Evrim teorisi bütün organizmaların ille de evrimleşmek zorunda olduğunu söylemez. Ortam koşullarının değişmediği durumlarda, "doğal seleksiyon" mekanizması gereği canlıların morfolojisi korunur. Yeryüzünde milyonlarca yıl geçmiş olsa da büyük ölçüde değişimler geçirmemiş ortamlar da vardır.

Bunun yanı sıra türler fosillerden anlaşılamayacak bir şekilde de evrimleşmiş olabilirler. Milyonlarca yılda morfolojik olarak değişmediği halde örneğin bağışıklık sisteminde bir evrim meydana gelmiş olabilir ki bu tip sistemler fosil izler bırakmazlar.

Ve son olarak, bir takım fosilleri göstererek canlıların milyonlarca yıldır değişmediğini iddia eden grupların konunun uzmanı kişiler olmadığını da bilmek gerekir. Üzerinde hiçbir inceleme yapmadan –ki bu fosil bilimcilerin işidir- fosillerin dış görünüşlerine bakarak yanıltıcı yorumlar yapmak bilim dışıdır ve etik değildir.

Kompleks moleküller, organlar, sistemler nasıl ortaya çıkıyor? Bütün bunlar "doğal seçilimle" açıklanabilir mi?

Bu sorunun cevabı "birikimli seçilim"dir.

Bir deniz kıyısında yürürseniz çakıl taşlarının sahil boyunca gelişigüzel durmadıklarını fark edersiniz. Küçük ve büyük çakıl taşları ayrı ayrı kuşaklar halinde sıralanmış, düzenlenmiş ve seçilmiştir. Bu oluşuma neden olan fiziksel kuvvetlerdir. Dalgalar çakılları sahile vurur, çakıllar da büyüklüklerine göre farklı tepki vererek kumsalda farklı yerlere dizilirler ve çok basit bir düzen oluştururlar. Böyle gelişigüzel olmayan bir şekilde düzen oluşturan sistem örnekleri çoktur. Bu "tek basamaklı seçilime" örnektir.

Canlıların örgütlenmesi ise birikimli seçilimin ürünüdür. Tek basamaklı seçilimdeki tek bir seferlik düzenlenme yerine, birikimli seçilimde her düzenlenme işleminden sonra ayrıca bir eleme işleminden de geçilir. Birinci elemeyi geçen (hayatta kalabilen canlı veya avantaj sağlayan herhangi bir özellik) ikinci, üçüncü… elemeye geçer. Varlıklar birçok nesil boyunca düzenlenerek seçilirler. Doğal seleksiyonun, birikimli seçilimin karmaşık yapılar meydana getirebilmesi bu şekilde olur.

"Tek basamaklı seçilim" (her yeni denemenin diğerinden bağımsız olduğu seçilim) ile herhangi bir proteinin oluşma olasılığı sıfırdır, ama doğada gerçekleşen birikimli seçilim ile bu oluşum makul bir olasılığa indirgenir. Her ilerleme (ne denli küçük olursa olsun) sonraki yapılandırma için temel alınır. Evrimde rastlantı küçük bir bileşendir; ama temeli bu birikimli seçilimdir.

Rastgele meydana gelen" mutasyonlar yeni canlı türlerini nasıl ortaya çıkartıyor? "Olasılık hesapları" bu tür "yeni oluşumların" kendiliğinden oluşmalarına izin veriyor mu?

Bir tür içerisinde mutasyonlar sonucu genetik çeşitliliğin olabileceğini (farklı göz renkleri, kan grupları vs.) biliyoruz. Bu durumun bin adım daha ötesini düşünmemek için hiç bir neden yoktur. Birkaç yüz ya da bin yılda aynı tür içerisinde meydana gelen bu tip varyasyonların milyonlarca yıllık zaman dilimlerinde birikmesiyle, yâni farklılaşmanın daha da fazlalaşmasıyla alt türler ve nihayet yeni türler oluşabilmektedir.

Özellikle bir popülasyonun coğrafik izolasyonlarla-engellerle (bir kara parçasının çökmesi, kıtaların birbirinden ayrılması, yüksek dağlar) farklı parçalara ayrılması ve popülasyon parçaları arasındaki gen alışverişinin (çiftleşme) engellenmesi ile zamanla iki bölge canlılarının kendilerine has gen havuzları ortaya çıkar. Binlerce yılda biriken değişimler yeni

nesilleri ata türden iyice uzaklaştırır, hatta o kadar ki ata türün bireyleriyle yapılan çiftleşmeler verimsiz ürünler vermeye başlar. Bu artık yeni bir türün oluştuğunu gösterir. Unutulmaması gereken nokta bu tip süreçlerin insan aklının alamayacağı kadar uzun binlerce, milyonlarca yılda gerçekleştiğidir.

Etrafımızda gördüğümüz ve hatta birbirlerine benzemeyen çeşitli köpek türleri (fino, buldok vb.) sadece birkaç bin yıl içerisinde kurtlardan evrilmiştir. Oranlama yapabilmek için bu farklılaşma için geçen süreyi 1 adım olarak kabul edersek; dik yürümeye başlayan insanların yaşadığı dönem bizden tam 3200 m uzaklıkta olacaktır. Dünyada canlılığın başladığı dönem ise Londra'dan Bağdat'a kadar bir uzaklık…

Evrim teorisine göre örneğin bir kurbağa evrimleşip bir sürüngene dönüşebilir mi?

İnsanlar tarafından yanlış bilinen hususlardan birisi de evrim teorisinin bu tarz, büyük çapta ve kısa sürede meydana gelen değişimleri öngördüğü düşüncesidir. Bu tarz dönüşümler asla mümkün değildir. Bir Kurbağa ile bir sürüngen arasında yeterli büyüklükte genetik farklılık vardır. Bir kurbağayı tek bir/bir kaç seferde bir sürüngene dönüştürecek mutasyonların olma olasılığı sıfırdır. Evrim teorisi türler arasında yavaş yavaş gerçekleşen değişimlerin olduğunu belirtir.

Evrim teorisine göre bütün bu karmaşık yapılar, canlı yaşamları salt rastlantılar sonucu mu oluştu?

Evrim, bazı grupların yanlış olarak telkin ettiği gibi bir tesâdüfler teorisi, rastlantılarla ilerleyen bir olgu değil, biyokimyasal kanunların etkinliğiyle zorunlu olarak KENDİLİĞİNDEN ilerleyen bir gereklilikler GERÇEĞİdir.

Rastgele meydana gelen sadece mutasyonlardır. Rastgele olarak adlandırılması da genetik değişikliğin nerede ve ne zaman ortaya çıkacağının önceden bilinememesinden kaynaklanmaktadır.

Evrim'in ilerletici mekanizması olan "doğal seçilimde" ise rastlantı yoktur. Çünkü doğal seçilim bir popülasyondaki canlılardan, diğer canlılara göre ortam şartlarına uyum sağlayamayan, gelecek nesillere genetiğini iyi bir şekilde aktaramayan canlıların zamanla popülasyon içerisinden elenmesidir. Uyum sağlayan bireyler-popülasyonlar ise otomatik olarak seçilir. Seçim işlemi rastgele değildir!

500 aminoasitlik bir proteinin rastgele oluşabilme olasılığı tüm şartlar göz önünde bulundurularak hesaplandığında 10^{950} 'de 1, yâni sıfır ihtimal çıkıyor*[2]*. Bu hesaplama da kendi kendine oluşumun imkânsızlığını göstermektedir?

/[2]Bu yanıltıcı hesaplamalarda 1- Protein zincirindeki bütün aminoasitlerin doğru çeşitte ve dizilimde olmaları, 2- Zincirdeki bütün bu aminoasitlerin hepsinin sol-elli olmaları, 3- Bu aminoasitlerin birbirleri arasında yalnızca "peptid bağı" denilen özel bir kimyasal bağla bağlanmaları şartları göz önünde bulunduruluyor./

Protein zincirindeki bütün aminoasitlerin doğru çeşitte ve dizilimde olmaları gerekir???

Bu tarz bol sıfırlı olasılık hesaplarında yapılan hata proteinlerin tek basamakta, tek bir adımda rastgele oluşacaklarının düşünülmesidir. Elbette ortalama olarak bu büyüklükte bir proteinin tek basamakta ortaya çıkma ihtimali tereddütsüz sıfırdır. Ama evrimin mantığı belirttiğimiz üzere birikimli seçilimdir. Birikimli süreci hesaba katarsak proteinlerin oluşumunda da avantaj sağlayan birçok ara basamağın varlığını göz önünde bulundurmamız gerekecektir.

Yapılan hesaplamalardaki en büyük hata hesaplamaların yeryüzünün son dönemlerinde nihâi hâlini almış proteinler üzerinden yapılıyor olmasıdır. Fakat ilkel dünyada ilk meydana gelen proteinler [3]–[4] çok basit yapılıydılar ve kademe kademe gelişerek günümüzdeki son hallerine gelmişlerdir.

/[3] Proteinlerin ilkel dünyada kendiliğinden nasıl meydana gelebileceklerini anlatan model üzerinde "İnsan'ın Evrimi" bölümünde durmuştuk./

/[4]Bu ilkin yapılar "protein" olmaktan çok çeşitli uzunluklardaki aminoasit zincirleri idiler./

Meydana gelen bu basit yapılı proteinlerin (=aminoasit zincirlerinin) % 0'dan % 100'e kadar bir etkinlikte-verimlilikte belirli bir aktivitesi, yâni işlevi olacaktır. Elbette hiç biri % 100 etkinlikle çalışmak zorunda değil.

Günümüzde dâhi mutasyonlar sonucu tamamen yepyeni, daha önce görülmemiş proteinler ortaya çıkmaktadır (bir örnek olarak *Nylonase enzimi*). Bu enzim % 2'lik bir verimle çalışsa da hücre için işlev görmekte ve tarihimizde çok da fazla geçmişi olmayan naylon yapıları yıkabilmekte ve bu sayede bakteri naylon yiyebilmektedir. Bu enzim kelimenin tam anlamıyla sıfırdan üretilmiştir. Çünkü enzimi kodlayan DNA dizisine benzer bir dizi daha yoktur. Genetik biliminde "çerçeve kayması" adı verilen bir mutasyon çeşidiyle ortaya çıkmıştır.

Bu hayatın başlangıcı için de benzer şekildedir. Yeterli uzunlukta üretilen (20–25 aminoasitlik) rastgele dizilimler oluşturan aminoasitler belirli elektriksel yüklere, kuvvetlere sahip olduklarından hayatın başlangıcında kısıtlı sayıdaki birkaç temel biyokimyasal reaksiyonda düşük verimlilikte de olsa (%1 olsa bile) rol oynayacaktır. Verimliliğin artışı ise zâten milyonlarca yılda gerçekleşecektir.

Bugün biliyoruz ki, birçok proteininin sabit, rijid ve değişmez bir yapıları yoktur. Proteinlerin öyle bölgeleri vardır ki, bu bölgelerdeki hemen hemen bütün aminoasitler başka aminoasitlerle değişse/değiştirilse bile protein yapısında bozukluk meydana gelmemekte, protein kararlı 3D yapısını koruyabilmektedir. Değişimler bir enzimin aktif bölgesinde olursa hücreye büyük zararlar verebilir. Aktif bölgeyi oluşturan aminoasitleri değiştirmeden diğer bölgelerde değişiklik yapılsa, hatta birkaç tane aminoasit çıkartılsa dâhi enzimin verimliliğinde düşüş olmayabilir! Bu durum belirli bir esnekliği[5] göstermektedir.

/[5]Bu esneklik proteinlerin tek bir aminoasidi mutasyon sonucu değişse protein işlevsiz hâle gelecektir iddialarını da çürütmektedir./

Enzimlerin aktif bölgelerinde en çok rol oynayan aminoasitler bellidir. Bu belirli aminoasitlerin yoğunlukta olduğu ilkel zincirler hayatın başlangıcında düşük

verimliliklerde olsa da etkinlik göstermiş olabilirler. Bunu kimya yasalarından dolayı rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Hücre genetiği tarafından kodlanarak kaydedilen bu ilkin dizilere başka aminoasitlerin de eklenmesiyle fonksiyonlarını daha iyi icra edebilecek daha komplike proteinler ortaya çıkacaktır. Aradan milyarlarca yıl geçtikten sonra (günümüzden) kademe kademe oluşmuş bir proteinin şimdiki dizilimine bakarak olasılık hesaplamaları yapmak bu yüzden yanıltıcıdır.

2- Zincirdeki bütün bu aminoasitlerin hepsinin sol-elli olmaları gerekir???

Canlı bünyelerinde sol elli aminoasit olmasının nedeni de seçilimdir, tesadüfler değil. Çünkü doğa tasarruf etmekten yanadır ve genelde en az enerji formunutercih etmektedir. Sol elli aminoasitlerin reaksiyonlara girerken veya suda çözünmüş bulunurken moleküler bağ yapma yetenekleri ve belli bir 3D yapıda sağ elli formlarına göre daha az enerji ile durması onların doğa tarafından seçilmelerini sağlamaktadır.

Ayrıca belirtmek gerekirse, 1993'te John R. İron'in uzaydan gelen meteoritlerde ve donmuş tozda sol elli aminoasitlere daha fazla rastlandığını ispatlamıştır. Bu ek durum da, aminoasitlerle reaksiyona giren moleküllerin zamanla sol elli formları tercih etmesini sağlamış olabilir.

3- Bu aminoasitlerin birbirleri arasında yalnızca "peptid bağı" denilen özel bir kimyasal bağla bağlanmaları gerekir???

Eğer aminoasitler sulu bir ortama koyulursa suyla H bağ yapma eğilimi daha fazla olacağı için elbette kendi aralarında peptid bağının kurulması çok düşük olacaktır. Fakat yoğun bir ortamda, reaksiyonu hızlandıracak ve aminoasitleri bir araya getirecek ilgili bir katalizör bulunduğu takdirde reaksiyonun gerçekleşmemesi, yâni peptid bağlarının kendiliğinden kurulmaması için hiç bir sebep yoktur. Okyanus diplerindeki kil=çamur yüzeyleri bu aminoasitlerin bir araya gelerek peptid bağı kurmalarında yoğunlaştırıcı ortamlardır. Bunun dışında güneş veya volkanik faaliyetler sonucu küçük su havuzlarındaki suyun buharlaşması ile böyle ortamlar da meydana gelmiş olabilir.

Atalarımız maymun mu?

Evrim denilince insanların aklına ilk gelen sorulardan, daha doğrusu bilinen yanlışlardan birisi de insan türünün maymunlardan dönüştüğünün zannedilmesidir. Hâlbuki "maymundan insana geçiş" diye bir durum söz konusu değildir. Maymungiller ile İnsan'ın ortak atası olan canlı türünden Şempanzeler, Goriller, Gibbonlar, Orangutanlar ve insan türleri farklı doğa koşullarına uyum sağlayıp evrilerek ayrılmıştır.

Evrim teorisinin öngördüğü geçiş formlarının bulunamadığı söyleniyor, doğru mu?

Evrim teorisi bir gereklilik olarak geçiş formlarının var olması gerektiğini söyler. Bu ara formlar yoksa evrim denen bir olgudan bahsetmemiz de doğru olmayacaktır.

Geçiş formları birbiri ardı sıra gelen türler arasında özellikler gösteren (bir türle diğer bir tür arasında bir değişimi gösteren) canlılardır diyebiliriz. Geçiş formu fosilleri boşluklarla

beraber çok sayıda bulunmuştur. Gerek türler arasında gerek cinsler arasında ve de daha yüksek derecedeki taksonomik sınıflar arasında da (Balıklarla tetrapodlar (dört bacaklı hayvanlar) arasında, sürüngenlerle kuşlar arasında, amfibiyenlerle sürüngenler arasında, balıklarla amfibiyenler arasında, sürüngenlerle memeliler arasında) geçiş fosilleri bulunmuştur.

Fosil bilimciler tarafından çok sayıda bulunan geçiş formlarına insan türü ile ilgili buluntulardan örnek verilebilir. Bu örnekler şempanzelerle ortak atadan ayrılan, insana giden daldaki geçiş türleridir. *Australopithecus anamensis, Ardipithecus, Australopithecus afarensis, Homo neanderthalensis, Homo erectus*… Bunlar *Homo sapiens*'e (modern insan) giden yolda arkeologlar tarafından kazılar sırasında bulunup, çıkarılmış ve tayin edilmiş geçiş fosilleridir.

Evrim sürekli olduğundan dolayı şu an modern insan olarak adlandırılan bizler (*Homo sapiens sapiens*) dâhi milyonlarca yıl sonraki nesillerimize göre birer geçiş formu niteliğinde olacağız. Yâni, gerçekte her tür aslında bir ara formdur.

Evrim şayet milyonlarca yıldır sürüyorsa ve bir kaç milyon canlı türü "birikimli aşamalarla" meydana gelmişse, türler arası ara formların sayısının da milyarları bulması gerekmektedir, fakat buluntular aksini göstermektedir?

Bu konuda düşünülmesi gereken konu fosilleşmenin çok zor gerçekleşen bir doğa olayı olduğudur. Fosilleşme kolayca meydana gelmekte olan bir süreç olmadığından çok az sayıda fosil bulunabilmektedir. Eğer fosilleşme çok kolay gerçekleşen bir olgu olsaydı, yeryüzünün incelenen her yerinden çok sayıda fosilin bulunması gerekirdi; ama böyle bir şeye rastlanmıyor.

Örneğin, 200 yıl kadar önce nesli tükenerek yok olan; ama bir zamanlar milyarlarca nüfusuyla Kuzey Amerika'yı kaplayan bir güvercin türünün (*Ectopistes migratoriu*) neredeyse yok denecek kadar az fosili bulunmuştur. Yapılan kazılarda milyonlarcasının bulunması lazımken birkaç tanesi bile çok zor bulunmuştur. Benzer şekilde zamanında milyarlarca sayıları ve dev cüsseleriyle yeryüzünde yayılmış olan dinozorların da parmakla sayılabilir kadar fosilleri bulunabilmiştir. Bir türe özgü fosillerin bulunması bile çok zor iken, geçiş formlarının bulunmasının zorluğu da ortadadır.

Akıllı Tasarım (AT) Teorisi?

AT bilimsel bir teorem değil, bir görüş, bir yorumdur. Çünkü ortaya konmuş somut bir delil, bir gözlem yoktur. AT'ye göre canlılar oldukça karmaşıktır, hatta her biri mükemmel yapıdadır ve bu karmaşıklığa tesadüfî süreçlerle ilerleyen evrim ile ulaşılamaz, bundan dolayı tüm canlılar "tasarlanmış olmak" mecburiyetindedirler.

Canlı yapılar mükemmel değildirler. Canlı yapılar mükemmel olsaydı örneğin basit nedenlerden hasta olmazdık. En basitinden iskelet sistemimiz mükemmel olmadığından ayakta fazla durduğumuzda belimizin ağrıdığını fark ederiz. Bir canlı hücresine, bir organizmanın işe yaramayan fazlalıklarına (erkelerdeki meme yapıları, yirmilik dişler, ensemizde-sırtımızdaki kıl kalıntıları, balinalardaki arka ayak kemikleri, genetik düzeyde işlevsiz yalancı gen dizileri) bakılarak hücrenin-canlının "akılsızca tasarlandığı" da

yorumlanabilir. Doğa fiziksel açıdan hem mükemmeldir, hem de değildir, bu etiketleme izâfidir ve tasarımda işlevsiz ya da fazlalık yapıların neden bulunduğunun akıllı tasarımcılar tarafından verilebilecek tatmin edici bir cevabı yoktur.

Örnek olarak Ökaryotik (çekirdekli) canlı hücrelerin genetik enformasyonunda bulunan "Hurda DNA" diye adlandırılan bölgelere bakabiliriz. Hurda DNA adı verilen bu bölgelerde çok büyük oranda işlevsiz bölgeler vardır. Örneğin "yalancı genler".. Bu diziler mutasyona uğrayarak işlevsiz hâle gelmiş bozuk gen yapılarıdır ve bizlere atalarımızdan miras olarak kalmışlardır.

Yalancı genlere (pseudogenes) C vitamini sentezleyen geni örnek olarak verebiliriz. Bu genin sentezinin birçok hayvanda gerçekleşmesine rağmen (kedi, köpek, domuz vs.) insanda ve diğer primat takımında (İnsanlar, tüm maymunlar, lemurlar sınıfı) işlevsiz olarak iz halinde, fazlalık olarak bulunur. Uzak geçmişteki atalarımızın [6]tersine, artık C vitamini sentezine eskisi kadar ihtiyacımız olmadığından bu gen zamanla kullanılmaz hale gelmiştir. C vitaminini sentezleyen bu gen bizlerde işlevsiz olmasaydı elbette bu vitaminin eksikliğinden kaynaklanan *skorbit hastalığına* yakalanmayacaktık.

/[6]İki organizmanın en son ortak atası birbirinden ne kadar uzaksa bu iki organizma arasındaki işlevsiz genlerin ortaklığı da o ölçüde az olacaktır. Şempanze ile insanın işlevsiz genleri karşılaştırıldığında farklılık çok azdır. Bir kemirgeninkiyle karşılaştırıldığında daha fazla, bir tahıl ile karşılaştırıldığında ise çok daha fazladır./

Anatomik düzeyde canlılarda iz halinde kalmış, fonksiyonu zamanla değişmiş ya da güdükleşmiş yapılara örnek olarak; bazı yılan türlerindeki işlevsiz ayak ve kalça kemiklerini, kör mağara balığındaki göz kalıntılarını (göz çukurları vardır; ama gözler yoktur), atlardaki ek ayak parmak kemiklerini, suda yaşayan balina fosillerinde bulunmuş olan ve günümüz balinalarında da hala gözlenebilen olan arka ayak kemikleri (ki bir zamanlar karadan suya geçişin izleri), uçamayan kuşlarda ve böceklerdeki indirgenmiş, güdük kanatları, vampir yarasaların ağızlarındaki azıdişlerini, insandaki indirgenmiş kuyruk sokumu, bazı insanlarda çıkmayan yirmilik dişleri, erkeklerdeki işlevsiz memeler ve meme dokusunu, kimi insanlarda görünen ense ve sırt kıllarını, tavuk embriyonunun gelişimi sırasında bir kaç haftalığına oluşan ama daha sonra kaybolan ek parmakları verebiliriz.

Bir "bilgisayarı, televizyonu vs." gören kişi tarafından bu eşyanın "kendi kendine oluşamayacağı", "bir tasarımcının elinden çıktığı düşünülür. Benzer mantıkla, doğada daha kompleks tasarımlarda bulunan canlılar, sistemler salt fizikokimya-biyoloji kanunları çerçevesinde nasıl kendi kendine meydana gelebilir ki?

Bu benzetmedeki hata bilgisayarlar ya da televizyon gibi insan yapımı –dolayısıyla tasarımcısı olan- âletlerin canlılar gibi üreyip çoğalma özelliklerinin olmadığının düşünülmemesidir. Tasarlanmış bütün bu eşyalar canlı olmadıklarından genetik materyallerini gelecek kuşaklara aktaramazlar! Doğal olarak tüm özelliklerinin kaydedildiği genetik yapıda meydana gelecek değişiklikler=mutasyonlar de aktarılamayacaktır. Canlılardaki mutasyonların gelecek nesillere aktarılarak birikmesi ise yeni özelliklerin ortaya çıkışını sağlayacaktır. Televizyonlar veya bilgisayarların ataları olmadığından, üreyemediklerinden ve değişimlerini aktaramadıklarından (bir canlının sahip olduğu özellikler bulunmadığından) mutlak surette tasarımlanmak zorundadırlar.

“İndirgenemez karmaşıklıktaki [7]” yapıların kademeli olarak ortaya çıkışı mümkün değildir. Çünkü yarım göz, yarım kanat, yarım akciğer vs. canlıya bir yarar sağlamayacaktır! Bu yüzden bu tip yapıların bir anda yaratılmış olmaları gerekir.

/[7] “İndirgenemez Komplekslik (İK)” savı canlılarda mevcut birçok karmaşık yapının kendisini oluşturan temel bileşenlere indirgenemeyeceğini iddia eder. Bir parçanın bile eksik olması, hasar görmesi ilgili yapıyı tamamen işlevsiz kılacaktır. Bu yüzden İK savunucuları bu yapıların kademeli olarak evrimleşemeyeceklerini savlarlar./

Çok basit örneklemelerle cevap bulmaya çalışalım. Günümüzde gözlerindeki kataraktan dolayı ameliyatla göz merceğini aldıran birçok insan vardır. Bu kişiler tam fonksiyonla çalışan gözleri olan birileri kadar iyi göremeseler de hiç göremiyor değillerdir. Fark edileceği üzere bu durum hiç görememekten daha iyi bir aşamadır.

Göz merceğine sahip olmasa da bir canlı avının bulanık şeklini ve ne yönden geldiğini saptayabilecektir. En ilkelinden en kompleksine (hemen hemen tüm temel aşamalar) kadar bütün göz çeşitleri doğadaki hayvanlarda bulunmaktadır.

Yarım kanadı olan bir canlı bu kanatlarını ille de “uçmak için” kullanmak zorunda değildir. Güdük kanatları olan tavukların, devekuşlarının kuşlar gibi uçamadıkları ortadadır. Fakat bu küçük kanatlar canlının -uçup kaçamasa da- kısa bir süre için havalanmasını sağlayarak avcılara karşı bir avantaj sağlayacaktır. Yüksek bir yerden düştüğü zaman zarar görmesini engelleyecektir. Yarım kanatlılık veya kanadın sadece birkaç parçasına sahip olmak bile hiç kanat olmamasından her zaman daha iyidir.

Bugün ameliyat olup da normal bir akciğerin üçte biri ile yaşayan insanlar vardır. Bu kişiler hızlı yürüyemiyorlar (bu işlev yok); ama yürüyebiliyorlar! Bir kişide akciğer yüzey alanının kerte kerte azalmasının yaşamı sürdürebilme noktasında “ya hep ya hiç” türünden bir etkisi yoktur. Paralelinde, kişinin yürüme mesafesi ve hızı adım adım etkilenecektir. Yâni, ölüm belirli bir yüzey alanının altına düştüğünde ansızın gelmez.

Akciğer geliştiren ilk atalarımızın suda yaşadıkları hemen hemen kesindir. Günümüzde yaşayan balık türlerine bakarak bu ataların nasıl soluklandıklarına ilişkin modeller üretebiliriz.

Günümüz balıklarının çoğu suda solungaçlarıyla nefes alırlar, fakat çamurlu, bataklık sularda yaşayan birçok balık türü solungaçlarına destek olmak için ek olarak yüzeydeki havayı yutar. Bu balıklar ağzın iç boşluğunu bir çeşit ön-akciğer olarak kullanır. Bazılarında ise bu boşluk, kan damarlarınca zengin bir soluk alma cebi halinde genişlemiştir. Bu tek bir cebi şimdinin akciğerlerinde olduğu gibi, dallanmış milyonlarca cebe bağlayan aşamalı gelişen bir dizinin olması birikimli seçilimle gerçekleşecektir.

Temelde suda yaşayan ve soluklanan, fakat arada bir karaya çıkan bir balık (belki de kurak bir dönemde bir çamur birikintisinden diğerine atlayarak hayatta kalma savaşı veriyordur) bir akciğerin sadece yarısı değil, yüzde birine bile sahip olsa işine yarayacaktır. İlkel akciğerin ne kadar küçük/güdük olduğu hiç önemli değil, sonuçta bu akciğerle su dışında kalınabilecek bir süre vardır. Birikimli seçilim sonucu meydana gelen ufak değişiklikler milyonlarca yıl sonra karmaşık bir akciğer haline gelecektir.

Evrim Teorisi savaşı, çatışmacılığı, ırk üstünlüğünü, öjeniyi meşru göstererek Faşizm gibi kanlı ideolojilere yol göstermektedir!

Savaşı, çatışmayı, öjeniyi, faşizmi meşru gösteren belli ideolojilerin kendi ırklarının üstün ve dünyaya hâkim olmaları gerektiği üzerine kurdukları kavramlar Evrim teorisiyle ilişkilendirilemez, çünkü bu tür ırkçı düşünceler eski tarihlerden beri vardır. Savaş çığırtkanlıkları, faşist, kanlı diktaların, düşünce yapıları tarih boyunca hep olmuştur. Bu tür olguları savunan ideolojiler Evrim kaynaklı değildir. Faşist, materyalist dünya görüşlü yönetimlerin fikirleri, çıkartılan savaşlar biyolojiyi, evrimi ilgilendirmez, çünkü Evrim Teorisi bilimsel bir teoridir, bu ideolojiler "evrimi temel alsa bile" (ki ancak yanlış anlaşılmasıyla mümkün) evrim teorisini bağlamayacaktır.

Evrim, savaşı, çatışmayı "biyolojik bir gereklilik" olarak görür fikri büyük bir yanıltmacadır. Çünkü Evrim doğada gözlemlenen bir olguya, canlılar arasında "hayat mücadelesini" olduğuna ve en iyi uyum sağlayanın ayakta kaldığına işâret eder. Yâni sadece doğanın böyle olduğunu söyler; sosyal topluluklar oluşturmuş insan türünün "hayat mücadelesine, savaşmaya, çatışmaya" girmek zorunda olduğunu söylemez.

Irkçı, faşizan ideolojiler toplumların nasıl olmaları gerektiği konusunda fikir öne sürerler; evrim ise canlıların nasıl olduklarını, nasıl davrandıkları üzerine…

Dini verileri yanlış yorumlayıp referans alarak cihat ettiğini zanneden, ahlaki değerlerden yoksun, bilinçleri sarhoş olmuş birtakım teröristlere bakarak dinlerin terörizme zemin hazırladığını düşünmek ne kadar gerçek dışı ise, bilimsel bir teorinin bir takım ideolojilerle bir tutulması da düşünülemez. Irkçı, soykırımcı; ama dindar, İspanyol Yeni Dünya fatihlerinin katliamları, zencileri aşağılayan bazı Hıristiyanların durumu, (yanlış yorumlanan) Tevrat kaynaklı Yahudi ırkçılığı ya da Antisemitizm (Yahudi-Arap karşıtlığının) düşündürücüdür. Tüm bunların nedeni evrim teorisi midir? Yoksa…?

Evrim teorisine büyük bir katkı yapan Darwin eserlerinde bir takım grupların iddia ettikleri gibi canlıların "çatışma ve savaş" halinde olduklarını değil, "hayat mücadelesi"nde olduklarından bahsetmiştir.

Ama Darwin insanın hayvan sınıfına girdiğini söylemiştir!

Darwin'den önce, bir yaratılışçı olan Carl Linne'nin ve günümüzün sistematiğinde insan'ın yaşam ağacında konulduğu yer "primat" ailesidir. Bu yerleşim insanın hayvan gibi davranması gerektiğini göstermez, sadece insanın biyolojik açıdan hayvanî yapılara sahip olduğunu gösterir. Darwin primat ailesi içerisinde sınıflandırılmış olan insanın "hayvan" gibi davranması gerektiğini söylememiştir, evrim teorisi de böyle bir şeyi ileri sürmez. Aksine, evrim teorisinin öngörülerinden birisi de canlıların gelişmişlikleri oranında sosyalleşecekleridir. İnsan, çevresel şartlar gereği sosyal bir varlık olma yönünde evrimleşmiştir.

Darwin ırkçı ve Türk düşmanıydı, Türklere "barbar" demiştir.

“Barbar” diye kasıtlı çevrilen “beaten the Turkish hollow” kalıbı İngilizcede bir deyimdir. “beat someone hollow”, birisini “fena halde yenmek” demektir. Belgenin orjinalinde “barbar” ifadesi geçmemektedir.“beat someone hollow”:

Brit & NZ informal to defeat someone thoroughly

Darwin bu cümlelerinde aşağılama yapmıyor, sadece Avrupalıların daha medeni olduklarını söylüyor.

Hitler, ırkçı ideolojisini evrim teorisine dayandırdığını söylemektedir.

“Evrim Teorisi” ile “Nazi ideolojisi” arasında bir ilişki kurmaya çalışanlar nedense Hitler’in kendi kitabında, kendi beyanatlarında, (yâni birinci kaynaktan) faşist, ırkçı ideolojisini temellendirdiği “ilahi kuralları” nedense göz ardı ediyorlar. Bu tarz iddialara itibar edilmemelidir.

Hitler’in amacı, “aşağılık”, “alt insan” olarak kabul ettikleri Yahudi, Romen, Asyalı, Afrikalı milletleri elimine ederek Âri (asil, soylu) ırkın saflaştırılmasıydı. Ama bu evrim teorisi tabanlı değil, Hitler’in kendi ırkını üstün görüşü ve Germen tarihiyle ilgilidir. Hitler’in “Kavgam (Mein Kampf)”’ına baktığımızda iddia edilenin aksine farklı bir hikâye ile karşı karşıya kalmaktayız.

Hitler’in “Kavgam”’ kitabı incelendiğinde şu ifâdelere rastlanacaktır.

“Beyaz, Âri ırk Tanrı’nın özel kulları, Rabbin en yüksek suretidir (“highest image of the Lord”)” ve *“diğer aşağı ırkları Âri ırkı yönetmelidir”*. Bu cümlede, *Siyonist Yahudiler*in Tevrat’tan esinlenerek kendilerini Tanrı’nın en üstün ırk, diğer kalan bütün milletleri de “goyim/köle” olarak görmelerine benzer bir yaklaşım görmekteyiz.

“Bu kıtadaki insanlığın kültür ve medeniyeti Âri ırkın varlığına bağlıdır. Eğer Âri ırk yok olursa kültürün olmadığı karanlık bir çağın örtüsü dünyaya inecektir. Her kim Rabbin en yüksek suretine el kaldırmaya cesaret ederse o çok merhametli Yaratıcının kutsallığına, mucizesine hürmetsizlik etmiş olur ve cennetten kovulur.”

Hitler’e göre Âri ırka yapılacak bir yanlış Tanrıya yapılmış olan bir günahtır.

Hitlerin bu ırkçı görüşlerini evrim teorisinden esinlenerek değil, Beyaz Âri ırkın Tanrının seçilmiş, asil kulları olarak gördüğünden savunmaktadır.

“Bundan dolayı ben her şeye gücü yeten Yaratıcının isteklerine göre hareket ettiğime inanıyorum, eğer kendimi Yahudilere karşı savunmam gerekirse, ben Rab için savaşmaktayım”, “…en üstün insanlık seviyesini koruma ve geliştirme görevinin ‘her şeye gücü yeten’ tarafından bu yere verilmesi gerçekten üstün bir misyon olarak görünüyor.”

Sonuç olarak görüleceği üzere Hitler’in -kendi deyimiyle- “aşağı ırkları” yeryüzünden silme arzusu, biyoloji ya da evrim ile alakalı bir konu olmayıp, Tanrı tarafından kendisine verilmiş “üstün, ilahi bir misyon”, “Rabbin isteği” olarak görmesinden kaynaklanmaktadır.

’HARUN YAHYA SAFSATASI VE EVRİM GERÇEĞİ’

Ekim 05, 2008-Özdemir İnce-hurriyet

"BİLİM ve Gelecek", "Bilim ve Ütopya" adlı iki dergi yayınlanıyor Türkiye’de.

Bu iki dergi son yıllarda "evrim" ve "yaşamın tarihi" konularında özel sayılar yayınlıyor. Bu yayınların amacı Cumhuriyet’in temel değerlerinden olan "bilimsel görüş"ü savunmak.

Bilindiği gibi Harun Yahya adıyla yayınlar yapan Adnan Hoca, bilimin bulgularını, bilimsel gerçekleri dinsel bilgi ile açıklayan yayınlar yapıyor. Bu yayınlar Türkiye’de sınırlı bir taraftar bulmasına karşın dünyada ciddiye alınmıyor. Örneğin, Türkiye’de Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hoşgörüyle karşılanan Yaratılış Atlası’nın Avrupa ülkelerinde dağıtılmasına izin verilmedi.

Varlık ve varoluşu dine dayalı bilimsel görüşle açıklamaya çalışan safsata, ABD kaynaklı "Akıllı Tasarımcılık" adı altında sunuluyor.

Bir Araştırma

30.07.08 tarihli Sabah Gazetesi’nin yayınladığı bir haberi sizlere aktarmak istiyorum: "Muğla Eğitim Fakültesi’nin yaptırdığı bir araştırmaya göre, biyoloji öğretmenleri evrim teorisine mesafeli duruyor. Geleceğin biyoloji öğretmenlerinin yüzde 43’ü evrimin bilimsel geçerliliği olan bir teori olduğunu düşünürken, öğretmen adaylarının yüzde 30’u bu konuda kararsız. Evrim teorisine katılmadığını beyan eden öğretmenlerin oranı ise yüzde 16."

Oysa Milli Eğitim Temel Kanunu’nun 2. maddesinde, Türk milli eğitiminin genel amacının Türk milletinin bütün bireylerini "hür ve bilimsel düşünme gücüne değer veren kişiler olarak yetiştirmek" olduğu yazıyor.

DARWIN OLGUSU

Bilim dünyasında, Darwin’in Evrim Teorisi artık bir olgu olarak kabul ediliyor. Özellikle biyoloji ve tıp alanında yapılan bulgular Evrim Teorisi’ni doğrulamakta.

Ayrıca İngiliz Kilisesi, Charles Darwin’in düşüncelerini "aşırı savunmacı ve duygusal" davranarak reddettiği gerekçesiyle Darwin’den özür dilemekte. Kilise artık Kopernikus’un, Galileo Galilei’nin ve Bruno’nun astronomiyle ilgili teorilerine karşı değil.

Ama Türkiye’de Evrim Teorisi’ne karşı olan Yaratılış dogmasının okullarda birlikte öğretilmesi isteniyor; bu dogmanın din derslerinde öğretilmesiyle yetinilmiyor, bir de (Milli Eğitim Temel Kanunu’na aykırı olarak) biyoloji derslerinde öğretilmesi isteniyor.

Size bu konuda bilim adamları tarafından yayınlanan "Harun Yahya Safsatası ve Evrim Gerçeği" (Bilim ve Gelecek Kitaplığı) salık vereceğim.

Dünya Düz Mü!

Bilimi dinin sınavına, dini bilimin sınavına sokmak saçmalıktır. Bilimi dinselleştirmek, dini inancı bilimselleştirmek de delice bir saçmalıktır. Saçmalıktır, ama din yobazları bu türden saçmalıkları adım başı yapmaktalar.

Aklı başında din adamları, din ve bilimin iki ayrı alan olduğunu, bu iki alanın birbirine karıştırılmaması gerektiğini söylüyorlar ve çok iyi ediyorlar. Bilim adamları Tevrat, İncil ve Kuran'ı bilimsel değerlerle inceleyecek olurlarsa toplumda huzur kalmaz. Müslüman din adamlarının Kuran'da dünyanın düz olduğunun yazılı olduğunu savunduğunu biliyor musunuz? "Tanrı'nın yeryüzünü düz olarak, gökleri de muhafazalı bir tavan şeklinde yaratması, insanların geniş yollarda yürüyerek kolaylıkla seyir ve seferlerde bulunmalarını sağlamak içindir. Tanrı bunu kitabında açıklar." (Taberi, "Milletler ve Hükümdarlar Tarihi", Cilt 1, S.3)

HARUN YAHYA'NIN BİLİMİN YANIT VEREMEDİĞİ İDDİALARI DÜNYA BÖYLE BİR ÂLİM GÖRMEDİ!

Ender Helvacıoğlu- 1 Mayıs 2007-bilimvegelecek

Bu bir mizah yazısı değil. Benim öyle bir yeteneğim yok. Yaptığım şey sadece Harun Yahya'nın Yaratılış Atlası'ndan bölümler aktarmak. Bu Atlas, yeteri kadar mizah unsuru barındırıyor. Hologram kapaklardan, kuşe kağıtlardan ve renkli fotoğraflardan gözleri kamaşıp Evrim Kuramına karşı güçlü bir yanıt verildiğini sananlara bazı gerçekleri göstermek istedik. İşte büyük âlim Harun Yahya'nın müthiş buluşları!

Harun Yahya (Adnan Oktar, yani Adnan Hoca) Evrim Kuramını çürütmek için iki tane 800 sayfalık bol resimli Yaratılış Atlası hazırlamış. Üstadın çeşitli konularda daha onlarca eseri var. 30.000 fotoğraf içeren 45.000 sayfalık bir külliyatın sahibi. Kitapları, aralarında Urduca ve Kishwahili, Hausa, Dhivalhi gibi Afrika dillerinin de bulunduğu 57 dile çevrilmiş. Kısacası ünü yedi kıtaya ve 72 millete yayılmış bir âlim!

Her şeyin uzmanı

Yaratılış Atlasları incelendiğinde Harun Yahya'nın felsefe, matematik, tarih, ilahiyat gibi alanların; fizik, kimya, astronomi, biyoloji, jeoloji gibi temel doğa bilimlerinin; sosyoloji, antropoloji, arkeoloji, filoloji gibi toplum ve insan bilimlerinin; tıp, genetik ve mühendislik gibi uygulamalı bilimlerin ve bütün bu bilim dallarının alt dallarının, ayrıntı konularda tartışma ve yorum yapabilecek kadar uzmanı olduğu anlaşılıyor. Dünya bugüne kadar bu çapta bir "âlim" görmedi! Harun Yahya her şeyin uzmanıdır.

Örneğin, Harun Yahya, aklınıza gelebilecek bütün canlı türlerinin uzmanıdır. Memeli, sürüngen, kuş, balık, böcek, bitki… hepsinin yapısını en ince ayrıntısına kadar bilir. Görülmemiş bir biyolog, zoolog ve botanikçi olduğu gibi, bunların hepsinin alt dallarında da uzmandır. Moleküler biyoloji, sitoloji (hücre bilimi), histoloji (doku bilimi), fizyoloji, anatomi, embriyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, taksonomi, ekoloji, viroloji, patoloji… aklınıza ne gelirse, hepsinde iddialı yorumlar getirecek, ortaya kuramlar atacak, tüm tartışma konularına nokta koyacak kadar bilgi sahibidir.

Harun Yahya, yaşamın kökeni sorununu çözdüğü gibi, dilin kökeni sorununu da bir çırpıda çözmüş bir dilbilimcidir: "Her şeye nutku verip konuşturan Allah, bizi konuşturdu." (Kuran, Fussilet, 21)

Harun Yahya, materyalizmi bir vuruşta alt eden ve böylece 5000 yıllık sorunu çözen bir filozoftur aynı zamanda.

Fosilin fotoğrafını göster, gerisine karışma!

Harun Yahya fosil bilimini gereksiz kılacak kadar (çünkü zaten hepsi aynen yaşıyor: Yaşayan Fosiller Teorisi!) müthiş bir fosil bilimcidir. Yahya, herhangi bir canlı fosilinin (hayvan, bitki, hangi canlı türü olursa olsun; hangi döneme ait olursa olsun) sadece fotoğrafına bakarak, onun bugün yaşayan akrabasıyla tıpatıp aynı olduğunu şıp diye anlayabilmektedir! 800 sayfalık Yaratılış Atlaslarının 600 sayfasında bu "hikmet"ini sergiler.

Kaplumbağa, sırtlan, tavşan, yılan, kurbağa, timsah, uçan balık, mersin balığı, yengeç, vatoz, istiridye, karides, ringa, ıstakoz, deniz kestanesi, çamur balığı, küre balığı, kerevit, kedi balığı, deniz lalesi, köpek balığı, deniz iğnesi, soyu tükenmiş veya yaşayan kuş türleri, çitlembik, eğrelti otu, kayın ağacı, zelkova, ginkgo, karaağaç, akasya, huş ağacı, söğüt, üvez ağacı, kayaarmudu, manolya, sekoya, gürgen, sabunağacı, kozalak, amerikan çınarı, incir, palmiye, keaki, kızılağaç, sakız ağacı, ceviz, söğüt, mazı, akdiken ağacı, dişbudak ağacı, hanımeli, at kestanesi, çıyan, hamam böceği, kambur sinek, bataklık böceği, gal sineği, buğday biti, sivrisinek, karasinek, kırkayak, arı, yakı böceği, yosun böceği, karınca, akrep, yaprak biti, pire, örümcek, tahtakurusu, yusufçuk, tatarcık, pedilid böceği, yaprak kınkınatlısı, kene, mayıs sineği, embioptera, sudakoşan böceği, ağustos böceği, trips, odun böceği, koşnil, çiçek böceği, yılan sineği, cırcır böceği, suikastçı böcek, çomak böceği, tos böceği, yürüyen çalı, dinozor… Bitki, hayvan, hangi canlı türü ve hangi dönemden olursa olsun… Harun Yahya bütün bu türlerin uzmanıdır. Hem de ne uzmanlık! Uzun uzun incelemeye gerek yok. İki fotoğraf yeter. Harun Yahya, bir fosilin (bir diş, kemik, kılçık, yaprak veya dal yeter!) fotoğrafına bakar bir de bugün yaşayan akrabasının fotoğrafına ve hemen kesin yargıya varabilir: "Aynı! Tıpkı Rabbimizin yarattığı gibi! Hiç değişmemiş, evrim geçirmemiş!"

Yahya, maymun ve insan konusunda ise gözü kapalı teşhis koyacak kadar bilgi sahibidir: Australopithecus, homo habilis, homo rudolfensis? Geçin onları, onlar maymundur! Homo erectus? Onlar, "700 bin yıl önce çok iyi inşa edilmiş gemilerle okyanus yolculukları yapıyorlardı"! Homo neanderthalis? Ha, o mu? O, "kızgın kumlarda biçimli sandaletlerle gezen" bir insan ırkıdır!

Bakın bu sayıdaki makalesinde Prof. Dr. Mehmet Sakınç ne yazıyor:

"Fosili tanıyabilmek ve onun hangi canlıya ait olduğunu bilebilmek için bazı kurallara ve özellikle de bilgilere gereksinim vardır. Sürüngenler için başka ya da bitkiler için çok daha başka bilgilere ihtiyaç vardır. İklim çalışmaları için farklı, ortamsal çalışmalar için farklı fosiller kullanılacağından bunlarla ilgili bilgi birikimleri de farklı olacaktır. Kısaca fosil bilimi o kadar çok yönlüdür ki nasıl kullanılacağı o kişinin bilgi düzeyinin derinliği ile orantılı olmak zorundadır."

Harun Yahya bütün bu fosilleri -hem de sadece fotoğraflarından- şıp diye tanıyabildiğine ve yorumlayabildiğine göre, demek ki bütün bu bilgilere sahip bir âlimdir!

Sizi gidi estetik düşmanları!

Harun Yahya'nın en iddialı olduğu alanlardan biri de "estetik"tir. Fizyoloji ile estetiği birleştiren kuramların sahibidir. Yaratılış Atlası'ndan birkaç örnek verelim:

"Gözler, çok iyi korunmalarının yanı sıra vücutta, görmeyi en rahat ve en ideal biçimde sağlayacak bir bölgeye yerleştirilmişlerdir. Acaba gözler yüzün başka bir yerinde, örneğin burnun altında bulunsalardı ne olurdu? Hem emniyet açısından riskli bir durum oluşur hem de estetik olarak oldukça çirkin bir görünüm meydana gelirdi." (Cilt 2, s.37)

"Gözlerin her yönden, olabilecek en ideal yerde, simetrik bir biçimde bulunmaları estetiğe de son derece uygundur. İki gözün arası ortalama tek göz boyundadır. Bu oran bozulduğunda, gözlerin arası daha açık veya daha yakın olunca yüzün tüm ifadesi değişir." (Cilt 2, s.37)

"Bugünkü en mükemmel ve estetik görünümlü canlılar oluşmadan önce, bu canlıların anormal organları ve estetik dışı görünümleri olmalıydı. Örneğin iki kulak, iki göz, burun ve ağızdan oluşan son derece simetrik insan yüzü meydana gelmeden önce, simetrisi bozuk olacak şekilde çok sayıda kulağı ve gözü olan, burnu iki gözü arasında veya çenesinde yer alan, gözlerinin bir kısmı kafasının arkasında veya yanaklarının üzerinde bulunan, burnu kulağının yerinde bulunup boynuna kadar uzayan ve bu şekilde milyonlarca hatta milyarlarca farklı şekilde örneklendirebileceğimiz anormal yüzler oluşmalıydı." (Cilt 2, s.31)

"Eğer Darwinistlerin iddiaları doğru olsaydı, tesadüflerin ve mutasyonların insan vücudunda pek çok orantısızlık, dengesizlik ve gariplik oluşturması gerekirdi. Kusursuz ve muntazam olan insan bedeninde, kafatasının kalça kemiği üzerinde gelişmesi, omuzlardan birden fazla kol kemiğinin çıkması, kaburga kemiklerinin veya kalça kemiğinin çok sayıda olması gibi anormallikler ortaya çıkardı. Kol veya bacak kemiklerinin şimdiki olduğu gibi düzgün değil, yamuk olması gerekirdi. Ancak bu şekilde tek bir örnek bile bulunmamaktadır." (Cilt 2, s.32)

"Hatta bu aşamaya gelmeden önce ayağının altında kulağı veya sırtında gözü olan, ağzı karnında yer alan, kafatasının içinde, bir yerine 2-3 ayrı beyne sahip, diz kapakları henüz oluşmadığı için ayakta duramayan, gövdesinin iki yanından birer tane yerine 3'er, 5'er tane farklı uzunlukta kol çıkan, ayak kemikleri dengede durabileceği şekilde öne değil arkaya veya yana bakan garip varlıklar da yaşamalıydı. Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapıların fosillerinden milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Ama tek bir tane bile yoktur. İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce göze sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelik kolları olan ve bu tarzda anormalliklere sahip pek çok insan fosili bulunmalıydı. Aynı bu şekilde her hayvan ve bitki türü için de anormal örnekler olması gerekirdi. Bütün deniz hayvanlarının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gerekirdi. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir." (Cilt 2, s.35)

Evet, bu kuramlara ve kanıtlara ne diyeceksiniz, estetik düşmanı Darwinistler? Çarpılmadığınıza şükredin!

Yahya'nın tarih tezi hangi bulgulara dayanıyor?

Harun Yahya, sümerolog, egyptolog, hindolog, sinolog, mayalog, inkalog, antropolog, paleoantropolog, sosyolog… kısacası her türlü "…log"dur.

Tarihin bambaşka biçimde yeniden yazılmasını gerektirecek çapta kuramların sahibi bir tarihçidir.

Buyuruyor:

"İlkel insan hiçbir zaman var olmamış, taş devri hiçbir zaman yaşanmamıştır."

"İnsan var olduğu günden bu yana insandır. Var olduğu günden bu yana da yüksek bir kültüre sahiptir. Dolayısıyla 'tarihin evrimi' de hiçbir zaman gerçekleşmemiştir."

Harun Yahya işkembeden atmıyor! Tarihin yeniden yazılmasını gerektirecek bu "tarih tezi" müthiş bulgulara dayanıyor. İşte Yaratılış Atlası'na göre bunlardan bazıları:

– 100 bin yıllık metal kap kalıntısı (Cilt 2, s.491, 494) (Hani metal kullanımı taş çatlasa 6-7 bin yıllıktı?)

– 33 milyon yıllık havan ve tokmağı (Cilt 2, s.495) (Darwincilere kalsa ilk primatlar sarımsak dövüyordu!)

– 213 milyon yıllık ayakkabı tabanı fosili (Cilt 2, s.495) (Siz dinozorları ne sanıyorsunuz? Çıplak ayakla mı geziyorlardı?!)

– 260-320 milyon yıllık altın zincir (Cilt 2, s.524) (Kertenkele ve kurbağaların da gelişmiş zevkleri vardır!)

– 300 milyon yıllık demir çömlek (Cilt 2, s.491, 494) (Demek ki demircilik ilk sürüngenler arasında revaçta bir meslekti!)

– 387 milyon yıllık demir çivi (Cilt 2, s.524) (Daha karaya çıkılmadığı söyleniyordu. Deniz kızları, köpek balıklarından korunmak için geliştirmiş olmasın?!)

– 2,8 milyar yıllık doğal yoldan oluşamayacak metal küreler (Cilt 2, s.491) (Buna artık söylenecek bir şey yok. Gelişmiş teknolojiye sahip bir bakteri veya virüs türü olsa gerek!)

Şaka değil, Yaratılış Atlası'nın yalancısıyız. Yahya'nın tarih tezi işte bu bulgulara dayanmaktadır. Şimdi gelelim daha yakın dönemlere…

Nuh'un gemisi buharlı gemiydi!

Harun Yahya'nın insanlık tarihine ilişkin çok önemli bulgularından biri, Hz. Nuh'un inşa ettiği geminin buharlı gemi olduğunu tespit etmesidir. Şimdiye kadar bildiğimiz, ilk buharlı geminin 22 Ağustos 1787 yılında Amerikalı mucit John Fitch tarafından Delaware nehrine indirildiği; 1807 yılında ise yine Amerikalı bir mucit Robert Fulton tarafından buharlı geminin ilk kez ticari olarak işletildiğidir. Bu büyük keşif ile birlikte Harun Yahya, insanoğlunun buharlı gemilere binlerce yıldır sahip olduğunu göstermiş oluyor! Yahya'nın bu konuda son derece sağlam kanıtları vardır. Kendisinden okuyalım:

"Kuran'da yer alan bilgiden Hz. Nuh'un inşa ettiği geminin buharlı bir gemi olduğu anlaşılmaktadır. Bu bilgiye, ayette yer alan 'tandır feveran ettiği zaman' ifadesiyle dikkat çekilmektedir. 'Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle…' (Hud Suresi, 40). Tandır hala çeşitli bölgelerde kullanılan bir tür ocaktır. Feveran etmek, fışkırmak ve kaynamak anlamındadır. Hz. Nuh'un gemisinin, tandırın feveran etmesiyle yani ocağın (kazanın) kaynamasıyla hareket etmeye hazır hale geldiği anlaşılmaktadır." (Cilt 2, s.529)

Harun Yahya'nın bu bulgusunun çok sağlam bir dayanağı daha var: "Nitekim Elmalılı Hamdi Yazar tefsirinde de, Hz. Nuh'un gemisinin 'kazanla çalışan yani bir tür buharlı gemi' olduğu açıklanmaktadır." (Cilt 2, s.529)

Yahya'dan sonra Hamdi de böyle düşünüyorsa, artık bize inanmak düşer!

Hz. Süleyman uçak kullanıyordu!

Hz. Nuh buharlı gemiyle dolaşır da, Hz. Süleyman uçakla gezmez mi?! Harun Yahya'nın teknoloji tarihine ilişkin bir diğer büyük keşfi de budur:

"Hz. Süleyman döneminde de, bu kutlu peygamber vesilesiyle bilim, sanat ve teknolojide çok önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Örneğin Kuran'da Hz. Süleyman döneminde uçak gibi hızlı ulaşım araçlarının kullanıldığına işaret edilmektedir: 'Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)…' (Sebe Suresi, 12) Bu ayet-i kerimede ulaşılması oldukça uzak olan mesafelere, Hz. Süleyman döneminde kısa sürede ulaşılabildiğine dikkat çekilmektedir. Bu, günümüzdeki uçak teknolojisine benzer bir teknoloji kullanılan, rüzgarla hareket eden vasıtalara işaret etmektedir." (Cilt 2, s.529)

Bu arada, uçak buharla çalışmayacağına göre Hz. Süleyman'ın çok daha gelişmiş makine ve motorların bilgisine sahip olduğu anlaşılıyor (Birkaç yorum da biz eklemek istedik!). Kaldı ki Harun Yahya da, Hz. Süleyman'ın "çok gelişmiş inşaat ve mimari teknolojisi kullandığını", "emrinde bina ustaları ve dalgıçlar bulunduğunu", "deniz altından petrol, altın gibi kıymetli madenleri çıkarıp işlediğini" belirtmektedir (Cilt 2, s.529).

Demek ki Hz. Süleyman uçağında kullandığı petrolü denizin altından çıkarmaktadır; binlerce yıl önce!

Harun Yahya, dönemin diğer hazretlerinin de yeteneklerine işaret etmiş. Örneğin Hz. Davut demiri işlemeyi ve zırh sanatını çok iyi bilmekte, Hz. Zulkarneyn de betonarme teknolojisinden faydalanmaktadır. Yahya'ya göre bunların hepsi Kuran'da yazmaktadır.

Bütün bunlardan, Nuh'un gemi inşaat, Süleyman'ın uçak ve petrol, Davut'un metalürji, Zulkarneyn'in de inşaat mühendisliği eğitimi aldıkları anlaşılıyor!

Antik dönem hava kuvvetleri!

Harun Yahya'nın tarih tezine göre, eski dönemlerde uçak kullananlar Hz. Süleyman ile sınırlı değil. Hatta antik dönemde oldukça yoğun bir hava trafiği olduğu anlaşılıyor! Örneğin eski Mısırlılar, Sümerler, Mayalar ve on bin yıl önceki Japonlar, ciddi hava kuvvetlerine sahipmiş. Yaratılış Atlası'ndan aktarmaya devam edelim:

"Geçmiş medeniyetlere ait kalıntılar incelendiğinde, hava ulaşımının bildiğimiz tarihten çok daha eskilere kadar uzandığı anlaşılmaktadır. Mayaların kalıntılarında, Mısır piramitlerindeki resimlerde, Sümer yazıtlarında ve Japonya'da bulunan kalıntılarda çeşitli uçak, planör, helikopter benzeri araçlara, pilot giysili heykellere sıkça rastlanmaktadır." (Cilt 2, s.554)

"Geçmiş medeniyetlerin hava ulaşımını kullandıklarına işaret eden delillerden biri, Mısır'da bulunan planör modelidir (MÖ 2000). Concorde uçaklarda olduğu gibi, hızdan minimum kayıpla maksimum yük taşıyabilecek şekilde tasarlanmıştır. Bu durum, Antik Mısırlıların çok iyi aerodinamik bilgisine sahip olduklarını gösterir." (Cilt 2, s.554)

"Abydios Tapınağı'nın (Mısır) duvarlarında Dr. Ruth Hiver tarafından bulunan bu resimlerdeki araçların, günümüzde de kullanılan helikopter, jet ve uçak gibi araçlarla olan benzerliği dikkat çekicidir." (Cilt 2, s.555)

"Dogu'lar (Eski Japonya'dan kalma küçük heykeller) binlerce yıl önce yaşamış pilotlar mı?" diye soran Harun Yahya, daha sonra şu müthiş açıklamayı yapıyor:

"Dogu kıyafetlerinin çok kapsamlı teknik donanıma sahip oldukları görülmektedir. Bu kıyafetler, 20. yüzyılın ilk çeyreğinde kullanılan pilot ya da dalgıç kıyafetlerine benzemektedir. Dogu kıyafetlerinin üzerindeki zırh, insana hareket imkanı sağlayan eklem yerlerine sahiptir. Nefes alma bölümleri bulunmaktadır. Gözler özel bir gözlükle korunmaktadır. Çıkarılabilir eldivenleri bulunmaktadır. Özellikle de miğferler çok ilgi çekicidir; yuvarlak, hava kanallı, kulaklıklı, nefes alma düzenekli ve korunaklı gözlüklere sahip şekilde tasarlanmıştır." (Cilt 2, s.557)

Harun Yahya Güney Amerikalı eski medeniyetlerin de gelişmiş hava araçlarına sahip olduklarını bulmuştur. Aktaralım:

"(Güney Amerika, Colombia'da bir mağarada bulunan, som altından) bu küçük heykelciğin aerodinamik yapısı, kuyruk bölümündeki kenarları çıkıntılı dümeni, günümüzdeki modern uçaklardan farklı değil." (Cilt 2, s.556)

"Vera Cruz'da bulunan, MS 200 yılına ait olan bu heykel, araştırmacılar tarafından bir hoverkrafta, yani hem karada giden hem de deniz üzerinde hareket edebilen bir taşıta benzetilmektedir. Kenarlarındaki kanatlar havanın dairesel şekilde hareket etmesini sağlamakta, kuyruğu dümen görevi görmekte, aracın üzerinde egzos çıkışı ve kumanda paneli

görevi gören bir bölüm bulunmaktadır. Aracı kullanan pilotun giysisi de bu benzerliği doğrular niteliktedir." (Cilt 2, s.556)

Bütün bunlar tarihi alt üst edecek çok büyük buluşlar olmalarının yanı sıra, Harun Yahya'nın bir diğer yeteneğine de işaret etmektedir. Yahya, tıpkı bir fosil fotoğrafından o canlı türünün bütün özelliklerini şıp diye anladığı gibi, bir küçük heykel fotoğrafındaki "egzos çıkışı", "hava kanalı" türü ayrıntıları da hemen anlayabilmektedir. Kimsenin göremediklerini görme yeteneğine haizdir Yahya!

Mısır'da elektrik, Yunan'da bilgisayar!

Harun Yahya'nın bir diğer büyük buluşu da antik dönemde elektrikli alet kullanımının yoğun olduğudur! Bu alanda başı yine Hz. Süleyman ve Mısırlılar çekmektedir. Uçakları, denizaltıları bulunan, denizin altından petrol çıkaran, gelişmiş inşaat ve mimarlık teknolojileri kullanan Hz. Süleyman'ın, elektriği bilmemesi zaten şaşırtıcı olurdu! Harun Yahya'yı dinleyelim:

"Bir başka ayette ise Hz. Süleyman'ın 'erimiş bakırı sel gibi' kullandığı haber verilmiştir (Sebe, 12). Erimiş bakırın kullanılması ile, Hz. Süleyman döneminde elektrik kullanılan yüksek bir teknolojinin varlığına da işaret edilmektedir. Bilindiği gibi bakır, elektriği ve ısıyı en iyi ileten metallerden biridir ve bu yönüyle elektrik sanayinin temelini oluşturmaktadır. Ayette geçen 'sel gibi akıttık' ifadesiyle, muhtemelen Hz. Süleyman döneminde yüksek miktarda üretilen elektriğin, teknolojide pek çok alanda kullanıldığına dikkat çekilmektedir." (Cilt 2, s.529)

Yahya'ya göre, Mısırlılar da elektrik üretiminde ve elektrikli aydınlatma tekniklerinde üstün başarı göstermişlerdir:

"Dendera'daki Hathor Tapınağı'nda bulunan bazı duvar resimlerin yer alan figürler, Antik Mısırlıların elektriği bildiği ve kullandığı ihtimalini gündeme getirmiştir. Söz konusu resim dikkatlice (Harun Yahya yöntemiyle-EH) incelendiğinde, tıpkı günümüzdeki gibi yüksek voltaj yalıtımının o günlerde de kullanıldığı görülür: Ampul görünümündeki şekil dikdörtgen bir sütun (bu sütun izolatör olarak kullanıldığı tahmin edilen ve ced sütunu olarak adlandırılan bir sütundur) tarafından desteklenmektedir. Resimdeki şeklin günümüz elektrik lambalarıyla olan bu şaşırtıcı benzerliği, çok dikkat çekicidir." (Cilt 2, s.560)

"Mısır hiyerogliflerinde sıkça rastlanan ced sütunu, bir tür elektrik malzemesini sembolize ediyor olabilir. Ced sütunu jeneratör görevi görüyor ve bu şekilde aydınlatma sağlanıyor olabilir." (Cilt 2, s.560)

Harun Yahya, Antik Mısır'da elektrik kullanıldığını "dahice" bir akıl yürütmeyle de kanıtlamaktadır:

"Mısır'da elektriğin kullanılmış olabileceğini gösteren delillerden biri de piramitlerin iç duvarlarında hiç is izinin bulunmamasıdır. Eğer evrimci arkeologların iddia ettiği gibi, aydınlatma için meşale ve benzeri malzemeler kullanılmış olsaydı duvarlarda mutlaka is olması gerekirdi." (Cilt 2, s.560)

Doğru ya, is yoksa elektrik olsa gerektir!

Mısırlılar elektriği kullanır da Antik Yunanlılar bilgisayarı yapmaz mı! Tabii ki yapmışlardır. Harun Yahya, Yaratılış Atlası'nın "Evrimcilerin senaryolarını alt üst eden keşif: 2000 yıllık analog bilgisayar" başlıklı bölümünde, Ege'de bir batıkta bulunan bu "bilgisayarı" tuşlarının işlevlerine kadar anlatmaktadır (Cilt 2, s.558-559).

Yahya'nın bir diğer önemli kanıtı da Bağdat yakınlarında bulunan 2000 yıllık bir "pil"dir! Harun Yahya yine bu "pil"in fotoğrafına bakmakta ve bakır diskine, demir çubuğuna, asfalt kapağına kadar analiz etmekte ve mekanizmasını şıp diye çözmektedir. Sonra gelsin "bilimsel" yorum:

"Bundan 2000 yıl önce pil, ne için kullanılmaktadır? Ortada bir pil olduğuna göre, pille kullanılan birçok da cihaz ve alet olması gerektiği açıktır." (Cilt 2, s.567)

3000 yıllık "Nemrud merceği"ni ve Mayaların kullandığı dişli çarkları da ekleyelim. Evrimci arkeologlar, tarihçiler bütün bu kanıtlar karşısında ne diyebilirler ki?

Mısırlı doktorların marifetleri

Binlerce yıl önce incelikli yöntemlerle ve başarıyla beyin ameliyatının ve 8 bin yıl önce profesyonel yöntemlerle diş tedavisinin yapıldığını ortaya çıkaran Harun Yahya, Antik Mısır'daki tıp sistemini ve Mısırlı doktorların üstün meziyetlerini de anlatıyor (Cilt 2, s.544-545). Yahya, yaptığı araştırmalar ve mantık yürütmelerle şu sonuçlara varmış:

– Çeşitli dallarda uzman hekimler bulunmaktaydı.

– Mısırlı doktorlar tam teçhizatlı laboratuarlarda çalışmaktaydılar.

– Antibiyotiğin farklı çeşitleri biliniyor ve tedavide kullanılıyordu.

– Ameliyatlarda yaralar dikişle kapatılıyordu.

Harun Yahya'nın Mısırlı cerrahların aletlerini saydığı bölüm ise yaptığı araştırmaların boyutunu gösteriyor!

"Cerrahi alet kutusu içinde büyük metal bir makas, cerrahi bıçaklar, testereler, sondalar, spatulalar, küçük kancalar ve pensler mevcut."

Doğrusu insanın Firavunlar dönemine dönesi geliyor!

Bugün bile hayal edemeyeceğimiz teknolojiler!

Harun Yahya, antik döneme ait bazı toplumların günümüzde dahi hayal edemeyeceğimiz yüksek teknolojiler kullandıklarını kanıtlamaktadır!

– MÖ 3200 yıllarında inşa edildiği söylenen Dublin yakınlarında Newgrange'deki taş yapıt yüksek inşaat teknikleri ve astronomi bilgisi gerektirmekteydi (Cilt 2, s.535-536).

– İngiltere'deki Stongenhe (5000 yıl önce) belki de bizim bile tahmin edemeyeceğimiz bir teknoloji kullanılarak inşa edilmiştir.

– 11 bin yıl önce Göbekli Tepe'de yaşayan taş ustaları, eğe, levye, rende gibi metal aletler kullanıyordu.

– Peru'daki duvara ait taş blokların nasıl kesilip birbirlerine monte edildikleri anlaşılamamıştır. Muhtemelen İnkalar döneminde bizim bugün hayal bile edemeyeceğimiz ileri bir teknoloji kullanılmıştır (Cilt 2, s.539).

– Yunanistan'da Jüpiter Tapınağı'ndaki büyük taşların madenden çıkarılıp taşınması, kullanılan inşaat makinelerinin gelişmişliğinin göstergesidir (Cilt 2, s.540).

– Antik Mısır'da büyüteçle sayılabilen dokumalardaki ipliklerin inceliği, bugün makine ile dokunan ipek kumaşlar ayarındadır (Cilt 2, s.548).

– Mısır piramitlerinin inşasıyla ilgi sırlar bugünkü bilgiyle bile çözülemedi (Cilt 2, s.550).

Harun Yahya, hayal bile edemeyeceğimiz çapta yüksek kültüre sahip bu toplulukların neden taş yapıtlardan başka bir iz bırakmadıkları sorusuna ise şu yanıtı vermektedir:

"Belki de son derece konforlu konaklarda oturan, bakımlı bahçeleri olan, iyi hastanelerde tedavi olma imkanına sahip, ticari faaliyetlerde bulunan, sanata, edebiyata önem veren, geniş bir kültür birikimine sahip bu topluluktan geriye sadece bu taş yapıt kalmıştır." (Cilt 2, s.536)

Yazık!

Sonuç

Bu bir mizah yazısı değil. Benim öyle bir yeteneğim yok. Yaptığım şey sadece Harun Yahya'nın Yaratılış Atlası'ndan bölümler aktarmak. Bu Atlas, görüldüğü gibi yeteri kadar mizah unsuru barındırıyor.

Peki, bütün bunları neden yazdık? Birincisi, Atlas'ı okumayan sadece fotoğraflarına bakan bazıları Evrim Kuramı'na karşı güçlü bir yanıt verildiğini sanabilir. Hologram kapaklar, kuşe kağıtlar, renkli fotoğraflar bazılarının gözlerini kamaştırabilir. Böylece ortaya atılan iddiaların niteliği gözden kaçabilir. Gözleri kamaşanları uyandırmak istedik.

İkincisi, bilimden uzaklaşmanın ve evrim düşüncesini reddetmenin insanı nerelere götürebileceğini göstermek istedik. Sağ olsun, Harun Yahya bu konuda bol malzeme veriyor.

Üçüncüsü ve en önemlisi uyarmak istedik. Başka koşullarda böyle bir Atlas'a gülünüp geçilebilirdi. Ama ülkemizdeki bazı makamları işgal edenler ve bazı makamlara aday olanlar göz önüne alındığında, sadece gülüp geçemiyoruz.

Çok daha güçlü ve köklü bir aydınlanma atağına ihtiyacımız var.

80 MİLYON YILLIK LEOPAR FOSİLİMİZ OLDU

Aralık 13, 2008-Mevlüt Tezel-hurriyet

İstanbul Paleontoloji Derneği, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde "Yaşayan Fosiller" adlı bir sergi açıp, konferans düzenlemiş.Derneğinin 2. Başkanı Onur Yıldız, Darwin'in Evrim Teorisi'nin saçmalık olduğunu güzel güzel anlatırken Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. İbrahim Özkoç araya girmiş ve "Anlattıklarınız doğruyu yansıtmıyor... Sergiyi önceden gezdim. Örneğin, bir leoparın 80 milyon yıllık olduğu belirtilmiş. Literatüre baktım, ancak bulamadım ve bu tip memelilerin ortaya çıkış tarihi 3 milyon yılı geçmiyor. Nasıl 80 milyon yıl olmuş, ben bunu anlamış değilim" demiş.
Ah profesörüm, belki siz bilmiyorsunuzdur... İstanbul Paleontoloji Derneği'nin arkasında Adnan Oktar nam-ı diğer Adnan Hoca var ve bu onun ilk marifeti değil.
Adnan Hoca, Atlas of Creation kitabında kıçında kanca bulunan balık yemini, caddisfly adlı böceğin fosil diye yutturmaya çalışmıştı. Yemi yutmayan ve kendisini ti'ye alan Prof. **Richard Dawkins'in** de dünyaca ünlü internet sitesini kapattırmıştı.

Gelelim "Yaşayan Fosiller" sergisine... Öyle acayip bir sergi ki bu, Beyoğlu'nda sokak ortasında, İstanbul'un metro duraklarında da sergilendi. Fosillerin yanlarında kimler tarafından, nerede bulunduğu gibi dipnotları yazmıyor. Üstelik Darwin'in sözleri bilinçli bir şekilde çarpıtılıyor.

Daha da kötüsü bilimsel verileri şaibeli bu sergi, okul okul dolaştırılıyor ve kimse ses çıkarmıyor.
3G teknolojisinin en büyük faydası
3G teknolojisi sayesinde artık cep telefonundan görüntülü konuşabilecek, TV izleyebilecek, güvenlik kamerasına bağlanarak evde hırsız var mı yok mu öğreneceğiz... Böyleydi reklam değil mi?
3G ile ilgili çok şey yazılıp çizildi ama bu teknolojinin sağlayacağı en büyük faydadan hálá bahsedilmedi.
Zaten hatırlasalardı şaşardım!
Engelli vatandaşlarımızdan bahsediyorum efendim. 3G teknolojisi sayesinde artık konuşma ve duyma engelliler de cep telefonu kullanabilecek.
Çok yaratıcı reklam yazarlarına duyurulur!
Çapkın erkek engel tanımaz
Fotoğrafın deşifresini geçmeden önce geçmişe dair kısa bir özet: Yaptığı dalış sırasında vurgun yiyen ve boynundan aşağısı felç olan ünlü işadamı Ahmet Bayer, Almanya'da kendisine uygulanan fizik tedavinin ardından "Yakında yürüyeceğim" diyordu. Almanya'daki rehabilitasyon merkezinin bir şubesini Türkiye'de açmayı planlayan Ahmet Bey, eşi Sinem Hanım'la boşanmanın eşiğine gelmişti.
Şimdi bu haftaya dönelim...
Ahmet Bey, geçtiğimiz günlerde çok bildik bir paparazzi haberinin kahramanı oldu. Genç bir kadınla birlikte görüntülendi ve patlayan flaşları arkasından bırakarak Bebek trafiğine daldı.

Ama ne dalış!
Sanki Ahmet Bey'in altında Ferrari var, son sürat trafiğe karışıyor. Fotoğraf gerçekten komik. İlginçtir Ahmet Bey de fotoğrafta gülüyor.
Ne diyelim çapkın erkek, engel tanımaz.
Kim Ne Dedi

"Özünde iyi insan ama çok sert özellikleri var. Bana ettiği küfürün sayısını hatırlamıyorum. Birebir de küfür ediyor. Bir gün, maçta oynamamama rağmen beni odasına çağırdı, bir dünya küfür etti. Sadettin Saran 'Başkan yeter, yazıktır' demesine rağmen 'Sen karışma' diyerek ona da kızdı. Futbolcular motive olsun istiyor. Ve motivasyonun böyle olacağını zannediyor."

(Fenerbahçe'nin eski futbolcusu Serhat Akın, Aziz Yıldırım'ın motivasyon anlayışını özetlerken)

"Eğer yanıma gelip 'İyi ki doğdun Aguş'um' derse, bin dönümlük erikliğimi ona bağışlarım."

(Bugüne kadar doğum gününü kutlamadığını söyleyen 99 yaşındaki Aguş Sessiz, doğum gününde Sibel Can'ı görmek istediğini belirtirken...)

Rupert Murdoch: Gazetenin en önemli varlık sebebinin 'okuyucusu ile bağı olduğu' gerçeğini unutan editörlerin, muhabirlerin ve patronların modası geçiyor. Editörler yarı-tanrı gibiydi. Bir grup editör, bir şeyin haber olup olamayacağına karar verebiliyordu. Yaşadığımız değişimle bu editörler artık eski gücünü kaybediyor. Online dünya sayesinde okuyucular istedikleri tüm bilgiye ulaşabiliyor.

DARWİN, EVRİM KURAMIYLA HANGİ TANRI ANLAYIŞINI YIKIYOR?

18/02/2009- Atalay Girgin- Felsefe öğretmeni- –Radikal

"Adem ile Havva" kabulüne dayanan "yaratılış" yaklaşımı da tamlık ve mükemmellikten arî ve eksiklikle kaim bir Tanrı tasavvurunun ürünüdür.

"Darwin, bilimsel namus ve ahlâkın bir heykeli sayılmaya değer."A. Adnan ADIVAR

Felsefede birbirinden farklı anlayışlar ve yaklaşımlar olsa da; genel olarak Tanrı / Allah, mükemmel ve kendisinde eksikliğin varolmadığı bir varlık olarak tasavvur edilir. Ne var ki Tanrı / Allah, neliği olup gerçekliği olmayan bir kavramdır. Bundan dolayı da gerçekliği olan değil, aksine salt düşsel, düşünsel bir varlığa tekabül eder. Tamlık, mükemmellik ve eksiklikten arî olmakla nitelenmesinin temel nedeni de budur. Bu niteliklerinin yanı sıra, hep kendi kendisiyle aynı kalandır. Tüm düşünsel varlıklar gibi, zamandan ve mekandan, dolayısıyla değişmeden, gelişmeden ve varoluştan da arîdir. Gerçekliğinin olmamasının nedeni de budur.

Mükemmel bir varlık olarak Tanrı / Allah her şeye kadirdir. Bir gün iyi, güzel, doğru, sevap, vb. dediğine, bir başka gün kötü, çirkin, yanlış günah, vb. demez. Çünkü çelişkiden ve tenakuzdan da arîdir. Çelişki bir eksikliğin göstergesidir ve mükemmellikle bağdaşmaz. Tıpkı

yalan söylemek gibi. Kendisinin dışındaki tüm varlıkların varlığa gelmesinin nedeni ve yaratıcısı olan Tanrı'nın yalan söylemesi gibi, kin gütmesi, kızıp öfkelenmesi de bir eksikliktir. Keza, kendi yarattıklarına tuzak kurması da… Öte yandan, her şeye kadir olmasına rağmen, kendi yarattığı bir varlığa, çoğalmak için, daha sonra günah olarak niteleyeceği ensest seçeneğinden başka çıkar yol bırakmamak da bir eksikliktir. Bu Tanrı'nın mükemmelliği ve tamlığıyla bağdaşmaz. Böyle bir Tanrı tasavvuru, Tanrı kavramının neliğine de aykırıdır. Tanrı'nın eksiklikli ve acz içinde olduğunu düşünmektir.

İşte "Adem ile Havva" kabulüne dayanan "yaratılış" yaklaşımı da tamlık ve mükemmellikten arî ve eksiklikle kaim bir Tanrı tasavvurunun ürünüdür. Çünkü her şeye kadir bir varlığın, kendi yarattıklarına günahtan başka seçenek bırakmaması ya da bırakmadığının düşünülmesi, "hikmetinden sual olunmaz" dense de, onun neliğine aykırıdır.

Buradan hareketle, Darwin, herhangi bir Tanrı anlayışını, tasavvurunu yıkmayı düşünerek başlamadı bilimsel çalışmalarına. Ama O, bunu düşünmese ve böyle bir kaygı taşımasa da, Evrim kuramıyla, Musevilikle başlayıp Hıristiyanlık ve İslamiyet'le devam eden bu eksiklikle malûl Tanrı anlayışını yıkmaktadır. Özellikle de insanın yeryüzündeki serüveni, yani "Adem ile Havva" konusunda geçerlidir bu. Zaten Tanrı, eğer varsa ya mükemmellik ve tamlıkla kaim olarak vardır ya da yoktur; hiçtir.

A. Adnan Adıvar'ın, "bilimsel namus ve ahlâkın bir heykeli sayılmaya değer" dediği Darwin, Evrim teorisiyle, mükemmellikle kaim, tam ve eşsiz bir Tanrı anlayışını yıkmamıştır. Aksine, eksiklikle, çelişki ve tenakuzla malûl, öfkelenen, kızan, yarattıklarına tuzak kuran, bir gün mûbah saydığını bir başka gün günah sayan bir Tanrı / Allah tasavvurunu yıkmıştır. Bundan dolayıdır ki, Darwin ve Evrim teorisine en şiddetli tepkinin, hakaretlerle bezenen öfkenin, böylesi eksikli bir Tanrı tasavvuruna sahip kesimlerden gelmesi ne rastlantıdır ne de nedensiz.

Ama onlara rağmen, 2009 Darwin yılı ve 12 Şubat Darwin Günü şimdiden kutlu olsun, aklın ve bilimin aydınlığını yitirmeyen herkese. Çünkü bilim, Darwinler, Galileolar'la, aklını paranteze almışların dogmalarla yarattığı karanlığı, bu dogmaları yıka yıka aydınlatmayı sürdürüyor ve sürdürecek de… Hem de her şeye rağmen!

* İlgilenenler için, bu yazının daha geniş bir versiyonu,*http://www.atalaygirgin.blogspot.com* adresindeki "Felsefenin ışığında / Felsefece" adlı sitemde, aynı başlıkla yer almaktadır.

YA MAYMUNDAN, YA ENSEST İLİŞKİDEN (Mİ?)

Dücane Cündioğlu-22 Şub 2009, Pazar-yenisafak

2009 Darwin yılı... 12 Şubat da Darwin Günü...Kenarda köşede bazı yazılar yayımlanıyor. Kimileri Darwin övgüleriyle dolu, kimileri de Darwin yergileriyle...

Bilimsel yorumlar, gerçekte, bilimsellik kazanma iddiasındaki önesürümler olmaktan çıkıp birer "dogma" değeri kazandığında, tartışmanın yerini ister istemez övgüler ve yergiler alacaktır. Alıyor da nitekim.

Bir bilimsel yorum, ne zaman kibirle hâlelenir?

Hiç kuşkusuz ki hesaba çekilemez bir yetkinlik iddiasında bulunduğu zaman.

Ve/veya

Varlık karşısısındaki tevazûunu kaybettiği zaman.

Bu yüzdendir ki Darwin sözkonusu olduğunda, bizler, kendimizi bir bilim adamı ve yorumlarıyla karşı karşıya bulmayız. Karşımızda bütün heybetiyle duran Darwinciliktir.

Varlık karşısındaki tevazûunu kaybetmiş Darwincilik.

Ve hiç mübalağa etmeden işaret etmek zorundayım ki Darwinciler Darwincilikte Darwin"i geçmişlerdir. Bilhassa başlangıçta "bilimsel" olmak iddiasıyla öne sürülmüş yorumları, "dinsel" hâle getirmek açısından.

Kuram, sözde din karşıtlığıyla bir ideolojik araca dönüştüğü/dönüştürüldüğü için, dinsel bir mahiyet almıştır. Çünkü Darwin"in kuramı, Darwincilerin elinde ve tabii ki zaman içerisinde, insanın kökenini Adem-Havva kıssasıyla açıklamak kadar "dinsel" sayılabilecek bir öğreti hâline dönüşmüştür.

Artık insanlığın inanç tarihinde iki yorumun takipçileri tartışmaktadır: İnsanın Adem"le Havva"dan türediğine inanan müminler ile insanın maymundan türediğine inanan müminler.

Bu bakımdan evrim kuramı, popüler kültürde, bir inanç, bir itikad meselesidir. Çünkü müminleri ve kâfirleri vardır.
Karşıtlarının bilimdışına itilmekle tehdit edildiği bir "örgütlenmiş yorumlar kadrosu"yla başa çıkmak, bir bilim adamının yorumlarını hesaba çekmekle mukayese edilemez elbette. İşin içine "inanç" girdi mi tartışmadan uzak durmalı. Çünkü düşüncenin değil, duyguların alanına girilmiş olmaktadır. Sadece duyguların mı? Bilimadamı kılığında dolanan inanç bodyguardlarının alanına da...

Taraftarlarının duygularını canlı tutmakla (yani istismar etmekle) görevli inanç-adamlarının her hâlukârda korumak zorunda oldukları bir piyasanın varlığı kaçınılmazdır.

Thomas Kuhn"un tabirini ödünç alarak söylemek istersem, paradigma-içi düşünmekte ısrar eden akidecilerle doludur tarihin sînesi.

Bütün işleri, ideolojileri adına pazarda teneke çalmak olan bu inanç adamları, gürültü çıkarmanın binbir yolunu bilirler. Bu yüzdendir ki düşüncenin ve sağduyunun sesi pazarda ya duyulamaz ya da çok geç duyulur. İnanç pazarında. İdeoloji pazarında. Bilim pazarında.

Bu yüzden Darwincileri iknâ etmek Darwin"i iknâ etmekten daha zordur; tıpkı Marxçıları iknâ etmenin Marx"ı iknâ etmekten daha zor olduğu gibi.

Adem-Havva kıssasından hareketle insanın kökenini açıklama teşebbüslerine gelince, tartışmalara kılavuzluk etmesi gereken ilk ilke şu olmalıdır:

— Dinî metinler bilimsel yargılar ortaya koymayı amaçlamazlar!

Meselâ Kur"an tarihten söz eder, tarihî malzemeler kullanır, ama kendisi bir tarih metni değildir. Güneşten, aydan, yıldızlardan söz eder, insanın dikkatini gökyüzüne çeker ve fakat kendisi bir astronomi metni değildir.

O hâlde ikinci ilkeyi de ilân edebiliriz:

— Bilimsel metinler dinsel yargılar ortaya koymayı amaçlamazlar!

Demek oluyor ki bilimsel yorumların dogma hâline gelmesi, inancın konusu yapılması, yanlılarının mümin, karşıtlarını münkir ilân edilmesi abestir.

Bilimsel bilginin koşulları ile dinî bilginin koşulları birbirinden farklıdır. İlki isbat gerektirir, ikincisi gerektirmez. Argümanlarının "burhanî" değil, "iknaî" olması yeterlidir.

İslâm Düşünce Tarihi, din ile bilim arasındaki yorum farklılıklarını uzlaştırmanın tarihidir aslında. Bu nedenle bilimsel (burhanî) olmak iddiasıyla öne sürülen yorumlara sözde dinî temeller bulmaya çalışan bilimadamları nasıl şiddetli eleştirilere maruz kalmışlarsa, kesinliği (hiç değilse kendi döneminde) isbat edilmiş açıklamalara din"in zahiri yorumları adına karşı çıkan dinadamları da benzer eleştirilerin konusu olmuştur.

Gazalî"nin kendi döneminde Aristocu bilimin yanlılarına yönelttiği eleştiriler, dinî düşüncenin koşullarını tayin etmek bakımından değil sadece, aynı zamanda bilimsel düşüncenin koşullarını tayin etmek bakımından da fevkalâde önemlidir. Çünkü o devrin Aristocu düşünürleri doğabilimlerinde ancak "inanç" sayılabilecek yorumların "burhanî" (bilimsel) olduklarını iddia ediyorlardı. Ya da din hakkında, Tanrı hakkında bilimsel (kesin ve müsbet/pozitif) yargılar öne sürebileceklerini iddia ediyorlardı.

Gazâlî"nin tüm söylediği, "Kadim Yunan"ın inançlarını biz bugün "bilim" olarak kabul etmek zorunda değiliz. İnsanların kıyamet günü bedenen mi, ruhen mi dirilecekleri (haşr-ı cismanî) meselesi dinin konusudur, bilimin değil" demekten ibarettir.

"Mantık ve Matematik bilmeyenler bizi anlayamazlar, bizle tartışacak olanların Mantık ve Matematik bilmesi gerekir" diyerek o devrin müslümanlarını küçümseyenlere Gazalî"nin cevabı gayet ibret-âmizdir: "Ben Mantık da, Matematik de biliyorum. Hadi buyurun, şu tartışmayı baştan alalım!"

Biz bu konuya başka bir açıdan yaklaşacağız.

Önce tesbit:

İnsanın kökenini açıklamak bakımından, Adem-Havva kıssası zahirî yorumuyla öne sürülmeye aslâ elverişli değildir. Çünkü bu zahirî yorum, ilksel bir ensest ilişkiyi varsaymadan insanın soyunu türetmeye imkân vermez.

Cenab-ı Hak, ensest aracılığıyla, yani erkek kardeşle kız kardeşi aynı yatağa sokmak suretiyle insan soyunu türetmekten münezzehtir.

İnanan zekâların, maymundan türetmek ile erkek ve kız kardeşlerin izdivacından türetmek arasında ne denli soylu bir fark olduğunu göstermeleri gerekir. Değilse, susmalıdırlar.

Sonra soru:

"İnsan soyunun türemesi için ensest ilişki zorunluydu. Zaruret hâlinde haramlar mübah olur" diyecek olan ilâhiyât ulemasına soruyorum:

Zaruretler kullar içindir. Haramlar da, mübahlar da. Cenab-ı Hak için zaruret mi vardı, ki insanın soyunu sonradan haram edeceği bir yolla türetmeyi dileyip Adem ile Havva"nın çocuklarının, yani erkek-kız kardeşlerin izdivacına izin verdi?!?

Düşünecek olanlar düşünsün, ben kendi yorumumu bildiriyorum:

Dinî metinleri bilimselleştirmek ne kadar yanlışsa, bilimsel yorumları dinselleştirmek de o denli yanlıştır.

Lâkin bu yanlışa/yanlışlara insanın ihtiyacı var. Çünkü sorun, insanın insanı aldatma isteğinde değil, bizâtihi insanın aldanma isteğinde.

Söyleyin bakalım, aranızda aldanmak istemeyen bir yalancı var mı?

TÜRLERİN KÖKENİ´NİN 150. YILINDA EVRİM TEORİSİ ÖZELİNDE VAROLUŞUN ÖZGÜRLEŞME ÇABASI

Birgün Gazetesi Forum – 27.02.2009

Ortaya çıkışınndan itibaren en fazla tartışılan konulardan biri şüphesiz evrim teorisi ve onun önerdiği ilkelerdir. Yüz elli yıllık serüveninde binlerce kez eksik noktaları düzeltilen ve yeni kanıtlarla güçlenen evrim teorisi, belli dönemlerde birçok kez düşünsel değeri olmaya saldırılara maruz kalmıştır ve halen de kalmaktadır.

Evrim teorisinin bilimsel kapsamına ve ortalama toplumsal bilinçteki anlayışına saldırıların temeli hiç şüphe yok ki dinsel yaratılış, ya da su sıralardaki popüler adıyla "akılcı tasarım (intellectual design)" iddiasıdır. Bu iddianın ortaya çıkışı aslında bu yıl 200. doğum yılı kutlanan Darwin`in 150 sene önce yayınladığı Türlerin Kökeni`nden (1859) daha eskiye dayanır ve dönemlerin siyasi yönelimlerinden bağımsız düşünülemez. İşin ilginci, kutsal kitaplarda bulunan bu savın tahakkümüne son verme çabasını ete kemiğe büründüren ve ona bilimsel bir içerik katan evrim teorisinin önemi, Darwin`den yarım asır sonra keşfedilmişti. Dahası, o dönemdeki siyasi koşullar - Avrupa ve Amerika`nın dini dışlamayan ancak toplum değerlerinde olmasa da siyasi işleyişte daha etkisiz bir konuma getiren kapitalist statükosu bir yanda, Sovyetler`in "bürokratik bilim" anlayışı diğer yanda – evrim kavramının daha da siyasallaşmasını beraberinde getirmişti. Günümüzde kapitalizmin her alandaki tahakküm mekanizmalarının dışında düşünülemeyecek bir ehlileştirme ve ötekileştirme tavrı, evrim teorisi de dahil olmak üzere birçok bilimsel konuda da toplumsal aklı gericileştirmeye, özgür düşünceyi kısıtlamaya ve koşulsuz itaat etmeye zorlamaktadır.

Akılcı tasarım görüşünün asıl kimliğini anlamak icin onun içinde bulunduğu daha geniş hareketlere bakmak gerekir. Günümüz yaratılışçılığının temelini, ABD`deki fundamentalist Hristiyanlar atmış, bugünse kendilerine "neocon" diyen muhafazakarlar ve dünyanın diğer bölgelerindeki yandaşları eliyle sürdürmekteler. ABD`li işadamı Jerry Falwell, 1970`lerin sonlarında anti-evrim çalışmalarına destek sağlamak amacıyla, arkasında bazı senatörleri de alarak Yaratılış Çalışmaları Enstitüsü adıyla bir sivil toplum örgütü kurdu (Türkiye`deki

Bilim Araştırmaları Vakfı da bu tip kuruluşlardan kaynak alan ve desteklenen bir kurumdur) ve bu dönemde kendine birçok yandaş topladı. Eğitim müfredatından evrim teorisinin çıkarılması ve yerine yaratılış iddiasının okutulması için açılan ve daha sonra arkası kesilmeyen davaların ilki 1981`de Arkansas`ta başladı. Daha sonra 1988`de, tamamen yaratılış konularını işleyen Liberty Üniversitesi kuruldu. Bu süreçte muhafazakarlar her zaman yaratılışçıların yanındaydılar ve bu ilişkiden ikisi de yararlandılar. Bu hareketin bir diğer önemli ismi ve diger bir muhafazakar Tim LaHaye evrim karşıtlığının asıl temasının aslında "hümanizm karşıtlığı" oldugunu söylerken düşünce özgürlüğünden feminizme, sosyalizmden evrimsel biyolojiye kadar birçok "din düşmanı" öğenin yok edilmesi gerektiğinin altını çiziyordu. Dönemin siyasi iktidarı da bu söylemi anti-komünist ideolojisine eklemliyor ve tarihsel karşıtlıkları güçlü bir kampta topluyorlardı. LaHaye kitabında bir seküler humanizm piramidi çizer ki bu piramidin tabanında ateizm, bunun üzerinde "ahlaksızlık"in destekleyicisi olarak betimlenen evrim teorisi, ve en üstte de sosyalist tek dünya görüşü bulunur. Tipik bir muhafazakar tavır olarak ortaya çıkan bu evrim-karşıtlığı kampının politik mücadelesinin ne olduğunu anlamak için Senatör Bob Werner`in 1989`da söylediği şu sözler anlamlıdır: "Yönetmeliyiz! Sen yönetmezsen, ben yönetmezsem, ateistler ve hümanistler yönetecekler. Okullarda, mahallelerde, ülkede, kıtada ve dünyada yöneten biz olmalıyız. Yaşamın her alanında yöneten biz olmalıyız." (Diamond dergisindeki söyleşisinden. 1989). Buradan da anlaşılıyor ki her ne kadar yaratılışçılar okullarda ögrencilerin "özgür seçim" hakları olduğunu ve bunun "demokrasi"nin bir kuralı olduğunu dillendirseler de bu samimi olmaktan uzak bir demagojik tekrardan öteye geçmiyor. Elbette biz bu demokrasi anlayışının ideolojik olarak sorgulanamaz bir itaate ve bu itaatin sosyal değer yargılarını yanılmaz bir şekilde yorumlayanlarca yaratılan otoritesine dayanan bir dünya görüsünü temsil ettigini biliyoruz. Dolayısıyla evrim karşıtlarına karşı verilecek mücadele daha bütünlüklü bir politik muhalefetten bağımsız düşünülemez.

Türkiye`de evrim karşıtlığı

Bir söz vardır, "Girit`in derdi büyük, o konuyu hiç açmayalım" diye. Türkiye`de evrim karşıtlığı da o konulardan biri. Osmanlı`dan Türkiye Cumhuriyeti`ne geçişin sancıları her alanda hissedilmişti ama temel gerginliklerden biri hala geçerliliğini koruyan sekülarizm düzlemindeydi. Evrim teorisi ise 80 yılı aşkın cumhuriyet tarihinin aslında son 30 yılında tartışılır hale geldi denebilir. 70`lerde özellikle dünya sol literatürünün yanısıra Darwin`in yapıtlarının da Türkçe`ye çevrilmesiyle başlayan ve doğa kanunlarının diyalektik unsurlarının bütünlüklü bir dünya görüşü içerisinde Türkiye entellektüellerine de aktarılması sonucunda evrim teorisi solun bilim alanındaki bir simgesi haline geldi. Bu simge kendini 12 Eylül sonrası apolitizasyon döneminde laik/anti-laik tartışmalarında da gösterdi.

12 Eylül sonrası Türkiye`de baskın hale gelen ezberci, düşünmenin göz ardı edildiği, koşulsuz hegamonyanın pompalandığı bir eğitim sistemi düşünüldüğünde, evrim teorisine saldırıların artacağını düşünmek de büyük bir öngörü değildi. Öyle de oldu. Okullarda zorunlu din derslerinin konması ve yaratılış savının evrim teorisine karşı bilimsel bir seçenek olarak lanse edilmesi ile her tür yozlaşmanın yanısıra, bilimsel değerlere de saldırı başladı. Ders kitaplarından evrim teorisi ya çıkarıldı, ya da çok anlamsız bir iki paragrafa indirgendi. Evrim teorisini okutan eğitimcilere verilen sürgünler ve açılan soruşturmalar hala devam etmekte. Halihazırdaki Milli Eğitim Bakanı ise sığ ve dar bir "isteyen istediğini seçer, evrim teorisine karşı biz de yaratılış teorisini koyuyoruz" mantığıyla yerini çoktan belli etmiştir.

Ne yapmalı ve sonuç yerine

Sartre`ın varoluş felsefesine göre önce insan vardır; şu ya da bu olması daha sonra gelir. Varolan insan kendi özünü yaratır ve toplumsal kimlikler de bu özlerin konsensuslarıdır. Oysa yaratılışçılarin benimsetmeye çalıştıkları ise bunun tam tersidir. İnsan, kutsal bir güç tarafından olduğu gibi yaratılmış ve doğanın diğer tüm unsurları da insanın emrine verilmiştir. İnsanın görevi ise yaratılmasının diyeti olarak ibadet ve itaat etmektir. Yani insanın varoluşunun evrende somut bir gerçek olarak bulunmasından çok, aslında sonradan kendi yarattığı özünün bir sonucu olduğunu savunan bir görüşün, canlıların oluşumunun, uzun tarih dönemlerindeki gelişiminin ve zamanla değişip doğa ile karmaşık bir uyum içine girmesinin mekanik ve bilimsel temellerini akılcı bir yolla ortaya koyan sağlam bir evrim teorisine dost olamayacağı en başından beri aşikardı. Elbette sığ yaratılış tezlerine ve evrim teorisini, canlıların oluşum ve etkileşimlerini biyolojik açıdan inceleyeceği yerde içini boşaltıp toplumsal yaşamın genel olarak üretim ve siyaset koşullarında biçimlenen işleyişine uyarlamaya çalışarak, sosyal statü farklılıklarını doğanın içsel bir yasası gibi göstermeye çalışan sosyal Darwinizm`e karşı meydanı boş bırakmamak gerektiğini kabul etmekle beraber, evrimi bilim dışı savlarla çürüttüğünü sanan kendinden menkul çevrelerle tartışarak zaman ve enerji kaybetmek yerine, örülecek ortak bir mücadele zemininde bu sorunların iki kutbu arasındaki ana çelişkilerin üstesinden gelmeye çalışmanın kıymet-i harbiyesi daha fazladır.

Son olarak, yazıyı okurken aklınıza yaratılışçıların savlarına karşı yazılmış herhangi bir çürütme göremedik gibi bir düşünce geldiyse eğer, onu da şöyle açıklayalım: “Maymundan mı geldik?” diyenlere bu safca ritüelin aslında makroevrimsel süreçte birbirinin devamı olmamızdan çok ortak bir omurgalı atadan geldiğimizi ve bunun maymundan gelmek anlamına gelmediğini; ya da “evrim kanıtlanamayan bir teoridir ve bu nedenle hala kural değildir ve olumsuzlanabilir” diyenlere lise kitaplarında okuduğumuz bilimsel bilginin hiyerarşik sınıflandırmasında en üstte duran “kanun”un kesinleşmis bir teori anlamına gelmediğini ama kanıtlarla desteklenen ve olumsuzlanması artık mümkün olmayan teoriler anlamına geldiğini ve bu nedenle evrim teorisinin diğer genel kabul gören ama kanun olarak sayılmasına günümüz bilimsel metodolojisi içinde gerek de olmayan atom teorisi, görecelilik teorisi vs. gibi bir teori olduğunu bilimsel bir yöntemle anlatmaya çalışmak ve temelde tartışmak tam anlamıyla abesle iştigaldir. Çünkü bilimsel bir kavramla, bilimsel olmayan bir kavramı tartışamak felsefi olarak da yanlıştır. İnanç ve itaat, tabanında terimlerin çarpıtılmasını ve demagojiyi barındırır. Doğayı ve olayları, denenebilir temellerde açıklayan ve gerisiyle uğraşmayan bir metodik doğallığa karşı yaratılışçılık, sınırları belli olmayan ve denenemez kavramlarla saldırıdaysa; bilimsel gerçeklik ve deneysellik, bir zamanlar kutsal ve yüce yaratıcı tarafından oluşturulduğuna ve dolayısıyla anlaşılamayacağına/çözülemeyeceğine inanılan maddenin yapısı, beynin işlevleri, çeşitli fizik kuramları vs. gibi olgular ve biyolojik kavramları istisnasız herkese nasıl kabul ettirdiyse, hiç şüphe yok ki evrim teorisini de kitlelere bu şekilde benimsetecektir. Çünkü yaratılışçılığın, bu bilimsel çabaların düşünsel değerine kattığı hiçbir şey yoktur ve bu hegamonik çarpıtmanın farkını, yaşamın nesnelliğinde yaratılacak nitelikli kollektif akıl er ya da geç anlayacaktır. Şüphesiz, bu anlamlandırma süreci de toplumsallıkları içindeki bireylerin kendi varoluş ilişkilerini özgürleştirmenin yollarını arayan sosyopolitik mücadelelerden bağımsız düşünülemez. İyi ki doğdun Darwin...

TÜBİTAK ULEMAYA EMANET

Aydın Engin- 10 Mart 2009-t24.com.tr/

TÜBİTAK sözcüğünü herhalde tanıyorsunuz. Açılımı “Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu”.

Bir kamu kuruluşu. Giderleri bizim vergilerimizle karşılanıyor ve bizim (yani ülkemizin) bilimsel ve teknolojik gelişimine katkıda bulunmakla görevli.
Kravatlı mollalar 2002 Kasım'ındaki genel seçimlerde iktidarı ele geçirir geçirmez TUBİTAK ile ilgilenmeye başladılar. İtiraf edeyim ki TUBİTAK'a niçin bu kadar öncelik tanıdıklarını o zamanlar anlayamamıştım.
İktidarları döneminde TUBİTAK yönetimini değiştirmek için kolları sıvamışlardı. İtiraf edeyim ki bu "aculluğun" sebebini anlayamamıştım.
Yönetimi değiştirme çabalarında ısrar ettiler ve sonunda Profesör Doktor Nüket Yetiş'i TUBİTAK'ın başına getirdiler. O günlerde başkan ve yardımcıları hakkında bir şeyler okudum. Ama itiraf edeyim ki dikkatli okumadım. AKP mollalarının o "profesörler"de ısrar etmelerinin gerekçesini pek anlayamamıştım.
Sonuç: Uyanık ve kulağı delik gazeteci geçinen bendeniz, AKP'nin TUBİTAK konusundaki ısrarlarını itiraf etmeliyim ki düne kadar "anlayamamıştım".
Meğer ben, bana "yuf bana" demeliymişim...
Çünkü...
UNESCO, 2009 yılını Darwin yılı ilan etti. 2009 Darwin'in 200. doğum yıldönümü: 12 Şubat 1809 – 12 Şubat 2009. (Laf aramızda ve öğünmek gibi olmasın ama ben de bir 12 Şubatlıyım).
Bu yıl, başta Darwin'in artık bir bilim klasiği olmuş "Türlerin Kökeni" adlı kitabı başta olmak üzere Darwin ve Darwinizm üstüne bir kitap, makale, konferans, sempozyum patlaması yaşıyoruz. (Bu arada Türkiye'de ve Türkçede Darwin'i anlamak ve doğru anlamak, "İnsanın atası maymundur" gibi yüzeysel bir değerlendirmeyle yetinmemek, daha da derinleşmek isterseniz "www.evrimianlamak.org" sitesinde bir tur atın. Turun sonunda bana teşekkür edeceksiniz).
Eh, bilim dünyası böylesine bir çaba içindeyken yasayla belirtilmiş görevi Türkiye'nin bilimsel ve teknolojik araştırmalarına katkıda bulunmak olan TUBİTAK'ın duyarsız kalması mümkün değildi. Nitekim tam 42 yıldır (Bir daha: Tam 42 yıldır) Türkiye'de lise, üniversite öğrencilerinden bilime, bilimsel gerçeklere meraklı insanlarına kadar çok geniş bir kitleye hurafelerden arınmış bilgi sunan TUBİTAK yayını "Bilim ve Teknik Dergisi" de Darwin için bir özel sayı hazırladı. Kapakta "Darwin 200 yaşında" deniyor ve derginin içinde Darwin'i ve Evrim Teorisini anlatan makaleler yer alıyor...
İdi.
Evet: İdi !...
AKP'nin TUBİTAK'ın tepesine getirdiği bilim (bilim?) insanları basılmış dergiyi daha kapağına bakar bakmaz idama mahkum ettiler. Kapak değiştirildi, "Küresel Isınma" filan gibi bir başlık kondu. İçerdeki Darwin metinleri ayıklandı. "2009 Darwin Yılı"nda TUBİTAK Darwin'i silip attı. Ayrıca derginin bu büyük suçu işleyen yayın yönetmeninin de kellesi uçuruldu...
Böylece "Allah Adem'i yarattı. Sonra Adem'in kaburga kemiğinden (Niye kemikten de etinden kanından filan değil acaba?) Havva'yı yarattı. Havva Şeytan'ın iğvasına uydu (Niye Adem değil de Havva acaba? Kadın olduğu için olsa gerek!) ve Adem'e Cennet'teki yasak meyvayı (Elma niye yasakmış acaba?) yedirdi. Allah da onları cennetten kovup (elma yedi diye niye kovulur ki kişi?) yeryüzüne yolladı..." diye sürüp giden kadim masal yara bere almadan kurtuldu. TUBİTAK da böylece AKP mollalarının dünya görüşüne hizmet etme

onuruna kavuştu.
Kravatlı mollaların bundan sonraki adımı TUBİTAK dergisinin başına , “Yaradılış Teorisi” gibi bir adı olan ve pek çok okula !yardımcı kitap” kontenjanından girmeyi başaran zırvaların yazarı Adnan Hoca adlı zatı getirip getirmeyeceklerini bilmiyorum. Getirirlerse “Doğaldır” diyeceğim.
Ama Darwin’in insanlığa bir kez daha hizmet ettiğine de eminim.
Öyle ya bizi “Ergenekon” musibetinin karşısına AKP mollalarını “demokrasi gücü” olarak gösterip veba ile kolera arasında bir seçime zorlayanların abdest tazelemeleri gereken bir olayla karşı karşıyayız. Darwin’in kişiliğinde öncülerinden birini bulan bilim, AKP mollalarının yumuşak karnıdır. “Takke düştü, kel göründü” örneği, fanila sıyrıldı “yumuşak” karın göründü.
En iyisi biz, Evrim teorisinin bir dergi kapağında bile yer almasına katlanamayan mollalara ıslık çalıp 200. doğum yıldönümünde Darwin’i selamlayalım ve bu Tırmık’ı noktalayalım.,..

MEHMET AYDIN YÜREĞİME SU SERPTİ AMA...

12/03/2009-ismet berkan –radikal

Pazar günü bu köşede yayın hayatına yeni başlayan bir popüler bilim dergisine, NTV Bilim’e, ‘Hoş geldin, umarım uzun ömürlü olursun, umarım ben çocukluğumda nasıl TÜBİTAK’ın Bilim Teknik’ini okuyarak büyüdüysem benim oğlum da NTV Bilim’i okuyarak büyür’ dedim.
Pazartesi sabahı elektronik posta kutumda bilimci bir okurumun mektubunu buldum, yazımdan söz ediyor ve sonra da kendisinin de okuyarak büyüdüğünü söylediği TÜBİTAK Bilim Teknik’te yaşandığını duyduğu bir sansür olayından söz ediyordu. Dergiyi hazırlayanlar, ünlü doğa bilimci Charles Darwin’in doğumunun 200 ve anıt eseri Türlerin Kökeni’nin yayınlanışının 150. yılı nedeniyle onu kapak konusu olarak ele almışlardı ama bir TÜBİTAK yöneticisi basılmış dergiye müdahale etmiş, Darwin sayfalarını çıkarttırmıştı.
Hemen Radikal Ankara Bürosu çalışmaya başladı, anlaşılan aynı bilgi pek çok gazeteye ulaşmıştı, salı günkü gazetelerde zaten haberi okudunuz.
Salı günü saatlerce TÜBİTAK’tan bir açıklama bekledim. Habere yansıyan şey çok ama çok ağır bir ithamdı. Açıkçası haberimizin yalanlanmasını ümit ediyordum, sanıyordum ki, ‘Yazıları yetersiz bulduk, mart sayımızda değil nisan veya mayıs sayımızda daha gelişmiş, daha kaliteli yazılarla konuyu ele alacağız, o sayfaların şimdilik yayımlanmaması dergimizin iç işidir ve sansür değildir’ cinsinden bir açıklama yapılacak.
Hayır. Hiçbir şey, tek satırlık bir açıklama dahi gelmedi TÜBİTAK’tan.
Sükut ikrardan gelir sözü bir kez daha mı doğrulanıyordu?
Neden sonra, hükümetin TÜBİTAK’la ilgili bakanı, kendisi de felsefeci olan Devlet Bakanı Prof. Dr. Mehmet Aydın, gazetecilere konuştu ve şöyle dedi:
“Felsefeyle uğraşmış biriyim. Darwin’e gelince, adamcağız ölmüş gitmiş.
Lehinde ve aleyhinde yazılanlar ciltleri doldurmuş. TÜBİTAK’ta işimiz gücümüz yok, kavga mı edeceğiz? Darwin ve Darwinizmle Türkiye’de meşgul olan onlarca insan var. Ama bu TÜBİTAK’ın işi değil. Bilime ambargo koymak, sansür koymak, hele hele Darwin’e sansür koymak söz konusu olamaz. Darwin, bütün bilim kitaplarında var. Bu kadar bilinen bir kişiye sansür konamaz. TÜBİTAK’ın görevi, bilime doğru ya da yanlış hizmet etmiş de olsa bilim

adamının görüşlerini yansıtmaktır."
Bakan açıkça Bilim Teknik'teki sansürü eleştiriyordu ve bu tavrıyla en azından benim yüreğime su serpti. Fakat Mehmet Aydın'ın sözlerine rağmen ben kendimi hiç de rahatlamış hissetmiyorum; çünkü Darwin'den söz edilmesine dahi tahammül edemeyen bir zihniyetin Türk pozitif biliminin yüz akı bir kurum olan TÜBİTAK'ta karar verici konuma kadar gelmiş olmasını içime sindiremiyorum.

Burada uzun uzun evrim-yaratılış konularına girmeyeceğim, daha önce onlarca kez bu köşede yazdım. Ama bir konuyu bir kez daha hatırlatmadan edemeyeceğim.
Dün Prof. Dr. Ali Alpar'ın Radikal'deki yazısında da belki dikkatinizi çekmiştir, Darwin'in evrim teorisi, bütün semavi dinlerle DEĞİL sadece BAZI semavi dinlerle çatışma halinde. Adıyla söyleyeyim, o çatışma, kutsal kitaplarında 'Yaradılış' diye özel bir bölümde evrenin, dünyanın ve insanın nasıl yaratıldığı ayrıntılarıyla betimlenen iki dinle, Yahudilik ve Hıristiyanlıkla Darwin teorileri arasındadır.
İslam dini, ne evrenin altı günde yaratıldığı gibi özel detaylara iner ne de insanın diğer canlılardan daha üstün bir yaratık olarak dünyada bulunduğunun üstüne fazla basar. İslam'a göre Allah 'Ol' demiştir ve evren de olmuştur. Bunu, İslam'ın 'Büyük Patlama'yı içerdiği şeklinde yorumlayanlar da var. Yani, İslam'a göre Allah evreni başlatan şartları yaratmıştır ve ondan sonra evren oluşmuştur. Dolayısıyla evrim teorisi İslam'la çelişmez, hatta İslam'ın zaten içindedir.
Fakat nedense bizim bazı 'Neo-İslamcı' diye adlandırabileceğimiz 'ulema'mız, Hıristiyan dünyasında, özellikle de Amerika'da üzerinde siyaset yapmaya da hayli elverişli bir zemin yaratan bu evrim-yaradılış siyasi kavgasını bizim ülkemize de taşımayı başardı. Hatta tümüyle evanjelist bir uydurma olan 'Akıllı tasarım'ı Türkiye'de bilim dersi kitaplarına da soktu.

Oysa, İslam'ın 'akıllı tasarımcısı' DNA dizilimini ayarlamakla uğraşan bir tasarımcı değil, onun ölçeği çok daha makro bir ölçek, o evreni tasarlamış.
O yüzden, hem Müslüman olup hem de Darwin'le, evrim teorisiyle kavga arayanları gördüğümde artık hep biliyorum: Karşımda derdi din değil kendine ait siyasi bir gündem olan birisi var. O kişilerden en az biri de şimdi TÜBİTAK'ta yönetici-karar verici konumda.
Türk bilimciliği için ne acı bir durum!

BİLİM VE İNANÇ

13 Mart 2009-Taha Akyol-Milliyet

DARWIN tartışması konulu dünkü yazım üzerine her ki tarafın fanatiklerinden tepkiler aldım. Son derece ufuk açıcı eleştiriler de aldım. Muğla Üniversitesi'nden Doç. Dr. Mehmet Elgin bunlardan biri.
Popper'in bilim felsefesi ve "Biyolojide fiziktekine benzer yasalar var mı?" konularında çalışan Elgin, "Popper'in 'metafizik' dediği, Darwin'in teorisidir, evrim olgusunun kendisi değildir" diyor; ben de zaten Popper'in 'metafizik' nitelemesini "Darwinizm" için yaptığını yazmıştım.
Elgin, Popper'den sonra biyolojide matematik modellerin uygulanması konusunda büyük gelişmeler olduğuna da dikkat çekiyor.
İki temel konuyu buraya almak istiyorum.

Bilim-din farkı

Önce, din ve bilim alanlarının farklılığına işaret eden Elgin'in şu satırları:

“Bugün bilimin gelişmiş olduğu Batı toplumlarında üniversitelerdeki fizik alanı için genel görecelilik neyse biyoloji alanları için de biyolojik evrim teorisi aynı şeydir. O açıdan siz yaratılışçı teori ile bu teorinin eşit tutulmasını bilim adamlarından talep ederseniz bu olmaz.”
Elgin, bilim ve bu arada biyoloji alanında teorileri “gözlem durumlarına uygulama, test etme, matematiksel olarak modelleme” konularında birçok çalışmalar yapıldığını belirtiyor, “Bunların hiçbirini yaratılışçı teoriyle yapamazsınız” diyor.
Gerçekten mesela teolojide büyük yer tutan “Allah’ın fiilleri”ni bu arada “yaratma” fiilini mesela görecelik teorisindeki e=mc2 gibi matematik formüllerle “tanımlamak, sınamak, öngörmek” mümkün değildir. “Kaadir-i mutlak” kavramına da aykırıdır.
Bilimde ise “tanım, sınama, öngörü” çok önemlidir, elli yıl sonra Güneş’in ne zaman tutulacağını saniyesi saniyesine öngörürüz, ama Allah’ın fiillerini böyle “tanımlamak, sınamak, öngörmek” insanoğlu için imkânsızdır. Dinin işlevi zaten fizik, kimya, biyoloji teorileri oluşturmak, matematik formülleri kurmak, tabiata bu gözlükle bakmak değildir.

Maddeden ötesi

Dr. Elgin şöyle devam ediyor:
“Ancak size şu konuda katılırım: Tüm bunların öyle olması ne genel göreceliliğin doğru olduğunu ne de evrim teorisinin (evrim olgusundan bahsetmiyorum, ayrıca aslında tek teoriden ziyade birden fazla varyasyonu vardır) doğru olduğunu kanıtlamaz... Bu yanlış olsa bile onların hiçbir konuda doğru söylemediği anlamına da gelmez. Newton’un teorisi de yanlışlandı diyoruz ama halen neredeyse makro düzeydeki her şey için onu kullanıyoruz. Dolayısıyla, soru evrim teorisinin kanıtlanıp kanıtlanmadığı değil, evrim teorisinin işleyişi ve uygulamaları itibariyle fizikteki teorilerden kategorik olarak bir farkı var mıdır? Yoktur.”
Bilimdeki ‘doğrulandı’ ve ‘yanlışlandı’ kavramları günlük dilden ne kadar farklı!
Elgin’in bahsettiği “makro düzey” gözlemlerin, deneylerin, rakamların düzeyidir. Buradan “gerçeklik ötesi” denilen “sonsuz küçükler” ve “sonsuz büyükler” alanına doğru gittikçe karşımızda “metafizik bir zaman” çıkıyor. Fizikle metafiziğin, bilgiyle inancın iç içe geçtiği bir ‘öteler’ âlemi.
Netice: Dinin bilimi sansürlemesi yanlıştır, bilimin ateizmle özdeş sanılması da yanlıştır. Farklı algılara açık geniş bir alan vardır bilimle inanç arasında. Kimisi “Bir örümcek götürür Hakk’a beni” der, kimisi de aynı örümceği tabiatın türettiğini düşünür.
Bırakınız inansınlar, bırakınız düşünsünler; yeter ki birbirinin gırtlağına sarılmasınlar.

MAYMUN MU, HURMA MI?

14/03/2009-Türker Alkan-Radikal

‘Sözüm ona sansürü Müslümanlıkadına yapıyorlar. Halbuki Darwin, evrim tezini ünlü Müslüman filozof İbn Miskeveyh’ten çaldı. Evrim teorisi Batı’nın değil, Müslümanlarındır... Miskeveyh’e göre, yüksek alemden nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekamül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir. Bu süreçte hayat eserini ilk kabul eden varlık bitkidir. Aşağı düzeyinde bitki tohumsuz ürer. Otlar gibi... Nihayet evrim, üzüm ve hurma ile tekamülün son sınırına varmış olur. Hurmada artık hayvan özelliği belirmeye başlamıştır. Hurma, bitkinin son, hayvanın ilk mertebesidir. Hayvanlar aleminde ilk mertebe, kısmen hareket edebilen, sadece dokunma duyusu bulunan sedef ve salyangoz gibi hayvanlardır. Evrimleşme, köstebek ve benzeri dört duyu sahibi hayvanlarla devam edip, beş duyu sahibi, terbiye edilebilir hayvanlara ulaşır. Bu mertebede at ve şahin tipiktir. Evrimleşmenin insanlık mertebesine bağlanma noktasında maymunlar ve benzeri gelişmiş hayvanlar görülür.’
Bunlar, sayın Yaşar Nuri Öztürk’ün sözleri. Kendisi profesör olmasa ‘Olur böyle vakalar’

deyip geçersiniz. Ama gençlere ders veren, topluma yol gösteren bir kişi bunları yazıyorsa, ciddiye almak gerekir.
Önce şunu söylemeliyiz: Evrim kuramı, salt insanların hayvanlardan geldiği tezinden ibaret değildir. Maymunları gören kara cahil biri bile bu kadar fikir üretebilir. Üretmiştir de. Bunun için öyle derin bir âlim kişi olmak gerekmiyor.
Evrim konusunda iddiası olmayan Mevlana'nın evrimi anlatan bir şiirini anımsıyorum. Hayvanların bitkilerden, insanların da hayvanlardan türediğini çok güzel mısralarla anlatıyordu. Ama kimse kalkıp da Mevlana evrim kuramını ilk bulan kişidir demedi, diyemez de.
Diyemez, çünkü evrim kuramı bilimsel yöntemlerle doğrulanabilecek veya yanlışlığı gösterilebilecek varsayımlara dayanmaktadır. Mutasyon yoluyla doğanın çok sayıda seçenek sunduğu, bu seçeneklerden çevreye uyumda en elverişli olanların yaşamaya devam ettiği, diğerlerinin ise yok olduğu tezleri vardır. Bu tezleri fosiller sayesinde doğrulayabilir veya yanlışlayabilirsiniz.
Ama Miskeveyh'in dediği gibi Allah'ın nefesinin bitkilere ve hayvanlara girerek evrimi gerçekleştirdiğini nasıl kanıtlarsınız? Veya çürütürsünüz?
Hele 'Hurma bitkilerin üst kademesi, hayvanların ilk basamağıdır' türünden genellemelerin ciddiye alınacak yanı yok. Böcek yiyen bitkilerden söz etse belki bir derece inandırıcı olabilirdi.
"Darwin maymunlardan geldiğimizi söylüyor, o halde evrim kuramını savunanlar maymundur, bizi Allah kendi suretine benzer yarattı, evrime inanmak sapkınlıktır" diye senelerdir nutuk atıp yazı yazanların, artık işi daha da zor. **Yaşar Nuri Öztürk** hocaya inanırsak, çözmemiz gereken yeni bir ikilem olacak: Bir dede olarak hangisini tercih ederdiniz, maymunu mu, hurmayı mı?

BİLİM HADDİNİ BİLMEKTİR

Cüneyt Ülsever-Haziran 07, 2000-hurriyet

FİZİK doktoru Lijun Wang, ışık hızının bilinenden tam 300 kat daha yüksek olduğunu laboratuvar ortamında yaptığı deneyle göstermiş! Bu deneyin doğrulanması halinde ''etki-tepki yasası'' geçersiz kalacak, Einstein'ın ''İzafiyet Teorisi'' çökecek, bilinen zaman kavramı göçecekmiş!

Bilimde bir tek değişmez kural var. Bu kurala göre de her şey değişime tabi. Herhangi bir teorinin geçerliliği, bir başka teori onu reddedene kadar sürer.

Bilim, bazılarının zannettiği gibi gerçeğin bulunmasının değil, gerçeğin aranmasının peşinde koşar. Gerçeğe kimin ulaştığı tartışması ise bilimden kilometrelerce uzak bir tartışmadır.

Bilimde ortak payda hep aynı sonucun elde edilmesinde değil, aynı metodolojinin kullanılmasındadır.

ABD'de bir eyalet mahkemesi, dinsel yoruma tabi yaradılış teorisinin okullarda okutulmasını laiklik karşıtı bir görüş olduğu için değil, bilimsel metodolojiye dayanmadığı için reddetmiştir. Diğer bazı eyaletler ise, Darwinci gelişim teorisinin de bilimsel metodolojiden uzak olduğu savını dikkate alarak, okullarda her ikisinin birer zıt görüş olarak okutulmasına izin vermiştir.

Lijun Wang'ın deneyini yaptığı Princeton Üniversitesi'nde bir zamanlar ders veren Einstein'ın bir fizik sınavında dağıttığı sorulara öğrencilerden biri itiraz eder:

- Ama hocam, sorular geçen yılın aynı.

Einstein cevap verir:

- Fakat bu yıl cevaplar farklı.

Şimdi bir soluk alalım ve bu ‘‘inanılmaz buluşun’’ yapıldığı günlerde Türkiye neler konuşuyor, ona bakalım.

Mesut Yılmaz herkesin önünde cereyan eden Türkbank ihalesi soruşturmasında insanların gözünün içine baka baka aklanıyor, ama Koç Holding'e yaptığı arazi tahsisi soruşturmasında karalanıyor!

Bu durumu olsa olsa MHP'nin ‘‘izafiyet teorisi’’ izah edilebilir.

Koç Holding'in üretimi kutsal, ama Kombassan üretim yaparsa suç işliyor.

Bu da herhalde devletimizin ‘‘etki-tepki kanunu’’.

Kimine beleş araziler, kimine kurşunlar!

Yeni bir ‘‘zafiyet teorisi’’.

Bizler ülkede bir İran istihbaratçısının bulunduğundan habersiziz, ama Amerikan CBS muhabiri bu kişiyle mülakat yapıyor. Biz de böylece varlığını öğreniyoruz.

Umut operasyonuna göre her faili meçhul cinayetin ardında İran var. Bir ülke, komşu ülkenin aydınlarını katlediyor, ama bu konu bir satır olsun Batı basınında yer almıyor.

Ayrıca, biz de yeni bir buluş yapmışız! Bir hastalık türü keşfetmişiz! Memolimani! Psikiyatrlar, Mehmet Ali Alabora'ya duyulan hayranlık ve sevgiyi hastalık olarak nitelemişler. Herhalde bu psikiyatrlar, Batı'da sanatçılara gösterilen hayranlığa da aşırı memolimani adını koyarlardı. İnsan denen varlığın uzmanı geçinen hazretler, insanlardaki ‘‘beğenme ihtiyacı’’ güdüsüne hastalık diyorlarsa tüm dünya memolimani derdiyle kavruluyor demektir.

Acaba hocalarımız tedavi olarak ne öneriyorlar? Anti-memolian!

Biz Ayten Alpman'ı da çok severiz:

‘‘Bir başkadır benim memleketim!’’

HİÇ BİTMEYECEK BİR TARTIŞMA: YARADILIŞ MI, EVRİM Mİ?

Zaman-15.03.2009- timeturk

Bilim ve Teknik dergisi'nin Darwin'e ilişkin kapak konusunun başlattığı 'küçük kıyamet' devam ediyor.

Oysa, herkesçe çok iyi bilindiği gibi, medyanın güncel bir mesele olarak ele aldığı tartışmanın arkaplanında, neredeyse iki yüzyıldır süren bir anlaşmazlık var: Evrim mi, Yaradılış mı?

Ben, aslında bu meselenin, iki büyük felsefe geleneği (İdealizm ve Materyalizm) arasındaki ilişkinin problematik oluşundan kaynaklandığını düşünüyorum. Doğru yaklaşım, Darwin teorisi ile Yaradılış Doktrini arasındaki çatışmayı Bilim ile Din çatışması olarak değil, Materyalizm ile İdealizm karşıtlığının getirdiği felsefi arkaplan üzerinden okumaya çalışmak

olmalıdır. Kısaca, Darwin teorisi ile Yaradılış doktrinini, temelde, iki büyük felsefe sistemi bağlamında ele almak gerekir...

Darwin teorisi, maddenin insan zihninden bağımsız olduğunu öne süren Materyalizmin bir türevidir ve bu teori, örtük bir biçimde, maddenin insan zihninin dışında, büyük ve transandant bir zihin tarafından algılandığı önermesini reddeder. Materyalizm, Ateizm'dir;- çünkü insan zihninden öte transandant bir zihnin varlığını kabul etmek, Materyalizmin İdealizme dönüşmesi anlamına gelecektir. Materyalizm, İdealizme dönüşmemek için, Ateizmi benimsemek zorundadır, çünkü...

Darwin'in Yaradılış doktrinini reddedişi, onun, primatın homo sapiens'e dönüştüğüne ilişkin hipotezinin kanıtlanmış olmasından değil (-ki, kanıtlanamamıştır!), bir Yaratıcı'nın varlığını reddediyor olmasından dolayıdır. Darwin'in 'Evrim' teorisi, Yaradan'a, dolayısıyla da Yaradılış doktrinine, Materyalist bir alternatif sunmak adına önesürülmüştür ve işte tastamam bu nedenle, örtük bir felsefi tezdir;- bilimsel bir teori değil! Dolayısıyla bu, aslında Darwinizm'in gerçek anlamda bir teori değil, Bilim'le ilişkisi olmayan felsefi bir ateizmin türevi olduğunu gösterir.

Özetle şu: Tercih, tamamiyle ideolojiktir. Ne 'Yaradılış' doktrini, ne de Darwin teorisi bilimseldir ve dolayısıyla tercih, Darwin hipotezinin arkaplanındaki Materyalist Ateizmle, 'Yaradılış' doktrininin arkaplanındaki Yaradancı İdealizm arasında, ideolojik bir tercihtir. Ve işte tastamam bu nedenle de, tartışmayı Bilim ve Din arasında bir çatışma olarak sunmak yanlışına düşülmemelidir.

Dolayısıyla, birilerinin 'Yaradılış' doktrinine 'zırvalık' demeye ne kadar hakkı varsa, başkalarının da Darwin hipotezine 'uydurma' demeye o kadar hakkı vardır. Hadi, diyelim ya da varsayalım ki, Darwinizm bilimsel bir teoridir: Bilim tarihi, bize, Bilim düşüncesi'nde hiçbir zaman bir 'son nokta'nın olmadığını; bilimsel teorilerin, sadece yanlışlanmadıkları ya da geçersiz bulunarak terk edilmedikleri sürece, dolayısıyla da 'geçici' olarak 'doğru' ya da 'geçerli' kabul edildiklerini gösteriyor. İster Karl Popper'in 'yanlışlanabilirlik' ilkesi açısından bakılarak 'doğru' olmadıkları, ister Thomas Kuhn'un 'yanlışlanmaz, ama terk edilir' ilkesi açısından bakılarak 'geçersiz' oldukları söylensin, bilinen şudur: Bilimsel teoriler, 'mutlak' olamazlar; hiçbir teori, hiçbir zaman, o konuda söylenebilecek en doğru veya en geçerli olanı söylemiş, 'son nokta'yı koymuş değildir...

Darwin teorisi de bir istisna değil. Ama bu teoriyi, 'mutlak doğru' kabul etme eğiliminin, özellikle, bilimsel düşünceyi referans olarak alan kesimlerde görülüyor olması, bana daima biraz şaşırtıcı görünmüştür. Zira bilimsel düşüncenin yapısı, bilim tarihinin de tanıklık ettiği gibi, bir teorinin (ister 'yanlışlanarak' diyelim, ister 'geçersiz bulunup terkedilerek'!) bir başka teoriyle yerdeğiştirdiğini gösteriyorken, Darwin Teorisi'ni bu alanda 'son sözü söylemiş' gibi kabul etmek, ne kertede bilimsel düşünceyle bağdaşır;-doğrusu, bunu anlamakta güçlük çekiyorum.

BİLİMİN BİTTİĞİ YER

15/03/2009- Mustafa Kemal Coşkun: Dtcf, Sosyoloji Bölümü-Radikal

Bilimsel teorilerin doğruluğunun ispatı deney, gözlem ya da herhangi bir bilimsel yöntemdir, hangi ideolojiye sahip olduğunuz değil.

Daha en baştan belirtmek gerekirse Türk insanı, bilmediği konularda fikir yürütmekte pek mahirdir. Bu konuda hiç de haksızlık yapmadığımızın en büyük örneği ise Darwin ve diğer bilim insanları tarafından geliştirilen evrim teorisinin ta kendisidir. Zira bu konuda toplumda bir anket yapılacak olsa, insanların çoğunun bu konuda bir düşüncesinin olduğu, daha doğrusu bu teorinin gerçekte ne anlattığını "bilmediği" ama evrime ilişkin bir "fikre" ulaştığı ortaya çıkacaktır. Zira evrim teorisinden ne anladığı sorulursa büyük çoğunluğun vereceği yanıt "insanın maymundan geldiğine inanmıyorum" olur. Böylece bir cümlede iki yanlışı birden yapar. Çünkü ne kimse insan maymundan geldi der ne de bu bir inanç meselesidir. Dolayısıyla eğer özel olarak bu konuda çalışmamışsa kimse evrim teorisinin ne ifade ettiğini açıklayamaz ama herkes anlar. Tıpkı özgürlük gibi, demokrasi gibi.
Eğer birkaç gün önce ortaya çıkan haberler doğruysa, TÜBİTAK yönetiminin de aynı meseleden mustarip olduğu söylenebilir. Ancak bu sefer yapılan, bilgisizlikten filan değil, tersine bilinçli olarak bir bilimsel tartışmanın üzerini kapatmak, öğrenilmesini ve tartışılmasını engellemektir. Üstelik bunu yapanlar, adında "bilim" geçen bir kurumda ve de "bilim insanı" sıfatıyla yapıyor, meselenin önemi bu nedenle daha da artıyor. Darwin'e konan sansür, sadece bilimsel ön kabüllerin reddi anlamına gelmez, aynı zamanda bilime "politik" ve "ideolojik" bir müdahale demektir, dolayısıyla da bilimin bittiği yerdir.
TÜBİTAK bu tavrıyla nasıl bir bilim topluluğu olduğunu, doğrusunu söylemek gerekirse bu olaydan sonra aslında bir bilim topluluğu olmaktan da uzaklaştığını ortaya koydu. Bu yaklaşımıyla TÜBİTAK, Darwin'i sansürleyerek doğaya ilişkin bir bilimsel teorinin yine doğa olaylarıyla doğrulanıp yanlışlanabileceği ilkesini ayaklar altına alıyor. Çünkü bilimsel teorilerin doğruluğunun ispatı olsa olsa deneydir, gözlemdir ya da herhangi bir bilimsel yöntemdir, hangi ideolojiye sahip olduğunuz değil. Sadece bu da yetmez, nesnellik, gerçeklik-doğruluk, temellendirme vb. gibi, bilim için olmazsa olmaz ilkeler de tepetaklak ediliyor. TÜBİTAK'ta yerleşmiş bilim anlayışı, doğal gerçekliğin bütünselliğini reddediyor, aklımızı baskı altında tutarak bilim insanını yaptığı işe bütünüyle yabancılaştırıyor. Bu nedenle bu anlayış, despotik, kuralcı, yasakçı ve biçimcidir. Anlaşılan TÜBİTAK yönetimi, bilim sözcüğünün kendisinden ve dolayısıyla bilimi üreten öznelerden epey bir rahatsızlık duyuyor. Bu durumun en utanç verici yanı, bütün bunların kendilerine bir de "bilim insanı"(!) diyen/denilen kişiler tarafından gerçekleştiriliyor olmasıdır.
Diğer taraftan TÜBİTAK, politik ve ideolojik bir müdahalede bulunuyor. Lafı dolandırmadan söyleyecek olursak, TÜBİTAK yönetiminin Darwin konulu Bilim ve Teknik dergisinin yayınlanmasına izin vermemesi, bu dergiyi hazırlayanı görevinden alması, tarafsız olması beklenen -ya da bilimden yana taraf olması- beklenen bir bilimsel araştırma kuruluşunun, tutucu, öznel ve mevcut iktidardan etkilendiği açıkça ortada olan bir yaklaşım sergilemesi demektir. Anlaşılacağı üzere tüm diğer kurumlarda olduğu gibi TÜBİTAK'ta da kadrolaşma tamamlandı. Ne var ki bu tutum, tek başına TÜBİTAK'taki gerici, antidemokratik, kadrocu zihniyete de indirgenemez. Eğer böyle olsaydı, AKP'nin demokrasi söyleminin ne tür bir ikiyüzlülük içerdiğini anlamak mümkün olmazdı. Çünkü TÜBİTAK'ın geldiği nokta bir "sonuçtur", dolayısıyla bu, aslında tüm dünyada hakim olan neomuhafazakâr uygulamaların tüm kurumlarda olduğu gibi TÜBİTAK'a da yansımasıdır ve bu ülkede, bu muhafazakârlığın baş temsilcisi de AKP iktidarıdır. Zira bu parti iktidara geldiği andan itibaren tüm kurumları kendisine bağımlı kılan, sadece kendi ideolojisine hizmet eder hale getirmeye uğraşan ve bu çerçevede tüm kurumları baskılamaya çalışan bir partidir. Her nedense bu ülkede bu tür bir politika, birtakım solcular da dahil olmak üzere kimileri için "demokrasinin gelişmesi", "özgürlüklerin çoğalması" anlamına geliyor.

Üniversitenin sessizliği

Meselenin önemli bir başka yanı, üniversitelerden ve bilim insanlarının çoğundan bu konuda bir tepki gelmemesidir. Olmadık zamanlarda ve olmadık konularda Senato kararları çıkartan üniversite yönetimleri bu konuda hâlâ sessiz. Belki de konunun Darwin ve evrim teorisi

olması ve bu teoriye ilişkin toplumun algısının da ortada olması üniversitelerin tepki göstermelerini engelliyor, bilinmez. Ama mesele bu kadar basit değil. Zira bu durum, içinde bulunduğumuz yükseköğretim kurumlarının, bilimsel araştırmaların gerçekleştirildiği yerlerden ziyade, egemen sınıfların en temel ihtiyaçlarının tam da orta yerine denk düşen bir ideoloji üreten kurumlar haline dönüştüğünü gösteriyor. Sadece bu da yetmez, bu sessizlik, AKP'nin bilim emekçilerini de kendine bağımlı kıldığını ve bu nedenle de üniversitelerdeki bilim insanlarının artık "aydın" niteliğini bütünüyle kaybettiğini bir kez daha ortaya çıkardı. Sokaktaki insanın bu meselenin nasıl ciddi bir konu olduğunu anlamasını ve önemsemesini beklemek elbette doğru değildir, ancak kendisini bilim insanı olarak nitelendirenlerin bu konuda hâlâ sessiz kalması anlaşılamaz, hatta bir başka utanç verici durum.
Geldiğimiz noktada söylenebilecek son şey, TÜBİTAK'ın düştüğü durumun, Darwin'in kitabı yayınladıktan hemen sonra yapılan tartışmalar sırasında, Worcester Piskoposu'nun karısı tarafından söylenen "Maymunlardan türedik öyle mi? Vah vah vah, umalım ki doğru olmasın, ama eğer doğruysa da, dua edelim de kimse duymasın" cümlelerinden daha ileri olmadığıdır.

DARWİN VE EVRİM İNANCI

16 Mar 2009, Pazartesi- Yasin Aktay-yenisafak

Darwin"in doğumunun 200. yılı dolayısıyla bu yıl içinde evrimi, yaratılışı, bilimi ve bilimselliği yeniden ve bolca tartışacağımız belliydi. Bu konudaki tartışmalar hiçbir zaman eksik olmadı zaten ve bunca yıldır tartışılan bu konuda taraflarını belirlemiş insanlardan hiç kimsenin diğerini ikna edebildiğini ne gördüm ne de duydum. Bu konuda önceden kim hangi tarafı benimsemişse, tartışma boyunca bütün yaptığı, bu konumunu daha fazla pekiştirmek için kıyasıya bir ispatlama çabasına girişmekten başkası olmuyor. O yüzden zaman zaman ortaya çıktığı ilan edilen veya gösterilen yeni deliller veya veriler bile bu konuda tarafların sayısal dengesini pek değiştirmiyor.

Türkiye özelinde tartışmalara TÜBİTAK"ın yayınladığı Bilim ve Teknik Dergisi"nin son sayısında Darwin"in kapaktan çıkarılmasının start vermiş olması ve arkasından gelen açıklamalar meselenin hiçbir zaman bilimsel alanla sınırlı olmadığını gösteren en iyi örnek olmuştur.

"Darwin"in TÜBİTAK dergisinin kapağından çıkarılması" haber başlığının kendisi "tahammülsüz, gerici, bağnaz, dinci zihniyet" mitolojisini doğal olarak hemen kendi alıcıları için tedavüle soktu. Bu meselenin karşılıklı mitolojileri yeniden üretmenin dışında başka türlü gündeme geldiği görülmemiştir zaten. TÜBİTAK yetkilisinin yaptığı açıklamalar meselenin hiç de böyle olmadığını, yani ortada bir sansürün olmadığını, aksine Darwin"in yetkisizce ve zamansızca kapağa konulmasıyla ilgili bir tashihin sözkonusu olduğunu, hatta daha donanımlı ve daha ayrıntılı bir Darwin sayısının zaten bu yılın gündeminde var olduğunu açıklamış olması, meselenin bu şekilde anlaşılmasını nasıl etkiler bilemiyorum. Sonuçta bu hadiseden isteyenler kendi görüntülerini elde etti bile. Ama yine de Bilim ve Teknik Dergisinin zaten esaslı bir "Darwin Sayısı" hazırlığı içinde olduğunu duymak iyi bir şey. Belki mitolojilerin biraz bozuma uğratılmasına iyi vesile olur.

Darwinizm"le veya evrimcilikle ilgili en önemli mitoloji onun inanca karşı bilimsel gerçekliği temsil eden bir yaklaşım olduğudur. Bu anlayış veri kabul edilince yaratılışa inanıp bilimden de geri durmayanlar evrim iddiasını bilimsel düzeyde karşılayıp laf yetiştirmeye koşuyorlar. Oysa evrimi yaratılış inancının karşısına koyan bir anlayış hiçbir zaman bilimsellikle ilgili

olmamıştır. Yaratılış inancına alternatif bir meydana geliş açıklamasının da tek motivasyonu inançtır. Bugün sunulan biçimiyle evrimciliğin Darwin"in evrim teorisiyle hiçbir ilgisi de yok.

Birçok zeminde evrimci söylemler ateizmin itikadını güçlendirmeye çalışan vaaz modunda çalışıyor. Herhangi bir bilimsel teorinin insanın nasıl yaratılmış oluğunu bilimsel sınırlarının içinde kalarak, yani inancın alanına girmeden açıklama imkanı, epistemolojik olarak mevcut değil. O yüzden aslında "yaratılış teorisi" diye bir şey de olamaz. Yaratılışı bilimsel olarak açıklamaya çalışmak da inanç ile bilimin alanları arasındaki kategorik ayırımları bilmemekten ileri geliyor. Yine o yüzden yaratılışın karşısına konulan evrim bir teori değil, basitçe alternatif bir inançtan ibarettir.

Son TÜBİTAK tartışmaları dolayısıyla evrimi bilimselliğin ve mutlak hakikatin bir ölçütü gibi sunmaya çalışanların söyleminde de o kadar açık bir gerçektir ki, evrime atfedilen anlam katı-doğmatik bir inançtan başkası değildir. Ayrıca hiç kimse evrim teorisinin dayandığı veya öne sürdüğü delilleri bilerek, bunların delil olma gücünü karşılaştırmalı olarak kavrayarak "evrime inanmaya" karar vermez. Evrime inanma kararı da bütün bilimsel prosedürlerden önce verilmiştir, tıpkı insanın ve kainatın Tanrı tarafından yaratılmış olduğuna olan inanç gibi.

O yüzden evrim ve yaratılışla ilgili tartışma asla bilimsel düzeyde ele alınması gereken bir konu değildir. Bilimin sınırları ile ilgili temel bilim felsefesi dersleri aslında bu konunun nasıl ele alınması gerektiğine dair yeterince ufuk açıcı ve açıklayıcı bir çerçeve sunuyor. Ancak bu konuda kıyasıya tartışanların en temel dersleri bile dinleyecek halleri yok. İnanma isteği bile çoğu kez inanmanın kendisinin önüne geçer. Ulaşılan yeni verilerin tartışmanın seyrini ciddi bir biçimde değiştirmiyor olmasının en önemli sebebi de budur. Kimse bilimsel verilerin sonucuna bakarak inanmıyor ki bıu verilerdeki bir değişim insanların inancını değiştirsin.

Ayrıca yaratılış bağlamının dışında, bilimsel sınırları içinde kaldığı ölçüde, evrim ihtimali, İslam filozof veya bilim adamlarının da zaman zaman hiçbir komplekse kapılmadan değerlendirdikleri bir yaklaşım olmuştur.

Evrim teorisi bugün birileri için bir inanca dönüşmüşse de bu teorinin bilim tarihi içinde önemli bir yeri vardır. Hem bu yerin hem de bilimin inanca dönüşmesinin tipik bir örneği olarak dikkatlere sunulmak üzere her zaman gündemde olmayı hak ediyordur. Bilim ve Teknik Dergisi"nin de bu kadarlık bir ilgiyi Darwin"den ve onun teorisinden esirgeyebilmesi için hiçbir neden göremiyorum.

İSLAM VE EVRİM

18 Aralık 2009- http://www.eminearslaner.com/

Nüktedan bir dostumun söylediği bir cümle sık sık çınlıyor kulağımda; Türkiye'de iki mesele hakkında ne yazarsan yaz, satar; cinsellik ve dinsellik…

Belki de sırf bu yüzden, Türk televizyonlarında tatil sezonlarında yaşanan müzmin durgunluğun panzehiri genellikle din adamlarında aranır. Eskiden Zekeriya Beyaz, İsmail Nacar gibi isimlerle zaman kazanılırdı. İnsanlar hep aynı yüzleri görmekten, aynı sözleri duymaktan sıkılmış olmalılar ki değişik simalar aranmaya başlandı. Derken, önce Cübbeli Ahmet boy gösterdi ekranlarda ve hemen arkasından Adnan Hoca namlı muhteremle şenlendik…

Cübbeli Ahmet'e değinmeyeceğim; bu meşhur "karikatür" herkesin malumudur. Hazır; evrim, mehdi, mesih, tavşan fosilleri; "şu gördüğün laptop dabbetül arz", "şu gördüğün hurafe devirdiğim çam", "al işte bu da çaldığım saz" yalanlarıyla şişirilmiş Adnan Hoca resimli balonlar yok satarken, bir iki tane de ben alıp patlatayım dedim… Bakalım bu "bum bum" seslerini duyan olacak mı?

"İslam evrim teorisiyle çelişir mi?" diye sorarak başlayalım. Bir teorinin İslam'la çelişip çelişmediği sorusuna cevap bulabilmek için başvurmamız gereken yegane kaynak Kur-an'dır. Neden Kur-an'dır? Çünkü Kur-an İslam'ın kitabıdır. Kur-an'daki yaratılışla ilgili ayetlere bakalım buyrun;

Nuh Suresi;

14 – Oysa o sizi aşama aşama yaratmıştır.
17 – Allah sizi yerden bir bitki bitirir gibi bitirdi.

Secde Suresi;

7- İnsanı yaratmaya çamurdan başladık.

Kur'an "**mübin**", yani "**açık, anlaşılır**" bir kitap olmasına rağmen ve bu ayetler de "evrim"e, -daha Kur-an'i bir lafızla söylemek gerekirse, "tekamül" e- dair gayet anlaşılır mesajlar olmasına rağmen, bir teolog veya ilahiyatçı olmadığımızı da bilerek konuyu ehline danışıyor ve muteber İslam alimlerinin yorumlarına bakıyoruz.

İslam evrimle çelişir mi ey ulu bilgeler?

İbnü Türkete'l-îsfahânî (Füsûs Şerhi)

"Yeryüzünde ilk; madenler, sonra bitkiler, sonra hayvanlar meydana gelmiştir. Ve Allah Teâlâ
mevcut şeylerin cinslerinden her sınıfının sonunu, takip edenin başlangıcı kıldı da madenlerin sonunu ve bitkilerin evvelini mantar, bitkilerin sonunu ve hayvanların evvelini hurma, hayvanların sonunu ve insanın evvelini maymun kıldı ki, birbirine ulanma birliği bozulmadan, değişmeden, aralanmadan, kesilmeden korunsun ve birbirine bağlansın."

Elmalılı Hamdi Yazır (Hak dini Kur'an dili, Eser Kitabevi,Cilt 5, s.3434)

„Ve Hak teala bu mevalid ecnasından her sınıfının ahirini onu velyedenin evveli kıldı da meadinin ahiri ve nebatın evvelini mantar, nebatın ahiri ve hayvanın evvelini hurma, hayvanın ahiri ve insanın evvelini maymun kıldı ki, vahdeti ittisaliyye halel ve inhiraftan fasıla ve inkıta'dan mahfuz ve mazbut olsun için."

Erzurumlu İbrahim Hakki Hazretleri (Marifetname, Hicri 1330 yılı, İstanbul- Ahmet Kamil matbaası, 29. Sayfa)

“Önce madenler var olmuş ki, onların başlangıcı yapışkan çamurdur. Sonra taşa terakki etmiş, ondan; cevher, demir, bakır,gümüş, altın gibi madenler; la’l, yakut, zümrüt gibi cevherlerin mertebesine yükselmeler olmuş.Ta mercana varup andan bitkisel filizlenmeler başlamış. Sonra tohumsuz biten bitkiler, sonra tohumlu bitkiler, sonra ağaçlar, sonra hayvanlar oluşmuş. Bunların bir mertebeden diğerine geçmeleri nice yıllar sürmüş. Taki hayvanlarda da tekamül olmuş ve insana benzeyen nesnas ve maymun mertebesine ulaşmış hayvan. O mertebeden de yükselinip suret’i İnsan’a gelinmiştir. O insan ki, kemal mertebelerinin suret ve siretinde terakki edip, kamil insan mertebesine ulaşmış ve ilahi ahlakla dolmuş.”

Ömer Nasuhi Bilmen (Muvazzah Ilm-i Kelam, Engin Kitabevi yayınları, no : 1. Yeni Matbaa, İstanbul 1959, 3. Baskı, s. 145-146)

“Nebatat ve hayvanatın ve hatta insanların, tekamül tarikiyle vücuda gelmiş olmaları, aklen caizdir. Fahr-i Alem Hazretleri dilediği mahlukunu bir nevi müstakil olarak yaratabileceği gibi, bitariki tedric de vücuda getirebilir; bunda istib’ad olunacak bir cihet yoktur.”

El Biruni (Tahdidu nihayatil’l-amakin li tashihi mesafati’l-mesakin, nesr. P. Boljakoff, Kahire 1962, s. 21)

“Allah Teala, insan türünü yaratmak isteyince, O, önce uygun biçimde yerin yaratılmasını belirledi ve ona doğal şeklini oluşturacak, tekamülü temin edecek gücü verdi; doğal şekilden kastım, yeryüzünün yuvarlaklığıdır.”

Mevlana (Nicholson, Persian Lyrics, London 1931, s. 36)

‘İlk olarak o (ilk akıl) cansız dünyasında göründü,

Oradan bitkiler dünyasına geçti,

Ve birçok sene bitki hayatı yaşadı,

Sonra hayvani varlık için yol aldı

Ve aynı şekilde güzel çiçekler mevsiminde,

Bebeklerin nefes isteyip, niçin istediklerini bilemedikleri gibi,

Kendisinin, O‘na yönelme arzusunu hissedince, kurtuldu.

Tekrar, hikmet sahibi yaratıcı, ki sen O’nu bilirsin,

Onu hayvanlıktan insan mertebesine yükseltti,

Ve böylece varlıktan varlığa geçerek o akıllı oldu

…'

İbn Haldun (Mukaddime, çev. Zakir Kadiri Ugan, İstanbul 1968 (2.baskı), I. 241.245)

'Örneğin hurma ve üzüm, hayvanlardan inci sedefi ile kabuklu sümüklü böceğe yakındır, bu iki hayvanda yalnızca dokunma ile yoklama (lems) duygusu mevcut olup, diğer his kuvvetleri yoktur. Bitkiler, bu hayvanın şekil kalıbına girmeye müsaittir. Bu hayvanlar arasında ittisal (bitişik), bunlardan her birinin en yüksek türünün kendisinden yüksek olan tabakadakinin en aşağı türüne, şekil ve kalıbına girmek istidadını haiz olmasından ibarettir. Bu tedrici bir surette fikir ve düşünce sahibi olan insanın teşekkülüne kadar yükselmiştir (maymun ve şebek gibi).'

Bütün bunların yanı sıra; İhvanu's-Safa, İbn Miskeveyn, Cahız, Nazzam, İbn Heysem gibi müslüman evrimcilerin beyanlarına yer veremiyorum ama yukarıdaki örnekler dahi İslam geleneğinde, ideolojik mahiyetten uzak, saf bir 'tekamül' düşüncesinin nasıl kabul gördüğünü göstermek bakımından kafi miktarda delil ihtiva etmektedir.

Ne Kur-an'da evrim karşıtı sayılabilecek bir ayet mevcuttur ne de İslam geleneğinde XI. asrın ortalarına kadar böyle bir muhalif zihni yapılanma söz konusudur. Bu tarihten sonra; Botanik ve Biyoloji gibi bilim dallarında yaşanan duraksama, Biruni'den sonra gelen bilim adamlarının ansiklopedi ve fihrist araştırmacılığından öteye gidememeleri, müslümanların topyekun gerilemelerine yol açmıştır. Bilimde yaşanan atalet toplumun her sayfasına, hatta her satırına sirayet etmiştir.

Din dünyasında da nükseden çürüme, İsrailiyatın İslam'a sızdırılmasıyla başlamıştır. Evrim, yani tekamül İslam'da vardır ancak musevilikte ve hristiyanlıkta yoktur çünkü bu dinlerde 'yaratılış' kainatta başlar, Gihon ve Pishon (Dicle ve Fırat) nehirleri arasında gerçekleşir. Oysa İslam'da yaratılış Cennette vuku bulur önce.. Cennet yani oradan 'birbirimize düşman olarak indirildiğimiz'(Bakara, 36), uzaklaştırıldığımız metafizik bir alemdir.

Musevi ve isevi inanışa göre imkansız olan bir bilimsel teoriye İslam'da da yer olmaması gerektiğine inanan israiliyatçı din cahillerinin, misyonerlerin tuzağına düşmeleri çok kolay olmuştur. Dünya çapında kabul gören ve her geçen gün güç kazanan bir bilimsel teorinin üç büyük din arasında sadece İslam'la çelişmemesi misyonerleri dehşete düşürür ve 1970'li yıllarda Türkiye merkezli propagandalarla İslami Kreationismus'u İslam dünyasında yaymaya başlarlar.

'**Sansürsüz**' adlı televizyon programında, Atatürk'ün emriyle basıldığını söylediği ve alıntılar naklettiği 'Elmalılı Tefsiri'ni (yukarıda bu tefsirden evrimle ilgili bir pasaj verdim) dahi okumamış bir şahsın önderliğinde kurulan cemaate aktarılan paralar Almanya'yı da hayrete sevketmiş ve Stern, Süd Deutsche Zeitung gibi yayınlarda, tanesi 100 dolara mal olan bu kitapların nasıl bedavaya dağıtılabildiği sorgulanmıştır.

Aslında cevap açıktır…

Mezkur programda da belirtildiği gibi, istedikleri kadar paraya sahip olabiliyorlar…

Olabiliyorlar çünkü kendileri, Amerika’da bulunan **Yaratılış Araştırmaları Enstitüsü** (ICR-Institute of Creation Research) gibi güçlü bir misyoner teşkilatın Türkiye’deki ayağını oluşturuyorlar. Nitekim, bu teşkilatın yakın tarihte İzmir’de kurduğu merkezin internet sitesine bakarak (http://icr-izmir.org/index.html) yıllardır Türkiye’de evrim karşıtlığını İslam diniyle harmanlayarak sunan zihniyetin hangi kaynaklardan beslendiğini anlamanız hiç zor olmayacaktır. Bugün Türkiye’de birçok evde Kur-an bulamayabilirsiniz ancak bu zevatın, adı geçen misyoner teşkilatın kitaplarından yaptıkları derlemelerle oluşturdukları renkli resimli atlaslara, mecmualara, kitaplara hemen her evde tesadüf edebilirsiniz.

Bu nasıl bir İslami gayrettir ki, yurdumuzdaki her haneye bir adet Kur-an’ı Kerim hediye etmek yerine o kadar parayı sadece ‘İslam’ı bilimsel bir teoriyle karşı karşıya getirmek’ için harcar; ‘İsa birgün yeryüzüne inecek, Mehdi tüm dünyayı sulha ve sükunete kavuşturacak’ gibi Kur-an’da tek bir yerde ima edilmeyen, İncil ve Tevrat kaynaklı hurafeleri yaymak için saçıp savurur? İsa’nın yerküremizde yeniden zuhur edeceğine dair bir inanç en çok kimlerin işine yarar? Peki ya, müphem bir Mehdi inancından en çok kim palazlanır?

Bu soruları soralım… Her sakallıya sırtımızı ve aklımızı yaslamayalım. Beynimizi kullanalım…

Çünkü İslam ne evrim teorisiyle ne de bir başka bilimsel teoriyle çelişmez.

İslam bilimle çelişmez…

EVRİM

24 Şubat 2009 Salı- Ali Ünal-Zaman

Bir zaman bir Marksizm uzmanına Marksizm'le ilgili iki soru sormuştum: (1) Marks'a göre bilgi, kişi ile kullandığı üretim araçları arasındaki münasebetin ürünüdür ve doğru bilgiye ancak bu münasebetin komünist sistemdeki şekliyle ulaşılabilir.

Bu durumda, bütün ideolojisini kapitalist sistemde oluşturan Marks'ın ideolojisi bütünüyle yanlış olmuyor mu? (2) Marks'a göre, insan, iradesiyle meslek seçmez; ancak kullandığı araçların onu yönlendirmesiyle mesleğini seçer. Ama Marks, ilk insanın avcı olduğunu iddia ediyor. Bu durumda, onun avcılık aletlerini yeryüzünde hazır bulmuş olması gerekmez mi? Marksizm uzmanımız, bu iki soruya da, "Hiç düşünmemiştim" diye cevap vermişti.

Batı'da ortaya çıkan bütün ideolojiler birer çelişkiler yumağı olduğu gibi, bu ideolojiler "bilim"le, "bilimsel" tezler, teoriler meselâ hukukla, ekonomi ile, günlük hayatın gerçekleriyle, beşerî bilimler denilen sosyoloji, psikoloji "tabiî" bilimlerle çok defa çelişir. Çünkü, ideolojilerin de, bilimselliğin de, beşerî bilimlerin de arkasında bambaşka gayeler vardır ve bunlar, çok defa o gayeler adına ortaya konmuştur. Meselâ, K. R. Popper, Hegel'in, tarihselcilik felsefesini, Prusya'nın "ilâhî" ve "tarihin geri çevrilemez, önlenemez kanunları"nın ürünü, dolayısıyla kendisine mutlaka itaat edilmesi gereken bir devlet olduğunu "ispat etmek" maksadıyla uydurduğunu yazar.

Evrimin de, benzer şekilde, Papaz Malthus'un İngiltere'de uygulanmakta olan fakirleri koruma kanununa karşı ortaya attığı "Güçlülerin ayakta kalıp, fakirlerin, güçsüzlerin elenmelerinin tabiî", yani "natürel seleksiyon"un tabiatta bir kanun olduğu iddiası üzerine bina edildiği

bilinen bir gerçektir. Ünlü Fransız zoolog P. P. Grassé, bu noktayı bilhassa vurgular. İşte, evrim teorisi, bir taraftan güçlülerin, emperyalistlerin, diğer taraftan onu Allah'ı inkârda temel alan Marksist ideolojinin ve bilim çevrelerinde inkârcılığın, din karşıtlığının bir silahı olmuştur ve bundan dolayı da ısrarla savunulmakta ve korunmaktadır. Evrim, en son BBC Focus dergisinin yaptığı üzere, çeşitli vesilelerle gündeme getirilir, tekrar tartışılır, ama her zaman temel tez olarak kabul edilir; bütün çalışmalar güya onu ispatlamaya yöneliktir, yani evrim, vazgeçilemez bir ön kabuldür, bir dogmadır.

Şahsen, evrim uzmanı değilim, bir bilim adamı da değilim. Fakat evrimin, kendi içindeki çelişkileri gibi, onun akılla, kâinattaki düzenle, bizzat bilimle nasıl çeliştiğini görmek için evrim uzmanı, bilim adamı olmak gerekmiyor. Bir defa evrim, bizzat evrimcilerin kabul ettiği gibi, tekrar etmez ve geri çevrilemez. Ayrıca, asla gözlemlenmiş de değildir; tekrar etmez olduğuna göre gözlenmesi mümkün de değildir ve bugün pek çok evrimciler, insanla birlikte evrimin, evrimleşmenin öldüğünü ileri sürmekte ve işin içinden çıkıvermektedirler. Öyleyse evrim neye dayanmaktadır?

Evrimin en temel aklî, "bilimsel" ve en temel görünür gerçeklere zıt çelişkisi de işte burada yatmaktadır. Evrim, varlıkların yapısındaki, bünyelerindeki yakın benzerliklere, meselâ tek hücreli amipten insana doğru gelirken bu yapılardaki gelişmişliğe dikkat çekmektedir. Bunu evrime gerekçe saysak bile, önce şu sorunun cevaplanması gerekir: Tek bir hücreden hiçbir sapmaya uğramadan basamak basamak insana uzanma, bir gayeyi, bir hedefi göstermez mi? Oysa evrim, varlıkta gayeliliği ve hedefi kabul etmemekte –çünkü kabul ettiği takdirde, bu gaye ve hedefi belirleyen bir üst aklın kabulü zaruri olacaktır– ve bütün oluşumu tesadüflere bağlamaktadır. Haydi bunu da görmeyelim; yine de, varlıkta fonksiyon mu önce gelmektedir yoksa yapı mı? Yani biz önce kitap yazar sonra ona manâ mı veririz, yoksa önce manâyı zihnimizde oluşturur, sonra onu kelimelere mi dökeriz. Evrim, varlığı "Önce kitap yazar, sonra ona manâ veririz" şeklinde açıklamaktadır. Varlıklardaki yapı benzerlik ve farklılıklarını tayin eden, onların vazifesidir, fonksiyonudur, varlıklarındaki gayedir; yoksa yapıya göre onlara gaye biçilmekte değildir. Dolayısıyla, organizmalardaki yakınlık hiçbir zaman evrime delil olamaz.

Bu konu da devam etmeyi hak ediyor.

EVRİM, FELSEFÎ VE METAFİZİKÎ BİR DOGMADIR

02 Mart 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Evrim teorisini iyi değerlendirebilmek için önce modern bilimsel yaklaşımı ve evrim iddiasının arkasındaki maksadı iyi anlamak gerekir. Bu yaklaşımı doğuran, Batı'da bilimin daha çok sınıf ve menfaat çatışması kaynaklı olarak dine muhalif gelişmesidir;

bilhassa evrim iddiasının arkasındaki ana maksat da Yaratıcı'yı inkârdır; demek ki evrim, iradî bir ön kabuldür. Söz konusu yaklaşıma göre, (1) Bilimin sahası, ancak fizikî dünyadır. (2) Fizikî dünyanın sahasına girmeyen her şey, felsefîdir, metafizikîdir. Açıktır ki, felsefeyi ve metafiziği kendinden uzak tutma iddiasındaki bilim, dine karşı gelişmesi ve konumlanmasından kaynaklanan felsefî ve metafizikî dogmalar üzerine oturmaktadır ve daha başka dogmalar üreterek yoluna devam etmiştir. Bunlar da: (1) Ancak bilimin ispatladığı bir şey gerçektir. (2) Dolayısıyla gerçek, ancak fizikî dünyadadır. Bir yandan, felsefî ve metafizik bir yargıyla varlık sahasını ayıracaksınız, sonra bunlardan birini kendinize çalışma alanı seçeceksiniz, sonra da gerçeği sadece sahanıza hasredip tekelinize alacak, felsefe ve metafiziğe havale ettiğiniz sahaların varlığını da ya inkâr veya bu sahaların gerçeklerini "bilimsel" değil diyerek mahkûm edeceksiniz.

Bilim, gerçekleri fizik âleme hasretmekle aklımızı beş duyumuza tâbi kılmaktadır. Oysa beş duyu dışındaki aklî gerçekler, "bilimsel" gerçeklerden daha temel bir konuma sahiptir. Meselâ, "Yok, var olmaz ve yoktan var olunmaz." Bu gerçeği inkâr edemeyen bilim, maddeye ezeliyet vermektedir. Ama bir diğer küllî kaide olarak, "Ezelî, yani zaman ve dolayısıyla mekân ötesi bir şey, mürekkep olamaz, parçalanmaz, maddî hususiyetlerden mücerret olması gerekir." Ama madde, zaman ve mekân boyutlarıyla sınırlıdır, mürekkeptir, parçalanmaktadır. Bundan dolayıdır ki materyalistler, madde tarifini değiştirip durmuşlardır. Yine bir diğer kaide olarak, "Bir şey, kendinde var olmayanı başkasına veremez." Madde, cansızdır; ilimden, iradeden, şuurdan yoksundur. Oysa varlık, açıktır ki ilme, iradeye ve kudrete muhtaçtır ve hem bunlara sahip, hem hayat sahibi varlıklar pek çoktur. Şu halde, mevcudiyeti mutlak, ezelî ve kendinden, var edip, varlığın sahip olduğu her şeye de mutlak manâda sahip ve onları ona verebilecek bir Var'a kesinlikle ihtiyaç vardır. Bilim, bu en önemli gerçekten kaçma adına, mutlak ilim, irade ve kudret gerektiren şu muhteşem varlığı "tesadüf" ve "zorunluluk" gibi iki kelimeye havale edebilmekte, böylece felsefî ve metafizikî bir dogma daha üretmekte, putunu kendi yapıp kendi tapmaktadır. Yine, varlık, asla maddî boyutundan ibaret değildir. Varlıkta, her bir varlığın "ne"liği manâsında mahiyet, "kim"liği manâsında hüviyet, bir de bütün bunların "hey'et-i umumiyesi" olarak şahsiyet vardır. Kimliği ve maddî yapıyı tayin eden ve ondan önce gelen, mahiyettir. Bunların hiçbirisi "tabii" bilimlerin sahasına girmediği gibi, varlık üzerinde organizmalarından, cismanî yapılarından çok daha tayin edicidir de.

Varlıkta maddenin manâya tâbi olduğunun bir diğer delili düşüncedir. Bazı iddiaların aksine, insan, kelimelerle düşünmez. Çünkü hiç kelimeye dökülmemiş manâlar kalbe doğar, bazı manâları ifadeye kelime de bulamaz ve "vücut dili" kullanırız. Dolayısıyla, varlıkta aslolan manâdır; manâyı tayin eden mahiyettir, sıfatlar toplamıdır. Mahiyet ve manâ kelime kalıbına girince kimlik oluşur. Şu halde, kâinatın maddî yapısının ötesinde manâsı ve mahiyeti söz konusudur. O manâ ve mahiyet de, kâinatın ötesinde birinin "zihni"nde, ilminde bulunması gerekir. Bu düşünce ve sonuçları üreten de bilim değildir, akıldır. Demek ki, akıl maddî değildir ve maddeden öncedir. Ama akıl, her şey değildir. Akıl icat eder, tasdik eder ama tecrübe edemez. Tecrübe için hisler lâzımdır. Hislerin tecrübesi de bir yere kadardır. Bir de iç müşahede söz konusudur. İrade de dahil olmak üzere bunların toplamına vicdan denir. Vicdan, insanın şuurlu fıtratı, şuurlu varlığı, bir bakıma ruhun aslî mekanizmasıdır.

Evrimi değerlendirebilmek için önce bilimci ve evrimcilerin tuzaklarından kurtulmak zorundayız.

EVRİM, MİTLERDEN ÖRÜLÜ BİR MİTOLOJİDİR

09 Mart 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Bilhassa ABD'de bilim adamlarının % 99'u evrimi kabul ediyormuş. Ne değer ifade eder ki? 19'uncu asırda fizikçiler hayat, şuur, irade gibi "bilimin yedi bilinmeyen"i dışında her şeyi izah edebilecekleri iddiası ve tekebbürü içinde idiler; hepsi de, Newton fiziğine iman etmişti.

Quantum fiziği, iddialarını tarihin çöplüğüne atıverdi ve Eddington, Max Planck, James Jeans gibi ilim adamları, Mevlânâ, İbn Arabî, Molla Cami gibi yazıp konuşmaya başladılar. Bu hususta temel gerçeği K. R. Popper ifade ediyor: "Hem Einstein'ın hem Newton'un teorilerinin her ikisi de pekalâ yanlış olabilir."

Fizikçilerin ateizm ve materyalizm adına bıraktıkları boşluğu evrimciler doldurdu. Evrim, sadece canlıların değil, bütün bir kâinatın, canlı-cansız her şeyin tesadüfen ve kendiliğinden evrimleşerek ortaya çıktığı iddiasıdır. Bu aslî özelliğiyle, ateizm-materyalizm-evrimcilik şudur: Ezelde ilimsiz, şuursuz, hayatsız bir nokta vardı. Bu, kendiliğinden, tesadüfen ve herhangi bir gayeye yönelik olmaksızın harekete geçti ve zaman-mekân boyutu edindi. Sonra ondan tesadüflerle 30 civarında harf üredi. Bu harfler, kusursuz bir şekilde tesadüfen sonsuz

denebilecek çeşitlilikte bir araya gelerek her biri ayrı manâda ama birbirleriyle tam bir âhenk ve birlik içinde trilyonlarca kelime oluşturdular; kelimelerin mükemmel bir şekilde bir araya gelmesiyle kusursuz ve manâlı cümleler, cümlelerden paragraflar, paragraflardan bölümler, bölümlerden trilyonlarca astronomi, astro-fizik, fizik, kimya, biyoloji, zooloji, jeoloji, genetik, tıp, anatomi, coğrafya, matematik, geometri vb. kitapları meydana geldi. Ateizm-materyalizm-evrimcilik, sadece bu değil, bundan, meselâ yazı olarak güneş ile, elma ağacı ile, koyun ile, Hasan oğlu Mehmet ile gerçek güneş, elma ağacı, koyun, Hasan oğlu Mehmet arasındaki fark ölçüsünde daha öte bir iddiadır. Ateist-materyalist-evrimciler, bilim adına bu iddiayı kabullenmemizi istiyor, kabullenmemeyi bilim dışılık, dogmatistlik olarak mahkûm ediyorlar.

Önceki yazımızda belirtildiği gibi, Darwin'i evrim hipotezinin (varsayım) temellerinden olan "tabii ayıklanma" fikrine, Papaz Malthus'un İngiltere'de fakirlere yardım kanununu kaldırmak için ileri sürdüğü ve ırkçılığın, faşizmin anası sosyal Darwinizm'in kurucusu H. Spencer tarafından "en iyi uyum gösteren" şeklinde ifade edilen "Ancak güçlü olanların hayatta kalma hakkı vardır" miti götürmüştür. Her ne kadar hayatta belli ölçülerde bir mücadele varsa da, insanlığın hayatında savaş gibi, varlıkların hayatında mücadele aslî değil, arızîdir; aslolan, bütün kâinatta ve insan vücudunda açıkça gördüğümüz üzere, yardımlaşmadır, dayanışmadır. Bir kiraz elde etmek için ısısı ve ışığıyla güneş, hava, su, toprak, bütün insanlar bir araya gelse üretmeleri mümkün olmayan kiraz çekirdeği, dünyanın güneşle olan konumu en mükemmel şekilde işbirliği yapar ve dolayısıyla bir kirazın gerçek fiyatı bütün kâinattır. Ayrıca, canlıların bebeklik ve çocukluk zamanları ile yetişkinlik zamanlarında açıkça müşahede olunduğu üzere, zayıflar, gerçek muhtaçlar daha iyi beslenir, daha iyi bakım görür, korumaya alınır.

Darwin'in evrim hipotezinin bir diğer temeli olan "hayat ağacı" kurgusu da, tamamen 19'uncu asırda Batı'da pek revaçta olan ve Spencer'ın da esas aldığı terakki (progress) mitine dayanmaktadır. ABD'li bilişim ve suni zekâ uzmanı Chris Betman'ın yazdığı gibi, evrim hipotezinin temel iddiaları ve onların dayandığı bütün iddialar böyle birer mittir ve evrim konusundaki bütün araştırmalar bu mitleri doğrulamak için yapılmaktadır. Betman, "Modern bilimsel düşüncenin hiçbir boyutu, metafizikî alana evrime olan inançlar ölçüsünde çaktırmadan sızmamıştır" der. Thomas Kuhn ise, "Bilim adına ileri sürülen yeni teoriler doğru oldukları için değil, yeni oldukları için kabul görmekte, tarihte kalmış (esirin varlığı gibi) teoriler ise, terk edildikleri için değil, eski oldukları için bilimsel kabul edilmemektedir" diye yazar.

Gerçeğe ulaşmak için önce bilimselliğin tuzaklarından mutlaka kurtulmalıyız.

EVRİM TEORİSİNİN 'BİLİMSELLİĞİ'

16 Mart 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Evrimci Dobzhansky, "Evrim, tekrar etmez ve geri çevrilemez." der; yani evrim, doğruluğu veya yanlışlığı "bilimsel" kriterlerle ispatlanamayacak çok uzun bir süreci işaret etmektedir. Doç. Dr. Caner Taslaman, şu açıklamayı yapar: "Evrim teorisinin başka yaklaşımlardan daha doğru olduğunu görmek için, onu bu yaklaşımlardan ayırt eden ana unsura bakmak gerekir.

Bu ana unsur ise, istisnasız bütün türlerin başka bir türden oluştuğu iddiasıdır. Bu iddiayı ispat için, türlerde bazı değişikliklerin, mikro-mutasyonların bulunduğunu göstermek yetmeyecektir. Ancak bir türden diğer türe geçişi sağlayacak büyük makro-mutasyonların olduğu gösterilebilirse bu, evrim teorisi için bir delil teşkil edilebilir." Bu ise, gösterilememiştir.

Bizzat Darwin, hipotezinin önündeki üç büyük engele parmak basmıştır ve bu engellerin hiçbiri aşılmış değildir: "Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... (Paleontoloji, bunları ortaya koyamamıştır. Tam aksine, meselâ en az bir milyar yıldır değişmeden kaldığı ispatlanan mavi deniz yosunları, süngerler, yumuşakçalar, 1938'de Güney Afrika sahili açıklarında fosili bulunduğu zaman ara tür diye ileri sürülüp, güya böyle olduğunu ispatlama adına uydurma şekilleri yapılan, ama daha sonra dünyanın çeşitli yerlerinde canlısı, dolayısıyla yaşadığı keşfedilen coelacanth da hep değişmeden gelen organizmalardır.) İkinci engel, 'içgüdüler'dir. İçgüdülerin birçoğu öylesine şaşırtıcıdır ki, onlar, okura teorimi tümüyle yıkmaya yeter güçte görünecektir. İçgüdülerin tevarüsü, mümkün değildir. Bildiğimiz en şaşırtıcı içgüdüler, örneğin balarısının ve karıncaların birçoğunun içgüdüleri, alışkanlıkla kazanılmış olamaz. Çok daha ciddî (üçüncü bir) problem daha vardır ki, bu da, hayvanlar âleminin temel sınıflarına ait türlerin bilinen en aşağı tabakalardaki fosil kayalarında (Kambriyen patlamasıyla) birden ortaya çıkmasıdır."

Evrimciler, bileşiklerin organize biçimde aynı anda bir araya gelerek, hücre dediğimiz muazzam kompleksi, hattâ daha öte canlı organizmaları üretebildikleri iddiasındadırlar. Böyle bir iddianın, M. Bucaille'e göre, yüksek ısıda aynı anda demir cevheri ve kömürden oluşan çelik parçacıklarının bir dizi mutlu rastlantılar yoluyla Eyfel Kulesi'ni yapabileceklerini ileri sürmekten farkı yoktur. Kaldı ki, bir hücrenin yapısı, Eyfel Kulesi'nden çok daha karmaşıktır. Evrimciler, iddialarına güya delil olarak, buhar, metan, amonyak ve hidrojenden oluşan bir gaz atmosferinde elektrik kıvılcımları kullanarak amino asitler gibi karmaşık kimyevî bileşikler elde edilebileceğini iddia eden S. Miller'in deneyini ileri sürerler. Bilim adamlarının "ilkel atmosfer"in Miller'in ileri sürdüğünden farklı olduğunu düşünmesi bir yana, evrim bütün olup bitenleri tesadüfe bağlarken, Miller, sonuca delil arayışı içinde şuurlu, bilgi ve irade sahibi biri ve iradî olarak sebep üretmeye çalışmaktadır. Bu ise, düpedüz hokkabazlıktır.

Evrimciliğin de, materyalist bilimciliğin de müthiş bir çelişkisine daha temas etmek gerekiyor. (1) İddiaya göre, varlıkta terakki esastır. (2) Terakkiyi ve evrimi tetikleyen, değişen şartlar ve bunlara uyum (adaptasyon) mecburiyetidir. (3) Uyumla hayatta kalan başarılı fertler, karakterlerini nesillerine aktarır. (4) Düşünce, hayal, tasavvur, vb. beyindeki birtakım biyo-kimyevî faaliyetlerden ibarettir. Bu iddialardan çıkacak en tabii sonuç, her yeni merhaledeki varlıkların önceki merhaledekilerden ileri bir beyne sahip olması gerektiğidir. Oysa karınca, arı, ipek böceği gibi, her bir kabiliyet yönünden insandan ileri bir hayvan türü muhakkak vardır. Burada, her varlık bu ileri kapasitesiyle zaten hayatta kalıyor itirazı yapılabilir. Bu ise, varlıkta gaye ve vazifenin organizma ve var oluştan önce geldiğini gösterir ki, evrimi de, materyalizmi de yıkar. K. R. Popper, evrimle ilgili şu hükmü verir: "Darwinizmin test edilebilir bilimsel bir teori olmadığı, buna karşılık metafiziksel bir araştırma programı olduğu sonucuna varmış bulunuyorum."

EVRİM EN İLKEL İNANÇ SİSTEMİDİR

23 Mart 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Evrim hipotezine göre bütün hayat, ölü, cahil, şuursuz maddeden dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile üretilemeyen canlı bir ilkel hücrenin meydana gelmesiyle başlamış, yolda kendini kopyalama metoduna ve kendini sürdürme ve terakki mücadelesi içinde adaptasyon mecburiyetiyle rastgele mutasyonlara ve natürel seleksiyona uğrayarak milyonlarca çeşit bitki, hayvan türü ve insan neslini üretmiştir.

Mutasyon, kromozom veya genlerdeki rastgele ve tevarüs edilebilir değişmelerdir. Canlı vücuttaki mutasyonlar, meselâ insan vücudunu meydana getiren 100 trilyon hücreden bir tanesinin mekanizmasındaki bozulmanın bugün insanlığın tedavide aciz kaldığı kansere sebep

olması gibi, genellikle canlılığın aleyhinde sonuçlar doğurmaktadır. Ayrıca, canlı hücre, yüzlerce farklı proteinden; proteinler, 1000-1500 aminoasidin tam bir düzen içinde dizilmesinden; aminoasitler, karbon, azot, hidrojen gibi atomların farklı şekillerde birleşmesinden meydana gelir. Bu dizilme ve birleşmede en küçük bir hata, işlemi neticesiz kılar. Bu proteinlerden, meselâ oksijenli solunumda görev alan Sitokrom-C'nin tesadüflerle oluşma ihtimalini Türkiyeli bir evrimci, "Bir maymunun daktiloda tuşlara rastgele vurarak insanlık tarihini hiç yanlış yapmadan yazma ihtimali"yle kıyaslamaktadır. Bugüne kadar yapılan deneyler de, bırakın böyle bir ihtimalin gerçekleşmesini, onun tam tersini ortaya koymaktadır.

ABD Houston Baylor Tıp Fakültesi'nde beyaz fareleri renkli fare haline getirebilme üzerinde çalışan Paul Overbeck ve arkadaşları, bu maksatla pigment üretilmesinde rol alan renk genini, beyaz farenin döllenmiş embriyosuna zerkettiler. Sonra bu farenin yavrularını çiftleştirdiler ve torunlarda herhangi bir renk değişimi görülmediği gibi, tersine yarısı bir hafta içinde öldü. Overbeck, bunun sebebini şöyle açıklıyordu: "Fare embriyosuna enjekte ettiğimiz gen, fonksiyonunu kaybetmişti. Embriyonun genom kütüphanesinde bu renk geninin diğer genlerle etkileşimi, bu genin mesajının okunmasını engellediği gibi, diğer genlerin de doğru çalışmasına mani olmuştu. Bütün iç organlar hem ters yerlerde oluşmuş hem de pankreasla böbrekler tamamen hasara uğramıştı. Anladık ki, henüz herhangi bir gen transferini başarabilme şansımız, farede tahmin edilen gen sayısı olan 100.000'de 1'dir. Farenin genom kütüphanesinde bulunan her bir gen, diğer 100.000 gen ile bağlantılı olarak fonksiyon görmektedir. (Discover, 20.8.93)"

"Evrimleşme"nin zirvesi insanın bile "evrim" çağında farelerde 100.000'de 1 ihtimalle gerçekleştirebileceği küçük bir gen müdahalesinin evrimcilerin iddia ettiği gibi tesadüflerle dünyanın 5-10 yerinde 100.000'de 5-10'a çıkacak bir ihtimalle gerçekleşebileceğini varsaysak bile, bu durumda, upuzun evrim sürecinde ara form fosillerinin yanı sıra, bir de mutasyon hasarlarıyla ölmüş milyarlarca hayvan fosilinin bulunması gerekmez mi? Yoksa, ünlü Fransız zoolog P. P. Grassé'ın dediği gibi "Tesadüfü ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline getirerek," sadece kavramdan ve iddiadan ibaret bu "ilâh" sayesinde bütün mutasyonların, her bir unsuru diğerleriyle ve bütünle tam bir münasebet içindeki kusursuz kâinatın ve insan vücudunun oluşum sürecinde daima ve mutlaka gerekli neticeyi verdiğini mi kabul edeceğiz?

Evrimciler, evrimin üç temel unsurundan türlerin birbirlerinden ne zaman ayrıldıklarını ve evrimi gerçekleştiren mekanizma ile süreçleri izah edemeseler de, tek dayandıkları, canlı organizmalardaki benzerliklerden hareketle, bütün canlıların bir tek atadan evrimleşerek meydana geldiği iddiasıdır. Oysa, meselâ hepsi de aynı malzemeden yapılma ve temel özellikler itibarıyla birbirine benzeyen, dolayısıyla hepsine ortak "bina" adını verdiğimiz, fakat bazı bakımlardan birbirlerinden ayrılan ve cami, okul, hastane, hapishane, ev gibi farklı adlarla andığımız binalar vardır. Bu binalar arasındaki farklılıkları ve isimlerini tayin eden, onların göreceği fonksiyondur; dolayısıyla gaye ve fonksiyon yapıyı, organizmayı belirler ve organik benzerlikler, türlerin birbirinden türediğini asla ispat etmez.

EVRİMCİLİĞİN SONUÇLARI VE/VEYA SEBEPLERİ-1

06 Nisan 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Evrimin sadece "bilimsel" bir teori olduğunu düşünenler yanılıyorlar. Onun, hem kaynağı hem neticeleri itibarıyla dünya görüşünden tarih görüşüne, ekonomiden siyasete, felsefeden dine ve metafiziğe, oradan ahlâka kadar pek çok tesirleri, yankıları ve yönlendirmeleri söz konusudur.

Darwin, Türlerin Kökeni'nde, "Başlangıçta bir veya birkaç biçime (Yaratıcı tarafından üflenmiş) hayata dair bu görüşte bir ululuk var," diyor; "bu gezegen genel çekim kanununa göre dairevî hatlarla ilerlerken, oldukça basit bir başlangıçtan en güzel ve en harika biçimler evrimleşiyor." diye ilave ederek Hıristiyanlık'la ilerlemeciliğin karışımı bir görüş ortaya koyuyordu. Sürekli ilerleme (terakki) görüşü, Condorcet, Comte ve Hegel gibi Darwin öncesi filozof, sosyolog ve tarih felsefecilerinde de vardı, fakat Darwin'in biyolojik evrim hipotezi bu görüşe, "sosyal evrim" iddiasına, bir "tabiat kanunu" olma özelliği, "bilimsel" bir temel sağladı. Darwin'in evrimciliği, esasen İlkçağ Roma filozoflarından Lucretius ve bizzat Darwin'in dedesi Erasmus'ta da izlerine şahit olduğumuz tabiî ayıklanmaya dayanıyordu. Bu hipotez, bilâhare görüşünü kısmen tadil etmiş de olsa, "Nüfus geometrik büyüyor, yeryüzünün kaynakları ise aritmetik olarak artıyor." diyerek, İngiltere'deki fakirlere yardım yasasına karşı çıkıp, güçlülerin ayakta kalmasının bir kanun gibi görülmesine yol açan papaz Thomas Malthus'tan "esinlenmişti." Dolayısıyla, hayatta güçlülerin ayakta kalıp, zayıfların yok olmaya mahkûm bulundukları iddiasının kaçınılmaz ve "bilimsel" bir sosyal hayat ve tarih prensibi olarak benimsenmesine sebep oldu. Bu ise nihayet "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler!" şeklinde ifade edilen acımasız kapitalizme, ırkçılığa, güce tapınmaya ve emperyalizme yine "bilimsel" zemin teşkil etti.

Irkçılık, bizzat Darwin'de de vardı. 3 Temmuz 1881 tarihinde W. Graham'a yazdığı mektupta şöyle diyordu: "Tabiî ayıklanmaya dayalı mücadelenin medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ispatlayabilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, Türkler tarafından işgal edildiğinde Avrupa milletleri ne kadar risk altında kalmıştı... Avrupa ırkları, yani medenî ırklar, hayat mücadelesinde Türk barbarlığına karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan geleceğine baktığımda bu tür aşağı ırkların çoğunun medenîleşmiş yüksek ırklar tarafından yok edileceğini görüyorum." Darwin de, tarihi düz bir çizgi halinde sürekli ileriye, daha güzele ve daha doğruya giden bir süreç olarak gören felsefe de açıktır ki, tam bir yanılgı içindeydi. Bu tür görüşler, 19'uncu asırdaki Batı emperyalizmine "bilimsel" zemin teşkil etmek için uydurulmuş, en azından zemin teşkil eden safsatalardı.

Evrim hipotezinin temelini teşkil eden tabiî ayıklanma, hayatı bir mücadele olarak takdim ettiği için bu hipotez, hem savaşları, hem acımasız rekabeti, mücadeleyi kazananı "en iyi" görmekle de kazanma adına her yolu meşrulaştırmaktadır. Darwin'e ve sosyal Darwinizm'in kurucusu kabul edilen Herbert Spencer'e göre de, –evrimciliğin ahlâk felsefesinin ifadesi de olarak—iyi, daha çok evrimleşen, kötü ise daha az evrimleşendir. Alman tarihçi Heinrich von Treitschke, "Zayıflar yok olmalı ve yok olmaları da adalettir." derken, aynı yolun yolcularından Andrew Carnegie, "en yüksek insanî başarıların dinamikleri" olarak ferdiyetçilik, özel mülkiyet, servet biriktirme ve rekabet kanununu yüceltmekte, Rockefeller, "İşin büyümesi, en uyumlunun hayatta kalmasıdır." diyerek, kapitalizmi takdis etmektedir. İradenin yerinde ve gerektiği ölçüde kullanılmasıyla bazı insanların üstün insan, 'Süpermen' olmaya doğru tekâmül edeceğini ve 'Süpermen'in kendi kendisinin efendisi olarak, klasik düşüncede Tanrı'ya atfedilen mertebe ve otoriteye ulaşabileceğini ileri süren nihilist F. Nietzsche'yi bu iddiaya sevk eden bir sebep de yine evrimcilikti.

Evrimciliğin bu içtimaî, siyasî, felsefî, ahlâkî sonuç veya sebeplerinden başka inanca taallûk eden sonuç ve/veya sebepleri üzerinde inşallah gelecek hafta duracağız.

EVRİMCİLİĞİN SONUÇLARI VE/VEYA SEBEPLERİ -2

13 Nisan 2009 Pazartesi- Ali Ünal-Zaman

Önceleri katıksız Darwinist olan ama araştırmaları kendisini evrimin bilinen iddialarının yanlışlığına götüren ABD Lehigh Üniversitesi'nden biyokimyacı Michael Behe, 1996'da "Darwin's Black Box"ını yayınladı.

Bu kitabında, bir hücrenin varlığı ve fonksiyonu için mutlak gerekli çok sayıda kompleks unsurun aynı anda bulunması gerektiğini izah etti ve buna "indirgenemez kompleksliIik" adını verdi. Bu, "Bir bütünün varlığı, tüm parçalarının aynı anda ve tam fonksiyon görür şekilde bir arada bulunmasını gerektirir; yokluğu ise, bir parçanın yokluğu ile mümkündür." küllî kaidesinin ifadesiydi. Evrim faraziyesine göre ise böyle bir oluşum, yüz milyonlarca yıl alan tesadüfî mutasyon, varyasyon (çeşitlenme) ve tabiî ayıklanma yoluyla gerçekleşmişti. Bu durumda, milyonlarca yıl bütünü meydana getirecek unsurların rastgele ve hiçbir fonksiyon görmesi mümkün olmayacak şekilde yığılması gerekiyordu. Bu ise evrim adına hiçbir seçilim avantajı sağlamayacağı gibi, Behe, "Bilimsel literatürde herhangi bir gerçek ve kompleks biyokimyevî sistemin moleküler evrimle nasıl meydana geldiği veya gelebileceği üzerinde tek bir yayın yoktur." diyordu.

Bu gerçek, mahut ateist Richard Dawkins'e soruldu. Cevap şu oldu: "O konuda düşünmekle mücehhez en iyi kişi değilim, çünkü biyokimyacı değilim. Ama Behe tembelliği bırakmalı ve kamçının (flagellum) nasıl evrimleştiğini düşünmeli." Yani, önce evrime inanacağız, sonra da araştırmalarımızı bu inancımızı doğrulama istikametinde yapacağız. O gün bu gündür Dawkins ve bir diğer ünlü evrimci Stephen J. Gould, klasik evrimci taktiği olarak, sadece Behe'yi "yaratıcılık taraftarı" olmakla suçlayageldiler.

Geçen yıl eylül ayında ABD'de televizyon kanalı Public Broadcastig Service, Bill Gates'in ortağı mültimilyarder Paul G. Allen'in 15 milyon dolarla finanse ettiği sekiz saatlik bir evrimi "ispatlama" kampanyası yaptı. Sekiz saat, Miller-Urey deneyi, Haeckel'in embriyosu, kuşların kemiklerinin, atın bacaklarının ve insanın ellerinin birbirine ne kadar benzediği, İngiltere'deki koyu renkli kelebekler ve ispinozun gagası gibi evrime delil oldukları çürütülmüş iddialar dışında, lezbiyen ilişki, AIDS, feminizm, eşcinsellik, yağmur ormanları ve insanların tür çeşitlenmesine tehditleri gibi konularla dolduruldu.

Nedir bunların sebebi ve evrim iddiasının arkasındaki gerçekler?

Bilimler, varlığını kâinattaki "kanun" denilen değişmez genel prensiplere borçludur. Bu ise varlıktaki muhteşem ve sarsılmaz düzeni, varlıklar arasındaki kopmaz bağları ve münasebetleri; düzen, varlıktaki gaye ve hedefi, bütün bunlar, mutlak bir iradeyi ve tek tek her varlıkla birlikte bütün varlıkları aynı anda kuşatan bir ilmi gerektirir. Bir çay kaşığına sığabilecek boyuttaki bir DNA zincirinin, bugüne kadar dünya üzerinde basılmış bütün kitaplardaki bilgiyi ihtiva edebilecek kapasitede olduğu belirtilmektedir. Ayrıca, matematik ilmi, "500 aminoasitten oluşan bir proteinin aminoasit diziliminin tesadüfen doğru çıkması, 10950 (10 üzeri 950), yani 0'dır." der. Bütün bunlar, Allah'ın varlığına açık delildir. Oysa R. Dawkins, "Darwin Türlerin Kökeni'ni yazmadan önce dünyaya gelseydim, ateist olabileceğimi hayal bile edemezdim. Ateizm, Darwinizm'in mantıkî sonucudur." derken, bir diğer evrimci Michael Walker, "Kabul etmeliyiz ki, birçok bilim adamının Darwin'in teorisini kabul etmesinin tek sebebi, bu teorinin bir Yaratıcı'nın varlığını reddetmesidir." itirafında bulunur. Batı'da asırlar süren din-bilim kavgasında inkârcılığı devralan evrimcilik, Allah'ı ve dini inkâr adına Allah'ın en önemli sıfatı, dinin temeli yaratıcılığı reddetme esası üzerine oturur.

Allah'ı ve dini inkârın ve dolayısıyla evrimciliğin diğer sonuçları olarak, Cornell Üniversitesi'nden meşhur biyoloji tarihçisi William Provine, şunları zikreder: 1) Ölümden sonra hayat yoktur. 2) Ahlâkî değerler, nihaî olarak her türlü kesin temelden yoksundur. 3) Hayatın nihaî olarak hiçbir anlamı ve gayesi yoktur. 4) İnsan için özgür irade diye bir şey söz konusu değildir. Evrimcilik, budur.

EVRİM KARŞITLARININ NESNEL İDEALİZMİ

16.03.2009-İlker Belek- haber.sol.org.tr/

Metafizik idealizm ve din var olan her şeyin tanrı tarafından ve bugün var oldukları biçimleriyle yaratıldıklarını ileri sürer: Her şey bir yaratanın ürünü olduğu için, düşüncenin, bilimin, siyasetin, kısacası bilinçli insan etkinliğinin hiçbir önemi yoktur. Yaratanın kurallarına teslimiyet yaşamın temel amacıdır.

Bu paradigma en tipik biçimde kilise iktidarı döneminde kendisini ortaya koydu, iktidarı yeniden üretecek bir araç olarak kullanıldı. Din açıkça siyasetti. O nedenle, metafizik idealizmin sarsılması da sınıf savaşlarının sonucunda olmuştur. Burjuvazinin feodalizm karşısında aydınlanmaya sarılmasının nedeni de iktidardaki bu felsefenin insan etkinliğinin her türünün önünü şiddetle kesmesiydi. Burjuvaziye sanayi, sanayiye ise bilim gerekiyordu.

İşçi sınıfının siyasal uyanışı aynı zamanda materyalizme sarılmasıyla karakterizedir. EP Thompsone İngiliz İşçi Sınıfının Oluşumu adlı eserinde bu gerçeği çarpıcı biçimde tanımlar. Siyasal ve felsefi olarak hem aristokrasiyi hem de metafizik idealizmi tahtından indiren güç işçi sınıfı materyalizmidir.

Aydınlanma insani olan her şeyin önünü açtı. Ancak bu büyük sıçrama kimi genetik yapısı bozuk akımların ortaya çıkmasına da neden oldu. Bunları öznel idealizm başlığında toplamak olanaklıdır. Descarte, Berkeley gibi düşünürlerin görüşlerinde izlenebilen öznel idealizm, insana önem verirken kantarın topuzunu kaçırır ve nesnelliği inkar noktasına varır: Nesnellik yoktur, gerçeklik aklın çıkarımları, insanın duyumlarıdır. Bu haliyle öznel idealizm bir başka tür dindir her insanın kendi dünyası vardır, insan dünyayı kendi zihninde kendisi yaratır.

İdealizmin bu formunun pek taraftar bulamayacağı açıktır. Bir kere, insanı fazlasıyla öne çıkardığı için, nesnel idealizm bu düşünceye ayar çeker. Öte yandan, öznel idealizm nesnel gerçeğin kendisi karşısında komik duruma düşer.

Nesnel idealizm, dogmatik metafizik idealizmin bilim karşısında yenilgiye uğrayarak, geri çekilmesi sonucunda ortaya çıktı. Değişim dinamiğini (örneğin evrimi) kabul edip, temel bilimlerde bilimsel yöntemi kullanırken, bütün gerçekliğin ve değişimin tanrı tarafından yaratıldığını ileri sürdü.

İdealizmin diyalektiğin gücünü kabul etmesinin nedeni, değişimin herkes tarafından gözlenebilir kesinlikte pek çok örneğinin bulunmasıdır. Örneğin, sperm ve ovumun birleşmesiyle birlikte yaşamaya başlayan insan embriyosunun ontogenetik gelişim süreci o denli çarpıcı, hayal ötesidir ve o denli canlının filogenetik gelişim sürecinin sıkıştırılmış haliyle benzeşmektedir ki, milyonlarca yıldır hiçbir şeyin değişmeden kaldığını ileri süren metafizik, bu sıradan olay karşısında gerçekten çaresiz kalmaktadır.

Nesnel idealizm, bilimin görevini, tanrının gücünün göstergesi olan değişimin kodlarının çözülmesi olarak tanımlar.

Buradan nesnel idealizmin en büyük ayak oyunu ortaya çıkar: Darvin teorisiyle yaradılış inancını aynı düzeye yerleştirmek. Buna göre Darvin de yaradılışçılık da maddenin ve canlıların geçmişini ve bugününü anlamak konusunda eşit değere sahip teorilerdir. Esas mücadele edilmesi gereken düşünce, evrim gerçeğinin reddedilmesi değil, işte budur.

Maddenin tanrı tarafından yaratıldığını ileri sürmek bilimle değil inanç düzlemiyle ilişkilidir. Araştırılamaz, sınanamaz düşünceler bilime değil, inanca ilişkindir. "Madde yaratılmıştır" demek araştırmayı ve aklı inkarla eş anlamlıdır. Her şeyi yaratan tanrı ise ve tanrı her şeye kadirse, kullarının O'nun kurallarını araştırmaları zaten beyhude ve üstelik yasak bir çabadır. İnançların o nedenle tez gibi dile getirilmesine bilim dünyasında izin verilemez. İnançları olanlar, inançlarını kendileri ve tanrıları arasındaki dünyaya saklamalıdırlar. Orada sınırlı kaldıkları sürece ne bir başkasını, ne bilim dünyasını ilgilendirirler ve bu nedenle de o bağlamı içinde "saygı"yı hak ederler. Ancak inanç o sınırlı ve özel düzleminden çıkarılıp toplumsallaştırılmaya kalkıldığında başkalarının özel dünyasını ihlal etmeye, bilimin objektif yöntemini yasaklamaya başlamış olur.

Bütün bunlara rağmen, metafizik idealizm kaçınılmaz olarak dünya işlerine idealist yöntemlerle karışacak, bilim dünyasında geri çektiği metafiziğini gündelik olaylar söz konusu olduğunda toplumsallaştırmaya çalışacaktır. Çünkü inanç tanrı ile kul arasındaki özel bir ilişki olsa bile, inanca konu olan düzenlemeler herkesi bağlayıcı olarak görülürler.

O nedenle, yaşamı sekülerleştirmenin yolu, esasta bilimsel çalışmaların değil, siyasal mücadelenin konusudur. Aynen İngiliz işçi sınıfının oluşum yıllarında olduğu gibi. O siyasal mücadele metafizik idealizmin sınıfsal yönünün deşifre edilmesiyle olanaklı olabilir.

DARWİN: SAKIN İNSANLAR DUYMASIN!

Mart 17, 2009- Hadi Uluengin-hurriyet

"TÜBİTAK"ın son Darwin sansürünü işittiğim an aşağıdaki anekdotu hatırladım.

Gerçek midir, yoksa uydurmasyon mudur tam çıkartamıyorum ama, her halükarda çok bilinen ve tá 1859 yılına uzanan rivayet şöyledir:
BÜYÜK doğabilimci o sonsuz ünlü "Türlerin Kökeni" kitabını yayınladığında, insanın maymundan inmiş olabileceğini öğrenen bir İngiliz leydi dehşetlere düşmüş.

Ve de, şokun tesiriyle şakkadak düşüp bayılmış.

Histerik nedimelerin "oh, my gooood" çığlıkları falan, kendisi nihayet kolonya ve tuzruhuyla ayılttığında da, asilzade hanımın ilk söylediği cümle şu olmuş:

"Umarım doğru değildir. Fakat eğer doğruysa, sakın maymunlar duymasın."
EMİNİM, "TÜBİTAK" sansürcüleri de yukarıdaki anekdottan haberdardı.

Ancak, bunu tersine çevirdiler.
Yani, "aman, sakın insanlar duymasın" demeye getirdiler.

ÖYLE ya, "DNA" ve kromozom formüllerindeki müthiş yakınlık dahil, biz "homo sapiens" cinsi iki ayaklılarla mevcut bütün benzerliklerine rağmen, hısım türdeşimiz ve uzak akrabamız maymunlar henüz okuma yazma öğrenebilmiş değiller.

Nitekim, sizi bilmem ama ben kendi hesabıma, bilim-kurgu filmleri hariç, yamyassı burnunun üzerine "entel gözlük" taktıktan sonra, kıllı elleriyle bir yandan muz atıştırıp, diğer yandan da "Doğal Seçim Yoluyla Türlerin Kökeni, Veya Hayat İçin Mücadelede Ayrıcalıktan Yararlanan Irkların Varlık Sürdürmesine Dair" gibi çok bilgiç bir başlık taşıyan kitabın

safyalarını çeviren bir şempanzeye, bir gorile, bir şebeğe hiç rastlamadım.

O kadar hayvanat bahçesi dolaştım, o kadar sirk sahnesi seyrettim, o kadar laboratuvar kafesine baktım, iláç için bir tanesinin bile Charles Darwin kıraat ettiğini görmedim. VAKIA, doğru, bazılarının bir bölüm zeka testinden geçtiğine ilişkin epey şey işittim.

Lákin yine de, bunların alfabeyi sökebildiğine dair tek bir haber duymadım.

Dolayısıyla, madem ki durum böyledir, Darwin'in 200. doğum yıldönümü nedeniyle hazırlanmış olan "TÜBİTAK" dergisi maymunlara değil, insanlara hitap etmeyi amaçlıyordu.

Eh bu takdirde, sansürcülüğün arkasında "aman, sakın insanlar duymasın" tasasının yattığını söylemekle ne kimseye iftira atmış oluyorum, ne de yöneticilerin günahına giriyorum.

İngiliz asilzadenin tepkisine atıfta bulunarak, aslında nesnel bir vakıayı saptıyorum.

OYSA bu vakıa sonsuz vahimdir. Zira, Büyük Charles Darwin'in keşfettiği ve bilim felsefesi temelinde de ispatladığı "Evrim Teorisi"ni sumen altı etmeye kalkışmak; üstelik bunu o "bilim" kelimesiyle donanmış bir kurumun çatısı altında yapmak, Kraliçe Victoria dönemi leydisine atfedilen anektodla bile karşılaştırılmayacak ölçüde hezeyan yansıtmaktadır.

Artı, bu hezeyan Türkiye'deki "dini duyarlılıklı" iktidarla falan da sınırlı değildir!

Esas köken, çağımızı tüm dünya sathında belirleyen ve rasyonel akılcılığı aşındırmak için elinden geleni ardına koymayan şu melûn "post-modern zamanlar"a uzanmaktadır.

Diğer bir deyişle, "TÜBİTAK"ın "aman, sakın insanlar duymasın" refleksi, "derin Amerika"daki "yaratıcılık" şarlatanlığından, "derin Rusya"daki Gürciyef "ışıldakçılık"ına uzanan bir yelpazede, "gayri mantıkçılık"ın gemi azıya almasından kaynaklanmaktadır.

Ve, yukarıdaki "aman, sakın insanlar duymasın" içgüdüsüne meydan okuyarak, "Evrim Teorisi"nin bilim felsefesi açısından doğrulanmışlığı da dahil, bu "gayri mantıkçı" akımın ipliğini pazara çıkartacak nesnel gerçekleri yarın burada tekrar du-yu-ra-ca-ğım.

DARWİN'LE KİLİSE ARASINDAKİ SAVAŞTA MÜSLÜMANLARIN YERİ NERESİ (Mİ)? -1

17 Mart 2009 Salı- Selahaddin E. Çakırgil haksozhaber

Önce, önemli bir hatırlatma: e-mail şifrem 'hacker' denilen kişilerce kırıldı.. Bu yolla, ele geçirdikleri adreslere benim adıma bir takım mesajlar veya talebler iletilmiş olabilir..

12 Mart 2009 günü sabah saatlerinden itibaren, (cakirgil@yahoo.de) adresinden gelen hiçbir şeyin beni bağlamadığını belirtiyor ve bu adresten gelen her türlü mesajı açmadan silip atmalarını hatırlatıyorum..

Bu vesileyle, benim adıma birileri tarafından rahatsız edilenler olduysa, benim elimde olmayan bu teknolojik tuzak için, üzüntülerimi belirtiyorum..

Biz müslümanlar dünyayı, canlı ve cansız âlemleri, mükevvenatı yorumlarken, temel ölçü olarak Kitâbullah'ın, Kur'an'ın bildirdiklerini esas alırız.. Yoksa, bu varlık(ve yokluk) âlemini, bu sonsuzluk âlemini yorumlarken, tıpkı başkaları gibi bocalarız..

Nasıl bocalanılmasın ki, sadece bizim dünyamızın da dahil olduğu Güneş Sistemi, 9 gezegeniyle birlikte, bu sonsuzluk âleminde sadece küçük bir nokta hükmündedir.. Ve, 'Galaxie' denilen 'Samanyolu'nda milyarlarca güneş sisteminin bulunduğunu bildirmektedir kozmografya ilmi bize..

Bu mükevvenat'ın niçin ve nasıl yaratıldığının aslî ipuçlarını Kitâb'ımızdan öğreniriz ve onların üzerinde tefekkür eder, düşünürüz.. Ve bu âlemler üzerinde, 'kainat kitabı'nı okuyup anlamak hususunda, Kur'an bizi devamlı tefekküre davet ile, sık sık, 'Niye tefekkür ve akletmezsiniz?' diye ihtarlarla ikaz etmektedir.. Yani, hem Kur'an kitabını, hem de kainat kitabını okuyup anlamakta, tefekkür ve temâşa etmekte, alabildiğince özgür bir alana davet ediliriz.. Yani, bu aslî inanç dairesi içinde, hikmet / felsefe ve tecrübî bilimler yoluyla, mükevvenatın esrarını keşfetmek yolunda çaba harcamak, insanlığın hayrına olması şartiyle bir de teşvik edilmiştir..

Baqara-117'de '(Allah) bir şeyi dilediğinde ona sadece 'Ol!' der, o da hemen oluverir..' buyrulur; ama, Kur'an'da, yaratılışın tedricî de olduğu bildirilir..

'Biz herşeyi sudan yarattık..' meâlindeki âyeti düşünelim..

İnsanın yaratılışıyla ilgili murâd-ı ilahî'nin açıklanması ve sonrasıyla ilgili âyetlerde ise, 'Biz insanı 'tıyn' ve 'turab'dan, 'salsal'dan, fakhar'dan halkettik..' meâlinde işaretler vardır.. Bunların herbirisi 'toprak, çamur, yoğrulmuş ve pişirilmiş kerpiç' gibi mânalara gelmektedir.. 'O sizi bir tek nefs'ten Yaratan'dır..' meâlindeki âyetler gelir.. Ve bunu, 'Biz insanı bir damla sudan ve bir kan pıhtısından halkettik..' meâlindeki âyetler takib eder..

'Mesnevî' müellifi ünlü Celâleddin-i Rûmî, 750 yıl öncelerde, bir şiirinde, 'Akıl hissin 500 yıl arkasından gelir.. Ben parmağımın ucuna baktığım zaman, orada birbirini yutan hayvancıklar görürüm.. Ey akıl sahibi, bunu sen benden ancak 500 sene sonra görürsün..' der..

Bu söz bugün için hiç de şaşırtıcı değildir.. Çünkü, 130 sene öncelerde, ilk olarak mikrop keşfedileliden beri ve 'mikro-cosmos' denilen ve çıplak gözle görülmeyen küçük mükevvenatın, âlemlerin sırları hakkında bugün artık çok şeyler biliyoruz.. O 'mikro-cosmos' âleminde de, görünür âlemde olduğu gibi, nice canlılar diğerlerini yutmaktadır.. Ki, kan hücrelerinden akyuvarların 'leucocyte'lerin, 'phagocytose/hücre yutarlığı' özelliğiyle mikropları veya marazî olarak da diğer kan hücrelerini yuttuğu bilinmektedir..

900- 1000 sene öncelerdeki müslüman bilgelerin kitablarına bakıldığında dünya, ay, güneş ve yıldızların felekler âlemi olarak isimlendirildiğini, bu âlemlerin âlemlerin dönmekte, hareket halinde olduklarını anlatmak için de, çarh ettiklerinden sözedildiğini görürüz..

Sözgelimi, 900 sene öncelerde, Muhammed Ebu-r'Reyhan el'Birûnî, Gazne'li Mahmûd'un Hind diyarına yaptığı seferlere katılıp, orada aradığı geometrik şekle sahib bir dağ oluşumunu esas alarak, güneş ışığının yeryüzüne gelişinin muhtelif saatlerindeki kırılma indilerinden hareketle, çeşitli yerlerdeki namaz saatlerini belirlemesi ve bazı mesafeleri ölçmesi ve hattâ, ay ile dünyanın arasındaki mesafeyi bile bugünkü rakamlara yakın bir şekilde hesab edebilmesi ilginçtir..

*Müslümanlar, mükevvenatın sırrlarını inanç, hikmet ve tecrübî ilimlerle kavrama cehdine yabancı değilken..

Keza, bin sene öncelerde yaşayan Ömer Khayyâm'ın bir şair olduğu kadar, çağının en büyük felekiyât(kozmografya) ve riyaziyât(matematik) bilginlerinden de olduğu bilinmektedir.. Esasen, bu, onun rubaîlerine de yansımıştır.. 'Kendi çarkını döndürmeye bak, döndükçe dünya..' diyen ve kendisini 'Yaratan'ın san'atını anlamak isteyen birisi' olarak gösteren Khayyâm'ın bu derin ve rindâne bakışı, rubaiyâtının hemen her tarafına serpilmiştir..

O bilginler ki, evrenin özetidirler;

Düşüncelerinin atı göklerde gezer..
İş kavramaya gelince Senin özünü,
Şaşkınlıktan, felek gibi başları döner..

Feleğin çarkı döner,ne tuz bilir, ne ekmek..
Balık gibi, çıplak kor gider bizi felek..
Kadınların çıplakları giydiren çıkrığı,
Feleğin çarkından daha hayırlı demek..

Gönlünce de dönse, bu dünyanın sonu ne?
Okunup bitse de ömür destanın, sonu ne?
Yüzyıl dilediğince yaşadın diyelim,
Bir yüzyıl daha yaşasaydın, sonu ne?

Senden-benden önce de vardı bu gün ve bu gece..
Felek dönüp durmadaydı, hep bu gördüğünce..
Usûlca bas toprağa, çünkü bastığın yer,
Bir güzelin gözbebeğiydi beş-on yıl önce.

Bu yıldızlı gökler ne zaman başladı dönmeye?
Ne zaman yıkılıp gidecek bu güzelim kubbe?
Aklın yollarıyla ölçüp biçemezsin bunu sen,
Mantıkların, kıyasların sökmez senin bu işte..

Yerin dibinden yıldızlara dek,
Ermediğimiz sır kalmadı pek,
Her düğümü çözmüş insanoğlu;
Ecel düğümünü var mı çözecek?

Tepemizde dönüp duran gökler..
Büyücünün fânusu gibidirler..
Güneş, bu fânus içinde lamba..
Biz de, gelip geçen görüntüler..

Büyükse de isyanım, kötülüklerim,
Yüce Tanrı'dan umut kesmiş değilim..
Günahtan sarhoşum, ama, dilekten ayık..
Umudumu rahmetine bağlamışım ben..

Feleği döndürebilir misin murâdınca?

Ne çıkar gök yedi kat değil, sekiz katsa..

Ergeç toprağa karışıp gidecek gövdeni,

Ha ovada kurt yemiş, ha mezarda karınca..

Khayyâm, bak şu mavi gök nasıl kurulmuş;

Açmış çadırı, kesmiş dedikoduyu, susmuş..

Varlığın kadehinde, çünkü, ezel sâkisi,

Bin Khayyâm kabarcığı belirtip yok etmiş..

Evet, Ömer Khayyâm'ın bu mısralarında bir kalender, rind ve hattâ dünyaya boşvermiş bir yaklaşım olduğu gibi, o zamana göre, mükevvenata çok derin bir bakış açısı vardır..

800 sene öncelerde yaşayan Ferîduddin-i Attâr'ın eserlerinde de sık sık, çarhetmekte olan bir 'felekler/ yıldızlar âlemi'nden sözedildiğini görürüz.. Yani, dünyanın veya 'macro-cosmos'un (büyük mükevvenatın, âlemlerin) gözle görülmesi imkansızlaşan derinlikleri düşünüldüğünde; bunun henüz optik gözlemler olmaksızın da, 'dönüş'le ifadelendirilmesi ilginçtir..

Gerçi, Semerqand, Buhârâ, Nişabur, Tûs gibi gibi merkezlerde, dev rasadhanelerin ve teleskop düzenlerinin kurulması daha sonraki dönemlere aid ise de; Avrupalılara göre yine asırlarca öncelerdedir.. O zamanlar, Avrupalılar ise, Kilise'nin bildirimine göre, 'Dünya düzdür ve Jerusalem / Beyt-ul'Muqaddes(Kudüs) onun ortasındadır ..' derken; müslüman araştırmacılar felekiyât ve ilm-i nucûm /yıldızlar ilmi, müneccimlik sahasında dolaşıyorlar ve felekler âleminin hareketlerinden, çarhın dönmesinden sözediyorlardı.. Galile'nin, 'Dünya dönüyor' dediği için, afaroz tehdidiyle 'Engizisyon Mahkemesi'ne çekilip, orada 70 yaşlarındayken, 'söylediklerinin saçma olduğunu' beyan ederek afaroz edilmekten kurtulması ve amma, mahkemeden çıkarken, 'Ben ne yapayım, ben dönmüyor desem de o yine de dönüyor..' deyişi ise, henüz 350 sene öncelerdedir..

*Müslüman bilgeler, yaratılışın mahiyetini anlamaya çalışırken, Avrupa skolastik uykusundaydı..

Ve 950 sene öncelerde, İbn Misqaweyh'in, yaratılışın sırrını düşünürken, mükevvenatın varedilişinin tedricî, yani, derece derece/ merhale merhale de olduğuna dair Kur'anî beyanlardan hareketle; yaratılışı 'cemâdat'(cansız varlıklar)dan nebâtat'a (bitkilere), nebâtat'tan hayvânat'a, hayvânat'tan da 'insanat'a ve basitten girifte doğru bir gelişme içinde olduğunu anlattığını hatırlayalım..

Bu mânayı Celaleddin Rûmî de, 'Mesnevî'sinde şöyle anlatır:

'Ez cemadî mordem'û nâmî şodem..

(Cansızlar âleminde öldüm, bitki haline geldim..)

Ve'z nemâ mordem, be hayvan serzedem..

(Bitkiler âleminde de öldüm, hayvan oldum..)

Mordem ez hayvânî'y-û, âdem şodem..

(Hayvanlıktan da ölerek, insan oldum..)

Pes, çi tersem,? Key z'morden, gumşodem..

(O halde, niye korkayım? Ölmekle ne zaman kayboldum ki?)

Hamle-i diger, bemirem ez beşer,

(Bir hamle dayaa yapıp, insanlıktan da öleyim..)

Tâ, ber-arem, ez melaik bâl'u per..

(Taa ki, melekler âleminde kanat açayım..)

Ve'z melek hem, bâyedem custen z'cevv,

(Meleklikten de sıçrayıp çıkayım..)

'Küll-i şey'in hâlikun, illâ vechehû ..' (Qasas-88'den..)

(O'nun yüzünden gayri herşey yokolacaktır..)

İnsan, mükevvenat, yaratılış ve Yaratan konusundaki benzer izah çabalarını, (miladî -1100 - 1180 arasında yaşamış olan) Endülüs'lü büyük bilge İbn Tufeyl'in 'Hayy bin Yekzan' isimli romanında da görmek mümkündür.. Ki, onun da, kendisinden 100 yıl kadar öncemlerde yaşamış olan İbn Sinâ'nın aynı isimli eserinden ilham alarak o ilginç eserini yazdığı tahmin edilmektedir. Hayy, bir adada dünyaya gelir ve hiçbir dil bilmez ve hiç bir insanla da karşılaşmaz ve buna rağmen, kendisini, hayatın mânasını, kainatı ve Yaratan'ını tanıma çabası içinde olur..

Denilebilir ki, mükevvenatın anlaşılması yolunda, insanoğlu, hemen daima, derin tecrübî çalışmalara, hikemî /felsefî bakış açılarına yönelmiştir ve bu durum, sadece Doğu dünyasıyla sınırlı olmayıp, bu gibi arayışlar, çabalar ve nitelemeler diğer toplumlarda da benzer şekilde dile getirilmiştir..

Ancaak, asıl görülmesi gereken husus, bu tefekkür çabalarının İslam açısından bir de teşvik ve hattâ emredilmiş olmasıdır.. Ve ayrıca Resul-i Ekrem (S)'in 'Bana eşyanın sırrını öğret..' ve 'Bana te'vil gücü ver..' diye niyaz ettiğine dair rivayetleri de burada hatırlayalım.. Ne var ki, akıl, hikmet ve inancı birbirinden ayrılmaz bir akıl ve kalb faaliyeti olarak gören müslüman bilgeler, her konuda derinlikli bilgi sahibi kimse manasında 'allâme' diye nitelenirken, hele de tecrübî ilimler alanında ihtisaslaşmaya yönelmek gibi bir eğilime fazla itibar etmediler. Bu da, Şarq /Doğu dünyası (Morgenland) ile Garb/ Batı dünyası 'Magribzemîn / (Abendland) arasında, son yüzyıllarda bir temel farklılık meydana getirdi. Ve, Garb/ Batı dünyası, 'niçin'den 'nasıl'a yöneldi, varlıklar âlemini nasıl olduğunu akıl yoluyla kavramaya çalıştı..

'Niçin', daha çok temâşa ve hikmet alanıydı ve hiss'e, ilhama, manevî keşfiyat denilen ârifâne hallere, kalbî duyuşlara ve zihnî tasavvurlara dayanıyordu..

'Nasıl' ise, sebeb-sonuç ilişkisini akıl yoluyla kuruyor ve şübhelerden hareket ederek denemelere girişiyor ve sonuç alamayınca o denemeleri bırakıyor veya erteliyor, netice aldığını gördüğü zaman da onun daha ileri merhalelerine gidiyordu..

Ama, burada, karşısına Kilise çıkıyordu..

Avrupalı kafa, bu 'nasıl'ları, Kilise'nin karşı çıkmasına rağmen, son üçyüz içinde düşünmeye başladı.. Belkide, bu tecrübî akıl yolunun açılması, Kilise baskılarının hesabda olmayan ve amma kaçınılmaz bir semeresi olarak ortaya çıktı..

Çünkü, 1543'lerde ölen (Polonyalı) Nicolas Copernicus'lar ve 356 sene öncelerde ölen Galile'ler ve 120 sene öncelerde ölen Darwin'ler ve daha başkaları böyle zuhûr ettiler.. Ki, Copernic, kendisi de bir kardinal olmasına rağmen, kardinalliğini yaptığı kilisenin kulesinden yaptığı gözlemlerde yaptığı astronomik ve optik gözlemlerin sonuçlarını açıklamaktan ve Kilise'yle karşı karşıya gelmekten kaçındı.. Copernic'e gelinceye kadar, dünya kainatın merkezi ve güneş de dünyanın etrafında dönüyor zannedilirken, CopernicusGüneş Sistemi'nden ve dünyanın ve gezegenlerin Güneş etrafında döndüğünden sözetti ve Kilise'nin görüşlerine aykırı görüşlerini kaleme aldı, ama, bunlar kendisi hayattayken yazılamadı ve bir etkisi de görülemedi.. Ama, kendisinden çok sonralarda da olsa, Kepler gibi beyinlerin ufkunu açtı..

Halbuki, müslüman dünyasında bu gibi konuları tefekkür etmeye hiçbir engel yoktu..

Bu bakımdan, denilebilir ki, Kilise'nin insan aklına, düşüncesine zencir vurmaya kalkışması, Avrupa'daki daki aklî faaliyetlerin tetikleyicisi oldu.. Ve, Doğu dünyasında ve müslüman bu arada müslüman coğrafyalarında inanç ile, ya da temâşa ve tasavvurla kavranan veya bilinenler, Avrupa'da aklî temellere dayandırılarak, Kilise'nin tezlerine karşı tez ve görüşler halinde geliştirildi.. Yani, problem, Kilise ile hrıstiyan dünyasındaki o dünyadaki akıl sahiblerinin arasındaki mücadeledir.. Bunu müslüman toplumlara uygularsanız, bizim temel değerlerimize, anlayış ve idrak ölçümüze aykırı bir ucûbe çıkar ortaya..

Çünkü, müslüman toplumların inanç, akıl ve hikmet ve akıl alanları arasındaki irtibatını belirlemekte bir problem yoktur, 1400 yıldan beri..

Avrupa'daki, bu Kilise paradigmasına karşı gelişen bu akıl başkaldırısı, 'eşya'nın, genel olarak o zamana kadar bilinmeyen gizli kanunlarının keşfedilmesi alanında, geniş ufukların açılmasına zemin hazırladı ve sonunda Kilise de eski güç gösterilerinden ve iddialarından büyük çapta geri adım atmak zorunda kaldı ve 'Büyük Sanayi İnkılabı' dönemine ve insanın 'fizikî/ tecrübî ilimler' eliyle herşeye muktedir olabileceğine ve 'bilim'in sınırsız bir güç olduğu kanaatini, 'en hakikî mürşidin, 'bilim'ler olduğu' görüşünü bayrak edinen materyalizm, gemlenemez bir gelişme çizgisi göstererek, özellikle miladî-19. asrı baştan başa kapladı..

Ve dahası, materyalizm, insanı ve maddî olarak var olan herşeyi denemeyle anlaşılabilir nesneler olarak algıladı.. Bu aklî/ tecrübî ilimler sahasında elbette bir hayli ilginç sonuçlar da elde edildi.. Ama, bu çabalar, insanın ruhî/ manevî dünyasını ve de varlıklar âleminin / mükevvenatın yaradılışın sırrını ve 'niçin'ini kavramaya yetmiyecekti..

*Tarihî arka planı ve sosyal şartları görmeden, Darwin'lerin ve bütünüyle materyalistlerin anlaşılması nasıl olur?

Hele, bir takım deneme ve araştırmaların sonucunda, insan'ı havyanla aynîleştirmek gibi, onu sadece sıradan bir canlı yaratık durumuna indirgemeye varan Darwin Teorisi ortaya çıktı..

Unutmayalım, o dönem, Marx'ın, dünyayı yeniden tanzim etmeye çalışırken, kendi anlayışına göre her şeyi yerli yerine koymaya kalkıştığı ve amma, insanın manevî vechesinin, ruhunun olduğunu unutan 'bilimsel sosyalizmi'nin, komünist dünya görüşünü sistemleştirdiği bir dönemdir.. Kezâ, FriedrichNietzsche'nin, 'zayıfların korunmaması gerektiğini, sadece güçlülerin yaşama hakkına sahib olduğunu' düşünen ve zayıflara merhamet çağrısı yaptığı için, Kilise'yi hastalıkların merkezi, odağı olarak gören ve Kilise'ye karşı en acımasız savaşı açıp, 'Anti-Christ'(Deccal) adını verdiği saldırgan eserini yazdığı ve bir gücetaparlık anlayışını geliştirdiği; keza, August Comte'un, materyalizm mektebini en sistematik şekilde tesis etmeye çalışırken, Kilise'ye karşı bir karşı din geliştirmek gereğini duyup, 'Le Religion d'Humanité'(İnsanlık Dini) adıyla yeni bir din kurmak gerekliliğini duyduğu bir çağdır..

Evet, Darwin'in ortaya çıktığı dönem ve araştırmalarının bu kadar tepki alması, ateist anlayışların en fren tutmaz şekilde hız aldığı bir dönemdir..

Bizde de, son 130 yıl boyunca, Baha Tevfîk, Beşîr Fuâd, Tevfîk Fikret ve M. Kemal gibi isimlerin de, Avrupa'daki bu cereyanları, ayrı bir dünyanın ve kültürün mes'elelerini çağdaşlaşmanın/ modernleşmenin kaçınılmaz gereği zannederek, İslam kültür ve medeniyetinin kucağında şekillenen toplumumuza, hem de en jakoben / tepeden inmeci, baskıcı, diktatör yöntemlerle kabul ettirmeye kalkıştığını ve bunun aynı çizginin devamı olduğunu da hatırlayalım.. Bu tarihî arkaplanı hatırlamadan Darwin konusunun tartışmalarını tam olarak kavramanın zorluğunu ortadadır..

İngiltere'de 1809'da doğan Darwin, 1859'da 'On the Origin of Species'(Türlerin Kökleri) adıyla ve de miladî-19.yüzyıl materyalizmine paralel olarak ortaya attığı yaratılış ve evrim / tekamül teorisiyle, Kilise'nin birçok iddia ve izahlarını mantıken geçersiz kılacak bir tablo ortaya çıkarıyordu..

Darwin'in en çarpıcı ve tartışma meydana getiren teorisi, insanın, tekamül/ evrim yoluyla maymundan gelişmiş olabileceği şeklindeki nazariye/ faraziye/ teori görüştü.. Bu, tabiatiyle, insanın varoluşuyla ilgili olarak, insan'ı Âdem - Havva(Adam / Eva) ile başlatan dinlerin öğrettiklerine kesinlikle aykırı idi.. Ama, bu teori, netice itibarıyla 'bilimsel kanunlar'a kavuşmuş değildi ve halen de tecrübî ve bilimsel metodla isbatlanamıştır..

Sözgelimi, 1905 yılına kadar, 'atom, maddenin parçalamayan en küçük parçasıdır..' görüşü bir fizik kanunu halinde idi.. Ve, 'atom'un parçalanabileceği ve ortaya muazzam bir enerji çıkacağı' şeklindeki bir görüş, teorik olarak dile getiriliyordu.. Ama, bu faraziye, bu teori, 1945 yılında ilk atom bombasının patlatılmasıyla, teori olmaktan çıktı, bir fizikî gerçekliğe dönüştü ve önceki fizik kanunu terkedilip, yeni bir fizik kanunu şekillenmiş oldu..

Şimdi, Darwin'in görüşü de böyledir ve ortaya bir fizik veya biolojik kanun olarak konulmuş bir gerçeklik sözkonusu değildir.. Doğrulanmamış olması, elbette yanlışlığını da gerektirmez..

Ama, bir teoriyi, bilimsel düşünceye sahib olmanın temel şartı olarak kabul ettirmeye çalışmak, gerçekte inanca karşı, bir alternatif inanç oluşturma çırpınışından başka bir şey değildir.. Tıpkı, Comte'un 'Kilise'ye karşı mücadele ederken, 'İnsanlık Dini' diye bir 'uyduruk din' kurmakurmaya kalkışması veya her türlü kutsala karşı savaş açan bir totaliter laikliğin, kendisini bir 'laik kutsallık' halinde zorla dayatması gibi bir traji-komik durum..

(Konunun devamını bir diğer yazıda ele alalım, inşaallah..)

DARWİNİZM DİN Mİ?

18/03/2009-Namık Kemal Zeybek-Radikal

Darwin'in 'evrim teorisini', varoluşla ilgili mutlak, kesin ve son gerçek sayanlar; kitaplarda ikinci bir teori olarak, 'yaratılışı' anlatanlara çok kızarlar... Kızıp duruyorlar...
Kızmıyorum, ama ben de yanlış buluyorum.
Neden mi?
Yaratılış 'dini inanç' alanının tartışılmaz gerçeğidir. Ama bu konu, araştırmaya, gözlemlemeye, deneylemeye dayalı bilim alanının konusu değil, inanmak ile ilgilidir.
Yaratılış görüşünü bilim kitaplarına taşırsanız, iyi bir iş yapmış olmazsınız.
Tıpkı Darwin adlı bir bilginin görüşlerini 'din' haline getirip tartışılmaz dogma yapmaya çalışanlar gibi...
Bu girişten sonra son günlerde bu konuda olanlara bir bakalım:
TÜBİTAK'ın 'Bilim ve Teknik' dergisinin 496. sayısında kapak 'Darwin' iken değiştirilmiş ve 'Küresel iklim değişikliği' konulmuş.
Ne yapılmış? Ne yapılmış? 'Yaratılış teorisi' mi konulmuş?
Küresel iklim değişikliği acaba ilimlik bir konu değil miymiş?
Ki birileri bir kapak değişikliğinde bunca kıyameti koparıyorlar...
Ve TÜBİTAK'ın dergisi Darwin'i bütünüyle dışlamış ve kaldırıp atmış mı?
Bakalım.
Çevirelim yaprakları birer birer...
Ve karşımıza çıkıyor 14. sahife. Ve 15. sahife.
Ve dahi okuyoruz: 'Charles Darwin'in doğumunun 200. yıldönümü ve 14 kitabın tanıtımı, kitapların kapak resimleri de basılmış. Konular 'Darwin' ve 'Evrim'...

Sonra 66. sahifeye geliyoruz. Bir yazı daha: 'Madagaskar ve Darwin'. Hani bugünlerde devrim oldu ya, işte o Madagaskar.
Yani 'Bilim ve Teknik' dergisi ve TÜBİTAK, Darwin'i ve Evrim'i dışlamamış, sadece içlemiş. İçinde işlemiş.
Konuyu yakalayan gazeteci için ne kadar başarılı bir iş yaptığı, heyecanlı haykırışlara bakınca hemen anlaşılıyor.
Ve neden bizim 'bilim zihniyeti' denilen o geliştirici başlangıç noktasını akalayamadığımız da anlaşılıyor.
Bilim işlerine din adına karşı çıkmak veya bilimin ürettiklerini din durumuna getirmek, işte birbirini besleyen iki temel yanlış... Ve sürüp gidiyor.
Darwin önemli bir bilgindir... Doğru...
Görüşlerinin tamamı doğru olabilir... Doğru...
Tamamı yanlış olabilir... Doğru... Bir kısmı doğru, bir kısmı yanlış olabilir... Doğru... Ve işte bilim zihniyeti denilen tam da budur.
Bilim ve bilimin ürettiklerine ilgi ve saygı göstermek, öğrenmek, kullanmak, üretmek ve asla kutsallaştırmamak, dogmalaştırmamak; karşı görüşte olanlara karşı da soğukkanlılığı bozmamak ve 'acaba'nın değerinin bilincinde olmak.
Dini inançları olanlar bilimden korkmamalı...
'Yaratıcı, varlığı ve insanı yarattı' diye inandıktan sonra, Darwin'in anlattığı yöntemle yaratmış olsa ne olur?
Ya da akıllı ve bilinçli insan hariç, diğer yaratılanlarda evrim, insan için devrim yöntemi uygulanmış olsa, inancımız açısından ne fark eder ki.
Sözgelimi Mevlana şu şiirinde ne demiş olabilir ki: "Ben kapkara bir topraktım./Öldüm yemyeşil bir çimen oldum./Öldüm yürüyen, koşuşan hayvan oldum./Öldüm konuşan düşünen insan oldum./Gidiş bu gidiş... Ölümden niye korkayım."
Bu evrim mi? Belki... Belki de değil... Düşünelim, tartışalım, araştıralım, inceleyelim, gözlemleyelim ve bilimlik bilgiye ulaşalım.
İnanalım, inanç bilgisine ulaşalım.
Ama boyutları birbiriyle savaştırmayalım ve birbirimizi tekfir için bahane aramayalım diyorum...

DARWİN'LE KİLİSE ARASINDAKİ SAVAŞTA, MÜSLÜMANLARIN YERİ NERESİ (Mİ)? -2

18 Mart 2009 Çarşamba- Selahaddin E. Çakırgil haksozhaber

İng. Charles Darwin'in doğumunun 200. ve 'On the Origin of Species'(Türlerin Kökleri) isimli eserinin yayınlanmasının 150. yıldönümü dolayısiyle, 'darwinizm' tartışmaları yeniden daha bir gündeme oturdu..

Darwin'in uzuuun yıllar süren araştırmalarının sonucu olarak ortaya attığı ve'canlıların, başka canlılara dönüşebildiği ve insanın da başka bir yaratıktan (ki bu genel olarak maymun olarak ileri sürülüyor) evrimleşme yoluyla meydana geldiği'ne dair miladî-19.yüzyıl materyalizmine paralel olarak ortaya attığı yaratılış veevrim / tekamül teorisinin dünyada bu kadar tartışma meydana getirmesi,Kilise'nin bir çok iddia ve izahlarını mantıken geçersiz kılacak mahiyette olmasından ileri geliyordu.. Ve esasen, 19. yüzyılınmateryalist/ ateist (tanrıtanımaz) anlayışları, Kilise'ninparadigmalarına/ aqîde çerçevesine karşı uzun bir zamandır mücadele veriyordu..Darwin'in teorisi de, bu materyalist/ ateist cereyanlara ayrı bir güç verdi.. Halbuki, bir teorinin,bilimsel düşünce sahibisayılmak için şart imiş gibi gösterilmesi, tam birbilimsel hokkabazlıktır.. Çünkü, tecrübî ilimlerin araştırmaları sonunda varılan kanunlar bile, ancak tahlil ve tedkîk ve denemelerle mantıken çürütülmedikçe geçerli kabul edilirken; kesinlik kazanmamışken teorilerin, varsayımların mutlak gerçekmiş ve bilimsel düşünce için temel

gibi gösterilmeye ve kabul ettirilmeye çalışılmasını, gerçekten de hedefin sıradan bir bilimsellik değil,ateizmolduğunu göstermektedir..

Darwin'in en çarpıcı ve tartışma meydana getiren teorisi, insanın, tekamül/ evrim yoluyla maymundan veya maymun benzeri bir diğer canlıdan gelişmiş olabileceği şeklindeki görüştü.. Bu, tabiatiyle, insanın varoluşuyla ilgili olarak, insan'ı Âdem - Havva(Adam / Eva) ile başlatan dinlerin öğrettiklerine kesinlikle aykırı idi..

Tekrarlıyalım ki, Darwin'in uzuuun ve ciddî araştırmaları sonunda elde ettiği bulgu ve sonuçları, dar bir anlayışla 'Bunlar Kilise paradigmasına, aqîde sistemine aykırıdır..' diye toptan reddedenler olduğu gibi; onu ilginç bulanlar da oldu ve dahası, onun teorilerini, bilimsel çalışmaların temeli olarak, kesin bir inanç gibi ve ilmî bir kanun olarak kabul edenler de.. Ki, bunlar genelde, 'din'lerin 'dogma' dedikleri statik, durgun ve değişmez kesin hükümlerine karşı çıkıyorlardı, ama, kendileri de bu teorinin kesin olarak kabul edilmesini, bir 'bilimsellikdogması' olarak dayatmaktan kaçınamıyorlardı..

Halbuki, adı üstünde bir teori idi, bir faraziye/ varsayım idi..

Ancaak, bu varsayım, Kilise'ye karşı mücadelenin ve daha genelde, dünya çapında 'tanrıtanımazlığın bir bayrağı' halinde kullanıldığı için, Darwin hep tartışıldı ve bugün de tartışılmakta.. Ve, doğumunun 200. ve 'Türlerin Kökeni'isimli kitabının/ teorisinin yayınlanışının 150 . yılı münasebetiyle, bu sene daha bir hararetli anılıyor Darwin..

Netice itibarıyla bunlar 'bilimsel kanunlar'a kavuşmuş değil..

Buna rağmen, bazıları, 'yerçekimi de bir teoridir..' diyebilmekte ve 'bu, 'teori' diye reddedilecek midir?' demekteler.. Halbuki, açıktır ki, yerçekimi bir teori değil, bir fizik kanunudur, artık.. Onu da teori olarak görenler, kendilerini biraz yüksek biryerden bıraksınlar bakalım, o zaman, yerçekimi bir teori midir, gerçek midir, anlayacaklardır..

Darwinise, insan bedenine benzerliği açısındanmaymunveya benzeri bir başka canlıyı,insandan önceki canlıolarak değerlendindirmiş.. Ama, aynı biyoloji ilmi, 'bir canlının bir başka canlıya istihale yoluyla geçişi mümkün olsa bile, o ilk canlı nesli tedavülden kalkmadan bunun mümkün olmadığını' da söylüyor.. Çünkü, eğer o iddia gerçek olsaydı, maymun gibi yaratıkların kemikleri veya fosillerinin, tıpkıdinazorlar veyamamutlarınki gibi, kazılarda bulunup anlaşılmaya çalışılması gerekirdi..

***'Evrim teorisi', 'bilimsel yanılgı' mı, 'ateist dayatma' mı?**

Kaldı ki, bizzatDarwinbile, 'Türlerin Kökeni'nde, şu itirafı yapar:'Eğer gerçekten de türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız arageçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün tabiat bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde?

Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil ve jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır?

Belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.'

Bu sözlerinden hareketle, denilebilir ki, Darwin, kendi bulguları ve yorumlamalarında, darwinistler kadar darwinist değil..

Nitekim, Robert B. Downs da - Prof. Erol Güngör'ün tercüme ettiği- (Dünyayı Değiştiren Kitaplar) isimli eserinde Darwin'in yaptığı araştırmaların sonunda nereye vardığını izah etmeye çalışırken, çaresizlik içinde ellerini açıp, şöyle dediğini aktarır: 'Böyle karmaşık

meselelere en ufak bir ışık dahi tuttuğumu iddia edemem. Herşeyin başlangıcındaki sır bizim için çözülemez bir halde duruyor; şahsen bir agnostik (bilinemezci) olarak kalmaktan memnunum.' (s.290)

Denilebilir ki, Darwin'in akıl yoluyla tanrı inancına ulaşmak gibi bir çabası yok.. Tanrı'yı yalanlamak gibi bir çabası da yoktu, belki.. Ama, takibçileri onun teorisini, bir 'alternatif yaratılış inancı halinde ve bilimsellik iddialarıyla sarmalıyarak sunmaktalar..

Kilise, genelde, ilk insanın dünyaya gelişiyle ilgili olarak, 'evrim teorisi'ni İncil'le çelişiyor olarak düşünüyor . Buna rağmen, Katolik Kilisesi Darwin'i hiç kınamadı. 4 yıl öncelerde ölen Papa II. Jean Paul, evrimin 'basit bir hipotezden ibaret olmadığını' söylemişti. Ama, Katolik dünyasının önde gelen isimlerinden biri ve Papa XVI. Benedicktus'un eski bir öğrencisi olan Kardinal Christoff Schoenborn, Darwin'in 'naturel selection/ tabiî ıstıfa/ ayıklama' teorisinin Hristiyan inanışıyla uyum göstermediğini dile getirmişti..

Geçen hafta Vatikan'da bu konuda tertib olunan bir konferansta, Amerikalı biolog Prof. Francisco Ayala ise, Yaratılış(bir yaratılışın bir Yaratıcı tarafından gerçekleştiği)Görüşü'nü savunanların ortaya attıkları ve Yaratılış'ın mutlaka insanüstü, bir üstün zekâ tarafından planlandığı görüşüne dayanan 'akıllı tasarım' teorisinin yanlışlarla dolu olduğunu söylüyordu..'Organizmaların tasarımı zeki bir mühendisten beklenecek gibi bir durumda değil. Kusurlu ve daha da kötüler..' diyen Ayala, 'Arızalar, fonksiyon bozuklıkları, tuhaflıklar dünyayı istila ediyor.' görüşünde.

Bütün bunlar gösteriyor ki, Evrim/ Tekamül nazariyesi de, yaratılışçıların tezlerini aklî bir temele oturtmak için ortaya attıkları 'akıllı tasarım..' nazariyesi de henüz bir teori merhalesindedir; aklî ve bilimsel kesinliğe kavuşmamıştır.. Buna rağmen, inançların bütünüyle aklî izahlara dayanması gerekmez.. Ne var ki, materyalist ve ateistler ve taibatiyle laikler de de, kendi görüşlerinin bir inanç gibi kabul edilmesini istiyorlar, bekliyorlar ve dayatıyorlar..

Nitekim, Henry Morris, 'The Long War Against God /Tanrı'ya Karşı Uzun Savaş' isimli eserinde, 'Evrimcilerin yaratılışı savunan saygın bilim adamlarına bakış açılarının hiç de bilim adamına yakışan bir tavır olmadığını' ifade ederken, 'Çoğu modern psikolog ve filozof,evrim teorisine o kadar sadıklar ki, onlar, Yaratılışı savunmayızihnî bir bozukluk olarak kabul ediyorlar.' (s. 34) demekten kendisini alamıyor..

University College of London öğretim üyelerinden Prof. Steve Jones da, 'Evrim Teorisi'ni bir 'bilimsel yanılgı ' olarak bilindiğini söylüyordu, geçen hafta.. Jones, 'Kendisinin geçmişte,insanoğlunun evrimleştiğine dair bazı çevrelerden taleblerle karşılaştığını, ancak insanların evrimleştiğine dair hiç bir delil bulamadığını, bazı basın yayın organlarında 'Darwin Teorisi'yle ilgili yayınlanan haberlerin gençleri bu yöne itmeye sebeb olabilecek nitelikte bir kandırma çabası olduğunu' ifade ediyordu.. Bilim adamlarının 'evrim teorisi' problemini, özünden uzak şekilde ele aldıklarını yazan Steve Jones, birçok bilim adamının kendilerini '2 + 2 = 5 eder' mantığına kurban ettiklerini de vurguluyordu..

Dünya üzerinde 'insanoğlunun evrimleştiği'ne benzer birçok görüş inanç olduğuna ve yeni ortaya çıkan bazı bilimsel verilere de değinen Steve Jones,'Bilimsel verilere göre, beyinde çok küçük yer kaplayan 'beyin korteksi', kişinin kendisinde ve hislerinde merkezi bir görev üstleniyor. İnsanları maymunlarla karşılaştırdığımızda, insanlarda çok daha geniş ve kapsamlı olduğu görülüyor. Ayrıca insanlardaki bu korteks diğer hiç bir varlıkta olmayan bir şekilde kendini özel hale getirmiştir. Yapılan deneylerde görülüyor ki, bu korteks annenin çocuğuna baktığında ya da insanların güldüğünde parladığı fark edilmiştir..' demekte..

Darwinistlerin ve anti-darwinistlerin tartışmalarında Müslümanların yeri, sahi, neresi olmalı?

Bu tartışmaların yapıldığı kültürel atmosfer, görüldüğü gibi, bizim kültür havzamızın dışında.. Biz müslümanlar olarak, belki, çok katı kategorik aklî çalışmalar halinde olmasa da, vahy-i ilahî ve hikmetin gölgesinde yapılan aklî çalışmalarla dünyayı yorumlarken, karşımızda ne Kilise paradigması vardır; ne de düşünceyi yasaklayan veya aklın verilerini 'kesin olarak kabul edilmesi' gereken bir ölçü olarak kabul ettiren bir anlayış.. Ve hikmet, mü'minin kaybolmuş malıdır, nerede bulursa alır.. Ama, bütün bunları, ancak insanın insanla, insanın tabiatla ve insanın Yaratıcısı ise ilişkisini tahrib etmeye değil, geliştirmeye yönelik bir hayırlılık ölçüsü içinde yapmaya çalışır..

Bu vesileyle, şu tesbitleri de yapmakta fayda vardır..

Darwin'in çalışmaları, farkında olarak veya olmayarak ırkçı anlayışların gelişmesine de hizmet etmiştir.. Çünkü, o, canlılar âleminde, 'kuvvetlilerin hayatta kaldığı, zayıfların safdışı olduğu ve zayıflara tabiat tarafından hayat hakkı tanınmadığı' bir naturel seleksiyonu, bir tabiî ıstıfa'yı, ayıklamayı, bir kural halinde ortaya koymaktadır.. Bu tamamen yalanlanmayabilir de.. Leylek de zayıf yavruyu yuvadan atıyor, hayatiyet gücü kuvvetli olanları bırakıyor.. Yani, tabiî ayıklama bir hilqat kanunu olarak da gerçekleşiyor.. Kezâ, günlük hayatın çeşitli kesimlerinde, özellikle hayvan nesillerinin ıslahı için güçlü damızlık hayvanlardan istifade edildiğini, tabiata bir nev'i müdahale yapıldığını da hatırlamalıyız.. Ama, bu 'ırkların ıslahı' görüş ve çabalarının insan hayatına da tatbikinin yolunu açmaz mı ve o zaman tavrımız ne olacaktır? Kaldı ki, Darwin, 'İnsanın Türeyişi'(The Ascent of Nature in Darwin's Descent of Man) isimli eserinde, kadınları da aşağı cins olarak göstermiş ve aralarında müslüman kavimlerin de bulunduğu birçok toplumları, 'gelişmesini tamamlamamış fonksiyonları, bakımından geri kalmış eski ve alt bir yaşayış tarzına aid kitleler' olarak tanımlamıştır.. (Darwin'in, ingiliz ve Avrupa emperyalizmine karşı asırlarca tehdid unsuru olmuş olan Osmanlı'yı aşağılamak için, Osmanlılar'ı ve türk kavmini aşağılamayı ihmal etmemesi de ilginçtir ve bu da anlaşılabilir.. New York Uni. prof.larından Theodore Woosley de, 1910'larda , 'The International Law' (uluslararası hukuk) eserinde insanları üç ana kategoride inceliyor ve 'medenî toplumlar, yarı medenîler ve gayrimedenîler/ putperestler' olarak üç ayrı kategoriye ayırıyor ve hrıstiyan ve yahpudileri ilk grupta, japonları ikinci grupda ve müslümanları da gayrimedenidelerin, putperestlerin grubunda gösteriyordu..)

Yani, bütün bu çarpık anlayışları Darwin ortaya çıkarmamış; belki, Darwin de, belki insanlığın hayrına sonuçlar vermesi mümkün araştırmalarıyla, içinde bulunduğu çarpık anlayışların sevkıyle, verimsiz ve hattâ zaman zaman zararlı ve insanlığı düşmanlıklara sürükleyen sonuçlara varmıştır..

Bu görüşler insan hayatına uygulandığında, karşımıza çıkan tablonun bir 'sosyal darwinizm' olduğu da, geçmiş uygulamalardan da anlaşılmaktadır.. Nazi Almanyası'nda, nesillerin ıslahı fikrinin, insan ırkının ıslahı için de kullanıldığını en çarpıcı şekilde gördük.. Ve Batı dünyası, hâlâ, 'beyaz insanın üstünlüğü' teorisinden vazgeçmemiştir.. Kızılderililerin milyonlar halinde (12 milyondan fazla kızılderili insanın Avrupa'lı beyaz insanlarca son 500 yılın ilk 200 yılı içinde) eritildiğini hatırlayabiliriz.. Barack Obama'nın Amerikan Başkanlığı'na seçilebilmesi bunun için çok büyük bir gelişme olarak görülmelidir.. Ama, bu bile, siyahlara verilen bir lûtuf gibi gösteriliyor, bir tabiî hakk olarak değil..

Hattâ, müslüman toplumlarda bile ve hele de kendi toplumumuzda de, resmî ideolojilerin yücelttiği ırkçı kalıpların dışında kalan onlarca kavmin yok sayılmasına, bizzat nice müslüman kesimlerimiz dahi, onyıllar boyu destek olmadılar veya seyirci kalmadırlar mı?

Yani, nicelerimiz Darwin'in nazariyelerine karşı çıkarken bile, fiilen şu veya bu ırkın veya cinsin, rengin, sosyal kesimin üstünlüğü veya düşüklüğü gibi anlayışları beyinlerimizden söküp atabilmiş değilizdir ve derilerinin renkleri daha koyu olanları gizli veya açık bir şekilde daha aşağı görmek gibi bir zâlim anlayış, hâlâ da beyinlerimizde, duygularımızda hükmünü

sürdürmektedir; yani bir bakıma Darwin'e ve darwinizm'e karşı çıkan nicelerimiz de gerçekte fiiilen, 'darwinist'tirler.. (1928-30'lu yıllarda, Türkiye'de de, Büyük Şef'in irşad ve yönlendirmesiyle, türk ırkının ıslahı edilmesi için, Avrupa'dan sarı saçlı, mavi gözlü, beyaz tenli 'damızlık insan tipleri'nin getirilmesini teklif edenAbdullah Cevdetve benzerlerinin çarpık anlayışı, ne yazık ki, hâlâ da yazı hayatında olan ve müslümanlar arasında bulunan bir kişi tarafından da dile getirilebilmiştir, 20 sene öncelerde de, toplumumuz , hele de müslüman kitleler ciddî bir tepki göstermemiştir..)

'Bir türk dünyaya bedeldir', 'türke durmak yaraşmaz, türk önde, türk ileri!..' gibi lafların benzerini, başka kavimlerin mensublarından duygumuzda rahatsız oluruz; ama, bu laflar kendi toplumumuzda söylenirken, bunları bir tekerleme rahatlığı içinde dinleyip geçmişizdir, hâlâ da 'pis arablar, pis kürdler, pis çingeneler.. pis vs'ler..' gibi laflardan vazgeçmemiş, güçlülere imrenmekten ve zayıf bırakılmış toplumları ise aşağılamaktan ve köpeklere bile özellikle de aşağı seviyede gördüğümüz kavimlerin adıyla seslenmekten el çekmemişizdir.. Ama, başkaları bizim kavmimizin adı üzerinde benzer oynamalar yapsalar, hemen tepkiler gösteririz.. Halbuki, bütün insanları 'başlangıçta aynı anne-babadan, 'Benî Âdem (Âdem nesli) ve doğuştan hür ve eşit ve aynı maddî hamurdan/ çamurdanbilen ve insanlar arasındaki farklılığın ancak taqvâ ve fazilet ölçüleri açısından olabileceğini telkın eden ve hiç bir kavmin diğerinden üstün veya düşük sayılamıyacağını aslî ölçü olarak kabul eden bir inancın mensublarıolarak, bu gibi tutarsızlıklardan uzak kalabilmeliydik..

Ama, 'darwinizm'in, farkında olamayarak veya olmayarak, bizim dünyamıza da yansıması böyle olmuştur; ve nice kavimleri, ırkları üstün veya düşük seviyeli olarak görebilmekteyiz..

Konunun ilginç bir tarafı da, Darwin'in görüşlerinin ateizme dayanak yapılmış olmasına bakarak, bazı müslümanların da, Darwin'le Kilise arasındaki mücadeleyi kendi mücadeleleri gibi değerlendirmeye kalkışmaları ve Kilise'nin veya 'darwinist'lerin paralelinde yer almalarıdır..

Halbuki, Kilise'nin itirazlarında doğrular olduğu gibi, Darwin'in yaklaşımlarında da doğru tesbitler bulunabilir.. Ya da, Kilise'nin anlayışı kadar, Darwin'in teorisi de, bazı yanlışları içinde bulundurabilir. Bu bakımdan, Darwin'in teorisinde ortaya koyduğu bazı ilginç tesbitler de bulunabilir.. Bu iki tarafın 'tez' ve 'anti-tez'leri ve bunları çeşitli maksadlar için kullananlar olsa bile, biz müslümanların yaratılış üzerine olana tefekkür, duyuş ve görüşlerimiz Kilise'nin iddiaları ve Darwin'in teorileriyle tıpatıp aynîlik gösteremez; bazen birisine, bazen de diğerine yakın düşülse bile.. Bu konuda, toptan reddkadar, toptan kabul de yanlış sonuçlar verir..

Yûnus Emre, 750 yıl öncelerden sesleniyor: 'Yetmişiki millete bir göz ile bakmayan, halk'a müderris(de) olsa, Hakikat'e âsidir..'

ŞEBEK YÜZLÜ BİLİM

Mart 19, 2009- Hadi Uluengin-hurriyet

"TÜRLERİN Kökeni"nden sonra yazdığı "İnsanın Ecdadı ve Cinsiyet Yoluyla Seçim" kitabı dahil, Charles Darwin hiçbir yerde o insanın maymundan indiğini söylemez.

Ancak, buradan yola çıkarak 19. yüzyıl doğabilimcisi "masûm" (!) olduğunu ve "maymun hikayesi"nin müritler tarafından uydurulduğunu sanmak da gerçekle bağdaşmaz.

Böyle bir yaklaşım, benim gibi "Evrim Teorisi" yandaşları için kaçak güreşmek, karşıtları için ise ucuz demagoji yapmak anlamına gelir.

ÖYLE, çünkü en önce, Darwin'in sonsuz püriten bir Kraliçe Victoria döneminde yaşadığını

ve sosyal konumunu kollamak zorunda olduğunu göz önüne almak gerekiyor.

Dolayısıyla, toplumsal ve akademik aforoza uğramamak kaygısıyla tedbirli davrandığını ve dogmalara bodoslamadan yüklenmek yerine, "kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla" demeye getirdiğini düşünmek en doğru varsayımı oluşturur.

Zaten aslına bakarsanız da, "Evrim Teorisi" karşıtlarının ve yandaşlarının buluştuğu belki tek ortak nokta, "maymun hipotezi"ni Charles Darwin'e mal etmekte uzlaşmalarıdır.

İMDİİ, üst paragrafta "varsayım" dedik, "hipotez" dedik, "teori" dedik.

Malûm, bu kelimelerin hepsi az-çok "alláme lügat"te yer alıyorlar.

Oysa bu "allámelik" onları, sözcüğün kökenini belirleyen "ilim"e dönüştürmüyor.

Başka bir deyişle, varsayımlar, hipotezler, teoriler, vs., her hangi bir savı illá "bilimsel" kılmaya yetmiyor.

Zaten örneğin, "Sevr kompleksi" veya "bölünme paranoyası" için "komplo teorisi" ifadesini kullandığımız zaman, bırakın "bilimsellik"i falan, tam tersine, o "teori"nin (!) bütünüyle afáki ve uydurmasyon olduğunu çağrıştırmış oluyoruz.

Zira, "bilimsel" sıfatıyla donanabilmek için bir dizi "olmazsa olmaz" şart gerekiyor.

Artı, Darwin'ci yaklaşımın söz konusu sıfatı hak edip etmediğini tartışabilmek için diğer bir "alláme" kelimeye, "epistemoloji" terimine de ihtiyaç duyuyoruz.

Basitleştirirsek de, söz konusu deyim aynı tartışmanın en can alıcı noktasına, yani bilgi teorilerinin doğrulanabilirliğini araştırmak uğraşına tekabül ediyor.

Nitekim, adı geçen uğraş, "bilim felsefesi" denilen ve "epistemoloji"yi zirveye çıkartan dalla bütünleşiyor ki, işte "Evrim Teorisi"ni de bu çerçevede sorgulamak gerekiyor.
KISMEN aşınmasına rağmen bugün hálá aşılamamış olan Avusturya kökenli Karl Popper, yukarıdaki "bilim felsefesi"nin en büyük kuramcısı addedilir. Doğrudur da!

Ve, armut piş, ağzıma düş misáli, aslında gayet kapsamlı olan o Popper kuramını çok, çok özetlersek de işin esası, "sınanmamış veriler 'bilimsel' olamaz" noktasına odaklanır.

Eh, bırakın insanın maymundan iniyor olmasını deneyle ispatlamayı, molekül, bitki ve hayvan dönüşümleri dahi sonsuz geniş bir zamana yayıldığından, yukarıdaki "epistemolojik" yönteme göre "Evrim Teorisi"ni de "bilimsel" saymak tabii ki mümkün değildir.

Zaten, ampirik yaklışımı "gayr-i ilmi" bulan Karl Popper, İngiliz doğabilimcinin çalışmasını "metafizik bir araştırma programı" olarak nitelemekle yetinmiştir.

Açıkçası, Viyanalı filozof Darwin'e "bilimseldir" cevazını vermemiştir.

NİTEKİM, başta "derin Amerika"daki "yaradılışçılar", "Evrim Teorisi" karşıtları söz konusu teorinin "bilimsel" olmadığını kanıtlamak için hep Popper'e atıfta bulunuyorlar.

Ancak dikkat, yukarıda Karl Popper'in aşılamadığını, ama "aşındığını" söyledim.

Bu "aşınma"nın, "bilim felsefesi" süzgecinde "Evrim Teorisi"ne nasıl yansıdığı ve onun imanla mevcut olan ilişkisini etkileyip etkilemediği konularını cumartesiye bırakıyorum.

BİLİM, KUTSAL VE EVRİM

Mart 21, 2009- Hadi Uluengin-hurriyet

BİRİNCİ olarak, bilimde "kutsal" yoktur. Olamaz.

İkinci olarak, o "kutsal"ın illá bilimle çatışacağına dair de bir kural mevcut değildir.

Ve nihayet üçüncü olarak, söz konusu bilim de "kutsallaştırılamaz".
BU takdirde doğru, evrenin iláhi bir el tarafından ve tamamlanmış olarak yaratıldığını vaaz eden din mitolojileriyle çeliştiği için, "bilimsel" bir "Evrim Teorisi" o "kutsal"lı sarstı

Bundan dolayı, "Türlerin Kökeni"nin yayınlandığı 1859 yılından beri tepki yağıyor.

Tabii burada dikkat, "sınanmamış veriler bilimsel olamaz" ilkesinden yola çıkan Karl Popper'in Darwin kuramını "metafizik bir araştırma programı" olarak nitelemesine rağmen, ben yine de aynı teorinin "bilimsel" olduğunu vurguladım.

ÖYLE, zira mikrobiyoloji, paleo-antropoloji ve paleo-arkeoloji, genetikbilim gibi son yıllarda dev hamleler yapmış olan tüm branşların daima "Evrim Teorisi"ni doğrular yönde bulgular sunması bir yana, Avusturyalı filozof "tecrübe ilkesi"ni geleceğe dayandırmıştır.

Oysa, geçmişe yönelik gözlem sınaması da bir şeyin "bilimsellik"ini doğrulayabilir.

Zaten sözünü ettiğim dalların gerçekleştirmekte olduğu şey de budur.

Kaldı ki, geçmiş-gelecek kavramını göreceli kılan "İzáfiyet Teorisi" hálá "kuantum fizik"iyle tam kesişmiyor diye bunlardan birinin "gayr-i ilmi" olduğunu söyleyecek değiliz.
ÖTE yandan, çoğu din mitolojisinde mevcut olan yaratılış efsanesine rağmen, oralardaki "kutsal"ın "evrimbilim"le (!) çeliştiğine dair bir kural da yoktur.

Burada belirleyici olan nokta o mitolojilerin nasıl okudunduğudur!

Eğer "Tekvin"i kesin dogma kılar ve Tanrı'nın evreni yedi günde yarattığını mutlak addederek Eski Ahid'deki metaforu görmezseniz, tabii ki Darwin'e de düşman kesilirsiniz.

Ancaak, insan ister maymundan insin, ister "Big Bang"e uzansın, "peki, ya daha öncesi ve daha ötesi" sorusunun ortadan kalkmadığını; dolayısıyla da bilimin o insanın fıtratındaki metafizik arayışları cevaplayamadığını bilerek, başta din, imani paradigmalardaki "kutsal"ı daha elástiki yorumlarsınız, "Evrim Teorisi"yle hiçbir sorununuz olmaz.

Nitekim de, önce Papa 9. Pius'un ağzından Darwin'i "Deccálin parmağı" (!) diye aforozlayan Katolik Kilisesi'nin daha sonra "teorinin ötesinde inandırıcılığı var" demesi, yukarıdaki elástikiyetle donanmış ve bu defa İsevi teolojiyi etkilemiş bir evrim değil de nedir?

Fakat buna karşılık, yobaz Amerikan Protestanlığına uzanan ve şarlatanlığı "bilim" (!) diye yutturmaya kalkışan "yaradılışçılar"ın sunduğu şey "bilim" (!) falan değildir!

Teoloji bile değildir ve ákide şekerine bulanmış en bağnaz teokrasinin tá kendisidir!

Hem Kûr'áni, hem içtihádi açıdan böyle bir sorun yaşaması gereken İslam bünyesinde de aynı familyadan "yaradılışçılar"ın peydahlanması ise akıllara sedá bir gelişmedir.

DİĞER taraftan, tabii ki "Evrim Teorisi" de dahil, bilim de mukaddes kılınamaz.

Onu kutsallaştırmak, tıpkı Charles Darwin karşıtı "yaradılışçılar"ın teokratik açıdan yaptığı gibi, bu defa da seküler açıdan, bilimi totaliter dogmayla donatmak olur.

Böyle bir yaklaşım ilmiyeti "ideolojileştirmek" anlamına gelir ki, sonsuz tehlikelidir.

Nitekim, hiç ilgisi yoksa bile yine de İngiliz alime mal edilen ve "sosyal Darwinizm" denilen böylesine bir "kutsallaştırma", nihayetinde, "aşağı insan" (!) katlini vácip gören bir "öjenizm"e ve ona ölüm gazı kusturmayı "doğal seçim" (!) addeden bir Hitler'e varmıştır.

Oysa tam tersine, "Evrim Teorisi"nin insanı ulaştırdığı en üst aşama hem yukarıdaki metafizik varoluş sorusudur, hem de o "aşağı olan"la (!) "dayanışma maneviyatı"dır.
Evet evet, "insanın evrimi", başta dini inaçlarla, yukarıdaki etik arayışın macerasıdır.

BİLİM VE İNANÇ

22/03/2009 - Battal Çıplak: Prof. Dr., Akdeniz Üni., Fen-Edebiyat Fak., Biyoloji Böl-Radikal

Charles Darwrin'in evrim teorisi bilim tarihinin en çok tartışılan teorisi olageldi. UNESCO, Darwin'in 200. doğum yılı ve evrim teorisinin yayınlanışının 150. yılı olan 2009'u "Darwin yılı" ilan ederek bu tartışmaya boyut kazandırdı. Dünyanın saygın bilim dergileri, bilimsel kuruluşları veya sivil örgütleri toplantılar düzenliyor. Vatikan bile Darwin'in anısına bir toplantı düzenledi. Öyle ki, toplantıda Türkiye temsilcisi olduğunu iddia eden Oktar Babuna isimli bir kişinin, Batılı mantığın şaşkınlık duyacağı sözler sarf ettiğini ve mikrofonunun elinden alındığını medyadan öğrendik. Dünyadaki hacimli ilgi ve tartışma yetmemiş ki TÜBİTAK, 'Bilim ve Teknik' isimli dergisinin Darwin yılına atfen hazırlanan Mart 2009 sayısının ilgili kısımlarını çıkararak konuya tam bir aksiyon kazandırdı. Bu girişim Türkiye medyası ile sınırlı kalmadı ve dünya medyasında yer bularak, öğretmen John Scopes'un 1925'lerdeki "Maymun Davası" ile eşdeğer bir ilgi atfedildi.
Türkiye'de bilime yön veren TÜBİTAK'ın bu uygulamasının, bilim-bilim karşıtlığı yönü başta olmak üzere, tartışılacak birçok yönü var. Ancak, köşe yazarlarınca ele alınış biçiminin resmini çizmek özel değerde gibi görünüyor. Lehte ve aleyhte yayınlardan çıkarılan sonuç Cahillikler Kitabı için hatrı sayılır malzemenin üretildiğidir. Dikkati çeken bazıları şöyle.
1- Doğrudan veya dolaylı olarak ifade edilenlerinin aksine evrim kavramı Darwin'e ait değil. Canlıların süreç içerisinde değişerek birbirlerinden türedikleri genel ifadesiyle evrim, Darwin'den çok önce literatürde mevcuttur. Bu Darwin tarafından Türlerin Kökeni Üzerine adlı kitapta da belirtildi. Peki, evrim teorisinde Darwin'in yeri nedir? Darwin'den önce, süreç içinde değişimin mekanizması tanımlanamamış veya tanımlananlar (örneğin Lamarck'ın, kazanılmış karakterlerin kalıtımı) bilimsel sınamalarda destek alamamıştı. Charles Darwin (ve A. Russel Wallace) değişimin mekanizması olarak 'doğal seçilimi' önerdi. Darwin'den bu yana, önerdiği mekanizma sayısız bilimsel sınamaya tabi tutuldu ve bilim çevrelerince kabul gördü. Kısaca, evrim teorisinin argümanları Darwin tarafından nesnellendi.
Evrim= Doğa tarihi, değildir
2- Doğal seçilim yoluyla evrim teorisi, doğa tarihi ile eşanlamlı değildir. Doğa tarihi, evrim

teorisinin uygulandığı çok sayıda alandan sadece biridir. Yapay seçilimle tarımı yapılabilecek bitki ve hayvan ırklarının üretilmesinden gen kaynaklarının korunmasına, patojenlerin evriminden insan genetik hastalıklarının kökeninin belirlenmesine kadar biyolojik bilimlerin her alanında uygulama alanı bulan bir teoridir. Bu nedenle evrim= doğa tarihi, bir indirgemeciliktir ve evrimi doğru şekilde anlamayı engeller. Canlı bilimleri araştırmalarında evrimsel perspektiften yoksun olmanın bedeli, yapılan harcamaların heba olmasıdır. Dünyada canlı bilimlerinde lider ülkeler en fazla evrimsel araştırma yapanlardır.
Doğal seçilim yoluyla evrim teorisinin teorik çerçevesi nedir? Detay ve uygulamaları kitapları dolduracak nitelikte olmasına karşın şöyle özetlenebilir: 1- Türleri oluşturan bireyler varyasyon gösterir: 2- Var olan bu varyasyonların bazıları gelecek kuşaklara kalıtılır. 3- Her nesilde, yaşayabilecek olandan daha fazla döl üretilir. 4- Bireylerin üreme ve hayatta kalmaları rastgele değildir: Hayatta kalan ve üremeye katılan bireyler ya da üremeye en fazla katkısı olanlar, en elverişli varyasyonlara sahip olanlardır. Bunlar doğal olarak seçilmişlerdir. Darwin'e atfedilen diğer her şey, doğa tarihinden sağlık bilimlerine kadar, bu temel yaklaşımın uygulandığı araştırma alanlarıdır.

Alternatif önerilemedi

3- Teori, hipotez, yasa, gerçek gibi bilimsel genellemelerin her birinin özgün bir ifadesi vardır. Herhangi biri diğerinin yerine geçmez veya diğerine dönüşmez. Teori, çok sayıda bilimsel genellemeyi ilişkilendiren teorik çerçeveyi ifade eder. Adından da anlaşılacağı gibi teoriktir. Teorinin, teorik çerçevesinde formüle edilen varsayımlar, sınamalara tabi tutularak doğrulanabilir veya yanlışlanabilir. Bu öngörüler doğrulanırsa teori de doğrulanmış, yanlışlanırsa yanlışlanmış olur. Evrim, teorik çatısına uygun yüz binlerce sınama yapıldı ve bunlardan elde edilen destekler nedeniyle, 150 yıldır bilim çevrelerince alternatif bir teori önerilemedi. Tüm sınamalar evrim lehine sonuç verse de evrim bir teori olarak kalacak ve yaygın olarak yanlış bilindiği gibi (hata Milli Eğitim tarafından yanlış öğretildiği gibi) hiçbir zaman bir yasaya dönüşmeyecektir. Hücre Teorisi de bir yasaya dönüşmedi ve dönüşmeyecektir. Yasa ise, belli koşullarda bir olayın gerçekleşme ihtimalini tanımlar ve hiçbir zaman teorilerin bir gün varacakları bir aşama değildir. Popülasyon genetiğinin temeli olan Hardy-Weinberg yasası, bir yasa olarak tanımlanır, ancak teoriktir ve doğada tüm özellikleriyle buna uyan herhangi bir canlı yoktur. Teorinin, ancak bir yasaya dönüştüğünde doğrulanmış olacağını ısrarla ifade edenlerin, eğer bir kasıtları yoksa, bir yasanın ne zaman bir hipotez, ne zaman bir teori ve ne zaman bir yasa haline geldiğini gösterecek tek bir örnekleri vardır.
4- Bilim çevrelerince kabul gören, evrime alternatif başka bir teori yoktur. Geleneksel olan Ayrı Yaratılma veya yeni versiyonu olan Akıllı Tasarım görüşleri, bilim çevrelerinin dikkate aldıkları görüşler değil ve bilimsel literatürde yer almıyor. En saygın veri tabanı olan Bilim Atıf İndeksi (SCI) ortamında bu iki görüş lehine hiçbir çalışmaya rastlanmazken, evrim anahtar kelimesi yıllık 35-40 bin makale listeliyor (Bkz. Çıplak, B. Bilim ve Ütopya, Şubat 2009).
5- Evrim ne bir inanç tartışmasıdır ne de evrim çalışan biyologlar (Darwin dahil) bir inanç tartışması içinde oldu. Bilimsel olma savı, bilimsel metodlarla sınanmayı baştan kabul etmeyi gerektirir. Evrim teorisi bunu kabul etti ve bu nedenle 150. yılında, sahibi olan Darwin'e 2009'u affettirecek saygınlığı kazandırdı. Evrim bir inanç değildir. Nasıl mühendisliğe, tıbba, genetiğe, jeolojiye vb. inanmak/inanmamak beklenmiyorsa, evrim için de aynı şey geçerli. Evrim "biliniyor" olduğundan bilimseldir ve günümüzün en aktif araştırma alanlarından biridir. Bireyler kişisel kanaatleri ile bir inanca tabi olurlar. İnanç, bilimsel sınamalara tabi tutulamaz, tutulması da istenmez. Sanat ve edebiyat da bilimsel olma savında değildir. Bu durum hiçbir zaman onların değerlendirilmesinde bir ölçüt olamaz. Değer sistemleri toplumdan topluma değişir, bilim evrensel olmayı hedefler. Bilimi inanç referansları ile veya inancı bilimsel metodoloji ile tartışmak anlamsızdır ve her ikisi, insan aklının bağımsız

düşünsel eylemi olarak kabul edilmelidir.
Sonuç olarak, doğal seçilim yoluyla evrim teorisi, öncelikle biyolojik bilimlere özgü bir teoridir. Sınamaları canlı bilimcilerce yapılmış/yapılıyor. Anlaşılması temel biyolojik bilgi birikimini gerektirdiğinden biyoloji programlarında en geç okutulan derslerden biridir. Ne yazık ki tartışmalar ağırlıklı olarak canlı bilimci olmayanlarca yapıldığında, bir halk ifadesi ile 'at izi it izine karıştırılıyor'. Özellikle çok eskiden söylenmiş bazı cümleleri cımbızla çekip kullanmak, günümüzde mevcut devasa biyolojik bilgi birikimi karşısında kafayı kuma gömmekten başka bir şey değildir. Türkiye'nin canlı bilimcileri, özellikle evrim çalışan biyologlarının söz söylemeyi talep etme hakları vardır.

EVRİM İNANCININ HASSAS MÜMİNLERİ

23 Mar 2009, Pazartesi- Yasin Aktay-yenisafak

Darwin"in bilimsel çalışmalarıyla temayüz etmiş haliyle evrim teorisi her ne ise, bugün gündeme geliş biçimiyle onu temsil etmekten çok uzak olduğunu söylemiştim. Bununla Darwin"in bilimsel çalışmalarını değerlendirmek ve yekten reddetmek gibi bir yaklaşımım olamazdı tabii ki.

Nasıl olabilir ki? Biyolojiden lise öğrenimim, akabinde de en fazla popüler bilim dergilerinden edindiğim bilgilerle, Darwin"in yoğun bilimsel incelemelerini ne onaylayabilecek ne de mahkûm edebilecek bir birikimim var. O yüzden hayatım boyunca zaten Darwin"in tam olarak ne dediğini, benzeri şeyleri İslam filozoflarının da söylemiş olup olmadığını değerlendirecek ne vaktim oldu ne de bir teşebbüsüm. Ancak kendi alanımla çok ilgili olduğu için birkaç şeyi çok iyi biliyorum.

Bir, bu konuda kesin ifadelerle konuşanların durumunun benden daha iyi olmadığı.

İki, bugün evrimin popülerliğinin onun bilimsel değerinden değil, inançla ilgili bağlamından kaynaklandığı.

Üç, insanları rasyonel olmaya sevk eden kararlar çoğu kez rasyonel değildir, bilimsel olmaya yönelten kararlar da bilimsel değildir. Bu konuda sürecin sosyal psikolojik boyutları vardır ve kararlar çoğu kez irrasyonel-duygusal etkenlere bağlıdır.

Dört, bugün "evrime inanan" insanlar var, bir de "evrimi inkâr eden" insanlar var. Bu düzeyde tartışmanın hiç de bilimsel bir tartışma olmadığını rahatlıkla söyleyebilirim. Bu konudaki tartışmalarda havada uçuşan deliller, bulgular, argümanların hepsi bu konuda insanlar saflarını belirledikten sonra üretilip benimsenir.

Beş, esasen yaratılışla ilgili alanlarda bilimin söyleyebileceği hiç bir şey yoktur. Bilimsel sınırlar içinde bilinebilecekler zannedildiğinden çok daha azdır. Uzun bir tartışma, ama kısaca sınanamayan (hatta bir kabule göre "yanlışlanamayan") hiçbir bilgi bilimsel değildir. İnanca ait alanlar da sınanamadığı için bilimin giremediği alanlardır. Tıpkı evrim adına milyonlarca yıl önceki hadiseler hakkında söylenenler gibi. O zamana ait olguları kim sınayabiliyorsa buyursun sınasın. Bu zamana bilim adına gitmeye çalışan yaklaşım aslında yaratılışı reddetse bile yaratılış hakkında "evrim veya bilimsellik zarfı içinde" alternatif bir inanç imkânı sunmaktan başka bir şey yapmış olmuyor: Tanrısız bir inanç imkânı.

Altı, Tanrıya inanmama isteği de neresinden bakarsanız evrensel bir istektir. Tarih boyunca insanlar arasında tanrıya inanma isteği taşıyanlar yanında tanrıya inanmama isteği taşıyanlar da olmuştur. Evrimcilik modern ateizme tanrıya inanmamakla kalmayıp bu inanç pozisyonunun meşruiyetini bilimsellik payesine sahip bir söylemle destekleme imkânı sunmuştur, o kadar.

Bir kısmı geçen haftaki yazımda söylediklerimin tekrarı olan bu sözleri bana tekrar yazdıran, o yazım dolayısıyla aldığım şaşırtıcı yoğunluktaki mesajlar oldu. Şu ana kadar Kürt sorunu, Alevilik, laiklik, milliyetçilik gibi birçok hassas konuda yazdığımda karşılaştığım tepkilerden çok daha fazlasına bu yazım dolayısıyla karşılaşmam beni hem şaşırttı hem de doğrusu bu konuda söylediklerimi fena halde teyit etmiş oldu. Tam da bundan dolayı diyebilirim ki:

Yedi, bu konuda her türlü sözün fena halde bir duyarlılık alanına çarpıyor olması konunun bilimsel veya rasyonel değil, evrimi kabul edenler için bile duygusal veya dinsel bir alan olmasıdır. Bu alanın da pekâlâ dogmatizm veya tabu üretiminin bir alanı olduğunu duymak, belli ki bilhassa evrime bilimsel bir kesinlikle inananları çok kızdırıyor.

Bu konuda yazanların çoğunun biyoloji bilgisi lise seviyesini aşmadığı halde evrim kavramının o insanlar için ilginç bir sembolik anlama kavuşmuş olduğu anlaşılıyor. Tanrıyı devre dışı bırakan bir süreçle evrimin gerçekleşmiş olduğuna dair kesin bir inançları var. Darwin"in söylediklerinin bilimsel olduğundan kuşkuları yok. Zihinlerinde ancak bir dinsel anlam dünyasında karşılığı olabilecek şekilde "evrim-karşıtları", "bilim düşmanları", "bilimsel gerçekleri göremeyenler" şeklinde işleyen kategoriler var ve evrimin her türlü sorgulamasını da "inanmayanların kötü niyetli soruları" gibi algılıyorlar.

En son ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyeleri de TÜBİTAK"ın Darwin"i sansürüne karşı sert bir bildiri yayımlamış. Bildiride bu bağlamda ilk anda dikkat çeken şey, üslubuna hakim olan öfke. Hocalar öfkeyle kalkmış ve bu esnada sahip çıktıkları evrime atfettikleri anlam ile karşıtlarına yakıştırdıkları "doğmatizm", "sansürcülük", "eğitim düşmanlığı" gibi nitelemelerle konuya yaklaşımlarında hiç de inanç ve siyaseten uzak olmadıklarını bir kez daha göstermişlerdir.

Bu arada Rasim Ozan Kütahyalı"nın CNN Türk"te anlamlı bir biçimde dikkat çektiği gibi bütün yayın politikasında halen zaten katı evrimci bir çizgi izleyen TÜBİTAK"ın bu olay vesilesiyle Darwin-evrim düşmanı bir konuma düşmüş olması gerçekten manidar.

Ama anlaşılmayacak bir durum yok. Bizde eylemciler polise yakalanacakları anda basarlar bir İstiklal Marşı, kendilerini kovalayan polisi durdururlar. Veya imara kapalı bir araziye yaparsınız bir Kur"an kursu veya cami, sıkıysa muhafazakâr veya muhafazakar olmayan herhangi bir iktidar o camiye veya etrafındaki imarsız yapılara dokunsun. Geçmişte bu tür cami istismarının örneklerini yaşamadık mı?

Acaba kendisi fena halde evrimci olan TÜBİTAK, kimin arazisine girip kimi kovalıyor da, önüne Darwin kutsalından bir barikat çıkarılıyor? Veya Darwin kutsalını öne sürüp kim hangi arazileri kapmaya çalışıyor?

"EVRİM KURAMI"NA GERÇEKÇİ BİR BAKIŞ -1

08 Nisan 2009 Çarşamba - Bülent Şahin Erdeğer haksozhaber

Pek çok konu, tarihsel bağlamından koparılarak polemik konusu yapılmış durumda. Bunlardan en popüler olanı da kuşkusuz Bilim-Din, İman-Ateizm çatışmasının argümanına dönüştürülen Evrim kuramı ve çevresinde oluşan tartışmalar ve polemiklerdir.

Oysa Kur'an'ın inşa ettiği Müslümanın bu gibi konulardaki tavrı kendi dışında gelişen polemiklerde bir taraf olmak değil öncelikle delillere ve bulgulara bakarak kendi özgün ve adil tavrını ortaya koymaktır.

Kur'an akıl ve vahiy arasındaki dengeyi kurup kainat'ın okunması, araştırılması ve üzerinde derin düşüncelere dalınması gereken bir kitap olduğunu vaaz etmektedir. Kur'an'ın inşa ettiği epistemoloji de bu sebeple inanç-bilim, iman ve akıl tam bir bütünlük oluşturur. Akletmenin özünün ilahi oluşu, iman etmeninin de özünün akletmeye dayalı olduğu bu denge Tanrı, doğa ve insan ilişkisini ait olduğu yere oturtur. Bu ahenk, gezegenin korunmasına, insanın yaşatılmasına/anlamlandırılmasına ve Tanrı'nın doğru anlaşılmasına sebep olur.

İşte bu bütünsel zihinle düşünen Müslümanlar **"İlim"** dediklerinde Fıkıhtan, Zoolojiye, Hadisten botaniğe, tefsirden arkeolojiye kadar tüm araştırmaları anlıyorlardı. İslami düşüncedeki bu bütünlük İslam alimlerini aynı zamanda iyi bir doktor, fizikçi, coğrafyacı vb. uzman da yapıyordu.

Cabir b. Hayyan Uranyumun çekirdeğinin parçalanabileceği fikrinin sahibidir. Hayyan bin yıl önce şu tespitlerde bulunmuştu: "***Maddenin en küçük parçası olan "el-cüz'ü la yetecezza" da yoğun bir enerji vardır. Yunan bilginlerinin söylediği gibi bunun parçalanamayacağı söylenemez. Atom parçalanabilir. Parçalanınca da öyle büyük bir güç oluşur ki bir anda Bağdat'ın altını üstüne getirebilir. Bu , Allahü tealanın kudret nişanıdır."***

Özellikle Abbasiler döneminde kurulan **"Dar'ul Hikme"** kurumu Müslüman alimlerin özgür tartışma ve araştırma zemini olmuştu. Modern kimyanın kurucusu, tıp ve mantık üstadı Cabir bin Hayyan canlıların ve insanın üreme sistemine gerek kalmadan kendiliğinden meydana geldiği fikrini öne sürdü. Benzeri teroiler İbn-i Sina, Fahreddin Razi, , el-Harisi, İbn Ebi'l-Hadid, er-Ruhavi, İbn'un Nefis gibi ilim adamları ile İhvanu's Safa gibi ekolleri ve 'Evrimci bir Yaratılış' öngören meşhur 'Hayy Bin Yakzan' kitabının yazarı İbn Tufeyl gibi düşünürleri de etkiler.

Nazzam ve Cahız'ın "Evrim" Kuramı

Bir kelamcı olan Nazzam (9.yy) ise kozmolojik bir evrimci yaratılış teorisi ileri sürer. Ona göre evren ve türlerin ilk tohumu mahiyetinde yaratılan ilk varlık kendisinden sonra ortaya çıkacak tüm varlıklara kaynaklık etmiştir, bütün canlı türleri bir tek çekirdek varlıktan gelişerek meydana gelmiştir. Nazzam canlı türlerinin sürekli olarak bir halden başka hale geçtiği fikrini ortaya attı.

Biyolojik Evrim Teorisi'nin esas kurucusu ise 8 ve 9. yüzyıllarda Basra'da yaşamış olan Nazzam'ın talebesi Cahız'dır. ***'Kitab'ul Hayevan'*** adlı eseriyle bildiğimiz anlamda biyolojik evrim teorisi'nin temelini ortaya atar. Buna göre, ilk çekirdek varlığın evrimiyle bir yandan kainat meydana gelmiş, buna paralel olarak ilk basit canlı türleri meydana gelmiş, onların evriminden de silsilevi bir şekilde basitten komplekse doğru mertebe mertebe canlı türleri oluşmuştur. Bu evrimin son halkasında da insan ortaya çıkmıştır.

Cahız'a Göre "Mutasyon" ve "Doğal Seçilim"

Cahız günümüz evrimcilerinin kilit nokta olarak gördükleri mutasyon ve transformasyonu'da kabul eder. Ona göre türler sabit değil, değişkendirler, dönüşürler. Cahız evrimin kilit taşlarından dönüşümü ya da günümüz tabiriyle mutasyonu uzun uzun açıklar, ve çeşitli örneklerden yola çıkarak gerekçelendirir. Cahız'a göre kainatı yaratan Allah, onu ve canlıları sürekli evrimleşici mahiyette yaratmıştır.

XI. yüzyılda Gazne'de yaşayan ünlü Müslüman alim Biruni'de hem kozmolojik hem biyolojik evrimi savunur. O'da canlıların ortay çıkışı ve evrim süreciyle çeşitlenip gelişmelerini Allah'ın iradesi ve yaratışının bir neticesi olarak görür. Biruni bu teoiye katkı olarak sun'i seçim ve tabiat ekonomisi fikirlerini ileri sürer. Ona göre doğada her şeyin üreyip çoğalması ve evrimi ölçülü bir denge üzere olmakta bu da doğada tesadüfilik, başıboşluk ve israf olmayıp bir iktisatın olduğunu göstermektedir.

İslam'da evrimci yaratılış teorilerinin ayrıntılar için Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar'ın kaleme aldığı ***"İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi"*** isimli eseri tetkik edilebilir. (Kitabiyat Yay. Ankara 2001)

Bu süreçte Avrupa'ya hakim düşünce ise skolastik dogmatik düşünceydi. Katolik Kilisesi iman'ı aklın tam karşısına koymuş ve iman adına akılla savaşan bir yobazlığın bayraktarı olmuştu. Özgür düşünce ve akletme çabasını baskı ve sindirme yöntemleriyle ortadan kaldırmaya çalışan Kilise, Kitab-ı Mukaddes'i literal olarak algılamakta ve bu zahiri okuyuşunu "sorgulatmamak" üzere dogmalar üretmekteydi. Komşuları olan Müslüman ilim adamlarının yazdıkları eserlerin batı dillerine çevrilmesiyle birlikte Dogmaya, Kiliseye ve bu üçünün ifadesi olan "Din"e karşı gelişen ve Kilisenin Tanrısına karşı "İnsan"ı merkeze alan Aydınlanmacılar İslam medeniyetinin birikiminden faydalandılar. İslam'ın bütüncül dengesine sahip olamadıklarından başka bir aşırılığa kaymaktan kendilerini kurtaramadılar.

Maalesef İslam düşüncesinin altın dönemini oluşturan Beyt'ul Hikme dönemi, Vahiy ve aklın birbirine rakipmiş gibi görülüp birbirinden ayrıştırılmasıyla birlikte kapandı ve İslami düşünce de içe kapanma ve çökme devresine girdi…

Batı'nın İslami bilgi mirasını kullanıp Kainatı okuması onun güçlenmesine ve egemen hale gelmesine yol açtı. Buna karşılık İslam dünyası zindeliğini yitirdi, Ali Şeriati'nin kavramsallaştırmasıyla **"Kitap, Mizan ve Demir"**de yani Kitab'ı Kur'ani rehberliği Mizanı dengeyi ve adaleti ve demiri yani yeryüzü egemenliğini-gücü de gittikçe yitirmeye başladı. Müslümanlar hristiyanlaşma eğilimine girdiklerinde hayatla dini, akıl ile vahyi birbirinden ayrıştırdılar. Akıl ve naklin ayrıştırılması Tevhidi bütünlüğün parçalanarak Bilim ve İlim'in birbirine yabancılaşmasını doğurdu. Bu sebeple dindarlar kainat üzerine yapılan araştırmalara çekinceyle yaklaşmaya, bu araştırmaları yapanlar da dinselliğe soğuk davranmaya başladılar. İşte bu süreç yukarıda örneklerini verdiğimiz araştırma ufkunu ve rahatlığını öldürdü. Bu "hristiyanlaşma" Yaratılış olgusunu da diğer müteşabihlerde /alegorik anlatımlarda olduğu gibi hristiyanlar gibi "lafzi/zahiri" olarak algılamaya başladılar, durağan bir evren algısının kabullenildiği bu tasavvur doğal olarak Allah'ı sebepsizce iş yapan hikmetinden sual olunmayan bir tanrıya dönüştürmüştü. Sebep-sonuç ilişkisinin önemsizleştiği bu algıda kainatı araştırma, neden ve nasıl diye sormak ta gereksizdi. Yapılması gereken şey nassları zahiren anlamak ve itaat etmekti. Araştırma, sorma, yasaların işleyişini sorgulama gibi şeylere artık gerek yoktu. Bu sebeple Müslümanların yeni bir Dar'ul Hikme'si olamadı.

Avrupa'nın kendi özelinde tekrar dönelim. Batı'da Kilise'ye ve durağan-dogmatizme yani "Din"'e karşı verilen savaşım başarıya ulaştıktan sonra "Bilimcilik" ideolojisi Din

karşıtlığı/sekülarizm üzerine inşa edildi. Bu sebepledir ki muhatap alınan Din Kilise olduğundan Müslüman birikiminden alınan evrim kuramı kainatı anlama ve anlamlandırmada Kilise'nin tasavvurunu yıkan bir düzeneği ortaya çıkarıyordu. İşte bu noktada Evrim Tanrının yokluğunun ve yaratılış diye bir şey olmadığının ilanı olarak kabullenildi. Evrim karşıtlığı da Kilisenin savunduğu durağan kainat ve zahiri kitab-ı mukaddes yorumunun doğruluğunun ifadesi olmuştu. Bu çatışma paradigma olarak şu düzleme oturdu:

"Evrim Var o halde Tanrı yok / Tanrı var o halde Evrim yok"

Bugün Batı dünyasında ***"Yaratılışçılık"*** ve ***"Akıllı Tasarımcılık"*** akımları Kiliseler tarafından finanse edilmekte ve bu genel ön-yargılar üzerinden işlemektedir. Özellikle ABD'de yükselen **"Evangelism"** ve **"Yeni Muhafazakarlık"** Protestan, Presbiteryen, Mormon Kilisesi, Katolik ve Yehova Şahitleri gibi farklı Hristiyan grupların yayınlarıyla ve politik lobi faaliyetleriyle evrim tartışmasını bir "Tanrı savunusu" olarak devam ettirmektedir. Türkiye'de konuyu gündemleştiren iki büyük grup ta genellikle Batı'daki hristiyan yayınlarını yeşil bir versiyonla tercüme etmektedir.

Durum karşı tarafta da çok farklı değildir. Batı'da ve Batının Türkiye'deki bayraktarlarında Evrim kuramı materyalizmin ideolojik argümanı olarak kullanılmaktadır. Sosyalist ve Kapitalist kanatlarıyla materyalistler Evrimi "ateizme kanıt" olarak yorumlamaktadırlar. Oysa Evrim'in varoluşu ya da yokluğu tartışması ile Tanrının varlığı tartışması iki ayrı kategori de iki ayrı paradigmada yapılması gereken tartışmalardır. Bilimsel araştırma kainat'ın **"nasıl"** işlediğine cevap ararken Kainatın "kim" tarafından var edildiği ve o varlığın kim olduğu? Sorularına bilim cevaplar aramaz. Bu soruları sorma ve cevaplama işi Dindarların ve Filozoflarındır. Dindar bir bilim adamı nasıl sorusuna vereceği bilimsel cevabı Dinsel kimliğine göre "yorumlar" işte bu durum dindarın bağ kurma çabasıdır. Materyalistler de bir "din/dünya görüşü" sahibi olduklarından kendi "materyalist imanları"yla yorumlamaktadırlar. Örneğin Müslüman, Yağmuru Allah'ın yağdırdığına iman eder. Bu imanı ise onu nasıl sorusunu sormaktan alıkoymaz. Yağmur bulutların Yağmurun ilk habercisi bulutlardır. Atmosferdeki su buharı yoğunlaşarak bulutları oluşturur. Yoğunlaşma ve buharlaşma. Güneş ışığının etkisi ile her gün yüz binlerce metreküp su buharlaşarak atmosfere doğru yükseliyor. Ve yükseldikçe soğumaya başlıyor. Öyle biran geliyor ki su buharı ısının çok düşük olduğu bir bölgeye geliyor. Ve su sıvılaşarak yere düşüyor. Allah'ın yağdırdığı yağmurun nasıl/hangi sünnete/yasaya bağlı olarak yağdığını bilmek yağmurun Allah tarafından yağdırılmadığını ya da yağmurun sebepsiz biçin Allahın emriyle yağdığı anlamına gelmemektedir. Müslümanlar Doğadaki tüm süreçler, döngüler ve evrimsel dönüşümler için de bu açıdan bakarlar… Allah neden pat diye insan yaratmıyor da sperm-yumurta buluşması ve ardından 9 aylık bir iç-evrimleşmeyi yasa olarak koymuş? Allah neden bu denli canlı çeşitliliği ve uzay genişliğini yaratmış? Bu sorular çoğaltılabilir. Müslüman'ın görevi Allah yarattı işte! Deyip cevap vermemek değil ilk asırlardaki bütünselliği kurup Allah'ın nasıl yarattığını da incelemek olmalıdır…

Peki Charles Darwin'in son olarak ifade ettiği ve etrafında kıyametler kopartılan "Evrim Kuramı" nedir? Müslümanlar lehte ya da aleyhte konuyla ilgili fikir beyan ederken bu kuramı, işleyişi ne kadar bilmektedirler? Ne kadar Hristiyan tepkileri dillendirmektedirler? Bunları ikinci yazımızda konu edinelim…

EVRİM KURAMI NE ANLATIYOR? -2

11 Nisan 2009 Cumartesi - Bülent Şahin Erdeğer haksozhaber

“Evrim Kuramı”na Gerçekçi Bir Bakış-1 başlıklı konuyla ilgili ilk yazımızda İslam’ın algısı ile Batıda gelişen algının kısa serüvenini konu edinmiştik. İslami bilgi birikiminde ortaya konan evrimci yaratılış teorilerini, Kilise’nin dogmatizmini ve bu dogmatizme savaş açan aydınlanmacıların İslami mirastan yararlanmalarını konu edinmiştik. Özgün Müslüman düşünüşün ya kırk katır ya kırk satır misali dayatılan “ya evrimci materyalizm ya evrim düşmanı dindarlık” kısır döngüsünden farklı, başka bir okuma yapabileceklerini düşünüyoruz.

Zaman Yazarı Ali Ünal “Evrimin, hem kaynağı hem neticeleri itibarıyla dünya görüşünden tarih görüşüne, ekonomiden siyasete, felsefeden dine ve metafiziğe, oradan ahlâka kadar pek çok tesirleri, yankıları ve yönlendirmeleri söz konusu” olduğunu yazıyor. Oysa Evrim kuramının sahibinin materyalistler olmadığını, Bir kuramın yanlış yorumlara alet edilmesinin o kuramın yanlış olduğu anlamına gelmeyeceğini bilmesi gerekirdi. Ancak kendisi Evrim karşıtlığını Dini bir vecibe olarak telakki eden cemaatin yazarı olduğundan bu haklı tespitini evrim karşıtlığını haklı çıkartmak için durağan evren ve statik yaratılış anlayışını da paylaşıyor. Oysa Evrimin yaratılış planındaki yeri doğru anlaşılırsa Allah’ın her dem hayata yasalarıyla müdahalesi ve “yaratış” halinde olduğu gerçeği daha net anlaşılır.

Afgani, Abduh, Beheşti, Mutahhari, Şeriati…

Darwin, Türlerin Kökeni'nde, ***"Başlangıçta bir veya birkaç biçime (Yaratıcı tarafından üflenmiş) hayata dair bu görüşte bir ululuk var"****der.* Cemaleddin **Afgani**, Yaşamın tümüne yayılan bu yaratıcı ruhu reddetmedikçe evrime olumlu yaklaşılabileceğini, evrimle değil materyalizmle mücadele edilmesi gerektiğini söyler. Hatta Evrim kuramının yaratılışı daha iyi anlamamıza yardımcı olacağını söyler. (C. Afgani’nin Hatıraları, Mahzumi Paşa, Klasik Yay.) Bu yaklaşımın tezahürlerini Afgani’nin öğrencileri Muhammed **Abduh** ve Reşid **Rıza**’ya ait olan el-Menar Tefsiri’nde de okumaktayız. Evrim konusunda özgün duruş sergileyen ilim adamları arasında Şehid Ayetullah **Beheşti**, Şehid Ayetullah **Bahoner**, Şehid Ayetullah **Mutahhari**, Şehid Dr. Ali **Şeriati** evrimsel yaratılışı anlamaya ve bu planı değerlendirmeye çalışan İslam alimlerinden sadece birkaçıdır… (Afgani, Beheşti, Bahoner, Mutahhari ve Şeriati’nin yaklaşımlarını 3. Yazımızda konu edineceğiz.)

Kilise’den bağımsız şekilde düşünebilen ender isimlere de rastlayabiliyoruz. Örneğin Türkçe’ye **“İnsanın Tabiattaki Yeri”** (İst. İşaret Yay.)başlığıyla çevrilen kitabıyla Din-Evrim ilişkisini inceleyen arkeolog rahip Teilhard de **Chardin**’i görüyoruz.

Yorum ve Kuramı Ayrıştırmak

Evrimsel yaratılış düzeneğinin işleyişi konusunda Charles Darwin’in ortaya koyduğu bilimsel kuram konusunda popüler ve yüzeysel bilgilerin ötesinde maalesef bugün Müslümanların fazla bilgisi bulunmamaktadır. Çoğu zaman evrim kuramıyla ilgisiz kimi iddialar ya da evrim kuramı etrafında üretilmiş şehir efsaneleri tekrarlanmaktadır. Oysa ifade edilen şeyin ne olduğu tam anlaşılmadan yapılan reddiyeler de dini bir vecibe aşkıyla ortaya konmaktadır. Oysa Kuram ve o kuramın yorumlanması ayrı şeylerdir. Kuram (Teori), Edinilen bulgulara ve kanıtlara dayanılarak ortaya konan bir düzenek tezi, değerlendirme iken Kuramın yorumu bu kuramdan yola çıkarak dini, felsefi ve sosyolojik çıkarımlarda bulunmak kuramdan hareketle öznel yorumlarda bulunmaktır. Bu açıdan baktığımızda Evrim bir kuram, Materyalist yorumun neticesi olan Sosyal Darwinizm, Faşist Darwinizm, Marksist ya da Anarşist Darwinizm ise bu kuramın yorumlanma biçimidir. Aynı kuramı Müslümanlar ve de Chardin gibi Hristiyanlar ise kendi paradigmalarına göre değerlendirmektedirler.

Şimdi isterseniz Evrim Kuramının ve bu kuramın yorumlarının ne dediğine bakalım:

Evrimin mekanizmasınının anlaşılmasında ve açıklanmasında bugün geçerli olan bilimsel sentez, İngiliz doğabilimci Charles Darwin tarafından 1859'da ortaya atılmış olan evrim kuramı üstüne kuruludur. Darwin, organizmaların evrim sonucu ortaya çıktığını ve organizmaların göz, kanat, böbrek gibi belirli bir amaca hizmet eden organlara sahip olmalarının yine evrimin bir sonucu olduğunu ileri sürdü. Bu iddiası temelde doğru olmakla birlikte eksikti. Darwin, kuramını doğal seçilim adını verdiği sürece dayandırıyordu. Ona göre türdeşlerine göre daha çok işe yarar özelliklere sahip olan canlılar (örneğin daha keskin görüşe sahip olanlar ya da daha hızlı koşanlar) hayatta kalma yarışında avantajlı duruma geçiyor, bu nedenle soyunu devam ettirme şansını artırıyordu. Darwin 1831-1836 yılları arasını, işi gereği, dünyanın farklı bölgelerine seyahat ederek geçirmişdi. Bu yıllarda aklında bir tür evrim kuramı şekillenmeye başladı. Beagle Gemisiyle farklı bölgelerde geçen 3 yıl sonunda, evrim teorisine en çok katkıda bulunacak yer olan Galapagos Adalarına vardı. Bu adalardaki doğal yaşamı ve canlıları, Güney Amerika'dakiler (anakara) ile kıyasladı ve o dönem için şaşırtıcı bazı bağlantıları keşfetti.

Darwin burada, "***başarılı nesiller sonunda, yeni bir türün, hali hazırdaki bir türden yavaşça farklılaşarak oluştuğu"*** kanısına vardı. Doğal seçilim adını verdiği bir işlem sonucunda bu değişimlerin ortaya çıktığına inanıyordu:

Darwin'in bu teorisi 3 ana temel üzerine oturmuştur:

1-Bir canlı popülasyonunda çeşitli karakteristikler mevcuttur ve bu değişken karakteristikler popülasyondaki bireyler tarafından yeni doğanlara aktarılır.

2-Canlılar ölenlerin yerine geçecek sayıdan daha fazla yavrularlar.

3-Ortalamada popülasyon rakamları genelde sabit kalır, hiçbir popülasyon sonsuza kadar büyüme göstermez.

Canlılar gezegende oluşan değişimlere göre kendi yapıları da değişiyordu. Bu değişimde hayatta kalma mücadelesi doğal seleksiyon(seçilim) ve karşılıklı yardımlaşma gibi faktörlere göre devam ediyor. Bu durum Darwin'in elde ettiği bulgular ve gözlemleri düzenli biçimde açıklamasıydı. Ortaya konan bu açıklama tarzı Kilisenin durağan yaratılış dogmasını sarsıyordu. Evrimi sürdüren üç temel süreç vardır; **Doğal seçilim ve genetik değişim ve karşılıklı yardımlaşma**. Bu süreçlerin ilki olan doğal seçilim, bulunduğu ortama en iyi uyum sağlayan bireylerin hayatta kalmasını ve kendi genlerini yavrularına aktarmasını, diğer bireylerin ise üreme şansı bulamayıp genlerinin ortadan kalkması sonucunu doğurur. Doğal seçilim ile hayatta kalmaya yardımcı olan yeni özellikler sağlayan mutasyonlara sahip bireyler hayatta kalarak popülasyonda baskın hale gelir, hayatta kalma şansını azaltan mutasyonlara sahip bireyle ise yok olur. Bu sayede sonraki nesildeki bireyler, atalarından aldıkları genler sayesinde ortama daha iyi uyum sağlar ve hayatta kalmakta daha başarılı olurlar. Hayatta kalmada başarılı olmanın yani seçilimde kazanmanın en temel unsuru da ***karşılıklı yardımlaşma/dayanışmadır***. Canlılar bu uyum süreci ile yaşamakta ve çeşitlenmektedir. Rus anaşist teorisyen ve doğabilimci Kropotkin, canlılar arasındaki karşılıklı dayanışmanın özellikle sosyal darwinistlerce gözardı edilerek kainattaki sistemin güçlü-zayıf çatışmasındaki bir gladyatörler arenası gibi algılandığını oysa evrimsel sürecin karşılıklı dayanışma ve yardımlaşma faktörünün de var olduğunu anlatır. Yaptığı gözlemleri paylaşarak Sosyal Darwinizm'in ve ilerlemeci tarih anlayışının yorumlarının yanlış olduğunu ortaya koyar. Bkz. **"Karşılıklı Yardımlaşma"** (Mutual Aid: A Factor of Evolution) Çev. Dominik Pamir İst. Kaos Yay.)

Prof. Dr. Cemal Yıldırım'ın ifadesine göre *"Normal olarak evrim uyum sağlayıcı bir süreçtir. Evrimle oluşan organizmaların çevrelerine ve yaşam koşullarına, çoğu kez inanılmaz bir incelik ve beceriyle uyum sağladıklarını biliyoruz. Görünüre bakılırsa, uyum kurma amaçlı bir davranıştır."*

"Biyolojik evrimin en basit tanımı, değişerek türemedir. Bu tanım hem küçük ölçekte evrimi (yani bir popülasyonun içinde gen sıklıklarının nesilden nesile değişmesini) hem de büyük ölçekte evrimi (yani aradan bir çok nesilin geçmesiyle ortak bir atadan farklı türlerin türemesini) kapsar. Evrim yaşamın tarihini anlamamızı sağlar. Biyolojik evrimde temel fikir, Dünya üzerindeki bütün yaşamın ortak bir atası olduğudur. Tıpkı sizin büyükannenizin kuzenlerinizin de büyükannesi olması gibi... Canlı varlıklar dış şartlara göre üç ana dala ayrılmıştır. Yaşam ağacı denilen bu üst gruplandırma:

1-**Bakteriler,**

2-Ökaryotlar

3-Arkeler olarak isimlendirilir.

Bakteriler tek hücreli mikroorganizma grubudur. Ökaryotlar ise (Latince: Eukaryota), hücrelerinin yapısından dolayı beraber gruplandırılmış bir canlılar grubudur. Bitki, Hayvan ve Mantar hücreleri ökaryotturlar. Bakteriler gibi arkaeler de çekirdeği olmayan tek hücreli canlılardır, yani prokaryotlardır. İlk tanımlanan arkaeler aşırı ortamlarda bulunmuş olmalarına rağmen sonradan hemen her habitatta raslanmışlardır.

Bulunan tarihsel bulguların karşılaştırılması ve bu bulgulardan alınan DNA/RNAların üzerinde yapılan araştırmalara göre Dünyadaki çok sayıdaki yaşam biçimi, evrimsel sürecin bir sonucudur. Tarihin Kambriyen döneminde hayatın oluşmasını sağlayan elverişli ortamda ilk yaşam suda/denizlerde oluşmaya başlamıştır. Prof. Dr. Ali Demirsoy **"Kalıtım ve Evrim"** isimli eserinde yaşamın başlangıcına dair şu bilgileri vermektedir: "Dört milyar yıl önceki koşullar, bir sürü basit molekülün yanı sıra büyük bir olasılıkla ilk olarak 16; daha sonra 20 amino asitle, sitozin (S), guanin (G), adenin (A) ve urasil (U) adı verilen bazların sentezlenmesini gerçekleştirmiş olabilir. İlkel atmosfer taklit edilerek gerçekleştirilen laboratuvar deneylerinin çoğunda, bu amino asitler ve bazlar, inorganik maddelerden kendiliğinden sentezlenerek elde edilebilmiştir. Koşulların değişimiyle ortaya çıkan ürünler de değiştiğinden, farklı birçok amino asitin sentezi aynı yolla gerçekleşmiştir."

Tüm canlılar, ortak atalardan geldikleri için akrabadırlar. İnsan ve diğer tüm memeliler, yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış sivrifaremsi bir canlıdan evrimleşmişlerdir. Memeliler, kuşlar, sürüngenler, iki yaşamlılar ve balıkların ortak atası 600 milyon yıl önce yaşamış su solucanlarıdır. Tüm hayvanlar ve bitkiler, yaklaşık 3 milyar yıl önce yaşamış bakterimsi mikroorganizmalardan türemişlerdir. Biyolojik evrim, canlı nesillerinin ortak atadan değişerek türeme sürecidir. Yeni nesiller, eski nesillere göre farklılıklar taşırlar ve ortak atadan uzaklaştıkça çeşitlilik artar.

Evrimsel Çeşitlenme: Bilinçli Bir Süreç

Evrimsel süreç bu noktada tesadüfi değildir. Materyalistler ise bu sürecin tesadüfi/kendiliğinden olduğun şeklinde yorumlarlar. "**Yaratıcı Evrim"** adlı kitabında Materyalist Darwinciliğin mekanik yorumsamasına karşı çıkan filozof Henri Bergson'dur:

"Nasıl olur da sonsuz denecek kadar çok birtakım küçük varyasyonlar, eğer bu varyasyonlar salt raslantı ise, evrimin birbirinden bağımsız iki kolu üzerinde aynı planı izlesin? Evet, nasıl olur da tek tek alındığında hiçbir işe yaramayan birtakım varyasyonlar iki kolda da doğal seleksiyonla aynı sıra veya düzende korunarak biriktirilmiş olsun?"

Bergson'un bıraktığı yerden biz devam edelim, Doğal seleksiyonla aynı düzende korunarak biriktirilen şey bilinçli bir planın tasarlanan bir düzeneğin işlemesinin sonucudur. Darwin'in **"yaratıcı tarafından üflenen ruh"** dediği şey işte budur. Ayrıca Murat Belge'nin de haklı olarak ifade ettiği üzere "Varlıkta, "Herkes değişecek" diye bir kural yok, böyle bir emir verilmemiş. Değişim, varoluşun toplam koşullarından birinde, sözgelişi iklimde, bir şeylerin değişmenin yeni koşullar üretmesi sonucu bir zorunluluk olarak çıkar. Karınca gibi bir tür, çevresindeki koşullarla uyum sağlamışsa –ki belli, sağlamış- bir "mutasyon" geçirmesine de gerek olmaz…. "Felsefi" boyutu da olan bir nokta. Hayat ve dış koşulların beni değişmeye zorladığı anda, benim belirlenmiş bir yapım var; dolayısıyla, nasıl bir değişimden geçeceksem, bu benim varolan yapımın bir bölümünün uğrayacağı bir değişimdir ve bünyemde bunu gerçekleştirecek bir potansiyel olmalıdır. Örneğin koşullar beni havada uçmaya zorluyorsa, bunu yaptıracak şekilde kullanacak, kullanmaya yatkın organlarım olmalı. Zaten ancak böyle organlarım varsa (ya da, bedenim, bu eylemi yapacak kadar hafifleyebiliyorsa), bunlar kanata dönüşebilir vb.

Şimdi, felsefî-epistemolojik soru şu: Evrilmek için gerekli potansiyel zaten evrilen canlının evrim öncesi yapısında varsa, evrim onun kendini gerçekleştirmesi olarak mı anlaşılmalıdır? Yani, **evrimin sonucu diye gördüğümüz şey, aslında öngörülmüş bir amaç mıdır?** Böyleyse, bu da bir teoloji (amaçlılık) anlayışı getirir. (23.09.2008, Taraf)

Evrim'in Kanıtları: Dün ve Bugün

Peki bu çeşitlenme kuramı neden bilim insanları arasında bu denli güçlü bir kuram olarak kabul görmüştür? Çünkü Darwin'in Galapagos seyahatinin ardından geçen yıllar boyunca bulunan her yeni bulgu Darwin'in içinde yaşadığı kültürel ortamdan ve bilgi düzeyinden çok daha farklı olmasına rağmen onun kuramını destekler biçimde kanıtlar ortaya koymuştur.

Evrim kuramını güçlendiren bulgular tarihten günümüze ulaşan fosillerde kendini göstermektedir. Ayrıca bu fosiller üzerinde yapılan DNA araştırmaları ve DNAlar arasındaki karşılaştırmalar da önemli veriler sağlamaktadır. Evrim bugün de devam etmektedir. Bu sürecin günümüzde bizzat yapay müdahalelerle de oluştuğunu gözlemleme imkanına sahibiz. Örneğin Yapay seçilim…

Darwin ve Wallace'tan uzun zaman önce çiftçi ve yetiştiriciler, bitki ve hayvanlarının özelliklerinde yıllar içinde önemli değişiklikler yapmak için seçilim fikrini kullanıyorlardı. Çiftçi ve yetiştiriciler sadece istenen karakterlere sahip bitki ve hayvanların üremesine izin vererek çiftlik hayvanlarının ve tarım bitkilerinin evrimine neden oldular. Bu sürece yapay seçilim denir çünkü hangi organizmanın üreyeceğine doğa yerine insanlar karar verir. Çiftçiler, yaban hardalının belirli özelliklerini yapay olarak (kendileri) seçerek bugün bildiğimiz birçok tarım ürününü geliştirmişlerdir. Oysa bu tarım ürünleri daha önce "yaratılmamışlardı"… Brokoli, Karnabahar, Lahana ve Kıvırcık Lahana türleri bu evrimin sonucudur… Hepsi ortak ataları olan Yaban Hardalı bitkisinin çifçilerin müdahaleleri sonucu ortaya çıktılar. Yine bugüne dair bir kanıt köpeklerin ve kedilerin evrimidir. Köpekler özel eğitimlerden/evcilleştirmeden geçirilerek Kurtlardan evrimleştirilmiştir. Binlerce yıl önce köpekler yoktu. Fino ya da terrier köpekleri ise hiç yoktu… Oysa insanların evrimsel sürece katkılarıyla Kurtlardan köpekler köpek türü içinde de özel çiftleştirmelerle farklı alt köpek türleri evrimleşti… Aynı durum kedi türleri için de geçerlidir.

Wisconsin Üniversitesi'nden **Jeffrey McKinnon**, 2004 yılında dikenli balıklarla (Gasterosteus aculeatus) gerçekleştirdiği deneyler sonucunda, reprodüktif izolasyonun beden boyu üzerinde etkili olduğunu gösterdi. Araştırma Alaska, British Columbia, İzlanda, İngiltere, Norveç ve Japonya sularındaki balıkların çiftleşmelerine dayanıyor. Moleküler analizlerle denizlerde yaşayan öncülerinden gelişen akarsu balıkları veya okyanusta yaşayan ama yumurtlamak için tatlı sulara geçen balıklar incelenmiş. Bu tür göçer balıkların bedenleri

akarsularda yaşayanlardan daha büyük. Balıklar aynı boyda balıklarla çiftleşmeyi tercih ediyorlar. Bu da farklı akarsu tipleri ve bunları yakınları arasındaki reprodüktif izolasyon üzerinde olumlu etki yapmakta. Biliadamı Losos ve arkadaşları deneylerini altı küçük Bahama adasında gerçekleştirirken ilk önce küçük Anolis kertenkelelerini (Anolis sagrei) toplamış ve ölçüp işaretledikten sonra serbest bırakmışlar. Daha sonra ise yırtıcı Leiocephalus carinatus kertenkelelerini de bu adalara bırakmışlar. Altı ila on iki ay sonra kaç tane Anolis kertenkelesinin hayatta kaldığı araştırılmış. Bu şekilde av durumundaki kertenkelelerin ilk önce uzun bacaklara sahip oldukları ancak daha sonraları bacakların kısaldığı görülmüş. Sonuçlar davranışların çevreye uyum esnasında evrimsel değişimi göstermesi açısından önem taşıyor.

Charles Darwin Galapagos adalarına geldiğinde birbirlerine çok benzeyen ama gagaları farklı olan ispinozlarla karşılaşmıştı. Yer ispinozlarının gagaları derin ve geniş, kaktüs ispinozlarınki uzun ve sivri, ötücü ispinozlarınki ise ince ve sivriydi ki bunlar farklı beslenme alışkanlıklarını yansıtıyordu. Darwin tüm ispinozların kökenin adaya göçen ortak bir ataya uzandığını düşünüyordu. Sonuçta Galapagos adasındaki ispinozlar Amerika kıtasının güneyinden biliniyordu. Darwin'in ispinozları bu açıdan, doğal ayıklanmanın ortak bir atadan, çeşitli ekolojik nişlerde ne şekilde farklı biçimler yarattığını gösteren klasik bir örnektir.

Gaga biçimindeki değişimde hangi genetik mekanizmaların işlediğini bulmak isteyen Harvard Üniversitesi araştırmacısı Arhat Abzhanov, 2006 yılında yayımlanan araştırmasında çeşitli türlerde gaga biçimiyle ilişkili olan çok değişken olan genleri aramış. Abzhanov ve ekibi bu arayış sonucunda kalsiyum dengesinde de önemli bir rol oynayan kalmodulin (calmodulin) proteinini bulmuşlar. Bu protein farklı biçimlerin ve boyutların gelişmesinden sorumludur. Araştırmacılar sonuçlarını kanıtlamak için yavru ispinozları genetik değişimden geçirerek kalmodulin seviyesini yükseltmişler. Bu şekilde yavruların gagaları uzamış. Bu deneylerle aynı zamanda gaganın genişliği ve derinliği gibi çeşitli özelliklerin genetik düzlemde ayrı ayrı işlendiği de anlaşılmış. Sonuçlar Darwin'in ispinozlarındaki farklı gaga biçimlerinin, kalmodulin etkinliğindeki değişimlere bağlı olduğunu göstermekte. (Abzhanov, A. et al. Nature 442, 563–567 (2006).)

Tüm bu gözlemlere bir de olumlu mutasyon örneklerini de ekleyebiliriz. Bilindiği üzere Mutasyon üçe ayrılıyor. Olumlu, Olumsuz ve Nötr. Evrim karşıtları sadece olumsuz mutasyon örneklerini göstermektedirler. Oysa **Bakterilerdeki antibiyotik direnci** bir mutasyon örneğidir. Yakın çağda antibiyotikler, yani bakterilerin belli karakteristiklerini hedef alan ilaçlar, çok popüler oldular. Bakteriler hızla evrildikleri için antibiyotiklere karşı direnç geliştirdiler. Böcekler ve böcek ilaçları arasındaki durum bakterilerle antibiyotikler arasındaki duruma benzer. Böcek ilaçları, böcekleri öldürmek için yaygınlıkla kullanılır. Buna karşılık, böcekler de böcek ilacına karşı bağışıklık kazanmak için hızla evrilirler. Labaratuvarda **Naylon yiyen bakteriler geliştirilmiştir.** Damar tıkanıklığı, modern besinler ve yaşam biçimleri tarafından üretilmiş yakın çağın başlıca hastalıklarından birisidir. İtalya'da Milano yakınlarında, atalarından birinin talihli bir mutasyon mirası sayesinde damar sertliğine yakalanmayan bireyleri olan bir topluluk vardır. Ayrıca Aids virüsü olan HIV virüsü evrimleşerek güçlenmekte ve direnci kuvvetlenmektedir.

Günümüze ait diğer kanıtları Tavukların uçamadıkları kanatlarında, insanların kuyruk sokumlarında ve erkeklerin işlevsizleşmiş memelerinde de gözlemleyebilmekteyiz…

Ne, ne zaman oldu? nasıl bilebiliriz?

Berkeley Üniversitesi'nin hazırladığı "Evrimi Anlamak" metninde bu konuda şu bilgiler yer almaktadır: "Yaşam 3,8 milyar yıl önce başladı, böcekler 290 milyon yıl önce çeşitlendi, insan ve şempanze soyları ise birbirlerinden yalnızca 5 milyon yıl önce ayrıldılar. Peki bilim insanları bütün bu olayların ne zaman olduğunu nasıl ortaya çıkardı? Böyle önemli evrimsel

olayların tarihlerini belirlemek için bilim insanlarının kullandığı birçok yöntem vardır. Bu yöntemlerden bazılarını şunlardır: **Radyometrik tarihleme:** Bilim insanları kayalar ve diğer maddeleri, içerdikleri doğal radyoaktif maddelerin zamanla bozunmalarından yola çıkarak tarihlendirirler. **Katmanbilim:** Bu bilimdalı, yeryüzündeki katmanların üstüste dizilişlerinden yola çıkılarak olayların kronolojik bir sıraya koyulmasına yardımcı olur. **Moleküler saatler:** Bilim insanları canlıların günümüzdeki genetik farklılıklarından yola çıkarak iki soyun birbirinden ne zaman ayrıldığına ilişkin öngörülerde bulunabilirler.

Özetlersek Evrim kuramı, tüm canlıların suda canlandığını ve türediğini, değişen şartlara uyum sağlayan canlıların zamansal süreç içinde çeşitlenmeler yaşandığını bulgulara ve canlılar arasındaki yapısal ilişkilere dayanarak düzenli bir işleyişin olduğunu ifade etmektedir. Makro evrim Büyük patlama ile başlayan ve tüm kainatta devam edegelen sürekli dönüşümdür. Bu dönüşümün dünya tarihi özelindeki gelişimi Kambriyen döneminde "öz-canlılar"dan tıpkı bir tohumun yeşermesi gibi canlıların çeşitlenmesi ve bu çeşitlenen üst türlerin dış ve iç faktörlere binaen değişim geçrierek çeşitlenmeyi devam ettirmesidir. Bu çeşitlenme mutasyon ve seçilim yoluyla yeni alt türlerin oluşmasına sebep olmaktadır.

Konu uzun ve ayrıntılı olduğundan İnsanın Evrimi ve İslam'ın konuya bakışı konusunun diğer yazımıza bırakalım.

Selam ve Dua ile…

EVRİM TEORİSİNE İNANILMAZ, EVRİM TEORİSİ BİLİNİR!

12/05/2009- Mahmut Celaloğlu: Biyolog-Biyoloji Öğretmeni, Cumhuriyet Üniversitesi Yüksek Lisans-Radikal

"Evrim'e inanıyor musun?" sorusu kanımca çok saçma bir soru. Fala inanır mısın basitliğinde soruluyor çünkü. Bilimsel bir konuya inanmak ya da inanmamak gibi bir seçeneğin olması da oldukça garip.

Özel bir eğitim kurumunda biyoloji öğretmenliği yapıyorum. Biyoloji derslerinde öğrencilerin en çok ilgisini çeken konulardan biri de evrim teorisi ve Darwin. Darwin'in maymundan geldiğimiz! iddiasının sahibi olması dolayısıyla ilgi çekmesi normal. Ama Darwin'in bu şekilde sunulması anormal. Bu yazıda Darwin ve Evrim algısını ele almaya çalışacağım.

Darwin ve Maymun

Bir biyolog olarak mezun olduğum fakültede (üzgünüm) evrim dersi almadım. Bölüm başkanımız Prof. Dr. İsmi Lazım Değil sanırım günah diye programa Evrim dersini koymadı. Evrim dersi almadan biyolog oldum ve yüksek lisans için başvurduğum başka bir üniversite, transkriptimde Evrim dersi olmadığı için beni kabul etmedi. Çünkü Evrim zorunlu bir ders olarak biyoloji bölümlerinde okutulmalıydı. Elbette haklılardı; Evrim gibi hayati bir konuyu öğrenmeden biyolog olunması saçmaydı. Ne zaman evrim konusunda rüştümü ispatladım o zaman yüksek lisans yapmaya hak kazandım.

Bu hikayeden de anlayacağınız üzere koskoca üniversitede dekan seviyesinde bir hocanın Evrim dersini günah olarak değerlendirip çeşitli bahanelerle (anlatacak öğretim elamanı yok, seçmeli ders olarak verilmesi daha doğru, laboratuar şartlarımız uygun değil… gibisinden bahanelerle) programa almaması Evrim Teorisine bakış açısını ne de güzel açıklıyor. Bizim için Evrim demek maymunduk insan olduk basitliğinde bir saçmalık sadece. Bu konuyu üniversitede hocalık yapan bazı profesörler de bu şekilde algılıyor, lisede orta öğretimlerini tamamlamak için bulunan öğrenciler de, annem de, babam da bu şekilde algılıyor: Darwin diye bir akılsız! "Ey ahali bakın biz maymuna ne kadar da benziyoruz o zaman biz maymundan geldik" dedi. İşte Evrim de budur. Sanırım bu algılattırma bilinçli yapılıyor ve bu konu bu basitliğe indirgenerek biyolojinin ve sistematiğin temelini oluşturan Evrim Teorisi

küçümsenerek insanların düşünme biçimlerine yön veriliyor. Bu da sistematik düşünme ve analitik mantığın yerine, önemsizleştirme ve yok etme mantığının gelmesine neden oluyor. Küçümsenerek öğrenmeye engel olma stratejisi burada başarılı oluyor.

Bizler derslerimizde elbette Darwin'in Evrim Teorisinin çok detaylı verilerden ve uzun yıllar süren çalışmalardan oluşan oldukça kapsamlı ve üzerinde düşünmeye değer bir teori olduğunu anlatıyoruz. Darwin Beagle isimli gemiyle yaptığı yolculuk sonucunda hayatın başlangıcı ile ilgili önemli görüşler ortaya atmış ve bu görüşlerden yola çıkarak canlının nasıl oluştuğu gibi muazzam soruya cevap aramıştır. Kendinden önce de Evrim benzeri görüşlerin olduğu ve Evrim Teorisinin bu görüşlerin üzerinde bir üst görüş olduğunu akıllı ve bilimsel düşünebilen tüm insanların kabul ettiği bir gerçektir. Diyoruz.

Diyoruz ama özellikle medyada Evrim Teorisi ve Darwin konulu haberler ve programlar dönüp dolaşıp "insan maymundan gelmiştir" basitliğine indirgendiği ve hadisenin ciddiyeti hep ikinci plana atıldığı için bu konu insanlar tarafından yanlış anlaşılıyor.

Evrimi Bilmek, Evrime İnanmak

"Evrim'e inanıyor musun?" sorusu kanımca çok saçma bir soru. Fala inanır mısın basitliğinde soruluyor çünkü. Bilimsel bir konuya inanmak ya da inanmamak gibi bir seçeneğin olması da oldukça garip. Tamamen ispatlanmamış ancak içerisinde önemli veriler bulunduran bu teoriyi bilmek gerekiyor. Elbette içerisinde henüz açığa kavuşturulamamış henüz açıklanamamış bazı noktalar var. Sonuçta milyonlarca yıl geriye gidip bakalım hayat nasıl oluştu diye bakma şansımız da yok. Ancak bu teori bilinmeli ve üzerinde düşünülmelidir. İnanma konusu gereksizdir. Evrim Teorisi sanıldığı bir din değil sadece bilimsel bir varsayımdır. Reenkarnasyona inanıyor musun sorusu sorulur gibi "Evrim Teorisine inanıyor musun" demek kanımca cahilce bir davranıştır. İşte Evrim Teorisine öğrencilerimizin bakış açısı da bu şekilde maalesef, hocam siz Evrim Teorisine inanıyor musunuz, Evrim Teorisini destekliyor musunuz, eee Evrim Teorisi bir futbol takımı değil ya bir siyasi oluşum da değil ki ben tutayım ya da destekleyeyim. Bizler sadece bu teoriyi anlatırız. Öğreniriz ve öğretmeye çalışırız. Evrim Teorisi inanılacak bir şey değildir asla…

Sonuç

Bilimsel bir teorinin (mesela Hücre Teorisinin) başına gelmeyen Evrim Teorisinin başına gelmiştir. Basitleştirilip, küçükleştirilip bu teoriye haksızlık yapılmıştır. Sanki bu teori sadece dini bir takım kuralları yıkmak amacıyla geliştirilmiş gibi lanse edildi yıllarca. Oysa hayatın başlangıcıyla ilgili soruya cevap aramak için Darwin tarafından yapılan bilimsel çalışmaların sonucudur. Konu son derece bilimsel olmasına karşılık bilimdışı birçok otorite! tarafından saçma sapan değerlendirmelere tabi tutulmuş ve saptırılmıştır. Bizim yapmamız gereken sanırım bu bilimsel çalışmayı bilimsel bir jargonla doğru düzgün anlatmamız ve yeni çalışmaları bu mantıkla izlemektir. Böyle olmazsa "maymundan geldik" basitliğinde tartışmalar sürüp gidecektir.

YALANSIZ, İFTİRASIZ VE ÇARPITMASIZ TARTIŞABİLMEK

26/05/2009- Atalay Girgin: Felsefe Öğretmeni-Radikal

Yaratışçıların temel tezlerinden biri olan ve Darwin'e atfedilen böylesi bir önerme, kendilerinin bir uydurmasıdır ve yoktur. Çünkü Darwin, "insan, maymunun evrimleşmesi sonucu meydana gelmiştir" gibi ya da benzeri bir hüküm vermemiştir.

Önce genelden başlayalım

Yaratılışçıların tüm iddialarını bir genelleme düzeyinde iki noktaya indirgemek mümkündür : Bunlardan birincisi, özellikle tek Tanrılı birer din olan Musevilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet'in bir dogmaya dönüştürdüğü "Adem ve Havva" mitosu / masalıdır. İkincisi ise, Darwin'in, Evrim kuramıyla, insanın evrimleşme yoluyla maymundan geldiğini ileri sürdüğüne ilişkin iddiadır.

Yaratışçıların temel tezlerinden biri olan ve Darwin'e atfedilen böylesi bir önerme, kendilerinin bir uydurmasıdır ve yoktur. Çünkü Darwin, "insan, maymunun evrimleşmesi sonucu meydana gelmiştir" gibi ya da benzeri bir hüküm vermemiştir. Dolayısıyla, bu zevat-ı muhteremler, "yaratılış görüşü"nün temel direklerinden birini daha ilk hareket noktasından itibaren, alenen çarpıtma, yalan ve iftira üzerine kurmuşlardır. Tüm yaratılışçılar da sözlü ya da yazılı olarak bu uydurmayı yineleyip dururlar.

Öte yandan aynı yaratılışçıların, her şeyi yaratan, kazaya ve kadere hükmeden, yarattıklarından dilediklerini doğru yola ileten, istemediklerini ise kalplerini mühürleyip doğru yoldan ırak tutan bir Tanrı / Allah inancına sahip olduğu söylenir. Bu Tanrı'nın yalandan, iftiradan sakınmayı buyurduğu da iddia edilir. Keza yalan söyleyeni, iftira atıp kara çalanı cezalandıracağı da...

Bu noktada; eğer böyle bir Tanrı varsa ve önce bunları yapan yaratılışçıların yakasına yapışmıyor, onları çarpmıyor, elden ayaktan düşürmüyorsa, yalandan ve yalancıdan, iftira ve iftiracıdan, çarpıtma ve çarpıtmadan / çarpıtandan medet umuyor demektir. Bunlardan medet umacak denli acz içindeki bir Tanrı hiçbir şeye kadir değildir. Dahası var olduğu iddia edilen bu Tanrı ya asla mükemmel bir varlık değildir ya da ayan beyan yoktur. Ya da mükemmellik atfedilen Tanrı'yla yaratılışçıların Tanrı'sı bir ve aynı değildir. Ki o zaman, her halükarda bir değil, birden çok Tanrı vardır.

Hal böyleyse, bunların içinde, yaratılışçıların kendisine vecd içinde secde ettikleri Tanrı'nın da yalandan, iftiradan uzak durmayı buyurması, bunları yapanları cezalandırması da söz konusu değildir. "Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş" misali… Böyle Tanrı'ya böyle kul… Bu durumda bu Tanrı'nın her türlü eksiklikten arî ve mükemmel bir varlık tasavvurunun ürünü olmadığını söylemek gerekir. Aksine bu Tanrı'nın, takım tutar gibi taraf tuttuğunu, yarattığı söylenen tüm insanlar karşısında adil olmadığını, bir gün mübah saydığını bir başka gün günah sayacak denli çelişki ve tenakuz içerisinde olduğunu da…

Şimdi sıra özelde

Radikal'in "Tartışı-yorum" bölümünde yer alan, "Darwin Evrim kuramıyla hangi Tanrı anlayışını yıkıyor?" ve "Felsefeciler hangi Tanrı'nın varlığını kanıtla(ma)yacak?" başlığını taşıyan yazılara ilişkin site içinde ve site dışında, sözüm ona 'eleştiri yorum' ya da doğrudan karşı yazı (ki bu ilk başlık için geçerli) yazan bazı yaratılışçılar hala ağızları burunları, kolları bacakları 'çarpılmadan' yaşamlarını sürdürüyorlarsa, yukarıdaki önermelerin hükmü yalnız bugün değil, her daim geçerlidir. Çünkü başlıkları anılan yazıların ikisi için de çarpıtmalar yapılmıştır.

Birincisine dair bağımsız yazı kaleme alan ünlü bir İslamist yaratılışçı hoca, yazısının daha ilk paragrafına çarpıtmayla başlamış. "Atalay Girgin yanılıyor : …" başlığını taşıyan bu yazıyı, hızını alamayıp İngilizce'ye de çevirtip "Atalay Girgin is mistaken : …" diyerek bir dizi sitede yayınlamaktan geri durmamıştır. Burada yer alan bir dizi önerme ve benzer kalıp görüşler 'eleştiri-yorum' kisvesiyle Radikal'deki yazının altına eklenmiş olsa da söz konusu yazı site dışında yayınlandığı için ona yanıt vermenin platformu Radikal "Tartışı-yorum" bölümü değil. Başka bir yer ve başka bir zaman…

Ancak "Felsefeciler hangi Tanrı'nın varlığını kanıtla(ma)yacak?" başlıklı yazı için yapılan 'eleştiri-yorum'lardaki çarpıtma, yalan ve iftira için geçerli değil bu. Söz konusu yazıyı,

yaratılışçılığı savunmaya evrimi yadsımaya çalışan bir zevat-ı muhterem okumuş ve anladığı kadarıyla da, harim-i ismetine saldırı saymış2. Hem harîminin hem de ismetinin tehdit altında olduğu yanılsaması ve saplantısının hiddeti, öfkesi ve tahammülsüzlüğünün etkisiyle kendini kaybetmiş. Ve bu halet-i ruhiyesiyle bilgisayarın klavyesine sarılıp, ne yediyse onları çıkarmaya yeltenmiş. Ama nafile… Çünkü yazıya ve yazana ilişkin çıkardıklarının önemli bir bölümü mesnetsiz ve uydurma. Bunun nedeni ise ya okuduklarını bütünsel olarak kavrayıp anlamlandıramamak ya da gözü dönmüşlükle malûl bir kasıt. Bir bölümü ise söylem üretebilmek, kendisine gerekçe yaratabilmek için, anlayamadığı haliyle yazıyı cendereye almaya dönük etiketleme girişimi. Bir kısmı da dolgu malzemesinden ibaret3. İşte etiketlemenin, yalanın, çarpıtma ve iftiranın örnekleri :

Yalan ve iftira sahibini vurur

1- Yazının pozitivist olduğunu ve pozitivizmi yeniden servis etmeye dönük olduğunu söylüyor. Pozitivist etiketini yapıştırıveriyor. Ama buna dair ne yazıdan ne de diğer yazılarımdan en küçük dayanak yok. Bir okur, yazının pozitivizm olarak değerlendirilemeyeceği uyarısında bulunuyor. Ne var ki, buna rağmen imam bildiğini okuyor.

2- Yazının kendini tekzip argümanı yarattığını söylüyor ve ekliyor “Yazının ya başlangıçtaki teorik kurgusu ya da sonuç kısmı yalan”. Dayanak ne? Yok. Ama ya başlangıçta ya da sonuç kısmında, yani hangisi olduğundan emin değil; ancak ikisinden birinde mutlaka yalan söylediğimi iddia edecek kadar kendini kaybetmiş ya da kasıtlı olmalı. İnsanlıktan, erdemden, etikten nasibi olan birisi, nasıl olur da utanmadan, yüzü kızarmadan hem de yazının göndermelerini kontrol bile etmeden birine iftira atabilir? Ne var ki zevat, kendi bilinç halini dışavuruyor ve yalan söylediğim yalanını uyduruveriyor; itham edip iftira atıyor.

3- “On parmağında on marifet” var, yalnızca yalan söylemiyor. Fazla zekiliğinden olsa gerek, yazıdan, “Din “masal”mış, evrim teorisi değişmez sorgulanamaz bir yasaymış, yaratılış teorisi de safsataymış” dediğim ya da diyeceğim sonucunu çıkarıveriyor, çarpıtmayla, iftirayla. El insaf diyesim geliyor, ama her akademik sıfat taşıyanın gereğinden fazla önemsenmemesi, gözlerinde büyütülmemesi gerektiğini derslerde öğrencilerime söylediğimi anımsayıp gerisini yazmıyorum. İnsanları değerli ya da önemli kılan, taşıdıkları dinsel, etnik, mesleki, akademik sıfatlar değildir. Aksine bu sıfatlara değer katan, onları önemli kılan insandır. Yalnızca anımsatıyorum :
a) Yazımda “Din masal”dır deseydim eğer, hiç kuşkusu olmasın ki kimsenin, “Evet” derdim, bu şundan şundan dolayı böyledir. b) “Evrim teorisi değişmez, sorgulanamaz bir yasaymış”. Kim demiş bunu? Yazının neresinde geçiyor? Mantık dersi gördünüz mü ya da açıp da bir mantık kitabı okumadınız mı, ey zevat-ı muhterem? Bir felsefe öğretmeni olarak, böylesi bir önermeyi yazmak bir yana, kazara telaffuz etsem, 15-16 yaşındaki öğrencilerim karşısında bile yüzüm kızarır, utanırım. Ya siz nasıl oluyor da bu denli desteksiz, mesnetsiz atıflarda bulunup sonra da öğrencilerinizin karşısına çıkabiliyorsunuz? c) “Yaratılış teorisi de safsata”dır demişim. Tıpkı (a) maddesinde yazdığım gibi, söylesem “Evet” derdim hiç erinip gocunmadan. Oysa ben “Yaratılış görüşü bilimdışıdır”, dedim. Uzatmayacağım, ama küçük bir mantık dersi, anlayana, hem de ücretsiz, : Her safsata bilimdışıdır. Ama her bilimdışı olan safsata değildir.

Sonuç olarak; her yazı yazan şu ya da bu ölçüde ediptir. Her edipten edepli olması beklenir. Edebini evde unutan ya da bayramda seyranda, kendisi gibi olanlara karşı anımsayıp kuşanan için edep ilinekten öte bir değer taşımaz. Dahası edebini unuttuğu, edebini takınamadığı her kişi karşısında kendini, bilinçli ya da bilinçsizce onun insafına teslim eyler. Bundan dolayı,

eğer varsa Tanrı / Allah, kendisi için bunca çarpıtmayı yapan, iftirayı atan, dua edip kul köle olduğunu söyleyen böyleleri için, cennetten önce edep, sonra da akıllarını ve dillerini çarpıtma, yalan ve iftiradan ıraklık ihsan eylesin… Buna da kadir değilse zaten hükmü nedir ki…

1- Bu yazı yaklaşık on sayfalık, aynı başlığı taşıyan bir yazının bir bölümüdür. Tamamının "Tartışı-yorum"da yer alması hem yer hem de okuma açısından uygun olmayacağı düşünülerek, yalnıza spesifik bir kısmı burada yayınlanmaktadır. İlgilenenler yazının tümünü, http://atalaygirgin.blogspot.com adresindeki "Felsefenin Işığında / Felsefece" adlı sitemden okuyabilirler.

2- Bu kişinin adını anmıyorum. Çünkü bunun olabilmesi için, öncelikle söz konusu kişinin, göz göre göre yaptığı çarpıtma, iftira ve "yalan" yazdığım yalanına ilişkin özür dilemesi gerekirdi. Eğer isterse, bunları neden yaptığının gerekçelerini de anlatabilirdi. Bence mahzuru yoktu. Ama bu erdemli ve etik tutarlılığa sahip olanların yapabileceği bir iştir zaten.

EVRİM SEMPOZYUMUNUN ARDINDAN: HAVVA VE ADEM'İN GÖBEK DELİĞİ VAR MIYDI?

28-05.2009-Nurettin Abacıoğlu-haber.sol.org.tr

Üniversite Konseyleri Derneği, ilkini 2006 yılında düzenlediği, II. Evrim, Bilim ve Eğitim Sempozyumu'nu 23-24 Mayıs 2009 tarihleri arasında İstanbul'da, Boğaziçi Üniversitesinde gerçekleştirdi. İnternet üzerinden 1300 katılımcının kayıt yaptırdığı iki günlük etkinlik, çok yoğun bir ilgiye de neden oldu.

Evrim kuramı, sadece bilim ve akademinin konusu olmayıp, gündelik yaşam ve toplumla içselleşmiş bütünleşik bir alandır. Öz olarak, maddenin ve evrenin, yani doğanın kendisidir. Bu bakımdan hem incelenmeye son derece açık ve hem de kendini ilerletici ve sıçratıcı, yani devrimci bir alandır.

İşte bilimin sahibi olduğu böylesi bir alan, bir yandan bilim kurumları içinden ve bir yandan da evrimi, inancın konusu yapmaya kalkışan kimi teolojik yaklaşımlar ve siyasetler tarafından hem tahrif edilmeye çabalanmakta ve hem de "dinle-bilimin uzlaşı alanı" kılınmaya konu edilmektedir.

Üniversite Konseyleri Derneği, adı üstünde akademide bir toplumsal örgütlenme çekirdeği olarak, böylesi önemli bir konuya sahip çıkıp, bilimsel aydınlanmacılığın gereğini de yerine getiren bir işlevi sürdürmektedir. Bu anlamıyla yapılan etkinlik, "Evrim Kuramı"nı ortaya koyan Darwin'in 200. doğum yılı ve "Türlerin Kökeni" kitabının yayımlanmasının 150. yılında çok anlamlı düşmüştür.

Bilim, ucu açık, sınanabilen, yinelenebilir verili bilgiyi konu edinir. Yani, metafizik idealizmden ve onun yordama yöntemlerinden olan idealist bir rasyonalizmeden ayrılır. Bilimin konusu doğadır; dolayımıyla maddenin kendisidir. Bu anlamıyla bilim, "evrim" i kavramsal olarak içseleştirir.

Evrim tanımı üzerine pek çok örnek verilebilir. Evrim, maddenin doğası ve bağlamıyla ona ilişkin diyalektik ilişkiler sürecidir. Bu bakımdan, kavramsal bir boyut olarak maddenin ve

olanaklı yapılar uzayı olarak tanımlanabileck evrenin, zamansal bir tarihini ve öznel-toplumsal değişim ve süreklilik dinamiklerini sergiler.

Metafizik idealizm, doğaüstünü öngörür. Bu alan maddenin üzerinde bir "olkunma-yaratılma" edimini kabul eder. Yaratıcı sözkonusu olduğunda, doğanın yasaları ve maddenin varlığı, yaratanın kurallarına tabidir. Yaratıcı, madde ve türevi olan varlıklar ve şeyleri bugün var olduğu biçimiyle yarattığından, bu metafizik alan statik, yani durağan ve değişmeyen bir evreni oluşturmaktadır. Kısacası, maddenin varlığının ve özelliklerinin sınanamadığı, yani bilimin değil, inancın kapsamına giren bir alan olarak belirginleşir.

Bu bakımdan hem inancın, hem de dinlerin misyon olarak işi giderek zorlaşmaktadır. Deneyim ve bilgiden, bilimi üretmeye doğru, sürekli-sıçramalı bir macera izleyen insanlığın gelişim tarihi, statik bir evrenden ziyade, sürekli maddi değişim içinde olan bir evren gözlem ve deneyimine eriştikçe ve adının "evrim" olduğunu öğrendikçe, dinsel inançlar ve kurumlar, meşruiyet alanı olarak bilimle uzlaşmayı ve içeriden onu ele geçirmeyi yeni hedef haline getirmektedir.

"Akıllı tasarım", bu anlamıyla, işte yeni retoriktir. Sempozyumda, "akıllı tasarım" kavramsal ve haklı olarak sorgulanabilmiştir. Evrim felsefesi üzerine verilen tebliğlerde de yer aldığı üzere, "tasarım" ın akılsızı veya aptalı olamayacağına göre, kavramın "zeki tasarım" olması gerekmektedir.

Maddi evrenin gelişim dinamiklerinin anlaşılma gayreti, bilimin konusu olmaktan çıkarılırsa, isteyen, istediği bir biçimde ki varlık nedenine inanabilir. Bu anlamda, bu kurgunun içinde akıllı-zeki bir tasarım ve/veya tasarımcı da bulunabilir. Ancak bu bilimin konusu değildir. Hele bilimin, dinsel inançlarla uzlaşma sorunu hiç değildir.

Bilimin, kavram olarak maddeye, evrene ve insana ilişkin var olanla ve onların kaotik nedenselleğinin bir meşruiyet alanı olması bağlamında, teolojinin ve akıllı tasarımcılığın da bu alan içinde kendisine bir yer açma ve yeniden var olma gayretini tetiklenmektedir.

Bu toplantı işte bu kritik ayırımı somutlamış ve kendi yerine oturması gereken alanı, bir kez daha o mekana oturtmuştur. Bu pencere bir defa daha özetlenecek olursa; evrim, maddenin süreklilik, değişim ve uyumunu (adaptasyon) içeren bir süreçtir. Yoksa, doğaüstü güç ve yaratımla ilgili sınanamayacak referansların, meşguliyet alanı değildir.

Akıllı tasarım ve tasarımcılara pekçok soru sorulabilir. Örnek olsun, sorum şudur:

Yaratılış düşüncesinde, insanın ana-atası olan Adem'le, Havva'nın göbek deliği var mı dır?; yok mu dur?..

Yanıt belirsiz, rivayet muhtelif, hikaye karışıktır. Kimin, kimin kaburga kemiğinden yaratıldığından bağımsız olarak, Adem ve Havva, Cennet Bahçelerinden ilk günahı işleyip kovulmadan önce, semavi dinlerden Hıristiyan ikonografisine göre resmedildiklerinde, her nedense hep göbek deliği ile gösterilmişlerdir. Kilise ressamları, anamız ve babamızı, kilise kubbelerine göbek deliği ile işlemişlerdir. Tabii bu sorunumuz olmamakla birlikte, nedeni olsa olsa vahyin konusu olsa gerekir. Ama vahiy de bu biçimdeyse, ortaya çetrefil başka bir konu çıkmaktadır. Öyleyse, Havva ve Adem'in anası ve babası kim oladır? Yoksa akıllı tasarım, bir fıkra, insanlara yapılan bir şaka mıdır?

Haydi, konuyu burada kesmeyelim, yola devam edelim...

Göbek deliksiz Havva Anamız ile, göbek deliksiz Adem Babamızın dünyaya avdetlerinden sonra, kitaplara göre insan soyunun oluşumu ile görevli kılınmış oldukları bilinir. Yani insaoğlu bu ayrı cinsiyetli iki atadan biyolojik süreç olan "üreme" ile çoğalacaklardır...

Nitekim, öyle de olmuş olsa gerek ki, yaratılışın bütün yazılı kayıtları, ilk ademoğulları olan Habil ile Kabil'den söz eder. Hani ilk günahdan sonra, birbirinin katili olan "abi" soyundan...

Habil ve Kabil, Adem'den gebe kalan Havva'nın karnında (yer uterustur; ama halk ağzı tercih edilmiştir) ikamet ederken, gelişim süreçlerini doldurmak için maternal dolaşıma ve göbek kordonuna ihtiyaç duymuşlardır. Doğumlarında göbek bağları kesildiğinde de, onların da nur topu gibi "göbek delikleri" olmuştur. Kısacası, insan oğullları durup, dururken yeni bir yaratılmaya sıçramış, yani evrilmişlerdir...

Burada derin nefes almak gerekir. Başlangıçta da, bugün kü haliyle yaratılan insan için, herhal tasarımın yeni aşaması, böyle evrimci tasarlanmış olsa gerektir...

Hikayenin, karanlıkları bitip tükenmez... Ana-atamızın, insanoğulları bilinir de, insankızlarından bahis yoktur. Yani soyun devamlılığı açısından cinsiyet farklılaşması nereden ve nasıl sağlanmıştır. Ola ki, Havva ve Adem'in kitaba, kayda geçmemiş kızları da olmuşsa bile, yoksa insan soyu kardeş çiftleşmesinden mi olkunmuştur. Olmadı ise, Havva Anamıza düşen yeni misyon ve faaliyetleri düşünmek bile akla zarar ve abesle iştigal konusudur... Bunlar, tasarımın "karanlık bölge" basamak, ya da alanlarını oluşturmaktadır...

Son söz, tasarımcının, tasarımı ile maddenin ve evrenin yaratılmasından bu yana ölçümlere göre yaklaşık 15 milyar yıl geçmiştir. Dünyanın bu evrende vaziyet alması ise, 4,5 milyar yıl öncesine giderken, yerin, göğün ve herşeyin yaratımına ilişkin dini referanslar, kitaplara göre beşbin seneliktir. Ve sorum da, bu ne menem iştir?

Bu lafları geçiyorum ve sona geldiğimi ilan ediyorum...

İlker Belek, 16 Mart'ta konu ile ilgili bir makale yazdı (1). Ben de, ondan izin ve alıntıyla bu sayfayı kapatıyorum.

"İdealizmin diyalektiğin gücünü kabul etmesinin nedeni, değişimin herkes tarafından gözlenebilir kesinlikte pek çok örneğinin bulunmasıdır... Nesnel idealizm, bilimin görevini, tanrının gücünün göstergesi olan değişimin kodlarının çözülmesi olarak tanımlar... Buradan nesnel idealizmin en büyük ayak oyunu ortaya çıkar: Darvin teorisiyle yaradılış inancını aynı düzeye yerleştirmek... Maddenin tanrı tarafından yaratıldığını ileri sürmek bilimle değil inanç düzlemiyle ilişkilidir. Araştırılamaz, sınanamaz düşünceler bilime değil, inanca ilişkindir. "Madde yaratılmıştır" demek araştırmayı ve aklı inkarla eş anlamlıdır. Her şeyi yaratan tanrı ise ve tanrı her şeye kadirse, kullarının O'nun kurallarını araştırmaları zaten beyhude ve üstelik yasak bir çabadır. İnançların o nedenle tez gibi dile getirilmesine bilim dünyasında izin verilemez. İnançları olanlar, inançlarını kendileri ve tanrıları arasındaki dünyaya saklamalıdırlar. Orada sınırlı kaldıkları sürece ne bir başkasını, ne bilim dünyasını ilgilendirirler ve bu nedenle de o bağlamı içinde "saygı"yı hak ederler. Ancak inanç o sınırlı ve özel düzleminden çıkarılıp toplumsallaştırılmaya kalkıldığında başkalarının özel dünyasını ihlal etmeye, bilimin objektif yöntemini yasaklamaya başlamış olur...Bütün bunlara rağmen, metafizik idealizm kaçınılmaz olarak dünya işlerine idealist yöntemlerle karışacak, bilim dünyasında geri çektiği metafiziğini gündelik olaylar söz konusu olduğunda toplumsallaştırmaya çalışacaktır. Çünkü inanç tanrı ile kul arasındaki özel bir ilişki olsa bile,

inanca konu olan düzenlemeler herkesi bağlayıcı olarak görülürler...O nedenle, yaşamı sekülerleştirmenin yolu, esasta bilimsel çalışmaların değil, siyasal mücadelenin konusudur..."

(1) Meraklısı için kaynak: İlker Belek (16.03.2009) Evrim Karşıtlarının Nesnel İdealizmi - http://haber.sol.org.tr/yazarlar/11498.html

EVRİMCİLİK, DİNSİZLİK VE BİLİMSELLİK
12/06/2009 -Mahmut Celaloğlu: Biyolog-Radikal

Okuduğumuz bir yazıdan çıkardığımız sonuçlar aynı; içinde evrim geçiyorsa kesinlikle bizi dinsizleştirmeye çalışılıyordur. İlginçtir ki ben asla evrim teorisi kesinlikle gerçektir ve tartışmasızdır demedim.
Eğer bir bilgi yanlışsa ve yanlışlığı ispatlanmışsa bilim insanları bu bilginin yanlış olduğunu kabul eder ve bu kabullerinden ötürü de memnun olurlar. Eğer evrim diye bir şey yoksa ve bu ispatlandıysa gerçek bilim adamları memnuniyetle bu yanlışı tasdikler ve böylece canlılığın nasıl oluştuğuna dair alternatifler üzerinden yollarına devam ederler.

Tartışı-yorum' da yayınlanan "Evrim Teorisine İnanılmaz, Evrim Teorisi Bilinir" isimli yazımdan sonra çeşitli internet sitelerinde bu yazıya karşı görüş olsun diye bir çok yazı yayımlandı. Bu yazıların genelinde benim evrim teorisinin çöküşünden ötürü paniğe kapılıp evrimi desteklemek refleksiyle elime kalemi aldığım iddia edildi. Oysa benim böyle bir endişem asla olamaz. Olamaz çünkü evrim teorisinin çöküşü ya da yaratılış teorisinin çürütülmesi gibi henüz teorik bazda çıkışlar bilimsel anlam taşımazlar. Ben evrim teorisinin dini bir anlayış olmadığını; evrim teorisini merak edip, evrim teorisinin temellerini bilimsel anlamda öğrenmeye çalışmanın asla dinsizlik olmadığını, evrim teorisinden yola çıkarak dünyayı dinsizleştirme politikasının manasız ve komik olduğunu çoktan anladım. Ben de dahil aklı başında hiç kimse evrim teorisini öğrenerek dinsizleşmez. Dinlerin sosyolojik, psikolojik ve kültürel bir altyapısı vardır. Evrim ise bilimsel bir çizginin dışına çıkarılmadan, herhangi bir dini refleksin çatısı altına sokulmadan ve kesinlikle sadece pozitif çerçevede incelenecek ilmi bir hadisedir. Din ve evrimi yan yana algılayan her kimse yanılıyor ve sapla samanı karıştırıyordur. Yazımda da bunu belirlemeye çalıştım. Oysa bu içinde evrim geçen her metin gibi çarpıtıldı ve sanki ben çürütülmüş bir teoriyi canlandırmaya çalışan bir zavallıymışım gibi lanse edildi. Bu tavır bilimsellikten ve gerçekçilikten sizce uzak değil mi?

Evrim teorisine ne kadar yakın duruyorsam yaratılış teorisine de o kadar yakınım. Bir biyolog olarak –mesleki bir merakla- evrim teorisinin temellerini ve bugün üniversitelerde yaşamın başlangıcı ve bugüne nasıl gelindiği konusunda sayfalarca tez yazan hocalarımızın makalelerini okuyarak evrim hakkında yazılanları tarafsız bir şekilde taassuba kapılmadan inceliyorum. Türlerin yaratıldığından günümüze gelene dek değişmeden kaldığını savlayan görüşleri de elimizdeki verilere dayanarak incelemeye çalışıyorum. Evrimin dini bir anlayış içerisinde ele alınmaması gerektiğini düşünüyorum. Evrim biyoloji biliminin içerisine giren bir araştırma konusudur. Bu konuyu ben de dahil bütün insanlar merak edip öğrenebilirler. İnanmak bazında kalırsa bilimsel bir değer taşımaz. Kabul etmediğimiz şeyleri de öğrenebiliriz. Örnekse ben Pansipermea hipotezini (canlılığın uzaydan geldiği görüşü) kabul etmiyorum. Ancak bu hipotezin temellerini öğreniyorum ve bu hipotezi biliyorum. Ben yazımda ey insanlar evrim bir gerçektir ve bu gerçek herkes tarafından kabul edilmelidir gibi bir görüşü asla ifade etmedim. Aksine ben evrim konusuna maymundan geldik basitliğinde yaklaşmanın aldatıcı olduğunu ve dünyanın önemli bir kısmında kabul gören bu teorinin daha bilimsel bir anlayışla öğrenilmesi ve bilinmesi gerektiğini anlatmaya çalıştım. Elbette yaratılış

teorisi de aynı değer verilerek incelenmelidir ve bu konuda toplanan veriler dikkate alınarak bu teoride aynı hassasiyetle öğrenilmelidir ve bilinmelidir. Madem canlılığın nasıl oluştuğu merak konusu, o zaman bu konu hakkında ortaya atılan bütün akla yakın görüşler değerlendirilmedir. Dedim. Dedim ama…

Sanırım bu çabam bizlere tek bir şey öğretti. Henüz bilmekle inanmak arasındaki fakı anlayacak bilimsel bir altyapı kazanamamışız. Okuduğumuz bir yazıdan çıkardığımız sonuçlar aynı; içinde evrim geçiyorsa kesinlikle bizi dinsizleştirmeye çalışılıyordur. İlginçtir ki ben asla evrim teorisi kesinlikle gerçektir ve tartışmasızdır demedim. Diyemem de. Çünkü gerçeklik bilimsel anlamda deneylerle ispat edilebilendir sadece. Şimdi biz milyarca yıl öncesine gidip dünyanın ve canlının oluşumunu göremeyeceğimize göre evrim konusunda da asla yüzde yüz emin olamayacağız. Olmayacağız ama benim derdim bu değil, benim derdim bilimsel mantığın gelişmemiş olması ve hala bazı noktalara aynı tarzda tepki veriyor olmamız. Lütfen kabul etmediklerimizi de doğru öğrenelim. Bir düşünceyi kabul etmeyebiliriz ama o düşünceyi kabul etmemeleri için başkalarına baskı da yapmaya hakkımız yok.

EVRİM TEORİSİ VE ÜNİVERSİTE-AKADEMİ İÇİN DARWİN "HASSAS" BİR KONU

Murat Gülsaçan-İstanbul - BİA Haber Merkezi-16 Haziran 2009, Salı-bianet.org/
20 üniversitenin biyoloji bölümlerinden öğretim üyeleri evrim, Darwin ve sansürü yorumluyor. TÜBİTAK Bilim Teknik dergisindeki sansürün ardından başlayan tartışmada akademi sessiz kalmıştı.
Bilim ve Teknik Dergisi'nin Evrim Kuramı'nın kurucusu Charles Darwin üzerine hazırlanan ve kapağa taşınan dosyayı geri çekmesiyle başlayan tartışma sırasında TÜBİTAK yönetimine gelen bütün diğer tepkilere rağmen akademinin tepkisizliğine dikkat **çekmiştim**.

Cumhuriyet Bilim ve Teknik'in 27 Mart'taki **baş yazısında** Orhan Bursalı da bu durumu tarihe not düşme gereği duymuş:

"Ülkemizdeki tepkiler az buz değil. Ancak, bildiğim kadarıyla, **hiç bir üniversite yönetiminin, rektörlüğün veya senatonun, bir açıklama yapmamasını**, burada tarih için bir kayda geçirmekte yarar var. Gelecekte birileri, bu tarihi olayı öğrenmeye kalkıştığında, üniversite yönetimleri için ne düşünmesi gerektiği konusunda en azından bizim dergimizden bir fikir edinme şansını bulacaktır."

DTCF Sosyoloji Bölümü'nden **Mustafa Kemal Coşkun** da, Radikal İki'deki 15 Mart tarihli **yazısında** "Üniversitenin Sessizliği" alt başlığında durumu şöyle tespit ediyor:

"Meselenin önemli bir başka yanı, üniversitelerden ve bilim insanlarının çoğundan bu konuda bir tepki gelmemesidir. Olmadık zamanlarda ve olmadık konularda Senato kararları çıkartan üniversite yönetimleri bu konuda hâlâ sessiz."

Akademinin, özellikle evrim kuramının disiplinlerinin temeli oluşturduğu biyoloji bölümlerinin, bu konudaki suskunluğu tarihe not düşmenin ötesinde derinlemesine incelenmeli. Türkiye'de evrim karşıtlığı anlamak istiyorsak üniversitelere ve biyoloji bölümlerine çok daha yakından bakmamız gerekiyor. Bianet olarak üniversitelerin biyoloji bölümlerine, Darwin Yılı ve evrim kuramı çevresinde dönen tartışmalar hakkında düşüncelerini sorarak ilk adımı atalım dedik.

Bu kapsamda 13 ilden (Adana, Ankara, Diyarbakır, Erzurum, Eskişehir, İzmir, Konya, Kütahya, Mersin, Muğla, Sivas, Trabzon) toplam 20 üniversitenin (Anadolu Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Cumhuriyet Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, Dicle Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, İTÜ, KATÜ, Marmara Üniversitesi, Mersin Üniversitesi, Muğla Üniversitesi, ODTÜ, Selçuk Üniversitesi) biyoloji ya da moleküler biyoloji ve genetik bölüm başkanlarının konuyla ilgili görüşlerini almaya çalıştık.

Sonuçta, aramaları yaptığımız üç gün içinde "meşgul olduğu", tekrar aradığımızda ulaşamadığımız, izinli olan, "konunun uzmanı olmadığı için yanıt vermeyeceğini" söyleyen, "bu konuda görüş bildirmek istemeyen" ya da "üniversiteden izin almadan demeç veremeyeceğini" belirten biyoloji bölüm başkanı profesörler haricindeki öğretim üyelerinin görüşlerini sizlere sunuyoruz.

Görüşlerini alabildiğimiz öğretim üyesi sayısı, aradığımız üniversite sayısının kabaca yarısıdır. Aradığımız üniversitelerde biyoloji bölüm başkanlarıyla konuşmaya çalıştık; ancak, görüş bildirmek istemediği, kendisine ulaşamadığımız ya da bölümden konunun uzmanı başka meslektaşlara yönlendirildiğimiz durumlarda bu uzman meslektaşların görüşlerini almaya çalıştık. Sonuçta bazı bölümlerde iki hatta üç kişiyle görüşürken, bazı bölümlerdeyse kimseye ulaşmayı başaramadık.

Görüşme yaptığımız öğretim üyelerine temelde dört soru sorduk:
Darwin yılı kapsamında bölüm ya da üniversitenizde yapılan/planlan etkinlik var mıdır?
İlk ve orta öğretim müfredatında evrim kuramıyla yaratılış görüşünün birlikte okutulması,
TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi'nin Darwin sansürü,
Adnan Oktar ve Yaratılış Atlası hakkındaki görüşleriniz nelerdir?
Bu sorulara konuştuğumuz öğretim üyelerinin verdiği cevapleri hafta boyunca paylaşacağız. (MG/EÜ)
*** Yarın:** Öğretim üyeleri Bilim Teknik'teki Darwin sansürünü yorumluyor.

EVRİM TEORİSİ VE ÜNİVERSİTE-TÜBİTAK'IN DARWİN SANSÜRÜNE AKADEMİSYENLERİN TEPKİLERİ

Murat Gülsaçan-İstanbul - BİA Haber Merkezi-17 Haziran 2009, Salı-bianet.org/

Gülsaçan 20 üniversiteden akademisyenlerle konuştu. Yazı dizisinin bugünkü kısmında sansür tartışmasına tepkiler yer alıyor.

Bu yıl, Charles Darwin'in 200. yaşgünü tüm dünyada Evrim Kuramı etrafında örülmüş etkinliklerle kutlanıyor. **Murat Gülsaçan,** 20 üniversitenin biyoloji bölümü öğretim üyeleriyle konuştu. İlkini dün yayınladığımız **"Akademi İçin Darwin Hassas Bir Konu"** başlıklı yazı dizisinin ikinci bölümünü aktarıyoruz.

Evrim kuramına ilişkin bilimsel bulgulara dair haberler dışında Türkiye basınında evrim kuramıyla ilgili en sık haber yapılan konular müfredat ve Adnan Oktar'ın faaliyetleri

olmuştu, **TÜBİTAK'ın Darwin sansürü** iddiası patlak verene kadar. Olay iç ve dış basında olduğu kadar bilim dünyasında da yankı bulmuş, TÜBİTAK yoğun bir biçimde protesto edilmişti.
TÜBİTAK günler süren sessizliğin ardından olayı iç işleyişteki aksaklıklara ve dergi editörü **Çiğdem Atakuman'**ın yetki aşımına **bağlamıştı**. Atakuman tarafından **yalanlanan** bu ilk açıklamanın ardından TÜBİTAK, Atakuman'ı görevine **iade etmiş** ancak ilk açıklama ve pozisyonunu korumuştu. Mayıs ayı içinde Atakuman'ın yeniden tüm görevlerinden alınıp, Başkan danışmanlığına getirildiği **öğrenildi**. (Yazarın notu: TÜBİTAK Bilim ve Teknik'in Haziran 2009 sayısında evrim dosyası **yayınladığında**, öğretim üyeleriyle görüşmelerimizi çoktan tamamlamıştık.)
Öğretim üyelerine şunu sorduk: TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi geçtiğimiz aylarda Darwin sansürüyle gündeme geldi. Bu konudaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Anadolu Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç: Bilimsel konuda o konuda çalışan bilim insanları karar vermeli. Bilimsel bir veriye dayanmayan söylem ya da etkinliklerin bir anlamı yok, bilim onlara takılı kalmaz. Yapay gündemlerle bilimin önüne geçemezsiniz. Çünkü bilim olaylara ideolojik yaklaşmaz "Ne olmalı?" ile değil de "Nedir?" ile uğraşır.
Bir bilim kuruluşunun bilime böyle bir yaklaşımı son derece yanlış.

Cumhuriyet Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Hasan Hüseyin Başıbüyük: Kınıyorum bu uygulamayı.
Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Can Akçalı: Uygulamanın uygun olmadığını düşünüyorum.
Çukurova Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mustafa Canlı: Bazı gerekçeleri yani hata yapıldığını söyledi TÜBİTAK, daha sonra düzeltme yapıldı yanılmıyorsam. İşte baskıyla ilgili o müdür onu söyledi, o onu suçladı. O kişisel hatadan dolayı bir baskı hatasından dolayı bir şeyler olmuş. TÜBİTAK böyle bir şeye karşı çıkamaz sonuçta, TÜBİTAK bir bilimsel kuruluştur.
Gazi Üniversitesi Biyoloji Bölümü Prof. Dr. Eşref Yüksel: Ben öyle bir sansürün yapıldığına inanmıyorum. Konjektürel olarak belki orada resmi kaldırmış olabilir ama içeriğinde bir değişme yok derginin. Öyle bir sansürün olduğuna inanmıyorum. Türkiye demokratik bir ülke, her görüş ifade edilebilir, her görüşün savunucuları olabilir.
Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretin Üyesi Doç. Dr. Ergi Deniz Özsoy: Olacak bir iş değil, son derece yanlış, olmaması gereken bir olay ve vahim bir gelişme aynı zaman da. Çünkü TÜBİTAK'ın kuruluş amaçları arasında bilimi halka aktarmak ve yaygınlaştırmak var. İkincisi TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi her hangi bir dergi değil, özel bir kuruluşun dergisi değil. Türkiye'de vergi mükelleflerinin paralarıyla bir şekilde finanse edilen bir kurumun dergisi. Böyle bir müdahale ancak ve ancak oradaki yöneticilerin ideolojik görüşlerini yansıtır. Çok tehlikeli bir şeydir çünkü bu devletin resmi bilimsel çerçevesinin, bilime bakışının büyük bir zarar gördüğünü ve aynı zamanda da bilimin artık çok da fazla önemsenmediğini gösteriyor bize aslında.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Osman Beldüz: Orada geri planda ne oldu bilmiyorum. Biz sadece gazetelerden okuyoruz.
Dumlupınar Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. İsmail Kocaçalışkan: İşin tam aslını, gerçeğini bilemiyorum.
Marmara Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Meral Ünal: Benim şahsi görüşüm kesinlikle öyle bir kapak olmalıydı. Kaldırılması doğru değildi. Nihayetinde herşey tartışılmalı, değil mi? Her şey tartışılmalı ve madem Darwin Yılı o kapak orada olmalıydı.
Mersin Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Serpil Ünyayar: Ben de tepki gösterdim bir bilim insanı olarak kapağın değiştirilmesine.
ODTÜ Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Aykut Kence: Darwin'li kapağın sansürlenmesi son derece kötü ve ayıp bir olaydır. Yani Darwin'in iki yüzüncü yılında, evrim bir çok insanın yaşamına girdiği halde evrim kuramının hala sansürlenmesi kabul edilemeyecek bir olaydır. (MG/EÜ)
*** Yarın:** Türkiye'de Biyoloji eğitimi ve biyoloji müfredatı.

EVRİM TEORİSİ VE ÜNİVERSİTE -AKADEMİSYENLER BİYOLOJİ MÜFREDATI VE YARATILIŞÇILIĞI DEĞERLENDİRİYOR

Murat Gülsaçan-İstanbul - BİA Haber Merkezi-19 Haziran 2009, Salı-bianet.org/

Gülsaçan 20 üniversiteden akademisyenlerle konuştu. Yazı dizisinin bugünkü kısmında biyoloji müfredatına yaratılışçılığın sokulması üzerine yürüyen tartışmaya tepkiler yer alıyor.
Bu yıl, Charles Darwin'in 200. yaşgünü tüm dünyada Evrim Kuramı etrafında örülmüş etkinliklerle kutlanıyor. **Murat Gülsaçan,** 20 üniversitenin biyoloji bölümü öğretim üyeleriyle konuştu. Yazı dizisinin ilki **"Akademi İçin Darwin Hassas Bir Konu"** başlıklıydı. İkinci yazıda **Bilim Teknik'in Darwin kapağına sansür tartışması üzerine görüşler** . Yazı dizisinin üçüncü bölümünü aktarıyoruz.
Biyoloji eğitim müfredatı 1970'lerden itibaren Türkiye'de siyasi gerilim konusu oldu. 12 Eylül askeri darbesinin ardından, Özal hükümeti Milli Eğitim Bakanı Vehbi Dinçerler'in çabaları ve ABD'li yaratılışçılarla işbirliğiyle 1985 yılında yaratılış görüşü, evrim kuramının alternatifi olarak biyoloji müfredatına **girdi**.
O zamandan bu yana Türkiye, biyoloji müfredatında yaratılışçılık bulunduran tek laik ülkedir. 2005 yılında Üniversite Konseyleri Derneği'nin öncülüğünde 700 akademisyenin imzasıyla ders kitaplarından yaratılışçı görüşlerin çıkarılması için bir kampanya **başlatıldı**, dönemin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik ise uygulamayı savunarak "Müfredatı bilim adamlarına hazırlattık. Karşıt görüşlerin yan yana olması, karşıt görüşlerin aynı bölümde verilmesi en doğru bilimsel yaklaşım" **dedi**.
Öğretim üyelerine müfredatla ilgili şu soruyu sorduk:

Biyoloji müfredatında yaratılış görüşü gibi dini görüşlerin de evrim kuramıyla birlikte ona alternatifmiş gibi anlatılmasını; hükümetinde "bilim insanlarına sorarak yaptık" diyerek bunu savunmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?
Anadolu Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç

Bilimsel bir konuyu böyle ele almakla bir yere varmak mümkün değil, bilimi öğretmek gerekir. İnanç üstünde tartışamazsınız. İnanç size ne söylenmişse odur onun üzerine tartışamazsınız. İnancı da bilimmiş gibi sunamazsınız. Sizin o inanç olarak söylediğiniz bir başka dinden insan için hiçbir anlam ifade etmez... Ama bilim evrenseldir dünya benim için dönüyor, başkası için dönmüyor olur mu?

Cumhuriyet Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Hasan Hüseyin Başıbüyük
Bize sormadılar, ben bu yaklaşıma katılmıyorum. Yani biyoloji, fen müfredatında bir pozitif bilim içerisinde alternatif görüş diye sunulan yaratılış görüşünün metafizik bir görüş olduğunu düşünüyorum, dolayısıyla da bilim programında olmaz.

Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Can Akçalı
Biz burada evrim teorisini anlatırken evrim teorisi olarak anlatıyoruz. Yaratılış teorisinden filan bilimsel bir düşünce olmadığını belirtmekten başka bir şey yapmıyoruz. Ama okullarda okutulmasına katılıyor musunuz derseniz, katılmıyorum.

Çukurova Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mustafa Canlı
Sonuçta her şeyin okutulması lazım. Bilimin de okutulması lazım, dini eğitim de verilmesi lazım. İnsanlar kendi kararlarını kendi verirler sonra, demokratik ortamda her şeyin yapılması gerekir tabii ki. Biyoloji kitaplarında dini eğitim olmaz. Evrim kuramında yaratılış yoktur. Evrim kendi başlı başına bir bilimdir, bir görüştür. Bilimsel verilere dayanarak elde edilmiş kanıtlardan ortaya çıkan bir evrim teorisi, adı üstünde. Biyoloji kitaplarında sadece bilimsel gerçeklerin yer alması lazım.

Gazi Üniversitesi Biyoloji Bölümü Prof. Dr. Eşref Yüksel
Birinin yazdığı bir makale eğer referans oluyorsa dini kitaplar da referans olabilir, niye olmasın?

Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretin Üyesi Doç. Dr. Ergi Deniz Özsoy
Şimdi şöyle söyleyeyim ben. Her hangi bir inançla, inançtan bilime yapılan bir aktarımla mesela bunun adı "creation science" yaratılış-bilim denilen aslında bir araya gelmesi zor olan iki kavramla, terimle yapılmış olan bir tanımlama bu. Türkiye'de biliyorsunuz, evrimsel biyolojiyle neredeyse eşit olarak gösteriliyor, eşit miktarda. Dünyada başka bir örneği yok bunun müfredatında, ortaöğretimde hem yaratılışçılığı hem de evrimi bir arada gösteren. Bir kere böyle bir şey söz konusu olamaz. Biri deneylere, gözleme ve bu gözlemler, deneyler çerçevesinde kurulan hipotezlere ve bunların kanıtlanmasına dayanan bir büyük kuram, bilimsel bir kuram temel de diğeriyse inanç temelinde bir yaklaşım, bir insan üretimi. Dolayısıyla bunun ikisinin de bir bilimmişçesine, evrim harici tabii ki, özellikle inanca dayalı çerçevenin bilimmiş gibi anlatılması son derece yanlış. Bunların yan yana okutulması gerektiğini söyleyen bilim insanının, bilim insanlığından ciddi olarak şüpheye düşerim. . Söylenecekse eğer din felsefesinde, din bilgisi derslerinde ama evrimsel biyoloji bir bilim olarak her hangi bir şekilde karalamaksızın, avamlaştırmaksızın bir parça gösterilebilir, en

azından yaratılış yaklaşımları diye. Ama kesinlikle bilim sınıfa, bilim dersine, evrim karşısına çıkarılamaz.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Osman Beldüz
Bütün görüşler bence olabilir, yani yan yana bulunabilirler, değişik görüşler. Herkes aynı şeye inanmak zorunda değil. Bir sakınca görmüyorum bunda ben. Evolüsyona inanan evolüsyona inanacaktır. Allah'a inanan Allah'a inanacaktır. Hemen bir iki görüş var diye kişiler kendi inancını değiştirmez ama farklı görüşlerin olması insanın ufkunu açabilir.

Dumlupınar Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. İsmail Kocaçalışkan
Benim görüşüm birlikte okutulması. Evrim görüşü de tek bir görüş değil mesela bazıları maymundan geldiğini insanların iddia ediyor, bazı görüşler kurttan geldiğini, bazıları ayıdan geldiğini iddia ediyor. Yani çok çeşitli görüşler var. Madem ki bu bir teoridir, ispatlanmış bir şey değildir..

Marmara Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Meral Ünal
Bize sormadılar. Zaten hem bize sormadılar hem de esas olarak eğitim fakültelerine sormalılardı. Bir de ortaöğretim kitaplarının üzerinde de çalışıyorlar keşke onlara da sorsalardı.

Mersin Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Serpil Ünyayar
Bizim bölümümüz bu konuda daha çağdaş eğitim vermeye çalışıyor. Şimdi tabii hocalardan bilgi alıyorlar ama bizim üniversite içinde de biyologlar arasında, çeşitlilik var, tahmin edersiniz. Lise kitaplarına yaratılışçı bilgilerin sokulmasından kaygı duyuyoruz. Daha çağdaş bilim insanlarından destek alınması daha uygun.

ODTÜ Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Aykut Kence
Dinsel görüşlerle bilimsel görüşler yan yana okutulamaz. Çünkü dinsel görüşler dogmadır, inançtır. İnanç sorgulanamaz. Sorgulanamayan bir şeyler eleştirilen bir şeyi yan yana koyarsak çocuk ikileme düşecektir. En azından çok küçük yaşlarda sorgulanamayan kısmı yeğleyecektir, yani dinsel açıklamayı yeğleyecektir. Çünkü dinsel açıklamada düşünmeye gerek yok. Bu gençleri büyük bir akıl tembelliğine itecektir. Bu Türkiye'nin geleceği açısından kaygı duyulması gereken bir durumdur.(MG/EÜ)

EVRİM TEORİSİ VE ÜNİVERSİTE-BİYOLOJİ ÖĞRETİM ÜYELERİ ADNAN OKTAR VE YARATILIŞÇILIĞI DEĞERLENDİRİYOR

Murat Gülsaçan-İstanbul - BİA Haber Merkezi-22 Haziran 2009, Salı-bianet.org/

Gülsaçan 20 üniversiteden akademisyenlerle konuştu. Yazı dizisinin bugünkü kısmında öğretim üyeleri Adnan Oktar ve yaymaya çalıştığı yaratılıçılık konusundaki görüşlerini açıklıyor.

Bu yıl, Charles Darwin'in 200. yaşgünü tüm dünyada Evrim Kuramı etrafında örülmüş etkinliklerle kutlanıyor. **Murat Gülsaçan,** 20 üniversitenin biyoloji bölümü öğretim üyeleriyle konuştu. Yazı dizisinin ilki **"Akademi İçin Darwin Hassas Bir Konu"** başlıklıydı. İkinci yazıda **Bilim Teknik'in Darwin kapağına sansür tartışması**

üzerine görüşler; üçüncüsüyse **öğretim üyelerinin biyoloji müfredatı ve Yaratılışçılığın müfredata girmesi üzerine görüşleri..** Yazı dizisinin dördüncü bölümünü aktarıyoruz. Türkiye medyasının evrim kuramıyla ilişkili haberlerinde en çok atıfta bulunduğu isimlerden biri olan Adnan Oktar, muhafazakar basının evrim kuramı deyince görüşüne başvurduğu ilk isim. AKP iktidarıyla birlikte etkinliği büyük ölçüde artan Oktar, kitap ve sergileriyle pek çok okul ve üniversiteye girmeyi **başardı**.
Türkiye ve yurtdışında pek çok üniversiteye bedelsiz gönderdiği Yaratılış Atlası'yla adı yaygınlaşan Oktar'ın kitaplarının bazı Avrupa ülkelerinde okullara girmesi **yasak**. Avrupa Komisyonu Parlamenterler Meclisi'nin hazırladığı "**Eğitimde Yaradılışçılığın Tehlikeleri**" adlı raporda Oktar'ın faaliyetlerine geniş yer verildi. Richard Dawkins'in web sitesindeki Yaratılış Atlası eleştirisine yapılan yorumların kendisine yönelik hakaret içerdiği ileri süren Oktar, Dawkins'in sitesine Türkiye'den erişimi **engelletti**.
Öğretim üyelerinin Adnan Oktar ve Yaratılış Atlası konusundaki düşüncelerinin az çok benzerlik gösterdiği söylenebilir. Tümü Yaratılış Atlası'nı bir şekilde görmüş ve fazla ciddiye almamış. Oktar hakkında en çok merak edilense, böylesi pahalı kitapları bastırıp dağıtacak kaynaklara nasıl ulaştığı.

Şöyle sorduk: Adnan Oktar, Yaratılış Atlası adlı bir kitap bastırıp Türkiye ve dünyada pek çok üniversiteye gönderdi. Bu, dünyada büyük yankı yaptı. Sizin üniversitenize Yaratılış Atlası geldi mi? Bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?
Anadolu Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç
Dikkate alınacak şeyler değil, bana göre. Halkın öğrenmesi için bilimin ne olduğunu öğrenmesi gerekir yani bilim toplumuna dönüşmesi gerekir. Bizim burada yapmamız gereken bence bu, bilim toplumunu yaratmak.

Cumhuriyet Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Hasan Hüseyin Başıbüyük
Evet, bana iki kez geldi o atlastan değişik zamanlarda. Ben evrim konusunda yazan biriyim. Evrim dersi veririm bölümde. Dolayısıyla da durumu izliyorum, haberdarım. Harun Yahya her halde kendi başına yapmıyor. Uluslararası bir lobi tarafından destekleniyor, kullandıkları literatürlerde öyle tahmin ediyorum ki Amerikan kaynaklı. Diğer İslam ülkelerine de pazarlıyorlar bu literatürü.

Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Can Akçalı
Ben Atlası görmedim, yollanmasını da istemiyorum. Bakmadığım için de bir fikir söyleyemeyeceğim.

Çukurova Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mustafa Canlı
Tamamen sansasyonel, reklam amaçlı, resimler orijinal ama alttaki yazılar gerçeğe uymayan, manipüle edilmiş yazılar. Amacının ne olduğunu da tam bilemiyoruz yani üniversitedeki bir hocayı buna inandıracağı mı zannetmişler bunu göndererek?

Gazi Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Eşref Yüksel
Adnan Oktar'ı hiç okumuyorum.

Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ergi Deniz Özsoy
O atlasın içinde bilim insanlarının ya da bilim eğitimi alan insanların ciddiye alacağı hiçbir şey yok. Daha önce başka yerlerde yayınlanmış fosillerden özenle çekilmiş fotoğraflar var içindeki metinler son derece gülünç, her hangi bir bilimsel bilgi aktarmıyorlar. Böyle pahalı bir malzemenin dünyanın her tarafına dağıtılıyor olması bu kurumun, kişilerin finans kaynakları hakkında insanın aklına, kuşku getiriyor. Bilim insanlarının bunlara itibar etmemesi gerekir, ikincisi bilimin ve inancın bu şekilde kötüye kullanılmasının aslında karşısında akademiklerin, eğitim bilimcilerin, hukukçuların ciddi anlamda ve sorumlu devlet adamlarının mücadele etmesi gerekir. Bu tür kitapların okul önlerinde bedava dağıtılmasıyla, öğrencilere okul önlerinde uyuşturucu satılması arasında nitelik olarak çok büyük bir fark bulunmadığını düşünüyorum.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Osman Beldüz
Geldi, duruyor kütüphanemizde, güzel resimleri var, çocuklar bakıyor lazım olduğu zaman. Okumaya, fazla karıştırmaya da fırsatımız olmadı. Yani nedir o da kendi açısından, yaratılış açısından bakıyor olaya. Bilimsel bir dergi de yayınlanan bir şey için bir bilim kurulundan ya da editörlerden filan geçmesini bekleriz. Yani onlar daha güvenilir kaynaklardır ama bu kendi fikirlerini, kendi bulduğu delillere dayandırarak yayınlamış ama bir bilim komisyonu var mı, incelenmiş mi bilemiyorum. Yani ne kadar oradaki deliller gerçekçidir onları bilmiyorum.

Marmara Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Meral Ünal
Kimya ve biyoloji bölümünde bazı arkadaşlarımıza gelmiş ama tesadüfi her halde. Bir cildini gördüm ben, çok iyi kağıda basılmış , bir şey yaptıklarını sanmıyorum attılar bir kenara duruyor yani.

Mersin Üniversitesi Biyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Serpil Ünyayar
Bu kitapları biz zaten bilimsel bulmuyoruz. Tamamen başka kaygılarla yapılan şeyler. Çok büyük bir parasal destek alıyorlar keşke bizdeki bilim insanları, evrim çalışanlar bu kadar destek alıp da ulaşabilseler herkese.

ODTÜ Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Aykut Kence
Adnan Oktar yaratılış atlasını herkese gönderdi fakat burada söz konusu olan hangi kaynakla gönderdiği, bunu soruşturmamız lazım. Çünkü o kitapları kimse okumuyor, hiçbir hoca okumuyor. Bizim bölüme 20-22 tane kitap gönderdi, bu kitaplar olduğu gibi geri iade edildi. Bana hiç göndermediler ben de onur duydum göndermedikleri için. Adnan Oktar'ın ne paleontoloji'de ne de biyoloji'de bu konularda söz söylemesine izin veren ne bir diploması ne de bir yetkinliği vardır. İçindeki desteksiz savları güzel resimlerle donatıp her tarafa dağıtmak bana en azından son derece gülünç geliyor.(MG/EÜ)

TÜRKİYE'DE DARWİN VE EVRİM TEORİSİ

29/06/2009- İsmail Özcan: Eğitimci-Radikal

Bu teori Batıdaki gibi haddini bilen, durması gereken yerde duran bir teori olarak ele alınsa Türkiye'de dindarların bu teoriden rahatsız olması için bir neden kalmaz.

2009, Darwin'in doğumunun 200. yılı olması dolayısıyla bütün dünyada ve özellikle bilim çevrelerinde "Darwin yılı" olarak değerlendirmeye alındı. 2009 aynı zamanda Darwin'nin kendisi kadar ünlü olan "Türlerin Kökeni" adlı eserinin yayımlanmasının da 150. yılı. Darwin ve eseri "Türlerin Kökeni" de, referansı bu eser olan "evrim teorisi" de bilim tarihinde lehte ve aleyhte çok yoğun tartışmaların, birçok inceleme ve araştırmaların yapılmasına; sayısız makale ve kitapların yazılmasına sebep olmuştur. Bugün de aynı tartışmalar hız kesmeden sürmektedir. Türkiye'de de akademik ve entelektüel camiada 20. yüzyılın başından beri en popüler polemik konusu Darwin ve "evrim teorisi"dir. Bununla beraber Darwin ve evrim teorisi, "Darwin yılı" ilan edilen 2009'un bitmek üzere olan 6. ayına kadar Türkiye'de pek yankı bulmadı. Bir iki gazetede ve internet sitesinde yer alan birkaç makale dışında konu üzerine eğilen olmadı. Şu ana kadar en kapsamlı incelemeler TÜBİTAK'ın yayımladığı "Bilim ve Teknik" dergisinin Haziran 2009 sayısında yer aldı. Kavgalara neden olan Mart 2009 sayısından sonra Darwin ve evrim teorisine ayrılan bu sayı polemikten uzak, ciddi, ağırbaşlı yazılarla gazete bayileri ve kitapçı vitrinlerindeki yerini aldı.
Evrim teorisinin özü; tüm canlıların ortak bir atadan türediği, insan havsalasının alamayacağı kadar çok uzun yüzyıllar içinde çok büyük evrimler geçirerek bugünkü çeşitliliğe ve mükemmelliğe ulaştığı görüşüdür. Esası bu görüş olan bu teoriyi tamamlayan iki temel öğe de Darwinizmin olmazsa olmazıdır. Bunlardan biri, canlıların genlerinde yüzyıllar içinde çok seyrek olarak bilinmeyen bir nedenle ani değişiklikler olur; buna mutasyon denir. Mutasyonla ortaya çıkacak olan genetik değişim, sonra gelen bütün kuşaklarda devam eder. Mutasyondan sonraki canlı, öncekinden daha gelişmiş ve daha mükemmeldir. Diğeri, bütün canlılar, yaşadıkları doğal ortamın koşullarına aynı ölçüde dayanıklı değildir, bu durumda dayanıklı olmayanlar ortam tarafından ayıklanır, elenir; dayanıklı olanlar varlıklarını sürdürürler. Buna "doğal seçilim" veya "doğal ayıklanma" (seleksiyon natürel) denir.
Olabildiği kadar popüler anlatımıyla Darwinizm veya evrim teorisi budur.
Görüldüğü gibi evrim teorisi, doğada ilk canlının nasıl ortaya çıktığına ilişkin bir görüş öne sürm üyor. Dolayısıyla dinlerin ilk canlıyı Tanrı'nın yarattığı, materyalizmin ise kendi kendine veya tesadüfen oluştuğu yönündeki görüş üne dair evrim teorisinin bir diyeceği yoktur. Bu radan hareketle kimi evrimciler eğer Tanrı evreni, dünyayı ve içindekileri bir kere yaratıp koyduğu doğa yasalarına göre işlemeye terk etmişse ve bir daha karışmıyorsa, bu inanç bilim ve evrimle ters düşmez, demişlerdir. İşin içinde insan denen girift varlık varken ve bu varlığın Tanrı tarafından dünyadaki her türlü duygu, düşünce, söz iş ve eylemlerinden sorumlu tutulacağı açıklanmışken Tanrı'nın işe karışmaması; teorinin en temel noktalarının tesadüflerle açıklanması herhalde dinler in kabul edeceği bir husus değildir. Her tür canlının daha baştan şimdiki çeşitlilikte ve evrimleşmişlikte Tanrı tarafından yaratıldığını söyleyen dini görüşü de, evrim teorisini temel alan bilimin kabul etmesi mümkün değildir. İşte bu mümkün olmayışların neden olduğu tartışmalar mutlu sona ulaşması mümkün olmayacak tarzda bugün de sürmektedir.
Burada bir gerçeği vurgulamak gerekir. Darwin, din ve Tanrı düşmanlığı yapmak için bilim adamlığına soyunmuş biri değildi. Eserlerinde bu konuya ait bir atıf bulunmaz. Genç yaşlarından itibaren doğanın ve canlılar dünyasının esrarını anlamaya ve çözmeye karşı olan

aşkı onu gönüllü olarak bilinen araştırmalara sürüklemiştir. Bugün Darwin ve evrim teorisi üzerinden yürütülen din-bilim, iman-akıl polemikleri Darwin'nin bunlara özel bir zemin hazırlamış olmasından kaynaklanmaz. Bir bilim adamı olarak Darwin'in büyük bir ihtirasla yaptığı gözlem ve deneyler, gerçek ve tarafsız bilim adamı dürüstlüğünün ürünüdür.
Darwinizmin Türkiye macerası Batılı ülkedekilerden çok farklı olmuş; bu teoriyi sahiplenenler ona Batı'dakinden çok fazla anlamlar yüklemişler, çok fazla önem ve değer atfetmişler; bu da inanan çevrelerle aralarında ciddi sürtüşme yaratmıştır. Tek laik Müslüman ülke olan Türkiye'de Darwinizm, laik çevreler tarafından aydınlanma devriminin ve pozitivizmin bir ürünü olarak görülmüş; akıl, bilim ve sekülerizmden yana; dogmalara dayanan din ve inanca karşı olmayı ifade eden bir simgeye dönüşmüştür.
Evrim teorisi, anavatanı İngiltere'de, diğer Avrupa ülkelerinde ve Amerika'da önemsendiği, çok değerli bilimsel bir araç olarak görüldüğü kadar eleştirilere de hedef olmaktadır. Oralarda hiç kimse bu teoriyi eleştirenleri akıl ve bilim karşıtı olmakla suçlamamaktadır. Ama Türkiye'de dinden, Tanrı'dan bağımsız olarak yine akıl ve bilim adına öne sürülen eleştiriler bile dinsel bağnazlığa bağlanıyor. Çünkü Türkiye'de evrim teorisi, eleştirilemez, dokunulamaz, sorgulanamaz bir tabu olarak kabul edilmektedir. TÜBİTAK çalışmalarında bu güne kadar bu teoriyle ilgili olarak sadece destekleyen, doğrulayan fikir, makale ve kitaplara yer verilmiş; eleştiren, irdeleyen karşı çıkan düşünce, makale ve kitap kurum yayınları arasında yer almamıştır. Darwin ve evrim teorisi taraftarlığı Türkiye'de tipik bir bağnazlık örneği dir.
İki yıl kadar önce evrim teorisi üzerindeki tartışmaların gündem oluşturduğu bir dönemde Nuray Mert şunları yazmıştı: "Evrim teorisine inananların bunu "tartışmasız bilim" makamına çıkarma çabalarına sonuna kadar karşıyım, ama bir teori olarak istenildiği kadar okutulsun. (…) Evrimci olursunuz, ateist olursunuz, deist olursunuz, sizin bileceğiniz iş, ama üzerinde tüm dünyanın hâlâ tartıştığı evrim konusunda, insanlığın içinden bir türlü çıkamadığı inanç konusunda bu kadar sığ olmaya hakkınız yok." (Radikal/18.01.2007).
Darwinizm ya da evrim teorisi, Türkiye'de bilimsel bir teori, bir hipotez, bir faraziye, bilim için lüzumlu bir kuram olarak değil bilimin ta kendisiymiş gibi takdim edilmiştir. Arşimet kanunu, yerçekimi kanunu gibi bilimsel bir kanun olarak; evrensel hakikatin şaşmaz bir formülüymüş gibi kabul görmüştür. Batıdaki mevkiinden çok farklı, çok yüksek bir mevkie yükseltilmiştir. Bu teori Batıdaki gibi haddini bilen, durması gereken yerde duran bir teori olarak ele alınsa Türkiye'de dindarların bu teoriden rahatsız olması için bir neden kalmaz. Çünkü din ve bilimin alanları da amaçları da ayrıdır. Her konuda örtüşmeleri beklenemeyeceği gibi her konuda karşı karşıya gelmeleri de bir kader değildir. Problem Darwinizmin Türkiye'de ele alınış, takdim ediliş tarzından doğmaktadır. Evrim teorisi araç yapılarak dindarlara inançlarının çağdışı dogmalar olduğu, akıl ve bilimle ters düştüğü ima edilmektedir. Bu kendilerince tereddütsüz bir gerçek olarak görülse bile, karşı tarafın hassasiyetlerine karşı bunca hoş görüsüzlük kabul edilebilir değildir.

EVRİM TEORİSİ VE ÜNİVERSİTE-"HASSAS" BİR KONU: DARWİN

Murat Gülsaçan-İstanbul - BİA Haber Merkezi-01 Temmuz 2009, Salı-bianet.org/

Murat Gülsaçan, akademisyenlerle evrim teorisi ve etrafında sürdürülen tartışmaları değerlendirdiği yazı dizisinin son bölümünde genel bir değerlendirme yapıyor ve konunun "konuşulamamasının" yarattığı sorunları vurguluyor

Bu yıl, Charles Darwin'in 200. yaşgünü tüm dünyada Evrim Kuramı etrafında örülmüş etkinliklerle kutlanıyor. Murat Gülsaçan, 20 üniversitenin biyoloji bölümü öğretim üyeleriyle konuştu. Yazı dizisinin ilki "Akademi İçin Darwin Hassas Bir Konu" başlıklıydı. İkinci yazıda Bilim Teknik'in Darwin kapağına sansür tartışması üzerine görüşler; üçüncüsü öğretim üyelerinin biyoloji müfredatı ve Yaratılışçılığın müfredata girmesi üzerine görüşleri, dördüncüsü Adnan Oktar ve yaradılışçılık üzerine değerlendirmeler, beşincisiyse üniversitelerin Darwin Yılı'yla ilgili etkinlikleri üzerineydi.

Yazı dizisinin beşinci bölümünde Gülsaçan yaptığı görüşmeler üzerinden genel olarak Türkiye'de üniversitenin Evrim Teorisi'ne yaklaşımını değerlendidiriyor.
Öğretim üyelerinin sorulara verdiği yanıtlar Türkiye akademisini yakından tanıyanlar için şaşırtıcı olmasa da, Türkiye'de evrim karşıtlığı sorununda akademinin durumunu açık seçik göstermesi açısından önemli...

Ancak genel manzarayı iyi bir şekilde tasvir etmek için yanıtlara yansımayan iki önemli noktanın daha üzerinde durmamız gerekiyor.

Bunlardan ilki, soruları yanıtlayan ya da yanıtlamayan öğretim üyelerinin büyük çoğunluğunun "Darwin ve evrim kuramı" sözcüklerini duyar duymaz içine girdikleri ruh durumu. Aldığım yanıtlardan pek azı beni şaşırtsa da bu genel ruh durumunu hissetmekten rahatsızlık duyduğumu belirtmeliyim. Bu çalışma sırasında bana çok şey öğreten bu kaygılı sesleri, uzun duraklamaları, "Nereden çıktı şimdi bu?" ve "Neden ben?" diyen zaman zaman öfkeli tavırları anlatabilmem ne kadar mümkün bilmiyorum.

Pek çok öğretim üyesi evrim kuramını "hassas", "nazik" ya da "telefonda konuşulmayacak" bir konu olarak tanımlarken kuramın derslerde ya da kamuya açık ortamlarda sağlıklı bir şekilde tartışılması nasıl bekleriz? Türkiye'de evrim karşıtlığı sorununa bir çözüm bulmak istiyorsak bu gerilimi düşürmenin yollarını aramamızın zorunlu olduğunu düşünüyorum.

Bu gerilimi biraz olsun yansıtacağını düşündüğüm pek çokları içinden birkaç örnek:

Köklü bir üniversitenin biyoloji bölüm başkanı:

"Tamam fikri olmak başka ama üniversitede her önümüze gelene her fikri söyleme yetkimiz yok. Yani bizim bir konuşma yapmadan önce talebiniz olur, iletirsiniz yazılı veya sözlü, yetki verirlerse biz çıkıp demeç veririz. Yoksa onun dışında herkes çıkıp burada demeç veremiyor üniversitede. Veren de kendi sorumluluğuna katlanır ona bir şey diyemem."

Bir başka köklü üniversitenin biyoloji bölüm başkanı:

"Hayır efendim. İstanbul'dan haber kanalıyla Darwin hakkındaki görüşlerimi siz ne yapacaksınız? Niye soruyorsunuz yani niye merak ediyorsunuz? ... Haber mi yapacaksınız? ...Haber değeri var mı bunun?"

Bir başka önemli üniversitemizin biyoloji bölüm başkanı:

"Valla bu konuda hiç bir görüşüm yok. Yani kusura bakmayın (Gülerek)... ...Biyoloji profesörüyüm ama Darwin konusunda çok ters anlatımlar oluyor. Herkes kafasına göre bir şeyler söylüyor. Kafalarına göre açıklama yapıyorlar. Ben o tip şeylere girmek istemiyorum."

Bir biyoloji bölüm başkanı tarafından yönlendirildiğim köklü bir üniversitemizin evrim dersleri veren öğretim üyesi:

"Çok hassas bir konu biliyor musunuz, yanlış bir şey söylemek istemiyorum... Korku imparatorluğu oldu kimse sesini çıkarıp bir şey diyemiyor. ...Bazı şeylere insanlar çekiniyorlar, ben de bunlardan biriyim. Her şeyi açıkça söyleyemiyorsunuz. İnsanların başına neler geldiğini az çok görüyorsunuz."

Bu durumun münferit ya da tesadüfi olduğunu düşünmüyorum. Belirli bir görüşten insanlara özgü bir durumda değil. Bu ruh halinin tüm akademiye yayılmış olduğunu söyleyebilirim. Bu korku ve çekincelerinde ne kadar haklıdırlar, ayrı bir tartışmanın konusu.

Üzerinde durulması gereken bir diğer motif de uzmana yönlendirme: Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü'nden Prof. Dr. Ali Demirsoy birkaç kez sorularımızı cevaplayabilecek uzman olarak adres gösterildi. Eğer bölümlerde konuyla ilgili bir varsa doğrudan onlara yönlendirildim. "Bizim bölümde bu konuyla ilgili kimse yok" yanıtını da almadım değil. Örneğin:

"Ben bu konuda size çok ciddi bir adres verebilir miyim? Hoca'nın (Ali Demirsoy) hiçbir çekincesi yok. Her yerde her şeyi aşmış. Kimseye minneti olmayan. Bizler (kendisi doçent) akademik hayatın başında olan insanlarız."

ya da

"Şimdi ben evrim uzmanı değilim, biyolog olabilirim ancak kendi konumla ilgili çalışıyorum. Evrimle ilgili çalışan arkadaşlarımız var, hocalarımız var değişik üniversitelerde daha uzman kişiler, onlarla bu konuları görüşmek daha sağlıklı sonuçlar doğurabilir."

Gazete köşelerinde evrim kuramı hakkında ahkam kesen köşecileri düşününce "Bu konuda uzman değilim" diyen biyoloji profesörlerinin durumu daha da ironik bir hale geliyor.

Bu durumu bu konuda uzun zamandır etkin olan iki akademisyene de sordum, Ali Demirsoy'a ulaşamadık.

ODTÜ Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Aykut Kence: Bir kere evrim kuramı biyolojinin temeli, benim uzmanlık alanım değil demek bence olacak şey değil. Bir insan

kendi disiplinin temeli olan bir kurama benim uzmanlık alanım değil derse, o zaman ne denilebilir? MEB izlediği eğitim programları ile Amerika'da Hıristiyan köktendincilerinden ithal edilmiş olan yaratılışçılığa destek veriyor. Milli Eğitim Bakanlığı'nda bakan değişimiyle bu yanlış politikadan dönülmesini dilerim. Araştırma projeleri olabilir.O nedenle de Darwin konusunda konuşurlarsa sonuçta zarar göreceklerini düşünüyor olabilirler.
TÜBİTAK'ın desteklemediği projeler desteklenseydi şu anda uluslar arası alanda çok daha iyi bir konumda olurduk. Bir bilim insanı'nın birincil görevinin her koşulda gördüğü yanlışlıkları eleştirerek, doğru bildiği yolu göstermek olmalıdır. İktidarlar bu eleştirilere göre ülkeyi yönetmek durumundadırlar. Demokrasilerde bu böyledir. Oysa ülkemizde eleştirenler hiç kabul görmüyorlar. Ben en çok şunun için üzülüyorum. Deneyim ve birikimlerden yararlanılacağına, bunlar bir kenara itiliyor. Dünya'da evrim konusunda her yıl binlerce araştırma ve yayın yapılıyor. Türkiye bu konuda araştırma ve yayın yapan ülkelerin çok gerisinde. Oysa evrim kuramı geliştirdiği teknolojilerle günlük yaşamımıza girmiş durumda. Hem bilimi reddedip hem de onun nimetlerinden yararlanabilmek uzun vadede sürdürülebilir değildir.

Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ergi Deniz Özsoy: 12 Eylül darbesi büyük sekte vurdu üniversitelere her şeyden önce, üniversitelerin içi son derece boşaldı. Şimdi bir akademisyenin yaptığı meslekle ilişkisinin para kazanmak veya pozisyon elde etmekten çok çok öte de bir yerde duruyor olması lazım. Dolayısıyla üniversite maalesef Türkiye'de anlamını içerik olarak yitirmiş durumda. Üniversiteyi, üniversite yapan özgür düşüncenin, bilimsel olarak bakabilmenin bütün sütunları sanki yıkılmış gibi gözüküyor. Bir de tabii ki bu evrim konusu çok nazik bir konu olarak kabul ediliyor: Dini inançlar meselesinden bahsediyorum. Aslında durum böyle değil: evrim karşıtları bu noktaya çekmek isteseler de durum böyle değil. Dolayısıyla bilim insanlarının, bilimin pozisyonunu başkalarına aktarmak özellikle popüler olarak aktarmak kaygısının öncelikli olması lazım. Ara kadroların, eğitim bilimcilerin, evrimsel biyologların evrimin ne olduğunu, bilinçlendirerek aktarması lazım insanlara. Tabii öğretim üyelerinin bu ataleti bence Türkiye'deki üniversite içeriğinin ataletiyle çakışıyor zaten. Dolayısıyla TÜBİTAK'ta kapak değiştirilir, Adnan Oktar kitap basar ancak en vahim şey. Bence onlardan çok daha vahim olan şey üniversitenin maalesef bu tür bilim düşmanlığına karşı sağlam, olması gereken bir duruşu sergilemek yerine sessiz kalması.(MG/EÜ)

İSLAM MEDENİYETİNDE EVRİM DÜŞÜNCESİ

31 Temmuz 2009-sonsuzlukkulesi

Özellikle son yıllarda Evrimsel sürecin bir Yaratıcı'yı reddetme anlamına geldiği yönünde yoğun bir propaganda ile karşı karşıyayız. Belirli bâzı odakların çıkartmış olduğu yayınlar, inançlı insanları "Evrim ile Yaratıcı arasında" bir seçim yapmaya zorlamakta ve Evrimin bilimsel bir teori olduğunu kabul edenleri Kutsal metinleri reddetmekle etiketlemekte.

Hâlbuki, İslam Medeniyetinde, Abbasilere kadar olan dönemde, Tanrı'nın yoktan var ettiğinin değil, Ahmed bin Muhammad Ali Miskeveyh (11. yy), İbnu'l-Heysem, Nasiraddin

Tusi (13. yy), Al Biruni (10. yy), Al Cahiz (8. yy) ve Al Nazzam, İhvanuSSaffa, ibni Nefis (13. yy), İbn Tufeyl (12. yy), Cabir bin Hayyan (9. yy) Muhammed Zekerriyyâ el-Kazvînî, İbn Haldun, Kınalızâde Ali Efendi gibi müslüman bilim insanlarının eserlerinde evrim düşüncesinin izlerini görüyoruz. Bu dönemin sonuna kadar "yaratılış inancı" "evrim düşüncesi" ile tamamen paralel gitmesine ve doğal karşılanmasına rağmen bundan sonraki dönemlerde bu inanıştan ayrılmalar baş gösteriyor. Dînî açıdan Abbasilere kadar olan dönemde "yaratılış ile evrim" paralel düşünce sistemleri olarak giderken, ortaçağda bilimin Katolik Kilisesi ile ters düşmesi (Evrenin merkezine insanı koyması, ~İsa'nın Tanrı'nın oğlu olması hasebiyle insanların da maymun benzeri varlıklardan gelemeyeceği düşüncesi) sonrasında İslam dünyasının da bundan nasiplenmiş olması, evrimci düşünce sisteminin de popülerliğini yitirmeye başlamasına neden olmuştur. Fakat gene de İslam medeniyetinde İbn-i Sina'nın eserlerinde ve 12. yüzyılda İbn-i Tufeyl'de hayatın bazı madde ve gazların kimyasal bileşimi ile oluştuğunu belirtmesi, evrim düşücesinin gene de varlığını devam ettirdiğinin bir göstergesidir.

Miskeveyh, El-Fevzü'l-Asgar eserinde evrimleşmeyi, Darwin'den tam 850 yıl önce incelemiş ve şöyle yazmıştır: yüksek alemden inen nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekamül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir.

Bununla birlikte dînî açıdan yorumlara bakacak olursak Osmanlı bilgini Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın (18. yy) Marifetname'sinde geçen "Bu şerefli vücudun yükseliş başlangıcı madenler olmuştur ki, onların başlangıcı kaygan çamurdur. Sonra ondan taşlar mertebesine yükselmiştir. Ta iş ve sûrette insana benzeyen nesnas (büyük bir maymun türü) ve maymun mertebesini bulmuştur. O mertebeden dahi yükselip insan suretine gelmiştir" (Cilt I, s.71) satırları da son dönemlerde bile hayatın kökenlerinin evrim temelli olarak açıklanabileceğini net bir şekilde gösteriyor.

Mevlana'nın eserlerinden de bu konuya işâret edebileceğini düşündüğümüz alıntılarla yazıyı noktalandıralım.

"Fihi Mafih" (Ne Varsa İçindedir) adlı eserinden:

"Mesela önce toprak ve cemaddın (cansızdın), seni bitki âlemine getirdi; bitki âleminden 'alaka (kan)' ve 'mudğa (et)' âlemine sefer ettin. İşte keramet budur… Bunu inkâr etme ve sana bundan haber verirlerse kabul et."

"Divan" adlı eserinden:

"İlkin, maden idin, sonra bitki, 'Bilahare hayvan oldun: Bu gözlerinden nasıl gizli kalacaktır?' Bundan sonra, bilgi, akıl ve imanla donatılmış insan oldun."

Ünlü Mesnevi'sinde de birkaç yerde benzer sözler yer alıyor:

"Ben de cansız varlıktan oldum, biten, boy atıp gelişen nebat (bitki) oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten ne diye korkacakmışım?"

“Hiçbir şeyden haberi olmayan cansızlardan, gelişip boy atan bitkiye, bitkiden yaşayış, dertlere uğrayış varlığına. Sonra güzelim akıl-fikir, ayırt ediş varlığına geldin; ondan sonra da beş duyguyla altı yönün dışına varacaksın.”

“İnsanoğlu önce cematlarda (cansızlarda) zuhur etti, sonra cematlardan nebatlara geçti. Yıllarca o fidanlardan bir fidan gibi yaşadı, çok farklı olan cemat halinden habersiz. Nebati halden hayvani hale geçince, nebat halinden hiç bir şey hatırlamadı, nebatlar âlemine duyduğu meyilden başka. Bilhassa ilkbahar ve çiçekler açtığı zamanda. Yine biliyorsunuz ki Ulu Yaratıcı insanoğlunu hayvan durumundan insan haline çıkardı. Böylece insan iklimden iklime geçti, şimdiki gibi akıl irfan ve kudret sahibi oluncaya kadar. Evvelki akıllarından hiç bir hatırası yoktur, şu anki akıl durumu da değişecektir.”

Sanırım isimlerini zikrettiğimiz müslüman bilim adamları ve düşünürlerinin ifâdeleri Evrimsel süreci kabul etmenin Yaratıcı’yı reddetmek anlamına gelmediği, hatta gerçeğin bu olduğu; ama sonradan saptırıldığı noktasında bir açıklama olabilir.

MUTÂD OLDUĞU ÜZERE DARWİN!

10 Ağu 2009, Pazartesi-Gökhan Özcan-yenisafak

Döne döne tartıştığımız, konuşmaktan bıkmadığımız usanmadığımız bazı konu başlıklarımız var. Siyasetin sıcak gündem maddelerinden sosyal çatışma noktalarına, din odaklı tartışmalardan kültürel gerilimlere kadar akla gelebilecek her konuda birkaç yalama olmuş meselemiz mutlaka bulunuyor. Biz bıkıp usansak medya geçip gitmemize izin vermiyor. Tam unutmaya başlamışken medya yeni hamlelerle soğutulmuş ateşleri harlatıyor, üzerinden atlayıp geçtiğimiz engelleri alıp yeniden yolumuzun üstüne koyuyor. Bir küçücük medya kıvılcımıyla aştığımız bütün o polemik başlıklarına, bütün sürtünme noktalarına anında geri dönüyor, atışmaya kaldığımız yerden yeniden başlayıveriyoruz.

Bakınız şu sıra yine Darwin tartışmaları raflardan indirildi. Körükler kuruldu, ateş canlandırıldı. Peki nereden icap etti bu? Böyle bir tartışmayı yeniden hatırlara getiren bir hadise mi yaşandı? Hayır, böyle bir şey olmadı. Sadece reyting derdine düşen medya mutfaklarından biri, konuya sıkışınca eski defterleri karıştırdı. Tutuşmaya müsait psikolojileri bir araya getirdi, ateş kendiliğinden yanıverdi.

Darwin teorisi bizim tartışmakla bir yere varamadığımız hadiselerden biri… İki taraf meydana geliyor, konu masaya yatırılıyor, taraflar yorgunluktan düşüp bayılıncaya kadar ihtirasla tartışılıyor, sonra fikrinde milim kıpırdama olmadan herkes yoluna gidiyor. Bu ülkede yaşayan insanların büyük kısmı insanları da, dünyayı da, hayatı da Allah"ın yarattığına inanıyor. Ben de onlardan biriyim. Sayıca daha az da olsa başka teorilere inananlar da var. Darwin teorisi, rastlantı teorisi, olasılık teorisi vs… Konu esasta elbette tartışılabilir bir konu… Ama bizim ülkemizde aslında bu konu asla adam gibi tartışılamıyor. Konu masanın üstüne konuluyor ve bu konu dışında ne varsa tartışılmaya başlanıyor. Bir tarafın diğerini ikna etme ihtimali yok aslında. Çünkü iki tarafı tartışmaya tutuşturan şey; insanın, dünyanın ve hayatın nasıl ortaya çıktığı merakı değil! Biz bu mesele üzerinden neredeyse bir asır önce yaşadığımız kültürel travmanın ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan kimlik kırılmasının hesabını görmeye çalışıyoruz karşılıklı olarak. Siz buna Doğu-Batı çatışması da diyebilirsiniz,

geleneksel-modern itişmesi de diyebilirsiniz, başka bir sürü şey de diyebilirsiniz. Aslında kavga hep aynı kavga… Mesele aynı mesele…

Bu ülkede her tartışma başlığında neyi paylaşamıyorsak, bu meselede de onu paylaşamıyoruz. Bilimsel verilerle oluşturulmuş iki zıt veri dosyasıyla ne anlaşmak, ne uzlaşmak imkânı var. Çünkü konu bundan çok daha derin bir konu… Bilimin iki ayrı tezinin birbiriyle çatışması değil bu… İnançlarla bilimin çatışması da değil… Bu konu özünde iki ayrı inancın çatışmasıdır. İnançlı insanlar varlığı başı ve sonu olmayan sonsuz kudret sahibi bir yaratıcının yarattığına iman etmişler, bunun her şeyi açıkladığına inanmışlardır. Diğer insanlar da bu açıklamayı ikna edici bulmamış, başka açıklamalara yönelmişlerdir. Dolayısıyla iki tarafın varlığa dair kavrayışları uzlaşmaz biçimde birbirinden farklıdır. Kim iki tarafın maddi bir zeminde uzlaşabileceğine inanıyorsa, çuvallamaya mahkûmdur.

Bence gelecek nesillerin bu konudaki kararında temel belirleyici de, yeryüzünde hangi tarafın duruşunun daha doğru göründüğüyle ilgilidir.

BİR PROBLEM ÇÖZÜM METODU OLARAK EVRİM KURAMI

Duygu Ozpolat-August 24, 2009-evrimcaliskanlari.wordpress.com/

Evrim kuramının sadece biyolojik bilimlerdeki düşünüşe değil, başka alanlardaki yaklaşımlara da ne kadar etkisi olduğunun en ilginç örneklerinden biri bilgisayar bilimlerinin bir parçası olan evrimsel programlama. Evrim kuramının bu alandaki uygulamalarının neler olduğunu, siz Evrim Çalışkanları dostlarının da en az bizim kadar merak edeceğinizi düşündük. **Pardus** geliştiricilerinden, biyonanoteknoloji ve bilgisayar bilimleri alanında doktora öğrencisi **A. Murat Eren**'den rica ettik, bizler için yazdı:

İnsan algısının ve hayal gücünün daraldığı bir çok noktadan üç tanesinin temelinde şunların yattığını düşünüyorum:

1. Sınırlı paralel düşünme kabiliyeti (ve dolayısıyla paralel süreçlerin gücünü kestirmenin zorluğu).
2. Rasgeleliğin küçümsenmesi (ve dolayısıyla her makul sonucun arkasında bilincin aranması eğilimi).
3. Karmaşık tasarımların basit süreçlerin bir sonucu olamayacağı düşüncesi.

Tartışılabilecek onlarca dar boğazdan bu üç taneyi seçmemin sebebi üçünün de, evrim kuramının biyolojik çeşitliliği açıklamak için ortaya koyduğu mekanizmanın çok temel bileşenleri olması. Dolayısıyla bu üç algı pürüzü bir anlamda insanların evrim kuramının gücünü anlayabilmelerini de zorlaştırıyor.

Bu üç tanenin bir diğer ortak noktası ise bilgisayar bilimleri alanında faaliyet gösteren kimselerin, karşılaştıkları klasik problemler ve onların çözümleri sayesinde daha kariyerlerinin başlangıcında kendilerini bu engellerden azat eden bir vizyona kavuşmaları. Belki biraz da bu avantaj yüzünden bilgisayar bilimleri, evrim kuramını anlama ve ondan en etkin şekilde yararlanma noktasında biyolojinin hemen arkasında.

Birisi evrim kuramının beni ilgilendiren kısmını ifade etmemi istese şöyle derdim: “evrim kuramına göre tanık olduğumuz biyolojik çeşitlilik, basit süreçlerin paralel şekilde işlemesi esnasında rasgeleliğin çeşitli noktalarda devreye girmesi ve ortam koşullarının dayattığı uygunluk kriterlerinin bir denge oluşturması ile ortaya çıkmış“. Daha soyut, daha az kaba ve evrim kuramını bilgisayar bilimleri içerisinde de yer edinebilir şekilde yeniden ifade etmeye çalışacak olsam ise şöyle derdim: “her bir canlı türü dünya probleminin olası çözüm uzayından evrim kuramı tarafından bulunup çıkarılmış optimum çözümlerdir“. Bu yaklaşımım şüphesiz evrim kuramını bilgisayar ortamında doğru tanımlanmış problemlerin çözümü için kullanılabilir bir kıvama getirirdi.

Peki gerçekten “basit süreçler“, “paralel işleme” ve “rasgelelik” seçilimin diktatörlüğü altında harmanlandığında ortaya dahiyane şeyler neredeyse kendiliğinden çıkabilir mi?

Problemleri ardışık adımlarla çözme alışkanlığımız paralel çözümleri tezahür etmekte güçlük çekmemize sebep oluyor. Sınırlı paralel düşünme kabiliyetinin, yanıtı aslında çok basit olan bir soruyu nasıl bir bulmaca haline getirebildiğine dair örnek olarak klasik bir problem olan “nehri geçmeye çalışan yamyam ve misyonerler” verilebilir. Soru şöyle: 3 yamyam ve 3 misyoner bir nehri geçmek zorundadır. Bunu yaparken her seferinde yalnız iki kişi taşıyabilen bir sandal kullanmaları gereklidir. Ayrıca sandalı her turda bir kişi geri getirmelidir. Herhangi bir kıyıda yamyamların sayısı misyonerlerin sayısından daha fazla olursa yamyamlar misyonerleri yemektedir. Dolayısıyla karşıya geçiş işlemi öyle bir düzen ile tasarlanmalıdır ki misyonerler ve yamyamlar -kimse birbirini yemeden- karşı kıyıya geçebilsinler (bulmacanın bir benzetimini buldum, dilerseniz devam etmeden önce çözmeyi deneyebilirsiniz).

Bu problemin bilgisayar yoluyla çözümü çok basit. Eğer biz de olası karşıya geçiş düzenlerinin tamamını aynı anda düşünüp paralel şekilde işletebilseydik bu çözüm uzayı içerisinde herkesin sapasağlam karşıya geçtiği düzeni çok kısa sürede seçip çıkarabilirdik … ve muhtemelen dünya şampiyonu satranç ustası Garry Kasparov da IBM’in Deep Blue isimli bilgisayarına satrançta yenilmezdi. Hoş, Kasparov daha sonra yenilgiyi kabul etmemiş, IBM’in hile yaptığını, çünkü bilgisayarın kendisine karşı “derin bir zekâ ve yaratıcılık” ile oynadığını hissettiğini söylemişti… O zamanlar birileri Kasparov’un bu iddiasını, insanın yalnızca kendisine yakıştırdığı kurnazlık ve dehanın, tüm olasılıkların çok uzun adımlar boyunca denenip değerlendirilebildiği koşulda bir makine tarafından dahi taklit edilebilecek bir yetenekten ibaret olabileceği fikrine muhalefet etme arzusuyla ortaya çıkmış hüzünlü bir tepki olarak gördü mü, bilemiyorum.

Aradan geçen 12 yılda bilgisayarların hesapsal kabiliyetlerindeki parabolik ivmeye bağlı olarak bazı şeylere şaşırmamayı öğrendik…

Satranç gibi kuralları ve çözümü çok belirgin olan bir oyun için uzun adımlar boyunca deneme ve değerlendirmeyi paralel şekilde yapabilmenin sunduğu avantajı görmek zor olmasa da evrim kuramının gücünü anlamak için bunu görmeyi başarmış olmak yeterli değil ne yazık ki. Çünkü satranç oyununun kuralları sayesinde “amaç” ve “kazanma durumu” belli olduğu için, paralel devam eden süreçlerden hangilerinin bu hedefe yakınsadığı kolayca kontrol edilebilir iken evrim, tamamen amaçsız. Buradan yola çıkarak “sonucun ne olması gerektiğini bilen bir mimarın olmadığı durumda paralel süreçlerin marifeti pek bir anlam ifade etmez” denebilir. Bu düşünce, kısmen doğru olsa da, mevzu evrim olduğunda mimarın

potansiyelini abartırken rasgeleliliğin gücünü küçümseyen, insanca, fakat hatalı bir varsayımın sonucu.

Son söylediğim şeyin bir diğer telaffuzu ise bilincin olmadığı yerde rasgeleliğin makul sonuçlara vesile olabileceği.

Rasgeleliğin nelere kadir olabildiğine uzun yıllar boyunca bilgisayar grafikleri üzerine çalışmış olan Karl Sims'in 1990 yılında yaptığı ilham verici bir çalışmasından yola çıkarak yaklaşmak istiyorum. Sims, "Bilgisayar Grafikleri için Yapay Evrim" isimli çalışmasında Lisp programlama dilinde sembolik ifadelerin mutasyonu yolu ile iki boyutlu görüntüler oluşturan bir evrim benzetimi uygulaması hazırlamış. Öyle ki, Sims'in uygulamasının oluşturduğu resimlerin herhangi bir pikselindeki renk bilgisi bir takım eşitliklerle hesaplanıyor ve bu eşitliklerin kaynağı da standart Lisp fonksiyonları, vektör transformasyonları, yapısal gürültü (noise) üreticileri ve görüntü işleme fonksiyonları gibi dar bir ifade setine dayanıyor. Set içerisinde yer alan fonksiyonların her birisi son derece basit işler gerçekleştiriyorlar ve tek başlarına karmaşık işlevleri yok. Lisp biliyor olduğunuzu ya da aşağıdaki fonksiyonların her birinin ne iş yaptığını tam olarak anlayacağınızı varsayıyor değilim, fakat basitliklerine dair bir miktar da olsa fikir vereceğini tahmin ettiğim için fonksiyon listesine yer vermek istedim:

+, -, *, /, mod, round, min, max, abs, expt, log, and, or, xor, sin, cos, atan, if, dissolve, hsv-to-rgb, vector, transform-vector, bw-noise, color-noise, warped-bw-noise, warped-color-noise, blur, band-pass, grad-mag, grad-dir, bump, ifs, warped-ifs, warp-abs, warp-rel, warp-by-grad.

Bu listede yer alan her bir fonksiyon belirli sayıda parametre alıp bir x,y koordinatında yer alan piksel için renk bilgisi hesaplıyor.

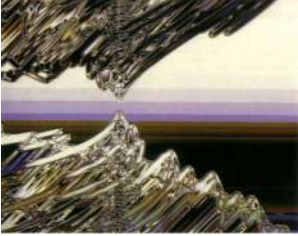
Sims, bu ifadelerin ortaya çıkardığı görüntüleri insanlara 16 değişik monitörde gösteren bir sistem hazırlıyor. Arka planda çalışan uygulama ise izleyicilerin önünde daha çok vakit geçirdiği monitörlerdeki resimlerin daha çok tercih edildiği varsayımı ile, bu ilgi çeken resimlerin mesulü olan Lisp ifadelerini çiftleştirerek ve ortaya çıkan ifadeler üzerinde rasgele mutasyonlar ifa ederek yeni nesil ifadeler, dolayısıyla yeni nesil resimler oluşturuyor. İzleyicilerin ilgilenmediği resimleri ortaya çıkaran Lisp ifadeleri ise haliyle yavaş yavaş bu döngünün dışında kalıyor ve siliniyorlar. Bu süreç başta basit ve kısa olan ifadelerin adım adım daha karmaşık -ya da daha az karmaşık- hale gelmesini ve bir anlamda, hasbelkader orada bulunan ve bu görüntülere dair tercihleri yapan insanların hoşuna giden bir noktaya doğru evrilmesini sağlıyor.

Sims'in, 10 ila 40 nesil sonra ortaya çıkan görüntülere verdiği örneklerden birisi şu:

Bir diğer örnek de şu:

Daha önce bahsettiğim set dışında hiç bir fonksiyonun kullanılmadığı, tamamen rasgele mutasyonlar ile ortaya çıkmış olan ve yukarıdaki görüntüyü oluşturan Lisp ifadesi de şöyle:

(cos (round (atan (log (invert y) (+ (bump (+ (round x y) y) #(0.46 0.82 0.65) 0.02 #(0.1 0.06 0.1) #(0.99 0.06 0.41) 1.47 8.7 3.7) (color-grad (round (+ y y) (log (invert x) (+ (invert y) (round (+ y x) (bump (warped-ifs (round y y) y 0.08 0.06 7.4 1.65 6.1 0.54 3.1 0.26 0.73 15.8 5.7 8.9 0.49 7.2 15.6 0.98) #(0.46 0.82 0.65) 0.02 #(0.1 0.06 0.1) #(0.99 0.06 0.41) 0.83 8.7 2.6))))) 3.1 6.8 #(0.95 0.7 0.59) 0.57))) #(0.17 0.08 0.75) 0.37) (vector y 0.09 (cos (round y y)))))

Her bir nesilde rasgeleliğin her yöne gelişi güzel saldırması ile meydana çıkan görsel kaos, seçilimin rehberliğinde bilinçli gibi görünen bir süreci besliyor ve kural setini tanımlayan kişinin baştan öngörmediği –adeta bir tasarımcının elinden çıkmış gibi görünen- sonuçlar ortaya koyuyor. Tamamen teknik detay olarak gördüğüm için açıklamaya değer bulmadığım "çiftleşme", "rasgele mutasyon" gibi adımları Sims'in bilgisayar programında nasıl gerçeklediğini merak ediyorsanız makalenin tamamına göz atabilirsiniz (http://www.karlsims.com/papers/siggraph91.html).

Sims'in çalışmasının güzel resimler dışında bana göre iki önemli sonucu daha var. Birincisi rasgeleliğin, "öngörülmeyenin" de denenmesi için yabana atılmaması gereken bir itki olduğu ve uzun vadede bilinç ile karıştırmaya yatkın olduğumuz makul sonuçları ortaya çıkarabileceği. İkincisi ise çok normal olan beklentilerimizin aksine, bir tasarımın karmaşık olmasının ne bu tasarımı ortaya çıkaran süreçlerin ne de bu süreçler içerisinde kullanılan araçların karmaşık olmasını gerektirmediği. Bu iki sonuç da evrim kuramının gücünü aslında nereden aldığına dair düşünmeye başlamak için ciddi ip uçları veriyor.

Peki evrim kuramı gerçekten problem çözme yeteneğine sahip mi? Pratikte gerçek hayat problemlerine uyarlanmışlığı var mı? Bu soruların yanıtları "görünen o ki, evet" ve "evet". Yazının kalan kısmı bununla ilgili.

Mesleki birikiminin bir sonucu olarak hem paralel süreçler ile neler yapılabileceğini hem de basit kural setleri ile karmaşık sistemler ortaya çıkarılabildiğini pek iyi bilen bilgisayar bilimcilerinin, bilgisayarla problem çözme kabiliyetini bir üst seviyeye çıkarmak ümidiyle evrim kuramına ilgi duymaya başlamaları çok fazla sürmemiş. Evrim kuramının nimetlerinden yararlanan bu tekniklerin tümü, bilgisayar bilimlerinde Evrimsel Hesaplama başlığı altında 80'li yılların sonlarından itibaren artan bir ivme ile incelenmeye başlanmış ve halâ değişik problemlere adapte edilmeye çalışılıyor (erişiminiz varsa ve göz atmak isterseniz bu alandaki çalışmaların yayınlandığı bir çok bilimsel dergiden önde gelen iki tanesinden birisi MIT'den Evolutionary Computation, diğeri de IEEE'den Transactions on Evolutionary Computation).

Bilgisayar bilimlerinin çok uzun süredir değişmemiş olan temel gayesi "optimum çözümler bulan algoritmalar üretmek". Daha az kaba hale getirmek için bu cümle "optimum çözümleri makul zamanda bulan algoritmalar üretmek", daha da az kaba hale getirmek için "-yerel minimum/maksimumlarda takılmayan- global optimum çözümleri makul zamanda bulan algoritmalar üretmek" şeklinde revize edilebilir olsa da mevzunun özü "optimum" kelimesinde saklı. "Optimum" denen şeyi bulmanın çok fazla parametre, çok fazla boyut olduğu durumda ne kadar güç olabildiği konusunda yeterince dirsek çürütmüş bir bilgisayar insanının, evrim kuramının çizilen bir sınır içerisinde elde edilebilecek en ~~mükemmel~~ optimum çözümlerin bulunabilmesi için ihtiva ettiği gerekli-yeterli dehayı kaçırması neredeyse mümkün değil. Evrim kuramı bilgisayar bilimleri penceresinden değerlendirildiği zaman, bence, son derece "sezgisel", son derece "elbette" bir kuram. O kadar ki, eğer biyologlar bu kuramı ortaya atmış olmasalardı bilgisayar bilimleri karmaşık ve çeşitli problemlerin karmaşık olmayan araçlarla çözümü için yöntemler araştırırken benzer bir kuramı çoktan geliştirmiş olabilirdi.

Bilgisayar bilimlerinin Evrimsel Hesaplama'sı tarihi nedenler ve bir takım temel farklar nedeni ile kendi içerisinde evrimsel stratejiler, evrimsel programlama, genetik algoritmalar, genetik programlama gibi farklı dallara ayrılmış olsa da, ortaya çıkan uygulamalarının problem çözümündeki yaklaşımları birbirine benziyor. Hatta akışlarını şu şekilde genellemek mümkün:

1. i = 0 olarak belirle.
2. Rasgele bir P(i) başlangıç popülasyonu üret.
3. Popülasyon sabitlenene kadar ya da maksimum i değerine erişilene kadar aşağıdaki adımları tekrarla:

– P(i) içerisindeki her bir bireyin fit olma durumunu (seçilim değerini) değerlendir,
– Fit olma değerlerine göre ebeveynler seç,
– Çiftleşme (crossover) ve rasgele mutasyonlar ile yeni bireyler oluştur ve P(i+1) neslini elde et,
– i değerini bir arttır.

Yukarıdaki akışın Sims'in çalışmasındaki adımlar ile örtüştüğünü görebildiğinizi tahmin ediyorum. Örneğin, Sims'in çalışmasındaki iki boyutlu görüntüler yukarıdaki akıştaki 'birey'lere tekabül ediyor (burada meraklı biyolog için bir ayrıntı: iki boyutlu görüntüler fenotiplere, o görüntüleri oluşturan Lisp ifadeleri de genotiplere denk geliyor). Bir bireyin fit olma durumu görüntülerin karşısında vakit geçiren izleyiciler tarafından

değerlendiriliyor, karşısında fazla vakit geçirilen bireylerin seçilim değeri yüksek olduğu varsayılıyor ve ebeveyn olarak seçiliyor, ilgi görmeyen görüntülerin ise seçilim değerinin düşük olduğu varsayılıyor ve P(i+1) popülasyonu üzerinde etkileri olmuyor, vesaire.

Bilgisayar bilimlerinin Evrimsel Hesaplama'dan destek alarak üstesinden geldiği pratik problemler arasında veri iletimini maksimuma çıkarmak için optik fiber mikro-tasarımı, optimum akustik özelliklere sahip konser salonu planlanması, süpersonik hava taşıtları için optimum kanat tasarımı, maksimum kapsama alanı için optimum uydu yörüngelerinin hesaplanması, elektrik geçirgenliği olan karbon temelli polimerlerin tasarlanması, elektrik üretimini maksimuma çıkaran optimum rüzgar değirmenlerinin tasarlanması, dizel motorların etkinliğinin arttırılması gibi enteresan çalışmalar var.

Örneğin Boeing firması, Boeing 777'nin motoru içindeki türbin geometrisinin nasıl olması gerektiğine dair hesaplamaları bir de evrimsel algoritmaya devretmeye karar vermiş ve sürecin sonunda elde ettikleri sonuç önceki tasarıma göre %1 yakıt tasarrufu sağlayan bir tasarım imiş (motor ve içindeki bileşenlerin performansını yükseltmek için çalışan mühendis ordusu düşünüldüğünde, eldeki tasarımın %1 yakıt tasarrufu sağlayacak şekilde güncellemenin ne kadar ciddi bir iyileştirme olduğunu tahmin edebilirsiniz). Boeing firması yeni nesil uçakların kanat tasarımlarını da evrimsel hesaplama metotlarına devretmiş.

Bendeniz de, -daha yakın, daha küçük bir örnek olarak- bir süredir destek vektör makineleri (support vector machines) ile moleküler sinyallerin sınıflandırılması için inşa ettiğim modelleri belirlerken kullandığım kernel parametrelerinin optimum değerlerini bulma işini evrimsel hesaplama metotları ile çözülebilecek bir probleme dönüştürmeye çalışıyor ve evrim kuramının nimetlerinden bu şekilde faydalanmaya hazırlanıyorum.

Evrimsel Hesaplama alanının ilgi çekici bir alan olmasının en önemli nedeni biraz da, Barış'ın geliştirdiği bir uygulamanın, verilen bir problemin çözümü için Barış'ın başka türlü bulmayı beklemediği etkinlikteki bir çözümü bulabilmesi olasılığı. Evrimsel Hesaplama şemsiyesi altındaki metotların bunu ne kadar başarılabildiği ziyadesiyle problem bağımlı olsa da, biyolojik çeşitlilik ve biyolojik sistemlerin optimumluğunu en mantıklı şekilde açıklayan evrim kuramının, bilgisayar bilimlerinin platonik "optimum" gayesine yanıt olmaya en çok yaklaşmış çözümleri sunduğu söylenebilir.

A. Murat Eren, New Orleans, ABD'de biyonanoteknoloji ve bilgisayar bilimleri alanında araştırma yapan bir doktora öğrencisi.

İletişim: a.murat.eren [at] gmail.com, **web:** http://meren.org

TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNDE EVRİM

Aykut Kence-Ağustos 30, 2009-realityofevolution.wordpress.com/

1930′lar

Tarih ders kitapları dünyanın ve insanın evrimini anlatarak başlamaktaydı.

"…kitabımızda insanın tarihine girmeden önce, kainat, dünya ve insan hakkında zamanımızın ilme dayanan teorilerini aktardık ve açıkladık ve bunu yaparken batıl fikirlerden sıyrılarak, tarihi gerçekliği kavramaya çalıştık"

Afet İnan

1940′lar

Tarih ders kitaplarından ilk bölümler çıkarılmış ve tarih Yontma Taş Devri ile başlatılmıştır.

1960′lar

Biyoloji derslerinde olaylar doğal izahları ile açıklanıyordu:

"Öyle ise, tufanlarda canlıların ortadan kalktıkları, yeniden yaratıldıkları; türlerin sabit olduğu fikirleri doğru değildir"

1962 tarihli Biyoloji Ders Kitabı

1970′ler

"…liselerde okutulacak biyoloji kitaplarını, biyokimya kitaplarını, Allah'ın adıyla bizim adamlarımız, dinimize, kökenimize inanmış, bağlı kimseler hazırlasınlar…"

Fethullah Gülen

"Türk-İslam kültürünün aşağılanan unsurlarının çıkarılması, İslami değerlerin öne çıkarılması ve pozitivizmin dışlanması…"

1976-Tek Kitap Rejimi'nin Amaçları
39. T.C. Hükümeti (AP -MSP -MHP - CGP)

1980′ler

Fethullah Gülen'in Türk biyoloji eğitimi konusundaki dilekleri 1985 yılında Vehbi Dinçerler'in Milli Eğitim bakanlığı sırasında gerçekleşme yoluna girmiştir. Lise biyoloji ders programına ABD'li köktendincilerle işbirliği içinde evrime seçenek olarak yaratılış görüşü eklenmiştir. Lise din kültürü ve ahlak bilgisi ders kitaplarında da aynı şekilde Darwin'in evrim kuramı çarpıtılmıştır.

"1980'li yılların ortalarında bir gün Yaratılışı Araştırma Enstitüsü (ICR) Türk Milli Eğitim Bakanı sayın Vehbi Dinçerler'den, davetsiz bir telefon aldı. Dini bütün bir müslüman olarak Mr. Dinçerler yaratılışa inanıyordu (yaratılışın Kur'an'daki anlatımı İncil'deki ile hemen hemen aynıydı). Türk Hükümetinin bir üyesi olarak, tüm eğitim sistemine vakıf olduğu için okullarında baskın olan laik temelli salt evrim öğretimine son verip, bunun yerine yaratılış ve evrime eşit zaman ayrıldığı iki modelli bir sistemi getirmek istiyordu. Bunun sonucu olarak yaratılışın bilimsel (İncildeki değil) kanıtlarını içeren ICR'ın çeşitli kitapları Türkçe'ye çevrildi ve Türkiye'de tüm okul öğretmenlerine dağıtıldı."

Institute for Creation Research (ICR) – Acts and Facts

BEŞERDEN "İNSAN"A… -3

05 Eylül 2009 Cumartesi - Bülent Şahin Erdeğer -haksozhaber

Kaldığımız yerden devam edelim…

Evrim Kuramı'nın Kilisenin dogmalarını tartışmaya açmasının ardında Hristiyan teolojisini ve insan algısını da tartışmaya açıyordu. Kilise'ye göre insan **"Tanrı'nın sureti"**nde yaratılmıştı ve Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisiydi. Dolayısıyla Kilise "İnsan'ın doğaya hükmettiği Tanrı adına Doğaya egemen olduğu insanın merkezde olduğu" bir tabiat anlayışı geliştirdi. Bu sebeple Kainatta merkez dünya Dünyada da merkez insandı. Oysa Bilimsel keşiflerle kainatta merkezin dünya olmadığı aksine dünyanın güneşin etrafında döndüğü kanıtlandı. Bu yüzden Kopernik ve Galileo zor zamanlar geçirdiler…

Kilise'nin "Yaratılış"ı: Statik, Bilim'in Keşifleri: Dinamik

Kilise'ye göre dünya statik biçimde bir anda yaratılmış ve hiçbir değişme geçirmeden bugüne kadar var olagelmiştir. Dünyadan başka bir yerde olan Cennet'te yaratılan Adem (Adam) ve onun kaburga kemiğinden yaratılan Havva (Eva) ise bir anda yaratılmış ve daha sonra bu metafizik cennetten dünyaya indirilmişlerdir. Bu anlatıya aykırı bilimsel keşiflerin yapılması Din'in geçersiz olduğu fikrini ortaya çıkarttı. Özellikle insanın biyolojik olarak doğanın merkezinde değil doğanın bir parçası olduğu sonucunun ortaya çıkması Hristiyanlık-Bilim çatışmasını zirveye çıkarttı.

Evrim Kuramı'na göre "İnsanın Evrimi"

Şuan keşfedilen en eski sanat eserleri yaklaşık 32.000 yıl önce çizilmiş olan Chauvet Mağarası resimleridir. Bu resimlerde insan'ın bilinçli ve kültür sahibi olduğunu, Buzul çağında yaşayan insanların sanatkar olduklarını tespit ediyoruz. Mağaradaki resimlerde buzul çağı hayvanları, insanın mecazi dünyasının da çeşitli imgelerle resmedildiğini gözlemleyebiliyoruz. Bu resimler ilerlemeci tarih anlayışının da geçersiz olduğunu göstermektedir. Çünkü resimler gerçekten de estetik açıdan çok ayrıntılı ve gelişmiştir.

1. Aşama: Bilinçsiz Hominidler

Bugünkü İnsan (Homo Sapiens) biyolojik sınıflandırmada Memeliler sınıfının Hominidler türünün bir alt türüdür. İlk iki bacaklı dik Hominid iskeleti 8-15 milyon öncesine dair bir bulgudur. Hominidler yani maymunların ve insanların ortak atalarının iskelet bulguları göstermektedir ki bu zaman aralığında ortak atalar Afrika, Asya ve Afrika ormanlarında yaşamışlardır.

2. Aşama: Ortak Ata

8-5 Milyon önce İnsanın ilk ataları ortaya çıktı. Bu ataların fosilleri özellikle Afrika'daki kazılarda ortaya çıkarılmıştır. 2001'de Kenya'da bulunan Orrorin fosilleri ve Çad'da bulunan 6-7 Milyon yıllık Miocen dönemine ait fosiller ortak atanın Afrika'da yaşadığını göstermektedir. Ortak ata olarak adlandırılan Australopithecus'a ait bulgular 5-4 milyon yıl öncesine aittir.

3. Aşama: Homo Habilis

2.5 Milyon önceye ait bulgularda il alet yapımlarına rastlanmıştır. Etiyopya'da bulunan bu aletler ilk kez alet yapabilen bir hominidin ortaya çıktığını göstermektedir. Ayrıca adına Oldowa aletleri denen paleolitik dönemde kullanılan, taş yüzeyine sürtülerek yapılan, bir ya da iki yüzü kullanılabilen araçlar. Balta, çekiç, bıçak, kazıcı, orak vb. nesneler gibi et kesme, deri soyma, kemik kırma işleri için kullanırlardı. 200.000 yıllık bir süreç içerisinde Homo Habilis'in beyninin büyümesiyle değişim yaşamıştır. Arkeologlar Homo Habilis'e ait bulgularla bir çok kez karşılaşmaktadır.

4. Aşama: Homo Erectus

Homo Erectus, Buzul çağının başlamasıyla beraber değişen iklim değişikliklerine ve çetin koşullara uyum sağlayabilen ve karşılıklı yardımlaşma ile toplumsallaşan/medeniyet kuran yeni bir insan türüdür. Homo Erectus bugünkü bulgulara göre **ilk bilinçli insan türüdür**. Fosillerden yola çıkılarak Homo Erectus'un ilk kez Afrika'dan ayrılarak bugünkü Mekke üzerinden geçerek Asya'ya yayıldığı düşünülmektedir. İlk bulunan Homo Erectus fosili Kenya Turkana Gölü kıyısında bulunmuştur. Homo erectus'un yeryüzünde geniş bir alana dağıldığı fosil buluntularından anlaşılmaktadır. İlk fosil Cava Adasında ortaya çıkarılmıştı. Daha sonra Pekin yakınlarında, Cezayir'de, Orta Afrika'da, Avrupa'da pek çok fosil bulundu. Bu fosillerin bazılarında Homo erectus ile Homo sapiens arasındaki ayrımın belirsiz hale geldiği görülür.

Fosil kalıntıları Homo erectus'un kafatası boşluğunun alçak, kemiklerinin kalın olduğunu gösterir. Ama kaş kemikleri yüksektir. Alın çökük, burun, çeneler ve damak geniştir. Öte yandan Homo erectus'un dişleri, başka hiçbir insan türünde rastlanmayan ölçüde iridir. **Homo erectus, ateşi kullanan ve mağaralarda barınan ilk insan türüdür.**

American Journal of Physical Anthropology dergisinde yayınlanan aşağıdaki makale Türkiyeden bir örneğe yer veriyor. Araştırmaya göre, Homo Erectus kafatası üzerinde tüberkülozun yol açtığı kemik deformasyonları açıkça görülüyor. Böyle kemik deformasyonlarının D vitamini eksikliğine bağlı iskelet ve bağışıklık sistemi zayıflığından kaynaklandığı tıp uzmanlarınca zaten biliniyor. Bilinenler ile fosil üzerindeki buluntular ortak değerlendirildiğinde Anadolu'daki ilk insanların ekvator bölgesinden geldikleri ve siyah derili oldukları sonucu çıkarılıyor. Ekvator bölgesinden kuzey enlemlere doğru göç eden siyah derili insanların, deri yapısından dolayı vücutlarında daha az D vitamini oluştuğu, bunun da iskelet ve bağışıklık sistemlerini zayıflattığı, böylece tüberküloz dahil hastalıklara kolay yakalandıkları tezinin jeolojik geçmiş için de doğru olduğu anlaşılıyor.

Bulunmasından sonra Pamukkale Üniversitesi'ndeki ön incelemenin ardından Homo Erectus', 'Ankara'daki Jeolojik Mirası Koruma Derneği'ne gönderildi. Burada, yerli ve yabancı uzmanlar tarafından 6 yıl boyunca incelenen fosilin 500 bin yaşında olduğu, 20-40 yaşlarında, siyah tenli bir erkeğe ait olduğu saptandı. Fosille ilgili çalışmalar tamamlanarak, sergilenmek üzere Denizli Müze Müdürlüğü'ne teslim edildi. Pamukkale Üniversitesi öğretim üyesi, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Cihat Alçiçek, **"Fosil, dünyadaki bütün insanların Afrika kökenli olduğu tezini doğruluyor.** Fosile ait kafatasının Afrikalı'ya ait olduğunu söyleyebiliriz. Bu kişide D vitamini eksikliği olduğu tespiti var. Ekvator bölgesinden kuzeye doğru göç eden siyah derili insanların, vücutlarında daha az D vitamini oluştuğu, bunun da iskelet ve bağışıklık istemini zayıflattığı tespit edildi. 'Homo Erectus' üzerinde tüberküloz bulunması, bu hastalığın insanlık tarihi kadar eski olduğunu da kanıtlıyor" dedi.

(Kappelman J. Alçiçek M.C. Kazancı N. Schultz M. Özkul M. Şen Ş. 2008. First Homo erectus from Turkey and implications for migrations into temperate Eurasia. American Journal of Physical Anthropology 135, 110-116.)

5. Aşama: Homo Sapiens ve Homo Neanderthalensis

Neandertal adamı ya da kısaca Neandertal, günümüzden yaklaşık 200 bin ila 28 bin yıl önce yaşamış insan türü. Biominal adı Homo neanderthalensisdir. Fosilleri muhafaza etmeye müsait kireçtaşı mağaralarda yaşadıkları için haklarında en fazla bilgi sahibi olunan insan türüdür.

Neandertaller Homo Sapiens olarak isimlendirilen günümüz insanıyla aynı zaman sürecinde günümüzden yaklaşık 200 ila 100 bin yıl önce ortaya çıkmışlardır. Atlantik kıyılarından Orta Asya'ya, en kuzeyde Belçika'dan, güneyde Akdeniz ve güneybatı Asya'ya kadar olan bölgede

yaşamışlardır. Neandertaller homo sapiens türleriyle kaynaşarak insan popülasyonu içinde yaşamlarını devam ettirmektedirler.

Evrim İlerlemeci Tarih Tezini mi doğruluyor? İlk İnsan İlkel miydi?

Evrimsel sürecin ilkelden gelişmişe bir "tekamül" olduğu yorumu ile evrim özdeş midir? Bu yorumun Avrupa-merkezli ve ideolojik olduğunu söyleyebiliriz. Sosyal Darwinizm'in Evrim kuramı üzerinden yapılan bir yorum olduğunu daha önceki yazımızda işlemiştik. Gerçekten de evrim ilkelden gelişmişe bir dönüşüm müdür? Yine evrim beyaz adamın üstte olduğu insanlar arasında da ırkçı bir hiyerarşiyi mi kanıtlar? Elbette bu gibi yorumlar evrim gerekçe gösterilerek tarihte yapılmış ve bilim olmayan bu bilim-yorumları. Bu anlayışa sahip olan bilim adamları evrimsel dönüşümleri resmederken karanlık dönem olarak adlandırdıkları Homo Erectus ve Neanderthal insanlarını ilkel, kaba saba, hayvanımsı ve medeniyetten yoksun şekilde resmetmişlerdir. Oysa Evrim kuramı "ilkelden gelişmişe bir ilerleme"yi ifade etmez. Evrim koşullara göre yol alan ve bu yolda değişimi ortaya çıkartan bir yasadır. Bu yasa koşulların sonucu geliştiren, gerileten ya da nötr bırakan bir uyum sağlama düzeneğidir. Bu sebeple insan'ın bilinçli bir varlık olması onun bilincinin "ilerlediği" onun diğer akrabalarından üstünleştiği anlamına gelmez. Bilincin uyanması bu potansiyel öz'ün koşullar sayesinde açığa çıkması ve uyum sayesinde filizlenmesini ortaya çıkartıyor. Şayet bir varlıkta bilinç varsa bu bilinç doğal olarak kültür ve medeniyeti doğurur. Bu sebeple medeniyet ilkelden gelişmişe ilerlemez. Bilincin var olduğu her zaman diliminde aynı sonuçları ortaya çıkarır. Bu sebeple "ilkel mağara adamı kurgusu" gerçeği yansıtmamaktadır hele ki binlerce yıl boyunca insan türlerinin aynı şekilde ilkellikte yaşadıklarını düşünmek te yanlıştır. Bugünün bilinen 4.000 yıllık medeniyet tarihi ile 32.000 yıl önce *Chauvet Mağarasındaki resimler arasında bağ kurarsak ilk bilinçli insanın hiç te "ilkel"olmadığını göstermektedir.*Ayrıca atalarımız Homo Erectus'ların yaşadığı dönemin Buzul Çağı olduğunu söylemiştik. Arkeolojik bulgular göstermektedir ki Buzul döneminde bugün denizlerle kaplı pek çok yer kara parçasıydı ve insanların bu bölgelerde yaşamaları muhtemeldir. Buzul devrinin sona ermesiyle bu kara bölgeleri sularla kaplandı.

Tarihçilerin bir kısmı Buzul döneminde kurulan medeniyetlerin travmatik iklim değişiklikleri sırasında ortadan kaybolduklarını düşünmektedir. "Yaban" insanının doğayla uyumlu teknolojiler geliştirmeleri de karanlık döneme ait ilkel olmayan tarihsel bulgular geçmişin hiç te "geri" olmadığını göstermektedir.

Peki bu arada yani binlerce yıllık bilinçli insanın karanlık döneminde ne oldu? Tarihçiler, ve antropologlar için bakir bir araştırma sahası…

"İlkel"in icadı Batı medeniyetinin "son aşama" zamansal olarak geride kalanların da "gerici/ilkel" olduğu ideolojisini haklı çıkartmak için ortaya konmuştur. Oysa evrim şartlara uyumla alakalı olan ama ilerleme-gerileme ve gelişmeyle alakalı olmayan bir süreçtir. Yani döngüsel bir süreç…

Farklı şartlar var olduğunda farklı dönüşümlerin gerçekleşebileceği bir süreç, daima ilerlemeyen bir uyum yolculuğu… Bazen ileriyle bazen geriye bazen sağa bazen sola giden bir labirent yolculuğu…

Konuyla ilgili antropolojik çalışmalar için ipucu kitapları: "***Yaban Aklın Evcilleştirilmesi"*** Jack Goody, Dost Yay. ***"İlkel Toplumun İcadı"*** Adam Kuper, İnsan Yay. ***"Gelecekteki İlkel"***, John Zerzan, Kaos Yay.

İnsanın Evrimi ve Irk Kavramı:

Irk, alt tür anlamına gelir bir ırkı belirlemek için insan genlerinde bariz bir farklılığın olması gerekir. Oysa böylesi bir farklılığı belirlemek olanaksızdır. Irkın biyolojik tanımına göre bir

ırkın belirli bir gen ya da gen grubuna sahip olması ya da olmaması gibi bir durum söz konusu değildir. Popülasyonlar genetik açıdan "açıktır", gen alışverişi yapılabilir. İnsan popülasyonları genetik açıdan açık oldukları için türümüz içinde sabit özelliklere sahip bir ırk grubu yoktur. (**Sosyal Antropoloji**, Kaknüs Yay. Sf. 197) Bu açıdan baktığımızda "ırk" kavramı kurgusaldır. Ayrıca Batı Merkezli sosyal Darwinistlerin "üstün beyaz ırk" düşüncesinin de yine evrimsel süreç açısından yanlış olduğu kanıtlanmıştır. Çünkü bugünkü bulgular ve DNA araştırmaları ilk insan türlerinin Afrika Merkezli ve siyah derili olduğunu ortaya koymuştur. Deri rengi de doğal seçilimin ve uyarlanmanın örneğidir. İnsan derisinde melanin denen madde onu koyu ya da açık yapar. Melanin güneşin zararlı ışınlarına karşı insanı korur. Güneş ışınlarının yoğun olarak hissedildiği bölgelerde doğal seçilim sonucu insan derisindeki melanin yoğunluğu fazla olanlar baskın olmuştur. Kuzeye doğru yayılan insanlar ise D vitamini daha çok özümsemek için melanin yapıları zamanla azalmış ve beyazlamışlardır. Tüm insanlarda siyahıyla beyazıyla potansiyel olarak yoğun melanin bulunmaktadır. Bu sebeple beyazlar güneşlendiklerinde derileri kararmaktadır. Sonuç olarak evrimsel süreç göstermektedir ki deri farklılıkları hiçbir şekilde bir üstünlük ya da toplumsal bir farklılık belirtisi değildir. Deri rengi tamamen işlevseldir.

Evrimsel süreç içinde insan bilinçlenmiş ve bugünkü Kenya bölgesinden Arap Yarımadasını geçti ve tüm dünyaya yayıldı. Gary Stix, Scientific American dergisinde yazdığı makalede şu ifadelere yer veriyor: Elli veya altmış bin yıl önce, Afrikalı küçük bir topluluk – birkaç yüz, en fazla birkaç bin kişi – aynı boğazı küçük kayıklarla geçti, hem de hiç dönmemek üzere.

Doğu Afrika'daki vatanlarını terk etmelerinin sebebi tam olarak anlaşılamamıştır. Belki iklim değişti, veya bir zamanlar bol olan su kabukluları stokları tükendi. Fakat bazı şeyler gayet belirgin. Afrika'dan ilk çıkanlar, tam anlamıyla modern insanları tanımlayan fiziksel ve davranışsal özellikleri de – büyük beyinler ve dil yeteneği gibi – kendileriyle birlikte getirdiler. Asya kıtasında şimdi **Yemen** olan yerdeki çadırlarından, kıtalara yayılan ve köprüler kuran ve onca yolu aşıp Güney Amerika'nın en ucundaki Tierra del Fuego'ya kadar ulaşan on binlerce yıllık bir yolculuğa çıktılar. Bilim insanları, elbette, bu gezilere, fosilleşmiş kemikler veya koleksiyonlarda zahmetlice saklanan ve gizlenen mızrak uçları sayesinde bir hayli nüfus ettiler. Fakat antik-elden düşmeler, genelde bu uzak tarihin tam bir resmini veremeyecek kadar azdır. Geçen 20 yıl içinde, toplum genetikçiler, modern insanların ilk göçlerinden kalma bir genetik galeta unu izini şekillendirerek paleoantropolojik kayıtlardaki boşlukları doldurmaya başladılar. DNA'mızın neredeyse tamamı – insan genomunu oluşturan üç milyar kodun veya nükleotidin yüzde 99.9u – her insanda aynıdır. Yukarıda sıraladığımız bulgu ve gözlemler de göstermektedir ki ne evrimsel süreç bahanesiyle bir ırkçılık meşrulaştırılabilir ne de evrimsellik İlerlemeci Tarih anlayışını haklı çıkartır! İnsanlık ilkelden gelişmişe doğru ilerlememekte aksine insan bilincinin ortaya çıkışı/üflenişi ile birlikte insan medeniyeti ortaya çıkmaktadır. Evrimi buna argüman kılmak isteyenlerle evrim karşıtlığını haklı çıkartmak için evrim ırkçılıktır ilerlemeciliktir modernistliktir demek açık bir tutarsızlıktır.

Evet. Evrim konusunu araştırdıkça daha da ilgi çekici daha da ayrıntılı bir hal alıyor.

İnşallah sonraki yazımızı bu noktaya kadar edindiğimiz bilgilerle karşılaştırıp Kur'an'daki yaratılış ile ilgili kavramları ve Adem kıssasını konu edinelim. Ayrıca son dönem Müslüman düşünürlerin konuya yaklaşımlarını masaya yatıralım. **"Her an Yaratan"'a emanet olunuz…**

KUR'AN'A GÖRE ALLAH NASIL YARATIR? -4

10 Eylül 2009 Perşembe- Bülent Şahin Erdeğer -haksozhaber

Giriş yazımızdan bu yana başladığımız düşünce serüvenini İslam'ın temel kaynaklarının yaklaşımlarına ve son dönem İslam düşünürlerinin konuya yaklaşımlarını konu edineceğiz. Sonuç olarak ta tüm araştırma dizimizin kısa bir özetini vereceğiz. Ne yazık ki araştırmamız esnasında görülmüştür ki evrim konusu halen Müslümanlar arasında rahatlıkla tartışılabilen, "itikadi bir mevzu değil de kainat ayetlerini okumakla alakalı bir konu" olarak ele alınamıyor. Konuya böylesi bir gerilimde ve daha önceki önyargılar eşliğinde girilince de anlatılmak istenen değil anlaşılmak istenenler konunun ilmi bir şekilde konuşulmasına engel oluyor. Pek çok okuyucudan olumlu katkılar ve yorumlar gelse de bazı kardeşlerimiz halen konuyu "Allah'a bühtan/iftira" olarak nitelendirerek bizi de Allah'a iftira atan kişiler olarak itham edebiliyorlar. Oysa bir konunun eleştirisi o konunun tamamın önce dinlenerek konu içindeki delillerin ve değerlendirmelerin eleştiri konusu yapılmasına bağlıdır. Eğer bir makalenin tezlerine hiçbir eleştiri getirilmeyip "bu zaten böyledir!" gibi delilsiz, sebepsiz yargılar serdetmek aşılması gereken bir zaaf…

Evrim tartışmalarında sıklıkla müşahade edilmektedir ki evrim karşıtlığını kendilerine vazife olarak gören pek çok dindar aslında evrim kuramının ne dediğini bilmemektedir. Evrim karşıtlığını "insan maymundan gelmiş!" "herşeyi tesadüfle açıklayan bir teori" gibi popülist, yüzeysel ve çarpıtma zanlarla beslemektedir. Evrim'e neden karşı olduğunu ve nasıl bir antitez sahibi olduğunun dahi farkında olmayan pek çok dindar evrimi Allah'ı kurtarmak için reddetmektedir. Böylesi bir yüzeysellik ise konunun anlaşılmasını imkansızlaştırmaktadır. Kuramın 150 yıldır ortaya çıkan bulgular, deneyler ve keşiflerle desteklenmesine ve doğrulanmasına rağmen karşıt iddiaların bulgu, deney ya da keşiflere dayanmayan itirazları zannın ötesine geçememektedir.

Yazı dizimizin bu noktasına kadar özellikle sadece "evrim kuramının ne dediği"ni anlamaya çalıştık. Bu sebeple bulgu, fosil, gözlem ve deney sonuçları gibi akli bilgilerin dışına çıkmamaya özen gösterdik. Yazımızın bu bölümünde ise İslam'ın yaratılışa nasıl baktığını, Rabbimiz'in hangi kavramlarla yaratılışı tefsir ettiğini göreceğiz. Nasslar'ın açtığı anlam alanıyla ilk üç yazımızda ulaştığımız akli sonuçlar arasında bir karşılaştırma ve değerlendirme yapacağız.

Kur'an'da Yaratılış ile ilgili kavramlar

Yazı dizimizin bu noktasına kadar öncelikle Evrim kuramını anlamaya evrimsel sürecin nasıl işlediğini bulgular, gözlemler ve deneysel sonuçlar gibi veriler eşliğinde konu edindik. Bu noktaya kadar herhangi nakli bir bilgiye başvurmamıştık. İşte yazımızın bu bölümünde şimdiye kadar ulaştığımız sonuçlarla Kur'an'ın söylemini karşılaştıracağız. Bu açıdan isterseniz Kur'an'daki yatartılışla ilgili kavramları inceleyelim.Kavramların Arapçadaki anlam alanlarını Kur'an kelime ve kavram sözlüğü olarak artık bir klasik halini alan Rağıb el-İsfehani'nin Müfredat'ını (Dar'ul Kalem, Dimeşk) referans alarak inceleyeceğiz:

0- İbdâ – ابداع (ب-د-ع) : Yoktan eşsiz Yaratma

İbda yoktan örneksiz yaratma demektir. Daha önce tasavvur edilmemiş, varolmayan bir şey'in var edilmesi anlamına gelen bu fiil sadece Allah'a mahsustur. Eşsizlik anlamına gelen "bedi" bu sıfır noktasından var etme kudretidir.

...بَديعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى

"O semâları ve yeri yoktan var edendir…" En'am 6/101

بَديعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونَ

“Göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur; bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece "Ol" der -ve o (şey hemen) oluverir”. Bakara 2/117

1- Fatara-فطر: Potansiyel’i Yaratma

Fatara Allah’ın bir şeyi yaratması ve onu herhangi bir fiili yapmaya aday halde düzenlemesi demektir.

…فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّت۪ى فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا

Böylece sen, batıl olan her şeyden uzaklaşarak yüzünü kararlı bir şekilde (hak olan) dine çevir ve Allah'ın insan bünyesine nakşettiği fıtrata uygun davran… Rum 30/30

Fatara ya da diğer ifadesiyle “Fıtrat” yaratılışın potansiyel durumudur.

2- Felaqفلق: Potansiyelden açığa çıkartma

Felaq, zaten özünden yeni bir şeyin çıkmasına elverişli bir varlıktan yeni bir varlık çıkartmak anlamına gelir.

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ

“Kuşkusuz Allah, tohumu ve meyve çekirdeğini çatlatarak ölüden diriyi meydana getirendir ve diriden de ölüyü çıkaran. İşte budur Allah: ve akıllarınız hala nasıl da tersyüz oluyor!" En’am 6/95

3- Khalqخلق : Birşeyden Başka bir şeyi ortaya çıkartmak

“Khalq” kavramı varolan bir şeyi başka bir şeye dönüştürerek yeni bir şeyi ortaya çıkartmak anlamına gelir.

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَاءً

Ey insanlar! Sizi bir tek can(lı)dan halden hale geçiren ve ondan da eşini üreten ve her ikisinden pek çok kadın ve erkek meydana getiren Rabbinize karşı sorumluluk bilincine sahip olun. Nisa 4/1

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَص۪يمٌ مُب۪ينٌ

O (ki,) gökleri ve yeri (içsel) bir gerçeklik, (şaşmaz bir düzen) üzere halden hale geçirerek yaratmıştır. İnsanı nutfeden halden hale dönüştürerek yarattı. Böyle iken bakarsın ki o, Rabbine açık bir hasım kesilmiştir. Nahl 16/3-4

Hayatın çeşitliliği Allah’ın İşaretlerindendir:

اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ

“Şu hâlde hiç halden hale geçirerek düzenli biçimde yaratan ile, bu işlemi yapamayan bir olur mu? Artık siz düşünmez misiniz?

Allah'ın nimetlerini (bu şekilde yarattıklarını/yaratışını) saymaya kalksanız, asla böyle bir işin altından kalkamazsınız! Gerçek şu ki, çok acıyan çok esirgeyen gerçek bağışlayıcı elbette Allah'tır…” Nahl 16/17-18

İsa (as) da Khalq etmişti:

Halk etme kavramı Hz. İsa’ya izafeten de kullanılmıştır. Bu kullanım da göstermektedir ki halden hale geçirerek oluşturabildiğini de göstermektedir:

…وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطّ۪ينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْن۪ى فَتَنْفُخُ ف۪يهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْن۪ى

“(Ey İsa)Nasıl Benim iznimle çamurdan, (sana uyanların) kaderini şekillendirdiğini ve sonra bunun Benim iznimle (onların) kaderi olabilmesi için ona üflediğini…” 5/110

4- Enşeeانشأ (ن-ش-ع) Varolan bir şeyden başka bir şeyin aşamalı olarak üretilmesi/inşa edilmesi

Enşee (İnşa) da bir şeyin aşama aşama geliştirilerek/dönüştürülerek var kılınmasıdır. İnşaa ederek yaratmak Kur’an’da doğadaki şeylerin yaratılması için kullanılmıştır. Örneğin Bulutların “yaratılışı” için şöyle denmektedir:

هُوَ الَّذى يُريكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

O, korku ve ümit vermek için size şimşeği gösterendir, yağmur yüklü bulutları inşa edendir. Ra’d 13/12

Enşee kavramı Kur’an’da ayrıca ceninin halden hale dönüşerek insanın vücuda gelmesi için de kullanılmıştır. (23/31, 53/32)

İlginç olan nokta ise yeniden yaratılış için de bu kavram kullanılmaktadır:

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقينَ عَلٰى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فى مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Sizin yerinize benzerlerinizi getirmek ve sizi yeniden inşa etmek üzere aranızda ölümü biz takdir ettik. (Bu konuda) bizim önümüze geçilmez.” Vakıa 56/60-61

5- Cealeجعل Eskisinin yerine yenisini oluşturmak

Ceale, bir şeyi uygun hale getirip uygun olmayan halini bertaraf etmek anlamına gelmektedir.

اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Onu, düşünüp kavrayabilmeniz için Arapça bir hitabe yarattık. Zuhruf 43/3

Yukarıdaki 5 kavram da görüldüğü üzere Yaratma fiili sadece yoktan var etme anlamında kullanılmamıştır. Rabbimiz yoktan var ettikten sonra halden hale geçirerek te vardan da yeni varlar var etmektedir. “İlk yaratılış” olarak tanımlayabileceğimiz Varlığın özü yokluktan Allah’ın

İradesiyle yoktan yaratılmıştır. Ancak bu başlangıçtan sonraki süreç Fatara, Felaq, Khalq, İnşa ve Ceale kavramlarıyla ifade edilen halden hale geçiş, bir şeyden başka bir şeyin ortaya çıkması anlamında bir yaratılıştır. Halk arasındaki eksik yaratılış telakkisi yaratmanın sadece yoktan yaratma olduğu zannının devamını sağlamıştır. Oysa Allah’ın yaratıştaki sünneti bir şeyi yoktan yarattıktan sonra diğer şeyleri o özden türeterek, vardan başka bir var ederek yaratmasıdır.

“Kun fe yekun!” ne demektir?

Allah bir şeyin olmasını isterse "ol deyince , oluş sürecine girer”. Burada;

1. Allah’ın yoktan var etmesi.

2. Varlıkları kullanarak var etmesi

3. Vardan var etme sürecinin devam etmesi…

Birincisi, Rabbimiz yoktan bir varlığı var etmektedir. Ayrıca dilerse de yok etmektedir. Varlıklara verilen özellik ve yeteneklerde ol emri ile yoktan verilebilmektedir.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“O, Tek'tir, Biricik'tir, öyle ki bir şeyin olmasını istediğinde ona sadece “Ol!” der -ve o (şey hemen) oluş süreci başlar.” (Yasin 36/82)

Prof. Dr. Cafer Sadık Yaran, “Understanding Islam” adlı eserinde Yasin Suresi 82. ayetten hareketle bahsettiğimiz gibi olma sürecini üç sınıfa ayırıyor. Evrimci yaratılışa “Kun fe yakun” ayetindeki feyekun filinin mudari (gelecek kipinde) oluşu ve süreci ifade ettiğini belirtiyor. “Be an it is” (Yasin 82)(ol der o da olur.) burada “olur” geniş zaman fili yani evrimdir. O halde ilgili ifadeyi Türkçe’ye Mustafa İslamoğlu’nun da yaptığı gibi şöyle çevirmeliyiz: “O, ol deyince oluş süreci başlar…”

İkincisi ise, Şefkatli olan Allah varlıklardan yeni varlıklar ortaya çıkarmaktadır. Bu konuda Rahman bazı kanunlar koymuştur. Bu kanunlar çerçevesinde olaylar gerçekleşir. Bazıları bu yaratmayı Allah’ın koyduğu kanunlarda ya da varlıklardaki gizli bir güçte aramaktadırlar. Oysa varlığın tanrısal yeteneği yerine bu yaratılma kanunlarından faydalanmak için araştırmalar yapılmalıdır. Fakat bazıları bu varlıklardaki Allah’ın ol emrine uydukları kısmı görememektedirler.

Kur’an’a göre kainat bir bütünlükten ayrıştırıldı ve tüm canlılar sudan yaratıldı.

اَوَلَمْ يَرَ الَّذينَ كَفَرُوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ

O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan oluşturmaya başladık (ceale). Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya 21/30)

Kavramların öz anlamlarını koruyarak/semantik yöntem izlenerek aşağıdaki ayeti okuduğumuzda ufuk açıcı düşüncelere kapı aralıyor:

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشى عَلٰى بَطْنِه وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشى عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشى عَلٰى اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ

Ve bütün yaratıkları “hayret verici bir su”dan halden hale geçirerek yaratan Allah'tır; öyle ki, (canlılar) karnı üzerinde sürünürerek ve iki ayağı ile yürüyerek ve de dört ayağı üzerinde yürüyerek (yaşarlar). Allah dilediğini halden hale dönüştürerek yaratır; çünkü O, gerçekten de her şeye kadirdir. (Nur 24/45)

اَلَّذى اَحْسَنَ كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طينٍ

O ki, halden hale geçirerek yarattığı her şeyi en güzel şekilde ortaya çıkarttı. İnsanı halden hale dönüştürerek yaratmaya da çamurdan başladı. (Secde 32/7)

Kur’ân-ı Kerim'de insanın nasıl ve neden yaratıldığını açıklayan âyetlerin sayısı bir hayli kabarıktır ve bu âyetler çeşitli sûrelere serpiştirilmiştir.

Kur’ân'da ilk insanın yaratılış maddesi olarak iki şeyden söz edilir: biri toprak, diğeri "Allah'ın ruhu". Toprak ise, tek bir şekilde olmayıp, çeşitli isimler altında geçer. Bunlar (1) Turab (toprak), (2) Tîyn (çamur), (3) Tîn-i lâzib (şekil kabul eden çamur), (4) Salsal (kuru balçık), (5) Hame-i mesnun (şekillenmiş kara balçık) olup, insanın belli aşamalardan geçirilerek yaratıldığını belirten âyete de (Nuh, 71/14) dayanan Ragıp el-İsfahânî gibi bazı âlimlere göre bunlar, "Allah'ın ruhundan üflenme" ile birlikte ilk insanın altı yaratılış merhalesini ifade etmektedir (İsfahanî 1961).

Burada sormamız gereken şey şu: Bu ifadeler bilimsel birer bilgi midir? yoksa yaratılışa dair genel olarak verilen teşbihi kavramlar mıdır? Kur’an din dili kullanan bir hitabe olduğundan yukarıda verilen bilgileri bilimsel bilgi olarak değerlendirmemek gerekiyor. İnsanın gözlemsel olarak toprak elementlerinden yapılmış olması ve Özellikle insan’ın varoluş sürecinin şaşılası bir sudan çamurlaşma olarak ifade edilmesi üzerinde araştırmalar gerektiren bir konu. Kur’an’da insanın yaratılışıyla ilgili şu ayetleri de okuruz:

“Sizi[n her birinizi] peşpeşe aşamalardan geçirerek yaratanın O olduğunu gördüğünüz halde?

Görmüyor musunuz Allah yedi göğü nasıl birbiriyle uyumlu yaratmıştır, ve onların içine ay'ı [yansıyan] bir ışık olarak yerleştirmiş ve güneşi [ışık saçan] bir lamba yapmıştır?

Ve Allah sizi yerden [tedricî bir şekilde] yeşertip büyütmüştür; ve sonra sizi [öldükten sonra] ona geri döndürecektir." (Nuh 71/14-17)

Adem Kimin Halefi?

Aşağıdaki ayetten insanlığın şimdikinden önce başka bir dönem geçirdiği yönünde bir izlenim edinilebilir. Yüce Allah şöyle buyuruyor:

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَليفَةً قَالُوا اَتَجْعَلُ فيهَا مَنْ يُفْسِدُ فيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنّى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

"Hani Rabbin, meleklere 'ben yeryüzünde bir halife atıyorum' demişti. Melekler 'Ya Rabbi, sen yeryüzünde kargaşa çıkarmakta olan, kan döken birini mi atıyorsun?..." (Bakara, 2/30)

Ayette Adem'in yaratılışı ile ilgili geçen kavram yukarıda da konu edindiğimiz "Ceale"جعلkavramıyla anlatılmaktadır. "Eskisinin yerine yenisini oluşturmak/atamak" anlamına gelen ceale ile ifadelendirmiştir. Peki "Khalifa" (Halife) ne demek? Halife Arapça ardı sıra gelen, eskisinin yerine geçirilen, benzeriyle yer değiştiren anlamlarına gelmektedir. Dolayısıyla bir şeyin halife olabilmesi için selef'inin yani ardılının varolması gerekir. Selefsiz Halef olmaz. Ceale ve Halife kelimelerinin kullanılmış olması Adem'den önce adem'e benzeyen varlıkların varolduğu anlamına gelir. Ayrıca ayette kullanılan zaman kipi hal sigasıyla (mudari/şimdiki zaman) ile gelmektedir. Bu şun anlama gelir: "Adem"'in halife atanması onun yaratılmasından sonra ortaya çıkan bir süreçle gerçekleşmiştir.

Ayette geçen Adem'in ortaya çıkarılış sürecini şöyle de anlamlandırabiliriz:

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَليفَةً.

"Hani Rabbin, meleklere 'ben yeryüzünde benzerlerinin yerine geçireceğim bir varlık olarak eskisinin yerine yenisini var edeceğim' demişti."

Bu hüküm karşısında doğal olarak Melekler soru sordular:

قَالُوا اَتَجْعَلُ فيهَا مَنْ يُفْسِدُ فيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ؟

'Ya Rabbi, sen yeryüzünde kargaşa çıkarmakta olan, kan döken birini mi atayacaksın?

Bu soru doğaldır, çünkü Adem'deki önceki "benzer"leri yeryüzünde kargaşa çıkarıp kan dökmüşlerdir.Bu sebeple ellerindeki bilgiye dayanarak Adem'in de böyle bir tür olacağını zannetmişlerdir. Oysa Allah onlara şu cevabı vermiştir:

قَالَ اِنّى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

"(Allah) "Sizin bilmediğiniz (çok şey var, onları) Ben bilirim!" diye cevapladı." (2/30)

Adem'in Meleklerin bilmediği özelliği ise onun isimlendirebilme yeteneğidir:

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِؤُنى بِاَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقينَ

Ve O, Adem'e her şeyin ismini belletti (eşyayı isimlendirebilme yeteneği verdi), sonra onları meleklerin önüne koydu ve "Dedikleriniz doğruysa haydi bu (şeylerin) isimlerini Bana söyleyin bakalım!"dedi. (2/32)

قَالَ يَا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّى اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

O: "Ey Adem, bu (şeylerin) isimlerini onlara bildir!" buyurdu. (Adem) isimleri onlara bildirince (Allah): "Size, 'göklerin ve yerin gizli gerçeğini, açıkladıklarınızın ve gizlediklerinizin tümünü yalnız Ben bilirim' dememiş miydim?" dedi.

Adem’in selef/önceki benzerlerinden farklı olarak bilinçli bir beşer olması onun yeryüzündeki halifeliğinin de kilit noktasıdır. Bilindiği üzere bu teşbihi diyalog sonrasında meleklerin Adem’in çnünde saygıyla eğilmeleri/onların Adem’in bilinci karşısında teslim olmaları istenmiştir.

Adem olarak karakterize edilen “bilinçli insan”’ın çoğul olduğu da Kur’an’da Adem’in çoğul zamirle de ifadelendirilmiş olduğununu öğrenmekteyiz:

“Biz sizi yarattık. Sonra size şekil verdik. Sonra da meleklere 'Âdem'e secde edin' dedik." (A'râf, 7/ 11)

İnsanlik Ensest İlişkiden Mi Türedi?

Bu açıklama yöntemi Adem’in öncesiz (selefsiz) şekilde yoktan yaratıldığı iddiasından çok daha tutarlıdır. Adem’in selefsiz biçimde yoktan var edildiğini iddia eden haliyle eşini de onun kaburga kemiğinden yaratıldığını iddia etmişlerdir. Daha sonra insanlar nasıl yaratıldı? Sorusuna ise Adem ve Havva’nın çocuklarının birbirleriyle evlendirildiği gibi bir izah yapmaktadırlar. Çağlar ve mekanlar üstü evrensel bir ahlakı öngören İslam’ın dünya görüşüyle ne kadar uyumludur? Ensest bir çoğalmayı meşru görebilen bir anlayış ne kadar tutarlı olabilir?

Tek Bir Canlidan Yaratildik

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

“Ey İnsanlar! Sizi bir tek can(lı)dan yaratan, ondan eşini var eden ve her ikisinden pek çok kadın ve erkek meydana getiren Rabbinize karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Kendisi adına birbirinizden [haklarınızı] talep ettiğiniz Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyun ve bu akrabalık bağlarını gözetin. Şüphesiz Allah, üzerinizde daimî bir gözetleyicidir.” (Nisa 4/1)

Muhammed Esed ayetle ilgili şu yorumu yapar: “Klasik müfessirlerin çoğu, nefs terimine yüklenen pek çok anlam içerisinden -can, ruh, akıl, canlı varlık, canlı, insan, şahıs, kimlik (şahsî kimlik anlamında), insanlık, hayat özü, temel ilke ve diğerleri- “insan”ı tercih ederler ve bu terim ile burada Hz. Âdem'in kasdedildiğini kabul ederler. Ama Muhammed Abduh bu yorumu reddeder (Menâr IV, 323 ve diğerleri.) ve onun yerine, insan soyunun ortak kökenini ve kardeşliğini vurguladığı için (ki yukarıdaki ayetin amacı da budur) “insanlık” karşılığını tercih eder; ayrıca bunu Hz. Âdem ile Havva'nın yaratılması konusundaki Kitâb-ı Mukaddes'in tasvirlerine yersiz şekilde bağlamaz. Nefs'i bu bağlamda “canlı” olarak çevirmemin mantığı da aynıdır. Zevcehâ (“eşi”) ifadesine gelince, zevc (“bir çift”, “çiftten biri” veya “bir eş”) terimi, canlı varlıklarla ilgili olarak bir çiftin veya bir ikilinin hem erkek hem de dişi tarafı için kullanıldığından, insanlarla ilgili olarak da hem kadının eşini (kocasını), hem de kocanın eşini (karısını) ifade eder. Râzî'nin naklettiğine göre, Ebû Müslim “Ondan (minhâ) eşini yarattı” ibaresini, “Onun kendi cinsinden (min cinsihâ) eşini (karşı cinsini) yarattı” anlamında yorumlar ve böylece Muhammed Abduh'un yukarıda işaret edilen görüşünü destekler. Minhâ'nın lafzen, “ondan” şeklinde çevrilmesi, metin ile uyumlu olarak, her iki cinsin “bir tek canlıdan” türetildiği biyolojik gerçeğini yansıtır.”

İsa’nin Durumu Nasil Adem Gibidir?

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“Allah katında İsa'nın durumu Âdem'in durumu gibidir, ki Allah onu topraktan halden hale geçirerek yarattı ve sonra “Ol!” dedi; işte (insanoğlu böylece) olmaya başlar/olmaktadır.” (Al-i İmran 3/59)

Esed konuyla ilgili şunları söyler: “Lafzen, “İsa'nın misali, Âdem'in misali gibidir...” Mesel ifadesi (ki, yukarıda “durum” olarak çevrilmiştir), çoğunlukla, mecazî olarak bir şahsın veya şeyin içinde bulunduğu hali veya şartları göstermek için kullanılır ve bu anlamda -müfessirlerin işaret ettikleri gibi- sıfat (bir şeyin “mahiyet”i veya “tabiat”ı) kelimesi ile eş anlamlıdır. Metnin siyâk ve sibâkından açıkça anlaşılabileceği gibi, yukarıdaki pasaj, Hz. İsa'nın uluhiyetine dayanan Hristiyanî doktrine karşı itirazın bir parçasıdır. Kur’an burada, diğer birkaç yerde olduğu gibi, Hz. İsa'nın Hz. Âdem -ki, bu bağlamda bütün insan soyunu ifade etmektedir- gibi sadece “topraktan yaratılmış”, yani, toprağın üzerinde ve altında asal şekillerinde bulunan organik ve inorganik maddelerden yaratılmış bir ölümlü olduğu gerçeğini vurgular. Karş. ayrıca Kur’an'ın bütün insanlardan “topraktan yaratılmış” olarak söz ettiği 18:37, 22:5, 30:20, 35:11 ve 40:67. ayetler. “Âdem”in burada insan soyunu temsil etmiş olması, bu cümlenin son kelimesinde geniş zaman kipinin kullanılması ile vurgulanmıştır.”

Bazi Sorular…

İnsanın ve doğanın en güzel biçimde yaratılmış olması ile evrim arasında bir çelişki yoktur. Aksine “Ahsen” bir şeyin tutarlı ve yolunda güzel biçimde işlemesi demektir. Güzellik uyumla alakalıdır. Değişen şartlara göre uyum sağlayabilen ve sistemli işleyen bir düzenek güzel bir yaratılıştır. Sebep-sonuç dizgesinde devam eden bir düzen güzeldir. Yoksa bugün bazı insanların anladığı tarzda kainatın ve insanın en güzel biçimde yaratılmış olması onların statik biçimde tek bir defada yaratılıp durağan biçimde bırakıldığı anlamına gelmez. Şayet bu anlama geliyorsa İnsanı en güzel biçimde yaratan Allah engelli insanları güzel biçimde yaratmamış mıdır?! Bu sorunun cevabında Allah (haşa) hatalı olmadığına gore demek ki bizim en güzel biçimde yaratma algımızda bir sorun var demektir.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ

Bütün insanlar bir zamanlar bir tek topluluktu; [sonra ihtilafa düşmeye başladılar], bunun üzerine Allah, müjdeci ve uyarıcı olarak peygamberler gönderdi. (2/213)

Bu bölümden şöyle bir sonuca ulaşabiliriz ki Adem kıssası literal bir okuma ile değil sembolik bir okuma ile okunmalıdır. Bir başka ifadeyle Adem ve eşinin kıssası Kur’an’da tarihsel bir gerçekliği anlatmamakta aksine müteşabih/alegorik bir anlatımla insanoğlunun bilinçlenme sürecini betimlemektedir. Adem kıssasını bilimsel bir bilgilenme için değil insanın insan olmasını anlamak için okuyan muhatap teatral bir anlatım içinde karakterize edilen kahramanlar aracılılığıyla aslında kendi hikayesini dinlemektedir. Kan döken ve yeryüzünü fesada sokan Beşer türü zamansal süreç içinde yine Allah’ın koyduğu yasaların işlemesi sonucu şartlara uyum gösterdi ve bu uyumun sonucu olarak bilinçlendi. Bilinçlendiğinde eşyaya isim verebilme onları tanımlayabilme yeteneğini ve bunun sonucu olarak ta konuşma yeteneğine ulaştı. Bilinçlenen beşer böylelikle bilinçsiz türdeşlerinin/seleflerinin yerini aldı böylece yeryüzünü imarla görevli bir halife oldu. Yani ekolojik sistemin bilinçli temsilcisi, doğanın sözcüsü…

İşte bu bilinçlenme/halife olma süreci beşeri “İnsan” yaptı. Bu sürecin sahibi Allahtı ve Allah bu sebep-sonuç dizgesiyle yaratmasına devam etmekte. İlk bilinçli/halife insan(lar) “Adem ve eşi” karakterleriyle sembolize edilmektedir. Teşbihle bu sürecin teatral biçimde anlatılması sürecin evrenselliğine de uygun. Çünkü herkes hayatında Adem kıssasını yaşar… Her beşer bilinçsiz bir canlı olarak anne rahmine düşer. 9 aylık bir iç-evrim süreci sonucunda doğar. Doğduğunda da bilinçli değildir. Bilinci ve bedeni zamansal bir süreç içinde olgunlaşır. Beşer

akıl-baliğ olduğunda yani cinsel ve tinsel bilince ulaştığında (yasaklanan ağaç imgesi) yeryüzü cenneti olan çocukluğundan/masum fıtratından, sorumluluk dünyasına "düşer"…

Afgani: Materyalist olmayan bir Evrim Kuramına Doğru…

19. yy'da Evrim kuramıyla ilgili görüş serden düşünürlerin başında Cemaleddin Afgani gelmektedir. Afgani, evrim kuramını gerekçe göstererek Materyalizmi savunanlara yönelik kaleme aldığı "Dehriyyun'a Reddiye" kitabında materyalizmin tutarsızlıklarını ortaya koyar. Buna karşılık Evrim kuramının Darwin'den çok önceleri Arap bilim adamlarınca ortaya konmuş bir düşünce olduğunu ifade eder. Afgani konuyla ilgili şöyle demektedir: "Bu konuda öncelik, Darwin'e değil, Arap bilginlerine aittir. Bununla birlikte Darwin'in üstünlüğünü, sabır ve sebatla araştırmalarını sürdürmesini ve "tabiat tarihi"ne pek çok bakımdan hizmetini de kabul etmek lazımdır." Afgani, dönemin materyalist Darwinistlerine atıfta bulunarak eleştirilerini dile getirir. Daha sonra ise Evrimin İslam düşüncesindeki yerine değinen Afgani, Doğal seleksiyonun benzerinin hayvancılık yapan Arapların uygulamalarında da olduğunu belirtir. (Bkz. C. Afgani'nin Hatırları, M.Mahzumi Paşa, Klasik Yay. Sf.143-149)

Mutahhari: Biyolojik Evrim'den Tarih Sosyolojisine

Mutahhari de "Tarih ve Toplum" (Türkçesi İst. 1991 Yöneliş Yay.) isimli eserinde Evrim ve tekamül kavramlarını tartışır. Mutahhari'ye göre Evrim ilkelden gelişmişe bir tekamül süreci değildir. Evrimsel sürecin bir ilerleme değil uyum sağlama süreci olduğunu anlatan Mutahhari, insan bilincinin kendi evrimsel sürecini yönlendirme fonksiyonu olduğunu böylece doğal yaşamı şekillendirebileceğini ileri sürer. Yazar, Biyolojik evrim acaba sosyolojik olarak ta insan topluluk içinde geçerli midir? Sorusuna cevap arar. Kur'an'ın tarih felsefesiyle evrimsel süreci ve insanlık tarihini karşılaştırmaya çalışan yazar biyolojik evrimsel süreçten sosyolojik tarihsel evrime kadar insanın ve insan topluluklarının yeni şartlarda nasıl bir uyum ve değişim geçirdiklerini araştırır. Mutahhari açıkça biyolojik evrim ve tarih sosyolojisi arasında ilerlemeci olamayan ama evrimsel olan bir tarih sosyolojisi ve felsefesi inşa etmeye çalışır. (Bakınız: Mutahhari, "Tarih ve Toplum" Türkçesi C. Şişman, sf. 196-208 Yöneliş Yay. İst. 1991)

Beheşti ve Bahoner: Evrimsel Yaratılış Araştırılmalı

Ayetullah Beheşti ve Cevad Bahoner ortak hazırladıkları "İnsan ve Tarih" isimli eser'de Evrim'e müstakil bir bölüm ayrılmıştır. Beheşti ve Bahoner, hayatın ilahi bir olgu olduğunun altını çizerler. Evrimle ilgili şu ifadelere yer vermişlerdir: "Kur'an, yağmurun yağması, ırmakların akması,ve dağlardan insanın yaratılışına kadar tüm doğal değişiklikleri Allah'a atfetmektedir. Bazı durumlarda pek çok değişiklik doğal etkenlere de atfedilmektedir. Bu iki grup ayetler tezat teşkil etmez, sadece birbirlerini desteklerler; çünkü doğal olayları yöneten bilimsel kanunlar, sadece Allah tarafından verilmiş normlardır. O'nun iradesi, O'nun doğrudan tüm değişiklikleri ve doğal olayları oluşturduğu anşamına gelmez. Gerçekte O, doğakl değişikliklerin sistemini yaratmıştır. Bu O'nun iradesidir." Evrim kuramını detaylı biçimde inceleyen yazarlar değerlendirmelerini şöyle sonuçlarlar: "Dünyadaki tüm var olan şeyler evrim dereceleri bakımından tarihsel bir ardıllığa sahiptirler… Evrimin, tüm yaşayan canlılara uygulanabilen geel bir kural olduğunu farzettirecek işaretler vardır." Evrim kuramı üzerine önemli bir analiz demesi olan bu çalışma'nın çizdiği ufuk maalesef devam ettirilememiştir. (Muhammed Hüseyin Beheşti, Cevad Bahoner, "İnsan ve Tarih" Türkçesi: Ahmed Erdinç, sf. 78-87 Bir Yay. İst. 1989)

Şeriati: Her dem tekrarlanan kıssa: Adem

Ali Şeriati de benzeri bir tutm içindedir. Şeriati, "Adem kıssası"nın insanın bireysel serüvenini sembolize eden bir kıssa olduğu görüşündedir. Her insan çocukluk/bilinçsizlik döneminde sorumsuzluk ve mutluluk alanındadır. Ancak cinsel ve akli gelişimini

tamamladığında bu mutlu/sorumsuz dönem son bularak sınavın yaşandığı dünyaya adım atar. İşte Adem ve eşinin şahsında hikaye edilen şey de her İnsanın yaşadığı bu kadim tecrübenin sembolize edilmiş halidir. İnsan bilinçsiz bir varlıkken sorumsuzca bahçelerde yaşardı. Sonra akli bilince evrildi ve bu bilinçlenme süreciyle beşer türü, Adem yani sorumlu, bilinçli ilk insan oldu. (Bkz. Ali Şeriati, "Hubut", "İnsan") Bu yaklaşımın bir benzerini Ümit Aktaş, "Adem" (Çınar Yay. İst. 2005) isimli romanında da göstermektedir. Ayrıca günümüzde evrimsel yaratılışı kitap ve makalelerinde araştıran pek çok Müslüman ilim adamı bulunmaktadır. Muhammed Esed, Bahaeddin Sağlam, Prof. Dr. Süleyman Ateş, Prof. Dr. Cafer Sadık Yaran, Prof. Dr. Mehmed Bayraktar, Prof. Dr. İsmail Yakıt bu isimlerden sadece bir kaçı…

Sonuç:

4 yazılık değerlendirme çalışmamızı maddelerle şöyle özetleyebiliriz

1- Evrimsel türeyiş fikri ve kuramları Darwin'den çok önceleri bizzat İslam alimleri tarafından ortaya konmuş, sistematize edilmiştir. Müslüman alimler dönemlerinde yaptıkları gözlemler ve deneylerle canlıların evrim yoluyla çeşitlendiklerini ifade etmişlerdir. (İslam'da evrimci yaratılış teorilerinin ayrıntılar için Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar'ın kaleme aldığı "İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi" isimli eseri tetkik edilebilir. (Kitabiyat Yay. Ankara 2001)

2- Evrim kuramı, kainattaki işleyişin ve özelde biyolojik çeşitlenmenin kim tarafından yapıldığı ile ilgili değil nasıl işlediği ile ilgili bir açıklama tarzıdır.

3- Özgün Müslüman düşünüş ya kırk katır ya kırk satır misali dayatılan "ya evrimci materyalizm ya evrim düşmanı dindarlık" kısır döngüsünden farklı, başka bir okuma yapabilirler.

4- Kuram ve o kuramın yorumlanması ayrı şeylerdir. Kuram (Teori), Edinilen bulgulara ve kanıtlara dayanılarak ortaya konan bir düzenek tezi, değerlendirme iken Kuramın yorumu bu kuramdan yola çıkarak dini, felsefi ve sosyolojik çıkarımlarda bulunmak kuramdan hareketle öznel yorumlarda bulunmaktır. Bu sebeple Evrim kuramı başka, Evrim kuramını kendi materyalist ideolojilerine argüman kılmak başka şeylerdir.

5- Canlılar gezegende oluşan değişimlere göre kendi yapıları da değişiyordu. Bu değişimde hayatta kalma mücadelesi doğal seleksiyon (seçilim) ve karşılıklı yardımlaşma gibi faktörlere göre devam ediyor. Bu durum Darwin'in elde ettiği bulgular ve gözlemleri düzenli biçimde açıklamasıydı. Ortaya konan bu açıklama tarzı Kilisenin durağan yaratılış dogmasını sarsıyordu. Evrimi sürdüren üç temel süreç vardır; Doğal seçilim, genetik değişim ve karşılıklı yardımlaşma.

6- Evrimsel Çeşitlenme: Bilinçli bir süreçtir. Evrilmek için gerekli potansiyel zaten evrilen canlının evrim öncesi yapısında vardır, evrim onun kendini gerçekleştirmesi olarak anlaşılmalıdır. Yani, evrimin sonucu diye gördüğümüz şey, aslında öngörülmüş bir amaçtır. Bu da bir teoloji (amaçlılık) anlayışı getirir.

7- İkinci yazıda ayrıntılı örnekleri verildiği üzere Evrim dünden elde edilen tarihsel bulgu ve fosillerle günümüzdeki canlılar üzerinde yapılan deney ve genetik çalışmalarda yapılan gözlemlerle halen aksi ispatlanamamış tek açıklama tarzdır.

8- İnsan da bu evrimsel sürecin bir parçası olarak evrimleşmiş ve ortak bir hominid atadan dönüşerek tek bilinçli ve özgür iradeli canlı olmuştur. Bulgular günümüz insanı Homo Sapiens'ten önce bilinçli Homo Erectus ve Neanderthal insan türlerinin varlığını ortaya koymuştur.

9- Üçüncü yazımızda tartıştığımız konu ilk insanın ilkel olup olmadığıydı. Şayet bir varlıkta bilinç varsa bu bilinç doğal olarak kültür ve medeniyeti doğurur. Bu sebeple medeniyet ilkelden gelişmişe ilerlemez. Bilincin var olduğu her zaman diliminde aynı sonuçları ortaya çıkarır. Bu sebeple "ilkel mağara adamı kurgusu" gerçeği yansıtmamaktadır hele ki binlerce yıl boyunca insan türlerinin aynı şekilde ilkellikte yaşadıklarını düşünmek te yanlıştır.

10- Üçüncü çalışmada sıraladığımız bulgu ve gözlemler de göstermektedir ki ne evrimsel süreç bahanesiyle bir ırkçılık meşrulaştırılabilir ne de evrimsellik İlerlemeci Tarih anlayışını haklı çıkartır! İnsanlık ilkelden gelişmişe doğru ilerlememekte aksine insan bilincinin ortaya çıkışı/üflenişi ile birlikte insan medeniyeti ortaya çıkmaktadır. DNA çalışmaları göstermektedir ki tüm insanların genleri aynıdır ve "ırk" kavramı kurgusaldır. Üstün ırk diye bir şey yoktur, insanlar arasındaki fiziksel farklılıklar işlevseldir. Evrimi buna argüman kılmak isteyenlerle evrim karşıtlığını haklı çıkartmak için evrim ırkçılıktır ilerlemeciliktir modernistliktir demek açık bir tutarsızlıktır.

11- Kur'an'da yaratılış 5 ana kavramla açıklanmıştır. Bu 5 ana kavramın 1'i yoktan yaratmayı 4'ü ise evrimsel, halden hale gerçek yaratılmıştan başka bir şeyi yaratmayı ifade etmektedir.

12- İnsanın Halifeliği Bilinçli sorumlu insan'dan önce benzeri bir türün var olduğunu gösterir. Her halefin bir selefi vardır. Meleklerin "Adem" karakteriyle sembolize edilen yani ilk bilinçli insan(lar)a karşı çıkış sebebi de o ana kadar gördükleri Adem benzerlerinin yeryüzünde kan dökücü bir tür olduğundan dolayıdır.

YARATICI EVRİM VE ADEM MESELESİ

Bahaeddin Sağlam- 20.10.2009

Bahaeddin Saglam'in **Tempo Dergisi** ile yaptigi soylesidir.

Kitaplarınızda okuduğum kadarıyla siz evrime inanıyor ve dinle bağdaştırıyorsunuz?
Evet. Tekamül (Evrim) görüşü, türlerin yaratılması inancına aykırı değildir. Bugün evrim artık nazariye olmaktan çıkmıştır. Dini kitaplara aykırı da değildir, bilimsel bir meseledir.Ben 200'e yakın fennî ve dinî delil gösterebilirim. Bilakis böylece Allah sisteminin ekonomik işleyişini, sanatını ve gücünü gösterir. Kainat mana üretmek için yaratılmış; bu da ancak evrim fiiliyle mümkündür. Evrim hiçbir şeyin birden bire olmaması demektir. Hayatın en büyük karakteri yavaş yavaş olmasıdır. Yaratılıştaki evrime dikkat edersek, bunun bir plan ve program olduğunu anlarız. Mesela, benim avucumda bir yumurta, kırk sene kalsa civciv olamaz. Fakat Allah'ın bir avucu olan ekolojik ortamda saniyede kırk milyon civciv çıkıyor. Hocalar ikisini birbirine karıştırmamalı.

Ancak ispatlanmış olsaydı teori denmezdi. Hala ispatlanmamış bir kuram bu. Aksi halde hala tartışılmazdı. Üstelik evrim lehine getirilen deliller kadar aleyhine de hala pek çok delil var. Sadece teorik olarak, salt aklen veya mantıken mümkün görünüyor? Olgularla doğrulanmış değil? Bu teoriyi şimdiki haliyle kabul etmek bilimsel bir yaklaşım değil, olsa olsa bir inançtır.
Bence Evrim "iki kere ikinin dört etmesi" gibi kesindir. Bir şeyin var olabilmesi için evrim sürecinden geçmesi lazım. Evrim sürecinden geçmeyen hiçbir maddi varlık yoktur. Bir de varlık **Diyalektik** sürece muhtaçtır. Gelişme ve evrim zıtların birlikte devinimінden ortaya çıkar. Sistemin kuralıdır bu. Bugün yerinde sayan hiçbir hücre, hiçbir atom , hiçbir varlık yok. Evrime göre bir şey sürekli yenilenir. Mesela, atomun planı, projesi ilm-i ilahiden, enerjisi kudret-i ilahiden gelir. Kudret zaten enerji demek. Sürekli hareket ve gelişme içinde olması da, ilâhi iradeden geliyor. Dinin de temeli irade sıfatıdır ki, insan ancak din ile gerçek âdem

olmuştur, evrimini tamamlamıştır. Demek ki, âdemiyet bu gelişme ve kalkınma sürecinin tümü demektir. Her şey sürekli yenilenme ve gelişme halindeyken ve her şey sürekli başka bir şeye dönüşmekteyken, canlılar için de bu geçerlidir. Her şey giderek mükemmele doğru gidiyor. Karşı çıkanlar dini duygularını koruma psikozu içindedirler. Veya hastadırlar, veya siyasi amaçları elvermiyor. Bugün İslam Aleminde bir problem var. Bir yanda Kur'an'ın açıklanması gereken iki binin üzerinde müteşâbih ayeti var; öte yanda bilime dayanarak bunlara yorum getirilmiyor. Böyle olunca hurafeler kendilerine yer buluyorlar. İslam Alemi evrimleşmekten geri kalıyor. Evet, İslam Alemi, bilimi İslam'ın ilk yüzyıllarındaki gibi yakalarsa, uyanışa geçer. Demek din ve bilim temeli üzerine bir edebiyat basamağı kurmak lazım ki, gerçek adem olalım. Anarşizmden, manevi yamyamlıktan kurtulalım.

Kur'an ve Hadis'te biyolojik evrime dayanak olabilecek ifadeler var mı?
Bir hadis "Yüz bin Ademin yaratılmış olduğundan" bahseder. Ki, Milliyet Gazetesinde yedi sene önce bilimsel bir araştırma sonucu olarak, bu sayı aynen yayınlandı. Taberi tefsirinde de "Adem buz dağından indi" diye rivayet var.Yani medeniyet buzul çağından sonra kurulmuştur, demektir. Yoksa biyolojik bir anlatım değildir.
Kur'an bireysel bir olay anlatır ama geneli anlatır. Muhataplarına göre anlatır Kur'an. İslam alimleri Kur'an'da anlatılan bütün kıssalar için şunu derler **" Birer külli kanunun ucudurlar".** Yani onlardan yola çıkarak evrensel kanunları öğrenin! Kur'an, işi somut olarak anlatır çünkü çağların çoğu ve insanların çoğu, soyut kavramları idrak etmekten yoksundurlar.
Evrimi kabul eden ya da açık kapı bırakan İslam alimleri var mı?
Tekamül kelime kipi olarak kendi kendine gelişme demek. Evrimle aynı manayı karşılıyor bugün. Osmanlı Batıdan bilimi 1850'lerden sonra almaya başladı. Bediüzzaman, Filibeli Ahmet Hilmi gibiler bilimi alalım, yanlışları ayıklayalım dediler. O zamanlar Pozitivizm hakim olduğu için bu konularda çekingenlik olmuş. Bediüzzaman, Filibeli Ahmet Hilmi, Elmalılı da bir ihtimal evrimi kabul etmiş. Ben aynı çözümü İbn Arabi, Mevlana, Şeriati ve İkbal'de de görüyorum. Ahmet Hilmi demiş " evrim vardır ve bu sürecin tetiklenmesi için bütün atomların haberleşmesi gerekir". Ki bugün kuantum fiziği bunu isbat ediyor. Nazzam, Cahız, İbn Tufeyl, İbn Haldun gibi eski alimlerde de evrim kabulü var; ama o zamanın biyolojisi, kimyası bugünkü gibi değildi. Bugün ekoloji ve kuantum fiziği bu noktayı tespit etti. Bu konuya değinen bir çok ayet vardır. " Herşeyi tedricen, yavaş yavaş yaptık", "sanatla, özene bezene yaptık" mealinde bir çok ayet var.
Müslüman yazarlar Hicri 80. senede evrim meselesini çözdüler. Cahız bahsediyor evrimden. Başta Mutezile imamları Afrika'da gözlemler yaptılar ve evrime hükmettiler. Sonra İslam aleminde bilimsel gelişmenin önü kesilmiş. Ademiyeti Mevlana biliyor ama bazılarının imanını kaybetmesinden korktuğu için meseleyi fazla açmamış. Bediüzzaman da her şeyi fazla açmamış, sınırlı vermiş; ama şöyle diyor 28. Mektup'ta " Beşerin başı vahşidir" ve 8. Söz'de " Hayat ağacı bir tanedir , her tür bir daldır", 16. Sözde de diyor ki "her şey evrimleşerek yaratılmış"; Mesnevi'de de " İnsanlık hayvanlıktan terakki ederek Adem oldu" diyor. Filibeli Ahmet Hilmi'de de var bu görüş. Âmâk-ı Hayal kitabına bakabilirsiniz.

Dinin ışığında bakarsak biyolojik evrim basit ilk canlıdan insana doğru mu oldu? Yoksa her tür kendi içinde mi evrildi? Nasıl gerçekleşti evrim? Yani biz bir zamanlar balıktan kurbağaya oradan kertenkeleye ve maymundan insana mı dönüştük?
Hayat ağacı deyimi vardır dini terminolojide. Hayat ağacı tüm hayatı ve canlıları temsil eder. Bediüzzaman ve Filibeli kabul etmiyor türden türe geçişi. Bunda alt türler var. Bir de üst türler var. Tıpkı bir ağacın kökten çıkıp dallara yarılması ve o dallarında küçük dallara ayrılması gibi canlılar kök türlerden geliyor ve ayrılıyor. Biz mesela maymundan gelmedik. Alt tür olarak ortak bir atamız var. Onlar ayrı, biz ayrı geliştik. Bu materyalistlerin dediği gibi

tesadüfle olmuş bir şey değil. Bu Allah tarafından programlanmış bir yazılım, her aşaması O'nun programı dahilinde gerçekleşmiş bir tekamül bir program!

İlahiyatçılar Ademiyet ve Evrim meselesine neden bu kadar kapalı?
Ankara İlahiyat Evrimi biliyor, Ademiyeti bilmiyor. İstanbul ise Ortaçağ anlayışını esas alıyor. Batılı ve İslam aleminden bazı yazarlar Evrimi kabul etti. İlahiyatçılar samimi insanlar; ama bu gibi konularda çıkmazdalar. Sebebi, Ehl-i Rey ve Ehl-i Rivayet arasındaki mücadeleyi Ehl-i Rivayet alimlerinin kazanmasıdır. Esas olarak aklı ve Kur'an'ı esas alan Ehl-i Rey anlayışına karşı rivayeti esas alan anlayışın hakim olmasıdır. Bu ekoller hala bir mücadele içinde. Tefsirlere de rivayetler yansıyor bu durumda; akıl ve yeni çıkarımlar bastırılmış oluyor. Halbuki bizde Ehl-i Rey ekolünden olan Hanefilik yaygın olmasına rağmen, Ehl-i Rivayet olan Şafii anlayışı hakim gözüküyor.Tefsirlerde de meallerde de…Onun için Türkiye kültürel gizli bir anarşi yaşıyor.

İslam dünyasında Evrimi ileri sürenler din alimleri değil, sadece değişik branşlarda Müslüman alimler?
Ama öbürleri de reddetmediler, hep okudular. Sadece tevilini bilemedikleri Kur'an ifadelerini bu şekilde yorumlamaya yanaşmayıp, bu işi zamana bıraktılar.

Evrim Teorisi'ni kabul etseniz de etmeseniz de mantıken materyalistlerin kullandıkları gibi bir Allah'ın varlığı ve yaratışı inancına zarar verebilecek bir şey değil. Buna rağmen Müslümanlar bu teoriye neden ısrarla karşı çıkıyorlar? Zaten tesadüf bilimle de açıklanacak bir şey değil. Müslüman alimler buradaki mantık oyununu göremediler mi, dince nasıl bir sakıncası olabilir bunun?
Darwin tesadüfçü değildi ama tesadüf fikrine kapı açtı. Darwin aslında tam dinsiz değil, agnostiktir. Ancak dinsizler, materyalistler tarafından suistimal edilmiştir. Darwinle beraber kilise evrim teorisiyle darbe yiyor. Bazı Hıristiyanların yobazlığı sebebiyle materyalist evrimcilerin görüşü güç kazanıyor. Kilise darbe yiyince Kur'an'a da etki eder diye evrime karşı cephe alıyor Müslümanlar. Evrim teorisi Tevrat'ta, Kur'an'dan daha fazla açıktır.
Aslında evrimi reddetmenin İslam'a zararı oldu. Fikir olarak insanlar bölünmüş oldu. Din bir tavır alınca, bunu makul bulmayanlar da dine karşı tavır aldılar. Dindarlar yaratılışın evrimle gerçekleştiğini kabul etselerdi, materyalist evrimcilerin tesadüfe dayanan zırvalarına kulak asılmayacaktı. Bunun faturası da ağır oldu. Yetmiş üniversitemiz var, çoğunun eğitim kadrosu ateist oldu. Bugün Amerikan halkı, Türkiye, Irak, Afganistan diye bir ülke bilmiyor. Daima bu meseleyi tartışıyorlar. Yani Kitab-ı Mukaddes'e mi inanacağız, evrime mi, inanacağız diye tartışıyorlar. Demek küresel en büyük sorun, bu ademiyet ile evrim bilgisini anlatmak, birbirine zıt olmadığını ispatlamak ve insanlığı din yüzünden gerçekleşen bir kaostan kurtarmaktır.
Bence sorunun aslı, evrimin varlığından ziyade tesadüf ile mi bilinç ile mi yaratılmanın anlaşılması savaşıdır. Hemen hatırlatalım ki, bugün artık "parça" kelimesi geçerli bir kelime değil. Çünkü her şey bir yazılımdır, bir dosyadır ve saf bilinçtir. Kainattaki tabiat kanunları ise, düzenin sağlanması ve değerlerin oturması içindir. Yoksa en sabit bir değer olan atomun altı ve hareketi daima bilinç ifade ediyor. Ve bunlar birbirine zıt da değil. Yani evrim yasadır, ademiyet ise bir bilinçtir, bu da kainattaki evrensel diyalektiğin bir gereğidir ki, Kur'an'ın yüzde atmışı bu diyalektiği anlatır.

O zaman cansız elementlerden cenine oradan da bebek olarak doğumuna kadar insanın geçirdiği gelişim sürecinde aldığı çeşitli haller insanoğlunun hayvanlıktan ayrıldığı biyolojik evriminden çeşitli safhaları mı gösteriyor?

Evet. İnsanlık diğer canlılarla olan ortak kökeninden ayrıldıktan sonra insanlaşması başladı. Bu 9 milyon sene kadar sürdü. Eski değişimler her milyon sene de bir olurken, sonra hızlandı. Bilime göre bütün varlık ve insanlığın geçirdiği süreçler beyinde kayıtlıdır. İnsan ve diğer türler; embriyolarının geçirdiği bütün safhalarını, tür olarak kendi evrim süreçlerinde geçirmişler. Embriyonun safhaları, uzun bir dönem içinde yaratılan türün geçmişinin tekrarıdır aslında. Cansız maddeden bitkiye, oradan anne karnındaki 360 değişik forma kadar türlü değişimleri insanlık türü yaşamıştır. Ancak bu gelişme kendi içinde olmuş, yani başka türden yatay gelişerek değil.

Yartılıştaki evrimin hedefi, hikmeti ne olabilir?
Bütün psikolojik ve fizyolojik tatlar, tatminler hayatın biraz daha mükemmele ermesi, mükemmellikten hissesini alması içindir. Canlıların genetik yapılarında ve beyinlerinde mükemmelleşmek üzere programlar yerleştirilmiştir. Bu programların nihai hedefi soyut kemâlat olan Allah'ın isimlerini idrak etmek, O'nun sistemiyle entegre olmak, o sayede ebedileşip gerçek kemâle ermektir.

Evrim sorunu anlaşılınca, esas meselenin Adem veya Ademiyet olduğunu söylüyorsunuz. Bunun insanlığı ve yaratılışı anlamak için kilit bir kavram olduğunu söylüyorsunuz. Nedir bu Adem meselesi?
Evrimi kabul edince Adem meselesi kendiliğinden ortaya çıkıyor. Bütün insanlığı aydınlatacak bir kelimedir "Ademiyet". Bu kavram anlaşılamadığı için sorunlar çıkıyor. Ademiyet insanlık demek. Aslı İbranice bir kelime. İbranice'de 'buğday rengi, toprak renkli yaratık' demek, açıkçası insan demek. Kutsal kitaplarda geçen Adem kavramı insanların bugün düşündükleri şey değildir aslında. Adem kesinlikle bir 'arketip'tir. İnsanlığın kollektif kişiliğidir. İlahi ve kültürel yapısıdır ki, Kur'an'da "insan bunu ancak dil ve bilim ile elde etmiştir " (Bakara, 30) şeklinde geçiyor.

Bu kavramları biraz daha açabilir misiniz?
Adem meselesi yani kollektif şahsiyet bu asırda anlaşılabildi ancak. Jung'un geliştirdiği 'arketip' gibi kavramların da bu idrake katkısı oldu. Adem'le ilgili dini literatür insanlık aleminin manevi, kolektif, ruhi şahsiyetiyle ilgilidir. Ehl-i Keşf 'misal alemi' ya da 'gayb alemi'nde peygamber olan, sakalsız, her tür bilgiye ve dile vakıf, 60 zira boyunda misali bir Adem'den bahseder. İşte bu aslında dini metinlerde bahsedilen Adem'in hakikatidir. Yani insanlığın manevi şahsiyetinin ta kendisidir. Başta Buhari olmak üzere hadislerde anlatılan Adem budur işte. Yani fiziki bilgi ile metafizik bilgi karışmış, ortaya hurafe olarak dayatmalar başlamış, bilim ehli de haklı olarak kiliseden ve diyanetten kaçmıştır.

Yani bizim bir kişi olarak bildiğimiz Hz. Adem aslında tek bir insanı ifade etmiyor mu?
Allah insanı 'kendi suretinde' yarattı. Yani soyut ve yüce değerleri anlayacak, akıl ve fikre sahip, geçmiş ve gelecek hissine sahip olacak şekilde insanı geliştirdi. Ancak bu mahluk ilk dönemlerinde bir çeşit hayvan gibiydi. İnsanlık uzun bir dönem böyle gitti. Ekolojik denge içinde yerini bulunca insanlık yavaş yavaş gelişerek yeni bir yapılanmaya girdi. Yani maddi ve yatay gelişmeden, manevi ve dikey gelişmeye doğru yönelmeye başladı.

Tevrat birinci babda biyolojik yaratılıştan bahsederken "insan yaratıldı" diyor, ikinci babda insanın yaratılışı anlatılırken 'Adem' kelimesini kullanıyor. Kur'an da insanın maddi yaratılışını anlatırken 'insan ve beşer' kelimelerini, manevi ve kültürel yönünü anlatırken 'âdem' kelimesini kullanır. Yine Adem ismi Tevrat'ta bazen insanlığın tümünü ifade için kullanılıyor. Bazen de insanın biyolojisi için kullanılıyor. Mütercimler bu farkı görünce, birincisinde 'Adem'i küçük harfle yazmışlar, ikincisinde büyük harfle yazmışlar. Kur'an'da

bahsedilen adem ruhani, metafizik ve kollektif bir şahsiyettir ki, hem peygamberdir hem de putperesttir. Çünkü insanlığın kollektif kişiliği hem peygamberliğe sahiptir hem de zaman zaman putperest olmuştur.(Bkz, Kur'an, 7/189-190)

Adem'i böyle anlar ve değerlendirirsek mesajların da anlamı ve içeriği değişiyor, hatta zenginleşiyor.
Adem peygamberdir denilir ama Kur'an da öyle bir ayet yok. Sadece "Adem kelimeler aldı" deniyor ki, insanlığın medenileşirken öğrendiği ilk prensibler manasındadır. Çünkü Arapça'da "kelime" prensib ve yasa manasına geliyor. Aynı tabir Hz. İbrahim için de kullanılmış. Kur'an vahyi 3-4 yerde Nuh'tan başlatıyor. "Biz Nuh'a ve ondan sonrakilere gönderdiğimiz gibi sana da vahiy gönderdik" diyor. Gönderme dediği gökten zembille inmiyor. Hazır bilgiler ve dosyalar var zaten beyinde, tetikleme yöntemiyle bu dosyalar açılıyor. Evet, evrensel manasıyla vahiy zinciri Nuh'tan başlatılıyor. (Bkz. Nisa, 163)

Yani ilk peygamber Nuh (as) oluyor ve Adem de aslında insanlığın vahye muhatap olmadan önceki halini ifade ediyor?
Adem için peygamber demiyor, şirke girdi diyor Kur'an. Klasik inanca göre peygamber kabul edersek, müşrik olmasını nasıl açıklayacağız.
Adem 'insanlığın geneli'dir. Aynı zamanda ikinci bir mana ile, "Adem" insanlığın bir dönemki putperest halini ifade eder. İnsan hayvanlardan farklılaşarak Adem olmuş yani soyut kavramları öğrenmiş: eşyayı tanımayı, anlamayı, isimlendirerek tanımlamayı öğrenmiş. Aile ve medeniyet kurmuş. Soyut kavramları anlayarak oradan bugün uzaya tırmandığı evresine kadar gelişmiş.
Halen günümüzde bile o zamanın putperest ve gelişmemiş anlayışında kalan toplulukların izleri vardır, Afrika'da, Avustralya'da, Güney Amerika'da. Buna rağmen insanlığın yüzde doksan dokuzu yüzyirmidört bin peygamber, yüzyirmidört bin evliya ve yüze yakın medeniyet doğurmuştur. İşte "Adem" bu kollektif manada arketip peygamber olarak gözüküyor.
Ademiyet ilk kıvılcımını dille kazanmış. İbn-i Arabi, Bediüzzaman, Mevlana, Ali Şeriati değinirler; Aliya İzettbegoviç de bu meseleyi anlamış. İnsanlar hayvan sürüsü gibi yaşıyordu, vahşet hakimdi. Dil Ademiyetin benzinidir. Teknoloji, din, kültür, sanat, medeniyet dille olur.
Bugün Müslüman alimlerin biyologlarla işbirliği yapıp meseleyi çözmeleri lazım. Kendilerinin de Ademiyet kavramına katkıları gerek. Yoksa anarşizm ve vahşet ve sokakta keyif için öldüren katiller çoğalacak, insanlık kaosa girecektir.Maalesef bugün sokakta ikiyüzbin kelimeye sahip Türkçe, beşyüz kelimeye indi. Bu önemli bir S.O.S sesidir.

Demek putperestlik dediğimiz şey aslında vahşilikten kurtulmaya başlayan insanlar için manevi ve metafizik bir gelişmeyi ifade ediyor.
Mesela ilk insanlar putperestti, dinsizdi gibi kötü nitelemeler yapılır. İbn-i Arabi bu yanlış anlamayı düzeltmiş. Zaten insanlık sürekli evrim ve gelişme geçiriyor. O ilk insanlar insanlığın ulaştığı seviyeyle karşılaştırılınca çocukluk devresi gibidirler, idrakleri çocuk idraki gibidir. Dolayısıyla putperestlik onların ulaştıkları soyut algılama derecesidir. Onlar bundan dolayı cezalandırılmayacaklardır. Ama sen ve ben yani bugünün insanı artık soyut değerleri, sonsuzluğu anlamış, belli bir bilinç seviyesine ulaşmış, teknik ve fende bir noktaya gelmişiz. O zamanın insanları gibi düşünür davranırsak bu kainattaki bilince karşı bir darbedir. Ve Kur'an'ın tabiriyle şirktir, bölücülüktür, sonsuz bilince vurulmuş bir darbedir.

Özetlersek, dinimiz bilimi ve aklı esas alır. Bizim bugün artık Ebu Hanife ekolünü diriltmemiz lazım. Din adamlarından ricamız, metafizik bilgileri fizik bilgilerle

karıştırmasınlar, dilin bütün fonksiyonlarını ve yedi bin yıllık tarihini öğrensinler ki, fen ve bilim adamlarına dini hurafe olarak sunmasınlar.

Bilim adamlarından da ricamız; şunun farkına varmalarıdır: Kainat sonsuz bir bilinç ve yazılımdır. Sıfır-bir diyalektiği üzere kuruludur. Kuru bir madde yığını ve tesadüfler yumağı değildir. Din hocaları ve ilahiyatçılar, dinin bilimselliğini bilmeseler de, insan olarak kendileri işe sahip çıksınlar, insanlığı mutlak bir vahşetten kurtarsınlar. Yoksa sosyolojik kurallara göre, hepimizin sonu derin bir kaos olacak. Bir manada sosyolojik bir kıyamet kopacak. Zaten ekolojik kıyametin sinyallerini alıyoruz. Ve son olarak, bilim adamlarından, Ontoloji ilminde şu kelimeleri silmelerini istiyoruz: "Parça", "Tıkanma" ve "Belki".Çünkü bunlar artık bilim adamlarına yakışmayacak kelimelerdir. Kainatın doğasında bu kelimelerin yeri yoktur. İlahiyatçılar Ortaçağ kültüründe takıldıkları için bu kelimeleri kullansa da bilim ve fen ehli kullanmamalıdır. 18, 19 ve 20. asrın yarısına kadar bunları kullanma hakları vardı. Bilgi çağından ve sibernetik sistemin anlaşılmasından sonra bu kelimelere yer kalmadı.

Mutlu ve evrensel bir medeniyetin kurulması dileğiyle…

NEDEN BAZI MÜSLÜMANLAR EVRİM TEORİSİNİ SAVUNUYORLAR (1)
15 Ara 2009 –milligazete

Tarihin her döneminde insanlar evrenin ve canlıların kökeni üzerinde düşünmüş ve bu konuda çeşitli fikirler ortaya atmışlardır. Bu fikirleri evreni materyalist bakış açısıyla açıklamaya çalışanlar ve Allah'ın tüm kainatı yoktan var ettiğini -yani yaratılış gerçeğini- görenler olmak üzere iki başlık altında toplamak mümkündür.

Evrim teorisi materyalist felsefe üzerine bina edilmiştir. Materyalist bakış açısı, evreni oluşturan maddenin, var olan yegane varlık olduğunu iddia eder. Bu batıl inanışa göre madde sonsuzdan beri vardır ve maddeye hakim olan bir başka güç yoktur. Materyalistler, evrenin tesadüfler sonucunda kendiliğinden şekillendiğini, canlılığın ise zaman içerisinde yine kör tesadüfler sonucu cansız maddelerden evrimleşerek meydana geldiği yanılgısını kabul ederler. Bu yanılgıya göre, yeryüzündeki tüm canlılar doğal etkiler ve tesadüfler sonucu ortaya çıkmışlardır.

Diğer bir deyişle, materyalist felsefe canlılığın oluşumunu evrim teorisiyle açıklamaya çalışır. Evrim teorisi ile materyalist felsefe birbirini tamamlayan iki düşünce sistemidir. Eski Yunan'da doğan bu birliktelik, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışı içinde yeniden gündeme getirilmiş ve evrim teorisi materyalizme sözde bir destek oluşturduğu için -bilimsel olup olmadığına bakılmaksızın- materyalistler tarafından derhal kabul görmüştür.

Evrim teorisinin karşısında ise yaratılış gerçeği yer alır. Bu gerçeğe göre madde sonsuzdan beri var değildir, başıboş da değildir; Allah maddeyi yoktan yaratmış ve düzenlemiştir. Canlılar da yine Allah'ın yaratmasıyla var olmuştur. Evrendeki ve canlılardaki büyük tasarım, hesap, denge ve düzen, bu gerçeğin açık kanıtlarıdır.

İnsanın akıl ve gözlem yoluyla kavrayabileceği yaratılış gerçeği, tarihin başından bu yana din yoluyla insanlara öğretilmiştir. Tüm İlahi dinler, Allah'ın tüm kainatı yoktan, "Ol" emri ile yarattığını ve kainattaki kusursuz işleyişin Allah'ın üstün yaratma gücünün bir delili olduğunu bildirmişlerdir. Kur'an'ın pek çok ayetinde de bu gerçek bizlere bildirilmiştir. Allah "Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca

"Ol" der, o da hemen oluverir." (Bakara Suresi, 117) ayetiyle kainatı yoktan ve mucizevi biçimde yarattığını bildirmektedir. Enam Suresi'nde ise şu şekilde buyrulmaktadır:
O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 73)

Günümüzde bilim, materyalist-evrimci iddianın geçersizliğini göstermekte ve yaratılış gerçeğini doğrulamaktadır. Evrim teorisinin iddiasının aksine, çevremizi saran her bir yaratılış delili kainatta tesadüfe asla yer olmadığını bizlere göstermektedir. Göklerin, yeryüzünün ve tüm canlı varlıkların incelenmesi ile ortaya çıkan her detay Allah'ın büyük güç ve kudretinin birer delili niteliğindedir.

EVRİM, DARWİN VESAİRE…
18 Aralık 2009- http://www.eminearslaner.com/

İmam-ı Azam Ebu Hanife, bu kadar ilmi nasıl edindiği sorulduğunda, „bilmiyorum demekten utanmayarak" diye cevap vermiş. „Bilmemek değil, öğrenmemek ayıp" desturunun canlı bir örneği gibi yaşayan büyük muallim; bilmiyorum, belkide yanlışlığından en şüphe etmediğimiz şey, en yanlış olan şeydir" diye seslenirken hayatının bir kıyısından, „Cehl ile iftiharı pek severim" diye gülümser Şair-i Azam Hamid „Bir Şairin Hezeyanı" isimli eserinin sayfaları arasından… İmam-ı Azamlar'ın, Şair-i Azamlar'ın utanmaktan ar ettikleri, Cemil Meriç ustadın „asildir ve cihanşumuldur" diyerek göklere yükselttiği realiteyi; bir ayıp, bir suç gibi düşünüp, hakaret sıfatı olarak algılayan ve kullanan zevata acıkmak mı yoksa hayret etmek mi gerekiyor, karar veremiyorum… Pişkin pişkin sırıtarak; „acımadı kii, acımadı kii!" diye cıvıldamak, zat-ı şahanelerine büyük bir düş kırıklığı yaşatmak ve eklemek lazım; Kıyametin ne zaman kopacağını kestiremeyecek kadar „cahil" ve cümle alemi aptal yerine koyup, dolaylı yollarla Mehdiliğini ilan eden ‚gafil' lerin ilmine, irfanına güvenmeyecek kadar da arif olmak gerek, mirim!..
Geçelim…
Almanya'nın cennet mekan bir beldesinde; telefon, televizyon ve internet gibi bütün komunikasyon cihazlarının ortadan kaldırıldığı hoş bir termal otelde sağlık küründeyim. Spor yapıyorum, kitap okuyorum ve bol bol düşünüyorum. UMTS modemle laptopumdan internete ara sıra bağlanıp posta kutumu kontrol edebiliyorum ancak surf yapmak veya e-mail yollamak gibi sanal fiiliyatları kaldıracak kadar ne -öyle ahım şahım- bir hevese, ne de bağlantı hızına sahip değilim. Velhasıl, iki hafta daha kadar buradayım ve yazmayı düşünmüyorum…

Bu yazıyı yollamaktaki gaye ise, „Korktun değil mi? İşte böyle keserler sesini" mealindeki e-mail sahiplerine durumu izah etmek ve bir önceki yazıyla ilgili serdedilen ve ardı arkası kesilmeyen tenkidlere son bir cevap olmaktır.

Özellikle Charles Darwin'le alakalı satırlar büyük tepki topladı, toplamaya devam ediyor.

Diyebiliriz ki, bütün bir insanlık tarihinde, bu kadar az tanındığı halde; bu kadar taşa tutulan, hırpalanan, yanlış anlaşılan, yanlış yorumlanan ve nefret toplayan başka bir isim yok… Durum o kadar vahim ki, Darwin lanet bir adam olarak yaşamış ve ölmüş olsa dahi; aleyhinde yapılan bütün bu haksız propagandalar, yerli yersiz suçlamalar, yanlış bilgiye dayalı yargılamalar yüzünden, bütün günahlarından sıyrılıp ilahi mahkemede rahatlıkla beraat edebilir. Darwin hakkında çok tekrar edildiği için çok doğru olduğu sanılan galat-ı meşhurları teker teker sıraladım ve karşıma şu tablo çıktı;

Darwin evrim teorisini ileri süren isimdir.

Yanlış… Darwin sadece evrim teorisinin duyulmasını sağlayan isimdir. Darwin'in bazı çağdaşları -Darwin'den bağımsız olarak- evrim teorisini dile getiren makaleler kaleme almışlardır. Alfred Russel Wallace, Darwin'den çok önce, dogal seleksiyonla ilgili bir makale yazmıştır. Darwin'in ve evrimi anlatan diğer Avrupalı bilim adamlarının, kendilerinden çok önce yaşayan; Ibn Haldun, El Biruni gibi Islam alimlerinin metinlerinden etkilenmiş olmaları da kuvvetle ihtimaldir.

Darwin, Galapagos adalarında yaşayan Ispinoz kuşlarının gagaları ve gıda kaynakları arasındaki uygunluğa bakarak, doğal seleksiyon yoluyla değiştiklerini ve evrim geçirdiklerini düşündü.

Yanlış… "Darwin kuşları" olarak da bilinen bu kuş türü, Darwin'in HMS Beagle gemisiyle yaptığı ve beş yıl süren araştırmasında topladığı 32 adet kuş türünden yalnızca biridir. Darwin'in getirdiği örnekleri araştıran Londralı Ornitolog John Gould, Darwin'in başka türlere ait olduğunu düşündüğü kuşlardan 12 tanesinin birbirine çok benzeyen yeni bir ispinoz türü olduğunu açıkladı. Darwin sadece Golopogos adalarından değil, beş yıl boyunca dolaştığı bütün adalardan çeşitli kuş türü örnekleri toplamıştır.

Darwin, ilkelden başlayıp daha iyiye, daha medeniye doğru bir gelişmenin olduğunu iddia eder.

Yanlış… Bilim, bulgulardan hareket ederek ulaştığı sonuçları ortaya koyar, yorum yapmaz. Evrim teorisinde de böyle bir yoruma rastlanmaz. Doğa bilimleri, eldeki delillere dayanarak insanoğlunun ve diğer tüm mahlukatın geçirdiği biyolojik merhaleleri anlatır ve bir teori ortaya koyarlar; evrim teorisi. Kainatın bundan sonra nasıl bir yol takip edeceği (Islami ifadeyle söylemek gerekirse; Sünnetullahın nasıl işleyeceği) konusunda yorum yapmazlar.

Darwin, "insan maymundan geldi" dedi.

Iki kere yanlış… Darwin; insanın insandan, şempanzenin de şempanzeden geldiğini söyler. Darwin, milyonlarca yıl önce yaşayan insanların şekil ve şemal olarak bizden biraz daha farklı olduklarını anlatmaya çalışan adamdır. Darwin'i goril şeklinde karikatürize eden Ingiliz gazetelerinin attığı iftira çamurunun yıllardır temizlenememesinde ise – hiç kuşkusuz- kilisenin büyük katkısı vardır.

Darwin güçlüden yanadır.

Yanlış, yanlış, yanlış… „Survival of the fittest" , yani "güçlü olan kazanır" sloganı Darwin'e değil, Darwinizm'in öncülerinden Herbert Spencer'e aittir ve Darwinle hiçbir alakası yoktur. Evrim teorisinin çeşitli zorlamalarla „ateist" düşüncenin hizmetine verilmesinde ve bu karışımdan ortaya çıkan „Darwinizm" ideolojisinde Darwin'in bir payı yoktur. Darwin, yaşadığı ortama en iyi şekilde uyum sağlayan türün yaşamaya devam ettiğini, bunu başaramayanların nesillerinin tükendiğini savunmuştur. Evrim kendi bulgularıyla çelişen bir sloganı, kavramı veya iddiayı savunmaz. Evrime göre örneğin, „dinazorlar" çok güçlü hayvanlardır ancak soyları tükenmiştir.

Bu liste daha da uzatılabilir… Bu yazılanlardan dolayı yazı sahibini Darwinci veya evrimci ilan edebilirsiniz ancak, Darwinist veya ateist ilan edecekleri –izninizle- şimdiden Allah'a havale etmek istiyorum. Az veya yanlış bilgi, taşdan heykellerin dikilmesi için zihinlerde müsait ve münbit bir zemin hazırlar. Beynindeki taşdan heykellerin darmadağın edildiğini gören insan için yegane savunma taktiği saldırmaktır… Saldırgan uslup sahiplerinin acılarını anlıyorum ancak burada belirtmeden geçemeyeceğim çok mühim bir nokta daha var;

Özellikle benim yurdumda evrim teorisinin çok az bilindiğini müşahede ediyorum. Evrimle ve Darwinle ilgili araştırmalarımda genellikle Almanca kaynaklardan istifade ettiğim için yazılarımda referans gösteremedim. 2009 yılının Darwin yılı ilan edilmesi de, ilgi duyan herkesin Evrim teorisi ve Darwinle ilgili daha fazla bilgi kaynağına, çok daha uygun fiyatlarla ulaşmasını sağladı. Türkiye'de ise öteden beri, evrimle ilgili objektif ve bilimsel kaynaklar, Adnan Oktar ve avanesinin güçlü gayretleriyle sansüre uğramakta, hatta hiç basılamamakta, dolayısı ile piyasada bulunamamaktadırlar.

Gelecek nesillerin tarafsız ve bağımsız bir vicdana sahip hakikat yolcuları olmalarını istiyorsak, onların sınır tanımayan tecessüslerine kelepçe vurmaktan, yollarına çıkan işaretlerin istikametlerini değiştirmekten vazgeçmeliyiz… Lütfen bu toprakların altını kazımaya ve geleceğimizi, dinimizi kullanarak çalmaya çalışanlara artık fırsat vermeyelim.

NEDEN BAZI MÜSLÜMANLAR EVRİM TEORİSİNİ SAVUNUYORLAR (2)

05 Oca 2010-milligazete

Materyalizm ile Allah inancı arasındaki fikri ayrılık, din ile dinsizlik arasındaki en temel farktır. Allah Kur'an'da inkar edenler için, "Yoksa onlar, hiçbir şey olmaksızın mı yaratıldılar? Yoksa yaratıcılar kendileri mi?" (Tur Suresi, 35) buyurarak, onların yaratılış karşısındaki batıl iddialarına dikkat çeker. İnkarcılık, tarihin başından bu yana, evrenin ve insanların "yaratılmamış" oldukları yalanını öne sürmüş, bu saçma iddiayı bir şekilde makul gösterebilmek için çeşitli yollar aramıştır ve 19. yüzyılda Darwin'in teorisi ile, bu konuda en büyük girişimini yapmıştır.

Bu konuda fikri bir "uzlaşma" aramak, Müslüman için söz konusu değildir. Elbette insanlar istedikleri gibi düşünebilir, istedikleri teoriye inanabilirler. Ama ortaya atılma sebebi Allah'ı ve yaratılışı inkar etmek olan bir teori ile "uzlaşmak" mümkün değildir. Böyle boş bir çabaya girmek, dinin temelinden taviz vermek olur ki, bunun kabul edilmesi mümkün değildir.

Nitekim böyle bir girişimin dine zarar vermek anlamını taşıdığını bilen evrimciler, dindarları bu girişime zorlamak için çaba göstermektedirler.

Evrim teorisini körü körüne savunan bilim adamları, bilim alanında yaşanan ilerlemeler karşısında her geçen gün daha büyük bir açmaza girmektedirler. Çünkü her yeni gelişme teorilerinin aleyhinde olmakta ve yaratılış gerçeğini tasdik etmektedir. Bu nedenle de evrimci literatürde bilimsel deliller değil, demagojiler ağırlıktadır. Öte yandan en önde gelen evrimci bilim dergileri dahi evrim teorisinin çıkmazlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Bilimsel tartışmalar yaratılışı savunan bilim adamlarının kesin zaferleriyle sonuçlanmakta, evrimcilerin çaresizliklerine tüm dünya tanık olmaktadır.

İşte bu noktada bir diğer yanılgı olan evrimsel yaratılış görüşü, materyalist çevrelerin imdadına yetişmektedir. Evrimciler, inanç sahibi kişilerin desteğini alabilmek ve onların evrim teorisi karşısında yaptıkları fikri mücadeleyi zayıflatabilmek için, "evrimsel yaratılış fikri"ni el altından destekleyerek farklı bir yol denemektedirler. Kendileri Allah'a inanmadıkları, tesadüfü ilahlaştırdıkları, yaratılış gerçeğine tamamen karşı oldukları halde, teorilerinin kabulünü hızlandıracağını düşündükleri için, bazı kimselerin Allah'ın canlıları evrimle yarattığı fikrine karşı sessiz kalır, hatta çoğu zaman bu fikri teşvik ederler. Ancak bu yalnızca bir taktiktir. Evrimciler dine ve yaratılış gerçeğine şiddetle karşıdırlar. Hatta yaratılış gerçeğinin çoğunluk tarafından kabul görmesini engellemek için gerekirse evrim teorisi ile yaratılış arasında bir uyum varmış gibi gösterilebileceğini, bunun yaratılışı savunanların gücünü kıracağını savunurlar.

Bu durumda Allah'ın tüm kainatın Yaratıcısı olduğuna iman edip, bilimin ortaya koyduğu gerçekleri göz ardı ederek evrim teorisine destek vermek, üstelik Kuran'daki açık izahları görmezlikten gelerek evrimin Kuran'a uygun olduğunu iddia etmek çok hatalı bir yaklaşımdır. Böyle bir yaklaşımı benimseyen inançlı kimseler, gerçekte materyalist felsefe yararına ortaya atılmış bir düşünceye destek vermekte olduklarını fark etmeli ve bundan vazgeçmelidirler.

ADNAN OKTARIN YANLIŞLARI VE EVRİM SENDROMU

06 Ocak 2010-eminearslaner

Evrim Teorisi, Darwinizm veya İslam gibi konularda yeterince bilgi sahibi olamayışımızı veya yanlış bilgilerle doldurulmuş olmamızı anlıyorum lakin, şu internet çağında asgari bir "fikir tartışmalarında usul" meselesine vakıf olamayışımızı anlayamıyorum. Diyebilirim ki, son iki gün içinde hayatımın en muhteşem, en güzide, en eşsiz ve benzersiz e-maillerini aldım. Adnan Hoca cemaatinin internet alemindeki gücü malumumdu ama bu gücü ensede hissetmek çok farklı bir tecrübeymiş, anladım… Adnan Hoca repliğiyle cevaplayayım bu dostları;

"He he Maşallah! Size de bunları Adnan Hoca, pardon Allah yazdırıyor sevgili dostlar(!)"

Adnan Hocayı takdir eden vatandaşlarımıza gelince… Onların yazdıkları tenkidler hayli eğlenceli. En çok da hesap soran; bir sıfat, uzmanlık sertifikası, titre sorusunu evir çevir dayatan mesajlara bayıldım doğrusu.

Canım kardeşim, Adnan Hocayı çok beğeniyorsun ve bana -hiç düşünmeden- "sen kimsin ki yüzlerce kitap yazmış bir İslam mücahidini yalanlıyorsun?" sorusunu sorabiliyorsun! Onun da bilim adamı olmadığını, ilahiyatçı veya teolog olmadığını neden bilmiyorsun? Biliyorsan eğer, ona yakıştırdığın şeyi hangi gerekçeyle bu kaleme çok görüyorsun? Sakalım olmadığı için mi, yoksa bu mevzuda şöyle eli yüzü düzgün, kallavi bir derlemem bulunmadığı için mi? Şu köşecikte iki satır eleştiri yazmama öfkelenenler, evrim teorisini İslam'la barıştıran; bol resimli, cıvıl cıvıl atlasları piyasaya sürdüğümde "aferin" derler mi acaba? Denemek güzel olurdu ama "U.S.A" böyle bir projeye destek vermez.

Evet, ilahiyatçı değilim. Teoloji eğitimi de almadım ama Adnan Hoca'nın "Sansürsüz" programında dile getirdiği ve savunduğu tezlerin tamamının İslam dışı olduğunu bilecek

kadar İslami literatürü haiz ve bu vukufiyetimi bütün samimiyetimle dile getirmeye cüret edecek kadar da gözü karayım. Sırayla gidelim;
1) "Bize herşeyi Allah yaptırıyor. Bizim hiçbir gücümüz yok ve biz hiçiz" diyen Adnan Oktar; sarfettiği bu kelimeler, takındığı kaderci tutum ve savunduğu mistik anlayışla sadece İslam'daki "cüz-i irade" kavramını yok saymakla kalmıyor, aynı zamanda güçlü bir "imtihan" felsefesini de tarumar ediyor. Hristiyan akaidden farklı olarak, İslam akaidinde muazzam bir "imtihan" müessesi vardır. Bu müessese insanoğlunun "irade sahibi" bir mahluk olduğunun ve kendi cüz-i iradesi çerçevesinde yapacağı tercihler konusunda özgür bırakıldığının işaretidir. Allah Kur-an'da, O'na yardımcı olduğumuz takdirde yardımını bulabileceğimizi açık bir dille ilan eder;

"Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır." (47:7)

Yine bu irade sayesindedir ki; başımıza gelen bütün güzellikler O'nun lütuf ve rahmetinin tezahürüdür; bütün kötülükler ise, kendi irademizle yaptığımız tercihlerin acı sonucudur.

"Başınıza her ne musibet gelirse kendi yaptıklarınız yüzündendir. O, yine de çoğunu affeder." (42:30)

2) "10 yıl sonra Mehdi çıkacak, 20 yıl sonra Mesih inecek, bilmem kaç yıl sonra kıyamet kopacak" gibi ve benzeri, gaybe dair kesin bilgi içeren iddialarda bulunmak, şirke düşmek kadar tehlikeli, yani affı zor bir günahtır, zira;

"Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O bilir." (6:59)

Ve

"Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi şüphesiz yalnızca Allah katındadır." (31:34)

buyuruyor yüce kudret Kur-an'da.

"Ben biliyorum" demek ve daha da ileri gidip tarih vermek, Allah'ın ayetine muhalefet etmek, yani "mütekebbirlik" yapmak, dahası; şeytanlaşmaktır. Bir takım ulemanın beyanlarına binaen bu tür sarfiyatlarda bulunmak; "ben demiyorum kitap diyor" aksanlı şark kurnazlığını zırh yapmak; mide bulandırmaktır. Adnan Oktar genellikle Said Nursi'nin eserlerinden alıntılar yapmaktadır. Bazı cin fikirlilerin, Said Nursi'nin "Isparta'dan bir büyük önder çıkacak" dediğini ileri sürerek yıllarca Nur talebelerinin oylarını nasıl topladıklarını hatırlıyorum ve Üstad'ın kehanetlerde bulunduğuna inanmıyor, bilahare kitaplarının yer yer tahrif edildiğini düşünüyorum. Said Nursi bunları yazmış olsa bile, aklımızı kullanarak yazdıklarına yaklaşmak zorundayız. Biz yalnızca Kur'an'a iman ederiz.

3) Mehdilik konusunda hadis rivayetleri olduğu doğrudur ancak bunların hepsi ahaddır, yani tek bir kişi tarafından rivayet edilmiştir. Bu kadar mühim bir meselenin Kur-an'da hiç zikredilmemiş olması ise çok dikkat çekicidir. Kur-an'da geçmeyen "Mehdi İnancı"na, yani; silahları susturacak, yaraları saracak, açları doyuracak, yetimleri güldürecek, haksızlığı yok edip mutlak bir "adalet"i tesis edecek, insanüstü güçlere sahip metafizik bir "deha", bir

“süperman“ idealine ve ümidine bütün dinlerde ve kültürlerde rastlıyoruz. Habeşistan Hristiyanları kralları Theodor’un birgün geri döneceğine inanıyorlardı. Moğolların mehdisi Cengiz Han’dı. İbn Haldun “Mehdi İnancı”nı eleştirdiği eseri Mukaddime’de, eski İran ve Çin kültürlerinde de bir “kurtarıcı”nın gelerek insanları bütün dertlerinden halas edeceğine inanıldığını belirtir ve tek başına bir şahsın bu kadar büyük bir ıslahatı gerçekleştirebilmesinin imkansız olduğuna işaret eder. Diğer hususlarda olduğu gibi bu mevzuda da Adnan Hoca; İncil ve Tevrat’daki kodlardan hareketle nefsani yorumlarda bulunarak müritlerinin zihni melekelerini törpülüyor ve dolaylı bir dil kullanarak mehdiliğini ilan ediyor. Bugün Hristiyanlıkta Mehdi’nin adı “Kurtarıcı Dositheos“‘dur ve bu efsanevi kahramanın İslam diniyle hiçbir alakası yoktur.

4) “Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah’ın Resülü ve nebilerin sonuncusudur”(33:40) ayeti, risaletin peygamber efendimizle birlikte sona erdiğini bildirir. Hz. İsa’nın yeniden yeryüzüne döneceğine inanmak nübüvvet’in son elçisinin Hz.İsa olduğuna, olacağına inanmaktır. Bu inanç İsevilikten, yani İncil’den onay alabilir ancak Kur-an’a göre Ruhul Kudüs’le desteklenen peygamber (Maide, 5:110), bizzat Allah tarafından yahudilerin elinden kurtarılmış ve Allah katına yükseltilmiş, dünyadaki hayatına son verilmiştir. Ayetteki “seni kendime yükselteceğim”(Nisa, 4:157) ifadesi yanlış yorumlanmış ve Hz.İsa’nın ölmediğine ve geri döneceğine dair delil olarak gösterilmiştir. Hz.İsa görevini yapmış, yeryüzünde Allah’ın mesajı (kelimesi) olmuş ve Allah, kelimesini kendi eliyle geri çekmiştir. Geri döneceğini ve irşadına kaldığı yerden devam edeceğini bildiren bir ayet yoktur.

5) Ve asıl mesele; Kur-an’da evrim teorisinin aleyhine sayılabilecek bir işaret yoktur. Bilakis Kur-an, insanoğlunun ‘merhaleler’den geçerek bugüne geldiğini anlatan ayetlerle doludur. Ve evet, Evrim; Darwinizm değildir. Darwinizm; evrimi konu alır sadece. Bazı dinsiz, kitapsız ve kendini bilmezlerin onu ideolojilerine malzeme etmeleri ve bir sentez vasıtasıyla iman sahiplerine saldırmaları ne Darwin’in, ne evrimin ne de dinin sorunudur. Bazı cahil cühela ateistler, komünistler, dinsizler sadece Allah’a değil Darwin’e de hesap vereceklerdir.

Darwin’in yaptığı ve yazdığı herşeyi, ondan yaklaşık bin yıl önce yaşayan El Biruni de yapmış ve yazmıştı. Darwin, gittiği her yerde göçmen kuşları, özellikle Beagle adasındaki kaplumbağaları inceleyerek evrim teorisine destek aramıştır. Aynı şekilde Biruni de, özellikle kazılarda elde edilen fosilleri inceleme imkanı bulmuş ve bununla arzın jeolojik değişimler geçirdiğini bilimsel bir dille savunmuştur.

Darwin bir bilim adamıydı. Kilisenin tüm saldırılarını bir bilim adamı vakarıyla karşılayarak polemiğe girmedi ve işini yapmaya devam etti. Bir kitabında, Tanrı’nın mevcudiyetini inkar anlamında “bir ateist olmadığını, anlayışının agnostik olarak” tanımlanmasının daha doğru olacağını yazmıştır. Darwin, yaratıcıyı inkar etmemiş, dini tartışmalara girmemiş, hatta bazı müslüman bilim adamları ve alimleri kadar ileri gitmemiş; insanın maymundan falan geldiğini öne sürmemiştir. Biyograflar, Tanrı’yı inkar etmesinin nedeninin de zaten evrim teorisi değil, çok sevdiği kızı Annie’nin ani vefatı olduğunu yazıyorlar… Darwincilerin düştükleri yanlışlara; “Sosyal Darwincilik“ adı verilen ve “mademki doğa en güçlüden yanadır o halde tüm zayıflar ortadan kaldırılmalıdır” gibi zorba ve zırva yaklaşımlara Darwin refere edilemez, edilirse de bilinmelidir ki: bu vebalin altından kalkılamaz.

Bu noktada bilinmesi elzem olan bir başka husus da bilim terminolojisiyle ilgilidir. “Tesadüf, rastlantı” gibi kavramlar bilimde, akli gerekçeler bulunamayan noktaları, yani

tanımlanamayan bölgeleri izah için kullanılırlar. "Rastlantı" bilim literatüründe gerekçesi saptanamayan değişken etkisine verilen isimdir. Gün geçtikçe bu değişkenlerin bulguları tesbit edilir ve böylece rastlantı sayısı azalır. Bilim buna "ilahi emir, irade" diyemez, derse araştırma yapmaya devam edemez. Bilimin amacı tesadüfleri açıklamaktır zaten. Ancak bir müslüman, bilimin tesadüf dediğine rahatlıkla "Akıllı tasarımın eseri" diyebilir. Burada da bir tenakuzdan bahsedilemez, çünkü bilim ve din iki ayrı sahadır. Her sahanın kendine has kuralları, kanunları vardır. Bilim ve din birbiriyle savaşmaz, birbirini dışlamaz, birbirini horlamaz. Onları horlayan da, onları çarpıştıran da insanlardır.

Art niyetli insanlar…

HOMO SAPİENS

Şubat 01, 2009-Serdar Alyamaç-hurriyet

ÇOK geriye gitmeyeceğim. Modern insanın, yani homo sapiens'in toprağa bağlı yaşama geçişinden başlayacağım.

Cilalı Taş Devri'nden. Bugünkü köylülerin atasından. Dikkat ederseniz modern toplumun demiyorum, çünkü onların homo sapiens ile alakaları yok, tarihçiler hala onlara homo (Eş, türdeş anlamında Latince bir ön ek- Türk Dil Kurumu) ile başlayan bir tanımlama arıyor. Geçen hafta Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın İzmir'e, politik bir dürtüyle yapmış da olsa, köylülük yakıştırmasını yazmıştım. Bu yazıya bazı tepkiler geldi. Bazı cümleler yanlış anlaşılmaya neden olmuş. Malum yer dar olunca, konunun özünü sığdırma telaşıyla böyle şeyler olabiliyor.

Mağara duvarına resim

Malum, gün gelmiş buzullar erimiş ve homo sapiens'ler de resimleri mağara duvarına çizmekten sıkılmışlar. Et yemekten de bıktıkları ve farklı tatlar aradıkları için, o zamanın gurmeleri doğaya yönelmiş. Bu sürede toprağı fark etmişler ve nimetlerinden faydalanmaya başlamışlar. Daha sonra bizler için daha kalıcı eserler bırakmak telaşıyla evler inşa etmişler, Çatalhöyük'teki gibi. Bu süreç sonucunda, birbirine yakın aileler, aynı yerlerde evler yapınca tarihteki ilk köyü oluşturmuşlar. Bu anlattığım biraz sulanmış hali, ama sonuçta olan bu.

Değişmeye başladı

Bundan sonraki süreçte de, anlattığım kadar hızlı yürümüyor tabii, gelişmeye devam etmişler. İlk Çağ, Orta Çağ, Yeni Çağ ve günümüz Yakın Çağ. Daha sonra 16 ve 17. yüzyılda Sanayi Devrimi'nin temelleri atılmış. Bir endüstrileşme başlamış. Bununla beraber, toprağa bağlı yaşam şekli değişmeye başlamış. Çünkü, gelişme kendisini aynı şekilde tarımsal endüstride de göstermiş. Ama, doğal sonuç olarak sanayileşmeyle kırsaldan toplu yaşam alanlarına, yani kentlere akışı daha fazla artırmış. Bu da günümüz, şehirli modern toplumu yaratmış. Buradan, kırsaldaki toprağa bağlı yaşam tarzının geride kaldığı anlamı çıkmasın. Belki, ülkemiz için bu böyle kabul edilebilir ama gerçekten gelişmiş toplumlarda, istisnalar hariç, böyle olmadığı çok açık.

Köylülükten kentliliğe

Gelişmekte olan ülkeler statüsünde olan ülkemiz için de, köylülük, geldikleri yerle vardıkları nokta açısından ortaya çıkan farklılığın göstergesi olarak, kendini modern şehirli olarak addedenler için hazmedilecek bir durum olmayabilir.

Bugün Türkiye'de nüfusun yüzde 75'i il ve ilçe merkezlerinde yaşıyor. Yanlış politikalar ve ekonomik nedenler nedeniyle köylerden kente göç hızla sürmekte. Doğal olarak, köyden kente göç edenlerin kentli yaşam biçimine uyum sağlama süreci modern insanın rahatsızlık kaynağı olabilir.
Sorun burada bu rahatsızlığı hissedenlerin takınacağı tavırdır: Çeşitli nedenlerle, köylülükten kentliliğe geçmeye karar verenler için bir şey yapmamalarında, doğal sürecin işlemesini beklemelerindedir.

BİR BANAL DARWİNCİLİK OLARAK REKABET DÜNYASI

Süleyman Seyfi Öğün-Zaman-10 Nisan 2010 Cumartesi

Popüler kültürün TV'deki son patlamalarından birisi "yeteneklerin teşhiri ve yarıştırılması" oldu. Türkiye de bundan nasibini aldı. Malum bir "format" üzerinden hemen uyarlaması yapıldı. Program müthiş derecede ilgi çekti ve izlenmede büyük bir pay kopardı.

İpini koparan bu programlara katılıyor. Amaç büyük ikramiyeyi almak ve de sonrasında şöhrete kavuşmak. Kapitalist dünyada kültür kolay kolay kendi masumiyetini sürdüremez. Nesneleştirilebileceğine dair bir koku salıyorsa, hemen kültürel endüstrilerin dikkatini çeker ve onların kodlarında yeniden şekillenerek pazarlanır.

Kapitalist toplum kültürü nesneleştirip meta'laştırırken örtük olarak bir tür Darwincilik yapar. Darwin'in biyolojik görüşlerini tartışabiliriz. Bu uzmanlık ister ve Darwin burada elbette ki tezlerinden dolayı sorumludur. Ama Darwin'in bizzat sorumlu tutulamayacağı etkileri vardır ki, o noktada fail bulmak hayli güç gözüküyor. Mesela Sosyal Darwincilik denilen bakış, Darwin'i bağlamayan bir zihniyet yapılanmasını ifade ediyor. Bu, Darwin'in biyolojik tezlerinin yorumlanmasıyla ve beşerileştirilmesiyle ilişkili. Sözü edilen yorumun ırkçılıkla ya da seçkincilikle birlikte anılan çok tatsız bir politik açılımı da mevcut. Ama bize kalırsa, daha derinde olan ve ayrıca ele alınması gereken husus, Darwinciliğin kültürelleştirilmesinde kapitalizmin etkileriyle ilişkili olan etkileridir.

Kapitalizm kaçınılmaz olarak Sosyal Darwincidir. Bunu rekabet kavramı üzerinden anlayabiliriz. Tabii, Darwin'in adını geçirmeyince sorun olmuyor. Rekabet, kapitalist zihniyetin bir estetizasyonudur ve çağrışımları alabildiğine olumludur. Oysa rekabet ve rekabetin elemeleri alabildiğine Darwinci bir kavrayış içerir. Bu haliyle de Sosyal Darwinciliği yerleşik, hegemonik ve olağan bir durumdur. Rekabetin koşullarını adilleştirmek sorunu ortadan kaldırmıyor. Önemli olan, rekabetçiliğin modern zihniyetin çizem dünyasındaki tahripkâr etkileri.

Geleneksel dünyada rekabet bir ayıplamanın konusudur. Yoktur denilemez elbette; ama hakim kültür onu baskılar; açığa çıkmasını engeller. Kapitalist modernlik ise rekabet duygularını özgürleştirir, erdemlileştirir ve başarı-ödül merkezli sistematik bir olgunluğa ulaştırır. Modernliğin başat erdemlerinden birisi eşitlik ise bu rekabeti meşrulaştırmakla ilişkili bir zihni manevradır. Bütün bunlar özünde banal bir Darwinciliktir. Modern insanlar

işbu banal Darwincilikle kuşatılmıştır. O kadar ki, durum aile hayatlarına bile sirayet etmiştir. Modern ebeveyn, çocuğunu acımasız ve rekabetçi bir dünya konusunda uyarır. Makbul ebeveyn, çocuklarına rekabette avantaj sağlayan şartları sağlamış olanıdır. Eğitim rekabettir. Bu rekabette herkes birbirine karşı hasımlaşır. Bu husumet taşkınlaşmaz tabii ki. Rekabetin adilliği ve olağanlığı telkin edilerek bastırılır. Masum yarışmalar, münazaralar, spor müsabakaları bu olağanlaştırmanın operasyonel karşılıklarıdır. İş hayatı aynı rekabeti sürdürür. İş arkadaşlarınız sizin rakiplerinizdir. Birileri sizin üstünüze çıkmadan siz erken davranmalı, herkesi aşmalısınızdır. Bunun için vasıflarınızı artırmaya matuf her türlü yatırımı yapmalısınızdır. Herkes iki yabancı dil mi öğrendi? Size üçüncüsünü öğrenmek düşer.

Oysa sorunlu olan bizzat rekabetin kendisi; ya da rekabet içinde olmanın insanlık durumlarında yarattığı tahribattır. Rekabet, kazanmak ile kaybetme arasındaki keskin farklılığı jilet kıvamına getirir. Rekabetin koşullarını istediğimiz kadar centilmenleştirelim ve eşitlikçi bir yapıya kavuşturalım; sonuç düpedüz eşitsizdir. Mesela liberaller bunun kabul edilebilir bir eşitsizlik olduğunu söylerler. Tercümesi şudur: Yani rekabetin koşullarını eşitlediğimiz zaman, aslında eşitsizliği kabul edilebilir kılmış oluyoruz. Kazananların nasıl ödüllendirildiğini biliyoruz. Ya kaybedenler? Kazananların azınlığı ve kaybedenlerin ezici çoğunluğu oluşturduğunda ortaya nasıl bir sonuç çıkmaktadır acaba? Sorunun derinliği ve tahribatın ağırlığı bu konuda duruma esastan vaziyet eden bir tartışmayı başlatmak için yeterli gerekçelerdir. Nihayet, bütün bir insan hayatını "işletmeleştiren" Yeni Kapitalizm'in; rekabeti, iktisadi akılcılık muvacehesinde her zaman olduğundan daha fazla kutsaması, körüklemesi tartışmanın elzemliliğini daha derinden hissettiriyor.

Rekabeti esastan tartışmak, soruna kaybedenlerin açısından bakmayı gerektiriyor. Bu genellikle yapmadığımız bir şeydir. Oscar yarışmasında adayların -genellikle " 4" ayrı kare olarak- birlikte ekrana geldiği bir an vardır. Bu manzara birkaç saniye sürer. Derken sunucu Oscar'ın kime gittiğini söyler ve o anda üç kare eksiliverir. Kazananın karesi büyür ve bütün haşmetiyle ekranı kaplayıverir. Burada merak edilmesi gereken diğer üçünün hali ya da halet-i ruhiyesidir. Akıllarından neler geçmiştir? Yüzlerindeki ifade nedir? Salonu nasıl terk etmişlerdir? Evlerine gidince ne yapmışlardır? Ama bunlar asla gösterilmez. Oscar kadar steril olmayan başka yarışmalarda ise, kaybedenlerin münhasıran gösterildiği oluyor. Görüntü tam bir yıkımdır. Cenaze marşı kıvamındaki müziklerle kaybedenler uğurlanır ve onlardan bir daha haber alınmaz.

Dünyada isteyerek ya da istemeyerek girdiği rekabetlerde örselenmemiş olan yoktur herhalde. Richard Sennett buna "karakter aşınması" diyor. Kazanma umudu, insanları daima bu ihtimalin sallandığı "bu defa olmadı, bir dahaki sefere" diye bakılan bir uzak noktaya sabit kılıyor. Hikâye dağarcığımız örnek ve hepsi birbirinden parlak başarı hikâyeleriyle yüklü. Banal Darwincilik işte, ne olacak?

Rekabetçi toplumu ya da medeniyeti esastan sorgulamak, etkinsizliğe, dinamikleri boğmaya ve tembelliğe davetiye çıkarmak olarak mahkûm ediliveriyor hemen. Oysa ne kazanmak ne de kaybetmek yeryüzü maceramızda siyah-beyaz gibi ayrışmıyor. Modern zihniyetler diyalektiğe kapalı. Oysa diyalektik bilgelik, kazanırken neler kaybettiğimizi, kaybederken neler kazandığımızı ya da kazanabileceğimizi sorgulatıyor bize. Seneler önce, aristokratik köklere sahip, maddi şartları alabildiğine güçlü, ailesinin üzerine titrediği ve kendisine büyük "yatırımlar" yapmış olduğu bir Alman arkadaşım olmuştu. Almanya'nın en mükemmel üniversitelerinden birisinde hukuk tahsil ediyordu. Dertliydi. Biraz yakınlaşınca bana açıldı. Etyemez olduğunu, "Rumi" okuduğunu, hayatının arta kalan kısmında her türlü rekabetten uzak olarak, kimseyle yarışmadan en basit ve yalın ölçülerde ve sadece inançları doğrultusunda yaşamak istediğini; ama en büyük sorununun ailesini ikna etmekte olduğunu söylüyordu. Derdi de buydu. İlk kez ondan işitmiştim "rekabetçi toplum" kavramını. Bu kavram arkadaşımın ağzından çıkarken bakışları keskinleşiyor; yüz hatları geriliyor ve bütün

varlığı adeta ciğerinden gelen reddedişle sarsılıyordu. O zaman pek bir anlam verememiş; bu meselenin "ileri Batı Medeniyetinin" bir meselesi olduğunu düşünmüştüm. Bugün ise bu meselenin dokunmadığı hiçbir yerküre parçası ya da topluluğun kalmadığını çok berrak olarak görüyorum.

Dâhi matematikçi Grigori Perelman ile ilgili haberleri okurken aklımdan geçenlerdi bunlar.. En çapraşık matematik problemlerinden birisini çözmüştü. Çözümünün sağlaması çok özel matematik otoritelerince yapılmıştı ve seneler sürdüğü yazılıyor; etkilerinin ise tahmin edilenlerin ötesine gideceği ifade ediliyordu. Bu haberler abartılı mı; bilmiyorum. Ama kesin olan bir şey var; kendisi Matematik Nobel'i sayılan bir ödüle layık görülmüş ve 1.000.000 doları bulan bir parayı kazanmıştı. Perelman bununla zerre kadar ilgilenmedi. Ödülü, mesela Sartre'ın Nobel ödülünü reddederken yaptığı üzere politik-moral nedenlerden dolayı değil; sadece "anlamsız" bulduğu için reddetti. Belki reddetmedi bile. İlgilenmediğini, Petersburg'da, eşyasının sadece bir yatak, masa ve sandalyeden ibaret olan annesine ait basit apartman dairesinde yaşamaktan mutlu olduğunu, etrafının ilgisinin kendisini rahatsız ettiğini; çok daha önemlisi "herhangi bir şeye ihtiyacı olmadığını" söyledi. Bu derviş meşrep insan; Gogol, Tolstoy, Dostoyevski gibi romancıları vermiş "Derin Rusya"nın şerefini kurtardı. Soljenitsin'in muazzep ruhunu dinlendirdi. Banal Darwinciliğe esaslı bir şok verdi. Tabii ki, Moskova'da Grigori Perelman'ın bebeklerini turistik ayaküstü tezgâhlarda çoktan satışa çıkarmışlar. İdeolojik komplekslerinden arınmış kapitalizm, kendisine yönelik muhalefeti bile kendisine katıp nesneleştiriyor. Buna yapacak bir şey yok. Ama Perelman delilik ile veliliğin hassas diyalektiğinde, hâlâ, eşref-i mahlukat olarak insanlığımızın nerde durduğunu düşündürdü ya. Bu bile ne kadar çok şeydir.....

ADEM; İLK İNSAN MI YOKSA İLK PEYGAMBER Mİ?

01 Haziran 2010- eminearslaner

“Evrim“, Yiğit Bulut’un derin dondurucusunda kötü gün için sakladığı hazır pişmiş temcit pilavı. Gündemin durgunlaştığı, dumanı üstünde yemek servisi yapamadığı günlerde yalap şalap ısıtıp sürüyor önümüze. Aslında zekice bir buluş. Evrim konusu çetrefilli bir mevzu ve televizyona çıkıp aleyhinde atıp tutmak, yerin dibine batırmak için can atan çok sayıda düşmanı var. Yiğit Bulut herşeyden önce konuk sıkıntısı yaşamıyor. Ekranlarda horoz dövüşünden hoşlanan halkımızın aksiyon ihtiyacını gidermek maksadıyla tartışma formatında tasarlanan bu programlarda, karşı fikri savunacak konuklar bulmak kolay olmayabilir ama tecrübeli gazetecimiz bu sorunu da sadece evrime aşina ama dini tanımayan genç ve idealist doçentelerle; olmadı, mevcut şartlardan dolayı işsiz güçsüz kalmış ve oyalanacak meşgaleler arayan biyologlarla çözüveriyor. Kendisi de zaten; dinin bu mevzudaki beyanlarına vakıf, az çok evrimi de tanıyan, sorunu kökünden halledip evrim düşmanlarının cemaat ehlinden elemanlarını tek çelmede devirecek beyni dolu insanları istemiyor. Zayıf bir ihtimalle bu insanlar da savaşmak zorunda bırakılacakları kitlenin etik zaaflarını bildikleri için risk alamıyorlar veya saçma sapan tartışmalarla sinirlerini linç ettirmek istemiyorlar. Bir ihtimal daha var; malum cemaate tartışacakları elemanları seçme şansı tanınıyor. Onlar da bilgileriyle olmasa da, şirretlikleriyle susturabilecekleri isimlere evet diyorlar. Her halukarda hemen her evrim tartışması evrim karşıtlarının yeni bir „yalancı zafer“i olarak arşivdeki yerini alıyor.

Bulut’un henüz eline geçirdiği bir can simidi de değil evrim. 2009 yılından beri yanında taşıyor ve ne zaman dara düşse can havliyle sarılıyor. Önceleri evrimi bilmediğini ama merak ettiğini ve öğrenmek için yola çıktığını düşünüyordum. Zaman geçtikçe iyi niyetinden şüphe etmeye başladığımı üzülerek ifade etmeliyim…

Eğer yüzbinlerin okuduğu bir gazetede yazıyorsanız, yüzbinlerin izlediği bir televizyon kanalında program yapıyorsanız, eğer kendinizi “araştırmacı gazeteci” olarak vasıflandırıyorsanız, evrim konusuna tek taraflı yaklaşabilmeniz mümkün değildir. İnsanların bilgilenmek için Çin’e gitmek zorunda kalmadığı, bilginin insanların ayağına geldiği bir çağda, Avrupa’nın evrimi reddettiğini ileri sürenlere hak vermek gafletle değil, cehaletle değil ancak ve ancak art niyetle açıklanabilir. Bunun ne büyük bir yalan olduğunu anlamak için derme çatma bir ingilizce bilgisi ve İnternet bağlantısı kafidir. Bu yalanı utanmadan, her fırsatta yumurtlayan adamların kimlerin maşası olduklarını anlamak için de iki dakikalık bir google araştırması yapmak, Avrupa gazetelerinde haklarında çıkan makalelere göz atmak yeterlidir. Vaktinin olmadığını veya gözden kaçırdığını düşünelim; iki yıl önce İngiliz kilisesinin, geçen sene de Vatikan’ın resmi olarak Darwin’den özürdilediklerini de duymamış olabilir mi?

Darwin’in ve evrim teorisinin en büyük düşmanları özürdilerken, sözde bizden birilerinin “İslam mücahidi” kisvesi altında evrim düsmanlığına devam etmeye çalışmaları İslam’ın mı hayrınadır, yoksa İslam düşmanlarının mı? Kilise yıllardır büyük bir iştiyak ve azimle, tamamen evrime uzak teolojisini evrimle barıştırmaya çalışırken, ülkemizde aynı şiddette bir iştiyakın, bizzat ayetlerin saptırılması suretiyle evrim aleyhinde harcanması sizce de garip değil mi?

Kiliseler aşağı yukarı 20 yıl önce eski ve yeni ahit’in millenium editionlarında tahrifatlar yaparak evrimle dinlerini barıştırmaya başladılar. Bu sonuç bize, evrimin gücü karşısında Hıristiyanlığın ve Museviliğin zayıf düşeceği tehlikesini çok daha önceden farkettiklerini gösteriyor. İslam aleminde Evrim karşıtlığının tarihi ise topu topu 60 yıldır. Ne olmuştur da birden bire İslam aleminde katı bir evrim düşmanlığı filizlenmiştir?

Avrupa‘nın Ortaçağ‘dan nasıl kurtulduğunu, bu kurtuluşun İslam alemine nasıl yansıdığını veya yansıtıldığını bilirsek bilmeceyi de daha kolay çözebiliriz.

Çok uzağa gitmeden basit örneklerle izah edelim; recm cezası Kur‘an’da yoktur ama Tevrat’da vardır. Buna rağmen İsrail’de değil, İslam aleminde ‚taşlayarak infaz‘ cezasının ilahiliğine iman edilir ve kısmen uygulanır. Kadının erkeğin kaburga kemiğinden yaratıldığı inancı Kur’an’da yer almaz ama Tevrat’da vardır. Buna rağmen bu inanç, saptırılan ve israiliştirilen İslam inancında daha çok yer aldığı ve dillendirildiği için müslümanlar tarafından daha büyük bir ilgiyle sahiplenilir. Havva Kur’an’da isim olarak da, cisim olarak da geçmez ama Tevrat’da vardır. Buna rağmen müslümanlar Havva’nın Adem’i kandırıp cennetten kovdurduğuna yürekten iman ederler.

Örnekleri artırmak mümkün ama bu kadarı bile bize Hıristiyan temeller üzerine inşaa edilen Avrupa medeniyetinin karanlığını bize devretmekteki maharetini göstermek açısından kafidir. Avrupalı’nın kullanıp attığı her fikri ve nesneyi yerden kaldırıp sahiplenmek gibi kadim bir alışkanlığımız olduğunu da inkar edemeyiz. Evrim konusunda da benzer bir sürecin yaşandığını görüyoruz. Ne kadar çırpınırlarsa çırpınsınlar asla teolojileri ile barıştıramayacakları bir teorinin İslam dünyasında kabul görmesi herşeyden önce Hıristiyanlığın ve tabi, Museviliğin çöküşü demektir. Öyleyse bu suni çelişkiyi islam’a monte ederek ve kendi dinleriyle bilim arasında yine „suni“ bir sulh ilan ederek hiç değilse yakın geleceklerini kurtarmanın telaşı içindeler.

Peki evrim neden İncil'e ve Tevrat'a ters düşer de, Kur'an'a ters düşmez?

Tevrat'ın Tekvin bölümünün, 2. babı 7 ve 8'de Adem'in yeryüzünde yaratıldığı ifade edilir. Tevrat'a göre cennet yeryüzündeydi ve ilk yaratılış da yine yeryüzünde vuku bulmuştur. Allah'a yeryüzünde bir mekan tahsis etmek onu maddeye kalbetmek demektir. Yeryüzünde geçerli olan fiziki şartlar dahilinde bir ilk oluşu tarife kalkışmak tutarsızdır ve akıl dışıdır. Bilimle çelişki iste bu noktada açığa çıkar. Yoktan var etmeyi bilimsel verilerle izaha ve ispata zorlanır ki, tamamen imkansızdır. Bilim beşeridir ve yerküremizin sunduğu imkanlar ve koyduğu kurallar çerçevesinde iş ve oluşları araştırmak için vardır. Din ise aklın ulaşamadığı yerlerde insanoğluna yardımcı olmaya ve onu zihni ve vicdani bir huzura kavuşturmaya gayret eder. Fizik bilimin, metafizik ise dinin uzmanlık alanıdır. Fizik alemde metafizik bir oluşumun gerçekleştiğini iddia edersek bilimi dinle karşı karşıya getirmiş oluruz.

Kur'an'a gelince;

Bizim iman ettiğimiz ilahi kelama göre ‚cennet' Allah katında; gaybın anahtarının ve Levhi Mahfuz'un bulunduğu bir mekandır:

„De ki: "Eğer Allah katındaki ahiret yurdu diğer insanlar için değil de, yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!" (Bakara,94)

"Size, onlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında, içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır" (ÂLİ IMRÂN, 15)

„Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah katından bir konaklama yeri olarak, içinde ebedî kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır." (ÂLİ IMRÂN suresi 198. ayet)

„Rableri katında onlara esenlik yurdu (cennet) vardır" (EN'ÂM suresi 127. ayet)

„Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında Naîm cennetleri vardır." (KALEM suresi 34. ayet)

„Onların mükafatı, Rableri katında altından ırmaklar akar Adn cennetleridir" (BEYYİNE suresi 8. ayet)

Adem de bu metafizik alemde bir tasarım halinde yaratılmış ve şeytanın kurduğu tuzağa düşene kadar da burada yaşamış, daha sonra yeryüzüne (Kur'an'da arz olarak geçer) indirilmiştir:

"Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın. Dilediğiniz yerden yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz." (A'RAF suresi 19. ayet)

„Derken, şeytan ayaklarını oradan kaydırdı. Onları içinde bulundukları konumdan çıkardı. Bunun üzerine biz de, "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde belli bir süre barınak ve yararlanma vardır" dedik." (BAKARA suresi 36. ayet)

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre Adem yeryüzünde yaratılmamış, yeryüzüne gönderilmiştir. Kur'an'da ilk oluş anlatılmaz; bir tekamülden, yani evrimden bahsedilir. Evrim ilahi kelama göre bir yaratılma sürecidir ve Allah katında haddızatında yaratılmış bir varlığın yeryüzüne gönderildikten sonra geçirdiği aşamalardır. İlk oluşma kainatta vuku bulmadığı için, mevcut kainat ve fizik kurallarının geçerli olmadığı tahayyül ötesi bir evrende gerçekleştiği için bilimin değil, dinin konusudur. İşte bu yüzden bilimin bulguladığı, ileri sürdüğü hiçbir tez veya antitez Kur'an'ın beyanlarına ters düşmez. Bilim ahiretle, öteki dünyayla, cennet veya cehennem gibi dini sembol veya anlatımlarla ilgilenmez, ilgilenemez.

Burada değinilmesi zaruri olan bir başka husus ise yaratılışla ilgili ayetlerde geçen ilginç bir diyalogdur:

„Hani, Rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz." demişler. Allah da, "Ben sizin bilmediğinizi bilirim" demişti." (BAKARA suresi 30. ayet)

Meleklerin ifadesinden anlaşıldığına göre yeryüzünde daha önceden yaşamış veya yaşamaya devam eden bir takım ilkel ve vahşi yaratıklar mevcuttu. Allah'ın Adem'den „Halife" olarak bahsetmesinden de anlıyoruz ki, Adem'in yaratılış gayesi „Allah'i temsil etmekti". İlk insan olan Adem kime karşı Allah'ı temsil edecekti? Bütün bu parçalar bir araya getirildiğinde Adem'in Allah'ın vahyi ile donatılmış; akıl ve iradeyle süslenmiş ve kendisine belli bir sorumluluk tevdi edilmiş ilk medeni insan, yani peygamber olduğunu anlıyoruz. Adem yaratıldı, cennete konuldu ve bir imtihana tabi tutuldu. İmtihanı kaybedince, Allah'ın halifesi sıfatıyla; Allah'ı tesbih etmeyi unutmuş, şiddeti benimsemiş bazı yaratıkları ihya ve ıslah etme misyonuyla kainata gönderildi.

Kur'an Adem'i ilk insan kabul ediyor. Bu durumda bilimin ilk insan olarak ortaya çıkardığı veya çıkaracağı canlı nasıl bir canlı olursa olsun Kur'an'la çelişmez. Çünkü Kur'an'da Adem'den önce de yeryüzünde bir canlı hayat olduğuna dair işaretler mevcuttur.

I. MÜTEKÂMİL OLMAK YA DA OLMAMAK; İŞTE BÜTÜN MESELE BU!

June 26th, 2010-http://www.kalemzen.org/?p=33

… mu acaba? I.

Konu bilim ve din ilişkisine geldiğinde sosyal hayatımızın bütünü bir ikiyüzlülükten ibaret. Her şeyden önce ikisini birden, yani hem bilimi hem de dini, bilip, tarafsız bir şekilde düşünme yetisine sahip olup konuşanımız çok ama çok az. Bazen bunlardan birini bilerek, çoğunlukla ikisini de hiç bilmeyerek konuşanlara rastlanmakta… özellikle de konu, mavi küremizin bu yönüne gelmeden önce Batı yakasında çok patırtı kopartmış tartışmalara geldiğinde, konuşanların da konuşulanın da kalitesi düştükçe düşüyor. Kuşkusuz bugün bilim ve din ilişkisinde en çok tartışılan konulardan birisi evrim. Bu sebeple evrim tartışması, bilim ve din ikilisi üzerinde konuşurken belki de en güzel inceleme konusu ve örneği olabilecek tartışmalardan. Evrim tartışmasında soru dönüp dolaşıp, birbirine düşman ve zıt bir din-bilim dikotomisinde, bilimin güçlü silahlarından biri olup olmadığına varıyor… yani evrim, sıklıkla bu tartışmalarda öne sürüldüğü gibi, bilimi doğrulayıp dini geçersiz kılan bir şey mi?

Hayır.

Zira eğer öyle olsaydı asırlar önce evrim fenomenini gözlemleyip bunun üzerine sayısız teori geliştirmiş, çeşitli savlar öne sürmüş ve tüm bunları yaparken beş vakit namazını aksatmamış sayısız İslam alimi olmazdı. Belki de birçok ‘klasik’, ‘muhafazakar’ aileyi korkutacak gerçek şu: çocuklarınıza izlettiğiniz, hatta belki kendiniz çocukken izlediğiniz “Ceylan’ın büyüttüğü çocuk Hay” çizgifilmleri ve sayısız ‘dindar’ yayıncı tarafından sayısız ‘sadeleştirilmiş’ sürümü basılmış “Hay bin Yakzan” isimli eser, aslında İbn-i Tufeyl’in kendi evrim kuramını anlatmak için yazmış olduğu bir eserdir. Yani, o hikâyeyi hiç anlamamışsınız – anlamamışız.

Elbette İslamî bilim tarihindeki çeşitli savlar dinin çeşitli kaideleriyle pek zıt çıkış ve varış noktalarına sahipti; ama genel olarak evrim bunlardan birisi değildi. Aksine evrim üzerine yazmış çoğu Müslüman düşünürün aklında evrim ‘mucizevi’ bir ‘mekanizma’ idi; onu Allah’ı yani Tanrı kavramını kapı dışarı eden bir bilgi olarak görmemişlerdi. Nitekim aynı şeye, bugünkünden oldukça farklı da olsa evrim fikirlerinin ilk örneklerinden olan klasik Yunan felsefesindeki evrim fikirlerinde de rastlanır; bunların çoğu, İbrahimî dinlerdekinden farklı da olsa bir tür Tanrı kavramı içeriyordu (bir İlahî Mimar veya İlk Sebep olarak) veya Tanrı kavramını en azından dışlamıyordu ama bir kısmı zamanda ilkel de olsa bir tür evrim fikrini de içeriyordu. Eğer ortada bu kadar kesin bir dikotomi vardı da, neden bunu binlerce yıl boyunca filozoflar ve dindar bilim adamları fark etmedi? Kısacası, nasıl olur da İslam bilim tarihinde birçok önemli ismin üzerinde kafa yorduğu “evrim” kavramı, özellikle 20. ve 21. yüzyılda Müslümanın aklını bu kadar karıştırır, “dini yoksayma” olarak yorumlanır?

Bu sorunun yanıtı tek bir sebepten ziyade birçok sebebin bu yanılsamaya yol açtığı. Bu sebeplerden ilki ve en önemlisi, salt evrim tartışmasında değil bugünü anlama ve dinî diri tutma tartışmasında çok önemli yere sahip olan, ‘literalizm’.

Literalizm, bir ifadenin ‘literal’ yani bir nevi ‘zahirî’ anlamını, ‘sözlük’ anlamını ele almak, öncelemektir. Literal okuyuşta mecazlar bu yüzden anlamsızdırlar; “başımdan aşağı kaynar sular döküldü” lafını literal okursanız başınızdan aşağı gerçekten birkaç kova kaynar suyun döküldüğü anlamını çıkarırsınız – fizikî anlamlar çıkar literal okumadan, profandırlar, banaldırlar, sıkıcıdırlar. İşbu sebepten çoğu eser, hatta teknik eserler bile, mecazlara, metaforlara büyük oranda yer verirler. Böylece metin daha akıcı olur; okuyan daha rahat okur ve okuyucunun anlama kapasitesi de artar.

Dinde literalizm de, isminden pek âlâ anlaşılabileceği gibi, dinî metinlerde literalizme gitmek… kutsal metinlere dayanan çoğu dinde literalizm çok önemli bir yer tutar. İslam’da örneğin; literalizmi savunan çeşitli mezhepler olmuştur ve bazı mezhepler literalizme diğerlerine oranla daha yakındır. Mu’tezile veya Matüridîlik gibi akılcı mezhepler literalizm konusunda çok hassastırlar ve aklî anlamda tevili uygun görürlerse kutsal ifadeleri tevil ederler; yani bunları mecaz, metafor veya tefsir gerektiren kapalı ifadeler vs. olarak görerek literal anlamları dışında anlamlar yüklerler. Selefiyye gibi mezhepler ise literalizme çok daha yakındırlar. Peki gerçekten literalizm önemli mi? Evet, önemli.

Zira kutsal metinlerde şaşırtıcı ifadelere rastlayabilirsiniz. Örneğin Kur’an’da ve sünnette sayısız defa antropomorfik (insanımsı, insan biçiminde) bir Tanrı fikri yerilir ama aynı Kur’an’da şöyle bir ayet de mevcuttur:

“Şüphesiz sana biat edenler ancak Allah’a biat etmişlerdir. Allah’ın eli onların ellerinin üzerindedir. Şu halde kim ahdini bozarsa artık o ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah’a karşı verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir.” (Fetih Suresi, 10. ayet)

Allah’ın eli mi? Allah antropomorfik bir varlık mı ki “eli” olabilsin? Eğer öyleyse, niçin diğer yerlerde ısrarla antropomorfik anlayışa karşı çıkılıyor? Üstelik Müslümanlar yüzyıllarca Hristiyanların ve Musevilerin antropomorfik Tanrı algısını yermediler mi?

İşin aslı şu ki bu cümleleri okuyan ve Arapça hiçbir deyim, dil bilgisi vs. bilmeyen bir şahıs bile şunu diyecektir: “Burada kasıt farklı olabilir; mesela ‘Allah onlarla birliktedir’ veya ‘kişiler peygamberin eline biat ediyor olabilirler ama aslında biat ettikleri Allah’tır’ gibi bir anlam çıkarılabilir…” Nitekim birçok İslam alimi de bu tip farklı ‘anlamları’ isnat etmeyi uygun görmüşlerdir; örneğin Mevdudî Tefhim’ul-Kur’an’ında bu ayet için şöyle bir açıklamada bulunur:

“Halkın üzerine biat ettiği el, Peygamber’in (s.a) şahsını ifade eden el değil, Allah’ın elçisine ait bir el idi. Bu biat, Peygamber (s.a) aracılığı ile bizzat Allah’a yapılan bir biattı.” (Tefhim’ul-Kur’an, Fetih Suresi tefsiri.)

Ama buna literalist karşı çıkışlar da olmamış değildir; nitekim çeşitli alimler de “Allah’ın bir eli vardır fakat mahiyeti insan eli gibi değildir, insan bunu algılayamaz” diyerek zahirî anlamı elden bırakmamış, kıvrak manevralarla zahirî anlamın olası akide-sorunlarını gidermeye çalışmışlardır.

Fakat Allah’ın arşa istiva etmesinden, Allah’ın Müminlerce ahirette ‘görülmesi’ne kadar sayısız benzeri ifade mevcuttur. Bunların hepsinde literalist bir yöntem izlenirse İslam akidesinden çıkmadan kendinize bir yol bulmanız oldukça zorlaşır. Üstelik gerçekten düşünen ve Allah’ın eşsizliği ve maddeden üstünlüğü fikrine gerçekten inanmış birisini “Allah’ın bir eli vardır ama mahiyeti senin benimki gibi değildir” tarzı açıklamalarla ikna etmeniz zor olacaktır.

Alimler işte bu sebeplerden genel olarak katı bir literalizm izlememişlerdir. Özellikle de Türkiye’de pek yaygın olan Hanefî ve Matüridî anlayışlarında literalizmden sapmalar çoktur. Bununla birlikte, zaman geçtikçe, özellikle de dış akımlardan ve “arınıp geriye dönme” fikrinin yanlış anlaşılmasından ötürü literalizm İslam içinde kuvvet bulmaya başlamıştır. Buna bir de İslam’ın geleneksel boyutunu, modernizme tepki olarak doğan “gelenekçi” akımları, ve İslam’ın yayıldığı geniş coğrafyada yüzyıllar boyunca güçlenerek büyümüş, özellikle literalizmden çok beslenmiş olan, İslam mitolojisini* eklerseniz bugün belki de düne oranla çok daha literalist olduğumuz sonucunu rahatlıkla çıkarabilirsiniz; biraz gözlem de bu sonucun pek de yanlış olmadığını rahatlıkla doğrular.

Oysa dün böyle değildik; evrim örneğine dönelim. “Adem ve Havva” yani “Yaratılış” kıssasının (buradaki anahtar kelime belki de ‘kıssa’ hatırlayın, ‘kıssa hisse alınan şey, herhangi bir masal değil’) aslında tek bir kişinin değil de Adem kişiliğinde veya kişileştirmesinde tüm insanlığın kıssası olduğunu savunan müfessirler yüzyıllardır var olmuştur ve bugün de vardır. Cennetin bir ‘bahçe’ olduğu ve yeryüzünde de bulunabileceği – yani dünya dışı bir mekândan ziyade yeryüzündeki bir mekân olarak anlaşılabileceği yeni bir yorum değildir; yüzyıllardır vardır. Ama biz yine de yüzyıllardır çocuklarımıza aynı ‘yaratılış kıssasını’ anlatırız. Hatta abartırız; Kur’an’da yer almayan çeşitli kısımları Tevrat’tan çalar yani İsrailliyata kaçar, kıssaya ekleriz. Sonunda ‘kıssa’dan geriye ‘kıssa’ veya ‘hisse’ kalmaz; dünyanın en güzel yaratılış ‘mit’lerinden biri kalır ve bunu güzel bir masal olarak dinleyerek büyür çocuklar. Kur’an’daki ‘kıssa’yı bile bir nevi esirgeriz gelecek nesillerden; çoğu zaman İslam’a dair onlara verdiklerimiz aslında sadece birer masal olur. Kuşkusuz bu çocukların hepsi bu kıssayı ve daha nicelerini ‘bilirler’ fakat bunların anlattığı dersleri, yani bu anlatıların misyonlarını ‘kavrayamazlar’ – zira bunları ‘kıssa’ olarak değil, ‘masal’ olarak veya tarihî bir hikâye olarak dinlemişlerdir. Bu yüzden, büyüdüklerinde, örneğin Muse ile Firavun

kıssasından bir ders çıkarmak yerine en büyük uğraşları Firavun'un acaba tam olarak hangi, kaçıncı firavun olduğu, hangi dönemde yaşamış olduğu ile ilgilenirler.

Peki tüm bunlardan neden bahsediyoruz? Çok basit: eğer Kur'an'daki çeşitli ifadeler 'literal' bir şekilde ele alınmazlarsa birisinin çıkıp 'evrim İslam ile çelişiyor, evrim doğruysa İslam yanlış, İslam doğruysa evrim yanlış' demesine imkân bile kalmaz. Bu noktada birisi çıkıp; "yani evrimi doğrulamak için Kur'an'ı farklı mı anlayacağız?!" diye itiraz edebilir. Bu böyle bakıldığında haklı bir itiraz da olabilir; ama işin kökenine inince bazı şeyler daha netleşir. Üstelik unutmayın, sorun sadece evrim değil – sorun evrimin bir örneği olduğu çok daha geniş bir küme ve anlayış.

Biz evrim için bu tip bir okuma yapmadan önce, Darwin evrim teorisinde bulunmadan önce, zaten bu okumayı yapmış olan müfessirler, alimler mevcuttu. Yani yaptığımız yeni bir okuma değildir, evrime özel olmayacaktır – elbette, işin aslı, yeni bir okuma da yanlış olmaz, eski okumalar ne kadar değerliyse yeni okumalar da en az o kadar değerlidirler – ama anlatmaya çalıştığımız; bunun aslında 'hiç de yeni bir şey' olmayacağı. Yani herhangi bir bilimsel teoriye torpil geçildiği yok. Yüzyıllar önce insanlar Kur'an'daki birçok ifadeyi çok daha manidar şekilde anladılar ve nasıl anladıklarını yazdılar; ve zaman zaman bu anlam Adem'in kemiğinden ortaya çıkan bir Havva içermiyordu.

*İslam mitolojisi ile kasıt şudur: her dinî inanç gibi İslam'da da tam veya net açıklanmayan birçok unsur vardır; ruh ve ahiret gibi kavramlar, kıyamet gibi olaylar, Ashab-ı Kehf ve Hızır gibi kişilikler, huruf-u mukatta gibi çeşitli literal kullanımlar… işte bu unsurları "açıklamaya kalkışan" sayısız efsane, anlatı türemiştir yüzyıllar boyunca. Bunların bir kısmı Tevrat ve İncil gibi başka kutsal metinlerden esinlenmişken bir kısmı daha eski pagan mitlerine dayanmaktadırlar; örneğin Yahudi mitolojisi ve Mezopotamya mitolojilerinin çeşitli öğelerine rastlamak mümkündür. İşte İslam mitolojisi kavramı, İslam kültürü içerisinde birikmiş fakat Kur'an'dan köken almayan tüm bu anlatı bütününü ifade etmektedir.

II. MÜTEKÂMİL OLMAK YA DA OLMAMAK; İŞTE BÜTÜN MESELE BU!

June 26th, 2010-http://www.kalemzen.org/?p=36

… mu acaba? II.

Kur'an'da yaratılışa pek çok atıf vardır ve bu atıflarda hepimizin aklına kazınmış olan 'toprak'tan, farklı ana maddeler de geçer: balçıktan, suya kadar… Bu ve buna benzer birçok başka işaret İslam alimlerini evrim teorilerini, savlarını üretme yolunda heyecanlandırmış, yüreklendirmiş olabilir. Kesin olarak bildiğimiz şey bu insanların evrimin mekanizmasını tam olarak çözemedikleri. Bugün bilim, Darwin'in ortaya attığı evrim mekanizmasına dair teorisinin sosyal boyutunu ve bakış açısını belki doğrulayamaz, nitekim olayın bu yönü izafidir, ama anlatılan doğal mekanizmanın temelde doğru olduğunu doğrulayabilmektedir. Peki ya Müslüman düşünürler evrim hakkında kafa yorarken tam olarak neler yazmış, hangi sonuçlara varmıştırlar? Örneklendirmek yardımcı olabilir.

Bugün hakkında sayısız makale görebileceğiniz, İslam dünyasında pek övülen, bilim adamlarından İbn Cahiz, kesin bir anlamda evrimi kabul etmiş ve savunmuş bir bilim adamıdır. Onun evrim teorisi de, diğer birçok İslam aliminki gibi Tanrı reddi üzerine kurulu değildi; aksine bu teoride Tanrı evrim mekanizmasını yaratarak canlıların kendi kendilerine türleşmelerine olanak kılmıştır. Üstelik Cahiz'e göre bu süreç canlıların içinde bulunan bir çeşit evrim kuvvetinin yanı sıra çevre şartları tarafından da etkilenen bir süreçti; yani evrim çevre şartlarına da bağlıydı.

Evrim üzerine görüş belirtmiş olan bir başka bilim adamı da yüzyıllardır “Türk, kesinlikle Türk!” diyerek Türk olduğuna inanmak istediğimiz Birunî. Birunî’nin evrim fikri çok daha genel bir düzeydeydi ve salt biyolojik olmaktan öte kimyasal ve jeolojik bir süreçti de. Son olarak “Hay bin Yakzan”dan da bahsedelim. Hay bin Yakzan’da anlatılan hikâye aslında bir ‘ilk insan’ hikâyesidir; yani Hay bir “Adem” figürüdür. Natüralist tona sahip romanda aslında evrimleşerek gelişen ilk insan ana temadır. Gerek romanda gerekse bütünsel olarak bu evrim anlayışında da monoteizm temeldir; Tanrı reddi veya akide-bazlı önermeler bulunmaz.

Bilimsel anlamda bu kişilerin yanıldıklarını biliyoruz; evrim, gözlemlenebilen bir fenomen ve nasıl çalıştığına dair bugün bilimin, doğruluğu gözlemlenebilen birçok fikri var. Bir körü körüne inanç, masal değil evrim; gözlemlenebilen, doğrulanılabilen bir fenomen. Evrimin mekanizmasında bu isimlerin de, kendileri gibi evrimi araştırmış sayısız başka alim gibi, yanıldıkları noktalar da haklı oldukları noktalar da olmuştu. Biz bu önemli isimleri biliyoruz; dinî dergilerde sıklıkla karşımıza çıkarlar, ‘İslam medeniyetinin bir zamanlar bilimin beşiği’ olduğunu bize hatırlatmak için hep kullanılmışlardır. Peki aynı dergilerde evrim karşıtlığı sıklıkla en üst düzeylere varmakta olduğuna göre; burada bir sorun yok mudur? Veya niçin bu kişiliklerden bahsederken bu kişilerin evrim dalındaki katkılarında hiç bahsedilmez?

Bizim 21. yüzyılda göremediğimiz, çeşitli İslam alimlerinin bin yıl önce gördüğü şu idi: İslam özünde evrim karşıtı, genelleştirirsek doğal mekanizma ve süreçlere, bilime karşıt bir akideye sahip değildir. Ayrıca, örneğin, nasıl literal alındığında evrim-karşıtı gibi gözüken ifadeleri varsa, evrimi savunur gözüken ifadeleri de mevcuttur. Bu durumda biz neden bu kadar karşıyız evrime?

Bunun ilk sebebini gördük; artmakta olan literalizm, geleneğin karşı konulamaz yaygınlığı… Bir çocuk henüz küçük yaşlardan İslam mitolojisi denizinde yüzmeye başlamışsa, Herkül’ü andıran yarı-tanrı Hızır hikâyelerini dinleyerek uykuya dalmışsa, ‘tevil’ lafından ömrü boyunca korkacaktır; ‘evrim’ ona hiçbir zaman olası gelmeyecektir. Salt evrim değil, kalıplaşmış ve mitik bir din anlayışı açısından sorun yaratabilecek her türlü maddî ve fizikî fenomen, fikir ve bilimsel sonuç onu rahatsız edecektir. Peki ya bu gelenekçi anlayış, literalizm ve mitolojik bakış açısından başka sebepleri var mı bunun? Ne yazık ki var.

Bu başka sebeplerden biri Hristiyanlığı genel olarak anlamamış, anlayamamış ve anlamamakta diretmiş olmamız. Ne yazık ki Müslümanlar “Hristiyan”lara dair bilgilerini Kur’an’dan öğrendiklerinin bir adım ötesine geçirmemiştirler. Oysa uygulamalı bilgi ve deneyim olmaksızın Kur’an’da bahsedilen bilgi ve yorumların çoğunun anlaşılması da pek mümkün değildir. Aynı şekilde kendi inancınızla bu inanç arasında bir karşılaştırma yapmanız gerekirse, ortada kalırsınız. Evet, İncil’in tahrif edilmiş olduğunu düşünebilirsiniz; ama bu düşünceniz, eğer örneğin “benim dinimle nerelerde çelişir, nerelerde benim dinime göre tahrif yoğundur, Kur’an şunu derken İncil ne demiş” tarzı bilgiler olmaksızın, İncil ile ilgili fikir belirtmenize pek yardımcı olamaz. Kısacası: Hristiyanları tanımıyoruz. Bazen olduklarından daha uzak görüyor, bazen olduklarından daha yakın ele alıyoruz.

Literalizm Hristiyanlıkta hep çok yaygın oldu. Elbette ‘tevil’ yok değildir; bununla birlikte literalizm Hristiyanlıkta İslam’a oranla çok daha yoğun olmuştur. Bunun en büyük sebeplerinden biri belki de özellikle Tevrat’ın (Hristiyanlar ‘Eski Ahit’ diyerek Tevrat’ı da ‘İncil’den sayarlar) metinlerinin birçok isim, yaş, rakam, soy ağacı vs. içermesidir. Kur’an’dan bu tip noktalarda çok farklıdır Tevrat. Yaratılış kıssasında literalizm ise Hristiyanlıkta ‘önem sahibi’ olmayı bırakın; ‘temel’ bir hâl almış, İslam’dan çok farklı bir şekilde akidenin temeline dönüşmüştür.

Hristiyanlığa göre “İlk günah”, Tanrı’nın insan olarak dünyaya gelip kendisini insanlık için kurban etmesinin sebebidir. Yani Hristiyanlıktaki İsa Mesih inancı ilk günah ile çok kesin bir

biçimde ilintilidir. Ayrıca örneğin, 'Adem'in soyuna dair sayısız ifade kutsal metinlerinde geçer; çeşitli kişililiklerin soyağaçları Adem'e ulaşacak derecede verilmiştir. Yaratılış kıssası 'literal' bir biçimde akidenin çok önemli, merkezî bir parçası olmuştur.

İşte bu yüzden "evrim" Hristiyanlık için bir şoktu. Evrim fikrinin Hristiyan insan anlayışını birçok açıdan tersyüz ettiği kesin ama en şok edicisi Yaratılış kıssasının literal okumasına karşıt olmasıydı. Eğer Yaratılış kıssası literal okunmazsa, yani ilk adam 'Adem', karısının yüzünden "ilk günahı" işlemezse insan formuna girmiş, 'kurtuluş' için kendini feda etmiş Tanrı olarak İsa Mesih fikrinin hiçbir anlamı kalmazdı. İşte bu sebepten 'evrim' her şeye rağmen karşı konulması gerekilen bir düşmandı.

Hâlen de öyle. Salt evrim değil; yine Tevrat kökenli ve evrenin yaşının birkaç binyıl olduğunu savunan dogma yüzünden çoğu literalist Hristiyan (ve Musevi) Büyük Patlama Teorisi'ne de karşıdır. Zaman içinde birçok Hristiyan gerek Büyük Patlama hususunda olsun, gerek evrim hususunda, çeşitli 'tevil'ler yoluyla ne çok literalist-ne az literalist bir noktaya gelerek evrim ile Hristiyan akidesini birleştirmeyi denemişlerdir. Nitekim onlardan önce de Hristiyanlıkta literalizme karşı çıkan ve farklı konularda tevile giden sayısız alim olmuştur. Bununla birlikte bu çok zor bir yol olduğu için bu kişiler genelde 'ortada kalmışlardır'; evrimi hiçe sayanlar ile evrimi hiçe sayanları hiçe sayanlar arasında.

Evrimin literalist Hristiyan çoğunluk tarafından yapılan kötü propagandası, İslam'ı da etkilemiştir. Oysa İslam'ın durumu bu noktada Hristiyanlıktan çok ama çok farklıdır. Neden? Çünkü İslam'da Hristiyanlıktaki gibi bir "ilk günah" anlayışı yoktur.

Evet, Hristiyanlıktaki Yaratılış kıssası ile İslam'daki benzeşmektedir fakat İslam'daki kıssada ayrıntılar çok daha azdır, kıssanın daha az literal olduğu anlatılış biçiminden bile çok barizdir. "İlk günah" olgusu hiçbir zaman güçlenmemiş, insanlar "Adem'in yaptığı ilk günahı" hiçbir zaman taşımamışlardır – genel olarak, literalist İslam okumalarında bile. Bu yüzden evrimin kabulü, Hristiyanlığın aksine, İslam'da bir akide sorunu değildir; olamaz ve yüzyıllar boyunca asla olmamıştır. İslam'ın akidesi çok daha sade ve nettir; Vahdet, Tevhid, Teslimiyet… Bu akide bilimin konusu olan şeylerle alâkalı değildir yani 'bilimsel' değildir bu sebeple bilim tarafından reddedilmesi veya açıklanması mümkün değildir. Alanı bilimin alanı değildir…

Hristiyanlıktaki, Hristiyanlığın akidesi sebepli, evrim karşıtlığı, İslam'ın evrim tartışmasındaki tarafını çok etkilemiştir. Şüpheniz mi var? Herhangi bir 'Müslüman' evrim karşıtı siteye girin, sıralanan argümanlara bakın daha sonra birkaç 'Hristiyan' evrim karşıtı siteye girin; argümanların aynı olacağını, hatta eğer girdiğiniz site 'Türk menşeli' ise, yurdumuzdaki hakim intihal kültürünün bir sonucu olarak, doğrudan 'Hristiyan' sitedeki metinlerin çevirisi olduğunu bile fark edebilirsiniz. Peki farklı akidelerimiz dolayısıyla bu tartışmaya yaklaşım biçimlerimiz farklı olması gerekirken, neden aynı şeyleri söylüyoruz?

III. MÜTEKÂMİL OLMAK YA DA OLMAMAK; İŞTE BÜTÜN MESELE BU!

June 26th, 2010-http://www.kalemzen.org/?p=38

… mu acaba? III.

Dogmacılık dogmacılık doğurur; aşırılık aşırılık. Bir New Age dininin "Yarın kıyamet kopacak" diyerek müritlerine intihar etmeleri talimatını vermesi ne kadar saçma bir dogmaysa, "Marmara Depremi o bölgedeki halk İslam'dan uzaklaştığı için Allah tarafından bölgeye gönderilen bir afettir" ne kadar korkunç bir dogmaysa, Dawkins'in çıkıp "Din tüm kötülüğün anasıdır" demesi de o kadar korkunç bir dogmadır.

Evrim karşıtlığı hususunda, evrim düşmanı olmayı kendilerine misyon edinmiş sayısız kişi varken, aklı selim olması umulan bilim adamlarının da tutucu, aşırı ve absürd tutum takınmaları herhalde ancak halkı evrimden ve genel olarak bilimden daha da fazla soğutmaya yarar. Gerçek şu ki bilim adamları bu tartışmada üstlerine düşeni hiçbir zaman yapmadılar; bilimi bilim alanında bırakmadılar. Siz bilimi akide alanına sokarsanız zaten bilimden korkan yığınlar bilimden gözleri kapalı kaçmaya başlarlar. Nitekim de böyle oldu.

Biz evrimden kaçtık. Çünkü diğer bazı inananlar, Hristiyanlar, da kaçıyordu. Evrimi savunanlar ise genelde ateist, agnostik veya seküler kişiliklerdi ve bilim adamı olduklarında bile evrimi 'doğal bir süreç ve onun bilimsel açıklamaları' olarak anlatmak yerine 'yaratılışın alternatifi' olarak sunmayı yeğlediler. İşte bizim evrim ve benzeri bilimsel sonuçları kabul edersek akidemizi kaybedeceğimizden korkmamızın sebeplerinden birisi de budur: karşıt tarafın fikri, benim fikrimin yerine ortaya koyduğu argüman olarak algılamamız.

Bugün evrimin anlaşılamamasında, aynen benzeri diğer bazı bilimsel olguların anlaşılamamasında olduğu gibi, köstek olan 'karşıt'lar kadar 'destek' olmayan bilim adamlarının da suçu var. Hele hele de evrimi olduğundan farklı göstermeye çalıştıkları gerçeğini göz önünde bulundurursak. Gerçek şu ki bilimsel açıdan hayat nasıl başladı bilmiyoruz. Buna dair çeşitli fikirleri var bilim adamlarının ama hiçbirisini kanıtlama olanakları olmadığı gibi belirli bir veya en azından birkaç fikri benimsedikleri de söylenemez; yani ortada birçok hipotez ve bunları amansızca savunan birçok bilim adamı var; tam bir kaos. Evrim ise esasında yaşamın kökenini açıklamaya kalkan bir kuram veya bunu gerçekleştiren bir fenomen olmadı; yoklukta evrimden bahsedemezsiniz. Evrimin dediği sadece çevresel koşullar (ki burada çevresel ile çok geniş bir anlam yelpazesi kastedilmektedir) sebebiyle var olan türlerden yeni türler ortaya çıkabilir ve bu türlerden bazıları yok olurken bazıları çok daha gelişmiş veya daha az gelişmiş farklı türlere yol açabilirler.

Aslına bakarsanız evrimin bu genel hatları dışında işleyişi ve dünya üzerinde tam olarak nasıl işlemiş olduğu hususunda da bilmediğimiz çok şey vardır; fakat çoğu bilim adamı bundan bahsetmez. Bilimi her şeyi cevaplayacak bir dogma gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük ihanettir (zira kuşkusuz bilim şüphenin tecessümü sayılabilecek derecede şüpheden mürekkeptir, inançtan değil). Bununla birlikte bu ihanet yüzyıllardır yapılmaktadır. Bırakın şu anda tam olarak anlamadığımızı itiraf edebilmeyi, evrim adına 'sosyal' projeler hazırlamaktan geri durmamışızdır; üstelik bunu en 'bilimsel' olanlarımız yapmıştır. Öjenik tartışmalarında evrim temel nitelikteydi; engelli vatandaşların zorla hadım edilmesi veya 'imha' edilmesi ve böylece onların genetik arka planlarının gen havuzundan çıkarılarak, 'sunî' seleksiyon yolu ile daha 'iyi insanlara doğru evrilebilmemiz, bunun da doğada hâli hazırda var olan sürecin bir sonucu olacağı için kesinlikle ahlâkî olacağı' bir kısmı bizzat bilim adamı olan kişilerce ortaya atılmıştı. Eğer evrimi 'ahlâkın' kökeni olarak görmeye başlamışsak çeşitli sorunlarımız var demektir. Elbette doğanın işleyişi ve doğanın kendisi bizim 'ahlâk' yargımız açısından hayatîdir – ama ahlâkımızın yegâne kaynağı ve mutlak 'doğru'muz olabilir mi?

Literalizme, öteki olan Hristiyanlığı tam olarak anlayamamaya ve bilimi din gibi ele alıp dogmatik bir bilimcilikle insanları bilimden soğutmaya deyinmek bu tartışmayı sonlandırmak için yeterli olmayacaktır. Kuşkusuz incelenmesi gerekilen daha başka sebepler de vardır… konuyu kapatmadan bu 'başka' sebeplerden son bir tanesine daha eğilmekte yarar var: antroposantrizm yani insan merkezcilik.

Yüzyıllarca Güneş dahil tüm yıldızların ve gezegenlerin etrafımızda döndüğüne inandık; biz doğada bir başka eşini ve benzerini görmediğimiz bir medeniyet kurmuş, üzerinde yaşadığımız gezegeni değiştirmiş bir varlıktık… özeldik; evren bizim etrafımızda dönüyordu. İşte bu yüzden, yani literalizmin ve diğer şeylerin ötesinde bu yüzden, evrenin, Güneş'in etrafımızda dönmemesi olasılığı bizi bu kadar korkuttu. Evrenin merkezi olmamak bizim için

korkunç bir fikirdi; yeterince özel değil miydik yoksa? Bizden daha özel bir başka canlı olabilir miydi? Neydi yerimiz? Kendimizi "eşref-i mahlûkât" fikrine öyle kaptırmıştık ki, hiçbir çaba göstermeden sadece insan olduğumuz için o kadar 'üstün'dük ki "belhum adal" da olabildiğimizi unuttuk. Kibir, bizim salt insan olduğumuz için 'çok da özel olmadığımız' gerçeğini yüzümüze çarpan her tokadın varlığını reddetmemize yol açtı. Önce gezegenlerin etrafımızda dönmediği fikrini kabullenemezken, diğer canlılar gibi türemiş olabilme fikrini kabullenmemiz beklenebilir mi? O zaman bizi ne özel kılacak diğerlerinden? Bir tür olarak farklı olmamız gerektiğine bu kadar inanmış olmasaydık durum bu kadar sorunlu olmazdı. Bizi özel kılanın sahip olduğumu 'ahlâk', 'din' ve 'düşünce' olduğunu, bizi ancak üstün veya aşağı kılabilecek şeylerin de bu tip şeyler olduğunu idrak edebilseydik – bu tip bilimsel gelişmelere böyle yaklaşmazdık. Kibirli olmayı elden bırakmadık; oysa kibrin sonu ancak hüsrandır, öyle değil mi? İsrailoğulları diğer kavimlerden kendilerini üstün görüp 'kibirlendikleri', hareketleri, anlayışları, düşünceleri veya inançları sebebiyle değil de, salt İsrailoğlu oldukları için özel olmayı kendilerine şiar edindikleri için kınanmaz mı İslam'da? Ya Yaratılış kıssasında geçen İblis figürünün davranışı yüzyıllar boyunca en literalistler tarafından bile bariz bir 'kibir günahtır, kötüdür' ifadesi olarak ele alınmış ve kınanmamış mıdır?

Sahi neden isyan etmiştir anlatıda İblis? Ben söyleyeyim; çok literal bir şekilde söyleyeyim; ateşin topraktan üstün olduğunu iddia ederek – yani salt varlığının keyfî kökeni, kendi seçimi değil de kendisi için seçilmiş olan özelliği, sebebiyle 'üstün' olduğunu iddia ederek… bu size bir başka varlığın isyanını hatırlatmıyor mu? Belki de anlatılan bizdik…

DARWİN VE EVRİM TEORİSİ HAKKINDA TÜRKİYE'DE YANLIŞ BİLİNENLER.

26/07/2010- ersahince.wordpress.com/

Diyebiliriz ki, bütün bir insanlık tarihinde, bu kadar az tanındığı halde; bu kadar taşa tutulan, hırpalanan, yanlış anlaşılan, yanlış yorumlanan ve nefret toplayan başka bir isim yok… Durum o kadar vahim ki, Darwin lanet bir adam olarak yaşamış ve ölmüş olsa dahi; aleyhinde yapılan bütün bu haksız propagandalar, yerli yersiz suçlamalar, yanlış bilgiye dayalı yargılamalar yüzünden, bütün günahlarından sıyrılıp ilahi mahkemede rahatlıkla beraat edebilir. Darwin hakkında çok tekrar edildiği için çok doğru olduğu sanılan galat-ı meşhurları teker teker sıraladım ve karşıma şu tablo çıktı;

Darwin evrim teorisini ileri süren isimdir.

Yanlış… Darwin sadece evrim teorisinin duyulmasını sağlayan isimdir. Darwin'in bazı çağdaşları -Darwin'den bağımsız olarak- evrim teorisini dile getiren makaleler kaleme almışlardır. Alfred Russel Wallace, Darwin'den çok önce, dogal seleksiyonla ilgili bir makale yazmıştır. Darwin'in ve evrimi anlatan diğer Avrupalı bilim adamlarının, kendilerinden çok önce yaşayan; Ibn Haldun, El Biruni gibi Islam alimlerinin metinlerinden etkilenmiş olmaları da kuvvetle ihtimaldir.

Darwin, Galapagos adalarında yaşayan Ispinoz kuşlarının gagaları ve gıda kaynakları arasındaki uygunluğa bakarak, doğal seleksiyon yoluyla değiştiklerini ve evrim geçirdiklerini düşündü.
Yanlış… "Darwin kuşları" olarak da bilinen bu kuş türü, Darwin'in HMS Beagle gemisiyle yaptığı ve beş yıl süren araştırmasında topladığı 32 adet kuş türünden yalnızca biridir. Darwin'in getirdiği örnekleri araştıran Londralı Ornitolog John Gould, Darwin'in başka türlere ait olduğunu düşündüğü kuşlardan 12 tanesinin birbirine çok benzeyen yeni bir ispinoz türü olduğunu açıkladı. Darwin sadece Golopogos adalarından değil, beş yıl boyunca dolaştığı bütün adalardan çeşitli kuş türü örnekleri toplamıştır.

Darwin, ilkelden başlayıp daha iyiye, daha medeniye doğru bir gelişmenin olduğunu iddia eder.
Yanlış… Bilim, bulgulardan hareket ederek ulaştığı sonuçları ortaya koyar, yorum yapmaz. Evrim teorisinde de böyle bir yoruma rastlanmaz. Doğa bilimleri, eldeki delillere dayanarak insanoğlunun ve diğer tüm mahlukatın geçirdiği biyolojik merhaleleri anlatır ve bir teori ortaya koyarlar; evrim teorisi. Kainatın bundan sonra nasıl bir yol takip edeceği (Islami ifadeyle söylemek gerekirse; Sünnetullahın nasıl işleyeceği) konusunda yorum yapmazlar.
Darwin, "insan maymundan geldi" dedi.
İki kere yanlış… Darwin; insanın insandan, şempanzenin de şempanzeden geldiğini söyler. Darwin, milyonlarca yıl önce yaşayan insanların şekil ve şemal olarak bizden biraz daha farklı olduklarını anlatmaya çalışan adamdır. Darwin'i goril şeklinde karikatürize eden İngiliz gazetelerinin attığı iftira çamurunun yıllardır temizlenememesinde ise – hiç kuşkusuz- kilisenin büyük katkısı vardır.
Darwin güçlüden yanadır.
Yanlış, yanlış, yanlış… „Survival of the fittest" , yani "güçlü olan kazanır" sloganı Darwin'e değil, Darwinizm'in öncülerinden Herbert Spencer'e aittir ve Darwinle hiçbir alakası yoktur. Evrim teorisinin çeşitli zorlamalarla „ateist" düşüncenin hizmetine verilmesinde ve bu karışımdan ortaya çıkan „Darwinizm" ideolojisinde Darwin'in bir payı yoktur. Darwin, yaşadığı ortama en iyi şekilde uyum sağlayan türün yaşamaya devam ettiğini, bunu başaramayanların nesillerinin tükendiğini savunmuştur. Evrim kendi bulgularıyla çelişen bir sloganı, kavramı veya iddiayı savunmaz. Evrime göre örneğin, „dinazorlar" çok güçlü hayvanlardır ancak soyları tükenmiştir.
Bu liste daha da uzatılabilir… Bu yazılanlardan dolayı yazı sahibini Darwinci veya evrimci ilan edebilirsiniz ancak, Darwinist veya ateist ilan edecekleri –izninizle- şimdiden Allah'a havale etmek istiyorum. Az veya yanlış bilgi, taşdan heykellerin dikilmesi için zihinlerde müsait ve münbit bir zemin hazırlar. Beynindeki taşdan heykellerin darmadağın edildiğini gören insan için yegane savunma taktiği saldırmaktır… Saldırgan uslup sahiplerinin acılarını anlıyorum ancak burada belirtmeden geçemeyeceğim çok mühim bir nokta daha var; Özellikle benim yurdumda evrim teorisinin çok az bilindiğini müşahede ediyorum. Evrimle ve Darwinle ilgili araştırmalarımda genellikle Almanca kaynaklardan istifade ettiğim için yazılarımda referans gösteremedim. 2009 yılının Darwin yılı ilan edilmesi de, ilgi duyan herkesin Evrim teorisi ve Darwinle ilgili daha fazla bilgi kaynağına, çok daha uygun fiyatlarla ulaşmasını sağladı. Türkiye'de ise öteden beri, evrimle ilgili objektif ve bilimsel kaynaklar, Adnan Oktar ve avanesinin güçlü gayretleriyle sansüre uğramakta, hatta hiç basılamamakta, dolayısı ile piyasada bulunamamaktadırlar.
Gelecek nesillerin tarafsız ve bağımsız bir vicdana sahip hakikat yolcuları olmalarını istiyorsak, onların sınır tanımayan tecessüslerine kelepçe vurmaktan, yollarına çıkan işaretlerin istikametlerini değiştirmekten vazgeçmeliyiz… Lütfen bu toprakların altını kazımaya ve geleceğimizi, dinimizi kullanarak çalmaya çalışanlara artık fırsat vermeyelim.
Emine Karahocagil Arslaner

DARWİN'E OSMANLI İLGİSİ

Şükran Pakkan – 24.08.2010- milliyet

1860'lı yıllarda Evrim Kuramı'nı anlatan Baha Tevfik, Darwin'i anlatırken, "Filhakika buna hiddet edenler pek çoktur" demekle birlikte "İnsan maymundan azmışdır" diye açıkça yazabiliyordu

Charles Robert Darwin'in, doğumunun 200. yılında TÜBİTAK tarafından yayımlanan Bilim ve Teknik dergisi kapağından çıkarılması günümüzde dahi tartışma konusu olurken, evrim kuramının Osmanlıca literatüre 1860'lı yılların sonlarında girdiği ve herhangi bir sansür görmeden özgürce tanıtıldığı ortaya çıktı. Osmanlı döneminde ve Cumhuriyet'in ilk yıllarındaki yayınlarda büyük ilgi gören evrim kuramı o dönem "İnsan maymundan azmışdır" cümlesiyle formüle edildi.

İnsanın yaratılışı

"Toplumsal Tarih" dergisi son sayısında, İstanbul Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bilimi Siyasi Tarih Anabilim Dalı Başkanı Mehmet Ö. Alkan'ın kendi arşivinden faydalanarak yazdığı "Osmanlı'da Darwinizm ve Evrim Kuramı" başlıklı yazısına yer verdi. Yazı, Darwin'in neredeyse bir asırdan daha uzun bir süre önce Osmanlı dönemindeki yayınlarda sansür görmeden anlatıldığı ve hakkında uzun tartışmalar yapıldığını ortaya koydu. Avrupa'da 1859'da Darwin'in "Türlerin Kökeni" adlı eseri ile yeniden popüler olan yaratılış ve evrim konusunun Osmanlı'ya ulaşmakta gecikmediğini anlatan Alkan'ın saptamaları şöyle:

- 1870'lerin hemen başında Avrupa'da olduğu gibi Osmanlı aydınları arasında da dünyanın yaratılışı, insanın yaratılışı, evrimi gibi konular rağbet gördü. Ahmet Midhat Efendi, en çok ilgi çeken konu olan insanın yaratılışı ve evrimi konusunu ilk kez Hace-i Evvel adlı eserinde dile getirdi.
- II. Meşrutiyet döneminde ise evrim kuramcılarına, evrim kuramlarına, materyalizme ve Darwinizme ilgi arttı. Bir yandan telif ve çeviri makaleler ve kitaplar yayımlanırken, diğer yandan da orijinal dillerden çeviri eserler yayımlandı. Spencer'in, Haeckel'in, Bücher'in kitapları bu süreçte yayımlandı. Darwin ve evrim üzerine yazılara daha sık rastlandığı bu dönemde (...) birçok dergi ve gazetede Darwin'e ve evrim kuramı ile kuramcılarına dair haber, yazı ve makaleler yayımlandı. Baha Tevfik ve arkadaşlarının kurduğu Teceddüd-i İlmi ve Felsefi serisi bu konuda öncülük etti.

'Maymundan azmış'

- Cumhuriyet döneminde, 1927'de İbrahim Alaaddin Bey tarafından Darwinizm adlı kitap yayımlanır. Bu eserdeki şu paragraf Darwin'i ne kadar anladıklarına da işaret ediyordu: "Mukaddes kitapların haber verdiği insanın hilkati hakkında Darven çok itirazlara, çok hücumlara maruz kalan bir nokta-i nazar serd etti, dedi ki: İnsan maymundan azmışdır. Filhakika insanların izzet-i nefsi asırlarca alınan terbiye, dini akidesi buna birden bire inanmaya manidir. Elan da Darven'in insan menşei hakkındaki telakkisine hiddet edenler pek çoktur."

İlk baskı 3 bin

- Evrim teorisinin müfredatta yer alıp almaması veya karşılığında ve aynı anda itirazları ile dini yaratılış teorisinin okutulması gerektiği yolundaki tartışmalar 1970'lerde alevlendi ancak cumhuriyetin başlarından itibaren müfredatta yer aldı. Maarif Vekâleti 1931 yılında Darwin kitabını ilk baskısı 3000 nüsha olarak yayımladı. Devlet Matbaası'nda bastırılan kitap cumhuriyet döneminde yayınlanan Darwin hakkında yazılmış ilk telif eseri oldu. Kitap daha sonra da defalarca ve farklı kapaklarla yayımlandı.

Bu arada Bilim ve Teknik dergisinde, Mart 2009'da Darwin kapağı son anda yayından çekilmiş ve büyük tartışma yaşanmıştı. Ancak dergi daha sonra Darwin'i kapağına taşımıştı.

Darwin ve Evrim Kuramı hakkındaki eserler 1860’lı yıllarda basılıp yayılıyordu.

Seieksiyoncu olarak tanınan Spencer’ın yanı sıra, Haeckel ve Bücher de Osmanlı’da hakkında özgürce yazılıp çizilen düşünürlerdendi.

HAYVAN BELGESELLERİ VE KABA DARWİNİZM
Ahmet Turan Alkan-25.12.2010-Zaman

Panter, yarım yamalak daldığı sıcak yaz ikindisi uykusunu ikiye bölen ani bir refleksle yattığı uzun sarı ot yığınının arasından başını kaldırdı. Kulağının birini dikip rüzgâr istikametine çevirdi; sonra zali derecesinde güzel gözleriyle dürbînî bakışlarını duyduğu ses istikametinde yoğunlaştırdı.

Evet, av kokusu geliyordu; iki günden beri karnı zil çalan vahşi hayvan, nefes almaktan korkarcasına yerinde yay gibi gerildi. Kendisinden 500 metre kadar uzakta şirin, minik, çok ama çok sevimli bir ceylan yavrusu, su kenarında fışkırmış taze ot filizlerini yiyerek karnını doyuruyordu.

Bir pamuk yığına basarmış gibi ses çıkarmayan hızlı ve çevik adımlarla avına doğru yöneldi panter. Yavru ceylandan on, onbeş metre uzakta karnını doyuran annesi, teyzeleri, ablaları, abileri ve sair akrabaları kendilerine doğru şimşek hızıyla yaklaşan iri yırtıcıyı fark edip elektrik çarpmış gibi titrediler ve hemen aksi istikamette kaçmaya başladılar. Yavru ceylan ise zalim avcıyı fark ettiğinde çok geçti. Elli metreyi bile bulmayan insafsız ve haksız bir kovalamaca, panterin zafer pençesiyle noktalandı.

Panter, yavru ceylanı yedi. Zavallı yavrunun semiz budunu yalayıp yutarken bakışlarındaki sertlik yumuşamıştı. Sanayi çarşısındaki esnaf kebapçısında kuzu pirzola yiyen bir tornacı kalfası gibi ağır ağır ama zevkle yiyordu öğününü.

Az ilerde birkaç aç çakal, panterin yemeye tenezzül etmeyip oracıkta bırakacağı deri ve kanlı kemik parçalarına konmak için sabırsız bir bekleyiş içindeydiler. Biraz daha ilerde ise sırtlanlardan birinin vadesiyle ölmesini bekleyen birkaç akbaba feylesofâne bir edâ içinde kibirle duruyorlardı.

Yeter yahu yeter! Yazarken bile tıkanma geldi neredeyse bana. Eminim ki pek çoğunuz da duygularımı paylaşıyor ve içinizden "Ah keşke güzel ceylan yavrusu kurtulabilseydi!" diye geçiriyorsunuz fakat öyle olmuyor; aç bir panter, doğru dürüst kaçamayacak kadar sarsak

adımlı kısa bacaklı bir ceylana rastladığında netice üç aşağı beş yukarı belli oluyor. Panter ceylanı yiyor veya Barcelona, Real Madrid'e beş çekiyor.

Problem şurada; bazılarımız panter arkada ceylan birkaç adım önünde ölümcül bir yarışa tutuşmuşken nedense ceylanın tarafını tutuyoruz; hani o esnada bir şimşek çakıp da, ceylanı pençelemek üzere harekete geçen panteri, iskeletine kadar kızartıp kömüre çevirse hep bir ağızdan derin bir "Oh!" çekeceğiz. Peki, niçin ceylanı tutuyoruz da panteri düşman gibi görüyoruz?

Mesele güzellikse panter de ceylan kadar güzel; zarafetse zarafet, câzibe ise câzibe, estetikse estetik birader. Niçin panter değil de ceylandan yana çarpıyor kalbimiz?

Bir dakika, bir dakika! Bazılarımız ceylanlardan yana ama bir kısmımız var ki, onlar panterin ceylanı çıtır çıtır yemesini kemâl-i zevk ve iştihâ ile seyrediyor, belki bu esnada karınlarının acıktığını hissedip mutfağa girerek ekmek arasına biraz peynir yatırıp tekrar dönüyorlar televizyon başına.

Adamların en büyük zevki hayvan belgeseli seyretmek: Örümcek, ağlarıyla sarıp sarmaladığı sineği nasıl sindiriyor; koca ayılar, Alaska'nın serin nehirlerinde somon balığı yakalayıp nasıl daha havadayken yarısını götürüyor; tropikal kuşlar, kumsala bırakılmış kaplumbağa yumurtalarını eşeleyerek nasıl kavrulmuş taze leblebi gibi çıtır çıtır çitleyip protein kürü yapıyor... Bu gibi şeyleri seyrediyorlar işte.

-Ayıp değil mi, o caanım ceylana hiç acımadın mı; nasıl oluyor da zevkle böyle zalim sahneleri seyredebiliyorsun, diye sorduğumuzda ise, "Ne olmuş yani; sen karnını doyururken yediğin köfteye acıyor musun sanki be adam?" diye üste çıkmaya kalkışıyorlar.
Benim asıl kızdığım nokta, böyle adamlara verecek cevap bulmakta zorluk çekiyor olmamdır!

Bu işin şakası yok; televizyon seyirciliğinde yeni bir çığır açıldı: Hayvan belgeselleri gösteren kanallar, günün her saatinde seyirci buluyorlar ve bu yeni seyirci takımı, hayvan belgesellerini öyle bir dikkat ve ilgiyle seyrediyorlar ki, yakın gelecekte ormanlarda vahşi hayat ve hayvan biyomorfolojisi konusunda bir aydınlanma inkılabı geçireceğimize muhakkak nazarıyla bakıyorum. Bu uzmanlaşmış seyirci topluluğunda gözlemlediğim en ilginç davranışlarından biri ise, yukarda tasvir etmeye çalıştığım, "Vahşi hayattır bu, olur böyle şeyler" diye hayvanın hayvana ettiği zulüm ve eziyetlere hoşgörüyle yaklaşan genel tutumdur.

Hele bir arkadaşım var; bir arslanın bir maymunu yediği belgeseli öyle bir keyifle anlatıyordu ki tüylerim ürperdi, söyleyecek söz bulamadım, sustum.

Ben nâm-ı hesabıma hayvan belgeseli filan seyretmiyorum fakat nedense misafirlerim, arkadaşlarım ve komşularımın neredeyse tamamı hayvan belgesellerine bayılıyorlar. Böylece istemeye istemeye nezaket dayağı yiyor, onlar timsahların, yılanların, kertenkelelerin, örümceklerin ve kurbağaların hikmet dolu hayat hikâyelerine dalıp gitmişken, ben duvarları seyrediyorum.

Kabul ediyorum, en zalim ve en merhametsiz canlı türü insandır; hayvanların birbirini öldürüp yemesi "tabii"dir; kanundur, böyle gelmiş böyle gidecektir, biliyorum ama yine de içim kaldırmıyor.

Belgesele sonuna kadar evet; bakınız arkadaşlar, TRT'miz bile çok güzel bir belgesel kanalı yayına soktu; yıllardan beri arşivlerde bekleyen birbirinden güzel belgesel filmler bizleri bekliyor. Sadece TRT değil, şu anda beş altı tane özel TV kanalı sadece belgesel konusunda uzmanlaşmış durumda.

Bunların içinde Digiturk'ün History Kanal ve National Geographic kanallarını ayrı tutuyor; bu kanallarda son derece çiğ, açık ve kaba bir Darwinizm ve Amerikan propagandasına imkân tanıdıkları için Digiturk'ü kınıyorum. Geçenlerde rastladığım bir programda Amerikalı sniper'lerin (uzaktan tek atışla insan öldüren kalleş nişancılar) medhi vardı meselâ ve bu belgeselde bu adamlar, zevkten kaykılmış gözlerle nasıl Afgan veya Arap vurduklarını anlatıp duruyorlardı.

Digiturk'ü bu vesile ile belgesel programlarında Hıristiyanlık, Darwinizm, ABD militarizmi, fal, burç vesaire türünden goygoyculuk yapmamaya davet ediyorum. Para ödeyerek seyrettiğimiz kanallarda müşterilerine hayat tarzı dayatmaya kalkışmak hiçbir yayın kuruluşunun haddi olmamalıdır.

Lâfımı geri alıyorum: Hayvan belgeselleri bile bunlardan daha iyi yahu!

EVRİM DEĞİL, HABER BAŞTAN YAZILACAK!
Tayfun Atay- 31 Aralık 2010- t24.com.tr/

İnsana ait en eski kalıntılar 200 bin değil, yaklaşık 2 milyon yıl önceye uzanır!..Önceki gün “Evrim baştan mı yazılacak?” başlığıyla yazılı basında çıkan haber, “A’dan Z’ye” yanlışlarla dolu! İşin daha üzücü yanı, bu haberi T24’ün de manşetten vermesi oldu. Bu yüzden geleneğimi bozup haftalık yazımın arasına alelacele şu anda okumakta olduğunuz yazıyı sıkıştırmayı hem gazeteme, hem mesleğime, hem de (antropoloji) mezuniyetime bir borç bildim...
Belki de yılın bilgisizlik ve dikkatsizlik örneği olarak alınacak haber, İsrail’de bir mağarada yapılan kazılarda 400 bin yıllık olduğu tahmin edilen insan dişi kalıntıları bulunduğunu ve buna göre insanlık tarihini yeniden yazmak gerekeceğini bildiriyor. Sonrasında da bir dolu katlanılması zor yanlış bilgi geliyor.
Onları doğrultup düzeltmeden önce şunu da belirtmeme müsaade edin: Dünyada ve Türkiye’de bir “evrimcilik-yaratılışçılık” kutuplaşmasının hanidir mevcut olduğunu biliyorsunuz. Darwin’in 1859’da “Türlerin Kökeni”ni yazmasından sonra başlayan ve 20’nci yüzyılda tempo kazanarak günümüze kadar gelen bir kutuplaşma bu…
“Ak” ve “kara” karşıtlığıyla süregelen bu kutuplaşmanın bir ucunda yaratılışçılar tarafından “tu-kaka” edilen ve materyalist-sosyalist düşüncenin hizmetinde sayılan din düşmanı Darwin bulunur. Hâlbuki o, inanmış bir Protestan’dı ve teorisi sosyalizmden çok kapitalizme hizmet etti.
Kutuplaşmanın diğer ucunda ise evrimciler tarafından bu bilimsel teoriyi körü körüne reddettikleri düşünülen din adamları yer alır. Yine hâlbuki, evrim düşüncesini benimsemiş pek çok Hıristiyan ve Yahudi teoloğun yanısıra, Darwin’i kıskandıracak ölçüde evrimsel argümanlar kullanmış İbni Miskeveyh, İbni Haldun, Mevlana Rumi, Erzurumlu İbrahim Hakkı ve daha nice Müslüman âlim ve mutasavvıf mevcuttur.
Yazılı ve görsel medyanın sık sık gıdalandığı önemli bir “endüstri” haline gelmiş bu kutuplaşma durumu (birkaç ayda bir televizyonlarda “temcit pilavı” gibi karşınıza gelen evrim tartışma programlarını hatırlayın!), gerçeğin gri olduğunu anlamayı güçleştirir.
Ama daha önemlisi, bu tartışmaların meseleye dair hiçbir temel bilgi kazandırmadığıdır. Patlamış mısır yahut patates cipsi yiyerek gevşek bir zihinle eğlencelik niyetine izlenen bu

programlarda konuşulanlardan hiçbir şey öğrenilmediğini, insan evrimine dair vasat bir malûmatla dahi yapılmayacak yanlışların karşımıza çıkmasından anlıyoruz.
Daha fazla gecikmeksizin gazetelerde yer alan söz konusu haberi satır satır, hatta neredeyse sözcük sözcük inceleyip düzeltelim!..
Yukarıda da belirtilen İsrail'de fosil dişler bulunduğu, haberin ilk cümlesi... Bunu insanın evrimine dair "yanlışlıklar komedi"sini açan diğer cümle izliyor. Şöyle: "Şimdiye dek bulunan insana ait en eski kalıntılar Afrika'da ortaya çıkmıştı ve 200 bin yıl öncesine uzanıyordu".
İnsana ait en eski kalıntılar 200 bin değil, yaklaşık 2 milyon yıl önceye uzanır! Afrika'nın (evet, burası doğru) doğusunda bugünkü Kenya ve Tanzanya'yı içeren bölgede türümüzün en eski örneği olan "Homo habilis" yaşamıştır (daha yakın araştırmalar buna yine aynı bölgede bulunmuş bir diğer fosil insan türü olarak "Homo rudolfensis"i de eklemektedir).
Haberin yanlışı burada ve bu kadarla kalsa iyi... Ama bize insanlığın ilk atasının "Homo erektus" olduğu da haberde yanlış biçimde bildiriliyor. Daha da öte, yanlışta zirve tanımamacasına, "Homo erektus"un iki ayağı üzerinde dik yürüyebilen ve alet yapabilen ilk canlı olduğu belirtiliyor.
Ne iki ayağı üzerinde dik yürüyen ne de alet yapan ilk insan "Homo erektus"tur. İnsan denen "maymun"u diğer maymunlardan ayırt eden alet yapabilme yetisine ilk sahip olan, "Homo habilis"tir. Yine, iki ayağı üzerinde ilk dik yürüyen de odur.
Ayrıca "Homo habilis"ten de önce iki ayak üzerinde dik yürüyen bir başka maymun cinsi daha vardır. Bu, "insansı" denilen "Australopithekus"tur. Hem Doğu hem de Güney Afrika'da bol miktarda fosil buluntularına sahip olduğumuz, yaklaşık 4,5 milyon yıl önce ortaya çıktıkları bilinen Autralopithekuslar, gerek "Homo habilis"le gerekse ondan sonra tarih sahnesinde beliren "Homo erektus"la aynı zaman periyodunda da yaşayıp 1.2 milyon yıl önce yok olmuşlardır.
Bunlara insan değil, "insansı" diyoruz; çünkü Australopithekuslar alet yapabilme yetisine sahip değildi. İnsanlığın başlangıcını belirleyen bu yeti, yukarıda belirtildiği üzere ilk olarak "Homo habilis"te karşımıza çıkıyor. Zaten o yüzden "yetenekli/becerikli" anlamına gelen "habilis" adı veriliyor ona...
İsimlendirmeye gelmişken, haberin "Homo erektus"u ilk dik yürüyen insan diye "yanlışlıkla" öne sürmesine neden olduğu kuvvetle muhtemel bir noktaya da temas edelim! "Homo erektus", dik duran/yürüyen insan demek. Eh, bu ad verildiğine göre demek ki ilk dik yürüyen bu, diye düşünülebilir tabii... İlk dik yürüyen insan "habilis" ise neden ona "erektus" adı layık görülmemiştir diye de sorulabilir.
Cevap basit: "Homo erektus" buluntularını 19'uncu yüzyılın sonunda, 1890'lardan itibaren elde etmeye başladık. Dolayısıyla fosil buluntusuna daha önce sahip olduğumuz bir dik yürüyen insandır o... 1960'ların başından itibaren "Homo habilis" buluntuları ortaya çıkınca ve onun "erektus"dan daha eski olduğu anlaşılınca "ilk dik yürüyen insan"ın kimliğine dair bilgimiz değişti. Lâkin "erektus"un isimlendirmesi on yıllar önce yapıldığından bunu değiştirmek söz konusu olmadı ve "Homo habilis" adı insanı insan kılan ilk kültürel yeti olan "alet yapabilme becerisi"ne istinaden verildi.
Düzelmekten yorulduğum yanlışlara öncekiler kadar "fahiş" olmayan bir tanesini daha ekleyerek bu sıkıcı ve tatsız yazıya son vereyim: Haberde "modern insanın atası kabul edilen Homo sapiens türü" denilmekte... "Homo sapiens" modern insanın atası olan bir tür değil, bizatihi kendisidir.
Ona ait bilinen en eski fosil kalıntıların da haberde belirtilen 160 bin yıldan daha geriye 200 bin yıl öncesine uzandığını biliyoruz.
Bu yanlışların bir daha tekerrür etmemesi için gazetelerde bu haberi yapanlara Hacettepe Üniversitesi Antropoloji Bölümü Başkanı Prof. Metin Özbek'in yakınlarda piyasaya çıkan ve insanın serüvenini sıkmadan, eğlenceli biçimde aktaran "İnsanın Tarihöncesi Evrimi" (Bilim

ve Gelecek Kitaplığı, 2010) adlı nefis kitabını önerelim.
Bir köşeye çekilip tatlı tatlı, tane tane okusunlar!..

DİN VE BİLİM ARASINDA 'GÜÇLÜ OLAN KAZANIR'
02/05/2011-ezgi başaran-radikal

'Din Virüsü'nün yazarı Craig A. James, 'dinin evrimi'ni anlatırken Türkiye'nin ateizmden uzak kalışını 'büyüyen ekonomi'ye bağlıyor.

Craig A. James yıllarca Stanford Üniversitesi'nde din, evrim, sosyoloji ve yapay zekâ üstüne çalıştı. ABD'nin tanınmış ateistlerinden biri olarak yazdığı 'Religion Virus-Din Virüsü' kitabıyla, Richard Dawkins'in teorilerini bir adım ileriye götürdüğü söylendi. James, Türkiye'yi dünyanın ikinci en inançlı ülkesi olarak gösteren araştırmayı temel alarak inancın evrimini anlatıyor.

Geçen hafta IPSOS'un Reuters için yaptığı bir araştırmaya göre Türkiye dünyadaki ikinci en inançlı ülke. Ne anlama geliyor?
Türkiye'nin gayet normal bir ülke olduğunu gösteriyor. İnsanlar ebeveynlerinin inançları içinde büyür. O yüzden ABD'de Hıristiyanlık, Hindistan'da Hinduizm, Türkiye'de İslam devamlılığını kaybetmez. Fakat ateizm şu anda dünyada en hızlı yayılan dindir. Din diyorsam, inançsızlık elbette.
Büyüyen grup

Gerçekten mi?
Tabii. ABD'de ateistler, Hıristiyanlardan sonra en çok büyüyen grup. Avrupa'da da Hıristiyanlık ciddi biçimde zemin kaybediyor. Bazı Avrupa ülkelerindeki ateistlerin nüfus içindeki oranı yüzde 60'ları buluyor.

Türkiye neden etkilenmiyor?
Sebep büyüyen ekonomi. Hıristiyanların arttığı ülkelere bakın: Çin ve Afrika ülkeleri. Çünkü gelir dağılımında ciddi bir adaletsizlik ve yoksulluk var. Din sefaletten beslenir. Hayatta birçok kötü şey ortada makul sebep yokken cereyan eder. Ağaçlar insanların üstüne düşüyorsa, birileri de bunu açıklamak için hikâyeler uydurur. Ağacın altında kalanlar da bu hikâyelere inanmayı tercih eder. İyi bir eğitim ve ekonomi, bu tercihi bilim yönüne çevirir.
Yalnız Türkiye'de ağaçlar Çin ve Afrika ülkeleri kadar kafamıza düşmüyor. Hatta hükümete göre ekonomik gücümüz de gitgide artıyor.
İnsanlar uzun vadeli trendleri görmekte zorlanır. Hayat iyi giderken insanlar çocuklarına dini bilgiler vermekle uğraşmazlar. Katolik bir arkadaşım kilisenin müdavimi olmasa da Katolizm'in birincil prensiplerine inanır. O yüzden kızının da öğrenmesini istedi, onu kiliseye göndermeye başladı. Fakat hayatını tam bir Katolik gibi yaşamadığı için tuhaf anlar yaşandı. Kilisedeki derslere giden kızı, kısa süre sonra "Anne burada saçma şeyler anlatılıyor, gitmeyeceğim" dedi.
Bu hikâyeden çıkan ders nedir?
Çok basit: Bu arkadaşım başarılı bir işkadınıdır. Dini inancını muhafaza etse de hayatına yansıtmadı. Kızı, Tanrı'ya inanıyor ama bir daha asla kiliseye gitmeyecek. Ve kuvvetle muhtemeldir ki, onun çocukları Tanrı'ya da inanmayacak. Dolayısıyla ekonomik olarak

gelişkin toplumlarda da dinin etkilerinin hemen silinmesini bekleyemezsiniz. Örnekte de gördüğünüz gibi iki kuşak sürüyor. Büyük ihtimalle Türkiye'de şu anda yaşanan da budur.
Nasıl?
Nüfusun yüzde 91'i inançlı çıkmış olabilir ama bu, toplumda dini fikir ve alışkanlıklarla ilgili nasıl bir alt akıntı olduğunu göstermez. Bir ankette Allah'a inanıyor musunuz sorusuna 'evet' cevabı verenlerin gerçekten dindar olduğunu söyleyebilir misiniz? ABD'de bunu anlatan bir deyim var: Lapa Hıristiyanları.
Ne demek o?
Üstüne bastığınızda veya bir müdahalede bulunduğunuzda çöker. Sağlam bir zemine oturmamıştır inançları. ABD'de 'lapa Hıristiyan'ların sayısı artıyor. Ve onlar eğitimli ve para kazanan kesim. O kesimin birinci kuşağı dindardı, ikinci kuşağı dindar değil ama inanıyor. Üçüncü kuşağı ise inançsız.
Sıkça duyduğum bir cümle var: "Organize dinlere inanmıyorum ama yukarıda bir güç olduğunu biliyorum." Ne düşünüyorsunuz?
Geçenlerde Katolik bir rahip, Hıristiyanlığın hayaletler, periler gibi paranormal varlıklarla uyuşmadığını söylüyordu. Bana göre dünyaya ya bilimsel bakarsınız ya da dindar. Tanrı'ya inanıyorsanız, aynı mantıkla perilere de inanın. Sizin söylediğiniz cümle de mantıksız ama benim anlattığım dinsel evrime harika bir örnek. 20 yıl sonra, o cümleyi kuranların çocukları hayatı sadece bilimle anlamayı tercih edecek.

Dinin evrimi

Kitabınızda Dawkins gibi siz de dinlerin yayılmasını 'meme'lerle (mim diye okunur) ve evrim teorisiyle açıklıyorsunuz. Nedir 'meme'?
En basit şekilde 'bilgi birimi' ya da 'fikir' olarak açıklanabilir. Ama öyle bir fikir ki, doğası gereği insanlar onu başka insanlara anlatma ihtiyacı duyuyor. Dini öğretiler de bu özel bilgi birimlerinden oluşur.
İyi ama kutsal kitaplar var… Binlerce yıl önce yazılmış 'meme'lerden oluşuyorlarsa nasıl evriliyorlar?
Meme'ler birkaç yöntemle yayılır, biri yazılmış metinler aracılığıyla diğeri ağızdan ağıza.
Tek Tanrılı dinlerin doğuşunu evrim teorisiyle nasıl açıklıyorsunuz?
Evrim teorisine göre birbiriyle rekabet halinde olan iki tür varsa… Örneğin aynı temel özellikleri taşıyan iki kurdu ele alalım. İki kurttan ancak daha güçlü olan yaşamını devam ettirir. Dinler de böyle.
Konumuz Sosyal Darvinizim'e doğru gidiyor sanki…
Haklısınız ama bunu çok negatif çağrışımları olduğu için kullanmayı sevmiyorum. Yerine, tek tanrılı dinlerin doğuşunu "Güçlü olan kazanır" mantığıyla açıklıyorum.
Bugün din ve bilim arasında mı 'güçlü olan kazanır' rekabeti var?
Aynen öyle. Çevre koşullarına en iyi adapte olan kazanacak. Belki yüzyıl sonra. Olay tamamen biyolojik adaptasyon meselesidir. Kuzey Avrupa'da niçin ateizm yükselişte? Çünkü din hızlı değişen çevre koşullarına ayak uyduramıyor. Ekonomi hızla değişti, hastalıklara çözüm bulunmaya başlandı. Bilim, insanların beyninde tüm bu değişimlere aynı hızda adapte oldu, din olamadı.

Laikliğin inanca etkisi

Aynı araştırmaya göre inançlı olmayanların yüzde 56'sı Fransa'da. Bu Fransa'nın keskin laiklik politikasıyla ilgili mi?
Kesinlikle hayır. Siyasi politikalar dini inançları böyle etkilemez. Rusya on yıllar boyunca zalimce anti-dinciydi ama halk tersine iyice dindar oldu. Çünkü devlet kiliseleri kapatıp dindarları bezdiriyorken halkın refah düzeyi de düşüktü. Ona rağmen dine döndüler. Çünkü kötü zamanların ilacı dindir. Çin hükümeti anti-Hıristiyan ama Hıristiyanlık yayılıyor. Devletlerin din üstünde pek etkisi yoktur. Dinin iki düşmanı vardır: Eğitim ve refah.

Evet biz ateistler mutsuzuz
Kitabınızın ismi 'Din Virüsü'… Ama birçok araştırma dindarlar daha mutlu ve sağlıklı olur diyor. Öyleyse din iyi huylu bir virüs mü?
Virüs, dinin bulaşıcı olduğunu anlatmak için kullandığım bir benzetme. Ama bu sağlık getirdiği anlamına gelmez. Dinin mutluluk ve sağlık getirmediğini söyleyen birçok araştırma da var ama basının hiç dikkatini çekmez. Hayata bilimsel yaklaşmak insanı mutlu eder diye bir kural da yok. Bilimsel insan mutlu mudur bilemem ama gerçekçi olduğu kesin. Evet belki ateistler olarak mutsuzuz çünkü dünya mahvolmuş vaziyette ve kimsenin bir şey yaptığı yok.
Ateizmle ilgili kitap sayısı da bunlara cevap veren dindar kitap sayısı da arttı.
Harika bir gelişme. Dinlerin çok gelişmiş bir bağışıklık sistemi vardır. 'Eğer inanmazsanız cehennemde yanarsınız' sözü en iyi kanıtı. Dindar kitaplardaki artış, dinin kendisini tehlikede hissettiğini gösteriyor çünkü defans mekanizmasını devreye soktu. O yüzden harika.
Ateist çetesi mi var?
Richard Dawkins, Christopher Hitchens ve Sam Harris'in başını çektiği ateistler için 'Bunlar çete gibi çalışıyor' diyorlar. Öyle mi yapıyorsunuz?
Elbette hayır. Birbirimizi yakından takip ediyoruz ama birçoğumuzun yüz yüze gelmişliği bile yok.
Size göre dinler bizlerin bilgi birimlerinden oluşuyor. Peki böyle mükemmel bir bağışıklık sistemi olan şeyi insanlık nasıl yarattı?
Kazara! Dünyadaki organizmaların büyük bölümü parazitimsidir. Neyin veya kimin neyi yarattığını anlamak zordur. Din de dilin yarattığı 'meme'lerin yayılmasıyla oluştu.
Dolayısıyla din aslında dilin doğuşunun beklenmeyen bir sonucu.
Belki genetik olarak bir güce inanmak zorundayız.
Dinin 'bilgi birimleri' bizi inanmaya ihtiyaç duyar hale getirdi. Yoksa öyle bir genetik kodumuz yok.

EVRİM KAVRAMINDAN NE ANLIYORUZ?

Prof. Dr. Ali Demirsoy-17.02.2011-evrimteorisionline.com/

Zorluk nerede?

Evrimin toplu olarak tartışıldığı panel-sempozyum ve benzeri toplantılara aktif olarak katılmama kararı almıştım. Ancak, Inönü Üniversitesi'nin rektörü Sayın Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu'na ve evrimle ilgili böyle bir düzenleme yapmak istediğini galiba ilk olarak bana açıklayan, sevgili öğrencim Sayın Prof. Dr. Murat Özmen'e ve yine öğrencim olan Sayın Prof. Dr. Özfer Yeşilada'ya olan saygım ve sevgimden ve doğal olarak siz dostlarımla birlikte olabilmek için bu kararımı bu sefer rafa kaldırdım.
Prof. Dr. Murat Özmen, halkımızın evrim algılayışının ne olduğunu anlatmamı talep etmekteydi. İlk etapta böyle bir talep, çok masumene bir yaklaşımla, sadece 42 yıllık bir hocanın gözleminin ve tespitinin ne olduğunu anlamaya yönelik gibi görünmekteydi. Ancak, gerçekten 42 yıllık uğraşı ve deneyim, bunun zannedildiği kadar kolay olmadığını bana çoktan göstermişti. Bu, bir görme özürlünün ünlü ressam Rambrant'ın eserlerini, bir işitme engellinin Ludvig van Betoven'in 9. senfonisini nasıl yorumladığını anlatmak kadar zordu. En zoru da, sempozyumun başlığı gereği, köre Rambrant'ın eserlerini, sağıra da Betoven'in senfonisini nasıl öğrenebileceğini ve yorumlayabileceğini öğreteceğimizdi…
Ufku olmayan neyi anlar ? Hiçbir şeyi!!!
Benim doğduğum kasaba Kemaliye, bir kuyunun içinden gökyüzüne bakar gibi bir vadinin içine gömülmüş, şirin bir kasabadır. Kemaliye (Egin) de bir yaşlı bayan hastalanıyor; tedavi için bir araba ile Malatya'ya götürülürken; ilk defa Kemaliye Çanağı'nın dışına çıkma şansını yakalıyor ve Kemaliye'yi geride bırakan ilk dönemeci aşan aşmaz; daha engin bir araziye

çıkmış oluyor. Kadının ilk sözü, "vay anam, Osmanlı'nın meğer ne kadar büyük arazisi varmış" da biz bilmiyormuşuz oluyor. Zamandan, mekândan, nesnelerin kendi arasındaki ilişkiden, her şeyin bir neden sonuç ilişkisinden kaynaklandığını bilmeyen bir kişiden ya da bir toplumdan ne bekliyorsunuz?

Bilgi ve merak eksikliği olan bir topluma, neyi öğretebilirsiniz? Doğayı gözleyerek, karışık biyolojik mekanizmaları çözme yetisini mi? Uzun süreçlere dayanmış olan yapısal, coğrafik, jeolojik değişiklikleri mi? Yoksa yine uzun bir süreç olan tarihi gerçekleri mi? **Hiç birini.** Tüm bunları öğrenme, emek ister, alın teri ister, birbiri üzerine konmuş bilgi birikimi ister ve en önemlisi altını çizerek söylemek isterim geleneksel ve kurulu düzene eleştiriyel gözle bakmak ister. Son cümlede vurguladığımız kurulu düzene karşı koyma ve eleştirel düşünme tarzı ve davranış biçimi, ülkemizde ve dünyanın birçok ülkesinde yaygın bir yaşam tarzı değildir.

Bir toplumda, emek ve eziyet gerektiren karmaşık bilimsel düşünce tarzının karşısına, her şeyi kestirmeden, kısa yoldan; ancak hiçbir zaman açıklıkla anlaşılması mümkün olmayan, her zaman üstü kapalı tarzda her yöne çekilebilen, uğraşılırsa bütün gizemleri açıklayabileceğine inanılan dogmatik düşünce tarzı dayatılmış ise ve bu yaklaşım, politikacılar, toplumu sömürenler, bir ülkeyi geri bıraktırmak isteyen dış güçlerin ülke içindeki maşaları ve okumadan alim, gezmeden gezgin, çalışmadan zengin olmak isteyenler tarafından kullanılmaya başlanmışsa, o toplum birçok belaya açık demektir. Bu anlattıklarım, bu ülkede yaşayan sizlere yabancı gelmemiş olmalı; ancak büyük bir olasılıkla bu dünyada aynı yolu izleyen ya da izlettirilen birçok ülke bulunduğunu söyleyebiliriz ve hemen hepsi yoksullukla boğuşmaktadır. **Bir defa bir inanışın, bir yaklaşımın, bir düşünce tarzının, sosyal yaşamı şekillendiren kuralların, değişmeyeceğine ve mutlak doğru olduğuna inanmış iseniz, çıkmaz sokağa girmişsiniz demektir.** Bakın size insanlık tarihini derinden etkileyen, hepimizin bildiği bir örnek vereyim.

Geçmişe kısa bir yolculuk: "eğri temele, doğru bina yapma çabaları"

Roma Imparatorluğu döneminde, Iskenderiye'de, I.S. ikinci yüzyılda yaşayan Batlamyus (Ptolemaios), elindeki taşın yere düşmesini gözleyerek, güneşin ve ayın da aynı kurala tabii olduğunu düşünerek ve dolayısıyla dünyanın, güneş sisteminin ve evrenin merkezi olduğunu ileri sürmüş ve bu yaklaşım, kilisenin "tanrısal" resmi görüşü olarak benimsenerek, insanlara yüzyıllarca kan kusturulmuştur. Bu görüş, insanı evrenin merkezi yapmayla kalmamış, her şeyin efendisi olma ve tüm canlı ve cansız nesnelerin insan için yaratıldığı fikrine sürükleyerek, yaşayan her canlının bu düşünceden olumsuz pay almasına ve acı çekmesine de neden olmuştur. Ta ki Polonyalı Kopernik (M.S. 1400), bunun tersinin de doğru olacağı fikrini ileri sürünceye kadar. Ne var ki, Kopernik, bu düşüncesinin benimsendiğini görmeden öldü. Ondan önce de birçok düşünür, Batlamyus yaklaşımındaki gitmezlikleri saptamışlardı; ancak egemen inanışa "dinlerin katı dayatmasına" ters düşmemek için, bu gitmezliklerin üzerine yürüyeceklerine, acaba bu gitmezlikleri nasıl olur da düşünürlerin dikkatinden kaçırabiliriz ya da o günkü inançlar içerisinde inandırıcı bir yol bularak geçiştirebiliriz diye çabalamışlar (bugünkü aydınların ve üniversite hocalarımızın kulakları çınlaşın) ve kiliseden de nemalanmışlardır.

Örneğin, gezegenlerin ve yıldızların izledikleri yolda ortaya çıkan; fakat Batlamyus'un yaklaşımıyla bir türlü çözülemeyen sorular, o günkü sözde bilim adamları, ancak ve ancak bugün bizim birçok televizyonumuzun programlarında dogmatik düşünceye saplanmış, çıkmazdaki ülkelerin ve bizim sorunlarımızın nedenlerini göz ardı ettirmek ya da uzaklaştırmak için iler sürülen, hepsi kendi başına bir komedi olan söyleşilere bile taş çıkaran çözümlerle geçiştirilmeye çalışmışlardır. Batlamyus'un kitabı Arapçaya da çevrilmiş, Müslüman ülkelerin tümüne dağıtılmıştır ve İslam dünyasınca en büyük alim olarak nitelendirilmiştir. Çünkü tüm semavi dinlerde olduğu gibi, insan, Batlamyus'un bu yaklaşımında, evrenin tam orta noktasına yerleştirilmiş, her şey, hatta kendi cinsinin dişileri

dahi, insanoğlunun, yani burada kastedilen erkeğin emrine verilmişti. Bu düşünce, Avrupa'yı da din adamları ve şairler aracılığıyla, tamamen sarmıştı. Bırakalım daha sonraki yıllarda, bu düşüncenin ortaya çıkardığı vahşi kapitalizminin neden olduğu doğanın tahribini, geçmİşte yüz binlerce kadın, doğal felaketlerin nedeni olarak gösterilerek, yakılmıştı.
Bugün biz Batlamyus'u suçlamıyoruz, suçlayamıyoruz. Çünkü evrendeki olayları inceleyebileceği elindeki tek araç, gözleriydi; yapabileceği de o kadardı. Ancak, bizim kınadığımız, bu geleneksel düşüncedeki gedikleri görmeyip, bu gedikleri yok sayanlar ya da bu gedikleri görüp, ancak onları bilimsel gerçeklere dayanıyormuş görüntüsü ile bir cambazın kıvraklıkları ile daha az bilen insanları yanıltmak için kullananlardır. Bu iki zümrenin her kesimi de şu anda ülkemizde ve üniversitelerimizde tahminlerinizin çok daha ötesinde yüksek sayılarda temsil edilmektedir. Hatta bu bilimsel düşünceye ilişkin eksiklikleri gidermek için ders verenler bile bu – eyyamcı, yanıltmacı, oportünist- kesimin içindedirler.
Doğal olarak, kast ettiğimiz kesim, geleneksel düşünceye her zaman ters düşmesi beklenen, değişimin ilkelerini incelemekle yükümlü olan evrim kavramını üniversitelerde ders olarak verenlerdir. Bizatihi bu kesimin birçoğu, Kopernik öncesi, Batlamyus'un kusurlarını ve eksikliklerini bile görmemezlikten gelen, hatta bu kusurlara kılıf uydurmak için çırpınan bilim adamı kadrosundan maaş alan insanlardır. Esas tehlike burada yatmaktadır; tuz kokmuş ise kokuşmayan hiçbir şey kalmamış demektir. Türkiye'nin en büyük üniversitelerinden birinde, Gazi Üniversitesi'nde bundan 4 yıl önce, ' Kuran'a göre neden evrim olamaz " adlı bir bitirme tezi yaptırılmış ise, bu ülkede bir evrim kavramının algılanmasından söz edilemez.
Öğretmenin en önemli kısmı, nerden başlanacağını bilmedir!
Burada "şimşekleri üzerime çekeceğimi bile bile" bir şeyi vurgulamadan da geçemeyeceğim. Bu sempozyumun yapılmasını takdirle karşıladığımı belirtmek isterim; ancak içeriği bakımından bakıldığında, bizatihi tertip komitesinin bu ülkenin evrim eğitimi sorununu yeterince algılamadığını üzüntüyle gözlediğimi söyleyebilirim. Adana ve Kuşadası'nda Evrim Paneli adı altında, evrim eğitim sorunlarının masaya yatırılması öngörülmüştü. Verilen bildirilerin hemen hepsi, evrim mekanizmasını bir yönüyle kanıtlamaya yönelik, bilimsel bazı bulguların sunumundan ibaretti ve bana göre her ikisi de panellerin başlığı ile-içeriğinin ilintisi açısından bir fiyaskoydu. Malatya'da yapılan "bu ülkede Evrimin Öğretimine yönelik" sempozyumda da birkaç sunum hariç 'ki onların da püf noktasına parmak basıp basmayacağını bilemiyorum" yine evrim mekanizmasını kanıtlamaya yönelik salt bilimsel sunumlar olarak görülmektedir. Çünkü binlerce yıldan beri, "ite dalaşacağına çalıyı dolaş" daha iyidir yaklaşımı ile bugünkü bilim adamları da aynı yolu izleyerek, esas, masanın üzerine yatırılması gereken "dogmatik düşüncenin düşünce dünyamızda açtığı korkunç gediklere" değinmeyecekleri kuşkusunu taşıyorum.
Bu sempozyumun taslağını hazırlayanlar bir şeyi önceden kestirmiş olmalıydılar, Darvin (Darwin), genetiği, mutasyonları, moleküler evrimi, popülasyon genetiğini, hatta mayozu, mitozu hiç tanımadan evrim fikrini geliştirdi. Eğer, tertip komitesi, mutasyonları, gen kaymalarını, rekombinasyonları, direnç mekanizmalarını vs. en iyi şekilde anlattığımızda, bu ülkenin ve kökten dinci uygulamaları benimsemiş ülkelerin insanlarının evrimi benimseyeceğini düşünüyorlarsa, büyük bir hata yapıyorlar demektir. Siz neyi açıklarsanız açıklayınız, hep karşınıza başka bir bilinmezlikle çıkacaklardır. Milyonlarca canlı türünün evrimini, hatta her birinin organlarının evrimini talep edeceklerdir. Siz sürekli bir şeyleri kanıtlamak peşinde yuvarlanıp gideceksiniz. Eğer, insanlar için, bu ülke için iyi bir şeyler yapmak arzusunda iseniz, "bu ülkede, eğer cesaretiniz varsa" size bir önerim olacak, evrimdeki mekanizmaları açıklamaları akademik bir amaç olarak çalışın; ancak, bunu halkın bilinçlendirilmesinde etkili bir yol olacağını hiç ummayın. Yapacağınız en önemli görev, yaptıklarınızın doğru olduğunu değil, karşınızdakilerin binlerce yıldır yaptıklarının hata olduğunu söylemek ve yüzlerine vurmaktır. Bu hataların insanları hangi acılara

sürüklediklerine ilişkin mevcut belge ve kayıtlar, evrim mekanizmasının açıklanması için elde edilenlerden çok daha fazladır.
Bu sempozyumda, mutasyonlar, gen kaymaları, rekombinasyonlar değil, evrimsel ve özellikle analitik düşünme tarzının Anadolu topraklarında neden bin yıldan beri bir adım bile atamadığının masaya yatırılması gerekirdi. Yaşadığımız ve tanık olduğumuz bağnazlıklar, Brezilya'da, Kongo'da, Tibet'te vb. birçok ülkede olsaydı hoş görülebilirdi; ancak Anadolu topraklarındaki böyle bir bağnazlığı hiç kimse affedemez. Gramerin, tarihin, bir anlamda felsefenin, matematiğin, geometrinin, astronominin, doğa bilimleriyle ilgili ilk gözlemlerin yapıldığı bu toprakta son 1000 yıldır tek bir şey yapılamamış. Bırakın yapılmayı, dünya tarihine bilimin köken aldığı yer olarak geçen Milet'teki insanlık tarihinin en büyük düşünürleri, felsefecileri, bilimcileri, örneğin Thales'i, Anaximander'i tanıyan ve düşüncelerini kavrayan tarihimizde kaç kişi olmuş. Bir imparatorluk düşünün ki, 400 yıl Mısır'da kalmış, Çin Seddi'nden sonra en büyük insan yapısı olarak bilinen piramitler konusunda gözleme dayalı tek bir cümle bile yazılmamış. Empati ve merak insan olmanın temel iki özelliğidir.
NEREDEN NEREYE GELDIK? Bir şeyin kökenini bilemez iseniz, geleceğe yönelik doğru yorum da yapamazsınız! Bu nedenle geçmİşten zamanımıza kısa bir yolculuk yapalım.
Eskı Türklerın Dünyaya Bakışları "Şamanızm"
Türk milleti olarak oluşum, evrimleşme, köken hakkında hiç bilgimiz olmadı mı? Oldu: Müslümanlıkla tanışmadan, daha Orta Asya'da iken, her insan gibi Türkler de kökenleri konusunda merak ettiler ve kendi mitlerini Anahan dini olarak bilinen Şamanizm içerisinde yarattılar. Şamanizm'de inanca göre insanlar iyi ya da kötü diye gruplara ayrılmıyordu. Bu nedenle cennet ve cehenneme denk kavramlar geliştirilmemişti (bu şekildeki kavramlar ilk defa İlhanlık dininde Müslümanlıktan transfer edilmişti). Şamanlıkta her yer (**acun**) ve her şey (**mana**) kutsaldır. Bu nedenle büyük kayalar, ağaçlar, su kaynakları hatta yaban hayvanları kutsaldır. Onların hepsi akrabamız olarak bilindi. Doğayı tüm canlılarla birlikte paylaşmayı benimsediler; insanı doğanın efendisi olarak kabul etmediler. Şamanizm'de kutsal kitap ve tapınak yoktu.
Merasimleri (kutsal günler, ölüm, bayram günlerini) Tanrı ile ilişkide bulunduklarına inanılan "Kam" (ya da Kaman) denen rahipler yürütürdü. Şaman sözcüğü kamandan çıkmıştır. Savaş sırasında insan öldürmenin meşru, bunun dışındaki öldürme olaylarında devletçe ceza verilmesi öngörülen bir düşüncenin egemen olduğu bir toplum yapısı vardı. İçkinin kurallar içinde içilmesi kaydıyla serbest olduğu, erkek-kadın eşitliğinin tam sağlandığı bir düzendi. Şamanizm'in İslamiyet'le değişmeyen tarafları Anadolu Aleviliği (keza Bektaşilik) ile günümüze taşınmıştır. Bu yaklaşımda katı bir tutum gözlenmez, emredici ve yaptırımcı unsurlar bulunmaz.
Bu inanç sisteminde evrimleşme üç basamakta oluşmuştur. Bunun izlerini bugün cem ayinlerinde görmekteyiz. Evrenin oluşumu: Işıktan evren oluşmuştur. Bu nedenle her şeyin temeli ışık olarak bilinir. Bu inançları nedeniyle Osmanlılar, Türkmenlere biraz da aşağılayarak "Işık Taifesi" adını vermiştir. **Devriye** : Cansız ve canlı (insan hariç) varlıklar oluşmuştur. Canlıların birbirinden halk edildiğine ilişkin inançları vardır. Canlıların hepsi kutsaldır. **İnsan halk edilmiştir:** İnsan varlığının iki evresi vardır; birinci evrede insan bedenleşmemiş bir enerjidir, ışıktır (nur-i kadim). İkinci evrede insan devriye yoluyla evrimleşerek vücut bulmuş ve cisim olarak ortaya çıkmıştır (vücud-u mutlak).
Zorla dünyaya bakışı değiştirilen bir millet "Türkler"
Bu düşünce tarzı, Türk yurdunun işgali için ilk denemeleri yapıldığı, yani Muaviye'nin Horasan valisi Ubeydullah bin Ziyad'ın, Buhara'yı (M.S. 637) kuşatması ve sonunda Emevi komutanı El Kuteybe başta olmak üzere yaklaşık 100 yıl boyunca Türkleri kılıç zoruyla Müslüman yapmasıyla sonlanır. Ancak, Türklerin oluşumla ilgili kendi özgün mitleri, bu

tarihte sona erer ve ancak çeşitli din ve inançların etkisi altında değişime uğrayarak, bugünkü Bektaşilik ve Alevilik kültürü içerisinde zamanımıza kadar ulaşır.
Anadolu'da birçok başka uygarlık da yaşamıştı (Urartular, Asurlar, Hititler, Lidyalılar, Frikyalılar vd); her birinin kendine özgü yaratılış miti vardır. Ancak, Hıristiyanlık zaman olarak Türklerden çok daha önce Anadolu'ya ulaştığı ve yerleştiği için, Türklerin bu mitleri yaşam tarzı olarak tanıma fırsatı olmadı ve belki onların öyküleri, davranış biçimleri, bölük pörçük kültürümüze girdi.

Buhara'da ve Maveraün-Nehir'de Türkler neyle ve hangi mitolojiyle karşılaştı

Bunu da kısaca görelim: Türklerin karşılaştığı mitolojinin iki önemli kaynağı ya da ayağı vardır. Birincisi Sümer mitolojisi, ikincisi Mısır uygarlığıdır. Bu ikisini birbirine bağlayan ve yeni sentez çıkaran, Uruk şehrinden köken alıp, Urfa üzerinden Filistin'e, oradan da Mısıra giden ve Mısır'dan geriye gelerek Kudüs'te yeni bir inanç sistemini dünyaya empoze eden Musevilerdir. Bu süreci kolay anlayabilmek için tarihsel sıralamaya göre bazı başlıklar altında görelim.

Dünyaya Egemen Olan Mıtolojı: Sümer Ve Mısır Mıtolojısı

Önce tanık olduğum ve ne büyük tehlike altında olduğumuzu gösteren bir girişimim ve anımla başlamak istiyorum.

Türk orta eğitimine bilimsellik kazandırma çabamız Ön Asya- Mısır Mitlerine çarptı

1992 yılında o zamanın Milli Eğitim Bakanı, Sayın Köksal Toptan'a giderek, orta eğitim kitaplarının çağdaş ve bilimsel merakı uyandıracak tarzda yazılması gerektiğini uzun ve oldukça sert bir tarzda anlatmaya çalıştım. Herhalde ikna olmuş olacak ki, Dünya Bankası'nın desteklediği program geliştirmeye beni ve 5–6 meslektaşımı, bir o kadar da Milli Eğitim bakanlığı uzmanını görevlendirdi. İki yıl çalıştık, galiba, iyi bir program da geliştirdik. Son düzeltmeleri yaparken, o güne kadar tek bir cümle katkıda bulunmayan sözüm ona Milli Eğitim Bakanı uzmanlarının bir kısmı bana:
"Hocam biliyorsunuz? Bu kitaplarda bölümlerin arasına okuma parçaları koymak gerekiyor. Ben de "çok iyi olur" dedim. En az yeni ve ilgi çeken biyolojik araştırmaları ve konuları buralarda anlatmak mükemmel olur dedim. Yok hocam, bu konular maneviyatımıza yönelik konular olacak dediler. İyi dedim, Atatürk'ün başarıları ile ilgili şeyler yazarız. Olmaz dendi. İnançlarımızın güçlendirilmesi gereken konular olacak. Yani ne diyorsunuz, Yunus Suresi'nde "Yunus Peygamber Akabe'de balığın midesine giriyor, üç gün denizin altında yol alıyor, sonra Nil Nehri Deltası'nda karaya çıkıyormuyu" anlatalım? Yoksa! Musa'nın bir asa darbesiyle Kızıl Deniz'in ikiye ayrıldığını, 12 kabilenin geçtiğini birinin sulara gark olduğunu mu" yazalım?
Bunun üzerine bana önümüzdeki hafta bir daha toplanalım bu konuları gözden geçirelim dendi. İkinci günün sabahı, resmi bir araba ile bakan imzası taşıyan bir sarı zarf geldi, Milli Eğitim Bakanlığı ile ilişkimin kesildiğini tebliğ eden…
Ben yine de mitolojinin anlatımı taraftarıyım; hem de Türk insanı evrimi nasıl algılıyor başlığı altında:

Insanlığı Etkıleyen Sümer Efsanelerı

Yaratılışın ne olduğunu insanlarımıza doğru anlatabilmek için, ilk olarak Sümer, daha sonra Babil, daha sonra, Süryani ve İbrani tarihini ve mitolojisini bilmek gerekiyor. En azından S. N. Kramer'in (1990) "Tarih Sümer'de başlar (History Begins at Sumer) kitabını okumak ve İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde bulunan çok sayıdaki Sümer yazıtlarını bir defa görmek gerekiyor. Çünkü evrim kavramını bugünkü çağdaş bulgularla bile –Malatya'da da ne yazık ki deneneceği gibi- anlatamayacağımız apaçık.
Neden mi dersiniz? Dünyanın en çok bilim adamı barındıran ve en çok bilgi birikimi olan Amerika yönetiminin hemen hemen tümü, halkının önemli bir kısmı, bizim bilim adamı kadrosundan maaş alanların da neredeyse tümü, halkımızın tümüne yakını katıksız olarak yaratılışa inanıyor. Bu nedenle evrimleşmeyi sağlayan düzeneğin doğru olduğunu anlatmak

için çırpınmanın hiçbir yarar getirmeyeceğini bir daha vurgulamak istiyorum. Eğer cesaretiniz varsa, eğer gerçekten sorunu kökten çözmek istiyorsanız, yaratılışın, bilinmesi ve kuşaktan kuşağa saklanması gereken sadece ve sadece bir mitoloji olduğunun bizim ağzımızdan açıklanması gerekiyor.

Tarih ve semavi dinlerin inançları M. Ö. 3000 yıllarında Sümer'de başlar.

Tanrılar insan tarzında tanımlanmıştı. Başlangıçta bir yaratılış olduğuna inanılmıyordu, sadece diğer tüm tanrıları yaratan Deniz Tanrıçası **NAMMUN** 'nun denetlediği sonsuz bir suyun olduğuna inanılıyordu. Ayrıca iki büyük tanrının Su Tanrısı **ENKI** ve en büyük tanrı**NINHURSAG** 'ın olduğunu, bu tanrıların çocukları olarak **AN (** erkekti ve gök tanrısıydı) ve **KI (** dişiydi ve yer tanrısıydı) tanrılarının olduğuna inanılıyordu. Semavi dinlerde, Allah (Tanrı) ile birlikte hiçbir zaman yaratıldığı belirtilmeyen ve hep var olduğu bilinen dört büyük meleğin, Cebrail, Azrail, Şeytan ve Mikail'in (ve diğer) yapısı ile bu tanrılar arasında bir homoloji kurulmaktadır.

AN ile **KI** 'nin birleşmesinden yine büyük bir tanrı olan hava tanrısı **ENLIL** doğdu. Kutsal kitaplarda (Tevrat, Kuran ve zaman zaman İncil'de) yerleri göklerden ayırdık sözcüğü, **ENLIL**'in gökleri yerden ayırma efsanesinin tekrarıdır ve buna bağlı olarak bitki ve hayvanların oluşması ile Sümer Evrimi başlamıştır. **ENLIL** , Tevrat'ta **Erek** olarak geçen ve bugün şehri-devleti olarak bilinen yerde **Uruk** yüzlerce yıl takdis edilmiştir (2. cihan savaşından kısa bir süre önce Almanlar tarafından bulunan kitabelerden). **ENLIL** , asasını kime verirse, bir çeşit peygamber ya da tanrı rütbesini ona verirdi. **MUSA** 'nın asa taşımasının kökeni de bu geleneğe dayanmaktadır.

ENLIL 'in en önemli iki tanrıdan biri olan **NINHURSAG** 'ın kızına bir kayıkta tecavüz etmesi ile iki adı olan (**NANNA** ve **SIN**) Ay Tanrısı doğdu. Bu adların Süryanilerin esas dili olan Aremiceye **Habil** ve **Kabil** olarak geçtiği söylenir. Güneş tanrısı **UTU** ve Venüs tanrıçası**INANNA** ise ay tanrısının çocuklarıdır. Ay'ın simgesel özelliği bu nedenle çok önemlidir. Camilerin minaresinin şerefesinde bulunan ay simgesinin de bu önemden kaynaklandığı bilinmektedir.

ENLIL bu kusurundan dolayı yer altında " **Hades** " denen cehenneme (Tevrat'ta **Sheol** , Incil'e ve Kuran'a **Cehennem** olarak geçmiştir) sürülmüştür. Ayrıca, statüsü gittikçe düşün yüzlerce tanrı vardı (örneğin Tuğla Tanrısı **KABATA** statüsü düşük olan tanrılardan biridir). Sümer mitolojisinde insanın yaratılış öyküsü, semavi dinlere kaynaklık etmesi bakımından çok önemlidir: İbraniler (yani İbrahim soyundan gelen ve bugünkü İsraillilerin temelini oluşturan kavim), dünya tarihinde ortaya çıktıkları zaman, Sümerler çoktan tarih sahnesinden silinmişti. Ancak, İbranilerin sonradan gelip yerleştikleri Filistin'de yerli halk olarak bulunan Kenanlılara komşu olan Asur, Babil, Hitit, Huri ve Aremilerin, Sümerlerle çok yakın temasları olmuştu. Dolayısıyla İbraniler, dolaylı olarak Sümerlerden etkilenmişti ve daha sonra göreceğimiz gibi, Mısır uygarlığından da etkilenince, ikisinin sentezi olan bir yaşam tarzı ortaya çıkmış oldu.

İbrani mitolojisi (edebiyatı) ile Sümer mitolojisi (edebiyatı) arasındaki parelellik, ilk defa 1915 yılında yayınlanan Bulletin of the American School of Oriental Research dergisinin 1 nolu sayısında Supplementary Study olarak çıkmış, daha sonra da 1945 yılında University Museum'da bulunan 6 sütün üzerine 278 satır taşıyan bir tabletle bu yaratılış mitolojisi hemen hemen tümüyle açıklanmıştır.

Bu tablette (yazıtta), saf, temiz ve parlak, hastalığın, ölümün bilinmediği, ağrısız ve acısız doğumun yapıldığı, hep yaşayanların ülkesi olarak inanılan bir ülke " **Dilmun** "tanımlanmıştı (bu ülke Babililerde ölümsüz yaşayanların ülkesi, Tevrat, İncil ve Kuran'da da **Cennet** olarak geçer). Bu ülkede ne yazık ki su kıttı. Dilmun daha sonra Tevrat'a Fırat, Dicle ve dört bucağa uzanan nehirlerin arasında yer alan, doğuya doğru uzanmış Eden Bahçesi'ne ve daha sonra da Cennete dönüştürülmüştür. Bu son iki tanım Kuran'da da aynen tekrarlanmıştır. Dilmun bahçesine yer yüzünden su taşıyan **NINHURSAG** 8 bitkiye filizlendiriyor (aynı anlam

Tevrat’ta Musa 2: 6’da, şöyle geçiyor: Yerden çıkan nem bütün toprağın yüzünü suladı).
Tanrı **ENKI** (Tevrat, İncil ve Kuran’da **Adem** olarak geçen), iki yüzü olan tanrı **ISIMUD** ’un (Tevrat, İncil ve Kuran’da **Şeytan** olarak geçen) gizli gizli getirdiği bu bitkileri ve özellikle yasaklı bitkiyi yiyor. Tanrı **NINHURSAG** son derece kızıyor onu, ölümlü yaparak İ’nin sağlığı bozuluyor, 8 cezalandırıyor. **ENK** organı hastalanıyor (……, çene, diş, ağız, …., kol, kaburga, ….; noktalı kısımlar kırık olduğu için okunamamıştır). Kurulu düzene ilk karşı çıkan varlık, simgesel olarak **ENKI** olmuş ve lanetlenmiştir. Bu lanetlenme, daha sonra dinler tarihinde her türlü cezayla ve aforozla sürdürülmüş; içine şeytan girdi diye Orta Çağda 100.000 kadın bu düşüncenin devamı olarak yakılmıştır.
Tevrat’ta “Havva Âdem’in kaburga kemiğinden yaratılmıştır” denmektedir. Niye kaburga kemiği? Bizim Müslüman alimler de, insanın en son çürüyen kemiği bu kemiktir, buradan DNA çıkarılabilir, gibi çok güzel yorumlar yapmaktadırlar.
Kaburganın Sümercesi “ **Ti** ”dir; **ENKI** ’nin kaburgasını iyi etmek için yaratılan tanrının adı Sümercede hem “ Kaburganın Hanımı ” hem de “ Yaşatan Hanım ’ anlamına gelmektedir. Sümer edebiyatında “ Kaburganın Hanımı ” kelimesi, Ibranicede, kelimelerin birbirinden farklı yazılması nedeniyle “ Yaşatan Hanım ’ anlamına “ **Havva** ”ya dönüşmüştür. Çünkü Ibranicede “Kaburga” ile “Yaşatan” kelimeleri bir değil, ayrıdır.
Burada yaratılan, sadece bir insan değil, bir çeşit peygamber olarak niteleyeceğimiz tanrı-insandır, yani Âdem ve Havva’dır. Ancak sade insanın ortaya çıkışını Sümer’deki başka bir mitoloji ile öğreniyoruz:
Sümer’de Tanrılar, özellikle dişi Tanrılar çoğalmaya başlayınca, işlerin çokluğundan, yiyecekleri hazırlamanın zorluğundan yakınıyorlar ve tanrıların hepsini var eden Deniz Tanrıçası Nammu’ya bir çare bulması için yalvarıyorlar. O da Bilgelik Tanrısı’na bilgeliğini ve marifetini göstermesini söylüyor. Bunun üzerine:
Bilgelik Tanrısı yumuşak bir kilden şekiller yapıyor ve Tanrıçaya sesleniyor: Ey Annem! Adını vereceğin yaratık oldu, Onun üzerine Tanrıların görüntüsünü koy, Dipsiz suyun çamurunu karıştır, Kol ve bacakları meydana getir, Ey Annem! Yeni doğanın kaderini söyle! İşte o bir insan! (M.I. Çığ, age: 36).
Tevrat ve Kuran’da da insanın çamurdan, ıslak çamurdan, kuru çamurdan yaratıldığına ilişkin en az 6 ayet bulunmaktadır.
Darül-Zaferan/Mardin’deki Süryani Metropoliti ya da yardımcısı olan Gabriel’e Âdem kelimesinin anlamını sorduğumda, eski Süryanicede (herhalde Aremice’de) bu kelimenin bir şeyler üreten (verimli) toprak anlamına geldiğini söylemiştir. Adem kelimesinin Aremice bir terim olduğuna nasıl güvenebiliriz dediğimde ise, Tevrat’a, İncil’e ve Kuran’a bakın, Allah ve melekler, Hz. İbrahim de dahil Hz. İbrahim’e kadar tüm peygamberler aralarında Aremice konuştuğu belirtilmektedir. Bu durumda Tanrı dili neden Aremice, hatta Tanrının kendisi Aremi olmasın diye ilginç bir yanıt verdi.
Yukarıda anlatılan bilgilerin dayandığı tabletler 1915 yılında Pere Scheil, daha sonra S. N. Kramer tarafından gün yüzüne çıkarılmasına karşın, hiç kimse gerçeği öğrenme cesaretini gösterememektedir. **Korkak özgür düşünemez Özgür düşünemeyen insan olmaz.**
Tufan, gemi ve Sümer “Nuh”u. University Museum’de (Philadelphia) bulunan “Tufan” tabletinin Arno Poebel tarafından kopyası (Kramer, 1990)
Arno Poebel’in 1914 yılında ve British Müzesi’nden George Smith’in
“ **Gılgamış Destanı**’nın on birinci tabletindeki efsaneden anlaşıldığı kadarıyla, Tevrat, İncil ve Kuran’da geçen “Tufan Efsanesi ” bir Sümer efsanesidir. Öykü tamamen aynıdır; ancak **NUH** Peygamber yerine, ölümlü (sonradan tanrı katına yükseltilmiş) **ZISUDRA** vardır. **ENLIL** ’in gökleri yerden ayırması ile evrenin yaratıldığına inanan Sümerler, dualarında yerleri ve gökleri yaratan ulu Enlil diye dua ederken, anlaşılması çok kolay olan bir kalıtımla, Tevrat, İncil ve Kuran’da da yerleri ve gökleri yaratan ulu tanrı diye dua edilmektedir.

Yanlış Yorumlar Günümüzde De Aynı Hızla Sürmekte
Yaratılışa ya da başka bir mitolojiye inanabilirsiniz, bu sizin tercihiniz. Ancak, bir olay, kullandığınız kaynaktan önce belgelenmiş, yazılmış ya da yorumlanmış ise, ahlaki olarak, o kaynakları da birlikte vermeniz gerekir. İşte dogmatiklerde bu ahlaki gelenek oluşmamıştır. Bu nedenle de hiçbir şeyin aslını anlayamazlar. Örneğin Kaptan Jaques Cousteau (Kusto), Atlantik'te iki su akıntısının birbirine karışmadığını açıklayınca, İslam ülkelerindeki kendine ilim adamı süsü veren birçok kişi, yıllarca şu açıklamayı yaptılar: Kutsal kitabımızda zaten bunlar yazılıydı; ancak bilim adamları bulamadılar. Kendisi bu bilgi üzerine Müslüman oldu diye bir de yakıştırma yaptılar. Jaques Cousteau vasiyeti gereği Hıristiyan mezarlığına gömüldü. Bilim adamı sorumluluğu gereği, suların birbirinden ayrılmama durumunu da biz incelediğimizde, bu sözcüğün ilk olarak Sümer Mitolojisinde yazılı olduğu görülür:
Sümer Efsanesine göre evrende ilk olarak Su Tanrıçası **Nammu** ve uçsuz bucaksız bir su vardı. Tanrıça o sudan büyük bir dağ çıkardı. Oğlu Hava Tanrısı **Enlil** , onu ikiye ayırdı. Üstü gök oldu, onu gök tanrısı aldı, altı ise yer oldu ve yer, hava tanrısı ile yer tanrıçasının oldu. Bilgelik Tanrısı ile Hava Tanrısı, birlikte, yeryüzünü bitkiler, hayvanlar ve sularla donattılar (M. İlmiye Çığ, Kuran, Tevrat ve İncil'in Sümer'deki Kökeni, Kaynak Yayınları 10. Basım, 2006: 35). Aynı ifade Tevrat'ta şöyle anlatılıyor: Tevrat Tekvin 1.2- 9 : Suların yüzü üzerinde Allah'ın ruhu hareket ediyordu. Allah "suların ortasında kubbe olsun, suları ayırın" dedi ve Allah kubbeyi yaptı. Altta olan suyu üstte olan sudan ayırdı ve Allah kubbeye 'gök' ve alttaki kuru toprağa da 'yer' dedi. Aynı ifade Kuran'da yer alır: Kuran Enbiya Suresi ayet 30 : Gökler ve yer yapışık iken onları ayırdığımızı, bütün canlıları sudan meydana getirdiğimizi bilmez misiniz? **Neden doğruyu söylemekten çekinelim? Neden eğitimde, inançlarımızı, geleneklerimizi sosyal saplantılarımızı körü körüne devam ettirebilmek için, genç dimağlardan bilgiyi saklayalım ya da çarpıtalım?**
Gerçekleri sonsuza kadar saklayamayacağımıza (taş olduğu için yakılarak yok edilmesi zor) göre, bir gün, tüm bunları öğrenen insanımız, güvenlerini yitirdikleri için, sahip olduğumuz diğer tüm değerlere de sırt çevirecektir.
Tüm bu anlatılanlar, 5.000 yıl önce kil tabletlere ve taşlara yazılmış olan bilgilerdir ve müzelerde korunmaktadır.
Insanlık Tarıhını Etkıleyen Ikıncı Uygarlık "Mısır
UYGARLIĞI" Mitolojimizin ikinci kolu Mısır Uygarlığı kaynaklıdır; arzu ederseniz bu bilgileri, Luvr/Paris, British Museum/Londra, hatta Istanbul Eski Eserler Müzesi'nde görebilir inceleyebilirsiniz.
Mısır'da M.Ö. 1350 yıllarında başa 4. **Amenofis (Amenophis)** (TUTANKAMON'un kayınpederi) geçti. Bilindiği gibi, tek tanrılığı ilk defa **Amenofis** ortaya attı. Çok tanrısı olan bir evrende kargaşalık olur yaklaşımı ile tanrı sayısını bire indirdi (yani tek tanrılılık semavi dinlerin değil **Amenofis** 'in fikridir). Tahta çıkar çıkmaz tanrılar tanrısı **AMON-RA** 'yı ve diğer tüm tanrıların (Maat , Hathor , Isis , Nephthys , Set , …) adını tapınaklardan sildirdi ve bir yasayla sadece tek bir tanrıya tapınılacağını emretti. Tek bir tanrı vardır o da güneşin kendisi " **ATON** ' dur, dedi. Böylece dünyada ilk defa tek tanrılı **Aton Dinini** (**Atenism** bazen**Atonism**) kurmuş oldu. TEB rahipleri . **Amenofis** bu yaklaşımına büyük tepki gösterdiler.
4. **Amenofis** adını değiştirerek, her şeyin yaratıcısı ve güneşin sevgilisi, **Aton** 'a hizmet eden anlamına **Akneton** (Akhenaton) adını aldı. Bir de **Aton** 'a şiir yazar: Akhenaton'un tanrı Aton'a yazdığı bir şiir: Tanrı uludur, birdir, tektir ondan başkası yoktur. Bir tanedir, o'dur her varlığı yaratan, bir ruhtur tanrı, görünmeyen bir ruh, ta başlangıçta vardı tanrı, tek varlıktı o. Hiç birşey yokken o vardı. Herşeyi o yarattı, ezelden beri süregelen varlığı, ebediyete kadar sürecek, gizlidir tanrı, kimse görmemiştir onu. Insanlara ve yarattıklarına sır kalır her zaman. Daha sonra yüzyıllar boyu eski Mısır'ın başkenti olan, Amon kültürünün de merkezi sayılan, Karnak tapınağının bulunduğu Teb'i terkederek, yeni başkent ilan ettiği ' **Güneşin Ufku** '

anlamına şehrine yerleşmiştir. gelen **Akhetaton** 4. **Amenofis** TEB'den ayrılıp göç etmesine karşın, TEB rahipleri tarafından öldürüldü. Ölümünden sonra bu din TEB rahiplerinin etkisiyle yasaklandı. Daha önceki tanrılar yine sahneye çıktı. AMON-RA en büyük tanrı oldu (bu tanrıya dua etmek için ya rab ya da ya rabbim dendi, bu sıfat ilk olarak Tevrat'a sonra İncil'e en sonunda da Kuran'a geçti); duaların kabulü için, duaların sonunda en büyük tanrı adına, Amon ya da Amen adına bir bağlama yapıldı. Bu da üç semavi dindeki duaların sonunda amen ve amin kelimesini oluşturdu. Bazı kaynaklarda **Amenofis** (Tanrı Aton'un dünyadaki temsilcisi olduğunu ileri sürerek, yani ilk olarak dünyada peygamberlik ilan ederek), okunan duaların sonuna, adından kaynaklanan amen kelimesinin eklenmesini emretti ve bu gelenek Musa tarafından Tevrat'a taşındı ve sonunda 3 dinin de dualarına girdi. Amen kelimesi zamanla değişerek ' **Amin'** e dönüştü.

Mısırlılar daha önce de ruh dünyasına ve insanın ölünce ahirete gideceğine, mahşer günü "Yargıç Allahın" giden kişinin iyiliklerini ve kötülüklerini tartacağına, iyi ise kişinin ebedi cennete giderek, daha sonra ortaya çıkan semavi dinlerde tariflendiği gibi çok rahat yaşayacağına, kötülükleri fazla çıkarsa cehenneme giderek orada yanacağına, sonsuz eziyet çekeceğine inanılıyordu. Yahudiler, bir anlamda Museviler, bir zamanlar bugünkü Mezopotamya bölgesinin içinde yer alan Uruk şehrinde yaşayan bir kavimin, İbrahim Peygamber önderliğinde, Uruk şehrinden kovularak, Haran'a yerleşmesi ile tarih sahnesine çıkmış; oradan da bugünkü Filistin topraklarına göç etmişlerledir. Filistin'e geldiklerinde oranın yerli halkı, bugünkü Filistinliler yeni gelen kavime kucaklarını açmışlardır. O günkü Filistin halkı Kenanlar olarak adlandırılıyordu. Gelen kavim burada da tutunamadı ve Mısır'a göçtü. 4.**Amenofis** , Filistin'den Mısır'a göç eden Yusuf ve kavimi ile **Musa** arasındaki bir tarihte yaşamıştır. Yani **Musa** , hem **Aknaton** 'un öğretisini bire bir yaşamış ve öğrenmiştir hem de 2. Ramses döneminde yaşamıştır ve 2. Ramses'ten İsrailoğullarına eziyet etmemesini istemiştir. Hz. Musa, 10 emrin de yazılı olduğu Akneton tapınaklarında yazılı olan tek tanrılılığa, yani Allah'a inanmıştı.

Daha sonra 2. Ramses tahta çıktı ve bu dönemde **Akneton** 'un tek tanrılı inancı bırakılarak, eski inanca geri dönüldü. **Hz. Musa** ve yedek ya da yardımcı peygamber olarak bilinen Hz. Harun aynı zamanda yaşadılar ve her ikisi de Firavunla (yani 2. Ramses ile) çatışmaya girdiler (Kuran'daki Araz suresi 132. ayette de değinildiği gibi). Allah (her üç dinde de söylendiği gibi) Ramses'e ceza verir; ilk olarak (7 sene süren) kuraklık başladı; Nil nehrinin seviyesi düştü; aşırı sıcaklıklar oldu (Kuran'daki Zülküf suresi 51. ayette de değinildiği gibi). Tufan oldu, çekirge istilası yaşandı, buğday güvesi musallat oldu (Kuran'a göre). **Musa** 'nın bu felaketlerden yararlanarak halkı kışkırtacağını hisseden, tek tanrılığı reddetmiş olan Ramses,**Musa** 'yı kavimi ile birlikte Filistin'e göçe zorlar. Ancak, **Ramses,** kendine haber vermeden kavmini peşine takarak göç etmeye kalkışan **Musa** 'nın peşine düşer ve onu Sina Yarımadası'nda yakalar. Kavminin bir kısmı **Musa** 'ya baş kaldırır: Köleydik ama yaşıyorduk, şimdi Firavun bizi öldürecek derler. **Musa** ise: Allah bana yardım edecek diyerek, asasını vurur ve Kızıl Deniz'i ikiye ayırarak kendi kavmini (13 kavimden 12'sini) selametle geçirir; Firavun ise askerleri ile birlikte Kızıldeniz'in tekrar kapanan sularında helak olur (Kuran'daki Yunus suresi 93. ve Araz suresi 131. ayette de değinildiği gibi).

Musa ve kavimi, Allahın Israiloğullarına vaat ettiği topraklara doğru yol alırlar ve bugünkü Filistin'e yerleşirler. Türkiye'de Urfa, Mardin, Midyat ve Mezopotamya da, bugün Irak toprakları içinde yer alan Uruk şehrinin bulunduğu yer ve çevreleri de Tanrının Israil oğullarına vaat ettikleri topraklar içerisinde kalır. Esasında bu hususlar Kuran'da da yer aldığı için, Müslüman'ım diyen herkese bunun gereğini yapması farz kılınmış demektir. Kutsal kitaplara göre Kudüs'te Allah'a ait ilk tapınak yapılır. Tarihsel bilgilere göre de **Allah** 'a ait ilk tapınak Akneton tapınağıdır; çünkü tek tanrılılık ve **Allah** tanımı, namaz, sünnet, cennet, cehennem, kurban, ahiret, mahşer, kıyamet vs. bu tapınağın inanç sisteminin içinde yer alıyordu ve**Musa** 'ya tanrı tarafından indirildiğine inanılan 10 emir de Akneton tapınağının

giriş sütunlarında yazılıydı. Dört semavi dinde de, yaratılış mitolojisi, günlük işlerin düzenlenmesi ve ahiret işleri, bir taraftan kökleri Uruk şehrine kadar uzanan ve Ibrahim Peygamber ve kavimi tarafından daha batıya taşınan Ön Asya ve Mezopotamya inanç ve öğretisine (örneğin şeri kanunlar), bir taraftan da Musa peygamber tarafından Filistin'e taşınan Akneton Tapınağının öğretisinin yoğrulmasıyla ortaya çıkmış görünmektedir.
Bugün Mescidi Aksa olarak bilinen bu tapınağın altındaki Musevilerce kutsal sayılan tüneller, 2006 sonu-2007 başında başlayan arkeolojik kazı ve kendi ifadelerine göre kurtarma çalışmalarındaki eski yapılar, özünde **Musa** 'nın kurduğu **Allah** 'a adanmış ilk tapınağın kalıntılarıdır. Ancak Hz. Ömer, o dönemde bu tapınağın üzerine bir mescit inşa ettiriyor ve kavga da bu noktada başlıyor. Bir İsrailli bakan, yani Şeron, 2003 ya da 2004 yıllarında, Mescidi Aksa'nın altındaki bu tünelleri ziyaret etmek isteyince, Müslümanlarca kıyamet koparıldı, sonuç olarak binlerce insan öldü, ölmeye de devam ediyor.
Türkler ve Araplar açısından bir açmaz ve o denli de komik bir durum daha var: **Musa** 'ya ve dinine, hatta Kuran'a inanıyorsak, onun gereklerini yerine getiren insanlara da saygı göstermemiz kaçınılmazdır. Kaldı ki, ilk olarak Tevrat'ın çeşitli bölümlerinde (Bablarda), daha sonra da Kuran'da (Bakara 38 olabilir) Israiloğullarını diğer kavimlere üstün kıldık denmektedir. Eğer kutsal kitaplara ve tüm bunlara inanıyorsanız, gereğinin yapılmasının da dini bir yükümlülük olduğuna inanmalısınız. Çeşitli kelime oyunları ve yorumlarla, sanki çocukları kandırıyormuş gibi, tüm bunlardan kaçmak aklı başındaki insanlar için olanaksızdır. Ya inanır gereğini yaparsınız ya da benim gibi başından sonuna kadar tüm bunların bir mitoloji olduğunu kabul eder ve onları kutsal bir öykü olarak benimser; ancak onu yaşamınızı yönlendiren bir unsur olarak kabul etmezsiniz.
İşte Türklerin Buhara'da ve Maveraün-Nehir'de karşılaştıkları mitoloji, bir taraftan Mezopotamya kültürlerinden özellikle Sümerlerden köken alan, diğer taraftan Mısır inançları ile yoğrulan "Tek Tanrılı Yaratılış Mitolojisi" Tevrat'a, İncil'e ve Kuran'a bu haliyle geçti.
M. Ö. 400-500 yıllarında yazılmış olan Tevrat'ın, kendisinden en az 300-400 yıl önce yazılmış olan **Zerdüşt**'lerin el kitabı **Avesta** 'dan da büyük ölçüde **İyilik Tanrısı** esinlendiği görülür. Avesta'da **Hürmüz** ile **Kötülük Tanrısı Ehrimen** arasındaki mücadele geniş bir ayrıntıyla anlatılır; ayrıca Tevrat ve İncil'deki **Mesih** tanımlanır. Öyle ki: Kıyamet, öldükten sonra diriliş, ödül ve ceza, kız oğlan kızdan (yani Meryem'den) doğacak bir peygamber (yani Isa) dünyayı kurtaracak.
Daha doğuda yaygın olan Vediizm ve Brahmanizm gibi kast sistemine dayalı dinlerde de fakirlerine şunu öğütler: Siz iç huzurunuzla uğraşın, bu dünya işlerini üstün insanlara bırakın,acı çekerek Tanrıya ulaşın (Hint Fakirlerini anımsayın).
Çevremizde tanıdığımız tüm semavi ya da semavi olmayan dinlerde, ikinci ortak bir anlaşma noktası: **Tanrı dilediğine verir.**
Türklerin batıda karşılaştığı dinlerin hepsinde ortak bir kabul vardı:
Bu da kuralları tanımlanmış güçlü bir kölelik kurumuydu. **Köleliği semavi dinlerin hiç biri yasaklamamıştı.** Hâlbuki Türklerin geleneğinde, inancında (Şamanizm'de) ve idari sistemlerinde kölelik hiçbir zaman olmamıştı.
İşte semavi dinlerin zaman içinde güçlenerek yayılmasının ve diğer dinlere egemen olmasının temelinde, bu kölelik sisteminin, zaman zaman değişik kimliklere bürünen köleci-feodal sisteme inanılmaz kaynak aktarmasında ve bu sömürü düzenini güçlendirmesinde yatar.
Geleneksel yaratılışın dışında başka şeyler de olabileceğini düşünen hiç olmadı mı?
Yine de M.S. 1016 yılına kadar, değişik uygarlıkları bünyesinde bulundurmuş Ön Asya kültürlerinin değişik inanç ve mitlerinin zaman zaman etkisini gösterdiğini, insanların düşünmesi ve yeni olasılıkları araştırması için kapıları açık bıraktığını görüyoruz. İslam âlimi olarak bilinen **Cahız** : Bilim kuşkuyla başlar demiştir . Bu nedenle, bu dönemlerde Müslümanlığın da yaygın olduğu bu coğrafyada, Antik Yunan düşüncesinin de temelini

oluşturduğu bilimsel yaklaşımlara rastlıyoruz ve bu bilimsel düşüncenin İslam Uygarlığına güçlü bir ivme kazandırdığını görüyoruz.
Öyle ki bu ivmeyle Halep'te ve Mısır'da (Mekke'de ve Medine'de değil), eski Ön Asya (Mezopotamya) ve Mısır uygarlıklarına ilişkin bilimlerinin önemli katkılarıyla Endülüs'e kadar uzanan, zamanına göre gelişmiş bir uygarlık kuruldu.
İslam tarihinde **Burini** ve **Hasankaleli Ibrahim Hakkı Hazretleri** , evrimsel düşünceye, geleneksel düşünceden farklı bakan insanlar olarak bilinir. Ne yazık ki bu düşünürleri de büyük ölçüde dünyaya tanıtan batı dünyasının yazarları, bilim adamları olmuştur.

İslam Dünyası Neden Çöktü?

Ancak M.S. 1016 yılında, İslam âlimleri olarak adlandırılan çok sayıda insan bir araya toplanarak, Kuran konusunda uygulamaya yönelik bir tartışmayı başlatıyorlar. Buna bilimcilerle kadercilerin karşılaşması deniyor. Imami Gazali çok iyi bir hatip olması nedeniyle "biz ancak beş duyumuzla algılayabiliriz; hâlbuki kutsal kitabımız bu duyuların dışındaki gerçekleri bize ulaştırmaktadır " mealinde bir konuşma yapıyor ve bu nedenle " Kuran üzerinde hiçbir şekilde yorum yapamayız, tek bir esresini bile değiştiremeyiz, ebedi olarakverilen ilkelere ve düşüncelere bağlı kalmalıyız 'diyor ve İslam ülkesinin evrimleşmesini bu noktada kapatıyor ve İslamiyet bu tarihten itibaren düşüşe geçiyor.
Sakın o eskidendi, şimdi değişti diye sevinmeyin. Ulusal televizyon kanallarımızda defalarca aynı mealde, en son da Nisan/2007'de bir din ve ahlak söyleşisinde bir ilahiyat profesörünün yaklaşımı, Imamı Gazeli'den aşağı kalmıyordu. İfade aynen şöyle idi: Dünya işlerini anlamada akıl tek başına yetmez, her şeyi akılla, bilimle çözmeye kalkışırsanız imanınızdan olursunuz.
İşte bana anlat diye verdiğiniz Türkiye'de- buna bazı durumlarda 58 İslam ülkesinde ve bağnaz Musevilikte ve Hıristiyanlıkta ifadesini de ekleyebilirsiniz- "evrim algılanması nedir?" konusu bu tarihte noktalanıyor; bir adım atılamıyor.
Bu ülkeler ve bu düşünceyi benimseyen kitleler evrimleşemiyor ve evrim algılamalarında ne yaparsanız yapın her hangi bir değişiklik meydana gelmiyor, gelemiyor. Moleküler biyoloji, genetik, popülasyon genetiği anlatsanız dahi. İşte bu nedenle, bu sempozyum, evrim algılayamazlarla- mitolojinin organik bağının ortaya konduğu ve bu bağın nasıl kırılması gerektiğini inceleyen bir toplantı olmalıydı.
Gördüğümüz gibi köklerimiz, kültürümüz, geleneklerimiz, göreneklerimiz, tarihin yazıldığı Ortadoğu'nun mitlerine uzanmıştır; bir açıdan kültürel bir zenginliktir; ancak, bu mitleri aynen ya da dolaylı olarak inançlarımıza taşıyarak bu güne kadar getirmemizden ve bu mitlerin günlük yaşamımızdaki belirleyiciliğinin değişmez olduğuna inandığımızdan, bu mitlere karşı çıkanları en ağır şekilde cezalandırdığımızdan dolayı, bu kültürel zenginlik aynı zamanda ayaklarımıza bağlanmış prangaya dönüşmüştür.

Gözümüzü kapayarak bir yere gidemeyiz!

Türkiye'nin ve büyük bir olasılıkla birçok İslam ülkesinin gündeminin en önemli maddesi olan, ülkemizdeki demokrasinin işlemesini sekteye bile uğratan, çok vahim olaylara gebe bırakan, türban tartışmasını bile analiz edemiyoruz. Örneğin, türbanın nereden kaynaklandığını, ne zaman ortaya çıktığını, ne amaçla kullanıldığını, ilk defa kimler tarafından ve hangi kesimler tarafından kullanıldığını incelemeye bile yanaşmıyoruz. Başka bir ülkede yaşasak neyse der hoş karşılarım, ama tarihin yoğrulduğu bir ülkedeki insana hoşgörüyle bakamayız; hiç kimse bakamaz. En basitinden Çorum Arkeoloji Müzesinde, İslamiyet'ten yaklaşık 2000-3000 yıl önce bugünkü türbanın aynısını takmış figürlerle donatılmış büyük küpleri, çanakları görmemezlikten gelemeyiz. Er ya da geç birileri bunları inceleyecektir. Bilim de mitoloji de insanlığın ortak kafa ürünüdür; kökleri ilkel toplumların yaşamına kadar uzanır. Bilimi anlamak için, bilim öncesi veya bilim dışı düşünme biçimleriyle ilişkilerini bilmemiz gerekir. Bu nedenle evrim anlatacakların, öncelikle mitoloji, din, sanat ve metafizik konularını bilmek ve bilimle ilişkilerinin olumlu ya da olumsuz

taraflarını sergilemek zorundadır. Bu nedenle bu konuşma ağırlıklı olarak bu konularda yapılıyor.
Bir görme özürlünün çeşitli yöntemlerle görmesi sağlanabilir; ancak iki eliyle gözünü ısrarla kapatmayı sürdüren bir kişiyi ya da toplumu körlükten kurtaramazsınız.
Biz, tüm bu olumsuzlukların kökenini ve nedeninin arayıp, dogmanın, insan soyu için ne denli tehditleri birlikte getirdiğini halka anlatmamız gerekirken, ne mi yapıyoruz, dindarıyla, bilim adamıyla, düşünürüyle, yöneticisiyle takiye yapıyoruz. Örneğin, başına peruk ve şapka koyarak derse giren öğrencileri aydınlattığımızı düşünüyoruz ve başarı hanemize yazıyoruz. Esasında uyuyoruz, uyutuyoruz. Örtü başta değil düşüncede!
29 Nisan 2007 tarihinde milyonu aşkın insan, İstanbul Çağlayan'da toplanıp "Cumhuriyetine Sahip Çık, Yarın Geç Olabilir" tarihi toplantısını yaparken, Türkiye'nin Ulusal Televizyonu TRT aynı saatte "ya Afrika'daki bir hayvanla ilgili belgeseli ya da bilmem ne adlı bir spor" programında, sağ yatsaydı golü kurtaracaktı, sola yatsaydı topu çelecekti tartışmasını en ayrıntılı şekilde uzmanlarına incelettiriyordu. Keza aynı minvaldeki diğer görsel basın kuruluşları da aynı duyarsızlığı kasıtlı olarak gösteriyorlardı.
Başına kuma sokan bir yönetim er ya da geç hem kendi başını hem de yönettiği toplumun başına belaya sokacaktır.
Evrimi Algılayamamanın Doğurduğu Zarar Ne Olmuştur?
Evrimin tanımını bir de şöyle yapabiliriz: Sürekli mimarisini değiştiren bir evrende, evreni oluşturan öğelerin de değişmesidir. New York, Paris ve Moskova Bilimler Akademilerinin de beyan ettiği gibi, evrende "Evrim Kuramı"nın dışında her şeyin değişmesi beklenir. Evrim Kuramı değişmez, çünkü bu kuramın bizatihi kendisi, değişimin ilkelerini inceleyen bir bilim olduğu için, incelediği ve içerdiği nesneler değişse bile, kuramın kendisi değişmeden kalacaktır.
Bu nedenle kurulu ve geleneksel düzene çoğunluk ters düşer.
Doğma ise, kurulu ve geleneksel düzene koşulsuz itaat etmeyi ve değişmemeyi ilke edinmiştir.
Bunun sonucu, toplumlarda ve özellikle bizim toplumda, evrimi algılayamama ne gibi sonuçlar doğurmuştur? Birkaç örnek vermekle yetineceğim.
1. Doğru gözlem yapabilmek için, aynı koşulu ve aynı ortamı paylaşan, ancak bu bakımdan yani dünya görüşleri bakımından farklı olan iki toplumdaki gelişmeleri izlemek en doğru sonucu oluşturacaktır. Bunun için, batı sosyologlarının da sık sık örnek verdiği Berlin'deki Kreuzberg mahallesi en iyi örnektir. Sovyetler yıkılmadan önce, yaklaşık 100.000 Türk işçisi, özellikle 1964 yılında gelenler, Doğu Almanya'ya tam sınır olan ve tehlikeli bir yer olarak bilinen Kreuzberg'e yerleştirildi. Aradan tam 50 yıl geçti, Kreuzberg'deki işçilerin gerek davranış, gerek sosyal işlevler, gerek dünya görüşü, gerek giyim kuşam, gerek analistik düşünce vs. vs. (Sümerbank pazen pijamalarla sokaklarda dolaşmak dâhil) bakımından bir adım değişmediği gözlendi. Sokakta birbirine tekme atma, bağırma, tükürme, dükkânlardan malların yürüyüş yoluna taşması, geldikleri gün gibi kaldı. Hâlbuki 100 metre yanında uzanan caddede başka bir toplum (Almanlar) oturuyordu ve bu toplum, gelişmeleri adım adım izliyordu, değişiyordu.
Siz zannediyor musunuz ki Avrupa Birliği bizi fakir olduğumuz için içlerine almada ayak diretiyorlar; ayak diretmelerinin esas nedeni değişmeyen kafa yapımızın ortaya çıkaracağı olumsuzluklardır. Düşünün ki, yazılı basına göre, hem de sağlık bakanımızın biri, peygamberimiz sofra bezinin üzerinde yemek yediği için, evinde masa bulundurmuyormuş.
2. Başka bir kültürü ve inancı da dünya mirası olarak benimsemek ve gerekirse onun izleyicisi olmak bir erdemdir. Bunun için yüce Atatürk, Sümerleri ve Hititleri kendi kültürünün öncüleri olarak kabul ettiği için, onlara izafeten Sümer ve Eti Bankalarını kurdu (daha sonra holdingler). Her ikisi de satılarak ortadan kaldırıldı. Atatürk, Hititlerin simgesini Ankara şehrinin simgesi olarak aldı ve bu kültüre sahip çıktı, Hititlerin mirasçısı olduğunu tüm

dünyaya ilan etti. Ne mi oldu? Ankara'nın Hitit Güneşi olarak bilinen simge ortadan kaldırıldı, bir cami simgesi kondu. Bunu izleyen birkaç ay içerisinde Avrupa Birliği "Hititler Avrupa kökenli insanlardı ve Anadolu'nun esas sahipleri onlardı, yani Avrupalılardır" kararını alarak, ileride çıkacak civcivin yumurtasını folluğa bıraktılar.
3. Ön Asya, tarım bitkileri, süs bitkileri ve bazı meyve türleri bakımından gen merkezi olduğunu biliyoruz. Ancak, inancı gereği, değişmeyi ve evrimleşmeyi bir türlü benimsemeyen bir toplumun bunları ıslah etmesi beklenemezdi; öyle de oldu. 58 İslam ülkesinin hiç biri, ekonomik bir çeşidin oluşturulmasına imza atamadı. Doğa müzesi kurmadı, biyolojik arşiv yapmadı. Çevresini tanıyarak onları bilimsel olarak sınıflandıramadı. Bu söylediklerim, İslam ülkelerinin ve diğer dinlerin de tutucu ülkelerinin hemen hepsi için geçerlidir.
4. Dogmatik yaklaşımlar merak duygusunu bastırdığı için, kökten dinciliğin egemen olduğu toplumların hemen hepsinde, ülkelerindeki hiçbir antik eser, doğal anıtlar, hatta mitolojiler incelenemedi. Bunu, evrime inanmış toplumların içinde yetişenler yaparak, bu onurun mutluluğunu yaşadılar.
5. Dogmatik yaklaşımlar, geleneksel düzene sorgulamadan baş eğmeyi öğütlediği için, bu ülkelerde demokrasi ve toplumsal düzenleme ile ilgili hiçbir yaratıcı adım atılamadı. Sadece ekonomik sorunlar ve inanç çatışmaları nedeniyle isyan üzerine isyanla bulundukları toplumları kemirdiler. Bu nedenle Türkiye'ye demokrasinin getirilme kararı Atatürk Başta olmak üzere birkaç kişinin iradesi ile gerçekleşmiş, bu istek toplumun alt kesiminden değil, üsten gelmiştir; 85 yıl geçmesine karşın bu nedenle demokrasi sıkıntımız sürmektedir. Düşünün Büyük Millet Meclisi'nde cumhurbaşkanı seçimi, bunca milletvekiline karşın bir kişinin tercihi ile seçiliyor. Demokrasi, birçok yönüyle göstermeliktir. İktidar için de geçerli muhalefet için de, tek seçici başkan gibi gözüküyor. Niye? Kulluk kültüründen geldiğimiz için.
6. Dogmatik yaklaşım nedeniyle evrensel kimlik kazanamadılar. Bugün, dünya nüfusunun %80'i için "bizim inandığımız yaratılış" hiçbir şey ifade etmiyor. Çin'de bir üniversitede çalışacaksanız, onlara bizim yaratılışımızı mı anlatacaksınız? Aynı tarzda giymiyor, aynı yemekleri yemiyor, aynı şeyleri içmiyor, aynı şeyleri düşünmüyor, aynı şeylerden zevk almıyor, en kötüsü ise, kendi inancınızın ve düşüncenizin dışındakileri sapkınlık olarak niteliyorsanız, bu küre üzerinde yaşayan insanlarla nasıl bir araya geleceksiniz. Bu nedenle son zamanlarda uygarlıklar arasındaki çatışma sözcüğünü hafife almayın. (**Maide 51**– Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.)
7. En önemlisi kuşkuya yer olmadığı ve tek doğruya saplanıldığı için bu toplumlarda analistik düşünce gelişemedi. Bunun için de birkaç örnek vermek isterim. Burada yanlışlığını ya da doğruluğunu tartışmak da istemiyorum. Bu anlattıklarımı sakin bir kafayla uygun bir zamanınızda tekrar düşünmenizi diliyorum.
Kudüs, bilinen "en yakın olarak tanımak zorunda olduğumuz" birçok peygamberin (en az üçü), peygamberliğinin tebliğ edildiği, kutsal kitaplardan da en az 3'nün indiği, Müslümanların bile ilk ibadetlerinde yönlendiği, söylenceye göre Hz. Muhammed'in Miraç'a yükseldiği yer olmasına karşın, burada, tarihin hiçbir döneminde barış sağlanamamıştır; en kanlı katliamlar burada gerçekleşmiştir; çoğu da din adına. Bugün bile, dünyanın en güvensiz şehri ünvanını korumaktadır.
Bütün minibüslerde ve otobüslerde "Allah Korusun" yazısı olmasına karşın, araç başına en çok kaza, bizde, Türkiye'de oluyormuş.
Kâbe Tanrının evi olarak tanımlanmasına karşın, sadece 1992 yılından bu yana sadece ayakaltında ezilenlerin sayısı 10.000 leri geçmiş durumda. Yani Tanrının evinde bile güvende değilsiniz.

2004 yılında Büyük Okyanus'ta meydana gelen tusunamide, en çok zararı Endonezya'nın Müslüman kesimi olan Ace bölgesi gördü, bir rakama göre, sadece 100.000 çocuk bu bölgede anasız-babasız kaldı. Tüm dünya bu bölgeye yardıma giderken, oradaki, yani Ace bölgesindeki Müslümanlar ne yaptı biliyor musunuz? Tam 240.000 hacı, tusinamiden bir ay sonra, Hacca gitti ve ortalama adam başına 8.000 dolar harcadı; çocuklar da ser-sefil ortada kaldı.
Türkiye'de hacca giden 100.000 hacının 80.000'den fazlası yeşil kart kullanıyormuş.
Mısır halkının gelirinin %68'i (güvenilir kaynak olmayabilir) turizmden gelen gelirmiş. Gelen turistlerin %62'si (güvenilir kaynak olmayabilir) sadece Firavunların yaptırdığı piramitleri ve eserleri görmek için geliyorlarmış. Kuran'da onlarca yerde Firavunlara lanet yağdırılıyor ve beddua ediliyor. Mısır halkı, ekmeğini yediği Firavunlara günde 5 defa lanet okuyor, her gün sopasını yediği halkın, yani İsrailoğullarının var oluşunu sağlayan peygamberlerini de günde 5 defa kutsuyor.
En ilginci de, Darül-Zeferan ve Darül-Moor (Mardin)'da yaşadığım bir konuşma. Hep merak etmişimdir, Mardin civarlarında yaşayan bir grup insan, **Yezidiler**, neden şeytanı kutsal olarak biliyor? Ailemdekilere sormuştum, öncelikle Âdem ile Havva'yı kandırarak cennetten kovdurduğu için şeytanı sevmeyiz dediler; daha sonra hangi Müslüman'a sordumsa benzer cevabı aldım. 2004 yılında Siverek civarında şeytanı kutsal bildiği söylenen bir kişiyle ilginç bir konuşmam oldu. Adama – Gerçekten Şeytanı kutsal olarak mı bilirsiniz? Diye sordum Bana cevap olarak: – Anneni ve babanı sever misin? Hatta sana daha sonra kötülük etseler dahi onlara saygıda kusur eder misin diye sordu? – Etmem dedim. – Niye etmezsin? – Çünkü onlar benim dünyaya geliş nedenim? Diye yanıt verdim.
O zaman beni iyi dinle hocam dedi; öyküyü bir daha başından alıp düşünelim.
İnançlarımıza, hatta semavi dinlerin hepsindeki inanca göre, Âdem ve Havva, Rab tarafından yaratılıyor ve Eden (Aden) bahçesi olarak bilinen cennete konuyor, doğru mu? Doğru. Rab ile birlikte olan ve her zaman olan, yaratıldığı hiçbir yerde yazılı olmayan melekler de var, Azrail, Mikail, İsrafil ve Şeytan gibi, doğru mu? Doğru.
Kitaplarımıza göre Cennet Bahçesinde (Aden ya da Eden'de) çeşitli meyve ağaçları var; Âdem ile Havva bu meyvelerin hepsini yiyebiliyorlar; ancak yasak ağacın (birçok inanışta bilgelik ağacı olarak da biliniyor) meyvesini yemeye izinli değiller, doğru mu? Doğru. Ancak her ikisi de insan sıfatında yaratıldıkları için, merak onların en önemli özelliği. Bu nedenle bu ağacın meyvesini merak edip duruyorlar, yemeye de cesaret edemiyorlar, doğru mu? Doğru. Birgün Şeytan Havva'ya yaklaşıyor ve "Siz insansınız, merak ediyorsanız yiyin diyor" ve ona ve Âdem'e yasaklı ağacın meyvesini yediriyor; bunlar meyveyi yer yemez edep yerleri görülüyor ve insan olduklarını anlıyorlar; utanıyorlar ve bazı rivayete göre incir yaprağı ile edep yerlerini örtüyorlar. Rab akşam Eden Bahçesine inerek, Âdem'e sesleniyor. Âdem yanıma gelsene diyor. Âdem, gelemem efendim diyor. Bunun üzerine Rab, demek yasaklı meyveyi yedin. Sana lanet olsun diyor ve onu insan kisvesinde, ölümlü, doğumu sırasında acı çeken bir varlık olarak dünyaya gönderiyor. Şeytanı da birçok inançta yılan kisvesinde ceza olarak dünyaya indiriyor ve her ikisini de birbirine karşı ebedi olarak düşman yapıyor. Neden her ibadetinizde Şeytana beddua ediyorsunuz? O olmasaydı, siz de olmayacaktınız! Sizin olmadığınız bir evrenin size ne yararı olacak, biz onu anlayamıyoruz. Bu nedenle, bizi dünyaya getiren ana ve babamıza nasıl saygı gösteriyorsak Rab ile birlikte Şeytan'a da saygı gösteriyoruz. Bu nedenle biz şeytanı aşağılayan o terimi değil **"İsmi güzel melek"** adına gelen ifadeleri kullanırız. Sayın hocam bir daha bu konuşmamızı düşün. Ben de size diyorum, belki bu konuda değil; ancak doğru bildiğimiz birçok konuda, bazen yanlış tanımlardan yanlış sonuçlar çıkararak yolumuzu karartabiliriz.

Hacivat-Karagöz'ü Neden Çok Severiz?

Türk toplumu ve Ön Asya toplulukları neden "**Hacivat- Karagöz**" orta oyununu 600 yıl boyunca büyük bir zevkle seyretmiştir, hiç düşündünüz mü? Hacivat-Karagöz oyununun en

önemli özelliği Hacivat'ın dediğini Karagöz, Karagöz'ün dediğini Hacivat tümüyle ters anlar; Hacivat mersine der, Karagöz tersine anlar, bu böyle sürer gider.
İşimize gelmeyenleri ya yanlış anlamayı ya da anlamazlıktan gelmeyi yaşam tarzı olarak benimsemişiz. Hiçbir şeyin aslını ve dogmatik eğitimimiz nedeniyle bir ifadenin gerçekte ne anlama geldiğini öğrenme alışkanlığımız yoktur. Dünyada üzerinde hiç tartışılmayan en önemli kemiyetler sayılardır. Örneğin 5 dediğinizde bunu kimse tartışmaz. Gelgelelim ki, semavi dinlerde verilen sayıların bile bir zahiri bir de gerçek anlamı vardır diye fetva veriyoruz. Bu nedenle, bu topluluklar gerçeği hiçbir zaman öğrenemiyorlar.
27 Mayıs İhtilali ya da Devrimi'nden sonra, Ankara DTCF'inde bir konuşmada, ülkemize damgasını vuran ve daha sonra her kademede görev alan bir politikacımız, aynen şu cümleleri söylüyordu: 27 Mayıs İhtilali, hükümete karşı olmamıştır, konuşmanın ilerleyen evrelerinde işçilere karşı olmamıştır, bürokratlara karşı olmamıştır, emekçilere karşı olmamıştır, memurlara karşı olmamıştır, bilmem neye karşı olmamıştır diye sayarken, birisi söz aldı, evet sayın başbakanım biliyoruz, sabaha karşı olmuştur diyerek, gerekli yanıtı verdi.
Bu insanların mesajları yanlış okuması, bizi daha sonra bir yeni ihtilale, birkaç açık ve net, çok sayıda üstü kapalı muhtıraya muhatap etmiştir. Niye yanlış okuyoruz? Niye? Çünkü Hacivat-Karagöz'ün torunlarıyız da onun için.
27 Nisan-2007'de yeni bir muhtıra yedik, bu muhtıranın içeriğinin ne anlama geldiğini dikkatle okumamız gerekirken, neredeyse evde oturan ve televizyondan olayları seyreden ben bu muhtıranın sorumlusu ve muhatabı durumuna düşeceğim. **Dogmatizm sadece bize özgü de değildir ve sadece bizi perişan etmemiştir?**
Bu anlattıklarım bizim için ne kadar geçerli ise, dogmatik saplantıya girmiş, her ırktan, her inançtan, her ekonomik düzendeki toplum için de geçerlidir.
Bakın, Hıristiyan tarihinde, "eşek davası ya da meselesi" diye ilginç bir tartışma vardır. Birileri eşeğin ağzında kaç diş olduğunu merak ediyor ve tartışma başlıyor. Tam 100 yıl. Birisi diyor ki biz niye bu kadar tartışıyoruz? Eşeğin ağzını açıp dişlerini sayalım ve böylece kaç diş olduğunu öğreniriz. Kilise hayır diyor, saysanız da gerçek değildir. Çünkü kutsal kitapta ve Batlameyus'un kitabında eşeğin dişi ile ilgili bir bilgi yoktur. Bu nedenle sizin sayınız gerçek olmayacaktır.
Dogmatizmin bir karşıtı olarak ortaya çıkan komünizmin (keza Maoizmin) bizatihi kendisi, "Das Kapital" ve "Mavi Kitap"la bir zaman sonra bir çeşit din kisvesine, dogmatik bir yapıya büründüğü için, yıkıldı gittiler. EVRİM KAVRAMINI ALGILATMA "DOGMATİKLİĞİN DIŞINDA" YİNE DE NEDEN BU KADAR ZOR?
Bir tarafta –her ne kadar Sümer-Babil-Asur öğretilerinden aynen alınmış ya da esinlenmiş ise de- tanrı tarafından kutsal kitaplarla insanlara tebliğ edildiğine inanılan "tek bir kelimesinin değiştirilmesine izin verilmeyen" bir "**Yaratılış Öyküsü**' bir tarafta da, her an kapsamı ve içeriği değişen, çeşitli bilim dallarının mekik dokuduğu, anlaşılması ve incelenmesi zor, zaman alan ve en tehlikelisi geleneksel düşünceye ve düzene ters düşen bir "**Evrim Kuramı"** var. İşte biz zor bir coğrafyada, zor bir konuyu öğretmekle yükümlü olan bir meslek grubuyuz. Bunun için diğer zorluklarımızı da masaya yatırmak zorundayız. İzin verirseniz, şimdi bu konuların bazılarını da masaya yatıracağım.
"Evrim kavramını nasıl algılıyoruz" sözü, tekrar söylüyorum; bu ülkenin tümüne yakını için geçersizdir; çünkü evrimi algılayamıyoruz. Pekâlâ, bırakın evrimi, temel bilimlerin en basit bir kuralını bile zor algılıyoruz; örneğin, üniversitelerde ilgili konularda çalışanları hariç tutarsak, bugün uygar bir insan için olmaz ise olmaz olan, volt, amper, direnç kavramlarını kim kavramış ki. Kaldı ki, evrendeki doğal yasaların ortaya çıktığı günden bu yana, ilkeleri hemen hemen hiç değişmeyen fizik ve kimya kurallarını kavrayamayan bir kesim, zaman içinde sürekli değişen biyolojik bir evrimi anlayacak, algılayacak. Sizce bu mümkün mü; mümkün olmayacağını, bazı ülke gerçekleri ile sunmaya çalışacağım.
Türkiye'de 2007 tarihi itibariyle 1.200.000 çocuk **ilkokula** gitmiyor.

Bu sayı içerisinde çocukları bir ana olarak büyütecek eğitecek **kız çocuklarının** oranı ürkütücü derecede yüksek. Şu anda AB ülkelerinin toplamında (27 ülke) okuma yazma bilmeyenlerin sayısı, Türkiye'dekinden çok daha azmış.
Ankara'nın komşusu Çankırı'da ilkokula gidenlerin sayısı ancak %64; Bitlis'te ise kızların %54.1'i okula gidememektedir.
Ankara'nın içinde başarılı okullar ile halk (başarısız) okulları arasında neredeyse çağ denebilecek fark var.
Türkiye'de 76 çeşit de lise var. Adı lise, 2006 Haziranında yapılan ÖSS sınavında fen kolundan mezun olan 150.000 öğrenci, yanlış duymadınız tam 150.000 öğrenci, fen bilgisi sınavından toplam 120 soru, tek bir soruyu doğru yapamadığı için, değerlendirme merkezi tarafından, sıralamaya sokulamamış ve otomatikman diskalifiye edilmiştir. Bu nedenle de, fen puanı ile öğrenci alan birçok fakültenin kontenjanı doldurulamamıştır.
Durum böyle iken, Milli Eğitim Bakanlığı, 2006 yılında din dersinde uygulamalı ders diye yeni bir dersi devreye sokmuştur; okullara mescit yapımı gündeme gelmiştir.
Buna karşın kişi başına düşen resmi (devletten maaş alan) din görevlisinin sayısı, Avrupa ortalamasının en 3-4 katıdır (bir rakama göre 8 katıdır).
13.04.2007 tarihi itibariyle:
Almanya'da 70 bin sağlık kurumu 8 bin kilise
Fransa'da 60 bin sağlık kurumu 9 bin kilise
Türkiye'de 7 bin sağlık kurumu 90 bin cami
Ahirete daha çok yatırım yapan bir ülkeden ne bekliyorsunuz?
Çevresi ve ailesi bu tip insanlarla çevrilmiş, sadece test çözen bir toplumun bir olayı başından alıp sonuna kadar sistematik belirli bir mantık zinciri içerisinde düşünmesi, yorum yapması olanaksızdır. Evrimsel düşünce ise, birbirini izleyen koşul ve olayların değerlendirilmesi ile ilgilidir. Sözüm ona günümüzün çağdaş eğitimcilerinin önerdiği ve geliştirdiği, bugün uygulanan eğitim modeli, evrimsel düşünme modelinin tam karşıtıdır. Bugün google'a girdiğinizde Türkiye'de 5 milyon 600 bin çeşit sınav çıkmaktadır. OKS ile başlayıp ÖSS sınavları ile toplum cendereye alınmış durumdadır. Bu çoğalma hızıyla görünürde başka bir yol da görünmüyor. **Düşünmeyi nasıl öğreteceğiz? Evrim düşünme ile başlıyor, inanma ile değil?**
Hayal mi görüyoruz yoksa çağı yakalıyor muyuz?
İmza attığımız AB Lizbon kıstasına göre 2010 yılından sonra liseyi bitiren her çocuk anadilinden başka en az iki dili akıcı olarak okuyup konuşmak zorunda. Hâlbuki Türkiye'de en az 5 milyon kişi Türkçeyi derdini anlatacak kadar konuşamıyor. Konuşuyor diye baktıklarımızın muhtemelen yarısı söylenenin ancak yarısını anlayabiliyor.
Yine imza attığımız Lizbon kıstasına göre, bugünkü okullaşma oranını (eğer bir kısmına okul denirse) yani %53'lük okullaşma oranını, 2010 yılında %80-85'e çıkarmak zorundadır. Okullaşma oranı bakımından gelişmekte olan ülkeler arasında Meksika ile son iki sırayı paylaşmaktayız.
Son 10 yılda Türkiye'de nüfus artışı %20, istihdam artışı %5. Bu şu demektir: Her 4 gençten 3'ü işsiz olacak demektir. İşsizi bu kadar yüksek olan böyle bir toplulukta, dev bir kitle, eğitim çağı bakımından orta ve yüksek eğitime doğru yol alırken, yeterince alt yapısını hazırlayamayan bir ülkede hangi gelişmeyi bekleyeceksiniz: Bunun tek bir yanıtı olacaktır**"Köktencilik ve terörizm".** Bu iki akımın da temelini dogma oluşturduğu için evrimsel düşünceye adım atmak mümkün olamamaktadır. Türkiye'nin gelmiş olduğu durum budur.**Cumhuriyetin kuruluşunun 10. yılında Kemaliye ilçesinde, halkevinde resim çektiren cumhuriyet çocukları 2006 yılında aynı kasabada erkek ve bayanlar**
Bu travmayı atlatmanın en akılcı yolu, kendi işini kuran Köy Enstitülerini kapattığımıza göre, meslek liselerinin yaygınlaştırılması olacaktı. Ancak, meslek liseleri ne zaman gündeme gelse, birileri hemen imam hatip liselerini devreye sokuyor ve böylece Türkiye'nin en önemli

sorunu imam hatip liseleri sorunu tarafından teslim alınmış duruma sokuluyor. Kaldı ki teknik eğitim liselerindeki öğrencilerin büyük bir kısmı dört işlemi yapamayacak durumda; ancak buna karşın en iyi öğretmenler liselere bile değil imam hatip liselerine tayin ediliyor. Çünkü geleceğimize göz dikmiş çok planlı ve programlı bir kesim, dünya görüş ve davranış şekillerinin, ancak yönetsel-idari sistemi ele geçirmeyle, özellikle siyasal bilgiler, hukuk ve yönetimle ilgili birimleri ele geçirmeyle olacağını biliyorlar. Sistematik yıkım dört bir yandan iş başındadır. Dil bilen bir teknikeri dünyanın her tarafında çalıştırabilir, ülkenize döviz getirebilirsiniz. Dil bilen bir imam hatip mezununu nerede çalıştırabilirsiniz? Kimse bu soruyu sormuyor…
Yüksek öğretim diye adlandırılan yüzdeler de aldatıcıdır. Şu anda üniversite öğrencilerinin %37'si açık öğretimde okumaktadır. Ne bir sınıf ne bir laboratuar görmeden. Buna karşılık teknik lise mezunları askerliğini er, açık öğretim mezunları yedek subay olarak yapmaktadır. Paralı olanların çoğu iyi okula ve iyi dershaneye gittiği, iyi özel hocalardan ders aldığı, kitapları ve lisanı olduğu için, burslu yerleri kazanarak parasız okuyabilmekte, fakirler de her kademedeki ödemeyi yüklenmektedir. İyi eğitilmişlerin büyük bir kısmı, bilgi görgüyü artırma, yüksek lisans, doktora yapma amacıyla, mezun olduğu gün yabancı ülkeye gitmekte ve çoğunluk bir daha geri gelmemekte; ülke ise iyi eğitilmemişlerin, tarikat okullarından ya da yurtlarından yetişen gençlerin kollarına bırakılmaktadır. Liselere atanan öğretmenlerin binlercesi veteriner, ziraatçı, orman mühendisi vs gibi saygın; ancak öğretmenlik bilgi ve becerisi verilmemiş olanlardan seçilmiştir, seçilmektedir.
2005 yılının ÖSS sınav sonucunun analizi ürkütücüdür. Fen sorularında 45 sorunun doğru cevap ortalaması %5.2, biyoloji sorularına verilen yanıtlar ise toplam içerisinde yalnız ve yalnız %08'dir. Yani bir biyoloji sorusuna doğru cevabı, sınava giren her 1000 kişiden ancak 8'i verebilmektedir. **Bu kitleye evrimi nasıl öğreteceksiniz?** Ümit var mı? Yok; çünkü 2004 yılından bu yana okul sayısı 80.000'den 60.000'ne düşmüş; cami sayısı ise 80.000'den 90.000'e çıkmıştır.
TÜBİTAK'ın bütçesi 2005 yılında, memurlarının maaşını da karşılamak kaydıyla galiba 800 milyon YTL idi; bu dönemde her kategoriden araştırıcı sayısı 79.555 kişi imiş. Hâlbuki bu dönemde dershanelere ödenen para 9 milyar dolar.
Ülkemizde fikir özgürlüğü var gibi görünüyorsa da, düşünce özgürlüğü kural olarak yoktur. Üniversite eğitimi yasalara göre özgürdür. Ancak birçoğunda özellikle 1982 yılından beri totaliter, baskıcı, çağdışı yönetim egemendir. Dikkat edin 1982 yılından bu yana üniversitelerin olaylara bir bilim adamının cesaret ve basiretle yaklaşımı kalmamış, halkı aydınlatma misyonu yitirilmiştir.

En ürkütücüsü evrim başta olmak üzere, insan dimağını geliştirecek konular, hem de Ankara'nın üniversitelerinde bile, hurafelerle yürütülmektedir. Bırakın evrimle ilgili bilgilerin tartışılmasını, bazı evrimsel gerçekleri açık açık savunma bile, "inançları sarsıyor gerekçesi ile" köktendinciler tarafından inanılmaz tepkiyle karşılanmakta, bu gerçekleri dile getiren kişiler, hem tehditlerle susturulmaya çalışılmakta hem de yasal takibata uğratılmaktadır. Bütün bunları, milletvekillerinin cumhurbaşkanına, YÖK başkanına, üniversitemin rektörüne, daha sonra cumhuriyet savcılıklarına şikâyetleri ile ben bizatihi yaşamış bulunuyorum.
Yıllık kitap harcaması, adam başına 65 kuruş olan, üniversitelerinde çeşitli ünvanlarla çalışan toplam 70.000 kadar bilim adamı kadrosundan maaş alan insana karşı, bir rakama göre 90.000, abartılmış olabilen bir rakama göre de 126.000 imamı olan bir toplumdan ne bekleniyorsa, bugünkü durum da odur. Kaldı ki, siyasi yapılanmanın, sömürünün, propagandanın temelinde, en etkili araç olarak hala inançların sömürüsü yatmaktadır.**Burada sorunun temeline yönelik analitik bir değerlendirme yaptığımızda:**
İşlendiği ve eğitildiği zaman aydınlanacak, bilimsel düşünceye yaklaştırılabilecek geniş bir kitlenin mevcut olduğu açıktır. Eğitilecek kitleye ulaşmanın birçok zorluğu vardır. Bu zorluk

üç tip kesimden kaynaklanmaktadır. 1. Anti evrimcilerin (özellikle 1946'dan bu yana) devlet yönetiminde yıllardan beri egemen olmaları, kaynaklarının güçlü olması ve en önemlisi, yaratılışla ilgili kuşkuların, bilimsel açıklamalardan çok daha kolay olarak dogmatik yollarla giderilebilmesidir. Soruları ve merak duygularını bir kalemde çözüp, insanları kutsal yola sokabilmektedir. 2. Daha az bir kesim, çıkarını inanç sömürüsüne dayandırdığı için, "Yaratılış Kuramı" bu kesim için inanılmaz bir güç kaynağı oluşturmaktadır. Bir çeşit ruhban sınıfı diye nitelendireceğimiz kesim bu gruba girmektedir. 3. Üçüncü kesim, işbirlikçiler, ajanlar ve kışkırtıcılardır. Bunlar, bir ülkenin silikleşmesinin, dogma içinde boğuşarak yok olmasının, bilimden uzaklaştırılmasının en kolay ve ucuz yolunun, o ülkenin insanlarını kendi inançlarını ve dogmalarını kullanarak yok etmeye girişenlerdir. Bu kesim de, başta görsel ve yazılı medya olmak üzere Türkiye'de güçlü bir şekilde temsil edilmektedir. Bugüne kadar hiç kimsenin başaramadığı teknik ve mükemmeliyette kitap, kaset, video, vd. araçlarını kullanarak geniş bir kitlenin, özellikle eğitim yaşındaki insanların, çıkmaza sokulmasını sağlamaya çalışmaktadırlar. Bu da başarıya ulaştı mı? Bana göre ulaştı. Yapılan birkaç anketten biliyorum. Lise çağındaki öğrencilerin %70' evrime inanmıyor; %50'si tehlikeli bir akım olarak görüyor, galiba yalnız %5'i evrim olabilir diyor.
Bu kavga, sadece Türkiye'ye yönelik bir saldırı değil, Müslümanların ve fanatik dini saplantıya sokulmuş tüm ülkelere yönelik bir operasyondur. Bu nedenle, 57 dilden, galiba 156 ülkeye yönelik bir saldırıdır. Çünkü tüm bu ülkelerde, kutsal kitabımızdaki ayetlere dayalı yorumları ancak, bu ülkelerdeki İslam dinine mensup insanlar okuyacaktır. Bu, bir küresel İslam yıkımı politikasıdır.
En ilginci de, Türkiye'yi komünizmden kurtarma için yola çıktığını söyleyerek, daha sonraki yıllarda (yani bugünlerde) karşımıza çıkacak tehlikeyi gören ve uyaran gerçek Türk milliyetçilerini, çeşitli sıfatlar takarak ortadan kaldırmayı planlayan iç ve dış işbirlikçiler, başlangıçta ve uzun yıllar, aracı olan, belirli bir dogmaya saplanmış Türk Gladyösünü tetikçi olarak kullanmış; ancak bu görevi günümüzde başka bir davranış biçimi altında, bu sefer toplumu bilimsel düşünceye aşina yapmaya çalışan insanları, yani bizleri hedef almış tutucu-gerici Gladyö üstlenmiştir. Şu anda Türkiye'nin geldiği nokta budur.

Sadece Yakınmamak Gerekiyor; Çözüm Yolu Da Olmalı

Bütün bu anlatılanları sizin de bildiğinizi biliyorum. Durum tespiti yapmaktan bıktım, bıktık. Yakın zamanda göreve başlayan bir Milli Eğitim Bakanımız, Almanya'ya durum tespiti için bir seyahat yapma arzusunu dile getirince. Alman eşdeğer bakanı, aynen şu cümleleri sarf ediyor: Bu güne kadar Türkiye'den gelen bakanların hepsi durum tespiti için geldiler, bu bakan da bu iş için gelecekse, gelmesin; artık bir eylem ya da çözüm önerisini sunmalarını bekliyoruz; onların tespitine ayıracak zamanımız yok. Ben de bu bağlamda tespiti bırakıp, bazı önerilerde bulunmak isterim. 1. Eğitime yatırılan kaynağın ürününü en az birkaç on yılda alırsınız; halbuki siyasilerin rant elde edebilmesi için bu kadar zamana tahammülleri olamaz. Bu nedenle eğitim yönetimini ve işlerini, alt yapısı bilimsel ilkelere dayandırılmış, büyük bir kısmını teknik kadronun oluşturduğu özerk bir kuruma bırakmak gerekebilir. 2. İmam hatip tehdidini bertaraf etmek için, bir gecede 8 yıllık eğitime karar verenler, amaçları iyi niyetli ve doğru olmasına karşın, bilimsel bir alt yapıya dayanmadan alelacele karar vermelerinden dolayı, birçok okulun kapanmasına neden olmuş, 8.000 köyü sadece imamların yönetimine bırakmışlardır; bunların yoğun propagandası ile bir imam başbakan olmuş; yakında da büyük bir olasılıkla benzerini cumhurbaşkanına getirecekler.
Ancak, akademik başbakanlarımız olan Prof. Dr. Erbakan, Prof. Dr. Çiller, başbakan yardımcısı olan Doç. Dr. Deniz Baykal'ın dönemleri Türk tarihinin üniversitelere en az kaynak ayırdığı üç dönem olmuştur. Çünkü bunların bir akademisyenin kazanmak zorunda olduğu bilimsel düşünceye sahip oldukları konusunda derin kuşkularım var.

Türkiye’deki yaklaşık 80.000 akademisyenin, çok; ama çok büyük bir kısmının sadece akademik kadrodan maaş alan, sadece bilimsel teknisyen kimliği taşıyan, ama bir bilim adamının derinliğine sahip olmayan insanlar olduğunu düşünüyorum.
Konuşması gereken kesim konuşmuyor, düşünmüyor, düşünse de çıkarı ve korkaklığı nedeniyle modelliğe soyunamıyor. Eğitimin kurdu-güvesi, dâhil olduğumuz camiada, tam eğitilmişlerin kadrosundan maaş alan bizim gibi sözde bilim adamlarıdır. Ortamı hacı-hocaya, köktencilere, bölücülere, işbirlikçilere, dalkavuklara ve çıkarcılara bırakmışız. 3. Üniversitedeki eğitim, YÖK’ün de 2007 yılının başında açıkladığı gibi, %80 teorik. Deneysel olduğu söylenenlerin de önemli bir kısmının teorik olduğu söylenebilir.
Bir de hocaların baskıcı tutumu eklenince, ilkokula gitmeden önce en konuşkan olan çocuklar, sırasıyla ilkokulda, daha sonra orta eğitimde gittikçe artan ezberci ve baskıcı eğitimden ve sonunda, üniversitelerde, sadece amacı gece ve gündüz ders verip ek ders ücreti almak, atanmak ve yükselmek için ve birilerine yaranmak için amacı sadece yabancı ülkelerin dergilerinde yayın yapmak olan sözüm ona demokratik bir kesim ile, diğer taraftan dogmatik kesimin baskıcı ve hurafelerle doldurulmuş yönetimine kurban edilerek, sessizliğe gömülmüştür.

Belki bu tip bir eğitimden geçmeseler, en az birileri aklını kullanıp kurtarabilir.
Yorum ve düşünme yeteneği neredeyse sıfırlanmaktadır. En önemlisi, öğrenci kendine şu soruyu yönelttiğinde yanıtını kolay kolay bulamamaktadır: Bu öğrendiklerim ileride benim ne işime yarayacak?
Çünkü verdiğimiz bilgiler çocuğu hayata hazırlamıyor. Hâlbuki dogmatik kesim, özde doğru olmasa da bu bilgilerin neye yaradığını gayet net olarak açıklamaktadır. 4. Üniversitede ilk tercih edilen 5 bölüme girenler, **üniversiteyi kazananların** ancak %3’ünü oluşturuyor. Bu nedenle öğrencilerin %97’si mutsuzmuş.
Özel okul, özel üniversite: Öğretime destek olarak lanse edilen özel okulların oranı orta eğitimde devlet okullarının ancak %1’i, yüksek eğitimde ise ancak %4’ü; temel felsefesi eğitime destek olmak durumunda olan bu kurumlar, bir yerlerden kaynak bularak bu işi yürütmek zorunda olmalarına karşın; hemen hepsi trilyonluk oldular. Yani onu da ticarete döktük; hem de devlet üniversitelerinin hocaları transfer edilip, devlet kurumları zayıflatılarak. 5. Bu çoğalma hızıyla hem de en fakir kesimin en hızlı çoğaldığı bu ülkede, orta eğitimde yaklaşık 16 milyon çocuk var. Her yıl 1.300.000 çocuk doğuyor. Neredeyse tüm AB ülkelerindeki doğumdan fazlası bizde gerçekleşiyor.
AB tarafından, imza attığımız Lizbon kıstasına göre, Türkiye’ye Avrupa Birliğine girebilmek için, diğer bütün koşullardan vazgeçilerek, sadece; ama sadece Avrupa standardında öğrenci yetiştirme koşulu getirilirse, Türkiye 50 yıl sonra dahi Avrupa Birliğine giremez.
Çünkü Türkiye’de, diğer İslam ülkelerinde ve kökten dinciliğin yaygın olduğu ülkelerin tümünde en büyük sorun, felaket ve hatta bela, yüksek oranlardaki çoğalma hızıdır.
Gel gelelim ki tıbbı önlemleri almakla yükümlü olan sağlık bakanımızın 7 çocuğu var, doğum kontrolünü inançlara aykırı buluyor ve kendi tabiri ile Ocak/2007’de aynen şu sözcükle “üreminin” dinin bir gereği olduğunu vurguluyor; ondan önceki cumhurbaşkanımız Turgut Özal 1980 yıllarda 70 milyon olursak, yine 2007 yılının başlarında bugünkü başbakanımız hele bir 100 milyon olursak diyorsa; hükümet ise, 4 çocuktan fazla çocuğu olanların elektrik, su, gaz, telefon gibi harcamalarında % 50 civarında indirim yapıyor ve birçok vergiden de muaf olması için yasa hazırlıyor ise bu ülkeden hiçbir şey olmaz.
İmza attığımız anlaşmaların gereğini yerine getirmek için bütçemizin tümünü ayırsak yine de bu kıstasları sağlayamıyoruz. **Akıllı olma bilinç sorunudur.**
Dünyada bir şeyin şampiyonuyuz: Ailelerin cep telefonuna, kozmetiğe, sigaraya ayırdığı para, eğitime ayırdığı paranın tam 8 katıymış.

Hesabını doğru yapamayan toplumlar gelecekte; ancak kökten dinci ve terörist yetiştirir.
Değişimin kurallarını incelemedeki, yani evrimin ilkelerini öğrenmedeki zorluk, üreme hızıyla birlikte artmaktadır. 6. Gazete ve kitap okumuyoruz diyoruz. Çünkü televizyon çıktı bu nedenle çocuklarımız okumuyor diyoruz ve kusuru televizyonlara yıkarak işin içinden sıyrılmaya çalışıyoruz. Batıda da, Japonya'da da televizyon var; ancak bu ülkelerde okuma oranı gittikçe artıyor. Rusya'da kişi başına kitap harcaması 75 dolar, Türkiye'de 65 kuruş (çoğu da yardımcı ders kitabı olmalı). Kimse sormuyor niye diye?
Batı dünyasının hazırladığı çok güzel belgeseller var. Çoğu da biyoloji ile ilgili. Bu belgesellerde evrim konusu çok net bir şekilde incelenmesine ve anlatılmasına karşın, Türkiye'de büyük bir kısmı yeşil sermayenin ya da kökten dincilerin ya da tutucu yerel yönetimlerin ya da işbirlikçilerin elinde olan televizyonlarda, çarpıtılarak, ayetler ve hadisler araya sokularak, bilimsel olarak açıklanan konular, dogmatik yaklaşımın alt yapısını güçlendirmede kullanılıyor. Yani yarar sağlama yerine çok daha büyük zararlara neden oluyor.
Bu çarpıtma ile ilgili olarak RTÜK'e yapılan şikâyetler ise, ne yazık ki RTÜK'teki tutucu yetkililere havale edilerek, şikayetlerin gereği hiçbir zaman yerine getirilemiyor.
Bu eksikliği gidermek için üniversitelerimizin çevremizdeki nesnelerle anlatabileceğimiz belgesellere yönelmesinde büyük yarar görmekteyim.
Doğa ile ilgili çevrilen belgesellerimiz ise tür tanıtımının ve güzel görüntülerin haricinde hiçbir yorumsal bilgiyi içermemektedir.
TÜBİTAK'ın desteği ile hazırlanmış olan yaşamın içinden adlı bilimle ilgili bir belgesel dizisinde, evrimle ilgili birkaç hoca konuşma yaptı diye, mecliste soru önergesi verildi ve bu dizinin, evrimle ilgili bölümleri yayından kaldırıldı. Ancak, yine de yılmadan bu ülkenin insanlarının mantığı ile anlayabilecekleri belgesellerle bu alt yapıyı hazırlamak zorundayız. 7. Avrupa diretti diye ilkokulda el yazısına geçtik. Öğretmenlerin %80'i el yazısını bilmiyor. Bu nedenle öğretemiyor. Birçok öğrenci ikinci yarıyıla geçmiş olmasına karşın, okuma-yazmayı sökemiyor. Çünkü kitaplar da kitap harfleriyle yazılı; aradaki köprüyü kuramıyor. Öğrencisi bol, kitabı kıt bir ülkede bu dönüşüm çok akıllıca görünmüyor. Okuma zevki daha da körelecek gibi görünüyor.
Kullandığımız dilin özelliği gereği bazı harflerin, diğerlerinden daha çok sayıda kullanılması nedeniyle, güçlü parmağımızla sayıca çok kullanılan harfi vuracak şekilde tasarlanmış olan, yani Türkçe metini yazmada, neresinden baksanız, %30 daha hızlı yazmayı sağlayacak F klavye, yani Türk Klavyesi ortadan kalktı. Türkler, artık Türk klavyesi ile yazamıyor. İngiliz dilinin egemenliğine girmek için hazırlık yapıyor. 8. Türkiye'de eğitimde çalışma günü 160-165 gün. AB ülkelerinde yaklaşık 200-220 gün (kesin rakam değil, ortalama). Bu rakam Japonya'da 270 gün. Ancak en önemlisi, bu ülkelerde eğitim tüm gün; Türkiye'de %80'i yarım gün, yani yılda eğitime ayrılan etkili gün sadece ve sadece 80 gün.
Bu eğitimin belirli saatleri de din ve ahlak saati ve benzeri eğitimle geçiriliyor.
Biyoloji, kimya ve fizik, orta eğitimde seçmeli. **Ne bekliyorsunuz?**
Fen bilimlerinde kitaplar olabildiğince geniş ve kapsamlı yazılmalı; ancak zorunlu kısmı bu kitabın belirli bir kısmına sınırlı kalmalı. Örneğin, sarı sayfalar öğrencinin sorumlu olduğu kısımları, kırmızı sayfalar, ilginç konuları, mavi kısımlar işlenen konuların ayrıntılı bilgilerini içermeli. Bir çocuk, istediğinde, merak ettiğinde, bu bilgileri kitabında bulabilmeli.
Öğretilecek bilgilerin çoğu yakın çevresinde bulabileceği objelerden ve konulardan seçilmeli.
Not: Rakamsal değerlerin bir kısmı, Selçuk Pehlivanoğlu (Türk Eğitim Derneği Genel Başkanı)'dan alınmıştır. 9. Ancak, yukarıda anlatmaya çalıştığım tüm bu bilgiler, özünde, ayrıntıdır. Sıraladığım tüm bu dilekler yerine getirilse dahi, istenen iyileşme beklenilemez. Üniversitelerimizin bu işe gönül vermiş, sizin gibi saygıdeğer eğitmenleri, çağdaş bilimin evrimle ilgili tüm kanıtlarını avuçlarımızın içine doldursa dahi, bu ülke ya da İslam ülkeleri ya

da Güney Amerika Ülkeleri ya da Amerika gibi bilimsel atılımlarla dogmatikliği iç içe barındıran ülkelerde, evrim kavramını yine de geniş kitlelere kabul ettiremeyeceksiniz.
İlk olarak Sümerlerden başlayıp günümüze kadar çeşitli dinlerde çeşitli kimliklerle bürünerek yer alan, ortaya çıktığında haklı nedenlere dayanan, ancak bugün bilimin ışığında geçerliliğini yitirmiş olan mitolojik söylem ile organik bağı kırmanız gerekecektir.
Bunu ancak bu bilimle uğraşan insanların, tehditleri-şantajları-yıldırmaları, evrensel bir sorumlulukla karşılayarak, bu gerçeği açık açık dile getirmeleriyle, halka anlatmaları ile olur.**Ümidin var mı diye sorarsanız? Açıkça kuşkuluyum.**
Çünkü en yakın çevremdeki bilim adamları bile, bilim ile uhrevi miti bağdaştırma çabası içerisindeler; belki de bu sempozyumda da, her zaman olduğu gibi, belirli kesimlere hoş görünmek için bu yolu deneyecek arkadaşlarımız olacaktır; ancak bu yolla evrimi anlatmayı hiç kimse başaramadı; bu eğilimde ve davranış içerisinde olanlar da başaramayacaklar.
Ayrıca şunu açıkça da söylemeliyim; uhrevi mitoloji ile temel bilimleri çeşitli sözcük, kelime oyunlarıyla birbirine uyumlu hale getirmeye çalışanlar, anti evrimcilerden daha tehlikelidirler ve bilimsel açıdan da ahlaksızdırlar. Türkiye'deki en tehlikeli kesim de bu kesimdir. 10. Bu konudaki bağnazlara karşı şu davranışı göstermemiz de bir hatadır: Bir şeylerin açıklanamamış ya da açıklanmamış olmasının sorumlusu "hep" bizmişiz gibi davranma.

DNA 1950'lerde bulundu, yapısı 1960'larda keşfedildi, işlevleri ise neredeyse 1980'li yıllarda tam açıklanabildi. Son 25 yılda bulunan böyle bir araçla dünyadaki biyolojik bilinmezliklerin hepsinin aydınlatılamamış olmasının sorumlusu neden biz oluyoruz da; son 2000 yıldan beri ve bugün dünyadaki tüm bireyleri pençesine alan bir sistem sorumlu olmuyor muş?
Bir bakterideki flagellumun bilmem ne kutusundaki işleyiş bilimsel olarak hala çözülememiş diyerek, görsel basınlarda 'tanrı adına' boy gösterenlere; illaki bunun işleyişini öğrenmek istiyorsanız, birkaç tapınağa ya da inanılmaz fiyatlarla basıp bedelsiz halka dağıttığınız saçma sapan kitaplara ayırdığınız paraları, bilimsel kurumlara yöneltin, biz size bunları çözelim "niye" diyemiyoruz?
Öğrenmek istiyorsanız bedelini ödeyin diyemiyoruz? 11.Türk toplumunun kendine özgü bir yaratılış miti vardı; Orta Asya'da egemen olmuş, bugün parça parça gelenek ve göreneklerimize girmiş, özellikle Alevi Kültürü içerisinde yoğrulmuş bir yaratılış öyküsü bulunmaktadır. Evrenin ışıktan oluştuğuna ilişkin, benzerinin birçok mitolojide de yer aldığı simgesel bir yaratılış öyküsü vardı. Toplum bunu, geçmişte bir mitoloji tarzında benimsemiş, ancak günlük yaşamının değişmez bir öğesi olarak kabul etmemişti.
Ne zamanki Türk toplumu Maveraün-Nehir'de Emevi komutanı El Kuteybe ile karşılaştı; kendine özgü yaratılış öyküsünü unuttu ve Sümer mitolojisinin yörüngesine girdi. Toplumun şu anda büyük bir kısmının benimsediği 'Yaratılış', yani zorlama bir terimle evrim algılaması, Sümerlerden Süryanilerle, onlardan da, Musevilere intikal etmiş mitolojinin ta kendisidir.
Eğer yaratılışla ilgili dinsel zeminde bilgi sahibi olmak istiyorsanız, Tevrat'ın eski veraset denen bablarını (bölümlerini) okumamız gerekir. Bizim, şu anda, evrim karşıt olarak tanımladığımız 'yaratılış' öyküsü, Tevrat'ta anlatılanlardır.
Tevrat, yaratılışın anlatıldığı bu bölümlerde, İsrailoğullarına gelecek için biz Türk toplumunu da ilgilendiren önemli görevler vermiştir: Bir kısmı topraklarımızın içerisinde yer alan vaat edilmiş toprakların elde edilmesi ve İsrailoğullarının diğer kavimlere egemenlikleri gibi.
En ilginci de, 'İsrail oğulları tüm diğer kavimlere egemen oluncaya kadar mücadelenizi bırakmayacaksınız' buyruğunu veren, Tevrat'ta hem kral hem de peygamber olarak geçen Harun ve Yahya adını, İslamiyet'in egemenliğinin ve kutsallığının güçlendirme kisvesi altında, Türkiye'de ve dünyada Müslümanların tümüne yönelik, her türlü yayın organını en etkili şekilde kullanan bir kişinin 'Harun- Yahya' takma adını kullanmasıdır.

Bugüne kadar hiçbir düşünürümüz, bilim adamımız, din adamımız ya da herhangi bir inanç sahibimiz, o ki bu çabalar İslam'ın esenliği içindir, neden bu takma ad Muhammet-Ali ya da Ali-Osman değil diye sormadı? Sorgulamadı.
Her birinin 300-500 milyon liradan aşağı mal olamayacağı hesaplanan bu kitapların yüz binlercesinin, hangi kaynağa dayanarak, hem de çeşitli dillerde hem de onlarca ülkede karşılıksız dağıtılmasını sorgulamadı, soruşturmadı; buna güvenlik güçlerimiz de dahil.
Bu, tüm dünyadaki Müslümanlara karşı planlanmış son derece yıkıcı ve sinsi bir operasyondur ve başarıya da ulaşıyor izlenimi gittikçe güçlenmektedir.
Bir Müslüman'ın Amerika'ya girişinde bin bir zorluk çıkarıldığı günümüzde, sadece Amerika'da Müslümanlara yönelik anti evrim telkini yapan 1500 site bulunmasını nasıl açıklayacaksınız?
Ben açıklayayım: Eğer siz, tüm bilimlerin ve bilgilerin kutsal kitapta şu ya da bu şekilde belirtilmiş olduğunu telkin ederseniz ve toplumu sadece bu bilgiyi araştırmaya yönlendirirseniz ve ona inandırırsanız, bir anlamda temel bilimlerden uzaklaştırırsanız, onun boynuna ilmeği ya da tasmayı geçirmişsiniz demektir. İşte, sadece bir ülkeye değil, dünyadaki tüm Müslümanlara yönelik eylem, bunun bir parçasıdır. Pakistan güvenlik güçlerinin bile zor girdiği Peşaver'deki dağlık kesimlerde dahi bu kitapların peynir ekmek gibi dağıtılmasının nedeni, bu küresel sinsi planda yatmaktadır. **Müslümanları yok etme planında**. "Harun Yahya adındaki bu kurumun Amerika'da bulunan 12 serverinden toplam 500 site gençlerin beynini yıkamak, bilimden uzaklaştırmak karanlığa itmek için faaliyet gösteriyor. Bu 500 sitenin yayınları ise gönüllüler tarafından Türkiye'nin önde gelen portallarının forumlarından en küçük sitelerin forumlarına kadar her tarafa kopyalanıyor. Örnek olarak http://www.tnn.net, http://www.superonline.com, http://www.anatolianrock.com , http://www.siberalem.com gibi sitelerin forumlarına bu sitelerden alınan bilgiler kopyalanıyor. Türkiye'de ne kadar forum varsa hepsinin ilgili alanlarında Harun Yahya yayınlarını görmek içten bile değil… 1999 yılından beri gözlemlediğim bu kurum bu hızla devam ederse 10 yıl içerisinde Türkiye'nin geleceğini oluşturacak gençlerden söz etmemiz kesinlikle mümkün olmayacak; çünkü bu yayınları okumamış bir tane gençle karşılaşmadım. Okuyan gençlerin %95′i bu yayınlardan övgüyle ve gururla bahsediyor. Okuyan her genç bu yayınların internette yayılması için gönüllü faaliyet gösteriyor. Uzun zamandır internette kişisel araştırmalarımı yürütüyorum. Bu zaman zarfında gençlerin her geçen gün daha da cehaletle yıkandığını internetin etkileşimli alanlarında görüyorum. Bilime ve bilgiye değer veren gençler yerine dine ve dinin açıkladığı bilime değer veren gençler kendilerini fazlasıyla göstermeye başladılar. En önemlisi de Harun Yahya yayınlarını okuyan gençler içtenlikle Evrim Teorisi'nin çöktüğüne inanıyor ve forumlarda bu inançlarıyla yazıyorlar. Bu kurum evrim teorisini çürütürken Marks'ı, Atatürk'ü, Türk ırkını, İslamiyet'i ve evrimci bilim adamlarını kendi çıkarları doğrultusunda ustaca kullanıyorlar…**Esma Sevinç"** 13. Evrim, değişmenin kurallarını inceleyen bir bilim olduğuna göre;**evrimleşemeyen, yeni koşullara uyum yapamayan, değişemeyen her canlı gibi, doğmasından kurtulamayan toplumlar da er ya da geç dünya sahnesinden silinecektir**. Özünde bu özelliklere sahip toplumların, bu sahnede yok oluşları ile ilgili epeyi mesafe alındığını gün be gün yaşıyoruz.

Evrim Kuramını Çökertmeye Çalışanlar

Televizyonlarda her gün anlı şanlı öğretim üyeleri, ilim adamları, sözüm ona düşünürler, sanki karşılaştırmalı morfoloji, biyokimya, fizyoloji çalışmışlar, sanki ataları bu ülkede birçok doğa tarihi müzesi kurmuş, sanki laboratuarlarda canlı örnekleri incelemiş, sanki kendileri ve ataları dünyadaki canlı varlıkları incelemiş ve halkına mal etmiş gibi, çıkıp insanın kökeni konusunda bilge tavırlar içerisinde yorumlarda bulunuyorlar.
Görsel ve yazılı basında, günlerce, ilk insan sayılan "Adem"in indiği yer, indiği zaman tartışılıyor. Tüm peygamberlerin birbirine akraba olduğu belirtiliyor ve her kuşak başına 50

yıl hesaplanarak, Adem Peygamberin bundan 5990 yıl önce indiği konusunda geniş bir uyuşma sağlanıyor (Kilise söylemi).
Kutsal kitaplarımız da benzer şeyler söylüyor. Mitolojik olarak saygı duyarım, yaşatılmasını desteklerim.
Ama insanı gerçek yapısıyla ve geçmişiyle tanımaktan ve onu geniş halk kitlelerine doğru olarak anlatmaktan sorumlu olan öğretim üyelerinden hiçbiri, kalkıp da, bunun böyle olmadığı konusunda herhangi bir serzenişte dahi bulunmuyor, bulunamıyor**.**

Acaba Doğa Eğitimi Verenler, Gerçekte Evrime İnanıyor Mu, İnananlar Da Doğru Eğitim Veriyor Mu?

42 yıllık meslek yaşamımda, bu konudaki düşünürleri ilgilendirecek çok ilginç olaylarla karşılaştım. Bunlardan birini anlatmadan geçemeyeceğim.
Evrim kitabı yazmış, yıllarca Türkiye'nin en büyük üniversitesinde bu konuda ders vermiş saygıdeğer rahmetli bir hocamız, bir gün beni kimsenin olmadığı bir odaya çekerek, sana bir şey sormak istiyorum Aliciğim dedi, buyur hocam dedim:
Sen gerçekten evrimleşme olduğuna inanıyor musun? Dedi.
Hiç kuşkum yok hocam! Elimizdeki sayısız bilgi bunun böyle olduğunu gösteriyor dedim. Sizin kuşkunuz var mı hocam?
Yıllarca bu dersi vermiş ve kitabını yazmış olmama rağmen, ben pek inanmıyorum dedi. O an, işimizin çok zor olduğunu fark ettim; benim birçok hocadan farklı olarak, evrimi, yok popülasyon genetiği, yok gen kaymaları, yok mutasyon vs. gibi evrensel gerçeklere dayalı olarak anlatma yerine, bu ülkenin geleneksel mantığı ile ve yalın olarak anlatmaya başlamamın nedeni de budur. Pankreasının yerini bile gösteremeyen, çevresindeki biyolojik nesnelerin hiçbir özelliğini bilmeyen, araştırmamış bir topluma kendi mantığı ile yaklaşmanın gerektiğini düşündüm. Bu bağlamda birçok kurum ve üniversiteyi dolaştım, konuşma yaptım; benim silahımla değil, kendilerinin silahları ile vuruşacağımı anlayan ve tehlikeyi sezinleyen işbirlikçi-tetikçi-dogmatik kesim, silahları çekti; rüşvetten tehdide kadar her yolu denediler. Başka tarzda tutucu kesime karşı koyan birkaç arkadaşımız da benzer şekilde tacize uğradılar.
Bir hususu daha saptamamız gerekiyor: "Dini çağdaşlaştırma" amacıyla yapıyormuş gibi davranan ya da "birilerine yaranma" politikası güdenler, ne toplumun aydınlanmasında bir yarar sağlayabilirler ne de aydın sıfatı kazanabilirler.
Dinler, değişimi doğaları gereği asla kabul edemezler. Evrim de durağanlığı asla kabul edemez. Değişim, bu nedenle anti evrimciler ve tutucular tarafından her zamandinsizlik olarak görülmüştür.
Gel gelelim ki, değişim, sömürünün, yalanın, talanın, zehri; bilimsel düşüncenin ise gıdasıdır.
Evrensel insan ve bilim dünyasının insanı, değişimi benimseyen insandır. Değişim yoksa orada insan da yoktur, hatta evren de yoktur.
Geleneğinde ve bugün, kökten dinsel öğreti, temel düşünce sisteminin en önemli unsurunu oluşturan bir toplumda, laikmiş gibi davransa da, hele devlet politikası, eğitim anlayışı ve harcamalar önemli ölçüde dogmatik bir öğretiye destek sağlamaya yönelik ise, bu topluma değişimi anlatamazsınız, öğretemezsiniz.
Bu nedenle, boşuna uğraşmayın, evrimin kurallarını, kanıtlarını, toplumun her bireyine anlatsanız da, kütüphaneler kursanız da, eğer dogmatik düşünce egemen ise, sonuca ulaşamazsınız.
Dogma ile evrimleşme birbirine zıt mantığı içeren iki kavramdır. Bunları, birçok üniversite mensubunun yapmaya çalıştığı gibi, uzlaştırmaya çabalamanın anlamı yoktur. Bunu kimse başaramadı, sizler de başaramayacaksınız.
Açık söyleyeyim, bu konuda gri yoktur; ya aktır ya da karadır.
Değişmez kurallara saplanmış bir toplumu, değişmenin kurallarına göre yetiştiremezsiniz.

Toplumun bu nedenle evrimi gerçek olarak algılaması söz konusu olamaz; bu algılama ancak dinsel öğelerin izin verdiği ölçüler içinde olacaktır. Dünyanın her yerinde olduğu gibi, dini inanışlar ile evrimsel algılama bir grafiğin birbirine paradoks oluşturan iki değişkenidir.

Son Söz: Ne Yapmalıyız?

Bu toplulukların, bizim, sevgili halkımızın esenliklerini, varlıklarını ve kimliklerini sürdürmeleri, en başta bu işlerle ilgilenen biz öğretim elamanlarının, birinci planda cesaretine, toplum, ülke sevgisine ve ülkesinin insanının hangi yöntemlerle eğitilebileceği konusunda kazanmış olduğu beceriye bağlıdır.

Bu dogmatik eğilim sürdükçe, evrimsel mekanizmaları açıklayan yeni bulguları, bitmez tükenmez bir çabayla anlatmaya çalışmanın büyük bir yararı olmayacağını bir daha vurgulamak istiyorum; 42 yıllık yoğun deneyimim bunu gösteriyor. Her defasında, tutucu kesim, önünüze açıklanması gereken bir bilinmezi, Tanrının bir sırrı olarak getirecektir. Ve siz bu anaforun içinde sadece çırpınacaksınız.

Hâlbuki dogmalarının kökenini, gelişimini, çelişkilerini, yanılgılarını ve çıkmazlarını açık açık anlatmaya başlarsanız, bu kafaları kumdan belki çıkarabilirsiniz. Eğer bu cesareti gösterebilirseniz.

Ancak dünyanın en büyük psikoanalizcisi olarak bilinen Karl Jung'un dediği gibi, sorunların üzerine doğrudan yürüyen insanlar, asil ve sağlıklıdır; bahane uyduranlar ve olmayan bağlantıları varmış gibi kurmaya çalışanlar, korkaklar ve hasta ruhlu insanlardır.

Belki de Türk tarihinin ve İslam tarihinin en uzun Evrim Eğitimi vermiş, bu kavgaya müdahil olmuş, 42 yıldır evrim anlatan, konuşmalar yapan biri olarak, size son olarak şunu söylemek istiyorum: Çeşitli boyalarla defalarca boyanmış, yama üstüne yama yapılmış, parça parça dökülen bir duvarı yeniden boyama çabanız hiçbir işe yaramayacaktır, eğer sorunu çözmek istiyorsanız, ilk olarak kat kat üzerine bağlanmış eski boyayı sökmeniz gerekecektir.

Hedefi doğru seçin, yöntemi doğru kullanın derim; eğer dünyada Müslümanların ve Türk milletinin devamını ve başarısını içtenlikle istiyorsanız. TEŞEKKÜR EDİYORUM

Kaynak:**Prof. Dr. Ali DEMİRSOY** – 3 Mayıs 2007

İnönü Üniversitesinin ev sahipliğinde gerçekleştirilen **Biyoloji Eğitiminde Evrim Sempozyumu**'nda yaptığı sunum.

TÜRKİYE'DE BİLİM DÜŞMANLIĞI

Örsan K. Öymen- 04 Kasım 2011- t24.com.tr/

Türkiye'deki yeni modalardan bir tanesi de bilim düşmanlığı yapmak...

Türkiye'deki yeni modalardan bir tanesi de bilim düşmanlığı yapmak. Bunu sadece dinci, cemaatçi ve tarikatçı kesim yapmıyor. Bu her yere yayıldı. Dinci, cemaatçi, tarikatçı olmayan birçok üniversite öğrencisi ve öğretim elemanı, gazeteci, yazar, yorumcu, televizyon programcısı, araştırmacı da bilim düşmanı oldu. Onlar dinci, cemaatçi ve tarikatçı kesimle kesiştiler. Bir nevi kısmi ittifak içindeler onlarla. Din, metafizik ve sahte bilim, Türkiye'de bilimi ezmeye çalışıyor, bilimi baskı altında tutuyor. Bunu görmemek için kör olmak, aptal olmak gerekir. Türkiye'nin önündeki en büyük sorunlardan bir tanesi budur.

Din, metafizik ve sahte bilim, hem doğa bilimlerini hem de sosyal bilimleri ezerken, bilimi de yanlış tanımlıyor, bilimi olmadığı bir şey gibi gösteriyor, önce onun tanımını çarpıtıyor, ardından da onu hedef tahtasına oturtuyor. Bilim sanki mutlak bir takım gerçekleri yansıtıyormuş gibi, her bilimsel kuram mutlak olarak doğruymuş gibi bir hava estiriliyor. Buna ne yazık ki zaman zaman bilim insanlarının kendileri de katkı yapıyor, fırsatçılıkta uzman anti-bilimciler de bu açığı görüp hemen bunun üzerine atlıyorlar. Oysa bilim tarihi aynı zamanda yanlışlanmış kuramlar tarihidir.

Bilimsel bir kuramı bilimsel yapan şey mutlak olarak doğru olması değil, gözlem ve deneye dayanmasıdır. Gözlem ve deney bilimin olmazsa olmaz bir niteliğidir, bilimin özüdür. Gözlem ve deneye dayanan bir bilimsel kuram ortaya atılır, bu kuram daha sonra yanlışlanabilir, ancak yine gözlem ve deneye dayanan başka bir kuram tarafından yanlışlanır. Bilimsel kuram, din, metafizik ve sahte bilim tarafından yanlışlanamaz! Bilimsel kuramı ancak başka bir bilimsel kuram yanlışlayabilir. Zaten bir bilimsel kuramı bilimsel yapan şey de, gözlem ve deney yoluyla yanlışlanmaya veya doğrulanmaya açık olmasıdır. Gözlem ve deney eksik kalır, kuram daha kapsamlı bir gözlem ve deney süreci sonucunda yanlışlanır, ancak onu yanlışlayan yine başka bir bilimsel kuram veya bulgu olur.
Pekiyi metafizik, teoloji veya astroloji gözlem ve deney yoluyla yanlışlanmaya veya doğrulanmaya açık mıdır? Değildir! Çünkü ortada bir iddia vardır, buna yönelik peşin bir biçimde, dogmatik bir biçimde inanç geliştirilir, söz konusu iddianın mutlak bir biçimde gerçek olduğuna inanılır, herhangi bir sorgulama yapılmaz, iddia her ne pahasına olursa olsun haklı çıkartılmaya çalışılır, söz konusu iddiaları yanlışlayan veya kuşkulu hale getiren gözlem, deney ve deneyimler de göz ardı edilir, halının altına süpürülür, sümenaltı edilir. Dünyanın güneşin etrafında dönen bir gezegen olduğuna yönelik inanç ile Plüton'un, Uranüs'ün, Jüpiter'in, Satürn'ün hareketlerinin, dünyada yaşayan insanların karakter yapılarını belirlediklerine yönelik inanç aynı kategoride inançlar olabilir mi?! Astronomi ile astroloji aynı kategoride bilim olarak adlandırılabilir mi? Astronomi bir bilim dalıdır, astroloji ise bilim gibi olmaya çalışan sahte bilimdir. Ama gel gör ki, Türkiye'nin büyük kentlerini astrologlar, falcılar bastı, iyi eğitim görmüş kadınlar bile bunların önünde kuyruğa girdiler. Neden? Çünkü bilime inanç yok! Astrolog, falcı, üfürükçü daha makbul! Bu iş "fala inanma ama falsız da kalma" gibi bir anlayışla sadece bir eğlenceye dönüşse sorun olmaz da, mesele artık bu boyutu aşmış durumda.

Televizyonlara astrologlar, falcılar çıkıyor ve ciddi bir edayla, sanki bilimsel bir şeyler anlatıyorlarmış gibi ciddi ciddi konuşuyorlar, programları düzenleyenler de onları ciddi ciddi dinleyip, onlara ciddi ciddi soru soruyorlar.
Benzer bir durum teoloji, yani ilahiyat camiasında yaşanıyor. İlahiyatçılar saatlerce televizyonlara çıkıyorlar, sanki bilimsel ve olgusal bazı gerçekleri anlatıyorlarmış gibi, ciddi ciddi konuşuyorlar, programları düzenleyenler de, dinci olsunlar ya da olmasınlar, "Hocam bizi şu gerçekler konusunda aydınlatın" diye ciddi ciddi soru soruyorlar. Dünyanın güneşin etrafında dönen bir gezegen olduğuna, Türkiye'nin nüfusunun 50 milyondan fazla olduğuna, bahçemizdeki çiçeklerin açtığına veya açmadığına, ağırlığı olan her cismi boşluğa bıraktığımızda cismin düşeceğine, her fırtına çıktığında denizde de dalgalanmaların oluşacağına, acı çektiğimize veya haz aldığımıza, özgürlük için mücadele ettiğimize veya etmediğimize yönelik inanç ile Tanrı'nın var olduğuna, ruhun ölümsüz olduğuna, peygamberliğin, vahiynin, mucizelerin gerçekleşmiş olduğuna, cennet ve cehennemin var olduğuna yönelik inanç aynı kategoride olabilir mi? Bunların birisi deneyimlerin sonucunda oluşur ve olgusal olana işaret eder, diğeri ise kaba tahminlerin sonucunda oluşur ve kurgusal olana işaret eder. Olgu ile kurgu arasındaki ayrım yapılmadan Türkiye hiçbir yere ilerleyemez! Türkiye daha olgu ile kurgu arasındaki ayrımı yapmaktan aciz! Kurgulanan bir şey elbette daha sonra deney ve gözlem ile doğrulanarak olguya dönüşebilir; ancak dinin ve teolojinin yapısında böyle bir olasılık yok ki! Çünkü Tanrı, ölümsüz ruh, cennet ve cehennem zaten gözlem ve deney ötesi şeyler, bu dünyada, bu yaşamda deneyim edemeyeceğimiz şeyler. Pekiyi insan deneyim etmediği şeye neden ve nasıl inanır? Asıl soru budur! Buna da en güzel yanıtı David Hume, Friedrich Nietzsche ve Karl Marx vermiştir. Ortaya ilgisiz sorular atarak, gizemli bir hava yaratıp, kafa bulandırmanın alemi yok! Tanrı'yı, ölümsüz ruhu, mucizeleri, vahiyi, peygamberliği vs bilgi nesnesi haline getirip, teolojiyi bir bilim dalı olarak yutturmaya çalışmak, gericilikten, ilkellikten başka bir şey değildir. İnsanlar psikolojik

ve/veya sosyolojik gerekçelerle ve gereksinimlerle dinin iddialarına inanabilirler, din konusunu öznel, yani sübjektif bir inanç ve iman haline getirebilirler, ancak teolojiyi bilimsel bir havaya sokmaya çalışmak ve/veya dinin iddialarını evrensel ve/veya nesnel gerçeklere dönüştürmek kadar cahilce ve aptalca bir şey olamaz.

Oysa televizyonlardaki ilahiyatçılar ve imamlar, kişiye özgü sübjektif bir imandan değil de, olgusal bazı gerçeklerden söz ediyorlarmış gibi konuşuyorlar. Böylece dinin tiranlığı ortaya çıkıyor ve din bilimi ezmeye başlıyor. Tevrat, İncil ve Kuran'da insanın yaratılışına dair anlatılan hikaye ile çelişen ve bilimsel bir kuram olan evrim teorisi tartışılırken bile, bilim adamları ile ilahiyatçılar eşit statüde ve sayıda karşı karşıya getiriliyorlar, cahil kesim üzerinden reyting kapmak uğruna, dünyanın hiçbir uygar ülkesinde rastlanmayan türden tartışma programları düzenleniyor. Bilim insanı doğal olarak gözlem ve deneyler üzerinden kuramlarını savunuyor, ilahiyatçı ise Kuran'ı Kerim'i, sureleri ve ayetleri referans olarak gösteriyor. Elbette kişisel yaşamında herkes bunu yapabilir, kutsal olduğuna inandığı bir kitabı referans olarak kabul ederek inanç geliştirebilir, bir başkası da Homeros'un eserlerindeki mitolojik tanrılara yönelik inanç geliştirebilir. Ancak bunların bilimsellikle ne ilgisi vardır?! İlahiyatçı "Kuran'ı Kerim'deki şu surenin, şu ayeti" dediğinde tartışma zaten sona eriyor, bilim insanı bu kişiyle neyi tartışacak? Bilim insanının referans noktası olsa olsa gözlem olur, deney olur, deneyim olur, bilim insanı ukalalık yaparak, haddini ve kapasitesini aşarak bunun ötesine geçemez ki. Geçerse bilim insanı olamaz! Bilim bu anlamda mütevazılıktır.

Bazen de bakıyoruz, dinciler, "bilim zaten dinlerin iddialarını destekliyor" gibi saçmalıklarla, dinlerin iddialarını bilimsel bir kılıfa sokma mücadelesi veriyorlar, ancak sonuçta ortaya sadece sırıtan, yapay ve dünyada hiçbir ciddi bilimsel kurumun ve oluşumun kabul etmeyeceği teoriler çıkıyor. Dincilerin bu mücadelesi de boş bir mücadeledir. Çünkü dinin yapısı buna müsait değildir. Dinin önermeleri bilimde olduğu gibi gözlem ve deney yoluyla yanlışlanmaya veya doğrulanmaya açık değildir. Bu nedenle din dogmatik ve bazı insanların zihninde sabittir. Dinin sabitliği mutlak gerçekliğinden kaynaklanmıyor, dinsel kurguların kişinin zihninde sabitlenmiş olmasından kaynaklanıyor. Ama bunu hala Orta Çağ'da yaşayan Türkiye'de kime anlatacaksınız, nasıl anlatacaksınız?
Tüm bunlarla bağlantılı olarak ortaya çıkan başka bir moda da, bilimlerle birlikte, pozitivizmi eleştirmek, küçümsemek ve aşağılamaktır. Bu yapılırken de, aynen bilimde olduğu gibi, pozitivizmin anlamı çarpıtılmaktadır. Önce anlamı çarpıt, sonra hedef tahtasına koy!
Dincilerin ve anti-bilimcilerin taktiği budur!

Dinciler pozitivizmi "Manevi değerleri ezen, her şeyi, tüm yaşamı bilime endeksleyen ve indirgeyen anlayış" olarak yansıtırlar. Oysa alakası yoktur. Çünkü pozitivizm, bilgi adına, olgu adına, gerçeklik adına, sadece bilimlerin bir şey ortaya atabileceğine inanır, deneyimden, gözlemden ve deneyden bağımsız bir doğruluk anlayışının ortaya konamayacağını savunur. Bu durum, yaşamda her şeyin bilimsel olana indirgenebileceği, manevi olanın, duyguların ve tutkuların yok edileceği anlamına gelmez. Pozitivizmin tezi bilişsel anlamla ilgili bir konudur, epistemolojik bir çıkıştır; duygusal anlamlarla ilgili bir şey değildir. Pozitivistlerin dinle aralarının iyi olmadığı doğrudur, ancak dincilerin sandığının aksine, onlar için maneviyat, ahlak, yaşama karşı duruş, duygu ve tutkuların dışavurumu dinlere indirgenebilecek bir şey değildir; insan sanatta da, örneğin müzikte ve şiirde de ve/veya kendi yarattığı ahlaki değerlerle de manevi açıdan gelişebilir.
Bunun da ötesinde pozitivizmi anlamak için önce M.Ö. 4. yüzyılda yaşamış olan Epikuros'u ve 16., 17. ve 18. yüzyıllarda yaşamış olan Francis Bacon'u, Thomas Hobbes'u, John Locke'u, George Berkeley'i ve David Hume'u, yani Britanya empirisizmini anlamak gerekir.

Bilgiyi ve gerçekliği deneyimde aramak geleneği 19. yüzyılda pozitivizm ile ortaya çıkan bir şey değildir, çok daha eski ve köklü bir gelenektir.
Ancak Orta Çağ'dan sonra despot dincilerin borazanı artık eskisi kadar güçlü ötmemeye başlayınca, özellikle 1776 Amerikan devrimi ve 1789 Fransız devrimi ile birlikte teokrasinin, mutlak monarşinin ve feodalizmin tarihe gömülme süreci başlayınca, 1917 Bolşevik devrimi, 1949 Çin devrimi ve 1959 Küba devrimi ile birlikte hem dine hem kapitalizme karşı meydan okuma süreci başlayınca, 20. ve 21. yüzyıldaki Orta Çağ artığı dinciler sosyalizmle birlikte pozitivizmi de hedef tahtasına koydular. Neden? Çünkü Mustafa Kemal, Fransız ve Amerikan devrimlerinden etkilendi, bu çerçevede din ve devlet işlerini ayırdı, din ve hukuk işlerini ayırdı, din ve eğitim işlerini ayırdı, din ve idari yapılanma işlerini ayırdı, kısacası laiklik olarak bilinen ilkeyi devreye soktu. Ama Mustafa Kemal bununla da yetinmedi, Türkiye'nin şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamayacağını, en doğru tarikatın uygarlık olduğunu vurguladı, "En hakiki mürşit ilimdir" dedi. İşte o anda dinciler daha da çok çıldırdı. Neden? Çünkü "mürşit" tarikat şeyhleri için kullanılan, tasavvufta "doğru yolu" gösteren kişi ve kılavuz için kullanılan bir sözcüktü. Sadece Jean-Jacques Rousseau ve Montesquieu gibi devrimci yazarları değil, pozitivizmin öncülerinden sayılan Auguste Comte'u da okuyan Mustafa Kemal ise çıktı ve gerçek kılavuzun bilim olduğunu söyledi. Ama nafile! Bugün Türkiye bilim düşmanlarıyla kaynıyor, Türkiye'de artık anti-bilim var! Türkiye artık safsata pazarlayan şarlatanların ülkesi oldu! Televizyonlar da buna çanak tutuyor. Artık bilim adamına ihtiyaç yok. Onun yerini ilahiyatçı, imam, astrolog, doğaüstü güçler-gizemli olaylar uzmanı ve komplo teorisyeni aldı!

Türkiye'deki bu sorunu görmeyen ve irdelemeyen ve gündeme getirmeyen kişi aydın falan olamaz! O nedenle Türkiye'de aydınlar yok denecek kadar azdır, "aydın" adı altında çoğunluk psikolojisi içinde hareket eden karanlıklar ve korkaklar vardır.
Bizi bu noktaya getirenler de büyük ölçüde sahte Atatürkçülerdir. Nasıl sahte bilim varsa sahte Atatürkçülük de vardır! Atatürkçü olduğunu söyleyenler Atatürk adına darbeler yapmasalardı, sömürüler ve baskılar uygulamasalardı, Atatürk'ün siyasi dehası ve vizyonu görmezden gelinip, Atatürk sadece askeri bir dehaya ve vatanı düşman işgalinden kurtaran kişiye indirgenmeseydi, Atatürk'ün yüzlerce sözü içinden sadece bir tanesi cımbızla çekilip dağlara taşlara yazılacağına, her yere "Ne Mutlu Türküm Diyene" yazılacağına ve Atatürkçülük bununla özdeşleştirileceğine, onun "En Hakiki Mürşit İlimdir", yani "En Gerçek Kılavuz Bilimdir" sözü her yere yazılsaydı ve bu doğrultuda bir vizyon ve politika ortaya konsaydı, Türkiye astronomi, fizik, kimya, biyoloji, genetik, zooloji gibi doğa bilimlerinde, psikoloji, sosyoloji, antropoloji, siyaset bilimi, iktisat, tarih gibi sosyal bilimlerde dünya ile yarışabilecek ölçüde ciddi atılımlar yapsaydı, bunları da felsefi sorgulama ve analitik düşünce ile tamamlasaydı, bugünlere gelmezdik.
Mustafa Kemal meclisteki son konuşmalarından birisinde laiklikle bağlantılı olarak ne demişti? "Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıyız. Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz."

Bir zamanlar bunlar da TBMM kürsüsünde Cumhurbaşkanı düzeyinde söylenebiliyordu!
Bugün bunları savunanlara psikolojik veya fiziksel linç uygulanıyor!
işte 21. yüzyılın demokratik, gelişmiş türkiye'si!

TÜRKİYE'DE EVRİM TEORİSİ VE BASKILAR

Yağız Senem-21 Mart 2012-evrensel

Peki evrim neden ülkemizde hala saldırılara uğramakta, evrim göz ardı edilerek biyoloji anlatılabilir mi, evrimin kanıtları var mıdır? Prof. Dr. Korhan Tunçtaner'den bu konuyla ilgili görüşlerini aldık.

Evrimsiz biyoloji olur mu?

Canlılığın ilk ortaya çıktığı zamandan beri(3.8 milyar yıldır) birçok canlı ortaya çıkmış bir kısmı yok olmuş bir kısmı evrim geçirerek yeni özellikler elde etmişler ve kalıtım yoluyla günümüze kadar gelmişlerdir.Canlıları inceleyen biyoloji evrimi reddetmez dolayısıyla.Aslında 'Evrim ışığı olmaksızın biyolojide hiçbir şeyin anlamı yoktur.' diyen Dobzhansky konuyu en iyi şekilde özetlemektedir.

Evrim teorisi ilk ne zaman ortaya çıkmıştır?

1800'lü yıllardan önce evrim konusunda düşünceler çok farklıydı.Bütün kutsal kitaplarda insanın özel olarak yaratıldığı diğer canlıların ayrı zamanlarda yaratıldığı ve değişmediği anlatılır.1800'ler de evrim teorisi ortaya çıktı.Başta Darwin 1859 yılında Türlerin Kökeni isimli bir kitap yayımlayarak türlerin kökeni ile ilgili bilgileri bu kitapta topladı.Ancak Darwin'in evrim kuramı konusunda farklı görüşler ortaya çıktı.Bu kuram olduğu gibi edilmedi.Geliştirilerek günümüze kadar getirildi ve günümüzde hala geliştirilmektedir.Ancak dinsel açıdan değerlendirme yapanlar bu kuramları hiçbir zaman kabul etmedi.

Evrim teorisinin kanıtları var mıdır?

Evrim için zaman geçtikçe yeni kanıtlar ortaya çıkmaktadır. Genetikbilimi, embriyoloji, paleontoloji(Fosilbilim), morfoloji bilimlerinde yararlanılarak günümüzdeki canlıların evrim geçirdiği konusunda yeni kanıtlar ortaya çıkmaktadır. Örneğin geçtiğimiz günlerde Çin'de bulunan bir fosil incelendi ve farklı bir insan türüne ait olduğu anlaşıldı. Bunun gibi birçok örnek bulunmakta ve zaman geçtikçe bulunacaktır.

Evrime karşı olan baskının sebebi nedir?

Evrimsel düşünceye ve Darwin'e geçmişte baskılar olmuştur ve hala olmaktadır.Bunun sebebi insanların inançlarıyla evrimin çatışma halinde olmasıdır.İnançlı insanlar kutsal kitaplarda ki bilgilere inanır ve sorgulamaz çünkü sorgulamak yasaktır,yazılan herşey olduğu gibi kabul edilmiştir.Bu şekilde inançları kuvvetli olan insanlar evrimi yadırgamaktadır.ABD'de bile 1925 yılında bir öğretmen evrim kuramının okullarda yasaklanmasına karşı tepkisi nedeniyle yargılanmış ve suçlu bulunmuştur.Bu olay SCOPE davası olarakta bilinir.ABD'de 1967 yılında okullardaki öğretim programlarında evrim dersinin yer alması kabul edilmiştir tabi yaratılış teorisiyle birlikte.Günümüzde hala ABD'nin yarısı evrime inanmamaktadır.Tabi bu oran Türkiye'de çok daha fazladır. Türkiye'nin de bu konudaki tutumu eğitim düzeyinin ve niteliğinin yüksek olmamasından kaynaklanıyor.Zamanla eğitim düzeyi yükseldikçe ve yeni kanıtlar ortaya çıktıkça bu oran Türkiye'de de yükselecektir.

Türkiye'de bu baskıyı engellemek için neler yapılabilir?

Öncelikle üniversiteler özgür düşüncenin ve bilimin egemen olduğu kurumlar olmalı. Eğitim ve öğretimin yapıldığı tüm kurumlar bilimsel düşünceye açık olmalı.Evrim konusu liselerde ve üniversitelerde geniş bir şekilde öğretilmeli.Ülkemizde ki eğitim ve öğretim politikaları

çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmalı.Karar mercileri buna uygun plan ve programa yer vermeli.Sınırlayıcı ve baskılayıcı politikalar ülkemizdekiözgür düşünce ortamını,bilimi engeller.

EVRİM KARŞITI SEMPOZYUM ÜNİVERSİTEDE OLUR MU?

09/05/2012-Ezgi Başaran-Radikal

Başlığına ve katılımcılarına bakıldığında bilimsel verilerden uzak, hatta onlarla neredeyse dalga geçen bir sempozyuma üniversitede yer var mı?

Çok ilginç gelişmeler yaşanıyor. Şaka şaka hiç ilginç değil. Beklenen, olağan hareketler. Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde bugün ve yarın bir sempozyum düzenleniyor. 1.5 yıl önce kurulan ve kendisine 'en aktif en marka' öğrenci kulübü diyen Marmara Vizyon tarafından. Söz konusu sempozyumun başlığı: Bilim, Türler Arası Evrimi Neden Kabul Etmiyor?
'Türler arası evrim' diye bir şey olmadığı için ben ilk etapta bu başlığı normal karşıladım. Yani türler aralarında evrilmediğinden bilimin bunu niye kabul etmediğini bir cümleyle anlatacaklar, dağılacaklar sandım. Ve fakat, iki gün sürüyor bu sempozyum, ne ki bir cümle? Konuşmacılar kim diye, aldı beni bir merak. Bakın, işte buralar maceranın heyecanlı kısımları!

Prof. Adem Tatlı: En son bir konferansta "Evrim teorisi, bilimsel kıstaslar taşımayan, laboratuvarda denenemeyen, çoğunlukla metafiziğe dayalı görüşleri bünyesinde barındıran felsefi bir düşünce tarzıdır" demiştir.
Prof. Turan Güven: Uzmanlık alanı elektron mikroskop, evrim konusunu 'hobi' olarak inceliyor. Bir makalesinden örnek: "Evrim teorisi, ateist ve din karşıtlarının bilimsel bir kılıfla insanlara sundukları bir safsatanın adıdır."
Prof. Eşref Edip Keha: Bir makalesinden... "Fizik ve kimya derslerinde sık sık, 'Var olan şey yok, yok olan da var edilemez' denir. Ancak Allah (c.c.) bu hükmün dışındadır."
Prof. İsmail Kocaçalışkan: Bir kuple de buradan: "Evrim görüşü de tek bir görüş değil. Bazıları insanların maymundan geldiğini iddia ediyor, bazı görüşler kurttan geldiğini, bazıları ayıdan geldiğini iddia ediyor. Yani çok çeşitli görüşler var. Madem ki bu bir teoridir, ispatlanmış bir şey değildir."
Bunlar işin heyecanı, tadı, neşesiydi, şimdi biraz gözyaşı... Boğaziçi Üniversitesi Genetik ve Biyoloji Bölümü'nden Prof. Aslı Tolun, özetle "Böyle bir sempoz-yum düzenlenmesine akademik özgürlük denmez çünkü evrim konusunda bilim adamları arasında görüş ayrılığı yoktur" diyen bir mail atmış Marmara Üniversitesi Rektörlüğü'ne. Gelen cevap: "Marmara Üniversitesi bilimsel özgürlüğe sonuna kadar inanmaktadır. Sempozyum programında yer alan bilim insanlarının görüşlerinin en az karşıt bir bilimsel savı öne süren bilim insanlarınınki kadar değerli olduğuna inanırız." Bari bunu deme. Öğrenciler düzenliyor işte, filan de. Bilimsel olduğunu savunma bari. Neyse!
Şimdi gelelim asıl soruya: Üniversitede Yaradılışçılık tartışılır mı? Elbette.
Örneğin Kaliforniya Üniversitesi'nde Evrim ve Yaradılışçılık diye bir felsefe dersi de var. Birtakım özel Hıristiyan okullarında da böyle dersler mevcut.
Ya da.. Yine üniversitede, 1960'lar Amerikası'nda zirveye ulaşan anti-evrimciliğin 18. yüzyıldaki, Hıristiyanlık'taki kökenlerini, bu akımın ABD'de nasıl yaradılışçılığa dönüştüğünü tartışmak da son derece önemli ve gereklidir.
Evrimi anlatan bilim insanlarının karşısına, Yaradılışçılık'ı savunan insanları da çıkarırsınız. Bu tartışmanın yerlerinden biri yine üniversite olabilir.

Amma.. Başlığına ve katılımcılarına bakıldığında bilimsel verilerden uzak, hatta onlarla neredeyse dalga geçen bir sempozyuma üniversitede yer var mı?
Üniversiteler Konseyi ve ODTÜ öğretim görevlileri “Hayır yok, iptal edilmelidir” diyor geçen haftadan beri.

Öğretim üyelerinin endişesini anlıyorum ama üniversite çağına gelmiş beyinlerin de uçaklara “Uzaylılar geldi” diye terlik fırlatacak seviyede olmadığına güvenmek zorundayız. O nedenle “Evrim, Darwin uyduruktur” diyenler de Yaradılış’ı evrenin anahtarı olarak sunmak isteyenler de toplaşıp konuşabilir. Endişem şudur: Kırmızı çizgilerin her gün daha çok üstümüze geldiği bu günlerde evrimin marjinalleşmesi, saçmalığın normalleşmesi. İfade özgürlüğü kapsamında saçmalayanların bir gün, o saçmalıklarla dalga geçenlere aynı özgürlüğü tanımamaları.

EVRİM TEORİSİNE KARŞI BİR ÜNİVERSİT

09.05.2012-Mehveş Evin-milliyet

İnsanlar, istediğine inanır, istediğine inanmaz... Ancak bilim dünyası için evrim teorisini reddetmek, yerçekimi kanununu reddetmekten farksız. Bu yüzden evrim karşıtı sempozyum düzenleyen Marmara Üniversitesi, bilimin dışındadır.

Evrim teorisi ezel ebed bu ülkede tartışılır. Bazıları, dini gerekçelerle evrim teorisini reddederken, bazıları hayatlarının bir numaralı meselesi haline getirdi. Öyle ki, bu ülkede evrim teorisini destekleyen, anlatan internet siteleri bile çeşitli bahanelerle kapatıldı.

Şahsen kimin evrim teorisine inandığı, kimin inanmadığı beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Tabii bu kişi benim doktorum veya referans aldığım bir bilim insanı olmadığı sürece! İsteyen, istediği kadar evrimi tartışabilir. Bu konuda ahkâm kesenlerin, Darwin ya da ondan sonra gelen yüzlerce bilim insanının yaptığı binlerce gözlemi değerlendirecek kapasitede olmadığı sürece görüşlerinin bir değeri yok.

Ancak bir üniversitenin, 21’inci yüzyılda evrim teorisini çürütme gayesiyle sempozyum düzenlemesi tek kelimeyle gülünç. Evet, yanlış duymadınız!

Marmara Üniversitesi, 16-17 Mayıs tarihlerinde ‘Bilim Türler Arası Evrimi Neden Kabul Etmiyor?’ başlıklı bir sempozyum yapacağını ilan etti. Dikkat ederseniz başlığı ‘Evrim tartışması’ ya da ‘Din, türler arası evrimi neden kabul etmiyor?’ falan değil. Yekten, bilimin evrimi reddettiğini iddia ediyor! Anlayacağınız, başlığı bile yalan...

Bilimsel özgürlükmüş!

Üniversite Konseyleri Derneği, dün konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan bu etkinliğin bilimsellik savlarıyla düzenlenmesinin, bunun bir üniversitede yapılarak meşruiyet kazanma çabasının bir sahtekârlık olduğunu birçok bilim insanı dile getiriyor.

Dernek, Marmara Üniversitesi yönetiminin bugüne kadar aldığı tavrı da eleştiriyor. M.Ü. Rektörü Prof. Dr. Zafer Gül derneğin bu konuyla ilgili randevu taleplerini yanıtsız bırakmış. Bilim insanlarının bireysel kaygı ve eleştirileriyse rektörlük tarafından ‘bilimsel özgürlük’,

‘öğrenci faaliyetlerini destekleme’ ve ‘yaratılış görüşünün de bilimsel bir sav olduğu’ argümanlarıyla yanıtlanmış.

Bilemiyorum hangi dünyada yaşıyorlar ama yaratılış görüşü -ilahiyat bölümleri hariç- dünyanın hiçbir üniversitesinde bilimsel kabul görmedi.

Konunun çarpıtılma şekli ayrıca düşündürücü... ‘Bilimde özgürlük’ diyerek bilim dışı konuları üniversiteye taşıma çabası, özgürlük değildir. Bu mantığı savunanlar, bir bilim insanının camiye gidip evrim teorisi hakkında vaaz vermesi de özgürlük çerçevesinde değerlendirsin de görelim!

İmza kampanyası

Kendini inkar edenlere, unutanlara hatırlatalım: Üniversiteler, bilimsel bilginin üretildiği kurumlardır. Bilimsel bilgi inançla değil, bilimsel süreçlerle üretilir. Bir kişinin inanç sahibi olması bilim yapmasına engel değil. Ancak o kişi -eğer bilim yapmak istiyorsa- sahip olduğu inançların yönlendirmesine göre değil, bilimsel süreçlere dayanarak bilim yapmak zorundadır.

Bilim camiası, bilimsel süreçlerin dışında üretilen bilgileri, bilimsel bilgi olarak kabul etmez. Bilimsel süreçlerin dışında bilgi üretilmesi bilim etiği ilkelerine aykırıdır. Bu tür davranışlar, tüm dünya bilim camiasında uydurma, saptırma gerekçeleriyle bilimde sahtekârlık olarak nitelendirilir...

Marmara Üniversitesi’ndeki evrim karşıtı sempozyumun iptal edilmesi için bir de imza kampanyası yürütülüyor. Yüzlerce akademisyen, hekim ve öğrencinin http://evrimkarsitisempozyumiptaledilsin.blogspot.com adresinde toplanan imzaları Marmara Üniversitesi’ne iletilecek.

Marmara Üniversitesi bilimle bağdaşmayan faaliyetleri desteklemekte ısrar edecekse, “üniversite” kimliğini gözden geçirmesi gerekecek.

Teori VE Bakteri

- Evrim teorisi, adı üzerinde ‘teori’dir diyenlere: Newton’ın yerçekimi teorisi de kendisi tarafından ‘teori’ olarak adlandırıldı. Bugün hem Darwin, hem de Newton’ın buluşları ‘bilimsel teori’dir. Bilimsel teori, bizim atıp tutmalarımıza benzemez, ciddi, kanıtlanmış, üzerinde binlerce gözlem yapılmış anlamına gelir.

- Charles Darwin’in türler hakkındaki orijinal yazısına yönelik eleştirilerle de evrim teorisi çürütülmeye çalışılıyor. Bunun da mantığı zayıf, zira Newton da ilk notlarında pek çok şeyi yanlış yazmıştı. Bu tür iddialar, teorinin kendisini çürütmeye yetmiyor.

- Evrim, bitkilerden hayvanlara ve tek hücreli organizmalarda, gözlemlerle kanıtlandı. Kaliforniya’daki Berkeley Üniversitesi’nin tıp sayfasında şu sözler yazılı: “Evrim teorisi, bakterilerin direnç kazanacağını anlatıyordu. Ancak evrim teorisi, aynı zamanda doktor ve hastalara antibiyotik direncini ertelemek için spesifik stratejiler de sunuyor. Bakterinin evrimini anlamak, onların evrimini kontrol etmek, faydalı antibiyotiklerin ömürlerini uzatmamıza yardımcı oluyor.”

BİR GRUP EVRİMCİ VE ADNAN OKTAR

Özdemir İnce-10 Ekim 2012-aydinlik

Geçenlerde hiç yapmadığım bir şey yaptım ve internette benimle ilgili "şeyler"e bakmaya başladım. Beni şaşırtan birçok şeyle karşılaştım. Ama en çok şaşırdığım Adnan Oktar'ın bir televizyonda ya da televizyonlarda benimle ilgili yaptığı özel programlar oldu. Ne zaman "Evrim"le ilgili bir yazı yazsam ya da bir yazımda Darwin adı geçse, birkaç kişi bir araya gelmişler, hakkımda ver yansın ediyorlar. "Özdemir Dede", "Özdemir Amca" gibi deyişlerle beni andıkları için, hiçbirine ciddi olarak bakmadım. Sadece baş kısımlarına birkaç saniye göz attım. Sonunda, bu insanların tamamının başkalarının düşüncelerine tahammülsüz ve saygısız kimseler olduklarını fark ettim.

Bu yazı dolayısıyla internete bir kez daha baktım: "Sn. Adnan Oktar'dan Özdemir İnce'ye cevaplar" yazdığınız zaman karşınıza onlarca kayıt çıkıyor. Kimi "Harun Yahya TV'de; kimi Youtube'de (www.youtube.com/watch?v).

Adnan Oktar ve ekibinin evrim karşıtı olacak kadar tahsil ve terbiyeleri var mı, onu da bilmiyorum. Eylül ayı ortalarında "Bir Grup Evrimci"den aşağıda okuyacağınız iletiyi aldım. Meğer Adnan Oktar özgür düşünceye katlanmazlığıyla, açtığı sindirme kampanyalarıyla milleti canından bezdirmiş. Bunun üzerine karar verdim, sizlere duyurmak amacıyla, söz konusu iletiyi bilgi ve ilginize sunuyorum:

Açılan dava

["Bu email'i geçmişte bu projeyle ilgili olarak yazıştığımız hemen hemen herkese gönderiyorum.

Uzun süredir yürüttüğümüz bu çalışmayı nihayet sonucuna ulaştırdık ve internette bir araya gelmiş "Bir Grup Evrimci" olarak Adnan Oktar'a dava açtık.

İlk dilekçelerimiz bugün itibariyle savcılığa sunulmuştur. Önümüzdeki günlerde grubumuzun üyesi olan farklı kişilerin şikayet dilekçeleri de savcılığa verilecektir.

Bu email'i ulaştırdığımız herkes, ya geçtiğimiz yıl içinde bu projeye aktif olarak katılmış, ya da kendilerine bu projeden bahsedilmiş kişilerdir.

Şu an itibariyle, biz "Bir Grup Evrimci" olarak basınla temaslarımıza başlıyor ve bu davayı basında ve internette mümkün olduğu kadar duyurmaya çalışıyoruz.

Bu maksatla pek çoğumuzun kullanacağı duyuru metni şu olacaktır:

Adnan Oktar Suç İşliyor

Şimdiye kadar wordpress domain'ini, ünlü biyolog Richard Dawkins'in web sayfasını, ateizm.org'u, yüzlerce başka blog ve web sayfalarını kapattıran, Richard Dawkins'in kendisini, kitabının yayıncısını, Ekşi Sözlük yazarlarını, karikatürist Bahadır Baruter'i, "Allah'ın Kızları" adlı romanı sebebiyle yazar Nedim Gürsel'i, "Tanrının Doğum Günü", Bin Yıllık Kuran Tefsiri: Levhi Mahfuz" ve "Peygamber Çocuklar" kitapları sebebiyle yazar

Burak Özdemir'i, "Ajanda 2010 İllallah"ın editörlerini ve Metis yayınevini, reformist islamcı yazar Edip Yüksel'i, Ateizm.org sayfasını ve daha nicelerini "halkın bir kesiminin dini duygularını incitmek"ten dava eden Adnan Oktar ve ekibi, kendilerine ait kitap ve web sayfalarında evrimcilere, materyalistlere, dinsizlere, ateistlere ve yahudilere ağıza alınmayacak hakaretler etmektedir.

Eleştiri ve ifade özgürlüğü sınırları içinde kalan pek çok yazarı ve web sayfasını ne derece hukuki olduğu meçhul olan şaibeli yollarla dava eden Adnan Oktar ve ekibi, fikirlerini beğenmedikleri ve katılmadıkları toplum içindeki pek çok kesimin dünya görüşünü, felsefi düşüncesi ve dini inancını kendi dava ettikleri ifadelerden kat kat ağır ifadeler kullanarak aşağılamakta, ve sözkonusu toplum kesimlerine sürekli hakaret etmektedir.

Bu durumu açıkça gözlemlemekte olan bir grup evrimci olarak, bu kişilerin kitap ve web sayfalarında bulduğumuz ve suç unsuru teşkil ettiğini düşündüğümüz pek çok ifadeyi şu blog sayfasında toplamış bulunmaktayız: http://adnanhocasucisliyor.blogspot.com/

Ayrıca, avukatımız yoluyla hukuki girişimde bulunarak sözkonusu kişiyi dava etmiş bulunmaktayız.

Bu davada maksadımız başkalarının ifade özgürlüğüne saldırmak değil, ortadaki bir çifte standardı gözler önüne sermektir. Bu noktanın altını çizmek istiyoruz.

Türk adaletinin bu kişinin hakettiği cezai yükümlülüğü tescil edeceğini umuyoruz.

Grup Evrimci bağlantı kurmak için:

bilimseldusunce2001@yahoo.com

drekinci@yahoo.com

dilaverkom@hotmail.com

Lütfen bu davadan basında, internette, çevrenizde, bahsedebileceğiniz her yerde bahsediniz.

Şu anda halka açık olan blog sayfamızı (http://adnanhocasucisliyor.blogspot.com/) incelemelerini ise lütfen herkese salık veriniz. "Bir Grup Evrimci" adına Gökhan Gülser]

Düşünce ve özgürlük

Bilgisayarı, daktilo niyetine kullanıyorum. İnternetle ilişkim ise çok alt düzeylerde. Blog ve web sayfaları nasıl kapattırılır bilmiyorum. Ancak bu türden ifade kanallarının, küfür ve hakaret olmadıkça, şiddet ve savaş destekçiliği yapmadıkça, her türlü düşünce için ifade ortamı olması gerektiğini düşünüyorum. Peki, o halde Adnan Oktar nasıl oluyor da şimdiye kadar biyolog Richard Dawkins'in web sayfasını, ateizm.org'u, yüzlerce başka blog ve web sayfalarını kapattırabiliyor ve yazarlara, yayınevlerine karşı yazdıkları ve yayınladıkları kitaplar yüzünden "halkın bir kesiminin dini duygularanı incitmek" iddiasıyla dava açabiliyor?

Beni kesip-biçtikleri televizyon programlarını hukukçular izlese, Adnan Oktar (Harun Yahya) aleyhine kim bilir kaç dava konusu çıkar? Ama benim özgürlük anlayışım yasalardan daha özgürlükçü...

Ayrıca halkın bir kesiminin dini duygularını incitmek demokratik ve laik bir ülkede ne anlama geliyor? Bu sorulara cevap alacağımızı umarak, "Bir grup evrimci"nin "Adnan Oktar" hakkında açtığı davanın sonuçlarını merakla bekliyorum.

AKP TARİKATI MEDRESELERİNDE BİLİM

19 Mayıs 2013- Özdemir İnce-aydinlik

2007 seçimlerinden önce nabız tutmak (!) için bir Orta Anadolu kentine gitmiştim. Nabız tutma seanslarından birinde, kentte acilen bir üniversite kurulmasını istediler. Komşu kentteki üniversiteye bağlı bir meslek yüksek okulu varmış ama rektörüyle, dekanıyla, şöyle tam takım üniversite istiyorlardı. İktisadi bakımdan önemliymiş. Öğrenciler gelecek, evler kiraya verilecek, alışveriş canlanacak...

İyi de bu öğrenciler hangi ortamda yaşayacaklardı? Doğru dürüst bir kütüphane yoktu kentte. Adama benzer bir kitapcı, kırtasiyeci bile yoktu. Kitapçı-Oyuncakçı karışımı iki dükkan vardı. Yabancı dilde kitap, gazete ve dergi satan bir yer yoktu. Kızlarla erkekler birlikte gezebilecek miydi?

Üniversitenin olduğu yerde sinema, tiyatro, opera, bale, konser salonu olmalıydı. Kahve, pastane, lokanta da yoktu. Sanki randevu evi sormuşum gibi yüzüme ters ters baktılar.

Dönüşte bunları gazetede yazdım. Ama Almanyalardan bile küfür yedim. Gül gibi memleketlerine iftira etmişim.

Söylemesi ayıp, üniversitenin de, üniversiteli kentin de ne anlama geldiğini biliyorum. Biraz da olsa Sorbonne'da bulundum. Heidelberg'i gördüm.

Dünyada üniversiteler bulundukları yeri etkilerler, Türkiye'de tam tersine, bulundukları yerden üniversiteler etkileniyor. Van'da ya da Kars'ta, Said Nursi seminerlerini kimler düzenliyor?

Kentte düzenlenen bir kongrede Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi Rektörü Prof.Dr.Hasan İbicioğlu, materyalizm "İnsan ekonomik hayvandır" dediği için modernizm ve materyalizme karşı çıkmış ve kendi öz değerlerimize sahip olmamızı tavsiye etmiş. (Sol, 04.05.13) Ama bilimsel öz değerlerimizin ne olduğu belli değil.

Yedi gün süren "Medrese Yalanları Üzerine" dizisinden sonra bu yazıyı yazmamın özel bir nedeni yok. Bir rastlantı, ama güzel bir rastlantı.

İslamcı, Cumhuriyet karşıtı üniversite öğretim elemanları adresi belli yuvalardan, adresi belli ekürilerden, adı-sanı belli hocaların yanında yetişmiş ve üniversiteye demir atmıştır. 1960'larda ocak Erzurum Üniversitesi idi. ABD'de Utah ve Princeton, İngiltere'de Exeter Üniversitesi. Bilimsel donanımın hiçbir önemi yoktur. Önemli olan bir kadronun en azından 40 yıl elde tutulması ve yeni gelecekler için sığınacak bir liman, tutunulacak bir el ve etek

Örneğin, Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş ve Prof. Sebahattin Zaim gibi hocalarının teşviki ve sağladıkları Milli Kültür Vakfı bursu ile 1976-1978 yıllarında Fehmi Koru ve Şükrü Karatepe ile birlikte İngiltere'ye gönderilen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Exeter Üniversitesi'nde iki yıl eğitim-öğretim görmüş.

Dönüşte Sebahattin Zaim'in daveti ile Sakarya Üniversitesi'nde görev almış.

Doktara tezi, "Türkiye ile İslam Ülkeleri Arasındaki Ekonomik İlişkilerin Gelişimi" başlığını taşıyor. Tez hocası ise Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş! Eski Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz da Abdullah Gül'ün bu üniversitedeki sınıf arkadaşı.

Nereden nereye?

4 Mayıs 2013 tarihli SOL gazetesinde "AKP'nin Şişirdiği Akademi Patladı" başlıklı yazıyı okuyunca aklıma böyle bir yazı yazmak geldi. Aslına bakarsanız konuyu yıllardır biliyordum. Ama adamlar işi iyice azıtmışlar kendi makalelerini yayınlamak için naylon bilim dergileri kurmuşlar.

İslamcı sağın Cumhuriyet üniversitelerini içerden yozlaştırmak dışında bir de kendi paralel üniversitelerini kurmak gibi bir projeleri vardı. Dağa taşa bakkal gibi teneke üniversitelerin açılmasının asıl ve gerçek amacı budur. Ülkeyi üniversiteyle boğmak ve sayı olarak kendilerine gerekli olan öğretim elemanlarını yetiştirmek. Kalitenin hiçbir önemi yoktur. Önemli olan, her alanda, her disiplinde yeterli sayıda doçent ve profesörün el altında bulundurulması.

SOL konuyu şöyle sunuyor: "Türkiye'de sayıları katlanan üniversite ve yeni tip akademisyenler. Yüzlerce niteliksiz makale üretmeye başlamıştır. Balon patlayınca, Türkiye, uluslararası bilim camiasına rezil oldu. Uluslar arası prestijli bilim dergilerini listeleyen kurum, çok sayıda yayın yapan Türkiye'den beş dergiyi listeden attı. AKP, çok sayıda üniversite ve yayın yapmakla övünüyordu."

Yayınlanan makalelerin iyi olması mümkün olmayan bilimsel kalitelerini bir yana bırakalım, bunları yayınlayan dergiler TÜBİTAK'tan milyonlarca lira destek alıyormuş.

Uyduruk makaleler, uyduruk dergiler, havaya uçan paralar ve bunlar sayesinde edinilen uyduruk akademik ünvanlar. Biliyorsunuz, bu gibiler için ben "Doçentçi" ve "Profesörcü" ünvanları kullanıyorum.

AKP tarikatı için kalitenin değil sayının önemi var. Hedef karşı devrimci bir akademik kadro kurmak ve bilim alanına yıllarca egemen olmak. Bunun için her şey mübah: İntihal utanılacak bir kusur değil. İntihal yapmak bakan olmaya engel değil. Belki daha iyi.

Köy Enstitülerinin göçertilmesi ve yerine İmam-Hatiplerin ikâme edilmesi arasında diyalektik ilişki kuramayanlar 1950'den sonra Türkiye'nin başına gelenleri kesinlikle anlayamazlar. Köy Enstitüleri, özgür ve bağımsız, çağdaş bir birey yaratmayı amaçlıyordu. İmam-hatipler, tam tersine biat eden, bağımlı, güdülebilir ve birey olmayan bir "kişi" yaratmayı amaçladı ve yarattı.

1933'te yapılan Üniversite reformu çağının çağdaşı, meslek sahibi, fikri ve vicdanı hür, cumhuriyetçi ve demokrat bireyler yetiştirmeyi amaçlamıştı.

Türkiye'de 2012 itibariyle 173 üniversite varmış. Bunlardan 107'si devlet üniversitesi, 66'ü vakıf üniversitesi, 7 tanesi de vakıf meslek yüksekokulu imiş.

Ama çoğu Osmanlı'nın medreselerinden beter durumda; epeycesi tarikatların denetiminde. Cumhuriyet üniversitesi olmaktan fersah fersah uzak!

Köy Enstitüleri kapatılmasaydı, AKP gibi bir tarikat partisi asla iktidara gelemezdi!

AKP TARİKATI SALTANATINDA AKADEMİK KARİYER

23 Eylül 2013- Özdemir İnce-aydinlik

20 Mayıs 2013 günü yayımlanan "AKP Medreselerinde Bilim" başlıklı yazım yayınlandıktan sonra, bir emekli öğretim üyesi okurdan bir mesaj almıştım. "Yazınıza ben de küçük bir ilave yapmak istiyorum" diyordu. Bu yazının ana gövdesini bu ek oluşturuyor.

Bu yazı yayımlandıktan sonra, bu konuda birçok mesaj alacağımı biliyorum. O zaman daha ayrıntılı bir yazı yazarım artık.

Eski öğretim üyesinin mektubu

"Sayın Özdemir İnce;

Yazılarınızı dikkatle okuyorum. Okuyorum, bilgileniyorum, yararlanıyorum. Teşekkür ederim.

20 Mayıs tarihli yazınızı okudum ve küçük bir ilave yapmak istiyorum.

Fethullah grubu elemanlarının (Bilim adamları??) diğer bir başarılı oldukları nokta da İMECE usulü bilimsel yayınlardır. Nasıl oluyor: Üniversitede bir veya birden fazla profesör sistemdedir ve bunlar yaptıkları çalışmalara civardaki devlet hastaneleri veya ismi var kendisi yok kurumlarda çalışan doktorların isimlerini yazarak, onları bilimsel yayın (!) sahibi yapıyorlar.

Sonra ayarladıkları (YÖK?) bilimsel jürilerle doçent, profesör yapıyorlar. Geçtiğimiz aylarda bir devlet hastanesinde çalışan bir doçent 140 yayınla Hacettepe Üniversitesi'ne müracaat ediyor. Üniversitelerde dahi bu kadar yayın yapılması hayalden ötedir. Boğazına kadar hasta ile boğuşan devlet hastanesinden böyle yayınlar nasıl çıkabiliyor?

Jüriler de bir âlem? Jüri açıklanmış; içlerinde köklü üniversitelerden kimsecikler yok; Van, Urfa, Diyarbakır derken Jüri isteğe göre ayarlanmış."

Emekli öğretim üyesine ileti yazıp, biraz daha açıklama yapmasını istedim. Açıklamasını okuyalım:

Sayın İnce,

Cemaat, üniversitelerden bazı öğretim üyelerini devşirmiş (profesör, doçent) durumda, hatta bunlardan bazıları büyük üniversitelere rektör yapılmış. Örneğin Hacettepe rektörü gibi. Hacettepe rektörünün ilk icraatlarından biri de bildiğiniz gibi Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanının kızını, kaide ve kuralları hiçe sayarak özel bir üniversiteden Hacettepe Tıp Fakültesi'ne alması olmuştur. Göreve başlar başlamaz yaptığı ilk iş kurumların başındaki görevlileri, otoparktaki güvenlikçilere kadar, değiştirmek olmuştur. Ondan sonra en büyük icraat dışarıdan öğretim üyesi atamalarına gelmiştir. Herhangi bir anabilim dalından kadro isteği olmadan, günlerden bir gün, bir öğretim üyesi ataması yapılıyor. (Örnek Üroloji, Gastroenteroloji, KBB anabilim dalları). Bu gidişle büyük üniversitelerin içine edecekler haberiniz olsun!!

Bu devşirilmiş öğretim üyeleri, devlet hastanelerindeki uzman doktorların isimlerini kendi yaptıkları yayınlara koyarak, onları bilimsel yayın sahibi yapıyorlar. Devlet hastanelerinde çalışan doktorların bilimsel yayın yapma olanakları, hasta yükleri ve idari sorumlulukları nedeniyle oldukça azdır.

Gelelim bunların doçent yapılması prosedürüne; YÖK bunların elinde biliyorsunuz. Buradan kendilerine yakın kişileri jüri üyesi olarak belirleyip, istediklerini kolayca öğretim üyesi yapıyorlar.

Son zamanlarda Jüri üyelerinin, kenarda köşede kurulmuş olan üniversitelerden seçilmesi herkes tarafından bilinmektedir.

Bu konuları, kendinize dost bildiğiniz yakın öğretim üyelerinden doğrulatabilirsiniz. Üniversiteler dışından doçent olanların dosyaları ciddi bir gözle incelendiğinde bunlar ortaya dökülebilir fakat bu iktidarla bunları yapmak mümkün değil."

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çelik'in kızıyla ilgili haberi hatırlıyordum. İnternette, 2 Temmuz 2013 tarihli Hürriyet'te buldum. Haber şöyle:

"Hacettepe Tıp Fakültesi mezunları geçen hafta yapılan törenle diplomalarını aldılar. Mezun olanlar arasında Çalışma Bakanı Çelik'in kızı Zeynep Çelik de vardı. Bakan Çelik'in katılmadığı mezuniyet töreninde diplomaların verilmesi sırasında bir öğrenci kürsüye gelerek, 'İlk 10 bine girememiş bakan kızını bu salonda oturttular' dedi. Bunun üzerine kürsüye çıkan Rektör Murat Tuncer, 'Ben sizden daha olgun davranmanızı beklerdim' deyince bazı öğrenciler ve veliler tarafından alkışlarla protesto edildi.

CHP soru önergesi vermişti

Çelik'in, Özel Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okurken, Hacettepe Tıp Fakültesi'ne yatay geçiş yapması kamuoyunda tepkiye neden olması sonrası CHP'nin eski Grup Başkanvekili Emine Ülker Tarhan, konuyu Ekim ayında Meclis'e taşımıştı.

Tarhan verdiği yazılı soru önergesinde Hacettepe İngilizce Tıp'ın üniversite sınavında ancak ilk bine girmiş öğrencilerin tercih ettiği bir bölüm olduğunu anımsatarak, 'Bölüme yatay geçiş de aynı oranda zordur. Geçiş koşullarını YÖK belirlemektedir ve koşullar konusunda ilgili üniversitenin yetkili kurullarında karar almak gerekmektedir. İddiaya göre Zeynep Çelik isimli öğrenci gerekli koşulları taşımamasına karşın Rektör Murat Tuncer'den çözüm bulması konusunda rica edilmiş ve gereği yapılmıştır. Buna göre öğrencinin belli bir süre içinde ve

bizzat başvuruda bulunması gerekmesine rağmen sürenin bitmesinden 1 hafta sonra rektör Üniversite Senatosunu 24 Ağustos'ta acil toplantıya çağırmış, rutin olarak Çarşamba günü yapılması gereken toplantı başka bir gün yapılmış ve yatay geçiş koşulları değiştirilmiştir. Üstelik toplantıların kameraya alınması gerekirken bu kez alınmamış ve sonuçta tam bir gayretkeşlikle daha önce yatay geçiş başvurusu reddedilen Zeynep Çelik'in yatay geçiş yapması sağlanmıştır' iddialarını dile getirdi. Bu iddialar çerçevesinde yönelttiği 8 sorunun yanıtlanmasını istedi."

'İdealist doktor adayı'

Bakan Çelik, Tarhan'ın soru önergesine 22 Kasım 2012 tarihinde cevap vermiş: Yapılan işler tamamen yasalara uygunmuş.

"SORGULAMAYA AÇIK BİREYLER YETİŞMELİ" AMA NASIL?

18 Eylül 2013- Özdemir İnce-aydinlik

Aşağıdaki gazete haberini birlikte okuyalım:

"Cumhurbaşkanı Abdullah Gül yeni eğitim öğretim yılı için mesaj yayımladı.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, "Eğitime yatırım ülkenin parlak geleceğine yatırımdır. Eğitime gönül vermiş vatandaşlarımızın da desteğiyle, eğitim alanında ülkemizde son yıllarda sevindirici gelişmeler meydana gelmekte, çalışmalar devlet-vatandaş işbirliğiyle bir seferberliğe dönüşmektedir" dedi.

Cumhurbaşkanı Gül, 2013-2014 eğitim-öğretim yılının başlaması dolayısıyla yayımladığı mesajında, eğitim-öğretim yılına başlarken, geleceğin teminatı çocukların, onlara en iyi imkânları sağlamaya çalışan ailelerin ve büyük fedakârlıklarla, yurdun her köşesinde hizmet veren öğretmenlerin heyecanını ve coşkusunu yürekten paylaştığını belirterek, "Okulöncesinden üniversiteye eğitimin her adımında, çocuklarımızın ve gençlerimizin çağın gereklerine uygun şekilde yetiştirilebilmesi, teknolojik yeniliklerin onlar için ulaşılabilir olması ve hepsinin aynı şartlarda eğitim imkânlarından yararlanabilmesi için çalışıyoruz. Amacımız, hayat boyu eğitimi benimseyen, modern dünyada söz sahibi olabilen, eğitiminden aldığı güçle yoğun rekabet ortamının şartlarına uyum sağlayabilen bireyler yetiştirebilmektir" ifadesini kullandı. Nitelikli insan gücünün artmasının, bilgiyi üreten ve paylaşan nesiller yetiştirilmesinin, çocukların ve gençlerin yetenekleri doğrultusunda yönlendirilebilmelerinin, ülkenin başarısı, gelişmesi ve ilerlemesi için büyük önem taşıdığına dikkat çeken Cumhurbaşkanı Gül şöyle devam etti:

"Kuşkusuz bu süreçte, çocuklarımız ve gençlerimizin ruhsal ve fiziksel sağlıklarının ön planda tutulduğu, araştırmaya, sorgulamaya açık, ezbercilikten uzak, insanlara ve farklı düşüncelere saygılı, demokrasiye inanan, hoşgörülü ve ahlaklı bireyler yetiştirmeye yönelik bir eğitim anlayışı benimsenmelidir. Eğitime yatırım, ülkenin parlak geleceğine yatırımdır. Eğitime gönül vermiş vatandaşlarımızın da desteğiyle, eğitim alanında ülkemizde son yıllarda sevindirici gelişmeler meydana gelmekte, çalışmalar devlet-vatandaş işbirliğiyle bir seferberliğe dönüşmektedir.

Bu vesileyle, eğitimin her kademesinde, Türkiye'nin geleceğini emanet ettiğimiz, sevgi, sabır ve özveriyle görevlerini yerine getiren öğretmenlerimize de bir kez daha şükranlarımı sunuyorum."](Milliyet, 16.09.13)

Cumhurbaşkanı Gül'ün ezberlenmiş mesajını okudunuz. Cumhurbaşkanı, sanki AKP tarikatı hükümetinin yönettiği, Gülen tarikatının iktidara ortak olduğu Türkiye'nin değil de Finlandiya'nın cumhurbaşkanı! Cumhurbaşkanı vatandaşlarıyla dalga geçiyor sanki. Cümlelerini tekrar okuyalım:

1. "Okulöncesinden üniversiteye eğitimin her adımında, çocuklarımızın ve gençlerimizin çağın gereklerine uygun şekilde yetiştirilebilmesi, teknolojik yeniliklerin onlar için ulaşılabilir olması ve hepsinin aynı şartlarda eğitim imkânlarından yararlanabilmesi için çalışıyoruz."

- Bu cümlenin neresi doğru Allahaşkına? Türkiye Cumhuriyeti, 3 Mart 1925 tarih ve 430 sayılı Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu (Öğretim Birliği Yasası) çıkartmış, medreseleri kapatmış, bütün okul türlerini laik okullar çatısı altında birleştirmiş; din hizmetlerinde görevlendirilmek üzere İmam-Hatip Okulları'nı açmıştı.

Cumhuriyet'in eğitim-öğretim ilkeleri daha o zamanlar şöyle saptanmıştı:

1. Eğitim ve öğretim ulusal olmalıdır.

- AKP'nin iktidara gelmesinden bu yana, Cumhuriyet'in eğitim ve öğretiminin ulusal niteliğini kemirerek yok eden yasaların tamamını Cumhurbaşkanı onaylamıştır.

2. Eğitim ve öğretim bilimsel olmalıdır.

- AKP tarikatı hükümeti, okullarda Darwin'in Evrim Yasası'nı yasaklamış ve yerine Adnan Hoca'nın "Yaradılış" iddiaları ile dinsel dogmaları getirmiş ama bunlara karşı Cumhurbaşkanı'nın gıkı çıkmamıştır.

3. Eğitim ve öğretim laik olmalıdır.

- 1950'den sonra en sağcı hükümetlerin bile dokunmaya cesaret edemediği laiklik ilkesi AKP tarikatı iktidarı tarafından tarumar edilmiş ama bu yıkıma karşı Cumhurbaşkanı parmağını oynatmamıştır. Hükümetin anayasa ve yasalara aykırı, Yüce Divanlık bir uygulaması olan eğitim ve öğretimin imam-hatipleştirme uygulamasına yol açan 4+4+4 yasasını anında onaylamıştır.

Cumhuriyet'in bütün okulları 3 Mart 1925 öncesine göre yeniden örgütlenmiş; din dersleri en önemli ders, din dersi öğretmenleri en önemli öğretmen ve AKP'nin parti komiseri haline getirilmiş ama Cumhurbaşkanı bu feci oluşumu görmezden gelmiştir.

4. Eğitim ve öğretim karma olmalıdır.

- İlk ve ortaöğretim okullarında karma eğitim-öğretime son verme girişimleri olmakta, bazı okul müdürleri kız ve erkek öğrencilerin aynı merdivenden inip çıkmalarını ahlaka aykırı görmektedir. Ama bu türden yobazlıklara karşı Cumhurbaşkanı herhangi bir uyarıda bulunmamaktadır.

5. Eğitim ve öğretim uygulamalı olmalıdır.

- Mevcut hükümet, Cumhuriyet'in sadece bu ilkesini uygulamakta ve okullarda (sözde isteğe bağlı olarak) mescitler açmaktadır. Cumhurbaşkanı, bu konuda da anayasal görevini yapmamaktadır.

Başta İslam olmak üzere tek tanrılı dinlerin şeriatlarının özgür düşünceyi betonlaştırdığı artık bilinen bir gerçek. "Dindar nesil projesi" doğrultusunda, geçen yıl 758 olan imam-hatip okulu sayısının bu yıl 1319'a çıkartıldığı da gerçek. Milli Eğitim Bakanı olan zatın okulların açıldığı gün, bir okulda, Hizbi İslami lideri Hikmetyar'ı ve cihadı öven şiirler içeren kitaplar dağıttığı bir başka gerçek.

Böyle bir durumda, "Sorgulamaya açık bireyler yetişmeli!" demek, cumhurla alay etmekten başka ne olabilir?

"AKILLI TASARIM OLSAYDI AKILLI TASARIMCILAR OLMAYACAKTI"

Ali Demirsoy-24 Eylül 2012 Pazartesı-garajimdakiejder.blogspot.com/

Prof. Dr. Ali Demirsoy'dan uzun ama bir o kadar da sonuna kadar okunmayı hak eden muhteşem bir makale. (Demirsoy'un diğer ilgi çekici makalelerini paylaşmaya devam edeceğim.) Bu yazıyla Demirsoy'un Türkiye'nin Richard Dawkins'i olma potansiyeli olduğuna ikna oldum. Görüşleri en az Dawkins'inki kadar çarpıcı, yerinde ve mantıklı. Tabii, Demirsoy'un söylemleri ne yazık ki Dawkins'in eserleri/sözleri/videoları vs. kadar popülerlik kazanmış değil, o yüzden onun değerli görüşlerini aktarmakta ve paylaşmakta yarar var kanısındayım.

Evrim öğretisi bilimsel düşünceyi tetikler; akıllı tasarım köreltir

Bir anlamda dünya tamamlanmamış bir tasarım olduğu için evrim sürmektedir. Eğer her şey mükemmel tasarlanmış olsaydı, evrimleşmeye gerek duyulmayacaktı. Halbuki canlı daha iyi daha etkili daha uyumlu yapıyı kazanabilmek için 3.8 milyar yıldır daha yetkin olmayı aramaktadır, yani evrimleşme çabası içerisindedir. Bir zamanlar denizanalarının daha sonra balıkları daha sonra kurbağagillerin daha sonra sürüngenlerin daha sonra kuş ve memelilerin ortaya çıkışı bu tasarımı daha başarılı hale getirmedir. Tanrısal bir tasarımda ilk olarak basitini yapma, daha sonra kullana kullana daha etkilisini geliştirme gibi bir mantık olamaz. Bir taraftan Tanrının her şeye kadir olduğuna ve deneme yanılma yöntemiyle doğruyu bulma gibi bir savurganlığa gerek duymayacağına inanma, diğer taraftan da zaman içinde organizasyon bakımından gittikçe daha gelişmiş canlıların dünyada sırasıyla yer aldığını, organizasyon bakımından ilkel olanların zamanla ortadan kalkıp yerini daha gelişmiş organizmalar bıraktığını gözleyip de evrim fikrine inanmama, ancak akıllı tasarımcılara yakışır.

Ancak inanma ya da inanmama sadece basit bir kabul meselesi değildir. Doğanın bazı şeyleri eksik bıraktığının farkına varma, onu daha mükemmel hale getirme dürtüsü yaratıyor; o da bilimsel merak ve araştırmaları geliştiriyor ve bu duyguyla beslenen toplumlar yaratıcı oluyor; sonuçta da egemen oluyor. Tutucu toplumların tarihe damgasını vuramamasının kökünde bu tutuculuk yatıyor. Batının sömürgeci tutumunun sürebilmesi için de yaratılış ve akıllı tasarım yaklaşımının uygun şekilde bu ülkelere ihracı gerekiyor.

Hemşerim ve yakın dostum olan ressam Prof. Dr. Zafer Gençaydın, bir gün bana biliyor musun Ali, Ortaçağda doğması ve Ortaçağ mantığında yaşaması gereken birçok insan, herhalde yanlış bir planlamadan dolayı ne yazık ki zamanımızda doğmuştur; doğmakla da kalmamış bir kısmı üniversitelerde hoca olmuşlar, dedi.

Daha önce değindiğimiz gibi, evrim gelecek için plan kurmaz, tasarım yapmaz; o anda elde bulunan nesneleri ya da özellikleri yine o anda gereksinme duyulan şekilde seçmeye kalkışır. Bu nedenle de evrim her zaman mükemmeli bulamaz. İşte bu nedenle dünyada bu güne kadar yaşamış canlıların %96'sı yeni değişimlere çözüm yolu bulamadığı ya da daha önce başarılı bir şekilde geliştirdiği özellikleri ile devam edemediği için yaşam sahnesinden silinmiş, yerlerini daha başarılı olanlara bırakmışlardır. Burada dogmatikler ile evrimciler arasında düşünce bakımından çok derin bir fark vardır. Dogmatikler, bu cümleden dinciler, akıllı tasarımcılar ve benzerleri görüşte olanlar başarılının (güçlünün) tanımını farklı anlarlar. Bu nedenle de doğanın işletim sistemini bir türlü anlayamazlar. Hatta bir televizyon tartışmasında, bir biyoloji profesörü (o günlerde Biyologlar Derneğinin de başkanıydı), bana dönerek hoca hoca, ne diyorsun, bir bakteri bir filden daha güçlü mü ki daha başarılı diyorsun. Dogmatiklerin güçten kastı, kas gücü ile sınırlıdır. Esasında bu görüşleri sonlarını da hazırlamaktadır. Çünkü gücü, sosyal yaşamda silah, anarşi, terörizm, para ve kaba kuvvet olarak bilirler. Hâlbuki bir evrimci, kas ve kemik gücüne dayanmayan bilgi ve becerinin daha üstün olduğunu gözlemleri ile öğrenmiştir. Bir virüsün bir fili yok edeceğini bilir. Çünkü evrimsel seçilimde kaba güç değil (bu güç ancak aynı türün bireyleri arasında daha sağlıklıyı –erkek kavgaları gibi- seçme için kullanılan evrimsel bir yöntemdir), çevrenin koşullarını en iyi kullanan, kalıtsal materyalini gelecek kuşaklara en hızlı ve en çok aktaran (çoğalan) ve başka bir türü kullandığı ince yöntemlerle alt edenler ayakta kalır; yapamayanlar elenir.

Akılsız tasarımın en akıllıca yönü, akılsız olmasıdır. Hiçbir zaman tasarlayarak bir şey oluşturmaz. Tek amacı vardır: Olabildiğince çok çeşit üretmek. Bunun için israftan kaçmaz, daha doğrusu onu israf olarak görmez. Bu nedenle bir balık özelliği birbirinden farklı bir milyon yumurta bırakır. Bir tanesinin ortama uyum yapması başarıdır. O seçmeyi doğaya bırakır; bu nedenle doğal seçilim diyoruz. Üç beş bireyin yaşayabileceği bir ortama milyonlarca yumurtanın bırakılmasının başka ne anlamı olabilirdi? Bu nedenle kural olarak doğada yavrularını eksiksiz ya da kayıpsız büyüten hiçbir canlı yoktur diyebiliriz. O zaman bugünkü koşullarda neredeyse insanların doğurdukları çocukların hepsi yaşıyor diyebilirsiniz. Tam bir Akıllı Tasarımcı mantığı. İyi de o çocukları yaşatmak için doğada hiç olmayan ilaçları ve aletleri kullanarak onları başarabiliyorsunuz. Yani Akıllı tasarımcıların mantığıyla Tanrı tasarımına karşı gelerek, o tasarımın hatalarını ilaçlarla aletlerle düzelterek…

Tasarım hatasına yer yoktur. Doğa mükemmel bir mühendis değildir; varsayılan bir doğaüstü güç gibi her şeyi bilen, planlayabilen ve geleceği gören bir işletim sistemi de değildir. Var olanı kullanarak o günkü koşullara en iyi uyumu yapacakları seçen bir sistemdir. Bu nedenle doğanın işletim sisteminde keşke şöyle olsaydı özlemini dile getiremeyiz. Çünkü istek, ancak akıllı bir varlık tarafından yerine getirilir; akılsız olan bir yapı tarafından değil. Doğanın aklı yoktur; onun aklı evrimin işleyiş tarzı ve yöntemidir. Bu nedenle, ancak doğaüstü güçlere dua ederiz. Geçmişte doğal güçlere de (güneşe, aya, yıldıza, fırtınaya, ateşe ve yüzlercesine) dua ettik; yararını görmediğimiz için hemen hemen büyük bir kısmımız bu yakarmayı bıraktık; bu sefer sekiz cihetten
münezzeh (yani önde, arkada, sağda, solda, altta, üste, içte ve dışta bulunmayan) varlıklara yöneldik; dilerim bu sefer başarırız… Sesimizi ve yakarışlarımızı duyan olur…

Doğadaki bazı mekanizmaları anlayabilmek için evrim kavramı ve bilgisi kaçınılmazdır

(dogmatiklerin böyle bir bilgiye ihtiyaçları yoktur, olmayacaktır da) . Örneğin kendi kendinize sorabilirsiniz, niye bir balık bir milyon yumurta meydana getiriyor da ancak 3-5 tanesi erginliğe ulaşabiliyor. Bir insan doğal ortamda 10 çocuk doğuruyor da ancak 1-2 tanesi erginliğe ulaşabiliyor. Bu bir savurganlık, materyal, zaman ve imkân yitirilmesi değil midir? Akıllı tasarım en az malzeme ile en çok üretim yapmanın adıdır. Hâlbuki doğa bu bakımdan inanılmaz derecede savurgandır. İşte bunun neden böyle olması gerektiğini ancak evrim bilimi bize veriyor. Çünkü akıllı bir tasarımda, her şey önceden planlanır ve tasarlanır. Eğer Ay'a gidecekseniz ona göre bir uzay gemisi, Mars'a gidecekseniz ona göre "bir" uzay gemisi tasarlarsınız. Ne bir eksiği ne bir fazlası vardır ve bu yapılar akıllı tasarımlardır. Doğa bizim bildiğimiz akla sahip olmadığı için, sorunun altından kalkabilmek için (böyle bir ifade de doğru değildir; çünkü bu da bir aklı ifade eder; esasında öyle olduğu için bize akıllı gibi görünüyor) çeşit yaratma peşine düşmüştür. Bu nedenle bir canlı birbirinden özellikleri bakımından kademe kademe farklı olan çok sayıda döl üretme stratejisini geliştirmiştir. Bir milyon tohumdan biri ya da bir milyon yumurtadan sadece biri, daha önce hiç karşılaşılamayan bir ortamda başarılı özellikleri kombine etmiş ise, o ayakta kalır diğerleri elenir. Sadece insan için örnek verelim: Her çiftleşme sırasında 300 milyon sperm üretilir, kural olarak sadece biri döllenme işlevini yapar. Ancak bu spermlerin ve yumurtaların sayıca çokluğu aynı bir dişiden ve aynı bir erkekten özellikleri bakımından farklı 70 trilyon çocuğun meydana gelmesini sağlar. Bu incirde de böyledir, narda da böyledir, balıkta da öyledir. Bir önceki paragrafta verdiğimiz uzay gemisi örneğini buraya taşırsak, önceden amaçladığımız inilecek gök cismine göre gemi planlanmadığını, binlerce, milyonlarca gemi yapılıp uzaya gönderildiğini, bunlardan birinin ya da birkaçının bir rastlantı olarak bir gök cismine inmesi ve taşıdığı özellikleri açısından orada gelişebilecek durumda olması halinde, yeni bir uygarlığın, biyoloji açıdan yeni bir türün doğuşu gerçekleşir. Böyle bir çeşitlilik zorunluluktur; çünkü gelecekte neyle karşılaşacağını bilmeyen bir sistem, çıkış yolunu olasılıkları ve çeşidi artırma ile bulabilirdi. İşte doğanın bu savurganca görülen işletim sistemi, böyle bir nedenle korunmuştur. Ne kadar akıllı bir sistem olursa olsun, gelecekte ne olacağını tam kestiremez ve bu da yok olmayla sonlanabilir. Evrimcilerin düzensizlikler içindeki düzen dediği sistem; rastgele seçilim bu nedenle başarılı olmuştur. Bu, düşünemeyen bir sistem için mükemmel bir stratejidir. Akıllı tasarım olsaydı her ortama göre kalıtsal bir birleşim imal edilirdi. O zaman da niye bundan 600 milyon yıl önce balık, 500 milyon yıl önce sürüngen, 300 milyon yıl önce memeli, 50 milyon yıl önce insan dünyada bulunmuyordu diye sorarlar? Çünkü doğa rastgele, deneme-yanılma ile ancak bu kadarını başarabildi. Akıllı bir tasarım olmuş olsaydı, bu kadar zahmetli bir yolu aşmaya gerek olmayacaktı. Aksini doğada kanıtlayan tek bir örnek yoktur.

En çok sevilen ya da değerli şey özene bezene tasarlanır ve dikkatle imal edilir. İnsan Tanrı gözünde en değerli varlık olmasına karşın en çok defekti (bozukluğu) olan tür gibi görünüyor. Şimdilik insan soyunda adı konmuş 9.000 çeşit kalıtsal hastalığın olduğu bilinmektedir. Bir fabrika düşünün ki, herkesi kapsayacak bir tasarım hatasından değil (onu daha sonra ele alacağız), sadece kişilere özgü tasarım ve imalat hatasından dolayı 9.000 çeşit bozukluğu olan ürün imal ediyorsunuz ve buna da akıllı tasarım diyorsunuz. Ya akıllılığı bilmiyorsunuz ya da tasarım ne demektir onu bilmiyorsunuz. Sıkıştığınızda takdiri ilahi diyorsunuz. Bunlara kullanıldığı zaman ortaya çıkan "yaşlanmaya bağlı hastalıklar" dâhil değildir. Bu hastalıkların sayısı büyük bir olasılıkla yeni tanımlarla birlikte on binlerin üzerindedir. En ilginç olanı da hekimlerin büyük bir kısmının akıllı tasarıma sıcak bakmalarıdır. Bu, kendi mesleklerini bile tanımıyorlar anlamına gelir. Doktorluk, kalıtsal ya da sonradan ortaya çıkan bir eksikliğin giderildiği meslektir. Çoğunluk da tasarım hatalarının düzeltilmeye çalışıldığı bir meslektir. Akıllı bir tasarımı, oransal olarak bir anlamda çok daha zayıf akıllı sayılabilecek birileri düzeltiyor. Ancak bütün bunları görebilmek belirli bir sezinlemeyi, bilgiyi ve en önemlisi

sadece insana özgü olan yargılamayı gerektirir. İnsan doğası gereği ben merkezli (antroposentrik) olduğu için, her şeyi kendi çıkarı açısından değerlendirir. Ben yaşıyorsam ve özellikle de iyi yaşıyorsam, bu çok iyi kurulmuş tanrısal bir düzenin sonucunda olmaktadır. Ancak, henüz erginliğe ulaşmadan ölen kardeşlerim için böyle bir yargı geçerli değildir. Benim çocuklarımın eli yüzü düzgün ise, bu tanrısal akıllı bir tasarımın sonucudur; ancak komşunun bütün aileyi ömür boyu sıkıntıya sokan sakat doğmuş çocuğu "Tanrının benim halimden şükretmem için yapmış olduğu bir düzenlemedir". Tanrısal tasarımda acaba bencillik ve narsislik bir ön koşul mudur?

Pekâlâ, bu kadar insan neden doğanın mükemmel bir düzen içinde işlediğine inanıyor ve her şeyin mükemmel olduğuna inanıyor? İlk olarak insanı insan yapan empati yoksunluğundan. Çünkü aşkasının kusuru, eksikliği ve derdi onu ilgilendirmiyor. Bu kadar kusuru görmemezlikten geliyor. Ancak en önemlisi, normalin ve anormalin ne olduğunu tam bilmiyor, tanımlayamıyor. Örneğin diyor ki bak ne güzel yiyecekler verilmiş yememiz için. Şimdi ben soruyorum, ne verilseydi aynı şeyi söyleyecektiniz. Başkasını bilmiyorsun ki. Ne güzel renkleri görüyoruz diyorsunuz? Başka renkleri tanımıyorsunuz ki bu yargıya sarılıyorsunuz. Gördüğümüz renkler ışık bandının yüzde biri bile değil; akıllı bir tasarım olsaydı biz çok daha zengin renkleri görecektik. Ancak bir evrimci bizim sadece 3 rengi neden görebildiğimizi biliyor; bu nedenle daha fazlasını da talep etmiyor. Tanrısal bir tasarımda daha fazlasını talep edebilirdik. Ancak bir evrimci görme pigmentlerinin oluştuğu dönemde, güneş ışınlarının en yoğun mavi, yeşil, kırmızı bantlarda yeryüzüne ulaştığını bu nedenle böyle bir tasarımla yetindiğini biliyor. Eğer bu dönemde X, alfa, beta ışınlarıyla da karşılaşmış olsaydık, onları da tanıyacak sistemi geliştirebilirdik ve bugün çoğu ortamda ortaya çıkan radyasyonu önceden görebilirdik ya da onlara dayanıklı bir kalıtsal molekül geliştirebilirdik. Bu cümleden bir şeyi özellikle vurgulamak istiyorum: Her şeyi büyük bir tasarım olarak görenlerin, "bu da beklenen bir şeydir, şaşılacak nesi var ki" diyebilecekleri bir tasarımları var mıdır? Önünü ve arkasını, nedenini bilmediğiniz, nasıl oluştuğunu bilmediğiniz her şey, yani basitten karmaşıklığa doğru giden yolu yani evrimsel süreci tanımadığınız sürece, uca ulaşmış her şey sizin için mucizenin bir ürünü olarak görülecektir. Bu basit bir hesap makinesini bile anlayamayan birinin bilgisayarı anlamaya kalkışması kadar sığ bir yaklaşımdır. Akıllı tasarımcılar! Evrimde basitten karmaşıklığa giden yolu öğrenmediğiniz sürece sizin hiçbir şeyi anlama ve görme şansınız olamayacaktır. Ya öğrenin ya da yoldan çekilin. Eğer akıllı tasarımla yetinmeye kalkışsaydık ne uzaya gidebilirdik ne denizlerin dibine inebilirdik. Bizim tasarımımız, ancak dünyanın yüzeyinde ince bir katmanda yaşamaya izin veriyor. İnsanı değerli bir varlık olarak niteleyen yüce bir yaratıcı bizi evrensel bir karantinaya niye sokmuş dersiniz? Bütün bu ortamlarda yaşayabilecek bir donanım verebilirdi. Ancak insan bu dünyanın çocuğu olduğu için, evrimleşerek oluştuğu için ne bulduysa onunla yetinmiştir. Evrim geleceği tahmin edemez, göremez; ancak çeşidini artırarak olası bir uyumun gerçekleşmesini sağlayabilir. Bunu da her zaman başaramaz. Bazen de belirli bir dönem için başarır; ancak kazandırdığı özellikler değişen koşullar yüzünden o canlıyı çıkmaz sokağa sokarak ortadan kalkmasına neden olur.

Ancak, en önemli yargı ve yanılgı, yine akıllı tasarımcılardan elde edilebilir. Çünkü akıllı tasarımcıların hemen hepsi bütün bu sistemin mükemmel olduğunu savunur ve dayandıkları inançlar ise insanı evrenin efendisi olarak kabul eder ve onları "Eşrefi Mahlûk", yani mahlûkların efendisi olarak görür. Bu demektir ki, insan yapılabilinecek ve elde edilebilinecek her güzelliğe layıktır. Bu güzellikleri insandan esirgemek, eşrefi mahlûk dediğimiz varlığa kötülüktür. O zaman gelin sizinle bir biyolojik oyun oynayalım. İnsanı yeniden tasarlayalım. Sürekli kendini onarmayla ölümsüzlük olabilirdi; ancak o zaman dinsel öğretideki öbür dünya sorgulamasından kaçmak anlamına gelirdi ki, bu dinsel öğretilerin

belini kırar. Çünkü dayandıkları en önemli dayanak öbür dünyadaki görülecek hesabın cezası ve ödülüdür. Bu güzel tasarımı tutucuların hiçbiri kabul etmeyeceği için rafa kaldıralım.

Öyle bir tasarım yapalım ki, hem dini öğretiler zarar görmesin hem de herkesin işine yarasın. Bilindiği gibi zaman insan için en önemli değer olmuştur. Yapacağımız işi ne kadar hızlı ve doğru yaparsak o kadar başarılı olur, rahat ederiz. O zaman vücudumuza –bize inanılmaz katkılarda bulunacak- hiçbir zararı olmayacak yeni bir tasarım ekleyelim derim. Örneğin, doğada, en az 500 canlı türünde çok az enerji kullanarak (kullanılan enerjinin %99'u ışığa çevrilerek) ışık çıkarma mekanizması eşrefi mahlûk biz insanlara sorunsuz monte edilebilirdi. Keza doğada, örtülerle açılıp kapanabilen çok sayıda göz yapısı da bilinmektedir. O zaman bir insanın bir parmağının ucuna, açılıp kapanabilen, aynı zamanda bir ışık sistemiyle desteklenmiş, hatta büyültme ve küçültme yeteneği olan bir göz sistemi yerleştirilebilirdi. Bunun biyolojik olarak olmaması için hiçbir neden yoktur. Bugün sistemi yeniden tasarlama görevi en basit bilgisi olan bir biyologa verilse bile bunu rahatlıkla başarabilir. Böyle bir ek yapının insanoğluna kazandıracağı olanakları ve zamanı düşünebiliyor musunuz? Bir makineyi sökmeye gerek kalmadan inceleyebilirsiniz; bir doktor bu parmakla vücudun herhangi bir deliğinden girerek ışıklı ortamda dokuları ve yapıları inceleyebilir; bir mekâna girmeden anahtar deliğinden içeriyi inceleyebilirdiniz. Sayısız olanak kazandırır. İnsanoğlu bugününden çok daha rahat yaşardı, çok daha ilerlemiş olurdu. Nasıl oluyor da basit bir adam bu denli yararlı bir sistemi düşünebiliyor da, her şeyi bilen bir varlık, bu imkânları bizden esirgemiş oluyor? İnsan üzerinde buna benzer onlarca –yaşamı kolaylaştıran- düzeltme yapılabilir ve yeni tasarım monte edilebilir. Bence akıllı tasarımı savunanlar –onu bilgisiz, beceriksiz ve egoist duruma düşürerek- inandıkları Tanrıya hakaret etmiş oluyorlar. Kaş yapayım derken göz çıkarıyorlar. Eşrefi mahlûk ile sefil mahlûk arasındaki ince çizgiyi anlayamıyorlar. Bazen bu kadar kanıta karşın birilerinin hala akıllı tasarıma tutunmuş olmasını, doğrusu "yine de Tanrısal bir tasarım" olarak kabul etmeye mecbur kalıyorum; çünkü doğa bu kadar hasarlı düşünce sistemi olanları bu kadar uzun süre sahnede tutmazdı; tutamazdı; ancak doğaüstü bir gücün yardımı ile böyle bozuk bir sistem borusunu öttürmeye devam edebilirdi.

İsterseniz insanların keşke diye başladığı başka bir isteği irdeleyelim. Zaman zaman konuşmalar sırasında "keşke insanlar 1000 yıl yaşasaydı" deriz. Ancak neden yaşamadığımızı bir türlü yorumlamaya yanaşmayız. Çıkış yolu bulamayınca da "bu kadar uzun yaşasaydık dünya insandan geçilmezdi" diye bir de "güya" çevreyi koruyor tavrını takınırız. Hâlbuki o zaman da senede bir değil, hormonlarımız 100 yılda bir çocuk yapacak düzenleme yapabilirdi; dünyadaki düzen bozulmadan devam edebilirdi. Ya şimdi? Yaşadığımız birkaç on yılın yarısından çoğunu sürekli ölüm korkusu ile geçiriyoruz; yazık değil mi bize? Eşrefi Mahlûk olarak dünyaya indiği söylenen bu önemli türün, antropolojik açıdan ilk insani özellikler gösterdiği dönemlerde ortalama ömür uzunluğu en fazla 20, Taş Devrinde ortalama ömür uzunluğu 25, yazıyı bulduğu dönemde ortalama ömür uzunluğu 35, bu satırların yazarının doğduğu yıllarda (1945) yani penisilinin henüz bulunmadığı bulundu ise de yaygınlaşmadığı yıllarda doğduğu ülkede ortalama ömür uzunluğu 43 yıldı. Neyse ki inanılan Tanrı tasarımıyla yetinmeyen insanoğlu, kendi –ek- tasarımını geliştirerek ortalama ömür uzunluğunu kimi ülkelerde 80 yıla kadar çıkardı.Hücrelerimizin hepsi yenilenebilirdi; kök hücreler ile yenisi yapılabilirdi; bozulan organlarımız atılıp yenisi yerine konabilirdi. Bütün bunların biyolojik sistemde yapılmaması için hiçbir neden görülmüyor. Ama yapılamıyor. Üstelik her canlının belirli bir süre yaşayıp, o sürenin sonunda istese de istemese de ölmesi için sistemin içine ölüm genleri sokuşturulduğunu biliyoruz (apoptozis). Örneğin bir domates fidesine ne kadar iye bakarsanız bakın bir sezonun sonunda ölür. Bir tavuk en fazla 8-10 yıl yaşatılabilir; ancak benzer yapıya sahip bir kartal neredeyse 100 yıl yaşayabilir. Ölüm genleri neden canlıların

içine sokuldu? Bile bile öldürme cinayet sayılır. Bu kadar acımasız bir yapı canlılara neden reva görüldü derksiniz? Bunu sadece evrim öğretisinden geçmişler anlar; evrim karşıtları ise kafa yormamak için ona kader derler. Böylece dogmatiklere göre çekirgelerin, solucanların, birgünsineklerinin, kartalların ve tavukların kaderi çizilmiş olur. Evrimciler bunun evrimin bir gereği olduğunu ve bir canlının evrimleşebilmesi için muhakkak kendi kalıtsal bileşiminin ortadan kalkarak (böylece hem işgal etmiş olduğu yeri gelecek kuşaklar yararına boşaltmış olur hem de kendi kalıtsal bileşimini gen havuzuna sokmayarak gelecek kuşakların gen havuzunun sulandırılmasını önler), yeni kalıtsal kombinasyonlarla (bileşimlerle) donatılmış yumurta ve yavrularının doğal seçilime uğrayıp daha üstün kalıtsal bileşime sahip olanların seçilimi ve yeni türlere dönüşümü sağlanır. Böylece kısa yaşayan tavukgiller çeşit değiştirme şansını yakaladıkları için dünyaya egemen olurken, uzun yaşayan kartalgiller evrimleşme güçlerini oransal olarak azalttıkları için ortadan kalkma eğilimine neden girdiklerini de anlamış oluruz. Yani evrim kavramı, özünde, canlıların sadece belirli bir zaman aralığında yaşamasıyla da açıkça kanıtlanmış oluyor; tabii anlayanlar için…

Eğer kadercilikten kurtulup, doğanın işletim sistemini insanların da tümüyle anlayıp, taklit edebileceklerini ve daha iyisini geliştirebileceğini kitlelere inandırırsak, -yani akıllı tasarıma körü körüne saplanıp kalmazsak- birkaç yüz yıl sonra ölümsüzlüğü yakalamamız çok da zor olmayacaktır.

ABD'de geleneksel yaratılış düşüncesinin, 1987 yılında (Edwards-Aguillard davasında) Anayasa Mahkemesinin aldığı kararla devlet okullarında okutulması Anayasaya aykırı olduğu gerekçesiyle yasaklanmıştır. Bu dava sürecinde Nobel Ödülü kazanmış 72 bilim adamı, 17 eyalet bilim akademisi ve 7 bilimsel organizasyon yaratılışın dini dogmalardan ve inançlardan oluştuğunu ve bilimsel olmadığını belirten bir yazı yayınladılar.

Akıllı tasarım yaklaşımı ise, 1990'larda bir grup Amerikalı bilim adamınca ortaya atıldı. İlk büyük çıkış, Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin 'Darwin'in Karakutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı' kitabıyla oldu. Behe, “canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir karakutu olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise burada çok karmaşık bir tasarımın ortaya çıktığını anlattı. Buna göre, canlılardaki karmaşık sistemlerin doğal seçilimle ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması olanaksız, bu da hücrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını gösteriyor” demiştir.

Bugün karmaşık görünen her sistemin evrimsel yaklaşımda bir basit kökene indirilebildiğini görüyoruz. Zaten evrim öğretisi karmaşık sistemlerin zaman dilimi içerisinde basite nasıl indirilebileceğini araştıran bir alandır. Bugün bakterilerde flagellum olarak bilinen ve bir çeşit kamçı gibi hareket eden bir yapının dibinde ona hareket sağlayan, karakutu olarak adlandırılan ve karmaşık görünen sistemi anlamak istiyorsanız, bunun yolu inanmadan değil, yine bilimsel araştırmalardan geçer. Tapınak yapmak için yaptığınız bağışlardan ve ruhban sınıfa ayırdığınız kaynaklardan çok az bir kısmını bu merakınızı gidermek için ayırırsanız, bunun nasıl oluştuğunu da öğrenmiş olursunuz.Yaratılış ve akıllı tasarım konusunda diretme özellikle Amerika’nın gericileri ve sömürge zihniyetinde olanlarca sürdürülüyor. Bizimkiler farkında mı dersiniz? Mütedein (kendi halinde inanç sahipleri) olanlar ilk bakışta “Yaratılış ve Akıllı Tasarım Yaklaşımları”na geleneksel görüşlerine ters düşmediği için karşı çıkmıyorlar. Ancak, Amerika’nın bu kirli amaçlı zihniyeti, bizim gibi ülkelerde, özellikle satılmış kişilerce organize ediliyor ve yaygınlaştırılıyor. Bu konuda Türkiye’de yapılan ve karşılıksız dağıtılan yayınların bedelinin 21 milyon TL (21 trilyon YTL) olduğu belirtiliyor. Kaynağı? Bilinmiyor… Emniyet araştırıyor mu? Haşaaa… Halkı aydınlatmakla yükümlü basın

araştırıyor mu? Onlar aylarca birçok mahkemede yargıç olarak, başkan olarak çalışmış; sonunda da uzun yıllar Anayasa Mahkemesi başkanlığı yapmış, daha sonra da Cumhurbaşkanlığı yapmış, Ahmet Necdet Sezer'in taksitle ve kredi ile de olsa mütevazı de olsa nasıl bir ev aldığını araştırmanın peşindeler…

Akıllı tasarım akımı, tarihin en cani ve kanlı katilileriden biri olarak tanımlayabileceğimiz Amerika Başkanı Bush'un müntesip olduğu (bağlı olduğu) Kalvinist Kilisenin öncülüğünde başlatılmıştır ve akıllı tasarım zırvası bizzat Bush tarafından defalarca telaffuz edilmiştir. Kilise, akıllı tasarımın ve yaratılışın okullarda okutulması için defalarca yüksek mahkemeye başvurmuştur. Diyelim ki böyle bir yaklaşımı kendi inançlarını güçlendirmek açısından bir amaç olarak görmüş olabilirler. Ancak aynı kilise (kiliseler birliği) Amerika Irak'a saldırırken şöyle bir karar aldı. İsa, hem Tanrıdır hem Tanrının oğludur ve hem de Mesih'tir. Bunu kabul etmeyenler, buna iman etmeyenler biidraktir (idrak ya da anlama yeteneği yoktur); biidrakler insani sayılmazlar ve biidraklar üzerinde operasyon (burada öldürme ya da belki tıbbi deney yapma bile olabilir) yapma insanlık suçu sayılmaz. Böylece Irak'taki katliam da meşru bir zemine oturtulmuş oluyordu. Ancak, bu yaklaşımdan "Akıllı-Akılsız Tasarım"la ilgili önemli bir sonuç da çıkarılabilir. Demek ki "Akıllı Tasarım"a inanmış Kalvinist Kilise, Tanrının kendi inançlarının dışındakileri (Müslümanlar, Budistler, Ateistler vd. hatta Hıristiyan olup da başka mezheplere mensup olanları bile) yani dünya nüfusunun yaklaşık beşte dördünün bozuk mal olarak çıkarıldığını kabul ediyor. Bir anlamda akılsız tasarımı, üretim bozukluğunu tescil ediyor. Böyle bir kabul, onların İsrail'deki, Gazze'deki, Irak'taki, Afganistan'daki, Vietnam'daki, Somali'deki katliamlara duyarsız kalmasını sağlıyor. Zaman zaman Müslüman ya da diğer bir dinden olup da bu Kalvinistlerin bu fikrine dört elle sarılanları gördüğümde, Kalvinist Kilisesinin "Biidrak" tespitine inanacağım geliyor…

Akıllı tasarımın görünürde çok sinsi bir siyasi boyutu da var. Amerika'da ortaya çıkan bu eğilimin zaten tarihten gelen çok geçerli bir temeli vardı: Kadercilik. Kadercilik, geçici olarak insanları rahatlatmış; ancak uzun vadede çıkmaza sokmuş; ancak en önemlisi sömürü düzenine karşı çıkamayacak kadar gözlerini kör etmişti. Batının vahşi kapitalizminin sömürü düzeni kurabilmesi için, bu kadar köklü ve kapsamlı bir öğreti biçimi bulunamazdı. Son birkaç on yıl içerisinde sinsi organizatörler harekete geçti; ülkesindeki akıllı tasarımcılar "kurulu düzene karşı çıkmayan munis vatandaşlar olacak" sömürülecek ülkelerin vatandaşları da hem meşgul edilecek hem de kolayca güdülebilecekti. İşbirlikçiler dünden hazırdı. Bu ülkelerde dini inançları bugüne kadar sömürü aracı olarak kullanan sayısız insan vardı. Bunların, oynanan oyunu fark etmesi de mümkün değildi; çünkü kul kültürü ile yetişmişlerdi; söylenene tartışmadan iman etmeleri başından beri inandırılmıştı. Böylece dünyada ne olup bitiyordan haberi olmayan, aklını öbür dünya ile bozmuş, bilimsel gelişmeleri zındıklık olarak tanımlayan, lidere körü körüne bağlı bir kesim yaratıldı. Daha doğrusu böyle bir kesim vardı, sayıları artırıldı. Sömürü düzeni tarihtekinin aksine bu sefer kansız olarak kuruldu. Dönün bir dünyaya bakın, öbür dünya işlerine daha çok zaman ayıran ülkelerin hepsi açık ya da kapalı sömürgedir. Bir toplumun hepsinin aydın olması arzulanır; ancak bu şimdilik hayal gibi görünüyor. O zaman bilimi rehber yapmış, yaratıcı, kurulu düzeni tenkit edebilen, yeni seçenekler sunabilen, toplumu geleceği hazırlayabilen insanların öne geçirilmesi yavaş da olsa yine de bir gelişmenin lokomotifi olabilir. İşte bu lokomotiflerin de önünün kesilmesi hem ülke içerisinde inançları sömüren zümre için hem de ülke dışında yağmalamaya, sömürmeye ant içmiş ülkelerin geleceği için gerekir. Işığını ve yol göstericisini yitirmiş bir toplumun sindirilmesi, sömürülmesi ve yönlendirilmesi zor olmayacaktır. İşte bu nedenle Türkiye ve Türkiye gibi ülkelerde, evrim kavramını özümsemiş ve onu, topluma yolunu bulması için ışık gibi tutacak insanları saf dışına atmak gerekirdi; onu da yeni kuşak gericiler, yani Akıllı

Tasarımcılar yapıyor.
"Eğer Akıllı Tasarım" olsaydı, "Akıllı Tasarımcılar" olmayacaktı.

EVRİM KURAMI İSLAM'A AYKIRI MI?
İbrahim Kiras-11 Ocak 2013 Cuma-Star

Bu gazetedeki ilk yazılarımdan biri, galiba ikincisi, Türkiye'deki **"evrim"** tartışmalarına dairdi. O günlerde TÜBİTAK'ın aylık dergisinde **Darwin** ve evrim teorisiyle ilgili bir dosyanın yayından kaldırıldığı iddiası tartışılıyordu.
Bugünlerde yeniden böylesi bir tartışma var gündemde. İddiaya göre geçmişte TÜBİTAK Yayınları tarafından basılan ve genellikle evrim konusunu işleyen bazı bilimsel kitapların artık yeni baskıları yapılmıyormuş.
Her ne kadar böyle bir iddianın doğru olduğuna inanmasam da konuyu hararetle tartışan tarafların "**ortak bir yanlış"** üzerinde ittifak etmeleri dikkatimi çekti. Sizin de dikkatinize sunmak istedim: İki tarafın da ortak hatası hem **"evrim kuramı"**ndan hem de **"din"**den bahsederken Protestan papazlarının tanımlamalarını esas almaları. Bu konuyu Amerika'da tartışıyor gibi tartışmaları.
Biliyorsunuz bu konular çoğunlukla Amerika'da tartışma konusu olarak revaç buluyor. Evrimi savunanlar bir yanda yaratılış veya akıllı tasarım görüşlerini savunanlar öbür yanda kıyasıya tartışıyorlar.
Özellikle Evanjelik kiliselerinmensupları evrim teorisini Kitab-ı Mukaddes'le çeliştiği için reddediyorlar. Çünkü hiç değilse Kitab-ı Mukaddes'in literal anlamına göre ilk insanın yaratılışından bugüne sadece altı bin yıl geçmiştir. Oysa bilimsel bulgular yüz binlerce yıldan söz ediyor. Bazı Hıristiyanlar (özellikle kutsal kitaplarının literal anlamını esas alan birtakım Protestan kiliselerinin mensupları) bu durumda ya evrim kuramını ve giderek bilimi bütünüyle reddetmek veya kendi inançlarından vazgeçmek gibi zor bir tercihle karşı karşıya kalıyorlar.
Müslümanlar için böyle bir paradoks söz konusu değil. **Öncelikle** bunu bilmemiz gerekiyor. Her ne kadar Türkiye'deki bazı İslami cemaatler Amerika'daki evanjelistlerin argümanlarını ödünç alarak evrim görüşüne karşı savaşmakta olsalar da ne bugüne kadar ortaya çıkan bilimsel bulguların ne de **"genel anlamıyla"**evrimin İslam inancına aykırı olduğunu söylemek mümkün değil. Yani Türkiye'deki Müslümanlar aslında Amerikan evanjelistlerinin **"inanç komplekslerini"** paylaşmak zorunda değil.
Aynı şekilde bilimin veevrim teorisinin gücüyle dini zayıflatmayı uman Türkiye'deki bazı ateistlerin batıda Kitab-ı Mukaddes'e yöneltilen eleştirileri alıp Kuran-ı Kerim'e yöneltmeye kalkışmaları da cahillikten.
Her iki tarafın da bilmediği, anlamadığı husus şu: Kuran-ı Kerim yaratılışın hangi yolla gerçekleştiğini -birkaç sembolik ifade dışında- anlatmıyor; bu türden gerçeklerin keşfini insan aklına tevdi ediyor.
İkincisi, yeryüzündeki hayatın bir gelişme izleyerek bugüne geldiği görüşü İslam inancına aykırı değil. İnsanın ve bütünüyle evrenin varoluşunu açıklarken ilahi kudreti inkâr etmiyorsanız mesele yok.
Üçüncüsü, günümüzde evrim görüşünü savunan bilim adamlarının çoğunun ateist falan olmadığını bilmemiz gerekiyor. Birçok dindar bilim adamı var evrimle meselesi olmayan. Doğa bilimcileri arasında **Richard Dawkins** gibi militan ateistler aslında küçük bir azınlık ama sesleri çok çıktığı için evrim görüşünü savunan bilim adamlarının tamamı dinle savaşan ateistler gibi algılanıyor.
Dördüncüsü, adı evrimle özdeşleşen **Darwin**'den yüzyıllar önce yaşamış ve eser vermiş İslam bilginlerinden birçoğu **"evrimci yaratılış"** görüşünü savunmuşlardır.

Prof. Mehmet Bayrakdar'ın yıllar önce çıkan **"İslam'da Evrimci Yaradılış Teorisi"**isimli kitabında ayrıntılı biçimde anlatılıyor: **İbn Haldun**'dan **Mevlana**'ya, **İbn Tufeyl**'den **Cahız**'a, **İbn Miskeveyh**'e, **Biruni**'ye birçok İslam düşünürü bu konudaki görüşlerini hiçbir tepkiyle karşılaşmaksızın eserlerinde savunmuşlardır.
Bildiğim kadarıyla bu kitabın da yeni baskıları yapılıyor!

EVRİM TELESKOBU
Dilay Çelebi* -17/02/2013-* Doç. Dr., İTÜ-Radikal

Evrim teorisi sayesinde geliştirilmiş bağışıklık sistemini baskılayıcı ilaçlar kullanmak gibi, bilim ve teknolojinin getirdiği olanaklardan faydalananlar, iş evrim teorisine geldiğinde yan çiziyor

Tüm dünyada insanlığı ve bilimi en çok etkileyen bilim insanlarının listelenmesini amaçlayan anketlerin hepsinde iki büyük bilim insanı, mutlaka ilk sıralarda yer alır: Isaac Newton ve Charles Darwin. Newton'un 1687'de yayınlanan kitabı 'Principia Mathematica'da ortaya koyduğu evrensel kütle çekimi ve hareketin üç kanununun evrensel geçerliliği Einstein tarafından çürütülmüş de olsa, 2005'te British Royal Society tarafından, araştırmacılar arasında yapılan bir ankette, Newton, Einstein'den daha etkili bir bilim insanı olarak nitelendiriliyor. Newton'un halen gelmiş geçmiş en önemli bilim insanlarından biri olarak kabul görmesinin sebebi, ortaya koymuş olduğu bilimsel yöntemdir. Bilimsel yöntem tanımına göre, sadece olguların gözlemlenmesi ve deneyler sonucunda oluşturulan önermeler, çelişen başka olgular gözlemlenmediği sürece doğru kabul edilir. Einstein'in Newton'un yasalarını düzeltmesi,
bilimsel yöntem için mükemmel bir örnektir.

Metafiziğe başvurmadan

Darwin'in evrim teorisi, bilimsel düşünceye tam uygunluk gösterir; bilimsel kanıtlardan, deneylerden ve araştırmalardan türetilmiş olup, bilimsel sürece uygun hareket eden herkes tarafından bulgulanabilip doğrulanabilecek kanıtlara işaret eder. Evrim teorisi, dünyada yaşamın doğuşuna ve gelişmesine metafizik güçlerin yardımına başvurmadan, tutarlı açıklamalar getiren tek teoridir. Teorinin, içerdiği hararetle savunulan eksik halkaları, yeryüzünün dört bir yanında sürekli ortaya çıkan yeni fosiller ve kanıtlarla teker teker tamamlanıyor. Üstelik Darwin'in, 'Türlerin Kökeni' eserindeki açıklamasına tezat oluşturabilecek herhangi bir kanıt bulunmuyor.
Darwin'in gelmiş geçmiş en etkili bilim insanlarından biri olmasının sebebi, elbette ortaya koyduğu evrim teorisinin felsefi etkileri yanı sıra oluşturduğu bilimsel temeldir. "Biyoloji bilimi içindeki hiçbir şey evrim ışığı olmadan bir şey ifade etmez." İlaç teknolojilerinden tarım verimliğini geliştirme sistemlerine, obezite ile tedaviden sosyal yapılanma teorilerine kadar, bilim ve teknoloji alanında pek çok gelişme evrim teorisi ile şekillendiriliyor.
Bütün bunlara rağmen, evrim teorisi, zamanında Galileo'nin teleskobundan bakmayı reddedenlere benzer bir kesim tarafından sistemli bir şekilde reddediliyor ve ümitsizce yok sayılmaya çalışılıyor. Son teknoloji örneği uçaklarla kıtalar arası seyahat etmek, lazer ile organ nakli ameliyatı olmak, evrim teorisi sayesinde geliştirilmiş bağışıklık sistemini baskılayıcı ilaçlar kullanmak gibi, bilim ve teknolojinin getirdiği olanaklardan faydalanmakta hiçbir beis görmeyenler, iş evrim teorisine geldiğinde gülünç bir şekilde yan çizmeye başlıyor. Bilimin hoşa giden, işe gelen tarafları alınıp inançlar ile ters düşen bir gerçekle karşılaşıldığında hiç çekinmeden gizleme, karalama, saklama, görmezden gelme ve hatta çarpıtma yoluna başvuruluyor. Evrim teorisi, din ve akıllı tasarım gerçekleri ile uyum sağlayacak şekilde yumuşatılarak temellerinin hunharca içi boşaltılıyor ve bilimsellikten uzaklaştırılıyor. Uzmanlık alanı tıp, biyoloji, genetik ve benzeri bilimlerle değil, para

yönetimi ile ilişkili olan bir bakanımız, evrimin olmadığına dair demeç vermekten hiç çekinmiyor ve hatta Başbakanımızı evrim teorisi tartışmalarını sonlandıracak bir açıklama yapmaya davet ediyor (Milliyet, 25 Kasım 2012).
Ne yazık ki mesele bu gülünçlüklere gülüp geçilemeyecek kadar derin... Bilimin de, medya ve sanayi gibi siyasetin arkasında olması isteniyor. Bir sanayi bölgesindeki kirlilik sonucu kanserden ölümlerin diğer kentlerden daha yoğun olduğunu gösteren araştırma sonucunda, araştırmayı yapan profesör, alınabilinecek önlemlerin ve geliştirilmesi gereken politikaların belirleneceği bir **politika** araştırma grubuna değil, hakkında açılan soruşturma sebebiyle savcılığa davet ediliyor (Sol, 29.09.2011). Kontrolsüzce yapımı sürdürülen hidroelektrik santrallerin çevreye ve insan doğasına karşı oluşturduğu riskleri ortaya koyan bir başka hedef profesör için "Allah'tan akıl fikir" dileniyor (Birgün, 07.04.2012). Protesto sırasında orantısız güç kullanımına maruz kalan ODTÜ öğrencilerine sahip çıkan ve olayları kınayan öğretim üyelerinin "ne biçim" olduğu tartışılıyor (Vatan, 27.12.2012).
Dinden soğutmak Hatta ağaçlar yaşken eğiliyor. Mersin'de bir ilköğretim okulunda evrim teorisi anlatan beş öğretmene öğrencileri dinden soğuttukları suçlamasıyla görev yeri değiştirme ve maaş kesme cezası veriliyor (Cumhuriyet, 7.12.2005). **Ankara** Mamak'ta "İnsanlar maymundan mı geldi?" diye soran bir öğrencisini, evrim teorisini anlatarak cevaplayan bir öğretmen uyarı cezası alıyor (Radikal, 24.01.2011). İzmir Buca'daki bir ilköğretim okulunda görev yapan öğretmen hakkında müfredatta yer alan 'mutasyon ve evrim teorisi' dersini anlattığı için soruşturma açılıyor (Sol, 04.01.2013). "Laik devlet, kişi özgürlüğünden yanaysa, neden öğrencinin neye inandığıyla uğraşıyor?"
16 Ocak itibarıyla TÜBİTAK Popüler Bilim Yayınları'nın **kitap** satış arşivinde bulunan ve insanın evrimini bilimsel yönden inceleyen kitaplar, listeden tamamen çıkartıldı. TÜBİTAK'ın konu hakkında yayınladığı kitapların sayısı bire kadar düşmüş durumda. TÜBİTAK tarafından yapılan açıklama ile konunun tamamen yayın hakkı sözleşmelerinin yenilenmesi ve telif haklarıyla ilgili olduğu belirtildi. Bu ilk değil, "Darwin Yılı" vesilesiyle Bilim ve Teknik Dergisi'nin Darwin'e ayrılan kapağının, TÜBİTAK yönetim kurulu tarafından beğenilmeyerek son anda değiştirilmesi sonrasında da benzer mazeretler sıralanmıştı.
Diğer ülkelerde dağınık olarak bulunan bilim ve araştırma kaynakları, **Türkiye** 'de TÜBİTAK kontrolü altında toplanıyor. TÜBİTAK bilim ve araştırma kaynakları için en büyük yetkili kurum ve araştırmacılara sağlanan desteklerin çok büyük bir kısmının kontrolünü elinde tutuyor. Böyle bir kurumun bilimde seçiciliğe gitmesi, bilimin toptan reddedilmesinden bile daha korkutucu sonuçlar doğurabilir. Tarih, sadece bir grup insanın işine yarayan bilim çalışmalarına desteğinin yarattığı silinemez ve kayıpları geri getirilemez trajediler ile dolu. Türkiye girdiği bu yoldan, yakınken dönmeli.

BİLİMLE DİNİ SAVAŞTIRMAYA GEREK YOK!

Levent kurnaz- 20 Şubat 2013-t24.com.tr/

Uzun ve tehlikeli bir konuya sonda söyleyeceğimi başta söyleyerek girmek istiyorum: Bilim bir Yaratıcının varlığını veya yokluğunu kanıtlayamaz...

Uzun ve tehlikeli bir konuya sonda söyleyeceğimi başta söyleyerek girmek istiyorum: Bilim bir Yaratıcının varlığını veya yokluğunu kanıtlayamaz. Bu sebepten bilim insanları enerjilerini bilime, din adamları da dine harcamalılar. Bu iki konuyu birbirine karıştırmak her anlamda çözümü olmayan bir problem yaratmaktır. Kimse Allah'a inanmak zorunda değildir, kimse bilime de inanmak zorunda değildir. Ama hepimiz inancımız ne olursa olsun birbirimize saygı göstermek zorundayız.

Bir tarafta bilime inananlar var. En azından bizim ülkemizde eğer bu kampta iseniz artık belirli davranış ve düşünce biçimleri içerisinde olmanız bekleniyor sizden, yani hem bilim insanı olup hem de Allah'a inanmanız doğru karşılanan bir düşünce biçimi değil. “Bir yanda ölçülebilir, hesaplanabilir, kanıtlanabilir gerçekler varken siz bunların tam tersine bir kavrama nasıl inanırsınız?” sorusu ile neredeyse karşı tarafı küçümsemeye kadar giden bir davranış söz konusu olabiliyor, hatta bazı çevrelerde böyle davranmanız bile beklenebiliyor. Bu düşünce tarzıyla da dogmalara karşı olma çabası içinde bilimin dogmalarını yaratmak mümkün olabiliyor.

Diğer tarafta da dine inananlar var. Onlar içinse kendileri gibi düşünmeyenler her geçen gün daha fazla öteki olmaya başlıyor.

Bu iki taraf arasında kalmış olan büyük bir çoğunluk vardı eskiden; ama her geçen gün bu çoğunluğun azaldığı görülüyor. Eskiden bu çoğunluk bilimden de anlardı dinden de. Ancak eğitim sistemimiz başarıyı, anlama ve düşünme yerine testte doğru çözülen soru sayısına endeksliyor her geçen gün. Bunun da toplumumuza faturası sorgulamadan ve düşünmeden inanan insanlar olmak. Bu sonuç da yönetilmemizi her anlamda kolaylaştırıyor!

Günümüzde, ülkemizle birlikte tüm dünyada bilimle dinin en çok karşı karşıya geldiği konu evrim teorisi. Tarafsız bir gözle bakıldığında, ismi üzerinde, bu bir evrim teorisi, yani evrim kanunu değil. Burada bir kez daha, bilimsel açıdan teori kelimesini açıklamak gerekiyor. Bilimsel anlamda teori, o ana kadar belirli bir konu ile ilgili olarak toplanmış verileri en iyi açıklayacak yol olarak tanımlanabilir. Evrim teorisi de buna göre dünyadaki canlı cinslerinin gelişimlerini ve birbirleri ile ilişkilerini açıklamaya yönelik bir teori. Evrim teorisi dışında başka bir teori mümkün mü? Eğer teori kelimesini kullanıyorsak, evet mümkün! Yine de evrim teorisi, şu ana kadar doğadan elde ettiğimiz bilgileri yorumlamamıza yarayan en iyi teori, hatta tek teori.

Burada “ama...” ile başlayan bilimsel bir cümle kuramayız. Bilimde bir teorinin yanlış olduğunu kanıtlayabilirsiniz ya da yerine başka bir teori koyabilirsiniz, ama bu değişimin tamamı bilimin kabul ettiği yöntemlerle yapılmalıdır. Yani “evrim teorisi yanlıştır; çünkü dünyadaki tüm yaratıkları istediği biçimde Allah yarattı.**”** bilimsel bir tartışmanın parçası değildir. Herkes kendi doğru bildiğine inanmakta serbesttir. Ancak, bilim ve dinin işleyiş mekanizmaları farklı olduğundan ikisini karşı karşıya getirmekle bir fayda sağlanamaz.

Bunu özellikle bilim insanlarının anlaması gerekiyor. Siz ne derseniz deyin, elinizde tüm insanlığı, şüpheye yer kalmayacak şekilde evrimin varlığına inandırmayı sağlayacak kanıt yok. Kişiler gene, Allah'ın tüm canlıları kendi istediği biçimde yarattığına inanmaya devam edecekler. Bu onların yanlış olduğunu değil sadece bilimden farklı düşündüklerini gösterir. Bilim insanları tüm enerjilerini bilimi geliştirmeye adamak zorundalar, kendileri ile aynı inanç setine sahip olmayan insanları ikna etmeye değil.

Benzer şekilde, dini görüşlerden yola çıkarak evrim teorisinin yanlışlığını göstermeniz de mümkün değil. Bilimde verinin anlamı üzerine farklı görüşlere sahip olabilirsiniz; ancak verinin varlığı bir tartışma konusu değildir. Mesela, dinozorların neden ve nasıl yok olduklarını tartışabiliriz; ancak elimizde bunca veri varken “Allah dinozorları yaratmadı, bu bir hurafe” diyebilmemiz mümkün değildir. Eğer gerçekten fark yaratmak isterseniz eldeki bilimsel verileri dini öğretiye de aykırı olmayacak şekilde yorumlamaya çalışabilirsiniz. Burada da bilim insanlarının konuya karışması doğru değildir, bırakın inananlar bilimsel

gerçekleri kendi inanışları içerisine oturmak isteyip istemediklerine ya da nereye oturtmak istediklerine kendileri karar versinler.

İki tarafın da konuşup anlaşmaya başlayabilmesi için her şeyden önce bilim kültürümüzün artması gerekiyor. Okullarımızda tekrar ciddi ciddi fizik, kimya, biyoloji, matematik, astronomi, felsefe, psikoloji gibi konuların öğretilmeye başlanması gerekiyor. Bugün evrime inanan veya inanmayan kişilere genetik materyalimizin, yani insanı insan yapan materyalin, maymunu maymun yapan materyalden ne kadar farklı olduğunu sorduğumuzda büyük çoğunluk benzerliğin yarıdan az olduğunu düşünüyor. Ne zaman ki bizim genetik materyalimizle maymunun genetik materyali arasındaki farkın %2-3 mertebesinde olduğunu öğreniriz, o zaman evrimle ilgili ciddi sorular sormaya başlayabiliriz.

EVRİM TEORİSİ BİR İNANÇ KONUSU DEĞİLDİR

Osman Bahadir-24 Şubat 2013 Pazar-cumhuriyet

Öncelikle belirtmeliyiz ki, bilimsel teoriler elbette mutlak doğru sayılamazlar. Gerçekten de eğer bir teori mutlak ve artık asla değişmez bir doğru olarak görülüyorsa onun inançtan farkı kalmaz.

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Nihat Ergün, 18 Şubat 2013 tarihli Akşam gazetesine verdiği demeçte, evrim teorisi üzerine, diğer şeylerin yanı sıra şunları söylüyordu:
“Bir şeyin bilimsel olması, mutlak doğru olmadığının baştan kabul edilmesidir. Bilimsel teoriler, mutlak doğru sayılamazlar. Eğer mutlak doğru sayılırlarsa bilim olmaktan çıkar, inanca dönüşürler. Evvela bunu kabul etmek gerekir. Bizdeki hastalık şu ki, bilimsel bir olayı inanca dönüştürmeyi çok çabuk beceriyoruz. Bilim ve inançlar arasında bazı çok önemli farklılıklar vardır... Türkiye’nin sorunu, Darwinizmin inanca dönüştürülmesidir. Kardeşim bu bir inanç değil ki? Bunu niye dönüştürüyorsun? Darwin’in teorisi, bilimsel bir teori ama inanç değil. İnsanlar da bunu mutlak doğru olarak algılamamalı zaten. İnançlarla bunu mukayese etmenin anlamı yok. Darwinizm bilimsel olarak kaldığı müddetçe bir problem yok. Bunu inancın yerine geçirmeye çalışırsanız, sizinki de inanç olur, bilim olmaktan çıkar ve o zaman çatışma yaşanır.”

*** Teoriler değişmez mi?**

Öncelikle belirtmeliyiz ki, bilimsel teoriler elbette mutlak doğru sayılamazlar. Gerçekten de eğer bir teori mutlak ve artık asla değişmez bir doğru olarak görülüyorsa onun inançtan farkı kalmaz. Fakat bir teorinin mutlak bir doğru olmadığını söylemek, teorinin gerçekliği temsil etme yeteneğini azaltmak anlamına gelmez. Yani evrim teorisi için konuşursak, “Bu teori mutlak bir doğru değildir” dediğimiz zaman, “Evrim teorisi doğru da olabilir, yanlış da olabilir” demiş olmuyoruz. “Evrimi açıklayan belki daha iyi bir teori geliştirilebilir” demiş oluyoruz.
Çünkü bizim bugünkü evrim teorimiz değişmeye açık olmakla birlikte, bilimsel bir teoridir. Binlerce gözlem, deney ve ölçmenin sonucunda oluşturulmuştur ve şimdiye kadar da yanlışlığını gösteren hiçbir kanıta rastlanmamıştır. Bizim bilimsel teorilerden anladığımız da zaten budur. Gözlemlerle, deneylerle ve ölçmelerle gerçekliği sürekli olarak test edilmiş ve geçerli olduğu her seferinde anlaşılmış teori. (Darwin bile kendi teorisindeki eksiklikleri kastederek, “Uzak bir gelecekte, çok daha önemli araştırmalara elverişli açık alanlar görüyorum” dememiş miydi?)

Öte yandan çok önemli olan bir diğer gerçek de şudur ki, bir gün eğer bu teori değişiklik geçirirse, yeni teori daha kapsamlı ve bugün henüz açıklanamamış noktaları da açıklayan veya tamamen bambaşka bir bakış ve yaklaşımla soruna açıklama getiren bir teori olacaktır. (Bu yeni teori ya başka doğa olaylarını açıklayan diğer bilimsel teorilerle çelişmeyecek ya da her şeye başka bir biçimde açıklama getirme yeteneğinde ve kapsamında olacaktır.)
Dolayısıyla yeni gelişmeler sonucunda, yüzlerce yıllık bilimsel çalışmalarla ortaya koyulmuş saptamaların hepsi çöpe gidecek değildir. 2600 yıllık çabanın ürünü olan mevcut bilimimiz, geçmişteki birçok teoriyi çöpe atarak bugünlere geldi ama o teorilere yol açan birçok gözlem saptamaları bugün de geçerliğini koruyor ve daha farklı bir bütünsel bakışın bir bölümünün kanıtlarını oluşturuyor. Geleceğin daha gelişmiş bilimi, bugünkü bilimimizin üzerinde yükselecektir.
Nitekim Darwin'in evrim teorisinin evrimin mekanizmasıyla ilgili bazı bölümleri değişmiştir ve bugünkü evrim teorisinin yine evrimin işleyiş mekanizmasıyla ilgili bazı bölümleri hakkında tartışmalar yapılmaktadır.
Bilimsel teorilerin mutlak doğrular olmadığı gerçeği, evrim teorisi konuşulurken vurgulanınca, nedense bizim aklımıza evrim teorisinin doğruluğundan şüphelenildiği geliyor.

*** Bilimin yerine inanç geçiriliyor**

İkinci konuya gelince, Türkiye'deki sorun Darwinizmin inanca dönüştürülmesi midir? Eğer evrim teorisini, bilimsel temellerinden ve kanıtlarından ayırarak ve hiç sorgulamadan bir inanç haline getirmiş olanlar varsa, şüphesiz bu bir sorundur. Ama Türkiye'de böyle bir sorun mu yaşanıyor?
Tam tersine Türkiye'de evrim teorisini inanç haline getirmek değil, fakat inancı (evrim karşıtlığını) bilimin yerine geçirmek sorunu yaşanıyor. Uzun bir süreden beri ülkemizde evrim teorisiyle ilgili olarak yaşadığımız asıl sorun budur.
Türkiye'de bilim çevreleri sürekli olarak şunu söylüyor: "Bilimsel değeri olmayan, inançlar dünyasına ait olan şeyler, bilimsel eğitimin konusu olamaz, olmasın, olmamalıdır."
Bugün liselerde evrim teorisi biyoloji ders programının en sonunda öğretilmeyi beklerken öğretim dönemleri sona erdiğinden, öğrencilerin çoğunluğu evrim teorisiyle karşılaşmadan okullarını bitiriyor. Ülkemizde Atatürk dönemi dışında çok az lisede evrim teorisi program konusu olarak işlenmiştir.
İnsanlar inançları ne olursa olsun evrim teorisini öğrenmelidirler. Çünkü evrim teorisi, yani bütün canlıların ortak bir atadan doğal seçilim yoluyla türedikleri teorisi, dünyamızda neden farklı türden canlılar olduğunu açıklayan yegâne teoridir. Bu teorinin benimsenmesi bir inanç sorunu değildir. Çünkü canlılar dünyasına ait olgular başka türlü açıklanamaz.
Biyolojik evrim olgusunu anlamadan bilim, öncelikle de biyoloji bilimi yapılamaz. Günümüzde giderek tehlikeli bir hal alan ekolojik sorunlara çözüm getirilemez. Bugün evrim olgusundan hukukta ve daha başka alanlarda da yararlanılmaktadır. Evrim olgusunu anlamadan, örneğin ilaçlar karşısında evrim geçiren mikroorganizmalar konusu bilinmeden gerekli ilaçlar üretilemeyeceği için, hastalıklarla baş etmekte bile zorlanacağımız apaçık bir gerçektir.
Evrim teorisini bir inanç konusu haline getirmemenin yolu, bu teorinin özgürce öğretilmesini ve tartışılmasını sağlamaktan geçer. Evrim teorisi okullarda bilimsel metotlarla öğretilmezse, işte asıl o zaman, gerektiği gibi öğrenilememiş teorinin bir dogma veya katı inanç haline getirilmesi olasılığı doğacaktır.

*** İnançlardan bağımsız yapılır**

Bilim yapmak insanların inançlarının niteliğine bağlı değildir. Bilim insanları çalışmalarını yaparken inançları doğrultusunda hareket etmezler. (Örneğin evrim teorisinin oluşumunda

büyük bir rolü olan Linne dindar bir insandı.) Bugün her türden inanca sahip bilim insanları birlikte çalışmalar sürdürüyor. Onların ortak olan özellikleri, yaptıkları işe inançlarını karıştırmamalarıdır.
Biyolojik evrim teorisine karşı çıkmakla, Dünyamızın Güneş etrafında döndüğü teorisine karşı çıkmak arasında bir fark yoktur. Ama bugün dünyanın hiçbir ülkesinde okullarda Dünyanın Güneş etrafında döndüğü konusunda bir kuşku duyulmuyor.
Türkiye'nin sorunu, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı'nın iddia ettiği gibi bilimsel teorileri inanç haline getirmek değil, tam tersine, inançları bilimsel teorilere ve öğretime karıştırmak sorunudur. Türkiye bu sorununu çözümlemedikçe, uygarlık basamaklarından yukarıya çıkamayacaktır.

EVRİM GERÇEĞİ VE FETHULLAH GÜLEN

Talip Kurşun-07.03.2013- http://blog.radikal.com.tr/Sayfa/evrim-gercegi-ve-fethullah-gulen-16311

Gün geçmiyor ki ülkemizde "evrim teorisi" bağlamında bir inanç- bilim tartışması başlamasın. Özellikle Bakan Suat Kılıç'ın "evrimi tabii ki sansürleyeceğim" diyerek gerekçesini de "tabii ki de maymundan gelmedik" şeklinde açıklaması bu tartışmaların bir başkasının alevlenmesine vesile oldu. Bir bakanın evrimden yalnızca maymundan gelmeyi anlaması bir vehamet, bu vehametten yola çıkarak kendisinde sansürleme yetkisi bulması ayrı bir vehamet. Ve bu bir başka yazının konusu.
Ben bu yazıda bir kitaptan yola çıkarak bazı sorular soracağım.
Ele alacağım kitap Fethullah Gülen'in 1970'li yıllarda verdiği konferansları arkadaşlarının deşifre etmesi neticesinde basılmış, adı: "Yaratılış Gerçeği ve Evrim". Belki de kitabın adı "Yalanı" şeklinde devam edecekti de, saygın çevrelerde pek de ciddiye alınmayan Harun Yahya müstear adlı Adnan Oktar'a kıyasla evrime nesnel bir nazarla yaklaşıldığı izlenimi yaratılmaya çalışıldı, bilemiyorum.
İçeriğe geçmeden önce kaynakçaya, daha doğrusu "kaynakların tespitinde faydalanılan eserler"e bakalım, tamamını alıntılıyorum: Ahmet Bin Hanbel, El Buhari, Ebu Davud, El Hakim, İbn Asakir, Fethullah Gülen (2 eseri), İbn Hibban, Kitab-ı Mukaddes, Müslim, en Nesai, er Razi, et Taberi, Tirmizi. Evrimi yaratılış karşısında çürütme iddiasındaki bir eserde gösterilen kaynak sayısı bu kadar.
Karma indekse baktığımızda ise "Archaeopteryx, Australopithecus" gibi bazı latince fosil isimlerinin, Charles Eugenie Guye, James Jeans gibi bazı araştırmacıların, termodinamik, rejenerasyon gibi bazı kavramların olduğunu görüyoruz. Fethullah Gülen'in yukarıda zikredilen kaynakçadan bu bilgileri öğrenmesi mümkün mü?
Sonra kitabın içini açıyoruz, belki yapılan alıntılarda kaynak belirtilmiştir diye. Ancak kitabın genelinde kullanılan terimler, yapılan bazı deneylere atıflar, bazı latince isimler, rakamlar vs. ile oluşturulan "bilimsellik havası"na karşın, gene alıntıların kaynağına dair bir bilgi yok, falanca kişi şöyle demiştir filanca kişi şöyle yazmıştır diye ifadeler var ancak bunların hangi kitap ya da makalenin kaçıncı sayfasından alındığını "test edebileceğimiz" bir bilgi verilmiyor. Test etmek yok, Fethullah Hoca yazmışsa vardır bir hikmeti diye "inanmamız" bekleniyor herhalde. Ya da kitap bu tür sorular soran "kalbi karartılmışlar" için değil, Allah'ın ümidi kesmediği halen "sistem içindeki" günahkarlar için yazıldı! Kuran'dan yapılan alıntılar ise Arapça aslı ile birlikte ayet/sure mutlaka belirtilerek veriliyor.
Müellifin, evrimin "yaratılış gerçeği" karşısında hazin bir yanılgı olduğunu nasıl izah ettiğiyle ilgili yapılacak derin bir inceleme, bilimsel olguları, kutsal kitaplarla sınamaya çalışma yaklaşımının en nadide örneklerinden birisi olacaktır. Sadece uygulanan yönteme, seçilen içeriğe, alıntılardaki nesnelliğe ve bilimsel etik ölçülere bakıldığında bile karşımıza şu sonuç

çıkıyor: Evrimin gerçekte ne olduğunu hiç bilmeyen, dahası evrimin ateist, siyonist, materyalist çevrelerin tek amacının Müslümanlığı yıkmak olduğunu düşünen inançlı bir Müslüman için bu kitap son derece doyurucu, ikna edici, hidayet nurları saçan bir başucu eseri. Çünkü Allah'ın varlığını birliğini, İslam'ın en mükemmel din olduğunu bilim yoluyla ispat ediyor! Çünkü kainatı sonsuz ilmiyle yaratan bir Tanrının gönderdiği kitabın o kainatın olgularıyla çelişmesi imkansız!

Öte yandan esere evrim konusunda azıcık nesnel gözle araştırma yapmış birisi nazarıyla, hani bir çay kaşığı eleştirel düşünce yöntemiyle baktığınızda çelişkilerle dolu, dahası evrimi tıpkı Suat Kılıç gibi yanlış anlamış ve o yanlış anlamadan yola çıkarak helalinden bir çürütme çabasına girmiş, retorikten ibaret bir kitap (Gülen'in önsözdeki yerinde ifadesi ile "evrak-ı perişan") olduğunu görüyorsunuz. Basit bir örnek. "Kuş kanat sahibi olmayı veya bunun gereğini nasıl hissetti? Kanat sahibi olma his ve ihtiyacıyla sürekli egzersiz yapıyordu da kanatları birden mi ortaya çıkıverdi?" (sf. 29. age)

Hani çok kolay bir şarkıda detone olan bir şarkıcıyı, sonrakileri belki güzel söyler diye daha fazla dinlemek istemeyeceğiniz gibi, bu cümleleri okuduktan sonra da kitabın geri kalanını irdeleme ihtiyacı maalesef duyamıyorsunuz.

Evrimin milyonlarca yılda, bireyde değil türde oluştuğu, bunun bireyin "dur şimdi şöyle yapayım da şuramda şu çıksın" şeklindeki iradi bir kararı olmadığı, çeşitli ve karmaşık bazı mekanizmaların süreçte rol oyandığı gibi evrime dair çok temel ve basit gerçekler karşısında yukarıdaki alakasız soruların sorulması nedendir, anlamaya çalışalım.

Evrim teorisi Darwin tarafından ortaya atıldıktan sonra sürekli tartışma konusu oldu. İnanç çevreleri başta bunu inkar ettiler, yaradılışçılığa tutundular. Sonra genetiğin, mikrobiyolojinin gelişmesiyle birlikte evrimin, canlılığın yapısını, biyolojik çeşitliliğin mekanizmalarını açıklayan sağlam bir kuram olduğu ortaya çıkmaya başladıkça bu kez "akıllı tasarım"a tutunmaya çalıştılar.

Ortadoğu kaynaklı tek Tanrılı dinlerde -ve tabii İslam'da- evrim, eşrefi mahlukat insan ve her şeye kadir Tanrı merkezli metafizik anlamlandırma dünyası için ciddi bir tehdit oluşturuyordu. Evrimin gösterdiği bilimsel veriler, din geleneğinin sunduğu huzurlu dünyayı baştan aşağı sarsıyordu. Bu sarsıntı, yepyeni bir anlam dünyası, yepyeni bir etik, yepyeni bir ontoloji oluşturma gereğini doğuruyor ancak yıkım her zaman korkutucu olduğundan, onun yerine aksayan noktalara yama vurmak daha kolay geliyordu.

Bir zamanlar Galileo'ya verilen tepkinin bir benzeri evrim konusunda veriliyor. Kilise, "Tanrı'nın Oğlu İsa"nın yaşadığı dünya merkezli evren algısının yıkımını kabullenemiyordu. Şimdi ise canlılar piramidinin en tepesinde yer alan en şerefli varlığın o görkemli tahtından inip, evrim ağacındaki diğer canlılarla birlikte bulunduğu mütevazı sandalyeye oturması, ezelimize ilişkin o zorlu sorumuzun yegane cevabı Adem ile Havva meselinin sembolik bir peri masalına dönüşmesi kabullenilemiyor. "Maymundan geliyorsun o halde sen de maymunsun!" tarzı sözlerdeki kibirle, metafizik hiyerarşiye tutunmaya çalışılıyor mesela.

Bu anlam dünyası öyle önemli bir ihtiyaçtır ki bilimsel araştırma sonuçları ne derse desin inanç kendisine bir metafizik inşa edecektir; olgulardan inanca değil, inançtan olgulara gidecektir (Kuran'ı kaynak gösterirken titiz davranacak fakat diğer "fani" kaynaklara aynı özeni göstermeyecek, okuru inanç kaynaklarıyla ikna etmeyi, araştırma kaynaklarıyla ikna etmeye yeğ tutacak; ikincisini yapmaya çalıştığında da ölçüsü birinci olacak, okur da bu eksiklikleri önemsemeyecektir vs vs). Çünkü canlılar ancak grup halinde yaşayabildikleri sürece ayakta kalabilmişler, evrimsel süreç bize bu genetik kodu miras bırakmıştır. Grubu bir arada tutan inanç ne olursa olsun, grup üyeleri ona bağlılık duyacaklardır. Çünkü canlılığın en önemli amacı hayatta kalmaktır. O hayatta kalma amacının en önemli işlevsel aracı olan inanca sıkı sıkı tutunacaklardır. Sözgelimi Fethullah Gülen cemaatine bağlı olanlar, kendi varoluşları için onu ve saygınlığını önemli bir figür sayıyorlarsa, yazdıklarındaki maddi olgularla çeşilen tutarsızlık ya da yanlışları, dünyaya metafizik bir varoluş perspektifiyle

baktıklarından görmezden geleceklerdir. Bu eleştirel bakıştan muaf tutulmak istenen bütün kült figürler için böyle olmuş, bundan sonra da muhtemelen böyle olacaktır. Elbette bilinen tarihteki en görkemli kült figür olan Tanrı dahil. O yüzden Nietzsche ne derse desin insanlık var oldukça, adı sanı değişmekle birlikte, akılla yahut nakille bize yol gösteren "Tanrı" muhtemelen hiç ölmeyecektir.

Peki bu tartışmaları niye yapıyoruz?

İnsan zekası, diğer bütün türlerle savaşında evrimsel bir avantaj elde etti ve doğaya hakim olmayı başardı. Yaratığı medeniyet, biyolojik evrimiyle kıyaslanamayacak denli hızlı gelişti ve bu ilerleme bir canavara dönüştü, bir bakıma kendi varoluşunu tehdit eder hale geldi. Evrimin "mantıklı", amaca dönük ahlaki bir yanı olmadığının en büyük göstergesi belki de bu trajik durum (evet anlam anlam, mutlaka bir anlamı olmalı diye soran biz). Fethullah Hoca'nın yöntemini kullanırsak, insan belki de bu kadar zeki olup, kendi varoluşunu sorguluyor hale gelmeyi -onu sorgulayanlar için bu ne kadar heyecan verici bir keşif olursa olsun- hiç ama hiç istemezdi. Zira "Otostopçu'nun Galaksi Rehberi"nde de açıkça belirtildiği gibi "ağaçlardan inmekle hata edildiğini, hatta ağaçlara çıkmanın bile yanlış bir hamle olduğunu, okyanuslardan asla ayrılmamış olmak gerektiğini" düşünenlerin sayısı günden güne artıyordu! Sahi ne onunla ne de onsuz bu başbelası ile nasıl yola devam edeceğiz? Bu çetrefil soru, büyünün artık bozulduğunu bilen insanlığın önünde daha uzun yıllar cevaplanmayı bekleyeceğe benzer.

TÜRKİYE'DE BİYOLOJİK EVRİM KURAMI EĞİTİM-İ-SİZLİĞİ!

30.06.2013-Ferhat Kaya-insanevrimi.blogspot.com/

Merhaba Arkadaslar, aşağıdaki yazı Jeoloji Mühendisleri Odası'nın periyodik yayını olan Haber Bulteni dergisinin 2013/1 Nisan sayısında yayınlanmıştır. Ancak derginin mizanpajı sırasında ilgili kişi şekillerin numaralandırması ve metin içindeki yerleşimleri konusunda bazı küçük hatalar yapmış. Ben kendi blog sayfamdan sizlere düzeltilmiş biçimini daha rahat okumanız için ekliyorum. İyi okumalar.

Nothing in biology makes sense except in the light of evolution.

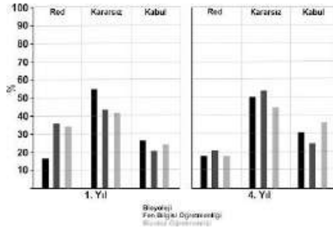
(Evrimin aydınlığı olmadan biyolojide hiçbir şey anlamlı değildir.)Theodosius Dobzhansky

Uluslararası bilim eğitimi standardını yakalamış bazı ülkelerde –özellikle İskandinav ülkelerinde- doğa ve yaşam bilimleri eğitimi evrim kuramı kapsamında ve çerçevesinde öğretilmeye çalışılmaktadır. Yani evrim kuramı biyoloji ders kitaplarında belli dönemlerinde öğretilen darlaştırılmış bir konu değil tam aksine bütün doğa ve yaşam bilimlerini kapsayan temel bir çerçeve olarak düşünülmüştür. Buna karşın Türkiye'nin de içinde olduğu birçok ülkede ise evrim eğitimi genel bilim eğitimi standartlarının çok gerisinde kalmıştır. Bunun temel nedeninin sadece pedagojik olarak yetersiz olunması değil özellikle evrim eğitimi ve genelinde doğa-yaşam bilimleri eğitiminin –çoğunlukla- dini kaygılar nedeniyle politik olarak engellenmiş ve sansürlenmiş olmasından kaynaklandığını düşünüyorum. Bu engelleme 1980 darbesinden sonra zirve yapmış olsa da özellikle 1950'li yılların başlarından itibaren resmi olarak başlatıldığını söylemek mümkün. Dışardan bir eğitim problemi olarak görülse de genel olarak ülkenin diğer birçok alanda –ekolojik kriz, kadın hakları, insan hakları, düşünce özgürlüğü, akademik özgürlük, işçi hakları, çevre kirliliği vb.- yaşadığı demokratikleşememe yeteneksizliğinin bir parçası olarak değerlendirmenin daha bütünsel bir bakış açısı

kazandırabileceğini düşünüyorum. Özellikle bu sorunun çözümü konusunda eğitim müfredatını belirleyen hükümet politikalarına ve bürokrasisine karşı bilimsel ve siyasal tavrın yetersiz olduğu aşikâr olsa da son yıllarda yükselen nitelikli sesleri -örnek çalışmaları dikkate alarak- bu yazı aracılığı ile duyurmayı deneyeceğim. Özellikle yazının ilerleyen bölümlerinde bahsedeceğim Öztürkler, R.N., 2007; Apaydın ve Sürmeli, 2009; Peker ve diğ., 2010; İrez ve Özyerel Bakanay, 2011 ve Kaya, F., 2012 çalışmaları Türkiye'de evrim eğitimi probleminin ciddiyetinin anlaşılması açısından son derece önemli bilgiler vermektedir.

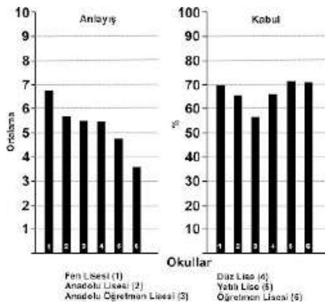
Apaydın ve Sürmeli (2009) çoğunlukla Marmara ve Karadeniz bölgesinde yer alan universitelerde (fen bilgisi öğretmenliği, matematik öğretmenliği, sınıf öğretmenliği, okul öncesi eğitim, sosyal bilimler eğitimi ve biyoloji bölümlerinde) öğrenim gören toplam 849 öğrenci üzerinde biyolojik evrim kuramının kabulü ve anlışabilirliği hakkında bir anket gerçekleştirdi. Bu anket çalışmasında araştırmacılar özellikle bu konuda etkili olacağını düşündüğü fakültelerin ders programı ve eğitim müfredatları ile katılımcıların mezun oldukları lise ve ailelerinin sosyo-ekonomik özelliklerini de dikkate aldılar. Anket sonuçları öğrencilerin ezici çoğunluğunun evrim kuramının bilimsel gerçekliğini kabul etmediğini gösterdi. Bununla birlikte bu oran matematik bölümü öğrencilerinde diğerlerinden daha yüksek çıktı. Ancak aileleri evrim kuramını kabul eden öğrencilerin ise çoğunlukla evrim kuramını kabul ettikleri gözlemlendi. Ayrıca diğer bir ilginç sonuç ise ebeveynleri düşük eğitim seviyesinde olan öğrencilerin kuramı kabul oranının ortalama olması.

Peker ve diğ.'lerinin (2010) çalışması ise yukarıda bahsettiğim çalışma ile benzer ancak örneklem sayısı (1098) daha fazla. Bir önceki çalışmadan farklı olarak yazarlar makalenin başlangıcında -yazının ilerleyen bölümünde değineceğim- evrim eğitiminin tarihsel ve politik arka planını detaylı bir biçimde tartışıyorlar. Bu çalışmada araştırmacılar 11 devlet üniversitesinden biyoloji, biyoloji öğretmenliği ve fen bilgisi öğretmenliği bölümü lisans öğrencilerini 1. ve 4. sınıflar olmak üzere farklı iki basamakta ankete tabii tutarak özellikle bu bölümlerde evrim eğitiminin kalitesini ve öğrencilerin bilincinde ne gibi değişiklikler yarattığını irdeliyorlar. Aynı zamanda erkek ve bayan öğrencileri gruplandırıp sosyo-ekonomik yapılarını göz önüne alarak değerlendiriyorlar. Sonuçlar şaşırtmıyor, beklenildiği gibi düşük (Şekil 1). Bununla birlikte biyoloji bölümü ve eğitim bölümlerindeki 1. sınıf öğrencileri arasında sonuçlar önemli derecede farklıyken bu durum bütün bölümlerin 4. sınıf öğrencileri arasında dikkate değer bir fark göstermiyor. 1. sınıf öğrencilerinin evrim kuramının kabulüne verdikleri cevaplar arasında "ret, kararsız ve kabul" yüzdeleri dağılımına bir göz atarsak kararsızların oranının yüksek olduğunu görüyoruz. 4. sınıfta yani öğrenciler 4 yıllık fakülte eğitimi aldıktan sonra "ret" sayıları azalıyor ancak reddetmekten vaz geçen öğrencilerin "kabul" etme değil daha çok "kararsız" durumda kaldıklarını görüyoruz. Bu durum 4 yıllık biyoloji, fen bilgisi öğretmenliği ve biyoloji öğretmenliği eğitiminin evrim kuramının kabulü bağlamında öğrencilerin bilincinde çok önemli değişiklikler meydana getirmediğini, hatta başlangıçta "kabul" düşüncesi ile gelenleri de "kararsız" durumda bıraktığı sonucuna ulaşıyoruz.

Sekil 1

Peker ve diğ.'leri bu anket çalışmasına lise düzeyindeki orta öğretim öğrencilerini de eklemişler. Lise öğrencilerinin evrim kuramını anlama ve kabul oranları üniversite öğrencilerine göre daha iyi oranlarda (örneklem sayısının liseler arasında çok farklı olduğunu belirtmek lazım, makalede düz liselerde 816, Anadolu Lislerinden 223 öğrenci ile anket yapılırken Öğretmen Lisesinden 3, Yatılı Liseden 9, Anadolu Öğretmen Lisesinden 23 ve Fen Lisesinden 7 öğrenci ile anket yapıldığını da eklemek lazım, bu nedenle sonuçlar görünenden farklı değerlendirilmeli) (Şekil 2). Bununla birlikte liseler arasında evrim kuramını "anlama" ve "kabul" oranlarında tuhaf bir durum var. Anadolu Lisesi ve Anadolu Öğretmen Lisesinin "anlama" oranları Düz Lise, Yatılı Lise ve Öğretmen Liselerinden yüksek iken "kabul" oranları daha düşük. Bunun nedeni örneklem sayısından kaynaklanıyor olabilir ya da öğrencilerin evrim kuramını anladıkları ve bu nedenle kabul etmedikleri de yorumlanabilir. Hepsi bir tarafa sonuçlar bütün olarak değerlendirildiğinde hiç iç açıcı değil. Üniversite dersliklerine liseden yetersiz bir biyoloji ve evrim eğitimi ile gelen öğrencilerin 4 yıllık fakülte eğitimi boyunca bu eksikliklerini gideremediği hatta kabul oranlarının da düştüğünü anketler sonucunda anlıyoruz.

Sekil 2

Diğer bir önemli araştırma ise İrez ve Özyeral Bakanay (2011) tarafından yayınlandı. Bu çalışma biyoloji öğretmen adaylarının evrim kuramına kabul durumu ile bilimin doğası ve nasıl çalıştığı konusundaki bakış açılarını sınayan bir anket ve analiz çalışması. Böylece evrim kuramını kabul veya reddeden öğretmen adaylarının bilimin ne olduğu, bilimsel bir problemin nasıl çözüldüğü gibi bilimin direk doğası ile ilgili olan konular hakkındaki yaklaşımları irdelendi. Kısacası evrim kuramını "kabul ediyorum" ya da "reddediyorum" ancak bilimin gerçekten ne olduğunu ve nasıl çalıştığını "biliyor muyum" arasındaki ilişkiyi aydınlatabilmeyi hedefleyen bir çalışma. Araştırmacılar biyoloji öğretmenliği bölümünden 4. ve 5. sınıf öğrencileri yani biyoloji eğitimini tamamlamış sadece pedagoji dersi alanlar üzerinde hem sözlü hem de yazılı anket çalışmasını gerçekleştirdi. Sorulan soruların içeriği 4 farklı boyuttan oluşuyor, evrim kuramının güvenilirliği, kuramın bilimsel gerçekliği, kanıtın

bilimsel doğası ve yaşamın çeşitliliği. 1. boyut sorularında öğretmen adaylarının %48'i kuramın spekülasyon olduğunu ve bilimsel gözlem ve deneylerle dayanmadığını tercih etti, %37.6'sı yeterince kanıt olmadığını, %52'si de varolan kanıtların evrim kuramının gerçekliğini kanıtlamada belirsiz olduğunu belirtti. Geriye kalanların çoğunluğu kararsız ve en düşük oran ise olumlu cevap verenler. 2. boyut sorunlarına %44 evrim kuramının bilimsel bir teori olduğunu seçerken %36 red ve %20 kararsız kaldı. Bilim insanlarının çoğunun evrim teorisini bilimsel ve gerçek bir teori olarak kabul ettiği sorusunu %32 kabul edereken %45.3 red ve %22.7 kararsız olduğunu belirtti. 3. boyut sorularında evrim teorisinin yaşayan canlılar hakkında test edilebilir hipotezler ürettiği sorusunu %56 kabul, %22,7 ret ve %21.3 kararsızı işaretledi. 4. boyut sorularında yaşayan organizmaların milyon yıllar içinde evrimsel süreçlerin bir ürünü olduğu sorusuna ilginç olarak %54.7 kabul, %32 ret ve %13.3 kararsız kaldı. İnsanın tarih öncesinde de şu anki biçimi ile varolduğu sorusuna ise %54.4 kabul, %36.3 red ve %9.3 kararsız cevaplarını verdi. Son soru, evrim teorisi canlıların sahip olduğu çeşitli karkaterlerin ve davranışların nedenini ve anlamını cevaplandırır sorusuna ise %52.7 kabul, %32.5 red ve %14.8 kararsız seçeneklerini işaretledi. Genel olarak ortaya çıkan tablo geleceğin biyoloji öğretmen adaylarının evrim teorisini kanıtlara dayanan bilimsel ve güvenilir bir teori olmadığını düşündüğü, bununla birlikte bazı kritik sorulara verilen cevapların evrim kuramı ve bilimin doğası hakkında çelişkili cevaplar vererek evrim ve bilimin ilişkisi bağlamında öğrencilerin yetersiz kaldıkları gözlenmiştir. Sonuç olarak öğrencilerin bilimin ne olduğu, bilimsel bir problemin nasıl çözüldüğü ve bilimin temel çalışma prensipleri hakkında yeterince bilgi sahibi olmadıkları anlaşılmaktadır. Bu durumda evrim kuramını bilimsel ve güvenilir bulmamaları sanırım sürpriz bir sonuç olmasa gerek.

R. Nazlı Öztürkler (şimdiki soyadı ile Somel) yüksek lisans (2004) çalışması kapsamında Ankara'da görev yapan 147 biyoloji ve fen bilgisi öğretmeninin evrim kuramını derslerinde nasıl işlediğini anlamak amacı ile bir anket gerçekleştirdi. "Evrim kuramı konusundaki görüşünüz nedir?" sorusuna bu öğretmenlerin yarıdan fazlasının evrim kuramını benimsemediği ortaya çıktı. Ayrıca Öztürkler, yeni mezun olan öğretmenlerin ve hizmet süresi daha uzun olan 20 yıl ve üstü öğretmenlerin cevaplarının farklılığında anlamlı bir ilişki olduğunu belirledi. Hizmet süresi 20 yılın üzerinde olan öğretmenlerin %55'i evrimin bilimsel gerçekliğini kabul ederken hizmet süresi azaldıkça bu yüzde düşmektedir, buna göre genç öğretmenlerde evrim kuramını kabul oranı yaşlı öğretmenlerden daha düşük. Öztürkler bu durumun tarihsel bir anlamı olduğunu, özellikle 1980 darbesinden sonra ve önce eğitilmiş öğretmenler arasında önemli bir eğitim altyapısı ve politikası farklılığı olduğunu ileri sürdü.

Evrim teorisinin eğitimi ve kabul oranları hakkında öğrenciler üzerinde yapılan araştırmalar bizleri beklenen üzücü sonuçlar ile karşılaştırıyor. Uzunca bir süredir özellikle dindar ve muhafazakâr çevreler tarafından evrim teorisi ve yaratılşıçılık arasında yaratılan sahte ve politik çatışma hemen hemen herkesi bu konuda değişik düzeylerde bilgi sahibi yaptı. Başka bir bilimsel teorinin değil de evrim teorisinin hatırı sayılır bir devlet ve bürokrasi desteği ile bu kadar önemli bir hedef haline getirilmesinin bir açıklaması olmalı. Bunu anlamak için sanırım işin biraz tarihi detaylarına girmekte fayda var. Bu nedenle biyolojik evrim anlayışının bugün anladığımız içeriği ile resmi olarak ülkemize girişi yani Cumhuriyet dönemi ile başlamak yerinde olacak. Bilim ve Gelecek dergisinin 87. sayısında ve 20 Mayıs

2012 tarihli Birgün gazetesinde R. Nazlı Öztürkler Somel'in Türkiye'de evrim kuramı eğitimi tarihini anlatan yazıları bu konunun politik problemlerine de dikkat çekiyor. Bu çalışmalardan esinlenerek Cumhuriyet dönemini 1923 ile 1950, 1950 ile 1980 ve 1980 ile günümüz olmak üzere farklı zaman dilimlerine ayırıp önemli olaylara değinerek özetlemeyi düşünüyorum.

Osmanlının son yıllarında evrim teorisine özellikle Darwinizm ve Lamarkizm eksenli olmak üzere Ahmet Mithat Efendi, Suphi Ethem, Abdullah Cevdet ve Ethem Nejdet tarafından değinilmiştir. Ergi Deniz Özsoy, Türkiye'de evrim kuramının tarihsel gelişimi içerikli yazdığı bir makalede, 1913 yılında bir öğretmenin Kastamonu'da bir lisede evrim kuramını öğrettiği için aynı lisenin Arapça öğretmeni tarafından idareye şikâyet edilmiş, ancak buna karşı gelen matematik öğretmeni ile bazı öğrencilerin büyüyen tepkisinden dolayı kolluk kuvvetleri tarafından öğretmenlerin tutuklandığından bahsediyor (Özsoy, 2011). Bu olay 1925 yılında Amerika'da meydana gelen ünlü Scopes Maymun Davası'ndan –lise öğretmeni John Scopes evrim kuramını öğrettiği için dava edilir, evrim ve yaratılış tartışmasının temel bir örneğidir- bile daha önce gerçekleşmesi nedeniyle önemli olduğunu düşünüyorum. Mahkeme sürecine taşınmamış olsa da evrim karşıtlığının kökeninin daha eskilere gittiği ve özellikle Arapça öğretmeni tarafından gerçekleştirilmiş olması dindar çevrenin bilim eğitimi üzerindeki manipülasyon gücünü göstermesi açısından manidar.

Osmanlının çöküşü ve beraberinde gerçekleşen Cumhuriyet devrimi evrim kuramı eğitimi bakımından birçok yenliğe ve değişikliğe zemin hazırladı. Özellikle Atatürk'ün bir ulus devlet oluşturma çabası içinde yeni bir toplumu yaratma sürecinde tanıştığı antropoloji bilimi evrim eğitiminin gelişmesinde önemli bir rol oynamıştır. Antropoloji bilimi kurulur kurulmaz tıp ihtisasına sahip antropolog adayları Avrupa'ya önemli antropoloji laboratuvarlarında eğitilmek üzere gönderilir. Bölümün kurulması ve yabancı devletlerde eğitim almış antropologların ülkeye dönmesi ile birlikte ilk antropoloji dersleri de başlamıştır. Bu dersler çoğunlukla insanın kökeni, antropometri (antropolojik ölçüm teknik ve metotları) ve prehistorya konularında yoğunlaşmıştır. Doğanın ve insanın evrimini içeren ilk ders kitapları bu dönemde yazılmıştır. Ayrıca biyoloji bölümünün de kurulması ile birlikte özellikle Galip Ata'nın yazdığı Darwin biyografisi ile evrim kuramı resmi olarak ülkemizde eğitilmeye ve tanıtılmaya başlamıştır. 1930'lu yıllarda biyoloji ders kitapları doğanın tarihi ve canlıların evrimini detaylı bir biçimde içermektedir. Ayrıca Almanya'dan Nazi baskısından kaçan birçok Yahudi ya da Alman bilim adamı Türkiye'de birçok bilimin kuruluş aşamasında sahip oldukları deneyimleri aktararak önemli roller oynamışlardır. Örneğin Curt Kosswig biyoloji biliminin kurulmasına katkıda bulunmuştur. 1939 yılı Biyoloji II ders kitabını içeriğine göre evrim teorisini çok detaylı şekilde işlendiğini ve ilk bölümlerden anlaşılacağı üzere işe –günümüz modern biyoloji kitaplarında olduğu gibi- yaşamın çeşitliliği ve canlıların evrimini anlatarak başlandığını, ardından yaşayan canlıların ve çevrenin biyolojik özelliklerine geçildiğini görüyoruz (Şekil 3a,b,c). Günümüzde uluslararası standartlara sahip birçok modern biyoloji ders kitabı da hemen hemen benzer içeriği takip etmektedir. Peki ne oldu da Türkiye evrim teorisi eğitimi konusunda bu çizgisinden şaştı ve 2012'de olmamıza rağmen 1930'lu yıllardan daha da geriye gitti? 1940'lı yılların başından itibaren ders kitaplarında bazı değişiklikler yapılmaya başlanmış ve özellikle doğa tarihi, canlıların evrimi kısımları sansürlenmiştir. 1950 yılında çok partili döneme geçilmesi ile dini bakımdan muhafazakâr

politikalar güçlenmiş, Demokrat Parti iktidara gelmiş ve ilk iş olarak 1954 yılında köy enstitüleri kapatılmıştır. Köy enstitüleri uygulamalı eğitimin verildiği ve bilimin doğasının ve işleyişinin öğrencilere pratik deneyimler ile kazandırıldığı bir projeydi, o nedenle özellikle biyoloji gibi yaşam ve doğa bilimlerinin eğitimi daha etkiliydi. 1960 yıllar ile birlikte muhafazakâr cemaatlerin güçlenmiş ve özellikle Fethullah Gülen grubu sesini duyurmaya başlamıştır. Gülen biyoloji kitaplarını hedef alarak 1960 yılında yaptığı bir konuşmasında ”…liselerde okutulacak biyoloji kitaplarını, biyokimya kitaplarını, Allah'ın adıyla bizim adamlarımız, dinimize, kökenimize inanmış, bağlı kimseler hazırlasınlar…” der (Öztürkler Somel, 2005). 60'lı yılların ortalarında Adalet Parti'si yönetimi ele alır ve 70'li yıllarda temel amaç "Türk-İslam kültürünün aşağılanan unsurlarının çıkarılması, İslami değerlerin öne çıkarılması ve pozitivizmin dışlanması..." haline gelir ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlediği tek kitap rejimine geçilir.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM

Sekil 3a. 1939 yılı Biyoloji II ders kitabı içeriği

İKİNCİ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

Sekil 3b. 1939 yılı Biyoloji II ders kitabı icerigi

VII

YEDİNCİ BÖLÜM

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sekil 3c. 1939 yılı Biyoloji II ders kitabı icerigi

1980 darbesinden sonra Türkiye artık dini muhafazakârlığın siyasi yaşamda aktifleştiği ve kaba ırkçılığın ve milliyetçiliğin egemen olduğu bir döneme girmiştir. Bu atmosfer ilkokuldan yükseköğrenime eğitimin her alanını gerici politikalar ile biçimlendirmiş, uluslararası eğitim standartlarından izole etmiştir. Yükseköğretim Kurulu'nun kurulması ile birlikte özellikle akademisyenler ve üniversite öğrencileri sistematik ve politik olarak kontrol altına alınmış, üniversite eğitimi tek merkezden yönetilmeye başlanarak akademik özgürlük bitirilmiştir. 1985 yılında dönemin eğitim bakanı Vehbi Dinçerler sürpriz bir biçimde merkezi Amerika'da olan Yaratılış Araştırma Enstitüsü'nü (Institute for Creation Research) Türkiye'ye bir konferans için davet eder (Şekil 4 ve 5). Böylece Hıristiyan ve Müslüman iki farklı ülkenin dindarları İncil ve Kuran'da benzer olan Yaratılış efsanesinin Türkiye'de biyoloji ders kitaplarına evrim teorisine alternatif olarak girmesi için kafa kafaya verirler (Kence, 1998). Böylece 1980 darbesi sonrası hükümeti, Türkiye'de dinin siyasallaştırılarak eğitim alanına müdahale etmesini sağlar. Ardından evrim karşıtı hükümet destekli bir hareket başlar. Harun Yahya gibi bilim (evrim) karşıtları da bundan sonra ortaya çıkar. 1990'lar artık Yaratılış efsanesinin biyoloji ders kitaplarına bilimsel evrim kuramına alternatif olarak girdiği dönem olmuştur. Hatta Yaratılış, evrim kuramına bir alternatif olmanın ötesine geçmiş, ders kitaplarını hazırlayan komisyon 1992 yılı biyoloji ders kitabında açıkça kendi politikalarını yansıtmışlardır; "Günümüzde biyoloji ile ilgili birçok bilim adamı, hayatın çeşitliliğini, bir hücre içinde geçen hayat olaylarının olağanüstü nizamını ve kâinatın çok ince bir düzenle işlediğini görerek, Allah'ın varlığını idrak ettiklerini belirtmişlerdir". Fethullah Gülen grubundan akademisyenlerin yazdığı Alternatif Biyolojiye Doğru adlı kitaptan kısa bir alıntı "... bu hesaba göre Hz. Adem'in boyunun yaklaşık 30 metre civarında olduğu söylenebilir.... Ağaçların 200 metre olduğu, dinazorların yaşadığı dönemde bizim gibi ufak tefek insanların yaşadığını düşünme, hayat mücadelesi açısından insan ters gelir. Kocaman kertenkelelerin, dev dinozorların yanında öyle insanların olması gerekir ki hayatla mücadelede mevcudiyetini koruyup neslini sürdürebilsin." (Öztürkler Somel, 2007). Bu kitap Gülen tarafından ödüllendirilmiştir; "Alternatif Biyoloji, genç ve gayretli ilim adamlarımızın göz nuru ve yorucu çalışmalarının mahsulü. Biz, bütün gönlümüzle bu mübarek çalışmayı takdirle karşılıyor ve alkışlıyoruz. Ne var ki, günümüzde zıvanadan çıkmış bilim telakkisinin yeniden hakiki yörüngesine oturtulabilmesi için, bilimin değişik dallarında bunun gibi daha yüzlerce telifata ihtiyaç var." (Öztürkler Somel, 2007). 2000'li yıllar artık AKP iktidarının yaşamın her alanına damgasını vurduğu ve evrim eğitiminin de bundan nasibini aldığı talihsiz bir dönemdir. Dönemin Milli Eğitim bakanı Hüseyin Çelik, "...Darwin teorisi yapısı dolayısı ile ateistlerle deistlerin dünya görüsüyle birebir örtüşen bir görüştür. Akıllı tasarım ise dinlerin yaratılışla ilgili görüşleriyle birebir örtüşür." ...Darwin teorisi ateist fikirlerle örtüştüğü için bu bir ateist propagandasıdır bu kitaba girmemelidir demek ne kadar yanlışsa akıllı tasarım

semavi dinlerin ilahi kitapların yaratılışla ilgili fikirleriyle örtüşüyor diye bunu yok sayamayız. Gallup Enstitüsü Türkiye'de bir araştırma yapmış, yapılan araştırmada ateist 1%.” ... bu 1% ile Darwin'in görüşleri örtüşüyor ama AT 99% olan insanların görüşleriyle örtüştüğü zaman bu bir dini telkindir diyemezsiniz.” (Öztürkler Somel, 2007) şeklinde açıklamalarda bulunmuş ve evrim eğitimini sansürlemeyi bir kenara bırakın bu kuramı kabul edenleri de ateist, dinsiz ve tehlikeli insanlar olarak hedef göstermiştir.

Acts & Facts

ICR Assists in Turkish Creation Movement

Sekil 4. (Kence, 1998)

Acts & Facts

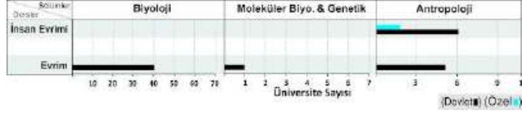
Joyous Christmas

HISTORIC CREATION CONFERENCE IN TURKEY

Sekil 5. (Kence, 1998)

Üniversitelerde de evrim eğitiminin varlığından bahsetmek çok zor. Sadece birkaç üniversite –akademik kadrolarından kaynaklı- bu konuda kendini kurtarmış sayılabilir. Ülkemizde 108 devlet üniversitesi içinde yaklaşık olarak 73 tanesinde biyoloji bölümü var ve sadece 40 tanesinde evrim dersi mevcut. Bu ders ise ya 2 ya da 3 kredi ve birçoğunda da zorunlu değil, seçmeli. Yaklaşık 6 tane devlet üniversitesinde Moleküler Biyoloji ve Genetik bölümü var ve sadece 1 tanesinde evrim dersi mevcut. Türkiye’de 62 özel üniversite var sadece 2 tanesinde biyoloji bölümü var, ikisinde de evrim dersi programda yer almıyor. Ayrıca 10 özel üniversitede Moleküler Biyoloji ve Genetik bölümü var, tahmin edin kaç tanesi evrim dersi veriyor, hiçbiri. Bununla birlikte az sayıda olan antropoloji bölümlerinde –biyoloji bölümlerinden iyi de olsa- durum çok da parlak değil. Türkiye’de 11 devlet üniversitesinde antropoloji bölümü var ve sadece 5 tanesinde evrim dersi ve 6 tanesinde insan evrimi dersi verilmekte. Özel olan antropoloji bölümlerinin sayısı ise –muhtemelen- 2 ve ikisinde de ayrı bir evrim dersi yok iken insan evrimi dersi mevcut (Şekil 6) (Kaya, 2012). Üniversiteleri bu

durumda olan bir ülkenin ortaöğretiminden kaliteli bir bilim (evrim) eğitimi beklemek sanırım çok gerçekçi olmaz.

Sekil 6. (Kaya, 2012)

Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlediği ve şu anda okutulan biyoloji ders kitaplarında canlıların kökeni ve evrimine dair açıklamaların sadece Yaratılış mitosu ile anlatıldığını söylemek mümkün. Evrim kuramının önemli bir parçası olan insan evrimi müfredatta yer almamaktadır. Türkiye'de eğitim gören bütün öğrenciler modern evrim kuramı ve insan evriminin bilimsel tarihini öğrenemeden eğitim almaktadırlar. Canlılığın oluşumu ve insanın evrimi sadece Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi derslerinde Yaratılış mitosu çerçevesinde anlatılmaktadır. Türkiye eğitim sisteminde ilk evrim dersi 8. sınıfta çok kısa ve yetersiz bir biçimde verilirken, canlıların ve insanların kökenine dair açıklamanın 4. sınıf din kültürü ve ahlak bilgisi dersinde ve takip eden yıllarda diğer din derslerinde yoğun bir biçimde verilmesini iyi analiz etmek gerekir. Dindarlar ve evrim karşıtlarının biyoloji ders kitaplarında Yaratılış efsanesini evrim teorisine alternatif olarak okutulmasına dair dem vurdukları eşitlik önerisi politik bir gösteridir, zira zaten Yaratılış efsanesi 4. sınıftan itibaren henüz çok küçük yaşta olan çocuklara ciddi bir biçimde öğretilmekte ve benimsetilmektedir. Yani içerisinde evrim kelimesi geçen ilk ders konusundan 4 yıl önce çocuklar Yaratılış efsanesini henüz miniciklerken beyinleri yıkanarak öğrenmektedirler. Şekil 7'de gördüğünüz sayfa MEB 4. sınıf din kültürü ve ahlak bilgisi kitabının 24. sayfasıdır ve orda yazılanları anlayabilen bir çocuğun neden daha basit ve somut olan evrim kuramını anlayamayacağını merak ediyorum. Evrim kurmanın o yaşta öğretilmesinden bahsetmiyorum zira bu pedagogların ve psikologların vereceği bir karar ancak bu kadar ağır din dersi verilmesinin sağlıklı ve doğru olduğunu kim söyleyebilir? Bu din dersi kitabı grafikleri, şekilleri ve anlatım dili ile o kadar stratejik hazırlanmış ki aslında farklı bir sorunu orataya çıkarıyor. Ayrıca toplum içerisinde iyi ahlaklı ve faydalı bir birey olmanın yegane yolunun inançlı bir insan olmakla mümkün olduğu dayatılmaktadır. Evrim karşıtları tarafından politik olarak inançsızlık ile bütünleştirilmiş evrim kuramı ise bu eğitimden geçen çocuklar için ahlaksızlık ve kötü insan olmakla eş tutulmaktadır. Radikal gazetesinin 04.03.2013 tarihli Kur'an'dan Alıntılarla Evrim Teorisi başlıklı haberinde, ODTÜ Biyogen Evrim Ağacı Grubu'nun farklı şehirlerde düzenlediği "Türkiye Evrimle Tanışıyor" seminerlerinin İzmir bölümünde okul öğretmenlerinin bu tür seminerlere öğrencilerin katılmasını istemediği ve hatta kendi derslerinde de evrim kuramı hakkında öğrencilerin sormaları ve öğrenmek istemelerine rağmen konuşmak istemediklerini ve konuyu geçistirdiklerini belirtiyor. Hatta bir 9. Sınıf öğrencisi, "Okulda evrimle ilgili anlatılanlar daha çok 'yaradılışçı' bakış açısıyla aynı. Aslında evrim mantığa daha uygun ama okulda bize yanlış gibi öğretiliyor. Eski çağlardan kalan fikirlermiş gibi. İnsanların ön yargısız bir şekilde evrime yaklaşmalarını istiyorum" diyor. Bununla birlikte kimi öğretmenlerin ise evrim kuramını insan maymundan gelmiştir şeklinde indirgeyip bir aşağılama ve hakaret konusu haline getirdiğini bakın Bornova Anadolu Lisesi'nden bir 9. Sınıf öğrencisi nasıl anlatıyor: Biyoloji dersine giren bir hocamız evrimi savunanlar hakkında

hakaret ediyor. Kur'an'dan ayetler gösterip arkadaşlarımızı etkileyip evrimi yalanlamaya çalışıyor. Darwin ve Lamarck'ı kötüleyip hakaret ediyor. Evrimleşen insan resimlerini gösterip dalga geçiyor, 'bunlar benim dedemmiş' deyip gülüyor ve sınıftaki öğrenciler gülmeyince de neden gülmediniz diye azarlayıp zorla güldürüyor. Biz okulda evrimi taraflı olarak görüyoruz (Radikal, 04.03.2013).

Sekil 7. (MEB 4. Sinif Din Kulturu ve Ahlak Bilgisi Kitabindan 24. sayfa

Evet, Türkiye'de evrim eğitimi konusunda karanlık bir dönem yaşanmaktadır, ancak daha da kötüsü Türkiye'de çok küçük yaşlarda başlayan inanılmaz bir dindarlaştırma ve muhafazakarlaştırma politikası eğitim alanında yoğun bir biçimde uygulanmaktadır. O kadar küçük yaşta bu kadar kompleks dini doktirinleri öğrenen ve geri kalan eğitim yaşamında da bu uygulamanın kurbanı olan öğrencinin evrim teorisini anlamaması ve reddetmesi sanırım çok beklenmedik bir sonuç değil. Geriye kalan dönemlerde de zaten sansürlenmiş ve darlaştırılmış 1900'lü yılların başlarından kalma evrim eğitimi öğrenmekteler. Bundan dolayı da yazının başlarında okuduğunuz üzücü anket sonuçları ortaya çıkmaktadır. Türkiye'de insan evrimi eğitimi yoktur, biyolojik evrim kuramı eğitimi ise yoğun bir biçimde sansürlenmiş ve indirgenmştir. Buna ek olarak, 1980 darbesinden sonra resmi olarak eğitim alanında uygulamaya sokulan muhafazakarlaştırma politikası halen aktif bir biçimde sürmektedir. Sonuç olarak, Türkiye'de biyolojik evrim kuramı eğitiminin mevcut hükümet politikaları ile uluslararası bilim standartları seviyesine ulaşabileceğine dair benim kişisel bir umudum ve beklentim yoktur. Eğer çocuklarınızı ve yakınlarınızı bu konuda eğitmek istiyorsanız kişisel olarak ilgilenmeli ya da eğer varsa alternatif eğitim aktivitelerine katılmasını sağlamalısınız.

Kaynaklar

Apaydın, Z., H. Sürmeli. 2009. Undergraduate Students' Attitudes Towards the Theory of Evolution. Elementary Education Online 8:820-842

İrez., S. ve Ç. D., Özyeral Bakanay. 2011. An assesment into Pre-Service Biology Teacher's Approaches to the Theory of Evolution and Nature of Science/ Education and Science 162:39-54

İnan, A. 1947. Türkiye halkının Antropolojik karakteri ve Türkiye tarihi; Türk Irkının vatanı Anadolu; (64.000 kişi üzerinde anket); Türk Tarih Kurumu Yayınları, VII seri, numara 15. Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.

Kaya, F. 2012. Censorship of Human Evolution Education in Turkey. Poster Presentation at the 18th European Anthropological Association, Ankara Turkey 3-6 September 2012.

Kence, A. 2007. Biyoloji Egitiminde Evrim ve

Yaratiliscilik. http://www.agnostik.org/resim/sunum/ak_sunum.pdf

Kence, A. 1998. Evolution versus Creation in Schools. Eubios Journal of Asian and International Bioethics 8:177-178

Özsoy, E.D. 2011. Turkiye'nin Evrimle İmtihanına Kısa Bir Bakış. Bilim ve Gelecek Dergisi, Sayi:87

Öztürkler Somel, N. 2007. Türkiye'de Biyolojik Evrim Kuramı Eğitiminin Tarihsel ve Sosyolojik bir Değerlendirmesi. http://www.agnostik.org/resim/sunum/ns_sunum.pdf

Peker, D., G.G. Cömert, A. Kence. 2010. Three Decades of Anti-evolution Campaign and its Results: Turkish Undergraduates' Acceptance and Understanding of the Biological Evolution Theory. Science and Education 19:739-755

Readmore: http://insanevrimi.blogspot.com/2013/06/turkiyede-biyolojik-evrim-kuram-egitim.html#ixzz7RkHHSyPc

EVRİM DİYEN BİLİM İNSANLARI BİZDEN DEĞİLDİR

04/07/2013-Ezgi Başaran-Radikal

Denilmek istenen nedir? Bir biz varız. Geri kalan bizden değildir.

TÜ'den Prof. Ayşe Erzan ve Prof. Nüzhet Dalfes, Boğaziçi'nden Doç. Raşit Bilgin, Kaliforniya Üniversitesi'nden Dr. Mehmet Somel, ODTÜ'den Yrd. Doç. Ayşegül Birand, Princeton'dan Dr. Erol Akçay, Zürih Üniversitesi'nden Yrd. Doç. Arpat Özgül, Georgia Üniversitesi'nden Betül Kaçar ve Hacettepe'den Dr. İsmail Sağlam...

Habervesaire sayesinde öğrendim ki bu ekip önümüzdeki eylül ayında İzmir'de lisansüstü seviyesinde bir yaz okulu düzenlemek istiyor. Konu: Matematiksel Evrim.

Bir miktar maddi destek alabilmek için TÜBİTAK'a başvuruyorlar. Başvuruya cevap haziran ortasında ret şeklinde geliyor. Şaşırdım mı? Hayır... Çünkü ben son iki senede gerek bilirkişi olarak gerekse bu tür durumlarda takındığı tavırları listelemiş ve yazmış, TÜBİTAK'ın bilime değil siyasi iktidara hizmet ettiğini kabullenmiş biriyim. Hele de işin içinde evrim gibi bir konu varsa... Utanmasa "Evrim dinimize ters" deyip dükkânı noterden hallice bir devlet müessesesine çevirdiğini alenileştirecek TÜBİTAK... Az kaldı yani.

Fakat bu çok kıymetli bilim insanlarının planladığı yaz okuluna destek vermemek için sunduğu gerekçe... Bana bile "Ağlamak istiyorum sayın seyirciler" cümlesini 345'inci kez kurdurdu.

Efendim destek veremezlermiş bu yaz okuluna... Çünkü: "Seçilen evrim konusu ülkemizde olduğu gibi tüm dünyada halen tartışılan ve ortaöğretim ve üstü kademelerde ders niteliğinde okutulan bir konu olup yenilik boyutu yetersizdir. Etkinliğin bilimsel içerikten çok eğitim ve/veya siyasal, kültürel, sosyal boyutları dikkat çekmektedir."

Evrim ile ilgili, 'Tüm dünyada tartışılan', 'yenilik boyutu yetersiz' türünden laflar eden bir 'bilim' kurumunun Yeşilköy'den çıktıktan sonra "Pardon... Kimin için tartışmalı evrim?

Amerikalı Katolikler ile radikal İslamcılar tavlada mı tartışıyor?" sorularıyla nasıl dev bir makaraya dolanacağını tahmin etmek zor değil.

Ama inanın, bunlara alıştık da...

Fakat bunlardan sonra gelen şu cümle yeni. Buna alışmamıştık: "(Yaz okulunu) Düzenleyenlerin camiayı/ülkeyi temsil niteliği çok zayıftır."

Düzenleyenler ne bakımdan camiayı ve ülkeyi temsil etmiyor acaba diye bir düşünelim isterseniz. Hepsi evrimsel biyoloji ve biyolojik veri modellemesi konularında uzmanlaşmış bir grup bilim insanı. Bilim camiasının bu alanda bilinen isimleri. Ülkeyi temsil etmek, ne ola? Yüzde 90'ı Müslüman olan, yüzde 50'si AK Parti'ye oy veren bir ülkede evrim ile ilgili yaz okulu açmaya yeltenmek mi ülkeyi temsil etmemek acaba?

Etiketle, böl, yönet taktiğinin son uygulayıcısı TÜBİTAK anlaşılan.

O zaman şöyle bir şeyle karşı karşıyayız: Gezi'ye çıkan gençler, tiyatromuza da dizimize de karışamazsın diyen sanatçılar, içki içenler, doğum kontrol yöntemine başvuran aileler, kürtaj yaptıran kadınlar, Yavuz Sultan Selim ismine karşı çıkan Aleviler, haklarımı verin diyen Kürtler, sen ne zaman bu kadar zalim oldun diye soran dindar Müslümanlar, mesleğini hakkıyla yapan gazeteciler ve son olarak evrim ile ilgili çalışma yapmak isteyen bilim insanları... Bunların 'camiayı/ülkeyi temsil niteliği çok zayıftır'. Bugün itibariyle vatandaşlık havuzu, devletin kurumları tarafından bu şekil etiketlenmiş ise... TÜBİTAK bile 'ülkenin sahipleri ve olmayanlar' ayrımını böyle müdanasız şekilde gerekçe yapıyorsa... Denilmek istenen nedir? Bir biz varız. Geri kalan bizden değildir. Ama biliyoruz: Hayatın akışına, 21. yüzyıl dünyasına, insan doğasına uymayan bu dayatmaların ömrü kısadır, dökülüp gidecektir.

Allah doğal seleksiyondan razı olsun, öyle.

SOMEL:EVRİM İÇİN 'TARTIŞMALI BİR KONU' DİYEN BİYOLOJİ LİTERATÜRÜNÜ TAKİP EDİYOR OLAMAZ

Işıl Öz-07 Temmuz 2013-t24.com.tr/

Somel: Uluslararası fen dergilerinde her hafta evrim hakkında yeni araştırmalar yayınlandığına göre, bu kişi güncel makale okumuyor olmalı

'Matematiksel Evrim Lisansüstü Yaz Okulu'na destek başvurusu Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından reddedilen akademisyenlerden Dr. **Mehmet Somel** (Kaliforniya Üniversitesi), Yrd. Doç. Dr. **Ayşegül Birand** (ODTÜ), Dr. **Erol Akçay** (Princeton Üniversitesi) ve Yrd. Doç. Dr. **Arpat Özgül** (Zürih Üniversitesi) T24'e konuştular.

Dr. Mehmet Somel, "Evrim için "ortaöğretimde okutulan tartışmalı bir konudur" diyen kişi biyoloji literatürünü takip ediyor olamaz. Uluslararası fen dergilerinde her hafta bu alanda yeni araştırmalar yayınlandığına göre, bu kişi güncel makale okumuyor olmalı." diye belirtti ve asıl sorunun, böyle birinin evrimsel biyoloji alanında bir başvurunun hakem kurulunda yer alması olduğunu ifade etti. Bu durumun, bir astronomi projesini astroloğa

yorumlatmaktan farksız olduğunun altını çizdi. Bunun dışında, teknik olarak da raporun çalakalem hazırlandığını belirten Somel, "TÜBİTAK, bize üç panelistin görüşüne başvuruluyor, dedi.

Raporda olumlu ve olumsuz hakem raporlarından kopyala yapıştır yapılmış. Kaç hakemin yer aldığı, hangi hakemin hangi değerlendirmeyi yaptığı belli değil" dedi.

Yrd. Doç. Dr. Ayşegül Birand ise Somel'e katıldığını belirterek şu cümleleri aktardı: " 'Uzman' olarak panele davet edilen kişi konudan tamamen habersiz. Bilgisizliği sadece evrimsel biyoloji konusunda değil, genel olarak biyoloji konusunda, çünkü evrimsel biyoloji diğer panelistin de dediği gibi "Evrim tüm canlı bilimlerin birleştirici harcıdır." Bilimde üç temel soru sorarız, ne, nasıl, ve neden. 'Ne' ve 'nasıl' soruları yakın sebeplerle ilgilenirken 'neden' sorusunu sorduğunuz zaman esas sebeplerle ilgilenmeye başlarsınız, ve bütün biyolojik bilimlerde 'neden' sorusunu sadece evrimsel biyoloji çerçevesinde cevaplayabilirsiniz."

"Esas mesele TÜBİTAK'ın güncel bir araştırma alanında en son gelişmeleri öğrencilere aktaracak bir yaz okulunu desteklememesi değil" diye ekleyen Dr. Erol Akçay, bilime ayrılan kaynağın her yerde kısıtlı olduğunu vurgulayıp, "o sebeple proje başvurularının kabul edilmemesine hepimiz alışığız." dedi ve ekledi: "Ancak burada öne sürülen gerekçeler kabul edilemez. Bize verilen panel raporundaki tek olumsuz gerekçe evrim konusunun tartışmalı ve siyasal olduğu iddiası. Geri kalan bütün ifadeler olumlu, hatta etkinliği över tarzda. Bu demek oluyor ki TÜBİTAK bu etkinliği evrim konusunu tartışmalı bulduğu için geri çevirmiş. Bu tarz bir bilim karşıtlığının TÜBİTAK'ın karar mekanizmalarında yer etmesi esas sorun. Bu yaz okulu çok önemli gözükmeyebilir ama yarın öbür gün birisi doçentlik için başvursa ve evrim tartışmalı diye red edilse insanların hayatı yanar. Daha da genel olarak bu ülkemiz akademisinde fikir ve araştırma özgürlüğünün ne kadar içler acısı durumda olduğunu gösteriyor. Akademikleri bile özgür düşünemeyen, araştırma yapamayan bir ülkenin dünya büyükleri arasına girmesi mükün değildir."

Dertlerinin öğrencilerin yaz okuluna katılımını kolaylaştıracak maddi desteğin sağlanmaması olmadığını yineleyen Yrd. Doç. Dr. Arpat Özgül, hatta eğitmenlerin, yaz okuluna tamamen kendi maddi olanaklarıyla katılmakla kalmayıp, birçoğunun katılacak öğrencileri desteklemek için bağışta da bulunduğunu bildirdi. Öğrencileri desteklemek isteyen okurlar şu adrese bakabilirler: http://matematikselevrim.org/destekleyiciler/

Özgül, "Bizim asıl derdimiz, arkadaşlarımın da açıkladığı gibi, TÜBİTAK'ın bu desteği vermemek için öne sürdüğü bilimsel nesnelliğe sığmayan gerekçelerdir. Bu tür gülünç derecede bilimsellikten uzak, tamamen dini veya siyasi ideolojinin ürünü argümanları sarf edebilecek hiçbir sözde "bilim" insanı, uluslararası saygınlığını korumak isteyen bir bilim kurumunda barınamaz, barındırılmamalıdır" dedi.

Akademisyenlerin basına ve kamuoyuna sundukları açıklama ise şöyle:

Son senelerde TÜBİTAK, biyolojik evrim konusundaki çekingen tavırlarıylakamuoyunun dikkatini çekmiştir. Evrim ve ilgili alanlarda araştırma yapan bizler, bu gelişmeleri kaygıyla izlemekteydik. Ne yazık ki TÜBİTAK bu sefer daha vahim bir adım attı ve ilk defa "evrim tartışmalı bir konudur" gerekçesiyle bilimsel bir etkinliği desteklemeyi reddetti.

Bahsi geçen etkinlik, bu mektupta imzası bulunan bizlerin düzenlediği ve Eylül 9-15 tarihleri arasında Nesin Vakfı Şirince Matematik Köyü'nde gerçekleşecek olan Matematiksel Evrim Yaz Okulu'dur (matematikselevrim.org). Biyolojik evrimi anlamak için günümüzde araştırmacılar giderek daha yoğun matematiksel ve hesaplamalı yaklaşımlar kullanmaktalar. Bu alanda genç biliminsanlarımızı dünya çapında araştırma yapmaya daha iyi hazırlayabilmek için bu Yaz Okulu'nu düzenlemeye karar verdik. TÜBİTAK'a, etkinliğe katılmak isteyen ancak imkanları yetmeyen öğrencilere katılım imkanı sağlamak için 2217 sayılı Lisanüstü Yaz Okulu ve Benzeri Diğer Etkinlikleri Destekleme Programı kapsamında başvurduk. Ancak başvurumuz geçtiğimiz hafta TÜBİTAK Bilim İnsanı Destekleme Daire Başkanlığı Değerlendirme ve DesteklemeKurulu tarafından reddedildi.

Aktif biliminsanları olarak bilimsel araştırma/etkinlik desteği başvurularımızın reddedilmesine elbette alışığız. Ancak bu sefer, kararın gerekçesi olan ve uzman bir panel tarafından hazırlanmış olması gereken değerlendirme raporu bizi şaşırttı.

Panel raporu, birbirine taban tabana zıt iki görüşü birden içeriyor: Bazı kısımları düzenlediğimiz etkinliğin konusu olan evrimin tartışmalı ve etkinliğin siyasal içerikli olduğunu ileri sürerken, bazı kısımları ise etkinliği övüyor. Başvurumuz reddedildiği için, karar vericiler nezdinde ilk görüşün ağır bastığını anlıyoruz. Ekte raporun bize gönderilen aslını bulabilirsiniz.

Gerçek şu ki, uluslararası bilimsel camiada evrim tartışmalı bir konu değil, tüm biyolojik bilimlerin temelinde olduğu kabul edilen bir olgudur. Dahası, etkinliğimizin hiçbir siyasal yönü yoktur: Güncel bir araştırma alanını yüksek lisans öğrencilerine tanıtma amaçlı bir etkinliği kendi bilimdışı görüşlerine uymadığı için siyasal nitelikli olarak değerlendirmek dar görüşlülüktür.

Bugün biyolojinin her alanında matematiksel yaklaşımlar artan yoğunlukta kullanılıyor. Üniversitelerimiz bu eğilimi yeni yeni takip etmeye başladılar. Genç araştırmacılarımızın dünya çapında yetkinleşmesi için bu tarz etkinliklerin olabildiğince desteklenmesi gerekli. Hal böyleyken TÜBİTAK'ın, bilimdışı gerekçelerle verdiği bu karar, yalnızca genç biliminsanlarımızın eğitimine değil, TÜBİTAK'ın ulusal ve uluslarası bilim camiasındaki güvenilirliğine de büyük bir darbedir. Halkın vergileriyle işleyen bir kurumun böylesine keyfi, bilimsellikten uzak ve bireysel inançlara dayalı gözüken bir karar vermesi kabul edilemez.

Aşağıda ismi bulunan düzenleyiciler olarak, bu noktalara işaret eden ve başvurunun yeniden değerlendirilmesini talep eden bir mektubu 28 Haziran Cuma günü TÜBİTAK'a ilettik. 1 Temmuz tarihinde aldığımız cevapta TÜBİTAK yetkilisi, değerlendirmenin nesnel yapıldığını ve yegane itiraz yolunun mahkeme olduğunu ifade etti.

TÜBİTAK'ın bilimsel saygınlığını koruması için derhal bu raporun bilimdışı niteliğini kabul ederek kararını geri çekmesi ve başvurumuzun bilimsel nesnellikle yeniden değerlendirilmesi gerekiyor. Bunu yalnızca evrim ve matematiksel biyoloji alanında çalışan araştırmacıların değil, bütün bilim camiasının ve son tahlilde Türkiye'nin bilim alanında ilerlemesini umursayan tüm vatandaşlarımızın talep etmesi gerektiğine inanıyoruz.

Ayşegül Birand, Yrd. Doç. Dr. (ODTÜ)

Erol Akçay, Dr. (Princeton Üniversitesi, ABD)

Mehmet Somel, Dr. (Kaliforniya Üniversitesi, ABD)

Ayşe Erzan, Prof. Dr. (İTÜ)

Raşit Bilgin, Doç. Dr. (Boğaziçi Üniversitesi)

İsmail K. Sağlam, Dr. (Hacettepe Üniversitesi)

Nüzhet Dalfes, Prof. Dr (İTÜ)

Arpat Özgül, Yrd. Doç. Dr. (Zürih Üniversitesi, İsviçre)

Betül Kacar, Dr. (Georgia Teknoloji Enstitüsü, ABD)

Murat Tuğrul, M.Sc. (Doktora öğrencisi, IST-Austria, Avusturya)

TÜBİTAK DA 'EVRİM TEORİSİ TARTIŞMALI' DERSE

Temmuz 21, 2013-İsmet Berkan-Hürriyet

Türkiye Bilimler Akademisi Derneği, bir yasayla bir günde özerkliği ve saygınlığı elinden alınan Türkiye Bilimler Akademisi TÜBA'nın eski saygın üyelerinin bir araya gelip kurduğu bir dernek, her bakımdan devlet dışı, dolayısıyla 'sivil' bir bilim örgütü.

İşte o dernek, 16 Temmuz günü bence çok önemli bir bildiri yayınladı. Bildiri şöyle:
"Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), yurt içi ve yurt dışı önde gelen üniversitelere mensup bir grup bilim insanının katılımıyla düzenlenmek istenen 'Matematiksel Evrim Lisansüstü Yaz Okulu' proje başvurusunu desteklemeyi 13 Haziran 2013 gerekçeli kararıyla reddetmiştir.

TÜBİTAK Bilim İnsanı Destekleme Dairesince başvuru sahiplerine iletilen Panel Raporunda bu olumsuz değerlendirme biyolojik evrim konusunun 'ülkemizde olduğu kadar tüm dünyada tartışmalı' ve üzerinde henüz uzlaşılmayan bir konu olduğu, önerilen etkinliğin 'bilimsel içerikten çok eğitim ve/veya siyasal, kültürel sosyal boyutlarının dikkat çektiği' gibi gerekçelere dayandırılmıştır. Bilim eğitiminin iyi yapıldığı yerlerde evrim konusu okullarda öğretilir. Okullarda okutuluyor olması evrim teorisinin 'yenilik boyutunun yetersiz' olduğu sonucunu getirmez. Bilimin bütün alanları gibi evrim alanında da bilinmeyen konular henüz anlaşılmamış problemler üzerinde güncel araştırmalar sürmektedir.
Gerçek şu ki uluslararası bilim camiasında evrim tartışmalı bir konu değildir. Modern biyoloji bilimi, matematiğin dilini konuşmaktadır. Biyoloji bilim dallarının birleştirici kavramı olan evrim de giderek daha yoğun matematiksel ve hesaplamalı yöntemlere başvurmaktadır. Matematiksel Evrim, dünya çapında güncel ve heyecan verici bir araştırma alanıdır. Hakemlik sürecinin bu durumun farkında dahi olmadığı anlaşılan panelistlere teslim edilmesi ve sonrasında başvurunun tekrar gözden geçirilmesini talep eden bilim insanlarına değerlendirmenin nesnel yapılıp kararın sabit olduğunun bildirilmesi, TÜBİTAK hakemlik sürecinin ciddiyet ve güvenilirliği üzerine ciddi kaygılara yol açmaktadır.

Evrim konusunda kamuoyuna bilim dışı çevrelerce sürekli yayılan evrim teorisinin tartışmalı bir konu olduğu, yaratılışçılık akımının da ayni ölçüde bilimsel olduğu gibi iddiaların

TÜBİTAK gibi bilimi anlaması ve bilimsel projeleri doğru kriterlerle değerlendirmesi gereken bir kamu kurumu tarafından bu kez açıkça benimsenmesi karşısında bilimle ilgili bazı en temel noktalara dikkat çekmek gerekmektedir.

Evrimi reddeden yaratılışçılılık akımının uluslararası ortamda ve Türkiye'deki sözcülerinin arasında bilimsel uzmanlığı olmayan siyasetçiler ve dini liderlerin yanı sıra akademik ünvanları ve üniversitelerde görevleri olan kişilerin de bulunması öne sürdükleri savların evrim teorisi ile ayni ölçüde geçerli olduğu ve konunun tartışmalı olduğu sonucunu vermez. Bilimde doğru ve yanlışın tek kıstası doğanın kendisidir. Dünya bilgisi ancak doğayı gözleyerek ve deneyler yaparak, bu gözlem ve deneylerin birbirinden bağımsız bilim insanları tarafından defalarca tekrarlanması ile elde edilir. Bilimsel anlamıyla bir 'teori' demek, birçok kez deney ve gözlemle sınanmış ve yanlışlanmamış sonuçları kapsayan, ileriye dönük yeni öngörüler üretebilen ve bu öngörüleri de şimdiye dek yanlışlanmamış olan bir sistemli bilgi kümesi demektir. Bilim insanları arasında kimin öngörüleri deney ve gözlemle doğrulanıyorsa onun sonuçlarına itibar edilir. Evrimin geçerli bir bilimsel teori olduğu da dünyanın tüm bağımsız akademileri, bu teori çerçevesinde yaptıkları buluşlarla Nobel ödülü almış olanlar dahil başarılı bilim insanları tarafından belirtiliyor. Bir teori ünvan ve otorite sahipleri söylediği için başarılı olmaz. Teori başarılı olduğu için o teoriyi geliştiren ve ondan yararlanarak buluş yapan bilim insanları da bilimde başarı kazanmış olurlar.
Bilimsel teorilerin tümü gibi evrim teorisi de verimli yeni bilgi üretir. Evrim teorisi günümüz biyolojisinin ve biyoteknolojisinin bağlayıcı temelini oluşturur, genetik hastalıkların tedavisinden, tarımdaki yeniliklere, yeni ilaç tasarımına, mikroorganizma popülasyonlarının kontrolüne, ekolojik dengelerin anlaşılmasına uzanan yararlı uygulamalara kaynak olmuştur.

Bütün bunların Türkiye'de geçerli olmayacağını sanarak, bilimdeki gelişmeleri görmezden gelerek teknolojide ve eğitimde başarılı olabilmek de pek olanaklı değildir.
Bilimin ürettiği sonuçlar günlük algımızın sınırlarından uzaklaştıkça anlaşılmaları, kabul görmeleri zorlaşır. Tıpkı beş- altı yüz yıl önce Kopernik, Galileo, Kepler ve Newton'un dünyanın dönmesini, gezegenlerin gökcisimlerinin hareketini anlatan yeni fizik teorilerinin kamuoyunda kabul edilmesindeki güçlükler gibi, günümüzde de insanların evrim teorisinin ne dediğini ve hangi gözlem ve deneylerle doğrulandığını anlamaları zor olabilir.
Ancak bilime ve bilgi üretmeye değer veren toplumlarda bilimsel araştırma ve eğitim kurumlarının doğru ve dikkatli bilimsel değerlendirmelerle hareket etmeleri beklenir. Destek programlarıyla Türkiye'de bilimin önünü açması beklenen TÜBİTAK'ın bilimdışı ve ideolojik önyargıları yansıtan gerekçelerle verdiği bu karar, yurt içinde olduğu kadar uluslararası arenada da Türk bilimine gölge düşürecek ve Türk bilim camiasının itibarını zedeleyecek niteliktedir. Daha da önemlisi bilimi anlayıp değerlendiremeyen bir toplumun bir bilgi toplumu olarak gelişmesini sürdürebilmesi zordur.
TÜBİTAK Başkanlığını ve Bilim Kurulunu evrim teorisinin tartışmalı olduğu iddialarına açıklık getirmeye, söz konusu panel raporunu ve TÜBİTAK değerlendirme panellerinin oluşumundaki uzmanlık kriterlerini ve çalışma usullerini gözden geçirmeğe davet ediyoruz."

EVRİM TEORİSİ VE TÜBİTAK'IN DURDUĞU YER

Temmuz 28, 2013- İsmet Berkan-Hürriyet

GEÇEN hafta bu köşede Türkiye Bilimler Akademisi Derneği'nin, TÜBİTAK tarafından desteklenmesi reddedilen 'Matematiksel Evrim Yaz Okulu' projesi bağlamında yayınladığı bir bildiriyi okudunuz.

Önce meseleyi ve mekanizmayı biraz anlatmaya çalışayım:
Çeşitli üniversitelerden çeşitli bilim insanları, yaz aylarında ilginç ve önemli buldukları konularda öğrencilere ve akademyaya yönelik yaz okulu düzenlemek isteyebiliyor. Bu tür okul dışı aktiviteler için TÜBİTAK bir maddi destek sağlıyor.
Sağlıyor ama TÜBİTAK Bilim Kurulu şemsiyesi altında çalışan 'bağımsız' ve 'kendi alanlarında yetkin, söz sahibi bilim insanlarından' oluşan 'panel'lerin sunulan projelere yeterlik notu vermesi gerekiyor. kurullarından geçer not alması gerekiyor.
Bilimler Akademisi Derneği'nin bildirisine konu olan 'Matematiksel Evrim Yaz Okulu' projesi bu bilim kurulundan yeterli notu alamadığı için reddedilmişti. Bu yaz okulunun bilim kurulunca reddedilme gerekçeleri pek de bilim diline benzemiyordu; daha çok evrim teorisini reddeden ve 'yaradılışçılık' adıyla bilinen inanca dayalı sözlerdi bunlar.
Nitekim Bilimler Akademisi Derneği de, bu konuda TÜBİTAK'tan çok bu 'bilimsel panel'ini eleştiriyor, TÜBİTAK'a da bilim kurullarının oluşturulma sürecinde daha iyi bilimsel kıstaslarla hareket edilmesini öneriyordu.
Akademinin bildirinin son bölümü şöyleydi:
'Destek programlarıyla Türkiye'de bilimin önünü açması beklenen TÜBİTAK'ın bilimdışı ve ideolojik önyargıları yansıtan gerekçelerle verdiği bu karar, yurt içinde olduğu kadar uluslararası arenada da Türk bilimine gölge düşürecek ve Türk bilim camiasının itibarını zedeleyecek niteliktedir. Daha da önemlisi bilimi anlayıp değerlendiremeyen bir toplumun bir bilgi toplumu olarak gelişmesini sürdürebilmesi zordur.
TÜBİTAK Başkanlığını ve Bilimsel Panelini evrim teorisinin tartışmalı olduğu iddialarına açıklık getirmeye, söz konusu panel raporunu ve TÜBİTAK değerlendirme panellerinin oluşumundaki uzmanlık kriterlerini ve çalışma usullerini gözden geçirmeğe davet ediyoruz.'
Esasen TÜBİTAK'ın evrim teorisi ve Darwin isimleri söz konusu olduğunda hafif tedirgin bir pozisyonda olduğunu gözlemek için acayip bilgili olmaya gerek yok.
Bu konu bilimden çok siyasetin ilgisini ve tepkisini çeken bir alan olduğu için, bilimin bütün diğer alanlarında görece daha rahat hareket eden ve neyin bilim neyin bilim dışı olduğu konusunda net davranan TÜBİTAK, evrim söz konusu olduğunda ya sessizliğe bürünüyor ya da net tercih açıklamaktan mümkün olduğunca kaçınıyor. Siyasetin ağır etkisi, hatta baskısı çok net hissediliyor.
Geçmişte TÜBİTAK yayınları evrim teorisinden söz eden kimi kitapların kendi elindeki telif hakkını kolayca kaybetti. Ama öte yandan aynı TÜBİTAK yayınları yine de evrimle ilgili kitap basıyor.
Benzer şekilde, 'Matematiksel Evrim Yaz Okulu'nu TÜBİTAK'ın bir bilim kurulu bilim dışı sayılacak gerekçeler de kullanarak reddetti ama TÜBİTAK'ın bir başka bilim kurulu, 'İnsanın Evrimi Yaz Okulu'na onay verdi ve maddi destek sağladı. Hepsini yapan aynı TÜBİTAK.
TÜBİTAK'ın önerilen her 'evrim' konulu projeyi desteklemesi elbette gerekmez. Önemli olan bilimsel yeterlilik. Ama öte yandan bir panelin evrim konulu bir projeyi reddederken bilim dışı gerekçeler kullanması da sonuçta hem TÜBİTAK'ı hem de Bilim Kurulu'nu bağlar.

"DARWİN-RASTGELE VAROLUŞ" ÇİZGİSİNDE OLMAYAN BİLİM İNSANI OLAMAZMIŞ !

Yiğit Bulut-16 Ağustos 2013 Cuma-star

Geçtiğimiz günlerde, fikirlerine saygı duyduğum ama asla katılmadığım bir biyoloji profesörü uzun tartışmamızın ardından eline aldığı yabancı bir derginin kapağını sallayarak, bana şu cümleyi söyledi. "rastgele varoluş-evrim kurgusunu sorgusuz, sualsiz kabul etmek ve bilim yapabilmek için bu ilk basamak üstünde biat etmek gerekiyormuş"!

Sevgili dostlar, bilim insanlarının "sorgusuz sualsiz bu tanımlamaları Kabul edeceksiniz" dayatmasını anlayamayan biri olarak bazı noktaları sizlerle paylaşmak istiyorum...

"Random existence/rastgele varoluş/evrim"; toplumları bozmak, "çocukları küçük yaşlarda yoldan çıkarmak ve toplumun üst benliğini ortadan kaldırıp, inançsız, referanssız, yolunu kaybetmiş nesiller" yetiştirmek için yüzyıllardır uygulanan yöntemin adı! "Evrim-rastgele varoluş" masalını "kurduğu dünyanın" merkezi yapan "insan" için herşey "rastgele" ve bu "anlamsız kaos" içinde inancın, saygının, sevginin ve "ideal olanın" anlamı yok! Kısacası ilkn basamak "random varoluş" ise sonraki basamakların anlamı yok!

Sevgili dostlarım, "evrimin" merkez aldığı canlı hücre yapısını bırakın bir kenara "sadece bir atom" alalım, birlikte içine bakalım ve "raslantı sonucu milyon yıllar sonucu oluştu" denilen "elektron" yapısını inceleyelim... Bir atom içinde en çok dikkat çeken nokta, çekirdeği elektrik yükünden oluşan bir zırh gibi kuşatan elektronların atomun içinde en ufak bir kazaya yol açmamaları! Olsa ne olur? Felaket olur! Madde olmaz! Biz olmayız! AMA olmuyor! Felaket sınırında "dolaşan" matematiksel olarak "olması ihtimali" yüksek olan böyle bir kaza asla gerçekleşmiyor! Matematiksel olarak "mümkün" ama olmyor, tüm işleyiş mükemmel bir düzen ve kusursuz bir sistem içinde devam ediyor. Çekirdeğin çevresinde saniyede 1.000 km. gibi akıl almaz bir hızla hiç durmadan dönen elektronlar, birbirleriyle bir kez bile çarpışmıyorlar! Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan bu elektronların farklı farklı yörüngelerde bulunmaları, son derece şaşırtıcı! Şimdi düşünün; atomdan, hücreden, atomların, hücrelerin "birleşmesinden" vazgeçtim, elektronlar "dahi" mükemmel bir "uyum içinde" ve bu uyum "varoluştan" bugüne devam ediyor ! Şimdi soralım; bu "uyumu, ilahi ahengi ve varoluş gerçeğini" bizden daha iyi bilen TUBİTAK'ı oluşturan bilim adamları mı "rastgele varoluş-evrim" saçmalığına biat edecekler !

Bu noktada daha önce de verdiğim başka bir örnek verelim. Yine hücreden, evrimden vazgeçtim. Yerde duran bir tahta parçası var. Üstünde bir tezgah var, usta matkapla "çalışıyor"! Şimdi soralım; matkabın çalışır halde yere düşüp "tahtayı" delme ihtimali ne? İstatistikler her ay o atölyede 3 kaza olduğunu ve yaklaşık her 10 çalışma gününde 1 "rastgele" delik açıldığını gösteriyor. Şimdi bir soru daha soralım; aynı deliğin yanına bir "menteşe" çakılması ihtimali ne? Yine istatistikler o atölyede son 3 yıl içinde sadece bir yani 1.000 günde 1 kez aynı yerde duran artık bir parçaya düşen bir "menteşenin" üstünden geçilmesi sonrası "son derece bozuk" bir şekilde takıldığını gösteriyor. Bu iki verinin anlamı; bir delik ve yanına bir menteşe takılması ihtimali 10 binde 1! Lütfen dikkat daha "pencere" falan yapmadık! Tahtayı kesmedik, deliklerini delmedik, menteşe takmadık!

Sevgili dostlar, bu "gerçekler" ve bu "veriler" eşliğinde bir daha soralım; bir tahtanın bir "pencere" olma ihtimalinin "olmadığı" bir "gerçeklik" içinde gerçek tek hücrenin "bir yaratıcının müdahalesi" olmadan bugün gördüğümüz "mükemmel bizi" ortaya çıkarma ihtimali sizce kaç? Yorulmayın ben söyleyeyim; matematiksel olarak böyle bir "ihtimal" yok! Bu gerçeğe "dünyanın oluşumu", "yer çekimi" gibi kanunların da oluşumunu ekleyin! Tekrar ediyorum; böyle bir "ihtimal" matematiksel olarak "ifade edilemez"! Bu noktada tekrar soralım; "bir yapanı olmadan bir tahta pencerenin bile ortaya çıkamayacağını matematiksel

olarak bizden" çok daha iyi ortaya koyabilen bilim insanları mı "evrim masalını" bilimsel veri Kabul edecekler?

Sonuç : Bırakın bütün diğer disiplinleri matematik" ilminin "m" harfini bilen biri "rastgele varoluş ve sonrası evrim sonucu bugüne geliş" gibi bir "oluşumun" imkansız olduğunu matematik olarak bilir ve böyle bir "saçmalığın varlığını" asla düşünmez, aklından bile geçirmez!

Son söz : Yaratılan ve/veya kurulan mükemmel sistem içinde tekamül yani bizim anladığımız anlamıyla "evrim "süreklidir", her yerdedir. "YARATAN'ın bize verdiği imkanlar içinde iyiye ve güzele doğru "evrim-tekamül" maddi-manevi anlamda devam eder. Bir sistemi kurarsınız, bileşenlerini "tasarlarsınız" sonrasında sistemin işleyişi sırasında karşılıklı etkileşim ile "yeni sonuçlar" ortaya çıkabilir. Bu da "evrimdir" ama bunu görmek "YARATICI'yı inkar etmeyi gerektirmez ! Tam tersi YARATICI'nın varlığını ve büyüklüğünü pekiştirir. Mükemmel yaratılan doğanın mükemmel uyumunu farkedenler Darwin sapkınlığını ortaya koyarak, sistemin mükemmelliğini insanlığa karşı kullanacakları bu "tezi" geliştirip insanlığa en büyük zararı vermeyi denediler ve gerekli cevabı bugüne kadar aldılar ! "Rastgele varoluş" saçmalığına karşı lütfen sizler de çocuklarınızı koruyun ve bütün hayatlarının algılamasını bozabilecek bu zehire karşı lütfen uyanık olun ! YENİ DÜNYA DÜZENİ "içi boşaltılmış" sadece tüketen bir insan istiyor ve bunun için "bu teoriler" eşliğinde elinden geleni yapıyor!

İNSAN, YARATILIŞ VE EVRİM MESELESİ

Mustafa Öztürk-Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi-11.09.2014-serdargunes.wordpress.com/

("Kur'an Perspektifinden Yaratılış" Başlıklı Ham Çalışmadan Küçük Bir Kesit)

Kur'an'ın insan ve yaratılışla ilgili bazı ayetleri özellikle modern dönemde evrim teorisiyle ilişkilendirilmiştir. Gerçi klasik dönemlerde Câbir Hayyân, Nazzâm, Câhiz, Bîrûnî, İbn Miskeveyh, İhvan-ı Safâ, İbn Tufeyl, İbn Haldun, Mevlana Celâleddîn Rûmî, Kınalızade Ali Efendi, Erzurumlu İbrahim Hakkı gibi birçok İslam âlimi ve mütefekkirinin evrim veya tekâmül nazariyesine sıcak baktıkları ve yaratılışı bu eksende açıklamaya çalıştıkları malumdur. Ancak bütün bu âlimler konuyu doğrudan doğruya Kur'an ekseninde değil, fikrî ve felsefî zeminde ele almışlardır.

Bir örnek vermek gerekirse, Erzurumlu İbrahim Hakkı Marifetname eserinde şöyle demiştir: "Varın yok olması, yokun var olması mümkün değildir. Var daima var, yok daima yoktur. Fakat var, bir mertebeden diğer mertebeye, bir halden diğer hale geçebilir. Allah'ın emriyle felekler ve yıldızlar hareket edip dört unsur istihale ile birbirine karışmış, unsurların izdivacından önce madenler, ondan bitkiler, ondan hayvanlar vücuda gelmiş ve hayvan kemalini bulunca insan meydana gelmiştir. Madenlerle bitkiler arasında ara varlık mercandır; bitkiler ile hayvanlar arasında ara varlık hurmadır; hayvanlarla insanlar arasında ara varlık maymundur. Zira cümle azası, kıl ve kuyruktan başka içi dışı insana benzer. Mevcut aracıların hikmeti şudur ki her biri kendi mertebesinin aşağısından en yükseğine vasıl olup varlıklar mertebesi bir düzenle sıralanıp insan mertebesinde son bulur. Gaye devr-ü zamanın tetimmesi, cihanın özü olan insanın meydana gelmesidir."

Görüldüğü gibi bu pasajda anlatılan evrim teorisi Kur'an'la irtibatlandırılmamıştır. Buna mukabil modern dönemde yaratılış ve evrim Süleyman Ateş ve İsmail Yakıt gibi bazı araştırmacılar tarafından bizzat Kur'an'ın konusu gibi algılanmış ve çeşitli ayetler bu eksende

yorumlanmıştır. Bu anlayışa göre Kur'an'da göklerin ve yerin altı günde yaratıldığını bildiren ayetler cansız varlıkların evrimine, toprak, çamur, sudan yaratmayla ilgili ayetler de genelde canlı varlıkların, özelde insanın evrimine işarettir. Yine bu anlayışa göre Nuh 71/17. ayetteki vallâhu enbeteküm mine'l-ardi nebâten ifadesi "insanın bitkisel hayattan gelişerek meydana geldiğine delildir. Bundan daha ilginci ise Kasas 28/68. ayetteki ve-rabbüke yahluku ma yeşâu ve yahtâr ifadesinin doğal seçilime/seleksiyona işaret kabul edilmesidir.

Açıkça söylemek gerekir ki bu yorumların hiçbirinde doğruluk payı mevcut değildir. Çünkü Kur'an insanoğlunun ne şekilde yaratıldığı hakkında herhangi bir felsefî veya modern bilimsel teoriye temel teşkil edecek nitelikte bilgi vermemekte, dolayısıyla yaratılış bağlamında evrimi de konu edinmemektedir. Bilakis yaratılışla ilgili ayetler, daha önce birkaç kez açıkça belirtildiği gibi, yaratmanın keyfiyetiyle ilgili bilgileri nüzul dönemindeki Arap toplumunun bilgi ve kültür kodlarına uygun bir şekilde vermektedir. Bu gerçeğin daha iyi kavranması için evrimle ilişkilendirilen birkaç ayet üzerinde durmak gerekir.

Nûh suresi 71/17. ayette, "Allah sizi tıpkı bitkiler gibi topraktaki unsurlardan meydana getirdi." (vallâhu enbeteküm mine'l-ardi nebâten) şeklinde bir ifade geçer. Müteakip ayette ise insanların tekrar toprağa iade edileceği, zamanı gelince yeniden diriltileceği (sümme yuîdüküm fîhâ ve yuhricüküm ihrâcâ) bildirilir. On yedinci ayet, lafzi olara,k "Allah sizi yerden/topraktan bitki olarak bitirdi" anlamına gelir. Ancak bu ayet, insanın tıpkı bitkiler gibi toprağa ait unsurlardan yaratıldığına ve/veya topraktaki unsurlardan mürekkep bir varlık olduğuna işaret eder. Burada enbete (bitirdi) fiilinin enşe'e (meydana getirdi) manasında kullanılması, insanın meydana getirilmesi ile bitkilerin bitirilmesi arasında benzerliğe atıfta bulunur. Ayetteki ifadenin, "Allah sizin aslınızı yani Âdem'i topraktan meydana getirdi" manasına geldiği de belirtilmiş ve bu yorum ke-meseli âdeme halekahû min turâb ayetiyle şahitlendirilmiştir.

Nuh suresi 71/17. ayete konu olan yaratmanın aslından ölümden sonra dirilişe atıfta bulunduğu, "Ölümünüzün ardından sizi toprağa döndürecek ve zamanı gelince sizi yenide diriltecektir" mealindeki on sekizinci ayetten çok açıkça anlaşılmaktadır ki bu noktada ölüm sonrası diriliş meselesinin bilhassa erken dönem Mekkî surelerin en temel konularından biri olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Nitekim Fahreddîn er-Râzî de burada tevhid inancına ve aynı zamanda uhrevi diriliş gerçeğine dair enfüsî delillere yer verildiği ve yine bu ayetin "Allah sizi birçok evreden geçirerek yarattı mealindeki Nuh 71/14. ayetin bir nevi tefsiri mahiyetinde olduğuna dikkat çekmiştir.

Şöyle ki Râzî'ye göre ayetteki vallâhu enbeteküm mine'l-ardi nebâten ifadesi iki şekilde izah edilebilir. Birinci izaha göre ayet, "Allah sizin ilk atanızı arzdan/topraktan meydana getirdi" manasına gelir ki bu mana "Allah nezdinde Âdem neyse İsa da odur. Öyle ki Allah Âdem'in topraktan meydana getirmiştir" mealindeki Âl-i İmrân 3/59. ayetle aynı doğrultudadır. İkinci izaha göre ayetteki anlam, "Allah hepinizi arzdan/topraktan meydana getirdi" şeklindedir. Çünkü Allah bizi nutfeden meydana getirmiş, insan bedenindeki nutfe ise toprakta yetişen bitkiler yoluyla elde edilen gıdalardan teşekkül etmiştir.

Kur'an'da evrimle ilişkilendirilen bir diğer ayet, mâ leküm lâ tercûne lillâhi vakâran ifadesiyle başlayan Nuh 71/14. ayetteki ve-kad halekaküm etvâran ifadesidir. Etvâr, Arapçada tavr kelimesinin çoğulu olup "çeşitli haller, merhaleler" anlamına gelir. Burada söz konusu olan hallerden maksat da hemen bütün müfessirlerin açıkça ifade ettikleri gibi, insanın ana rahminde nutfe, alaka, mudga gibi farklı evrelerden geçerek ete kemiğe bürünmesidir ki bu da Mü'minûn 23/12-14. ayetlerdeki muhtevaya karşılık gelir.

Kasas 28/68. ayetin doğal seleksiyona delil gösterilen ve-rabbüke yahluku mâ yeşâu ve yahtâr ifadesi ne doğal seleksiyonla ve ne de kimi müfessirlerin tartıştıkları gibi kader-kaza, kulların fiilleri ve salah-aslah gibi kelam nazariyeleriyle ilgisi vardır. Ayette anlatılan husus, Velîd b. Muğîre gibi bazı müşriklerin Zuhruf 43/31. ayette, “Bu Kur’an iki kasabanın birindeki büyük bir adama indirilmeli değil miydi?” diye ifade edildiği gibi, vahiy ve nübüvvetin Hz. Muhammed’e değil, kendisine veya Taif’te mukim olan Urve b. Mes’ûd es-Sekafî gibi namlı birine verilmesi itirazına reddiye olarak, “Allah nasıl ki dilediğini yaratırsa dilediğini de peygamber olarak seçer” buyrulmuş, ardından da yine müşriklere atfen, “Onlar peygamber seçme ya da kimin peygamber olacağı hususunda fikir beyan etme salahiyetine sahip değildir” mealindeki ifadeyle meseleye son nokta konulmuştur.

İnsan cinsinin toprak (türâb) ve sudan (mâ’) müteşekkil iki ana maddeden yaratıldığıyla ilgili ayetlerde geçen çamur (tîn), süzme çamur (sülâle min tîn), yapışkan çamur (tîn lâzib), kurumuş çamur (salsâl), porselen gibi ses çıkaran kurumuş çamur (salsâl ke’l-fehhâr), rengi kararmış ve kokusu bozulmuş çamur (hame’ mesnûn) gibi farklı tabir ve terkiplerden hareketle ilk yaratılış hakkında tekâmül ve benzeri şeyler söylemek mümkün görünse de sonuçta bütün bu tabir ve terkiplerin delaleti, “Marangoz masayı ağaçtan yaptı” ifadesindeki mücmellikten daha mübeyyin/mübeyyen değildir.

Esasen, yaratılışla ilgili ayetlerdeki beyanlar, Arap dili ve edebiyatındaki tabirle, faide-i haber cinsinden değil, lazım-ı faide-i haber kabilindendir. Daha açıkçası, söz konusu beyanlar yaratılış konusunda yalın bilgi vermek ve bilimsel merakları giderme hedefinin ötesinde, ilk hitap çevresindeki mevcut bilgi üzerinden Allah’ın birliği, ahirette yeniden dirilişin gerçekliği gibi temel inanç umdelerini benimsetme hedefine yöneliktir. Kaldı ki Kur’an yaratılış konusunda ilk muhatapların bilmediği hemen hiçbir şeyden de söz etmemiştir. Nitekim Mevdudi de ölümden sonraki dirilişten derin şüphe duyanlara “Biz sizi topraktan, sonra nutfeden yarattık” mealindeki hitaplarda bulunan Hac 22/5. ayeti izah ederken, “Burada çocuğun anne karnında geçirdiği evrelere işaret edilmektedir. Bu tasvir bilimsel araştırmaya değil, gözleme dayanmaktadır ve buradaki zikrediliş amacı için böyle bir bilimsel temele de gerek yoktur. Çünkü o zaman bir bedevi bile bu safhaların keyfiyetini biliyordu. Dolayısıyla bu ayetleri bilimsel ifadelerin içinde, ayrıntıyla anlamak için çaba sarf etmek anlamsızdır” demek suretiyle aynı noktaya vurgu yapmaktadır.

Bu konuda yapılabilecek en büyük yanlış, modern bilimsel teorileri Kur’an’la irtibatlandırmak ve Kur’an’dan modern bilimsel sonuçlar çıkarmaya çalışmaktır. Kur’an Allah’ın şeriksiz olduğunu, biz insanların da O’na şükran borcumuz bulunduğunu anlatmak gibi çok kısa, açık ve özlü bir mesaj vermekte, ama insanlar Kur’an’ın Allah kelamı olmasından dolayı, onun söylediği bu kısa ve özlü mesajı gereksiz bilgiler ve tevillerle asıl mecrasından saptırıp sözü kalabalıklaştırmaktalar. Ancak sonuçta kaş yapalım derken gözü çıkarmakta, bilgi verelim derken berrak ilahi mesajı bulanıklaştırmaktalar. Uzun lafın kısası, evrim Kur’an için bir bahsi diğerdir. Dolayısıyla yaratılış ve evrimin bilimsel ve felsefî zeminde tartışılacağı adres de zinhar Kur’an değildir. Bununla birlikte, “Kainattaki bütün her şeyi yaratan Allah’tır” diye iman ettikten sonra, yoktan mı (lâ min şey ya da ex nihilo) veya bir ana maddeden mi yahut evrim ve tekamülle mi yarattığı meselesi çok da önem arz eden bir husus değildir.

Bu noktada “Dinî/şer’î alanda kıdem ve hudûs terimlerini kullanmak bidattir” diyen İbn Rüşd’ün ifadelerini kısaca aktarmak gerekir.. Ona göre Kur’an’da âlemin yaratılışı hakkında serdedilen temsilî anlatımların maddi âlemde söz konusu olan hudûs kavramına mutabık bir mana ve muhtevaya sahip görünmesi ilginçtir; fakat Kur’an dilinde yaratılışın hudûs yerine halq ve futûr kelimeleriyle ifade edilmiş olması da dikkat çekicidir. Bunun sebebi, âlemin yaratılışının nesneler dünyasındaki hudûs olgusuyla aynı olmadığına dikkat çekmek içindir.

Hâl böyleyken, kelamcılar kıdem ve hudûs terimlerini kullanmakla ihtilaf ve tartışmaya yol açmışlardır. Oysa âlemin ezeli olduğu görüşü kadar onun yoktan ve sonradan yaratılmış olduğu fikri de Kur'an'ın sarih beyanlarıyla bağdaşmaz. Çünkü yaratılışın ezelî ve/veya hâdis olduğu meselesi Kur'an'ın ilgilendiği meseleler arasında yer almaz.

EVRİM DÜŞÜNCESİNE İNANDIKLARI İÇİN BUGÜN "SAKINCALI PİYADE" MUAMELESİ GÖREN 16 İSLAM BİLGİNİ

Arslan Ural Karabağlı-06.03.2015-onedio.com/

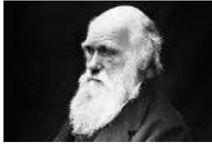
Tarih bilmenin insana kattığı değerlerden birisi de, insan aklını uyuşturan her türlü hurafeye ve de kasıtlı pompalanan yanlış bilgilere karşı uyanık kalabilme yetisidir. Bugün ortalama tarih bilgisine sahip olan her kimse, Avrupa'da rönesans devrinin yaşanmasında İslam coğrafyasında yaşanan 'Aydınlanma Dönemi'nin etkisi olduğunu bilir.

Yunan ve Latin kültürü çöküşe geçtiğinde İslam, 7. yüzyılda Arap Yarımadası'nda muazzam bir devrim yaptı. Bunun sonucunda üretim teknikleri ve üretici güçlerde büyük değişimler meydana geldi. Bu süreç içinde, siyasi birliktelik, merkezi otoritenin oluşması, kurumlaşma, kentleşme, ulaşım, silahlanma, sosyal düzenlemeler, teknoloji, edebiyat ve sanat alanlarında büyük atılımlar meydana gelmişti.

Bu ivme 13. yüzyıla değin sürdü. Ancak 13. yüzyıl başında İslam Aydınlığı çöküşe geçti. Çünkü İ**bn-i Sina, İbn-i Rüşd ve Farabi**'nin temsil ettiği akli ilimler **Eş'ari-Gazali düşüncesinin** temsil ettiği dogmatizme yenik düştü. **Onlara göre akıl, mutlak hakikate ulaşmakta yetersizdi; aklın yerini sezgi, gönül almalıydı...**

Bu yüzden galerimizde düşüncelerine ve eserlerine yer vereceğimiz birçok İslam bilginin adlarını belki de ilk defa duyacaksınız..

Evrim Denince Aklınıza Hemen Darwin Gelmesin!

Evrim düşüncesini ortaya koyan ilk insan, eski Yunan filozoflarından biri olan Anaksimandros'dur. (M.Ö. 610-547), Ona göre, bütün hayvanlar azar azar gerçekleşen bir değişme (changement) sonucu meydana gelmiştir. Ve insan bu değişmenin en son safhasında yer alır. Anaksimandros ayrıca, en eski yaratığın da balık olduğunu söyler.

İslam Bilginlerinin Evrim Düşüncesi Kur'an'da Geçen Terimlere Göre Şekillendi.

İslam Bilginleri ve evrimle ilgili çalışmalarına geçmeden önce, meallerde Türkçeye “yaratma” diye çevrilen, Kur’an’daki *haleka* kelimesinin hangi çerçevelerde geçtiğine bakmamız gerekiyor. Bu kelimenin Kur’an’da üç ayrı çerçeve içinde geçtiğini görüyoruz.

Birincisi, “bir şeyin, varlık haline getirilmeden önce tasarımının yapılması ve hazırlanması” (veya “emrinin hazırlanması”) şeklinde geçtiği çerçeve.

İkincisi,“emri hazırlanmış bir şeyin ‘ol’ emriyle varlık haline getirilmesi veya var olan bir şeyden veya şeylerden, tamamen farklı özelliklere sahip bir şey ortaya çıkarmak.”.

Üçüncüsü ise, insanlar için söz konusu olan “bir maddeye yeni bir şekil verme” manasındaki yaratmadır.

Not: İslam bilginlerinin ortaya koyduğu evrim düşüncesinin 2. tanıma dayanarak ortaya çıktığını söylemenin; yanlış olmayacağı kanaatindeyiz.

1. El-Cahiz

El Cahiz bugünün tanımlamasıyla antropolog ve zoolog.. **El Cahiz**, '*Kitabu’l-Hayavan*' adlı kitabında biyolojik evrimi açıkça savunmuştur. Ona göre evrenin yaratılışını başlatan Allah, aynı zamanda onu evrimleşme yoluyla teşekkül edici, hem de türleri devamlı evrimleştirici kılmıştır. **El Cahiz**, kitabında '***dönüşümcülük***'e (transformisme) muhtevi olan bazı tecrübeleri şu şekilde ifade eder, «Domuzlan böceklerinin erkekleri arasında yardımlaşma ve o ikisine benzeyen üremeyi yapan farklı iki tür vardır.» diye yazıyor.

Öte yandan, domuzlan böceklerinde ve muayyen yaştaki sineklerde

kanatların görünmesini, ayrıca su böceklerinin kelebeğe dönüştüğünü de anlatıyor.

2. İhvan el-Safa

Evrim düşüncesini sistemleşmiş haliyle ilk defa **El- Safa**'nın çalışmalarında buluyoruz. Bu çalışmalarda **İhvan El-Safa**, **Darwin** gibi meseleyi yalnız organik maddelerin evrimiyle sınırlandırmıyor, aynı zamanda onu organik olmayan maddelere de ilişkilendiriyor. Bu

durumu doğal seleksiyon (sélection naturelle) yerine, «el-inâyet el-Rabbaniyye» (Tanrı'nın yardımı), «el-hikmet el-İlahiyye» (ilahî hikmet) gibi tabirlerle ifade ediyor.

El- Safa insana çok daha yakın olan türlü hayvanları çalışmalarında şu şekilde aktarıyor: Maymun vücut şekliyle; at uysallığıyla; fil , papağan, bülbül, güvercin akıllarıyla; arı sanatıyla insana yakın olan yaratıklardır.

El-Safa'ya göre, insanın mertebesi bütün hayvanların mertebelerinin

üstündedir. Bununla beraber bazı hayvanlar insana yakındırlar. Maymun da insana anatomik olarak yakındır. Ayrıca, insanın ilk basamağı hayvanınki ile irtibatlıdır. En aşağıdaki insan fiziki olarak bir insan ama, hareketlerinde bir hayvan'dır...

Nitekim insanlar fiziki görünüm itibariyle insan, faaliyetlerinde de hayvandırlar. İnsanın en son mertebesi meleklerin mertebesidir. Onlara göre, bu seviyeye ulaşmış olanlar, hayatı ilimde ve bilgide bulanlarla basiret sahibi olanlar ve gönül gözüyle akıllı manevi varlıkları görenlerdir. Bunlar zaten temiz bir ruha sahip olarak mânâ alemini müşahede edenlerdir'.

3. Farabi

İslam aleminde «ikinci üstad» olarak bilinen, büyük Türk bilgini Farabi'nin kainatın evrimi ve derecelenişi (gradation) üzerine «Ara' Bhî el-Medinet el-Fâdüet» kitabındaki sunduğu açıklamalar, söz konusu evrim fikriyle karşılaştırılıp geliştirilebilir.

«Bu yaratıkların rütbe silsilesi (hiérarchie) ilk defa en alt seviyedeki varlıkta başlamış sonra daha üst seviyedeki varlığa geçerek böylece daha üstü olmayan bir seviyeye kadar gitmiştir. En alttaki varlık teşekkül etmiş ilk maddi varlıktır, onun üstündeki diğer varlık ise elemanlardan meydana gelmiş varlıktır. Sonra maden, daha sonra bitki, daha sonra da konuşmayan hayvan gelir; konuşan hayvanın dışında daha üstün olan yoktur...»

4. İbn Miskeveyh

İbn Miskeveyh, *El-Tahâret, Tahzİb el-Ahlak, El-Fevz el-Aşgar* isimli eserlerinde evrim fikrini daha belirli bir çerçeve içinde açıklar. Ona göre, hayvanların evriminin son merhalesini insana en yakın ve ona benzeyen hayvan teşkil eder. İnsan ufkunun en alt ucu veya daha açıkçası, insan cinsinin kökeni, hayvanlar aleminin en gelişmiş aşamasına bağlıdır.

Bu son merhale maymun veya insana benzeyen hayvanın merhalesidir. Hayvanlar aleminin bu son merhalesinden sonra gelen de konuşma, akıl yürütme ve ayırt etme becerisini kazanan

insandır. Bunlar da Kuzey ve Güney'de yaşayan medeniyet dışı kalmış beşer ufkunun ilk basamağındaki insanlardır. (Burada bahsettiği Türkler ve Afrikalılar bu da başka bir yazı konusudur.)

İnsan ve maymun arasında pek az bir mesafe vardır; Eğer

maymun bu mesafeyi kat ederse insan olur. İnsanlaştığı zamanayakta

yürür ve hayvanlar ufkunun yakınında ilkel insan mertebesine uygun

olan temyiz melekesini birazcık olsun kazanır.

5. Îbn El - Heysem

İbn el-Heysem evrimi şu şekilde açıklıyor: Menşeini maddi âlemden alan insan bazı mertebeler geçirir; sırasıyla, öküz, eşek, at, maymun ve sonunda da maymun mertebesinden insan mertebesine geçer.

6. Ragıb El-İsfehani

Ragıb El-İsfehani evrende dereceli olarak gerçekleşen evrimi kabul eder. Evrenin yaradılışındaki hikmet ve bu evreni değiştiren tedrici evrim insanın yaratılışına kadar gelir. Yani evren yaratıcı bir hikmet'in sonucudur ve bu evren insanın yaratılışı ile son bulan tedrici bir evrime uğramıştır. O halde evren insanı meydana getirmek için tedricen yaratılmıştır. **Ragıb el-İsfehani**'nin düşüncesine göre, insan küçük bir evren, evren de büyük bir insandır.

Yukarıda belirtildiği üzere,' Evrenin gelişme yoluyla yaratılmasındaki ana gaye insanın yaratılmasıdır' diyen **El-İsfehani** devamında, 'Evrenin esas unsurlarının yaratılmasındaki maddelerden bitkilerin doğuşu ve bitkilerden de hayvanların üremesindeki hedef, insanda bulunan maddelerin meydana getirilmesine yöneliktir.' diye ekler.

7. Seyyid Emir Ali

Emir Ali'nin «***Ruh el-İslam***» adlı tercümesinde, **İhvan el-Safa**'nın görüşlerine yakın birtakım açıklamalar bulunduğu görülüyor. Zira o ruhanî varlıkları insan mertebesinin üzerine yerleştiriyor ve hepsinin üstüne de «îlâhilik»i koyuyor.

Varlıkların gelişmesini konu alan «**Spirit of İslam**» adlı ingilizce tercümesinden ilgili bölümü aşağıya alıyoruz:

'Evrim doktrini ve filozofların en sağlam bir şekilde bağlandıkları tedrici gelişme, açık bir şekilde, bunların temsilcilerinden biri olan meşhur el-Hazen (Hazini) de görülür. Bu konuda felsefi fikirler şu şekilde özetlenebilir: Maddi varlık alanında madenler en alt sınıfta yer alır, sonra bitkiler alemi, sonra hayvanlar ve nihayet insanlar gelir. İnsan vücuduyla maddi dünyaya aittir, fakat ruhuyla ruhî varlıklara ve üstünde sadece Allah olan meleklere aittir . Böylece en alt gelişme zinciriyle, en yüksek olan silsilelidir. Fakat insan ruhu maddi bağlarını atmaya uğraşmakta, hür olmaya çalışmakta ve neşet ettiği yer olan tekrar Allah'a doğru yükselmektedir...'

8. Turka El-İsfehani

Turka El-İsfehani, yeryüzündeki varlıkları madenlerden başlayıp insana kadar sınıflandırmayı denemiştir. **İsfehani** görüşlerini:

'Yeryüzünde ilk defa maden, sonra bitki, sonra da hayvan meydana gelmiştir. Ulu Tanrı, bunların her türünün son varlığını müteakip türün ilk varlığı yapmıştır: mantarı madenle bitki alemi arasına; hurma ağacını bitki alemiyle hayvan alemi arasına; maymunu da hayvanla insan arasına ara varlık olarak yerleştirmiştir.' diye açıklar.

9. Mevlana

Ünlü Türk düşünürü ve mutasavvıfı **Mevlâna,** farsça yazdığı '**Mesnevi'**sinin dördüncü cildinde şunları söyler:

Cansızken öldüm,
uyur oldum.
Uyurken de yine öldüm,
ve hayvan oldum.
Hayvan iken de öldüm,
inan oldum (Adem).
İnsan iken de ölür
ve sonunda melek olurum.

Diğer mısraları da şöyledir:

«Ademoğlu ilk önce cansızlar âlemine (iklim) geldi.
Sonra bitki âlemine geçti, orada uzun müddet kaldı.
Cansızlar âlemini ve orada meydana gelen kavgalarıhatırlamadı.

Bitki âleminden hayvan âlemine geçti.
Burada da bitkiykenki halini hiç hatırlamadı.
Yüce yaratıcı onu hayvan âleminden insan âlemine çekti.
Bir âlemden diğerine koştura koştura:
Sonunda o âlim ve akıllı oluverdi.

Mevlâna Celâleddin el-Rûmî'nin sözünü ettiği kavgalar veya mücadeleler **Darwin**'in canlı kavgası (concurrence vitale) görüşüne benziyor. Ancak, **Rûmî**'nin bahsettiği kavgalar, **Darwin**'in canlı kavgasından daha geniş kapsamlıdır. **Mevlâna**, ***îbn Miskeveyh***'in dediğinden fazla birşey söylemiyor ama «ufuk» (evrim merhalesi) kavramı yerine «âlem», (iklim) kavramını kullanıyor.

10. El-Kazvini

«**Aca'ib el-Mahlukât**»ın yazarı **Kazvini**, günümüzde organik ve inorganik maddeyi karşılayabilecek sınıflandırmayla, maddeyi canlı madde, cansız madde diye ikiye ayırdıktan sonra şunları söylüyor:

«Bu kâinatın ilk unsuru toprak, son unsuru melek ruhudur. Gerçekte madenler bir yandan toprağa ve suya, diğer yandan bitkiye bitişiktir. Bitki, madenle hayvan arasında; hayvan, bitki ile insan arasındadır. İnsan türü bir yandan hayvana ve öte yandan melekî varlıklara bitişiktir.'

Daha yukarıda belirtildiği gibi, **Kazvini,** varlıkların ilk mertebesinin maden ve son mertebesinin de melek olduğunu söylüyor. Bununla birlikte maymundan bahsetmiyor ama **İbn Miskeveyh** ile aynı görüşe sahiptir.

11. İbn Haldun

Berberi asıllı dâhi düşünür İbn Haldun, Mukaddime adlı eserinde şu görüşlere yer verir:

'Zenciler sıcak ülkelerde yaşar. Ocaklık onların hem mizaçlarını hem de bünyelerini etkiler. Vücutlarının ve ülkelerinin sıcaklığı kadar ruhları da (esprit) sıcaktır. Dünyanın dördüncü kesiminde oturanlara nisbetle ruhları daha sıcak, daha genleşmiştir. Sonuç: onlar çok daha evrimleşmiş, daha neşeli ve daha değişkendirler.'

'Kıyı bölgelerde oturanlar, biraz güneylilere benzer. Işığın kırılması ve güneş ışınlarının denizin yüzüne vurmasından dolayı iklimleri daha sıcaktır. Dolayısıyla bunlar, soğuk ve dağlık ülkelerde olan halklardan daha sıcak kanlı ve hafif meşrep karakterlidirler.

12. Kınalızade Ali Efendi

'**Ahlak-i Alai**' isimli kitabında ilk defa Türkçe olarak evrim sisteminden bahseden odur. Ona göre, maymun, at, fil ve papağan insanın ufkuna en yakın olan hayvanlardır. İhvan el-Safa'nın görüşlerine iştirak eder ve hayvanla insan arasına nasnas (vahşi insan) ve vaşak'ı yerleştirir.

13. El-Kadir Mirza Bedel

Türkistanlı sufi yazar **Mirza Bidel** «Divân» adlı eserinde evrimi ima ediyor.

Özellikle şu iki mısrada maymunu hatırlatıyor:

«Maddesiz hiç bir şekil suret kabul etmez,

Adem de Adem olmadan önce bir maymundu.»

14. Kutubi

Kutubi maymunların doğal karakterlerinden bahseder: 'Muhakkak, İlahiyatçılara göre, bu hayvan, tabii karakterleri açısından insanla hayvandan mürekkeptir. Hayvan tabiatıyla insan tabiatı arasında bir basamaktır.' diye görüşlerini belirtir.

15. Hazini

Daha önce sözünü ettiğimiz gibi, bazı müslüman ilahiyatçılar,evrenin bir aşamadan diğerine doğru evrimleştiğini teyit etmişlerdir. Hazini de evrende bir evrimin olduğunu görenlerden biridir.

Draper'e göre, **Hazini**'nin bu husustaki fikirleri şöyledir: 'Simyanın temel prensibi metal cisimlerin tedrici olarak oluşmasıdır. Halk bunun tedrici şekilde olduğunu bilmediğinden bir

medeni cismin diğer metal cisimlerin şeklinden geçtiğini sanır, yani bir metal önce kurşun, sonra kalay, sonra tunç, sonra gümüş ve sonunda da altın olmuştur. Bunun sanki, öküzün, eşeğin, atın ve maymunun simalarından geçerek sonunda insan olmuş gibi tamamen vuku bulan değişmelerle olduğunu sanır, bunun böyle değilde; tedricen bu hale geldiğini ve filozofların bunu söylemek istediklerini halk bilmiyor.»diye yazıyor.

16. Erzurumlu İbrahim Hakkı

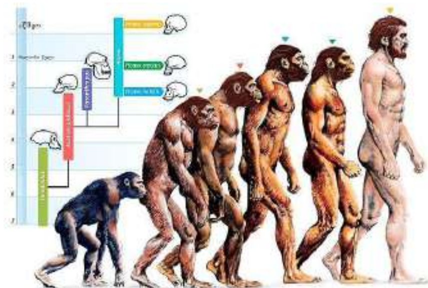
Büyük Türk bilginlerinden biri olan **İbrahim Hakkı** ise, matematik, doğa bilimleri ve ilahiyat konularını içine alan «Marifetnâme» isimli ünlü eserinde evrime bir bölüm ayırır. **İbrahim Hakkı**, birleşme (ittisal),derece (mertebe), dönüşüm (istihale: transformisme) hususunda **İhvan el-Safa** ile **İbn Miskeveyh**'in sözlerini özetler.

Sırasıyla: maden, bitki ve hayvan mertebelerinden başlayarak insanın evrim derecesini gösterir. Madenle bitki arasındaki ara varlık «**mercan**»dır. Bitki ile hayvan arasındaki ara varlık «**hurma ağacı**»dır. Bununla da yetinmeyerek, maymun ve nasnas'ı (**sözlük anlamıyla: vahşi adam**) insan türüyle hayvan türünün arasına koyar.

İbrahim Hakkı, insana en yakın hayvanı maymun olarak gösterir, 'Varlıklar insanda son bulan bir dizi içinde sıralanabilirler. Bu sıranın hedefi, kainatın bir özeti olan beşeri varlığın zaman içinde tamamlanmasıdır.»

İbrahim Hakkı, gerçekte, maymunun iç ve dış organlarının, kuyruk, kıllar hariç insanınkilerle aynı olduğunu ve insanın tedrisi olarak kâmil insana ve daha da ötede «**Külli**» akla ulaştığını açıklar Son kısma da Mevlâna'nm «Cansızken öldüm, uyur oldum.» mısralarını ilave eder.

İslam Bilginlerinin Evrim Hakkındaki Görüşlerini Özetlersek

Hepsine göre : Varlıklar devamlı bir dönüşüm halindedirler ve evrimleşmişlerdir.

Hepsine göre : Varlıklar müştereken aynı kaynaktan türeyip gelmişlerdir. Gelişmeleri veya evrimleri bugünün modern verilerine uygun olarak «Yaradılışın Nesil ağacı» şeklinde gösterilebilir.

İhvan el-Safa, Farabi, Ibn Miskeveyh, Emir Ali ve Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya göre: Varlıklar arasında bir gelişme (développement) basamağı vardır.

İhvan el-Sefa, İbn Miskeveyh, Turha el-îsfehânî ve Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya göre: Bu basamaklar üzerinde ara varlıklar vardır.

İhvan el-Sefa, İbn Miskeveyh, Ragıb el-Isfehânî ve Kınanızade Ali Efendi'ye göre: İnsan diğer varlıklara sadece biyolojik karakterleriyle değil, aynı zamanda fizyolojik karakterleriyle de benzer.

Ibn Miskeveyh ve İbn Hadun'a göre: Evrim, coğrafi faktörlere göre, farklı ortamlardan ve belirlenemeyen şartlardan meydana gelir. (Bu fikir Lamarkizme ve Emest Haeckel ile Daniel Rosa'nın Ologenez fikirlerine benziyor)

Ibn Miskeveyh ve Mirza Bidel'e göre: İnsan maymundan gelmiştir. (J. Huxley ve seleflerinin görüşlerinde olduğu gibi)

Mevlana'ya göre: Yaratıklar arasında mutlak bir mücadele vardır. (Darwin'in doğal seleksiyon (sélection naturelle) ve canlı mücadelesi (concurrance vitale) fikirlerinde olduğu gibi)

Hazini'ye göre: İnsanın cansız maddelerden gelmesi mümkündür.

Kaynaklar:

Darwın'den Önce İslam Düşünürlerinde EvrimleİIgili Fikirler* **İsmail Yakıt**

http://www.ihsaneliacik.com/2009/03/islam-ve-evrim-teorisi.html

'EVRİM TEORİSİ'

28 Temmuz 2017 Cuma-Nuray Mert-cumhuriyet

'Sizin Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız, hepsi bir araya gelseler de bir sinek bile yaratamazlar' (Hacc, 73)

Cumhuriyet gazetesinin yönetici ve yazarlarının aylarca tutuklu kalıp sonunda, hukuk değil siyasal temelli bir iddianame ile 'yargılanmaya' başlandığı şu zamanda, genel olarak basın, söz, ifade özgürlüğünün tümüyle rafa kalktığı böylesi bir ortamda yazı yazmak zaten zor. Zor, çünkü, öyle bir noktaya geldik ki, bu haksızlıklar, baskılar, hukuk dışılıklar konusunda daha fazla söz söylemenin anlamı kalmadı, her şey apaçık ortada, diğer taraftan yine de söz söylemekten imtina etmemek lazım, dahası hâlâ farklı konuları tartışmak durumundayız. Bu karmaşık ruh hali içinde tartışmayı uzatmak istediğim en son konu 'evrim teorisi'. Ama bazıları öyle bir kıyamet koparıyor ki, birkaç laf etmeden geçiştirmek olmaz.
Yok, oturup Darwin, evrim teorisi, yaratılış inancı ve bunlar üzerine uzun uzadıya bir tartışmaya girişecek değilim. Öncelikle bu çok bayat bir tartışma, üzerine söylenmiş çok şey var, sadece konunun sığ pozitivist bir yaklaşımla tartışılmasının devrinin çoktan geçtiğini hatırlatayım. Bana yöneltilen eleştiriler içinde bu seviyenin üzerine çıkan tek itiraz, bana

doğrudan yazan Cem Somel'den geldi. Bu konuda sığ pozitivizm ile yola çıkılamayacağını bilen herkes gibi, o da bilimin tanımı gereği kesinlik iddiası taşımadığını, evrim teorisi de dahil, bilimsel düşüncenin gelişiminin 'çalışma hipotezleri' üzerinden yürüdüğünü teslim ediyor. Zır cahil olmayanlar için bu konuda ihtilaf söz konusu değil. Diğer taraftan, bilimin bu dünyada olan biteni çözme, açıklama, bunun üzerinden teknolojik bilgi geliştirme çabası ile felsefi hakikat arayışları arasında mahiyet farkı olduğunu biraz felsefe ve kuram tartışmaları konularını bilen herkes takdir eder.

Biyoloji bilimi evrim teorisi çerçevesinde çalışma hipotezleri ile yoluna devam eder, benzeri her durumda olduğu gibi, bu hipotezler yanlışlanabilirlik ölçüsü ile değerlendirilir. Diğer taraftan, bilimsel düşüncenin insanın var oluşa dair sorulara cevap vermesi beklenemez. Şu veya bu dine inananlar, bu konularda dogma olarak kabul ettikleri çerçevede anlamlandırmalara inanırlar. O da adı üzerinde 'inanç' meselesidir, aynı dogmaya inanmayan kimseye 'hakikat' diye dayatılamaz, sadece farklı anlam dünyalarının kapısını açar. Keşke, yetkin felsefeci ve ilahiyatçılar bu konularda daha fazla söz söylese, de şu sığ pozitivizm sularında boğulma tehlikesi geçirmesek. Ama, en kötüsü, otoriter bir rejimi sorgulamanın, siyasi itirazın yolunun buralardan geçmesi, muhalif düşüncenin bu sığ sularda boğulması. Mevcut iktidar tam da bu zeminde yol alıyor, tam da bu nedenle siyasi sorunları gölgeleyecek adımlar ile muhalefeti manipüle etmeyi başarıyor.

Otoriter rejimlerin din referansı ile meşruiyet kazanma çabası, şüphesiz ciddiye alınması, itiraz ve ifşa edilmesi gereken bir husustur. Bu noktada, demokrasi, hak ve özgürlükler mücadelesinin yoğunlaşması gereken temel mesele, dinsel inancın, özgür bir seçim olmak yerine, tüm topluma 'dayatılması' anlayışına karşı çıkmaktır. Yani, evrim teorisinin dogma olarak belletilmesi ve tartışma dışında tutulmasına karşı, yaratılış inancını inanan, inanmayan herkese dayatma çabasına itiraz etmektir. Halihazırda tanık olduğumuz, dini dogma dayatmasına karşı, pozitivist dayatma çerçevesinde, konuyu tartışma dışı tutma fanatizmi. Bir toplum böyle özgürleşmez, bunu artık kavrasak diyorum.

YENİ TÜRKİYE'NİN TARİH YAZIMI

24 Temmuz 2017 Pazartesi- Nuray Mert-cumhuriyet

Yeni eğitim müfredatı üzerine tartışmalar sürüyor, ben o konuya hiç girmeyeceğim, yeni kitapları, konuları gazete özetlerinden değerlendirmek istemiyorum. Sadece şu bitmez tükenmez *'evrim'* tartışması ile ilgili bir not düşeyim; İslama uygun veya değil, ben de evrim teorisinin bilim yerine konmasına karşıyım. Adı üzerinde evrim teorisi, ne kadar bilimsel kesinlik kazandırılmaya çalışılırsa çalışılsın veya ne kadar bilimsel olarak çürütülmeye çalışılırsa çalışılsın, nihayetinde insanın oluşumuna ilişkin bir akıl yürütme biçimi ve bu şekilde değerlendirilmesinin öğrenciyi bilimden soğutması söz konusu değil.

Benim asıl merak ettiğim, neden '*Yeni Türkiye*'nin kurucularının '*tarih*' anlayışının bir türlü netlik kazanamayıp, müfredatın bu yönde değiştirilme çabasına girilmediği konusu. Malum, her yeni rejim kendi dünya görüşüne, ideolojik çerçevesine temel teşkil edecek bir tarihsel anlatıda ısrar eder, buna '*resmi tarih*' diyoruz. Kemalist tarih yazımcılığı, sağ siyasetlerin iktidar olduğu dönemlerde zaten revizyona uğramıştı, bu revizyon çabaları 12 Eylül rejimi ile, Türk-İslam sentezi ile Atatürkçülüğün buluşturulduğu son şeklini aldı.

Şimdi iktidarda olanlar, aslında Kemalizmin tam karşıtı bir alternatif tarih yazımı geleneğinden geliyorlar ama hâlâ bu tarih anlatısını resmileştirmeye girişemediler. Bırakın resmileşmeyi, gazetelerinde, televizyonlarında, dergilerinde anlatılan, siyasetçilerinin çeşitli

vesileler ile gönderme yaptığı alternatif tarih anlatısını bir türlü açık açık savunamıyorlar. Bu alternatif tarih anlatısı, kökü ellili yıllara giden seküler, Batıcı Cumhuriyet tarih anlatısının kökten reddi çerçevesinde şekillenir. AK Parti iktidarı döneminde, kısa bir dönem bu alternatif tarih anlatısı, liberal anti-Kemalistlerin '*öteki tarih*' versiyonu ile aynı hatta gidiyordu, ama İslamcıların '*derin tarih*' versiyonu, sonuçta iktidarda olduğu için galip geldi. Şimdilerde '*derin tarih*' denilen alternatif bakış, son Osmanlı dönemi ve Cumhuriyet modernleşmesini, bu ülkenin, milletin İslam ile ilişkisini koparmak üzere kurgulanmış bir komplo olarak görüyor. Onlara göre, bu komplonun uygulayıcıları, yabancı güçler ve bilerek veya bilmeyerek onların vesayetine girmiş olan Batıcılar. Cumhuriyetin kurucuları ve başta **Mustafa Kemal,** bu süreci sonuçlandıran '*yabani*' unsurlar. Bunlar, ya kendi köklerinden kopmuş Batı taklitçileri, ya da zaten bu kökten gelmeyenler; başta '*dönme*'ler. Bu yaklaşıma göre, bugünkü iktidar, milletin mücadelesi sonucu, işte bu tarihsel süreci tersine çevirmeyi başaran kadro ve zaten ülke içinden ve dışından da bu nedenle türlü saldırılara maruz kalıyorlar.

Ancak, halihazırda bu tarihsel anlatı hâlâ fazlasıyla derme çatma, tutarsız, ama en önemlisi hedeflediği ölçüde geniş kabul görmüyor gibi. Belki de, tam da bu nedenle, yeni tarih anlatısı hâlâ eski resmi tarih anlayışının karbon kopyası olmaktan öteye gidemiyor. Örneğin 15 Temmuz etrafında yepyeni bir anlatı ve heyecan üretmek yerine, onu '*Büyük Taarruz*', '*Çanakkale Zaferi'* ile kıyaslama ihtiyacı duyuyor. Ama en önemlisi, Kemalizmin meşruiyet alanının tam olarak dışına çıkamıyor, müfredata giremiyor. Bu yaklaşımın düşünce babalarının neredeyse düpedüz '*İngiliz ajanı bir dönme*' olarak resmettiği, Mustafa Kemal'e zoraki yer açmaya çalışıyor. Bir televizyon programında, aslında pek çoklarının dolaylı söylediğini açıkça söyleyen biri açıkça savunulamıyor, dergileri kapatılıyor.
Acaba sadece zamanı gelmediği için mi, aslında kendi kafaları da çok karışık olduğu için mi, yoksa aslında '*millet*' henüz buna '*hazır*' olmadığı için mi? Bekleyip, göreceğiz.

NURAY MERT, EVRİM TEORİSİ'NE ÇARPTI

27 Temmuz 2017 Perşembe-Orhan Bursalı-cumhuriyet

"*İslâma uygun veya değil, ben de evrim teorisinin bilim yerine konmasına karşıyım. Adı üzerinde evrim teorisi, ne kadar bilimsel kesinlik kazandırılmaya çalışılırsa çalışılsın veya ne kadar bilimsel çürütülmeye çalışılırsa çalışılsın nihayetinde insanın oluşumuna ilişkin bir akıl yürütme biçimi ve bu şekilde değerlendirilmesinin öğrenciyi bilimden soğutması söz konusu değil..*."

Nuray Mert, pazartesi günü ilginç yazısında evrim konusunda böyle diyordu. İlginç bir şekilde pazartesi günü Habertürk'te Milli Eğitim müfredat programı bağlamında *"Evrim"* konusu da tartışma konusu olmuştu. Mert'in yazısını henüz okumadan salı günü de ben *"Evrim"* üzerine yazdım.
Okurlar bombardımana kalkışınca, sosyal medyada şu görüşümü paylaştım: "*Cumhuriyet'te evrim konusunda zerre bilgisi olmadan 'zaten bir teori... olsa da olur olmasa da' biçimindeki görüşün sefaletini de yaşadık..."*

Şaşkınlıktan

Mert, Evrim konusunda bir şeyler okudu mu bilmiyorum. Eğer okumadan yazdıysa ayıp. Bu yazdıkları ilk elde "*hiç okumamış, zerre bilgi sahibi değil*" düşüncesini akla getiriyor. Haksızlık yapmak istemem. Çok okumuş, hepsini zırva bulmuş olabilir. Darwin'in uzun bir gözlem sonucu geliştirdiği, bilim ve bilimsel düşüncenin büyük bir kilometre taşı olarak kabul

edilen Evrim Teorisi için sunulan kanıtları inandırıcı bulmamış olabilir. Geçen 200'ü aşkın yılda, Evrim Teorisi'nin öngördükleri üzerine, canlı yaşamdaki derin ve çok katmanlı araştırmalar sonucu hem teoriye yaptıkları büyük katkıları hem de yadsınamaz bir şekilde ete kemiğe büründürmesini, hiç abartmadan belirteyim 100 bini aşmış araştırma ve sonuçlarını *"uydurulmuş"* görüyor ve *"yok hükmünde"* sayıyor olabilir...
Evrim bilimcileri, Nuray Mert gibi ülkemizin güzide bir akademisyen ve siyaset bilimcisini inandırmayı hiç düşünmemiş olmalarından dolayı şiddetle kınıyorum!

'Evrim bilim değil...'

"*Ne kadar bilimsel kesinlik kazandırılmaya çalışılırsa çalışılsın...*" Hımmm. Demek birtakım insanların evrim üzerine çalıştıklarının en azından farkında. Ama hükmünü veriyor: *Başarısızlar...*

Aslında iki yanlış bir cümlede, yayımlanan binlerce araştırmanın hiçbiri, Evrim Teorisi'ne kesinlik kazandırma amacıyla yapılmıyor. Bu üstelik 100 yıldır yapılmıyor. Bilim içinde bazıları 100 yıl önce itirazlarda bulunuyorlardı ama beyaz bayrak çekmişlerdi.
Dolayısıyla biyolojinin bu temel öğretisi çerçevesinde, tüm canlı organizmaların işleyiş mekanizmalarını, çeşitli hastalıkların kökenlerini, türler içinde ve arasında ilişkileri vb. anlamak, yeni ilaçlar ve tedavi yöntemleri geliştirmek vb. için yapılıyor tüm araştırmalar.
Evrim, değişimi inceler. Hayatın tek hücreden nasıl çoğaldığının hâlâ gizli kalmış sırlarını ortaya çıkartır bir yandan da. Değişim, aslında canlı cansız her şey için geçerli en önemli yasadır.

Zaten Evrim = Bilim denklemi de kurulmaz. Bilim, tüm şeylerin sistematik gözlem ve deneyle araştırılmasının ve evrensel sonuçlar elde etmeye çalışan yöntemin genel adıdır. Evrim Teorisi bu bilimsel faaliyette ortaya atılan, ve *şeylerin* anlaşılmasını sağlayan teorilerden birinin adıdır. Aslı tamamen canlılara ve biyolojiye yöneliktir, ama genel anlamda tüm varlıkların gelişim ve değişimini de bu kapsamda değerlendirmenin de kapısını açar.

'Akıl yürütme'

Çok güldüm, Evrim için *"akıl yürütme"* lafını okuyunca. Bu olsa olsa belki de Darwin öncesinde, bilimsel bir gözlem ve araştırma yapmadan, bazılarının Evrim'i akıl yürütme ile sezgisel olarak kavradıkları zaman için geçerli olabilir. Mesela bazı İslam felsefecileri ve doğa bilimcileri de canlılar âleminde Evrim'i görmüşler ancak bu süreci Allah'a emanet etmişlerdir. Mert, Darwin öncesi dönemden bakıyor bugüne. Bugün de mesela Papalık, pek çok Hıristiyan bilimci Evrim'i kabul eder ve Tanrı'nın işi olarak görür.

'Alt tarafı teori'

Mert, Evrim için bir teori, diyor. Teori'ye bu lafıyla *"kanıtı yok, kanıtlanmamış, üzerinde tartışılan"* gibi bir alt metin yazıyor.
Hayır, teori kanıtlanmamış anlamına gelmez. Bir hipotezden bahsetmiyoruz. Einstein'ın Göreliliği de bir teoridir. Teori, kanıtlarıyla gösterilmiş, kabul edilmiştir, ama "yanlışlanmaya açık"tır. Yani birisi kalkar da "*bu teoriyi çürüttüm, işte kanıtlarım..." diyerek bilimi ikna edinceye kadar geçerli ve gerçektir.*
Görelilik Teorisi de ortaya atıldığından bu yana ciddi ciddi yanlışlanmaya çalışılmıştır, ama hiçbir bilim insanı yanlışlayamamıştır.
Evrim Teorisi'ni doğrusu günümüzde yanlışlamaya kalkan henüz tek bir bilim

insanı çıkmamıştır veya ben bilmiyorum henüz.Nuray Mert'i Evrim Teorisi çarpmış durumda. Allah yardımcısı olsun. Konuyu sürdüreceğim...

NURAY MERT: SAFLARDAKİ ÇATLAK SES

Adnan Ekşigil-15 Ağustos 2017 Salı-birikimdergisi

"Sadece şu bitmez tükenmez 'evrim' tartışması ile ilgili bir not düşeyim; İslama uygun veya değil, ben de evrim teorisinin bilim yerine konmasına karşıyım. Adı üzerinde evrim teorisi, ne kadar bilimsel kesinlik kazandırılmaya çalışılırsa çalışılsın veya ne kadar bilimsel olarak çürütülmeye çalışılırsa çalışılsın, nihayetinde insanın oluşumuna ilişkin bir akıl yürütme biçimi".

Bayağı gürültü koparan ve sonunda Nuray Mert'in *Cumhuriyet* gazetesinden uzaklaştırılmasına neden olan sözleriydi bunlar sanırım. Kendine has aşırı özgüveniyle çok keskin yargılarda bulunmaktan hiç kaçınmayan bu polemik savaşçısı, hiç değilse Evrim gibi uçsuz bucaksız bir konuda düşüncesini iki satırlık bir "not" içine sığdırmaktan imtina etmeliydi.

Bilindiği gibi, "sadece bir teoridir" argümanı, Evrim kuramıyla baş edemeyen Yaradılış'çıların onu akıllarınca marjinalleştirmek için başvurduğu bir yoldur. Dokunduğu her noktaya eleştirel bir gözle bakmayı şiar edinmiş biri olarak, Nuray Mert'in bu ucuz argümanı böylesine kolaylıkla benimsemiş olması tuhaf.

"Akıl yürütme biçimi" olsa olsa en fazladan bir felsefi ekolü tanımlamaya yarayabilir, bir bilimi değil. Oysa Evrim kuramıyla anlaşılan muazzam bilgi ve pratik birikimi, pekâlâ bir bilimdir ve bilimin dik alasıdır. Bugün fizik, kimya gibi temel bilimlerin ne kadar geniş bir ampirik tabanı varsa, Evrim kuramının da en az o kadar vardır. Biyoloji, jeoloji, paleontoloji, ekoloji, embriyoloji, zooloji, arkeoloji, botanik, genetik -bütün bunlar, Evrim kuramının bilimsel kurgusunu destekleyen özgül araştırma alanlarıdır; Evrim kuramı olmadan, bu alanların hiçbirinde anlamlı ve etkin iş görülemez.

Kuşkusuz, diğer bütün bilimler gibi, Evrim kuramının da henüz açıklanamayan bölgeleri, bazı "kara delik"leri vardır; dahası, gene diğer bilimler gibi, Evrim kuramı da bazı sorulara yanıt getirirken, bazı yeni sorulara da yol açar. Diğer taraftan, kapalı sistem deneyleri yapma, öndeyide bulunma, yalnızca geriye, yani geçmişe dönük yürüme gibi konularda Evrim kuramının bazı sınırlamaları ve diğer bilim dallarından ayrıldığı hususlar elbet vardır; fakat bunlar kuramın inceleme nesnesinin -yaşamın- karmaşıklığından kaynaklanan ve (dar bir pozitivist cendereye sokulmadığı sürece) bilimselliğine halel getirmeyen hususlardır.

Sonuç olarak, Evrim kuramı insanlığın bilgi üretim tezgâhında tamamen yerleşik, yerleşik olduğu kadar da hızla ilerleyen bir bilimdir; daha doğrusu, çeşitli özgül bilim dallarının

belirleyici ilkesidir. Kuşkusuz, her bilimsel kuram gibi Evrim kuramı da prensipte kapsam ve yön değişikliğine uğrayabilir, hatta en dramatik şekilde çok daha güçlü bir kuram tarafından baştan sona yanlışlanabilir. Ancak henüz öyle bir "mesih kuram" ufukta görünmüyor. Görününceye kadar, Evrim dimdik ayakta duracağa benziyor.

Nuray Mert, kopan fırtınaya karşı koymak için, daha sonraki bir yazısında sanki Evrim kuramına karşı değilmiş de sadece kuramın pozitivistçe yorumlanmasına karşıymış gibi bir gerekçelendirme yoluna gitmiş. Şöyle diyor: "Yok, oturup Darwin, evrim teorisi, yaratılış inancı ve bunlar üzerine uzun uzadıya bir tartışmaya girişecek değilim. Öncelikle bu çok bayat bir tartışma, üzerine söylenmiş çok şey var, sadece konunun sığ pozitivist bir yaklaşımla tartışılmasının devrinin çoktan geçtiğini hatırlatayım." Mert, bu sözlerle başladığı uzunca paragrafta, belli ki pozitivizm kavramını farklı bir şekilde kullanıyor. Genellikle, bazı (benim "dar" dediğim) pozitivistler çok sıkı ve indirgemeci ölçütlere tabi tutarak Evrim'in bilimselliğini sorgulamak hatta yadsımak isterler; Mert'in yorumunda ise tersine, Evrim'i bilim mertebesine yükselten pozitivistler oluyor. Burada Mert'in pozitivistten anladığı, yanlışlanabilirlik ilkesinden bihaber, bilim denen şeyin değişmez ve mutlak olduğuna inanan kişiler. Mert, Türkiye'de çok bol olduğunu düşündüğü böyle kişilerin Evrim'i bir dogma olarak algılamasından ve başta okul müfredatı olmak üzere toplumun geneline dayatmaya kalkışmasından şikâyetçi. Türkiye'de bilim kültürünün durumu malum. Bu nedenle, Evrim kuramını granit taşa kazınmış ebedi bir yazıt gibi görenler olduğu muhakkak. Fakat onların bu yanlış algısı, kuramın bilimsel olmadığı anlamına gelmiyor. Son tahlilde, kuramı dayatan onlar değil, kuramın kendisi.

Fakat asıl fırtınayı koparan, Nuray Mert'in Evrim'le ilgili sözlerinden çok, müftülük nikâhı hakkında yazdıkları oldu galiba. Bu, Mert'in daha hakim olduğu bir alan; hatta doğrudan uzmanlık alanına girdiği söylenebilir. Şöyle yazmış:

"Müftülüklere nikâh yetkisine gelince, kusura bakmayın ama bu değişikliğin dini düşünce ve yaşam tarzını dayatma ile alakası yok. Tam da bu nedenle, ateşli itirazların çoğu havada kalmaya mahkûm. Müftülüklerde kıyılan nikâh, şeri çerçevede değil, mevcut medeni kanunun nikâha ilişkin mevzuatına uygun olacak, yani nikâhını müftülükte kıyan dört eş ile evlenmeye kalkışamayacak, *'eşini talakı selase'* ile boşayamayacak, vs. Öyle bir düzenleme olsaydı, çok ciddi bir gelişme olurdu, olmadığına göre müftünün nikâh kıyma yetkisi olması neden sorun yaratsın? Tam tersine, *'imam nikâhı'* adı altında, hiçbir yasal güvencesi olmayan akitlerin ve bunların yaratacağı suiistimalleri önlemek açısından faydalı bir sonucu olabilir. İçinde müftü lafı geçti diye muhalefet etmek, tam da iktidar partisinin fazlasıyla işine yarayacak bir tutum. Dahası hakkaniyetli değil, evliliğe dair hukuki çerçeve değişmediği durumda nikâh kıyan memurun din görevlisi olması neden sorun olur? Bırakın isteyen istediği makamda nikâhını kıydırsın."

Mert'in bu sözleri, Evrim hakkında söylediklerinin yanında daha anlaşılır ve makul sayılır. Karşı çıkılabilir, en azından zamanlaması eleştirilebilir, ama hiç değilse artısıyla eksisiyle tartışılabilir. Fakat ne yazık ki, demokratik haklar adına başörtüsü yasaklarına karşı verilen mücadele günleri çok geride kaldı. Şimdi sıra, laik düzen ve yaşam tarzına getirilen kayıt ve yasaklara karşı verilecek mücadelede. Bu mücadelenin giderek kızıştığı bir ortamda, yüzde

yüz isabetli bile olsalar sinir uçlarına kolayca dokunabilecek tespit ve müdahalelerde bulunmak daha bir dikkat ve özen ister. AKP iktidarının attığı her adım artık açık bir İslâmcı dayatma olarak yaşanırken, Mert'in kalkıp "positivistler"in Evrim dayatmasından bahsetmesi, üstüne bir de müftülük nikâhıyla ilgili ince ayarlara girişmesi, geniş bir kesimin "istiap haddi"ni aştı anlaşılan. Belli ki, toplumun tartışmaları kaldırma kapasitesi gitgide azalmakta; kimsenin kendi saflarında çatlak ses duymaya tahammülü yok.

Ne var ki, *Cumhuriyet* gazetesi yönetimi bu tahammülü göstermeliydi. Nuray Mert'in alenen kovulması, bugün muhalefetin en önemli seslerinden biri haline gelen bu gazete için bir kayıptır. Kuşkusuz, her gazetenin belirli bir yayın çizgisi vardır ve bunu korumakla sorumludur. *Cumhuriyet*'in çizgisi de, laikliğin, "çağdaş kültür"ün ve bilimsel değerlerin muhafazası yönündedir; ama daha güncel ve acil olarak da, bu çizgi halihazırdaki iktidara karşı en geniş perspektifli ve akıllı muhalefeti seslendirmek üzerine kuruludur dersek, yanlış olmaz sanırım. Mert, bazen şeytanın avukatlığını yapar gibi görünse de, böyle bir muhalefete katkı getiren bir yazardır. Nitekim dikkat edilirse, yukarıda alıntıladığım müftülük nikâhına dair tahlilinin de, özünde iktidarın eline koz vermeyecek bir strateji arayışının parçası olduğunu görmek zor değil. Mert'in bazı tespit veya ifadeleri yanlış olabilir, fakat geçmişindeki yakın ilişki ve aşinalığı dolayısıyla, onun İslâmcılarla ve İslâmcı iktidarla ilgili söylediklerinin ayrı bir önemi vardır; hele hiç de seyrek olmayan şekilde onları doğrudan eleştirdiği durumlarda bu önemi daha da artar.

Şu bir gerçek ki Mert'in sivri diliyle baş etmek herkesin harcı değildir. Buna rağmen, hatalı olduğu noktalarda eksiklik ve çelişkilerini ortaya dökmek o kadar zor olmasa gerek. Nitekim bizzat kendi gazetesinde bazı köşe komşularının bunu rahatça yaptığını gördük. Mert gönderilmeden de, bunu yapmaya devam edebilirlerdi; üstelik aralarındaki tartışmadan gazete de, okuyucuları da bir şey kaybetmez, tersine kazanırdı.

Nuray Mert, mücadeleci azmiyle bundan sonra da durmayacak, bulduğu her mecrada yazmaya ve konuşmaya devam edecektir. Yolu açık olsun. Yalnız olur da bir ara durursa, "bayat" mayat demeden, Darwin ve Evrim tartışmalarına daha yakından bir göz atmasını dilerim.

EVRİM TEORİSİ: NURAY MERT'İN BİLDİĞİ YANILDIĞINA YETMİYOR

Mustafa Arslantunalı-İstanbul - BİA Haber Merkezi13 Ekim 2007, Cumartesi

Mert'in "evrim teorisi"ne dair düşüncesinin üzerinde durulmaya değer yanı, çok yaygın birtakım yanlış anlamaların ve yarım doğruların derlemesi oluşu.

Nuray Mert, 9 Ekim tarihli Radikal'deki köşesinde, **"Bilim budalalığı"** başlıklı yazısında diyor ki: "Evrim teorisi de, adından da anlaşılacağı gibi bir 'teori'dir, yani varsayımdır. Teoriler bir yere kadar, bilimsel gelişmelere zemin oluşturabilir, nihai sorulara gelince teoriler varsayım sınırında kalır."

Bu çok sık rastlanan, yaratılışçıların bayıldığı türden bir yanlış. Oysa teorinin varsayım manasına gündelik dildeki kullanımıyla bilimsel tanımı birbirlerinden çok farklı şeylerdir; "evrim teorisi gerçek değildir, sadece bir teoridir" iddiasını ileri sürebilmek için bilimin

işleyişinden tamamen bihaber olmak gerekir. Bilimsel alanda “teori”nin, yani kuramın üzerinde bir nokta yoktur, nokta. (Kuramlar yanlışlanamaz mı? Tabii ki: Aşılırlar, terk edilirler, geliştirilirler... Bilimsel yöntemin ayırıcı niteliği de zaten bu.)

Gerçek, hipotez, yasa, kuram gibi bilimsel işleyişe ilişkin temel terimlerin bilerek ya da bilmeyerek yanlış kullanımı, sanki ortaya birtakım kuramlar atılıyormuş da bunlar kabul edilirse gerçeğe veya yasaya dönüşüyorlarmış sanısını yaratabiliyor. Tersine: Evrim teorisi gibi bir teori (kuram), bir dizi bilimsel gerçeği, sınanmış hipotezleri, mantıksal çıkarımları içerir, “sadece teori” deyip geçtiğiniz şey, bilimsel olan her şeydir neredeyse...

Mert’in bu hatasında ısrarcı olduğunu görmek için 18 Ocak’ta yine Radikal’deki köşesinde yayımlanan “Yaratılışçılar Kudurmaz” başlıklı yazısını hatırlayabiliriz: “Evrim teorisine inananların bunu 'tartışmasız bilim' makamına çıkarma çabalarına sonuna kadar karşıyım, ama bir teori olarak istenildiği kadar okutulsun.”

Mesele inanç değil, inancı bilimmiş gibi sunmak

İşte demokrasi… Yaratılışçıların bütün istediği de bu: Evrimin yanı sıra, akıllı tasarım ‘kuramı’ da okullarda okutulsun, isteyen istediğine inansın. Öyleyse liselerde kimya dersinde simya da okutulsun, üniversitelerin astronomi bölümlerine astroloji kürsüleri (Kova burcu anabilim dalı?) konsun, olmaz mı? Şaka bir yana: Bilim dünyasının yaratılışçılara karşı çıkmasının sebebi, bu insanların dünyanın yaradılışına ya da Tanrının varlığına dair inançları değil, bu inancı bir bilimmiş gibi sunmaya, bir sözde-bilim yaratmaya çalışmaları… “Akıllı tasarım” denen şeyin yanlışlanabilir, sınanabilir bilimsel bir kuram olduğunu sanırım –ve umarım– **Nuray Mert** de iddia etmeyecektir.

“Kesintili denge” kuramıyla Darwinci evrim kuramına yeni bir paradigma getiren (“sadece bir paradigma”) ünlü paleontolog **Stephen Jay Gould**, din ile bilimi “birbirleriyle örtüşmeyen hükümranlıklar” olarak tanımlamıştı. Birincisi inançlarla, öteki olgularla ilgilenir, dolayısıyla kendi sınırları içinde kaldıkça arada bir çelişki olması gerekmez. Makul bir anlaşma önerisi gibi görünüyor: Ben senin alanına bulaşmayayım, sen de benimkine.

Avrupa Konseyi bir tür bilimsel sahtekarlığa karşı çıkılıyor

Yaratılışçılık, bu anlaşmanın bozulmasıdır işte, inancın bilim kisvesine büründürülmesidir, yoksa birtakım insanların dünyanın 10.000 yıl önce yaratıldığına, türlerin değişmediğine inanıp inanmamaları meselesi değil. Yani Mert’in sandığı gibi, “yaratılışa inanmak, insan haklarına ve demokrasiyle ters düşer” diyen yok, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi’nin kararında, yaratılışa ilişkin inançların bilimmiş gibi yutturulmasına, bir tür bilimsel sahtekârlığa karşı çıkılıyor. Örneğin Adnan Hocacıların sözde müzelerine, köfteci dükkânlarına kadar koymayı başardıkları küçük “evrim yoktur” vitrinlerine, mahkeme kararıyla birtakım sitelere erişimi engellemelerine…

Bu arada, Mert’in sandığı gibi evrim, “üzerinde tüm dünyanın hâlâ tartıştığı”, yarın öbür gün miadı dolacak bir “varsayım” değil; biyolojik dünyayı olanca karmaşıklığıyla açıklama

yeteneğine sahip, bırakalım fosil kayıtlarını, her gün laboratuvarlarda, genetik araştırmalarda binlerce kez doğrulanan, dört başı mamur bir kuram.

Bütün dünyanın bu kuram üzerinde tartıştığı söylenebilir yine de; evrimin olup olmadığı değil, mekanizmaları tartışılıyor. Çağdaş fiziğin olduğu gibi, biyolojinin de çözmesi gereken bir dizi "problemi" var.

Dinin de bilimin de işleyişini anlamaya çalışmak...

Mert'in bilimden ne anladığını, bilim felsefesi hakkında ne düşündüğünü tartabilir, bu konuda fikir yürütebiliriz. Söylediklerinin üzerinde durulmaya değer yanı, aslında çok yaygın birtakım yanlış anlamaların ve yarım doğruların bir derlemesi oluşundan ileri geliyor...

Dinden söz edildiği an, konunun kör inançlar ve hurafelerden ibaret olduğunu düşünen pozitivistler vardır. Oysa denir ki, sığlığa düşmeksizin herhangi bir alanı eleştirmek için, biraz olsun onun iç mantığını anlamaya çalışmak, işleyişine nüfuz etmek gerekir.

Din için olduğu kadar, bilim için de doğrudur bu; kulaktan dolma bilgiler ve klişelerle hareket etmek yerine evrim kuramını biraz 'çalışmak' daha iyi sonuçlar verebilirdi. Bir de, "pozitivist" deyince akan suların durduğu inancından sıyrılmak hiç fena olmaz doğrusu.

NURAY MERT: EVRİM TEORİSİ ÜZERİNE YAZDIKLARIM NEDENİYLE KIYAMET KOPARILDI; FANATİZM, PESPAYELİK!

31 Temmuz 2017- t24.com.tr/

"Bu ülkede hiçbir kesim farklı görüşlere saygı açısından birbirinden daha ilerde değil"

Cumhuriyet yazarı **Nuray Mert,** geçen günlerde kaleme aldığı "evrim teorisi" yazısı nedeniyle kendisine yöneltilen eleştirilere tepki gösterdi. "Geçen günlerde evrim teorisi üzerine yazdıklarım nedeniyle koparılan kıyamet, sergilenen fanatizm, işi hakarete götürmek gibi pespayelikler, bu ülkede hiçbir kesimin farklı görüşlere saygı, özgürlükler ve tartışma edebi açısından birbirinden daha ilerde olmadığını bir kez daha ortaya serdi" diyen Mert, "Bu konuyu daha uzun yazmak isterdim, ama önceliğim şimdilik bu değil, gerekirse kaldığım yerden devam edeceğim" ifadesini kullandı.

Mert'in "İslama uygun veya değil, ben de evrim teorisinin bilim yerine konmasına karşıyım" ifadesine, köşe komşuları da dahil olmak üzere çok sayıda kişi tepki göstermişti.

Cumhuriyet yazarlarından Nuray Mert'e evrim tepkisi: Kuyruğu kestiren insan sayılıyordu!

Nuray Mert'in "Hans'ın ne dediği" başlığıyla yayımlanan (31 Temmuz 2017) yazısı şöyle:

İktidardakilerin deyimi ile 'Hans'ın ne dediği' tabii önemli değil. Önemli olan bu ülkede insan hakları, basın, ifade, muhalefet özgürlüğü gibi, kim icat etmiş olursa olsun, insana yakışır değerlerin toptan yok sayılır hale gelmesi.

Bu ülkede yaşayan insanların, gölgesinden korkar, birbiri ile kavgalı hale gelmesi, pek çoğumuzun hak ve hukuktan umudunu kesmesi. Bu ülkenin sadece dünyadan kopması değil,

kendi gerçeğinden kopması, korkması. Muhalefette olanların olduğu kadar, iktidarda olanların da korku içinde yaşaması. Korktukça çareyi baskıyı artırmakta görmesi, tam bir kısırdöngü içine girilmesi.

Evet, iktidarda olanlar da korku içinde yaşıyor olmalı ki yeri göğü düşman olarak görüyor hale geldiler. Kendileri de, bunun normal bir hal olmadığını, bir ülkenin bu kadar çok ve çeşitli düşmanı olmasının akla mantığa sığmadığını biliyorlar. Tam da bu nedenle, bu garip hale gerekçe olarak, Türkiye'nin, güçlendiği için, içerde ve dışarda husumet çekip, dört koldan yıkılmaya çalışıldığını iddia ediyorlar. Belli ki pek çoğu da buna gerçekten inanıyor. Doğrusu, dışardaki eski dost ve müttefikleri, şimdilerde gerçekten de, Türkiye'ye kötü davranıyor, doğrusu, uluslararası ilişkilerde iddia edildiği gibi, ilişkileri evrensel ilkeler belirlemiyor, bu konuda muazzam bir ikiyüzlülük söz konusu. Yoksa, Suudi Arabistan gibi ülkeler ile kimse ilişki kurmazdı. Ama bu gerçekler hep vardı ve Batılı müttefikleri çıkarları gereği pek çok kez Türkiye'de yaşanan hak ihlallerini de görmezden geldi. Yok, sadece 'Batıcı vesayet' döneminde değil, AK Parti, kuruluş ve yükseliş yıllarında 'Batılı' dostların gözbebeği idi. O dönemler Türkiye'de kötü giden her şeyden Kemalistler sorumlu tutuluyordu.

Sonra işlerin neden değiştiğinin cevabı, Türkiye'nin İslami kimliğine sahip çıkıp, Batı'ya diklenmesi falan değil. Şimdilerde, emperyalizmle mücadele havasına girenler, Batılı güçler Suriye'de Esad rejimini yıkmak için askeri müdahale etsin diye az uğraşılmadı. Zaten küslük, Suriye'de işler karıştığı, Türkiye'nin iktidarının istediği netice alınmadığı, Batılılar Müslüman Kardeşler'i himaye etmekten vazgeçtiği için başladı. Tüm bunlar, iktidardakilerin iddia ettiği gibi Türkiye'nin güçlenmesi ve daha da güçlenmesinden korkulduğu için olmadı, tam tersine Türkiye gücünün sınırlarına vardığı ve bunu fark etmediği, ayrıca Ortadoğu'da beklendiği kadar tesirli olamadığı için oldu. Takdir edersiniz ki, ABD neden Suriye'ye daha fazla müdahale etmiyor diye şikâyetçi olmak pek de güç göstergesi sayılmaz, olsa olsa 'siz müdahale edin de biz debölgede daha güçlü olalım' hayalinin neticesi olabilir. Son ümit Trump'tı o da olmadı, işin gerçeği bu. Kısacası dış güçler, emperyalistler, Ortadoğu'ya istendiği şekilde müdahale ederse dost, etmeyince düşman oldu. Batılı ülkelere gelince, onlar da çıkarları, bölgesel hesapları Türkiye ile uyuştuğu sürece, muhtemelen Türkiye'de yaşanan sorunlara gözlerini yummaya devam edeceklerdi, karşılıklı hesaplar tutmadı, hepsi bu.
Bu arada, geçen günlerde evrim teorisi üzerine yazdıklarım nedeniyle koparılan kıyamet, sergilenen fanatizm, işi hakarete götürmek gibi pespayelikler, bu ülkede hiçbir kesimin farklı görüşlere saygı, özgürlükler ve tartışma edebi açısından birbirinden daha ilerde olmadığını bir kez daha ortaya serdi. Bu konuyu daha uzun yazmak isterdim, ama önceliğim şimdilik bu değil, gerekirse kaldığım yerden devam edeceğim.

EVRİM, TANRI VE NURAY MERT

16.09.2017- **Roni Margulies-** marksist.org/

Nuray Mert'in Cumhuriyet gazetesinden atılmasına yol açan iki yazıdan biri olan "Evrim Teorisi" başlıklı yazı, evrim teorisini tartışmak amacıyla yazılmamıştı. Mert'in derdi, AK Parti'ye karşı mücadele etmenin doğru yöntemiyle ilgili bir şey söylemekti. Şöyle diyordu:

"Otoriter rejimlerin din referansı ile meşruiyet kazanma çabası, şüphesiz ciddiye alınması, itiraz ve ifşa edilmesi gereken bir husustur. Bu noktada, demokrasi, hak ve özgürlükler mücadelesinin yoğunlaşması gereken temel mesele, dinsel inancın, özgür bir seçim olmak yerine, tüm topluma 'dayatılması' anlayışına karşı çıkmaktır."

Yani, diyordu Mert, yapılması gereken, "evrim teorisinin dogma olarak belletilmesi ve tartışma dışında tutulması" değil, "yaratılış inancını inanan inanmayan herkese dayatma çabasına itiraz etmektir." Oysa, diyordu, "halihazırda tanık olduğumuz, dini dogma dayatmasına karşı, pozitivist dayatma çerçevesinde, konuyu tartışma dışı tutma fanatizmi."

Mert'in ifade ettiği siyasî yaklaşıma tümüyle katılıyorum. Şöyle yorumladığım için katılıyorum: AK Parti'ye karşı dinî bir temelde, laiklik hassasiyetiyle tartışmamak gerekir; muhalefet (AK Parti'nin tabanına da hitap eden bir şekilde) demokrasi, hak ve özgürlükler temelinde yapılmalıdır. Gizli veya açık bir şekilde laiklik vurgusuyla yapılan muhalefet AK Parti'yi güçlendirmekten, tabanını konsolide etmekten başka bir işe yaramaz, 15 yıldır yaramamıştır.

Bu yazı nedeniyle Mert'in gazetedeki işine son verilmesi, yöneticileri ve yazarları arasında kaz kafalı olmadığını bildiğim kişilerin de bulunduğu Cumhuriyet'in bir bütün olarak, kurumsal olarak, tam tamına kaz kafalı olduğunu bir kez daha kanıtladı. Hükümetin saldırısına maruz kalan, yazar ve yöneticileri cezaevinde olan bir gazete, bir yandan basın ve ifade özgürlüğü için mücadele verirken bir yandan da kendi yazarını farklı görüş ifade etti diye işten atar mı yahu? Tek misyonu Mustafa Kemal'i ve Kemalist Cumhuriyet'i yüceltmek olan bir gazetenin özgürlükçü olmadığı zaten aşikâr, ama bu kadar salak olabileceğini düşünmemiştim doğrusu!

Ben inançlı Müslüman bir AK Parti seçmeni olsam, "Bunlar Nuray Mert'e bile tahammül edemiyor, bir de iktidara gelseler bana kimbilir neler yaparlar! İyisi mi, ben yine Erdoğan'a vereyim oyumu" diye düşünürdüm. Cumhuriyet'e yapılanların doğru olmadığını düşünüyor olsam, "Eh, o kadar yanlış da değilmiş" diye düşünürdüm.

Ama Mert yanılıyor...

Kısacası, Mert'in işten atılması her açıdan yanlıştır, ifade özgürlüğünün açık bir ihlalidir, bir çalışanın işine son verilmesine karşı gazete içinden tek bir ses çıkmamış olması ayıptır.

Gelelim Mert'in evrim hakkındaki görüşlerine.

Mert, "Evrim Teorisi" yazısına bir alıntıyla başlıyor:

"Sizin Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız, hepsi bir araya gelseler de bir sinek bile yaratamazlar" (Hacc, 73).

Mert, tahminimce, "Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız" ifadesinin ya genel olarak bilim ya da özellikle evrim teorisi için geçerli olduğunu düşünüyor. Yazısında, haklı olarak, "bilimin, tanımı gereği, kesinlik iddiası taşımadığını, evrim teorisi de dahil, bilimsel düşüncenin gelişiminin 'çalışma hipotezleri' üzerinden yürüdüğünü" vurguluyor.

Ne var ki, bu vurguyu yapmak, bilimin statik olmadığını, yeni bilgiler, bulgular, deneyler ışığında zaman zaman değiştiğini, geliştiğini, paradigme değişiklikleri geçirdiğini söylemek

başka şey, kısacık bir yazıda birkaç kez "dogma" ve "pozitivist dayatma" ifadelerini kullanmak, bilimin geçerliliğini adeta bütünüyle sorgulamak başka. Mert'in amacı gerçekte bilimin tümüne gölge düşürmek değil elbet; evrim teorisini sorgulamak, "belki doğru, belki değil, ısrar etmeyin, dogma hâline getirmeyin, dayatmayın" demek.

Yanılıyor. Şu açıdan: Mert'in ve kutsal kitaplara kelimesi kelimesine inanan tüm dindar insanların hiç kuşku duymadan inandıkları bilimsel teoriler ne kadar doğru ve kuşkusuzsa, evrim de o kadar doğru ve kuşkusuz.

Bir teori 160 yıl boyunca önüne konulan her soruyu cevaplayabilmişse, kapsam alanı içindeki eski ve yeni her olguyu açıklayabilmişse, yaptığı her öngörü doğrulanmışsa, teoriyi yanlışlayan tek bir bulgu veya bilimsel iddia ortaya çıkmamışsa, buna artık "teori" demeye bile gerek kalmamıştır. Dünyanın yuvarlak olduğu ne kadar teori ise, yerçekimi ne kadar teori ise, evrim de o kadar teoridir. Dogma olduğunu düşünmek ise, cehaletten ibarettir.

Mert'i bilmem, ama dünyada evrim gerçeğine itiraz edenlerin hemen hemen hepsi dinî nedenlerle (ve sadece dinî nedenlerle) itiraz eder: "Dünyayı ve tüm canlıları Tanrı yaratmıştır, öyleyse evrim doğru olamaz". Bu inanç nedeniyle itiraz etme ihtiyacı da cehaletten kaynaklanır. Evrim, dünyanın ve canlıların nasıl ortaya çıktığıyla ilgili hiçbir şey demez, diyemez; evrim süreci ilk canlının ortaya çıkıp evrimleşmeye başlamasıyla işlemeye başlar.

Evrim ve yaradılış

Eğri oturup doğru konuşalım; durup dururken ortaya çıkan tek hücreli bir yaratığın değişe değişe 100 trilyon hücreli bana dönüşmesini mi anlamak kolay, bilinmedik bir gücün birkaç günde dünyayı yarattıktan sonra beni bu hâlimle yaratıp yedinci gün dinlendiğine inanmak mı?

Tamam, ikisi de insan beyninin algılama kapasitesini zorluyor, ikisini de aklımız zor alıyor, ama vallahi ikincisine inanmak daha kolay. Oysa gerçek, o tek hücrenin dört milyar yılda bana, lüfere ve enginara dönüşmüş olması!

Üstelik, akıl almaz değil, aklımız almış, sürecin nasıl olduğunu, niye ve ne şekilde geliştiğini tüm ayrıntılarıyla biliyoruz. Bilemediğimiz tek tük eksik kısımlarını da her geçen gün buluyor, tamamlıyoruz.

Her çocuk (insan çocuğu, lüfer çocuğu, enginar çocuğu) nasıl bir yaratık olacağını belirleyen genlerinin yarısını anneden, yarısını babadan alıyor; anne ve babanın genleri kopyalanıp çocuğa geçiyor. O nedenle lüferin oğlu lüfer oluyor ve ben babama çok benziyorum. Genler kopyalanıp çocuğa geçerken bazen fotokopi hataları oluyor. Bir gen ‘mutasyon’a uğruyor, farklı geçiyor çocuğa. O gen önemsiz bir gen olabilir, o zaman pek bir şey değişmiyor. Ama çocuğun önemli bir özellliğinin değişik olmasını sağlayan bir gen de olabilir; o zaman çocuğun rengi farklı, boyu uzun veya dişleri sivri olabilir.

Bu farklılık nedeniyle çocuk çevreye daha zor uyum sağlayarak yaşam mücadelesinde sorunlu hale gelebilir. O zaman zaten erken ölür, üreyemez ve o gen yok olur gider. Ama tersi de olabilir. Rengi değiştiği için onu yiyen hayvanlara görünmez hâle gelebilir, boyu uzadığı için daha yüksekteki yapraklara erişiyor olabilir, dişleri sivri olduğu için palamut yiyebilecek hale gelebilir. Yani çevresine daha uygun, yaşam mücadelesinde daha avantajlı bir duruma gelebilir. O zaman uzun yaşar, daha çok ürer ve zamanla o gen nüfusun bütününde mevcut

olur. Yeni bir hayvan türü çıkmıştır ortaya. Daha iyi, daha kötü filan değil, çevreye daha uyumlu bir hayvan. Yani 'doğal seçilim' olmuştur. Gen mutasyonları hep oluyor. Çoğunun hiçbir sonucu yok. Ama yaratığın doğal çevresine daha uyumlu olmasını sağlayan mutasyonları doğa, bir anlamda, "seçiyor".

Evrim süreci aşağı yukarı bundan ibaret.

Nezle virüsü bizim gibi yılda bir üremiyor ve ürediğinde tek bir çocuk doğurmuyor. Hergün üreyip milyonlarca çocuk üretiyor. Dolayısıyla, çok sayıda yeni mutasyon oluyor. Ve bunlardan pek çoğu virüse yeni bir avantaj kazandırıyor, çevreye (yani insan vücuduna) daha uyumlu ve biraz farklı bir virüs hâline gelmesini sağlıyor. Virüs evrimleşiyor. Nezle gibi basit bir sorunla, üstelik nedenini gayet iyi bildiğimiz bir sorunla, bu yüzden bir türlü başedemiyoruz. Bir ilaç buluyoruz, "Tamam, bu sefer oldu" derken, herif değişiveriyor, bulduğumuz ilaçtan etkilenmeyen farklı bir virüs haline geliveriyor, nezleyi yenememiş oluyoruz. Üstelik evrime inanmayanlar da nezle oluyor!

Ağaçlarda yaşayan, dik durup yürüyemeyen, maymuna benzer bir hayvan milyonlarca yıl boyunca çeşitli mutasyonlar geçirerek iki ayak üzerinde yürüyen, kılsız, büyük beyinli, konuşabilen, çok sosyal bir hayvana dönüşmüş. Değişimin her aşaması, yürümek, kılsızlık, büyük beyin, konuşmak, sosyallik, o hayvana o günün çevre koşullarında bir avantaj sağlamış, kalıcılaşmış. Ve büyük beyin o kadar büyümüş ki, geri bakıp bu süreci merakla izleyip çözecek, anlayacak hale gelmiş!

Bunların hiçbiri "teori" değil. Yerçekimi kanununu ne kadar iyi biliyor ve anlıyorsak, evrim sürecini de o kadar biliyor ve anlıyoruz. Genleri, mutasyonları, mutasyonun niye ve ne kadar sık olduğunu, hangi genlerin ne zaman değiştiğini, şempanze ile insanın ortak atasının ne zaman farklılaşmaya başladığını, ondan sonra ne tür hayvanların nasıl değişerek insana doğru evrildiğini biliyor ve anlıyoruz. Üstelik sadece teorik olarak değil. Artık çok sayıda fosil ile süreci somut olarak adım adım izleyebiliyoruz. Ve bulunan her fosil evrimi bir kez daha kanıtlıyor.

Peki, bütün bunların Tanrı fikri ile alakası var mı?

Hiç yok. Evrim sürecine maruz kalan o tek hücreli ilk canlının nasıl ortaya çıktığını bilmiyoruz. Ben kimyasal bir rastlantı sonucu olduğunu düşünüyorum, yüz milyonlarca insan Tanrı tarafından yaratıldığına inanıyor. Hangisi olursa olsun, bu, evrim sürecinin **öncesi**. Evrim sonra başlıyor. Yani evrim, "Tanrı yaratmamıştır" veya "Tanrı yoktur" iddialarının temeli olamaz.

Ama ben yine de, dürüstlük adına, şunu eklemek isterim: "Pozitivist", "dogma" filan diye küçümsenen bilim, o ilk canlının da nasıl (hangi ortamda, hangi kimyasal süreçler sonucu) ortaya çıktığını çözmek üzere. Eli kulağında.

NURAY MERT: TÜRKİYE BATMIŞ VAZİYETTE AMA LAİKLER İÇİN DARWİN DAHA ÖNEMLİ

09 Ağustos Çarşamba 2017-gazeteduvar

Cumhuriyet'teki yazılarına son verilen Nuray Mert, açıklamalarda bulundu. Yaşadıklarının kendisine "28 Şubat dönemini hissettirdiğini" belirten Mert, "Türkiye, batmış vaziyette. Ama

bizim laik kesim için, 'Darwin mi dogma, yoksa başka bir şey mi dogma' konusu belli ki daha çok önemli" dedi.

Evrim teorisi ve müftülere resmi nikah yetkisi verilmesine ilişkin yazıları nedeniyle başlayan tartışmanın ardından Cumhuriyet gazetesindeki yazılarına son verilen Nuray Mert, bu kararla ilgili değerlendirmelerde bulundu.

Medyascope'ta Gökçe Çiçek Kösedağı ve Burak Tatari'nin sorularını yanıtlayan Nuray Mert'in açıklamalarından bazı bölümler şöyle:

Davete İcabet Etmem Çok Zor Oldu: Orhan Erinç, beni arayarak teşekkür etti. Gazetenin 'laiklik ve Atatürkçülük gibi ilkeleri ile uyuşmadığım için benimle çalışamayacaklarını' belirtti. Benim bu ilkelerle sorunum yok. Zaten, benim Cumhuriyet gazetesinin davetine icap etmem gayet zor oldu. Farklı görüşlerde olduğumuzu söylememe rağmen, yeni yönetim, yeni bir perspektif yaratmak istediklerini söyleyerek davet etti. Ben de bu çerçeve de yazmaya başladım.

Yıllar Geçiyor Ama Hiç Bir Şey Değişmiyor: Aslında her şey ortada. Kendilerine de söyledim, biz Türkiye'de iktidar partisini ve onun gibilerini, farklılıklara tahammülsüzlükleri nedeniyle eleştiriyoruz. Ama, anlayış açısından iktidara muhalefet eden gelenek de en az onlar kadar tahammülsüzler ve onlardan farksızlar. Ben 28 Şubat'ta da aynı şeylerle karşılaştım. O zaman da, başörtüsünü savunduğum için iş bulamadım. Yaşananlar, bana o günleri tekrar hissettirdi. Yıllar geçiyor, ama Türkiye'de hiç bir şey değişmiyor.

Katı Kemalist Yaklaşıma Alışığım: Bana, bu kararda tutuklu yöneticilerin de onayı olduğu söylendi. Ben bunu telafuz etmekten utanıyorum. İktidarın tahammülsüzlüğünün kurbanı olanların davet etmesi sonrasında, yazılarıma son verilmesi, aklımın alacağı bir şey değil. Katı Kemalist yaklaşıma alışığım. Kendilerine daha sosyal demokrat, solcu diyen çevrenin bir kısmı da buna dâhil. Üzücü olan, bunun müspet manada değişmediğini görmek.

Ben Tepki Almamam İçin Sansürleyeyim Diyen Biri Değilim: Daha önce de, böyle bir dönemde "Kemalizm otoriterdir" dedim diye, sosyal medyada hashtagler oluşturmuştu. Gazetede, 'karşı yazar yazdı' falan diye konuşmalar olmuştu. Ama bunlar, gazetenin iç konularıydı. Böyle şeyler devamlı su yüzüne çıkıyordu. Son zamanlarda, Kemalizm ile ilgili yazılarım tartışma yaratmıştı. Öyle biri olsam, beni daha rahat yaşatacak yerlerde olurdum. Beni davet edenlerin, farklı yazacağımı bilmeleri lazımdı. Ben, 'tepki almamak için sansürleyeyim' diyen biri değilim. Düşüncelerini gizleyen biri değilim. Medyada, ne söyleyeceksek doğrudan söylemek lazım.

İnternet Sitelerinde Falan Yazarız: Türkiye, batmış vaziyette. Ama bizim laik kesin için, 'Darwin mi dogma, yoksa başka bir şey mi dogma" konusu belli ki daha çok önemli. Muhalefetin dar görüşlülüğü, bu çerçevede kendini gösteriyor. Cumhuriyet de, son davranışıyla bunu sergiliyor. (Köşesinin kapatılmasına gerekçe gösterilen) İlkelerle ihtilafım olsa, onu da yazar söylerim. Ben bir çok yerden kovuldum. Çalıştığım yerler kapandı. Buna alışığız. Biraz dinleniriz, sonra yeniden yazarız. İnternet sitelerinde falan yazarız.

İktidar Medyasında Yazacak Halim Olmadığına Göre: Medya ortamı ortada. İktidar medyasında yazacak hâlim olmadığına göre… Cumhuriyet ile bozuştuk diye, iktidarla aramız düzelmiş değil. Düzelecek gibi de değil. Ne iktidar medyası benim yüzümü görmek ister, ne

ben onların yüzünü görmek isterim. Ana akım medyada çoktan marjinalleşmiş birisiyim. Diğer pek çok arkadaş gibi, internet medyasında yazarız. Sorun değil."

DARWİNİST BİR KARA ÜTOPYA

Samet Göğekin*-Eki 11, 2007-derindusunce.org/

"Eğer birinin pabuçlarıyla yürümeyi denemediyseniz, onu yargılamadan önce iyi düşünün*"* – Navaho Atasözü

Yine ateşli bir evrim tartışmasının tam ortasındayken Türker Yılmaz verdi bu fikri bana. Evrim kuramının bilim toplumunda genel kabul gören tek kuram olduğunu, bu gerçeğin hakkının verilmesi gerektiğini söylediğimde, haklı olarak genel kabulün mutlak doğruluk anlamına gelmediğini söyledi. Bu savını güçlendirmek için de politik tercihlerle analoji kurdu. Çok oy alan partinin ülke yönetimine en uygun parti olduğunu iddia edemezdik. Kurduğu analojideki önemli bir hata, bilimsel bilgi üretiminin kitlesel siyasi tercihlere göre çok daha kontrollü olduğunu ve bunun verilen kararların güvenilirliği üzerine etkisini göz önüne almamasıydı.

Daha sonra bu analoji üstüne düşünürken, aslında Yılmaz'ın bana kendimi derdimi anlatmak için çok değerli bir fırsat verdiğini farkettim. O da analojiyi kullanırken farketmemişti belki, ama kendi analojisiyle benim haklılığımı onaylıyordu. Çünkü, evet, demokrasilerde çok oy alan partileri beğenmek zorunda değildik, ama aklı başında, demokrasiye, hukuka saygısı olan hepimiz çok oy alanların hükümet etme hakkının demokrasi dışı yöntemlerle ellerinden alınmasına hiç de sempatiyle bakmıyorduk. İşte bu gözlemi, evrim kuramına ve dolayısıyla bilimsel topluma karşı oldukça haksızlık edildiğini düşündüğüm bu sitede, Darwinist etiketi yapıştırılan insanların bilime siyasi müdaheleye neden bu kadar tepkili olduklarını açıklamak, bu toplumun bugünlerde hassas olduğu bir konudan yararlanarak onlardan empati talep etmek istedim.

Abdullah Gül cumhurbaşkanı oldu, ama cumhurbaşkanlığının engellenmesi için çevrilen dolaplar henüz bitmedi. Önceki mecliste seçilmesi için yeterli çoğunluk varken, hukukla oynanarak seçilmesi engellendi. Ordu, politikaya müdahele ederek siyasi iktidarı uyardı. Toplum, haklı olarak buna tepki duydu, seçimlerde belki bunun da etkisiyle partisi hatrı sayılır bir çoğunluk elde etti. Buna karşın, Gül'ün cumhurbaşkanlığına yönelik halkın tercihini beğenmeyenler, hatta hiç hazmedemeyenler oldu. Olabilir. Ama daha da ileriye gidildi. Gül'ün cumhurbaşkanlığının demokrasi dışı yöntemlerle engellenmesini talep edildi, bununla ilgili girişimlerde bulunuldu. Allah'tan bu girişimler şu ana kadar başarısız oldu ve demokrasimiz kör topal devam ediyor. Fakat bu süreçte Gül'e ve partisine yakınlık duyan kitlelerin bütün bunlara karşı duyduğu öfkeyi, haksızlığa uğramışlık ve engellenmişlik (frustration) duygusunu çok iyi anlıyorum.

Çünkü, kendi çalışma alanımda, buna çok benzer bir müdahalenin 25 yıldır ülkeme egemen olduğuna şahitlik ediyorum. Hem de Gül'e yönelik komplodan çok daha başarılı bir müdahele. Konu, evrim kuramının kamuoyu nezdindeki yeri ve Türkiye'deki biyoloji eğitimi. Şimdi bu konudaki mevcut durumu, bugünkü laik-İslamcı geriliminden metaforlar kullanarak anlatacağım. Kurduğum analojilerin ne kadar hakça olduğu konusunda takdir sizin. Eğer biraz olsun elinizi vicdanınıza koyup düşünmenizi sağlayabilirsem, o benim için yeterli olacak. Gül dışındaki bütün isimler hayalidir.

Biyolojide, Abdullah Gül'ün oy oranı onyıllardır %99. Türkiye'de 25 yıl önce bir darbe (işin komik tarafı buradaki darbe metaforu gerçek bir darbeye, 12 Eylül'e tekabül ediyor) yapıldı. Gül, cumhurbaşkanlığı koltuğunda kenara çekilerek, koltuğunu %0.01 dolayında oy alan Batı Kerinçep ile paylaşmaya zorlandı. Kerinçep'in daha önce iktidarı ele geçirmek için demokrasi dışı yöntemlere başvurduğu da biliniyordu. Darbe sonrası anayasayı hazırlamakla görevlendirilen hukuk profesörü Zabit Katanoğlu, hazırladığı raporda halkımızda Kerinçep'e yönelik büyük sempati olduğunu, Gül'ün toplumda hiçbir itibarının kalmadığını, batı toplumlarınının da Kerinçep'e çok derin sevgi beslediklerini iddia etti. Bunlar gözönüne alınarak, anayasa yeniden yazıldı ve bütün gelişmiş ülkelerin anayasalarında bahsi geçen insan hak ve özgürlükleri anayasadan tamamen çıkarıldı. Zabit Katanoğlu, üniversitedeki kürsüsünde yıllarca Kerinçep'in ideolojisini hukuk dersi adı altında okuttu. Yıllar sonra, üniversitelerin merkezi yönetimi siyasi tavır değiştirince demokrasi karşıtı faaliyetleri bahane edilerek Katanoğlu üniversiteden uzaklaştırıldı. Laiklik savunucuları, kendisini demokrasi şehidi ilan ettiler ve üniversiteden uzaklaştırılmasını ülkemizde laiklere yönelik baskının açık bir örneği olarak gösterdiler.

Bu esnada Gül'ün toplumun ezici çoğunluğunun tercihi olduğunu, cumhurbaşkanlığını onun hakettiğini söyleyenler kovuşturmaya uğradılar. Darbeden yıllar sonra, 700 aydın bir araya gelerek demokrasinin gereğinin kamuoyu tarafından tercih edilen Abdullah Gül'ün tek başına cumhurbaşkanı olması olduğunu dönemin daha demokratik gözüken Anayasa Mahkemesi'ne bildirdiler. Mahkeme başkanı, halkımızın cumhurbaşkanlığı konusunda birden fazla tercihinin olduğunu, koltukta cumhurbaşkanlığı için adı geçen herkesin hakkının olduğunu beyan etti. Bu sırada, Mahkeme'nin bilirkişi olarak başvurduğu jeolog Cemal Şenbak, dilekçeci 700 aydını Kerinçep'in demokratik haklarını elinden almaya çalışmakla suçladı ve bu tavrı demokrasi savunucusu aydınların Atatürk'e ve laikliğe olan tahammülsüzlüklerine bağladı. Şenbak'a göre bütün dünya hızla Gül'den vazgeçiyor, muteber İslam alimleri Kuran-ı Kerim'i daha iyi anladıkça kendilerinin ve eşlerinin başını açmaya karar veriyorlardı. Artarak, ülkenin liberal laikleri Kerinçep'çilik konferansları düzenlemeye başiladılar. Aralarında tek ilahıyatçı olmayan konuşmacı gruplarıyla başörtüsünün İslam alemi tarafından hızla terketmekte olduğunu, Kerinçep'in toplumda büyük sevgiyle karşılandığını, Gül'ün halka kendisini dayattığını, demokrasinin gerçek temsilcisinin Kerinçep olduğunu iddia ettiler. Liberal laikler, toplumun tercihinin Gül olduğunu savunanlarca eleştirildiklerinde, kendilerinin Türk Soğu dergisinden farklı olduklarını, onları eleştirdiklerini iddia ederek kendilerini savundular. Onlara göre, halkımızın Gül'e yönelik sempatisi şeriatçı önkabulden kaynaklanıyordu. İşin ilginç yanı, Türk Soğu dergisi tarafından Gül'ü yıpratmak için cafcaflı kitaplara basılıp halka bedava dağıtılan kitaplardaki argümanların çoğu, Türk Soğu dergisinden farklı olduklarını ileri süren liberal laikler tarafından da aynen tekrarlanıyordu.

Evet, yukarıdaki senaryo oldukça gerçeküstü. Umarım en ufak bir benzerini bile yaşamayız. Yalnız profesyonel olarak biyoloji ve evrim kuramıyla ilgilenen ve dünyadaki literatürü takip eden bir insan olarak şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Yukarıdaki tiyatro bu ülkede 25 yıldır biyoloji eğitimi ve evrim kuramı konularında aynen sergilenmektedir. Bu senaryodaki rolünü beğenmeyen arkadaşların gönüllerini incittiysem özür diler, sadece ellerini vicdanlarına koyarak haklı olabileceğim ihtimalini birkez olsun gözden geçirmelerini dilerim.

Not: Bu yazıya ilham kaynağı olan fikri verdiği için Türker Yılmaz'a teşekkürler.

* İsim müstehardır. Yazıyı yazan, uzun süredir bu sitede Balbazar takma adıyla yorumlar yazmaktadır.

"DİNLERİN EVRİMİ" Mİ "EVRİMİN DİNİ" Mİ?

T.Suat Demren-Tem 6, 2007-derindusunce

Sık sık duyarsınız bu iki kelimeyi "Dinlerin Evrimi." Öyle ki pekçok kaynakta neredeyse bilimsel bir gerçeklik gibi sunulur.

Nedir bu "dinlerin evrimi" meselesi?

19.yüzyılın sonundan itibaren darwinizm, büyük bir hızla kabul gördü ve biyolojiden başlayıp ekonomi, psikoloji, sosyoloji, antropoloji ve tarih gibi hemen her alanı yaygın bir biçimde etkiledi. Bu, "din" olgusuna da "dinlerin evrimi" olarak yansıdı. Böylelikle de insanlığın son derece kısa bir zamanını kapsayan yazılı tarihine ve eldeki kısıtlı arkeolojik bulgulara dayanarak, evrim fikrinin a priori kabul görüldüğü hakim materyalist bakışla "dinlerin evrimi" düşüncesi ortaya çıkmış oldu.

Bu düşünceye göre insanlığın ilk dönemlerinde hiçbir dini inanç yoktu. İlk dinler ise ölülere tapınmayla başlamıştı. Bu konuda farklı görüşler de vardı, bunlardan bazılarına göre dinin kaynağı animizme (doğaya canlılık atfetme, onda ruh olduğuna inanma), bazılarına göre ise totemizme (sembol olarak seçilen bir insan, grup ya da eşyaya tapma) dayanıyordu. Bu evrim tarihi içinde de insanlık, inanç sistemleri olarak sırayla animizm, manizm, politeizm (çok tanrıcılık) aşamalarını geçmiş son olarak da monoteizme (tek tanrıcılık) demir atmıştı.

Bu temelle ilişkili olarak, pozitivizmin fikir babası A. Comte'de insanlığın inanç tarihini kategorize ederken mitolojik çağ ve metafizik çağ olarak sınıflandırma yapmış, son aşama olarakta pozitivizmi öngörerek dinlerin bu yeni dönemde ortadan kalkacağını iddia etmişti. (Zaman, Comte'nin yanıldığını açıkça gösterdi, ama bu başka bir konu.)

Dinlerin evrimi düşüncesini desteklemek için kullanılan bulgularla, biyolojik evrim için gösterilen bulguların kullanım mantığı arasında büyük bir benzerlik görüyoruz.

Nasıl ki biyolojik evrimde canlıların yapıtaşlarındaki benzerlikler homoloji ve anoloji gibi kavramlarla "common descent"e (ortak ata) kanıt olarak gösteriliyorsa, dinlerin evrimi düşüncesinde de aradaki benzelikler evrimlerine kanıt olarak gösteriliyor. Özetle, tek tanrılı dinlerle önceki inanışların gerek bazı ritüelleri, gerek tarihsel hikayeleri, gerekse metafizik öğeleri arasındaki benzerliklerden hareketle, zaman içinde birbirlerinden evrimleştikleri öne sürülüyor.

Peki bu sonuca varılmasını sağlayan nedir? Yani bu ortak noktalar birbirlerinden evrimleşmeye mi kanıttır yoksa İlahi mesajın sürekliliğine ve zamanla bozuldukça tekrarlandığına mı?

Yoksa bu ortak noktalar her iki görüş için de bakılan yere göre değişen kanıt sunabilir mi?

Tarih öncesi çağlara dair elimizde çok az bulgu olduğu gerçeğini de dikkate alarak şu söylenebilir; bu benzerlikler her iki düşünceyi de desteklemek için kullanılabilir. Elbetteki a priori kabullerle başlanarak.

Hangi görüşü daha kuvvetli desteklediğini görmek için ise yetersiz de olsa elimizdeki bulgulara bakmalıyız.

Dinlerin evrimi düşüncesi, "bilimsellik" bağlamında düşünürsek önkabullerden ve arkeolojik kanıtların bu önkabule uygun bir biçimde yorumlanmasından başka bir şey ifade etmiyor.

Bu önkabul materyalizm elbette.

Bu materyalist önkabulün olmadığı bir bakışla incelendiğinde ise yaklaşık bir yüzyıldır ele geçirilen antropolojik ve arkeolojik bulgular, tarih boyunca toplumlarda önce tek Tanrı inancının var olduğunu, ancak bunun zamanla bozulduğunu gösteriyor.

Bazı dinler tarihi yorumcularına göre başlangıçta herşeyi yoktan var eden, herşeyi gören ve bilen, tüm alemlerin sahibi olan tek Yaratıcı'ya inanan toplumlar, zamanla Yaratıcı'nın sıfatlarını ayrı ayrı ilahlar olarak düşünme yanılgısına düşüyor ve birden fazla ilaha tapınmaya başlıyorlar.

Birkaç alıntı ile eldeki bulguların ne ifade ettiğine bakalım.

Stephen H. Langdon, The Scotsman adlı dergide şunları yazmış:

Tüm deliller, kesinlikle başlangıçta bir "tek Tanrı" inancının bulunduğunu gösteriyor. Semitik kökenli halkların arkeolojik ve edebi kalıntıları da en eski zamanlarda bile bir "tek Tanrı" inancının var olduğunu gösteriyor. Yahudi dininin ve diğer Semitik kökenli dinlerin, totemistik, putlara dayanan bir kökeni olduğu teorisinin tamamen geçersiz olduğu bugün anlaşılmış durumda.

Axel W. Persson da "Tarih Öncesi Yunan" isimli eserinde şöyle demiş: (1)

İlk baştan beri var olan tek Tanrı inancı, daha sonra Yunan dinsel mitlerinde gördüğümüz sayısız önemli önemsiz tanrısal kişiliklere dönüşmüştür. Benim görüşüme göre bu birçok ilahın varlığı, tek ve bir olan bir Tanrı'yı tanımlayan değişik isimlerin zamanla değişik yorumlanmasına bağlıdır.

Antropolog Sir Flinders Petrie de bu konuda şöyle diyor:(2)

Eğer ruhlara tapmak tek bir İlah'a tapmaya uzanan bir evrim sürecinin ilk basamağı olsaydı, bu durumda çok tanrılılığın gittikçe tek tanrılılığa evrimleşmesinin kanıtlarını görmemiz gerekirdi… Bunun tam aksine tek görebildiğimiz, tek Tanrı inancının her zaman ilk basamak olduğudur…[….] Çok tanrı inancını ilk oluşumuna kadar izleyebildiğimiz her yerde, bunun tek Tanrı inancının bir çeşitlemesi olduğunu görüyoruz

Alıntılar çoğaltılabilir.

Yani bakışa göre değişir diyorum ama darwinist önkabulden sıyrılıp nesnel bir bakış yaptığımızda da "İlahi mesajın sürekliliği ve zamanla bozuldukça tekrarlandığı" yaklaşımının daha makul olduğu ve delillerle de desteklendiği görülüyor.

Hele ki çıkışından 300 yıl sonra tanınamayacak hale getirilen Hristiyanlık örneği de elimizde iken bu bozulmanın mümkün olduğunu ve çeşitli öğretilerdeki sembolizmanın ifade ettiği anlamların benzerliği sebebiyle tek ilahi köken yaklaşımının çok daha makul olduğunu düşünüyorum.

Tüm kadim medeniyetlerin ve toplulukların dini öğretilerinde ilahi bir öz vardır. Büyük İslam düşünürü Seyyid Hüseyin Nasr bunu "gelenek" olarak tanımlar. Bu, bizim bildiğimiz anlamda gelenek-görenek tanımlamasına giren adet, alışkanlık, düşünce ya da motiflrin kuşaktan kuşağa aktarımı değildir.
Nasr bu "gelenek" ile, Vahy-i İlahi ile inen, kaynaklarında İlahi olanın özel bir tezahürü ile

özdeşleşen ilkeler dizisini ve bu ilkelerin farklı zaman birimlerinde ve farklı koşullarda belli bir insan topluluğuna indirilmesini ve uygulanmasını kasteder. (3)

Hulasa edersek; bu İlahi mesaj farklı zamanlarda farklı toplumlara farklı form ve sembolizma ile indirilmiş olabilir. Bir Hindunun dini ritueli, bir Brahmanın ahlakî yaklaşımı bu mesajın o toplum için sembolize edilmiş bir tezahürü olabilir.

Bu konuda S.Hüseyin Nasr ve ünlü metafizikçi düşünürlerden Frithjof Schuon, Rene Guenon, A.K. Coomaraswamy gibi isimlerin eserlerine bakılabilir. Bu eserlerde İlahi mesajın insanlığın başlangıcından bu yana iletildiği zamana ve muhatap topluma göre nasıl bir sembolizmayı kullandığına, farklı farklı formlara büründüğüne ilişkin kıyaslamalara ve mesajın tekliğine ilişkin çok detaylı bilgiler var. (4)

Bu yaklaşım her ne kadar bulgularla desteklense de nihayetinde a priori kabule dayanır; ve adı üstünde bu bir inançtır. Müslümanlar ya da diğer inanç sahipleri bunun bir "inanç" olduğunu kabul ederler. Bu teolojik olarak da kendi inanç sistemleri içinde tutarlı bir bakıştır.

Fakat yukarıda da bahsettiğim nedenlerle dinlerin evrimi gibi bir düşünce de inançtır. Eldeki bulgular her ne kadar çoğunlukla aksini gösterse de, yine de bu düşünce lehine yorumlanabilir. Fakat bu yorum da -tıpkı İlahi köken yaklaşımında da olduğu gibi- önkabule dayanır, mevcut bilimsellik kriterlerine göre de bilimsel bir bakış değildir.

O halde "dinlerin evrimi" gibi bir yaklaşımı, bilimsel gerçeklik gibi sunmaya çabalayan bazı materyalistlerin daha dikkatli konuşması gerekiyor.

Notlar:

(1) Tarihi Yalan:Kabataş Devri. Alıntı: Axel Persson, The Religion of Greece in Prehistoric Times, University of California Press
(2) Age. Alıntı: Sir Flinders Petrie, The Religion of Ancient Egypt, Constable, London
(3) İslam and The Plinght of Modern Man. S. Huseyn Nasr.
(4) Bununla ilişkili bir yazım için bakınız: "İslam ve diğer inanışlara bakış"

"EVRİM KARŞITI" OLUNMALI MI?

Cengiz Cebi on Şub 12, 2007-derindusunce

Bildiğim kadarıyla evrim tartışmalarının yoğun bir şekilde başlaması Charles Darwin adlı İngiliz araştırmacının "Türlerin Kökeni" adlı kitabını yayınladığı tarihlere denk geliyor. Tesadüf değil tabi ki. Tartışmaları başlatan kitabın bu olduğu bile söylenebilir. Evrim gerçi çok daha eski tarihlerde üzerinde konuşulmuş, yazılmış, çizilmiş bir konu. Ancak 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren evrim konusu daha önce olmadığı ölçüde fazla konuşulmaya, yazılmaya, çizilmeye başladı. Felsefe Profesörü Mehmet Bayraktar "Evrimci Yaratılış Görüşü" adlı kitabında şöyle yazar :

XIX. yüzyılın başlarında Lamarck ve ikinci yarısında Darwin, canlıların kökeni ve evrimi konusunda görüşler ileri sürdüklerinde, neredeyse herkes bu görüşlerin insanlık düşünce ve bilim tarihinde ilk defa söylendiklerine inanmıştı. Oysa öne sürülen teoriler ne 'yeni' şeylerdi ne de politika ve felsefeden büsbütün bağımsız saf bilimsel düşüncelerdi. XIX. yüzyılın Avrupası böyle görüşlere muhtaçtı; ilerleme inancını pekiştiren evrim teorileri, bu sosyal ve politik atmosferde gelişme imkanı buldu. Ancak bu teorilerden hareket edenler çok farklı ve aykırı sonuçlara varmak istiyorlardı; bu sebeple, evrim teorisini alabildiğine kullanma yolunu tuttular.

Darwin'in görüşlerinin kilise ve dindar kesimlerce yaratılış öğretisine aykırı olarak algılanması, tartışmaların başlangıcı ve artarak devam etmesi için öne sürülen klasik gerekçedir. Böyle de görünüyor aslında. Peki daha önceleri kutsal kitaplardaki 'yaratılış'a karşı olarak algılanan yaratılış görüşleri yok muydu? Tabi ki vardı. Naturizm insanlık tarihi kadar eski bir din olduğu kadar bunun ürünü olan materyalizm de binlerce yıllık geçmişe sahip felsefi bir dünya görüşüdür. Evrimci görüşler de bir o kadar eski. Yalnız evrimci görüşlerin materyalizme önemli ölçüde destek sağladığı inancı özellikle Darwin sonrasında yayıldı. Daha öncesinde evrimciliğin gerek materyalist gerekse materyalist olmayan savunucuları görüşlerini farklı şekillerde savunmuşlardı. Darwin ile birlikte evrimcilik kelimenin tam anlamıyla materyalizmin hizmetine sokuldu. Kilisenin materyalizm ile olan uyuşmazlığı da bu zamandan itibaren evrimcilik ile uyuşmazlık şeklinde anılmaya/alınmaya başladı. 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren özellikle ABD'de "yaratılışçılık" olarak adlandırılan bir hareketin geliştiğini görüyoruz. İncil'deki yaratılış öğretisini bilimsel veriler ile destekleme çabasında olan bu hareketin mensupları evrimcilik ile darwinciliği bir anlamda özdeş sayıp evrim teorisi karşısına "yaratılışçılık"ı koydular. Türkiye'de bu hareketin bir benzeri Harun Yahya grubu tarafından kurulup geliştirildi. Harun Yahya grubu evrim teorisinin Kuran ayetlerinde anlatılan "yaratılış"a karşıt bir ideoloji olduğunu çok sayıda yayınlar, konferanslar ve web siteleri ile duyurmaya çalışıyor.

Derken yine ABD'de 90'lı yıllardan itibaren "Akıllı Tasarım Teorisi" adlı bir hareketin geliştiğini görüyoruz. İçinde önemli bilimadamlarını ve felsefecileri barındıran bu hareket , son onyıllarda elde edilen bilimsel bulguların canlılarda özel bir tasarımı gösterdiğini savunuyor. Yaratılışçılık gibi evrim karşıtı olmayan bu teori, tasarım demekle yetiniyor ve tasarımcının kim olduğu konusunda yorum yapmıyor, kutsal kitaplara atıfta bulunmuyor. Türkiye'de araştırmacı-yazar Mustafa Akyol tarafından tanıtılan ve tartışmaya açılan bu teoriyi ileride daha detaylıca ele alacağız.

Evrim tartışmalarının yakın gelecekte bitecek gibi görünmediğini rahatlıkla söyleyebiliriz. "Evrim karşıtlığı"nın sağlıklı bir entelektüel duruş olmadığını da sanırım aynı rahatlıkla söyleyebilmeliyiz. Evrimci olunmayabilir ama evrimci olmamak "evrim karşıtı" olmayı gerektirmez. Öte yandan evrimci olmak da darwinci olmayı gerektirmez. Gerek akyol.org'da gerekse bu sitede bu ikisinin neden ve nasıl farklı şeyler olduğu üzerinde duruldu, durulacak. Bir musevi, hristiyan yada müslümanın "materyalizm karşıtı" olması anlaşılabilir bir şeydir. Hatta naturizme/materyalizme -inanç/itikad olarak- karşıt olmanın bunların zaten temelinde yer aldığı ileri sürülebilir. Buradan materyalizmin hizmetine girmiş olan darwinciliğe karşı olmak tabii bir sonuç olacaktır. Oysa evrim çok daha geniş anlamlara gelebilen önemli bir bilim/felsefe kavramı. Kutsal kitaplarda anlatılan yaratılış gerek eskiden gerekse günümüzde bu şekilde yorumlanabilmiştir. Evrim Teorisinin bilimsel açıdan yanlışlanmış olduğu ileri sürülebilir tabi. Bu bir "evrim karşıtlığı" değildir.

Paris Üniversitesi'nden bir bilim felsefecisi Jean Staune şöyle diyor :

Okurlarımı şok etmek pahasına da olsa güçlü bir kanaat ile belirtmeliyim ki, darwinci olmayan bir kimse düşüncelerinin tutarlı olmasını istiyorsa evrimi bir darwinciden daha güçlü şekilde savunmalıdır.

Staune ölçüsünde evrimci olmak zorunlu değil. Yine de evrim ile darwinciliğin aynı şey olmadığını Staune ölçüsünde görebilmek gerekir.

İNSAN MAYMUNLAŞABİLİR Mİ ?

Mehmet Yılmaz-Nis 11, 2008-derindusunce

Etiler'deki **Güveççi Abdullah** lokantasının güler yüzlü sahibesi Nükhet Hanım her zaman yaptığı gibi masalara uğrayıp müşterilerine hal hatır soruyordu. Lokantanın müdavimlerinden Kenan Bey işkembe çorbasını afiyetle yudumlarken gördü onu. Kısa bir sohbetten sonra:

"Hanım efendiciğim, paça çorbası yapmıyor musunuz? Bendeniz çok severim de paça çorbasını"

Nükhet Hanım nazikçe paçanın menülerinde olmadığını söyledikten sonra masadan ayrıldı.

Aradan uzun bir zaman geçti. Kenan Bey'in hoş sohbetini özlemiş olacak ki telefon açıp lokantaya neden uğramadığını sordu. Cevap veren yakınları Kenan Bey'in çok ağır bir hastalık geçirdiğini ve hastahanede olduğunu söylediler. Bir süre önceki konuşmayı hatırlayan Nükhet Hanım mahallenin ciğercisinden paça aldırdı, çorbayı hazırlayıp sarımsağı ve sirkesiyle hastahaneye gönderdi.

Kısa bir zaman sonra telefon çaldı. Kenan Bey gözlerinde yaşlarla teşekkür ediyordu dualarla karışık. Nükhet Hanım'ın da tüyleri ürpermişti. Faturalar, tahsilatlar, mutfaktaki ocakların bunaltan sıcaklığı arasında birden bire serin bir esinti hissetmişti yüreğinde.

Neden böyle olmuştu? İstanbul'un en lüks otellerinden birinin sahibi olan Kenan Bey canı her istediğinde paça çorbası yaptıramaz mıydı kendi otelinde? Hatta meselâ Bolulu bir aşçıya ısmarlayıp ayağına getirtemez miydi?

Zevk almak insanı mutlu eder mi?

Kenan Bey ve Nükhet Hanım paça çorbasının aynasında bir şey gördüler. Çorbanın geçici hazzı kalıcı ve paylaşılabilen bir güzelliğe dönüştü. İnsanı mutlu eden güzellikler ile sadece bireye haz veren, insanı geçici olarak tatmin eden şeyler arasında aşılmaz bir sınır var. MUTLULUK ve TATMİN kavramları birbirlerine taban tabana zıt aslında.

Gerçekte hayatımızı anlamlandıran veya tersine onun anlamını yok eden bazı süreçler var devreye giren. Harvard Üniversitesi'nde psikoloji profesörü olan **Daniel L. Schacter'in** "Searching for Memory: The Brain, the Mind, and the Past" adlı eserinden bir örnek ile konuyu derinleştirelim:

"Bahçede çiçeklerle uğraşıyorsunuz. Salonda TV seyreden çocuklarınızın çığlığı ile irkiliyorsunuz. Koşuyorsunuz içeriye. Çocuklar ekrana kilitlenmişler, gözleri korkudan büyümüş. Ekrana bakıyorsunuz. Sakin sakin çayını içen birinin görüntüsü var. Hiç bir şey anlamıyorsunuz… Çünkü katilin o tasa zehir koyduğu sahneyi görmediniz. Sizin için sıradan bir çay tası geçmişte katilin zehiriyle, gelecekte ise çayı içenin kaçınılmaz ölümüyle

bağlantılı. Ama siz ne geçmiş ne de gelecekle ilişkilendiremediğiniz bu sahneyi [=anı] anlamıyorsunuz."

Geçmişten ve gelecekten kopuk bir vaziyette anı yaşamak insanları daracık bir hapishaneye koyuyor: **Anın hapishanesi**. Bu tecrit hücresine tahammül etmenin tek yolu ise anlık hazlara sığınmak. Ama hangi haz kalıcı olabilir? Paça çorbasını Kenan Bey kadar seven birisi bile sanırım en fazla iki veya üç tas içer. Kaldı ki son kaşıklar kayıtsızlık hissi hatta ızdırap bile verebilir.

Zevke ve hazza adanmış ömürler hiç bir hazzın bulunmadığı sefil hayatlar kadar yıkıcı aslında. Zira geçici teselliler sağlayan ve sürekli tekrarı gereken hazların bir ***"kaza sonucu"*** engellenmesi insanı kendine veya çevresine karşı çok saldırgan yapabilir.

Geçenlerde böyle ***"kaza"*** sonucu yaşamı alt-üst olan bir genç kız gazetelerin başlıklarındaydı. Türkiye annesinin boğazını kesen bir kızın haberiyle irkildi. Okumuş bir anne babanın evladı, varlıklı bir ailenin çocuğu, üniversite öğrencisi… Tabi bazıları kolaya kaçarak ***"ah! Gençlik nereye gidiyor?"*** çığlıkları attılar ama gene basına yansıdığı kadarıyla sorunlu geçen bir boşanma süreci ve bir bunalım söz konusuydu.

Boşanma hazmedilmesi basit bir "yaşam kazası" değil. Psikologlara bakılırsa yaşamını, varlığını anne ve babanın birlikteliği ile anlamlandıran çocuk bu beraberliğin bozulmasını kendine dönük bir saldırı gibi görüyor. Yukarıda sunduğumuz çay tası örneğinde zehirin konduğu anın o sahneye anlam vermesi gibi anne-baba da çocuğun ANLAMI oluyor geçmişi, ortaya çıkış hikâyesi dolayısıyla.

Dünya sağlık örgütü WHO'nun şiddet üzerine hazırladığı rapora göre "başarılı" intihar girişimlerinin %45'ini anne-babasını ölüm ya da boşanma sebebiyle kaybeden gençler oluşturuyor. Yani saldırganlık hedef olarak yakınları seçmezse çocuğun kendisini hedefleyebiliyor.

Ama boşanma yaşayan her çocuk böyle saldırganlaşmadığına göre anlamsızlaşma girdabından "paçayı kurtaranlar" nasıl yapıyor? Önemli bir ipucu sanırım tanınmış İtalyan psikanalist Piera Aulagnier'nin sözlerinde saklı:

"Izdırap diye bir şey yoktur, dayanılmaz olan dış dünyadaki olayların içimizde temsil ettiği anlamlardır".

Izdırabın evi: Zamanın hapishanesi, mekânın hapishanesi

Hannah Arendt insandaki hapsedilmişlik hissine dikkat çekmek için şöyle bir örnek veriyor İnsanlık Durumu adlı kitabında:

"..1957'de ilk yapay uydu Sputnik *fırlatıldığında Amerikalı bir gazeteci "Dünya hapishanesinden kaçışta ilk adım" diye başlık atmıştı…"*

İzleyen sayfalarda düşünür genetik üzerinde araştırma yapan bazı araştırmacıların "yapay bir hayat" oluşturma ve insanı bu "kusurlu bedenden kurtarma" söylemlerinden bahsediyor.

Az önce anın, zamanın hapishanesinden bahsetmiştik. **Arendt** ise mekânın hapishanesine işaret ediyor. Vatan hasretinin gerçekte ruhun aslî vatanını özlemesinin bir tecellisi olduğunu anlatmıştık bir başka yazımızda. Gidemeyenlerin uzak ülkeleri düşlemeleri,

gidenlerin ise vatanlarını özlemesi işte bu mekân hapishanesinin birer tecellisidir kanaatimizce.

İnsan yaratılışını, bu dünyadaki yaşamını ve her an yaklaşan ölümünü anlamlandıramaz ise psikolojik olarak çok kırılgan bir hale geliyor. Bu tür kerteriz kaybı halinde insanın özellikle cinayet işlemeye nasıl müsait olabileceğini O Gün Bebek Nasıl Katil Oldu? adlı yazımızda ayrıntılarıyla anlatmıştık.

Bu kırılganlaşmayı şöyle bir benzetme ile açıklayalım:

Duvarları eğri büğrü aynalarla kaplı bir labirenttesiniz. Ne kendinizi ne labirenti ne de sizin gibi kaybolmuş insanları net olarak görebiliyorsunuz. Duvarlara veya diğer insanlara çarptığınızda hissettikleriniz gördüğünüzü sandığınız şeyler ile örtüşmüyor. Bu ne büyük işkencedir!

Neden? İnsanın varlığı kavramasında iki temel eksendir mekân ve zaman. Meselâ insan vücudu gibi bir sistemi sadece maddeden, meselâ organlardan ibaret kabul edemeyiz. Sindirim, solunum, terleme, hücrelerin çoğalması ya da ölmesi gibi süreçler bu varlığın tarifi için mutlaka gereklidir. Benzer şekilde doğada azotun veya suyun çevrimini anlamadan sadece dağları, okyanusları göz önüne alarak hiç bir şeyi tarif edemeyiz. Zaman ve mekân insanın analitik aklının sınırları fakat aynı zamanda temel direkleridir. Bunlardan soyutlanmış bir varlığı insan aklının içine sığdıramayız.

Bu zamanı ve mekânı anlamlandırma meselesini en iyi açıklayan âlimlerden biri şüphesiz Hz. Mevlânâ'dır:

- o *Şunu iyi bil ki, kâinatta var olan her şey, sevgilinin tecellîsinden ibârettir, onun yarattıklarıdır. Onun kudretini, yaratma gücünü göstermektedir. Aslında, âşık bir* **perdedir**. *Var olan, diri olan ancak sevgilidir. Âşık ise bir ölüdür.* **Var gibi görünen bir yoktur**.
- o *Bu hakîkati sezemeyen, ilâhî aşka meyli, isteği olmayan kimse, kanatsız bir kuş gibidir. Vay onun haline, yazıklar olsun ona…*
- o *Sevgilimin inayeti, lûtfu, ihsanı, nûru beni aydınlatmasa, bana yol göstermese,* **ben nerden geldiğimi, nereye gideceğimi nasıl anlayabilirim?** *(Mesnevî, Cilt I, Beyit 30-32)*

Demek ki içinde yaşadığımız gölge tiyatrosuna benzer alemin yansıttıkları "gerçekten" var olan bazı sıfatların beyaz bir **perdedeki** yansımalarıdır.

A'raf suresi 143cü ayette de bu beyaz perdenin ardındaki gerçeği görmenin insanın analitik aklına sığmayacağı şöyle anlatılmış:

"Ne zaman ki, Musa, mikatımıza geldi, RABB'i ona kelâmıyla ihsanda bulundu. "Ey RABB'im, göster bana kendini de bakayım sana" dedi. RABB'i ona buyurdu ki; "Beni katiyen göremezsin ve lâkin dağa bak, eğer o yerinde durabilirse, sonra sen de beni göreceksin". Daha sonra Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir ediverdi, Musa da baygın düştü. Ayılıp kendine gelince, "Sen sübhansın", "tevbe ettim, sana döndüm ve ben inananların ilkiyim," dedi."

İnsan maymunlaşabilir mi?

Evet, insan evrim geçirerek maymunlaşabilir. Hem de milyonlarca yılda değil bir insan ömrüne sığabilecek kadar kısa bir zamanda. Kullanılmayan organların körelmesi konusunda en azından psikolojik boyutta evrimcilerin haklı olduğunu düşünüyoruz. Neden?

Hiç küçük bir çocuğun herhangi bir şey için sabrettiğini gördünüz mü? Hele 1 yaşın altında meselâ geceleyin karnı acıkmış bir bebek düşünün. Zamanı henüz anlamlandıramayan bu insancıklar için iki durum söz konusu: **"Karnım aç, karnım tok".** Acıkınca dünyayı yıkarcasına ağlayan bebek bir kaç yudum süt çektikten sonra nasıl uysallaşıyor hatta gülümsemeye başlıyor.

Zaman ile arası iyi olmayan bebekler için belli bir yaşa kadar "süre" denen bir şey yok, sadece durumlar var. Annem yanımda/yanlızım, Karnım tok/aç, Korkulacak bir gürültü var/yok… Bütün ihtiyaçların vakit kaybetmeksizin tatmin edilmesi gerekiyor.

Elbette insanlar büyüdükçe zamanı ve onunla sağlıklı ilişkiler kurmayı, meselâ sabretmeyi öğreniyor. Çocuklar büyürken özgürlük kadar bir başka şeye daha ihtiyaç duyuyorlar: Sınır. Yapabilecekleri ve yapamayacakları şeyler olduğunu bilmek çocukların hayatına ANLAM katıyor.

Ama bu ANLAMI öğrenemeyenler veya unutanlar da var. İnsanlığını kullanmayarak körelmeye terk edenler işte bu yüzden giderek hayvanlaşabilirler.

Bunun en bariz örneği **TeleVole** kültürü. Neredeyse günün her saatinde "çılgınca" eğlenen insanlar:

- 1) Bağırıp çağıran, soyunan,
- 2) Başından aşağı içki döken,
- 3) Kıyafetleriyle havuza atlayan,
- 4) Araba yarıştıran,
- 5) Kadın ayakkabısından içki içen…

Hepsinden önemlisi de bunları kameraların karşısında yapan insanlar. Zira yapılan "eğlence" aslında o kadar da eğlenceli olmadığı için "hiç olmazsa" teşhircilik ile tatmin olmak söz konusu.

Yüksek dozda uyuşturucudan veya araba kazasından ölen ne çok ünlü isim var. Geriye doğru bir adım atıp büyük resme baktığımızda gördüğümüz şey şu: Bu zavallı insanların hepsi aynı şeyi arıyor: ANLAM. Ortada bulamadıkları anlamı kenarlarda, sınırlarda arıyorlar:

- 1) Yüksek hız ve otomobillerin teknik sınırları = trafik kazları,
- 2) Kanunların koyduğu sınırlar = olmayacak suçlar işleme,
- 3) Vücutlarının biyolojik sınırları = alkol koması, yüksek dozda uyuşturucu,
- 4) İçlerinde yaşadıkları toplumun ahlâk sınırları = cemiyet içinde sevişme, vb.

Sanıldığının aksine ahlâkî bozulma sebep değil sonuç. Sözde özgürlük adına yaşadıkları bu sınır arama çabası gerçekte bu zavallı insanların zamana ve mekâna hapsolduklarını gösteriyor.

Zaten sorun "paranın şımartması" olsaydı bu tür sorunların sadece zengin ailelerde görülmesi gerekirdi. Bir çok zengin aile bu sorunları yaşamadığı gibi çok mütevazî çevrelerde aynı sorunlar başka şekillerde ortaya çıkıyor.

Evin altındaki hazine

İzmir'in köyü Torbalı'da altında hazine gömülü bir evde fakirlik çeken bir ailenin hikâyesi yayınlandı bir süre önce. Tabi böyle bir evde oturanların detektörleri olsaydı hazineyi bulabilirler, oturdukları evi yıktırıp yerine daha güzelini yaptırabilirlerdi. Tesadüfe bakın ki Mevlânâ da şu beyitleri yazmış asırlar önce:

Evin, yâni varlığın temelini yık da, bulacağın "Yemen'in akîki" ile yüzbinlerce ev yapmak kabildir!

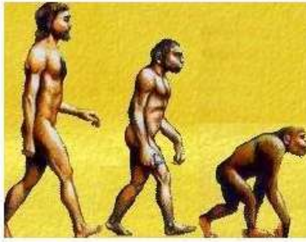
Define, evin altındadır; onu bulmak için, evi yıkmaktan başka çâre yoktur! Bu yüzden evin yıkılacağını göze al; zararlı çıkacağını düşünme ve durma!

O defineden elde edilecek para ile güçsüz, zahmetsiz binlerce ev yapılabilir.

Zaten, zamanı gelince bu beden evi, nasıl olsa yıkılacaktır; o zaman, altındaki define de apaçık meydana çıkacaktır!

Yalnız, o vakit o ecel ile yıkılacağı için define senin olmaz! Çünkü rûh için olacak o gayretler, o uğraşmalar, evin senin didinmen ile yıkılmasına karşılık verilen bir ücrettir!

Peki insan içindeki hazineyi nasıl bulacak? Hangi detektöre güvenecek? Daha önce alıntıladığımız beyitlerde gene Mevlânâ'nın verdiği ipuçlarına göre bu dünya bir perde, bir tecelligâh, bir gölge tiyatrosu. Sadece bizi üzen veya sevindiren olayların değil kendimizin de neyin tecellisi olduğunu çözdüğümüz ölçüde yani bu dünyayı idrak ettiğimiz oranda içimizde gömülü hazineye yaklaşıyoruz.

Zamanın hapishanesinden kurtulmak

Her an haz almaya, hızla tatmin olmaya programlanmış, robot gibi yaşayan insanın hayatında ANLAMIN dolayısıyla mutluluğun doğması için gerekli **vakit** yok. "İnsan maymunlaşabilir mi?" isimli paragrafta bunun için bu soruya evet dedik. Böyle insanlar ancak tatmin olabilirler, mutlu olamazlar.

"Rahmetim cehennemi bile kapsar" diyen ALLAH her yerde. Ancak biz insanlar önlü-arkalı yaratılmış varlıklarız. Sırtımızı anlık ve bedensel zevklere dönebildiğimiz zaman yüzümüzü mutluluğun kıblesine dönmüş oluyoruz.

İnsan zamanı yaratan ALLAH'ın bu kavramdan nezih olduğunu hatırlayarak başlayabilir işe. Bir işin sonunu sabırla bekleyemediği (acil tatmin aradığı) anlarda nefsi onu RABB'inden (ve mutluluktan) nasıl da uzaklaştırır.

Kur'an'da da açıkça belirtildiği gibi:

Çünkü Allah muhakkak sabredenlerle beraberdir. (Bakara,153)

Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler. (Nahl, 61)

Zira dışarıdan bakıldığında teslimiyet ve tevekkül boyun eğmek gibi görünse de **EL-VEKiL**, **EL-MÜCÎB**, **EL-HALÎM**, **EL-VÂRİS** bu kayalık sahillere konmuş birer deniz feneri gibi aydınlatmıyor mu önümüzü? Ama zaman kavramıyla ilişkimizi normalleştirmek için en önemli kerteriz noktası **ES-SABÛR** olmalı.

Buraya kadar anlattıklarımız için ilham aldığımız satırlarla bitirelim yazımızı:

Dünya bağını kopar, maddeye olan bağlılıktan kendini kurtar da, hür ol, ey oğul ne zamana kadar altının, gümüşün esiri olacaksın?

Rızıklar denizini, bir testiye dökecek olsan, ne kadarını alır? Ancak bir günlük kısmet, bir günlük su…

Harîslerin, dünyayı çok sevenlerin göz testileri hiç dolmaz. Sedef de kanaat edici olmayınca, içi inci ile dolmaz.

Halbuki, ilâhî aşk yüzünden, nefsaniyyetten kurtulan, benlik elbisesi yırtılan kimse, hırstan da, ayıptan da, kötülüklerden de tamamiyle temizlenir.

Ey bizim sevdası hoş olan, güzel olan aşkımız, ey bizim bütün mânevî hastalıklarımızın, dertlerimizin tabibi; sevin, şâd ol…

Ey bizim kibir ve gurur hastalığımızın, böbürlenmemizin devâsı olan aşkımız! Ey bizim hasta gönlümüzün Eflâtun'u, Calinus'u! [...]

Ben de, bütün beşerî kirliliklerden kurtulup, beni yaratana ve yaşatana yakın olsaydım da kendimi onda bulsaydım. Kâmil bir insan olarak, ney gibi aşkın söylenmesi gereken bütün sırlarını ve hakîkatlerini söylerdim.

Fakat kendi dilinden anlayanlardan, kendi dilini konuşanlardan uzak düşen kimse, yüzlerce dil, yüzlerce nağme bilse, yine dilsiz olur, susar.(Mesnevî Cilt I, beyitler 19-29)

BİLGİ KİMİN MALIDIR? BİLİMSEL YAYIN MAFYASI VE ÇÖZÜMLER…

Oca 25, 2021-derindusunce

%35 kârlılık oranı ile Londra borsasındaki rakiplerinin 4 katı kâr eden bilimsel yayın Elsevier. Dünyadaki bütün bilimsel yayınların %17'sini elinde tutuyor.

Eğer Elsevier'e 3 büyük rakibini yani Springer Nature, Wiley Blackwell's ve Taylor & Francis'i eklerseniz bilimsel yayın piyasasının %40'ını teşkil eden bir kartel görürsünüz… Bir dakika… "Bilimsel yayın piyasası" mı dedik?

Hani bilim insanlığın malıydı? Hani insanlık ilerliyordu? Yoksa bilim özelleştirildi de bizim haberimiz olmadı mı?

Elbette bilime yatırım yapan ülkelerin ve şirketlerin ilerlemesine, zenginleşmesine itiraz etmiyoruz. Biz burada halkın vergileriyle üretilen bilimsel bilginin üzerine bedavadan konan bir mafyayı sorguluyoruz.

Bu bilimsel yayınlara ödenen abonelik ücretinin 8.1 milyar € olduğunu söylesek… Meselenin ciddiyeti biraz daha iyi anlaşılır mı? Peki dükkân sahibi işleri nasıl yürütüyor?

Bilimsel yayınlar araştırmacılardan makale göndermesini istiyor. Gelen makaleler başka araştırmacılar tarafından inceleniyor (peer review) ve bir not veriliyor. Yayın evi için bu inceleme de makale gibi genelde bedava. Ama yüksek notlu makaleler bir dergide toplanınca? Dergi parayla satılıyor.

Yani çoğu devlet üniversitelerinde ve devlete ait araştırma kurumlarında çalışan araştırmacıların ürettiği bilimsel bilgiye erişmek paralı. Özel üniversitelerin bile çoğu devletten yardım alıyor. Sonuçta en azından o ülkenin halkına ait bir bilgi sermayesi bu. Ama çalıntı olarak satılıyor.

Kanser tedavisi, çevre kirliliği, ekonomik sorunlara çözûm önerileri… Yani tek tek ülkeleri ve bütün olarak insanlığı ilgilendiren bilgi sermayesi ipotek altında. Her ay 12 milyon araştırmacı SCIENCE DIRECT sitesine bağlanıyor; sahibi Elsevier. Belge sayısı? 13 milyon!

Son 25 senedir bilimsel yayınlara abonelik ücreti her yıl %7 artıyor. Oysa kağıt yayın azaldığı için üretim, depolama, dağıtım masrafı sıfıra yakın. Neden rekabet yok peki? Bazı dergiler fiyat düşüremez mi? Fiyat artışında bir anlaşma kokusu var. 20 sene, her sene +%7. Tesadüf?

İngiltere'de 2010-2015 arasında bilimsel yayınlara harcanan abonelik ücreti %55 arttı. Fransa'daki üniversiteler ve bilimsel araştırma kurumları bilimsel yayınlara 110 milyon € harcadı.

Kanada Montréal üniversitesi 2016'da 2000'den fazla bilimsel yayın aboneliğini bıraktı; sadece 160 yayına aboneliğini devam ettirdi. Yunanistan'da ise bilimsel yayınları satın alıp araştırmacılara ücretsiz sunan kamu hizmeti parasızlıktan askıya alındı.

Başka yamukluklar da var: Bir makalenin başkalarınca kaynak gösterilmesi onu yazan bilim adamına puan kazandırıyor; biliyorsunuz. Ama çok kaynak gösterilen makaleler, yayınlandıkları bilim dergilerine de puan (impact factor) kazandırıyor. Her zaman meşru mu yoksa değil mi?

Gerçekte en saygın bilimsel dergilerde bile makalelerin %60'ı hiç referans gösterilmiyor veya en fazla 1-2 defa! Yani meşhur IMPACT FACTOR o derginin muazzam editor çizgisi sayesinde değil çok söz edilen bir kaç makalenin katkısıyla yükseliyor.

Diğer yandan genç araştırmacıların işe girmesi, doktora programlarına kabulleri, tezlerinin başarısı bu yayınlarda görünmelerine bağlı. Bu yüzden dünya kadar emek

verdikleri çalışmaları dergiye BEDAVA veriyorlar. Dergi ise bunları bilim dünyasına parayla satıyor!

Derginin eline geçen makale yayıncının malı oluyor. Meselâ Elsevier lisansı ödeyenler makalelerden alıntı yapmak istedikleri zaman 200 harften fazlasını alamazlar! Quantum fiziği veya gen mühendisliği konuşmak için yeter de artar(!)

Daha da komik şekli var. Makale sahibi eserinin herkes tarafından okunmasını istiyorsa OPEN ACCESS (açık erişim) formülünü seçebilir. Tabi bir şartla: Yazar yayın masrafını ödeyecek ki 5000€'ya kadar tırmanabiliyor. Yani kendi yazdığınız makaleyi dünya ile paylaşmak için para ödüyorsunuz!

Diyebilirsiniz ki ekonominin her sahasında olduğu gibi orman kanunu; büyük balık küçük balığı yutar vs. O kadar basit değil. 1980'lerden itibaren hızlı bir kartelleşme var ve fiyatlar bir kaç senede %450 yükseldi.

Bu kartel fiyatları yükselterek bilimsel araştırmaya ayrılan bütçeleri sömürdü. Yani o makaleleri yazanlar da dâhil, laboratuvar, deney, bilimsel gezi gibi gerçek bilimsel faaliyet için daha az kaynak bulabilmeye başladı. Hatırlayın, kartele ödenen haraç yıllık 8 milyar €!

Diğer yandan bu yayınlara abone olamayan fakir ülkeler, fakir üniversiteler ve sıradan halk bilimsel ilerlemelerden dışlanmış oldu. Tabi "sıradan halk bilimsel yayını ne yapsın?" diyebilirsiniz ama özel araştırmacılar, gazeteciler, küçük şirketler, öğrenciler için de önemli kaynaklar bunlar.

Bir başka deyişle, bilimsel yayın karteli insanlığın kendi ürettiği bilgiye erişmesini engelliyor. Sağlık gibi konularda insan hayatını doğrudan tehditeden bir durum. Zira doktorlar faydalı bir ilacı veya yeni keşfedilen tehlikeli bir virüsü çok geç öğrenebilirler.

Çare yok mu? Var tabi. "Full open access" denen bir yaklaşım giderek yayılıyor. Kütüphaneler, üniversiteler arşivlerini paylaşıyor. Hakemli bilimsel yayınlara benzer işleyişi olan bilim dergileri ayda yüz bin erişime ulaştı. Meselâ 10819 kitap ve 552 dergi sunan https://www.openedition.org/

Bu site yılda 80 milyon ziyaret alıyor; 40 milyon tekil kullanıcı. "Sıkıcı" bilimsel yayınlar için hiç fena sayılmaz değil mi? Gerçek şu ki, meraklı insan her yerde olabilir ve bilimsel bilgiye erişmek sadece doktora öğrencilerinin ihtiyacı değil. Bazen çok genç yaşlarda deha gençler var.

Tekil kullanıcıların milyonları bulması da bu fikri tasdik ediyor. Kim bilir hangi ülkelerde, hangi şartlarda genç yaşlı, meraklı insanlar bedava eriştikleri bu kitap ve dergileri okuyarak ne güzel işler yapıyorlar.

Bilimsel araştırmaların meyvesini zengin ülkeler ve küresel şirketler yiyor. Bu durumun meşru olan ve olmayan kısımları var. Elbette laboratuvardan çıkan bir robotun üretim sırlarını kimse paylaşmaz. Ama bilimsel makalelerle insanlığın temel bilgileri paylaşması gerekmez mi?

Gelin işin biraz anarşıst boyutuna da bakalım: Sci-Hub'ı duydunuz mu? Kurucusu Kazakistan doğumlu Alexandra Elbakyan kartelden "çalınmış" 80 milyon bilimsel makaleyi bedava paylaşıyor. Tabi aleyhinde davalar, site kapatmalar…

"Çalıntı" makalelerin her birinin 30 $'a satıldığını düşünürseniz… Her bir erişim için bilimsel yayın karteli o kadar para kaybediyor. Sci-Hub'dan 28 milyon makale indirilmiş. İran, Çin, Hindistan, Endonezya, Mısır ve Tunus en çok erişim yapan ülkeler.

Peki bilimsel bilgiye erişim her zaman paralı mıydı? Hayır. 1908'e kadar Avrupa'da "kopyalama hakkı" vardı. Herkes istediği makaleyi alıp kullanabiliyor; tercüme edebiliyordu. Tabi yazarın ismini vermek şartıyla.

Ama rüzgâr yine özgürlükten yana esmeye başladı. Almanya 2013'te bilimsel makalelerin ayrıcalık haklarını 1 sene ile sınırladı. Bu süre dolduktan sonra makale kamu malı. 2018'denitibaren Hollanda'nın fonladığı araştırmaların yayınlarının %30'u serbest erişimde.

EVRİM TEORİSİ OKULLARDA ÖĞRETİLMELİ Mİ?
Mehmet Yılmaz-Mar 15, 2009-derindusunce

Fransa Millet Meclisi'nin Ermeni Soykırımı oylaması yaptığı günlerde fikrimi soran fransız arkadaşlarıma şöyle diyordum: *"Yarın da yerçekimini iptal edin ki hepimiz uçalım!"*

Bilimde de demokrasi olmaz. Bilimsel gerçekler parmak kaldırmak suretiyle değiştirilemez. Evrim yanlısı veya karşıtı insanların azlığı veya çokluğu ne evrimcilik fikrine güç katar ne de onu zayıflatır. Galileo "Dünya yine de dönüyor" derken belki yalnızdı ama haklıydı. GERÇEK var olmak için bilinmeye muhtaç değildir.

Evrim bir teori midir yoksa bilimsel bir gerçek mi?

"Teori" kelimesinin etimolojisi eski Yunanca theoria – **θεωρία** (seyretmek, seyirci, gösteri) kelimesine uzanır. Teori **bilimsel gerçek** demek değildir. Bilim adamı "seyrettiği" olaylar arasında bir bağ olabileceğini düşünürse bir teori oluşturur. Teorisine destek bulabilir, popüler olur. **Ama herkesin onu desteklemesinin bilimsel bir değeri yoktur**.

Meselâ yağmurlu bir günde şemsiyeli insanlar gören bir çocuk yağmurun şemsiyeler yüzünden yağdığını iddia edebilir. Bu bir teoridir. İspat edilmeye muhtaçtır.

Bilimsel olarak henüz açıklanmamış bir grup olay karşısında önce o olayları birleştiren fikirler öne sürmek gerekir. Bu birleştirme çabası örneğin sebep-sonuç ilişkisi olabilir. Fikirleriniz tutarlı bir bütün oluşturduğunda bir modelden söz edebilirsiniz. Tutarlılık gereklidir. Her gerçek tutarlıdır. Ama her tutarlı fikir gerçek olmayabilir.

Bu sebeple modeli destekleyecek deney ve gözlemler yapmak gerekir. Eğer bilim adamı olgun bir insan ise modelini çürütebilecek gözlem ve deneyler de yapar. **Yani dinozorların bakteriden geldiğini ispata çalışmaz. Dinozorların nereden geldiğini bulmaya çalışır**. Böylece modeli olgunlaşır. Denenebilir hale gelir. Diğer bilim adamları teori sahibinin belirlediği koşullar içinde modeli dener ve artık bu fikirler bilimsel bir GERÇEK olur.

Meselâ bilim adamının keşfettiği bir antibiyotik öngörülen bakteri grubunu öldürür. Bu artık bilimsel bir gerçektir. Bir teori olmaktan çıkmıştır. Belirli sıcaklık, nem, asitlik, vs ortamında o antibiyotik o bakteriyi öldürecektir.

Gelelim Darwin ve Evrim konusuna. Meşhur Ernst Mayr **"One Long Argument: Charles Darwin and the Genesis of Modern Evolutionary Thought"** adlı eserinin başlığından itibaren bir Evrim Teorisinden değil Evrim düşüncesinden (Evolutionary Thought) bahseder. Meselâ bu eserin 4cü bölümünde Darwin'in Evrimci düşüncesinin bir teori değil bir çerçeve, bilimsel bir doktrin olduğunu anlatır:

"In both scholarly and popular literature one frequently finds references to "Darwin's theory of evolution", as though it were a unitary entity. In reality, Darwin's "theory" of evolution was **a whole bundle of theories**, *and it is impossible to discuss Darwin's evolutionary thought constructively if one does not distinguish its various components.*

... The term "Darwinism", ... has numerous meanings depending on who has used the term and at what period. A better understanding of the meaning of this term is only one reason to call attention to the composite nature of Darwin's **evolutionary thought**. *... I consider it necessary to dissect Darwin's conceptual framework of evolution into a number of major theories that formed the basis of his* **evolutionary thinking**. *"*

Evrim düşüncesi bilimsel gerçeklere dayanır mı?

Elbette. Meselâ doğal seleksiyon, kullanılmayan organların yok olması gibi "evrimci" mekanizmalar kısa ömürlü bakteri solucan vb hayvanlarda deneyler yoluyla ispat edilmiştir. Bu deneyler her zaman tekrar edilebilir.

Ancak bu mekanizmaların ayrı ayrı birer doğal olay değil de **MİLYONLARCA YILLIK** tek bir sürecin küçük parçaları olduğu iddiası ayrı bir şeydir. Bütün ineklerin memeli olduğunu söylemek ile bütün memeli hayvanların inek olduğunu söylemek arasında fark vardır.

Artık milyonlarca yıllık geri dönülemez ve test edilemez bir **süreç fikri** devreye girmiştir. Kimi evrimcilerin iddia ettiği gibi hayatın ortaya çıkışından insana varan bir sürecin evrimle açıklanması artık **sahanın değiştiğini işaret eder**.

Demek ki Evrim düşüncesi **canlıların tarihi** üzerine bir doktrin, muhtemel spekülasyonlar için bir çerçeve? O halde doğrudan **tarihî** bir örnek alalım: İstanbul'un Fethi sırasında karadan yürütülüp Haliç'e indirilen gemilerin sonuca etkisi ne idi?

1. Fethin başarılmasında OLMAZSA OLMAZ bir eylem?
2. Bizans saflarında korku ve askerin moralinde bir çöküntü?
3. Lüzumsuz bir macera?

Tarihçiler karbon 14 testi gibi "bilimsel yöntemler" kullanarak araştırabilirler. Ama varacakları sonuç bir tercih, bir duruş, bir doktrin gölgesinde olacak. Zamanda seyahat

etmemiz ya da bu savaşı yeniden yapmamız mümkün olmadığına göre tarihçilerin söyledikleri birer spekülasyondan öteye geçemeyecek.

Bu bağlamda "evrim düşüncesi" ispatlanması ya da yalanlanması imkânsız bir zihinsel olgudur, felsefî bir duruş hatta bir inançtır. Neden?

Evrime alternatif bir senaryo üretelim:

Dünyada hayatı Andromeda takım yıldızından gelen uzaylılar başlattılar, dünya bir laboratuardı onlar için. Bakterilerden insana kadar bütün canlıları başka gezegenlerden taşıdılar binlerce yıl boyunca. Sonra bütçe sıkıntısı sebebiyle deneylere ara verdiler ve gezegenlerine döndüler. Yakında geri gelecekler ve herşey ortaya çıkacak.

İnanmayan varsa yanıldığımızı ispatlasın da görelim!

Seküler bir gözle bakıldığında İslâm, Hristiyanlık ya da Musevilikteki yaratılış düşüncesi de bir senaryodur. Bilimsel bir gerçek değildir. Eğer Tanrı bilimsel olarak ispat edilebilecek bir şey olsaydı zaten Tanrı olmazdı.

Müslümanların evrim ile imtihanı

Ancak düşünce dünyamız 19cu yüzyıl insanlarının teknoloji hayranlığı ve pozitif bilimin üstünlüğü(!) fikriyle formatlanmış vaziyette. Bu sebeple dindar Müslümanlar ve Hristiyanlar bile üstü kapalı bir biçimde bir Yaratıcı-Tasarımcı olduğunu "bilimsel" olarak ispatlamak istiyorlar.

Bu istek ise beraberinde bir tür **mucizeperverlik** getiriyor ki bunun İslâm'a uygun bir duruş olduğundan da o kadar emin değiliz. Bir başka deyişle **"vay bee arılara bak, nasıl bal yapıyor. Biz hiç bir fabrikada bal yapamayız, demek ki bir Tanrı var"** tarzı bir iman zayıf bir imandır. Aklın muCiZe karşısındaki ACZiyeti imanın sebebi ise bilim ilerledikçe iman silinecek(!) demektir. Akla ve teknolojiye tapan "modern" insana (henüz) uzanamayacağı yerler olduğunu söylemek yenilginin itirafıdır. Müslüman'ın, Hristiyan'ın rezil olmasıdır. Şaşkınlığa ve aklî acizliğe dayalı BU iman pozitivist düşünce karşısındaki aşağılık kompleksidir.

Evrim ve alternatif senaryolara geri dönecek olursak… Akıllı Tasarım gibi bir senaryo az önce sözünü ettiğimiz Yaratıcı-Tasarımcı'nın varlığını zorunlu kılıyor. Oysa kimi teistlerin savunduğu **"evrimi de Tanrı yarattı"** senaryosu yeterince "dindar" değil. Adeta herkesi memnun etmeye çalışan bir ORTA YOL.

Son tahlilde Evrenin, canlıların ve tabi biz insanların tarihine, kökenine getireceğimiz açıklamalar iki varoluşsal-kimliksel soruya yanıt olur:

- 1) Neden inanıyorum?
- 2) Neden inan**M**ıyorum?

Bu sebeple Evrim tartışmaları aslında bir tür maskeli balodur. Bir başka yazımızda belirttiğimiz gibi:

"İnançlar arası diyaloğun ilerleyebilmesi için öncelikle farklı inançtan insanların bu farkı kabul etmesi gerekiyor. Bu diyalogların kurulması önündeki en büyük engel kanaatimizce halen sürmekte olan maskeli balodur." (Evrime iman ve dinler arası diyalog)

Okullarda evrim öğretilmeli mi?

Yukarıda da altını çizdiğimiz üzere **"evrim düşüncesi" ispatlanması ya da yalanlanması imkânsız bir zihinsel olgudur, felsefî bir duruş ya da bir inançtır.**

Bu sebeple evrim eğer okulda anlatılacaksa bunun yeri biyoloji değil felsefe dersidir. İnsanın ortaya çıkışı konusunda bir Yaratıcı fikrinden rahatsız olabilecek insanlar Tanrı'sız bir ortaya çıkış senaryosu üretme ve bunu savunma hakkına elbette sahipler. Ama bugün içinde bulunduğumuz durum oldukça çarpık:

Felsefî bir duruş bilimsellik kisvesi altında biyoloji derslerinde anlatılıyor. **"Dinozorları ALLAH çarptı, öyle yok oldular"** diye bir biyoloji dersi nasıl olmazsa evrimi bilimsel bir gerçek olarak yutturan biyoloji dersi de olmaz. Bunun yeri felsefe dersidir.

EVRİMCİLERİN İÇ HASTALIKLARI

Mehmet Yılmaz-Kas 7, 2007-derindusunce

Hayatta en berbat mürşit "ilim ve fen" olabilir mi?
"Eğer Atatürk bir kaç yıl daha yaşasaydı acaba o meşhur sözünü geri alır mıydı?" diye düşünüyor insan Einstein'ın Roosevelt'e yazdığı (ve orijinalini yazının sonuna koyduğumuz) mektubu okuyunca.

Ünlü bilim adamı Albert Einstein Atatürk'ün ölümünden sadece 9 ay 21 gün sonra tüyler ürperten bir mektup kaleme alıyordu. Zamanın ABD başkanı F.D. Roosevelt'e *"yol göstermek için"* yollanan mektupta Einstein uranyum kullanarak çok güçlü bir bomba yapmanın mümkün olduğunu anlatıyor ve bunu yapmak için Roosevelt'i ikna etmeye çalışıyordu.

Roosevelt de "en hakiki mürşit" olarak ilimi ve fenni seçti.

Sonrasını hepimiz biliyoruz.

Mısır doğumlu Fransız bilim adamı ve diplomat Tobie Nathan'ın dediği gibi bilimin en sorunlu *"yan ürünü"* bilimcilik ideolojisi. *"Bu ideoloji bilimin ürettiği faydaları gölgede bırakacak kadar büyük bir sorun teşkil ediyor insanlık için."*

Bilimin dinleşme süreci
Bilim adamı toplumda güven uyandırıyor. Ortaya koyduğu somut ilerlemelerle bilim, inancı ve politik görüşü ne olursa olsun kimsenin reddedemeyeceği deney ve gözleme dayalı sonuçlarla bulgularını ispat ediyor.

Fakat aynı zamanda "bilimciler" beyaz önlükleri, kalın gözlükleri, anlaşılmayan kelimeleri ile gitgide bir ruhban sınıfını andırıyorlar. Zira sadece uzman oldukları alanda değil hemen her konuda fikir beyan eden hatta gelecekten haber verenler var içlerinde. Gerçekte fikirleri ve tercihleri sıradan bir vatandaşınkinden daha kıymetli tutulmaması gereken bu insanlar çağımızın şamanları , rahipleri oldular.

Bilimcilik ideolojisinin hâkim olduğu cemiyetlerde artık bilime de ihtiyaç yok. Çünkü bilimciler “mutlak hakikat üretiyorlar” bir zamanlar Vatikan’ın yaptığı gibi.

Bu aşamada şunu da sorgulamak gerekiyor elbette: Yoldan çıkan bilim adamları mı yoksa onları yozlaştıran, yobazlaştıran cemiyetin kendisi mi?

Aerodinamikte kullanılan Mach sayısına adını veren Ernst Mach’ın Ludwig Boltzmann tarafından geliştirilen atom teorisine *“atomların gözlenemez olması”* sebebiyle karşı çıkmasına bakılırsa evet, bilim adamlarında böyle bir yozlaşma potansiyeli var.

Fakat biz sıradan insanlarda da *“Madem depremleri veya nükleer enerjiyi bu kadar iyi biliyorsun, memleketi nasıl yönetmemiz gerektiğini de bilirsin sen!”* gibi kestirmeden gitme merakı var ki bu noktadan itibaren işin içine bir “teslimiyet” giriyor. *“Falanca bilim adamının öngörülerine inanıyorum.”* Yani:

1) Vicdanını teslimiyet çengeline asıp mollaların erdemine iman eden İranlılar,
2) Ahlâkını süngünün ucuna asıp askerlerin erdemine iman eden yerli militaristler gibi bir de bilimciler çıkıyor ortaya.

“Dine veya felsefeye ne gerek var? İyiyi ve kötüyü ayırd etmek için bilim ve akıl varken? Bilimsel bulgulardan şüphe mi ediyorsunuz? Demek ki siz gericisiniz. Siz toplumun ilerlemesine karşısınız! Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir. Bunun dışında mürşit aradığınız için sizler gafilsiniz ve cahilsiniz!”

Evrim bir teori mi yoksa bir senaryo mu?
“Ben görmüyorsam yoktur” saplantısı kendini “her şeyi gören” bir varlık zannetmenin bir tecellisi. Bu çerçeveye giren bazı evrimcilere göre ne can ne de ruh diye bir şey var. Zira moleküler biyoloji rastlamadı izine DNA zincirleri arasında.

Fakat gün geçmiyor ki *“hayatın sırları çözüldü”* veya *“ruh beynin neresinde?”* başlıklı “bilimsel” bir makale yayınlanmasın. Ruha ve nefse bir kılıf olan bedenin evrilişini açıklamak için yola çıkan evrimcilerin gözleri kendi bulgularından öylesine kamaşıyor ki hayatı, canı ve ruhu çözdüklerini vehmediyorlar. Bu bilim adamlarının kibirleri alanlarına verdikleri isimlerden bile okunuyor: Life Sciences (ing.) veya Science du vivant (fr.) kadar tevazu fakiri bir terim daha düşünülebilir mi?

Bir kemanı kıymık kadar küçük parçalara ayırarak Mozart bulunabilir mi?

“Bulamadık, demek ki Mozart diye biri hiç olmadı. Zaten Don Giovanni Operası da olsa olsa pencerenin kulpuna asılı duran bir kemanın rüzgârın etkisiyle arşesine sürtmesinden çıkmıştır.”

İnsan denen karmaşık varlık onun sadece fiziksel boyutunu oluşturan bir kaç kilo karbon, azot, kalsiyum ve suyla eşleştirilebilir mi?

Peki neden bilim adamları evrim üzerine bu kadar duruyorlar? Türkiye’nin ilk atom mühendisi ve eski TAEK başkanı Prof. Dr. Ahmed Yüksel Özemre’nin Milliyet’te yayınlanan röportajından :

"...Bilim adamları arasında 'publish or perish' (yayınla ya da yok ol) sözü çok geçerlidir. Ya makaleni neşredersin ya da yok olup gidersin. Onun için bir hipotezin üzerinde konuşuluyor, saçma da olsa bu konuşmadan neticeler çıkabiliyorsa ve bunu yayınlayabiliyorsan, bu, mali destek, bilim aleminde popülarite ve zikredilme demektir. Zikredilmek ise birtakım yerlere gelebilme ihtimali demektir. Bütün bu sosyal dürtüler arasında insan, yaptığı bilimi unutabilir.

...

[Evrim Teorisi] Aklı okşayan, akla yatkın bir senaryo. Ama ispatı yok. Buna karşı, mesela Cenabı Hakk'ın "Yaratma Teorisi" var. O da bir senaryo. Teori olması için en azından yanlışlığının ispatlanabilir olması lazım. İspatlayamadığınız zaman, pozitif ilmin dışındadır. .... Zaten bütün senaryolar böyledir. Mesela kâinatın big bang (büyük patlama) ile ortaya çıktığı teorisi. Harikulade, şiirsel bir senaryodur, ama önünde sonunda bir senaryodur. Buna alternatif senaryolar da var. Hâlbuki gerçeğin ancak bir temeli olabilir. Teorinin bazı varsayımlarını bugünkü fizikle izah etmek mümkün değil. Demek ki fiziğin dışında bazı elemanlar, sırf bu teoriyi ayakta tutmak için ithal edilmiş. Bu durumda fiziğin ötesinde kalınır ki, onun adı da fizik değil metafiziktir. Buna epistemoloji açısından itirazım var...."

Bilgi yerine önyargı üreten bilim
1949'da fizyoloji ve tıp dalında Nobel Ödülü alan Portekiz bilim adamı Egas Moniz 1935'ten başlayarak 20 yıl boyunca birçok akıl hastasının beynine cerrahi müdahale yaptı. Lobotomi adı verilen bu "tedavi" ile beynin frontal lob denen kısmı ile geri kalan kısım arasındaki bağlantı kesiliyor, hatta bazen frontal lob kasıtlı olarak tahrip ediliyordu. (not : Frontal lobun önemi için bir başka Portekiz bilim adamı olan Antonio Damasio'nun çalışmalarına değindiğimiz Psikopatlık ve Karizma adlı yazıya bakılabilir.)

1950'den itibaren terk edilen bu yöntem gerçekte şizofreni veya şiddetli depresyon geçiren insanları tedavi etmiyor onları sakatlayarak bitkisel hayata sokuyordu.

Bu şekilde Egas Moniz toplumu kendini oluşturan bireylere karşı sorumluluklarından "kurtarıyordu" bir anlamda. Yani biz bir toplum olarak "suçu teşvik eden bir şey mi yapıyoruz?" gibi rahatsız edici soruları kendimize sormaktansa altına sığınacağımız bir şemsiye arıyoruz ve bilim adamı da bu rahatlatıcı inancın rahibi, imamı olarak çıkıyor karşımıza.

"Bir insan mutsuzsa veya saldırgansa bu mutlaka beynin bir bölgesindeki fizyolojik bir bozukluktan kaynaklanıyordur" diyen bir kimseye "mürşit" denebilir mi?
Suçluları hapse atarak suçtan kurtulacağını zanneden bir toplumun ailevî değerlere, ahlâka, özeleştiriye ihtiyacı yok mudur?

Ortaçağ Avrupası'nda Katolik kilisesi yüksek meblağlar karşılığında "endüljans" denen belgelerle insanların günahlarını "affediyordu". Bu inanca göre daha ölmeden cennete gitmeyi garantileyebiliyordu fiyatını ödeyebilenler.

Doğrudan ve dolaylı katkılarımızla bilimi finanse ediyoruz güya bilgi üretmesi için. Ancak bilim bazen karşımıza:
1. Bilim camiasını,
2. Toplumun vicdanını,
3. Siyasî rejimi
rahatlatacak veya destekleyecek bir takım dogmalarla geliyor.

Bir başka Nobel kazanmış bilim adamı Charles Jules Henri Nicolle (mikrobiyolog) bu konuda şöyle diyordu : *« Bilimde dogma olmaz! Hiç bir şey önceden kazanılmış değildir, icad okulu saygısızlık okuludur ».*

Bilimsel olmayan "bilim"
Bilimciler bu rahiplik rolüne o kadar ısınmışlar ki bilimsel yöntemlere bile sırt çevirmeye hazırlar yeni tapınaklarından insanlığa hükmedebilmek için:
Örneğin bir gen ile bir hastalık arasında bağlantı ihtimalini hesaplamaya yarayan LOD Score (fr.). Boston'lu gen mühendisleri J.S. Alper ve M.R. Natowicz'in Trends in Neurosciences dergisinde (volume 16, n° 10) 1993'te yayınladıkları makaleye göre şizofreni ve manyako-depresif psikoz türü "akıl hastalıkları" ile genler arasında bağlantı olduğunu "bilimsel olarak ispat eden" bir çalışmada modeli kurmak ve modeli test etmek için AYNI veriler kullanılmış!

Makalenin yazarları J.S. Alper ve M.R. Natowicz'e göre hemen bütün araştırmacılar bilimsel çalışmalara başlarken **bir takım önyargılardan kurtulamıyorlar** ve araştırmalarını neredeyse farkında olmadan bu önyargıları "ıspatlayacak" biçimde yönlendiriyorlar.

Tabi *"şizofreni geni bulundu"* diye basın toplantıları yapılıyor ama "pardon, yanılmışız" demek için kimse ortada görünmeye niyetli değil.

Bilimsel olmayan bilimin en traji-komik örneği belki de Fransız bilim adamı Edouard Zarifian'ın (psikiyatrist) kitaplarında defalarca altını çizdiği bilimsel modelleme hataları: Örneğin "Psikolojik tedavi etkisine sahip" ilaçların geliştirilmesinde denek olarak ahtapot, fare ve eklembacaklıların kullanılması. **Eşinden ayrılmış, ailesinden baskı gören ve depresyona sürüklenen bir kadın doktora gittiği zaman kendisine yazılacak ilacın geliştirilmesi için "model olarak" bir eklem bacaklı kullanılmış olacak.** Toplumun, anne olma duygusunun, geleneksel ve ekonomik baskıların bir ahtapot için ne ifade ettiğini bilmek zor tabi. Ayrıca ABD'de yaşayan bir kadına "iyi gelen" bir ilacın Türkiye'de yaşayanlara iyi geleceğini varsaymak **o denli "zor" bir hipotez ki buna ancak önyargı denebilir.**

Bir başka "bilimsel" önyargı da **"duygu = kimya"** biçiminde çıkıyor karşımıza.

Zarifian'a göre belirtileri ülkeden ülkeye ve bir yüzyıldan ötekine değişen depresyon bir hastalık değil, bir duygu hali. Fizyolojik anlamda bir hastalık söz konusu olmadığı için bir iyileşme değil bir "hal değiştirme" söz konusu. Yani bireyin kendini ve toplumu algılayışı üzerinde olumlu ve kalıcı bir etki yapmak.

Ne var ki insanların çektikleri "psikolojik sıkıntılar" sayesinde büyük kârlar elde eden ilaç sektörü "ruh halimiz" ile ilgili sorunlarımızı da biyokimyaya daha doğrusu beynimizdeki nörotransmitterlere indirgemeyi tercih ediyor.

Nefsine yenik düşmüş, karamsar, endişeli, sıkıntı içindeki bir insanın hayatını, geçmişini, korkularını anlamadan onu standart bir yöntem ve/veya ilaç ile **iyileştirmek mümkün değil**. Ama o insanı **kandırmak mümkün**. Bunun için beyninin kimyasıyla yani nörotransmitterler *(acetylcholine, norepinephrine, dopamine, serotonin, GABA, glycine, neuromodülatörler)* dediğimiz maddeler ile "oynamak" gerekiyor. Zira ancak bu şekilde dünyanın neresinde olursa olsun bütün insanların kendilerini geçici olarak iyi hissetmelerini sağlayabilirsiniz ki bu da onlara deterjan satar gibi ilaç satabileceğiniz anlamına gelir.

Terörün ve siyasî rejimlerin hizmetindeki bilim adamları
Geride bıraktığımız eylül ayında İngiltere ve Almanya'da tutuklanan Arap kökenli El-Kaideci teröristlerin doktor olmaları, tıp ve kimya alanındaki bilgilerini sivilleri öldürmek için kullanmaya çalışmaları herkesi şaşırttı. Fransız Le Figaro gazetesi hayretle *"hayat kurtarmak için okumuş bir doktor nasıl olur da bilgilerini öldürmek için kullanır?"* diye soruyordu.

Aslında söz konusu Fransız gazeteci Avrupa'nın yakın tarihini bilseydi bu kadar şaşırmazdı. Zira o zaman Alman doktor Josef Mengele'nin ve Avusturyalı doktor Aribert Heim'ın Auschwitz-Birkenau toplama kampında insanları anestezi kullanmadan kestiklerini ve beyinlerine zehirli maddeler zerk ettiklerini bilebilirdi. Bilimi insanlara zarar vermek için kullanan doktorlar arasında Heinrich Himmler'in emriyle Çingeneler gibi "aşağılık ırkları" kısırlaştırmak için bilimsel araştırmalar yapan Karl Clauberg de anılabilir.

Fakat bilim ile zulüm yapmak Nazilerin tekelinde değil elbette. Rus bilim adamları tıp, kimya ve psikoloji alanlarındaki bilgilerini Sovyet Rusya'nın gizli servisi KGB'nin (*Комитет Государственной безопасности*) sorguları için kullandılar soğuk savaş yıllarında. Ama bundan daha da çarpıcı olanı psikyatristlerin yardımıyla politik muhalefetin bir akıl hastalığı olarak ilânı ve kabulü oldu. **Öyle ya, komünizme karşı çıkmak için insanın deli olması gerekirdi(!)** Bu şekilde mahkeme gibi masraflı bürokratik detaylardan kurtulan komünist idare binlerce insanı hızla tımarhanelere gönderdi. Tabi gene doktorların yardımıyla verilen "kimyasal eğitim" sırasında **"yanlışlıkla"** ölenler de oluyordu!

Bosna Savaşı sırasında işlediği soykırım ve savaş suçlarından dolayı hâlâ aranan Radovan Karadziç de doktor değil miydi? Kaçak nakil organ piyasasında Komünist Çin'deki idam

mahkûmlarından alınan organların bolluğu da Çinli cerrahların irşada ihtiyacı olduğunu göstermiyor mu?

Bilim adamları acaba sadece savaş gibi istisnaî durumlarda mı vicdanlarını askıya alıyorlar? Bu o kadar da kesin değil. ABD'deki Vanderbilt Üniversitesi bünyesinde fakirlere ücretsiz sağlık hizmeti veren bir bölümde 751 hamile kadına radioaktif madde vererek çocuklar üzerindeki etkisini 20 yıl boyunca test eden araştırmacılar bunun en güzel örneği. Elbette bazı çocuklarda tümör oluştuğunu söylemeye gerek yok.

Dogmatik bilim adamları faşizmi desteklemeye dün olduğu gibi bugün de hazırlar. Fransa'da cumhurbaşkanı Sarkozy'nin uygulamaya çalıştığı potansiyel suçluları daha anaokulunda iken "yakalama" fikri ABD'de başka boyutlarla hayata geçiyor : "Violence Initiative" adı verilen ve daha şimdiden 42 milyon dolar yatırılan program suçu önlemek için bilimden istifade etmeyi amaçlıyor. « Neden olmasın ? » diyor insan. Sosyologlar, psikologlar vb bir araya gelerek sorunun üzerine eğilebilirler. Ama programın mimarları bir dogmaya iman ederek çıkmışlar yola: "Suç bir hastalıktır, sebepleri fizyolojiktir."
Şimdilerde binlerce çocuktan kan ve doku örnekleri
alınıyor, serotonin gibi nörotransmitterler ile suç arasında ilgileşim (korelasyon) aranıyor.

Bu "özgürlükler ülkesinde" hâlihazırda okul çağındaki oğlanların %10'u kızların ise %5'i Ritalin® denen bir ilaç alıyor. Amfetamin içeren bu ilaç yetişkinleri "canlandırırken" çocukları "sakinleştiriyor". "Uslu çocuk" isteyen ama ebeveynlik görevini yerine getirmekten aciz anne-babalar evlatlarına şefkat yerine Ritalin® veriyorlar. Ritalin® Fransa'da yasak.

Normalde sadece hiperaktivite gösteren sorunlu çocuklara verilmesi gereken bu ilacın milyonlarca çocuğa verilmesi elbette Novartis Pharma gibi bir ilaç firmasını rahatsız etmiyor. Bu çocukların Ritalin® yüzünden ileride uyuşturucu bağımlısı olmaları ihtimali oldukça yüksek ama bu sorun kâr peşindeki Novartis Pharma'yı sitesinde Ritalin®'in uzun uzadıya reklâmını yapmaktan alıkoymamış. Aynı sayfada Novartis Pharma'nın hisse senetlerinin günlük fiyatlarının da görüntülenmesi acaba bir lapsus calami olabilir mi?

İnsanın vicdanıyla ateşkes imzalaması
Buraya kadar bilim adamlarının da yoldan çıkabileceklerini ve ellerindeki bilgi gücünden dolayı normal insanlardan daha tehlikeli olabileceklerini anlattık. Peki bir bilim adamı nasıl işkence yapabilecek noktaya geliyor? Bu soruya en güzel cevaplayanlardan biri Avusturyalı Yahudi tarihçi Raul Hilberg. "Avrupa Yahudilerinin imhası" adlı eserinde anlattığına göre işkenceci Alman doktorlar deneyleri için devletten idam mahkûmlarını talep ediyorlardı. Araştırmacı şöyle diyordu kendi kendine : "Suçluların, iltihap yüzünden ölebilecek bir Alman askerinden daha iyi muamele görmesi için hiç bir sebep yok!"

Bu "suçluluk" kavramı elbette SS subaylarının zihninde çok izafî bir kavramdı: Meselâ "Temiz Alman ırkını kirleten akıl hastaları, Çingeneler veya Yahudiler" de suçluydu.

Romalı devlet adamı Marcus Tullius Cicero'nun « vicdanın kırılma noktası » adını verdiği bir tür sorumluluk transferi yapıyor bilim adamı. Yani vicdanıyla bir tür ateşkes antlaşması. Böyle bir andan itibaren bilim kalıyor ama "adam" gidiyor. Yaptıklarından pişman olmayacak, gerekeni yapan bir tür robot çıkıyor ortaya.

Özetle bizim yerimize iyi-kötü ayrımını zaten yapmış bir Führer, bir ulu önder, bir millî şef varsa vicdanının sesini dinlemeye ne gerek var? İnsan denen varlığın bu zayıflığını analiz eden Serdar Kaya'nın « Endoktrinasyon » adlı yazı dizisi bu konu üzerine hazırlanmış son derecede kapsamlı ve öğretici bir çalışma. 10 makaleden oluşan bu dosyayı herkesin okumasını tavsiye ederiz.

Bilimin mürşidi kim olacak?
Liberal Düşünce Topluluğu'ndan Mustafa Erdoğan Aydınlanma, Bilim ve Bağnazlık adlı makalesinde şöyle diyor:

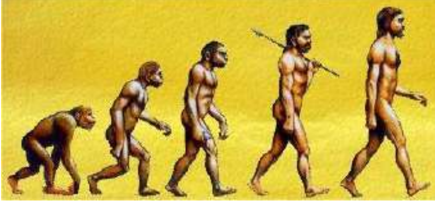
"Bilimin yol göstericilik iddiasıyla ilgili olarak daha sade ve soğukkanlı bir şekilde konuşursak, ilk yapmamız gereken onu tevazuya davet etmek olsa gerektir. Çünkü bilimin değil hayata "mürşit" olması, onun kendisinin ahlaki bir kılavuza ihtiyacı vardır. Hayatlarımıza yön verecek değerleri bilim üretmez, üretemez; dolayısıyla eğer bir mürşidimiz olacaksa, bunları üreten her ne veya neler ise asıl mürşidimizin onlar olması gerekir."

Bilim dünyası kendisini üreten bilim insanları gibi kusurlu. İnsanlarda görülen kusurlar bilimsel kurumların işleyişlerine de yansıyor. Türkiye'deki bilim kuruluşlarına içerden bir bakış için yazarlarımızdan Fethi Sipahi Tan'ın kaleme aldığı "Yeni Üniversiteler Hayırlı Olsun" adlı esprili ve bilgilendirici makale okunabilir.

Araştırmacılara sadece bilimle uğraştıkları için atfedilen erdemler bu camianın kusurlarını örtüyor. Nobel gibi ödüller, patentler, özel araştırma laboratuarları ve finansmanları, bilim dergileri… Bütün bunlar çok büyük maddî çıkarların yarıştığı hatta çatıştığı ortamlar.

Evrim Teorisi'nin müşterisi kim?
Yazının başlangıcından beri açıkladığımız gibi bilim adamları sık sık nefislerine yenik düşerek bilimin dışına çıkıyorlar ve bilimcilik yapıyorlar. Evrim teorisi / senaryosu da istisna değil. Hücre yapısı konusunda ileri bilgiye sahip bir bilim adamı evrim senaryosunu desteklediği zaman bu o senaryoyu ispat etmekten çok uzak. Zira biyolog artık biyoloji olmayan, metafizik bir alanda "dans ediyor". Haliyle tahminlerinin, varsayımlarının, inançlarının herhangi bir insanınkilerden daha fazla değeri yok. Ama nasıl bir futbolcu diş macunu reklamı yapıyorsa bir biyolog da ***"evrim vardır çünkü BEN diyorum!!!"*** diyebiliyor. Ancak burada da durmayarak ***"işte hayat böyle çıkmıştır ortaya"*** diye dayatıyor başrahip biz sıradan ölümlülere.

Hayatın bilimsel tarifini yapmaktan bu kadar aciz iken bu kibir niye? Öyle ya, yeni ölmüş bir insan ile komadaki bir insan arasındaki fark nedir? Birçok insan öldü sanılarak morga konduktan sonra ayağa kalkmamış mıdır? Kalp atışlarını, solunumu özetle bilimin "hayatî belirti" dediği şeyi göremeyen doktor "ben görmüyorum, o halde yoktur" dogmasına göre nice canlı insanı resmen ölü (=hayatsız) ilân etmemiş midir?

Bilim, evrim senaryosunu destekleyerek bir kez daha kendi alanının dışına çıkıyor çünkü "bilimin müşterileri" bunu istiyor. Peki, kim bu "bilimin müşterileri" ? Yazarlarımızdan Mustafa Akyol'un deyimiyle :
"Varolma amaçlarını daha fazla paraya, kariyere, statüye, cinselliğe ve eğlenceye ulaşmak olarak belirleyen çağımız insanlarının çoğunda, yaygın bir mutsuzluk, bir depresyon hali var."

Hayat-ölüm ekseni günümüzün tüketici, bencil, hedonist insanı için ciddi bir sorun. Hayatın varlığı ister istemez "bana hayat veren kim/ne?" sorusunu getiriyor. Ölüm ise "ya sonra?" sorusunu. Bunlar kafa karıştırıcı sorular. Üstelik sırrına tam olarak ermemiz mümkün görünmüyor. Oysa bizim bencil insanımız her şeyi kontrol altında tutmaya öyle alışmış ki. Yarınki hava durumunu televizyon bildiriyor, gittiği yeri GPS gösteriyor, evi yanarsa sigortası var. 21ci yüzyıl insanı riske, belirsizliğe tahammülü olmayan bir insan.

İşte Evrim senaryosu bütün bu endişeleri elinin tersiyle süpürüyor. Sırrına vakıf olamayacağımız, muhtemel bir "Yaratıcı" fikri ve O'na karşı, diğer insanlara karşı muhtemel sorumluluklarımız böylece "iptal edildikten" sonra "hayatın maymunlardan hatta tek hücrelilerden geçip bize geldiği" dogması hayatı kimyaya, biyolojik bir kılıfa indirgiyor. Bunu "avantajı" ise ölümün dolayısıyla ölüm sonrası korkusunun ortadan kaldırılması.

Evrimcilerin iç hastalıkları

Evrim senaryosunu akla yakın bulanlarla bulmayanlar kanaatimizce aynı derecede saygı hak ediyorlar. Ancak tartışmanın metafizik platformda yapılması icab ediyor. Eğer evrim okullarda anlatılacaksa bunun yeri biyoloji değil felsefe dersi olmalı ki diğer inançlar ve senaryolarla birlikte ele alınabilsin, evrim senaryosu zorunlu din dersi gibi dayatılmasın.

Bu bağlamda eleştirimiz evrim senaryosunu akılcı bulanlara değil ama evrimcilik yapıp bunu topluma dayatanlara. Evrimcilik bilimciliğin özel bir hali ve Fenerbahçe'yi veya Galatasaray'ı desteklemek ne kadar bilimsel ise evrimi desteklemek de o kadar bilimsel bizim gözümüzde.

Yazının başından beri aktardığımız veçheleriyle bilim yobazlarının ve haliyle evrimcilerin iç hastalıklarını şöyle özetlemek mümkün:
1) Ben bulamadım, o halde yoktur,
2) Fizyolojik oluşumları açıklayan teoriler hayatı da açıklar. Hayat et ve kemikten başka bir şey değildir,
3) Ruh yoktur, insan akıllı hayvandır,
4) Aşk, vefa, nefret, vatan hasreti birer kimyasal tepkimedir,
5) Bilim adamları erdemlidir, ahlâka ihtiyaçları yoktur,
6) Bilimi eleştirmek, toplumdaki rolünü sınırlamak gericiliktir,
7) Bilim en iyi yol göstericidir,
8) Bilim mutlak ve değişmez bir referanstır,
9) Bilim dışında bir bilgi birikimi veya bilişsel bir disiplin olamaz.

Bilime alternatif mürşidler
Hz Muhammed *"Âlimlerin iyisi, insanların en iyisidir. Âlimlerin kötüsü ise, insanların en kötüsüdür"* derken neyi kasdetmişti?

Bilim bir güç. Para veya kaba kuvvet gibi. İnsanlığı irşad etmek şöyle dursun her güç gibi onun da bir mürşide ihtiyacı var. Mürşidi vicdan olmadığı zaman yaptığı zulmün örneklerini aktardık, sebeplerini tahlil ettik. 21ci yüzyıldaki bilim Dünya yüzeyinden insan uygarlığını bir kaç kez silebilecek bir güce erişti.

Fransız bilim adamı ve filozof Bergson'un dediği gibi:
"insanlık kaydettiği ilerlemelerin ezici ağırlığı altında sürünüyor. Yüzyılımız insanı mekanik icadların ahlâkı ve insan soyunun mutluluk seviyesini yükseltebileceğine çok kolay inanıyor."

Bilimi ve bilim adamlarını "en hakiki mürşid" kabul edenlere elbette saygımız var. Ancak biz bilim adamlarına da yol gösterebilecek başka bazı mürşidleri anmak istiyoruz. Zira onlar da bilgi sahibi kimseler ama bize miras bıraktıkları ve irşad edici bulduğumuz bu bilgiler bilimin kapsamı dışında kalıyor :

"İki parmağının ucunu gözüne koy. Bir şey görebiliyor musun dünyadan?
Sen göremiyorsun diye bu âlem yok değildir.

Nice insanlar gördüm, üzerinde elbisesi yok. Nice elbiseler gördüm, içinde insan yok.

Cömertlikte akarsu gibi ol. Şefkatte güneş gibi ol. Kusur örtmekte gece gibi ol. Öfkede ölü gibi ol. Tevazuda toprak gibi ol. Müsamahada deniz gibi ol. Ya olduğun gibi görün ya göründüğün gibi ol. " (Mevlâna)

Yazıya Einstein'ın Roosevelt'e "yol gösterdiği" bir mektupla başlamıştık. Einstein'ın mektubunun orijinaliyle bir âlimin gene bir hükümdara, Gazali'nin Selçuklu Sultanı Sencer'e nasihat için yazdığı bir başka mektubun yanına koyuyoruz. Mürşidinizi seçmek size kalmış…

"Allahü teâlâ İslam beldesinde muvaffak eylesin, nasibdâr kılsın. Ahirette ona, yanında yeryüzü padişahlığının hiç kalacağı mülk-i azim ve ahiret sultanlığı ihsan etsin. Dünya padişahlığı, nihayet bütün dünyaya hakim olmaktan ibarettir. İnsanın ömrü ise, en çok yüz sene kadardır.

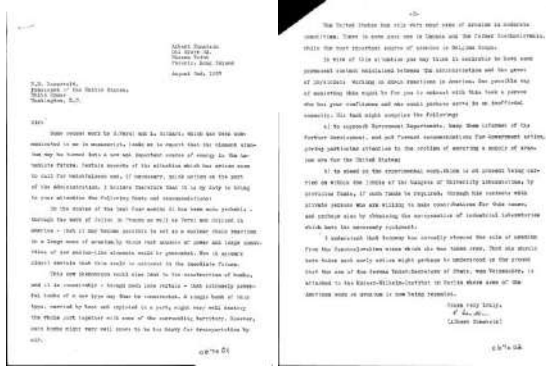
Cenab-ı Hakk'ın, ahirette bir insana ihsan edeceği şeylerin yanında, bütün yeryüzü, bir kerpiç gibi kalır. Yeryüzünün bütün beldeleri, vilayetleri, o kerpicin tozu toprağı gibidir. Kerpicin ve tozunun toprağının ne kıymeti olur? Ebedi sultanlık ve saadet yanında, yüz senelik ömrün ne kıymeti vardır ki, insan onunla sevinip mağrur olsun? Yükseklikleri ara, Allahü teâlânın vereceği padişahlıktan başkasına aldanma.

Bu ebedi padişahlığa (saadete) kavuşmak, herkes için güç bir şey ise de, senin için kolaydır. Çünkü Resulullah sallallahü aleyhi ve sellem buyurdu ki: "Bir gün adalet ile hükmetmek, altmış senelik ibadetten efdaldir." Madem ki Allahü teâlâ sana, başkalarının altmış senede kazanacağı şeyi bir günde kazanma sebebini ihsan etmiştir, bundan daha iyi fırsat olamaz! Zamanımızda ise iş o hâle gelmiştir ki, değil bir gün, bir saat adaletle iş yapmak, altmış yıl ibadetten efdal olacak dereceye varmıştır.

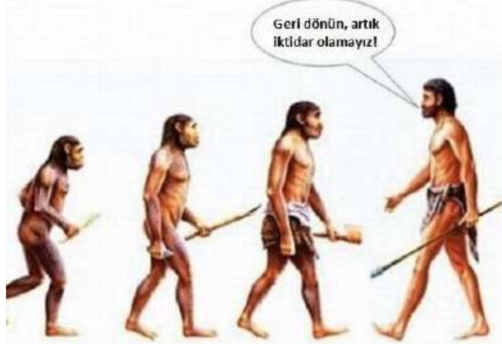
Dünyanın kıymetsizliği, açık ve ortadadır. Büyükler buyurdular ki: «Dünya kırılan altın bir testi, ahiret de kırılmaz toprak bir testi olsa, akıllı kimse, geçici olan ve yok olacak olan altın testiyi bırakır, ebedi olan toprak testiyi alır. Kaldı ki dünya, geçici ve kırılacak toprak bir testi

gibidir.» Ahiret ise hiç kırılmayan ebediyyen bâki kalacak olan altın testi gibidir. Öyleyse, buna rağmen dünyaya sarılan kimseye nasıl akıllı denilebilir? Bu misali iyi düşününüz ve daima göz önünde tutunuz…”

Einstein’ın Roosevelt’e mektubu (Orijinal metin)

TÜRK SOLUNUN İKTİDAR OLMASI İÇİN DEVRİM Mİ GEREK YOKSA EVRİM Mİ?
Şivan Taşkıran on Haz 2, 2013-derindusunce

… Türk Solunu ve sosyalizmi anlamak için

DARWİN, SENİN SOYUNDAN GELMEKTENSE MAYMUN SOYUNDAN GELMİŞ OLMAYI TERCİH EDER
15/03/2009-Hakkı Devrim-Radikal

Beni asıl geri kalmışlığımız rahatsız eder. Öncelikli dileğim hep Türkiye?nin de gelişmiş ülkeler arasında yer alması oldu.

Beni asıl geri kalmışlığımız rahatsız eder. Öncelikli dileğim hep Türkiye’nin de gelişmiş ülkeler arasında yer alması oldu. Kavga ediyorsam sebep daha çok, görgü, kültür, hayata ve insanlara bakış açısı konularındaki kıvam farkları olagelmiştir.
Bu hafta tepemin tası attıysa, sebep TÜBİTAK bünyesindeki hadiseydi: Darwin’in doğuşu ile ünlü kitabının yayımlanış yıldönümlerini kutlama konusunda, bir bilim kurumunda da baş gösteren yobazlıktı. Darwin ve Darwin’cilik (ki Evrim Kuramı da diyoruz), biyolojiye özgü bir terim, ama evrim felsefesinin önemli kavramlarından biridir, yani biyolojiyle sınırlı değil. Yanlış terimler kullandığımı sonradan farkettim. Felsefe veya tabiat bilimlerinde de Evrim Kuramı dememiz gerekiyor; zira öğreti «doktrin» demek, kuram ise «nazariye»: l Öğreti, «1. Bilimde bir düzenli görüşü oluşturan ilke ve dogmaların bütünü. 2. Belli bir anlayışa, düşünceye dayalı olan ilke ve ilkeler bütünü.» l Kuram, «1. Uygulamalardan bağımsız olarak ele alınan soyut bilgi. 2. Belirli bir konudaki düşüncelerin, görüşlerin bütünü. 3. Sistemli bir

biçimde düzenlenmiş birçok olayı açıklayan ve bir bilime temel olan kurallar, yasalar bütünü, teori.»
Bana kalsa Darwin'ciliğin bir «nazariye» olduğunu söylemek daha açıklayıcı olur. Nazar, «bakış» demek; zarfı nazaran «Göre, oranla, kıyasla, bakılırsa» anlamına gelir; nazarî «Bilgi hâlinde, uygulama alanına çıkmamış» anlamında bir sıfat ve nazariye «1. Uygulamaya bağlı olmayan, düşünce alanında kalan soyut bilgi. 2. Bir bilime temel olan fikirlerin sistematik ifadesi halindeki kurallar bütünü. 3. Belli bir konudaki sistemli düşüncelerin bütünü.» Türkçe Sözlük'te nazariye'nin ilk karşılığı kuram'dır.
Oldu size upuzun bir Dil Yâresi. Şimdi gelelim Darwin'ciliğin, hatta daha doğrusu Charles Darwin'in, doğumundan tam 200 yıl sonra bizim memleketimizde başına gelenlere. Hikâyemize, Darwin'in kendinden 16 yaş küçük, ama çok yakın ve vefalı dostunu tanıyarak başlayalım. O da İngiliz, o da ünlü biyoloji bilginlerinden biri.
Adı Thomas Henry Huxley.
Ben Thomas Henry'nin adını bile bilmezken, onun kendisinden çok daha ünlü torunlarından biriyle tanıştım. Aldous Huxley ile. Soyunu inkâr etmeyen, çok bilgili bir romancıydı. İlki Yeni Dünya, sonuncusu Ada olan bütün romanlarını okudum. Bir kısmını çevirilerinden, çevrilmeyenleri Fransızcasını bularak. Çok etkilendiğim XX. yy romancılarının başında gelir Huxley.
Dede Huxley'de ünlü torun mu ararsınız; biriyle ben de tanıştım. Üniversitedeydim. O da çok ünlü bir biyoloji bilginiydi. Adı Sir Julian Huxley; Aldous'un ağabeyi. UNESCO'nun ilk başkanı.
Sir Julian bir konferans için İstanbul'a gelmişti. Eminönü Halkevi'ndeki konferanstan sonraki kokteylde gidip merhaba, dedim; kardeşinizin sıkı okurlarındanım. Aldous'tan ve kitaplarından uzun uzun söz ettik. Bana ayrılırken söylediğini tekrarlamaktan hoşlanırım.
– Ona İstanbul'dan bir hatıra, bir hediye götürecektim. Satın almama gerek kalmadı. Senin İstanbul'da da genç bir okurun var. Bütün kitaplarını okumuş. Sen onun çok sevdiği yazarlardan biriymişsin, diyeceğim. Bundan iyi hediye mi olur!
Söyledi söylemedi bilemem. Ama ben arkadaşlarıma bu sayede çalım sattım durdum:
– Huxley kitaplarını okuduğumu ve onu çok sevdiğimi bilir, diye.
Dönelim Darwin'e.
Dediğim gibi, bizim Huxley'lerin dedesi Sir Thomas, dostu ve hayranı olduğu Darwin'in fikirlerinin o yıllardaki büyük savunucularından biridir. Parlak kariyer sahibi bir biyoloji bilgini. O da hayvanlar konusunda çalışmaları, araştırmaları olan biri. Söylendiğine göre Sir Thomas'tan, «Darwin'den çok Darwin'ci olan adam» diye söz edilirmiş.
1860 yılında, İngiliz Bilim Geliştirme Derneği'nin Oxford Üniversitesi'nde düzenlediği tarihî toplantıya bu iki dost birlikte katılmışlar.
Konu, Darwin'in Evrim Kuramı. (Doğal Ayıklanma Yoluyla Türlerin Meydana Gelişi bir yıl önce 1859'da yayımlanmıştır.)
Karşılarında Anglikan Kilisesi'nin büyük hatiplerinden biri var. Bu toplantının, şu yeni ve «tehlikeli» kuramı çürütmek ve kuram sahibini de rezil etmek için mükümmel bir fırsat olduğunu düşünen Piskopos Samuel Wilberforce.
Hıristiyan Kilisesi kuram olarak kürsülere, sahiden bilgili, ağzı iyi laf yapan, boylu boslu, kılığına tuvaletine özen gösterir, yakışıklı papazların çıkarılmasına itina ederdi. Piskopos Wilberforce da, o kolundan ipek mendilini çıkarıp terini silen, ziyade şık ve züppe kilise hatiplerinden biri.
Darwin ise, çok atak ve cüretli bir bilim insanı olmasına rağmen, cerbezeli bir hatip değil. Sahibini etkisiz kılmak bir fikri çürükmekten evladır düsturunu benimsemiş Piskopos Samuel sözün bir noktasında soruyor:

– Centilmen size atalarınız arasında bir maymun bulunup bulunmadığını sorabilir miyim? Salonda sinek uçsa duyulacak bir sessizlik. Darwin susuyor, böyle bir suale ne cevap vereceğini bilememiştir. Piskopos aynı alaycı ifadeyle sözünü tamamlar.
– Her ne kadar bize garip gelse de, madem bu kadar ısrar ediyorsunuz, maymun soyundan geldiğiniz iddiası önünde de saygıyla eğilmek durumundayız.
Salondakiler gülmüş müdür bilemem. Ama Piskopos hak ettiği cevabı Thomas Henry Huxley'den alacaktır:
– Darwin atasının bir maymun olmasını, zeki ve kültürlü, ama zekâsını ciddî bir bilimsel tartışmayı gülünç hale getirmek için kullanan bir adam olmasına tercih eder! Tartışma ve bu «tarihlere geçmiş» cevap, Darwin adının ve kuramının duyulmasına, merak edilip öğretilmesine hizmet etmiştir. Bilimi, ilahiyattan bağımsız olarak ele alma gereğinin de ses getiren ilk işareti olmuştur.
Not. Agnostisizm'e ilgi duyanlar için bir hatırlatma. Yukarıda adı geçen Huxley Dede, felsefe terimlerine agnostik kelimesini de ilave eden filozoftur.

EVRİM TEORİSİNE İNANILMAZ, EVRİM TEORİSİ BİLİNİR!

12/05/2009- Mahmut Celaloğlu- Radikal

"Evrim'e inanıyor musun?" sorusu kanımca çok saçma bir soru. Fala inanır mısın basitliğinde soruluyor çünkü. Bilimsel bir konuya inanmak ya da inanmamak gibi bir seçeneğin olması da oldukça garip.

Özel bir eğitim kurumunda biyoloji öğretmenliği yapıyorum. Biyoloji derslerinde öğrencilerin en çok ilgisini çeken konulardan biri de evrim teorisi ve Darwin. Darwin'in maymundan geldiğimiz! iddiasının sahibi olması dolayısıyla ilgi çekmesi normal. Ama Darwin'in bu şekilde sunulması anormal. Bu yazıda Darwin ve Evrim algısını ele almaya çalışacağım.

Darwin ve Maymun

Bir biyolog olarak mezun olduğum fakültede (üzgünüm) evrim dersi almadım. Bölüm başkanımız Prof. Dr. İsmi Lazım Değil sanırım günah diye programa Evrim dersini koymadı. Evrim dersi almadan biyolog oldum ve yüksek lisans için başvurduğum başka bir üniversite, transkriptimde Evrim dersi olmadığı için beni kabul etmedi. Çünkü Evrim zorunlu bir ders olarak biyoloji bölümlerinde okutulmalıydı. Elbette haklılardı; Evrim gibi hayati bir konuyu öğrenmeden biyolog olunması saçmaydı. Ne zaman evrim konusunda rüştümü ispatladım o zaman yüksek lisans yapmaya hak kazandım.

Bu hikayeden de anlayacağınız üzere koskoca üniversitede dekan seviyesinde bir hocanın Evrim dersini günah olarak değerlendirip çeşitli bahanelerle (anlatacak öğretim elamanı yok, seçmeli ders olarak verilmesi daha doğru, laboratuar şartlarımız uygun değil… gibisinden bahanelerle) programa almaması Evrim Teorisine bakış açısını ne de güzel açıklıyor. Bizim için Evrim demek maymunduk insan olduk basitliğinde bir saçmalık sadece. Bu konuyu üniversitede hocalık yapan bazı profesörler de bu şekilde algılıyor, lisede orta öğretimlerini tamamlamak için bulunan öğrenciler de, annem de, babam da bu şekilde algılıyor: Darwin diye bir akılsız! "Ey ahali bakın biz maymuna ne kadar da benziyoruz o zaman biz maymundan geldik" dedi. İşte Evrim de budur. Sanırım bu algılattırma bilinçli yapılıyor ve bu konu bu basitliğe indirgenerek biyolojinin ve sistematiğin temelini oluşturan Evrim Teorisi küçümsenerek insanların düşünme biçimlerine yön veriliyor. Bu da sistematik düşünme ve analitik mantığın yerine, önemsizleştirme ve yok etme mantığının gelmesine neden oluyor. Küçümsenerek öğrenmeye engel olma stratejisi burada başarılı oluyor.

Bizler derslerimizde elbette Darwin'in Evrim Teorisinin çok detaylı verilerden ve uzun yıllar süren çalışmalardan oluşan oldukça kapsamlı ve üzerinde düşünmeye değer bir teori olduğunu anlatıyoruz. Darwin Beagle isimli gemiyle yaptığı yolculuk sonucunda hayatın başlangıcı ile ilgili önemli görüşler ortaya atmış ve bu görüşlerden yola çıkarak canlının nasıl oluştuğu gibi muazzam soruya cevap aramıştır. Kendinden önce de Evrim benzeri görüşlerin olduğu ve Evrim Teorisinin bu görüşlerin üzerinde bir üst görüş olduğunu akıllı ve bilimsel düşünebilen tüm insanların kabul ettiği bir gerçektir. Diyoruz.

Diyoruz ama özellikle medyada Evrim Teorisi ve Darwin konulu haberler ve programlar dönüp dolaşıp "insan maymundan gelmiştir" basitliğine indirgendiği ve hadisenin ciddiyeti hep ikinci plana atıldığı için bu konu insanlar tarafından yanlış anlaşılıyor.

Evrimi Bilmek, Evrime İnanmak

"Evrim'e inanıyor musun?" sorusu kanımca çok saçma bir soru. Fala inanır mısın basitliğinde soruluyor çünkü. Bilimsel bir konuya inanmak ya da inanmamak gibi bir seçeneğin olması da oldukça garip. Tamamen ispatlanmamış ancak içerisinde önemli veriler bulunduran bu teoriyi bilmek gerekiyor. Elbette içerisinde henüz açığa kavuşturulamamış henüz açıklanamamış bazı noktalar var. Sonuçta milyonlarca yıl geriye gidip bakalım hayat nasıl oluştu diye bakma şansımız da yok. Ancak bu teori bilinmeli ve üzerinde düşünülmelidir. İnanma konusu gereksizdir. Evrim Teorisi sanıldığı bir din değil sadece bilimsel bir varsayımdır. Reenkarnasyona inanıyor musun sorusu sorulur gibi "Evrim Teorisine inanıyor musun" demek kanımca cahilce bir davranıştır. İşte Evrim Teorisine öğrencilerimizin bakış açısı da bu şekilde maalesef, hocam siz Evrim Teorisine inanıyor musunuz, Evrim Teorisini destekliyor musunuz, eee Evrim Teorisi bir futbol takımı değil ya bir siyasi oluşum da değil ki ben tutayım ya da destekleyeyim. Bizler sadece bu teoriyi anlatırız. Öğreniriz ve öğretmeye çalışırız. Evrim Teorisi inanılacak bir şey değildir asla…

Sonuç

Bilimsel bir teorinin (mesela Hücre Teorisinin) başına gelmeyen Evrim Teorisinin başına gelmiştir. Basitleştirilip, küçükleştirilip bu teoriye haksızlık yapılmıştır. Sanki bu teori sadece dini bir takım kuralları yıkmak amacıyla geliştirilmiş gibi lanse edildi yıllarca. Oysa hayatın başlangıcıyla ilgili soruya cevap aramak için Darwin tarafından yapılan bilimsel çalışmaların sonucudur. Konu son derece bilimsel olmasına karşılık bilimdışı birçok otorite! tarafından saçma sapan değerlendirmelere tabi tutulmuş ve saptırılmıştır. Bizim yapmamız gereken sanırım bu bilimsel çalışmayı bilimsel bir jargonla doğru düzgün anlatmamız ve yeni çalışmaları bu mantıkla izlemektir. Böyle olmazsa "maymundan geldik" basitliğinde tartışmalar sürüp gidecektir.

Mahmut Celaloğlu: Biyolog-Biyoloji Öğretmeni, Cumhuriyet Üniversitesi Yüksek Lisans

EVRİM FOBİSİ

29/06/2009- Mahmut Celaloğlu- Radikal

Çalınan bir yüzüğün senin cebinden çıkması bu yüzüğün senin tarafından çalınmış olduğunu kanıtlar mı?"

Bir gün hakimlik görevinde bulunan bir arkadaşım, "Çalınan bir yüzüğün senin cebinden çıkması bu yüzüğün senin tarafından çalınmış olduğunu kanıtlar mı?" diye sordu. Elbette yüzüğü cebime bir başkası koymuş olabilirdi. "Peki yüzüğü bir başkası neden özellikle senin cebine koysun?" dediğinde ise "Belki benim hırsız olmam bir başkasını memnun edebilir" dedim. "Neden senin hırsızlığın bir başkasını memnun etsin ki?" şeklinde bir soru daha sordu. Elbette bunun çok çeşitli nedenleri olabilirdi. Aklıma ilk gelen nedenleri sıraladım. Gördük ki

sağlam bir kanıt olmadığında benim hırsız olmam hukuken olanaksızdı. Ben hırsız bile olsam bu gerçek ispatlanamadığı sürece masumdum.

Biyoloji bilimini öğrenebilmek ve uygulayabilmek için evrim teorisi bilmek zorundasınız. Bunda kuşku gerektirecek hiçbir yön yok. Bu yüzüğün varlığı kadar gerçektir. Yüzük kimin cebinde olursa olsun vardır. Bu varlık mantıklı kimseler tarafından inkar edilemez. Evrim teorisinin belirlediği canlıların sınıflandırılması (sistematik) günümüz biyoloji biliminin en temel verisidir. Bu veri olmadan canlılar, kaba bir tabirle basitten gelişmişe sıralanamayacak ve en baştan biyoloji yöntem olarak öğretilemeyecektir. Sanırım buna itiraz etmek sadece evrim teorisine fobik bir yaklaşımdan öteye geçemez.

Ancak ortada yüzüğün çalınmış olduğu sorunu var. Böyle bir sorun elbette bize yüzük gerçekten çalındı mı yoksa yüzüğe çalınmış süsü mü verildi şeklinde bir ikincil şüphe verecektir. Amaç yüzüğü çalmak mı yoksa yüzük kullanılarak birini hırsız ilan edip onun itibarına leke sürmek mi? İşte bizim ülkemizde evrim teorisi konusunda buna benzer şekilde oluşmuş bir ikincil sorun var: Evrim teorisi bir din midir? Faşist/Komünist bir refleks midir? Evrim düşüncesi karanlık bir düşünce midir ve bu düşünceye saplanıldığı zaman toplumsal ve dini yönlerimizden doğan pozitif değerler yok mu olur? Yani evrim canlıların oluşumuyla ilgili bir teori süsü verilmiş dinsizleştirme kuramı ya da projesi midir?

Bu teoriyi bir tehlike olarak görüyor ve korkuyoruz, tabiri caizse bu korku çerçevesi bizleri korkulan şeye saldır şeklinde güdülüyor. Anlamadan dinlemeden saldırmaya başlıyoruz. Yani elimizde mantık sınırları içinde evrimin olmadığına dair sağlam tek bir kanıt yok ama bizler gene de evrim teorisi konusunda korkular içindeyiz. Yılan ölünce zehri de ölür zihniyetiyle bilimsel bir konuyu dalga konusuymuş gibi maymundan mı geldik basitliğinde tartışıp öldürmeye çabalıyoruz. İlkokuldan başlayarak bu teoriyi küçümsüyor ve önyargı oluşturuyoruz. Bu önyargı biyoloji bölümünde okuyan gençlerin büyük bir bölümünde dahi var. Şöyle ki evrim dersinden okulu uzatan bir biyolog adayı, arkadaşlarına, "ulan adam maymundan geldiğini sanıyor, aklı bu kadar işte bana da Cuma Namazına gittiğim için takmıştı zaten. Şimdi memnun olmuştur" diyebiliyor. Sanırım bu sosyolojik bir hadise. Dine inanmayan birisinin dine inanlara antipatisi olduğunu savlayan (genellemeci) hastalıklı bir düşünce var. Evrim konusu da bu paralelde bilimsel bir olgudan çok dini bir olgu gibi algılanmakta ve kutuplaşmalar doğurmaktadır. Yani yüzüğü beni sevmeyen birisinin benim cebime koymuş olabileceği, beni hırsız diye damgalayarak itibarıma leke sürmeyi planladığı paranoyası gibi ihtimalen çok uzak değil ama alternatifsiz de olamayan genellemeci bir görüşe koşulsuz inanmak kadar tehlikeli bir durum ortaya çıkmakta bu durumda. Tehlikeli çünkü eğer siz bir şeye kesin inanmışsanız ve inandığınız gerçek değilse siz gerçeğe asla ulaşamazsınız.

Oysa evrim teorisi dinamik bir hadise. İnançlardan farklı bir altyapıya sahip. Bu altyapı deneysellik. Bu altyapı biraz da teknolojiye bağlı olması. Bilimsel araçlar teknoloji ilerledikçe ilerliyor ve bizlere canlılar ve canlılık hakkında daha fazla bilgi sağlıyor. Bilim insanları gerçek peşindeler. Takım tutar gibi bir anlayışı tutamazlar. Sizin takıma ne geçirdik gibi basit bir tavırları olamaz. Ama üzgünüm ki günümüzde evrim teorisi söz konusu olunca sadece iki tarafın laf yarıştırmasına şahit oluyoruz. Bilmem belki de buna felsefe diyorlar.

Sonuç olarak sağdan soldan evrimle ilgili önyargılı konuşmalara şahit olmuş, evrimin bilimsel temellerinin hiçbirisine sahip olmayan, sadece evrim teorisini kendi inandığı tanrının düşmanlarından biri olarak görüp saldıran insanların tabiri caizse iki dakika oturup düşünmeleri gerekir. Bununla beraber evrim teorisine inandığını(!) söyleyenlerin de evrim

teorisinin bir bütün olarak algılanması gerektiğini bilmeleri gerekmekte. Bu teorinin bir tehdit olarak görülmesinin temelinde yatan unsurun, insanların din inanışlarının çökmesi ihtimaline inanmak istemediği gerçeği olduğunu da kabul etmemiz gerekir. Zira bu inanan insanlar için büyük bir hayal kırıklığı olacaktır. Bu nedenle ben evrim teorisine inanmanın fala inanmak gibi keyfi bir durum olmadığını, evrim teorisinin biyolojik boyutlarının olduğu gibi felsefi, sosyolojik boyutlarının da olduğunu anlatmaya çalıştım. Evrimden korkmayın öğrenin demeye çabaladım. Gene tekrarlıyorum, evrime inanılmaz, evrim bilinir.
Mahmut Celaloğlu: Biyolog

LEYLA'YI BULMA YOLLARINDA
Oray Eğin-25.09.2018-haberturk

Saçma Akit haberlerinden bir derleme yapmaya kalksak Sagopa Kajmer'le ilgili son başlıkları üst sıralarda yer alır eminim: **"Ateist olduğunu açıklayan Sagopa Kajmer çarpıldı!"** Türk rap yıldızı konseri esnasında monitörlerden birinin kısa devre yapma sonucu elektrik akımına kapılmış.
Zaten depresif olan, **"arabesk rap"** diye kendine özgü bir tür icat eden Sagopa Kajmer epeydir zor günler geçiriyor. Yola beraber çıktığı Ceza gibi arkadaşlarıyla birer birer arası bozuldu, eşinden ayrıldı ve son olarak da İslamcıların tepkisini çeken hareketlerde bulunmaya başladı. Rakılı fotoğraf paylaşmalar, **"Dini inancın nedir?"** sorusuna Instagram'da "Yok" diye cevap vermeler...

Halbuki bir zamanlar insanları namaza teşvik etmiş, uhreviyi dünyeviye tercih eden bir izlenim vermişti. Hatta Cüppeli Ahmet'le bile yakınlaştığına dair haberler vardı.

Sagopa Kajmer'in muhafazakarlığı da sözde ateizmi de rap'in kendi hikaye anlatım kuralları içinde bir oyun olabilir. Sonuçta abartılmış gerçeklik hip-hop'ın doğasında var. Rap yıldızları öldürdükleri adamları teker teker saysalar da gerçekte cinayet işlememiş oluyor birçoğu. Özünde bir hikaye anlatım biçimi olan rap'te anlatıcı birinci tekil şahıs kullansa da aktardığı illaki kendi öyküsü olmayabiliyor.

Şaşırtıcı olan, bölünmeye hazır Türkiye'nin şimdi de bir rap şarkıcısı üzerinden bir kez daha kamplara ayrışması. Sagopa'yı bağrına basan, sözde ateizm itirafını bir muhalefet fırsatına dönüştürenler yok değil. Buna karşılık, karşı mahallede de Yeni Akit'in hissiyatını paylaşanların sayısı azımsanmayacak boyutta.

Din Elden Gidiyor Korkusu

Kendilerini kandırılmış hisseden ve Sagopa'yı bir kalemde silmeye hazır, onu din tüccarlığıyla suçlayan muhafazakar kesimin öfkesini anlıyorum. Meseleyi sadece bir performans olarak okuyamıyorlar. **Sagopa Kajmer olayı son yıllarda ancak kırıntılarını gördüğümüz bir toplumsal ahlaki paniğin de vücut bulmuş hali daha çok.**

Türkiye zaman zaman böyle süreçlerden geçer. Bir aralar Hıristiyanları toplumu ele geçireceklerine dair korku vardı, geçen yüzyılın başlarında benzer bir korku azınlıkları yağmalamaya varmıştı. Komünistler, eşcinseller, Kürtler, hatta veganlar bile zaman zaman bu korkudan nasibini alır ve hedefe oturtulurlar.

Özel televizyonun eski renkli günleri olsa Savaş Ay **"Türkiye dinsizleşiyor mu?"** tartışmasını ekrana taşır, casting ajanslarından ya da sokaktan bulunan ne idiği belirsiz bir-iki tip de konunun tarafları uzman konuklar diye sunulurdu. Üstelik bu tartışmayı

sabahlara kadar sürdürecek **“bilimsel dayanak”** da var. Yakın tarihte Türkiye’de deizminin yükseldiği haberleri çıkmıştı sonuçta.

Türkiye, birçok Batı ülkesinin aksine veriye dayalı araştırmanın pek yaygın olmadığı bir toplum olduğu için bu gibi **tartışmaların dayanağı genelde şahsi gözlemlere dayanıyor.** Camilere giden insan sayısının azalıp azalmadığına dair birbiriyle çelişen onca farklı araştırma olması bundan.

Değişim Sancıları

Fransa’da da ABD’de de rap yıldızlarının dindar olması yeni bir fenomen değil, zamanla dinden soğumaları ya da başka arayışlara yönelmeleri de. **Sagopa Kajmer’in İslami rap’i varsa Chance the Rapper’ın da iki sözünden biri Hz. İsa.**

2000’lerde İstanbul’un kenar mahallelerinde başlayan ve Babylon’dan Açıkhava Sahnesi'ne yayılan Türk rap’inin özünde bu gençlerin doğup büyüdükleri yerle bağlantılı olarak hep muhafazakar bir motif vardı. **Zamanlama olarak rap’in popülerleşmesi Türkiye’de muhafazakarların siyasi iktidarı ele geçirmelerine denk geldi.**

Bronx’ta sistem karşıtı doğan hip-hop kültürünün Türkiye’de iktidar partisini desteklemesi normaldi. Sonuçta Türkiye’de de politize olan İslami hareketler Ak Parti iktidarının ilk yıllarında bile öteki’nin temsilcisiydi. Yeni Şafak 90’ların ortasında “muhalif” gazete olarak anılırdı. **Üsküdarlı Ceza’nın ilk yıllarında AK Parti’ye oy vermesi, Sagopa Kajmer’in İslam’ı leitmotif olarak kullanması da o geleneğin devamı.**

İslamcı basının önde gelen kalemlerinin bir süredir tartıştığı gibi şimdi muhafazakar mahalle sistemin merkezinde olmanın yan etkilerini tartışıyor. **Artık öteki değiller, periferiden merkeze geçtiler.** Bu yolculukta kayıpların, itirazların, yolundan dönenlerin olması da şaşırtıcı değil.

15 seneden sonra gerçekten Türkiye’de deizm yükseliyorsa, varoş gençleri İslam’dan vazgeçmeye, yeni arayışlara girmeye başlıyorsa değişen ne? Yeni Akit aradığı cevabı kendi yazarları Abdurrahman Dilipak’ın yazılarında bulabilir.

Havalimanının adı ne olsun?
Roma Havalimanı’na Leonardo Da Vinci, Los Angeles yakınlarındaki Burbank’e Bob Hope, Liverpool’a da şehrin asıl evladı John Lennon adı verilmiş. Salzburg ise mirasına yakışacak şekilde Mozart adını taşıyor.

Dünyanın büyük havalimanlarına devlet başkanlarının (CDG, JFK), pilotların (O’Hare), askerlerin (Logan) ve belediye başkanlarının (LGA) isimleri veriliyor geleneksel olarak. Ama **arada sırada ülkelerine büyük katkılarda bulunan sanatçılar da havalimanı adlarıyla onurlandırılıyor.**
Benzer bir tercihi Türkiye de hak etmiyor mu?

İstanbul’un Yeni Havalimanı’nın isim tartışmasından bahsetmiyorum.
Ama tam da ölüm yıldönümünde Bodrum Havalimanı’nın adını değiştirmeyi tartışsak ya… **“Bodrum Milas Zeki Müren Havalimanı” olmaz mı?** Hayatının son yıllarını Bodrum’da inzivada geçiren, adı yarımadayla özdeşleşmiş, Bodrum’daki evi müze olmuş sanat güneşimiz böyle bir armağanı hak etmiyor mu?

Tartışacak konumuz kalmamış gibi bir de bu öneriyi ortaya atarak ortalığı iyice karıştırayım. Ama hakikaten **düşününce Zeki Müren adı Bodrum havalimanına yakışır. Kesinlikle yakışır.**

Taha Akyol'u Adnan Hoca yaktı
Üzerinden zaman geçti, bu kadar medya sitesinin Taha Akyol'un Hürriyet'ten gönderilmesinin perde arkasını çözemediğine inanamıyorum. Mesele ne Akyol'un muhalif olması, ne de Hürriyet'in yeni patronlarıyla arasının bozulması.

Taha Akyol amorf bir kişilik; her şekle girer. Abdi İpekçi'nin katili Mehmet Ali Ağca'nın okuduğu Her Gün gazetesini çıkartıp sonra Milliyet'te yazar yapılmış bir isim sonuçta. Üstelik **son yıllarda biraz Abdurrahman Çelebi konumunda, yoklukta "bilge adam" boşluğunu da dolduruyordu.**

Ama asıl mesele Taha Akyol'un oğlunu artık savunamayacak noktaya gelmesi ve Hürriyet'in de bu yükü haklı olarak daha fazla taşıyamamaları.

Bilmeyenler için tanıtayım…

Bir süredir yurtdışına "muhalif" yazılar yazan **Taha Akyol'un oğlu Mustafa daha önce FETÖ'nün Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın toplantılarını düzenliyordu. Daha önce de Adnan Hoca çevresinde evrim karşıtlığı yapıyordu.**

Pek gündeme gelmedi ama

Operasyondan sonra Adnan Oktar'ın "Harun Yahya" imzasıyla yazdığı sözde bilimsel evrim karşıtı makalelerin aslında Mustafa Akyol tarafından yazıldığı iddiası soruşturmalara girdi. Akyol bu konuyu sorulduğunda yalanlamadı, yanıtsız bıraktı. Zaten kendi şahsi sitesinde de Harun Yahya benzeri makaleleri İngilizce yayımlıyordu bir aralar, çoktandır o yazılar uçtu. (Halbuki Nuray Mert çok faydalanabilirdi bu saçmalıklardan.)

New York Times'ı kafalayan Mustafa Akyol'da her numara var… Hayattaki en büyük zararını da "Hayattaki en büyük kahramanım" dediği babasına verdi. Hiç kimsenin okumadığı o köşe Taha Akyol'un yaşam damarıydı.

Şimdi ne yapacak?

Herhalde **evde yeşil hırkalarını ütüler.**

Taha Akyol'un gönderilmesi en fazla Ahmet Hakan'ı rahatlattı. **"Koridor diplomasi"** doğrultusunda baba-oğul Akyollar'ın hiçbir kıymeti olmayan kitap, belgesel gibi işlerini düzenli olarak övüyordu köşesinde. Şimdi bu mecburiyetten kurtuldu.

EVANGELİST BİR MEHDİ!
Mine G. Kırıkkanat-12 Ağustos 2018 Pazar-cumhuriyet

Adnan Oktar mafyasıyla FETÖ, aynı şirketin görünümü ve içeriği az çok değiştirilerek sanki rakip markalarmış gibi piyasaya sürdüğü; ama temelde toplum sağlığına aynı zararı vermeye, hatta zarara bağımlılık yaratmaya hizmet eden zehirli ürünlerdir.
Her ikisinin de dış sponsoru ABD'li Evangelistler olup; nihai amaçları *"evangelize"* edilmiş, yani Tevrat ve İncil'le karılmış bir Kuran çerçevesinde Amerikancı bir İslam yaratmaktır. Bu büyük tasarıma Türkiye'den başlamış olmalarında şaşılacak bir yan yoktur; çünkü Türkiye

hem Sünni İslamın sonuncu halifeliği, hem de en azından 2002'ye kadar en demokrat, en yenilikçi, en dinamik, çünkü laik tek ülkesiydi!
Üstelik, Adnancılarla FETÖ'cülerin feyz aldıkları **Saidi Nursi**'nin materyalist felsefe düşmanlığı ve bilimin "*yaratanın yüceliğini gösterdiği"* tezini sürdüren Nurculuk, Amerikan evangelizmine uygun bir zemindi…
ABD'de Cumhuriyetçi Parti politikalarına yön veren ve **Reagan**, **George W. Bush** ile, şimdi de **Trump**'ın iman ettiği Evangelist Kilise; Türkiye'de toplumun her katmanına yayılan ve devletin atar damarlarına sızan FETÖ'yle cemaatini yarattı. **Harun Yahya** aracılığıyla da cemaatten olan olmayan tüm Müslümanlara, Evangelistlerin Yaratılış savını başarıyla dayattı! Adnan Oktar'ın, Yaratılışçılığın promosyonuna soyunmak için Harun Yahya adını takınması, elbette raslantı değildi.

Adnan Hoca, **Musa** peygamberin kardeşi ve yardımcısı **Harun** ile **Hz. İsa**'yı vaftiz eden **Yahya** peygamber sayesinde İslamiyeti Yahudi/Hıristiyan ittifakı Evangelist Kilise'ye taşıyor; kendisi de tabii ki *"yolun sonundaki rehber"* Mehdi oluyordu.
Ne var ki ABD'nin en etkin, yetkin ve organize lobisi Evangelist Kilise'nin, İngilizcesi *"vallahi very very pretty"* düzeyindeki Adnan Oktar'ı bizzat tanıması, zaten hasbelkader tanısa; suç dosyalarını, yargıdan kaçmak için aldığı deli raporunu vb. bilerek kendisine Türkiye'yi *"evangelize"* etmek misyonunu yüklemesi mümkün değildi!
Adnancı mafya, Evangelist Kilise'nin güvenini Türkiye'de lise kapılarından devşirdiği bendeleri aracılığıyla kazandı ve *"evangelizasyon"* misyonuyla tabii ki parasal getirisini de onlar sayesinde aldı. Ailelerin tam da Adnancı mafyanın pençesinden kurtarmak için ABD'ye gönderdiği bu bendeler, Adnan Oktar'ın elçiliğini yaptılar.
Çok iyi okullarda okuyan ve su gibi İngilizce konuşup yazan Adnancı elçilerden **Mustafa Akyol**; ABD'de Evangelist Kilise'nin gözdesi olmayı başardı.
Mustafa Akyol'un Amerikanca Yaratılış propagandasının sözde bilimsel türevi *Akıllı Tasarım* üzerine yayınlardan alıntıları, ufak tefek değişikliklerle Türkçe olarak Adnan Oktar'ın Harun Yahya takma adıyla yazmış gibi görünmesini sağladığı; hatta Türkçe versiyonun editörlüğünü de Amerikalı Evangelist bilimci **Timothy Mossman**'ın üstlendiği *Yaratılış Atlası*'nı bizzat yazıp/çevirdiği iddia ediliyor.

İddia ne kadar doğrudur, bilemem.
Ama 1998'de Adnan Oktar tarafından Evangelistlerin düzenlediği Yaratılış konferanslarına katılmak için ABD'ye gönderilen ve 1999'da Adnancı mafyadan ayrıldığını ifade eden Mustafa Akyol; 2004'te *islamonline.net* sitesinde yayımladığı *"Why Muslims should support İntelligent Design"* başlıklı makalede, dindaşı Müslümanları Hıristiyan Akıllı Tasarım'ının İslamiyette yeri olduğuna ve kabul görmesi gerektiğine ikna etmeye çalışıyor. Bu makalenin mesajı çok açık ara başlıkları şöyle: *"Moderniteye karşı çıkalım - Düşmanımız materyalizm - Müttefikimiz Hıristiyanlık - Ortak davamız (Yaratılışçı) Akıllı Tasarım - Eyleme çağrı"* *
Yine Mustafa Akyol, 2005 yılında ise karşımıza Kansas'taki Yaratılışçı *Akıllı Tasarım* sempozyumunun parlak konferansçısı ve hatta yine Kansas'taki **Intelligent Design Network** kurumunun *yönetim kurulu üyesi* olarak çıkıyor!*
2000'li yıllardan öteye Evangelist Akıllı Tasarım'ın propagandasını yapan MEB, nihayet 2017 yılında Darwin ve Evrim teorisini müfredattan kaldırdı.
Türkiye'de İslami görüşün kimler tarafından yönlendirilip dinin neye hizmet için kullanıldığı açık değil mi?
Devamı haftaya.
***Jean-Marc Balhan**/*Le Créationnisme Américain en Turquie*

EVRİM KURAN'IN KİTABI 'TELGRAFTAN TABLETE' ÇIKTI... BİR KUŞAĞIN DİKTİĞİ AĞACIN GÖLGESİNDE ÖTEKİ KUŞAK SERİNLER...
16 Mayıs 2018-Ayşe Arman-hurriyet

Türkiye'de "kuşak araştırmacısı" denilince Evrim Kuran derim. Neredeyse 20 yıldır kuşaklar üzerine kafa patlatıyor...
"Bir kuşağı anlamak, bir dönemi anlamaktır" diyor ve ekliyor: "Bir dönemi anlayınca da kimseyi kendi değerlerinle yargılamıyorsun. O jenerasyonun gerçeği neyse meseleye o şekilde bakıyorsun."
Evrim'le biz Gezi döneminde tanıştık.
O zaman Gezi'nin kahramanları olan Y kuşağını anlatmıştı, sonra birkaç defa daha röportaj yaptım. Pırıl pırıl bir zekâ ve müthiş bir birikim!
O, benim kızımı da daha iyi anlamama sebep oldu...
En sevdiğim tanımı da, -o, bir Çin atasözü olduğu söylüyor- "Bir kuşağın diktiği ağacın gölgesinde öteki kuşak serinler."
Evrim ilk kitabını yazdı: 'Telgraftan Tablete'
Türkiye'nin 5 kuşağını anlatıyor. Üstelik kendi aile hikâyesi üzerinden anlatıyor. Halk ozanı dedesi Ali'den başlıyor, oğlu Ali'ye kadar geliyor. O kadar sıcak ve güzel yazmış ki hem çok sıkı sosyolojik tespitler ve araştırmalar var hem de kişisel hikâyeler de olduğu için bize kendi ailemizle paralellik kurma imkânı tanıyor.
Bravo Evrim!
On numara iş!
- Yine müthiş bir iş çıkarttın! Şahane bir kitap 'Telgraftan Tablete'... Hadi soruyorum, bu kitabı yazma ihtiyacı nereden doğdu? Amacın neydi?
Hayatımın 18 yılını kuşaklar üzerine düşünmeye ve çalışmaya vermiş biriyim. Bu alanda araştırmalar yapıyorum, makaleler, raporlar yazıyorum, konferanslarda konuşuyorum ama kitap yazmak başka bir deneyim ve ben bu deneyimden hep korktum. Yıllarca bu alanda kapsamlı Türkçe kaynak olmamasından yakınan pek çok insanla tanıştım ve kitap yazmanın gerekliliğine de inandım. Ancak harekete geçemedim. 2 yıl önce masaya oturdum ve Türkiye'nin yaşayan beş kuşağını, pek çok alan araştırmasının yanı sıra aile köklerim üzerinden anlatmaya çalıştım. Bir gecede okunmasını ümit ettiğim bu kitabı yazmam yıllar, şehirler, ülkeler, kilometreler aldı.
Türkiye'nin 95 yılını özetliyor. Ve kitapta görüyoruz ki Türkiye'de 5 kuşak bir arada yaşıyor.
- Bu kuşaklar hangileri? Özellikleri ne?
Türkiye Cumhuriyeti'nin 95 yıllık varoluşu, jenerasyonel sistem döngüsüne belirgin biçimde oturuyor. Doksan beş yıllık Cumhuriyet an itibarıyla beşinci nesli olan 'Z Kuşağı'nı yetiştiriyor. 1927-1945 yılları arasında doğduklarını varsaydığımız Cumhuriyet'in ilk nesli 'Sessiz Kuşak'. Kuşakları çerçevesi çok net çizilmiş zaman aralıklarına sıkıştırmaktan ve kati tanımlar yapmaktan hoşlanmasam da, dönemi daha rahat tanımlayabilmek için 'Bebek Bombardımanı Kuşağı'nın 1945-1964 yılları arasında doğduklarını kabul edebiliriz. 1965-1979 yılları arasında doğanlar olarak varsaydığımız X Kuşağı, 81 milyonluk Türkiye'nin yüzde 32'si olan Y kuşağı ve 2000-2018 arası dünyamıza geldiğini varsaydığımız Z Kuşağı.
- Sevmek gerçekten birbirini anlamak mı? Biz yeterince birbirimiz anlıyor muyuz? Anlamıyorsak neden?
Hepimizin sevgi dili ve tanımı farklı olabilir. Ama hayata kuşak perspektifinden bakmak bana sevmek için anlamak, anlamak için görmek gerektiğini öğretti. Burası, benzemezlerin birbirini gördüğü ve anladığı bir coğrafya değil. Kişisel yargılara, diğerinin gerçeklerinden daha fazla alan açan bir coğrafya. Anadolu'nun kökleri hiç öyle olmasa da biz burada gitgide kendine benzemeyeni reddeden bir kültür halini alıyoruz. Benim için bir kuşağı anlamak, suya atılan taş gibi etkisi dalga dalga büyüyen, yaşama, geçmişe ve geleceğe dair müthiş bir kavrayış

sağlıyor. Hoşgörü sınırlarımı genişletiyor, zamanın ruhuna yaklaştırıyor ve beni yargılayan değil öğrenen bir insan olmaya sevk ediyor.

- Bulut Atlası filmi, döngüsel olarak kendini tekrarlayan insanlık tarihini enfes bir dille anlatıyor. Sen de şöyle bir alıntı yapmışsın: "Yaşamlarımız sadece bize ait değil, başkalarına bağlıyız... Geçmişte ve şu anda, işlediğimiz her suçta ve yaptığımız her iyilikte geleceğimizi yeniden kuruyoruz..." Bunu açar mısın? Babamın yaptığı beni mi bağlıyor, benim yaptığım da çocuğumu... Biz şu anda çocuklarımıza nasıl bir gelecek bırakıyoruz?

Her kuşak bir sonraki kuşağa belirgin bir sosyal miras bırakıyor. Bu miras o kuşağın ana donanımı oluyor. Döngüsel tarih anlayışından yola çıkan kuşak teorisi ve kuşakların arketipik döngülerinin en temel mantığı şu: Her yeni nesil, hayatın iktidarında olan orta yaşlı nesilde gördüklerini düzeltmeye ya da telafi etmeye çalışıyor. Bu sebeple tüm kuşaklar birbirine görünmez iplerle bağlı. Bugün topluma, kültüre, kentlere, köylere ve ağaçlara, bilime ve sanata isteyerek veya bilinçsizce vurduğumuz her darbe, çocuklarımızın inşa etmekle yükümlü olacağı geleceğin kodlarını belirleyecek.

- Sen Türkiye'nin yaşayan 5 kuşağını hem araştırmalarla hem de kendi ailenden hikâyelerle anlatıyorsun. Meseleyi kişisel hikâyeler üzerinden anlatmak aklına nereden geldi?

Araştırmalar rakamlardan, hikâyeler insanlardan oluşur. Benim işim insanlarla ilgili. Ve bu işte kendimden yola çıktım. Beni büyüten dedem Ali'den oğlum Ali'ye gelene dek değişen ve dönüşen Türkiye'yi yazarken, ülkedeki bu geçişlerin kendi hayatımdaki derin izleri ile karşılaştım. Kitabın kolay okunması adına kendi adıma zoru seçtiğimi söyleyebilirim. Ve elbette bana tutunmam için kökler veren insanları ve onların inşa ettiği Türkiye hikâyelerini yazarken çok gözyaşı döktüğümü de...

Sahici Olmak, Erişilebilir Olmak

- Ayrıca Y ve Z kuşaklarının anlatıldığı son 2 bölümde hem yöneticiler hem de ebeveynler için genç kuşakla etkileşimde işlerine yarayacak basit çözümler de anlatmaya çalışıyorsun. Neler onlar?

Yeni neslin eski nesilden, liderlerden, yönetenlerden, kural koyuculardan, eğitimcilerden ne istediğini anlatmaya çalıştım. Uzun yıllardır organizasyonel çekicilik ve işveren markası alanında araştırma ve çalışmalar yapan biri olarak, Y jenerasyonunun üst kuşaklardan istedikleri aslında çok da zor şeyler değil. Sahici olmak, erişilebilir olmak, içerik kadar bağlama da odaklanmak, mizah dilinden korkmamak ve mümkünse sıkıcı olmamak lazım...

- Geleceğe hazırlanmak için biz kafayı robotlara taktık, yanlış mı yaptık. Geleceğe hazır olmak için önce geçmişi mi anlamalıyız? Peki bunun için ne yapmalıyız?

Bir süredir Türkiye'de robotlarla çok haşır neşir olduk. Onlara halay çektiriyoruz veya sözümüzü keserlerse azarlıyoruz. Yani kültür hep olduğu gibi teknolojiyi dövüyor. Teknolojiyi daha iyi okumalı, bir araç olduğunu unutmamalı ve geleceği sadece robotlar üzerinden okumaktan vazgeçmeliyiz. "Eyvah, robotlar gelecekte işlerimizi elimizden alacak!" diye korkmaktan daha iyisini yapmaya ihtiyacımız var. Daha iyisi de şu: Robotlar hangi işleri elimizden aldığında, biz hangi işleri daha katmadeğerli yapmaya odaklanacağız? Çocuklarımızı bunun için gerekli 21. yüzyıl yetkinlikleri ile donatıyor muyuz?

Sessiz Trajedi

- Bugünün çocukları, sağlıklı bir çocukluğun temeli olan unsunlardan yoksun diyorsun? Nedir onlar? Çözüm ne? Ne yapmalı?

Şu anda evlerimizde sessiz bir trajedi gerçekleşiyor. Bugünün çocukları sağlıklı bir çocukluğun temeli olan şu unsurlardan yoksunlar: Duygusal olarak erişilebilir ebeveynler, net tanımlanmış sınırlar, sorumluluklar, dengeli beslenme, yeterli uyku, hareket ve ev dışı etkinlikler, yaratıcı oyunlar ve sıkılma fırsatı. Evet çocuklar için sıkılmak bir fırsattır ki yaratıcılıkları gelişsin... Bırakınız sıkılsınlar! Çözüm çok basit: Akıllı telefonlar olmadan önce ne yaptığımızı hatırlayın...

EVRİM TEORİSİNE KARŞI BİR ÜNİVERSİTE

Mehveş Evin-09.05.2012-milliyet

İnsanlar, istediğine inanır, istediğine inanmaz... Ancak bilim dünyası için evrim teorisini reddetmek, yerçekimi kanununu reddetmekten farksız. Bu yüzden evrim karşıtı sempozyum düzenleyen Marmara Üniversitesi, bilimin dışındadır

Evrim teorisi ezel ebed bu ülkede tartışılır. Bazıları, dini gerekçelerle evrim teorisini reddederken, bazıları hayatlarının bir numaralı meselesi haline getirdi. Öyle ki, bu ülkede evrim teorisini destekleyen, anlatan internet siteleri bile çeşitli bahanelerle kapatıldı.

Şahsen kimin evrim teorisine inandığı, kimin inanmadığı beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Tabii bu kişi benim doktorum veya referans aldığım bir bilim insanı olmadığı sürece! İsteyen, istediği kadar evrimi tartışabilir. Bu konuda ahkâm kesenlerin, Darwin ya da ondan sonra gelen yüzlerce bilim insanının yaptığı binlerce gözlemi değerlendirecek kapasitede olmadığı sürece görüşlerinin bir değeri yok.

Ancak bir üniversitenin, 21'inci yüzyılda evrim teorisini çürütme gayesiyle sempozyum düzenlemesi tek kelimeyle gülünç. Evet, yanlış duymadınız!
Marmara Üniversitesi, 16-17 Mayıs tarihlerinde 'Bilim Türler Arası Evrimi Neden Kabul Etmiyor?' başlıklı bir sempozyum yapacağını ilan etti. Dikkat ederseniz başlığı 'Evrim tartışması' ya da 'Din, türler arası evrimi neden kabul etmiyor?' falan değil. Yekten, bilimin evrimi reddettiğini iddia ediyor! Anlayacağınız, başlığı bile yalan...

Bilimsel özgürlükmüş!
Üniversite Konseyleri Derneği, dün konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan bu etkinliğin bilimsellik savlarıyla düzenlenmesinin, bunun bir üniversitede yapılarak meşruiyet kazanma çabasının bir sahtekârlık olduğunu birçok bilim insanı dile getiriyor.

Dernek, Marmara Üniversitesi yönetiminin bugüne kadar aldığı tavrı da eleştiriyor. M.Ü. Rektörü Prof. Dr. Zafer Gül derneğin bu konuyla ilgili randevu taleplerini yanıtsız bırakmış. Bilim insanlarının bireysel kaygı ve eleştirileriyse rektörlük tarafından 'bilimsel özgürlük', 'öğrenci faaliyetlerini destekleme' ve 'yaratılış görüşünün de bilimsel bir sav olduğu' argümanlarıyla yanıtlanmış.

Bilemiyorum hangi dünyada yaşıyorlar ama yaratılış görüşü -ilahiyat bölümleri hariç- dünyanın hiçbir üniversitesinde bilimsel kabul görmedi.
Konunun çarpıtılma şekli ayrıca düşündürücü... 'Bilimde özgürlük' diyerek bilim dışı konuları üniversiteye taşıma çabası, özgürlük değildir. Bu mantığı savunanlar, bir bilim insanının camiye gidip evrim teorisi hakkında vaaz vermesi de özgürlük çerçevesinde değerlendirsin de görelim!

İmza kampanyası

Kendini inkar edenlere, unutanlara hatırlatalım: Üniversiteler, bilimsel bilginin üretildiği kurumlardır. Bilimsel bilgi inançla değil, bilimsel süreçlerle üretilir. Bir kişinin inanç sahibi olması bilim yapmasına engel değil. Ancak o kişi -eğer bilim yapmak istiyorsa- sahip olduğu inançların yönlendirmesine göre değil, bilimsel süreçlere dayanarak bilim yapmak zorundadır. Bilim camiası, bilimsel süreçlerin dışında üretilen bilgileri, bilimsel bilgi olarak kabul etmez. Bilimsel süreçlerin dışında bilgi üretilmesi bilim etiği ilkelerine aykırıdır. Bu tür davranışlar, tüm dünya bilim camiasında uydurma, saptırma gerekçeleriyle bilimde sahtekârlık olarak nitelendirilir...
Marmara Üniversitesi'ndeki evrim karşıtı sempozyumun iptal edilmesi için bir de imza kampanyası yürütülüyor. Yüzlerce akademisyen, hekim ve öğrencinin http://evrimkarsitisempozyumiptaledilsin.blogspot.com adresinde toplanan imzaları Marmara Üniversitesi'ne iletilecek.
Marmara Üniversitesi bilimle bağdaşmayan faaliyetleri desteklemekte ısrar edecekse, "üniversite" kimliğini gözden geçirmesi gerekecek.

Teori ve Bakteri

- Evrim teorisi, adı üzerinde 'teori'dir diyenlere: Newton'ın yerçekimi teorisi de kendisi tarafından 'teori' olarak adlandırıldı. Bugün hem Darwin, hem de Newton'ın buluşları 'bilimsel teori'dir. Bilimsel teori, bizim atıp tutmalarımıza benzemez, ciddi, kanıtlanmış, üzerinde binlerce gözlem yapılmış anlamına gelir.

- Charles Darwin'in türler hakkındaki orijinal yazısına yönelik eleştirilerle de evrim teorisi çürütülmeye çalışılıyor. Bunun da mantığı zayıf, zira Newton da ilk notlarında pek çok şeyi yanlış yazmıştı. Bu tür iddialar, teorinin kendisini çürütmeye yetmiyor.

- Evrim, bitkilerden hayvanlara ve tek hücreli organizmalarda, gözlemlerle kanıtlandı. Kaliforniya'daki Berkeley Üniversitesi'nin tıp sayfasında şu sözler yazılı: "Evrim teorisi, bakterilerin direnç kazanacağını anlatıyordu. Ancak evrim teorisi, aynı zamanda doktor ve hastalara antibiyotik direncini ertelemek için spesifik stratejiler de sunuyor. Bakterinin evrimini anlamak, onların evrimini kontrol etmek, faydalı antibiyotiklerin ömürlerini uzatmamıza yardımcı oluyor."

AVATAR

Ali Ünal-Zaman-11 Ocak 2010 Pazartesi

Bediüzzaman Hz. 20. Söz'de peygamberlerin mucizelerinden hareketle ilmin ulaşacağı nihaî sınırları işaret eder. Bu nihaî sınırların pek çoğuna henüz ulaşılmamış olması bir yana, farklı ilim sahalarında çalışanları dahil Nur talebeleri bile, bu sınırları henüz ciddî şekilde okumuş ve anlamış görünmüyor.

O, ayrıca 20. asırda gün yüzüne çıkarılan bazı kevnî gerçekleri de onların keşfinden yıllar ve yıllar önce yazmıştır. Bütün bunlar, anlaşılmayı ve üzerlerinde çalışılmayı beklerken, ilmî

veya teknolojik bir icat gerçekleştiğinde Müslümanlar arasında "Bu, Kur'an'da vardı!" tavrı kendini hâlâ gösterebiliyor.

Ahmet Taşgetiren Bey, Avatar filmindeki bazı sahnelerde Kur'an'daki Fil Sûresi'nden etkilenmiş olunabileceğini yazarken, şüphesiz söz konusu tavrı sergilemiyordu. Herhalde, vahşî dünyalıların Pandora gezegenindeki "ilkel" silahlar kullanan insanımsı varlıklar, yani, modern insanî vahşet ve zulmün "tabiî" basitlik karşısındaki mağlûbiyetine duyduğu sevinç, onu böyle bir "yanılsama"ya götürmüş olmalı. Çünkü filmde ne ebabil kuşları var, ne de attıkları taşlar.

Avatar filmi, anti-ütopik bir bilim-kurgu. Orta çağlarda ütopyalarla meşgul olan Batı, sonsuz "terakki" hülyası içinde ürettiği bilim ve teknolojinin menfî tesirleri karşısında 20. asırda anti-ütopyalar üretmeye başladı. Avatar, bu açıdan, Darwinizm'i sistemleştiren Julian Huxley'in torunu Aldous Huxley'in dedesine inat, bilim ve teknolojinin dünyasını fevkalâde hicveden Brave New World'üne benziyor.

Avatar, evet, bir yanıyla bilim ve teknolojinin insanı sürüklediği vahşeti ve insanın doydukça daha çok acıkan madde düşkünlüğünü eleştiriyor. Filmdeki hadiselerin yaşandığı gezegen olan Pandora, eski Yunanlılara ait bir terim. Baştanrı Zeus, insanlığı cezalandırmak için meydana getirdiği güzel ve zeki Pandora'yı Promete'nin kardeşiyle evlenmek için gönderir. İkazlara rağmen bu evlilik olur. Pandora'nın bir kutusu vardır ve ona bu kutuyu açmak yasaklanmıştır. Fakat Pandora, kutunun içindekileri öğrenme arzusunu yenemez ve kutuyu açar. Kutu, esasen hırs, ihtiras, zulüm, istismar, çatışma gibi her türlü haşeratla doludur ve bunlar, etrafa yayılır. Evet, Batı ortaçağlarında da hakim olan anlayışa göre, Pandora'nın kutusunun açılmasına sebep olan, insandaki bilme isteğidir ve bilme, insanın başına felâketler açan bir şeydir. Bilme isteğiyle Pandora'nın kutusunu açan modern dünya, bilim ve teknolojinin başına açtığı felâketlerle sarsılmaktadır ve Avatar, bir yanıyla bunu nazara vermektedir.

19'uncu asır, Batı'da bilim temelli pozitivist ve materyalist akımların zirveye ulaştığı bir asır olurken, yeni mistik akımların üremesine veya tarihte kalmış akımların diriltilmesine de şahit oldu. Hiçbir zaman gerçek manevîliği bulamayan ve okültizm-ezoterizm mahiyetindeki bu akımlarda simyacılık, hermetisizm, büyücülük, cinler, ifritler, astroloji ve bütün bunların asıl kaynağı sayılabilecek Kabalizm, en önde gelen unsurlardır. Öte yandan, bu unsurlarla birlikte Doğu ve Güneydoğu Asya menşeli yogizm ve meditasyon gibi akımlar da bir yandan maneviyat arayışı içindeki insanları meşgul ederken, diğer yandan gerçek dinî maneviyatı engelleme adına öne çıkarıldı ve çıkarılıyor. İşte Avatar, Pandora'nın kutusu olan bilim ve teknolojinin modern insanı sürüklediği vahşeti nazara verirken, buna karşılık, içinde animizm, totemizm, şamanizm, natürizm, fetişizm gibi her türlü putperestliğin yer aldığı bir insan-altı dünyayı da öne çıkarıyor. Ve bu insanımsı, insanaltı dünya, kendi gezegeninde "ilkel silahları"yla, masal malzemesi atları ve kuşlarıyla modern ve vahşî insana galip geliyor.

İnsanlığın önündeki en büyük mesele, bilim ile dinin, akıl, ruh ve nefsin ahenkli birliğini sağlama meselesidir. Bilhassa Risale-i Nur mesleğinin önünde yerine getirilmeyi bekleyen bu en önemli misyon, öncelikle bilime yepyeni ve tamamen İslâmî, Kur'anî bakış açısına sahip olmayı ve bu bakış açısına sahip çığır açıcı ilim adamlarının yetişmesini gerektirmektedir.

DARWİN VE SANSÜR

M. Nedim Hazar –Zaman-16 Mart 2009 Pazartesi

"Cleopatra yatışı" dedi doktorun asistanı. İnsan kalp gibi önemli bir sıkıntı taşıyorsa ne edebiyat aklına geliyor ne de espri. Yan yatıp, bir elini başının altına destek verince, yatış şekline deniyormuş bu.

Nevres Hoca eline aldığı metal bir hortumun ucuna jel sürerek kalbin üzerinde gezdirmeye başladı... Ki ben Darwin üzerine bir yazı yazıp gitmiştim kontrole. Mesele şu; inanan bir insan için yoktan var eden bir yaratıcı mevzubahistir ve değil maymundan insan, tohumdan orman, tırtıldan kelebek yapmak onun kudreti dahilindedir. Darwin ile inanç arasındaki sıkıntı insanın maymundan gelip gelmeme hadisesi değildir zannımca. Bir okurumun dediği gibi, 'Rabb'im isterse eşekten bile insan yapar!' O kadar...

Kalp muazzam bir organ. İnsan kendi kalbinin derinliklerini seyrederken bir an galaksilerin içinde gezindiğini hissediyor. Bırakınız maymun, Homo Sapiens bilmem neyi, bir mümin için tüm âlem bir araya gelse bir kalp inşa edemez. Ettiğini zanneden zavallılar çıkacaktır elbette. O ses, o ritim, bitmek ve yorulmak bilmeyen o itici güç insanı tuhaf ediyor. Ve tıpkı inançsızlar için nasıl ki evrendeki her şey Allah'tan daha uzağa fırlamak için bir gerekçe ise, inanan insan için de bir o kadar yakınlaştırıcı hikmet nesnesi oluveriyor. Son dönemde hiçbir yazı ile ilgili bu kadar yoğunluklu mesaj almamıştım. Enteresan olan ise, meseleye birçok açıdan yaklaşan insanların olması ve hepsinin kendini haklı görmesi. Söz gelimi bir okur, 'Darwin ile inanç çelişmez' derken, bir diğeri 'Darwin teorisi küfürdür' diyor. Ne ilahiyat ne de biyoloji konusunda uzmanlığı olan biriyim. Lakin önceki yazıda da dediğim gibi, her inançlı insan gibi referanslarım var. Dediğim gibi mesele insanın kökeni konusunda bilimsel tartışmaya girmekten, felsefî münakaşa değildir, Türk elitinin bir kısmının Darwin üzerinden ideolojik baskı oluşturmaya kalkmalarıdır. Darwinizm nihayetinde bir bilimsel meseledir ideolojik değil.

Bir şey dikkatinizi çekti mi bilmiyorum ama özellikle Darwin ve TÜBİTAK konusunda atıp tutan bir kısım medya meselenin özünü tartışmaktan hep kaçınıyor. Bu nedenle olaya siyasi ve sansür boyutuyla bakmayı tercih ediyorlar. Yoksa köşeye sıkışacaklarını çok iyi biliyorlar, zira inançlarında da, inançsızlıklarında da samimi değiller. Bir de bizim Darwinciler biraz garip karakterliler. Hani bilmeyen de 'Evrim Teorisi'ni yalayıp yuttuktan sonra bunu bir inançsızlık nedeni olarak gördüklerini düşünür. Durum elbette böyle değil, tam tersidir, kendi inançsızlık ve omurgasızlıklarına buldukları her argümanı referans yapmayı bir temel refleks haline getirmişlerdir.

Dolayısıyla işin 'sansür' yönü de doğru değildir. Bugün Andıç Medyası'nın TÜBİTAK Dergisi'nin Darwin kapağına yüzyılın özgürlük hareketi gibi yapışmasının temelinde ne düşünce, ne fikir ne de bilim özgürlüğü vardır. Olsa olsa siyasi muhalefet ve omurgasızlığın ateşine argüman atılması mevzubahistir. Gelişmeleri sadece Holding medyasından takip eden zavallı okurlar için ülkede nelerin olup bittiğini tam olarak biliyorlar, demek mümkün değildir. Sonracığıma, fikir ve düşünce özgürlüğü konusundaki baskıcı ve 'urun, yaşatmayın'cı tavırlarını artık sağır sultanlar bile çok iyi bilmektedir. Toplumsal hafızamız zayıf olabilir ama gazete nüshaları ve TV arşivleri de oradadır. Prof. Atilla Yayla'ya yaptıkları linç girişimini kimse unutmuş değil!

Toparlıyorum; ilk günden beri giriştikleri 'bilime sansür' yaygaralarını bu perspektiften değerlendirdiğim için önemsemiyorum. Bu ülkenin bir dönem hakim olan medyası için sansür 'vatan sevgisi', düşünce özgürlüğü ise, 'hainlerin tuzağı'dır. Veli Küçük'ün Ergenekon ile ilgili savunmadan başka her şeye benzeyen ulusalcı manifestosunu göklere çıkararak manşetten verip, çapraz sorguda düştüğü durumu görmezden gelen medyanın özgürlük (bilimsel olsun olmasın) ve fikirlerden bahsetmesi hakları bile değildir. Meselenin "Ertuğrul Özkök iPod'una elbette Fatiha yükler, zira Yeni Şafak'a hazırlanıyor" şeklindeki magazin kısmını ise başka kalemlere bırakıyorum.

EVRİM TEORİSİNİ 'DİN'LEŞTİRMEK

08 Eylül 2012 Cumartesi -Adem Tatlı-Haksozhaber

Pozitivist felsefeye dayanan bu ateist düşünce, bilimsel bilgi olarak takdim edilmekte, alternatif delil ileri sürmek ise, metafizik düşünceye sahip bağnazlık ve bilim dışılıkla itham edilmektedir.

Evrim Teorisinin Bilimsel Değeri

Richard Dawkins, evrim konusuna bilimsel bir açıdan değil, ideolojik olarak yaklaşmakta ve "Kör Saatçi" adlı kitabında şöyle demektedir: "Okuru sadece Darvinci dünya görüşünün doğru olduğuna değil, aynı zamanda onun varlığımızın sırrını prensipte çözebilecek, bilinen tek teorem olduğuna da ikna etmek istiyorum."

-Evrim teorisinin bilimsel olup olmadığı tartışması devamlı gündemi işgal ediyor ve her önüne gelen bu konuda yorum yapıyor. Nitekim son zamanlarda birileri, TÜBİTAK için şu ifadeyi kullanmış: "Kendi dergilerinin kapağına evrim teorisi mizansenini koyamamışlardır. Eğer evrim teorisine inanmıyorsa bilimsel bir kurum değildir."

Önce şunun bilinmesi gerekir. Bu bir teori midir? Felsefî bir düşünce tarzı mı, yoksa bir inanç şekli midir? Bilimsel değeri nedir? Yani bu teorinin ileriye sürdüğü değerlendirmelerin doğru veya yanlışlığının, birtakım bilimsel metotlarla test edilip edilmediği mi dikkate alınacak, yoksa bu teorinin iddia ettiği her mesele kanun şeklinde kabul mü edilecek? Bilim, kendine has metotları olan, herhangi bir şekilde düzenlenmiş doğru bilgiler bütünü olarak tarif edilir (Arslan A., Felsefeye Giriş). Bilimsel bilginin, sistemli bir bilgi olması, aynı zamanda artarak gelişebilmesi, tutarlı ve denetlenebilir olması, objektiflik özelliklerine de sahip bulunması gerekir (Ural Ş., Bilim Tarihi). Felsefî düşünce ise, eleştirel bir düşüncedir. Yani, kendisine veri olarak ele aldığı her türlü malzemeyi aklın eleştiri süzgecinden geçirir. Felsefede, bilimlerde olduğu gibi, herkes tarafından kabul edilen veya kabul edilmesi gereken doğru, kesin bilgiler ve sonuçlar söz konusu değildir. Bir filozofun başka bir filozofun felsefî bir görüşünü paylaşması beklenemez, hatta arzu da edilmez (Arslan A. age).

Bir teorinin geçerli olması için, yeni olguların eleştirisine sunularak doğrulanmasına ve uygun bilimsel değişiklikler geçirmesine gerek duyulur. Bu yüzden hiçbir teoriye kesin gözüyle bakılmaz (Caner Taslaman). Teori olarak ileriye sürülen bilgiler test edilerek doğrulanması halinde o, teori olmaktan çıkar, kanun şeklini alır. Evrim teorisi birtakım ön kabullere ve inanca dayanmaktadır. Hunter'a göre evrim teorisinde esaslı, ama gizli bir dinsel etki vardır. Ona göre, hem Darvin ve hem de günümüzün modern evrimcileri metafizik önermelere başvurmaktadırlar (C.G. Hunter, Darvin'in Tanrısı). Evrim teorisi ön kabullere dayanır. Evrimin eldeki en iyi açıklama olduğu sıkça ileri sürülür. Böyle bir iddia ise, bilimsel olmayan bir hükümdür. Evrimin doğruluğunu başta kabul edip, onu destekleyecek deliller aramak, bilimsel olmayan maksatlı bir davranıştır.

Meşhur antropolog Servier de evrimciliğin laik bir din dogması haline geldiğine işaret eder: "Evrimcilik, Batı'nın laik din dogması haline gelmiştir" (J. Servier, Etnoloji). Bilim tarihçisi Neal, Darvinizm'in felsefi bir doktrin olduğuna dikkati çeker ve şunu söyler: "Darvin'in görüşü temelde deneysel bir çıkarımdan ziyade felsefî bir doktrin olduğu için, onun başarısı, delilden ziyade düşünceler savaşını kazanmaya bağlıdır." (N.C. Gillespie, Charles Darvin and the problem of Creation). Profesör Dawkins, evrim konusuna bilimsel bir açıdan değil,

ideolojik olarak yaklaşmakta ve "Kör Saatçi" adlı kitabında şöyle demektedir: "Okuru sadece Darvinci dünya görüşünün doğru olduğuna değil, aynı zamanda onun varlığımızın sırrını prensipte çözebilecek, bilinen tek teorem olduğuna da ikna etmek istiyorum. Darvincilik, hayatın kimi yanlarını prensipte açıklamaya yetkin, bilinen tek teoremdir." (R. Dawkins, The Blind Watchmaker).

Bu konuda Wells şöyle diyor: "Bir teoremin prensipte doğru olduğunu savunmak bilimsel değil, felsefî bir yaklaşımdır. Bilimsel bir hüküm, delili gerektirir. Hâlbuki Dawkins'in kendisinin de kabul ettiği gibi, Darvinizm'in doğruluğunu ispat için delile gerek yoktur. Felsefî görüşlere sahip olmanın yanlış bir yanı yoktur. Herkesin doğru veya yanlış felsefî bir görüşü vardır. Ancak eğitimde, felsefenin açıkça tanımlanması ve 'bilim' kisvesi altında sunulmaması gerekir." (J. Wells, Icons of Evolution, Science or Myth?). Wells, insanın geçmişinin bilimsel bilgiye değil, materyalist felsefeye dayandığını belirtir ve şöyle der: "Evrimin tasarlanmamış olduğunu ve bunun sonucu olarak insan varlığının bir tesadüf ürünü olarak ortaya çıktığını savunan doktrin, deneysel bilime değil, materyalist felsefeye dayanmaktadır." Paleontolog Kevin, bilimin, hipotezleri delille test etmeyi öngördüğüne dikkati çeker ve şöyle der: "Eğer bir görüşü test edemiyorsak, onun yanlış olması gerekmez, ancak o bilimsel değildir." (K. Padian, Methods and Standards of Evidence: Why the Bird-Dinosaur Controversy is Dead).

Evrim Teorisini 'Din'leştirmek

Kanadalı evrimci ve biyoloji felsefecisi Michael Ruse, evrimin bir "din" hâline getirilmesinden yakınmakta ve şöyle demektedir: "Eğer insanlar evrimi bir din yapmak istiyorlarsa, bu onların işidir. Fakat onlar, gerçek bilimin ötesine geçip ahlâkî ve sosyal düşüncelerin alanına girmekte ve teoremlerini 'her şeyi kuşatan bir dünya şeması' olarak görmekte ve böylece bilimden kayış sergilemektedirler." (M. Ruse, How Evolution became a religion). Phillip Johnson, Darvinizm'i sahte bilim olarak nitelemekte, Darvinizm'in Amerika'daki gücünü, bilimden değil, otoriter kültürden aldığını, bunu kaybettikleri an yıkılacağını ileri sürmekte ve şöyle demektedir: "Darvinistlerin otoriteleri kültürel güce dayanmaktadır. Taraftarları bu güç desteğini bir kez kaybettiklerinde, Darvinizm de Leninizm gibi birden ıskartaya çıkacaktır." (P.E. Johnson, Evrim Duruşması).

Nature dergisi başyazarı Henry Gee, fosillerin yetersizliğine dikkati çekerek şunu söyler: "Hiçbir fosil, nüfus kâğıdıyla gömülmez. Fosilleri ayıran zaman aralıkları öylesine uzundur ki, ata ve soy yoluyla onların mümkün olan bağlantıları hakkında hiçbir şey söyleyemeyiz. Yazılı kayıtlarla bir insan tarihini birkaç yüzyıl öncesine götürmek bile hayli zordur. Yaklaşık beş ile 10 milyon yıl öncesi arasındaki birkaç bin canlı nesli, insan evrimine ilişkin tüm deliller küçük bir kutuya sığabilmektedir. Dolayısıyla, ata ve soy çizgileri şeklindeki hâlihazırdaki insan evrimi şeması, sonra yapılmış, tamamen bir insan icadıdır ve insanın önyargılarına göre şekillendirilmiştir. Bir fosil dizisini alıp onun bir nesli temsil ettiğini savunmak, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, çocukları uyutmak için anlatılan masallarla aynı geçerliliğe sahip bir değerlendirmedir. Eğlendirici, hatta öğretici olabilir, ama bilimsel değildir." (H. Gee, In Search of Deep Time: Beyond the Fosil Record to a New History of life).

Arizona Devlet Üniversitesi antropoloğu Clark, 1997 yılında yazdığı eserinde, insanın geçmişini tespitte peşin bir kanaat ve hükümle hareket edildiğine dikkati çekerek şöyle der: "İnsanın evrimini açıklayan modeller sırt sırta binmiş iskambil kâğıtlarına benzemektedirler. Bir kâğıdı hareket ettirdiğinizde, tüm yapı çökme tehlikesiyle karşı karşıya gelir." (A.G.

Clark, Through a Glass Darkly: Conceptual Issues in Modern Human Origins Research). Hâlbuki âlemde her bireye ve her türe has ve müstakil bir vücut verilmiştir. Her bir canlı türünün genetik yapısı kendine hastır. Mesela, insanlar, insanlık cihetiyle birbirine benzemekle beraber, her bir insanı diğer fertlerden ayıran DNA özellikleri de söz konusudur. Bu benzerliğin ve yerine göre benzemezliğin olabilmesi için, geçmiş, hal ve gelecekteki bütün insanların genetik yapısını bilen ve yapan bir kudrete ihtiyaç vardır. Bütün akılları hayrette bırakan ve sanat harikası olan bu DNA'ların bir Kudret ve ilim mucizesi olduğu açıktır. Varlıklar âleminde değişim ve farklılaşmaların ve yeni teşekküllerin her an meydana geldiği görülmektedir. Dolayısıyla kâinattaki varlıkların daimi ve ezeli olmadığı, sonradan vücut bulduğu anlaşılmaktadır. Bu bakımdan ezel cihetine sonsuz olarak uzanıp giden hiçbir tür veya varlık yoktur. Maddenin de ezeli olmadığı, sonradan yaratıldığı anlaşılmaktadır. Bir varlığın teşekkülü için, onun yokluk âleminden varlık âlemine çıkabilmesi için mutlaka bir tercih ediciye ihtiyaç vardır. Akıl, ilim ve irade gerektiren bu harika yapıların, şuursuz, ihtiyarsız, cansız, basit tabii sebeplere verilmesi akıl ve mantık dışıdır.

Kant, Yargı Gücünün Eleştirisi adlı eserinde bir bilimin ancak matematiksel olduğu oranda gerçek bilim olduğunu ileri sürmektedir. Kant'a göre, evrim teorisinin içinde matematiksel argümanların çok az oluşu, onun bilimsel bir teori sayılmasını tartışmalı hale getirmektedir. (E. Mayr, The Growth of Biological Thought). Ünlü felsefeci Bernard Russell da evrimin gerek metot gerekse ilgilendiği problemler bakımından bilim olmadığını dile getirerek şunu söyler: "Evrimcilik, şu ya da bu biçim altında çağımızın ağır basan bir inanç şeklidir. Evrimcilik, gerek metoduyla gerekse ele aldığı problemlerle, gerçek bir bilim değildir." (B. Russell, Dünya Üzerine Bildiğimiz). Cornelius da evrim metodunun bilimsel olmadığını ifade eder ve şöyle der: "Evrime yönelik eleştirinin daha iyi bir bilimsel açıklama sunmasına gerek yoktur. Çünkü evrim daha başta bilimsel değildir. Evrim, bilim dışı öngörülere yaslanan düzenleyici bir fikirdir. Evrim, çeşitli bilim disiplinlerine başvurmaktadır ama, kendisi bilimsel değildir. Bu bakımdan daha iyi bir bilimsel açıklama sunması beklenmemelidir." (C.G. Hunter, Darvin'in Tanrısı).

Çağımızın seçkin bilim felsefecisi Karl Popper'a göre bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil, yanlışlanmaya elverişliliktir. Ona göre bir bilgi veya sonucun özelliği, yanlışlamaya müsait olmasıdır. Hâlbuki Darvinciliğin öyle bir teste elverdiği söylenemez. Darvinciliği doğrulayan bazı olgusal veriler gösterilebilir. Ama bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil yanlışlanmaya elverişliliktir. Başka bir ifadeyle, Darvinciler teorilerinin hangi muhtemel gözlem sonuçlarıyla yanlışlanabileceğini ortaya koymuş değillerdir. Dolayısıyla Darvincilik bilimsel bir teori olmaktan çok felsefî bir yapıya sahiptir. (K. Popper, Unended Quest).

Sonuç olarak, bu teori, bu haliyle kendi bilimsel platformundan çıkarılarak ateist düşünce ve pozitivist felsefeye âlet edilmektedir. İşin en garibi, pozitivist felsefeye dayanan bu ateist düşünce, bilimsel bilgi olarak takdim edilmekte, alternatif delil ileri sürmek ise, metafizik düşünceye sahip bağnazlık ve bilim dışılıkla itham edilmektedir. Kısaca ifade etmek gerekirse, bu teori bilim kıstaslarına uymamaktadır. Aslında bu sıradan bir teori de değildir. Bir dünya görüşü, hayat tarzı ve inanç şeklidir. Bilimsel bilgi değil, felsefî bir düşünce tarzıdır. Bir başka ifade ile biyolojinin felsefesidir. Felsefî düşüncenin ise, doğruluk ve yanlışlığından söz edilmez.

*Prof. Dr., Dumlupınar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü Emekli Öğretim Üyesi-**Kaynak**:Zaman

İDEOLOJİNİZ İTİNAYLA JELATİNLENİR: DARWİN

Özlem Albayrak -Yeni Şafak-14 Mart 2009 Cumartesi

"Darwin'e sansür" tartışması, değdiği her şeyi iki uca fırlatan haşmetli bir hortuma dönüştü. Gelinen nokta şu: Evrim teorisine "inanan"lar; akılcı, bilimsel ve ilerici insanlar; bilime inanmakla birlikte evrim teorisinin bilimsel olmadığını düşünenler ise dogmatik, gerici, kaba softa, ham yobaz, şeriat yanlısı, cahil ve dahi aptallar. Öyle bir mevzi ki bu; bilim insanı inanamaz; inanan bilim insanı olamaz denklemine varayazıyor.

Yalnız ve güzel ülkemin aynı zamanda insanı acı acı gülerek gezdiren zavallılarca kuşatılmış bir memleket de olduğunu anlıyorsunuz işte; bilim adıyla kendine meşruiyet temin eden 'ideolojik' karın ağrılarının sere serpe ortalığa döküldüğünü görünce. Görüyorsunuz, bir Darwin, rejim sevdasının/rejim düşmanlığının, ilericiliğin/gericiliğin, bilimselliğin/dogmanın tek turnusolu oldu da çıktı bile.

Bilmeyenler için konuya kısa özet: Darwin Yılı, TÜBİTAK'ın yayını Bilim ve Teknik'in Mart sayısı kapağı yapılıyor ama sonradan "Küresel İklim Değişikliği" konusuyla değiştiriliyor. "Darwin sansür edildi" iddiaları, ortalığı inletmeye başlayınca TÜBİTAK bir açıklama yapıyor. Şöyle: Bilim ve Teknik'in Mart kapak dosyası önce "küresel iklim değişikliği" olarak belirlenmiş ve 27 Şubat'a kadar da bu tema üzerine çalışılmıştır. Ancak kapak dosyası, olağan süreç ve işlemlerin dışına çıkılarak haftasonu acele ile değiştirilmiş. Darwin kapaklı yeni dergi, 02 Mart Pazartesi sabahı Prof. Dr. Cebeci'nin görüşüne sunulmuştur. Darwin Yılı temasının bir uzman yardımcısı tarafından kaleme alınmış ve bilimsel değerlendirmesi yapılmamış ilave sayfalar ile yayınlanmasının uygunluğu sorgulanınca, yayın yönetmeni Dr. Atakuman yaptığı yanlışlığın farkına vararak kendi inisiyatifiyle dergiyi tekrar 27 Şubat tarihi itibariyle hazırlanmış olan 'Küresel İklim Değişikliği" temasına çevirerek basıma göndermiştir." TÜBİTAK olayda sansürün değil, yetki aşımının sözkonusu olduğunu iddia ediyor yani. Doğrudur-yanlıştır, bilemem.

Bildiğim şu; Charles Darwin şüphesiz bilim dünyasına önemli katkılarda bulunmuş, bugün bırakın doğa bilimlerini, sosyal bilimler alanında bile hala kuramına atıfla çözümlemeler yapılabilen bir bilim adamı. "Evrim" fikrinin, pek çok bilimsel ilerlemenin kalkış noktası olduğu da doğru.

Ancak Darwin'in ilk yaşam formu, ilk insan, hayat, ölüm gibi önermelerinin laboratuar ortamında ölçülemeyen birer hipotez olarak kalmaları bir yana, 'doğal seleksiyon'la açıkladığı evrimin –amipten insana kuramı- ancak 26 sıfırlı bir tesadüf ihtimaliyle vuku bulabilecek olması, yani evrimin rastlantısal varyasyonlarla açıklanması, teolojiyi bırakın, bugün modern biyolojinin bile doyurucu bulmadığı bir tez.

Henry Bergson'un vaktiyle Yaratıcı Evrim kitabındaki itirazı da bunaydı zaten: "Nasıl olur da sonsuz denecek kadar çok birtakım küçük varyasyonlar, eğer bu varyasyonlar salt raslantı ise, evrimin birbirinden bağımsız iki kolu üzerinde aynı planı izlesin? Evet, nasıl olur da tek tek alındığında hiçbir işe yaramayan birtakım varyasyonlar iki kolda da doğal seleksiyonla aynı sıra veya düzende korunarak biriktirilmiş olsun?"

Hayır, niyetim evrim teorisini çalakalem çürütmek ya da "bilimsel" yanlışlığını kanıtlamak değil bilakis, Darwin'in teorisiyle değil ama, bilime getirdiği ve hala izi sürülen perspektif nedeniyle önemsenmesi, tartışılması gerektiğini düşünenlerdenim. Ama zaten halihazırdaki hassasiyetin sebebi Darwin'in kuramı ya da yöntemi filan da değil, yükselen itirazlar bilimselliğe dair herhangi bir kaygıdan da neşet etmiyor. Hepimiz pekala biliyoruz ki, bugün TÜBİTAK üzerinden yürütülen tartışmanın çıkış noktası siyasi ve ideolojik nüveler içeriyor. Aslında bu çığlıklar; TÜBİTAK'ın Bilim Kurulu üyelerinin Başbakanlık tarafından atanmasına duyulan tepkiden kaynaklanıyor.

Bu tepki anlaşılabilir gibi. Şöyle ki; Bu ülkede inanan insanların, Cumhuriyet'in başından bu yana ordudan, üst bürokrasiden olduğu kadar akademiden ve bilim çevrelerinden de itinayla uzak tutulduğu ve karar verici mekanizmalara gelmelerinin neredeyse konsensusla engellendiği, sır değil. Bunun sebebi de, devrimleri koruyan orduyla dinin, Cumhuriyet'in yönetim kademesindeki bürokrasiyle dinin ve rasyonel ilkelere dayanan bilimle dinin bir arada olamayacağına dair "inanış"tı.

Oysa Türkiye'de şeriat tehlikesi filan yokmuş, dünyanın her yerinde olduğu gibi hem bir yaratıcının varlığına inanıp, hem de bilimin nesnelliğinden asla taviz vermeyen insanlar yetişebiliyormuş. ABD ve Britanya'da ilköğretim müfredatına giren Yaratılış teorisini de, Darwin'i de iki farklı görüş olarak tartışmak mümkün olabilirmiş. Onu bırakın, demokrasilerde, fırsat eşitliği, liyakat, toplumsal adalet filan gibi kavramlar varmış, kimin umurunda? O yüzden dünyanın en iyi okullarını okumuş, en çok, en nesnel ve en nitelikli yayınlara imza atmış, ağzıyla "bilim" tutmuş olsa bile, inancı bilinen insanlar bu ülkede yönetici konumlara getirilmedi.

Farkındaysanız, Darwin üzerinden yöneltilen itiraz da TÜBİTAK üyelerinin bilimsel yeterliliklerine değil, kendilerini yakın hissettikleri ya da öyle zannedilen dünya görüşüne yöneltiliyor. Mesele de burada düğümleniyor; AK Parti'yi bilim yapılan bir kuruluşta bile kadrolaşmakla suçlayanların ellerindeki meşruiyet koşulu da bilim kıstasları değil, düpedüz inançsız olmak.

Dolayısıyla bugünkü savaş da, bilim adamını, bilimsel kıstaslarla değil din karşıtlığını dogmaya dönüştürüp onun üzerinden sınayan sistem kurucularla, "biraz da bize yer açın" diyenler arasında geçiyor. Ölçümleri 80 yıldır yanlış olanlar, başkasının terazisine itiraz ediyor. Ama bana sorarsanız, adalet ve liyakati birer kadın ismi zanneden primat güzellerinin, çığlığı basmadan önce o ellerindeki nalıncı keserini bırakması gerekiyor.

KENDİ SAFSATASINA DARWİN BİLE İNANMIYORDU!

Nuh Gönültaş-Bugün-14 Mart 2009 Cumartesi

Bu yıl Darwin'in doğumunun 200. yıldönümü.Demek ki **Darvin'in teorisi hâlâ ispatlanamadı** ki, hâlâ ona **"Darvin Teorisi"** diyoruz.

Darvin'in bir teori ortaya atmasında elbette bir sakınca yok, ama onun **"Ateist versiyonu"** bazı çevreler tarafından yaratılış aleyhine kullanılmaya devam ediyor. Darwin'in teorisi kullanılarak **"Allah yok her şey kendi kendine olup bitiyor, evrimleşiyor vs."** diyorlar.

Tanrıtanımazlar, 200 yıldır teori olarak duran, 200 yıldır bir türlü ispatlanamayan bir teoriyi kendi inançsızlıklarını ispat için kullanıyorlar.

Bunu da pozitif bilim adına yapıyorlar.

Bugün **Biyoloji** bilimi bu teori üzerine kuruludur.

Onları anlıyorum, eğer **Darvin teorisi reddedilse mesela biyoloji bilimi de çökecek.**

Bu yüzden ispatlanmamış bir teori ispatlanmış gibi kabul ediliyor. Sadece kabul edilmekle kalmayıp insanların ona adeta bir tür dini inançmış gibi iman etmeleri isteniyor.

Her bir varlık üzerindeki **"birlik mührü"**nü Darwinistler her şeyin birbirinden evrim yoluyla tekamül ettiğine yoruyorlar.

Biz, Allah'a inananlar gördüğümüz her bir varlıktaki benzerlikleri **"hepsi bir sanatkarın sanatının eseridir"** derken, onlar, ateist Darwinistler **"hepsi birbirinden türemiştir"** diyorlar.

İnsan dahil canlı cansız her varlığı kör bir tesadüfün eseri olarak görüyorlar. Ama tesadüfün nasıl olup da mükemmel sistemler kurduğunu izah edemiyorlar!

İşte bu noktada Darwin'in teorisine dört elle sarılıp, bütün pozitif bilimleri bu teori çerçevesinde dizayn etmeye, bunları okul kitaplarına sokup bir Allah'a inanan insanlar yerine kör tesadüflere inanan ateistler, tanrıtanımazlar yetiştirmeye çalışıyorlar.

Allah inancının karşısına Darwin Teorisi'nin çıkarılmasının tek amacı bu. Yoksa bilimsellik çabası vs. tamamen masal.

Gerçi bu tesadüfler teorisinin Allah inancının karşısında dayanacak ciddi hiçbir iddiası olamaz, yok da. **Fakat tamamen propaganda gücüyle ayakta tutuluyor.**

Bundan dolayı da bu teori zamanla bir **"Evrimci ideoloji"** ye dönüştü ve taraftarları ancak propaganda ile yeni taraftarlar kazanmaya çalışıyorlar.

Oysa bilimin propaganda ile işi olmaz.

Pozitif bilimlerde bir teorinin kabul edilebilmesi için önce ispatlanması gerekir. Bu anlamda Evrimci yaklaşımlar pozitif bilimlerden de aslında büyük darbeler almıştır.

Belki Darwin bile böyle bir teori ortaya atarken, bu işin bir ideolojiye dönüştürüleceğini, tanrıtanımazlar tarafından Allah'ın yokluğunu ispat için kullanılabileceğini düşünmüyordu.

Bu yüzden olacak yazdığı Türlerin Kökeni isimli kitapta şu itirafı yapıyor:

"Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız arageçiş formuna rastlamıyoruz. Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde. Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil. Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır."

Ben, insan varlığının meydana gelişinin Darwin'in teorisindeki gibi olduğu kabul edilse bile, evrimle ortaya çıkan ilk insan varlığının cinsiyetinin ne olduğunun, insanın ne zaman ve nasıl ve hangi saiklerle **"Erkek"** ve **"Kadın"** olarak ayrıldığının, dahası erkek ve kadının gerek biyolojik gerekse duygusal olarak birbirine ihtiyacının nasıl ne zaman hangi ortamlarda geliştiğinin, hatta erkek cinsel organının, dişi cinsel organı ile bıraksın duygusallığı, sadece ve sadece şekil olarak bile nasıl bir uyum içinde olduğunun açıklanabileceğini sanmıyorum. Hiçbir yerde de bu türlü bir açıklamaya rastlamadım. Bilen varsa açıklasın!

Şairin **"Küfre yaklaştıkça imanım artıyor"** dediği gibi, bu Darwincilik konusu açılıp ispatı mümkün olmayan safsatalar ortaya döküldükçe Allah'a imanım artıyor!

DARWİN VE EVRİM İNANCI

Yasin Aktay-Yeni Şafak-16 Mart 2009 Pazartesi

Darwin'in doğumunun 200. yılı dolayısıyla bu yıl içinde evrimi, yaratılışı, bilimi ve bilimselliği yeniden ve bolca tartışacağımız belliydi. Bu konudaki tartışmalar hiçbir zaman eksik olmadı zaten ve bunca yıldır tartışılan bu konuda taraflarını belirlemiş insanlardan hiç kimsenin diğerini ikna edebildiğini ne gördüm ne de duydum. Bu konuda önceden kim hangi tarafı benimsemişse, tartışma boyunca bütün yaptığı, bu konumunu daha fazla pekiştirmek için kıyasıya bir ispatlama çabasına girişmekten başkası olmuyor. O yüzden zaman zaman ortaya çıktığı ilan edilen veya gösterilen yeni deliller veya veriler bile bu konuda tarafların sayısal dengesini pek değiştirmiyor.

Türkiye özelinde tartışmalara TÜBİTAK'ın yayınladığı Bilim ve Teknik Dergisi'nin son sayısında Darwin'in kapaktan çıkarılmasının start vermiş olması ve arkasından gelen açıklamalar meselenin hiçbir zaman bilimsel alanla sınırlı olmadığını gösteren en iyi örnek olmuştur.

"Darwin'in TÜBİTAK dergisinin kapağından çıkarılması" haber başlığının kendisi "tahammülsüz, gerici, bağnaz, dinci zihniyet" mitolojisini doğal olarak hemen kendi alıcıları için tedavüle soktu. Bu meselenin karşılıklı mitolojileri yeniden üretmenin dışında başka türlü gündeme geldiği görülmemiştir zaten. TÜBİTAK yetkilisinin yaptığı açıklamalar meselenin hiç de böyle olmadığını, yani ortada bir sansürün olmadığını, aksine Darwin'in yetkisizce ve zamansızca kapağa konulmasıyla ilgili bir tashihin sözkonusu olduğunu, hatta daha donanımlı ve daha ayrıntılı bir Darwin sayısının zaten bu yılın gündeminde var olduğunu açıklamış olması, meselenin bu şekilde anlaşılmasını nasıl etkiler bilemiyorum. Sonuçta bu hadiseden isteyenler kendi görüntülerini elde etti bile. Ama yine de Bilim ve Teknik Dergisinin zaten esaslı bir "Darwin Sayısı" hazırlığı içinde olduğunu duymak iyi bir şey. Belki mitolojilerin biraz bozuma uğratılmasına iyi vesile olur.

Darwinizm'le veya evrimcilikle ilgili en önemli mitoloji onun inanca karşı bilimsel gerçekliği temsil eden bir yaklaşım olduğudur. Bu anlayış veri kabul edilince yaratılışa inanıp bilimden de geri durmayanlar evrim iddiasını bilimsel düzeyde karşılayıp laf yetiştirmeye koşuyorlar. Oysa evrimi yaratılış inancının karşısına koyan bir anlayış hiçbir zaman bilimsellikle ilgili olmamıştır. Yaratılış inancına alternatif bir meydana geliş açıklamasının da tek motivasyonu inançtır. Bugün sunulan biçimiyle evrimciliğin Darwin'in evrim teorisiyle hiçbir ilgisi de yok.

Birçok zeminde evrimci söylemler ateizmin itikadını güçlendirmeye çalışan vaaz modunda çalışıyor. Herhangi bir bilimsel teorinin insanın nasıl yaratılmış oluğunu bilimsel sınırlarının içinde kalarak, yani inancın alanına girmeden açıklama imkanı, epistemolojik olarak mevcut değil. O yüzden aslında "yaratılış teorisi" diye bir şey de olamaz. Yaratılışı bilimsel olarak açıklamaya çalışmak da inanç ile bilimin alanları arasındaki kategorik ayırımları bilmemekten ileri geliyor. Yine o yüzden yaratılışın karşısına konulan evrim bir teori değil, basitçe alternatif bir inançtan ibarettir.

Son TÜBİTAK tartışmaları dolayısıyla evrimi bilimselliğin ve mutlak hakikatin bir ölçütü gibi sunmaya çalışanların söyleminde de o kadar açık bir gerçektir ki, evrime atfedilen anlam katı-doğmatik bir inançtan başkası değildir. Ayrıca hiç kimse evrim teorisinin dayandığı veya öne sürdüğü delilleri bilerek, bunların delil olma gücünü karşılaştırmalı olarak kavrayarak "evrime inanmaya" karar vermez. Evrime inanma kararı da bütün bilimsel prosedürlerden önce verilmiştir, tıpkı insanın ve kainatın Tanrı tarafından yaratılmış olduğuna olan inanç gibi.

O yüzden evrim ve yaratılışla ilgili tartışma asla bilimsel düzeyde ele alınması gereken bir konu değildir. Bilimin sınırları ile ilgili temel bilim felsefesi dersleri aslında bu konunun nasıl ele alınması gerektiğine dair yeterince ufuk açıcı ve açıklayıcı bir çerçeve sunuyor. Ancak bu konuda kıyasıya tartışanların en temel dersleri bile dinleyecek halleri yok. İnanma isteği bile çoğu kez inanmanın kendisinin önüne geçer. Ulaşılan yeni verilerin tartışmanın seyrini ciddi bir biçimde değiştirmiyor olmasının en önemli sebebi de budur. Kimse bilimsel verilerin sonucuna bakarak inanmıyor ki bıu verilerdeki bir değişim insanların inancını değiştirsin.

Ayrıca yaratılış bağlamının dışında, bilimsel sınırları içinde kaldığı ölçüde, evrim ihtimali, İslam filozof veya bilim adamlarının da zaman zaman hiçbir komplekse kapılmadan değerlendirdikleri bir yaklaşım olmuştur.

Evrim teorisi bugün birileri için bir inanca dönüşmüşse de bu teorinin bilim tarihi içinde önemli bir yeri vardır. Hem bu yerin hem de bilimin inanca dönüşmesinin tipik bir örneği

olarak dikkatlere sunulmak üzere her zaman gündemde olmayı hak ediyordur. Bilim ve Teknik Dergisi'nin de bu kadarlık bir ilgiyi Darwin'den ve onun teorisinden esirgeyebilmesi için hiçbir neden göremiyorum.

NÜKTENİN BERBAT EDİLİŞİ

Ahmet Turan Alkan-Zaman-16 Mart 2009 Pazartesi

"Darwin ölmedi, kalbimizde yaşıyor" başlıklı yazım yine galiba bir miktar, "Ben ne kasdettim sen ne anladın garib efsânedir / Cenâb-ı vâhib ül idrâk müzdâd eylesin i'zânını" beytine mânâsına mâsadak oldu.

Bir nükteyi hikâye ettikten sonra, anlaşılmadığını farkedince mânâsını açıklamaya girişmek hazin bir vaziyettir; imdi öyle bir hüzn ile mükedder bulunsam da, Darwin'in 200. doğum yılı vesilesiyle kopardığımız şu minik ve ironik fırtınanın gerçek boyutlarını göstermesi bakımından bu ibretlik hadise hakkında nükteyi şerheden bir izahatta bulunmam gerekiyor.

Bilim Teknik dergisi 40 yılı aşkın zamandan beri yayın halindedir ve bu dergi, bu süre zarfında (kısa zamanda yaptığım taramadan elde ettiğim kadarıyla) 120 civarında (tam rakamı bilmiyorum) makaleyi Darwin ve Evrim konusuna ayırmak suretiyle hayli mânidar bir yayın çizgisi takib etmiştir. Sözünü ettiğimiz derginin genç kuşaklara hitab eden bir yayın olduğu âşikâr!

Tübitak'ın Darwin ve Evrim'le ilgili kitap yayınları da vardır; bunların çoğunu okudum, takib ettim. Çıkardığım mânâ şudur: Tübitak, devlet destekli bir bilim kuruluşudur, yaptığı yayınlar kamu hazinesi tarafından desteklenmektedir; dolayısıyla bu yayınları yöneten kişilerin ilmi tarafsızlık ve kamu hizmetlerinin niteliği gibi konularda hassas olmaları beklenir; buna mukabil Tübitak'ın yayınlarında Darwin ve Evrim konusunda bâriz bir tarafgirlik yaklaşımı vardı. Evrim teorisini ve Darwin'i tanıtıp, hakkında bilgilendirici yayın yapmakla, teoriye ve Darwin'e taraftarlık etmenin ayrı şeyler olması gerektiğini vurgulamaya gerek görmüyorum.

Şahsi kanaatim itibariyle ben, Evrim davasında taraf tutmanın Müslümanları ilgilendirmediğini düşünenlerdenim ve bu kanaatimi Aksiyon Dergisi'nin 689. sayısında "Sünnetullah'ta Din-Bilim Çatışması olmaz, çünkü..." başlıklı yazıyla kendimce izah etmiştim; Darwin'in varsayımları, Kilise'nin dogmalarıyla tezat halindedir ve bu tartışma aslen Hıristiyan ilahiyatını ilgilendiriyor; buna mukabil Müslümanlar için "nass" kıymetindeki hüküm, "Allah'ın her şeye kaadir olduğu" genel çerçevesinden başlar ve bu çerçeve, Hazreti Âdem'in şahsında temsil olunan "vahye muhatap olacak derecede mütekâmil insanın", daha önceleri bazı hal değişikliklerine uğramış olduğuna kadar uzanır. Kur'an'da insanın yaratılışını tasvir eden muhtelif âyetlerde bu "hâlden hâle geçiş" durumu izah edilmiştir. Dolayısıyla benim için Evrim teorisi, Allah'ın "Sünnetullah"ını anlama çabalarının bir parçasıdır ve bu çerçevede değerlendirilmelidir. Vatikan Kilisesi ile materyalist bilim adamları arasında cereyan eden bu 150 senelik kavgada taraf olmamız hiçbir şekilde gerekmez. Şu noktada tarafım elbette: Evrim teorisine, bilimin bizzat en somut hakikati imiş gibi gösterilerek, özellikle gençler üzerinde maddecilik propagandası yapılmasına –üstelik hazine fonlarıyla!- hoş nazarla bakmayız. Ateizm propagandası yapmak isteyen, kendi imkânlarıyla inandığını seslendirir, uğraşır, fikrini duyurur, kimseyi ilgilendirmez. Esasen yapılan da budur; Hilmi Yavuz'un dünkü yazısı, tam da bu gerçeği işaretlemekteydi.

Hayır, bizim Evrimciler veya Evangelizm'in tutunduğu Yaratılışçılar arasında taraf olmaya ihtiyacımız yok. İnançlarımızı bilim verileri ile doğrulama ihtiyacı içinde kıvranan bir makule değiliz ki bunlardan birine taraftar olalım? İnancın özü, "İşittik ve itaat ettik!" cümlesidir. İnanç odur ki, bilimin nesnesi olmaktan vâreste ve münezzehtir. Hattâ ve hattâ, araştırarak bilmek ve fikretmek fiillerine büyük değer veren Kur'an'a inananlar için Darwin bile,

gayretine ve bulgularına saygı gösterilmesi gereken bir bilim adamıdır. Fakat bu saygı, Darwin'den çok Darwinci kesilen ve Evrim teorisini Materyalizm'e yamamağa kalkışan süfelâyı istiâb etmez. Kendini Darwinci zannedenler (ki Darwin Materyalist filan olmayıp inançlı bir adam idi), meseleye bir kere de bu açıdan baksınlar ve aslında nerede durduklarını görsünler.

DARWİN ÖLMEDİ; KALBİMİZDE YAŞIYOR!

Ahmet Turan Alkan-Zaman-14 Mart 2009 Cumartesi

-Sayın Yazar, geçtiğimiz perşembe günü Charles Robert Darwin'in kadem nihâde-i âleminin 200'üncü mübârek sene-i devriyesi idi; köşenizde bu önemli hâdiseye dair bir atıf, bir işâret görmedik; yoksa siz de mi Darwin aleyhtarısınız?

-Hâşâ, sümme hâşâ! Ne demek olsun efendim? Darwin gibi, beşeriyyete yeni bir dinin biyolojik esaslarını hediye etmiş muazzez bir şahsiyete karşı olmak düşünülebilir mi? Kat'iyyen reddederim; ayrıca nâzikâne hatırlatmak isterim ki, müşârünileyh'in velâdet günü 12 Mart değil, 12 Şubat idi!

-Ya, öyle mi? Neyse... Peki Tübitak'ın yayınladığı Bilim ve Teknik mecmuasının Darwin'i sansürlemesine ne diyeceksiniz o zaman?..

-Pek elîm, pek müessif ve bednâm bir hâdisedir. Mevzubahs dergi ki, neredeyse kırk seneden beri Türk gençliğine Evrim ve Darwin konulu 120'ye yakın makale armağan etmiş, kutlu bir bilim menbâı olmakla şu kadar hizmeti geçmiş iken, tam ta 200. sene-i devriyesinde, Ortaçağ karanlıklarını yırtaraktan insanlığa yeni bir ufuk göstermiş bu müthiş adamı kapaktan çıkarmak kolumun bütün tüylerini diken diken etmiştir; nitekim bakınız...

-Evet, görüyorum, çok ilginç...

-Bu neye benziyor biliyor musunuz? Lâteşbih, hatimi tamamlamışsın; duasını eksik bırakmışsın, öyle bir şey...

-Pardon "hatim" derken... Nedir hatim?

-Ayol senin iPod'unda yok mu; dünyâdan bîhabersin genç gazeteci kardeşim. Neyse, hatim dedim de aklıma neler geldi bak: Yahu ey Tübitak ilgilileri, bakınız mübârekin doğum yıldönümünden bu yana bir koca ay geçti gitti. İnsan tam 12 Şubat tarihinde şööyle muhteşem bir mevlid okutturmaz mı Kocatepe Camii'nde yahu; hamdolsun bir dolu aydın, laik, çağdaş din adamımız, gazelhanımız, operacımız, şarkıcımız var. Mevlitsel bir oratoryo tasavvur ediniz Darwin'in rûh-ı pâkine adanmış... Konserden sonra camiin avlusuna kurulmuş koca kazanlarda kocaman kepçelerle irmik helvaları dağıtılıyor, öbür tarafta içine gülsuyu katılmış nar şerbetleri. Her tarafta bir bayram havası. Tam o esnada gökyüzünden geçmekte olan bir buluta laser cihazıyla Darwin'in portresi yansıtılmış. Uhrevî bir atmosfer!..

-Bir dakika, Darwin Müslüman değildi ki?

-Evet, hazretin sıkı bir Hıristiyan olduğuna dair bazı dedikodular var fakat bunlar önemsiz şeyler kardeşim; adam beşeriyete mal olmuş ulvî bir değer. Öyle küçük ayrıntılar üzerinde durmamak gerekir. Nerede hatıra paraları, pulları, afişler posterler, tişörtler, rozetler? Bu Tübitak resmen uyumuş. Hem sen söyle bakayım Darwin olmasa biz ne olurduk?

-Bilmem, hiç düşünmedim...

-Düşün düşün...

-Buldum; Darwin olmasa biz de olmazdık... Bildim mi?

-Eh, bilmene bir şey kalmadı, fena değil. Darwin olmasa biz ne olurduk, biliyor musun; mahvolurduk, biterdik, hâlâ uzun kollarımız ve kısa bacaklarımızla daldan dala atlayarak ağaç kabuğu kemiriyor olurduk ve sen de bana bu soruları soramazdın?

-Ne yani şimdi ben mi suçlu oluyorum?

-Sen, ben, hepimiz suçluyuz aziz kardeşim; bu nasıl bir kadirbilmezliktir, bu ne menem bir aymazlıktır tüylerim ürperiyor yaa! Mesela Devlet Bakanı Mehmet Aydın ne demiş bak şu kapak skandalı için? Diyor ki: "Bizim ne kavgamız olabilir; adam ölmüş gitmiş."

-Ee, ölmedi mi yani?

-Ölür mü kardeşim, Darwin ölür mü? Ölmedi, yaşıyor. Nerede yaşıyor? Sevenlerinin kalbinde, yüreğinde, gönlünde yaşıyor; ilerici, aydın bilim adamlarına ilham veren, modern bilimin yenileyicisi bir insan nasıl ölür; eksik olmasın Tübitak 40 yıldır onun bayrağını yere düşürmedi, öğretisini genç kuşaklara zerketti fakat tam da hatim duasının yapılacağı demde bir çuval inciri berbad etti. Sen tut küresel iklim değişikliğini kapak yap; mıy mıy mıy... Ne ısınması kardeşim, donuyoruz biz burada... Nereye gidiyorsun genç gazeteci kardeşim, daha bitmedi sözüm, aloo...

EVRİM TEORİSİ HİÇ BU KADAR ÖRSELENMEMİŞTİ!

Ahmet Turan Alkan-Zaman-03 Eylül 2012 Pazartesi

Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek, yargılandığı Balyoz Davası'ndaki savunmasını, "Bir komplo olup darbe ile beslenen, darbe olmasa bile yaratan, hatta ortalığı boş bulursa kendisi sivil darbe yapan bir siyasi partinin ve onun yöneticilerinin siyasi getiri sağlamak için düzenledikleri veya düzenlenmesine göz yumdukları bir kurgu" anafikri üzerine kurdu.

Müdafaa hakkı azizdir; hâlen yargı karşısında sanık sıfatıyla kendini savunan birisini, seçtiği müdafaanın tarzı ve muhtevası üzerinden eleştirmeyi doğru bulmam. Meselem bu değil...

Ergenekon ve Balyoz davalarında sanıkların, son zamanlarda anlamlı bir tarzda mahkeme heyetine, savcılara, davayla ilgili delil toplayanlara karşı saldırgan ve hakarete varan ağır bir dil kullanmaları, "Bir gün burada siz yargılanacaksınız" diye tehdit etmeleri dikkat çekiyor. Bu koroya CHP'li bazı vekillerin de katılmaları, mahkemeyi, "AKP üniforması giymek" ve "Mütâreke dönemindeki Nemrut Mustafa Divanı"na benzemekle itham etmeleri ayrıca ilgi çekicidir (Ergenekon lobisinin baş destekçilerden bir gazete, bu haberi verirken Nemrut Mustafa Mahkemesi'nin M. Kemal Paşa hakkında gıyabî idama hükmettiğini de eklemiş ki okuyanlar 'Vay alçaklar, sizi namussuzlar!' diye gürlesin!)

Olup bitene bakarak soğukkanlılıkla şu hükmü verebiliriz: Cumhuriyet tipi saltanat idaresinin örtülü aboneleri, devletten ve bürokrasiden eskisi gibi servis alamadıklarında, birkaç yıl önce arslanlar gibi savundukları kurumları ânında değersizleştirivermektedirler!

Özden Paşa'nın savunmasında beni cidden şaşırtan -hatta hoş görünüz- afallatan sözler TÜBİTAK hakkındaki değerlendirme şeklidir, şöyle diyor Özden Paşa: "Bu kurumun içine siyaset bulaşmıştır. Kendi dergilerinin kapağına evrim teorisi mizansenini koyamamışlardır. Evrim teorisine inanmıyorlarsa bilimsel bir kurum değildir, inanıyorlarsa konmaması için siyasi baskı vardır."

Şahsına atfedilen çok ciddi suç ithamına karşı kendini savunmak için bir sanığın telâş içinde subjektif değerlendirmelere iltifat etmesinin anlaşılabilir bir yanı var ama Sayın Örnek, mâsumiyet karinesini, davayla hiç ilgisi olmayan bir alana taşıyarak "geniş cephe" stratejisi uygulamaya çalışıyor ve demeye getiriyor ki, "Ey Evrim teorisine inanan bütün insanlar, benden yana destek çıkınız." Bu iddiasına delil olarak sunduğu obje ise kendi ifadesiyle bir "mizansen"dir. Mizansen'den kasdettiği, olsa olsa Evrim teorisi'nin gerçekliğini zihinlerde canlandırmak için bazı ressamlar tarafından "olsa olsa böyle olmuştur" mantığını canlandırmak için resmedilmiş "fictive", yani hayâlî resimlerdir. Örnek'in de bizzat ifade ettiği üzere "bilimsel bir kurum" olması gereken TÜBİTAK, bilim dünyasında geçerliği çok tartışmalı -çünkü nihâi tahlilde Evrim teorisi, ilmî güvenilirliği, kapsadığı büyük boşluklar sebebiyle tartışmalı bir teoridir - bu teoriyi, kurum görüşü gibi dayatmamakla en azından ilmî şüpheye uygun bir davranış sergilemiş durumdadır. Tutuklu generalin, mâsumiyetini, "İşte ben, böyle bir kurumun (yani Evrim mizansenini kurum dergisinin kapağına koymadığı için bilimdışılığı kesinleşmiş bir kurum demeye getiriyor!) verdiği rapor üzerine suçlanıyorum" faraziyesi üzerine kurabilmesi, yine tâbirimi mâzur görürseniz, afallatıcıdır.

Sayın Örnek'in, Evrim teorisi hakkındaki fikir ve "inanç"larının sadece kendisini kapsadığına inanmak isterdim. Özden Örnek'in Evrimci olmasına ve bunu savunmasına hiç bir itirazım yok; itirazdan ziyade endişem, Evrim teorisinin sair komuta ve TSK'nın mümtaz subay kadroları içinde, ilmî olmaktan ziyade âdeta "dinî" bir heyecanla benimsenip benimsenmediği hakkındadır. Komutanların, bilim tarihi ve özellikle Kozmoloji'nin tartışmalı konularında ihtisas geliştirmiş olmalarını bekleyemeyiz elbette, ama şu kadarını olsun bilmelilerdi: Evrim teorisi bugün herkesin saygı duyduğu bir ilmî mesele olmaktan çok bir "inanç" konusudur; teorinin pek çok safhası yıllardan beri "Çünkü öyle inanıyorum!" delili ile savunuluyor. Böyle bir inancın, vaktiyle kuvvet komutanlığı yapmış ve askerlik hâtıralarını günlük şeklinde tanzim ederek, askerî edebiyatımıza oldukça değerli bir katkıda bulunmuş birisi tarafından benimsenmesi kabul edilebilir, fakat mahkeme önünde TÜBİTAK'ın güvenilmezliğini isbat için öne sürülmesi, nasıl diyelim- gayritabiidir; hatta komik.

Şöyle bağlayabilirim, Evrim teorisi, bugüne kadar bu kadar zayıf bir nokta-i nazarla hiç savunulmamıştı; ne günlere kaldın ey Evrim teorisi!

BİR BANAL DARWİNCİLİK OLARAK REKABET DÜNYASI

Süleyman Seyfi Öğün –Zaman-10 Nisan 2010 Cumartesi

Popüler kültürün TV'deki son patlamalarından birisi "yeteneklerin teşhiri ve yarıştırılması" oldu. Türkiye de bundan nasibini aldı. Malum bir "format" üzerinden hemen uyarlaması yapıldı. Program müthiş derecede ilgi çekti ve izlenmede büyük bir pay kopardı.

İpini koparan bu programlara katılıyor. Amaç büyük ikramiyeyi almak ve de sonrasında şöhrete kavuşmak. Kapitalist dünyada kültür kolay kolay kendi masumiyetini sürdüremez. Nesneleştirilebileceğine dair bir koku salıyorsa, hemen kültürel endüstrilerin dikkatini çeker ve onların kodlarında yeniden şekillenerek pazarlanır.

Kapitalist toplum kültürü nesneleştirip meta'laştırırken örtük olarak bir tür Darwincilik yapar. Darwin'in biyolojik görüşlerini tartışabiliriz. Bu uzmanlık ister ve Darwin burada elbette ki tezlerinden dolayı sorumludur. Ama Darwin'in bizzat sorumlu tutulamayacağı etkileri vardır ki, o noktada fail bulmak hayli güç gözüküyor. Mesela Sosyal Darwincilik denilen bakış,

Darwin'i bağlamayan bir zihniyet yapılanmasını ifade ediyor. Bu, Darwin'in biyolojik tezlerinin yorumlanmasıyla ve beşerileştirilmesiyle ilişkili. Sözü edilen yorumun ırkçılıkla ya da seçkincilikle birlikte anılan çok tatsız bir politik açılımı da mevcut. Ama bize kalırsa, daha derinde olan ve ayrıca ele alınması gereken husus, Darwinciliğin kültürelleştirilmesinde kapitalizmin etkileriyle ilişkili olan etkileridir.

Kapitalizm kaçınılmaz olarak Sosyal Darwincidir. Bunu rekabet kavramı üzerinden anlayabiliriz. Tabii, Darwin'in adını geçirmeyince sorun olmuyor. Rekabet, kapitalist zihniyetin bir estetizasyonudur ve çağrışımları alabildiğine olumludur. Oysa rekabet ve rekabetin elemeleri alabildiğine Darwinci bir kavrayış içerir. Bu haliyle de Sosyal Darwinciliği yerleşik, hegemonik ve olağan bir durumdur. Rekabetin koşullarını adilleştirmek sorunu ortadan kaldırmıyor. Önemli olan, rekabetçiliğin modern zihniyetin çizem dünyasındaki tahripkâr etkileri.

Geleneksel dünyada rekabet bir ayıplamanın konusudur. Yoktur denilemez elbette; ama hakim kültür onu baskılar; açığa çıkmasını engeller. Kapitalist modernlik ise rekabet duygularını özgürleştirir, erdemlileştirir ve başarı-ödül merkezli sistematik bir olgunluğa ulaştırır. Modernliğin başat erdemlerinden birisi eşitlik ise bu rekabeti meşrulaştırmakla ilişkili bir zihni manevradır. Bütün bunlar özünde banal bir Darwinciliktir. Modern insanlar işbu banal Darwincilikle kuşatılmıştır. O kadar ki, durum aile hayatlarına bile sirayet etmiştir. Modern ebeveyn, çocuğunu acımasız ve rekabetçi bir dünya konusunda uyarır. Makbul ebeveyn, çocuklarına rekabette avantaj sağlayan şartları sağlamış olanıdır. Eğitim rekabettir. Bu rekabette herkes birbirine karşı hasımlaşır. Bu husumet taşkınlaşmaz tabii ki. Rekabetin adilliği ve olağanlığı telkin edilerek bastırılır. Masum yarışmalar, münazaralar, spor müsabakaları bu olağanlaştırmanın operasyonel karşılıklarıdır. İş hayatı aynı rekabeti sürdürür. İş arkadaşlarınız sizin rakiplerinizdir. Birileri sizin üstünüze çıkmadan siz erken davranmalı, herkesi aşmalısınızdır. Bunun için vasıflarınızı artırmaya matuf her türlü yatırımı yapmalısınızdır. Herkes iki yabancı dil mi öğrendi? Size üçüncüsünü öğrenmek düşer.

Oysa sorunlu olan bizzat rekabetin kendisi; ya da rekabet içinde olmanın insanlık durumlarında yarattığı tahribattır. Rekabet, kazanmak ile kaybetme arasındaki keskin farklılığı jilet kıvamına getirir. Rekabetin koşullarını istediğimiz kadar centilmenleştirelim ve eşitlikçi bir yapıya kavuşturalım; sonuç düpedüz eşitsizdir. Mesela liberaller bunun kabul edilebilir bir eşitsizlik olduğunu söylerler. Tercümesi şudur: Yani rekabetin koşullarını eşitlediğimiz zaman, aslında eşitsizliği kabul edilebilir kılmış oluyoruz. Kazananların nasıl ödüllendirildiğini biliyoruz. Ya kaybedenler? Kazananların azınlığı ve kaybedenlerin ezici çoğunluğu oluşturduğunda ortaya nasıl bir sonuç çıkmaktadır acaba? Sorunun derinliği ve tahribatın ağırlığı bu konuda duruma esastan vaziyet eden bir tartışmayı başlatmak için yeterli gerekçelerdir. Nihayet, bütün bir insan hayatını "işletmeleştiren" Yeni Kapitalizm'in; rekabeti, iktisadi akılcılık muvacehesinde her zaman olduğundan daha fazla kutsaması, körüklemesi tartışmanın elzemliliğini daha derinden hissettiriyor.

Rekabeti esastan tartışmak, soruna kaybedenlerin açısından bakmayı gerektiriyor. Bu genellikle yapmadığımız bir şeydir. Oscar yarışmasında adayların -genellikle " 4" ayrı kare olarak- birlikte ekrana geldiği bir an vardır. Bu manzara birkaç saniye sürer. Derken sunucu Oscar'ın kime gittiğini söyler ve o anda üç kare eksiliverir. Kazananın karesi büyür ve bütün haşmetiyle ekranı kaplayıverir. Burada merak edilmesi gereken diğer üçünün hali ya da halet-i ruhiyesidir. Akıllarından neler geçmiştir? Yüzlerindeki ifade nedir? Salonu nasıl terk etmişlerdir? Evlerine gidince ne yapmışlardır? Ama bunlar asla gösterilmez. Oscar kadar steril olmayan başka yarışmalarda ise, kaybedenlerin münhasıran gösterildiği oluyor. Görüntü tam bir yıkımdır. Cenaze marşı kıvamındaki müziklerle kaybedenler uğurlanır ve onlardan bir daha haber alınmaz.

Dünyada isteyerek ya da istemeyerek girdiği rekabetlerde örselenmemiş olan yoktur herhalde. Richard Sennett buna "karakter aşınması" diyor. Kazanma umudu, insanları daima bu ihtimalin sallandığı "bu defa olmadı, bir dahaki sefere" diye bakılan bir uzak noktaya sabit kılıyor. Hikâye dağarcığımız örnek ve hepsi birbirinden parlak başarı hikâyeleriyle yüklü. Banal Darwincilik işte, ne olacak?

Rekabetçi toplumu ya da medeniyeti esastan sorgulamak, etkinsizliğe, dinamikleri boğmaya ve tembelliğe davetiye çıkarmak olarak mahkûm ediliveriyor hemen. Oysa ne kazanmak ne de kaybetmek yeryüzü maceramızda siyah-beyaz gibi ayrışmıyor. Modern zihniyetler diyalektiğe kapalı. Oysa diyalektik bilgelik, kazanırken neler kaybettiğimizi, kaybederken neler kazandığımızı ya da kazanabileceğimizi sorgulatıyor bize. Seneler önce, aristokratik köklere sahip, maddi şartları alabildiğine güçlü, ailesinin üzerine titrediği ve kendisine büyük "yatırımlar" yapmış olduğu bir Alman arkadaşım olmuştu. Almanya'nın en mükemmel üniversitelerinden birisinde hukuk tahsil ediyordu. Dertliydi. Biraz yakınlaşınca bana açıldı. Etyemez olduğunu, "Rumi" okuduğunu, hayatının arta kalan kısmında her türlü rekabetten uzak olarak, kimseyle yarışmadan en basit ve yalın ölçülerde ve sadece inançları doğrultusunda yaşamak istediğini; ama en büyük sorununun ailesini ikna etmekte olduğunu söylüyordu. Derdi de buydu. İlk kez ondan işitmiştim "rekabetçi toplum" kavramını. Bu kavram arkadaşımın ağzından çıkarken bakışları keskinleşiyor; yüz hatları geriliyor ve bütün varlığı adeta ciğerinden gelen reddedişle sarsılıyordu. O zaman pek bir anlam verememiş; bu meselenin "ileri Batı Medeniyetinin" bir meselesi olduğunu düşünmüştüm. Bugün ise bu meselenin dokunmadığı hiçbir yerküre parçası ya da topluluğun kalmadığını çok berrak olarak görüyorum.

Dâhi matematikçi Grigori Perelman ile ilgili haberleri okurken aklımdan geçenlerdi bunlar.. En çapraşık matematik problemlerinden birisini çözmüştü. Çözümünün sağlaması çok özel matematik otoritelerince yapılmıştı ve seneler sürdüğü yazılıyor; etkilerinin ise tahmin edilenlerin ötesine gideceği ifade ediliyordu. Bu haberler abartılı mı; bilmiyorum. Ama kesin olan bir şey var; kendisi Matematik Nobel'i sayılan bir ödüle layık görülmüş ve 1.000.000 doları bulan bir parayı kazanmıştı. Perelman bununla zerre kadar ilgilenmedi. Ödülü, mesela Sartre'ın Nobel ödülünü reddederken yaptığı üzere politik-moral nedenlerden dolayı değil; sadece "anlamsız" bulduğu için reddetti. Belki reddetmedi bile. İlgilenmediğini, Petersburg'da, eşyasının sadece bir yatak, masa ve sandalyeden ibaret olan annesine ait basit apartman dairesinde yaşamaktan mutlu olduğunu, etrafının ilgisinin kendisini rahatsız ettiğini; çok daha önemlisi "herhangi bir şeye ihtiyacı olmadığını" söyledi. Bu derviş meşrep insan; Gogol, Tolstoy, Dostoyevski gibi romancıları vermiş "Derin Rusya"nın şerefini kurtardı. Soljenitsin'in muazzep ruhunu dinlendirdi. Banal Darwinciliğe esaslı bir şok verdi. Tabii ki, Moskova'da Grigori Perelman'ın bebeklerini turistik ayaküstü tezgâhlarda çoktan satışa çıkarmışlar. İdeolojik komplekslerinden arınmış kapitalizm, kendisine yönelik muhalefeti bile kendisine katıp nesneleştiriyor. Buna yapacak bir şey yok. Ama Perelman delilik ile veliliğin hassas diyalektiğinde, hâlâ, eşref-i mahlukat olarak insanlığımızın nerde durduğunu düşündürdü ya. Bu bile ne kadar çok şeydir.....

EVRİM İNANCININ HASSAS MÜMİNLERİ

Yasin Aktay-Yeni Şafak-23 Mart 2009 Pazartesi

Darwin'in bilimsel çalışmalarıyla temayüz etmiş haliyle evrim teorisi her ne ise, bugün gündeme geliş biçimiyle onu temsil etmekten çok uzak olduğunu söylemiştim. Bununla Darwin'in bilimsel çalışmalarını değerlendirmek ve yekten reddetmek gibi bir yaklaşımım olamazdı tabii ki.

Nasıl olabilir ki? Biyolojiden lise öğrenimim, akabinde de en fazla popüler bilim dergilerinden edindiğim bilgilerle, Darwin'in yoğun bilimsel incelemelerini ne

onaylayabilecek ne de mahkûm edebilecek bir birikimim var. O yüzden hayatım boyunca zaten Darwin'in tam olarak ne dediğini, benzeri şeyleri İslam filozoflarının da söylemiş olup olmadığını değerlendirecek ne vaktim oldu ne de bir teşebbüsüm. Ancak kendi alanımla çok ilgili olduğu için birkaç şeyi çok iyi biliyorum.

Bir, bu konuda kesin ifadelerle konuşanların durumunun benden daha iyi olmadığı.

İki, bugün evrimin popülerliğinin onun bilimsel değerinden değil, inançla ilgili bağlamından kaynaklandığı.

Üç, insanları rasyonel olmaya sevk eden kararlar çoğu kez rasyonel değildir, bilimsel olmaya yönelten kararlar da bilimsel değildir. Bu konuda sürecin sosyal psikolojik boyutları vardır ve kararlar çoğu kez irrasyonel-duygusal etkenlere bağlıdır.

Dört, bugün "evrime inanan" insanlar var, bir de "evrimi inkâr eden" insanlar var. Bu düzeyde tartışmanın hiç de bilimsel bir tartışma olmadığını rahatlıkla söyleyebilirim. Bu konudaki tartışmalarda havada uçuşan deliller, bulgular, argümanların hepsi bu konuda insanlar saflarını belirledikten sonra üretilip benimsenir.

Beş, esasen yaratılışla ilgili alanlarda bilimin söyleyebileceği hiç bir şey yoktur. Bilimsel sınırlar içinde bilinebilecekler zannedildiğinden çok daha azdır. Uzun bir tartışma, ama kısaca sınanamayan (hatta bir kabule göre "yanlışlanamayan") hiçbir bilgi bilimsel değildir. İnanca ait alanlar da sınanamadığı için bilimin giremediği alanlardır. Tıpkı evrim adına milyonlarca yıl önceki hadiseler hakkında söylenenler gibi. O zamana ait olguları kim sınayabiliyorsa buyursun sınasın. Bu zamana bilim adına gitmeye çalışan yaklaşım aslında yaratılışı reddetse bile yaratılış hakkında "evrim veya bilimsellik zarfı içinde" alternatif bir inanç imkânı sunmaktan başka bir şey yapmış olmuyor: Tanrısız bir inanç imkânı.

Altı, Tanrıya inanmama isteği de neresinden bakarsanız evrensel bir istektir. Tarih boyunca insanlar arasında tanrıya inanma isteği taşıyanlar yanında tanrıya inanmama isteği taşıyanlar da olmuştur. Evrimcilik modern ateizme tanrıya inanmamakla kalmayıp bu inanç pozisyonunun meşruiyetini bilimsellik payesine sahip bir söylemle destekleme imkânı sunmuştur, o kadar.

Bir kısmı geçen haftaki yazımda söylediklerimin tekrarı olan bu sözleri bana tekrar yazdıran, o yazım dolayısıyla aldığım şaşırtıcı yoğunluktaki mesajlar oldu. Şu ana kadar Kürt sorunu, Alevilik, laiklik, milliyetçilik gibi birçok hassas konuda yazdığımda karşılaştığım tepkilerden çok daha fazlasına bu yazım dolayısıyla karşılaşmam beni hem şaşırttı hem de doğrusu bu konuda söylediklerimi fena halde teyit etmiş oldu. Tam da bundan dolayı diyebilirim ki:

Yedi, bu konuda her türlü sözün fena halde bir duyarlılık alanına çarpıyor olması konunun bilimsel veya rasyonel değil, evrimi kabul edenler için bile duygusal veya dinsel bir alan olmasıdır. Bu alanın da pekâlâ dogmatizm veya tabu üretiminin bir alanı olduğunu duymak, belli ki bilhassa evrime bilimsel bir kesinlikle inananları çok kızdırıyor.

Bu konuda yazanların çoğunun biyoloji bilgisi lise seviyesini aşmadığı halde evrim kavramının o insanlar için ilginç bir sembolik anlama kavuşmuş olduğu anlaşılıyor. Tanrıyı devre dışı bırakan bir süreçle evrimin gerçekleşmiş olduğuna dair kesin bir inançları var. Darwin'in söylediklerinin bilimsel olduğundan kuşkuları yok. Zihinlerinde ancak bir dinsel anlam dünyasında karşılığı olabilecek şekilde "evrim-karşıtları", "bilim düşmanları", "bilimsel gerçekleri göremeyenler" şeklinde işleyen kategoriler var ve evrimin her türlü sorgulamasını da "inanmayanların kötü niyetli soruları" gibi algılıyorlar.

En son ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyeleri de TÜBİTAK'ın Darwin'i sansürüne karşı sert bir bildiri yayımlamış. Bildiride bu bağlamda ilk anda dikkat çeken şey, üslubuna hakim olan öfke. Hocalar öfkeyle kalkmış ve bu esnada sahip çıktıkları evrime atfettikleri

anlam ile karşıtlarına yakıştırdıkları "doğmatizm", "sansürcülük", "eğitim düşmanlığı" gibi nitelemelerle konuya yaklaşımlarında hiç de inanç ve siyaseten uzak olmadıklarını bir kez daha göstermişlerdir.

Bu arada Rasim Ozan Kütahyalı'nın CNN Türk'te anlamlı bir biçimde dikkat çektiği gibi bütün yayın politikasında halen zaten katı evrimci bir çizgi izleyen TÜBİTAK'ın bu olay vesilesiyle Darwin-evrim düşmanı bir konuma düşmüş olması gerçekten manidar.

Ama anlaşılmayacak bir durum yok. Bizde eylemciler polise yakalanacakları anda basarlar bir İstiklal Marşı, kendilerini kovalayan polisi durdururlar. Veya imara kapalı bir araziye yaparsınız bir Kur'an kursu veya cami, sıkıysa muhafazakâr veya muhafazakar olmayan herhangi bir iktidar o camiye veya etrafındaki imarsız yapılara dokunsun. Geçmişte bu tür cami istismarının örneklerini yaşamadık mı?

Acaba kendisi fena halde evrimci olan TÜBİTAK, kimin arazisine girip kimi kovalıyor da, önüne Darwin kutsalından bir barikat çıkarılıyor? Veya Darwin kutsalını öne sürüp kim hangi arazileri kapmaya çalışıyor?

'MUSTAFA' VE 'İNSAN' MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Hilmi Yavuz-Zaman-23 Kasım 2008 Pazar

İnsan doğası üzerine yapılan felsefi spekülasyonlar, onun bazen bir yönünü, bazen de bir başka yönünü vurgulayarak temellendirirler... **Darwin**, insan doğasını onun biyolojik varlığını öne çıkararak, Marx toplumsal varlığını öne çıkararak tanımlar.

Ama Darwin insanın, aynı zamanda toplumsal bir varlık olarak Topluma ihtiyaç duyduğunun ne kertede farkındaysa, Marx da insan biyolojisinin temel olgularının o kertede farkındadır. Ne Darwin insanın toplumsal bir varlık olduğunu ne de Marx insanın biyolojik bir varlık olduğunu görmezden gelmemiştir. Hele birini aşağılayıp ötekini yüceltme, asla söz konusu değildir. Birini öne çıkarma başka, ötekini yok sayma, başkadır çünkü...

İnsan, Aquino'lu Thomas gibi söylersem, bir unitas multiplex'dir;- bir çoğulluk içinde birlik! Veya Cusa'lı Nicholas gibi söylersem, bir 'coincidentia oppositorum';- yani, karşıtların birliği! İnsan hem bir akıl varlığıdır, hem bir içgüdü varlığı! Sokrates'ten Nietzsche'ye gelinceye kadar (Vico gibi bazı istisnalar dışında!) felsefe insanı bir akıl varlığı olarak tanımlamış; onu rasyonel kimliği üzerinden inşa etmiştir. Aklın, felsefe geleneği üzerindeki tahakkümünü, bir dekostrüksiyona, bir yapısökümüne uğratan Nietzsche'dir elbette...

Bunları niçin yazıyorum, sadede geleyim: 'Cumhuriyet' gazetesinde Ergin Yıldızoğlu, Hegel'in Tinin Fenomenolojisi'nden bir alıntıyı merkeze alarak, kahramanlar ve uşaklar farkı üzerinden bir okuma yaptı. Kahramanları, 'insan'a ilişkin tüm kimliklerinden soyutlayarak birer 'simge'ye indirgeyen bir okuma! İnsanın 'insan' olarak biyolojik ve psikolojik varlığını ('arzulayan makine') bütünüyle olumsuzlayan, hatta olumsuzlamakla kalmayıp bütün bunları 'sıradan, güncel ve bayağı' bularak aşağılayan bir okuma!

Bir kahramanı 'ete kemiğe bürünmüş' insan niteliklerinden kopararak, onu tek boyutlu bir simgeye, bir soyutlamaya dönüştürerek yüceltmenin düpedüz bir faşist okuma olduğunu söylemek gerekiyor. Ergin Yıldızoğlu'nun, Mustafa Kemal Atatürk'ü, insani olan her şeyinden soyutlayarak yüceltmesi, sömürgeci antropolojinin, Batılı beyaz insanı 'uygar'lık simgesiyle yüceltip, siyah Afrika'yı 'ilkel', hatta insan olmamakla aşağılaması arasında hiçbir fark yoktur: Kahramanı yüceltip, uşağı aşağılamak! Beyaz ırkı yüceltip siyahı aşağılamak! Akıl'ı yüceltip içgüdüyü aşağılamak! Faşist ideoloji, ister bir ırkı yüceltip ötekini aşağılasın; ister insanın bir yönünü yüceltip öteki yönünü aşağılasın, daima yüceltme ve aşağılama problematiği üreten

değer yargılarıyla inşa edilir. Fransızların 'culte de personalité' ('kişiliklere tapınma') diye kavramsallaştırdıkları durum: Yıldızoğlu, Mustafa Kemal Atatürk'e, dolaylı yoldan hakaret ettiğinin farkında görünmüyor. Mustafa Kemal Atatürk'ü, 'Führer' diye yüceltilen ve işte bizzat kendisinin (Ergin Yıldızoğlu'nun) öne sürdüğü gerekçelerle bir tapınma simgesi haline getirilen Adolf Hitler'le ya da 'Caudillo' diye yüceltilen Franko ile aynı düzeye koyuyor. Onu 'sıradan, güncel ve bayağı' diye nitelediği her türlü insani özelliklerden arındırarak, bir insanüstü varlık kertesine yüceltiyor. Hem de kimi? 'Benim fani vücudum bir gün toprak olacaktır' diyen, 'insan' Mustafa Kemal Atatürk'ü!..

Can Dündar'ın 'Mustafa' filmi, bugüne kadar, Hegel payandalı Ergin Yıldızoğlu zihniyetiyle, Mustafa Kemal Atatürk'ü 'insani' özelliklerinden arındırıp yücelterek inşa edilen faşist tahakkümü dekostrüksüyona, yapıbozumuna uğrattı. Atatürk'ü, hem kahraman kimliğiyle hem de insan kimliğiyle (evet, ikisiyle birden ve birini yüceltip ötekini aşağılamadan!) sevmeye yöneltti. Koparılan kıyamet, bu yönelimi görerek telaşa düşenlerin şamatasından başka bir şey değildir...

YETİŞİN,EY TAİFE-İ LAİCUS! EĞİTİM,'VARSAYIM' TEMELİNDEN KURTARILIYORMUŞ!

Selahaddin E. Çakırgil -29 Haziran 2017 Perşembe- haksozhaber

Eğitim'de '**Evrim teorisi'**nin temel alınması şeklindeki materyalist-laik yaklaşımın terkedilmesi yönündeki eğilim, '***taife-i laicus***'u epeyce celâllendirmişe benziyor.

Teori / ***'theory',*** latin dillerinden bir kelime.. ***Nazariye*** ya da daha yeni deyimle, ***varsayım*** demek.. **Nazariye** veya *teori'*den, *varsayım*dan söz edilen yerde kesinlik yoktur, ihtimaller söz konusu olabilir ancak.. İnsanların inanç, düşünce çerçeve ve kapasitelerine, müşahede ve idrak güçlerine veya bakış açılarına göre, tek bir konuda yığınla farklı anlayışları olabilir; durulan, bakılan yere göre farklı görüşler veya kanaatler serdedilebilir.

'Ateist' olduğunu söyleyen ve *militer-kemalist* kafalı bir ünlü profesör de, kısaca, ***'yaratıklar zaman içinde gelişip bünyevî değişikliklere uğradığı gibi, insan nesli de maymunların şekil değiştirmesiyle ortaya çıkmıştır.'*** şeklinde özetlenebilecek olan ve 175 yıl öncelerde ing. Araştırmacısı ***Charles Darwin*** tarafından ileri sürülen **'Evrim teorisi'**nin reddedilmesini, '***korkunç bir cehalet ve bilimdışılık****'* olarak niteliyor.

Halbuki, o teori, adı üstünde bir **nazariye**dir, bir **varsayım**dır. Bir varsayımı, bilimin kesin ve değişmez bir temeli gibi saymanın ve sanmanın, '**bilimsel düşünce'**yle hiçbir ilgisi yoktur. Çünkü, tecrübî ilimler bir **şekk**'ten, bir şüpheden hareket eder, denemelere girişir ve elde edilen yeni tecrübî bulgu da ancak *yanlışlanana kadar* **'bilimsel doğru'** olarak kabul edilir.

Sözgelimi, 1905'lere kadar, ***'atom, maddenin parçalanamıyan en küçük parçası'*** sayılıyordu, fizikte.. O tarihlerde ise, yapılan araştırmalar sonunda, '***maddenin aslında, enerjinin yoğunlaşmış şekli olduğu ve atom'un, maddenin parçalanamıyan değil, parçalanabilir en küçük parçası sayılması gerektiği ve onun parçalanması halinde muazzam bir enerjinin serbest kalacağı*'na** dair yeni bir görüş ağırlık kazandı. Ama bu görüş de nihayet bir **teori** idi, **varsayım** idi. Ve **'atom gerçeği'** ancak, **2. Dünya Savaşı**'nın son demlerinde, Ağustos-1945 başında, Japonya'nın **Hiroşima** ve **Nagazaki** şehirlerine atılan **ilk atom bombaları**nın atılması ve korkunç bir enerji gücünün ortaya çıkması ve bir anda 300 bine yakın insanın kavrulması ve bu şehirlerin küllüğe dönüşmesiyle anlaşıldı.

Yani, artık **atom**'un, **maddenin parçalanamaz en küçük parçası** değil, '**parçalanabilen en küçük parçası olduğu'** şeklindeki nazariye, fizik ilminin bir gerçeği haline gelmişti.

İmdiii. Darwin'in '**Evrim Teorisi'** elbette basit bir iddia değil, bir takım benzerliklerden hareket ediyor, ama bir varsayımdan ibaret.. Hele de, ***'insanın maymundan insan şekline dönüşmüş olabileceği'*** varsayımının tecrübe edilmiş bir gerçekliği yoktur.

Ve **insan**'a, hayatı, kainatı kavramasının temellerini, asırlardır, -*değişen ve gelişen teorilere göre değil-;* değişmeyen, insanı sistemli bir şekilde düşündüren inançla, kalbî kabullerle öğreten, hele de özü itibariyle **'ilahî vahye dayalı dinler'**, bu varsayımların temel kabul edilemeyeceğini bildirerek, varsayımların gerçek gibi dayatılmasına karşı çıkıyorlar. Materyalist-laik anlayışlar ise, '**vahy-i ilahi'** inancına karşı çıkmak için bu gibi varsayımları gerçekmiş gibi dayatıyorlar. Kaldı ki, Müslümanlar ise, ilmî araştırmalara karşı çıkmayıp, varsayımların inancı bertaraf etmek için kullanılmasına karşı çıkıyorlar.

Prof. Aziz Sancar, ünlü bir kimya bilgini. Uluslararası üne sahib. İki hafta önce Bakû Üni'de bir konferans verdi. Konferans sonunda sorular geldi. Orada da,komünist dönemden kalma ve İslam deyince dehşete düşen bir zihniyet tahakkümünü her alanda **sürdürüyor** ya.. Çocuklar elbette etkileniyor bu gibi iddialardan.. Bir soru da **'evrim teorisi'** konusunda gelince Prof. Sancar, ***'Ben Müslümanım, Müslüman olduğumu her yerde söylüyorum. Müslümanlığımla övünüyorum. Türkiye'deki 'evrim' tartışmaları beni çok üzdü. Ben Allah'a inanıyorum. İsteyen de evrime inanır.'***dedi.

Ünlü fizikçi **Stepfen Hawking** ise, önceleri **tanrı inancı**nı reddediyordu; şimdilerde ise, ***'Benim söylediklerim,*** *'tanrının yokluğu'* **şeklinde anlaşılmamalıdır'** demekte...

Ol hikâyet, kısaca budur.

MODERN ÇAĞDA DOĞAL SELEKSİYON

Yıldıray Oğur-Taraf-09 Mart 2010 Salı

Deprem bu kadar ileri, modern bir dünyada ilkel çağlara ait bir şey gibi ortada duruyor. Dinozorları yok eden göktaşı çarpması, buzul çağı ya da büyük tufanlarda olduğu gibi deprem, bu çağda parası olup daha güvenli bölgelerde daha sağlam mekânlarda yaşayanların ayakta kalabildiği, güçsüzlerin ve fakirlerin kaybettiği, sadece çağın koşullarına uyumlu bir Darwin doğal seleksiyonunun evresi olarak yaşanmamalı. Dinozorları göktaşından korumak ya da Nuh tufanına karşı meşhur geminin yanında daha gelişmiş önlemler almak belki o zamanlar mümkün değildi ama şimdi yapabileceğimiz çok fazla şey var. Bu yüzden insanlığın şimdiye kadarki bütün birikimi seferber edilmeli. Gerekli alan, inşaat malzemesi, işgücü varken zor ayakta duran bu evlerde oturanları depreme dayanıklı konutlara taşımanın finansman olarak imkânsız olduğunu bize anlatmaya çalışanlara şaşkınlıkla bakın. Her türlü imkân var fakat birilerine Lidyalılar tarafından bulunan, temsili bir değeri olan kâğıtlar veremediğimiz için bazı insanlar betonların altında kalacak. Metaların fetişizmi bu olsa gerek. (Radikal İki , 17/02/ 2002)

Ulusal basında çıkan ilk yazımı bir deprem sonrasında yazmıştım. 2002 yılında Afyon'da herhalde o depremde yakınlarını kaybedenler hariç herkesin unuttuğu bir deprem yaşanmıştı. Galiba 45 kişi ölmüştü. "Uzaklardaki" o depremle ilgili bana bunları yazdıran depremin ardından söylenenler, yazılanlar çizilenlerdi.

Dönemin Kızılay Başkanı, depremzedelere yardımda geç kalmalarını "Ama pazar günü oldu" diyerek açıklamıştı. Hafta içi ve mesai saatleri içinde gelmemişti deprem.

Tabii asıl kışkırtıcı olan, 45 kişinin daha cenazesi kaldırılmadan İstanbul basınında (Mütareke Basını bile diyebilirim o kadar bencilcedir bu yorumlar) başlayan "Bu deprem İstanbul'da beklenen depremi tetikler mi" tartışmalarıydı.

Bir de bunun üstüne hükümetten gelen "Binaları rehabilite etmek için bütçemiz yeterli değil" bahaneleri, bankaların depreme karşı bina güçlendirme projelerine kredi vermemesi gibi daha yapısal ve daha çıldırtıcı şeyler eklenince yukarıdaki satırları yazıp, gazeteye göndermiştim.

Geçen yıllar kendime referans verecek kadar bozmadı beni, merak etmeyin. Derdim şunu söylemek: Aradan sekiz yıl geçti, üç boyutlu filmler Oscar'a aday oldu, gazetede çıkan ilk yazısı aile içi küçük çaplı kutlamalara neden olan o hevesli çocuk, 'bugün ne yazsam' dertleri olan bir köşe sahibi oldu, ama hâlâ 6 şiddetinde depremde insanlar ölmeye devam ediyor. Gazeteler bu 'uzak depremleri' hâlâ "İstanbul depremini tetikler mi" diye görüyor. Ve en kötüsü de hâlâ enkaz başlarında turuncu paltolu profesyonellerin sayısı yün yelekli yardımsever komşulardan daha az.

Yani o gün Afyon için söylenmiş her söz bugün Elazığ için de geçerliliğini koruyor. Deprem bu ülkede hâlâ doğal bir seleksiyon işlevi görüyor. Belki demokrasimiz yazıyı icat etmek üzere ama deprem konusunda ateşi bile henüz bulamadık. Ve bir göktaşı da hızla bize doğru yaklaşıyor...

İngilizce bilen Demokratlara açık çağrı!

Burası İsviçre'nin dağ köylerinde yaşayan bir emlak komisyoncusunun Kelime-i Şahadet getirip Müslüman olmasının bile haber değeri taşıdığı, bu hidayet hikâyesinin ilahiyatçıların imanının kuvvetlenmesine vesile olabildiği bir ülkedir.

Burası "Ergenekon yalanı Amerikan Planı" diyen en inanmış Ergenekon karşıtlarının bile "Ergenekon yoktur" diyen Batılı gazetecilerin raporlarından medet umduğu bir ülkedir.

Burası Star Haber 'i izleyerek, Posta okuyarak gündemi takip eden birinin bile bilebileceği temel bilgilerden yoksun olarak yapılmış, sokaktan bir adam çevirsen duyabileceğin bir analizin sırf "Wall Street Journal'da çıktı" diye manşet yapılabildiği ülkedir.

Çünkü bu ülkede egemenliğin ve meşruiyetin esas kaynağı hâlâ halk değildir. Egemenlik ve meşruiyet hâlâ Bizans oyunları ve bitmez bir bilek güreşiyle kazanılmaktadır. Bu kavgada en "içişlerimize karıştırmayıcılar" için bile Batı'nın desteğini almak kritiktir.

O yüzden de bu ülkede darbe yapmış ya da denemiş herkes Washington'a gidip bir nabız yoklamıştır. Hatta en ABD karşıtı Ergenekoncuların bile Cheney ile temaslar yaptığını biliyoruz artık iddianamelerden.

Maalesef bugüne kadar bu konularda eski egemenler ve onların lobileri daha iyi anlattılar kendilerini Batı'ya. Mesela insanüstü yazı performansı yüzünden adının bir daktilo markasına verilmesi gereken Soner Çağaptay'ın "laiklik tehlikede, AKP İslamcı, ordu çok kötü değil" temalı yazılarının Batı medyasında çıkmadığı neredeyse bir tek Playboy dergisi kaldı.

Koskoca Wall Street Journal 'da çıkan son yazısında Taraf 'tan "Fethullahçı eğilimli" gazete diye bahseden Çağaptay'dan Türkiye'yi öğrenen Amerikalıların yakında Washington'da bir

Cumhuriyet Mitingi tertiplemesi yakındır. Onun yetişemediği yere eğer bir yerde senaryo icabı bomba patlatmıyorsa Zeyno Baran koşuyor, bayrak hiç yere düşürülmüyor.

Bu azim karşısında Türkiyeli demokratlara düşen yılgınlık değil direniştir. Yabancı dili kuvvetli demokratlar haydi klavye başına. Newsweek 'in, Herald Tribune 'un kalbiniz kadar temiz sayfaları sizi bekliyor. Go for it!

TİYATRO

Hakan Albayrak-Yeni Şafak-19 Mayıs 2009 Salı

Şapka giyiyor olsaydım yüzsüzlüğün bu kadarına kesinlikle şapka çıkarırdım: Toplumun belli kesimlerini cumhuriyetin ilk yıllarından beri -hatta cumhuriyet öncesinden başlayarak- "mürteci", "yobaz", "softa" diye hedef gösteren, hatta kendi azınlık çevreleri hariç bütün halka cahil-cühela muamelesi yaparak her alanda elitist ayrımcı diktatörlükler kuran bir 'ekol'ün temsilcileri, "onlar-bizler diye kutuplaştırılmaya" isyan ediyor!

"Zeytinyağı gibi üste çıkmak" tam olarak bu olsa gerek.

"Bilimin ışığının karatılmak istenmesine" seyirci kalmayacaklarını, "çağdaş eğitime vurulan darbelere razı olmaya"caklarını da haykırıyorlar, iyi mi?

Sanki memleketin okulları bugüne kadar daima bilim destanları yazmış ve çağdaş dünyayı Türkiye'ye hayran edip başımızı göğe erdirmiş gibi!

Bolvadinli bir hacı amcanın "ilerici"lere verdiği tarihî cevabı hatırlayalım:

"Fezaya çıktınız da ayağınıza mı yapıştık?"

Fezaya-mezaya bakmıyor bunlar…

Dönüp dönüp **Charles Darwin**'e bakıyorlar ancak.

Bunların "bilim"den, "çağdaşlık"tan anladığı bir tek şey var, o da dini referanslarla çatır çatır 'hesaplaşmak'!

İmam-Hatip Liselerinin, "cemaat okulları"nın, zorunlu din dersinin zararlarını(!) ileri sürerek "çağdaş eğitime vurulan darbeler"den dem vurup duruyorlar; ama o 'meseleleri' halletseler bile rahat etmeyecekler, zira şeksiz-şüphesiz bir materyalizmin ve tarihten tamamen kopuk 'nevzuhur' bir Türklüğün aşılandığı Köy Enstitüleri'nden aşağısı kurtarmaz bunları!

"Yargının siyasallaştırılması"na da karşı çıkıyorlarmış…

Ne yazık ki prensip, ilke, etik gereği değil, sadece konjonktür gereği karşı çıkıyorlar "yargının siyasallaştırılması"na; sadece "Ergenekon Davası" yüzünden…

Böyle bir prensip meseleleri olsaydı, Anayasa Mahkemesi'nin "367" kararını eleştirmezler miydi?

Bırakın Anayasa Mahkemesi'ni; bugüne kadar kaç tanesi çıkıp da siyasetin -hem de kanlı siyasetin- dibinin bulunduğu Yassıada Mahkemeleri aleyhinde bir tek laf etmiş?

İçlerinde açıkça askeri darbe çağrısı yapan bile var, ama utanmadan "demokrasi" diyorlar…

Ne demokrasisi?

27 Nisan demokrasisi mi?

Ordu siyasete müdahale ederken neredeydiler?

Utanmadan "düşünce özgürlüğü" diyorlar…

"Atatürk'ün putlaştırılması"na karşı çıkan Atilla Yayla "Atatürk'e hakaret"ten yargılanıp mahkum olurken neredeydiler?

Bugüne kadar aşağıladıkları ne varsa bayrak yapmış yürüyorlar…

Tiyatro yapıyorlar…

Rol kesiyorlar…

Ama hiç inandırıcı olamıyorlar.

Millet oyunlarını beğenmeyip alkışını esirgeyince de, ne yapsınlar, kendi kendilerini alkışlıyorlar.

ERTUĞRUL ÖZKÖK VE ENSEST-TOTEM VE TABU

Yener Dönmez-Yeni Akit-01 Ocak 2011 Cumartesi

Doğrusu bu kadarını beklemezdim, yıllarca basınımızın amiral gemisinde kaptanlık yapan tecrübeli sosyologdan...

Ama bunu da yaptı eski genel yayın yönetmeni.

Akşam gazetesine verdiği mülakatta, "Ahmet Kaya ile ilgili eleştirilere, 'Bugün olsa o manşetleri atmazdım' dediniz..." şeklindeki değerlendirmeye şu karşılığı veriyor:

"Bu şekilde atmazdım. Oradaki arıza, bizim haberi veriş biçimimizde yargılı tutumdu. O bana ders oldu. Sabah da 'Kin kustu' diye vermişti, kimse onu konuşmuyor. Öyle hedef tahtasına koydular ki, koruma polisi aldım tekrar. Onlara, C. Levi-Strauss'un 'Totem ve Tabu'sunu tavsiye ederim. Sembollerle, günah keçileri yaratarak kendi günahlarını nasıl bastırdıklarını anlamaları için."

Vay be, müthiş!

Bir bakayım dedim...

Şu C.Levi-Strauss'un Totem ve Tabu'suna...

Bakıyorum, bakıyorum, her seferinde karşıma Freud çıkıyor.

Söz konusu kitap daha çok "ensest ilişki tabusunu" kırıyor güya...

Özetle; ilkel toplumlarda sosyal ilişkileri ve bilhassa cinsellikle ilgili yasaklarda totemlerin etkisini açıklamaya çalışan sözümona o kitap, toplulukta grupları biyolojik aile bağlarının değil bağlı olunan totemin belirlediğini ve evlenme vb. merasimlerin aynı totem gruplarında yapılamadığını açıklıyor.

Kitabın temel mesajı şu: İlkellerin totemi kural koyucu olarak kabul etmesinden dolayı oluşan ensest yasağı, bugünkü modern topluma da aynı şekilde yansıyor.

Totem ve Tabu'da Sigmund Freud, tarihimizin "Darwin'in ilkel sürüsü" dediği şeyle başladığını tahayyül ediyor.

Kıskanç, haşin bir baba bütün kadınları kendine saklıyor, büyüyen oğullarını sürüden kovuyormuş. Bunun üzerine otoritesine isyan edilmiş. Oğlanlar toplanıp babalarını öldürmüş, sonra da yemişler. Onu hem gerçek manada hem de metaforik olarak tüketmişler. Gücünü ve kimliğini kendilerine almışlar. O hüküm sürerken ondan nefret ediyorlarmış ama ölümünden sonra hissettikleri sevgiyi de nihayet görebilmişler. Böylece pişmanlık doğmuş, bunu aşırı övgüler takip etmiş ve sonunda "Tanrı" kavramı doğmuş.

“Temelde” diye bağlar Freud ve “Tanrı yüceltilmiş bir babadan başka bir şey değildir” der.

Ensesti özendiren, ahlak unsurunun yok sayıldığı, tanrı düşüncesinin oluşumunun böylesine aşağılandığı kitap, Özkök’ün bilinçaltında yatan totem ve tabuyu göstermesi bakımından önemli.

Eski yönetmen bunları neden tavsiye eder anlamış değilim.

Kime ne kazandırır ki o Totem ve Tabu?

Ya da kendisine ne kazandırdı acaba bunca zaman?

Gerçi önüne gelene “Haysiyetsiz, müptezel, şerefsiz, alçak, bidon kafa, kuş beyinli, ahmak, soytarı, göbeğini kaşıyan adam” diyen arkadaşları bir yana, kendisi de bir ara “şerefsiz” diye yazılar yazıp, içinde bolca “Azgın azınlık, Keşanlı Galileo, liberal çete ve biat medyası” geçen son derece seviyeli sözler ediyor, okuyucularını aydınlatıyordu.

Tıpkı başyazarları Oktay Ekşi gibi...

Şimdi daha net anlayabiliyoruz düştükleri durumu..

Koca amiral gemisi yıllarca kimlere emanet edilmiş...

Gerçi bu bir gaf mı yoksa kasıt mı bilinmez ama her halükarda kötü...

Bir defa Totem ve Tabu kitabı C. Levi-Strauss’a ait değil.

Freud’un...

Ne yalan söyleyeyim “ünlü sosyoloğun” 2010’u böyle kapatmasını istemezdim.

Gönlüm razı gelmedi onun bu gafına ya da kastına...

Bilemiyorum gaf mı yoksa bilinçaltına Totem ve Tabu mu yerleşti?..

İlk gördüğümde kendisine soracağım...

C. Levi-Strauss, Freud, Totem ve Tabu...

Bakalım bunlarla ilgili ne diyecek?

Aydınlatsın bizi yönetmen...

Aydınlatsın da daha ne tür tabuları olduğunu öğrenelim...

İNSAN: ALLAH'IN MURADI

Ali Bulaç-Zaman-19 Eylül 2009 Cumartesi

Çarşamba günü, İlahi vahiyler, evren, insan ve hayatın anlamıyla ilgili bize bir hikâye verir. Buna itibar etmeyenler kendileri bir hikâye yazmalı, demiştik.

Endülüslü işraki filozof İbn Tufayl, "Hayy bin Yakzan" adlı eserinde, vahiy almadan uzun yıllar tek başına yaşadığı bir adada, varlığı ve canlı hayatı gözleyerek bir anlam haritası çıkarmış, kendi hikâyesini yazmıştır. Anlamdan ve amaçtan yoksun bir hayat nihilizmdir. Nihilizm de insanın kendi olmaklığını inkar etmek olduğundan, dönüp dolaşıp bu namütenahi varlıkta biricik olan insanın ne olduğuna bakmak durumunda kalıyoruz.

"İnsan nedir?" diye sorusuna bir Hıristiyan ilahiyatçı "Tanrı'nın planı" der. **Darwin**'in kuramını mantıksız bulan bir deiste göre "insan, üstün zeka sahibi bir varlığın tasarımı"dır. Bir Müslüman'a göre, insan Allah'ın muradıdır. "Plan, tasarım ve murad" arasındaki semantik fark, burada ele alınamayacak kadar geniş bir konudur. İlim, kudret ve irade bir araya

geldiğinde "yaratılış (halk)" vuku bulur. İşte insan bunun sonucunda, ama yaratılışın çok sonraki bir aşamasında varlık alanına çıkmış, yaratılmıştır. "İnsanın anılmaya değer olmadığı uzun bir zaman" geçmiştir (76/İnsan, 1.)

Allah var idi ve başka hiçbir şey yoktu, ilahi emirle âlem var oldu. Yaratılışın başlangıç noktası "Kün (Ol)!" emridir. Bu emir Nefesürrahman olup, bütün varlık ilk andan bugüne kadar bu emrin, yani yaratılışın her dem yenilenmesiyle varoluşunu sürdürmektedir. Biz buna Big Bang (büyük patlama) diyebiliriz. Ancak tahminen bundan 13,7 milyar yıl önce vuku bulan patlama sadece "nasıl"lıkla ilgili bir açıklamadır, anlam ve amaçla ilgili bir şey söylemiyor.

Varlık, ilahi isimlerin varoluşa geçmesi, isimlerin bir tür ete kemiğe bürünmesidir. İsimler elbette Zat'la ilgilidir, ama Zat'ın aynısı da değildir. Dolayısıyla varlık panteist bakış açısından Zat'la aynileştirilemez, ancak varlıktaki her mertebe, her varoluş bir veya birden fazla ismin varoluşa geçmesinden ibarettir. Mesela diyelim ki suyun, ontolojik kökeni Allah'ın Hayy ismidir, yağmurun Rahmet, gülün Cemal, kasırganınki Celal'dir vs. Her varlık bir veya birkaç ismin tecellisidir, tecelliye ma'kestir. İnsanın, diğer bütün varlıklardan farkı, en son yaratılmış olması -gezegenimizin yaşının ortalama 4,5 milyar yıl olduğu söyleniyor-, varlık ağacının meyvesi olarak ortaya çıkması ve kendisine "bütün isimlerinin hepsinin öğretilmesi"dir (2/Bakara, 31). İnsan kendi modelinde Ahsen-i takvim'dir; Eşref-i mahlukat olmaya adaydır. Eğer insana "bütün isimler" öğretildiyse bunun anlamı; insan varlığın, ilahi isim ve sıfatların bilgisine sahip olabiliyor, ayrıca kendisi de isim koyabilip herhangi bir varlığı temellük edebiliyor. Diğer varlıklar, bir veya birkaç ismin tecellisine ayna olabiliyorlar, ama varlıkla ilgili insan kadar şümullü bir bilgiye, ilahi marifete ve varlığı temellük etme yeteneğine sahip olamıyorlar. Her bir fiziki obje ve mertebe bir veya birkaç ismin tecellisine ayna olabiliyorsa, insan bütün isimlerin tecellisine ayna olabilir. Rububiyet ve uluhiyete kalkışmadığı sürece -ki bu iki sıfatta iştirak yoktur ve maalesef insan bu noktada şaşırmaktadır (dalalet)- bütün isimlere ayna olabilir.

Allah, kendi isimlerinin "insan" denen aynada veya suda yansımalarını murad etti. Aynaya veya suya yansıyan nesne ile ayna veya su aynı şeyler değildir. Ayna veya su makamındaki insan kendisinde yansıyan isimleri kendinden bilir de Mutlak Varlık'la kendini aynileştirmeye kalkıştığında rablığa ve ilahlığa kalkışmış olur ki "şirk" budur. Allah, isimleri üzerinden insanda yaratılışın ihtişamını, kerem ve cömertliğini, merhamet ve şefkatini, bilgi ve cemalini yansıtmak istedi. Bunun için iman, salih amel ve takva ile aynanın parlaması, suyun olabildiğince berraklaşması gerekir. Paslı bir ayna, bulanık bir su bir şey yansıtamaz. Bu açıdan insan Allah'ın muradıdır.

'BİR EV BİR ARABA'NIN KÖKENİ

Kürşat Bumin-Yeni Şafak-21 Haziran 2009 Pazar

Darwin'in "Türlerin Kökeni"ni hatırlattı biraz ama olsun, zararı yok!.. Dünkü yazıda, OYAK'ın üyelerini "bir ev bir araba"lık ikramiye ile emekli ettiğine ilişkin haberlere göz atmış ve bu mutlu emekliliğin herkese nasip olmasını dilemiştik. OYAK genel müdürü iddialıydı."Modeli ihraç edebiliriz, polise öğretmene uyarlayabiliriz" diyordu.

Niçin duruyorduk o zaman? Elimizde mükemmel bir "model" ve son derece yetenekli bir genel müdür varken, söz konusu "ihraç" niçin erteleniyordu? Memur ve işçi emeklileri de OYAK üyeleri gibi "bir ev bir araba" ile uğurlansa fena mı olurdu?

İyi olurdu tabii ki. Ancak bir şartla: OYAK'ın sahip olduğu ayrıcalıklardan oluşturulacak diğer sandıkları da yararlandırarak.

Hangi ayrıcalıklar mı?

Bu uzun hikaye bugüne kadar az tartışılmadı. 1/03/1961'de yürürlüğe giren bir kanunla oluşturulan OYAK'ın aslında, bugüne kadar yeterince eleştirildiğini söyleyebiliriz. Benim bildiğim, konuya ilişkin ilk ciddi değerlendirme İdris Küçükömer'e aitti. Ancak sonradan öğrendik ki, Hürriyet yazarı Ege Cansen, daha erken bir tarihte, yani 1962'de (yani konu henüz çok tazeyken) Cumhuriyet gazetesine yayımlanması için (ama yayımlanmayan) gönderdiği bir yazısına "OYAK kapatılmalıdır" başlığını atmış. Cansen'in dört yıl kadar önce yayımladığı –ve başında bu hatırlatmayı yaptığı- yazısında OYAK'ın niçin kapatılması gerektiğine ilişkin en önemli itirazı şöyleydi: "…bu sandığın kuruluş kararnamesinde, OYAK'ın 'sahip-girişimci' (malik-müteşebbis) sıfatıyla ticari faaliyette bulunmasına izin veriliyordu. Halbuki kural olarak, 'sandık'ların, üyelerden ve onları istihdam eden işverenden topladıkları primlerle bir 'yatırım fonu' kurmaları ve bu fonu 'portföy' teorisine uygun olarak nemalandırmaları gerekir. Bu kurama göre sandıklar, hiçbir şirketin sermayesine belli bir yüzdeden (mesela %10) daha fazla iştirak edemez. Dolayısıyla girişimci ve yönetici olamazlar…"

"Kuram" böyle diyor ama OYAK bunun dışında tabii ki. Çünkü OYAK, herkesin bildiği gibi, aklınıza gelebilecek hemen her iş kolunda faaliyet gösteren bir "sandık". 1961'den 2001'e kadar bilanço bile açıklamayan, başta "kurumlar vergisi" olmak üzere birçok vergiden muaf olan bir şirket var karşımızda. "Özelleştirmeler"e girip çıkan, hatta Tüpraş örneğinde olduğu gibi Koç Grubu ile yarışan, Erdemir'de "milli hislere" oynayan bir holding var.

İsterseniz, konunun yabancısı okurlarımız için OYAK Kanunu'nun 35. maddesini aktarmadan geçmeyelim:

"Kurumun muafiyetleri aşağıdadır: a) Kurum, Kurumlar Vergisi'ne tâbi değildir, b)Kuruma yapılacak bağışlar, kurumun ne nam altında olursa olsun, üyelerine ve kanuni mirasçılarına yapacağı yardımlar Veraset ve İntikal Vergisi'yle Gelir Vergisi'nden, c) Kurum, yapacağı her türlü muameleler dolayısıyla Damga Resmi'nde, d) Daimi ve geçici üyelerden yapılacak aidat tevkifatı Gelir Vergisi'nden, e) Kurumun her türlü giderleri Gider Vergisi'nden muaftır."

Görüyorsunuz; ortada, 1961 imalatı, son derece "özel" bir kuruluş var.

Milli Savunma Bakanı ya da Genelkurmay Başkanı'nın riyaset ettiği, "sivil"liği tartışma götürür ve "serbest pazar" ekonomisinin kurallarını tanımayan bir "grup"tan söz ediyoruz. "Kamu şirketi" değil; "özel şirket" de değil. Tuhaf, "alaturka" bir yapı bu.

Nitekim, OYAK'ın bu son derece "özel" konumu, Tüpraş özelleştirilmesi sırasında patlak veren OYAK-Koç polemiği çerçevesinde, Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Bülend Özaydınlı tarafından son derece veciz şekilde şöyle değerlendirilmişti:

"Tamamen farklı muhasebe standartlarına dayanarak, farklı kanuni statüde olan ve farklı bir biçimde vergilendirilen kurumların karşılaştırılmasının yapılabilmesi için önce tüm verilerin şeffaflıkla ortaya konularak aynı baza getirilmesi gerekir."

Yönetim Kurulu Başkanı haklıydı tabii ki. Bin çeşit "muafiyet"le donatılmış bir yapının ülkenin herhangi bir "sivil" holdingi ile karşılaştırılması (Özaydınlı'nın benzetmesiyle) "elmayla armudun" karşılaştırılması demek değil miydi? Nerede kalmıştı kapitalizmin -hiç değilse- "rekabet" ilkesi. Birisi hep kazanacak ama vergi ödemeyecek, diğeri kazanınca vergisini de ödeyecek.

Hayal edin: Ülkede ekonomik faaliyet gösteren bütün gruplar, bütün şirketler OYAK'ın sahip olduğu muafiyetlere sahip olsun. Sonucun ne olacağını tahmin etmek çok kolay değil mi?

OYAK meselesinin AB sürecinde önümüze çok ciddi olarak getirileceği muhakkak. Siz bakmayın bazı "ekonomi yazarları"nın AB'den –şimdilik- arada bir OYAK konusunda gelen eleştireler karşısında "Avrupa Birliği'nin OYAK takıntısı depreşti" türünden efelenmelerine. AB'nin söz konusu muafiyetlerle donanmış bir büyük grubun dosyasını söz konusu etmemesi mümkün mü?

Bu öyle önemli bir dosya ki, ülkenin sosyalistlerine bile "kapitalizmin ilkelerini" savundurabilir.

VATAN NEDİR TAM OLARAK

Roni Margulies-Taraf-27 Ekim 2010 Çarşamba

Şimdilik korkmaya gerek yok. Ama haberiniz olsun, dünyanın coğrafyası sürekli değişiyor.

Hep değişiyordu ve değişmeye devam ediyor.

Harita, atlas ve vatan imalatçılarının henüz kaygılanmasına gerek yok. Bugün yaşayan hiç kimsenin, ne kadar uzun ömürlü olursa olsun, telaşlanmasına mahal yok. "Sabah evden çıktığımda, akşam evimin nerede olduğunu bilemeyecek miyim?" diye endişelenmek gereksiz.

Çok yavaş değişiyor çünkü dünyanın kabuğu. Ama değişiyor.

İnanmıyorsanız, önünüze bir dünya haritası açıp bakın. Afrika'nın batı kıyısıyla Latin Amerika'nın doğu kıyısını aklınızda bitiştirin. Tık diye oturur.

Aynı şeyi Avrupa'nın batı kıyısıyla Kuzey Amerika'nın doğu kıyısına uygulayın. Yine şıp diye otururlar.

Bu garipliği ilk farkeden Hollandalı harita meraklısı Abraham Ortelius (1527-98) olmuş, ama adamcağızı kimse ciddiye almamış.

Çok sonra, bir başka gariplik farkedilmiş. Afrika'da yaşayan hayvan türleriyle Latin Amerika'da yaşayanların akrabalığı keşfedilmeye başlanmış. **Bu kadar yakın olan türler nasıl olur da bu kadar uzak yerlerde yaşıyor olabilir?** Bir taraftakilerin ataları bilmem kaç yüz milyon yıl önce okyanusu mu geçmiş? Nasıl geçebilir?

("Tanrı istediği hayvanı istediği yere koyar. Ne var ki bunda?" diye düşünen okurlarım yazının bundan sonrasını anlamlı bulmayacaktır. Haber verir, özür dilerim.)

Derken, bir gariplik daha izlemiş bunu. Charles Darwin ile aynı zamanda evrim teorisini geliştirmiş olmakla ünlü olan ve ömrünün önemli bir kısmını Malaya Takımadaları'nda geçiren Alfred Russel Wallace ilginç bir şey farketmiş. Mindanao Adası'nın güneyinden geçip Borneo ve Sulawesi adalarının arasından kıvrılan ve Lombok Boğazı'ndan devam eden bir çizgi çekip takımadaları ikiye bölerseniz, bu "Wallace çizgisi"nin kuzeyinde başka, güneyinde başka tür canlılar yaşıyor. **Bu kadar uzak olan türler nasıl olur da bu kadar yakın yerlerde yaşıyor olabilir?**

Atlantik Okyanusu'nun doğu ve batı kıyılarının ikiye yırtılmış bir sayfa gibi uyumlu olmasının ve canlı türlerinin garip dağılımının nedenlerini artık biliyoruz.

Bir zamanlar dünya tek bir kıtadan oluşuyordu.

Adını koyacak kimse yokmuş o zaman, ama şimdi adı bile var: Pangaea.

Kimse yokmuş, çünkü Pangaea yaklaşık 500 milyon yıl önce oluşmuş ve yaklaşık 200-250 milyon yıl önce, dünyanın kabuğunu oluşturan tektonik levhaların hareketi sonucunda parçalanıp dağılmaya başlamış. Ta bugünkü halini alana kadar.

Kimse yokmuş diyorum ama, yaklaşık 230 milyon yıl önce ortaya çıkan dinozorlar çok şaşırmış olsa gerek! Önceleri dünyanın bir ucundan diğerine yürümek mümkünken, birkaç on milyon yıl sonra aile ziyaretleri yapılamaz hale gelmiş, araya okyanuslar filan girmiş!

Tektonik levhalar ve bunların hareketleri bilinmezken, yukarıdaki soruların cevabı olarak, zaman zaman "batık kıta" çözümü ileri sürülmüş.

Bunlardan biri, bir zamanlar Hint Okyanusu'nun olduğu yerde bulunduğu ve sonra battığı iddia edilen Lemuria Kıtası.

İddianın tarihi 1856, sahibi ise ciddî İngiliz bilim adamı Philip Sclater. Yanlış, ama anlaşılabilir bir yanlış. Lemur adlı hayvanın dağılımını incelemiş, Madagaskar'da ve Hindistan'da yaşadıklarını saptamış, arada eskiden kara olması gerektiği sonucuna varmış.

Oysa, şimdi biliyoruz ki, Pangaea parçalanırken Hindistan Afrika'dan kopmuş, kuzeydoğuya doğru yol almış, Asya'nın güneyine çarpmış (çarpınca da darbenin etkisiyle Himalayalar oluşmuş). Yani Madagaskar'la Hindistan bir zamanlar bitişikmiş. Batan kıta filan yok.

İşin eğlenceli tarafı, Hindistan'ın güneyinde yaşayan Tamil halkının önemlice bir kısmı, anavatanlarının bu batık Lemuria Kıtası olduğuna, bu kıtanın insanlığın beşiği olduğuna, ilk uygarlığı kendilerinin yarattığına ve tüm dillerin Tamil dilinden kaynaklandığına inanıyor. Bir tür "Tamil Tarih Tezi" ve "Güneş Dil Teorisi" yani.

Uygarlığı Türkler mi yaratmıştır, Tamiller mi, kestirmek zor doğrusu.

Ama şu kadarını biliyoruz: Kıtalar hâlâ hareket ediyor. Yakın zamanda değil, ama ilerde yine tek bir süper kıta oluşacak.

Ve işin kötüsü, Afrika kuzeye doğru ilerliyor. Akdeniz küçülüyor, bir gün kapanacak.

Afrika Güney Avrupa'ya çarptığı gün, Türkiye Himalayalar gibi yüce dağlara dönüşecek. Ne Haymana Ovası kalacak, ne Misak-ı Millî sınırları!

KİMLER GİDECEK, KİMLER GELECEK?

Hüseyin Gülerce-Zaman-21 Ağustos 2009 Cuma

Üç gelişme, Türkiye'nin zeminlerini sarsıyor. Fikrî, siyasî ve sosyal tabakalarda, yerinden oynamaz zannedilen taşlar oynuyor.

Bu üç gelişme; AB üyelik süreci, Ergenekon davası ve Kürt açılımıdır.

Girdiğimiz yolun, geri dönüşü yoktur. Bu yolda ezberler bozulacaktır ki, bozulmaya başlamıştır. Bu yolda, yeni Türkiye'yi okuyamayanlar dökülecek, bir dönem kahraman yapılanlar, cilalanıp parlatılanlar, öne çıkartılanlar, titrek bir mum ışığına dönecek, kendi önlerini bile aydınlatamayacaklardır. Makyajları dökülünce, onları kimse tanıyamayacaktır. Sanatta, siyasette ve medyada; tasfiye değil, sessizce kenara çekilme, gürültüsüz, patırtısız sahneyi terk etme dönemi başlayacaktır. Yeni Türkiye, onları bir daha aramayacak, anmayacak, çağı doğru okuyan, ufukları geniş, adam gibi adamlarla yola devam edecektir.

İster cin şişeden çıktı, isterse statükonun vazosu çatladı deyiniz, yarınlar, dünden ve bugünden çok farklı olacaktır. Neden farklı olacaktır? Halka güvenmeyenler gidecek, milli iradeye güvenenler gelecektir. Sadece eleştiren, sadece felâket tellallığı yapan, sadece Türkiye'yi dışarıya jurnallemeyi marifet sayanlar gidecek, alternatif üretenler, çözüm teklif edenler, Büyük Türkiye'ye sevdalananlar gelecektir. Çaresizler, travma yaşayanlar, kendileriyle bile barışık olmayanlar, her şeyi yamuk gösteren gözlükler takanlar yollarda kalır, yerlerde sürünürken, umut dağıtanlar, bahar şarkıları söyleyenler, cümle alem ile barışık olanlar, başkaları için yaşamayı erdem ilan edenler dağları, bayırları aşacaktır.

Halka tepeden bakanlar, "bidon kafalılar, göbeğini kaşıyan adamlar" diye hakaret edenler, "biz asılız" diyenler, milletin has evlatlarını görünce, "Siz de nereden çıktınız?" diye beti benzi atanlar susacaklar, utanma duygusunu kaybetmeyenleri varsa sokağa çıkmaya bile cesaret edemeyeceklerdir. Derin iken sığ görünenler, halkın içinde insanlardan bir insan olanlar, "herkes buğday, ben saman" diyenler, dolu başaklar gibi boyun bükenler, insanı hatırlatan, Allah'ı hatırlatan pak simalar, edep abideleri yolları aydınlatacaktır.

Kendilerini devlet zanneden, dinin nasıl yaşanacağına, ezanın nasıl okunacağına bile kendisinin karar verme yetkisi bulunduğuna inanan, Hz. Âdem'i değil, Darwin'i sevmeyi dayatan, kendilerini çok önemseyen, despot, cahil fakat her şeyi bildiğini sanan, her şeyin kendilerinden sorulmasını isteyen zihniyet sahipleri kaybedecektir. "Devlet insan için vardır" diyen herkes inanmak ya da inanmamakta serbesttir, inananlar, inançlarını özgürce yaşayabilmelidir diyen, devlet, inancı-inançsızlığı ne olursa olsun herkese eşit mesafeli olmalıdır fikrini savunan zihniyet kazanacaktır.

"Burası Türkiye, burada yaşayan herkes Türk olmak zorundadır. Türkiye, Türklerindir. Herkes haddini bilmelidir. Zaten Kürt diye bir şey de yoktur. Dağ Türkleri karda yürürken kart kurt diye ses çıktığı için o Türklere Kürt denmiştir" diye zırvalayanlar, eriyip gidecektir. Bu zırvaları İttihat Terakki'den beri, mazlum milletimize kan kusturmak için bahane eden, devletin içinde hukuk dışı yapılar kurup astığı astık, kestiği kestik olan, 17 bin faili meçhul cinayeti, sanki hiçbir şey olmamış gibi örtbas etmek isteyen adamların, zihniyetin devri bitecektir. O devrin yerine, "hepimiz insanız, kimsenin kimseye üstünlüğü yoktur. Hepimiz Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit yurttaşlarıyız. Türkiye hepimizin. Farklılıklarımız düşmanlık sebebi değil, zenginlik kaynağımızdır" diyenlerin devri başlayacaktır.

Kendilerinin layüsel olduğunu düşünenler, kendilerinden hesap sorulamayacağını zannedenler yanıldıklarını göreceklerdir. Kimse milliyetçiliği, Kemalizm'i; statükoyu savunmanın, ayrıcalıklı muamele görmenin vasıtası yapamayacaktır. Kimse sivil görünüp, üniformalıdan daha militer havalar estiremeyecektir.

Problemliler gidecek, problemleri çözecekler gelecektir...

KÜRESELLEŞME TÜNELİNİN SONUNDAKİ IŞIK

26 Kasım 2017-Prof. Dr. Yavuz Odabaşı-Düşünenlerin Düşüncesi-milliyet

90'lı yıllarda sınırları aşındırmış, kaldırılmış varlıklı bir dünya vaat eden küreselleşme için yapılan eleştirilerin başında, tarafsız olmaması ve öncelikli olarak "**gelişmiş, zengin ülkeler için işleyen eşitsiz bir süreç**" olması geliyor. Küreselleşmenin yarattığı sorunların en temelinde ülkeler, bölgeler, sınıflar arasında ortaya çıkan adaletsiz, eşitsiz büyük zenginlik farkları yatmakta. Bunun sonucunda, çevresel, bölgeselve toplumsal olmak üzere birçok sorunla boğuşan ülkeler ortaya çıkmaya başladı. Bu ülkeler ise "**öğrenilmiş acizlik**" içinde olup, bundan kurtulma isteğini, öfke, hınç, şiddet, terör yoluna başvurarak sert ve

radikal biçimde ortaya koyuyor. Ek olarak, birçok ülkedeki kötü koşullardan dolayı da evrensel düzeyde bir göç sorunu yaşanıyor dünyamızda.
Farklı olmanın "**ötekine**" yani yabancıya düşmanca tutumu ve ırkçılığı getirdiği, Batı evrenselciliğinin günümüzdeki bunalımını gösteren **"ötekinin bana benzemesi**" varsayımını öncelediği popülist, duygusal söylemler,her alanda ve küresel düzlemde yaygınlaşıyor.

Tek taraflı bir akış

Bugün gelinen noktada ise şimdiki durum: neo-liberalizmin bitmesi, neo-milliyetçiliğin gelişmesi, küreselleşme karşıtlığının, sınırların betonlarla/tel örgülerle korumaya alması şeklinde bir yükselen korumacılık ve içe kapanmanın gerçekleşmesi olarak beliriyor.

Emperyalist hegemonik güç ve iktidarı modern, tek tipleştirici bir kültürel yakınsamada var etmeye çalışan bir küreselleşme türünün dönemi,dijitalleşme yaygınlaştıkça bitmeye mecbur kalacak gibi. Bu mecburiyet yeni bir tür küreselleşmeye zemin hazırlıyor sanki. Yaşanan her olumlu ve olumsuz gelişmenin bir sonucu ya da suçu olarak küreselleşmeyi ne şeytanlaştırmaya ne de melekleştirmeye gerek yok.
1960'larda üçüncü dünya ülkeleri ya da öteki dünya olarak bilinen ülkelerin günümüzde ayağa kalkarakyeni bir döneme girdiğini ve küreselleşmenin kendileri için de önemli olduğunu vurguladığını görmekteyiz. Bunun en güzel örneğini Çin verdi; 2017 Davos toplantısında küreselleşmeyi savundu Çin Başbakanı. Daha geçenlerde yapılan Ulusal Kongre'de Devlet Başkanı **"Hiçbir ülke kendini dünyadan soyutlayamaz"**diyerek durağanlık ve gerileme getiren içe kapanmanın yerine, küresel açılmanın ilerleme getireceğini vurguladı.

Kaçınılmaz gelecek

Gelişmiş ülkelerin gittikçe kutuplaştırıcı ve korumacı önlemlerin tam tersine olan bu durum, aslında dijital küreselleşmenin getirdiği yenibir çelişkigibi görünüyor. Batının gelişmiş ülkeleri ucuz emek ve hammadde için gittiği Doğu'dan ve gelişmekte olan ülkelerden, bu ülkelereartık ihtiyaç duymamaya başladığı için, üretimini geriye doğru kendi ülkelerine göçe hazırlıyor dijitalleşme aracılığı ile. **Üretimin Rönesans**'ını yaşamaya başlayacak olan Batının gelişmiş ülkeleri, yerlilerin işleri ve işletmeleri ellerindenalacağı korkusuyla yabancı işçilere ve yeni göçmenlere de artık ihtiyaç duymuyor.

İç kapanmanın ve küreselleşmeye olumsuz yaklaşmanın daraltıcı özelliği yerine, ulus-devletin küreselleşmesi yönünde bir yola girmesi veyeni bir sentez ortaya koyma gerekliliği var. Her yıl dünya nüfusu kadar yenilikçi ürünün sunulduğu günümüzde Kuzey-Güney, Batı-Doğu ikilikleri önemini kaybedip,uzak-yakın, kuzey-güney, merkez-çevre arasındaki duvarlar bulanıklaşıyor. Küresel iktidarın çok kutuplu olarak küresel güç dağılımının Batı'dan Doğu'ya kayması, yoksul ve geri kalmış eski Üçüncü Dünya'nın yükselen ekonomilerive şirketlerinin güçlenmesi, Dünyanın sadece Batı'dan ibaret olmadığı gerçeği yeni bir değişim dalgası getiriyor.
Edilgen toplumlar kendilerinin "**var olma**" haklarını elde etmeye çalışıyor ve bu yeni kitlesel siyasi uyanış yeni bir çığır açılıyor ve herşeyi kökünden değiştiriyor. Gelişmekte olanülkelerin, büyümeye ve küresel ticarete büyük ihtiyaç duyarak daha kapsayıcı büyüme, özgürlükçü demokrasi ve dijitalleşen küreselleşmenin gereklerinin, yeteneklerinin, cesaretini göstermesinin, kültür ve değerleriyle**"ben de varım**" demesinin anlaşılması gerekiyor. Endüstri 4.0 devrimini hayli mekanik bulan ve de insani bulmayan "**Yeni Doğu"**nun liderlerinden Japonya'nın başını çektiği Endüstri 5.0 devrimi, küreselleşmeyi daha insan odaklı bir yaklaşımla ileriboyuta taşıyor, dönüştürüyor.

Küresel farklılıklar

Küresel ve yerel kavramlarını birlikte yorumlayan, ne küreselin yerel olanı bastırması/bozması/değiştirmesi/homojenleştirmesi; ne de yerel olanın küresel gelişmelere, dönüşümlere direnmediği bir senteze ihtiyacımız var. Küresel benzerlikten daha çok küresel farklılıklara duyarlı ve farklı oluştan çıkacak fırsatları vurgulayan iş yapma biçimi ve küresel doğabilecek şirketlerimiz,gerekenlerin hızla yapılması için bizleri bekliyor.

Dijital devrimden en çok yararlanacak olan gelişmiş ülkelerin yanında, orta ve düşük düzeyde yararlanabilecek ülkelerin varlığından söz ediliyor. Çeşitlilik, çoğulculuk içerisinde tüketim ve ürünler,standart ve tek tipleşme değil, yerel gerçeklerin yansıtıldığı ve kimliklerini yansıtabildikleri farklılıkları ortaya koyabilme olanağı yaratacak yeniliklere, yaratıcılıklara dayalı gelişiyor artık dijitalleşmenin yarattığı ortamlarda. Bu ortam içinde ülkemiz açısından önem kazanan soru:
"Yirminci yüzyılın küreselleşenler, yoksulluk çeken, kaybeden, küreselleşemeyenler uçurumumdaki kapitalist dünyasında mı; 21. yüzyılın dijitalleşen küreselleşmesinde mi yer alalım?"

Bunun cevabı, yerelden küresele baktığımız kadar, küreselden yerele bakmamızı sağlayacak bir senteze ihtiyacımız olduğudur.
Prof. Dr. Yavuz Odabaşı
1949 Bafra doğumlu olan Yavuz Odabaşı, AİTİA ve İşletme Yönetimi Enstitüsü mezunudur. Devlet bursu ile ABD'de doktara eğitimini tamamlamıştır. Erciyes Üniversitesi'nin kuruluşunda görev almış ve Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde çalışmıştır. Çok sayıda yayınına ek olarak ulusal ve uluslararası dergide hakemlik ve editörler kurullarında görev almaktadır.
VAY BENİM ORTALAMA PROFESÖRÜM

Tolga Tanış-Kasım 20, 2011-hurriyet

Hayır, AKP TÜBA'nın yapısını değiştirdiği için değil. O yapılan işin konuşulacak bir tarafı yok. Evrim teorisi midir dert...

Bilimden tek anladıkları teknoloji ve Anadolu kaplanları mal satmak için teknoloji istiyor o yüzden mi memnun değiller... Yoksa aslında her şey Şerif Mardin ve küçük Şerif Mardin'ler için mi... Astronomi ve dini birleştiren amorf adamlar mı türeyecek hiçbir fikrim yok. Belki hepsinden birazdır. Ama TÜBA'nın şimdiki hali... Seküler bilim adamlarının "Elden gidiyor" diye feveran ettikleri şimdiki TÜBA çok mu makbul... Bu araştırma onun merakı. Bilim adamlarının bilimsel analizi. Okuyunca göreceksiniz. Sonuçlar... Her şeyin politize edildiği... Neredeyse hiçbir tartışmanın kamplaşmadan yapılamadığı Türkiye'de bilimin yetersizliğinin resmidir. İnsanların işlerinde ne kadar vasıflı oldukları değil de... Neci oldukları önemli artık. En acısı, bilim gibi aklın en önde olduğu alanda bile... TÜBA elden gidiyor öyle mi?.. Vay benim ortalama profesörüm!..

Asil üyeler

h endeksi	Prof. sayısı
50 üzeri	5
40-49 arası	9
30-39 arası	11
20-29 arası	24
10-19 arası	25
0-9 arası	2
Sosyal bilimci	6
Toplam	82

Şeref üyeleri

h endeksi	Prof. sayısı
50 üzeri	yok
40-49 arası	2
30-39 arası	yok
20-29 arası	6
10-19 arası	11
0-9 arası	3
Sosyal bilimci	17
Toplam	39

1- Neye Baktım

Ölçü, bugün artık Amerika'da birçok üniversitede akademisyenlerin performansını ölçmek için kullanılan h endeksi. Şöyle çalışıyor: Önce ne kadar makale yazdığınız... Sonra da bu makalelerin ne kadar atıf aldığı önemli. Diyelim 100 makale yazdınız. Ama hiç kimse size atıfta bulunmadı. H endeksiniz 0 çıkar. Ancak diyelim 10 makale yazdınız. Bunlardan 9'unun her biri en az 9 atıf aldı. H endeksiniz 9'dur. Eğer zamanla makalelerinizin aldığı atıf sayısı 10'a yükselir... 10'uncu makaleniz de en az 10 atıf alırsa... H endeksiniz 10 olmuş olur.

2- Nerede Araştırdım

Bugün TÜBA'nın 138 üyesi var. 82'si asil. 17'si asosiye (asil adayı). Ve 39'u şeref üyesi. İsimleri listeledim. Ve h endeksi verisi hesaplayan Web of Science üzerinden... Arkeoloji, tarih, folklor gibi sosyal bilimleri ayrı tutarak hepsine teker teker baktım. Bu alanlarda sağlıklı bir hesaplama yapmak mümkün değil çünkü. Yaptığım hesaplamalardaysa en iyi h endeksini veri kabul ettim. Diyelim profesörün ismi Mehmet Öztürk. Makalelerdeki bütün Ozturk M.'leri, muhtemelen araya karışmış Mustafalar ve Merallerle birlikte dahil ettim. Üç isimliler, evlendikten sonra soyadını değiştirenler, Celal Şengör (h endeksi 36) gibi en az dört ayrı imza kullananlar için de bunlara teker teker baktım. Şunun için söylüyorum: Bulduğum sonuçlar, olabilecek en iyi h endeksi puanlarıydı.

3 - Nasıl Okuyacaksınız

Peki sayfadaki tablolarda gördüğünüz puanlar ne anlama mı geliyor? Önce ABD'de kabul gören h endeksi kriterlerini söyleyeyim, sonra konuşalım. 2005'te endeksi yaratan ünlü fizikçi Jorge Hirsch'e göre büyük bir üniversitede sıradan bir doçentlik için her akademisyenin en az 12 h endeksine sahip olması gerekir. Şu anda 2 binin üzerinde üyesi bulunan ABD Bilimler Akademisi üyeliği için ise 45-50'nin üzerinde h endeksi gerekir.

4- Ne Zamanın Verileri

Kriterlere bakınca... TÜBA'daki ilk vehamet asil üyeliklerde. Buna göre 18 Kasım 2011 itibariyle 50'nin üzerinde h endeksi olan sadece beş profesör var. Ve en kötüsü... Bunlardan hiçbiri Türkiye'de değil. Aziz Sancar (h endeksi 91), Gökhan Hotamışlıgil (61), Miral Dizdaroğlu (60), İlhan Aksay (58), Amerika'dalar. Ataç İmamoğlu (50) ise İsviçre'de. Yani TÜBA'nın Amerika'nın kriterlerinde h endeksi şartını karşılayan ve Türkiye'de çalışan tek bir üyesi bile yok.

5- Neden Şeref Üyesiler

Asosiye üyeleri bir kenara bırakalım. 17'sinden 2'si sosyal bilimci. Gerisi genelde 11-24 h endeksi aralığında. Durum görece makul. Ancak şeref üyeliklerinde tablo felaket. Normalde h endeksinin daha yaşlı akademisyenlerde daha yüksek olması beklenir. Çünkü yıllar içinde

daha çok makale üretmiş oluyorsunuz. Ve makaleleriniz de her gün peyderpey atıf alıyor. Ancak Türkiye'deki TÜBA üyeleri için durum tam tersi. 40'ın üzerinde sadece iki kişi var. Biri Amerika'da çalışmış Gazi Yaşargil. Diğeri, İTÜ'nün hocalarından Özer Bekaroğlu. Geri kalanların çoğu 10 küsur. Asıl şaşırtıcısı ise... Üç şeref üyesinin h endeksi 10'un altında.

6- Tüba'yı Kim Yönetiyor

Vehamet TÜBA Konseyi'nde devam ediyor. 11 kişi var. Aralarından sadece biri sosyal bilimci. 10 kişiden h endeksi 30'un üzerinde çıkan sadece tek bir kişi. Sabancı'nın rektörü Ali Nihat Berker. O da şimdi Sabancı'da, daha önce İTÜ'deydi ama... Aslen 20 yıl Amerika'da, MIT'de çalışmış bir hoca. İki kişi 20 üzerinde. Emin Kansu ve Tayfun Özçelik. Geri kalan herkes aynı... 10 küsur...

Bunun Bir Mazereti Olamaz

Köpüren olursa diye söylüyorum. Amerika'da da h endeksi'ne getirilen eleştiriler var, doğrudur. Örneğin makale sayısıyla sınırlı. Ve tek bir makaleyle binlerce atıf alan büyük bir buluşun h endeksine yansıması mümkün olmuyor. Ya da daha çok atıf alan deneysel çalışmalar, teorik makalelere göre h endeksinde avantajlı olabiliyor. Ancak en nihayet, h endeksi bir ölçü ve bir akademisyen için doğru bir referans kabul ediliyor.

Hesaplamaları yaptıktan sonra hikâyeyi Washington'daki Ulusal Standartlar ve Teknoloji Enstitüsü (NIST) akademisyenlerinden, TÜBA üyeleri arasında da en yüksek üçüncü h endeksine sahip Miral Dizdaroğlu'na sordum. Bunun bir mazereti olabilir mi diye.

"Olmamalı" dedi. "Türkiye'de akademisyenlerin üzerinde yoğun bir ders yükü var. Araştırma fonları kısıtlı. Bürokrasiyle çok fazla uğraşmak zorundalar. Ama yine de bu seviyede bir kurulun üyesi olmak için en az 25-30 h endeksine sahip olunmalı" dedi.

Dizdaroğlu, hükümeti protesto için TÜBA'dan istifa eden akademisyenlerden. Ancak her ne kadar Amerika'da araştırmalarını geniş imkanlarla yürütüp... Türkiye'de kendi alanında çalışanlardan daha avantajlı olsa da... Bilime sağladığı katkıların ölçüsüne bakınca bu protestoyu en fazla hak edenlerden biri. Alanı laf bilimleri değil çünkü. Müspet bilim... Kızsanız da durum bu.

Türkiye, kutuplaşmaların... Ve ideolojik bile değil, kısır siyasi çekişmelerin arasında bilim gibi müspet bir alanı dahi ortalamaya rehin bırakan bir ülke haline geliyor. Sırf kendinize yakın görüyorsunuz diye... Üstündeki şalı kaldırmıyorsunuz.

Latan eşcinselliğin tehlikesi

Bir iddia bu. Hakkında eşcinsel söylentileri çıkmış... Hayattayken o söylentileri çıkaranlara dünyayı zindan etmiş birinin öldükten sonra aslında gizli bir eşcinsel olduğunu savunan bir film sadece J. Edgar. Ama FBI'yı kuran... Ve büroyu yarım asır boyunca yönetmiş J. Edgar Hoover gerçekten bir eşcinsel mi sorusundan ziyade... J. Edgar, cinsel dürtülerine ket vuran birinin dünyaya nasıl kötülük saçabileceğinin hikâyesi...

Anlattığı insandan bu kadar nefret eden bir yönetmen... Film boyunca kaşları çatık gezen Hoover'ın olabilecek en insani anında... Bir kadına evlilik teklifinde bulunmaya çalıştığı anda bile sizin ondan tiksinmenizi sağlıyor. Hayatta hiçbir şeye aslında değer vermediğine... Her şeyi ucuzlattığına sizi ikna ediyor.

Sonra 30'lardan itibaren Amerika'nın neredeyse bütün politikacılarına elindeki dinleme dökümleriyle şantaj yapan Hoover'ın aslında neden bu kadar kötü olduğunu açıklıyor.

"Çünkü" diyor film, "Hoover bir eşcinseldi ama bir gün dinlediği insanların durumuna düşüp bir skandala dönüşmemek için kendini hep durdurdu. Onun yerine bir şeytana dönüştü."

Kennedy öldürülünce sekreteri haber vermek için Hoover'ı arıyor. FBI Başkanı o sırada odasında ışıkları kapatmış... Gizlice dinleyici yerleştirttiği bir odada sevişen bir çiftin kayda alınmış inleme seslerini dinliyor. Kulağındaki ahizede suikast haberi. Önündeki teypte dinlerken zevk aldığını bakışlarıyla anlattığı seks bandı...
81 yaşındaki yönetmen Clint Eastwood'a geçenlerde küfürler yağdırmış Hoover'ın destekçileri. Ülkeyi yarım asır komünizmle korkutan adamın itibarıyla oynadı diye. Çünkü sadece Kennedy sahnesi yok. FBI'yı beraber yönettiği Clyde Tolson'la Hoover'ı platonik aşıklara çevirmiş... Yerde yuvarlana yuvarlana dudakları kan içinde öpüştürmüş bile...
Hafta içi Georgetown'daki sinemada filmi izlerken salonda benden başka sadece beş kişi vardı. 11 milyon dolar hasılat yapmış gerçi... 35 milyon dolarlık bütçesine kıyasla ilk hafta için çok da kötü değil ama... Washington'dakiler hoşlanmadı mı!.. Acaba başkentlerde göstermemek mi lazım!

'EVRİME İNANAN VAR İNANMAYAN VAR' DEMEK TÜBİTAK BAŞKANI'NA MI DÜŞER?

İsmet Berkan-Ocak 17, 2012-hurriyet

TÜBİTAK, yani ülkemizin üniversite dışı ve üstü bilimsel kurumunun yeni Başkanı Yücel Altunbaşak haftasonu gazetelerin Ankara temsilcileri ile biraraya gelmiş.

Kendince pek çok projesini anlatmış. Bu arada evrim teorisiyle ilgili olarak sorulan bir soru üzerine de, 'Evrime inanan var inanmayan var' deyivermiş.
Mesele 'inanmak' veya 'inanmamak'sa eğer, evet doğru, dünya üzerindeki türlerin, insan dahil, evrimleşerek bugünkü hallerine geldiğini ve bu evrimleşmenin halen de devam etmekte olduğunu söyleyen 'Evrim teorisi'ne inanan var, inanmayan var.
Ama burada bir kahve sohbetinden veya bir üniversitenin teoloji kürsüsünden söz etmiyoruz. Burada, TÜBİTAK'tan ve onun başkanından söz ediyoruz.
Normal şartlarda TÜBİTAK Başkanı'nın bilimin ne olup ne olmadığı, bilimsel yöntemin ne olup ne olmadığı konusunda en azından bilimi savunur tarzda konuşmasını beklemek sanırım hakkımız. Çünkü o, din veya kültür veya sosyal anlaşmalarımız konusundaki bilgisi sebebiyle değil, bilim insanı kimliğiyle o koltukta oturuyor. En azından öyle olmalı.
Bilim ve bilimsel düşünce açısından baktığınızda, her gündeme geldiğinde siyaset ve sosyal alanlarda kavgalara neden olan evrim teorisi bilimsel bir teoridir.
Bilimle ilgili konular, bilimcilerin arasında 'inanmak' veya 'inanmamak' kelimeleriyle konuşulmaz. 'Doğrulamak' ve 'yanlışlamak'tır kullanılan kelime.
Evrim, evet kimi parçaları hala tartışılmakla ve eski bilgiler sürekli yenileriyle değiştirilmekle birlikte kendi alanında rakipsiz bir teoridir, bugüne kadar milyonlarca kez sınanmış ve her seferinde genel teori bir kez daha kanıtlanmıştır.
Zaten, 'Evrim teorisinin yanlışlanması' diye bir şey söylenecek olursa, o zaman bu teorinin yerine başka bir teorinin konması gerekir. Ortada böyle bir 'rakip teori' de yok.
Hemen, 'akıllı tasarım'cılar itiraz edecek ama unutmamak gerek, canlı türlerinin tesadüfen oluşamayacağını, onları bir 'akıllı tasarımcı'nın tasarladığını söyleyen bu akım, son kertede bir inanç sistemidir, bilimselliğin taşıdığı en temel özelliklerden birinden yoksundur: Akıllı tasarımcı yanlışlanamaz bir aksiyomdur çünkü.
TÜBİTAK Başkanı, bilimsel düşünce sistematiğinin bu en temel kuralından, yani

yanlışlanabilirlik ilkesinden kısmen haberdar anlaşılan.
Evrim teorisinin yanlışlanabilir olduğunu düşünmek bilimsel düşüncedir; ama onu yanlışlayan ‘teori’nin de yanlışlanabilir olduğunu kabul etmek gerekir.
Oysa inanç yanlışlanamaz.
TÜBİTAK’ın başında böyle birini görmek gerçekten çok üzücü.

İnançla bilim çatıştığında...

İTALYA’nın başkenti Roma’da en sevdiğim meydanların başında Campo de Fiori gelir.
Meydanın adı ‘çiçek tarlası’ veya ‘çiçek bahçesi’ olarak tercüme edilebilir.
Meydanı sevme sebeplerimden biri, buradaki bir heykel. Ortaçağın yakılarak idam edilen din adamlarından biri, Giordano Bruno’nun heykeli var bu meydanda. Tam da onun yakıldığı yerde.

Bruno, dini dogmaların yerine bilimsel düşünceyi savunduğu için engizisyon tarafından yakılarak idam edilmeye mahkum edilmiş. Onu mahkum edenlerin adını bilen yok ama Bruno’nun heykeli orada duruyor işte.
Katolik kilisesi, İncil’e sadece bir kutsal kitap değil aynı zamanda dünyayı ve evreni açıklayan yegane kaynak olarak baktığı için zaman içinde dogmalar geliştirmişti. Bu dogmalar arasında dünyanın yaradılış anı da vardı, evrenin merkezinde dünyanın yer alması da.
Hepimiz, Kepler’in dünya merkezli olmayan evren teorisini açıklamakta ne kadar zorluk çektiğini, aynı teoriyi gözlemleriyle kanıtlayan Gelileo’nun engizisyonda yargılanıp kendi bulgularını redde zorlandığını biliriz. Bunlar bize okullarımızda ‘Ortaçağ karanlığı’ olarak öğretilir.
Karanlıktır, çünkü inanca ait dogmaları aklın karşısına koyar o çağ.
Astronomi söz konusu olduğunda okul kitaplarımıza rahatça giren bilimsel düşünme yüceltmesi neden Darwin ve evrim teorisinden esirgenir?
Sanmayın ki Türkiye bu konuda yalnız. Amerika’da da durum bizden farklı değil.
Kıta Avrupasında evrim teorisi dışındaki sözde teorilerin biyoloji ders kitaplarında anlatılması yasaktır ama bizde ‘rakip teori’ adı altında, Amerikalı evangelistlerin geliştirdiği ‘akıllı tasarım’ biyoloji ders kitaplarına çoktan girdi.
Ve bakın şimdi TÜBİTAK Başkanı tarafından da dile getirildi.

İncil’den feyz alan İslamcılar

ESKİ ve Yeni Ahit’te anlatılan ‘yaradılış’ öyküsünü eğer kelime kelime okuyacak ve oradan hareketle bir hesap yapacak olursanız, sadece dünyanın ne zaman yaratıldığını değil ne zaman sona ereceğini de hesaplayabilirsiniz.
Buna göre, dünya bugünden yaklaşık 7 bin yıl önce ve tam da bugünkü haliyle yaratılmış olmalıdır.
Kutsal kitap böyle diyor ama fosil kanıtları bunun tersini söylüyor. Milyonlarca yıl önceden

kalma dinozorlar, onbin yıldan daha geriye tarihlenen insan yerleşimleri, yüzbinlerce yıllık insan ve insansı fosilleri...
Tabii tutarlı olmak lazım. Hemen birileri çıkıyor, 'Bu fosil kanıtları yalandır' diyor, kendi fosil kanıtlarını ortaya çıkarıyor, bilmem ne kertenkelesinin hiç evrim geçirmediğini kanıtlamaya çalışıyor vs.
Bana tuhaf geleni, 'İslamcı' olarak bilinen Türkiyeli bir grubun da bu akıma katılması, köktenci hristiyan inancından kaynaklanan bu propagandanın tıpkısının aynısını burada da yapması, sözde 'fosil'lerle gezici sergiler düzenlemesi, propaganda yapması.
'Müslüman mahallesinde salyangoz satma' eylemi nedense hiç yadırganmıyor.

SEN MİSİN DARWİN'İ KAPAK YAPAN!

Mansur Çelik-10.03.2009 –milliyet

TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi Yayın Yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman'a, Evrim Teorisi'nin kurucusu Darwin'i kapak yaptığı için görevden alındığı söylendi ve derginin 2009 Mart sayısı, son anda kapağı değiştirilerek basıldı

Kısa adı TÜBİTAK olan Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırmalar Kurumu'nda, Darwin krizi yaşanıyor. TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Dr. Çiğdem Atakuman, Evrim Teorisi'nin kurucusu Charles Darwin'i derginin mart sayısının kapak konusu olarak belirlediği gerekçesiyle, TÜBİTAK Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Ömer Cebeci tarafından görevden alındı.
UNESCO, Darwin'in 200. doğum yıldönümü ve "Türlerin Kökeni" adlı eserinin yayımlanmasının 150. yılı nedeniyle 2009'u "Darwin yılı" ilan etti. Tüm dünyanın en önemli bilim kurumları Darwin'i çeşitli aktivitelerle anarken, en prestijli bilim dergileri yazılar yayımladı. Atakuman da, TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi'nin Mart 2009 sayısının kapak konusu olarak belirlediği Darwin ile ilgili yazılara yer verdi.
Ancak geçen hafta başında dergi basım aşamasındayken, Yayın Kurulu Üyesi de olan Prof. Dr. Cebeci, son anda bu yazıları dergiden çıkarttı ve Atakuman'ı 6 Mart'ta odasına çağırarak, yayın yönetmenliğinin yanı sıra vekâlet ettiği Bilim ve Toplum Daire Başkanlığı'ndan da aldı. Resmi bildirimin ise kısa süre içerisinde yapılacağı öğrenildi.

Darwin yerine küresel iklim

Cebeci'nin müdahalesinin ardından Darwin'in yerine, "Küresel İklim Değişikliği" kapak konusu olarak belirlendi. Darwin yazıları dergiden çıkarılmış olmasına karşın, şimdiye değin yayımlanan Darwin ve evrim kuramıyla ilgili kitapların kısa tanıtımlarına dergide yer verildi.
Atakuman, Milliyet'e, "Nereden öğrendiniz bu durumu bilemiyorum ama duyduklarınız doğru. Halen TÜBİTAK çalışanıyım, daha fazlasını söyleyemem" diyerek yaşananları doğruladı.
Cebeci ise, "TÜBİTAK gibi önemli bir kurumda nöbet değişiklikleri olur" dedi.
"Müdahalenizle kapak konusu değişti mi? Çiğdem hanımı görevden aldınız mı?" sorusuna ise Cebeci, şu yanıtı verdi: "Ben kapakta Darwin göremiyorum. İç süreçlerimiz sağlıklı şekilde işliyor. Çiğdem hanımın şu anda görevden alındığını sanmıyorum. Görevden almada benim imzam olur mu, olmaz mı bilmiyorum ama yetki başkanın. Ben görevden alamam. Ama talep eder miyim onu da bilemiyorum."

Tartışılan Kurum
TÜBİTAK yönetiminin şekillenmesi AKP döneminde zaman zaman tartışma konusu oldu. 2004'te vekâleten Başkanlığa atanan Prof. Dr. Nüket Yetiş, 2008'de adı "Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırmalar Kurumu" olarak değiştirilen ve yeniden düzenlenen yapısıyla TÜBİTAK'a bu kez asaleten atandı.

Prof. Cebeci Suudi Arabistan'da çalıştı
Prof. Cebeci, ODTÜ Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. ABD'de doktora yapan Cebeci, önce ODTÜ'de, 1980-1989 arasında da Suudi Arabistan'da Kral Abdülaziz Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yaptı. 1984'te aynı üniversitenin Hizmet Ödülü'nü alan Cebeci, 1990'da profesör oldu, 2003'te de TÜBİTAK Başkan Yardımcısı olarak görevlendirildi.

42 yıldır yayımlanıyor
TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, 42 yıldır, Türkiye'nin ilk ve en önemli popüler bilim dergisi olarak yayın hayatını sürdürüyor. TÜBİTAK 1993'ten itibaren popüler bilim kitaplarını da yayımlamaya başlamıştı. Kurum,
Darwin ve evrim kuramıyla ilgili kitapları da basmıştı.

Semavi dinlerle ters düşüyor
19. yüzyılda yaptığı çalışmalarla bilinen İngiliz doğabilimci Charles Darwin, canlı türlerinin nesilden nesile kalıtsal değişime uğrayarak ve doğal seçilim yoluyla bir ya da birkaç ortak atadan evrildiğini anlattığı "Evrim Teorisi"yle biyoloji biliminin temelini de oluşturmuştu. Teorisiyle, semavi dinlerin merkezindeki "yaratılış" fikrine ters düştüğü gerekçesiyle eleştirilen Darwin'in "Evrim Teorisi", insanların, goril ve şempanze gibi maymun türlerine benzerliğini de ortaya koymuştu.

GELECEK GEÇMİŞTEN FARKLI OLACAK

09 Mayıs 2014-Orhan Tüleylioğlu-milliyetsanat.com/

1882 yılında Punch dergisinde yayınlanan karikatürde, Darwin'in bir solucandan evrilmesi betimleniyor. Çizimin alt kısmında "Man is but a worm" (İnsan sadece bir solucandır) cümlesi yer alıyor.

David Sloan Wilson'ın kaleme aldığı "Herkes İçin Evrim", evrim ve onun kabulü söz konusu olduğunda, geleceğin geçmişten farklı olacağını müjdeliyor.
Darwin'in insana ilişkin bilgilerimizi kökten değiştiren evrim teorisini ortaya atmasının üzerinden 150 yıl geçti. Ancak, evrim dünyanın gördüğü en tartışmalı teori olma özelliğini koruyor.

David Sloan Wilson "Herkes İçin Evrim" kitabında, evrimin olup bitmiş bir şey olmadığını, tüm hayatımıza sinmiş olduğunu, hayatı ve kendimizi anlayabilmek için olaylara evrim temelli bir düşünce çerçevesinden bakmamız gerektiğini öne sürüyor. Kendisini bir evrimci olarak tanımlayan Wilson, araştırma konularına canlı hayatın tamamının yanı sıra insanla ilgili her şeyi dahil ediyor. Doğal seçilim temelli düşünmenin sayısız konuya uygulanabileceğini söylüyor. Evrim teorisinin en yalın temellerini aktardıktan sonra hayatın kökeninden insanın değer sistemine kadar canlıları enine boyuna araştırıyor.Evrimi korkunç bir hızda yaşadığımızı ve evrimin nasıl çalıştığını anlamazsak bizi istemediğimiz yerlere götüreceğini belirtiyor.

Evrim teorisini birçok fırtına atlatmış bir gemiye benzeten Wilson, evrimin son zamanlarda yaradılışçılık ve onun yeniden popüler olan kuzeni akıllı tasarımın rüzgârları tarafından dövülüp durmakta olduğuna dikkat çekerken,evrimin bir gün herkes tarafından kabul edilecek hale geleceğini; temel ilkelerinin kolayca öğrenilebileceğini; içerimlerini anladıktan sonra herkesin bu temel ilkeleri öğrenmek isteyeceğini; evrimle dinin, halihazırda insanın iki zıt düşünce kutbunu oluşturan bu iki ezeli düşmanın ahenkle bir araya getirilebileceğini öne sürüyor. Akademi içinde evrim araştırmasını biyolojiyle, insan genetiği, antropoloji ve psikolojinin özelleşmiş dalları gibi insanı konu alan bölümlerle sınırlayan duvarları yıkıyor.

"Darwin'in düşünce imparatorluğu Britanya İmparatorluğu'ndan büyüktü," diyen yazar, şunları ekiliyor: "Evrim teorisi sizi daha önce belirlenmiş bir istikamete doğru ok gibi fırlatan inanç sistemlerinden değildir; sizi kendi keşif yolculuğunuza çıkmaya davet eden sahildeki bir yelkenli veya kano gibidir daha çok."

Darwin, birbirine uymayan binlerce bilgi kırıntısıyla uğraşıyordu. Sonra bunların nasıl büyük bir yapboz gibi bir araya gelebileceğini gördü. Darwin bu kadar konuyu nasıl birleştirebilmiş ve insanları diğer canlıların hayatıyla nasıl harmanlamıştı?

Wilson, kitabında bu bilimsel yapbozu çözmenin püf noktasını, ipuçların nasıl bir araya getirileceğini açıklıyor. İnsanın bu yapbozun sadece küçük bir parçası olduğunu, insana özgü sandığımız pek çok özelliğin aslında evrimin sürekliliği içerisinde çoğu canlıda görülebildiğini, sanattan kültüre, müzikten edebiyata, gülmeden dans etmeye, din ve ahlaktan siyasete, hamilelik bulantısından obeziteye her şeyin muazzam bir yapbozun parçası olduğunu gösteriyor. Gelecek vadeden bir başlangıç yapıyor.

Yaradılışçılığın bir teori olarak başarısız olmasını, bir işe yaramamasından kaynaklandığını söyleyen yazar, akıllı tasarım yanlılarının ise akıllı tasarımcıya ilişkin bilgilerini kullanarak organizmaların özellikleri konusunda son derece incelikli tahminlerde bulunmaları gerektiğini, ancak o zaman evrim teorisiyle rekabet edecek hale gelebileceğini belirtiyor.

Kendimizi yüzde yüz evrim ürünü olarak düşünmenin ne anlama geldiğini ve bu düşünce biçiminin daha sağlıklı bir hayat biçimi bulmamıza nasıl yardımcı olabileceğini günlük yaşamdan örnekler vererek uzun uzun anlatan Wilson, öncelikle, bize yüce bir güç tarafından özel bir nitelik üflendiği anlayışından vazgeçmek zorunda olduğumuzu söylüyor. Benzersiz özelliklerimizin kabaca 6 milyon yılda evrimleştiğini, sahip olduğumuz bu özelliklerin, aşağı yukarı 10 milyon yaşındaki büyük maymun özelliklerinin, yaklaşık 55 milyon yaşındaki primat özelliklerinin, yaklaşık 245 milyon yaşındaki memeli özelliklerinin, yaklaşık 600 milyon yaşındaki omurgalı özelliklerinin ve yaklaşık 1.5 milyar yaşındaki çekirdek hücre özelliklerinin değişmiş hallerini temsil ettiğini anımsatıyor.

Wilson, “Doğanın ayrılmaz bir parçası olduğumuzu kavramanın artık tam zamanı” diyor. Evrim teorisin pozitif bilimler, sosyal bilimler ve insan araştırmaları arasındaki ayrımı silebilecek ortak bir dil sunduğuna, insan zihniyetinin temel olarak paylaşıma dayandığına, işbirliği ve dayanışmanın evrim sürecindeki önemine dikkat çekiyor ve kültürel evrim konusunda şunları söylüyor: “Geleceğimiz, kültürlerimizi modern hayatın gerçeklerine bugüne kadar hiç görülmemiş bir mekansal ve zamansal ölçekte adapte etmemize bağlıdır. Bunu genetik ve kültürel evrim konusunda ayrıntılı bir bilgi olmadan yapabileceğimiz fikri, geriye dönüp baktığımızda bize komik görünecektir- tabii koşullara adepte olamamış mevcut kültürlerimizle o kadar uzun zaman yaşayacak kadar şanslıysak eğer.”

Herkes İçin Evrim adlı kitap evrim ve onun kabulü söz konusu olduğunda, geleceğin geçmişten farklı olacağını müjdeliyor.

(Herkes İçin Evrim/ David Sloan Wilson/ Çeviren: Gürel Koca/Metis Yayınları)

DARWİN TARTIŞMALARI

24 Şub 2009, Salı- yenisafak-Kürşat Bümin

200. doğum yıldönümü dolayısıyla şu sıralar Darwin yine gündemde.Aslında "yine gündemde" demek doğru değil; kimileri için ne zaman gündemden düştü ki?Her "teori" gibi tabii ki Darwin"in "evrim teorisi" de tartışılacak.

Ancak bu tartışmanın –geçen gün değindiğim gibi- sıkça rastladığınız gibi, yani "Darwin= Marx = PKK" eşitliği içinde cereyan etmesi, takdir edersiniz ki düşünceyi geliştirmeyi değil neredeyse yok etmeyi amaçladığından en azından yararsız bir tarzdır.

1831"de henüz 22 yaşındayken, "Canlı varlıkların çeşitliliğini zaman ve mekan içinde anlamak" arzusuyla-merakıyla Güney Amerika"dan başlamak üzere 5 yıl sürecek bir dünya turuna çıkan Darwin gibi bir araştırmacıyı bu derece kaba bir eşiklik içinde anlamaya ve hatta reddetmeye kalkışmak her şeyden önce işin ciddiyeti ile uyuşmuyor.

Muhakkak siz de Dücane Cündioğlu"nun gazetemizdeki yazılarını dikkatle izliyorsunuzdur. Yazarımızın önceki gün (22 Şubat) yayımladığı "Ya maymundan, ya ensest ilişkiden (mi?)" başlıklı yazısı da dikkatinizden kaçmamıştır sanırım.

Cündioğlu, yazısının son faslına şu cümlelerle başlıyordu:

"İnsanın köklerini açıklamak bakımından, Adem-Havva kıssası zahirî yorumuyla öne sürülmeye aslâ elverişli değildir. Çünkü bu zahirî yorum, ilksel bir ensest ilişkiyi varsaymadan insanın soyunu türetmeye imkân vermez."

İsterseniz, bir yanlış anlamayı peşinen engellemek için altını bir de ben çizeyim: "zahirî yorumuyla öne sürülmeye aslâ elverişli değildir."

Cündioğlu"nun bu yerinde uyarısı üzerine –yine geçen gün değindiğim- Prof. Hayrettin Karaman"ın "İslam Düşüncesinde Evrim Teorisi" başlıklı makalesini tekrar önüme koydum.

Cündioğlu"nun altını çizdiği husus –tabii ki- değerli ilahiyatçımızın yazısında da gözden geçiriliyor. Karaman, bu meseleyi "İlk insan ve onun eşi aynı özden yaratıldıktan sonra ilk üreme ve onu takip eden nesillerin oluşması nasıl gerçekleşmiştir" şeklinde formüle ettiği soruya cevap arıyor. Karaman"ın bu konuda dile getirilen bir açıklamayı ("Havva"nın ikiz doğurması ve aynı batında doğmayanların öncekilerle evlendikleri gibi") akıl ve nakil yönünden kabulü imkansız görerek reddetmesinden sonra soruyu Hz. İsâ"nın yaratılması çerçevesinde açıklamaya çalıştığını görüyoruz. Yani Meryem"in bir erkekle beraber olmadan Allah"ın ruhundan üflemesi ile hamile kalması.

Karaman"ın bu hatırlatmadan sonra konuyu şöyle bağladığını gözlemliyoruz: "Kur"ân-ı Kerim"de ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiri ile evlendikleri" bilgisi verilmediğine göre ilk yaratılan erkek ile kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin nasıl olduğunun bilinmediğini, yukarıda zikredilen şekillerden (Hz. Âdem, Meryem-İsâ, Hz. Yahyâ, KB) birisine göre veya bir başka şekilde yaratma ve çoğalmanın olabileceğini ifade etmek bize daha uygun görünmektedir."

Karaman, burada uzun alıntılar yapmamız imkansız olan bu önemli yazısında Darwin"in evrim teorisini İslam düsüncesi içindeki üç ekolden birisi olarak adlandırdığı Kelam-Kelamcılar çerçevesinde de değerlendiriyor. Mutezile"ye mensup Nezzam ve Câhız gibi kelamcıların ortaya attıkları "evrimci yaratılış teorisi" hakkında da özet bilgiler veriyor. Karaman"ın yorumuyla bu düşünürlerin anlayışı şöyledir: "Her şeyi bilen Allah, türleri ayrı ayrı ve birden yaratmamış, birinin diğerinden evrimleşme yoluyla oluşmasını sağlamıştır. Bu "birinin diğerinden oluşması" da, ilk yarattığı maddenin aslın, çekirdeğin, kendinden sonra meydana gelecek bütün türleri bilkuvve (onda gizlenmiş olarak) içermesi sebebiyle olmakta, bu özelliğe dayanmaktadır."

Son olarak Karaman"ın "ehl-i sünnet kelamcılar"ın "Allah Teâlâ bütün türleri birden ve ayrı ayrı yaratmıştır. Türler arasında evrimleşme yoluyla geçişler yoktur" tezini savunduklarını hatırlattığını da belirteyim.

Demek ki, mesele kimilerinin sandığı gibi "basit" ve içinden kolaylıkla çıkılabilecek türden değildir. Konu –tabii ki- İslam düşüncesi içinde de tartışılmış, farklı tezler ortaya atılmış, ortaya olgun bir felsefi çerçeve çıkmıştır. Zaten düşünsenize: "Basitlik" ile hangi mesele anlaşılabilir ki…

Bir köşe yazısının alanını çok aşan bu konuya ilişkin Mustafa Akyol"un Star gazetesinin dünkü sayısında yayımlanan yazısına da kısaca değinmek istiyorum. Akyol, Darwinizm"e ilişkin tartışmaları hatırlattıktan sonra şöyle devam ediyordu:

"Olacak olan şu: Yeryüzündeki canlıların "doğaüstü" müdahalelerle değil, aynen bulutların oluşması veya yağmurun yağması gibi, doğa kanunları sonucunda var olduğu anlaşılacak. Bu, ilahi kitaplardaki yaradılış bahislerinin "lafzi" yorumuyla çelişiyor kuşkusuz, ama aynı bahislerin "mecazi" yorumu da mümkün. "Allah"ın eli" denince, lafzi bir yorum yapıp bedensel bir "el" varsaymak yerine, daha mecazi bir yorum yapıp O"nun kudretini düşünmüyor muyuz? Ve neden doğa kanunları da O"nun kudretinin yansıması olarak anlaşılmasın?"

Bu dikkat çekici yorum bana ister istemez- Aquinolu Thomas"nın özellikle altını çizdiği "ikinci nedenler" bahsini hatırlattı. Thomas, özellikle Augustinos"tan tamamen farklı olarak, Tanrı"nın evreni "ikinci nedenler" ile yönettiğini söylüyordu. Thomas da şüphesiz, evrenin

sonuç olarak yaratıcı bir zekanın eseri olduğuna inanıyordu, ancak bu yaratıcı, olup biten her şeye doğrudan müdahale etmemekte, oluşumu yine kendi eseri olan "ikinci nedenler"e, yani doğal yasalara havale ediyordu. (Ateş doğal olarak yükselmekte, taş doğal olarak düşmekteydi.) Aristoteles"in etkisiyle, dünyada paganların da anladığı gibi doğal bir düzen içinde türlere, cinslere ve bireylere yer olduğunu, bu varlıkların kendi yasalarına, kendi ereklerine göre yönlendirildiğini ileri sürüyordu.

Zor bir konuya girdiğimin farkındayım. Ama bitirirken, bu "ikinci nedenler" bahsinin pek çok teolojik zorluğun aşılmasına nasıl yardımcı olduğunu ve de çok daha önemli olarak bu "yasalar"ın tanınmasıyla bilimin (ve giderek politikanın-çünkü onun da "yasaları" var) niçin mümkün olabileceğini düşünmenin bayağı yararlı bir iş olduğunu hatırlatmak isterim. Thomas"nın şahsında olduğu gibi yani: Hem bir "aziz", hem de fizik biliminin ve giderek politikanın yolunu açan "laik" bir düşünür diyelim mi?

DARWİN"İN İLMİ, ŞEMS"İN İRFANI

13 Mar 2010, Cumartesi- Dücane Cündioğlu- yenisafak

"Geçenlerde Shakespeare okumayı denedim; o kadar saçma geldi ki kusacak gibi oldum." (I have tried lately to read Shakespeare, and found it so intolerably dull that it nauseated me.)

Kim söylüyor bu sözü?

İçinde yaşadığımız çağa damgasını vurmuş birkaç bilimadamının belki de en ünlüsü!

Din-Bilim çatışmalarının etkisi hâlâ süren en tartışmalı ismi!

Sevenlerinin nezdinde sadece bir dehâ değil, neredeyse bir aziz! Karşıtlarınca da —uzun söze ne hacet— kelimenin tam anlamıyla bir Deccal!

Peki ya bu fakire göre?

Doğayı, yani taşrayı, yani dışarıyı bilme arzusunun peşinden koşmak adına ruh dünyasına kıymış bir tutku adamı! Her kahraman kadar zavallı! Her âşık kadar acınası!

Charles Darwin"den söz ediyorum; anlama ve bilme tutkusunun şiddetine ancak hürmet duyulacak bir âşıktan...

Bilmek sadece beyne ızdırab değil; insanın gönlüne hasar da verir.

Bencilliğin en büyük zararı ben"in kendisinedir; yani, tutkunun... yani, ne pahasına olursa olsun hakikati avuçlama hırsının....

Akıl ve zekâyı yoğun bir biçimde faal hâlde tutmanın insanın en değerli, en duyarlı yanını, yani hissiyat tarafını —eğer gerekli tedbirleri almazsa— nasıl da ezip yok edebileceğini gösteren nadir örneklerden biridir Darwin"in entelektüel yaşamı!

Böceklerin, bitkilerin, kuşların peşinde geçen nice yıldan sonra, yayımlanacağını düşünmeksizin, sadece çocuklarının okuması amacıyla, 1876"dan itibaren kaleme almış

olduğu notlarının başlığı şöyledir: Recollections of the Development of my Mind and Character (Zihnimin ve Kişiliğimin Gelişimiyle İlgili Anılar).

Oğlu Francis Darwin"in derlediği bu anıların Türkçesi geçen yıl Daktylos Yayınevi tarafından neşredilmişti, oradan aynen aktarıyorum:

— "Otuz yaşıma ve hatta sonrasına kadar şiir okumak bana büyük haz verdi; hatta okullu bir çocuk gibi Shakespeare"den, özellikle de onun tarihsel oyunlarından büyük zevk aldım. Ayrıca eskiden resimden hoşlanır, müzikten ise büyük haz alırdım."

Peki sonra?

Sonrası çok acı!

— "Ama artık uzun yıllardır bir şiir dizesi okumaya tahammül edemiyorum. Geçenlerde Shakespeare okumayı denedim; o kadar saçma geldi ki kusacak gibi oldum. Ayrıca resimler ve müzik konusundaki zevkimi de neredeyse kaybettim. Müzik artık bana haz vermekten ziyade, genelde, üzerimde çalıştığım konu hakkında fazlaca enerjik olmamı sağlıyor. Güzel manzara konusundaki duygularımı koruyorum ama bu da bana eskiden olduğu gibi müthiş bir haz vermiyor."

Şiir, resim ve müzik, Darwin"in kaybettikleri işte bunlar. Kısacası haz!

Sanatla neredeyse alâkası kalmamış bir zihin. Belki bir hesap makinesi keskinliğinde, ve fakat bir o kadar da duygusuz! Çünkü hazdan mahrum.

Kavramlarımızı düşünce faaliyetiyle oluştururuz, yani beynimizi çalıştırarak, aklımızı da faal hâlde tutarak... Duygularımızı oluşturan ise, haz ve acı, lezzet ve elem"dir. Tecrübenin ta kendisi. Deneyimin, yani bütünüyle yaşamın...

Hesap makinelerinin kesinliği/ keskinliği, ya duyguların yokluğu, ya da yitimi pahasınadır.

— "Beynim, geniş bir veri koleksiyonu içinden genel yasaları öğüten bir makineye dönmüş gibi görünüyor. Ama bu durum, niçin beynimdeki o daha yüce zevklerin yer aldığı kısmın körelmesine neden oldu anlayamıyorum."

Darwin hakikati taşrada aradı. Aradığını buldu da.

Ama taşranın hakikatini. Zahirin hakikatini.

Zavallı!

Bu sözcük, bir tahkir ve tezyif ifadesi değil benim nezdimde, sade bir tesbit ifadesi! Hemen düzeltiyorum: sade değil, sadece değil, aksine muhabbet ve hüznün eşlik ettiği bir tesbitin ifadesi!

— "Bütün estetik duygularımı böylesine garip ve acı bir şekilde yitirmeme rağmen..."

Gerçekte, olup bitenin farkındadır Darwin! Kazandığı kadar, kaybettiğinin de...

Kelimelerin seçimi kendisine ait: "loss of the higher æsthetic tastes..."

İmdi, Cemil Meriç"i hatırlamamak mümkün mü? "Yaratan yaşayamaz, yaşayan yaratamaz!" diye haykırmıştı bir defasında.

"İnsan" denen hayvan, ne garip değil mi, duygularıyla yaşıyor; ve fakat aklıyla yaratıyor.

Marx ve Freud...

Belki birçoklarına garip gelecek ama bu iki ismin ne yaptığını anlamak/anlamlandırmak isteyenlerin evvelemirde Darwin"i mercek altına almaları gerekir. Çünkü Darwin"siz ne çağdaş iktisat ve toplumbilim, ne de insan psikolojisi adam gibi yorumlanabilir.

Çağdaş düşüncenin yönelimleri Darwin"siz, Marx"sız ve Freud"suz izlenemez. Pek tabii ki bir de Nietzsche"siz. "Şen Bilim", gerçekte Darwinci bilme tarzının eseridir. Hem de inadına. [Michel Ruse"un hazırladığı "Philosophy after Darwin / Classic and Contemporary Readings" (USA, 2009) adlı devasa derlemeye kabaca da olsa şöyle bir göz atma imkânı bulanlar, sanırım, ne demek istediğimi anlayacaklardır.]

Burada şaşırtıcı olan şu ki postmodern felsefî eğilimlerin, o "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler!" yollu naifliğinin garip bir biçimde ideolojik zeminini yukarıda adı geçen dört ismin teşkil etmesidir, yani sırasıyla Darwin"in, Marx, Nietzsche ve Freud"un...

Demek oluyor ki Darwin okumayı göze alan, Shakespeare okuyacağı zamanlar kusacak hâle gelmeyi de göze almalı!

Ya Darwin, ya Shakespeare! Ya Kant, ya Goethe! Ya Fahreddin Razî, ya Şems-i Tebrizî!

"Ya-ya da"yı kabul veya reddetmek kolay, öyleyse görelim bakalım, bir adam çıksın da şu âlemde, hakkını vermek suretiyle "hem-hem de" desin! Yani mümkünse hem yaşasın, hem yaratsın!

Ne yazık ki bu pek mümkün değil ey talib!

Çünkü halk İsa"yı her daim çarmıhta asılı görmek ister.

ALLAH AŞKI İÇİN DARWİN'E SÖZ HAKKI

Nihal Bengisu Karaca-15.03.2009- haberturk

TÜBİTAK sansür yok, yetki aşımı var diyor; Bilim ve Teknik Dergisi'nin yayın yönetmeni Prof. Dr. Çiğdem Atakuman ise olayın düpedüz sansürden ibaret olduğunu söylüyor. Haklı ya da haksız, bir tablo var ortada. Bu tablo, İslamcı kökenden gelenlerin türlerin kökenine geçit vermediği yönünde. Muhafazakâr demokrasi limanına demir atan iktidar partisi inanca aykırı bulduğu şeylere geçit vermeme gibi bir siyaset mi güdüyor?

İnançlı kişilerin Darwin'den duyduğu nefreti hep abartılı buldum. Adam bazı bulgulardan yola çıkarak bir teori üretmiş; bu, varoluşa ilişkin dini kabulleri reddeden; varlığı, ampirik bilgilerin elverdiği yollarla açıklamaya çalışan bir teoridir. "inancın konusu olan 'yaratıcıyı'

anlamak, bilimsel bilginin sınırlılığını aşan birşeydir; Tanrı, ancak beş duyu ile kavranabilir olanı veri kabul eden bilimin konusu olamaz" dersiniz, olur biter.

Dolayısıyla TÜBİTAK'ın çıkardığı Bilim Teknik'in Darwin kapağı, gerçekten sansürlenmişse, bu kabul edilebilir bir durum değildir. Hadisenin 'Tanrı olduğuna göre, Darwin'e gerek yok' ya da 'Tek yol: Evrim! Hepimiz Darwin' iz' gibi absürd kutuplaşmalara evrilmesi talihsizliktir. Darwin'in haklı olup olmadığı değildir mesele, velev ki Darwin koca bir yalandan ibaret olsun. Mesele muhafazakâr demokrasinin merak edilen esneme kapasitesidir artık.

Oysa, demokratik tutum, tam da böyle keskin fikir-düşünce-inanç ayrımlarında işe yarasın, saygıdan mürekkep bir tampon bölge oluştursun diye icat edilmiş bir şey değilse, başka nedir ve niyedir 'Allah aşkına'?

Bilim Siyasallaşıyor mu?

Ancak okur forumlarındaki tartışmalar gösteriyor ki, 'evrim teorisi' taraftarlarının da kesin inançlı müritlerden farkı yok. "Tübitak'ta sansür" şeklinde verilen haberlerin altı, bilimselliğin gerektirdiği soğukkanlılıktan eser miktarda taşımayan ve karşı görüşe yağmur gibi hakaret yağdıran görüşlerle dolu. Bir de şu 'bilim siyasallaştı' iddiası var. Bu arkadaşlara göre 'yaratılış teorisi' ille de siyasi; gelgelelim ne hikmettir ki 'evrim teorisi' pirüpak bilimsel. Anlıyorum. 'İman etmek' böyle bir şey.

Hatırlatmaya gerek var mı bilmem, ama insanlık tarihi, buluşların, yeni fikirlerin ve düşüncelerin ancak kendilerine uygun konjonktürü bulmalarıyla parlamalarının tarihi aynı zamanda. Ayrıca 'evrim teorisi' demokrasinin ve bilime saygının anahtarı filan da değil.

Eski Sovyet rejimi yaratılış teorisi üzerine bina edilmiş değildi. Fakat Stalin başta Freud, Mendel ve Einstein'in kuramları olmak üzere birçok görüşe yasak getirmişti. Ne zaman ki atom bombası yapması gerekti, Einstein'ın madde ve enerji kuramlarına serbestlik getirdi.

Hakeza, Darwin'in türlerin kökeniyle ilgili düşünceleri, yayımlanmasından çok önce olgunlaşmıtı. Fakat ne zaman ki, kültürel, siyasal, düşünsel zemin uygun hale geldi, görüşlerini o zaman yayımladı ve iktidarını çoktan kaybetmiş kilisenin direnci sözkonusu olsa bile, sekülerleşme yolunda epey mesafe kat etmiş 19. yüzyıl Batı düşüncesi, Darwin'i havada kaptı. Eksik parça tamam olmuştu.

Sansüre karşı olan sosyal Darwinizme taraf olamaz

Tekil hadiseler, tek tek bireyler politik olmayabilir. Ama toplum semalarında parıldayan, edebi/bilimsel/sanatsal kamuda alkışlanan bir fikir, düşünce ya da tavır, mutlak surette politiktir; ya iktidarı arkasına almıştır ya da o iktidara direnç gösteren başka bir gücü temsilen oradadır. Ve politik olan her şey gibi, iktidar ilişkileriyle, siyasetle de ilgilidir. Bilim de, Darwin de, akıllı tasarım da ne şimdi ne de geçmişte bu alanların dışında kalmıştır.

Ne ilginçtir ki, bu durum Sosyal Darwinizm'in yasaları gereği böyledir biraz da. Acı ama gerçek. Güçlü olanın hiyerarşik olarak daha alt sıralarda bulunana sansür uygulaması, güçlü

başkan yardımcısının güçsüz yayın yönetmenini yemesi, Sosyal Darwinizm'e göre gayet normal bir durumdur. Son söz: Baskı ve dayatmanın haksızlığına ilişkin argümanları 'türlerin kökeninde' ararsak pek fazla şey bulamayız. Çare demokrasi kuramlarındadır evrim kuramında değil.

DARWİN VE DARVİNCİLİK
Özdemir İnce-Mart 10, 2006-hurriyet

BİR okur, 3 Mart tarihli "Bizim Müzic Yaratıklar" başlıklı yazımın son paragrafı ile ne demek istediğimi soruyor. O paragrafı anımsayalım:

"Evrim teorisi olarak Darwin'in düşünceleri her gün daha bir gerçekleşiyor, doğrulanıyor. Doğru! Ama toplumsal Darvincilik, mesleki Darvincilik ne kadar ahlaki, ne kadar insani, ne kadar barışçıl? Filozof iktisatçı bu soruların yanıtını araştırmadan er meydanına çıkmaz!"

Evrenin oluşumunu, evrenin ve doğanın yasalarını burada tartışacak değilim. Tanrı'ya ve dine inanan biri, evrenin oluşumunu Kutsal Kitaplar'ın yazdığı gibi anlayabilir. Tanrı'ya ve dine inanıp evrenin oluşumuyla ilgili bilimsel görüş ve kuramları (teorileri) kabul edebilir. Ayrıca evren ve insan konusunda sadece bilimi tercih edebilir.

İnsanın bir Tanrı'ya inanması için o Tanrı'nın mutlaka var olması da gerekmez.
Ancak Tanrı gözünde bütün dinlerin birbirine eşit olması gerekir.
Konumuz bu değil ama bu girişi yazmadan bugünkü konuya da giremezdim.

Başta ABD'de olmak üzere köktendinci çevrelerde Darwin'in görüşleri hálá tartışılmakta. Darwin konusunda bir kitap salık vereceğim: Cyril Aydon, 'Charles Darwin', Çev: Ali Cevat Akkoyunlu, Doğan Kitap. 255 sayfa. 14 YTL.

Müthiş bir biyografi kitabı. İster Darwin'e inanın, ister inanmayın, mutlaka okunması gerekli bir kitap. Bir de Bilim ve Gelecek Dergisi'nin (25.) mart sayısı var bu konuda.

9 Şubat 1809'da doğup 19 Nisan 1882 yılında ölen İngiliz bilim adamı Charles Darwin'in bilimsel görüşünü özetleyelim:

İnsanı da içine alan canlı doğa evrimle oluşmuştur. Bu evrimin itici gücü yaşam kavgası ve doğal ayıklanma'dır. Dünya üzerinde yaşanabilecek yer sınırlıdır. Nüfus çoğalması nedeniyle hayat yaşam kavgasına dönüşür. Bu kavgada yaşama gücü olanlar canlı kalır ve türlerini sürdürür. Bu, bir doğal ayıklanmadır. Varlıklar böyle bir ayıklanmayla ayıklanarak evrimsel bir gelişme içinde türlerini sürdürürler. Yaşama kavgasında ayakta kalanlar bunu belli özelliklerine borçludurlar ve bu özellikler soyaçekimle yeni kuşaklara geçer.
Darwin'in görüşlerine karşı olanlar bu noktaya gelince sinsi sinsi gülerler ve şu soruyu sorarlar:
"Yani canlılar sürekli değişim gösteriyor ise maymunlar neden insana dönüşmüyor?"
Bunu bilim adamları kuşkusuz yanıtlıyorlar. Ben kendimce yanıtlayacağım: Yeni bir evrim sürecinin başlaması için doğal çevrenin değişmesi ve uyumun yaşamsal zorunluluk haline gelmesi gerekir.
Sonuç olarak: Darvinizm'e göre türler, din kitaplarının, Yaratılışçıların ileri sürdüğü gibi yaratılmamışlar, doğal etkenlerle oluşmuşlardır. Ayrı ayrı ve bugünkü biçimleriyle yaratılmamışlar, tek kaynaktan ve birbirlerinden ayrılarak oluşmuşlardır.
Dünyanın bütün köktendincilerini çılgına çeviren bu kuramın, aynı kişiler tarafından başka bağlamlarda nasıl yozlaştırıldığını yarın anlatacağım. Pazar günü ise, Darwin kuramının DNA'nın bulunması sayesinde yasaya dönüşmüş olduğunu...

KÜÇÜKKEN İNANDIĞIMIZ ŞEYLER

Kanat Atkaya-Şubat 04, 2006 –hurriyet

Daralıp kendimi yola vurmuş, soluğu Tarihi Yarımada'da almışım. Klasik turu biraz daha genişletip Kapalıçarşı'yı da dahil edip Tarihi Subaşı Lokantası'nda yemek yiyip, Şark Kahvesi'ne ulaşmayı da başarmışım.

Yanımda Cyril Aydon'ın yazdığı Charles Darwin biyografisi var. Ali Cevat Akkoyunlu yine su gibi okunacak şekilde çevirmiş kitabı; Darwin'i Galapagos'a da taşıyan Beagle gemisiyle beraber ben de geziyorum oturduğum yerden.
"Çayın su gibi aktığı" bu mükemmel eğlence ortamında rotayı Türk kahvesine çevirmek üzereyken, tam "Yahu biraz fazla huzurlu bir gün oldu, kesin arıza çıkacak" derken...

Arıza çalışmadığımız yerden geldi; Topesto arıyor.
- Neredesin birader?
- Şark Kahvesi, Kapalıçarşı.
- Niye haber vermedin?
- ?..
- Ben de gelirdim.
- Topesto, sen çalışıyorsun abi. Salı günü işi kırsan bile benimle Şark Kahvesi'ne gelmezdin zaten. En azından ben gelmezdim...
- Ne malum? Haber versene kardeşim!
- Ben Cumhurbaşkanı değilim, biiir. Günlük programım da yok dolayısıyla (Ayrıca meslek seçerken frak giymeyeceğim bir meslek olsun istemiştim) bunu sana bildirecek bir genel sekreter veya basın bürosu da barındırmıyorum...
- Yine de söyleyebilirdin...

- Usta sen arıza çıkaracaksan, buyur yani gözümün üstünde kaşım var, oradan yüklen. Hatta iki kaşın ortasından aşağı doğru bakarsan burun var, ona bozul mesela...
- Yok ya, sana bozulmadım da, kafada genel manada bir bozukluk var.
- Bilmem mi?
- Ne dedin?
- Yok bir şey. Dışarıdaysan ortada bir yerde mesela Galata Köprüsü'nde filan buluşalım. Ne zamandır tavla oynamadık, gel seni bir eskiteyim pullar ve zarlar diyarında.
- Zar tutuyorsun sen.
- Eh, tutmadan atılmıyor meret...
- Hilekár!..
- Ooooo, amiral senin öfke durumun enteresan. Bomba imha ekibi yollayalım neredeysen.
- Yok ya, ben akşam uğrarım sana.
- Gel bakalım afacan, Riko da gelecek...
- Ona da ayar oldum zaten...
- Belli belli...

Şark Kahvesi'ndeki huzur dolu masayla vedalaşıp, yekten Riko'ya gittim. Haberlerde verilen "10 bin köy yolu kapalı" türü haberler var ya, bunlardan biri de bizim Riko'nun oturduğu sokak bence.
Millet 60 faktör korumalı krem sürüp vücudun rengine genel müdahaleye hazırlanıyor, bunun sokakta hálá bir St. Moritz havası hakim.
Kartopu hazırlayıp çıktım yukarı. Eleman kapıyı açar açmaz, çoooooot diye kartopunu bunun halıya patlattım.

Riko’nun "Yuh!" tepkisi yerindeydi. Benim eve biri girip bu hareketi yapsa, herhalde daha sert bir tepki verirdim.
Pişkin pişkin sırıtıp "Halıyı temizler canım kardeşim" dedim.
"Sen hálá inanıyorsun di mi buna?" dedi. "Öyle tabii, halıyı temizler" dedim ama çıkış şekli, özgüvende hafif bir sallantıya yol açtı tabii.
"Ben de yıllarca bir türküyü ’Geliyooo geliyooo merdane’ şeklinde yorumlamıştım. Sana acı bir haberim var usta, halıya kartopuyla saldırı düzenlemenin hijyenik açıdan bir faydası yok, küçükken inandığımız şeyler bunlar" dedi.
"Küçükken inandığımız şeyler?.." dedim fakat elemanın haklı olma ihtimalinin giderek yükseldiğinin de farkındayım ve panikteyim.

"Christopher Reeve’in hakikaten uçtuğuna inanıp pelerin yapmak, Mandrake’nin sözlerini tekrarlayarak taştan altın yapmaya çalışmak, tabakta bırakılan yemeğin -söz gelimi kapuskanın- ağlayarak arkamızdan koşacağını düşünmek gibi şeyler... İşte, küçükken safça ve kalpten inandığımız şeyler" dedi.
Salı akşamüstü itibariyle biri neye sinirlendiğini bilmeden sinir küpü olmuş, diğeri rüyasında Konfüçyüs’ün sakalını görmüş gibi bilge bilge konuşan iki arkadaşım olduğunu düşündüm ve bu düşüncemi Riko’yla da paylaştım.
"Ben rakı koyacağım, ister misin?" dedi.
"Yok usta ben almayayım, hatta sen de alma istersen, saat daha erken di mi?" dedim.
Bu esnada zil çaldı ve Topesto geldi. "İstersen kapının önünde karşılayıp bir üst araması yapalım, ruh hali normal değildi gencin. Ben birayla beslenmiş Kobe danası gibi yumuşacıkken kartopu patlattım, eleman çığ hazırlamış olabilir" dedim.

Topesto herhangi bir kar cismi hazırlamamış fakat yanında paranoyasıyla gelmiş: "Benden mi konuşuyordunuz?" diye girdi eve.
"Yok ya, küçükken inandığımız şeyler türü mevzular açıyordu Topesto, bunalıyorduk öyle..." dedim.
"O ne demek?" dedi.
"Ya, işte yere kartopu attım temizlik maksadıyla, Riko ’Yok öyle bir şey küçükken uyutmuşlar seni’ şeklinde yaklaştı olaya...
"Kar temizler oğlum halıyı" dedi Topesto.
Riko "Ben de bir türküyü yıllarca ’geliyooo geliyooo merdane’ şeklinde söylemiştim. Bunlar boş işler abi..." dedi.
Topesto "E, o türkü öyle değil mi zaten" dediği noktadan sonrasını hatırlamıyorum. Tek bildiğim "Bana da ver bakalım o rakıdan bir duble" dediğimdir.
Topesto’nun derdi ne miymiş? Ne bileyim, anladığım kadarıyla "manital enfeksiyon..." Cep telefonu iki kere ditleyip de gelen mesajı okuyunca Hulusi Kentmen gibi pamuk kalpli oldu şerefsiz. Bizi de içirdiğiyle kaldı...
Grammy gecesi neler olacak
Tutup "Şu eleman şu kadar ödül kazanacak..." diyemeyeceğim, kusura bakmayın. Ödül törenini seyrederken neler göreceğinizle ilgili bir takım pratik bilgiler vermekle yetineceğim.
Yazıya oturmadan önce Şafak Ongan’ı aradım. Malum, bu sene 48’inci kez dağıtılacak Grammy Ödülleri ve töreni de Dream TV yayınlayacak.
Şafak’a, "Birader, öksür bakalım, hangi gün, saat kaçta yayınlıyorsunuz töreni" dedim.
Şöyle bir cevap geldi: "8 Şubat’ı 9 Şubat’a bağlayan gece 03.00’te canlı olarak yayınlayacağız. ’Aaa, o saatte kim izleyecek bunu, kafayı mı yediniz?’ diyenler için de 10 Şubat’ta saat 21.00 de, o da yetmedi ’Cuma akşamı dışarı çıkacağız, alemlerde sürteceğiz’ diyenler için de 12 Şubat pazar günü saat 14.00’te tekrar vereceğiz..."
Yani net bir şekilde görüleceği üzere Dream TV’deki bu üç programdan birini muhakkak

yakalarsınız.
Kimler olacak peki? Benim bildiğim; U2, Aerosmith, Mariah Carey, Maroon 5, Mary J. Blige gibi isimlerin performansları olacak. Dahası da vardır tabii.
Sunuculardan biri de Tom Hanks olacak.
Grammy olmuş bitmiş, seyredemedik demeyin diye dostça uyarıyorum. Bu uyarının alternatifi yazıyı taşa sarıp "Bir dost" imzasıyla camınızdan atmak olur ki; çirkinleşmeyeyim di mi?

DARWİN'İ KAPAKTAN ATINCA BİLİM 'SEVİMLİ' HALE Mİ GELDİ HOCAM

Vahap Munyar-Mart 16, 2009-hurriyet

SON günlerde Bilim ve Teknik Dergisi'nin kapağından 'Darwin' konusunu çıkarttırıp, Genel Yayın Yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman'ı görevden alarak gündeme gelen TÜBİTAK Başkan Yardımcısı Prof. Ömer Cebeci'yi Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün şubat ayı başında gerçekleşen Suudi Arabistan gezisinde tanıdım.

1980-1989 döneminde Kral Abdülaziz Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yaptığı için tam bir Suudi Arabistan uzmanı olan Prof. Ömer Cebeci, geziye TÜBİTAK Başkanı Prof. Nükhet Yetiş'le birlikte katılmıştı.

Aslında gezinin Riyad bölümünde Prof. Cebeci'yle pek konuşma fırsatı bulamamıştık. Cidde'ye geçince Cumhurbaşkanı Gül, İslam Kalkınma Örgütü (İKÖ) Genel Sekreteri Prof. Ekmeleddin İhsanoğlu'yla yemek yemiş, sonra da Cidde Ticaret ve Sanayi Odası'ndaki toplantıya geçmişti.
Biz Cidde'deki konuk evine girdikten sonra pek dışarı çıkma fırsatı bulamamıştık. Çünkü, 5-6 saat içinde oradan Mekke'ye hareketimiz söz konusu olacaktı.
Cidde'deki konuk evinde Prof. Ömer Cebeci'yle birlikte yemek yemiş, ondan hem Suudi Arabistan, hem de umre konusunda bilgiler almıştık.

Sonuçta vakit gelmiş, Güngör Uras, Ahmet Taşgetiren, Mustafa Karaalioğlu, Şeref Oğuz, Nuri Elibol, İbrahim Öztürk ve ben gazeteciler ekibi olarak ihrama girmiş, umre yapmak üzere yola çıkmaya hazır hale gelmiştik.

Prof. Ömer Cebeci, konukevi lobisinde bizi ihrama girmiş olarak görünce, birlikte hatıra fotoğrafı çektirmek istedi. Hemen birlikte poz verdik.
Suudi Arabistan dönüşü Prof. Cebeci, kendi fotoğraf makinesindeki fotoğraflarımızı bizimle paylaşmak üzere bir mesaj gönderdi. Fotoğraflarla gönderdiği notta şu bölüm dikkatimi çekmişti:
"Bilim, araştırma ve teknolojinin sadece üniversiteler ve bazı şirketlerde değil, tüm toplumda, aydın kesimde, gerçek kimliği ve önemi ölçüsünde algılanmasının toplumsal refahımız için elzem olduğuna inanıyorum. Dolayısıyla bu konuların basında daha doğru ve ’sevimli’ yer almasına dair hislerimi sizlerle paylaşma fırsatını yakaladığımı düşündüm."
TÜBİTAK’ta Darwin kapağına sansürle patlayan tartışma üzerine, olayın kahramanlarından Prof. Cebeci’nin bu notlarını sizlerle paylaşma gereği duydum.
Prof. Cebeci gönderdiği mesajda iki noktaya özellikle vurgu yapmıştı:
Bilim-araştırma-teknolojinin gerçek kimliği ve önemi ölçüsünde algılanması, toplumsal refah için elzem.
Bilim-araştırma-teknoloji haberleri basında doğru ve ’sevimli’ yer almalı.
Prof. Ömer Cebeci’nin mesajını tekrar tekrar okudum. Aklıma şu soru takıldı:
TÜBİTAK dergisinde Darwin kapağını sansür etmek bilimi, teknolojiyi, araştırmayı ’daha sevimli’ hale mi getirdi hocam?
Bu tartışmayı yaratmanın Türkiye’de refahın artmasına bir katkısı olabilir mi?
2006’dan beri ’hibrid akü’ için çalışıyoruz
HÜRRİYET’in Emre Özpeynirci yönetimindeki Oto Yaşam Gazetesi’nin ’Otobil’ adlı yarışmasının bu yılki ödül töreninde Toyotasa Genel Müdürü İbrahim Orhon’la hibrid araçları konuşmuştuk.
İbrahim Orhon, Türkiye’nin hem benzinle, hem elektrikle çalışan çevreci araçların en azından aküsü üzerinde kafa yorması gerektiğini belirtmişti:
Bu konuda teknoloji geliştirip, dünyadaki hibrid araçlar trendini yakalamamız bizim açımızdan çok iyi olur.
Ben de kendisine hatırlatma yapmıştım:
Örneğin İnci Akü, bu tür çalışmalar yapıyor olabilir.

- Bazı çalışmalar var ama yüklenmek gerek.

Bunları konu eden yazım üzerine Manisa'da ve Ukrayna'da üretim yapan İnci Akü'nün Genel Müdürü Göksel Paker aradı:

2006'dan beri hibrid aküler üzerinde çalışmalar yapıyoruz. Ford Otosan'ın önderlik ettiği bir projede görev aldık. Geliştirdiğimiz akü test de edildi.

- Peki seri üretime dönük yatırım düşünüyor musunuz?

Biz Ford Otosan, Tofaş, Mercedes kamyon ve otobüslerine 'start' diye nitelidiğimiz fabrika çıkışındaki aküleri veriyoruz. İran ve Rusya'daki bazı üreticilerle de aynı şekilde bağlantımız var. Yakında Avrupa'da da Peugeot'a 'start aküsü' göndereceğiz. Şirketimiz elbette hibrid akünün seri üretimini öngörüyor.

- Bunun için ne kadar yatırım yapmanız gerekecek?

Hibrid aküyle ilgili iki farklı teknoloji var. Birisi 'nikel metal', diğeri de 'lityum iyon'. Bu teknolojilerden hangisinin öne çıkacağına bakacağız. Ayrıca, bu aküleri kullanacak olan otomotiv üreticileriyle bağlantı kurmamız gerekiyor. Yani, onlardan gelecek talebe göre yön çizeceğiz. Hibrid akü için yatırım tutarı büyük olur ama bağlantı kurmadan bu işe girişemeyiz.

İnci Akü, Manisa'da 4 milyon, Ukrayna'da 300 bin akü üretiyor... 2008 cirosu 180 milyon TL'yi buluyor...

Hibrid akü yatırımı için de başta Toyota ve Honda olmak üzere, hibrid araç üreten otomotivcilerden 'yeşil ışık' bekliyor...

ANTİ-DARWİN TİMİNE EPEY BASİT SORULAR

Ahmet Hakan-Mart 15, 2006-hurriyet

EY "anti-Darwin" timleri...

Diyorsunuz ki:
"Hey dostum! Gel sana Allah'ın varlığını bilimsel olarak kanıtlayalım."
İyi diyorsunuz, güzel diyorsunuz da...
Söyleyin bakalım:
Allah'ın varlığı bilimsel olarak kanıtlanabilir mi?
Sadece Allah'ın varlığı değil...
Öteki dünya, melekler, vahiy, cennet, cehennem vs.
Bunlar bilimsel olarak kanıtlanabilir mi?
Eğer, "Ne var bunda? Tabii kanıtlanır" diyorsanız...
O epey tartışmalı işe girişmeden önce lütfen şu soruların yanıtını verin:
Eğer inanca ilişkin alanlarda bilimsel kanıtlar sunabiliyorsanız, o zaman inanmanın ne anlamı kalır?
Madem, "yerçekiminin varlığı"nı kanıtlar gibi "Allah'ın varlığı"nı kanıtlayacaksınız...

Madem, Allah tarafından yaratıldığımızı, "iki kere ikinin dört ettiğini" kanıtlar gibi kanıtlayacaksınız.
Söyler misiniz:
O zaman ne diye cennete ya da cehenneme gidiyoruz ki?
Ve neden bu dünyaya "imtihan dünyası" diyoruz ki?

Ey "anti-Darwin" timleri...
Gelin yol yakınken vazgeçin bu işten...
"Darwin'in teorisini çürüteceğiz" diye, insanların din algısına zarar vermekten vazgeçin.
Madem ki bilim, beş duyuyla algılanabilen ve insan zihniyle kavranabilen dünyaya ilişkin bilgilerle ilgilenir.
Ve madem ki dini inanç, kendine özgü bir iç tutarlılığa sahiptir...
O halde...
Dini olguları, bilimsel yaklaşımlarla kanıtlama çabası içine girmeyin...
Unutmayın ki:
Nereden gelip nereye gittiğimiz konusu, "kocaman bir muamma" olarak kaldıkça...
İnanan da olacaktır, inanmayan da...
Bırakın:
İnanan, inancının mükâfatını göreceğini düşünerek kendini iyi hissetsin...
İnanmayan da kendi rüyalarını görsün...
Hem uğruna çaba sarf ettiğinizi söylediğiniz "kutsal kitap", "Senin dinin sana, benim dinim bana" demiyor mu?
Kızımız Telsim'e ürün tanıtımı için gitmişmiş
DÜNKÜ gensoru görüşmelerinde ben en çok şu sorunun yanıtını bekliyordum:
Acaba Kemal Abi, kızının Telsim'e gitmesini nasıl açıklayacak? "Kızım Telsim'e şu nedenle gitmiştir" diye bir izah getirecek mi?
Sabırla bekledim...
Ve nihayet konu buraya geldi...
O zamana kadar ağzını doldura doldura konuşan Kemal Abi, mevzu kızının Telsim'e gidişine gelince birden olayı hızla geçiştirdi...
Hızla geçiştirirken de şöyle bir şey söyledi:
"Kızım Telsim'e kendi ürünlerini tanıtmak için gitmiştir."
Ardından da ekledi:
"Mal satmak için gitmemiştir."
Ne demek şimdi bu?
Kızımız Telsim'e gidip ürünlerini niçin tanıtmıştır?
Amaç "satış" değilse tanıtım nedendir?
Ayrıca...
Bunun adı "nüfuz suiistimali" değilse nedir?

MEDRESE CEHALETİ BİLİME KARŞI

Özdemir İnce-Mart 12, 2006 –hurriyet

BİRİ, gazetecilerin sorusuna karşı saldırıya geçerek soruyor: "Evrim, adı üstünde bir teori. Onu anlatıp evrim karşıtı teorileri anlatmamak bilimsel bir tavır mı?"

Bu soruyu soran, ne bir kilise zangoçu ne de bir Cinci Hoca. Türkiye Cumhuriyeti'nin koskoca Milli Eğitim Bakanı ve sözünü ettiği de Darwin'in evrim teorisi. Üniversite hocaları dilekçe vererek, dinci yaratılış dogmasının okul müfredatından çıkartılmasını istemişler, Milli Eğitim Bakanı da Kırkpınar Meydanı'nda bilim adamlarına meydan okuyor. Cehaletin

meydan okuması!

Göz Önünde Olsun!

Artık ilkokul öğrencilerinin bile bildiği "bilimsel süreklilik"ten haberi bile yok Milli Eğitim Bakanı'nın. Başta bakan olmak üzere bilmeyenler için birlikte anımsayalım:

Charles Darwin'den önce, dedesi Erasmus Darwin var, Lamarck var, Robert Chambers var.

Charles Darwin'in elinde dikkat ve merakından başka bir silahı olmadığı için evrimin yasalarını kanıtlayamamıştı. Dinci muhalifler bir maymunun gözümüzün önünde insanlaşmasını istedikleri için teori ya da yasanın zaten kanıtlanması da gerekmez.

Yeni darvincilik

Bilim tarihinde kanıtlanmış kuram ve yasaların yıllarca sonra fark edildiği çok görülmüştür. Aynı şey, Darwin'in devamı sayılabilecek Gregor Mendel'in de başına geldi. Biyoloji ve matematik bilgisine sahip olan rahip Mendel, 1850-1860 yıllarında bitkilerin kalıtımı üzerine deneyler yaptı. Ama buluşunu Brünn Doğa Cemiyeti ciddiye almadı.

Mendel'in bulguları ancak 1900 yılında değerlendirilebildi. Mendel'in "kalıtımsal elementler" adını verdiği paketçiklere Danimarkalı botanikçi Wilhelm Johannson "Gen" adını verdi. 1930'lu yıllarda genetik ile Darwinci doğal seçmenin evliliğinden Yenidarvincilik doğdu.

1953 yılında, Francis Crick ile James Watson DNA'nın çifte helezonlu yapısını açıkladıklarında, iki ata organizmadan gelen genetik malzeme birleşince tam olarak neler olduğunu anlamak mümkün oldu.

Sonuç: Türlerin Kökeni'nin yayımlanmasından neredeyse yüz yıl sonra, kalıtım mekanizması sonunda açıklandı ve ortaya çıkanın da Darwin'in doğal seçmesi için kusursuz bir araç olduğu görüldü.

Papa'nın Alkışı

Bunun üzerine Papa II. Jean Paul, 1996 yılında Papalık Bilimler Akademisi'ne bir mesaj gönderip teslim bayrağı çekti:

"Yeni bilgiler bizi evrim teorisinin bir varsayımdan öte olduğuna inanmaya itti. Bu teorinin, çeşitli bilim dallarındaki bir dizi buluştan sonra, araştırmacılar tarafından giderek kabul edilmesi gerçekten hayranlık uyandırıcı. Birbirinden bağımsız çalışmaların önceden kararlaştırılmamış, uydurulmamış, sonuçlarının aynı noktada birleşmesi, teorinin lehinde bir kanıt olarak yeterli."

Bundan önce, 1965 yılında, Lutherci Dünya Federasyonu'nun Evrim Hakkında Bildirisi de evrimin varsayımlarından kaçmanın olanaksız olduğunu ilan etmişti. (Cyril Aydon, "Charles Darwin", Doğan Kitap, S.219-236).

Bakan'ın Çapı

Türkiye Cumhuriyeti'nin Milli Eğitim Bakanı'nın çapı ne yazık ki bu gerçekleri anlamak için yeterli değil. Doğan Kitap yöneticilerinden rica ediyorum, Milli Eğitim Bakanı'na birkaç "Charles Darwin" kitabı armağan etsinler.

EVRİM KURAMI OLMADAN BİLİM OLMAZ

Özdemir İnce-Ekim 04, 2004- hurriyet

"Bilim ve Gelecek" dergisi ağustos 2004, 6. sayısını Charles Darwin'in Evrim Kuramı'na ayırmış... Ne zaman Evrim Kuramı ile ilgili bir yazı yazacak olsam mal'ûm ve müseccel bir kesimden küfür salvoları başlar. Bu kez de başlarsa başlasın!...

Derginin bu özel sayısında Prof.Dr.Cemal Yıldırım, Prof.Dr.Rennan Pekünlü ve Doç.Dr.Benan Dinçtürk'ün yazıları ile Prof.Dr.Aykut Kence, Prof.Dr.Yaman Örs, Dr.Erdal Atabek, Dr.Hasan Aydın, Prof.Dr.A.M.Celal Şengör ve Prof.Dr.Betül Çotuksöken'in yanıtları yer alıyor.

Bilim adamlarının ortak görüşleri: "Evrim Kuramı yok sayılarak bilim yapılamaz!"

"Bilim ve Gelecek" dergisi bilimsel düşüncenin görüşünü özetliyor:

"Evrim Kuramı benimsenmeden bilim yapılamaz. Yaradılış, bir bilimsel kuram olarak değerlendirilemez ve evrim ile aynı kefeye konulamaz. Bilimsel nitelikteki bir eğitimde yaradılış ile evrime eşit düzeyde yer verilemez. Yaradılış efsanesi bilimsel düşünce öncesi çağa aittir."

"Bilim ve Gelecek" dergisinin ele aldığı konu Türkiye'nin çağdaş bir zihinsel yapı içinde kalıp-kalmamasıyla son derece ilişkilidir. Bakın neden:

TÜBİTAK'ı ele geçirmek için yasayı çiğnemekten çekinmeyen AKP hükümetinin niyeti adı geçen kurumun yayın organı "Bilim ve Teknik" dergisinin Mayıs 2004 sayısında yayınlanan "Doğada Haremlik ve Selamlık" adlı makaleye yansımaktadır. Yazar makalesine "Canlılarda Cinsler Gruplaşması" gibi bir bilimsel ad vermek varken, çok çağrışımsal bir ad koymayı neden seçmiştir? Şimdi ben, bir bilimsel makalede "Haremlik" ve "Selamlık" sözcüklerinin kullanılmasını, bilimin dinselleştirilmesi girişimi olarak değerlendirirsem haksızlık mı etmiş olurum?

AKP Hükümetinin, Avrupa Birliği'ne girme aşkına karşın "zina yasasını halk istiyor" iddiasını da toplumun kurumlarının dinselleştirilmesi programı içinde değerlendirmemiz gerektiği gibi.

Ankara'nın Mamak ilçesindeki bir okulda, Zeliha Avcı adlı bir öğretmenin hayatbilgisi dersinde Darwin'in Evrim Kuramı'ndan söz ettiği için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından sorgulanmasının da AKP'nin toplumun dinselleştirilmesi programı içinde değerlendirilmesi gerekir.

Avrupa Birliği'ne girme şamatasının totem ve tabuları, YÖK kavgaları, İmam-Hatip tuzakları, türban gösterileri arasında gözden kaçan ve adı geçen bütün sorunları kapsayan bir ana sorun var: AKP'nin toplum kurumlarının İslâmileştirilmesi programı. Dr.Hasan Aydın Bilim ve Gelecek dergisinin sözünü ettiğim sayısında yayınlanan "Bilginin İslâmileştirilmesi" adlı makalesinde bu konuyu irdeliyor ve YÖK Yasa Tasarısı'nın gerçek amacının bilginin İslâmileştirilmesi girişimi olduğunu ileri sürüyor.

Prof.Dr.Aykut Kence'nin "Evrim Kuramı, bilimler için temeldir" başlıklı makalesini okuyunca, Türkiye'nin içine düşürüldüğü tuzağın boyutları karşısında gözüm korktu:

"Evrim Kuramı ve yaradılış öğretisine eşit zaman ayrılması uygulaması Türkiye'de 1985 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nca yürürlüğe konulmuştur. Bu uygulama için köktendinci hıristiyan grupların yardımı alınmıştır. ABD'de başarılı olamayan köktendincilerin Türkiye'de bu iş için uygun bir ortam buldukları söylenebilir. ABD'de yargı önünde yenik düşmelerine karşın Türkiye'de önlerine hiçbir engel çıkmamış, üstelik MEB'nın işbirliği ile evrim ve yaradılışa eşit zaman uygulamasını Türkiye'de yürürlüğe koymayı başarabilmişlerdir. MEB bu köktendincilerin kitaplarını Türkçeye çevirterek basmış ve 'Yaratılış Modeli' adıyla tüm biyoloji öğretmenlerine ücretsiz dağıtmıştır."

Prof.Dr.Rennan Pekünlü, “ABD’de de bir evrim davası ve burjuva demokrasisi” adlı makalesinde, Türkiye’ye ihraç ya da ithal edilen dinsel kökenli sözde “Yaratılış Bilimi” öğretisinin ABD kamu okullarından nasıl kapı dışarı edildiğini anlatıyor:

19 Mart 1981’de Arkansas Eyalet Valisi 590 sayılı bir yasa tasarısı onaylıyor: “Yaradılış Bilimiyle Evrim Bilimine Eşit Davranış.”

ABD mahkemeleri bu yasayı “Yaradılış bilimi bilim olmadığı için kaçınılmaz olarak şu sonuca ulaşıyoruz: 590 sayılı yasa tasarısının bir tek gerçek etkisi vardır ki o da bir dinin yüceltilmesidir” gerekçesiyle iptal ediyor.

Ama ABD mahkemelerinin ABD laikliğine aykırı olduğu için okullarda öğretilmesini yasakladığı hurafe laik Türkiye’nin okullarında bilimsel bilgiyi köreltmek için okutuluyor.

ABD mahkemesinin kararından bir cümle: “590 sayılı yasa tasarısını savunanların çoğunluk veya azınlık olmasının anayasal bir yönetim sisteminde hiçbir anlamı yoktur.”

Bu cümleyi “Halk böyle istiyor” diyen Başbakan R.T.Erdoğan’a armağan ediyorum!...

BU YILKİ DARWİN ÖDÜLLERİ
Ayşe Özek Karasu-Ocak 11, 2003-hurriyet

Olayların tamamı trajik. Ama her yılın başında DarwinAwards.com sitesine bakmaktan alıkoyamıyorum kendimi.
Her yıl ahmakça girişimler sonucu ölenlerin ruhuna Darwin ödülü veriliyor bu sitede. Örneğin oksijen çadırında sigara içenler, tüpgazda kaçak olup olmadığını çakmakla kontrol edenler gibi... Dünyaya ayak uyduracak kapasiteye sahip olmadığı için genleriyle birlikte öbür dünyaya göçen, yani Darwin kuramı doğrultusunda seleksiyona uğrayan bu kişilerin ödül alabilmesi bazı kurallara bağlı. Çocuk ve zeka özürlü olmamaları, kendi özgür iradeleriyle hareket etmeleri gerekiyor. Yeterli muhakeme gücüne sahip olmaları en önemli koşul.

Darwin ödülleri kriterlerine göre kendilerini gen havuzundan izole edenler genelde suçlular oluyor. Ne var ki 2002 yılının mansiyon ödülü bir suçluya değil, tam tersine bir hukuk adamına ait. Söz konusu kişi Pakistanlı bir yargıç.

Geçen yıl adamın biri Pakistan'da el bombası bulundurmak suçundan hakim karşısına çıkarılıyor. Adam polise meydan okuyor; getirin gösterin bakalım şu bombayı diyor. Polis de getiriyor. Sanık, bombanın sahici olmadığını iddia ediyor. Hakim bir yandan iddialara kulak verirken, diğer yandan kararlı bir şekilde bombayı eline alıyor ve pimini çekiyor! Neyse ki sadece yaralanıyor. İşte sıkı bir ödül yerine sadece mansiyon alması da yaralanmış olmasından kaynaklanıyor. Çünkü ortama ayak uyduracak zeka kapasitesine sahip olmadığı halde hayatta kalıyor, genleri seleksiyona uğramıyor.

Amerika'da da bir pilot ve yolcusu Darwin ödülünü kılpayı kaçırıyorlar. Bu ikili bir yandan uçarken, havadan çakal avlayarak eğleniyorlar. Ancak bir ara yolcu hedefini şaşırıyor ve yanlışlıkla uçağın sağ kanadını vuruyor. Sonuç: uçak düşüyor. Neyse ki pilot ve yolcusu sadece yaralanıyor. Çakal da öyle. Yani bu hikayenin kahramanlarına da Darwin ödülü yok.
Ödüller 1993'ten Beri Veriliyor
Charles Darwin'e göre türler, çevrelerine daha iyi uyum sağlamak için zaman içinde evrim geçirirler. Diyelim ki, sık ağaçları olan bir yerde uzun boyluların dallara çarparak ölüm oranı kısa boylulara göre daha yüksektir ve sonunda kısa boyluların genleri gelecek kuşaklara geçer.

Stanford Üniversitesi'nden Wendy Northcutt, 1993'de evrim teorisini araştırırken, ani salaklık sendromu sonucu ölenlerin de seleksiyona uğradığını düşünüyor. Böylece Darwin ödülüne layık olabilecek haberleri toplamaya başlıyor ve DarwinAwards.com sitesini kuruyor. E-mail'lerle gelen yeni hikayelerle site bir kara mizah platformuna dönüşüyor. Sonunda her yılın ödüllük olayları belirleniyor.

Sigortayı Dolandırmak Uğruna Öldü

2002'nin salakça ölümlerine bakınca, çoğunun suç işleme girişimi sırasında meydana geldiği görülüyor. Bunlar arasında en tüyler ürpertici olanı ise İtalya'nın Tirol bölgesinden. Andreas adında 23 yaşındaki gencin cesedi, bir bacağı dizinin altından motorlu testereyle kesilmiş vaziyette kırsal alanda bulunuyor. Ortalık kan gölü. Polis gencin bir sadistin kurbanı olduğunu düşünüyor. Sonra gerçek ortaya çıkıyor. Andreas'ın kuzeniyle birlikte sigortayı dolandırma girişimi sırasında can verdiği anlaşılıyor. 29 yaşındaki kuzenin verdiği ifadeye göre bu ikili birkaç tane sigorta poliçesi yaptırıyor. Sigorta şirketlerinden birkaç milyon dolar kaldırmak için yapmaları gereken tek şey, kalıcı sakatlık sağlamak. Kuzeni, Andreas'ı bir bacağını motorlu testereyle kestirmeye ikna ediyor! İlkyardımdan çok iyi anladığını, atardamardaki kanı hemen durduracağını söylüyor. Ama, kan durmuyor. Kuzen paniğe kapılıp kaçarken, motorlu testereyi de nehre atıyor. Şu anda ölüme sebebiyet vermekten yargılanıyor.

Soyacakları Kamyonun Altında Kaldılar

Bangladeş'te çok film seyrettikleri anlaşılan altı soyguncu geceyarısı otomobille işe çıkıyor ve ilk geçeni soymak üzere aracı yola enlemesine bırakıyorlar. Hesapta gelen aracı böylece durduracaklar. Ancak otomobilin içinden çıkmayı unutuyorlar. İlk gelen, yüklü miktarda sığır taşıyan bir kamyon oluyor. Ancak şoför kamyonu durdurmayı başaramıyor ve soyguncuların aracını biçiyor. Soyguncuların yanı sıra bir inek de ölüyor.

Hayret! Silah Satıcısı Silahlı Çıktı

Albuquerque'de üç adam, gazeteye satılık silah ilanı veren kişiyi soymaya karar veriyor ve randevulaşıyorlar. Buluşma yerine gittiklerinde adamın suratına göz yaşartıcı gaz sıkıyorlar. O da ne! Adam ‘‘silah’’ çekiyor. İçlerinden 18 yaşındaki Carlos mermiye hedef olarak ölüyor. Diğer ikisi ise silah satan bir adamın silah çekeceğini akıl edemediklerini söylüyorlar.

Kendisini Başının Arkasından Vurdu

ABD'nin Colorado eyaletinde çaldığı otomobili çılgıncasına hızlı kullanan Gerald adlı genç adam, polis tarafından durdurulunca, yaya olarak kaçmanın daha akıllıca bir iş olduğuna karar veriyor. Tabana kuvvet kovalamaca sırasında ilginç bir karar daha alıyor: Peşindeki polislere ateş etmek. Bir yandan koşarken, 9 mm'lik Ruger yarı otomatik silahı arkasına doğru körlemesine sıkıyor. Ve kendisini başının arkasından vurmayı başaran ilk insan olarak tarihe geçiyor.

Telefonla Konuşmak İçin Dağa Tırmandı Düştü Öldü

Suç işlerken değil de, masum amaçlar uğruna ahmakça ölenler de var.

Yasak olsun olmasın, araç kullanırken telefonda konuşmak son derece tehlikeli. Ama dağa tırmanırken daha da tehlikeli... ABD'nin Alaska eyaletinde meydana gelen olay da bunu doğruluyor. Marc adında 30 yaşındaki bir dağcı, ekip arkadaşlarıyla birlikte Şeytan Parmağı adı verilen son derece dik bir tepeye tırmanış yapıyor. Gece kamp yerinde otururken Marc'ın birisine telefon açacağı tutuyor. Ancak kamp yerinde şebeke gittiği için bir elinde telefon tepeye tırmanmaya kalkışıyor ve tabii son tırmanışı oluyor. Marc'ı düştüğü yerden çıkarmanın imkansız olduğunu gören arkadaşları, ‘‘En sevdiği şeyi yaparken ölen arkadaşımız orada kalsın’’ diyorlar. Ancak Marc'ın en sevdiği şeyin tırmanmak mı, yoksa telefonda konuşmak mı olduğuna açıklık getirmiyorlar.

DARWİN’İN KAPLUMBAĞASI REFERANS’IN YELKEN BALIĞINA KARŞI

Eyüp Can - Referans -Mart 08, 2007-hurriyet

Dünyanın en hızlı yüzen canlısı, saatte 109 kilometre ile yelkenbalığı.

Bu yüzden Referans Gazetesi Hızlı Balık Ödülleri için sembol ararken sevgili İzmir Tolga'nın da bastırmasıyla hiç tereddüt etmeden yelkenbalığında karar kıldık.
Fakat o gün benim aklımda ikinci bir sembol daha vardı.
Biliyordum, arkadaşlar itiraz edecekti.
Nitekim ettiler ve beni hınzır önerimde yalnız bıraktılar.
Ama ben hâlâ o ikinci sembolün, ekonominin yeni dinamiklerini açıklamak bakımından, en az bizim sevimli yelkenbalığımız kadar önemli olduğuna inanıyorum.
Madem yeni çağın ekonomi paradigmasına en çok uyan yelkenbalığını geçen hafta Türkiye'nin sektörlerinde en hızlı büyüyen 9 şirketiyle paylaştık, o gün içimi gıdıklayan ikinci sembolü gönül rahatlığıyla sizlerle de paylaşabilirim: Darwin'in kaplumbağası Harriet.
Biliyorum tıpkı bizim yayındaki arkadaşlar gibi siz de bıyık altından gülüyorsunuz.
Fakat müsaade edin keyfinizi kaçırmadan size Harriet'in muhteşem hikâyesini kısaca anlatayım.
Belki o zaman ilk bakışta hızlı balık projesinin anti-tezi gibi duran Darwin'in kaplumbağasına neden kafayı taktığımı daha iyi anlarsınız.
Evrim teorisinin babası Charles Darwin'in çok iyi bir tabiat gözlemcisi olduğunu hepimiz biliyoruz.
Fakat kaçımız Darwin'in Avustralya'ya yaptığı uzun seyahatler sonunda Londra'ya dönerken yanında Galapagos Adası'ndan aldığı devasa kaplumbağaları da getirdiğini biliyoruz?
Ben bilmiyordum, ta ki geçen yıl mayıs ayında Darwin'in yıllarca hayranlıkla incelediği bu kaplumbağalardan sonuncusu Harriet'in ölüm haberini alıncaya kadar.
Gerçi 2005 yılında Avustralya Hayvanat Bahçesi'nde yaşayan Galapagoslu bu dev kaplumbağanın 175'inci doğum günü kutlama haberlerini hayranlıkla izlemiştim ama Darwin ile ilişkisi üzerine pek kafa yormamıştım.
Geçen yıl Harriet'in ölüm haberini aldığımda çok saygı duyduğum bir dostu kaybetmiş gibi burkulduğumu hatırlıyorum.
Oysa Harriet hakkında "dünya üzerinde halen hayatta olan en yaşlı hayvan" olması dışında pek bir şey bilmiyordum.
Fakat bir şekilde tam 176 yıl hayatta kalmayı başarmış olması bende saygınlık yaratmasına yetti. Sonra büyük bir merakla hakkında çıkan her şeyi okumaya başladım.
Meğer Darwin Galapagos Adası'ndan Londra'ya dönerken Harriet'le birlikte iki kaplumbağayı daha yanına almış.
Çünkü bu hayvanların yaşama tutunma biçimleri Darwin'i hayran bırakmış.
Öyle ki 1835'te temellerini attığı evrim teorisinin oluşmasında Harriet ve diğer iki arkadaşı üzerinde yaptığı incelemeler çok ciddi rol oynamış.
DNA testlerine göre Harriet'in doğum tarihi 1830.
Zaten bu özelliği dolayısıyla 2005 yılında "dünya üzerinde halen hayatta olan en yaşlı hayvan" olarak Guinness Rekorlar Kitabı'na girdi.
İşte bu özelliği dolayısıyla daha minicik bir bebekken Darwin, Harriet için hayranlıkla "O, türünün ne en güçlüsü ne de en akıllısı ama değişime en hızlı yanıt vereni" demiş.
Değişime en hızlı bir biçimde yanıt vermek..
Benim için kilit cümle bu. Çünkü "Artık büyük balık küçük balığı değil, hızlı balık yavaşı

yutuyor" derken bazı iletişim cahillerinin zannettiği gibi kontrolsüz bir biçimde hız yapmaktan bahsetmiyoruz.
Burada hızdan kastedilen, her şirketin tıpkı bir canlı organizma gibi içinde bulunduğu şartlara, rekabet ortamına en hızlı bir biçimde ayak uydurma kapasitesi.
Yani değişime en hızlı bir biçimde yanıt verebilme becerisi.
Daha önce de yazdım. 21'inci yüzyılda büyük şirketlerin hayatta kalma süresi 20'inci yüzyıla göre neredeyse üçte bir düştü. S&P 500 listesinde 50 yıl önce ortalama 35 yıl kalan dünyanın en büyük şirketlerinin şimdilerde kalış süresi 10 yıla kadar düşmüş durumda.
Demek ki büyük olmak tek başına yeterli değil artık.
Eğer şirketlerimizin hem büyümesini hem de uzun yıllar hayatta kalmasını istiyorsak yapılacak şey çok açık.
Bir yandan Referans'ın yelkenbalığı kadar hızlı diğer yandan Darwin'in Harriet'i kadar değişime yanıt verebilme becerisini göstermeniz gerekiyor.
Gördüğünüz gibi yavaşlığın sembolü olarak zihinlerimize kazınmış olan kaplumbağalar en az hızın sembolü yelkenbalıkları kadar yeni çağda bizlere yol gösteriyor.

DARWİN DOĞRU SÖYLÜYOR
Prof. Dr. Cengiz Yalçın-Ağustos 28, 2009-hurriyet

Evrimsel biyolojiyi daha genel anlamda evrimselleşmeyi ret eden koyu Hıristiyan sofuların öncülüğünde gündeme oturtulan yaradılış efsanesi ile ilgili tartışmalar ülkemize de taşınmıştır.

Evrimsel biyolojiyi daha genel anlamda evrimselleşmeyi ret eden koyu Hıristiyan sofuların öncülüğünde gündeme oturtulan yaradılış efsanesi ile ilgili tartışmalar ülkemize de taşınmıştır. Evren dinamiklerin belirleyicisinin doğa kanunları değil soyut doğaüstü bir güce, yani tanrıya bağlayan yaradılışçılar ile bilimsel tartışma yapmak mümkün değildir. Esasında bilime at gözlükleri ile bakan ülkemizde TV kanalları, sadece ve sadece izleyici sayısını artırmak için bu konuda hiçbir ciddi bilgisi olmayan aktivistlerin saçmalıklarını ekranlara yansıtarak ilgi çekmeyi denemektedirler. Darwin kuramını yani biyolojik evrimselleşmeyi daha genel anlamda evrimselleşmeyi, örneğin kozmolojik evrimselleşme, temel bilimlerin çizdiği çerçeve içinde kalarak tartışılırsa bir anlam taşır. Evrimselleşme bir doğa mantığıdır. Doğa ile gerçeği anlama bağlamında ilişki kurmanın yolu, temel bilimlerden yani fizik, kimya, matematik, biyoloji ve fizyolojiden geçer. Bu konuda yeterli bilgisi olmadığı belli olan ekran yöneticisi, çok önemli bir keşif yapmış gibi,âlimane bir tavır içinde, termodinamiğin ikinci kanunu evrimselleşmeye müsaade etmez gibi, saçmalıklar ile izleyicilerin kafasını karıştırmakla ne kazanabilir.
Şimdi popüler kültür problemlerini bırakıp bilimsel konulara odaklanalım. Nasıl maddeyi oluşturan en küçük birim kuarklar ve elektron gibi kütle taşıyan temel parçacıklar ise, canlıyı da hücreler oluşur. Evrimselleşme hücrede başlar. Hücre Zar ile çevrelenmiş içinde plazma ve çekirdek bulunan bir sistemdir. Çekirdeğin içinde kalıtım bilgilerinin depolandığı kromozomlar bulunur. Kromozomları da DNA Molekülleri oluşturur. Şekil-1'de hücre yapısı gösterilmiştir.
Evrimselleşmenin tüm bilgisi, yani biyolojik şifreyi, kromozomları oluşturan DNA molekülleri yazar. Canlılığı Temel birimi DNA molekülü 1953 yılında Francis Crick ve James Watson tarafından keşfedilmiş ve Nobel ile ödüllendirilmiştir. Molekül çift helis şeklinde olup A=Adenine, G=Guanine, T=Tymine, C=Cytosine ile gösterilen temel kimyasallardan meydana gelir. Kimyasallar helisin merdiven basamağına benzeyen parçalarını oluşturur.

Her basamak kimyasalların ikişer ikişer birleşmesi ile meydana gelir. Bu birleşmelerde bir kural vardır. A sadece T'ile A-T veya T-A;G sadece C'ile G-C veya C-G şeklinde birleşirler. Helisin basamakları A-T, T-A, C-G, G-C sıralarına göre birleşmelerinden oluşur. Burada amaç genetik dersi vermek değil, kalıtımın canlılarda bir kuşaktan diğerine nasıl aktarıldığını herkesin anlayabileceği bir dil ile aktarmaktır. Bu dört kimyasalın sıralanışı kaylım bilgisini kotlar. Nasıl DNA çocuğun babasının kim olduğunu kesin olarak saptayabiliyorsa, canlının tüm biyolojik özelliklerini aynı kesinlik ile saptar. DNA analizleri o kadar gelişmiştir ki ilerde hangi hastalığa tutulacağınızı dahi tespit edebilmektedir. Bu nedenle Sigorta şirketleri hayat sigortası için DNA testi yaptırmayı zorunluluk haline getirmişlerdir. İnsan tüm DNA bilgisi (Human Genome) 3,1milyar basamağın sıralanması ile oluşturulur. Günümüz biyoteknolojisi bu sıralamayı yapmakta zorlanmamaktadır. Riboz, A, C, T. G ile temsil edilen kimyasalların bağlandığı biyolojik malzemedir. Şekil-2 DNA merdivenlerini oluşturan kimyasalların sıralanışı gösterilmiştir.

Hücre kendi neslini sürdürme şansı tanıyan küçük büyük tüm değişim bilgilerini kendisinden sonra gelen kuşaklara, yeniden üretmekte olduğu hücrelere mRNA oluşturarak İletir. Hücre tüm fizyolojik faaliyetlerini DNA ve mRNA Molekülleri ile yürütür. Şekil-3'de hücrenin Protein üretimi gösterilmiştir. Hücre canlı için temel gereksinim olan proteinleri üretir. Şimdi bir DNA molekülü biyolojik bilgiyi kuşaklar arasında nasıl taşır çok basit olarak aktarmaya çalışalım. Canlılık esasında bir biyokimyasal olaydır. Hücre içinde ve dışında meydana gelen tüm olayların temelinde biyo-kimya kanunları taşır. A-T,T-A;G-C,C-G çiftlerinin sırlanışı, yani biyolojik şifre, biyolojik bilgi içerir bu bilgi şekil-3 de gösterilen mekanizma ile yeni oluşan hücrelere aktarılır. Bu kodlamayı kullanarak, biyolojik olsun veya olmasın, her türlü bilgiyi aktarmak mümkündür.
Gerekli sandığım bilgileri verdikten sonra esas konumuza girelim. Acaba canlılık bir evrimselleşme geçirmiş midir? Tüm canlıların ortak bir geçmişi var mıdır; yoksa her canlı göründüğü gibi mi yaratılmıştır? Yani Darwin kuramına genetik ve bilgi teknolojileri açısından bakalım.

İnsan genetik yapısını örneğin memeli hayvanların genetik yapısı ile karşılaştırıldığında çok sayıda ortak özelliklerin olduğu görülür. İnanmayanlar bilimsel literatüre bakabilirler. Bu ortak özellikler, ne kadar kızarsanız kızınız, canlılığın ortak bir geçmişi paylaştığının kanıtıdır. Şekil-4'de çok çarpıcı iki kromozom yapısı verilmiştir.

Şekil 4 İnsan ve şempanze kromozom yapısının karşılaştırılması
Görüldüğü gibi insan ve şempanze kromozom yapıları arasında şaşılacak bir benzerlik vardır. İnsanı evrimselleşme sürecinin tepesine yerleştirileniz, en yakın kromozom yapısına şempanzelerin sahip olduğu görürsünüz. İnsan genetik deseni 23 şempanze genetik deseni 24 çift kromozom içerir. Orangutan kromozom sayısı da 24 dür ve genetik deseni şempanzeye benzer. Bu hiçbir zaman insanın evrimselleşerek şempanzeden türediği anlamına gelmez; sadece insan ve şempanzenin ortak bir genetik geçmişi olduğunu gösterir. İnsanın genetik yapısında bulunan bazı elementler sürüngenlerde bile vardır. Bu bulgu insana hakaret içermez. Gerçeğin kendisidir.

Bilimsel tartışmalara akıl ve gözlem dışı renkler ile bakmak insanların, özellikle gençlerin,

bilime bakış açısını negatif yönde etkiler. Bir ülkenin geleceği siyasi bütünlüğünü ekonomik bağımsızlığını koruyabilmesi bilimsel olması ile orantılıdır. Toplumu bilimden uzaklaştırmak, bilme şüphe ile bakmasını sağlayıp efsanelere ve hurafelere inandırmaya çalışmak bu ülkeye yapılabilecek en büyük kötülüktür. Şimdilerde ülkemizde sergilenen budur.

TÜBİTAK,DUYULAN GÜVENİ KAYBETMİŞTİR
Doğan Hızlan-Mart 11, 2009-hurriyet

TÜBİTAK'ın yayınladığı aylık Bilim ve Teknik Dergisi'nin Darwin'li kapağı değiştirildi, içinde yer alan yazılar da çıkarıldı.

Zaten TÜBİTAK, yapılan son atamalarla tartışma gündemindeki güncelliğini koruyordu.

Kurumları yıprattığınız anda, okurunu kaybeder, hele bu bir bilim dergisiyse güven kaybını bir daha kazanamaz.

Ben TÜYAP'ın kitap fuarlarında ilk olarak, TÜBİTAK'ın standına giderim. Artık bu cümleyi giderdim diye değiştireceğim.

Çünkü içimdeki sansürcülük şüphesi öylesine köpürecek, bilimsel nesnelliği konusunda şaibe tohumu öylesine yeşerecek ki, çeviriye müdahale bile aklıma gelecek.

Gazetelerde, derginin kapağının değiştirildiğini okuyunca, küresel kavramının her yere sızdığı bir çağda, devekuşu rolünü benimsemek cesaret ve cehaletini gösteren yöneticilere, günün tarihini hatırlatmak gerekiyor.
Konuyu hepimiz okuduk:

UNESCO, 2009'u Darwin yılı ilan etti. Dünya onu anıyor, hakkında birçok makale yayımlanıyor.

Dünyanın saygın gazeteleri, dergileri Darwin ekleri verdi.

Bunların içinde Evrim Teorisi'ne inanmayan, karşı düşüncede olanlar elbette vardır. Ama bilimsel ahlak, bilim özgürlüğü sansüre uğramayacak kadar kutsal bir hak olduğundan müdahale yerine, kendi karşıt düşüncelerini yazabilirler.

Eğer Darwin'in düşüncelerine karşıtlığı, onu belli bir düşüncenin saplantılı tutsaklığına sürüklemişse, bir bilim kurumundaki böyle bir yönetici nesnelliği tehlikeye atıyor demektir.

Karşıt düşüncelere hayat hakkı tanımayan birine bilim adamı demek mümkün müdür?

CHARLES DARWIN (1809-1882) öncü bilim adamlarının başına gelenleri yaşadı. Teorisi üzerine tartışmalar, dünyada ve Türkiye'de yapıldı.

1925'te bir öğretmen bu kuramı öğrettiği için yargılandı, hüküm giydi ama Yüksek Mahkeme onu akladı.

Bizdeki tartışmaların başlangıç tarihi olarak 1980'ler gösteriliyor.

Gençliğimde sansür sözü iki alanda kullanılırdı. Edebiyat ve sinema. İkisinde de sol, toplumcu eserler yargılanırdı, senaryolar bir türlü sansür heyetinden geçemezdi.

Daha sonraları ahlak gerekçesiyle, müstehcenlik iddiasıyla sansür yapıldı, bazı dergiler poşete girdi.

Ama bilimsel sansürü anımsamıyorum, bilimselliğin nesnelliğinin böyle bir işlemle karşı karşıya kaldığı belleğimde yok.

DARWIN ve Evrim Teorisi üzerine bilgi edinmek isteyenler, kitapçılarda zengin bir liste bulabilirler.
Ben üç kitaptan söz edebilirim:
Darwin - Eğitim Devrimi - Rebecca Stefoff.
Darwin ve Moleküler Devrim - Andrew Berry (İkisi de TÜBİTAK Yayını)
Darwin Kuramı - Seçme Yazılar. C.Darwin - Pan Yayıncılık
Düzeltme: Dün orkestra şefinin adı Será Yazıcı olarak yayımlandı, asıl Será Tokay olacaktır. Düzeltir, şeften ve okurlarımdan özür dilerim.

NİYE DARWİN'E KIZDIM...

Bekir Coşkun -Mart 14, 2009-hurriyet

SEÇİM meydanındaki o kalabalığa "Darwin kim?" diye sorsanız, acaba bilen çıkar mı?...
Ama şöyle deseniz kalabalığa:

"Koşun, Darwin yardım paketi veriyor..."

Büyük ilgi çekecektir Darwin...

Ve bir anda "Darwin" ismi meydanda kulaktan kulağa dolanacak, herkesin dilinde "Darwin" olacak ve herkes ona koşmak için özenle soracaktır:
"Nerede?..."
"Kim?.."
"Darwin parti başkanı..."
Darwin'in evrim teorisi, canlıların, tabii ki o arada insanın, evren tarihi içindeki müthiş yolculuğunu anlatır.
Bu bakımdan da bize uymaz.
Sıdıka'yı Sirkeci'den Levent'e götürme işini elli senede çözememiş bir toplum için Darwin'in müthiş yolculuğu inandırıcı değil.
Nitekim bu yazı yazıldığı sırada, insanlar Ankara'dan Eskişehir'e bundan böyle 1.5 saatte gidecekler diye düzenlenen şölende, Başbakan hızlı trenin en önüne oturmuş şöyle diyordu:
"Bir de bakacaksınız ki vardınız..."
Darwin'in, Galapagos Adaları'ndaki gözlemlerinden sonra öne sürdüğü "canlıların deneme ve seçme yoluyla evrimini sürdürdüğü" de bu topraklarda çürümektedir.

İnsan elli senede biraz olsun değişmez mi?..
Avanta karşılığı elli sene oy verdikten sonra, işsiz-aç-sefil kalma konusundaki "deneme" sürecinin sonundaki "seçme"yi görüp bunu nasıl bağdaştırırsınız "evrim" ile...

Ya da şu kömür ve nohut ile halkımızın "üretim toplumundan", "toplayıcı topluma" geçmesi neresine uyuyor Darwin teorisinin?..
Nitekim Türkiye, toplum olarak çoktandır çağdaş yaşam ile ortaçağa dönmeyi tartışır.

Seçilen hangisi?...

Ortaçağ...
Bu da Darwin teorisinin "gereksinime göre gelişme" alt başlığını yalanlar.
Klozeti reddet, sen git taşa otur...
Bu bakımdan Darwin teorisi bize uymaz...
Ve ben kızarım Darwin'e...

ARAŞTIRMALARINA, TANRI'NIN TAHTINI GÜÇLENDİRMEK AMACIYLA BAŞLADI

Soner Yalçın-Şubat 15, 2009-hurriyet

İngiliz Kraliyet Ailesi'ne ait Beagle adlı gemi, 4 yıl 9 ay sürecek seyrine başladığında tarihin en tanınmış gemilerinden biri olacağı bilinmiyordu kuşkusuz.

Güney Amerika'nın haritasını çizmek, ticaret olanaklarını araştırmak için yola çıkan geminin konukları arasında bir din adamı vardı: Bugün dünyada 200'üncü doğum yılı kutlanan Charles Darwin! Bu yolculuk aynı zamanda doğa bilimci olan Charles Darwin'in hayatını kökten değiştirecekti.

TARİH, 27 Aralık 1832.
Beagle inceleme gemisi, 40 bin deniz mili yol yapacak gezi için demir aldı.
Kaptan Fitzroy, Charles Darwin'e "filozof" diye seslendiği için gemi personeli için onun adı "Filos" kaldı! "Filos", Tanrı'nın tahtını sağlamlaştıracak veriler bulmak için bu gemideydi.
Ancak yolculuk onun için zorluklarla başladı; deniz tutmasına zor dayandı. Hassas bir yapısı vardı; Arjantin ve Şili'de ağır hastalıklarla boğuştu.
Fırtınalara, depremlere de tanık oldu.
Yine de geziden büyük keyif aldı.
Önemli jeolojik keşifler yaptı; yüksek tepelerde deniz dibi katmanlarını görüp heyecanlandı.
Soyu tükenmiş memeli hayvanların fosillerini buldu.

Sürekli dua ediyor

Darwin yolculuğu sırasında hocası Peder John Henslow'a sürekli mektuplar, fosil örnekleri ve doldurulmuş canlılar gönderdi. Bunlar öğretmeni aracılığıyla İngiliz doğa bilimcilerine aktarıldı. Örnekler İngiltere'de şaşkınlıkla karşılandı.
Kuşkusuz bu belgeler, gözlemler henüz kiliseyi rahatsız etmeyecek türdendi.
Ancak İngiltere'den binlerce kilometre uzaklıktaki Charles Darwin'in içinde fırtınalar kopmaya başladı:
Galapagos Adası'ndaki hayvan türleri, başka gezegenlerin sakini gibiydi! Kuşlar insanlardan korkup kaçmıyorlardı! Ayrıca bu kuşlar, yaşadıkları adalara göre ufak fizyolojik farklılıklar gösteriyordu. Keza kaplumbağalar da öyleydi.
Darwin'in düşünce ve inanç dünyası parçalanıyordu. Biliyordu ki düşünceleri Kutsal Kitap'ın "Yaradılış" bölümüne tamamen aykırıydı.
"Milyonlarca yıl önce başka türler mi yaşıyordu? Evet ise, bu canlılar Tanrı'nın ilk yarattığı gibi değiller mi?"
Geceler boyu Tanrı düşüncesinin yanlış çıkmaması için dua ediyordu.
Diğer yanda kafasındaki sorulara engel olamıyordu:
"Dünyada yaşayan canlılar ilk yaratıldıkları gibi değil mi; bunlar noksansız ve değişmez olarak yaratılmadılar mı; yoksa kalıtım ve çevre koşullarıyla değişime mi uğradılar?"

Böyle anlarda hemen, biyolojik türlerin dağılımını "yaradılış merkezleri" fikriyle açıklayan Charles Lyell'in kitabına sarıldı.
Doğaya yaklaştıkça Tanrı'dan uzaklaştığını hissediyordu.
"Dünya canlılarının iki ayrı yaratıcı tarafından yaratılmış olduğu" gibi ara formüller üretmeye çalışıyordu.
Charles Darwin "doğum sancıları" çekiyordu.

Rahip Malthus hayranlığı

Beagle, İngiltere'ye döndüğünde binlerce insan gemiyi görmeye geldi.
Darwin artık ünlüydü. 1700 sayfa zooloji ve jeoloji notu tutmuş; 4 bin etiketli kemik, post, deri vs. örnekleri toplamış ve 800 sayfa günlük yazmıştı. (Gezi notlarını yıllar içinde üç cilt olarak yayınlayacaktı.)
Cambridge Üniversitesi'ne giderek yolculuğu boyunca topladığı örneklerin tanımlanıp sınıflandırılması üzerinde çalışmaya başladı. Peder Henslow, bitki örneklerini tasnif edip isimlendirmede Darwin'e yardımcı oldu. Hayvan örnekleri için Richard Owen adında bir biyologla tanıştı. Owen, Darwin'in getirdiği fosilleri inceleyerek o güne kadar bilinmeyen pek çok soyu "tükenmiş hayvan türü" diye tanımladı.
Darwin'in korktuğu başına geliyordu.
Sapkınlıkla ve toplumsal düzeni bozmaya çalışmakla suçlanmaktan korkuyordu.
Bu gerilime ve yüksek çalışma temposuna dayanamadı; hastalandı.
Doktorların tavsiyesiyle dinlenmeye çekildi.
Bu dinlenme sırasında oyalanmak için okuduğu hemşerisi Rahip Thomas Malthus'un nüfus üzerine yazdığı kitabı onun yerinden fırlattı. Canlılar ayakta kalabilmek için değişen çevre koşullarına uyum sağlamak zorundaydılar. Başarısız olanlar yok olmaya mahkûmdu.
Darwin düşündü; demek türler maddesel koşullar nedeniyle evrim geçiriyordu!

Artık teorisinden emindi.

Ama kuram tek başına bir şey ifade etmezdi, bunu destekleyecek verilere ihtiyacı vardı.
Bunun için hayvan yetiştiricileriyle görüşmeye ve bitkiler üzerinde deneyler yapmaya devam etti.
Bilime inandığını düşündüğü adaşı Lyell'a fikirlerini açıklayan mektup yazdı. Ancak beklediğini bulamadı; Lyell, canlı türlerinin değişimini kabul etmedi. Üstelik yaradılış fikrine karşı çıktığı için Darwin'i eleştirdi.
Oysa bilmiyordu ki, Darwin artık, inanç olarak agnostikliği/bilinememezliği benimsemişti.
10 yaşındaki kızı Anne Elizabeth ölünce Tanrı'nın iyiliğinden de kuşku duyacaktı.
O yıllarda, güneş sistemi, dünyada yaşamın oluşumu ve insanlığın kökeni konuları yazılıyor, tartışılıyordu. Ancak bunların bilimsel temeli yoktu.
Bu veriler ise Darwin'de vardı.
Ayrıca, Darwin evrim teorisine felsefi maddeciliği eklemişti. Varoluşun temeli maddeydi.
Akıl ve ruh hep maddenin yan ürünleriydi.
Evet, Darwin, Batı düşüncesinin köklü geleneklerini altüst edecek görüşlere sahipti.
2000 yıllık felsefe ve dine karşı koyuyordu.
Öte yandan, yazdıklarını yayınlamamak için oyalanıp durdu. Örneğin, sülükayaklı türleri üzerinde tam sekiz yıl çalıştı.
Cesaretini toplayıp bu kez botanist arkadaşı J. Dalton Hooker'a fikirlerini açtı. Bu durumu anılarına, "Kendimi bir cinayeti itiraf ediyormuş gibi hissettim" diye yazacaktı.

Hooker teoriyi ne kadar beğendiğini söylese de, Darwin yazdığı kitabını yayınlamamaya karar verdi.
Bilim adamı dostlarını karşısına almaya cesareti yoktu.
Oysa Avrupa aydınlanma/devrimler çağını yaşıyordu.
"Devrim", "Değişim" gibi sözcükleri milyonlarca Avrupalı telaffuz ediyordu.
Saygın bir doğa bilimci olarak tanınan Darwin, bu çevrelerle aynı mevzilere girmek

istemiyordu. O yumuşak başlı devrimciydi.
Örneğin, Karl Marx, Darwin'in hayranıydı. Mesafeli ilişkileri vardı.
Yazışıyorlardı. Marx, Das Kapital'in 2. cildini imzalayıp göndermişti. Darwin'e göre ilişki bu kadarla kalmalıydı.

Darwin, kurulu düzeninin yıkılmasından endişe duyuyordu. Kopernik ve Galileo gibi dışlanmaktan korkuyordu.
Üniversitelerin, gazetelerin ve ailesinin hayranlığını kazanmıştı; bilim adamları ondan "Gelecek vaat edecek doğa bilimci" diye bahsediyordu. Kilisenin saygını kazanmıştı. Centilmenler kulübü Athenaeum'a ünlü yazar Charles Dickens ile aynı gün üye olmuştu; bu statülerini kaybetmek istemiyordu!
Mesleki kıskançlık
Charles Darwin düşüncelerinin mezara gitmesini de istemiyordu.
Kitabını vasiyeti haline getirdi, öldükten sonra yayınlanmalıydı.
Sonunda bir olay Darwin'i harekete geçirdi; mesleki kıskançlık!
Haziran 1858'de A. Russell Wallace'ın makalesini okuduğunda kendisininkine benzer bir teori geliştirildiğini anladı.
Darwin, teorisini hemen yayınlamaya karar verdi. 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayınladı: "Türlerin Kökeni."
Yaşamın çeşitliliği, planlı çalışan bir akıllı tasarım/Tanrı tarafından değil, "doğal ayıklama" olarak açıkladığı, içinde rastlantının ve ihtiyacın birbirini yaratıcı şekilde tamamladığı plansız bir süreçte ortaya çıkmıştı.
Övgüler ve acımasız sövgüler aldı.
Darwin'in insanın maymundan geldiğini iddia ettiği söylendi.
Halbuki Darwin'in söylediği, insan ile maymunun ortak bir kökenden/soydan ayrılarak geliştikleriydi.
Darwin bu tartışmalara hiç girmedi. Sustu. Sadece kitaplar yazdı.
Eserlerini yayınladığı günden bugüne, teorisinin "çökeceği", "tarihe gömüleceği", "yok olacağı" söylendi. Bu tartışmalar hálá sürüyor.
Bir gerçek var ki, 2009 bütün dünyada "Darwin Yılı" olarak kutlanıyor.
Darwin'e göre evliliğin iyi-kötü yanları
CHARLES Darwin, 1839'da dayısının kızı, (sanata yoğun ilgisi olan ve ünlü besteci Chopin'den piyano dersleri alan) Emma Wedgwood'la evlendi. Darwin, evlilik teklifi yapmadan önce bir beyaz kâğıda evliliğin yararları ve zararlarını şöyle sıraladı:
Evlen
Çocukların olur
Sana ilgi duyacak yoldaş
Sevecek ve oynayacak bir şey
Bir bakıma köpekten iyi
Evle ilgilenecek biri
Müziğin ve kadınca gevezeliğin hoşluğu
İnsan sağlılığı için yararı
Kanepeye uzanmış hoş ve yumuşak bir eş
Belki de gürül gürül bir ateş

Cinsiyetsiz arı gibi yaşamanın kötülüğü
Evlenme
Korkunç zaman kaybı
İstediğin her yere gitme özgürlüğü
İstediğin cemiyete girme
Kulüplerde akıllı adamlarla uzun sohbetler

Akraba ziyaretine gitmek zorunda olmamak
Çocukların masraf endişesi
Belki kavga
Kitap vs. için az para
Çok çocuk olunca ekmek parası kazanma mecburiyeti
Çok çalışmanın insan sağlığına zararı
Belki karım Londra'yı sevmeyecek
Darwin'in zengin ailesi
BABA tarafından dedesi Erasmus Darwin (1731-1802) İngiltere'nin ünlü bir doktoruydu. Ancak şöhreti, yazdığı kitaplardan ileri geliyordu: "The Botanic Garden" ve "Zoonomia". Botanik ve hayvan bilimi üzerine bu kitaplarda öne sürdüğü kuramlar evrim teorisinin dayanaklarından oldu.
İngiltere Kralı III. George'un saray doktorluğunu reddeden Erasmus Darwin, siyasetle de ilgiliydi. Fransız Devrimi'ni alkışlıyor; Amerikan Devrimi'ni destekliyor; köleliğe karşı çıkıyordu. "Ay Işığı Cemiyeti" grubundaki arkadaşlarından biri de Benjamin Franklin idi.
Anne tarafından dedesi Josiah Wedgwood (1730-1795) da, aynı cemiyetin üyesiydi. Erasmus Darwin'in dostu ve sırdaşıydı. Bugün hálá sadece İngiltere'de değil, dünyada bir numaralı porselen markası "Wedgwood"un sahibiydi. Bu porselenleri kraliyet ailesi gibi seçkinler kullanıyordu.
Erasmus Darwin'in oğlu Doktor Robert (1766-1848) ile Josiah Wedgwood'un kızı Susannah'ın (1765-1817) evliliğinden Charles Darwin dünyaya geldi.
Baba Robert Darwin doktordu ama aynı zamanda iyi bir tüccardı. Çok paralar kazandı.
Anne Susannah iyi yetişmişti. Harika piyano çalıyordu.
Altı çocukları oldu. Charles Darwin beşinci sıradaydı.
Charles Darwin, sekiz yaşında annesini kaybetti.
Küçük Charles Darwin'in etrafında hiç yaşıtı erkek yoktu. Genellikle evlerinin bahçesinde yaşlı bahçıvan Abberley ile oynuyor; sürekli çiçekler hakkında sorular yöneltiyordu. Dedesi gibi bitkilere, hayvanlara meraklıydı.
Bazen nehir kıyısında saatlerce vakit geçiriyor; nehrin bir bölümündeki balıklar ile diğer bölümündeki balıkların neden farklı olduğunu düşünüyordu. Dere kenarında topladığı taşların resimlerini çiziyordu. Kuşları izlemeyi seviyordu.
Babası Robert Darwin, dedesi Erasmus gibi entelektüel değildi, ama yine de oğlu Charles'a kitap okumayı aşıladı. Dr. Robert Darwin, oğlunu bazen hasta ziyaretlerine götürüyordu. Oğlunun meraklı olması hoşuna gidiyordu.
Charles Darwin, Latince ve Yunanca'ya dayalı geleneksel Shrewsburg Okulu'na gönderildi, ama o okulu sevmedi.
O, Pistyll Rhaeadr'deki ünlü şelaleyi görmek için 64 km; Kuzey Galler'de Menai Boğazları üzerinde kurulmakta olan asma köprüyü görmek için 410 km yürümekten çekinmiyor, doğayı öğrenmek-tanımak istiyordu.
Lise öğrenimini zorlukla bitirdi.
Dr. Robert Darwin o yaz yine hasta ziyaretleri için yanında götürdüğü oğlunun hastalarla ilgilenme yöntemlerinden etkilendi ve oğlunun iyi bir doktor olacağına karar verdi. Charles Darwin'i de tıp öğrenimi alması için Edinburgh'a gönderdi.
Darwin okula ısınamadı.
Okulda çalışan köle John Edmonstone'dan hayvan doldurma sanatını öğrendi. Doğa tarihiyle ilgilenen öğrencilerin kurduğu Plinius Topluluğu'na katıldı.
Hocası Robert Edmund Grant ile deniz canlılarını inceledi.
Bir diğer hocası Robert Jameson'dan jeoloji ve bitkilerin sınıflandırılması üzerine dersler aldı.
Edinburgh Kraliyet Müzesi'nin bitki koleksiyonunun düzenlenmesine yardımcı oldu.
Charles Darwin kararını vermişti; babası ne kadar istese de doktor olmak istemiyordu.

Babası Dr. Robert Darwin, oğlunun din eğitimi almasına karar verdi!
Charles Darwin öneriye soğuk bakmadı. Çünkü, din adamı William Paley'nin, canlıların karmaşıklığını üstün zekâlı bir yaratıcıya bağlayan makalelerini okuyup etkilenmişti. Doğayı incelemek, "Doğa'nın Mimarı"nın eserini incelemekti. Din adamı olabilirdi.
Cambridge Üniversitesi'nin Christ's Koleji'ne yazıldı.
Burada 3.5 yıl eğitim gördü.
Doğa onun için tutkuydu; öğreniminin ikinci yılında bir at alıp sık sık araziye çıktı. Hocası Peder John Stevens Henslow ile birlikte kır gezileri yaptı. Herslow her daim, "Soru sorma konusunda Darwin gibisini görmedim" diyecekti.
1830 yılında okulu bitirdi. 178 kişi arasında 10. olmuştu.
Şimdi ne yapacaktı?
Kâşif Alexander von Humboldt'un 1796 ve 1801 yılları arasında Güney Amerika'ya yaptığı geziyi anlatan 7 ciltlik "Voyages" adlı kitabı elinden düşürmüyordu.
Dünyanın çeşitli yerlerine geziler yapmayı planladı.
Tek sorun, babası para verir miydi?
İmdadına Peder Henslow yetişti. Güney Amerika kıyılarını inceleyip ticaret olanaklarını araştıracak, bölgenin haritasını çıkaracak Kraliyet Ailesi'ne ait bir gemiyle yolculuk yapmak ister miydi?
Charles Darwin "kusursuz yaratıcının" varlığını ispatlamak için bu zorlu yolculuğa çıktı. Gittiği gibi dönmeyecek; büyük bir düşünsel dönüşüm gerçekleştirecekti.

DARWİN'İ DOĞRU ANLAYABİLMEK!

Özgür Bolat-Mart 17, 2009-hurriyet

Darwin ve evrim uzun bir süredir gündemde. Evrimin yanlış anlaşıldığını düşünüyorum.Örneğin evrim, insan maymundan gelir diye bir şey asla iddia etmemektedir. Bir türdeki değişimler birikerek, yeni bir tür oluşturur demektedir.

Prof. Necip Taylan, "Evrim teorisini fiziksel olarak ispatlamak mümkün görünmüyor. Bunun için milyonlarca yıllık bir değişim gerekiyor," demiş. Bu da doğru değil.

Evrimi, insanda olmasa bile, diğer canlılarda gözlemlemek mümkün. 'Genome projesi' ile evrimi gen boyutunda gözlemleyen bilim insanları var. Artık evrimin teori olmaktan çıktığını iddia edenler bile var. Bunu da 'deneysel darwinizm' olarak adlandırmaktalar.

Şunu da açıkça söylemek gerekiyor. Evrim, dinsizlik değildir. Bir insan, aynı zamanda hem Allah'a inanabilir hem de evrimi savunabilir. Bu ikisi arasında bir karşıtlık durum yoktur. Evrim dine karşı kullanılabilir ama örtüştürülebilir de. Evrime inan din adamları olduğu gibi, evrime inanmayan biyologlar da vardır.

Şahsen ben hem inançlı hem de evrime inanan bir kişiyim.

Evrimin iddiası çok basit:

Çevreye uyum sağlamayı kolaylaştıran özelliklere sahip bireyler yaşar, sahip olmayanlar ölür.

Evrimi Gözlemlemek

İspinoz Kuşunun Gagası (The beak of the finch) adlı kitap, ispinoz kuşlarının 5 yıl gibi çok kısa bir sürede gagalarındaki değişikliklerden yola çıkarak, nasıl evrimleştiğini anlatmaktadır. O kadar iyi anlatmıştır ki 1995'te Pulitzer ödülünü almıştır.

Bu kitapta, yazarlar evrimi nasıl yıl yıl gözlemlediklerini anlatmıştır.

Kuraklığın olduğu mevsimlerde gagaları daha büyük ve sert olan kuşlar, kuru yiyecekler ile beslenebildikleri için avantajlı konuma gelmişler ve kuraklığa rağmen hayatta kalabilmişler. Hayatta kalabilenler üreyerek, büyük gagalı yavrular dünyaya getirmişlerdir. Durum böyle olunca adada yaşayan kuşların gaga büyüklüklerinin ortalaması da artmıştır.

Ama 5 yıl sonra yağışlı mevsimler yaşanınca, bu kez de küçük gagalı kuşlar avantajlı duruma geçmiştir. Onlar hayatta kalıp üreyebilmişlerdir. Gaga büyüklüğünün ortalaması da azalmıştır.

Evrimin özü aslında budur. Bu da gözlemlenir.

Bu adada her zaman kuraklık yaşansaydı ve gagalar sürekli büyüseydi, artık büyük gagalı yeni bir tür oluşmuş olurdu.

Fare Zehiri

Güzel bir örnek de fare zehirleri. Bilirsiniz ki fare zehirleri belli bir süreden sonra işe yaramaz. Üreticiler de yeni bir tür fare zehri üretir.

Fareler çok çabuk üreyen hayvanlardır. Yani, evrim onlarda çok hızlıdır. Diyelim ki A tipi fare zehri var.10 fareye verdik. 8'i öldü, 2'si yapısından dolayı bir şekilde ölmedi. Bu durumda A tipi fare zehrinden ölmeyen fareler üreyebilecektir.

Ölmeyen güçlü fareler, güçlü yavrular doğuracak. Bu güçlü yavrulara da aynı zehri versek, bu defa 10 tanesinden 2'si değil, daha fazlası hayatta kalacak. Hayatta kalanlar yine üreyecek. Daha da güçlü yavrular olacak. Bir süreden sonra, bütün fareler o zehirden etkilenmeyecek. Artık yeni bir zehir üretmek gerekecek.

Ten Rengi

Başka güzel bir örnek, ten rengi.

Afrika'da yaşayan insanların teni çoğunlukla siyahtır. İnsanlar kutuplara doğru göç etmeye başlayınca koyu ten dezavantajlı duruma gelmiştir. Çünkü kutuplara doğru güneş ışınlar azalır. Koyu ten de içeriye daha az güneş enerjisi alır. Güneş enerjisi alamayan koyu tenli bireylerin hayatta kalması daha zordur. Hayatta kalanlar tenleri daha açık olanlardır. Bu yıllarca devam edince, oradaki nüfusun teni gittikçe daha da açık renge dönüşür.

Tabii bugünkü koşullarda bu çok önemli olmayabilir. Bunu o günkü ilkel koşullarda düşünmek gerekiyor.

Kısacası, hayatımızın her kesiminde evrimi görmek mümkün.

Bilim adamları ekonomi, politika, bilgisayar mühendisliği ve fizikten tutun da kanser, aşk ve mutluluğa kadar birçok şeyi evrimle açıklayabilmektedir.

Evrim, dinsizlik demek değildir.

Evrime bu açıdan bakmak gerekiyor.

Perşembe günü evrime eğitim açısından bakacağım.

YİNE DARWİN!

Cüneyt Ülsever-Mart 18, 2009 –hurriyet

GEÇEN pazar günü yayınladığım Darwin yazısı üzerine iki bilim adamından gelen mektupları okurlara sunuyorum. İkinci mektubu oldukça kısalttım.

Birincisi evrimi ana rahminde embriyonun bebeğe evrilmesi ile anlatıyor.

"15 Mart 2009 tarihli Hürriyet'teki yazınızı severek okudum. Bir jeoloji profesörü olarak Darwin ve Evrim teorisi benim de ilgi alanıma girmektedir. Öncelikle yazınızdaki düşünce ve görüşlerinize tamamıyla katıldığımı belirtmek isterim. "Darvin'in, insan soyunun maymunlardan geldiğini söylediği iddiası kara cehaletin daniskasıdır" sözünüz çok doğrudur. Ancak kara cahiller, bu sözün inançlı kişileri ne kadar rencide ettiklerinin farkındalar mı acaba? Yoksa toplumda bir gerginlik yaratmayı bilerek mi sürdürüyorlar, pek emin değilim. Sizin yazınız toplumu aydınlatmanın yanı sıra toplumdaki bu gerginliği azaltıcı yönüyle de çok yararlı olmuştur.

Sizin görüşünüze destek nitelikte kendi görüşümü de özet olarak belirtmek istiyorum. Evrim Teorisi'ni destekleyen verilerden bir tanesi de ana rahmindeki birbirinin aynı veya benzeri kök hücrelerden oluşan bir embriyonun, 9 aylık bir süreç içinde çok hızlı bir evrim geçirerek nasıl bir bebeğe dönüştüğüdür. Bu kök hücrelerden bazıları zamanla evrimleşerek kemikleri, bazıları kasları, bazıları sinirleri ve böylece çeşitli organları oluşturmaktadır. (Ancak) Hiçbir zaman daha önce oluşmuş bir organ evrimleşerek başka bir organa dönüşemez. Örneğin kalp evrimleşerek beyni, dil evrimleşerek dişi, kemik evrimleşerek deriyi oluşturmaz. Bu bilgilerle Darwin'in Evrim Teorisi'ne dönersek, alt memelilerden maymunların, maymunlardan insanların evrimleşerek oluşmadıklarını anlarız. Sizin de belirttiğiniz gibi, zaten Darvin de böyle bir iddiada bulunmamaktadır. Darvin'in sözünü ettiği evrim, embriyodaki kök hücre benzeri bir oluşumdan oldukça uzun bir zaman dilimi içinde evrimle önce alt memeliler, daha sonraki bir zamanda maymunlar ve en sonunda da insanlar oluşmuşlardır. Henüz Evrim Teorisi'ndeki kök hücre benzeri oluşuma ne günümüz canlılarında ne de fosillerde rastlanılmamıştır, ancak bu bilimsel yönden mantıklı ve tutarlı bir varsayımdır. Bu görüş Kutsal Kitaplardaki görüşlere de ters düşmeyeceğinden inanan insanlar için kolayca kabul edilecektir.

Özetle, bilime aykırı bir şekilde, hangi gerekçeyle olursa olsun insanlarımızı "Siz maymunlardan türediniz" diyerek incitmede ve toplumu germede bir yarar olmayacağını ifade ederek saygılar sunuyorum.

Prof. Dr. Mümin Köksoy"

İkinci mektup ise Darwin'in görüşlerinin sosyal hayata nasıl yanlış uygulandığını vurguluyor.

"'Bilim haddin bilmektir' isimli yazınızı okudum. Önemli noktalara temas etmişsiniz...

Yalnız, müsaadenizle birkaç hususa temas etmek isterim...

Diyorsunuz ki, Darwin'in izlediği yol bilimsel bir yoldur. Müspet bilimler açısından buna kimsenin zaten itirazı yok. Peki, mesele ne? İtiraz edilen nokta daha çok, bilimsellik büyüsüne kapılarak yaratılışın inkár edilmeye çalışılmasıdır.

(Darwin) yapmış olduğu gözlemeler neticesinde büyük balığın küçük balığı yediğini görüyor. Zaten öyleydi... Yalnız bir kısım çevreler buradan hareketle sosyal hayattaki zalimlikleri normal, hatta bir başarı olarak görmeye çalışıyor. Altında kalanın canı çıksın, düşüncesi...

Prof. Dr. Abdullah Özbek."

Yer darlığı nedeni ile epey kısalttığım ikinci mektup, Darwin'in evrimsel biyoloji teorisinin sosyal hayatta güçlüyü haklı gösterme amacıyla kullanıldığı için tepki gördüğünü vurguluyor.

DARWİN'İ ANLATABİLMEK!

Özgür Bolat-Mart 19, 2009 –hurriyet

Salı günkü yazıma farklı kesimlerden birçok olumlu ve olumsuz tepki geldi.

Bu tepkilerin niteliği de farklılık gösterdi. Bir okuyucu çok güzel bir mesaj atmış:

'Özgür Bey, hem evrime inandığınızı hem de inançlı olduğunuzu söylediniz. Bu bağlantıyı, bizimle paylaşırsanız, çok mutlu olurum' demiş.

Eleştirmeden önce anlamaya çalışmış. Belki eleştirisini sonra yapacak. Biz bu davranışı kazansak, toplum olarak inanılmaz yol kat ederiz.

Din ve Evrim

Ben hem Allah inancı olan hem de evrime inanan bir kişiyim.

Her ikisinin aynı anda olamayacağını söyleyenler ve Allah'a inandığım için beni eleştiren evrimciler oldu. Her ikisi de olabilir çünkü din, inanç sistemi üzerine kuruludur.

Bunu nasıl bağdaştırıyorum?

Bilim insanları, laboratuar ortamında metan, hidrojen, karbondioksit ve amonyak karışımından, kaba deyişle canlı elde edebiliyorlar. Bunu da evrimin tek hücreli canlılardan başladığının ispatı olarak sunuyor.

Peki, bu elementleri oraya kim koyuyor? Bu elementleri kim yaratmış? Bunu da Yaratıcı'nın yaptığını düşünüyorum.

Belki de evrim, Yaratıcı'nın kurduğu sistemin bir parçasıdır.

Evrim ve Yeni Türler

Salı günü, durumu kapsamlı olarak yazmadığım için hem eleştiren hem de bütün süreci öğrenmek isteyen okurlar oldu. Burada bunların tümünü anlatmak çok zor ama kısaca özetlemek isterim.

Birinci nokta şu: Bilim insanları, evrimi mikro ve makro seviyede inceliyor. Mikro seviye tür içindeki değişimlere bakarken, makro seviye daha çok türlerin başka türe dönüşümüne bakıyor.

İkinci nokta da şu: Evrime sebebiyet veren tek mekanizma Darwin'in doğal seleksiyonu değil. Genetik sürüklenme, genetik göç, mutasyon hepsi genetik farklılıklara yol açıp, evrimsel süreci başlatabilir.

Benim salı günü verdiğim örnekler, mikro seviyede olan doğal seleksiyon örnekleriydi.

Bu örnekler, bütün evrimsel süreçleri açıklamaz ama bu örnekler de evrim örnekleri değildir, diyemeyiz.

Salı günü verdiğim örnekler evrim örnekleridir. Çünkü doğal seleksiyonun olması için gereken şartları sağlamaktadır. Bu özellikler (i) farklılık gösterir, (ii) kalıtsaldır ve (iii) bireylerin farklı yaşamda kalma ve üreme başarıları vardır.

Okuyucuların bazıları, ama yeni tür oluşmadı, diyor.

Doğal seleksiyon, her zaman türleşmeye sebebiyet vermeyebilir. Evrim de doğal seleksiyon olmadan olabilir.

Bir türün genetik yapısında da çok sayıda değişiklik oluşursa, bu değişiklikler birikerek yeni bir tür oluşabilir. 'Büyük gaga' genleri sürekli diğer jenerasyonlara aktarılırsa, büyük gagalı yeni bir tür oluşabilir.

Bu, diğer değişiklikler ile birleşirse, başka türlere de dönüşebilir.

Örneğin, kanadı olan fakat uçamayan penguenlerin bir kuştan türediği düşünülmektedir.

Bir de şöyle yanlış bir kanı var. Evrimciler diye bir grup var zannediliyor. Nasıl dini konularda ilahiyatçılar arasında çok ciddi yorum farkları oluyorsa, evrimciler arasında da farklılıklar ve fikir ayrılıkları var.

Durumu, siyah veya beyaz olarak görmemek gerekiyor.

Doğal seleksiyon sürecinin, hiperaktifliği anlamakta bana nasıl yardımcı olduğunu ve bu kişilerin eğitimi için neler yapılabileceğini yazacaktım ama başka bir yazıya kaldı.

DARWİN'İN DOĞUM YILI TÜBİTAK'TA BÖYLE KUTLANDI
Esra Kaya / Ankara-Mart 13, 2009-hurriyet

TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi'nin son sayısında yaşanan "Darwin krizi" bu kurumda yıllar içinde oluşan zihniyeti de gözler önüne serdi.

TÜBİTAK'tan yapılan yazılı açıklamada ise Darwin'e sansür iddiaları reddedilerek, "Kurumumuzun Darwin ve Evrim Kuramına yaklaşımı bütün bilimsel olgulara ve teorilere yaklaşımından farklı değildir" denildi.

TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi'nin Mart sayısında yaşanan Darwin sansürü, gözlerin bir kez daha bu kuruma çevrilmesine yol açtı. AKP döneminde yapısı değiştirilen TÜBİTAK'ın Başkanlığı'na 2004'te vekaleten Prof. Dr. Nüket Yetiş atandı. Prof. Yetiş, 2008'de başkan oldu. Yetiş'in başkanlığı öncesinde derginin Genel Yayın Yönetmeni Raşit Gürdilek, danışman kadrosuna geçirilmek istenince emekli oldu. Gürdilek'in yerine, sansür krizinde görevden alınan Çiğdem Atakuman getirildi.

Son bir yılda derginin yazarlarından Elif Yılmaz, Zeynep Tozar, Gülgün Akbaba, Gökhan Tok ve Serpil Yıldız da görevlerinden ayrıldı. Yazarlar istifa kararlarında, dergideki magazinleşme ve başıboşluğun etkisi olduğunu belirterek, "Çiğdem Atakuman yönetimin direktiflerini uyguluyordu. 'Ya bizim istediğimizi yazarsınız ya da çeker gidersiniz' diyordu" dediler.

Aralık 2008'de, TÜBİTAK Başkan Yardımcısı Güldal Büyükdamgacı görevden alınarak danışman yapıldı. Yerine Bilim Kurulu üyesi Prof. Dr. Ömer Cebeci getirildi. Başkan yardımcılı da yapan Prof. Cebeci, Charles Darwin'in 200'üncü doğum yıldönümü nedeniyle

hazırlanan derginin Mart sayısının kapağını sansürledi.
Darwin sansürü
UNESCO, Darwin'in 200'üncü doğum yıldönümü ve "Türlerin Kökeni" adlı eserinin yayımlanmasının 150'nci yılı nedeniyle 2009'u "Darwin Yılı" ilan etti. Dünyanın en önemli bilim kurumları Darwin'i çeşitli faaliyetlerle anarken, en prestijli bilim dergileri yazılar yayımladı. Bilim ve Teknik Dergisi de kapak konusu olarak Darwin'i seçti. Ancak derginin basım aşamasında konu çıkarıldı.

KİM KORKAR DARWİN'DEN

Prof. Dr. Cengiz Yalçın-Mart 13, 2009-hurriyet

Bilim ve Teknik Dergisi'nin kapağındaki değişikliğin "Darwin sansürü" olarak tartışma yaratmasının ardından, derginin yeni sayısının bu konuya tahsis edileceğini açıklandı. Ancak bu açıklama kimseyi tatmin etmedi. Tartışmalar sürerken, Prof. Dr. Cengiz Yalçın Darwin'i ana hatlarıyla ve bilinmeyenleriyle onun ağzından hurriyet.com.tr okurları için anlattı:

Aklın almayacağı kadar hassas, ilginç, dakik bir düzen ve güzellik içeren canlılık, nasıl ortaya çıkmıştır? Kelebeğin kanadı, gelinciğin yaprağı, karanfilin kokusu, kuzunun sesi, ağacın gölgesi, nedir bizleri kendine âşık eden merak uyandıran bu güzellik?

Bu sorunun yanıtı verebilmek için bilim, aklını başına aldığı günden beri, düşünür durur. Bir başka gurupta; hiç düşünmeden hiç gayret etmeden canlılık, pat diye ortaya çıkmış ve işte benim gözün kulağım ben ürüyorum işte çocuklarım torunlarım be canlıyım diyerek soruyu yanıtladığını zanneder ve herkesi de inanmaya zorlar. Soruya pat diyenler, demeyenlere neden düşünüyorsunuz, her şey kutsal kitaplarda yazılığı gibidir, der dururlar. Bu gurubun, sesi en çok çıkan sofu dindarları, başta Darwin'nin evrimsel biyoloji ile Einstein'ın evrimsel kozmoloji kuramını çürütmek için, ellerinden gelen tüm çabayı sarf ederler. Milyonlarca liraya mal olan pahalı kâğıtlara basılmış fiyakalı atlaslar yaparlar, bunun hiçbir bilimsel tarafı yoktur diyenleri yaylım ateşine tutarlar, internet sitelerini erişilemez hale getirirler.

Kutsal kitaplarda yaratılış: Genesis(yaradılış)

Tanrı dünya'ya dört ayaklı ve büyük baş hayvanların ve sürüngenlerin ve benzeri canlıların indirilmesini istedi ve hemen yerine getirildi

Tanrı erkeği topraktan yarattı, burun deliğine üfleyerek ona nefes, can ve ruh verdi.

Canlılığın başlangıcını yaklaşık yukarda verilen cümleler ile ifade edilir.21'inci yüzyılda akıl, canlılığın kaynağını böyle bir efsaneye bağlamakta zorlanır. Karanfilin kokusu nerden geliyor? Gelinciğin yaprağını bu güzel kırmızıya kim boyuyor? Gibi soruları sorar durur. Gördüğü her şeyi sorgular. Kutsal kitapların, bilgi çağına yaşayan dünyada ancak söylem değeri vardır

Bilimsel devrimin mimarları Copernicus, Galileo, kepler, Newton gibi bilim adamlarının uygarlık bilgisine yaptıkları katkı yadsınamaz, ancak uygarlığın gelişmesine yaptıkları esas katkı entelektüel düzlemede olmuştur. Evren dinamiklerinin doğa kanunlarının belirlediği olgusu, başta kilise olmak üzere inanç istismarı yapan çevreleri tedirgin etmiştir. Kilise ve ruhban sınıfının günlük yaşam üzerindeki etkilerini, bilim alanındaki gelişmeler minimuma indirgemiştir. İngiltere kıralı VIII Henry eşi kraliçeden boşanmak için artık Papa'dan izin olmak zorunda olmadığını fark etmiştir. Aradan asırlar geçtikten sonra İngiltere kral Edward tahtı bırakıp sevdiği kadınla evlenmek için Roma'dan izin almamıştır. Artık Avrupa monarşilerinin kutsaldan aldıkları güç, özellikle Fransız ihtilalından sonra, halkın eline

geçmiştir. Toplum dünya olaylarına seküler, yani laik gözlükler ile bakmaya alışmıştır. Günümüzde Darwin kopartılan fırtınanın nedeni, kutsalın söylemleri ile bilimsel söylemler arasındaki çelişkinin, sofu dindarlarca hala sürüyor olmasıdır.Bizde de bunlardan fazlasıyla mevcuttur.

Bu kadar gürültü koparan doğal seçim nedir? Şimdi Darwin'in ağzından okuyalım:

As more individuals are produced than possibly survive,there must in every case be struggle for existance,either one individual with another of the same species,or with individuals of distinc species,or with physival conditions of life…..Can it, then,be thought imporobable,seeing that variation useful to man have undoubtedly occurred, that other varitions useful in some way to each being in the great and complex battle of life,should sometimes ocur in the course of thousans of generation?İf such do ocur,can we doubt tahat individuals having any advantage,however sligt,over others,would have the best cahance of surviving and procreating their kinds?On the other hand, we may feel sure that any variation in the least degree injurious would be rigidly destroyed.This preservation of favorable variations and rejections of injurious variations.I call

Natural Selections(Charles Darwin, On The Origin Of Species, bölüm 3 sayfa 63,Atheneum ,1967)

Darwin burada ne demek istiyor:

Bir canlının çoğalarak sayısını artırması, o türün neslini sürdürme olasılığını yükseltir. Bir canlı türünde, binlerce nesil boyu sürecek karmaşık yaşam savaşı içinde, hiç şüphesiz, kimi değişimlerin yanında, daha baskın olarak türün neslini sürdürmesini sağlayacak değişimler meydana gelir. Ne kadar küçük olursa olsun, bu özellikteki bir değişim, bireyin yaşama şansını diğerlerine göre artırır ve neslini sürdürebileceğinden şüphe edilmez. Ne kadar küçük olursa olsun meydana gelen değişiler, canlının neslini sürdürme işlemine pozitif bir katkı sağlamaz ise, canlının neslini sürdürmesi olanaksızlaşır. Doğa yaşam savaşında canlıya neslini sürdürecek özellikler katan değişimleri desteklerken, bu değişimleri başaramayan canlıları yok eder. Buna ben:

Doğal Seçim

Diyorum. I can see no limit to this power

Yani:Bu gücün bir limit yoktur.

Akla böylesine yakın bir kuramdan korkmanın bir anlamı var mıdır? Bunu

Hayatta En Hakiki Yol Gösterici Bilimdir

Diyenlerin değerlendirmelerine bırakıyorum.

MAYMUN VE ÇOCUK

Zeynep Göğüş- Mart 21, 2009 –hurriyet

ANVERS Hayvanat Bahçesi'nin duvarına Darwin kuramını anlatan ünlü posteri asmışlar.Oğlum gülerek, "Anne bak işte, maymun önce ayağa kalkmış, yavaş yavaş dikleşip sonra da insan olmuş" dedi.

O sırada bütün gün dolaşmaktan bel ağrım tutmuştu ve dört ayak üzerinde değilsem de duruş

olarak "evrim"in ortalardaki haline geri dönmek üzereydim. Bel fıtığı uzmanı kesilen dayımın söylediklerini hatırladım. Omurgamız hálá evrimsel uyum sürecini tamamlamaya uğraşıyormuş, bu kadar çok bel ağrısı çekmemizin nedeni de buymuş.

Türkiye’ye döndük, Darwin tartışması koptu. Oğlum henüz gazete değil, şu ara sadece Tenten ve Eğlenceli Bilim serisini okuduğundan olan bitenden haberi yok, ama benim aklım maymunlu Darwin posterine takıldığından ona sordum: "İnsan nereden geliyor?"

"Tabii ki maymundan" cevabını alınca nasıl bu kadar emin olabildiğini kurcaladım ve "Çünkü anne, insan genlerinin yüzde 98’i maymundan gelmedir" yanıtını aldım.

Peki o bu bilgiyi nereden almıştı? "National Geographic" cevabını verdi ve Tenten’le köpeği Milou’nun Yedi Kristal Küre macerasını anlatan heyecanlı sayfalara geri döndü.

Aile içi maymun vakamız, beni üç konu üzerinde düşünmeye sevk etti.

Birincisi; TÜBİTAK’ta kopan Darwin olayı nihayet laiklik tartışmasını olması gerektiği yere taşımıştır ve bu sevinilecek bir gelişmedir. Bugüne kadar sadece Atatürk, asker ve başörtüsü üzerinden yapılan bir tartışmanın ekseni değişmiştir. Bu, tartışmayı daha sağlıklı yapabileceğimiz, daha doğru bir eksendir. Bir bilim kuruluşu olan TÜBİTAK’ın başkan yardımcısı, dönemin "hassasiyetlerini" öne sürerek Darwin’in dergi kapağı olmasına karşı çıkabiliyor ise insanlar üzerinde laikliğin tırpanlanması anlamında çok ciddi bir baskı var demektir. Gelişmiş insanlar ve toplumlar bu tür baskılara direnir.

İkincisi; din eğitimi meselemizdir. Bu ülkede yaşayan çocuklar her şey bir yana içinde yaşadıkları toplumu tanımak adına yaradılışın Kuran’daki anlatımından en azından haberdar olmalıdır. Bu bir "kültür" sorunudur ve laiklikle de inanıp inanmamakla da alakası yoktur.

Üçüncüsü; CHP’nin bir ara sözünü ettiği Kuran kursu "açılımı"dır. Kuran’ın Türkçesinin okunması ve tartışılması gerektiğini düşünenlerdenim. Belki de o zaman, İlber Ortaylı’nın "İslam Rönesansı Türkiye’den çıkmalıydı" sözü bir özlem olarak kayda geçmezdi. 16’ncı yüzyılda Luther, İncil’i Latinceden Almancaya çevirene dek "özgür okuma" yoktu ve din bilgisi sadece papazların elindeydi. İnsanlar bizim Arapça Kuran okumamız gibi İncil’i anlamadan okuyorlardı. Değişik fikirlere yol açar diye İncil’in çevirisi reddedilmişti. İncil’i İngilizceye ilk çeviren William Tyndale, diri diri yakılmıştı. Avrupa bu yollardan geçerek seküler bir toplum oldu. En son dini baskı örneklerini 20’nci yüzyılda Portekiz’de Salazar ve İspanya’da Franco diktatörlüklerinde yaşadı.

Oxford Üniversitesi’nden Campo de Fiori’ye kadar Avrupa’nın meydanları bağnaz Katolikler tarafından diri diri yakılan özgür düşünceli reformist din adamlarının heykelleriyle dolu. Darwin tartışmasının bir sorusu da şudur: Bizler birbirimizi yakmadan seküler bir topluma ulaşabilecek miyiz?

EYVAH! DARWİN İZMİR’DE(1)

Erol Aksoy-Kasım 17, 2009-hurriyet

DUYDUM ki Darwin gelmiş, “şimdi” diyor. Ben de gittim, gördüm; bu yüzden geriye düşüverdi “Vardı Bir Kültür Çalıştayı” diye başlayıp sürdüreceğim yazıların üçüncüsü. Koskoca Darwin bu, 200 yıl sonra gelmiş dayanmış İzmir’e, kim dayanabilir ki!

British Council, "Darwin'in doğumunun 200. ve Türlerin Kökeni Üzerine adlı yapıtının yayınlanmasının 150. yılı dönümü" deyip bir sergi düzenlemiş. Serginin adı "Darwin NOW". Nasıl anlasak acaba? "Darwin ŞİMDİ" mi, yoksa "Darwin TAM ZAMANI" mı?
"Darwin", ülkemizde her an canlanmaya hazır bir çekişmeye tuzak kurmuş "ölmüş" bir adamın adıdır. Adının Türkiye'de pek bilinir olması bilim adamı olmasından değil de, varolma gerçeğini kutsal kitap Kuran'la sınırlandırma inancındakilerin hedefi olduğu içindir. Çocuklarımız da Darwin adını daha bilim nedir, bilim adamlığı nedir bilmeden "insan, maymundan gelir" diyen adam diye bilir Darwin'i. Son yıllarda dolmuşların dikiz aynalarına "Allah'tır insanı yaratan" gibi sözcüklerle bezenmiş yazıların asılmasının yaygınlaşmasını bile Darwin'e borçlu olsak gerek.

Buyrun, İki Örnek

O Darwin iki kez benim de başıma "dert" açar olmuştur. Yıl 1974. Bülent Ecevit 'tarihsel yanılgı' deyip Necmettin Erbakan'lı CHP - MSP koalisyonunu kurmuş. O günlerde Ankara Devlet Tiyatrosu'nda "Maymun Davası" oynanmakta. 1920'lerde Amerika'da yaşanmış bir olaydan esinlenerek yazılmış, filmi de çekilmiş ünlü bir oyun. Bir biyoloji öğretmeni sınıfta Darwin'in evrim kuramından söz edecek oluyor da, "yaradılış inancı ile İncil'in sorguladığı" gerekçesiyle mahkum oluyor. Siyasal çıkarlar da işin içine girince Amerika çalkalanıyor o yıllarda.

CHP - MSP koalisyonu derken

TRT'nin başına da -TRT yayınlarına gerçekten taze soluk getiren- İsmail Cem gelmiş. Ben de Kültür Yayınları Müdürü'yüm, "Sanat Çevresi" adında program yapıyorum. "Maymun Davası"ndan bazı bölümlerin çekimini bitirmişim, "Sanat Çevresi"ne koyacağım. Gitmiş haber Genel Müdür'e, çağırmış beni, bütün inceliğiyle öğrenmek istiyor çekilen sahneleri. Bir yandan "Maymun Davası"nın izlenmesi gerektiğini vurgularken bir yandan da Milli Selamet Partisi boyutunu gözardı etmemek! Genel Müdür İsmail Cem'in gülümseyerek teşekkür edişini anımsayıverdim şimdi. Bir garip tecelli, yıllar sonra İzmir'de sahneye konan "Maymun Davası"nda yobaz rahip rolünü oynamak bana düştü!
Yıl 1991. Özal Cumhurbaşkanı, ANAP hükümeti kurmuş. Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Bozkurt Kuruç. Ben de İzmir Devlet Tiyatrosu Müdürü olmuşum. Ekim'de İzmir Devlet Tiyatrosu açılıyor. Kuruç "Ayla Öğretmen" ile açılış yapmamızı önerdi, "İzmir gözden uzak nasıl olsa, tepki gelmez."
"Ayla Öğretmen", Orhan Asena'nın bir oyunu. "Maymun Davası"ndaki gibi bir kasaba okulunda öğretmen Ayla, Darwin'i anlatmaya kalkar ve "kasabanın inançlıları" ayaklanır, öğretmenin sonu sürgündür.
İzmir gözden uzak olsa da, haber Ankara'ya tez ulaşır. Devlet Tiyatroları'nın bağlı olduğu Kültür Bakanlığı Müsteşarı devreye girer. Sonuç? Genel Müdür'den bir telefon. Dengeleri koruma adına Fikret Tartan'ın sahneye koyması tasarlanan "Ayla Öğretmen" sahneye çıkma onayı alamaz. Yerine sahneye hangi oyun geldi derseniz... "Deli Emine".

Suret, Surat Ve Ötesi

British Council'in 25 ülkede dolaştırdığı "Darwin NOW" sergisi üzerineydi bu yazı, değil mi? Bir bilim dergisinin kapağına çıkartılmayacak kadar gözaltında tutulan "ölmüş" bir adam, bir dokunmaya kalkışın, yaşayanları birbirine düşürüyor! Ve o Darwin 150 yıl sonra İzmir'deydi! Konak Belediye Başkanı Dr. Hakan Tartan'ın "İzmir'in gülen yüzü" adına açılışını yaptığı sergi, kimi asık suratlarda bir ufak gülümse yaratmış mıdır acaba! O suret'ten başka bir şey olamayan surat'lar serginin semtine uğramış mıdır, nereden bilelim!
Haftaya Darwin'le bir kez daha yüzleşelim.

NEFRETİN SEBEBİ BU KARİKATÜR

Deniz Öner-Haziran 15, 2010-hurriyet

“Halk tarafından desteklenen ama devlet tarafından kösteklenen ilk matematik kurumu olmanın gururunu yaşıyoruz!” İşte bu sözler Aziz Nesin’in oğlu, Nesin Vakfı’nın ve Matematik Köyü’nün kurucusu, Matematik Dünyası dergisi Yazı İşleri Müdürü Prof. Dr. Ali Nesin’e ait.

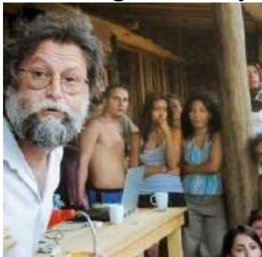
Türkiye’nin lise ve Üniversite öğrencileri ile dünyaca ünlü matematikçileri buluşturan Matematik Köyü’ne TÜBİTAK’tan destek gelmediği, Matematik Köyü’nün TÜBİTAK’a sunduğu yedi projenin yedisi de reddedildiği geçtiğimiz günlerde basında sıkça yer aldı.

Röportaj sırasında konuştukça sinirlenen ve üzülen Ali Nesin TÜBİTAK’ın projeye destek vermemesinin asıl nedenini tüm çıplaklığıyla anlattı. 2008 yılında Matemeatik Dünyası dergisine yaptığı bir kapak yüzünden TUBİTAK'ın destek vermediğini söylüyor Ali Nesin. Kapakta ise TUBİTAK Başkan Yardımcısı Ömer Cebeci ile Darwin’in karikatürleri yer alıyor.
Bu şaşırtıcı sebep bir yana, Ali Nesin TUBİTAK'ın AK Parti’nin kararlıyla Başbakanlığa bağlanmasından, bütçe şeffaflığının olmamasına kadar pek çok detay hakkında Hürriyet.com.tr’ye öyle şeyler anlattı ki okuyunca siz de çok şaşıracaksınız.

matematik Köyü'nden Fotoğraflar
Matematik Köyü projesi Türkiye’nin en önemli projelerden biri. Dünyada böyle örnekleri var mı?
Dünyada Matematik Köyü gibi bir kurum ya da yanına yaklaşan bir fikir yok. Almanya, Fransa, İngiltere, İspanya gibi ileri ülkelerde ülkelerde çoğunlukla dağ başında kurulmuş araştırma enstitüleri var. Girit’te bile var. Ama bunların hepsi ya devlet tarafından ya da bir enstitü tarafından destekleniyor. Mesela Almanya’daki Karaormanlar’daki Oberwolfach hem Volkswagen hem de devlet tarafından desteklenir.

Biz ise halk tarafından desteklenen ama devlet tarafından kösteklenen ilk matematik kurumu olmanın gururunu yaşıyoruz!

Matematik Köyü’ne kaç kişi kabul ediyorsunuz? Köye alınacak öğrencileri nasıl seçiyorsunuz?

İlk başvuru yapanı, kapasite dolana kadar alıyoruz, yeter ki aday programın profiline uysun, yeter ki matematik öğrenmek istesin. Yetenek, başarı, zekâ, gelecekte bilim adamı olmak istemek gibi kıstaslarımız yok. Şimdilik sadece lise ve üniversite öğrencileri için eğitim programlarımız var. Yetenekli ya da yeteneksiz diye herhangi bir eleme yapmıyoruz. Ama muhteşem çocuklar geliyor. Yetenekli, akıllı, çalışkan, espirili... O çocuklar geleceğin profesörleri, duruşlarından, konuşmalarından, davranışlarından bile anlaşılıyor. Önünde 50 kadar 16 yaşında profesör görmek oldukça etkileyii olduğunu söyleyebilirim.

Köyün 100 kişilik yatak kapasitesi var. Çadır kuranlarla beraber 150 kişiye kadar öğrenci çıkabiliyoruz. Ama 150 kişiden fazlasını altyapıdan dolayı alamıyoruz. Sınıflar ise 50'şer kişilik

Matematik Dışında Hiçbir Çıkarımız Yok

Köyde eğitim sonrası öğrencilere sertifika veriyor musunuz?

Hiçbir şey vermiyoruz. Matematik öğrenme ve öğretme dışında hiçbir çıkarın olmaması en başat ilkelerimizden. Gelen öğrencilere ne bir not veriyoruz, ne puan, ne sertifika, ne de diploma.

Matematik Köyü'nde ders veren çok önemli ve değerli matematikçiler var. Ve onlar ücretsiz olarak ceplerinden para harcayıp ders veriyorlar. Onları buna nasıl ikna ediyorsunuz?

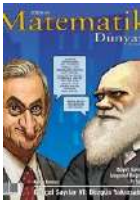
Türkiye'nin en önemli üniversitelerinin, Boğaziçi, Bilgi, ODTU, Bilkent, Koç, Sabancı üniversitelerinden mesela, hatta Manchester Üniversitesi'nden, Amerika, İsrail'deki önemli üniversitelerin değerli hocaları, tatillerinden, ailelerinden, araştırmalarından fedakârlık yapıp ders vermeye geliyorlar. Doktoraya yurtdışına önemli üniversitelere gidip de Türkiye'ye tatile dönen değerli gençlerimiz de en az bir haftalarını Köy'e ayırıyorlar. Kimseyi ikna etmiyoruz. Sadece ocak ayı dolayında ders vermek ister misiniz, isterseniz hangi dersi hangi seviyede verirsiniz diye soruyorum.

Projenin mali kaynakları bugüne kadar nasıl sağlanıyordu?

Matematik Köyü projesini 2008'e kadar TUBİTAK destekledi. Ne zaman Matematik Dünyası dergisinde Darwin konusunu hicveden bir kapak yaptık, o andan itibaren TUBİTAK desteği dramatik bir biçimde azaldı, özellikle lise ve üniversite öğrencilerine destek sıfıra indi. Öğrenciler kendi ceplerinden karşıladı bütün masraflarını.

Kapağa kadar TUBİTAK 7 projenin 6'sını destekledi. Ondan sonra sunduğumuz 16 projeden sadece 3'ü, onlar da kıyısından köşesinden sembolik olarak desteklendi. Örneğin 40 bin TL'lik bir projenin 10 binini karşıladı. Bu paranın büyük kısmı da öğrencilere ve öğretmenlerimize yol parası için gidiyordu. Yeme içme için bile para kalmıyordu.

Kapağa Ömer Cebeci'nin Karikatürünü Koyunca Olanlar Oldu

ÖMER CEBECİ: Hepimiz maymundan gelmiyoruz. Mesela kimi bakkaldan ekmek alır gelir. Kimi Kütahya'dan otobüsle gelir. Kimi ise geç gelir. Kimi erken gelir. Kimi boş gelir.

DARWIN: Bana şimdi gelenler gelecek.

Matematik Dünyası dergisine yaptığınız kapaktan bahsedebilir misiniz? Kişisel bir sorun varmış gibi duruyor.

Matematik Dünyası dergisine, TUBİTAK Başkan Yardımcısı Ömer Cebeci ile Darwin'in karikatürlerinin yer aldığı kapak yaptık. Kapakta ne bir hakaret içeren söz vardı ne de aşağılayıcı durum. Bu kapağın altından kalkamadılar bir türlü. Oysa belli bir konuma gelenler, haklı ya da haksız her türlü eleştiriye açık olmalılar. Bunu gülümseyerek, hoşgörüyle karşılayabilmek, yüceliktir, erdemdir. 2008 sonunda çıkan bu kapakla beraber TUBİTAK'tan 2009'da ve 2010'da lise ve üniversite programları için destek alamadık. Aslına bakarsanız

buna hazırlıklıydık. Ne de olsa ben bu köyü devlete güvenerek kurmadık... TÜBİTAK desteklese de desteklemese de Matematik Köyü etkinliklerine devam edecek.

Bu benim yorumum elbet. Belki de başka gerekçeler vardır. Belki şansızlık eseri iki yıl üstüste çok kötü hakemlere düşmüşüzdür...

Desteği çekmelerine rağmen Matematik Köyü projesi tüm hızıyla devam etti. Peki, TÜBİTAK'a neden tekrar başvurdunuz?

Geçen yaz aslında liselilere sadece 2 program vardı. Gerisi üniversite düzeyinde programlardı. TÜBİTAK'tan destek gelmeyince, üniversite programını desteklemek için lise programlarının sayısını 2'den 6'ya çıkardık. Ve tabii ki ücret ödeyebilecek kesime seslendik daha çok. Para yüzünden kimseyi reddetmedik ve bununla gurur duyuyoruz ama değirmenin suyu bir yerden gelmeli. Yoksula, Doğuya, taşraya, varoşlara da hizmet vermek isteriz. Gelmek isteyen kimseyi de parası yok diye reddetmiyoruz ama bir yerden destek alırsak, yoksul kesimlere daha çok duyuru yapıyoruz.

Bize Destek Vermemek Hadlerine Değil

Onlar, size destek vermeme sebeplerini ne olarak gösteriyorlar?

Her biri bahaneden öteye gitmeyen 5-6 gerekçe sundular. Mesela derslerin saat kaçta olacağını yazmamışız! Geceyarısı yapmayacağız herhalde! Ya da program yeterince ayrıntılı verilmemiş. Külliyen yalan! Bana en ağır gelen, benim Matematik Köy'ünde ders vermemin etik olmadığı gerekçesi. Çünkü bu köyün kurucusu Nesin Vakfı ve ben Vakf'ın yakınıyım... Bundan dolayı ders vermem etik bulmuyorlarmış. Kısacası bu köy sayesinde para kazanıyormuşuz...

Sanki Türkiye'de bilimden para kazanılırmış gibi... Para kazanmak istesek tatil köyü ya da dersane kurardık! Ayrıca para kazansak da kazandıklarımız tekrar Matematik Köyü'ne gider. Bu sebeplerin hepsi bahane. En iyi yaptığın işi yapma diyorlar ezcümle.

Aslında en çok üzüldüğün destek almamamız değil. Destek vermemeleri. Çünkü hadlerine değil. Türkiye'nin hatta dünyanın en iyi üniversitelerinden hocalar ders vermek için bu köye gelecekler, ceplerinden harcayarak, tatillerinden araştırmalarından çocuklarından feragat ederek, ama TÜBİTAK hayır diyecek. Öğrencilerin bu gibi durumlarda söyledikleri "dur" anlamına gelen bir kelime vardır ama benim dilim varmıyor!

TUBİTAK 'ta neler oluyor sizce? Kurumun işleyişinde sorunlar olduğunu düşünüyor musunuz?

TÜBİTAK'ta bana kalırsa çok ciddi temel sorunlar var.

Mesela kamplar kurarak, dergi ve kitap yayımlayarak bir yandan eğitim veriyor, diğer yandan eğitim vermeleri için başkalarına destek veriyor. Bu, çıkar çatışmasıdır.

Ayrıca hem kendi içinde araştırma birimleri var, araştırma yapıyor, hem de bilimsel araştırma için dışarıya destek veriyor. Örneğin plastik üzerine hem benim kurumumum hem de TUBİTAK araştırma yapıyorsa neden kendi projesini desteklemek varken benim projemi desteklesin ki. Bu da çıkar çatışmasıdır.

Bir yandan teknolojiye yönelik uygulamalı bilim, diğer yandan temel bilimlere yönelik bilim yapılıyor. AR-GE'yle temel bilim pek ender olarak bir arada bulunur. Uygulamayla teorik bilim dünyanın her yerinde çatışır. TÜBİTAK başkanı temel bilimci olsa, uygulamalı bilim

bundan zarar görür, TÜBİTAK başkanı uygulamacı olsa temel bilim bundan zarar görür. Her şeyi bırakın, eczacı ve tıpçıların konferans ihtiyaçlarıyla matematikçilerin konferans ihtiyaçları bir değildir. Tek bir talimatnameyle düzenleyenezsiniz bunları.

Bilim şeffaf ve özgür olmalı. Öte yandan orduya da gizli araştırma yapılmalı. Bu da TÜBİTAK'ın bir başka çelişmesidir.

Bir kurumun bu kadar geniş ve bu kadar birbiriyle çelişen bir yelpazeye hizmet vermesi doğru değildir. Bilim ve eğitime daha etkin hizmet için TÜBİTAK'ın 8-10 parçaya bölünmesi gerekir.

Hangi Akla Hizmetse Başbakanlığa Bağlandı

Peki, kurumu yeterince şeffaf buluyor musunuz?

Bütçesi belli değil mesela. Ben bulamadım. TUBİTAK'ın internet sayfasına bakın bütçeyle ilgili hiçbir detay göremezsiniz. Kaç para alıyorlar, bu para nereden geliyor, nereye ne kadar harcanıyor… Hiçbir şey belli değil. Bu kadar etkin bir devlet kurumunda daha fazla şeffaflık gerekir.

TUBİTAK'ın Başbakanlığa bağlanmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hangi akla hizmetse TUBİTAK, AK Parti'nin kararlıyla Başbakanlığa bağlandı. Aslında TUBİTAK gibi bilimsel bir kurum daha bağımsız olması gerek. Cumhurbaşkanlığına ya da sivil toplum örgütlerine bağlanabilir ama Başbakanlığa bağlanmasına bir anlam veremiyorum.

"MAYMUN DAVASI" İLE "RÜZGÂRIN MİRASI" FİLMİ

26 Ocak 2011-Çetin Altan-milliyet

Yeni bir gözlük tipi, yahut modeli çıkmış piyasaya. Doğrusu hiç haberim yoktu. Tıpkı gençlerin yolda yürürken müzik dinlemelerini sağlayan 2 kulaklığı, başlarının üstünde birbirine bağlayan hafif metalden yarım bir kavis gibi; plastikten şeffaf yarım bir kavis...

Şeffaf plastikten yarım kavisin her 2 ucunda, içe kapanmış çerçeveli birer gözlük camı...
Uçlarında gözlük camlarının bulunduğu plastikten yarım kavis bağlantıyı, başının üstünden geçirip kulaklarının üstüne koydun ve içe kapalı gözlük camlarını da açarak burnunun üstünde birbirine doğru yaklaştırdın mı; çerçeveli gözlük camları birbirine şıp diye yapışıyor.
Çünkü çerçevelerin burun üstüne rastlayan kıyıları mıknatıslı.

İstersen bu değişik tip gözlüğün camlarını birbirinden ayırıp, kulaklarının üstünden boynuna da indirebiliyorsun...

Sonra da bendeniz gibi, böylesi yeni model bir gözlüğe alışık değilseniz; gözlüğün ensenizden önünüze sarkmakta olduğunu unutup, her tarafta gözlük aramaya başlıyorsunuz:
-Acaba nereye koydum, diye.

Karl Marx ne demiş:
-Tek değişmeyen şey, değişimdir; demiş.

2009'da doğumunun 200'üncü yılı kutlanan Darwin de; İNSAN'ın, kutsal kitapların

yazdığı gibi toprak ve çamurdan halk edilmediğini; bir evrim geçirerek, maymundan insana dönüştüğünü ortaya atmıştı.

Darwin'e göre, canlılar da bir evrimden geçerek, kendilerine ters gelmeyen bir değişime uğrayabilir ve çok daha değişik bir canlıya dönüşebilirlerdi.

1925 yılında ABD'nin Tennessee eyaletindeki devlete ait Dayton lisesinde, matematik ve jimnastik öğretmeni olan John Scopes; öğrencilerine Darwin'in "evrim teorisini" anlattığı için; İncil'e karşı çıkmakla suçlanmış ve hakkında kamu davası açılmıştı.

Gönüllü avukatlar savunmuşlardı kendisini.
Özel okullarda serbestçe anlatılan Darwin teorilerinin, devlet okullarında suç sayılmasının orada durmayacağını ve yaygınlaşarak, bilimsel araştırmaların önünü tıkayacağını söylemişlerdi.

Tevrat'a göre de Tanrı, tozdan topraktan ve çamurdan yaratmıştı Adem'i; cennette, sadece "iyilik-kötülük ağacının meyvelerine asla dokunmamak" koşuluyla, ne isterse yiyip içebileceğini belirterek, kendisini cenneti daha da geliştirmekle görevlendirmişti.

Adem, üstlendiği görevi yerine getirirken Tanrı'ya, bir yardımcıya ihtiyaç duyduğundan söz etmiş ve yalnızlıktan yakınmıştı.

Bunun üzerine de Adem bayıltılmış ve kaburga kemiğinden de Havva yaratılmıştı.

Adem de, Havva da çırılçıplaktılar ve her ikisi de cinsel duyguların dışındaydılar.
Birbirlerinden ne utanıyor, ne çekiniyorlardı.

Bir gün bir yılan Havva'ya, dokunulması yasaklı olan ağaçtaki bir elmayı gösterdi:
-Koparsana bak ne güzel görünüyor, dedi.

Havva elmayı koparıp ısırdı ve Adem'e uzattı.
Adem de ısırdı.

Birden cinsel bir arzu uyandı içlerinde ve çıplaklıklarından utanarak birer incir yaprağı koparıp, hemen önlerini kapattılar.

Tanrı, yasaklı ağaçtan bir elmanın koparılıp yenmesinden ötürü Adem'e çok kızdı.
Adem de:
-Havva verdi bana, dedi.
Havva ise yılanı gösterdi:
-Bana, dedi; o göstererek söyledi koparmamı.

Tanrı, ceza olarak Adem'i yeryüzüne gönderdi ve bir ömür çalışmaya mahkûm etti...
Havva'yı da, cennetten yeryüzüne kovarak, doğururken dayanılmaz acılar çekmeye mahkûm etti.

O zamana kadar dikey yürüyen yılana da, yerlerde sürünmesi cezası verildi.
Bir ceza da, cennetin denetiminden sorumlu olan tavus kuşuna verildi; o zamana kadar güzel olan sesi, berbat bir biçimde çirkinleştirildi.

Bazen orta çağda, doğum yapan kadınlara yardım eden ebeler, yakılarak idama mahkûm edilirdi; İncil'de öngörülen cezaya karşı çıktıkları için...

1925 yılında ABD'nin Tennessee eyaletindeki öğretmenin davası "Maymun davası" adıyla çok ünlendi ve bir yığın da belge ve kitap yayımlandı hakkında.

ABD'de 1950'lerdeki Mc Carthy döneminde, iyice angutlaşan solcu avcılığına karşı; Arthur Miller, "Cadı Kazanı"nı yazmış, Charlie Chaplin de ABD'yi terk etmişti.

Aynı tür yaygınlaşan sanatçı protestolarına Spencer Tracy ile Fredric March'ın başrollerini oynadıkları "Rüzgârın Mirası" filmi de katılmıştı.

Filmde o eski "Maymun davası" yeniden canlandırılıyor ve öğretmeni, inançlı bir Katolik olan Spencer Tracy avukat olarak savunuyordu.
Pazar günkü HABER TÜRK gazetesinin manşeti, hiç beklenmedik bir konudaydı ve şöyleydi:
"Darwin Cezası
Öğrencinin sorusu üzerine derste Darwin'i anlatan 14 yıllık öğretmene 'Müfredat dışına çıkıp çocukların kafasını karıştırdı' diye ceza verildi."
Yeni gözlüğümü sevmeye başladım; gözlükler bile nasıl da değişiyor...

"MAYMUN DAVASI" ALTEMUR KILIÇI İŞİNDEN ETTİ

29 Temmuz 2004-Can Dündar-milliyet

Bu çocuksu sorunun 150 yıldır dünyayı altüst ettiğine inanmak kolay mı?Ankara Mamaktaki sınıf öğretmeni Zeliha Avcı hakkında, Hayat Bilgisi dersinde Darwini anlattı diye soruşturma açılınca evrim tartışması da yeniden başladı. Zeliha öğretmen, "8 yaşındaki çocukların beyinlerinde tahribata yol açmak"la suçlanıyordu.Yeniçağ gazetesi yazarı Altemur Kılıç, bu haber üzerine Cumhuriyette "Maymun Davası" başlıklı bir yazı yazdı ve Mamaktaki "Darwin soruşturması"nın, 80 yıl önce Amerikadaki "Maymun Davası"yla tıpatıp benzeştiğini anlattı.Derste "evrim teorisi"ni anlatan bir öğretmen aleyhine açılan o dava, bir anda bütün Amerikayı etkisine almış ve "yaradılış inancı" ile İncilin sorgulandığı bir mecraya dönüşmüştü.Kılıça göre "Maymun Davası", "aydınlığın taassuba k**arşı bir zaferi"ydi.**

Lakin "dokunanı yakan" "Maymun Davası", 80 yıl sonra Altemur Kılıçı da işinden etti.Yazı Cumhuriyette çıkmıştı gerçi, ama Kılıç, Yeniçağda yazıyordu. Gazete yönetimi "Çok tepki aldık, bir süre yazmayın" diye haber gönderince Kılıç da "Bağrıma taş basarak veda ediyorum" diye bir yazı yazdı ve ayrıldı.Yeniçağın "eski çağa özgü" tahammülsüzlüğünü kınarken, sağ cenahta radikal fikirleriyle tanıdığımız Altemur Kılıça da "düşünce suçluları ale**mine hoş geldiniz" diyoruz.**

Söz "Maymun Davası"ndan açılmışken, meseleyi çok yakından izleyen bir akademisyenin kitabından söz etmek istiyorum.Tayfun Atay, geçen hafta İletişimden çıkan "Din Hayattan Çıkar" başlıklı "antropolojik denemeler"inde, Türkiyede ve dünyada evrim tartışmalarını özetlerken çok önemli bir noktaya dikkat çekiyor.İnsanın "eşref - i mahlukat" **("yaratılmışların en şereflisi")**olduğuna inananlarla "maymundan gelme" olduğuna inananlar arasındaki tartışmanın iki cenahta da Batıya endeksli olarak sürdürüldüğünü belirten Atay, "Oysa İslam düşünce tarihinde Abbasilere kadar giden bir evrimci yaratılış kavrayışı mevcuttur. Batılı kuramcılardan çok önce, hayli sistematik biçimde gündeme getirilmiş, son derece çarpıcı ve şaşırtıcı görüşlerle tartışmaya açılmıştır" diyor.Örnek

mi?İşte 18. yüzyıl Osmanlı alimi Erzurumlu İbrahim Hakkının "Marifetname"sinden satırlar:"Bu şerefli vücudun yükseliş başlangıcı madenler olmuştur ki, onların başlangıcı kaygan çamurdur. Sonra ondan taşlar mertebesine yükselmiştir. Ta iş ve surette insana benzeyen nesnas ve maymun mertebesini bulmuştur. O mertebeden dahi yükselip insan suretine gelmiştir". (Cilt I, s.71)12. yüzyılda, hayatın başlangıcını doğada bulunan bazı madde ve gazların kimyasal bileşiminin evrimleşmesiyle açıklayan İbn Tufeyle de atıf yapan Atay, Darwinden asırlar önce ortaya çıkan bu "İslami evrimcilik"i "Bir erken doğum" olarak niteliyor ve bu tartışmanın, "dinsizlik" suçlamaları yüzünden **gelişemediğini belirtiyor.**

Bırakalım tartışmaya son noktayı Mevlana koysun:"Mineral öldüm ve bir bitki oldum,Bitki öldüm ve hayvan doğdum,Hayvan öldüm ve insan oldum.Korku niye? Ne zaman daha az ölümsüzüm?" İnsan maymundan mı geliyor?"

EVRİMCİLERİN BAZI MÜSLÜMANLARI KANDIRMA YÖNTEMLERİ (1)

Gülay Pınarbaşı-06 Nis 2010-milligazete

Günümüzde tüm canlıların evrimsel bir süreç sonucunda meydana geldiklerini savunan Müslümanlar bulunmaktadır. Bunun nedeni bu kişilerin bilgi eksiklikleri, hatalı bakış açıları ve özellikle bilimsel konulardaki bazı yanılgılarıdır. Bunların en başında ise evrim teorisinin bilimsel ve kanıtlanmış bir gerçek olduğu yanılgısı gelir.

Oysa bu kişiler kesin olarak bilmelidirler ki, evrim teorisi günümüz bilimsel gelişmeleri karşısında tüm dayanaklarını yitirmiştir. Gerek moleküler düzeyde, gerekse biyoloji veya paleontoloji alanlarında yapılan araştırmalar canlıların evrimsel bir süreç sonunda meydana geldikleri yönündeki iddiaları tamamen geçersiz kılmıştır. Bilimsel gerçeklere rağmen evrim teorisinin bu kadar gündemde tutulmasının altında yatan neden ise, evrimcilerin yaptıkları demagojiler, yanlış örneklendirmeler, kelime oyunları, kullandıkları çarpık mantık örgüleri ve hatta kimi zaman sahtekarlıklarla halkı yanıltmaya çalışmalarıdır. Evrimcilerin, halk tarafından anlaşılmayan bilimsel terimleri kasten yoğun olarak kullandıkları konuşma ve yazıları analiz edildiğinde, aslında teori lehinde hiçbir delil öne süremedikleri görülür.

Darwinist yayınlar dikkatle incelendiğinde bunu görmek mümkündür. Hemen hiçbir zaman somut bilimsel delillere dayalı bir anlatım yoktur. Evrim teorisinin temel açmazları birkaç cümle ile geçiştirilir, öte yandan doğa tarihi konusunda pek çok masalsı senaryo yazılır. İlk canlılığın cansız maddelerden nasıl meydana geldiği, fosil kayıtlarındaki büyük boşluklar, canlılardaki kompleks sistemler gibi temel konuların üzerinde hiç durmazlar. Çünkü açıklayacakları her ayrıntı amaçlarına ters düşecek ve kendi teorilerinin çürüklüğünü gözler önüne serecektir. Bu yöntemleri, evrimcilerle yaratılış gerçeğini savunan kişilerin karşı karşıya geldikleri tartışmalarda, evrimci yazılarda ya da belgesellerde görmek mümkündür. Zaten evrimcilerin de bilimsellik ya da akılcılık gibi bir endişeleri yoktur. Onlar için önemli olan toplumu evrimin bilimsel bir gerçek olduğuna inandırmak, bunun için de göz boyayıcı bir "bilimsellik" imajı oluşturmaktır.

İşte Müslüman evrimciler de evrim teorisinin bu sözde bilimsel görüntüsünden etkilenirler. Özellikle de Darwinistlerin kullandıkları "evrim teorisine inanmayan dogmatiktir", "evrim teorisine inanmayan bilimsel değildir" şeklindeki asılsız sloganlardan tedirgin olur ve inandıkları gerçekten taviz verirler. Güncellikten uzak bilgilerin, evrim propaganda kitapçığı haline gelen eserlerin etkisinde kalıp, evrimin canlılığın oluşumunu açıklayabilen tek teori olduğunu sanırlar. Bilim dünyasında yaşanan gelişmeleri, evrim teorisindeki çelişkileri ve bu

teorinin iddialarının tüm geçerliliğini yitirdiğini bilmediklerinden kendilerince din ile evrimi bağdaştırmaya çalışırlar.

EVRİMCİLERİN BAZI MÜSLÜMANLARI KANDIRMA YÖNTEMLERİ (2)

Gülay Pınarbaşı-13 Nis 2010-milligazete

Gerçekte ise evrim ve yaratılış birbirinin zıttıdır. Evrim teorisinin geçersizliğinin ortaya konması, yaratılış gerçeğini kabul etmeyi zorunlu kılmaktadır. Bu nedenledir ki, evrim teorisi ile ilgili tartışmalar, materyalistler için bir tür "mücadele alanı" durumundadır. Konuyla ilgili tartışmaları bilimsel bir yaklaşımla değerlendirmez, doğrudan ideolojik bir mücadele olarak görürler. Yaratılışı savunanları engelleyebilmek için her türlü yönteme başvururlar.

Evrim teorisini savunan Müslümanların, bu fikri mücadelenin farkına varmaları gerekmektedir. Darwinizm, herhangi bir bilimsel tez değil, insanlara Allah‘ı inkar ettirmek için kurgulanan ve savunulan bir düşünce sistemidir. Bilimsel hiçbir dayanağı bulunmamasına rağmen, sırf taraftarlarının propagandalarına aldanarak bu teoriyi benimsemek, bir Müslümanın asla düşmemesi gereken bir yanılgıdır.

Evrimcilerin, insanları kendi saflarına çekmek için kullandıkları propaganda yöntemlerinin başında "teori, bilim dünyasının geneli tarafından kabul edilmektedir" aldatmacası gelir. Bir başka deyişle, evrimciler çevrelerindeki insanlara, kendilerinin daima çoğunluk oldukları ve çoğunluğun da her zaman haklı olduğu yönünde telkinde bulunurlar. "Bu kadar insan evrimi savunduğuna, üniversitelerde evrime inananlar ağırlıkta olduğuna göre teori doğrudur" mantığıyla, kitleler üzerinde -ve bu arada inançlı insanlar üzerinde de- psikolojik baskı oluşturmaya çalışırlar. Oysa bir teorinin yaygın kabul görmesi, onun doğruluğuna dair bir kanıt değildir. Bilim tarihi, ilk başta azınlık tarafından kabul edilen, ancak doğruluğu sonradan herkes tarafından anlaşılan gerçeklerle doludur.

Konunun bir diğer yönü ise, bugün evrim teorisinin sanıldığı gibi "tüm bilim dünyası tarafından kabul edilen bir teori" olmayışıdır. Son 20-30 yıl içinde, evrim teorisini reddeden bilim adamlarının sayısı hızla artmaktadır. Bunların çoğu evrendeki ve canlılardaki kusursuzluğu görerek, Darwinizm dogmasından kendilerini kurtarmaktadırlar. Bu bilim adamlarının evrimin geçersizliğini ortaya koyan sayısız çalışması vardır. Her biri başta Avrupa ve Amerika olmak üzere, dünyanın çeşitli ülkelerindeki önde gelen üniversitelere mensup olan bu kişiler, biyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, anatomi, paleontoloji gibi bilim dallarında uzman olup, kariyer sahibi akademisyenlerdir. Dolayısıyla bilim dünyasının çoğunluğunun evrime inandığı şeklinde bir genelleme yapmak son derece hatalı olur.

Kaldı ki, başta belirttiğimiz gibi, eğer gerçekten evrimciler çoğunlukta olsalar dahi, bunun bir değeri olmaz. Çoğunluğun sahip olduğu anlayışı "mutlaka doğrudur" diye kabul etmek doğru olmaz. Bu gerçeğin evrim teorisini kabul eden Müslümanlar tarafından da biliniyor olması gerekir. Kuran‘da bildirildiği gibi, tarihteki pek çok inkarcı topluluk Allah‘ı ve dinini inkar etmek için kendilerinin çoğunlukta olduklarını söyleyerek, insanları hak yoldan döndürmeye çalışmışlardır. Allah, bu çarpık mantığa karşı iman edenleri uyarmakta ve çoğunluğa uymanın insanları büyük aldanışlara sürükleyebileceğini şöyle bildirmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah‘ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak ‘zan ve tahminle yalan söylerler.‘ (**Enam Suresi, 116**)

EVRİM SAFSATASI

Mehmed Şevket Eygi- 26 Ağu 2005- milligazete

SON yıllarda ülkemizde Darvin in evrim teorisini çürüten çok kitap çıkartıldı, bunların bir kısmı yabancı dillerde de yayınlandı, bu gayr-i ilmî ...izmin ipliği pazara çıktı.

Ateistler, din karşıtları, inançsızlar bu teoriye can simiti gibi sımsıkı sarılmış bulunuyor. İflâs etmiş olduğunu, öldüğünü bilmiyorlar mı Pekâlâ biliyorlar ama ellerindeki en büyük tutamak budur ve onu bırakmak istemiyorlar. Bu halleriyle, çok sevdikleri birinin ölüsünü mumyalatıp onunla birlikte yaşayanlara benziyorlar.

Darvin teorisi nedir

(1)İflâs etmiş, çürütülmüş, bilime aykırı bir nazariyeden ibarettir.

(2) Bu teori İslâm dinine tamamen aykırıdır. Bir kimsenin hem Müslüman, hem de darvinist olması mümkün değildir.

Bir Müslüman nasıl marksist olamazsa, darvinist de olamaz. Darvinizm, Marksizmin biyolojik ikiz kardeşidir.

Hulki Cevizoğlu bey, Cevizkabuğu nda darvinizmle ilgili bir program için bir hafta boyunca darvinist profesörleri davet etmiş, hiçbiri gelmemiş, katılmamış. Nasıl gelsinler ki, darvinizm ölmüştür, rezil olacaklardır.

Bizdeki bugünkü haliyle darvinizm ilmî bir teori olmaktan çıkmış, bir sahte din haline gelmiştir.

Dünyamızdaki bugünkü canlılar, bakteriler, böcekler, balıklar, kuşlar, velhasıl bütün hayvanlar ve insanlar maddeden meydana gelmiş, tekâmül ede ede bunca çeşit ortaya çıkmış... İnsanın buna inanması için deli olması gerekir. Böyle bir şeyin olması ihtimali sıfırdır. Lisansız bir maymunu bir daktilo makinesinin önüne koyacaksınız ve hayvan rastgele tuşlara basacak... Bu maymunun rastgele tuşlara basa basa Shakespeare nin Hamlet ini yazması ihtimali var mıdır

İşte evrim teorisi de böyle bir şeydir.

Peki bizdeki birtakım Pembeler niçin evrim teorisini din gibi benimsemişlerdir

İlim aşkıyla mı .. Güldürmeyin beni.

Müslüman çocuklarına evrim teorisini kabul ettirebilirlerse onları İslâm dan çıkartmış olurlar da onun için.

Kendilerine güveniyorlarsa buyursunlar, uzmanlarıyla bu teoriyi enine boyuna tartışsınlar. Millet jüri olsun.

Bu gibi tartışmalara sayın evrimciler, sayın darvinciler niçin katılmıyorlar Korktukları bir şey mi vardır

Böyle bir tartışmanın elbette birtakım şartları olacaktır.

Bir: Tartışmayı idare eden kimse bîtaraf ve objektif hareket edecektir.

İki: Şarlatanlık, demagoji, safsata yapılmayacaktır.

Üç: İlmin, aklın, mantığın, sağlam verilerin dışında bir şey söylenmeyecektir.

Evrim teorisi, darvinizm bizim dinimize göre küfürdür. Böyle bir tartışmada Müslümanlar bu hususu gündeme getirmezler. Konu, bilimsel olduğu iddia edilen bir teoridir. Sadece bu çerçeve içinde konuşulur, tartışılır.

Evrim teorisinin ilmî olmadığı, yanlış olduğu, gerçek ilmin onu çürüttüğü konusunda dünya dillerinde nice kitap yazılmıştır.

Eskiden inançsız, ateist, kâfir kimseler maddenin kadim olduğunu iddia ediyorlardı. Sonra ilim bu inancı çürüttü. Dünyadaki, kainattaki her maddenin, her varlığın bir yaşı vardır, bir başlangıcı vardır. Başlangıcı bilinen, önce yokken sonradan var olan bir şeyin kadim olması mümkün müdür

Evrim teorisini çıkartan Darvin, Karl Marx ın yakın arkadaşı ve dostuydu. Yani inançsızdı, materyalistti, nasipsizdi. Üstelik de Türk düşmanıydı. Türk düşmanı olması ilmî tartışmalarda bizim objektifliğimizi zedelemez, bu hususu bahis konusu yapmayız.

Yakın tarihte insanlığa inanç bakımından en büyük zararı iki kişi vermiştir: Darvin ve Marx. İkisi de maddeci, ikisi de ateist, ikisi de sahte ve ilim dışı birer ideolojinin ve teorinin kurucusu.

Evrim teorisini, darvinizmi sadece Müslümanlar reddetmiyor. İnançlı bir Hıristiyan, inançlı bir Musevî de böyle bir safsatayı kabul edemez. Ederse dininden çıkmış olur.

Evrimciler, darvinciler doğrusu çok tiyatrocu kimselerdir. Vaktiyle İngiltere de sahtekârın biri bir maymunun çene kemiğini bulmuş, bunu biraz eğelemiş ve darvin teorisini ispat eden bir kalıntı olarak ilim âlemine sunmuştu. Bütün darvinciler, bütün evrimciler sevinç ve coşku ile ayağa kalkmışlar, bu konuda binlerce sözde ilmî makale yazılmış, konuşma yapılmıştı. Sonra sahtekârlık ortaya çıkmış, balon patlamıştı. Bu konuda bir yazı tercüme ettirdim, inşaallah Millî Gazete ye vereceğim, yayınlansın.

Bir ara Habeşistan da mı, Kenya da mı şimdi iyi hatırlamıyorum, yine bir maymunun küçük ve çürük bir kemiği bulunmuştu. Evrimciler bu kemiğe mal bulmuş magribî gibi sarılmışlar, maymuna Lucie ismini vermişler, hatta ressamlara başvurarak onun bir de resmini yaptırmışlardı. Çok eski çürük bir kemik parçası... Bu kemiğe sahip olan hayvanın resmi yapılıyor. Doğrusu şu evrimciler ne hayalperest insanlar.

Bendeniz akla, ilme büyük değer veren bir kimseyim. Ancak aklın sınırları vardır. Aklın üzerinde bilgi kaynakları vardır. Dünyanın en akıllı insanı Hazret-i Muhammed dir. İnsan aklı onun tuttuğu ışıkta hareket ederse doğruyu bulur. Muhammed aleyhisselâmın kesin olarak bildirdiğine, söylediğine aykırı her şey yanlıştır.

Ateistler, evrimciler, darvinciler "Dogmatik düşünce!" diyeceklerdir. Bizimki dogmatik de onlarınki nedir Bilimsel mi Yok canım! Onların düşüncesi de dogmatiktir. Marks, Darvin, materyalizm, ateizm dogmatizmi.

Özetliyorum:

Evrim ve darvinizm teorisi konusunda ilim, akıl, mantık, bilgelik bizMüslümanlarla birliktedir.

Bu teoriler kesinlikle ilmî değildir.Bir ara marksizm için "Bilimsel sosyalizm" deniliyordu. Marksizm ne kadar bilimselse, darvinizm de o kadardır.

Darvinizm çürütülmüş, iflâs etmiş, onun yerine neo-darvinizm çıkarılmış, o da çürütülmüş, iflâs etmiştir.

Evrimcilerin, darvinistlerin cesaretleri varsa buyursunlar açık oturumlarda tartışmaya çıksınlar. Bendeniz konunun uzmanı değilim. Müslümanların bu sahada uzmanları, bilenleri vardır, onlarla tartışsınlar.

Evrimciler bizi inançlarımızın tesiri altında kalmakla suçluyor. Onlar da kendi inançlarının, kendi dogmalarının tesiri altında değil midir Ancak aramızda bir fark var: Bizim inançlarımız ile ilim paraleldir. Onların inançları ise ilme aykırıdır.

Evet evrim ve darvinizm yanlıştır. Doğru olan yaratılış inancıdır. Madde kadim değildir. Materyalistlerin "Zarurî tesadüf" dedikleri şey bir safsatadan, kuruntudan ibarettir. Dünyanın yaşı, bugünkü canlı çeşitliliğinin evrim teorisine göre meydana gelmesi için yeterli değildir. İnsan maymundan türememiştir, lâkin bazı insanlar maymuna dönüştürülmüştür.

Doğruları İslâm söylemektedir, Kur ân söylemektedir, Hazret-i Muhammed aleyhisselâm söylemektedir.

Amerika da, Avrupa da nice büyük ilim adamı, nice engin kültürlü yüksek insan Müslüman oldu. Niçin Çünkü İslâm ile gerçek ilmin söyledikleri arasında çelişki olmadığını gördüler.

Evrim ve darvinizm teorisine karşı bir seferberlik başlatılmalı ve aklı karıştırılan gençlerimiz, vatandaşlarımız uyarılmalı ve kurtarılmalıdır.

Son söz:

Bu teori ilme aykırı, bilgeliğe aykırı, mantığa aykırı, temiz ve doğru inançlara aykırı bir küfür ideolojisidir. Küfür Arapça da gerçeği örtmek, gizlemek demektir.

YARADILIŞÇILAR MI KUDURUYOR, YOKSA DARWİNCİLER Mİ?

Mehmed Şevket Eygi-15 Oca 2007-milligazete

İNTERNETİ karıştırırken **Hürriyet** gazetesindeki bir haberin başlığı dikkatimi çekti. Başlık aynen şöyle: **"Üç Toynaklı Atı Gören Yaradılışçılar Kuduracak."** Profesör Erksin Güleç, röportajda bu cümleyi sarf etmiş, gazete de başlık yapmış.

Böyle bir başlık imzalı bir fıkrada (köşe yazısında) kullanılabilir ama gazete haberinin veya röportajın başına konamaz.

Anketlerden anlaşılacağı üzere halkımızın büyük ekseriyeti sapık, bozuk ve ilim dışı evrim teorisine, ideolojisine, safsatasına inanmamaktadır. Çünkü bu teori:

(a) İlmî olarak kesinlikle isbat edilememiştir. Önce Darwinizm çıktı, o iflâs edince neo-darwinizm çıkartıldı. O da boşlukta duruyor, isbat edilemiyor.

(b) Evrim teorisi, Marksizmin biyoloji sahasındaki paralelidir. Marksizme inanmak nasıl mecburî değilse, evrim teorisine inanmak da mecburî değildir.

(c) Bir Müslüman, kendisinin, evrenin, bütün varlıkların Allah tarafından yaradılmış olduğuna inanır. Hem Müslüman olmak, hem evrimci olmak mümkün değildir. Evrim teorisinin doğru olduğuna inanan veya sanan kişi dinden çıkmış olur.

(ç) Darwin azılı bir Türk düşmanıdır. Türkleri geri bir ırk olarak görür.

(d) Darwin Karl Marx ın yakın dostudur, hempâsıdır.

(e) Lâik devletin, bir inkâr teorisi ve inancı olan evrim teorisini, sanki doğruymuş gibi okullarda çocuklara okutması bir din ve vicdan hürriyeti ihlâlidir.

(f) Dünyada evrim teorisine en fazla muhalif olan halk Türkiye halkıdır.

(g) Türkiye deki evrimciler yıllardan beri, büyük bir TV kanalında açık oturuma dâvet ediliyorlar, fakat dâveti kabul etmiyorlar. Niçin

Hürriyet gazetesinin **"Yaradılışçılar Kuduracak"** başlığını atması, basın etiğine aykırı bir davranıştır ve son derece yakışıksız bir üslûptur.

Kaldı ki, kuduranlar yaradılışçılar değil fanatik evrimcilerdir. Evrim teorisi insanlık tarihinde üretilmiş büyük yalanlardan ve sapıklıklardan biridir.

Bir yazı masasının üzerine bir daktilo makinası koyalım, bir maymunu başına oturtalım ve hayvancağız tuşlara basmaya başlasın. Bu maymunun, o daktilo ile **Shakespeare** nin **Hamlet** ini yazması ihtimali var mıdır Varsa kaçta kaçtır .. Hayır hayır, böyle bir şeyin trilyonda bir ihtimali bile yoktur.

İşte evrim teorisi de böyledir. Doğru olması mümkün ve muhtemel değildir.

Fanatik devrimciler, halkımızın bu hurafe ve safsata teoriye karşı cephe aldığını görerek kuduruyorlar.

Hürriyet gazetesi, **"Yaradılışçılar Kuduracak"** başlığı ile yetmiş milyon Müslüman vatandaşı rencide etmiştir. Müslüman olup da yaradılış inancına sahip çıkmamak mümkün müdür

Beyinsizler Dünyayı Ne Hale Getirdiler

İNSANIN ve üzerinde yaşadığı dünyanın boyutları vardır, sınırları vardır. Bu boyutlar ve sınırlar aşılırsa bir sürü fenalık, felâket, fâcia meydana gelir. Dünyaya hâkim olan Batı medeniyeti, Batı yaşama felsefesi, Batı kültürü ve zihniyeti insanlığın sonunu getirecek, dünyayı batıracak derecede azgınlaşmış, şaşırmıştır.

İşte görüyoruz, iklimler değişti. Beş on sene içinde kutuplardaki buzların bir kısmı eriyecek ve denizlerin seviyesi yükselecek, yüz milyonlarca insanın toprakları ellerinden gidecek, açlık ve sefalet içinde can vereceklermiş.

Teknik ve silâh üstünlüğüne sahip Batı medeniyeti, insanlığın vatanı olan dünyayı tahrip etti ve ediyor.

İlerlemek, hız, yenilik, değişim hastaları bana deli diyecekler ama "Keşke teknik bu kadar ilerlemese, pozitif ilimler bu kadar yol almasaydı" diyorum.

Keşke saatte kırk elli kilometre hız yapan buharlı trenlerle, denizlerde yelkenli veya yandan çarklı gemilerle seyahat etseydik de, dünyanın canına okunmasaydı.

Türkiye son elli yılda çılgınlar gibi israf yaptı, lükse kaçtı, gerekenden fazla tüketti, sermayesini saçıp savurdu.

Son otuz yılda otomobile, yakıta, yollara verdiğimiz paraları düşünelim. Yekûn olarak bir trilyon doları aşmıştır. Bizim otomobilleşme maceramız ne kadar delice, çılgınca, beyinsizce oldu. İstanbul u o hale getirdik ki, trafiği düzeltmek için 16 milyar dolar lazımmış. O da yetmez. Bir iki sene içinde şehirdeki motorlu vasıta sayısı bir milyon daha artacak.

Isınalım, rahat edelim diye doğalgaza geçtik. Bu konuda da yekûn olarak yüz milyarlarca dolar harcadık.

Eline imkân geçiren lüks meskende oturmak istiyor.

En verimli topraklarımızı erozyonla denize akıttık, ziyan ettik. Ormanlarımızı, akar sularımızı, göllerimizi tahrib ve berbat ettik.

İçimizdeki beyinsizler, bizi ayakta tutan dine savaş ilân ettiler. Dinin iktisat ve (tutumluluk) ve kanaat ilkesi geçerli olsaydı bugünkü israf ekonomisi tablosu olur muydu

Dünya çapındaki uzmanlar "Artık çok geç..." diyorlar.

İnsanlık tufanlara hazırlansın.

Birkaç sene sonra, binlerce yıldır ekin veren topraklar çölleşecek.

Kur ân Allah ın koyduğu sınırlardan bahs eder ve insanları bu sınırlara tecâvüz etmemeleri, haddi aşmamaları konusunda uyarır.

Ülkemizdeki şu ilkel, câhil, sersem kafalara bakınız:

* İçki içmek medenîlikmiş...

* Cinsel müsaadekârlık, seks çılgınlığı ve manyaklığı ilericilikmiş...

* Toplum dinden arındırılarak seküler hale getirilmeliymiş...

Sekülerleşme Türkiye yi ne hale getirdi hâlâ görmüyorlar.

İşte seküler eğitim... Okullar batakhâneye döndü.

Sekülerleşme, toplumun birimi ve temeli olan âile kurumunu çökertti.

Din ahlâkı bağlarından kurtulmuş iktisat, ticaret hayatına bakınız. Borcunu ödememek, haram yemek, aldatmak ticarî-iktisadî spor haline geldi.

Beyinsizlik böyle devam ederse pek yakında günlük ekmeğimiz vesika ile dağıtılacaktır.

Çölleşen kurak topraklar üzerinde yaşayan milyonlarca vatandaşımız başka bölgelere göç etmek zorunda kalacaktır.

Beyinsizlerin cevaplarını biliyorum:

-Ekmek bulunmazsa pasta yeriz...

-Türkiye batarsa Miami deki, Florida daki, California daki villâlarımıza gider, gizli hesaplarımızdaki milyonlarca dolarla paşalar gibi yaşarız.

Hazret-i Nuh aleyhisselâmın uyarılarına ve kurtuluş gemisine binin dâvetlerine aldırmayan azgınlar ne demişlerdi:

-Tufan mı olacak Biz o zaman yüksek tepelere çıkar kurtuluruz.

Kurtulamadılar, geberip gittilerdi...

12.SINIF BİYOLOJİ KİTABINDA DARWİNİZM

Nizamettin Kars(Şuurlu Öğretmenler Derneği-Genel Eğitim Sorumlusu) -03 Eki 2013-milligazete

Bizler bir İslam ülkesinde yaşayan Müslüman bir milletiz. Milli Eğitim sistemimiz geliştirilirken milletimizin bu yapısı, 1739 sayılı Mili Eğitim Temel Kanununun ikinci maddesine göre göz önünde bulundurulmak zorundadır.Ülkemizde her çocuk İslami bir realite ile büyür;o da bütün evrenin ve ilk insan olan Hz Adem?in Allah tarafından yaratıldığı ve de insanlığın Hz Adem ile Hz Havva?dan çoğaldığıdır. Bu bilgiler Milli Eğitim?in Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi müfredatında da yer alıyor ve çocuklarımıza aktarılıyor. Böyle olduğu halde, 12. sınıf Biyoloji kitabında, yaratılış tesadüfen olmuştur ve bütün canlılar birkaç milyar yıl önce oluşmuş tek hücreli ?ortak bir ata?nın soyudur, görüşünü ortaya koyan ve bilimselliği kanıtlanmayan, hatta karşı teorilerle çürütülen Evrim Teorisi,bilimsel bir gerçeklikmiş gibi; bir inanç ve bir ideoloji olarak sunuluyor.Çocuklarımızı birbirini yalanlayan iki farklı bilginin arasında bırakarak,Milli Eğitim Temel kanunun ikinci maddesinde yer alan,dengeli bir nesil yetiştirmek ilkesi çiğneniyor.Milli Eğitim sisteminde bir tutarlılık olması gerekir.Ya Biyoloji kitabındaki bilgiler yanlış ya da Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitaplarındaki bilgiler yanlış.

On ikinci sınıf Biyoloji kitabında evrim teorisi karşı görüşlere dahi yer verilmeden bir dogma olarak çocuklarımıza dayatılıyor.Kitabın ikinci ünitesinde yer alan Hayatın Başlangıcı başlığı altında konuyla ilgili dört görüşe yer veriliyor.Bu görüşlerden biri de Yaratılış Görüşü.Evrim Teorisine ve Darwin?in görüşlerine sayfalarca yer verildiği halde Yaratılış Görüşüne On Dokuz buçuk satır ayrılmış.Hem de tek bir Allah lafzı kullanılmadan?Ne Kur-an?dan, ne İncil?den ne de Tevrat?tan konuyla ilgili tek bir ayete yer verilmeden.Bu bile kitabın nasıl bir Darwinst bakış açısıyla yazıldığını göstermeye yetiyor.Kitapta?Bilim insanları canlı türlerinde zamana bağlı olarak meydana gelen değişimleri fosilleri inceleyerek tespit edebilmektedirler.Fosiller bize; yeryüzünde canlıların nasıl ortaya çıktığı, yeryüzünde nerelere ve nasıl yayıldığı, yayılırken ne gibi değişimler geçirdiği konusunda ipuçları sunmaktadır.?denilerek bilimsel bir sahtekarlık ve Yahudi kurnazlığı yapılıyor.Sanki bulunan fosiller zamanla değişime uğramış ve Evrimleşmiş canlıların varlığına bir kanıtmış gibi bir algı oluşturuluyor.Oysa şimdiye kadar evrimcilerin sunduğu hiçbir fosil varlığın başlangıcını ve nasılını ortaya koyamazken,canlıların zamanla değişerek başka türlere dönüştüğünü de kanıtlayamamıştır.Darwincilerin ileri sürdüğü bir çok fosilin sahte olduğu da ortaya çıkarılmışken kitapta böylesine yanlış bir bilginin yer almasının altında bir bit yeniği aramak zorundayız.Kitapta yer alan Ernest Haeckel?in embriyolarla ilgili görüşleri de bilim adamlarınca çürütülmüş,yaptığı çizimlerde de sahtekarlık yaptığı ortaya çıkarılmıştı. Ünlü bilim dergisi Science, 5 Eylül 1997 tarihli sayısında bu konuda özel bir makale yayınlamıştır. Makaleye göre, "Gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünümleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunmakta"dır. Dergi, Haeckel'in çizimlerinin "biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri" olduğunu da not etmiştir. Ünlü evrimci biyolog Stephen Jay Gould, modern ders kitaplarında hâlâ Haeckel?in çizimlerinin olmasını hayret edilecek ve utanılacak bir durum olarak değerlendirmektedir. 1995 yılında embriyolog Michael Richardson, Haeckel?in embriyonun geçirdiği aşamalar ile ilgili yanıltıcı bilgiler verdiğini detaylı bir şekilde göstermiş ve bunun biyolojideki en ünlü

sahtekârlıklardan biri olduğunu söylemiştir.Kitapta bu tip yanlış ve yalan bilgilerin yer alması 1739 sayılı Milli Eğitim Kanununun 13 maddesinde yer alan bilimsellik ilkesine de aykırıdır. Ders kitaplarındaki bilgilerin bilimsel gerçeklikleri olmak zorundadır. Sormak lazım Talim Terbiye Kurulu?na, kitaplarda yer alan bilgilerde bilimsel gerçeklik aramıyorlar mı?

Darwinizm?in dayandığı iki felsefik düşünce, Natüralizm ve Pozitivizm aynı zamanda Türk Milli Eğitim Sistemini de etkisi altına almış durumda.Bu yüzden ,ne gariptir ki Drawinizm İsrail okullarında ve teorinin ana yurdu olan İngiltere?nin bazı okullarında okutulmadığı halde,birer İslam ülkesi olan ülkemizde ve İran?da müfredattaki yerini alıyor. On iki Eylül darbe öncesini bilmem ama,darbe sonrası başbakanlardan Demirel hariç,hiç birisi Darwinist değildi.Yine son dönem milli eğitim bakanlarından da hiç birisi Darwinist değildi. Peki o halde neden hala Öğretim programları ve İçerik Yenileme Gurup Başkanlığında Darvinci Siyonist kafalar var? Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı bu Siyonist uzantılara neden göz yumuyor? Ders Kitapları ve Öğretim Materyalleri Gurup Başkanlığındaki yetkililer bilinçaltına zerk edilen zehrin etkisi altında kalarak, Siyonizme hizmet ettiklerinin farkındalar mı? Anlaşılan o ki;yaklaşık bir asırdır milletimizin bilinç altına zerk edilen ?kendini değersizleştirme ve yenilgiyi kabullenerek Siyonizme köle olma? hastalığına TTKB deki bazı birimler yakalanmış durumda.

DARWİNCİLERİN ÇIKMAZI!

28 Mar 2007-milligazete

Beni asıl ilgilendiren "sosyal Darwinizm" diyebileceğimiz konudur. Darwin'in teorisinin beşeriyetin modern tarihinde yaptığı etkilerin yeterince araştırması yapılmış değil.

Sömürgecilik, üstün kültür, medenileştirme misyonu, emperyalizm, ırkçılık, ayrımcılık, modernizasyon politikaları, baskı rejimleriyle toplumların adam edilmesi, faşizm ve savaşlarda kitle imha silahlarının kullanılmasının meşruiyet gerekçesi Darwinizm'e dayanır. Beni en çok şaşırtan şey, anti-sömürgeci, anti-emperyalist ve haksızlığa, eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı olan aydınların aynı zamanda Darwinizm'i savunmalarıdır.

Bundan daha büyük bir paradoks olamaz. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu!

Kaynak:28.3.2007 / Ali Bulaç / Zaman

ÇİZİMLER NE KADAR MASUM

Mehmet Yarar-16 Kas 2013-milligazete

El ile çizilerek yapılan resimlerin canlandırma teknikleriyle hareketlendirilmesi olarak tanımlayabileceğimiz çizgi film eğlence sektörünün yeni bir aktörü olarak on dokuzuncu yüzyılda ortaya çıktı. Kökleri Çin?de ortaya çıkan ve Türkler tarafından geliştirilen gölge oyunlarına kadar uzanan çizgi filmlerin temelleri resimleri hareket ediyormuş gibi gösteren oyuncakların tasarlanması ile atıldı. Fransız Emile Koch?un beyaz fon üzerine çizdiği küçük siyah çöp adamlar ilk çizgi film çalışması olarak kabul edilirken kısa zamanda benzer çalışmalar onu takip etti. Filmlerin seslendirilmesi ile farklı bir boyut kazanan çizgi filmler gelişimini hızlandırdı. Bir saniyelik görüntü elde edebilmek için yirmi dört kare resme ihtiyaç duyulan ilk çizgi filmler oldukça zahmetliydi. Bilgisayarların devreye girmesi hareketli mekânların kullanılmasını sağlarken 1995 yılında Oyuncak Hikâyesi filmiyle bu alanda bir devrim gerçekleşti. Tamamen bilgisayar ortamında elde edilen görüntülerden oluşan animasyon filmler döneminin başlamasının ardından Shrek, Karınca Z ve Buz Devri gibi yapımlar çocuklar kadar yetişkin insanları da sinema salonlarına çekmeyi

başardı. Animasyon üretim teknikleri sürekli olarak geliştirilse de filmlerin üretim süresini ve maliyetlerini düşürmek mümkün olmadı. Karakterlerin yüz mimiklerini, sahip oldukları duyguları gerçeğe en yakın şekilde yansıtan Buz Devri serisinin son filmi aylar süren çalışmaların sonucunda 95 milyon dolar maliyetle tamamlanabilmiştir. Filmin elde ettiği yaklaşık 900 milyon dolar gişe geliri ise gölge oyunlarından günümüze uzanan süreçte çizgi film sektörünün ne kadar geliştiğinin göstergesidir.

Animasyonun Ülkemizde Seyircisi Var

Hayal gücümüzün sınırlarını zorlayan canlı renklerin dünyası çizgi filmler ülkemizde de büyük bir ilgi görmektedir. Karikatüristlerin karakterlerini hareketlendirme fikriyle başlayan çizgi film çalışmaları yurt dışında eğitim gören sanatçıların animasyon yapım stüdyoları kurulmasına ön ayak olmasıyla ivme kazanmıştır. 90lı yıllarda Kültür Bakanlığı milli benliğimizi ön plana çıkaran karakterler içeren Alparslan, Ergenekon Destanı, Keloğlan gibi çizgi filmlerin üretilmesine destek olmuştur. Diyanet İşleri Başkanlığının destekleriyle de Küçük Mücahit, Nasreddin Hoca, Bosna Alevler İçinde gibi çizgi filmler milli bir politika benimsenerek yaptırılmıştır. Çanakkale Geçilmez gibi küçük bütçeli benzer yapımlar yıllar içerisinde artsa da ilk ciddi atılım hareket yakalama teknolojisi kullanılarak üç yılı aşkın sürede üretilen Allah?ın Sadık Kulu Barla animasyon filmi olmuştur. Bediüzzaman Said Nursi?nin hayatını konu alan ülkemizin ilk uzun metraj 3 boyutlu animasyonu 2011 yılında gösterime girmiş ve iki milyondan fazla insanı sinema salonlarında buluşturmayı başarmıştır.

Yerli Yapımlara Ağırlık Verilmeli

Televizyonlarımızdan haftada yaklaşık 2 bin 500 saat çizgi film yayını yapılmasını nüfusumuzun önemli bir kısmını çocuklarımızın oluşturmasıyla açıklayabiliriz, ancak bu yayınlarda yerli üretimlerin payının sadece yüzde 1 olmasına bahaneler bulmak kolay görünmüyor. Bir dakikalık maliyetinin altı bin dolara kadar yükselebilmesi ve teknolojik alt yapılara sahip stüdyo eksikliğimizin bulunması yerli ve özgün yapımlar üretmemizi zorlaştırıyor. Son dönemlerde RTÜK kanunlarında yapılan değişiklikler ile yerli yapımların devlet tarafından desteklenmesi yeni animasyon stüdyolarının kurulmasına yardımcı oldu.

Japon yapımı çizgi filmlerin ağırlıkta olduğu televizyon ekranlarında TRT?nin yerli yapımlar üretmek adına yaptığı çalışmalara yurt dışından satın almak dışında herhangi bir yayın stratejisi bulunmayan özel kanalların da katılması gerekmektedir.

Kahramanlar, Darwinizm Propagandası Yapıyor

Sevimli hayvanların, güçlü kahramanların maceralarını renklerin dansıyla anlattığını düşündüğümüz çizgi filmler çocuklarımıza zarar veren gizli iletilere de sahiptir. Televizyonlarda kullanılan yirmi beşinci kare tekniği ile çok ağır gösterimde görülebilecek görüntülerin yanı sıra, bazı sahnelere eklenen küçük resim ve yazılar çocuklarımızın bilinçaltına tehlikeli mesajlar göndermektedir. Siyasi propaganda aracı olarak üretilen bazı çizgi filmler kimi yönetim şekillerinin ısrarla en iyi olduğunu vurgulamaktadır. Örümcek Adam, Yeşil Dev Hulk, Ben 10, X-Man gibi çizgi filmlerde karakterlerin tesadüfi olaylarla evrim geçirerek süper kahramana dönüşmeleri Darwinizm esintisinden başka bir şey değildir. Çünkü Darwinizm?de tüm canlılar tesadüfen var olmuştur ve belli zaman dilimlerinde dönüşerek evrimlerini tamamlarlar. Hıristiyanlık, doğadaki varlıkları kutsallaştıran paganizm ve çok tanrılı inanışların sembollerini ve mitlerini süslü bir şekilde yansıtan çizgi filmler misyonerlik faaliyetlerinin başka bir yöntemi olarak kullanılmaktadır. Zaman zaman dinimize saldıran, Türkleri barbar ve çirkin olarak gösteren çizgi filmlerin ülkemizde de yayınlanması bu alanda herhangi bir denetleme olmadığının da göstergesidir.

Şiddet ve Cinsellik Sevimli Maskeyle Sunuluyor

Bir eğlence aracı olarak hayatımızın tam ortasına konumlanan televizyon son yıllarda çocuklarımıza bakıcılık görevini de sürdürmektedir. Saatlerce ekran karşısında zihinlerini esaret altında bıraktığımız çocuklarımız için çizgi filmler vazgeçilemez duruma gelmiştir. Bir eğitim aracı olarak öğrenmeye daha elverişli durumda bulunan miniklere iyi ve faydalı bilgileri aşılamak için kullanabileceğimiz çizgi filmler olumlu amaçlarından tamamen uzaklaşmıştır. Eğlendirirken öğretebilen nitelikte yapımların yok denecek kadar az olduğu bir ortamda çizgi filmler pek çok yönden çocuklarımıza zarar vermektedir. Hayal ile gerçeği henüz ayıt edemeyen çocukların çizgi filmlerdeki karakterleri ve davranışları benimsemesi kaçınılmazdır. Obeziteye neden olabilecek yiyecekleri elinden düşürmeyen, şiddet içeren davranışlardan vazgeçmeyen karakterler nedeniyle çizgi filmler masum bir eğlence aracı olmaktan uzaklaşmıştır. Şiddet ve cinselliğin sevimli maskeler takarak çocukların zihinlerine yerleşmesi ilerleyen zamanlarda davranış bozukluklarına yol açmaktadır. Gözlerini dahi kırpmadan takip ettikleri çizgi filmler bilişsel fonksiyonlarını köreltirken dikkat eksikliklerine de sebep olmaktadır.

Anne babaların sorumluluklarını azaltmak için üretilmiş muamelesi yapılan çizgi filmler çocukların sosyal ilişkilerini zayıflatmakta ve iç dünyalarında onları yalnızlaştırmaktadır.

Gerçeklikten Koparıyor

Anne babaların sorumluluklarını azaltmak için üretilmiş muamelesi yapılan çizgi filmler çocukların sosyal ilişkilerini zayıflatmakta ve iç dünyalarında onları yalnızlaştırmaktadır. Bu olumsuz etkileri azaltmak için çocuklarımızı kontrol altında tutarak, eğitici öğeler içeren çizgi filmler izlemelerini sağlamalıyız. Farklı hobi ve etkinliklere yönlendirilerek televizyon karşısında mümkün olduğunca az vakit geçirmeleri çocuklarımızın bilişsel dünyalarını, eleştirel düşünme yeteneklerini geliştirmesine yardımcı olacaktır.

MÜFREDAT BAŞTAN AŞAĞI DEĞİŞTİRİLSİN
Mustafa Kılıç-03 Eki 2013-milligazete

Dün Milli Gazete?nin manşetten duyurduğu Zeus'lu Milli Eğitim? başlıklı haberi kamuoyunun dikkatini çekti. İlköğretim 8. sınıfların Türkçe kitabında yer alan İslam'a hakaret ifadelerine STK'larda tepki gösterdi. Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞDER) Genel Başkanı İsmail Hakkı Akkiraz kültür kitapları iyice sekülerleşirken din içerikli kitaplar ise ?Ilımlı İslam? modeline doğru yol alıyor? derken Eğitim Bir-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu ise Milli Eğitim Bakanı'na ve Talim Terbiye Kurulu'na seslenerek, bir taraftan demokrasiyi içselleştirmiş ve dindar bir nesil yetiştirmek isteyeceksiniz, diğer yandan da halkın neredeyse tamamının değerlerini aşağılayacaksınız bu hiç doğru bir uygulama değil? dedi. Milli Eğitim Kitaplarında yer alan sapkın bilgilere tepki gösteren Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞDER) Genel Başkanı İsmail Hakkı Akkiraz şunları söyledi: Başbakan açıkladığı demokratikleşme paketinin AB kurallarına uygun olduğunu söyledi. Sizin ölçünüz değeriniz batı olunca MEB uygulamaları da o yönde olur. Maalesef ki AKP döneminde İslam?dan daha fazla uzaklaştık. Hem MEB uygulamaları hem diğer uygulamalarda. Kültür kitaplarında sekülerleşirken din içerikli kitaplarda ?Ilımlı İslam? modeline doğru hızla ilerledik. Bunun sonucu da bu gündeme getirdiğiniz Yunan mitolojisi ve İslami değerlere hakarete kadar vardı. Buradan hükümete sesleniyorum bu politikadan vazgeçsinler artık. Anadolu halkının inancını ve kültürünü göz önünde bulundursunlar. Yüzlerini batıya dönmekten vazgeçsinler?

Bir Neslin Geleceğini Karartırsın

Akkiraz, ?MEB?in kitaplarında Darwinizm ve materyalizm felsefesi hâkim. Çocuklarımızı İslam kültürüne göre yetiştirmemiz gerekirken Yahudi ve Hristiyan inanışına göre eğitiyoruz. Hükümet akıllı tahtalar ve çok sayıda derslik açarken bu eğitim sistemini sapkınlıktan çıkarmadan halkına iyilik yapmış olmaz. Muhteva sıkıntılıyken ne yaparsan yap boş? Sadece neslin geleceğini karartırsın? dedi.

Aşağılayan bir müfredatı devam ettirmek doğru bir şey değil

Eğitim Bir-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu ise, ? Bu haberinizden sonra Milli Eğitim Bakanlığına ve Talim Terbiye Kuruluna çağrıda bulunmak istiyorum; bir taraftan demokrasiyi içselleştirmiş ve dindar bir nesil yetiştirmek isteyeceksiniz, diğer yandan da halkın neredeyse tamamının değerlerini aşağılayacaksınız bu hiç doğru bir uygulama değil. Demokratikleşmeyle kamusal alanlarda başörtüsünü serbest kılınıyor, andımız gibi çağdışı bir uygulama kaldırılırken kendi değerlerini aşağılayan bir müfredatı devam ettirmek doğru bir şey değil. Bu müfredatla ne demokratik ne de dindar bir nesil yetiştirilemez. Bunun yolu müfredatın baştan aşağı değiştirilip milletin isteklerine cevap vermesi gerekmektedir. Sizin aracılığınızla da MEB?e seslenelim demokrasiyi müfredat için de uygulasınlar? şeklinde konuştu.

BAŞKENTTE ÜÇ MAYMUN

Ahmet Yavuz / Ankara-24 Kas 2014-milligazete

Ankara'nın tam göbeğinde, Enerji Bakanlığı'na bağlı MTA Tabiat Tarihi Müzesi'nde "Evrim skandalı" yaşanıyor. İlkokul çocukları dahil, yılda yüz bin öğrenci ve vatandaşın ziyaret ettiği müzede rehberler, genç nesillere "Evren, doğa ve insanın Yaratılış ile değil de, tesadüfler sonucu oluştuğu ve insanın maymundan evrildiğini" Primat Vitrinini örnek göstererek anlatıyor.

Ziyaretçilere Verilen Bilgiler Yanlı

MTA Genel Müdürlüğü içinde yer alan 3 katlı Tabiat Müzesi'nde yeryüzünde yaşam ve insanlığın tarihi Darwin'in Evrim Teorisi'ne göre ziyaretçilere görseller üzerinden izah ediliyor. İlk olarak canlı topluluğu tek hücreli şeklinde başlıyor. Buradan çok hücreliler oluşuyor. Çok hücrelilerden omurgasızlar, sonra omurgalılar, onlardan ise memeliler, memelilerden sonra ise evrimin daha üst halkası kabul ettikleri primatlar oluşuyor. Müzedeki sunumlara göre primatlar; şempanze, goril, orangutan, eski dünya ve yeni dünya maymunları ile insanın da dahil olduğu bir sınıf olarak takdim ediliyor. Oysa modern araştırmalara göre kainatta bulunan üç çeşit canlı olan bitkilerin hücre yapısı tek boğum, hayvanların iki boğum, insanların ise üç boğumdan oluştuğu ortaya çıkmış durumda. Bu üçüncü boğum ise insanı; iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, faydalıyı zararlıdan ve adaleti zulümden ayıran dört önemli özelliğiyle insanı maymun ve bitkilerden tamamıyla ayırıyor.

İktidarın Atadığı Yöneticiler de "Etliye Sütlüye" Karışmıyor

AKP döneminde kuruma atanan yönetici ve çalışanların çoğunun ise "Hem kurumun sergilediği ideolojik ve teknik yönü bilmediği, diğer yandan da namazını kılıp, Evrim'e, etliye, sütlüye karışmadan idare-i maslahat güttükleri" ifade ediliyor. Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun söz konusu vitrinden haberdar olmadığı, MTA'nın bağlı olduğu Enerji Bakanı Taner Yıldız ise müzeye geldiğinde, müzedeki Primat Vitrini bölümünün gezdirilmediği ifade ediliyor.

Başbakan Erbakan'dan neyi gizlemek istediler? Evrim propagandasını ısrarla sürdürülen Müze'nin Primat Vitrini ile ilgili ise çok ilginç bir detay öne çıkıyor. Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan 54. Hükümette Başbakan olunca evrimci MTA Tabiat Müzesi'ni bir

endişe sarıyor. Müze yönetiminde, "Acaba Başbakan Erbakan MTA'yı ziyaret eder de Evrimci Primat Vitrinini görünce, bunu kaldırtır mı?" diye kara kara düşünüyor. Onlar kara kara düşünürken, imdatlarına 28 Şubat post modern darbesi yetişiyor! Daha sonra gelen Başbakanlar Mesut Yılmaz, Bülent Ecevit, Abdullah Gül, Tayyip Erdoğan ve Ahmet Davutoğlu döneminde ise müze faaliyetlerine devam ediyor.

12 yıllık AKP iktidarlarının yönetimindeki Ankara'nın tam göbeğinde, Enerji Bakanlığı'na bağlı MTA Tabiat Tarihi Müzesi'nde Evrim Skandalı! İlkokul çocukları dahil, yılda yüz bin öğrenci ve vatandaşın ziyaret ettiği müzede rehberler, genç nesillere "Evren, doğa ve insanın Yaratılış ile değil de, tesadüfler sonucu oluştuğu ve insanın maymundan evrildiğini" Primat Vitrinini örnek göstererek anlatıyor.

12 yıldır iktidarda olan AKP'nin Enerji Bakanlığı'na ait MTA Tabiat Tarihi Müzesi'ndeki Evrim propagandasından, başta bakanlık olmak üzere hiç kimsenin haberinin olmadığı ortaya çıktı. ''Bütün canlıların tesadüfen meydana gelen bir hücreden evrimleşerek oluştuğu ve maymundan geldiği şeklindeki ateizmi desteklemeye yönelik" görseller eşliğindeki yıkıcı propaganda genç nesilleri olumsuz etkiliyor. 1968 yılında kurulan ve MTA Genel Müdürlüğü içinde yer alan 3 katlı Tabiat Müzesi'nde yeryüzünde yaşam ve insanlığın tarihi Charles Darwin'in Evrim Teorine göre ziyaretçilere görseller üzerinden şu şekilde izah ediliyor. "İlk olarak canlı topluluğu tek hücreli şeklinde başlıyor. Buradan çok hücreliler oluşuyor. Çok hücrelilerden omurgasızlar, sonra omurgalılar, onlardan ise memeliler, memelilerden sonra ise evrimin daha üst halkası kabul ettikleri primatlar oluşuyor." Müzedeki sunumlara göre Primatlar; şempanze, goril, orangutan, eski dünya ve yeni dünya maymunları ile insanın da dahil olduğu bir sınıf olarak takdim ediliyor. Oysa modern araştırmalara göre kainatta bulunan üç çeşit canlı olan bitkilerin hücre yapısı tek boğum, hayvanların iki boğum, insanların ise üç boğumdan oluştuğu ortaya çıkmış durumda. Bu üçüncü boğum ise insanı iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, faydalıyı zararlıdan ve adaleti zulümden ayıran dört önemli özelliğiyle insanı maymun ve bitkilerden tamamıyla ayırıyor.

Öğretmenler, Primat Vitrininin Kaldırılmasını İstiyor

"İlk insanın Hz. Adem (AS) ve ilk peygamber" olduğuna inanan insanlar tam 12 yıldır ülke ve kurumları yönetiyor ama, "İnsanın Maymundan geldiği" şeklinde özetlenebilecek Darwin'in Evrim yalanı, her gün büyük heveslerle Tabiat Müzesi'ni Edirne'den Van'a kadar ziyarete gelen binlerce öğrencinin hafızasına kazınıyor. Bu durum okul müdürleri ve veliler tarafından da tepkiyle karşılanıyor. İsmini açıklamak istemeyen bir okul müdürü muhabirimize, "Müze çok güzel. Ancak primat vitrininde 'insanın atasının maymun olduğu' şeklindeki bilim dışı bölüm öğrencilerimizin zihnine kazınıyor. Bilim dışı gösterilerin müzeden kaldırılmasını istiyoruz:" diye konuşuyor. MTA'nın 18 yıl (1960-78) Genel Müdürlüğünü yapan Sadrettin Alpay'ın ise Darwinizmi kutsayan yönetim anlayışından asla taviz vermediği, kurumun özellikle ilk dönem yöneticilerinin ağırlıkla mason olduğu da konuşulanlar arasında.

Primat vitrinini erbakan'dan neden gizlediler?

Evrim propagandasını ısrarla sürdürülen Müze'nin Primat Vitrini ile ilgili ise çok ilginç bir detay öne çıkıyor. Buna göre, 11 değil, sadece bir yıl süren Koalisyon Hükümeti Refahyol döneminde, Prof. Dr. Necmettin Erbakan Başbakan olunca Evrimci MTA Tabiat Müzesini bir endişe sarıyor. Müze yönetiminde, "Acaba Başbakan Erbakan MTA'yı ziyaret eder de Evrimci Primat Vitrinini görünce, bunu kaldırtır mı?" diye bilim dışı safsataya dayalı bu bölümün kaldırılması veya üzerinin örtülmesini o günkü MTA yönetimi tartışıyor. Ancak ne

yazık ki Erbakan iktidarının bir yıl içinde sona ermesinin ardından gelen Başbakanlar Mesut Yılmaz, Bülent Ecevit, Abdullah Gül, Tayyip Erdoğan ve Ahmet Davutoğlu döneminde ise müze faaliyetlerine devam ediyor. Kamuoyu şimdi Prof. Davutoğlu yönetiminden "Primat-Evrim-Ateizm" yalanına dur demesini bekliyor.

Bakan yıldız'ın da, davutoğlu'nun da haberi yok!

AKP döneminde kuruma atanan yönetici ve çalışanların çoğunun ise "Hem kurumun sergilediği ideolojik ve teknik yönü bilmediği, diğer yandan da namazını kılıp, Evrim'e, etliye, sütlüye karışmadan idare-i maslahat güttükleri" ifade ediliyor. MTA'nın bağlı olduğu Enerji Bakanı Taner Yıldız ise müzeye geldiğinde, müzedeki Primat Vitrinini bölümünün gezdirilmediği ifade ediliyor. Esas sorunun ise yönetim ve rehberlerin zihniyetinde olduğu vurgulanıyor. Müzeyi kapatmak yerine, müzede sergilenen çoğu tarihi figür ile "Yüce Allah'ın kainatı ve insanı nasıl yarattığı, mükemmelliği, Anadolu'da yaşayan hayvan türleri" gibi unsurlarla yüz binlerce öğrenci doğru bilgiyle ateizmden kurtarılılıp, Yaratılış Gerçeği izah edilebilir. Yani sorun ülkeyi yöneten zihniyetin samimiyetine dayanıyor. Sorumluluk ve görev de, medyada çıkan en küçük eleştiriye, duble yollara, ihalelere müdahil olan ancak 12 yıldır yönettiği kurumlarda evrim saçmalığıyla materyalizmin nesillere yayılmasını yıllardır duymazdan gelen Hükümete düşüyor.

EVRİM TEORİSİNİ MÜSLÜMANLAR'DAN ALDILAR!

13.03.2009-Tülay Şubatlı-gazetevatan

Yaşar Nuri Öztürk, teoriyi ilk olarak bir Müslüman bilim adamının ortaya attığını söyledi, Süleyman Ateş ise "Evrim geçirdik ama maymundan gelmedik" dedi.

TÜBİTAK'ın Bilim ve Teknik dergisinin 'Darwin' kapağını baskı aşamasında değiştirmesi, iki yüz yıldır tartışılan evrim teorisini yeniden gündeme taşıdı. İslamiyet'te evrimin yeri de tartışmaya açıldı. İşte iki ünlü ilahiyatçımızın Darwin ve evrim teorisiyle ilgili görüşleri...

'Hurmadan geldik'

- Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk: Sözüm ona sansürü Müslümanlık adına yapıyorlar. Halbuki Darwin, evrim tezini ünlü Müslüman filozof İbn Miskeveyh'ten çaldı. Evrim teorisi Batı'nın değil Müslümanlar'ındır. 940-1030 yılları arasında İran'da yaşayan İbn Miskeveyh, 'El-Fevzü'l-Asgar' adlı ölümsüz eserinde evrimleşmeyi, Darwin'den tam 850 yıl önce incelemiş ve onun vardığı sonuçlara daha o zaman varmıştır. Miskeveyh'e göre, yüksek alemden inen nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekamül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir. Bu süreçte, hayat eserini ilk kabul eden varlık bitkidir. Aşağı düzeyinde bitki tohumsuz ürer. Otlar gibi... Nihayet evrim, üzüm ve hurma ağacına ulaşır. Bitkiler alemi, hurma ile tekamülünün son sınırına varmış olur. Hurmada artık hayvan özelliği belirmeye başlamıştır. Hurma, bitkinin son, hayvanın ilk mertebesidir. Hayvanlar aleminde ilk mertebe, kısmen hareket edebilen, sadece dokunma duyusu bulunan sedef ve salyangoz gibi hayvanlardır. Evrimleşme, köstebek ve benzeri 4 duyu sahibi hayvanlarla devam edip 5 duyu sahibi, terbiye edilebilir hayvanlara ulaşır. Bu mertebede at ve şahin tipiktir. Evrimleşmenin insanlık mertebesine bağlanma noktasında maymunlar ve benzeri gelişmiş hayvanlar görülür.

'Kuran'da evrim var'

- Prof. Dr. Süleyman Ateş: Darwin'e karşıyım ama bilimde sansür olmaz. Kuran'a göre insan bir evrim geçirmiştir. Ama Darwin'in dediğin gibi insan maymundan gelmiş değildir. Kuran'da insanın henüz halife olmazdan önce, yani yeryüzünde Allah'ın temsilcisi olmazdan önce barbar, kan dökücü bir canavar gibi olduğu söyleniyor. Ama akıl potansiyeliyle insan olgunlaşıyor ve yeryüzündeki varlıklara hakim olacak duruma geliyor. Bu Allah'ın bir lütfu sayesinde oluyor. Bakara suresinin ayetlerinde buna işaret edilmektedir. İnsan suresinde ise " İnsan kendisinin hiç anılmadığı uzun zamandan geçmedi mi " diye buyurulmaktadır. Yani

insan daha insan değildi ama insan olma yönüne yönlendirilmişti.
Darwin tekrar kapak olacak
ANKARA - "Darwin sansürü" ile eleştirilen TÜBİTAK'tan "resmi" açıklama dün geldi. Açıklama özetle şöyle: "Mart 2009 sayısında 'Küresel iklim değişikliği' ana temasının işlenmesi kararlaştırılmıştır. Mart sayısı Darwin Yılı veya kuramına hasredilmemiş, ancak Darwin ve Evrim Kuramı ile ilgili TÜBİTAK yayınları, derginin 'Yayın Dünyası'sayfalarında yer almıştır. Ancak, rutin yayın süreçlerinin dışında, basım aşamasından hemen önce Dr. Atakuman tarafından, dergiye 16 sayfa Darwin yazısı ilave edilmiş ve kapak da değiştirilmiştir."
Sansür yok, yetki aşımı var
"Dergi 2 Mart sabahı Prof. Dr. Cebeci'nin görüşüne sunulmuştur. Doğal olarak, Darwin Yılı temasının, bir uzman yardımcısı tarafından kaleme alınmış ve bilimsel değerlendirmesi yapılmamış ilave sayfalar ile yayınlanmasının uygunluğu sorgulanmıştır. Bunun üzerine, Dr. Atakuman yaptığı yanlışlığın farkına vararak kendi inisiyatifiyle dergi içeriğini ve kapağını tekrar 'Küresel iklim değişikliği' temasına dönüştürmüştür. Darwin için bir baskı veya sansür söz konusu değildir, yetki aşımı vardır. Atakuman'ın daha önceki dönemlerde de sergilediği yetki aşımı ile ilgili olaylar da göz önüne alınarak, kendisine kurum içinde birim değişikliği önerilmiştir. Her yıl olduğu gibi, Darwin Yılı olan 2009'da da Darwin Bilim ve Teknik Dergisi'nde detaylı ve yeterli olarak ele alınacaktır. Bir sayı bu konuya tahsis edilecektir."
Dünya dönmüyor, Galileo deli!
Dün çeşitli üniversitelerden akademisyenler ve öğrenciler, TÜBİTAK önünde toplanarak sansürü protesto etti. Öğrenciler, "Evrimi reddetmek yetmez; mikroplar hastalık yapmaz, Pasteur halt etmiş, Galileo delidir, Dünya dönmüyor, Newton yanılıyor elmalar yere düşmüyor, Televizyonda küçük insanlar yaşıyor" yazılı pankartlar açtı. ODTÜ'lüler de, bugün ODTÜ Stadyum'undaki Devrim yazısının D'sini kapatarak Evrim kelimesini açıkta bırakacaklar. Eylemin fotoğrafları ise dergiye kapak olması için TÜBİTAK'a gönderilecek.

KUR'ÂN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ (1)

16 Ocak 2010-Süleyman Ateş-gazetevatan

SORU: Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin bir maymun türünden evrimleştiğimizi savunduğu doğru mu? (Şahin Telli)

CEVAP: 1974 yılında Ankara Üniversitesi dergisinde yayınladığım "Kur'ân-ı Kerîm'e Göre Evrim Teorisi" adlı makalemin özeti aşağıdadır. Size yararlı olacağını sanıyorum.

Allah için zaman söz konusu değildir

Yüzeysel düşünen kimi kişiler, insanın evrimini kabul etmeyerek "Allah'ın, Adem'i bir anda yaratmaya gücü yetmez mi ki, bu kadar uzun zamanda yaratsın?" der ve evrim düşüncesini Kur'ân'a ve Allah'ın kudretine aykırı bulurlar. Düşünmezler ki Allah için zaman söz konusu değildir. O'na göre milyonlarca yılla bir an aynıdır. Çünkü sonlu varlıklar olan bizler, zamanı böler ve parça parça algılarız. Ama Allah, parçaları bütünleştirir. Çokluklar O'nda bir olur. Damlalar denizle bütünleşir. Kesret (çokluk), vahdete (birliğe) döner.

Allah'ı insanla karıştırmak, sınırsız kavramı sınırlı algılarla karşılaştırmak, insanı yanlış yargılara götürür. Kaldı ki birden bire yaratıvermek basit bir şeydir. Ama ince planlar, yasalarla milyonlarca yıl içinde dünyadan süzüle süzüle meydana getirilmiş varlığın değeri

büyüktür. Bundan dolayı Allah, insan için, "Gerçekten biz, insanoğluna çok ikramda bulunduk, onu çok değerli, şerefli yaptık" (İsra: 70) buyurmak suretiyle insanın değerini belirtmiştir. Kur'ân'ın ifadesine göre üzerindeki canlıların anası olan şu dünya, dört ilahi günlük, yani dört büyük zamanlı evrim sürecinden geçirilerek bu şekline sokulmuştur. Canlıların zübdesi olan insan da çok derin bilgi, ince hesap ve planların sonucunda süzüle süzüle doğa güçlerine hükmeden, dünyayı onaran, daima ilerleyen, kalkınan mükemmel bir varlık haline getirilmiştir.

Evrim Teorisi'ni Müslümanlar geliştirdi

Evrim Teorisi'ni Müslümanlar işlemiş ve geliştirmişlerdir. İlk defa Cahiz (ö. 255/868), göçlerin ve genel olarak çevrenin, kuşların hayatında yaptığı değişikliğe dikkati çekmiştir. Daha sonra İbn Miskeveyh (ö. 421/1030), el-Favzul-Asgar adlı eserinde bu evrim görüşüne daha belirgin bir şekil vermiştir. Evrim Teorisi'nin kurucusu Darwin'den (1809-1882) çok önce Erzurumlu İbrahim Hakkı (1703-1772), Marifetnamesi'nin 31-32'nci sayfalarında özetlemiştir.

* **Devam Edecek**

KUR'ÂN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ (2)

17 Ocak 2010-Süleyman Ateş-gazetevatan

Dünden Devam

Erzurumlu İbrahim Hakkı, Marifetnamesi'nde evrim hakkındaki görüşlerini şöyle özetlemiştir: "Varın yok olması, yoğun var olması mümkün değildir. Var daima var, yok da daima yoktur. Fakat var, bir mertebeden diğer mertebeye, bir halden diğer hale geçebilir. Allah'ın emriyle felekler ve yıldızlar hareket edip dört unsur (eleman), istihale (evrim) ile birbirine karışmış, unsurların izdivacından (karışımından) önce madenler, ondan bitkiler, ondan hayvanlar vücuda gelmiş ve hayvan kemalini bulunca insan meydana gelmiştir.

Ara varlıkların hikmeti

Madenlerle bitkiler arasında ara varlık mercandır, bitkilerle hayvanlar arasında ara varlık hurmadır, hayvanlarla insanlar arasında ara varlık maymundur. Zira cümle azası, kıl ve kuyruktan başka içi dışı insana benzer. Aracıların varlığının hikmeti şudur ki, her biri kendi mertebesinin aşağısından en yükseğine vasıl olup varlıklar mertebesi bir düzenle sıralanıp insan mertebesinde son bulur. Gaye, devr-ü zemanın tetimmesi (yaratıkları dolaşan nefsin, olgunluğun doruğu olan başlangıç noktasına varması), cihanın özü olan insanın meydana gelmesidir. İşte bu mertebede ahlaken yükselip Tanrı huylarıyla vasıflanan kişi, marifet kemaline erip küllî (bütünsel) akla kavuşmuş ve bu mertebede varlık dairesi birleşip tamamlanmıştır. Onun iptidası (o dairenin başlangıcı) akl-ı evvel (ilk akıl), sonu da insan-ı kâmildir (olgun insan)."

Şeyh Galip'ten sesleniş

İnsanın, evrenin özeti olduğu görüşünü büyüleyici şiir diliyle belirten Şeyh Galip de insana seslenerek böyle gizli bir hazineye sahip olduğunu anımsatmaktadır:

Ey dil ey dil neye bu rütbede pür gamsın sen

Gerçi virane isen genc-i mutalsamsm sen

Secde fermay-i melek zat-ı mükerremsin sen

Bildiğin gibi değil, cümleden akdemsin sen.

Ruhsun nefha-i Cibril ile tevemsin sen

Sırr-ı Hak'sın mesel-i Îsî-i Meryem'sin sen

Hoşça bak zatına kim zübde-ı âlemsin sen

Merdüm-i dide-i ekvan olan Adem'sin sen.

Bu konu, "Soru ve Cevaplarla İslâm" adlı eserimin 3'üncü cilt 355-362'nci sayfalarında geniş olarak açıklanmıştır.

EVRİM ÖYLE OLMAZ, BÖYLE OLUR!

28 Ekim 2007-Dilek Önder-gazetevatan

Son araştırma... İnsan evrimi... Bir İngiliz evrim teorisyeni, insanın 3 binli yıllarda nasıl olacağını tespit etmiş.
Hem fiziksel özellikleri hem de toplumsal yaşam konusunda iddiaları var.
Biraz ona katkıda bulunmak istiyorum biraz da anlayamadığım birkaç nokta var, onları kurcalamak!...
Biliyorsunuz evrim teorisi kabaca, "kullanmayla" ilgili...
En çok nereni kullanırsan o gelişiyor, hiç kullanmadıkların yok oluyor.
Erkeklerden başlayalım...
"Erkeklerin yüz hatları düzgün ve simetrik..."
Aha!
Diyorum ben size bunlar yumuşuyor diye...
Zaten kişisel özellikleri kadınlaştı, (bakın ne kadar kibarım; karı gibi demiyorum) geriye bir suratları kalmıştı.
"Sesleri daha tok..."
Onlar arada kalmış 3-5'i herhalde...
"Penisleri ise daha büyük olacak."
Hııı...
Demek ki...
Demek ki, vazgeçmeyecekler. Ve çok kullanacaklar.
Bu şu anlama da geliyor; dünyada savaşlar hiç biteyecek.
Siz şimdi, "Yumuşayacaksak nasıl olacak da büyüyecek ve çok kullanacağız?" diye mantık da yürütürsünüz.

Cevabını vereyim:
Onu da siz düşünün artık!
Zira anladığım kadarıyla kadınların size pek faydası olmayacak.
Niye mi?
Bakın şimdi kadınların ne olacağına:
“Büyük gözlere, daha yumuşak, pürüzsüz ve tüysüz tene ve büyük göğüslere sahip olacak.”
Yani gözlerimiz sizinkine bakıp bakıp hayret etmekten büyümeyeceğine göre...
Belli ki, okuyacağız falan...
Çok okuyan kadın, erkekleri çekemeyeceğine göre, evet öyle, bu yüzden bizden size fayda olmayacak.
Kendi başınızın çaresine bakacaksınız artık!
Zaten, saçlarımız parlak, tenimiz pürüzsüz ve tüysüz olacakmış.
Bunlar ruh sağlığının iyi, hatta çok iyi olduğunun göstergesidir.
Bir kadının ruh sağlığını en fazla erkeklerin bozduğundan yola çıkarsak...
Bakın, bütün taşlar yavaş yavaş yerine oturuyor.
Nasıl olur biliyor musunuz?
Erkeklerin evrimi yani...
Şöyle:
Koca gözlü, küçük kafalı, kısa boylu, uzun parmaklı, geniş popolu ama büyük penisli...
Ne o? Hoşunuza mı gitti?
Yukarıda saydıklarımdan sadece biri aklınızda kaldı değil mi?
Kalıbımı basarım öyle.
Ama hiç heveslenmeyin. Sevinmeyin de...
Bu halinizle hiçbir kadın size bakmaz.

Ben Normale Döndüm

Gördüğünüz gibi...
Umarım kötü gelişmeler olmaz da, hayatla ilgili yazmaya devam ederim.
Galiba Genelkurmay Başkanı Büyükanıt’ın mesajı beni rahatlattı.
Aradığımı buldum.
“Bunun hesabı mutlaka görülecek” dedi ya...
İnandım, güvendim.

İSLÂM DİNİ EVRİM TEORİSİNE NASIL BAKIYOR?

8 Mart 2006-Süleyman Ateş-gazetevatan

Batıdan önce İslâm dünyasında evrimle ilgili açıklamalar yapılmıştır. Bildiğimize göre evrim hakkında ilk kitabı yazan, yaklaşık 1000 tarihlerinde ölen İbn Miskeveyh'tir.

Soru: İslâm'ın evrim teorisine bakış açısı nedir? Bu teoriyi kabul eden kişi dinden çıkar mı? (Sema Yılmaz)

Cevap: Batıdan önce İslâm dünyasında evrimle ilgili açıklamalar yapılmıştır. Bildiğimize göre evrim hakkında ilk kitabı yazan, yaklaşık 1000 tarihlerinde ölen İbn Miskeveyh'tir. Erzurumlu İbrahim Hakkı da Marifetname'sinde buna değinmiştir. İbn Türke Isfahani'nin Fusus şerhinde de bu konu işlenmiştir. Bunun hakkında bilgi için "Kur'ân Ansiklopedisi" adlı eserimizdeki

"Evrim" ve "İnsanın yaratılışı" maddelerini okuyabilirsiniz. Yaratan'ın Allah olduğunu kabul ettikten sonra evrimi kabul etmek insanı dinden çıkarmaz. Öyle olsaydı bu büyük insanlar, evrim hakkında bu çalışmaları yapmazlardı.

Cennete kimler gidebilir?

Soru: Toplumda, "Lailahe illallah Muhammeden Resulullah" demeyen cennete giremeyecek diye bir genel kanı var. Ben böyle bir kıstası Kuran-ı Kerim'de göremedim. Allah'ın yarattığı diğer ümmetler cennete giremeyecek mi?

Cevap: Sözünü ettiğiniz konuyu birçok kez açıkladım. Ama yine özetle cevaplayayım. Cennet hiçbir dinin veya milletin tekelinde değildir. Kuran'a göre Allah'a ve ahirete inanıp güzel işler yapan yani iyi ahlaklı, sadece Allah'a tapan ve O'na kullukta kusur etmeyen her insan cennete gidecektir. Bu konuda gazetede çıkan yazılarımın derlendiği ve yeni yayınlanmış olan "Soru ve Cevaplarla İslâm" adlı eserimi okumanızı tavsiye ederim.

Kalp Allah'ın nazargahıdır

Soru: Üzerinde Arapça "Allah" yazan kolye takıyorum. Acaba bu kolye boynumdayken tuvalete girmemde dinen bir sakınca var mı? (Cüneyt Akbay)

Cevap: İnsanın kalbi Allah'ın eseridir. Kalpde de Yüce Allah'ı simgeleyen işaret vardır. Kalp, Allah'ın nazargahıdır. İnsan tuvalette de her yerde de Allah'ı anar. Aslında tuvalet kötü bir yer değil ki. Biz onu öyle algılıyoruz. Yoksa yaratılış yasasına göre yemek masası nasıl hayatın devamı için gerekli ise tuvalet de hayatın ve sağlığın devamı için gereklidir. Hasılı "Allah" yazılı kolyeyle tuvalete gitmekte bir sakınca veya günah yoktur.

YARADILIŞ VE EVRİM

1 Kasım 2008-Zülfü Livaneli-gazetevatan

Papa 16. Benedictus, bilim adamlarını Vatikan'da toplamış ve Katolik dünyasını temelden sarsacak bir cümle ile "Evren ve evrim, tanrının yazdığı bir kitaptır" demiş.
Çok ilginç!
Demek ki bugüne kadar kâfirlik olarak nitelenen ve Amerika'dan Türkiye'ye kadar birçok dindar tarafından nefretle reddedilen Darwin ve Evrim Teorisi, Vatikan'da kabul görmüş oluyor.
Papa 16. Benedictus, yaradılış ile yaratılanın evriminin çelişmediğini, tam tersine birbirini tamamladığını söylüyor.
Bazı okurlar hatırlayacaktır: Aynı sözü bana yıllar önce uluslararası bir bilim adamı söylemişti ve ben de bu konuda birçok yazı yayınlamıştım.
Arkadaşımın adı Şeyh Modibo Diarra.
Mali asıllı bir bilim adamı. Kartının meslek hanesinde "Gezegenlerarası Seyrüsefer Düzenleyicisi" yazıyor.
Aynı zamanda UNESCO Onursal Büyükelçisi.
Bizi Paris'te bir toplantıda buluşturan ve tanıştıran da bu kimliği oldu zaten.
O dönemde NASA'da Mars projesinin başındaydı.

Bu iki metreye yakın zenci dostuma “Senin adındaki Cheick nedir?” diye sordum.
“İslâmi manadaki şeyh” dedi.
Sonra şu konuşma geçti aramızda:
“Peki sen Müslüman mısın?”
“Elhamdülillah!”
“Darwin’e ve Evrim Teorisi’ne inanıyor musun?”
“Elbette!”
“Sence bunlar arasında bir çelişki yok mu?”
“Yok, katiyen yok.”
Sonra bir yemekte buluşup bu konuyu enine boyuna konuşmaya karar verdik.
Bu fırsat bize Orlando’da doğdu. İkimiz de Milenyum Toplantısı’na davet edilmiştik.
Bir akşam güzel bir balık lokantasında, beyaz şarap eşliğinde yemek yedik, daha çok o anlattı ben dinledim.
Kısaca dedi ki:
“Eğer elimize bir tas su alıp içine aminoasitler, proteinler koyarak kaynatırsak canlı hücre elde ederiz. Darwin işe bu noktada karışır ve bu canlı hücrelerin zaman içinde nasıl evrimleştiğini anlatır. Ama bu çorbayı ilk kez kim kaynattı sorusuna cevap veremez. Bu sorunun cevabı dindedir. Bu yüzden sana diyorum ki ben Elhamdülillah dini bütün bir Müslümanım ve aynı zamanda Darwin’i önemseyen bir bilim adamıyım.”
Modibo Diarra dostumu yıllarca görmeye devam ettim, hâlâ yılda en az bir kez UNESCO toplantılarında buluşuyor, konuşuyoruz.
Bana o gece ve daha sonraki buluşmalarımızda o kadar ilginç şeyler anlattı ki, keşke dedim bu bilge adamı konferanslara, televizyon programlarına davet edebilsek, herkes bu görüşleri dinlese.
Şimdi Papa 16. Benedictus’un aynı düşünceyi dile getirdiğini duyunca, bu ilginç dostumu hatırladım.
İnsanları ayırmaya değil, birleştirmeye çalışan şeyhi yad ettim.

DEHANIN ADI DARWİN

18 Şubat 2009-Mine G. Kırıkkanat-gazetevatan

Charles Darwin, 2009 yılında doğumunun iki yüzüncü yılının dünyada böylesine hararetli kutlanacağını ve elli yaşında yayınladığı başyapıt “Türlerin Kökeni”nden yayılan ışığın hâlâ evrensel ilericiliği aydınlatırken, her ülkeden ve dinden gericiliği yaktığını öngörmüş müydü, bilinmez.

Ama durum o ki, Darwin’in açtığı yolda ilerleyen bilim, özellikle genetik alanda yaptığı hamleler ve DNA çözümleriyle onun gözlemlediğini mikroskop altında kanıtladı, düşünerek bulduğunu uyguladı.

Darwin’in bazı çıkarsamaları, ama daima onun gösterdiği bilimsel açıdan incelenerek çoktan aşılmış ve eskimiş olmalarına rağmen, Evrim Teorisi insanlığın bir bölümünü hâlâ çok rahatsız ediyor. Ve doğal yaşamı raslantısal değil, kutsal düşünmek isteyenlerin ne Darwin’i şeytanlaştırması bitti, ne de Evrim Teorisi’ne saldırıları...

Ne var ki özellikle Amerikan Protestanlığının başı çektiği ve önceleri "yaratılış", ardından "akıllı tasarım" adı altında örgütlenen din lobilerinin saldırı gücü, paradoksal biçimde Darwin ve Türlerin Kaynağı başyapıtını da gündemde tutuyor, unutturmuyor... Hatta biyolojiden etolojiye (*), türlerin genetiğine değgin her buluş, genetik manipülasyonda aşılan her sınırda, adımı atan bilimcilere fikir babalarının Darwin olduğunu hatırlatmaya yarıyor!

Türkiye gibi fikir özgürlüğü daraltılan ve zaten fikir özgürlüğü daraldığı içindir ki sofulaşıp her alanda gerileyen ülkelerde, evet, başyapıtı da, yazarını da sildiler eğitimden... Ancak biyolojik tıpta, suni döllenmeden klonlamaya, insan kalbine domuz kalbi kapakçığı takılmasından gebelikte sağlıksız döllerin ayıklanmasına, DNA tespitinden genetik hastalıkların tedavisine, zaten Darwin'in kurduğu temeller üzerinde yükselen bilimsel yöntemler uygulanıyor.

Yani Türk insanı, genetik biyolojiye bağlı tıbbi tedavi görürken, zaten Darwin'in ilkeleriyle çalışan bilimden yararlanıyor. Sadece ustanın adını duymamış ve Evrim Teorisi'ni bilmiyor.

Üstelik muhalifleri, Türkiye başta, bu geri kalmış ülkelerde "düşünmesi ve konuşması yasaklı"nın çekiciliğini armağan ettiler Darwin ve Evrim Teorisi'ne...

Yani bir gün Türkiye, toplumu cehennemle korkuturken kendisi dünya nimetleriyle donanmış 'çalıntı' cennetlerde yaşayan sofulardan bıkarsa, o sofuluğun "kurnaz tasarım"cılarını kovalamak için Darwin'in Türlerin Kökeni kitabını suratlarına çalabilir.

Katolik mezhebinde vampirleri kaçırmak için haç tutmak ne kadar yararlıysa, Amerikan Protestan lobisinin güdümündeki her din ve ülkeden yaratılışçıları çıldırtmakta Evrim Teorisi de bir o kadar başarılı!

Ve bu yıl, fikir özgürlüğüyle gelişen dünya ülkeleri, işte bu teorinin kitabı Türlerin Kökeni'nin 150. yılını, şaşırtıcı bir çoşkuyla kutluyor. Televizyon programları, kitaplar, dergiler, gazeteler Darwin ve Evrim Teorisi'nin tarihçesini, dogmaların üç bin yıllık "değişmezlik" yanılgısını bilimsel bir devrimle nasıl yıktığını anlatıyorlar.

Darwin, elbette bir deha. Ve yirmi yılda, bugün bile örnek gösterilen titizlikle, defalarca karşılaştırılmış kanıtlara dayanarak kurduğu Evrim Teorisi, insanlığın bilimsel düşünce tarihinde Galileo'nun dünyanın yuvarlak olup döndüğüne dair kuramına eşdeğer bir devrim, gerçekten.

Ve hiçbir devrim, tek bir dâhinin eseri olamaz. Dolayısıyla Darwin'in kuramında, aslında kendisinden önce aynı yönde çalışan pek çok bilim insanının emeği var. Charles Darwin'in üstünlüğü, onların parça parça vardığı sonuçları, bir büyük "yaşam ağacı"nda birleştirip, kuramın adını koyması.

Örneğin, 'biyoloji' kavramının isim babası Fransız bilim insanı Jean Baptiste Lamarck (1744-1829), Darwin'den tam yarım yüzyıl önce yayınladığı başyapıtı "Zoolojik Felsefe"yle zaten

canlı hücrelerin zaman ve çevreye göre değişime uğradığını çözmüş. Canlıların, tekrarlanan hareketle kazandığı fiziki becerinin, kuşaktan kuşağa aktarılarak "evrime" uğradığını zaten gözlemlemiş.

Darwin'in dehasını Evrim Kuramı'na hazırlayan bu bilginleri, Avrupa'daki "aydınlanma çağı"nın ışıklarını yakan daha az ünlü dâhileri anmakta yarar var. Bir gün, onları da tanıtmak isterim sizlere.

(*) Hayvanların davranışlarını kendi doğal çevrelerinde, karşılaştırmalı olarak inceleyen bilim dalı.

HURMADAN EVRİM PALMİYEDEN DEVRİM!

16 Mart 2009-Mine G. Kırıkkanat-gazetevatan

Duyduk duymadık demeyin, ben geçen -mübarek- cuma günü Tülay Şubatlı'nın Vatan'daki haberine bayıldım; Prof. Yaşar Nuri Öztürk ile Prof. Süleyman Ateş'in Darwin tartışmasıyla ayıldım ve Evrim Teorisi'ne rakip çıkan Hurma Teorisiyle imana geldim.

Yaşar Nuri Hoca'nın Acem feylesof İbn Miskeveyh'in "El Fevzü'l Asgar" yapıtından alıntıladığı, şahsen "Ol hur'ma ki bademden Adem olmuş idir, kayısıyı yeyince illa ki Havva demiş müdür?" diye sorguladığım evrim türünü destekliyorum. Ancak böyle bir tezi, Prof. Dr. Özer Ozankaya'nın daha güçlü argümanlarla savunduğunu düşünüyorum. İşte size, Prof. Ozankaya'nın konuya ilişkin makalesinin özeti.

"Eğitim kurumlarından 'evrim' kuram ve düşüncesini ve bu düşüncenin en seçkin kişiliği olan Darwin'i dışlamakla, bilimsel düşünce yerine dinsel düşünceyi geçirmeye girişen, böylece gerçekte ussal düşünceyi köreltmeye çalışırken dini de yozlaştıran Milli Eğitim Bakanlığı'na TÜBİTAK da eklendi.

Cahillik mi, Türk ulusuna ve İslam dünyasına karşı yüzlerce yıldır beslenen kasıtlı bir kötü niyet mi daha ağır basıyor, bilinemez.

Ama kesin olan şu ki, bir cahillikle bir kötü niyet aynı sonucu veriyorsa, aralarında ayrım yapmaya gerek yoktur.

Milli özelliğini yitirmiş bulunan Eğitim Bakanlığı ile TÜBİTAK yönetimine, Darwin doğmadan 50 yıl önce, 1756'da 'Marifetname' adlı eserini tamamlayan Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin hem evrim konusunda, hem de sözde dini korumak gerekçesiyle bilimsel yönteme ve nesnel bulgulara karşı çıkma sapkınlığına dair yazdıklarını anımsatalım:

Erzurumlu İbrahim Hakkı, 'Ögelerin uyuşup birleşmesinden ilkin madenler oluşup, ondan bitkiler, bitkilerden de hayvanlar ortaya çıkmış ve hayvan olgunlaştığında insan ortaya çıkmıştır,' der ve ekler: 'Ama hayvanlar ile insanlar arasındaki aracıların en belirgini maymundur. Çünkü kılı ve kuyruğundan başka dışı ve içi insana benzer...'

Evrimi betimleyici sözleri ise şöyledir: ‘Hurma basamağından türlü hayvanlar basamaklarına yükselip nice yıllar (çağlar: Ö. O.) o basamaklarda yaşam sürdürmüştür. Ta, davranım ve biçim olarak insana benzeyen nesnas ve maymun basamağını bulmuştur. Ve o basamaktan da yükselerek insan biçimine gelmiştir.’ (Marifetname, Bulak Basımevi/ Mısır 1835, s. 28, 29)

1970’lerde Marifetname’yi günümüz abecesiyle Türkçeye aktaranlar, Milli Eğitim Bakanlığı ve TÜBİTAK’ın bugün yaptığı gibi, yukarıdaki bölümleri ve daha başka bölümleri çıkararak bastılar. Yani kitap, makaslanarak yayınlandı!

Oysa İbrahim Hakkı Efendi’nin kendisi, bilimin baskı altına alınmasına karşı, bu olaydan tam 221 yıl önce, aynı kitabında bilimsel yönteme dair şu uyarısını da yapmıştı:

‘Bu tür işleri (kitapta açıklanan doğa ve insan olgularını, Ö. O.) çürütmek için tartışmayı dinin gereği sanan kimse, dini zayıflatmış, değersizleştirmiş ve dine karşı cinayet işlemiş olur. Çünkü söz konusu edilen olayların gerçekliğini hendese ve hesap kanıtları gösterir. Bunu öğrenip doğrulamasını yapabilen ve nedenini, zamanını, tutarını ve süresini bildiren kimseye, bunun dine aykırı olduğu söylenirse, o kişi akıl yoluyla çıkardığı sonuçtan kuşkulanmaz, belki dinden kuşkuya düşerek: Akla aykırı din nasıl olur diye sormaya başlar. Dine yolu yordamıyla eleştiri getirenlerin verdiği zarara göre, dine yanlış biçimde yardımcı olanların verdiği zarar daha çoktur.’(Marifetname, s. 45)

Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi, zamanında kitabındaki bu görüşlerinden dolayı ne baskıya uğradı ne de kitabı yasaklandı.

Tersine, Türk halkı onu aslen peygamberler, pek seyrek olarak da çok yüksek değer verdiği kişiler için kullandığı, ‘Hazretleri’ sanıyla anmış ve benimsemiştir. Halk arasında söylenen biçimiyle tam adı, Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi Hazretleri’dir.”

İsteyenler Prof. Dr. Özer Ozankaya’nın bu makalesini ve İbrahim Hakkı Efendi’den yaptığı alıntıların Osmanlıcasını, www.ulusalses.net sitesinde bulabilirler.
No comment.

DARWİN ÜZERİNDEN MAHALLE BASKISI!

10 Mart 2009-Okay Gönensin-gazetevatan

Adamın adı Charles Darwin. Canlıların gelişimiyle ilgili büyük bir buluş yapmış ve bilime çağ atlatmış bir kişi. Darwin’in evrim teorisi, dinlerin yaradılış inancıyla uyumlu olmadığı için, inançlar üzerinden iktidar sağlayanları hep korkutmuştur. Bu yüzden Darwin, din-bilim çatışmasının sembol ismi olmuştur.

TÜBİTAK’ın, adında “bilim” ve “teknik” kelimeleri bulunan kuruluşun yayınladığı “Bilim ve Teknik” Dergisi gerçekten ülkemizde bilime ilginin gelişmesi yolunda büyük katkıları olmuş bir yayındır.

Daha önceki farklı iktidarlar ne TÜBİTAK'ı ne de yayınlarını bir iktidar alanı olarak görmüştür, yakın döneme kadar. TÜBİTAK'ın kendi alanındaki başarılı çalışmaları bir süre önce siyasi iktidar sahiplerinin dikkatini çekmiş ve bu kurum da "iktidar alanları" arasına dahil edilmiştir.

İşi bilimsel çalışma olan bir kurumun siyasi iktidarın kontrolü altında olmasının aslında bir anlamı olamaz. Böyle bir kurumun başına ancak kurumu yönetecek ehliyete sahip kişiler atanır ve onlar da görevini yapar. Görev alanları siyasetle, iktidar mücadeleleriyle ilgili bir alan değildir.

Biz öyle sanırdık, meğer değilmiş. TÜBİTAK da bir iktidar alanıymış ve bu iktidar alanının önemi, bilimi dinsel denetim altında tutmakmış.

Bu yıl, Darwin'in 200'üncü doğum yılı olması dolayısıyla UNESCO tarafından "Darwin Yılı" olarak ilan edilmişti. Bilim ve Teknik Dergisi de yayıncılık açısından doğru ve doğal olarak son sayısında geniş bir Darwin bölümü hazırlamıştır. Sonuç, bilim tarihine geçecek rezilce bir sansür olmuş, kurumun yönetimi müdahale edip Darwin bölümünü dergiden çıkartmıştır.

Darwin sansürü, bilime ve eğitime belli bir bakışın, akıl dışı bir bakışın ürünü, ülkemiz tarihinin de en karanlık noktalarından biri olarak kayıtlara geçecektir. Ve ne yazık ki bu kara noktanın sorumlularının isimlerinin başında "bilim adamı" unvanları da vardır.

Bu olay "mahalle baskısı"nın boyutlarından birini daha ortaya koymuştur. Bilim adamı unvanlı kişilerin böyle bir sansür uygulamasına kalkmasının, "yukarıdakileri rahatsız etmemek" dışında bir gerekçesi olamaz.

"Mahalle baskısı" bilim insanlarını, bilimci unvanı olanları; işleri bilim ve teknoloji olan aydınları da böyle icraatlara yönelttiği zaman gerçek mahallelerde neler olacağını açıkça göreceğiz. Orta öğretimde hoşuna gitmeyen ya da dini inancına uymadığını düşündüğü konuları atlayan öğretmenlerle karşılaşmamız da uzak değildir.

DARWİN'İN TÜRK MİLLETİNE BAKIŞ AÇISI

Gülay Pınarbaşı - Milli Gazete-20.10.2009

Günümüz medeniyeti ve biliminin temelleri Türk topraklarında atılmıştır. Orta Asya'da yaşayan Türklerin bilime yaptıkları katkı yeterince bilinmemektedir. Özellikle İslamiyeti benimsemelerinden sonra bazı Türk bilginleri coğrafya, yerbilimleri, matematik alanlarında önemli keşiflerde bulunmuşlardır. Türkler daha o zamanlarda, yerbilimleri alanında ancak 19. yüzyıl sonlarında ortaya konan ve benimsenen bazı temel ilkeleri açıklamışlardır. Biruni dünyanın ekseni çevresinde döndüğünü belirtmiş, birçok yer için sağlıklı enlem ve boylam ölçmeleri yapmış ve zamanından çok daha sonraları anlaşılacak olan bilimsel gerçekleri ifade etmiştir.

Bugün Batı Medeniyetinin dayandığı ana temel olan enerji konusunda Türkler binlerce yıl önce pek çok keşifte bulunmuşlardır. Üretim enerjiye dayanmaktadır. Petrole dayanan

günümüz enerji kaynağı kullanılmadan önce sürdürülebilir kaynaklardan istifade ediliyordu. Binlerce yıl önce İslam dünyasında bir kısım enerji sudan elde ediliyordu ve makinelere krank mili sistemi gibi döşeniyordu. Bu sistem suyu yükseklere su kemerine, şehirlerin su ihtiyacını karşılamak için taşınıyordu. Su ile çalıştırılan değirmenler buğday öğütmek için kullanılırdı.

Pek çok kaynakta 7. yüzyılda Türklerin rüzgar enerjisinden faydalandığı belirtilmektedir. Avrupa ise rüzgar değirmenlerini 12. yüzyılda Haçlı Seferleri vesilesiyle tanımıştır. İlk dönem rüzgar değirmenleri iki katlı yapılıyordu ve tepelerin, kalelerin veya kendi platformlarının üzerine inşa ediliyordu. Üst katta değirmen taşı duruyor, alt katta da kumaşla kaplanmış altı veya on iki yelken tarafından sürülen tekerlek duruyordu. Bunlar üsteki değirmen taşını döndürüyordu. Alt odanın duvarları daha dar olandan içe doğru rüzgarı yelkenlere yönlendiren ve hızını arttıran 4 menfez tarafından çekiliyordu.

Bilim, Teknoloji ve Medeniyet Vakfı'nın yayınladığı "1001 Keşif - Dünyamıza Müslüman Mirası" isimli eserde Türklerin günümüz makine mühendisliğinin ortaya çıkmasında önemli bir etkiye sahip olduğu ve bu icat sayesinde yeni ticaretlerin doğduğu anlatılmaktadır.

Batı Medeniyetinin sahip olduğu bilginin kaynağının Doğu Medeniyetlerinden geldiği artık çok iyi bilinmektedir. Modern matematik bile Türklerin bulduğu rakamlarla bugünkü haline gelmiştir. İbni Türk, 9. yüzyılda cebirin temelini atan bilgindir. Uluğ Bey çağının en büyük astronomu ve trigonmetride yeni çığır açan ünlü alim ve hümükdardır. Mimar Sinan, bugün hala saviyesine ulaşılamayan bir mimar ve tam manasıyla sanat dahisidir. Sabuncu Oğlu Şerafeddin Osmanlı'nın cerrahlarından ve deneysel fizyolojinin öncülerindendir.

Zamanında en büyük Türk beldesi olan Belh'de doğmuş olan Mevlana Celaleddin Rumi, atom ile alemin yapısını Mesnevi'de anlatmıştır:

"Eğer bir zerreyi (atomu) kesersen, ortasında bir güneş ve güneş etrafında durmadan dönen gezegenler bulursun".

Selçuk Üniversitesi tarafından yayına hazırlanmış olan 'Mevlana ve Mevlevilik' isimli eserde bu ifadelerin, "güneş (atomun çekirdeği) ve onun etrafında dönen gezegenlerle (elektronlar) bilimsel bir gerçeğe yüzyıllar öncesinden vurgu yapıldığı" anlatılarak, şu görüşlere yer verilmektedir:

"Böylece Mevlana, bir yandan merkezi güneş olan gezegenler sistemine ve onların güneş etrafında dönüşlerine, diğer yandan atomun parçalanabileceğine, atomun içindeki çekirdek ve etrafında dönen elektronlara işaret etmiş; her şeyin durmaksızın hareket halinde olduğunu anlatmıştır. Bu durum semanın şekline de yansımıştır."

Evliya Çelebi, Kadızade Rumi, Katip Çelebi, Takiyyüddin Er Rasit, Fatih Sultan Mehmet gibi sayısız ilim adamı yetiştirmiş asil Türk Milletine, hiçbir bilimsel eğitimi olmayan Charles Darwin 'aşağı ırk' yakıştırması yapmaktan çekinmemiştir. Sapkın zihniyet sahibi bir kişi olan Darwin ifadeleriyle necip Türk milletinin üstünlüğünü ayaklar altına almaya çalışmış ve milletimize nefretini şu sözlerle ifade etmiştir:

"Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu gösterebilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa, TÜRKLER TARAFINDAN İŞGAL EDİLDİĞİNDE, Avrupa milletleri nasıl risk altında kalmıştı, bugün Avrupa'nın TÜRKLER TARAFINDAN İŞGALİ bize ne kadar gülünç geliyor.

Avrupa ırkları olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde Türklere karşı kesin bir galibiyet elde etmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, çok sayıdaki AŞAĞI IRKLARIN medenileşmiş yüksek ırklar tarafından ELİMİNE EDİLECEĞİNİ (YOK EDİLECEĞİNİ) görüyorum." (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Vol. I, 1888. New York: D. Appleton and Company, s. 285-286)

İnsanlarımızın bir kısmının "bilim adamı" olduğunu sanarak hiçbir bilimsel eğitimi bulunmayan Darwin'e gösterdikleri saygı çok kaygı vericidir. Allah'a ve dine karşı mücadele içinde olan bir kısım insanlar, toplumu Darwinizm safsatasıyla yıllardan beri aldatmaktadır. Ancak artık insanlarımız Darwin'in ırkçı Türk düşmanı zihniyetini anlamış ve evrim teorisini destekleyen tek bir ara geçiş formunun bile bulunmadığını görmüştür.

HÜCRELERİN SAHİP OLDUĞU AKIL, TESADÜF TEMELLİ EVRİM TEORİSİ'Nİ YIKAR

Gülay Pınarbaşı - Milli Gazete-25.08.2009

Hücrelerin sahip olduğu akıl, tesadüf temelli Evrim Teorisi'ni yıkar.Vücudumuzdaki organların birbirleri ile iletişim kurmaları, hayatımızın devam etmesi için mutlak bir zorunluluktur. Bir organizmadaki hücreler görevlerini yerine getirebilmek için sürekli haberleşirler. Hücreler birbiri ile ya doğrudan temas yoluyla ya da sinirsel, elektriksel ve kimyasal haberciler aracılığı ile haberleşirler. Ancak burada söz ettiğimiz her organelin bir et parçası olduğunu, iletişimi sağlayan habercilerin de yine proteinler, kimyasallar ya da mineraller olduğunu unutmamak gerekir. Birbirlerine bilgiyi aktaran, bu bilgiyi anlayıp uygulamaya geçirenler de yine aynı maddelerdir. Ancak yapılan hareket çok büyük bir şuur ve akıl içermektedir.

Örneğin bir insanın karaciğerinin bir kısmı kesilip alındığında karaciğerin diğer kısmı kendi kendini yenileyerek eski halini alır. Bu sırada hücreler zaman kaybetmemek için çok hızla çoğalır. Ama asıl önemli olan hücrenin çoğalmaya ne zaman başlaması ve ne zaman durması gerektiğini bilmesidir. Burada çoğalan ve bölünen hücreler aynı anda durmaya karar vermektedirler. Daha fazla ya da daha az değil, daha önce ya da daha geç değil, aynı anda durma kararı almaktadırlar.

Bu hücrelere ilk çoğalma emrini veren, acil bir durum olduğu için hızlı davranmaları gerektiği konusunda onları uyaran, organ eski halini aldığında bunu fark edip, onları durduran kimdir? Peki diğer hücreler kimin sözüne itaat edip, çoğalmaya başlamakta, kimin sözüne itaat edip durmaktadırlar? Karaciğer isimli bir et parçasının mı?

Mide hücreleri de aynı karaciğer gibi mükemmel akıl özellikleri gösterirler. Vücuda besin

girer girmez mide hücreleri harekete geçer. Bu hücrelerin bütün amacı besinlerin insan için en iyi şekilde sindirilmesinin sağlanmasıdır. Bu amaç için hücreler yapılması gereken işlemleri teker teker başlatır. Midede bulunan ve mideden başka bir yerde bulunmamış olan hücreler sindirilen besinlerin oniki parmak bağırsağına ulaşacağını bilirler. Bu nedenle bağırsaklara ulaşacak besinin sindirilmesi için gerekli olan enzimleri yine hiç bilmediği başka bir hücreden ister -pankreas hücrelerinden.

Mide hücrelerinin pankreasa gönderdiği mektup (yani salgılanan hormon) kan yolu ile ulaştırılır. Kana bırakılan mektup vücut içinde yolculuk eder. Bu yolculuk sırasında pankreasa gelindiği zaman, pankreas hücreleri mektubu tanır ve hemen açarlar. Burada ilginç bir nokta -kan yoluyla hemen hemen bütün vücudu dolaştığı halde- mektubun diğer organların hücreleri tarafından açılmaması ve özellikle okunmamasıdır. Bütün hücreler bu mektubun pankreas için yazıldığını, kendilerini muhatap almadığını bilirler. Çünkü mektubun üzerinde pankreasın adresi vardır. Mektubun moleküler yapısı yalnızca pankreas hücrelerinin zarında bulunan algılayıcı moleküllerle etkileşecek şekilde özel olarak dizayn edilmiştir. Yani mide hücresi şuurlu ve bilinçli bir şekilde ürettiği hormonun üzerine gerçekten bir adres yazmıştır. Üstelik vücuttaki milyarlarca farklı adres içinden pankreas hücresinin adresini doğru bir şekilde yazmıştır. Bu adresin doğru şekilde yazılabilmesi için mide hücresinin pankreas hücresinin bütün özelliklerini bilmesi gerekir.

Mucize yalnızca adresin doğru yazılması ile sınırlı değildir. Mide hücresinin gönderdiği mektubun içinde bir de mesaj vardır. İnsan vücudunun derinliklerinde, birbirlerinden çok uzakta bulunan iki küçük canlı (hücre) mektuplaşmakta ve haberleşmektedir. Birbirlerini hiç görmedikleri halde birbirlerinin hangi dilden anladıklarını bilmektedirler. Dahası bu haberleşme bir amaç uğrunadır. İki hücre birlik olmuş ve yediğiniz besinlerin sindirilmesi için plan yapmaktadırlar. Şüphesiz bu gerçek bir mucizedir.

Hücrelerin insanların sahip olmadığı derecede üstün şuur ve akıl göstererek karar vermesi mümkün değildir. Bu hücreler var oldukları andan yok olana kadar sabah akşam insanın hizmetine hazırdır. Asla dinlenmez, yorulmaz veya yapması gerekenleri unutmaz. Bu üstün akıl ve şuur alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. Bu olaylar bize tüm kainata hakim olan Allah'ın üstün kudretini göstermektedir. Allah düşünmek isteyen insanlar için sayılamayacak kadar çok yaratılış delili bize göstermektedir. Böylece, Allah'ın varlığını inkar eden ve Allah'ın merhametine mazhar olamayacak olanların ahirette 'biz görmemiştik, biz anlamamıştık' diyebilecekleri hiç bir gerekçeleri olmayacaktır.

Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (**Enfal Suresi, 42**)

DARWİNİSTLERİN BENCİL GEN ÇARPITMASI

Gülay Pınarbaşı - Milli Gazete-02.05.2013

Bugünkü yazımda hem dünyada hem de ülkemizde hezimete uğramış bazı evrimcilerin, yenilgiyi kabullenmek istemeyerek ortaya attıkları “Bencil Gen Kuramı” adındaki iddialarından bahsetmek istiyorum.

“Bencil Gen Kuramı” nedir? Öncülüğünü evrim teorisinin günümüzdeki en ateşli savunucularından Richard Dawkins’in yaptığı bu iddia göre, canlıların fedakarlık gibi görünen davranışları aslında “bencillik”lerinden kaynaklanmaktadır. Çünkü bu hayvanlar evrimcilere göre fedakarlık yaparken, yardım ettikleri canlı veya canlıları değil, genlerini düşünmektedirler. Yani bir anne yavrusu için canını feda ederken, aslında kendi genlerini korumaktadır. Yavrusu kurtulursa genlerini sonraki nesillere aktarabilme imkanı daha fazla olacaktır. Bu anlayışa göre, insan da dahil olmak üzere, tüm canlılar birer “gen makinası”dır. Ve her canlının en önemli görevi genlerini bir sonraki nesle aktarabilmektir. Özetle “Bencil Gen Kuramı” bir nevi soy koruyuculuğu iddiasıdır.

Bu iddianın teorisyenleri canlıların kendi aralarındaki özverili tavırlarının ilk bakışta maksatlı gibi görünebileceğini ama canlının bunları bilerek, düşünerek bir amaca yönelik olarak değil, programlanmış olarak yaptığını söylemektedir. Bu noktada sorulması gereken önemli soru şudur: Bu programın kaynağı nedir? Gen dediğimiz şey, kodlanmış bir bilgi paketinden ibarettir. Ama bir bilgi paketinin düşünme gibi bir yeteneği olamaz. Genin de zekası, aklı, yargı yeteneği yoktur. Dolayısıyla, eğer bir canlının geninde, onu fedakarlığa yönelten bir komut varsa, bu komutun kaynağı, genin kendisi olamaz. Bu aciz iddiaların sebebi, bazı evrimcilerin canlılar arasındaki fedakarlık ve dayanışmaya açıklamama getirememeleridir. İşte bu yüzden evrimciler doğada rastladıkları özverili tavırları açıklamak için bu tip hayali izahların ardına sığınma zorunluluğu hissederler. Rabbimiz, Müminun Suresinin 21. ayetinde “Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır” diye bildirmiştir. Rabbimizin de ifade ettiği gibi hayvanlar arasındaki yardımlaşma ve fedakarlık insanoğluna bile örnek teşkil edecek derecede mükemmeldir.

Canlılar sadece yavrularını tehlikelerden koruyarak özveride bulunmazlar. Birçok durumda kendi toplulukları içinde yaşayan diğer canlılara karşı da son derece “ince düşünceli” ve “çözümcü” davrandıkları gözlemlenmiştir. Bunun bir örneği, çevrede bulunan besin kaynakları azaldığında görülür. Böyle bir durumda güçlü olan hayvanların üstün gelerek diğer hayvanları saf dışı bırakacakları ve tüm kaynaklara el koyacakları düşünülebilir. Ancak olaylar hiç de evrimcilerin hayal ettikleri gibi gelişmez. Ünlü bir evrimci olan Peter Kropotkin kitabında bu konuyla ilgili bazı örnekler verir: Kropotkin bir kıtlık durumuyla karşılaşıldığında karıncaların depoladıkları erzaklarını kullanmaya başladıklarını, kuşların topluca göç ettiklerini; bir ırmakta çok fazla kunduz yaşamaya başladığında genç olanların kuzeye yaşlı olanların güneye doğru gittiklerini anlatır.

Bu bilgilerden de görüleceği gibi doğadaki canlılar arasında kıyasıya bir yiyecek veya yuva mücadelesi yoktur. Aksine en zorlu koşullarda dahi canlılar arasında çok güzel bir uyum ve dayanışma görülebilmektedir. Sanki her biri koşulları kolaylaştırmak için uğraşıyor gibidir. Ancak burada dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta şudur: Bu canlıların hiçbiri bu kararları alacak ve böyle bir düzeni sağlayacak bir akla ve bilince sahip değildir. Öyle ise bir araya gelip ortak bir hedef belirlemeleri ve bu hedefe hepsinin uyması, hatta bu hedefin tüm

toplum bireyleri için en sağlıklı karar olması nasıl açıklanabilir? Kuşkusuz tüm bu canlıları yaratan, onlara kendileri için en yararlı olacak tavrı ilham eden ve onları koruyup esirgeyen alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Gülay Pınarbaşı

BİLİM DÜNYASININ HAYRAN OLDUĞU 0.5 GR'LIK HÜCRE TOPLULUĞU

Gülay Pınarbaşı - Milli Gazete-12.11.2009

Beynin hipotalamus bölgesine küçük bir sap ile bağlıdır. Bu bağlantı sayesinde hipotalamustan doğrudan emir alır. Bu emir doğrultusunda gerekli hormonu üretir ve vücutta ihtiyaç duyulan düzenlemenin yapılmasını sağlar.

Hipofiz bezi insan vücudu üzerinde o kadar etkilidir ve o kadar harika işler başarır ki, bu sebeple uzun yıllar bilimsel araştırmaların konusu olmuştur ve halen de olmaktadır. Hatta bu küçük et parçası bir anlamda bilim dünyasının "saygısını" kazanmıştır. Birçok kaynakta hipofiz bezine, sahip olduğu olağanüstü yetenekler göz önünde bulundurularak, ilginç "yakıştırmalar" yapılmaktadır. Örneğin kimi kaynaklarda hipofiz bezi "hormon orkestrasının şefi" olarak tanımlanmaktadır. Bazı kaynaklarda da hipofiz bezine hormonal sistemin "şahı" yakıştırması yapılmaktadır. Aynı zamanda hipofiz bezi "olağanüstü biyolojik harika" olarak da tanımlanmaktadır.

Hipofiz bezi, 12 farklı hormon üretmektedir. Hipofiz bezi yalnızca belirli doku hücrelerini etkileyen hormonlar üretmekle kalmaz, aynı zamanda kendisinden çok uzakta bulunan diğer hormonal bezlerin çalışmalarını da düzenler. Bir anlamda yöneticilerin yöneticisi gibi çalışır. Burada öncelikle üzerinde durulması gereken konu, bir nohut büyüklüğündeki hipofiz bezinin nasıl olup da kendisinden çok uzakta bulunan bir başka hormonal beze emir verebildiğidir. Örneğin böbrek üstü bezindeki hücreler, hipofiz bezinden kendilerine ulaşan emri nasıl anlayıp yorumlarlar ve bu emre niçin itaat ederler?

Hipofiz bezinin ürettiği hormon, tam olarak hedeflenen hücrenin üzerinde bulunan alıcı antenlere uygun olarak tasarlanmıştır. Oysa hiçbir hipofiz hücresi mesaj gönderilen hormonal bezi görmemiştir. Hipofiz hücreleri böbrek üstü bezini oluşturan hücrelerin alıcılarının nasıl bir yaratılışa sahip olduğunu bilemezler. Bu, bir insanın kendisinden binlerce kilometre uzakta, başka bir ülkede bulunan bir evin, hiç görmediği kapısının üzerinde bulunan kilide uygun bir anahtarı, bir seferde hatasız bir şekilde yapmasına benzer. Hipofiz bezini oluşturan hücreler hiç görmedikleri bu kilitlere uygun anahtarı yapmayı nereden bilirler?

Dikkat edilmesi gereken bir başka nokta, bu sistemde hataya yer olmadığıdır. Eğer üretilen anahtar hedeflenen kapıyı açmazsa, yani üretilen hormon hedeflenen bölgede görevini

yapmazsa bunun sonucu ölümdür. Örneğin eğer hipofiz bezinin ürettiği hormon böbrek üstü bezini hareket geçirmezse sonuç ölüm olur.

Hipofiz bezi ve böbrek üstü bezi iki hücre topluluğudur. Hücrelerin kendi aralarında haberleşmeleri, birbirlerinin dilinden anlamaları, bu haberleşme sonucunda üretime geçmeleri insanların gözlerinin önüne serilmiş gerçek bir mucizedir.

İnsan eğer biyoloji eğitimi almadıysa vücudunda meydana gelen bu muazzam olaydan haberdar dahi olmaz. Günlük yaşamda gördüğünüz insanların çoğu "hipofiz"in ne olduğunu bilmezler bile. İnsanı kuşatan bu bilgisizlik içinde onun yaşamı için gerekli olan tüm fonksiyonları hücrelere yaptıran Allah'tır. Allah bir Kuran ayetinde şöyle bildirmektedir:

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır. (Fatır Suresi, 15)

Hipofiz bezinin yaptığı işlemlerin yapay ortamda gerçekleşebilmesi için insan bedeninin bir çok noktasında hassas termometreler, damarların içine kanın yoğunluğunu ölçen özel aletler, damarların yüzeyinde kan basıncını ölçen alıcılar ve hücrelerin çalışma hızlarını kontrol eden mini laboratuvarlar yerleştirilmedir. Ardından vücudun her noktasına yerleştirilen bu binlerce mikro aletten gelen bilgiler çok gelişmiş bir bilgisayara aktarılmalı ve gerekli değerlendirmeler her saniye yapılmalıdır.

Bu değerlendirmelerin yapılması da tek başına yeterli değildir. Aynı zamanda, mevcut verilere göre hangi tedbirlerin alınacağının belirlenmesi ve alınacak tedbirlerin uygulamaya konulması için hangi hücrelere, nasıl bir emir verilmesi gerektiğinin de bilinmesi gerekir. Şüphesiz günümüz teknolojisi ile insan bedeninin derinliklerine binlerce termometre, mini laboratuvar, basınç ölçer gibi aletler yerleştirmek henüz imkansızdır. Ancak mümkün olan en mükemmel tasarıma sahip özel bir sistem, insan vücudunun derinliklerine doğuştan yerleştirilmiştir.

Allah Kuran'da insanları 'gerçekleri araştırıp bulmaya' davet etmektedir (Cin Suresi,14). Bilim dünyasında yapay bir modeli üretilememiş olan hipofiz bezi hakkında daha detaylı araştırma yapmak, yaratılış hakkında gerçekleri görmek bakımından pek çok insan için çok faydalı bir başlangıç olacaktır.

YİRMİNCİ YÜZYILIN ANALİTİK BİRİKİMİNİ ANLAMAK

Temmuz 12, 2014-mahfiegilmez

Yirminci yüzyıl, büyük bir birikimin değerlendirildiği bir yüzyıldı. Yalnızca buluşlar, keşifler ve icatlar alanındaki büyük patlamayla kalmadı aynı zamanda sosyal bilimlerin de en üst düzeye yükseldiği bir yüzyıl oldu. Yirminci yüzyıla katkısı olan birçok düşünür, fen bilimcisi, sosyal bilimci, asker ve siyasetçi var. Ama bunların içinde üçünün yeri gerçekten çok başka: **Charles Darwin**, Karl Marks ve Sigmund Freud.

Darwin'in yazdıkları o zamana kadar bilinmeyen ya da üzerinde tartışılmayan şeyler değildi. Ama en kapsamlı ve ayrıntılı biçimde o formüle ettiği için bu alternatif yaklaşıma adını verme

onuru ona layık görüldü. İnsanın en bilinen felsefi tartışması nereden geldiği ve nasıl geldiği sorusudur. Yani varlık sorunu (ontoloji.) Bunun iki yanıtı var: Yaratılış yani dinsel inanç ve evrim. Darwin, evrimi formüle etti. Evrim de iki farklı yönden ele alınabiliyor: Biyolojik evrim ve sosyal evrim. Bizi bu aşamada asıl olarak sosyal evrim yani ilkel insanın nasıl olup da bugünkü modern insan aşamasına geldiği konusu ilgilendiriyor. Bu konuda yazılmış en iyi kitaplardan birisi Alaeddin Şenel'in "**İlkel Topluluktan Uygar Topluma**" adlı kitabı. Darwin'i kendi yazdıklarından okumak isteyenlere "Türlerin Kökeni" kitabını okumalarını öneririm. Biraz ağır da olsa insana analitik düşünmenin yollarını gösteriyor.

Marks, değeri neyin yarattığı sorusuyla yola çıkıp bütün bir sosyal bilimler alanıyla ilgili yeni ve farklı düşünceler üretti. Felsefi düşünceyi alt üst eden görüşler öne sürdü. Emeğin tek yaratıcı olduğunu, ötekilerin hepsinin emekten türediğini anlattı. Marks'a göre emek dışındaki bütün üretim faktörleri ya emeğin kristalize olmuş halidir ya da emeğin sömürülmesi sonucu ortaya çıkar. Kapitalizm bir sınıflar kavgası sistemidir. O nedenle emeğin sahiplerinin yani işçilerin örgütlenmesi ve bu sömürüye son vermesi gerekir. Marks'a göre bu sömürü ancak sınıfsız toplum aşaması olan komünizme ulaşıldığında ortadan kalkacaktır. Marks'ın en önemli eseri "Kapital"dir. Türkçeye de çevrilmiş olan bu eseri, bütün ağırlığına karşın, sosyal bilimlerle ilgilenen ve analitik düşüncenin nasıl aşama aşama geliştiğini görmek isteyenlerin mutlaka okuması gerektiğini düşünüyorum.

Freud, psikolojiye farklı bir bakış açısı getirdi. İnsanın yaşamını, düşüncelerini, ruhsal yapısını etkileyen unsurları analiz etti. Tabu olarak kabul edilen seksin insanın düşünce yapısını, davranışlarını etkileyen en önemli dürtü olduğunu ortaya koydu. O zamana kadar metafizik anlamlar yüklenen rüyaların aslında bastırılmış düşüncelerin uykuda serbest kalmasının sonuçları olduğunu ortaya koydu. Hastalarına yeni bir yöntem olan psikanalizi uyguladı. Ruhsal travmaların psikanalizle çözümlenmesiyle hastalıkların çoğunun tedavi edilebileceğini gösterdi. Freud ile ilgili yazılmış el kitaplarının en iyilerinden birisi Ruth Snowden'in "Freud the Key Ideas" adlı kitabıdır. Freud'u kendi ağzından okumak isteyenler için "Totem ve Tabu" ile "Rüya Yorumları" kitaplarını öneririm.

Yukarıda konu ettiğim üç yazar/filozofun eserleri yetişkin kişilerin analitik düşünce tarzını geliştirmek için çok önemli birer rehber niteliği taşıyor. Bu eserleri okudukça sosyal yaşama hatta varoluşunuza bakışınızda farklılıklar ortaya çıkması, önceden hep kabullere dayanarak algıladığınız dünyayı bu kez sorgulamalarla görmeye başlamanız mümkündür.

Eğer iktisatçıysanız Keynes'i de okumanızı öneririm: "İstihdam, Faiz ve Para'nın Genel Teorisi." Yirminci yüzyılın ekonomik gelişimini anlamak için mutlaka okunması gereken bir eser. Oldukça ağırdır ama analitik düşünceye iyi bir örnektir.

Yirmibirinci yüzyıl farklı bir yüzyıl olacak. Bunun izlerini şimdiden görebiliyoruz. Geçmiş yüzyıllarda devrim olarak kabul edilebilecek buluşlar şimdilerde haftada birkaç kez ortaya çıkar oldu. Bu gelişimin sosyal altyapısını anlayabilmek, yorumlayabilmek ya da en azından izleyebilmek için yirminci yüzyılın sosyal birikimini doğru analiz etmek gerekiyor. Bana sorarsanız yukarıda değindiğim okumaları yapmadan bu analizi doğru yapmak mümkün değil.

2 Önemli Not:

“Analitik Düşünme Yeteneği Nasıl Geliştirilir” başlıklı yazımda analitik düşüncenin nasıl geliştirilebileceği konusunda görüşlerimi belirtmiştim. O yazıda değinmediğim bir konuya değinmek istiyorum. Küçük yaşta satranç oynamaya başlamak analitik düşünceyi inanılmaz biçimde geliştirebilir. Satranç hep sonraki hamleleri geliştirmeye yönelik çok yönlü bir oyundur. Benim çocukluğumda satranç oynayacak kişiler bulup oynamak kolay değildi. O zaman bilgisayar yoktu, satranç kulüpleri de ulaşılabilir olmaktan uzaktı. Oysa şimdi bilgisayarda her düzeyde satranç oynamak mümkün olduğu gibi, okullarda satranç kulüpleri de bulunuyor. Çocuklarınızın analitik düşünce yapısını geliştirmesini istiyorsanız satranç oynamalarını özendirin.

Yukarıda değindiğim yazımın son cümlesi çok önemli. Onu burada bir kez daha tekrarlamak istiyorum: “Bir şey daha var doğal olarak. Ki o analitik düşünmeden çok varılan sonuçları değerlendirmek ve belki doğru bir senteze ulaşabilmek için çok önemli: Her türlü değer yargısından ve ön kabullerden kurtulmak. İnsan ön kabulle veya değer yargısıyla başladığı bir sorgulamada doğru sonuçlara varamaz.” Darwin’in, Marks’ın ve Freud’un düşüncelerini, görüşlerini beğenmiyor olabilirsiniz. Bu önyargıyı kafanızda, etraftan duyduklarınızla geliştirmiş olabilirsiniz. Bu çok normal bir yaklaşımdır. Çünkü üçü de genel kabul görmüş olanları yıkmaya yönelik düşünceleri öne sürüyor. Size önerim bu düşünürleri ön yargılardan arınmış olarak okuyun ve kendi düşüncenizi kendiniz oluşturun. Analitik düşünmenin önündeki en ciddi engel başkalarının sizin adınıza düşünmesine izin vermenizdir.

EVRİMİN SONSUZ ÇIKMAZLARI

Prof.Dr. Adem Tatlı- sorularlaislamiyet

ÖYLE VEYA BÖYLE, Evrimciler günümüzde gerçekten telâş içerisindedirler. Bu telâş sadece yaratılışçıların baskısından dolayı değil, aynı zamanda ve belki de daha ciddî olarak, kendi iç uyuşmazlıklarından dolayıdır. Evrimcilerin, evrimin genel kavramına her zaman kayıtsız şartsız teslim olmadıklarını ileri sürmelerine rağmen, evrim mekanizmasının başlıca destekçisi olan Neo-Darwinizm'in bütün yapısı, artık tamamıyla çökmüştür. *Evrimin Kederli Gözyaşları* kitabının yayınlanmasından bu yana heyecan verici ve gürültülü yıllar geçti. Ancak bundan sonraki yıllar daha da gürültülü geçeceğe benzemektedir.

ÖYLE VEYA BÖYLE, Evrimciler günümüzde gerçekten telâş içerisindedirler. Bu telâş sadece yaratılışçıların baskısından dolayı değil, aynı zamanda ve belki de daha ciddî olarak, kendi iç uyuşmazlıklarından dolayıdır. Evrimcilerin, evrimin genel kavramına her zaman kayıtsız şartsız teslim olmadıklarını ileri sürmelerine rağmen, evrim mekanizmasının başlıca destekçisi olan Neo-Darwinizm'in bütün yapısı, artık tamamıyla çökmüştür. *Evrimin Kederli Gözyaşları* 1 kitabının yayınlanmasından bu yana heyecan verici ve gürültülü yıllar geçti. Ancak bundan sonraki yıllar daha da gürültülü geçeceğe benzemektedir.

İzah edilemeyen başlangıç

SADECE türlerin orijini değil, aynı zamanda hayatın kendisini de izaha yeltenen evrim fikri, daha işin başlangıcı sayılan canlı ile cansız arasındaki boşluğu dahi açıklayamamaktadır. Şartlanmış evrimciler, hayatın kökenini daima tabiatçı temele dayalı bir felsefe ile açıklamaya çalışmışlardır. Ancak bunların düşünceleri gerçek bir vakıaya dayanmayıp, hiçbir zaman bir inanç olmaktan öteye gidememiştir. Bir zamanlar, evrimci ilim adamları tarafından da dünya çapında kabul edilen spontan generasyon, ya da kendiliğinden meydana gelme inancı, şimdi

artık hiç kimse tarafından rağbet görmemektedir. Bu inancın, Lamarcksizmde olduğu gibi, karşılaştığı problem, denenebilirliği idi. Nitekim Louis Pasteur tarafından dikkatle denendiği zaman, tamamen yanlış olduğu ortaya çıktı. Ancak, en azından mutaassıp evrimciler tarafından kastedilen tek şey sadece, günümüzde hayatın cansız maddelerden meydana gelmiş olması değildir. Bunlar, kendilerinden çok daha emin bir şekilde, hayatın geçmişte, şartların farklı olduğu bir zamanda her nasılsa meydana gelebildiğini söylemekte ve tecrübe edilebilir olmadığından dolayı da bu iddia reddedilememektedir.

Böylece evrimciler, bilinmeyen bir hayat şeklinin, bilinmeyen bir kaynaktan oluşan, bilinmeyen enerjilerle beslenen, bilinmeyen bileşimdeki bir atmosferle temas halinde olan, bilinmeyen kimyevî yapıdaki bir denizde, bilinmeyen bazı hâdiselerle meydana geldiğini ileri sürmektedirler. Bu durum, bütün sistemi, denenebilirliğin çok ötesine götürmekte ve böylece Evrimciler için çok cazip hale gelmektedir. Bu senaryo günümüzde hemen her biyoloji kitabının ayrılmaz parçası halindedir ve öğrenciye modern ilmin kesin sonuçları olarak takdim edilmektedir.

İngiltere'de Dr. **John Gribbin'in** son yayınladığı bir makalesinde bu durum şöyle tenkit edilmektedir:

Dünyanın ilk atmosferinin oksijensiz olduğu, fakat oksijenle birleşebilen metan ve amonyak gibi hidrokarbonlarca zengin olduğu yaygın şekilde düşünülmüş ve öğretilmiştir... Bu faraziyenin arkasında yatan sebep, böyle bir atmosferin, kompleks fakat cansız hayatın başlangıcı olabilecek moleküllerin gelişmesi için ideal ve esas olabileceği inancıdır... Bu tablo, genel olarak hayalleri cezp etmiş, amonyak ve metandan oluşmuş bir atmosferle sarılı bir gezegenin, deniz ve göllerinde hayatın oluşumu hikâyesi, her okul öğrencisinin bildiği ilmi bir folklor haline gelmiştir. Böylece bir kuşağın "sigortalı bilimsel gerçeği" ikinci kuşağın "bilimsel folkloru" olmuştur.2

Monitör, oksijensiz atmosfer fikrinin hızla değiştiğine dikkati çeker ve şöyle der:

Eski oksijensiz atmosfer fikrinin terk edilmesi, birçok evrim doğmalarından birisi olup, bu doğmalar günümüzde parçalanırcasına değiştirilmekte veya terk edilmektedir. Oksijensiz atmosfer fikri son zamanlarda öyle hızlı bir şekilde çürütülmüştür ki, birçok evrimcinin bu durumdan haberi bile olmamıştır. Mars ve Venüs gezegenlerinin atmosferleri ile ilgili uzay programları ve yer kürenin içerisindeki volkanik gazların bileşiminden elde edilen bilgiler, konuya vâkıf ciddi ilim adamlarının oksijensiz atmosfer fikrini terk etmelerinde büyük rol oynamıştır. Her ne kadar hayatın kökeni ile ilgilenen biyologlar, indirgenmiş gazlardan ibaret atmosferden sık sık bahsederlerse de, bu durum, son gelişmelerden haberdar olmamak kadar, bu gelişmelere şiddetle karşı koymak isteğinden kaynaklanmaktadır... Üç gezegenin hepsinde de ilk atmosferin oksijenli bir atmosfer olduğunun ortaya çıkması, güneşin ültraviyole ışınları ile enerjisi sağlanan ve metan/amonyak gazlarından oluşmuş bir atmosfere sahip yer kürede, hayatın meydana geldiğini bildiren biyoloji kitaplarını yeniden yazma zamanının geldiğini gösterdi.3

Clemmey de ilk atmosferin CO2 bakımından zengin olduğunu belirtir:

İlk atmosferin oksijensiz atmosfer olduğunu gösterir şekilde takdim edilen jeolojik deliller, hem çelişkili ve hem de oldukça müphemdir. Son yapılan biyolojik ve gezegenler arası araştırmalar, CO2 bakımından zengin ve muhtemelen serbest moleküler oksijen ihtiva eden bir ilk atmosferin olduğunu destekler mahiyettedir.4

Gribbin, ilk atmosferin yapısının, Evrimcilerin ileri sürdüğü tarzda olmadığını ve evrim görüşünü desteklemediğini, bu düşüncenin terk edilerek, kitapların son bulgulara göre yeniden yazılması gerektiğini nazara vermekte ve bunun büyük bir mali yük getireceğini belirtmektedir:

"Şimdi, yeniden yazılmak mecburiyetinde olan ders kitaplarını ve hiçbir zaman mevcut olmamış bu egzotik dünya şartlan altında hayatın nasıl meydana gelmiş olabileceğini göstermek için plânlanan anlamsız deneylere harcanmış olan milyonlarca doları düşünün... Hepimiz bütün bu ders kitaplarını yeniden yazmak ve her okul öğrencisinin, hayatın kökenini ve dünya atmosferinin evrimi konusunda en iyi teorinin hangisi olduğunu bilmesini sağlamak zorundayız.5

Dünün doğması, bugünün folkloru olduğundan, muhtemelen yarının devrini doldurmuş mitolojisi olacaktır. Dünya evrimleşmese bile, Evrim Teorisinin bizzat kendisi daima evrimleşmektedir.

Dünyanın ilk atmosferinin oksijensiz olduğu, fakat oksijenle birleşebilen metan ve amonyak gibi hidrokarbonlarca zengin olduğu yaygın şekilde düşünülmüş ve öğretilmiştir... Bu faraziyenin arkasında yatan sebep,böyle bir atmosferin, kompleks fakat cansız hayatın başlangıcı olabilecek moleküllerin gelişmesi için ideal ve esas olabileceği inancıdır...

Yeryüzünün Canlılarla Şenlendirilmesi

KÂİNATTA, yani evrende milyarlarca galaksi var. Her bir galaksi milyarlarca yıldızı içerisinde barındırıyor. Bu ne muhteşem bir uzaydır ve ne harika bir düzenlemedir! Evrenin her yerinde esrarlı ve şuurlu bir tanzim ve büyüleyici bir güzellik var. Gözümüzü semadan yere indirdiğimiz zaman, son derece harika güzellikler ve sırlarla örülmüş ve örtülmüş bitkiler ve hayvanlar gibi esrarengiz varlıkların etrafımızı kapladığını görüyoruz.

Kendimizi acayip bir dünyada bulduk.Uzay niye bu kadar esrarlıdır?Evren nereden ortaya çıktı ve biz nereden geldik?Bu evren içinde bizim yerimiz nedir?

Ünlü uzay bilgini Prof. Stephen Hawking gibi çevremize bakarak şöyle diyoruz:

Kendimizi acayip bir dünyada bulduk. Uzay niye bu kadar esrarlıdır? Evren nereden ortaya çıktı ve biz nereden geldik? Bu evren içinde bizim yerimiz nedir?

Dünya üzerinde milyonlarca canlı türü yaşamakta. Hepsi de son derece mükemmel sistemlere sahip bulunan bu canlılar nasıl ortaya çıktı? Bu ve benzeri sorular insanlık tarihi boyunca hep sorulmuş ve bunlara cevaplar aranmıştır. Özellikle konunun içerisinde insanın kendisinin bulunuyor olması, sadece ilim adamlarını değil, geçmişini anlama konusunda herkesi alâkadar eder hâle gelmiştir.

Çevremizdeki bu ağaçlar, böcekler, çiçekler ve hayvanlar ve hatta insanlar, hep aynı şekilde mi kalmaktadır, yoksa devamlı bir değişiklik içerisinde midir? Değişiklik varsa, bu değişikliği kim yapmaktadır?

Çevremize küçük bir dikkat, bu sorunun cevabını kolayca bulmamızı sağlayacaktır. Dünyaya gelenlerin büyümesi, farklılaşması, büyüyenlerin yaşlanması, yaşlıların dünyadan gitmesi, etrafımızdaki hiçbir şeyin kararında kalmadığını ve her an değişime tâbi tutulduğunu göstermektedir. Elma çekirdeğinin açılarak filizlikten fidanlığa, fidanlıktan ağaç ve hatta meyveli ağaç safhasına ulaşması neyin ifadesidir? Bir yumurtanın civcive dönüşmesi, onun piliç ve horoz kademelerine geçişi, insanın da yumurta safhasından bebeklik, çocukluk, gençlik ve olgunluk devreleri, hep bu değişikliğin ürünü değil midir? Her birimizin içinden yaşayarak geçip geldiğimiz bu safhaları unutmamız mümkün mü? Dünya da birden bire bu şekli almış değil.

Bu mânâda kâinatın tamamında her an ve devamlı, ama gayet yavaş işleyen bir değişiklik söz konusudur. Buna biz tedrici tekâmül de diyebiliriz. Yani, yavaş yavaş değişme. Bu manadaki değişiklik teori değil, bir kanundur. Yani kâinat, tedrici tekâmül kanununa tâbidir.

Evrime çok farklı mefhum ve manalar yükleniyor ve dolayısıyla bu kelimeden herkesin anladığı mana farklılık gösteriyor.

Genellikle evrim; değişme, başkalaşma, farklılaşma ve bir canlıdan bir başka canlının tesadüfen meydana gelmesi manalarında kullanılıyor. Eğer evrimden tekamülü veya embri-yodan itibaren bir canlının geçirdiği safhaları ifade eden ontojeni manasını kastediyorsak, bu manadaki değişiklik teori değil, bir kanundur. Ya da, elementlerin bir halden bir başka hâle geçmesini ifade eden değişiklik, yani bir molekülün atomlarına ayrılması ve yeni bileşikler vermek üzere birleşmesiyle meydana gelen farklılaşmalar kastediliyorsa, bu manadaki değişiklik de teori değil, bir kanundur.

Yok, eğer Evrim felsefesini savunanların ifade ettiği gibi, Evrimden; bir türden bir başka türün, bir canlıdan bir başka canlının tesadüfen meydana gelmesi kastediliyorsa, o mânâda bir evrim kâinatta mevcut değildir.

Dünya birden bire bu şekli almamış. Güneşten ayrıldıktan sonra belli devreleri geçirmiş. Önce soğuyarak kabuk bağlamış. Sonra atmosfer yapılmış ve onun içerisine hava yerleştirilmiş. Denizlerde ve yerin altında sular biriktirilmiş. Yerküre üstünde canlı varlıkların barınabileceği bir hâle ulaşınca yer yüzüne, kademe kademe canlılar gönderilmiş. Önce bitkiler âleminden, daha kanaatkar ve güç şartlarda hayatiyetlerini devam ettirme özelliğine sahip olan yosunlar kendilerine yer edinmiş. Daha sonra yüksek yapılı bitkiler boyunlarını, gayp âleminden yeryüzüne uzatmışlar ve zemini rengarenk çiçekler ve yemyeşil çimenlerle bezetmişler. Arkadan çimeni ve çayırı, suyu ve havası hazırlanmış olan yeryüzüne, koyunlar, keçiler, arılar ve sinekler gönderilmiş.

Ya aksi olsa idi! Yani, çimenden önce koyun, çiçekten önce arı gönderilseydi, o zavalılıların hâli nice olurdu. Hele suları, ya da teneffüs edecekleri havaları bulunmasa idi. Demek ki,

kâinatın sahibi, herkesin yeryüzü sofrasını tamam ettikten sonra, onları hazır mekânlara davet etmiş.

Yeryüzü bu halde iken, yani koyunlar meleşir, kediler oynaşır, kuşlar cıvıldaşırken meyve ağaçları da ormanların arasında, gayet leziz, tatlı ve hoş kokulu meyvelerini elleriyle uzatıp, yer yüzü sultanının gelip almasını bekler bir halde iken, Hz. Âdem babamız ve Hz. Havva validemiz yer yüzüne teşrif ediyorlar.

Artık yer yüzünde umumi bir şenlik başlamıştı. Kuşların ötüşü, arıların uçuşu, kuzuların meleyişi değişiyordu. Rüzgâr daha bir nazlı nazlı esiyor, bulutlar yağmur vermek için emir bekliyordu. Güneşin ışığı daha aydınlık, ısısı daha ısındırıcı, suların çağlayışı daha canlıydı. Çünkü, bütün varlıkların süsü, yeryüzünün halifesi, varlıkların efendisi gelmişti. O'nun gelişiyle yeryüzü şenlenmiş, gariplikten kurtulmuştu.

Dünya birden bire bu şekli almamış. Güneşten ayrıldıktan sonra belli devreleri geçirmiş. Önce soğuyarak kabuk bağlamış. Sonra atmosfer yapılmış ve onun içerisine hava yerleştirilmiş. Denizlerde ve yerin altında sular biriktirilmiş. Yerküre üstünde canlı varlıkların barınabileceği bir hâle ulaşınca yer yüzüne, kademe kademe canlılar gönderilmiş. Önce bitkiler âleminden, daha kanaatkar ve güç şartlarda hayatiyetlerini devam ettirme özelliğine sahip olan yosunlar kendilerine yer edinmiş. Daha sonra yüksek yapılı bitkiler boyunlarını, gayp âleminden yeryüzüne uzatmışlar ve zemini rengarenk çiçekler ve yemyeşil çimenlerle bezetmişler. Arkadan çimeni ve çayırı, suyu ve havası hazırlanmış olan yeryüzüne, koyunlar, keçiler, arılar ve sinekler gönderilmiş.

Önceleri melâikeler yeryüzünde atın varlığına, devenin bulunmasına bir mânâ veremiyorlardı. Yer altında demirin, altının ve petrolün istif edilip yerleştirilmesini bir türlü anlayamamışlardı. Çünkü ne devenin ve ne de atın bunlara ihiyacı yoktu. Hele kömürün ne işe yarayacağını bir türlü açıklayamıyorlardı.

Yeryüzüne teşrif eden bu insan, diğer canlılara benzemiyordu. Bütün varlıkların üzerinde bir kumandan gibiydi. Bütün yer yüzünün idaresi ve kontrolü ona verilmişti. Artık, yeryüzündeki varlıklar adına söz söyleme yetkisi ona aitti. Böylece, melâikelerin önceleri yaratılışlarına bir anlam veremedikleri her bir canlının yaratılışının sebebi yavaş yavaş anlaşılmaya başlamıştı.

Dünyaya gönderilen bu insanın hiçbir ihtiyacı unutulmamıştı. Bu şerefli misafirin ayağının altına bütün yeryüzü serilmiş, denizler emrine verilmiş, bitki ve hayvanlar sofrasına konmuş, gökyüzü de üstüne açılmıştı.

Bütün varlık âlemlerinin hayranlıkla takip ettiği bu misafirin öyle engin duygu ve düşünceleri, öyle geniş hayal ve tasavvurları vardı ki, bu dünya ona az geliyordu. Belli ki bu değerli misafir, başka bir âlem için yaratılmış, sonsuzluğu isteyen ve arayan duygu ve düşünceleri, ebedî bir âlemin varlığından haber veriyordu. Zaten buraya da o âlemden gelmemiş miydi? Burada misafirliği bitince yoluna devam edecekti.

Dipnotlar:

1- Morris, H. M,, Evrimin Kederli Gözyaşları.
2- John Gribbin, "Carbon Dioxide, Ammonia and Life," New Scientist, Vol. 94, p. 413.

3- Monitör, "Smaller Planets Began With Oxidized Atmosphere," New Scientist, Vol.87, p.l 12.
4- Clemmey, H. and Badham, N. "Oxygen in the Precambrian Atmosphere: An evoluation of the geological evidence," Geology, Vol. 10, p.141.
5- Gribbin, J. a.g.e. sayfa 416.
(Fotoğraflar: Bilim ve Teknik Dergisi)

DARWİN'E İSYAN

Sefa Saygılı-12.02.2022-Yeni Akit Gazetesi

David Gelernter, Yale Üniversitesi'nde bilgisayar profesörü olan ve çeşitli konularda yazdığı kitaplarla tanınan ünlü bir bilim insanı ve sanatçı. Katıldığı tartışmalarda artık başta türlerin kökeni olmak üzere açıklanamayan pek çok nokta olduğunu söylediği evrim teorisine inanmadığını haykırıyor.

Gelernter karmaşık olan dünyanın tasarımında yüksek bir zekâ olduğunu gördüğünü söylüyor. Ona göre bilim alanı ideolojik bir bükülme ele geçirmiş ve evrim teorisi adeta bir din gibi algılanıyor. *"Öyle ki"* diyor ve ekliyor:

"Evrim dini, ebeveynler tarafından çocuklara her şeyden daha çok kazandırılıyor. Gençler küçük Darwinistler olarak yetiştiriliyor. New Haven'da koşarken gördüğüm çocukların hepsi Darwinist. Sınıfımdaki öğrenciler, hepsi Darwinist. Bu gelişmeden umutlu değilim."

Gelernter'e göre evrim teorisi zor soruları açıklamaktan uzak. Bu noktada Gelernter, Kambriyen patlamasını Darwinizm'in karşı karşıya olduğu aşılmaz bir sorun olarak işaret ediyor. Bunun sebebi olarak fosil kayıtlarının; ilk hayvanlar dâhil olmak üzere çarpıcı bir dizi yeni organizmanın, fosil kayıtlarında sadece 70 milyon yıl boyunca aniden ortaya çıkmasını gösteriyor. Ondan önce ise canlılar tür olarak kıttı. Profesöre göre bu, Darwin'in *"yeni yaşamın ortaya çıkması"* beklentisiyle doğrudan çelişiyor.

Darwin'in teorisini birçok yönden eleştiren Gelernter, teorinin temel sorununun ise moleküler biyoloji olduğunu da söylüyor. Teknolojideki ilerlemelere dikkat çekiyor ve rastgele mutasyon artı doğal seçilimin, yeni ve karmaşık yaratıklar üretme konusundaki çıkmazı işaret ediyor. Bu noktada şans eseri, tesadüflerle sadece yeni bir protein üretmenin bile ne kadar zor olduğunu açıklayan Gelernter, bir bilgisayar bilimcisi olarak ve eldeki sayılara göre bunun imkânsız olduğunu da sözlerine ekliyor.

Bütün bunları vurgulayan Gelernter, bilimsel literatürde "*erken gelişmeyi etkileyen bir mutasyon"* örneğinin bulunmadığına da dikkat çekiyor. Başka bir deyişle, rastgele şans ve mutasyonların yaşamın engin karmaşıklığının arkasındaki itici güç olduğu fikri, **bilimsel olarak imkânsız olmasının yanı sıra bilginin de imkânsızlığını getirdiğini söylüyor**. Ona göre; Darwinci evrim DNA kodlamasının karmaşıklığı da dâhil olmak üzere hücrelerin karmaşıklığını açıklamakta yetersizdir.

Gelernter evrim teorisinin neden din gibi algılandığını, mevcut denilen kanıtların özgürce tartışılması gerektiğini, bu aşırı bağlılığı aşıp yeni fikirlere geçmek gerektiğini, Darwinizm'in kutsal bir inanç sistemi olmadığını da kaydediyor.

Darwin'in teorisi, yaşam formlarının ortak bir atadan geldiğini ve *"rastgele, kalıtsal çeşitlilik ve doğal seleksiyondan"* etkilendiklerini varsayar. Darwin ayrıca, bu tür süreçleri yüz

milyonlarca yıl boyunca körü körüne işleyen gibi tasarladı. Bu iddia, Gelernter'in matematik ve moleküler biyolojideki ilerlemeler açısından mümkün olmadığını düşündüğü bir ihtimaldi: *"Doğa, deneme yanılmadan başka bir strateji olmaksızın, yaşamı, giderek daha karmaşık hale gelen yaşam formlarını ve nihayetinde (bildiğimiz kadarıyla) evrende benzersiz olan insan zihnini gerçekten de şapkasından çıkarabilir miydi?"*

Darwin'in teorisi yerel koşullardaki küçük ayarlamaları açıklayabilirken, yeni türlerin ortaya çıkışını etkili bir şekilde açıklamıyordu.

Şu sonuca vardı: ***"Evreni Allah yaratmıştır ve insanoğlunu buraya bir amaçla yerleştirmiştir. Darwin bu konuda ya da diğer önemli hiçbir dini konuda bir şey söylemez."***

Evet, Darwin'in insanlığın başına bela ettiği evrim teorisinin çıkmazını gören ve mantık dışılığının farkına bilim insanlarının sayısı hızla artıyor. Gelernter de bunlardan biri.

SOSYAL DARWİNİZM VE DOĞURDUĞU FACİALAR

20 Kasım 2021-Sefa Saygılı-yeniakit

Yeni bir araştırmada bilim insanları sosyal Darwinist bir dünya görüşünü benimseyenlerin yaşam kalitesinin kişilik sorunları nedeniyle düştüğünü ortaya koymuş.

Buna göre sosyal Darwinistlerde bağlanma problemleri, yüksek kaygı ve antisosyal eğilimler gibi bir dizi sorunlu kişilik özelliği görülme ihtimali daha yüksek çıkmış.

Adını evrim teorisinin kurucusu, biyolog Charles Darwin'den alan bu dünya görüşüne sahip bireyler, genellikle dünyayı yalnızca güçlülerin hayatta kaldığı rekabetçi bir orman gibi görme eğilimindeymiş.

Darwin'in evrim teorisini temele alan yaklaşıma göre; insanı da içine alan doğa cansız maddelerden evrimle ortaya çıkmıştır**. Bu evrimin itici gücü ise yaşama kavgası ve bunun sonucu olarak da doğal ayıklanmadır**.

Darwin teorisi, mikroorganizmalardan başlayarak bitki, hayvan ve hatta insan gibi yeryüzünde mevcut milyonlarca doğal türlerin yaratılmayıp tesadüfe dayanan etkenlerle birbirinden değişerek oluştuğunu ileri sürmüştür.

Böylece Darwinizm, Allah'ın varoluşuyla ilgili en önemli delil olan düzen ve dünyada bulunma gayesini ortadan kaldırmak suretiyle dini öğretilere darbe indirmektedir. **M. İkbal'in dediği gibi evrim teorisi çağımız dünyasına umut, coşku, canlılık ve kısacası hayat sevinci verecek yerde kaygı ve ümitsizlik vermiştir.** İnsanın uzvi veya ruhi mevcut bünyesi biyolojik olay olarak kabul edilmiş, ruh inkâr edilmiştir. İnsanla hayvan arasındaki ayrım ortadan kaldırılmıştır. Nietzsche şöyle der: *"Tanrı inancı çöktüğü yerde Darwin'in öğretisine insanların inanması bekleniyorsa gelecekte vahşi ve korkunç savaşların ortaya çıkışı hiç kimseyi şaşırtmamalıdır."*

20. yüzyılın baş belası ideolojileri faşizm ve komünizm, Darwin'i temel alarak ortaya çıkmışlardır. Sosyal Darwinizm'in sağ kanadı üzerine faşistler otururken, sol kanadı da komünistler tarafından işgal edilmiş ve her zaman Darwinizm'in en iyi savunucuları arasında

yer almışlardır. Marx, Engels, Lenin, Troçki ve Stalin gibi komünistler evrim teorisi konusunda hep fikir birliği içerisindedirler. Rus komünizminin kurucusu olarak görülen Plekhanov, Marksizm'i *"Darwinizm'in sosyal bilime uygulanması"* olarak görmüştür.

Komünist kadroların yetişmesinde '*Darwinist eğitim'* önemli rol oynamıştır. Meselâ, tarihçiler, Stalin'in gençliğinde dindarken Darwin'in kitapları sebebiyle ateist olduğunu söylemektedirler.

20. yüzyılda 120 milyon insanın ölümüne sebep olan *'diyalektik çatışma'* komünist kavramının hayatta kalmak için mücadeleyi temel alan evrim inancı ile bağlantılıdır. İnsanlar arasında şiddet, korku ve umutsuzluk yayan bu ideolojiler dini inançlarla mücadele etmişlerdir.

Bunlardan eli kanlı komünist Stalin, 20 milyon insanı katletmiştir. Tarihçiler bu vahşetin ona büyük bir zevk verdiğini yazarlar. Kremlin'deki masasına oturmak ve toplama kamplarında ölen veya idam edilenlerin listesini incelemek ona büyük mutluluk veriyordu.

Onun acımasız bir katil olmasını sağlayan ana etken, kişilik yapısı yanında inandığı materyalist felsefe idi. Stalin'in kendi sözleriyle, bu felsefenin temel dayanağı evrim teorisi olmuştur. Darwin'in fikirlerine verdiği önemi şöyle açıklıyordu: *"Bizim seminer öğrencilerinin zihinlerini etkisiz hale getirmek için yaptığımız üç şey vardır: Onlara Dünya'nın yaşını, jeolojik kökenini ve Darwin'in öğretilerini öğrettik."*

Sezai Karakoç'un Ardından

Yaşayan en büyük şairimizdi. Aynı zamanda düşünür ve siyaset adamıydı.

En son daha bir ay önce oturduğu dairenin alt katındaki yazıhanesine gitmiş, doyulmaz bir sohbetinde bulunmuştuk. Mütevazı idi, cana yakın ve oldukça sempatik bir büyüğümüzdü. Çeşitli konulardaki derinlikli fikirlerini bizlerle paylaşmıştı.

Kitap, dergi ve siyaset konusundaki projelerini anlatınca şaşırmış, kendimden utanmıştım. Daha hayatının baharındaki bir aksiyon insanı gibi heyecanlı ve hevesli idi bu 89 yaşındaki ruhu genç büyüğümüz. Motivasyonu yüksekti. Bedenen sağlıklıydı ve zihnen berraktı. Ölümü sürpriz oldu. Rabbim onun canını dimdik ayakta iken aldı.

Onunla daha sık buluşmayı kararlaştırmıştık. Ancak nasip değilmiş.

Ülkendeki kuşlardan ne haber vardır...
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır..
Aşk celladından ne çıkar mademki yar vardır.
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır.
Rabbim bu kutlu büyük insana rahmetiyle muamele buyursun.

EVRİM TEORİSİ ÜSTÜNE
17 Eylül 2016-Sefa Saygılı-yeniakit

Çocukluk yıllarından beri matematiğe hep ilgim ve sevgim oldu. Ancak biyoloji ve tıp konusunda uzmanlaşınca içimde uhde kaldı.

Derken geçenlerde başlığında hayat ve aritmetik kelimeleri olan tercüme bir kitabın yayınlandığını duyunca çok heyecanlandım. Öyle ya hayat ilmiyle uğraşıyorum ve bunun matematiğini anlatan, daha doğrusu yaşamdaki matematiği işleyen bir eser çıkmıştı. Kitapçılara gelmesini bile bekleyemeden 500 sayfalık bu eseri yayınevinden getirttim. Beklentim tam bir hüsranla sonuçlandı. Kitap kesinlikle sandığım gibi değildi. Kendine göre matematiksel verilerle evrim teorisini ispatlamaya çalışıyordu. Zayıf bir delili (!) ele alıyor, sonra ondan cansız maddeden tek hücreli canlının ortaya çıktığını, tek hücreli canlıdan ise insana geçildiğini ileri sürüyordu. Söyledikleri o kadar saçma ve mantıksızdı ki yazarının da inandığını sanmıyorum.

Zaten kitabın bir yerinde de, **"Evrimin nasıl işlediği hâlâ anlaşılmayı bekleyen bir başka konudur"** denerek teorinin belirsizliği ve bilimsel olmadığı itiraf edilmiş. Zaten geçmişi gözlemleyemediğimiz için ve teste tabi tutamadığımızdan en başta devre dışı kalması gereken bir varsayımdır evrim yaklaşımı.
Üstelik sadece bu kitapta değil neredeyse her türlü bilimsel görünümlü eserlerde dönüyor dolaşıyor konuyu evrim teorisine getiriyorlar ve birbiriyle uyuşmayan bir sürü spekülatif iddialar ileri sürüyorlar.

Neymiş Evrim Teorisi'ni kimse anlamamışmış. Çok karmaşık ve incelikli bir olguymuş. "En uygun olan kalır", "en uygun olan kazanır", "doğal seçilim" gibi kurallar da doğru değilmiş. Halbuki bütün canlılar tek Yaratan'ı işaret edercesine hücrelerden oluşuyordu. Bu zarla çevrili harika yapılar, belli kimyasal maddeleri içlerine alıp dışarı salabilen özellikte idiler. Tek hücreli organizmalar bile şaşırtıcı ve hayranlık verecek derecede karmaşıktı. Hücre tamamen kendine has bir kimyasal sistemdi, öyle basit ve yalın bir şey hiç değildi.
Meselâ bedenimiz ise 75 trilyon civarında hücreden oluşuyordu. Her biri genetik özelliklere sahip minicik biyolojik makinelerdi. Hücrelerin kas, sinir, kan hücreleri gibi yaklaşık 200 türü vardır.

Hayvan, insanlar ve bitkilerdeki birçok hastalığın sebebi olan virüsler tek hücreli en küçük canlılardır. Tipik bir bakterinin içerisine 1 milyon virüs sığabilir. Dünyada 5 çarpı 10 üzeri 30 kadar bakteri vardır, fakat virüslerin sayısı bunun yaklaşık on katı kadar fazladır. Cansız maddeden canlının ortaya çıkışı, bu kadar mikro canlı olan virüsten bilinç sahibi insanın gelişmesi nasıl akla mantığa sığar anlamak mümkün değil.
Yeryüzü üzerindeki canlılara gelince bir buçuk milyon tür olduğu düşünülmektedir. Bunun 300 bini bitki, 30 bin mantar ve hayvan olmayan diğer canlılar ile 1 milyon 250 bin hayvan türü belirlenmiştir. Virüslerden köpek balıklarına kadar genişlikte, nehirlerden denizlere çöllerden mağaralara kadar her yerde canlılar yaşar.

Evrimin işleyiş mekanizması konusunda da Darvinciler işlerine geldiği gibi konuşuyorlar. Yerine göre "rastgele, tesadüfi mutasyonlar", bazen de evrim sanki üst bir akılmış gibi "evrim mükemmeli gaye edinir" diyorlar.

Sadece insana en yakın canlı olarak kabul edilen şempanze ile insan arasındaki uçurum bile evrimi reddeder. Arada belki binlerce geçiş canlısı yani insansı hayvanlar olması gerektiğine rağmen bir tane bile fosil bulunamaması bunun göstergesidir.
Peki söyledikleri hiç inandırıcı olmasa da mantıksız bir takım argümanlara sığınarak evrimciler neyi kanıtlamaya çalışıyorlar? Başka konularla ilgilenseler bilimin gelişmesine katkıları daha fazla olmaz mı? Elbette olur ama evrimcilerin derdi ideolojiktir. Ateist oldukları için ve yaradılışı kabul ettiklerinde Allah'a inanmak zorunda kalacaklarından her

geçen zaman değişik ifadelerle evrim teorisini savunmayı sürdürmektedirler. Ancak inandırıcılıkları olmamaktadır.

EVRİM TEORİSİ ÇIKMAZI
22 Nisan 2017- Sefa Saygılı-yeniakit

Daha önceden de yazmıştık:Evrim Teorisi veya diğer adıyla Darwinizm bilimsel değil ideolojik bir teoridir. Ateist ve pozitivistlerin yaradılışın ihtişamı karşısında uyduruk sığınaklarıdır. Aslında onların birçoğu bile bu mantık dışı teoriye inanmamakta ancak Yaratıcıyı kabul etmemek için tesadüfü tanrılaştırarak Evrime inanıyor görünmektedirler**.**

Kısaca Evrim Teorisi'nin ne olduğunu tekrarlayalım: Cansız maddelerden tesadüfen tek hücreli canlı ortaya çıkmış, ondan da yine tesadüfen milyarlarca tür mükemmel bitkiler ve hayvanlar meydana gelmiş, en sonunda maymundan konuşan, düşünen bir canlıya yani insana yine tesadüfler sonucu geçiş olmuştur. Kısaca tesadüflerle mükemmele doğru gidiş gerçekleşmiştir.

Bu iddialara kanıt var mı? Yok. Sadece yorum, varsayım, iddia ve tahminler var. Tek söyledikleri, "milyonlarca yıl içinde bu değişim olmuştur." Yani olayı zamana atıp işin içinden sıyrıldıklarını zannetmektedirler. Tecrübeyi, deneyi, gözlemi, sağduyuyu savunanlar, nedense bu teori söz konusu olunca, bu savundukları prensip ve kuralları devre dışı bırakıp bizleri körü körüne inanmaya, birtakım saplantılı ideologların sahte dinlerinin peşinden gitmeye zorlamaktadırlar. Çünkü Evrim Teorisi bilim değil bir inanç sistemidir, kanıtlara değil kabullere dayanmaktadır.
Evrim Teorisi'nin Milli Eğitim müfredatından çıkarılmasından bu yana aylar geçti. Bu dayanaksız teoriyi savunabilen çıkmadı. Bunun üzerine çok satan gazetenin bir öğretim üyesi ile iki gün süren röportajla durumu kurtarmaya çalıştığını görüyoruz.
Sayın hocanın Evrim Teorisi'ne inandırmak için verdiği tek örnek mikroorganizmaların antibiyotiklere direnç kazanması olayıdır. Sanki direnç kazanmakla bu mikroplar ayrı birer canlı mı veya tür mü olmuştur? Hayır.

Yine hocanın ifadesi, "inananlar da Evrim'i kabul edebilirler." Teori Allah inancına aykırı değilmiş! Hâlbuki Evrim Teorisi'nin temel felsefesi; Yaratıcıya ihtiyaç olmadan evrenin oluşması fikridir. Ateist filozof Bertrand Russell'in ifade ettiği gibi insan durgun suda tesadüfen meydana gelmiş garip kaza eseriydi.
Hâlbuki ya Yaratılış veya Evrim doğrudur. İki zıt şey aynı anda doğru olamaz.
Üstelik bu teori yeryüzünde canlılığın nasıl başladığı konusunda bocalamakta ve suskunluğu tercih etmektedir. Cansız maddeden farklılığı tartışılmaz olan canlıya dönüşüm nasıl olmuştur?

Darvinci teori ilk canlının nasıl ortaya çıktığını açıklayamaz. Canlı hücre denen o son derece karmaşık minyatür fabrikanın ilki, çeşitli parçaların tesadüfen üstelik tam doğru şekilde birleşmesiyle tamamen rastlantısal olarak ortaya çıkması mümkün değildir. Ünlü astronom Fred Hoyle'un meşhur ettiği benzetme ile böyle bir hadisenin gerçekleşme ihtimali, bir hurdalıkta üstelik sadece uçak malzemeleri olan hurdalıkta esen kasırgaların bir Boeing 747 ortaya çıkarmasından daha akıl ve mantık dışıdır. Hatta bütün yeryüzünün hurdalık olduğunu düşünün ve milyonlarca yıl kasırga essin, Boeing 747 teşekkül etme ihtimali yine sıfırdır. Canlı ve cansız varlıklar belirgin bir şekilde birbirinden farklıdırlar. Canlının tasarımında öylesine çarpıcı olan yaratıcılık ve ince ayar ancak 'muhteşem' sözüyle tasvir edilebilir. Gözün iris tabakasındaki diyaframı, değişken odak mesafeli merceği, bilgi iletimi optik sinire

bağlı olan ışığa duyarlı retinasıyla gözün yapısal karmaşıklığı, doğadaki tasarımın mükemmel örneğidir. Darwin bile, “Canlıların sahip olduğu gözleri düşünmek, beni bu teoriden soğuttu” itirafında bulunmaktadır.

Sonra organize karmaşıklık ve evrenin temel yasalarından biri olan Termodinamiğin İkinci Yasası doğaları icabı birbirlerine zıttır. Bu yasaya göre; organize sistemler kendiliklerinden karmaşaya, düzensizliğe gitme eğilimlerindedirler. Tabiatın gidişatı ise, kaosu düzene tercih eder ve dolayısıyla düzensizlik doğal düzendir. Canlı sistemlerdeyse bu yasaya ters olarak, yaşamsal biyolojik işlev için mutlaka gerekli olan üst düzeyde organize durum, kayda değer bir hassasiyetle korunur. Alman filozof Kant’ın dediği gibi, “Çiçeklerin göz okşayan görüntüsü ancak Allah’ın varlığını gösterir.”
Ayrıca tüm canlıların sanki bir gündemi varmış gibi davranmaları da tesadüfü reddettirmektedir. Her canlı, yaşamın gereklerini yerine getirir: Yuvalar kurar, yiyecek toplar, ürerler ve yavrularını korurlar.
Üstelik bunu canlı dünyayı dikkate alarak, onlarla etkileşerek yaparlar. Bu etkileşim, çok daha farklı türlerden ve çok daha karmaşıktır. Canlılar kendi gündemlerini gerçekleştirme uğraşı içinde iken bunları yaparken öteki canlıların özel gündemlerini de dikkate almak zorundadırlar. Doğal seleksiyon bu değişimi ve oluşumu izah edemez. Ayrıca Darwin’in öngörülerinin aksine fosil kaydı bunu göstermez.

Yaşamın olağanüstü çeşitliliğinin de kaynağı halen esrarını korumaktadır. Milyonlarca tür canlının tesadüfen ve gelişigüzel oluşan mutasyonlarla izahı mümkün değildir. Darwin’in kendisi bile bu can alıcı konuda bir açıklama yapamamıştı. Tek izah, yaratılıştır. Tesadüfilik, kesinlikle düzeni meydana getirmez. Allah’ı inkâr edenler bu defa tesadüfe tapmaya başlamışlardır.

Hayatın insana daima bir ilham ve güzellik kaynağı olan o nefes kesici çeşitliliği ise olağanüstü tasarımlar gibi etkileyicidir. Kırmızı güller, zürafalar, rengârenk kelebekler, çeşit çeşit yılanlar, balinalar, mantarlar, timsahlar, mercan kayalıkları gibi canlıları temaşa etmek doğadaki muhteşem yaratıcılığa hayran bırakmaktadır. Doğada var olan milyonlarca tür akıllara sığmamaktadır ve havsalanın almadığı muhteşem bir çeşitliliktir bu.
Kısacası insan, tabiat, tüm canlılar Evrim Teorisini reddetmektedir.

DARWİN VE EVRİM TEORİSİNİN TUTARSIZLIĞI

27 Haziran 2020- Sefa Saygılı-yeniakit

Evrim düşüncesinin temeli sadece insanın değil, bütün bir kâinatın, canlı-cansız her şeyin tesadüfen, bir Yaratıcıya ihtiyaç duymadan, kendi kendine ortaya çıkması ve evrimleşmesi inancına dayanmaktadır. Evrim; ortaya koymaya ve insanlara dayatmaya çalıştığı mekanizmalarla (mutasyon, adaptasyon ve tabii seleksiyon) tamamen kör, akılsız ve bilinçsiz kuvvetler olan doğa kanunları ismini verdiğimiz, tesadüfen bir araya gelen sebeplerin, bütün varlık âlemini ortaya çıkardığını iddia etmektedir.

Evrim aslında itici, hiç inandırıcılığı olmayan teori daha doğrusu hipotezdir (varsayım). Ancak Yaratıcı fikrine inanmayanlar bu teoriye sarılmışlar ve bilimsel kılıf geçirmişlerdir. Bütün gayretlerine rağmen evrim hipotezini doğrulayacak hiçbir ciddi deney ve gözlem yoktur. Mevcut iddiaları ise defalarca gündeme gelmiş ve hep çürütülmüştür.
Evrimcilerin kitaplarında arka arkaya çizilmiş maymunların giderek insana dönüşmesini gösteren resimler bulunur ve ilginçtir ki bunlar hayali resimlerdir ve birkaç kemik kalıntısındaki benzerlikten yola çıkılarak uydurulmuş olup gerçekle ilgileri yoktur.

Darwinizm, evet bilim ve gerçekler karşısında yenilmiştir.
Özellikle üç temel konuda:
1) Teori, canlılığın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
2) Teorinin öne sürdüğü *'evrim mekanizmaları'*nın gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren bilimsel hiçbir bulgu yoktur.
3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Buna rağmen pek çok bilim insanı ortaya çıkan bulgu ve bilgilere gözünü kapatmakta, ısrar ve inatla bu temelsiz teoriyi savunmaktadır. Çünkü evrim teorisi bilimsel bir varsayım değil ideolojik bir bakış açısıdır ve alternatifi yaratılıştır.

Bu gerçeği, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma şöyle izah eder:
"Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegâne iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır veya böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir üstün akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir."

Günümüzde elde edilen tüm fosiller, canlıların evrimleşmediğini, yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir.
Bilim insanlarının her hususta az veya çok şüpheci yaklaşmalarına rağmen evrim konusunda sorgulamadan uzak, tutucu bir tavır takınmaları ilginçtir.

Evrimcilerin tutumları hakkında şunları söyleyebiliriz:
*Evrimciler kâinatta olan biten her şeyin başıboş bırakıldığına inanırlar. Dünyanın en karmaşık olgusu olan canlılığın tesadüflerle ortaya çıktığını açıklamaya çalışırlar.
*İndirgemeci ve hayatı basite alan bir mantıkları vardır.
*Evrim aynı dinler gibi bir inanç sistemidir, yani negatif bir dindir.
*Evrim inancı bilim değil ideolojik saplantıdır. Ateizmin maskelenmiş görüntüsüdür.
*Evrimci en ufak fikri olmadığı veya bir delille ispatlayamadığı bir durumla karşılaştığında, spekülatif ve yanlışlanamaz bir senaryo oluşturup, *'evrim böyle yaptı'* deyip işin içinden çıkar. Her şeyi evrimin eseri görür. Sanki evrim kudretli bir şeymiş gibi böyle açıklamaya devam eder.
*Evrimciler her türlü biyolojik veriyi, gözlemi muhakkak evrim dogmasına uygun yorumlarlar. Evrimi önyargısız kabul eder, bilimsel bulmayanlara hakarete varacak isnatlarda bulunurlar.
*Ortada canlı maddenin cansız maddeden tesadüflerle inşa edildiğini gösteren hiçbir bilimsel veri veya delil yoktur.

Evet, Douglas Futuyma'nın ifadesiyle: *"Darwin'in evrim teorisi; Marx'ın materyalist tarih ve toplum teorisi ve Freud'un insan davranışlarını pek de kontrol edemediğimiz etkenlerle izahı ile beraber Batı düşüncesinin büyük kısmının sahnelendiği materyalizm ve mekanizm platformunun vazgeçilmez bir dayanak noktası olmuştur."* Ancak bu üç insanlık düşmanı teori de günümüzde iflâs etmiştir. Evrim teorisinin tutarsızlık ve çelişkiler içinde olduğunu, inandırıcı ve makul olamadığını, seküler bir din haline getirildiği görülmektedir.
Okuduğum veya karıştırdığım çok sayıda Darwinci kitabın her birinde sanki olmuş gibi, gözleriyle görmüş gibi kaleme aldıkları senaryolar mevcut. Bir diş fosilinden veya bir kemik parçasından yola çıkarak uydurdukları hikâyelerin hiç biri diğerini tutmuyor. Ama Darwinci kafalar bir defa bu mantık dışılığa saplanmış, aksini düşünmek bile istemiyorlar.

Gazetemizin ve ünlü yazarımız Ali Erkan Kavaklı'nın bilhassa ders kitaplarındaki evrim teorisi etkisindeki tabiat ve tesadüfe dayalı mantıksızlıkları deşifre eden yazı ve haberleri takip ediyor, bu kitapların yeni bir bakış açısıyla yeniden düzenlenmelerini talep ediyoruz.

EVRİME KÜFREDEN BARİ BİYOLOG OLSA!
Yaşar İliksiz-19.03.2009-haber7

Benim nazarımda Evrim teorisini, dinsel inançlara saldırmak için kullananlarla, dinsel inançlar adına materyalizme iman edenlere saldırmak için kullananlar arasında bir fark yok..

Evrim teorisi düzleminde süren "inanç savaşının" günümüzdeki uzantısının "TÜBİTAK raundunu" ibretle izliyorsunuzdur umarım.

Öncelikle kavganın iki tarafında da olmadığımı belirteyim. Her iki tarafın bilgili ve "akleden" isimlerinin görüşlerini saygı ile analiz ederken, çıkarcı ve şarlatanlarının çıkardığı gürültüden rahatsızım.

Bilim Süreci, Yobazlarla İbrahim Ruhluların Savaşıdır
Bilim tarihi, "Allah adına konuşma hakkını kendinde görenler = Bilimin Allah'ın olmadığını ispat edeceğine iman edenler" ile "onların gözünde kafir = dogmacı sayılanlar" arasındaki çekişmelerin şekillendirdiği ve şekillendirmekte olduğu bir süreçtir. Bir anlamda tarihin her evresinde yobazlarla, "İbrahim ruhlular" savaşıyor....

İlginçtir ki bu çekişmelerin yüzde 90'ını "onların gözünde kafir sayılanlar" kazandığı halde, Allah adına konuşma hakkını kendinde görenler" hâlâ Yaratıcı adına ahkam kesmekten utanmıyor.

Örneğin, Galileo "dünya dönüyor" dediğinde, "Allah'ın adına konuşma hakkını kendinde görenlerin" gözünde, o düşünce ispatlanması imkansız bir varsayımdı ve Galileo Tanrı inancına ters düşüyordu. Bugün hangi Mümin, "Allah adına konuşma hakkını kendinde görenler" haklıydı diyebilir?

Bilimsel verilerin Allah'ın şekillendirilmiş olarak yaşayan ayetleri olduğuna iman etmiş biri olarak yazıyorum bunları:

Bilimsel gerçekler söz konusu olduğunda, kimsenin Allah adına konuşma hakkı yoktur, sadece verinin sağlığını tetkik ve tasdik yetkisi vardır.

Eğer, bilim adına konuştuğunu iddia eden birisi mikroskobun okülerine Allah'ın ayetlerini takıyorsa, bunu yapmaya hakkı olmadığı konusunda uyarın, uyarınıza "seni kafir" diye tepki veriyorsa da ondan uzaklaşın.

Kaldı ki evrim söz konusu olduğunda mangalda kül bırakmayanların çoğu bırakın mikroskopla tanışık olmayı bir yana tartışmanın biyoloji bilmek gerektirdiğinden bile bihaber…Evrimi savunanlar cephesinde durum farklı mı, hayır!

"Bilim Bilim Bilmektir, Bilim Kendin Bilmektir"
Mantığı şarlatanlarca kıskaca alınmış beyinlerden Allah'a iman etmeyenler edenler bu noktada "Yobazlara karşısın ama sen de dogmatik düşünüyorsun. Yaratıcıya inanan bir beyin nasıl bilimsel düşünecektir" diyecektir. Açık açık diyorum ki "Bulabilirlerse bana Allah'ın dediğine ters bir bilimsel veri getirsinler" Bu ne demek? "Hodri meydan" demek. "Öyle bir

verinin varlığını ispat ederseniz ben de imanımın (hâşâ) hatalı olduğunu kabul ederim" demek. "Şayet kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz bu Kuran'da şüpheniz varsa o zaman siz de O'na benzer bir sure getirin" diye meydan okuyacak kadar iddialı bir kitaba iman etmiş birisi olduğum için son derece rahat yapıyorum bu teklifi onlara… Onlarla bunun dışında bir muhabbet kurmam mümkün olmadığı için inananlara yönelik bir ahlaksızlık sergilemedikleri sürece de hiçbir yargı ve yorum yapmaya gerek görmem.

Ama onların karşısında yer alanlara karşı daha şiddetli tavır alırım. Çünkü onlar, sergiledikleri cehaletle, mensubu olduğum inancı, "aklı önemseyenlerin" gözünde komik duruma düşürüyor sonuçta.

Mantığı şarlatanlarca kıskaca alınmış beyinlerden Allah'a iman edenler bu noktada "ama evrim teorisinin yalan olduğu bilimsel olarak ispatlandı" diyecekler. Ben de onlara, o zaman bana da bu delilleri bilimsel olarak gösterin, diyeceğim.

Hayır, böyle kesin bir kanıt hiç olmadı, olamaz da! Nietche'nin "Tanrı Öldü" yargısı ne kadar doğru ise "Darwinizm öldü" yargısı da o kadar doğrudur. Hem Darwinizmi şeytanlık olarak yorumlayacaksınız, hem de şeytanlığın kıyametten önce öldüğünü iddia edeceksiniz! Mümkün mü? İnsanoğlu yaşadığı sürece Darwinizm yaşacaktır.

Kaldı ki evrim düşmanlarının "evrimcilerin yalanları" diye ortalığı velveleye verdiği evrim adına ortaya atılmış şarlatanlıkların yalan olduğunu ortaya çıkartanlar da çoğunluğu evrimin olabileceğine inanan ahlaklı bilim adamlarıdır.

Allah'ın hikmetine bakın ki ahlaklı evrimci bilim adamlarının ortaya çıkarttığı evrim şarlatanlıkları, mikroskop gördüğü bile şüpheli, ahlak seviyesi tartışılan evrim karşıtı yobazların elinde evrime karşı koz olarak kullanılmakta.

Ama bu gerçeği gizlerler. Çünkü en az evrimci şarlatanlar kadar ahlak fakiri ve çıkarcılar… Allah rızası için yapılan evrim karşıtlığı sadece bir paravan. O paravanın ardında ne dolaplar döndüğünü de onları yakından tanıyanlar biliyor.
Ustaca bir hokus pokusla, Evrim teorisi = Darvinizm denklemini kuran şarlatanlar, hemen ardından Darwistlerin icraatları ile Darwin'in özel hayatı ve görüşleri ile sabun köpüğü gibi üste çıkmaya çalışırlar. Sanki evrim düşüncesi Darwin'le ortaya çıkmış, ondan önce tarihte hiç dillendirilmemiş, savunulmamış bir teori imiş gibi davranırlar. Hatta imansızlara meydan okuduğu için mantığına hayran kalıp, peygamber olabileceğinden dem vurdukları Aristo'nun bile bir nevi evrimi savunduğundan habersizlerdir.

Keşke Darwin'e saldırırken onun kadar ahlaklı olabilseler, onun kadar biyoloji bilebilseler… Darwin servetini inandığı dava uğrun, Türklere karşı savaşılması ve Türklerin zulmettiğine inandığı "mazlum" Balkan halklarına akıttı. Peki Darwinizmle mücadele adına harcanan paralarla Ortadoğu'ya kaç laboratuar kurulurdu, hiç düşündünüz mü? Ya evrim karşıtı olduğu iddia edilen propaganda amaçlı yayınlar ve ilanlar, evrimcilerin daha geniş kesimlerce tanınıp merak edilmesinden başka ne işe yaradı?

İşte bu yüzden benim nazarımda Evrim teorisini, dinsel inançlara saldırmak için kullananlarla, dinsel inançlar adına materyalizme iman edenlere saldırmak için kullananlar arasında bir fark yok. "Allah'tan başka taptıklarına da sövmeyin" diyen Kitaba iman edenlerin gözünde de olmaması gerektiğine inanırım.

O yüzden bilimsel manada evrim tartışmalarını ehil ve ahlaklı bilim adamlarına bırakıyor, her iki tarafın şarlatanlarına "gölge etmeyin başka ihsan istemem" diyorum.

Bir de bu şarlatanların çıkarttığı gürültü patırtıya aldanıp, "iman elden gidiyor" telaşına kapılan samimi manada İslam adına evrimle mücadele eden saf müminler var. Onlara tek bir tavsiyem var: Ellerinde evrim tezleri ile size gelip, "İslam bunlara cevap verebilir mi?" diye soranlara "vermez, çünkü bunları muhatap almaz" deyin. Gerisini bilim adamlarına bırakın, Mevla görelim neyler.

Evrim Tartışmasının Eğitim Boyutu

Ancak evrim teorisinin bilimselliğin dışına taşan yönleri de var. Onlardan biri de eğitim alanı. Eğitim alanında evrim teorisinin tek gerçek gibi okutulması ve müfredatta Yaratılış "teorisine" (dikkat, Akıllı tasarım demiyorum. Eğer bu teori de okutulacaksa bana göre üçüncü bir teori olarak okutulması önerilebilir) yer verilmemesi konusunda evrimcilerin dayatması ortaçağ kilise mantığından farksızdır. Bu yobazlıktır.

Tabi ki "Yaratılış okutulsun Evrim teorisi küfürdür okutulmamalı" diyenler de aynı yobazlık kefesinin içindedir. Eğitim müfredatı yönüyle Evrim teorisi tartışması bu düzlemde yapılmalıdır.

Evrim tartışmasının ikinci boyutunu tartışırken, teorinin ispatlanması ya da çürütülmesi için yürütülen çabaların bilimsel bir meraktan mı, yoksa inanç kanıtlama hırsından mı kaynaklandığı gözden kaçırılmamalıdır.

Eğer "ekmek yedikleri" için bu tiyatro sahnesinde yer alan şarlatanlar değilseler, tarih boyunca benzer pek çok teorinin aynı şekilde yobazca tartışıldığını hatırlarlarsa, kendi inancının doğruluğuna inanan, diğerinden inancından korkmasının saçma olduğunu rahatlıkla idrak edebilir.

Çünkü sonuçta Allah'ın varlığı da, evrim teorisinin gerçekliği de ancak ona inananların gerçeklik ölçeklerinde kanıtlarla söz konusudur ve o kanıtların bir diğer kesim için anlamı yoktur.
Hz. Muhammed'in "Dünyanın Cenab-ı Hakkın yanında bir sinek kanadı kadar kıymeti olsaydı, kafirler bir yudum su ondan içemeyeceklerdi" Hadisine rağmen "Niye Allah'ın varlığını idrak edemiyorsunuz?" diye sorma ihtiyacı hisseden Müslüman, kendi dinini anlamadığı açığa çıktığı halde bir de karşı tarafı aptallıkla suçladığında, "din güzel ahlaktır" ilkesini de ayaklar altına almaktadır.

Çünkü eğer gerçek mümin isen, karşındakinin de gerçekten gerçeği arayan bir beyin olup olmadığını bilemeyeceğini bilirsin. Kalbini yarıp bakmanız mümkün olmadığına göre yetkin belli Tebliğini yap, inancını yaşa...

Evrim Tartışmalarının Üçüncü Boyutu

Meselenin üçüncü ve en tehlikeli boyutu ise "evrim tartışmasının" ideolojik propaganda savaşlarının malzemesi olmasıdır. TÜBİTAK vakası da bir anlamda bu ideolojik mücadelenin dışa vurumudur. Olayda kimin haklı kimin haksız olduğu noktasına hiç girmeye gerek yok. Gizli örgütlerden, gizli tarikatlere kadar pek çok kurum ve kuruluş bu çekişmeyi kullanıyor ve bundan çıkar sağlıyor.

İdeolojik propagandayı her iki kesim de çoğunlukla ahlaksızca yapıyor. Bulunan bir fosil parçası belli zaman aralıkları ile tekrar tekrar gündeme getirilerek sanki bir çok fosil parçası

bulunmuş izlenimi veriliyor ki çoğu zaman gerçekten bir fosil parçası ya da bulgu olmadığı da ortaya çıkıyor. Maalesef bunu engelleyecek bir denetim ve hukuki engel söz konusu değil.

Ama aynı hukuki boşluktan ve denetimsizlikten evrim karşıtları da yararlanmıyor mu?Kesinlikle yararlanıyor, bu kadar gürültü nasıl çıkıyor sanıyorsunuz?Bunun örneklerini de yukarıda verdim.

Çare nedir?

Öncelikle bilimsel ve dini anlamda tartışma usulü nedir bunu öğrenmek, sonra evrensel ahlak ölçüleri içinde herkesin eteğindeki bilgileri dökmesini sağlamaktır□ Bu sağlanamadığı sürece evrimciler, inançlılar adına tartıştığını sananların kalesine gol üstüne gol atacak ama onlar kendi savuma hatalarını görmeyip, hakemlere veryansın edeceklerdir.

Bu nokta da “Allah’ın adına konuşma hakkını kendinde görenler” hemen diyecekler ki, “Sen onların nasıl büyük bir güç, ne kadar büyük bir tehlike olduğunu bilmiyor musun?”

Kimin için tehlike? Doğruluğunu bilimsel olarak test edemediği bir teori ile imanını kaybedenler için mi? Akıl ipine değil de pamuk ipliğine bağlanan iman taşıyanlar onu ne kadar koruyabilir ki? İman ettiği dinin dogma tanımadığını ve bilimsel şüpheyi teşvik ettiği ettiğini bilmeyenlerin; şüphecilikten şeytandan korktuğu kadar korktuğu için mi? Kendi inancını sorgulamaya korkan müminin evrim tarıtşılan arenalarda ne işi olur ki?

"Büyük güç" meselesine gelince, sorarım: Allah’a inanan sen olduğun halde o nasıl senden daha güçlü olabilir? Allah'a dayanan sen misin, o mu? Bir akledebilseniz.

DARWİNİZM YİĞİT BULUT'U DA PES ETTİRDİ

03.06.2009-haber7

Yazılarında Darwinizmi eleştirince okuyucularından inanılmaz bir tepki alan Vatan yazarı Yiğit Bulut bugünkü yazısını bu tepkilerin biçimsellik ve ilkelliğine ayırdı.

İşte Vatan yazarının 'Pes' dediği yazısı:

"İtici güç" demek, ne büyük "ayıpmış"!

"Evrim-yaratıcı zeka" yazılarımı bitirdim ama sağolsunlar "köşe yazarı arkadaşlarım ve mail grupları" devam ettiriyorlar. Bazı dostlarım yazmışlar "milliyetçi bir çizgi, okyanus ötesinde icat edilen Darwin karşıtı bir çizgi ile nasıl uyuşur"! Bazıları daha da ileri gitmişler ve beni "kara gömlekli" olmakla suçlamışlar! Neyse "kara cüppeli" dememişler!

Bu "karşılaştırmalara", yine o yazıları yazanlardan biri olan dostumun cümlesi ile "aklım şaştı"! Türkiye'yi "sevmek" Darwin'i desteklemekle mi başlıyor? Veya Darwin'in teorilerini tatminkar bulmayıp "dahasını" arayanlar, Türkiye'yi sevmiyorlar mı?

Sevgili dostlar, "saçmalık" tam olarak burada başlıyor! Vay "itici güç" dedi, vay "yaratılış" dedi, vay "yaratıcı zeka" dedi, bu adam "olaylara din odaklı" bakıyor, Türkiye'de "neler oluyor"! Hatta "irtica hortluyor"! Çıkarımlar bu şekilde uzayıp, gidiyor!

Ne güzel kandırmışlar bizi yıllarca! Ne güzel bir diyalektik kurmuşlar! Bir tarafta iyi, güzel, temiz, devlet canlısı insanlar... Diğer tarafta terörist, mürteci, devlet karşıtları!

Tam "halkın içinden biri çıkacak, ne yapıyorsunuz, bu kadar faiz ödenir mi, IMF'ye bu faizle borçlanılır mı" diyecek olmuş, "patlayıvermiş İRTİCA" tartışması! ABD ve Avrupa'nın ülkede "bir menfaatini kollamak" gerekmiş, ortalığı karıştırmak lazım gelmiş, tam bir başbakan "ABD ve Avrupa bana para vermezse, Rusya ile işbirliği yaparım" deyivermiş, "hop baba demişler, irtica" var!

Sevgili dostlar, evet, zaman zaman hatta bugün, "ideoloji" devlet içine "sızmaya" çalışmış! Sızmış! İleri gitmiş ama "hiçbir zaman rejimi" yıkacak güce "erişecek" ne amacı ne de gücü olmuş! Olacak mı? ASLA olmayacak, olması da mümkün değil! Bakın neler olmuş... Erbakan-Çiller Hükümeti, tam "Devlet, biriken parasını yüzde X'le özel bankalara faize veriyor, sonra devlet yüzde 2X'le borçlanıyor, kamu için havuz sistemi kurun, bu faizi ödemeyin" demiş... Bir bakmışız "irtica" hortlayıvermiş! Lütfen dikkat edin; Erbakan "her alanda doğrudur, haklıdır, onu savunuyorum" demiyorum! Menderes'in "Rusya'ya" gitmek nasıl "en büyük suçu" ise Erbakan'ın da en büyük suçu "bankalara dokunmayı" denemek! Aynı hatayı bugün Erdoğan da yapıyor ve bankalara "neşter atmaya" çalışıyor! Bunlar ne büyük günahlar bir bilseniz! Patlar yakında yeni bir "irtica" dalgası!

Sevgili dostlar, "Big Bang" yerine Einstein'ın terimi ile "ilk itici güç" dediğim için bana bile, evet bana bile "mürteci" diyecek kadar ileri gidenlerin, "herşey tesadüftür" diyenlere karşı "yaratıcı zeka" kavramını hiç bir "dini" motif kullanmadan tercih ettiğim için beni "afaroz" eden yazarların olduğu bir ülkede, benim artık "irtica" diye ayağa "kaldırıldığımız" dönemlere karşı şüphelerim var! EVET VAR! NE ucuzmuş bu "mürteci" damgası! İşte asıl "tutuculuk" burada! Sorgulamaya bile "tahammül" yok!

Dostlarım, ben şunu gördüm ki; ciddi konulara "dalmak" ve "beraber sorgulayalım" demek büyük bir suç. ÖZÜR DİLİYORUM... Ben de artık "balinaları, uzaylıları, bağları, bahçeleri, üzümü, kayısıyı, sirkeyi, şarabı" yazacağım! Ben de artık "kimseyi eleştirmeden" kızıma-çocuğuma büyük paralar ile TRT'de dizi çektireceğim! Hatta "artist" olup ben de oynayacağım! Başbakan'a "oskar" verip, kızınca "oskarı" geri alacağım! "Ne oluyor" diyenlere de "kara gömlekli, kara vicdanlı" diyeceğim!

SÖZ VERİYORUM; ben de artık "cesur" denemeler yerine "günü masallarla" geçireceğim! Dostlarım, fikir tartışması bizim neyimize! Boşuma gelmemiş bu ülkede "hak etmeyenler, hak etmedikleri her" yere! Ve boşuna "sirkeyle" yıkanıp, üzüm suyuyla "duş" almamışlar her gece!

Son söz: Bu ülkede "şarabı" yazmak çok kolay... Ama "yaratıcı olabilir" demek "engizisyonluk" suç! İyi uykular güzel Türkiyem! "İlk itici güç de", "yaratıcı zeka da" yok! Akdeniz'de balina avına devam! Herkes "rahat" olsun! **Yiğit Bulut / Vatan**

DARWİN TARTIŞMALARI: İNANÇ, RUH VE AKIL
12.03.2009 -Prof. Dr. Nevzat Tarhan-haber7

Yapılan "Bilinç" çalışmaları Darwin'in bazı görüşlerini doğrularken bazı görüşlerinin havada kaldığını ortaya çıkardı. Tam bu noktada TÜBİTAK tartışması gündeme geldi:

Son yıllarda yapılan "Bilinç" çalışmaları Darwin'in bazı görüşlerini doğrularken bazı görüşlerinin havada kaldığını ortaya çıkardı.
TÜBİTAK'ın Darwin ile ilgili 200.ncü yıl sayısının son anda basımını durdurması tartışmaları tekrar alevlendirdi.

ABD’nin bazı eyaletlerinden sonra İngiltere’de de ‘Akıllı Tasarım’ teorisi ders kitaplarına girdi. Dünkü Taraf gazetesinin verdiği habere göre “Canlıların kökenini açıklayan iki farklı yaklaşım olarak birarada ele alınıp incelenecek

Kararın gerekçesi olarak Daily Telegraph gazetesine göre gençleri hayatın kökeni konusunda düşünmeye teşvik etmek amaçlannış.

Basınımızda sadece Taraf gazetesi iki tarafın görüşüne yer vermiş diğer yayın organları ise **‘Darwin’in TÜBİTAK sansürü’** adı altında konuyu kadro tartışmalarına indirgemişlerdir.

Konuları ayrıştırarak tartışalım.

Derginin yayın kurulunda tarafların yaptığı tek taraflı ve bilimsel olmayan ve ideolojik olan bakışı ayrı bir konudur. Dergi yönetiminde yıllarca var olan ve yeniliğe direnen bir kadrolaşma ile yeni yönetimin çalışmak istediği kadroların çatışması ayrı konudur. Esas ile usul farkına dikkat etmek gerekir.

Öncelikle teorik tartışmalar da karşıt görüşlere yer vermek bilimsel bir metedolojidir. Eğer ayrılan yönetim Darwin’i ideoloji haline getirmişse bu geri bir ideolojidir.

Bilindiği gibi ideolojiler dinler gibi dogmadır kendilerini sorgulamıyorsa kendilerini kutsallaştırmışlar demektir. İdeolojiler eleştiriye açıklarsa savunucular tarafından eleştirileri giderici cevaplarla karşılanır.

Konuyu sansür yaygarası ile sunmak çarpıtma anlamına gelir. Darwine karşıtı görüşü sunmak senelerce var olan “Yaratılış tez”ine karşı uygulanan sansürün kalkmasını istemektir.

Bu hafta piyasaya çıkan “İnanç Psikolojisi, Ruh Beyin, Akıl üçgeninde İnsanoğlu**”** isimli kitabım da bu konuyu ayrıntılı olarak tartıştım. Şu cümleye dikkatinizi çekmek istiyorum.

Bilim, Din ve İnanç sistemleri bölümünde (S.91) “Bilim metodolojisini doğrulamadığı veya yanlışlamadığı konularda nötr kalır, **deneyüstü gerçeklerin varlığını reddetmez**... Tanrı fikrine direnç gösteren hümanistler bilimi bir din gibi dogma haline getirerek inanç sistemlerini oluşturmuşlardır…**Tanrının varlığını kanıtları ile bilmek istiyorum, neden ibadet etmek zorundayım, öldükten sonra hayat var mı, Tanrının sıfatları nelerdir**? gibi sorulara cevap aranmalıdır”

Kanıta dayalı din başlığı alltında pozitif bilimle din bilimlerinin birbirinin alternatifi değil tamamlayıcısı olduğunu açıklamaya çalıştım. “Amaç gerçeğe ve evrensel doğrulara ulaşmaksa en doğru yol bilimin medodolojisini kullanarak dinin sunduğu anlamları tartışmaktır. **Dini görüşleri bir olgu olarak kabul etmeyen bilimsel yöntem önyargılı bir yöntemdir”**

Hiç arzu etmediğim halde kitabımın reklamını yapmış gibi oldum, özür dilerek meraklıların Timaş yayınevine başvurmalarını tavsiye ediyorum.

Darwinizm karşıtlığı ideolojik ve toptancı bir karşıtlıksa temelsizdir. Bilimsel karşı görüşleri ile karşıtlık söz konusu ise tartışma ve sorgulanmaya açık olmak gerekir.

Bir insan bilimsel gerekçelerle Allah'a inanıyorsa görüşlerini çürütmeden ona karşı çıkmak da bağnazlığın bir çeşididir.

BAV EVRİME, DARWİNİZME NİYE KARŞI

19.12.2005-haber7

Bilim Araştırma Vakfı bilim adına tam olarak ne yapıyor? Evrim teorisi ve Darvwinizme neden düşman? Eğer bir gün bilim evrim teorisini ispatlanırsa ne yapacaklar?

Röportajımızın bu bölümünde Bilim Araştırma Vakfı'nın amacı ve hedefini açıklamaya çaba gösterdik. Bu esnada evrim teorisi üzerine bilim dünyası açısından hayli ilgi çekecek ilginç diyaloglar gelişti:

Haber7: *Öncelikle BAV'ın amacı nedir? Neden kurulma ihtiyacı hissedildi? Bunu kısaca açıklayabilir misiniz?*

T.Y: Tabi, Bilim Araştırma Vakfı 1990 yılında kurulmuş milli manevi değerleri yücelten nesillerin yetişmesi için bilimsel, kültürel faaliyetler yapan bir hizmet kuruluşudur. Bu faaliyetlerin içerisinde konferanslar yapmak, yayınlar çıkartmak. Materyalist ve Darwinist düşünceye karşı, yıkıcı felsefelere karşı bilimsel konferanslar yapmak ..

Haber7: *Burada hemen şunu netleştirelim. BAV'ın amacı bilim araştırmaları yapıp bunun içinde bir alt dal olarak materyalizmi ve Darwinizmi savunanlara karşı konferanslar düzenlemek mi yoksa bilimi ikinci plana alıp bilim adı altında İslamiyet'e ve inanca yüklenen saldırıları karşılamak mı? Bu iki olgu çok farklı önce bunun bir ayıralım.*
T.Y: Şimdi bakın ben çok net söylüyorum ne olduğunu. Bir takım zararlı akımlar var dünyada. Bize göre Darwinizm bu zararlı akımların en önemlileri. Zaten materyalizm de aynı şekilde. Bu bir inanç sistemi. Materyalizm bugün desteğini Darwinizm'den alıyor. Darwinizm de neyi iddia ediyor? Şunu iddia ediyor: Diyor ki hayat tesadüflerle başladı, ve tesadüflerle bugünkü canlılar meydana geldi diyor . Şimdi bu iddia sadece bilimselliğin dışında bizim sosyal hayatımızı da etkileyen bir iddia aynı zamanda yani güncel başka taraflarımıza da bakan tarafları var, yoğun bir şekilde. Bu da ne demek Darwinizm içinde şu var diyor ki insan tesadüflerle meydana gelmiş bir hayvan türüdür diyor açıkçası
Bunu söylediği zaman şunu demek istiyor yani, insanlar; başıboş, sorgusuz ve çıkarları için her türlü yolda meşru görülebilecek varlıklar haline geliyor. Bu söylem kafalarda bunun oluşturuyor. Yani bu mantığın felsefesi de yanında geliyor.

Haber7: *Tamam Darwinist felsefenin içeriği ve kullanım amacı bu olabilir. Ama Darwinizm sonuçta bilimsel teorileri kullanan bir felsefe. Ama siz bu noktada siz, şöyle bir yanılgı içine girmiyor musunuz: Evrim teorisi Darwin'in nihai noktasını koyduğu 'bu böyle' dediği bir teori. Fakat Darwin'den önce de böyle bir düşünce zaten vardı.Bu teori onunla birlikte doğmadı, bir temeli zaten vardı.Hatta Darwin'in, Darwinizm'i programlayıp programlamadığı da tartışılır ama hadi biz konuyu çok dağıtmamak için Darwin tasarladı diyelim. Sonuçta antik çağlardan beri zaten var olan bir evrim fikrini Darwin şekillendirdi. Siz bu noktada Darwinizm akımına mı, yoksa top yekun evrim teorisine mi karşısınız? Bunu netleştirelim çünkü bilimde bu detaylar çok önemlidir. Yani bilimsel bilgiyi kötü amaçla*

kullanmak vardır, iyi amaçla kullanmak vardır. Böyle bir teori zaten vardı ve Darwin bunu kullandı. Siz bu bilgileri Darwin'in kullanış tarzına mı karşısınız yoksa top yekûn evrimin olamayacağını ve böyle bir şeyin hiç olmadığını mı savunuyorsunuz?
T.Y: Bilimsel olarak evet böyle bir şeye baktığımız zaman bir kere evrim teorisi teorik olarak kafalarda var. Materyalist düşüncenin içerisinde teorik olarak bu vardı ama Darwin'le birlikte teorik olarak gündeme geldi. Biz şunu söylüyoruz 21. yy teknolojisi ile bilimin geldiği bu son noktada evrem teorisi bilimsel olarak çürütülmüş konu bu

Haber7: *Ya şimdi bakın şöyle yaklaşalım evrim teorisi bilimsel olarak çürütülmüştür sizin teoriniz.*
T.Y: Biz zaten kendi görüşümüz söylüyoruz
Haber7: *Ben de onu söylüyorum. Bilimde şu anda üç akım var bakın çok net çiziyorum sınırları Şimdi bir evrim teorisi var doğrudur yanlıştır ispatlanır ispatlanamaz o ayrı mesele. Evrimi karşıtları ne derlerse desin körü körüne savunanlar var, bir de evrimin bilimsel olarak mümkün olmadığını savunup inanca aykırı diyerek yalanlayanlar var. Siz bu kutuplar arasında nerede duruyorsunuz?*
T.Y: İnanç bambaşka, biz inanca girmiyoruz burada. Herkes kendi inancında hür, isteyen evrim teorisine inanabilir.

Haber7: *İnanca girmiyoruz burada diyorsunuz ama BAV'ın bütün eserlerinde 'bilimsel olduğu iddia edilen yorumlarının' altında hep ayetlerle destek ve Kuran-ı Kerim'e referanslar var. E, şimdi diyorsunuz ki inancı işin içine sokmuyoruz! Öte yandan kitaplarımızda bir inanç 'sömürüsü' söz konusu değil mi?*
T.Y: Şimdi bakın siz çok yanlış yorumluyorsunuz yani
Haber7: *Netleştirelim diye soruyoruz.*
T.Y: Ama karıştırmışsınız yani böyle bir şey yok yani burda biz şimdi bakın ne konuşacağımıza karar verelim burada konu başlıkları var: Bir tanesi evrim teorisi evrim teorisinin bilimsel olarak çürütülmesi. Bunda her hangi bir inanç ayetlerle böyle bir şey yok. Bu şekilde çürütülme mantığı yok çünkü buna gerek yok zaten insanlar dilediği gibi inanmakta özgürdürler birinci konu bu hiç karıştırmayalım bir evrim teorisi bakıyoruz dünyada bilimsel müfredatı tarıyoruz inceliyoruz bilimsel bulgulara bakıyoruz şunu görüyoruz evrim teorisi bilim evrimi desteklememekte bilakis son bulgular çürütmektedir bu bizim bir konumuz.
Sizin dediğiniz o ayetlerle yazılan kitaplar onlar Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Adnan Oktar'ın, Harun Yahya müstear ismiyle kaleme aldığı kitaplar. Bu kitapların içersinde de evrim teorisinin geçersizliğine dair pek çok bilgi var ama bunun yanında güzel ahlakı anlatan ve içinde Kur'an ayetleri bulunan, Peygamber efendimizin Hadisleri geçen kitaplar da var . Bunlar ayrı bir konu. Ayrı bir bölümde de ülkemizin meselelerini içeren sosyal siyasi konular da var, bu da ayrı bir kol. Yani bu çalışmalar böyle 3-4 ayrı kola ayrılabilir.

Haber7: *Adnan Beyin kitapları Bilim Araştırma Vakfı'nın savunduğu tezleri netleştiren kitaplar değil mi?*
T.Y: Şimdi bakın Adnan Beyin kitapları elbette vakfımızın yaptığı faaliyetlerin temelini teşkil ediyor. Ama şunu karıştırmaya hiç gerek yok
Haber7: *Karıştırmıyoruz netleştirip, açmaya çalışıyoruz*

T.Y: O kitaplarda evrim teorisi bilimsel olarak çürütülüyor. Bu çok net.
A.B: Sizin kavrayamadığınız noktayı biz anlayamadık! Yani 20 senedir kitaplar, faaliyetler... konferanslar... Her şey açıkça ortada, halka yönelik şeffaf faaliyetler... Ben neyi anlayamadığınızı anlamadım?

Haber7: *Bakın bilim adınatartışılan konuları gündeme getiriyoruz. Bizim gözlemleyebildiğimiz şu: Darwinizm'i ne olursa olsun savunan, evrim aleyhine bir kanıt çıksa dahi kabul etmeyip, 'bu iftiradır bizi yıpratmak için ortaya atılmıştır' diyen bir grup var. Bu da bir ideolojidir ve inançtır. Bir de Darwinizm'e hücum edenler var. Ayrıntılara girmeyeceğim ama – sizin de özellikle koz olarak kullandığınız uyduruk çeneli bir kafatası var örneğin. Batı da bu kavga bilim adamları ile kilise arasında bir savaş. Ama sonuçta o kafatasının düzmece olduğunu ortaya çıkaranlar da kilisedeki muhalifleri değil sonuçta yine bilim adamları... Yani bilim adamlarını evrime inanlar ve evrime karşı olanlar diye sınıflamak doğru değil. Elindeki olgulara bakıp evrim olabilir mi olmayabilir mi sorusuna yanıt arayan bilim adamları da var. Yani bilim bu konuda üçe bölünmüş durumda. Siz bu üçe bölünmüşlüğün bir parçasını oluşturuyorsunuz. Bilim araştırma vakfı bu bölünmüşlüğün tam olarak neresinde duruyor biz buna yanıt arıyoruz.*
Şimdi siz inancı dışarıda tuttuk diyorsunuz. Diyelim ki yarın kayıp halka olduğu iddia edilen bir fosil bulundu ve bu somut bir şekilde reddedilemez şekilde doğrulandı. Bilim Araştırma Vakfı o zaman ne diyecek, onu da mı yalanlayacak?
A.B: Ben size sorayım o zaman yüz elli yıldır niye bir fosil bulunamadı? Şu anda maymun çeşidi olarak 3 bin çeşit maymun var. Böcek türlerinden milyonlarca var, kuş cinslerinden de öyle... Milyonlarca çeşit hayvan var. Evrim teorisi bu canlıların birbiriyle zaman içinde kademeli olarak, yavaşça organları teker teker değişerek uzun bir süre yani milyonlarca yıl içinde evrimleşerek değiştiğini iddia ediyor. Dolayısı ile bir hayvan başka bir hayvana evrimleşirken ara geçiş formları olması gerekiyor. Hem de bir türden başka bir türe dönüşürken milyonlarca ara tür olması gerekiyor. Milyonlarca türün birbiri içindeki değişimin iddiasının da doğrulanabilmesi için milyarca fosil bulunması gerekiyor. Yüz elli yıldır bir tek fosilin bulunamaması... Bu tür fosillerin bulunup bulunamayacağını tartışmak mantık dışıdır. Bu ütopik bir varsayım. Bu durum bize evrim teorisinin gerçek olmadığımı ve olamayacağını gösterir.

Haber7: *Bakın bu bir mantık yürütmesi ve siz mantık yürüterek diyorsunuz ki evrim teorisi mümkün değil. Tamam mantıksal olarak buna itiraz etmiyoruz ama ...*
A.B: Sizinki farazi bir şey. Hayali bir soruya benden cevap bekliyorsunuz. Ben de diyorum ki mantık gerektiren bir soruya mantıklı cevap veriyorum.
Haber7: *Ama diyelim ki bulundu. Böyle bir fosil çıktı?*
A.B: Ben de diyorum ki yüz elli yıldır bulunamadı.
Haber7: *Demek ki hiç bulunamaz diyorsunuz. Yani şimdi burada hiç bulunamayacağına bir iman etmişlik var.*
T.Y: Hayır, hayır öyle değil...
A.B: Sadece bu mantıkla değil, bunun başka bilimsel izahları da var. Size hücrenin gelişiminden genetik araştırmaların geldiği noktaya kadar...
T.Y: Size kitabı verebiliriz...

Haber7: *İleride sorularımızı açtığımızda göreceksiniz. Kitaplarınız okundu. Savunduğunuz tezleri çok net olarak biliyorum. Ve ben size şu anda size cephe almış soru soruyor değilim. Bu sorularla tam olarak bilime yaklaşımınızı belirlemek istiyoruz. Size sorulmak istenen ama sorulamayanları sormaya gayret ediyoruz.*
A.B: Cephe alabilirsiniz niye öyle dediniz ki...
Haber7: *Çoğu kimse bunu merak ediyor ve hatta bu konuları sizi suçlama mahiyetinde sorup yanıtınızı duyma ihtiyacı hissetmeyenler de var. Ben onların meraklarına da tercüman olarak bunu soruyoruz... Yani bilimsel bir hasım olarak değil bir gazeteci olarak cevap istiyorum.*
T.Y: Biz de cevap veriyoruz..

Haber7: *Şimdi ben tekrar diyorum ki yarın böyle bir fosil bulundu. Farazi bir şey soruyorum ama somut bir delil bulundu ve bilimsel olarak yalanlanamadı. Diyelim ki sizin yaptığınız araştırmalarda bunu yalanlayamadı. İşte o zaman bugün savunduğunuz tezleri, yaptığınız araştırmaları gözden geçirecek misiniz?*
A.B: Yaşar bey, mantıklı cevap beklenen sorular, mantıklı izahlara dayanmalıdır. Şimdi ben size izah ediyorum, isterseniz başka bilimsel delillerle de izah ederim. Sizin anlayamadığınız bir nokta var, bir ara geçiş formunun bulunması için bir evrim sürecini yaşanmış olması lazım..

Haber7: *Yani o zaman bu soru mantıksız olduğu için mantıklı bir cevap veremeyeceğinizi söylüyorsunuz.*
A.B: Hayır bulunamayacağını söylerim çünkü bir evrim sürecinin yaşanmadığını, başka bir çok bilimsel yani mikroskobik, DNA'ları çözen elektro mikroskobik araştırmalar... Bu soruya eğer bir net cevap istiyorsanız eğer
T.Y: imkan yok!
A.B: Evet, imkan yok.
T.Y. Çünkü bulunmuş zaten... Bulunan ara fosiller
Haber7: *Tamam, bu konu anlaşıldı...*
T.Y. Canlıları dizmişler ve ara geçiş formlarına bakıyorlar ; tamamlanıyor. Yani bulunmayan canlı fosili yok gibi. Bütün canlıların fosili var ama ara geçiş türlerini fosilleri yok Yani 400 milyon yıllık karınca fosili var. İnsanlar evrim teorisine inanabilirler. Yani bunu inanç olarak yapabilirler ama bunu bilimsel olarak savunuyorlarsa bu yanlış. Çünkü bilimsel olarak eldeki bütün bulgular evrim teorisini yanlış olduğunu ve bu teorinin ispatlanamayacağını gösteriyor. Ama birleri de çıkar illa da evrim teorisine inanmak istiyoruz derlerse bunu zaten yapabilirler
A.B: Dogmatik olarak inanabilirler yani
T.Y: Bu konuda biz inananlara da inanmayın demeyiz yani.

Haber7: *Pekala başka soruya geçiyorum, BAV olarak hedefiniz nedir? Kendinize nasıl bir hedef belirlediniz. Şuraya varmak istiyoruz, şuradayız ya da kuruluşumuzun 25. yılında şurada olabileceğiz gibi bir hedefiniz var mı? Bu hedefe yakın mısınız? Neresindesiniz...*
T.Y: Bakın, demin konuyu açtığınız yer önemli ben oraya da vurgu yaparak bunu cevaplamak istiyorum çok yerinde bir soru. Biz aslında şunu söylüyoruz. Bakıyorsunuz evrim teorisini bilimsel delillerle gerçekten kanıtlayacak bir bulgu yok. Bilakis bulgular tamamıyla böyle olmadığını gösteriyor. Sora şu soruyu soruyoruz, diyoruz ki madem insanın tesadüfen

yaratılması imkansız yani canlıların şuursuzca tekamül edip bugünkü hale gelmesi imkansız, peki o zaman nedir bu evrim teorisi propagandası ve her fırsatta önümüze çıkan evrim konusu? O zaman şunu düşünüyoruz ve diyoruz ki (ki bunun itirafları da var elimizde) evrim teorisi bilimsel bir teori olarak değil, bunun ötesinde bir inanç ve doğma olarak ortaya atılmıştır

Haber7: *Bu benim size soruyu yöneltmeden önce tanımladığım üç kanattan biridir, bunu yapanlar ...*

T:Y: Bunun altında materyalist bir düşüncenin yattığını düşünüyoruz. Bugün evrim teorisi alet edilerek bunun tekrar gündeme getirilmesi, desteklenmesi, güncellenmesi söz konusu. Bu teori sıradan herhangi bir teori değildir. Bu teori kullanılarak sosyal hayatta da çok ciddi eylemler yapılmaktadır. Mesela nasıl ? Bu teori diyor ki, varlıklar, insanlar arasında çatışma olur, bu çatışmadan güçlüler galip çıkar diyor

Ve nesiller böyle türeyerek gelişir diyor. Ve bunun canlılar arasında olduğunu tespit ediyor (ki böyle değil, böyle olmadığını da ayrıca izah edebiliriz... Sonra da diyor ki insanlar da böyledir. Büyük balık küçük balığı yer gibi bir vahşi kapitalizm tezi çıkarabiliyor... Mesela ikinci sınıf aşağı ırklar teorisi ile ortaya çıkıyor. Olayın tehlikesini ve boyutunu anlatabiliyor muyum?

Haber7: *Bu zaten eserlerinizde var kaynaklarınızı merak edenler için verebiliriz, merak eden girer sizin tezlerinize daha detaylı bakar, çok açmadan devam etsek....*

T.Y: Yani bu bilimsel olarak çıkmış görünse de aslında bir dairede bir dünya görüşünü yaymak için propaganda unsuru olarak kullanılıyor.

O zaman şunu diyebilir miyiz; Siz bu antibilimsel hareketin karşınına bir set çekmek istiyorsunuz.

T.Y: E tabi ki, yani biz birincisi, bunu yaparken bilimsel olarak bunun kanıtlarını gösteriyoruz.. Sonra sosyal kültürel olarak da...

Haber7: *Burada anlaşamıyoruz. Bilimsel kanıt denen şey... Bilimsel olarak kanıtlanamamış bir teorinin tamamen mantıksal olarak yanlışlığını savunuyorsunuz. Bunun bilimsel olarak bir değeri yok . Çünkü bilimde akıl ve mantık kullanılarak pek çok teori savunuldu daha önce ama daha sonraki yıllarda önceden doğru sanılanın, yeni keşif ve icatlarla doğru olmadığı da ortaya çıkarıldı. Laboratuar koşullarında sınamamış, net olarak laboratuar bulguları ile kesinleşmemiş bir teoriyi siz tamamen mantık yolu ile (ki bu inanç olayıdır. Onu savunanlar da bir inanç savunuyor, siz de bir inanç savunuyorsunuz)*

A.B: Yaşar bey, hepsini dinlemediğiniz için anlamıyorsunuz. Bu konu sadece ara iç formlarının bulunamaması ile çökertilmiş değil ki genetik olarak da izah edebilirim ben size..

Haber7: *Bakın biz bu tartışmanın içeriğine girmiyoruz…*

T:Y: Ama bilimsel başka gerçekler de var. Mesela diyorlar ki genetik mutasyonla bir tür başka bir türe dönüşüyor daha mükemmel canlılar oluşuyor diyorlar. Bakın DNA'da belli bir kodlama sistemi var. Siz müdahale ettiğiniz zaman mutasyon sonucu kafasından bacak çıkan sinek çıkıyor. Yahut Çernobil faciasındaki gibi gözü düşmüş yüzü değişmiş türler ortaya çıkıyor.

Haber7: Biz eldeki delillere rağmen bunun tersini savunanlar bilimci demiyoruz. Onlar da bir nevi inanç sergileyenler. Onlar da bilime dogmatik yaklaşıyorlar

T.Y: Ama başka bir tezleri yok zaten..
Haber7: *Bu da onların sorunu, benim bilimden anladığım şudur: Çok açık ve net soruyorum. BAV'ın kaç araştırma laboratuarı var? Ve bu laboratuarlarda şu ana kadar kaç kişi eğitim görüp, doktorasına katkı sağladı? Yani bilimi evrim teorisi vs materyalimi göğüslemenin dışında BAV laboratuarda şöyle bir bulgu geliştirdi gibi elimizde somut bir şey var mı?*
T.Y: Ama şimdi siz bizim faaliyet alanımızı farklı algılıyorsunuz. Sizin gönlünüzden geçen buysa bu da olabilir ama şu an böyle değil.
Haber7: *Yani şu an bir laboratuarınız yok!*
T.Y: Yok tabi. Şu an bizim bambaşka bir faaliyet alanımız var.
A.B: Vakfın kuruluş amacı ve senedinde de böyle bir amaç yok zaten.
T.Y: BAV laboratuar kurar araştırmalar yapar, bular büyük, kapsamlı araştırmalardır. BAV araştırmalar yapar. Bilimsel literatürü takip eder. Bilimsel bulguları derler, bunları yorumlar, bular ışığında araştırmalar yapar. Bulduğu sonuçları makale olarak yayınlarız. Mesela siz bilimsel makale yazan herkesin o bilgileri deneylerle bulduğunu mu düşünüyorsunuz? Yani bilimsel makalelerde bir çok veri kullanılır ama onlarda sağlam kaynaklara dayanır. Bizim yaptığımız bu tarz bir çalışma yani biz araştırma yapıyoruz, bilimsel kaynaklara dayanıyoruz, derleme yapıyoruz, yorum yapıyoruz ve ortaya bilimsel verilere dayalı bir sonuç bir makale sunuyoruz. Bilimsel anlamda bir makale ortaya çıkartıyoruz.
Haber7: *Peki bu da anlaşıldı. Hedefiniz demiştim..*
T.Y: Açtığız konu önemli. Dogmatik yaklaşılıyor, kasıtlı yaklaşılıyor ve ideolojik bakılıyor. Neden böyle yapılıyor? Şunun için böyle yapılıyor, insanlar arasında çatışma diyorlar. Vahşi kapitalizmin gerektirdiği, inançsız, güçsüzü yok eden, milli ve manevi savunmaları yıkan amaçlarını gerçekleştirip inançsız ve kendi hâkimiyetlerini kayıtsız kabul eden insanlar oluşturmak için bunu yapıyorlar. Milli ve manevi duyguları yok edip tamamen güdüleri ile hareket eden bir insanlık oluşturmaya çalışıyorlar... İnsanlar; başıboş, sorgusuz ve çıkarları için her türlü yolda meşru görülebilecek varlıklar haline gelsin istiyorlar…

BAV VE ADNAN OKTAR'A SORULAR?

15.12.2005- Haber7

Haber7, Bilim Araştırma Vakfı ile cevap aranan tüm soruları davanın kilit isimlerine sordu? İşte konuyla uzaktan yakından ilgilenen herkesin cevap aradığı sorular?

BAV'ın amacı nedir? BAV bilim mi, misyonerlik mi yapıyor? Yoksa çok daha farklı bir plan ve projeyi gerçekleştirmek için mi çalışıyor? Bilimle alakaları nedir? Bilimi hangi amaçla kullanıyorlar?

Adnan Oktar'ın Mehdilik iddiası var mı? BAV onun Mehdiliğini iddia edecek güne zemin hazırlama misyonu üstelinyor mu?

BAV'ın hedefi nedir? Şu an hedefinin neresinde?

BAV halka açık bir kuruluş mu? İsteyen istediği zaman Adnan Oktar ile görüşebilir Saadettin Tantan'ın kast ettiği 'Tapınak Şövalyeleri' BAV grubu mu? Tantan'ın onu PKK ve APO'dan

daha tehlikeli diye nitelemesini nasıl yorumluyorlar?

Ebru Şimşek davasını neden bu kadar çok önemsiyor ve gazetelere çarşaf çarşaf ilan verme ihtiyacı duyuyorlar?

Ebru Şimşek davasında bu kadar haklı olduklarını idida ettikleri halde dava neden zaman aşımına uğradı? Zaman aşımının gerçekleşmesi için bir taktik uyguladılar mı, adres değiştirip yargıyı oyaladılar mı?

Radikal'de fırtınalar kopartan ilan nasıl verildi?

BAV'ın faaliyetlerinin çizgisinde 2000'li yıllardan itibaren bir değişme olduğu doğru mu? Neden böyle bir değişim yaşandı?

BAV neden anti Siyonizm ve anti Darwinizm yapıyor? Bu tavırlarında bir anti Semitizim de var mı? Bulgularının anti Semitistlerce kullanılması onları rahatsız ediyor mu?

Masonlar hakkında ne düşünüyorlar? Masonlardan açık bir tehdit aldılar mı, her hangi bir saldırıya uğradılar mı?

BAV ile Adnan Oktar'ın adının birbiriyle kaynaşmış olması onları rahatsız ediyor mu? Eserlere Harun Yahya adıyla imza atan Adnan Oktar ismi neden uzun süre gizli kaldı?

Adnan Oktar bu kadar kitap yazabilecek bilgi ve birikime sahip mi? Sahipse neden bir konferans ya da canlı televizyon yayınında boy gösterip bunu ispatlama gereği duymuyor? Eserleri gerçekten o mu yazıyor?

BAV neden hep hücumların hedefinde kaldı? Ünlü isimler onları ya da onlar bu isimleri bulmayı nasıl beceriyorlar ve neden bu kadar çok itham ediliyorlar? Bunu özellikle mi yapıyorlar?

Ünlü manken Ebru Şimşek'in açtığı davanın zaman aşımından düşmesiyle birlikte fırtınalar koptu. Herkesi merak sevk edilen bu sorular gündeme geldi.

Cevabını herkesin merak ettiği bu soruları, haber7 son günlerin çok konuşulan davanın kilit isimlerinden Bilim Araştırma Vakfı Mütevelli heyet Başkanı Tarkan Yavaş ve Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Altuğ Berker'e yöneltti.

Cevap aranan sorular ve itham edilenlerin verdiği yanıtlar yarından itibaren haber7'de...

EBRU ŞİMŞEK BAV İÇİN NEDEN ÖNEMLİ

17.12.2005- haber7

Dini çevrelerden medyaya, magazin sayfalarından sosyeteye, bilim dünyasından siyasete dek herkes onları konuşuyordu. Haber7 merak edilen her soruya cevap aradı:

Harun Yahya (Adnan Oktar) ve Bilim Araştırmaları Vakfı; geçtiğimiz günlerde zaman aşımı ile sonuçlanan bir davanın ardından, yeniden en çok tartışılan, konuşulan ve merak edilen konuları arasına girdi. Bir çok köşe yazarı bu dava nedeniyle adli makamlara öfke yağdırırken, söz konusu kuruma yönelik sorular soruyordu.

Haber7 olarak, dini kesimlerden, siyasi çevrelere, bilim dünyasından magazin alemine dek pek çok alanda adından çokça söz edilen ve kapalı bir kutu görüntüsü çizen, gizli bir teşkilatmış izlenimi uyandıran fenomeni bütün yönleriyle bir sorgulayalım istedik. Ve bu bağlamda haklarında ortaya atılan tüm iddiaları, cevabı beklenen tüm soruları BAV çevresine soralım istedik.

Bu amaçla yaptığımız girişim sonucu, son günlerin çok konuşulan davasının iki kilit isim olan Bilim Araştırma Vakfı Mütevelli Heyet Başkanı **Tarkan Yavaş** ve Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı **Altuğ Berker** ile bir araya geldik ve hayli uzun bir sohbet gerçekleştirdik. Öyleki adeta bir canlı yayın programındaki kadar gergin ve hareketli bir sohbet ortaya çıktı.

Sohbetimizin ana hatlarını, BAV'ın amacı, evrim ve siyonzim karşıtı yayınlarının arkasında nelerin yattığı, misyonu, hedefleri ve etrafındaki spekülaslar, Adnan Oktar'ın vakıfla ilgisi, bilimsel bilgisi ve hatta Mehdilik iddiaları olup olmadığı ile son günlerin çok konuşulan davasıyla ilgili iddialar oluşturdu.

Aslında sohbetimizin orta kısımlaında yer almasına rağmen güncelliği nedeniyle, Eburu Şimşek davasıyla ilgili kısımları bugün sizlere ulaştırmayı tercih ettik... İşte BAV ve Adnan Oktar'la ilgili geniş ve çok ses getireceğine inandığımız sohbetin bir bölümü:

Haber7: Ebru Şimşek davasının zaman aşımından dolayı düşmesi ile BAV ile ilgili tartışmalar yeniden alevlendi. Konu her iki taraf için tabi ki vahim iddialar içerdiği için önemli. Ama Ebru Şimşek ve sizin ifadelerinizde yer alan BAV'ın kapsamı kıyaslandığında sanki bu dava çok fazla abartılıyor gibi görünüyor. Yani Ebru Şimşek karşısında haklı çıktığınızı belirten beyanatları 5-6 günlük gazetede birden devasa ilanlarla duyurmanız abartı değil mi? Bilim Araştırmaları Vakfı bu davayı neden bu kadar çok önemsiyor?

T.Y: Birincisi, DGM'de açılan bu davanın tek 'Tehdit ediliyorum' diyen, güya sonradan getirilen tanığı Ebru Şimşek. Bütün delilleri onun üzerine yüklemeye çalışıyorlar. 1999'da gece saat 03.00'te 48 eve girilmiş, 2 bin polisin kapalı zarf usulü operasyonuyla baskınlar yapılmış. Cumhuriyet Tarihinin en büyük operasyonu olduğu belirtilmiş ama ortada hiçbir şey yok. Bu operasyonunun 3. gününde ortaya çıkmış. En ufak bir delilleri yok. Gayri ahlaki, gayrı meşru hiçbir şey bulunamamış. Operasyonun üçüncü gününde Ebru Şimşek getiriliyor. Adil Serdar Saçan tarafından, -kendi avukatı Ersan Taştekin'i de Şimşek'in avukatı olarak davaya sokarak- Ebru Şimşek davaya dahil ettirildi. Nereden? 1994 yılında beni de içinde bulundurduğu bir şikayetinden dolayı. Oysa o şikayette savcılık delilleri toplayıp 3 sene içinde takipsizlik kararı verdi. Hakkında yargı kararı olan bir konuyu, aleyhimizde hiçbir

delil bulunmayan bir soruşturmada kullanmak için o kadını mecburen getirttiler. Üstelik, kimse herhangi bir şey bulunamadığı için, o kadın davanın odak noktasına haline dönüştürülüyor.

O yüzden bazı boyalı basında bu kadını sırf bize olan ithamlarıyla görüyorsunuz. Biz de buna ait delillerimizi, bu mahkeme sürecinden aklanmamızı sağlayacak olan bu kadına ait bize iftira attığı delillerimizi, toplayıp mahkemeye sunuyoruz.

Bilirkişi, Ebru Şimşek'in Yalanını Ortaya Koydu

A.B: Bu da bizim en doğal hakkımız. Ebru Şimşek, 'Bana Reşitpaşa'daki şu villada şantaj ve tehdit yapıldı' diyor. Yanına da bir şahidini alıyor. Filiz Karataş isimli. Birlikte şikayet ediyorlar. Evrakları da var. Sonra kendisinin Kanal 6'da yayınlanmış Top Secret'ta yayınlanmış görüntülerinde ev ortamı belli. Kişiler belli. Bu da var mahkemenin elinde.
En son mahkemede, ağır ceza mahkemesinde bilirkişi tayin ediliyor. Bu iki görüntünün karşılaştırılması için.
Biz diyoruz ki iki ev aynı değil. Kendisi başka bir yerde yapmış ve iftira atıyor. En son bilirkişi bakıyor ki, iftira attığı o dört katlı villa, asmolen tavan sistemi ile yapılmış. Yani, kirişler gözükmüyor. Görüntüdeki evde ise açıkça kolon ve kirişler belli.
Bu iki yapının birbirinden tamamen farklı olduğu, birinin yıkılmadan diğer şekle dönüştürülemeyeceği bilimsel olarak 3 sayfalık çok geniş bir raporla mahkemeye sunuluyor. Yani diyor ki, Ebru Şimşek iftira atmıştır. Yani yalan söylemiştir. Bu ev o ev olamaz. Bu bilimsel raporla kanıtlanıyor.
Bu birinci delil.

İkincisi, o evi gösterirken yanında getirdiği, arkadaşı olan Filiz Karataş, yıllar sonra mahkemeye gelip itirafta bulunuyor. Diyor ki, 'Orada bu iftirayı biz beraber planladık. Ebru Şimşek kendi ve bu hayat tarzını deşifre olmasını örtmek için popüler isimlere iftira edelim dedik. Kime yapalım dedik: Adnan Oktar ve arkadaşlarını en uygun olarak gördük.' Böyle ifadelerle mahkemelerde konuşmaları var.

Ebru Şimşek'e 10 Mahkeme 10 Dava Açtı

T.Y: Bunları ortaya koymayacağız da hangilerini ortaya koyacağız. Bize yapılan bu iftiraları, bilimsel olarak yalanlayacak belgeleri ortaya koymak mecburiyetindeyiz. Bunlar bizim aklanmamızı sağlayacak olan delillerdir. Bunları mahkemelere sunduk.
Elimizde bunlardan başka deliller de var.
Bu delilleri gören 10 ayrı adliyenin 10 ayrı savcısı, Ebru Şimşek'e iftira suçu işlediğinden dolayı dava açıyor. 10 ayrı savcının kanaati geldi ki, Ebru Şimşek iftira atmıştır ve iftira suçu işlemiştir. Şimşek şu an 10 ayrı davada yargılanıyor. Bize göre bu dava Ebru Şimşek davası değil, onu kullanarak iftira atanlara verdiğimiz cevaptır bu.

Zaman Aşımı Beraatimizi Engelledi

Haber7: Madem elinizde bu kadar net deliller var. Bir bakıyorsunuz, enteresan şekilde sizin sunduğunuz tekzipler de gazetelerde rahatlıkla yayınlanıyor. Burada da ciddi bir engelleme

yok size karşı. Bu kadar rahatken neden davanın görüşülmesi sırasında değişik adresler vererek, reddi hakim yaparak, davanın zaman aşımından düşmesini sağlayacak bir davranış içine girdiniz? Durum böyle ise siz davayı neden zaman aşımına bıraktınız?

T.Y: Bu yanlış. Böyle bir şey yok. Bilginiz yanlış. Celp kağıtları almadığımız konusu yanlış. Bizim zaman aşımına götürmek gibi bir çabamız olmadı. Reddi hakim talepleri ve mahkeme uyuşmazlıkları sebebiyle bu dava uzatılarak zaman aşımına uğratıldı deniyor. Böyle bir şey yok.
İçerik olarak reddi hakim talebi, bir-iki dakika içerisinde hakim tarafından karara bağlanıyor. O da şuna dayanarak. Eğer bu haklı nedenlere dayanmıyor ise hakim hemen red talebini reddedebiliyor. Hakimin böyle bir yetkisi var. Dolayısıyle bu konu zaman alıcı bir süre değil. Diğer konu ise teknik bir konu. Mahkemelerin kendi inisiyatifinde. Bizim yer göstererek, 'Bura değil, burası değil' şeklinde değil, mahkemelerin kendi yaptıkları incelemeleri neticesinde sevk ettikleri mahkemelerden meydana geliyor. Bu kendi aralarındaki bir konu. Biz de bunu zaten takip ediyoruz. 'Acaba davamız nerede görülecek?' diye takip ettiğimiz bir konu.
Bunu da dışında zaman aşımına giden süreye etki ettiğini düşünsek bile bir topluyorsunuz, reddi hakim ve uyuşmazlıklarla ilgili süreyi toplam 13 ay. Yani bir sene tutuyor…
Bizim davaya bakıyorsunuz 6 sene. 2000'in Ocak ayında başlamış, 2005'in Aralık ayında bitmiş. Tam 6 sene. 6 senede, reddi hakim ve uyuşmazlıklar ile ilgili bölümler yüzde 16, yüzde 14'lük bir yer tutuyor.
Mahkemenin yüzde 84'lük kısmı zaten görülmüş. Tanıklar dinleniyor, çağrılıyor, deliller ortaya konuyor.
Özellikle beraate yönelik delillerimiz ortaya konuyor. Buradaki olay, bu süre zarfında davanın bitirilememesi.
Bize sorarsanız, biz de zaman aşımından memnun değiliz. Niçin değiliz? Çünkü beraate giden bir davada - sizin de söylediğiniz gibi bu kadar aleni olan bir davada- biz beraat beklediğimiz için, tam bir aklanma beklediğimiz için, 'Zaman aşımına girdi' denmesinden biz de memnun değiliz.
İsteriz ki bu beraatle bitsin, tam bir aklanma olsun ama bu istesek bile kabul edilemiyor. Mahkeme, 'bu süre zarfı doldu mu, artık sen istesen bile ben bu davaya devam etmem' diyor. Kanun gereği böyle.

Beraatimiz Elimizden Alındı

Haber7: Yani söylediklerinizi özetlersek; size göre de, bu davanın zaman aşımı ile sonuçlandırılması sizin aleyhinize bir komplo öyle mi?
A.B: Ben son duruşmadan 2-3 gün evvel, bizzat sayın mahkeme başkanına gittim, bizzat görüştüm, yazılı ve sözlü olarak talebimizi kendisine ilettim. Dedim ki , "Biz zaman aşımı istemiyoruz. Biz beraat istiyoruz, Çünkü biz masumiyetimizden eminiz ve beraatle sonuçlanacak bir davada zaman aşımı karanını kimse istemez. Bizim beraat hakkımız elimizden alınmıştır, biz zaman aşımı kararını bu yönde değerlendiriyoruz. Ve biz buna etki edecek en ufak bir girişimde bulunmadık.

T.Y: Zaman akımına girme olayını da anlatayım ben. Madem soruyorsunuz, bunun iç yüzün anlatayım. Bunun iç yüzü şu, baktığınız zaman bu davanın bu 6 senenin 4 senesi DGM'de geçiyor. Yani bu süreyi yiyen, uzatan ana yer DGM'de geçen süre. Ve biz bu DGM süresinin başında diyoruz ki muhtelif dilekçelerle, 'bizim Devlet Güvenlik Mahkemeleri kapsamında yargılanacak bir durumumuz yok. Yurtiçi ve yurt dışı profesörlerinden 29 tane mütaala alıyoruz. Ceza hukuku profesörlerinden aldığımız mütaalalar var. Ama buna rağmen biz DGM'de yargılandık. Nasıl yargılandık. Bizi yargıladıkları 422 sayılı kanunu yazan İtalya'daki profesörlerden aldığımız mütaalalar var.

Tantan Saçan İşbirliği

Ama buna rağmen DGM kapsamına sokuluyoruz. Bu sokulma olayı da nasıl oluyor. İşte burada oyun oynanıyor. 2000 polis geliyor, devasa organizasyonlar yapıyorlar. Baskınlar düzenliyorlar, evlere giriyorlar, bu baskınla ilgili asılsız bilgileri basına servis yapıyorlar. Bir infial ortamı yaratıyorlar. Sonra bakıyorlar ki ortada bir şey yok. Dönemin İçişleri Bakanı Saadettin Tantan ve Onun döneminin polis müdürü Adil Serdar Saçan tarafından bir gürültü kopartılıyor. Devletin parasını harcıyorsunuz, imkanlarını kullanıyorsunuz, herkesi ayağa kaldırıyorsunuz, devletin itibarını ortaya koyuyorsunuz. Çünkü bir şey var ki bu denli bir hava yaratıyorsunuz. Ama bir şey çıkmıyor. O zaman ne yapıyorlar, suni olarak müştekiler bulup ortaya atıyorlar. En başında diyorlar ki 19 kişi bunlardan şikayetçi. Ama bakıyoruz ki bu 19 kişinin 15 tanesi bizim Akralarımız. Yani zorla müşteki yapılmış kişiler.
Gözaltı süresinden sonra bu kişiler mahkemeye diyorlar ki, biz onları ziyarete gittik ama bize 'Onları görebilmeniz için mutlaka onlardan şikayetçi olmanız gerekiyor dediler ve kağıt imzalattılar. Biz de o şartlar altında kâğıtlar imzalayarak şikâyetçi olduk diyorlar. Müştekilerden 15'i böyle gidiyor zaten. Bunların içinde tehdit edildik, bizi tehdit ettiler, bize şantaj yapıldı diyen bir kişi yok. Bunlar zaten bizim hımsımız akrabamız, annemiz, babamız, kardeşimiz. Bunların dışında 4 kişi kalıyor. Onlardan iki tanesi Mehmet Ağar ve Celal Adan. Onlar nasıl şikayetçi oluyorlar onu da anlatayım hemen. Onlara da telefon ediyorlar ve diyorlar ki. 'size hakaret içeren bu mektuplar var. Bu mektupları bu kişiler size göndermiştir. Ne diyorsunuz, şikayetçi oluyor musunuz diye onları yönlendiriyorlar. Onlar da diyorlar ki, 'Eğer bize tehdit mektuplarını gönderenler onlar ise biz onlardan şikayetçiyiz. Biz mektupları kim gönderdi ise onlardan şikayetçiyiz diyorlar. Hiçbir zaman bu bilim Araştırma mensuplarından şikayetçiyiz demiyorlar. Daha sonra da bizim göndermediğimiz ortaya çıkınca şikayetlerini geri çekiyorlar.

Ağar İle Adan'a Şantaj Ha!

Haber7: Peki ama bu insanların önce şikayetçi olup geri çekilmeleri konusunda 'bunlara şantaj yapıldığı için geri çektiler' şeklinde yorumlanınoyor?

T.Y: Hemen cevap vereyim, böyle de bir ortam oluşturuyorlar. Şimdi bakıyorlar 19 kişinin 17'si hemen geri çekmiş şikayetini tabi bu olacak iş değil onlara göre. Diyorlar ki, bunlara baskı yaptılar. Ama bunun 15'i zaten akrabamız, Ailelerimiz baskı ile şikâyetçi yapılmış zaten. İki tanesi ise milletvekilidir. Yanlış yönlendirilmişler, zorlanmışlar. Bunların şikâyetini geri çekmeleri değil, çekmemeleri garip olmaz mı?

A.B: Yani siz Mehmet Ağar ve Celal Adan gibi isimlerin şantajla ifadelerini gere alabileceğini düşünebiliyor musunuz? Onlara da mı şantaj yaptık yani?

T.Y: Bunu da geçtik, bir sürü şantaj kaseti var dediler. Bunların hepsi adli emanette duruyor. Biz bunları görmüyoruz bile. Bir bakıyorlar bunlar belgesel türden filmler, müzik kasetleri nevinden kayıtlar. Yani ortada iddia ettikleri gibi bir şantaj kaseti yok. Sonra diyorlar ki gizli kameralar var. Evin her yerine gizlenmiş filan diyorlar. Bir bakıyorlar toplayıp, hepsi hepsi yol ve bahçe kapısına konmuş güvenlik kameralarından ibaret bu iddialar da. Disket siliciler var diyorlar. Bir bakıyorsunuz bunlar da normal disket sürücüler. Bunların hepsi, hepsinden daha önemlisi biz gözaltına iken, orada emniyette bize zorla kendi yazdırdıkları ifadeleri imzalattılar. Bizim gözlerimiz kapalı idi, sadece kağıdı görecek kadar açtırıp imza attırdılar zorla, işkence yaparak. Bunların da kes yapıştırdıklarla yazdıkları metinler olduğu anlaşıldı. Bizi bu sahte işkence altında alınmışifadelerle ve düzmece delillerle DGM kapsamında yargıladılar.

Zaten bizim tutuklanma sebebimizde, 'kamuoyunda oluşan infial sebebiyle' şeklinde:

Son olarak şunu söyleyeyim, düzmece deliller, düzmece müştekilerle oluşan davanın daha DGM'de görülen ilk celsesinde Cumhuriyet Savcısı beraat istiyor. Ama o beraat maalesef hâlâ gerçekleşmiş değil. İşte böyle bir büyük oyun nedeniyle biz her an, her platformda, her ortamda beraatin delillerini ortaya koyuyoruz yani.
A.B: Bunu başka türlü kamuoyuna duyuramayız ki.. İşte bu yüzden biz de haklılığımızı, ancak ilanlar vasıtasıyla dile getirebiliyoruz..

DARWİN YILINDA ATASINI KAYBEDEN ATEİST

Sırrı Bedir- 23.02.2009-haber7

Darwin'in doğumunun 200. yılında, ömrünü adadığı Evrim teorisinin bilimselliği üzerindeki tartışmalar sürüyor. Darwin yılında evrimi savunan bir ateist ile teoriye karşı bir Müslüman yazar arasındaki tartışma hayli ilginç

Dünyanın çeşitli yerlerinde faaliyet gösteren Darwin-Sever akademisyen, araştırma merkezi veya enstitülerce 2009 yılı "Darwin Yılı" ilan edilmiş. Buradan hareketle de bu yılı kendilerince en verimli (!) şekilde geçirmeyi planlamışlar. Akıl hocaları olan Darwin'in insanlığa en kötü hediyesi olan "Evrim Teorisi" ve bu teoriyi iki kapak arasında sunduğu "Türlerin Kökeni" (The Origin of Species) isimli kitabı üzerinde konuşmalar, konferanslar, sergiler düzenlemekte, yüzlerce makale ve onlarca kitap yayımlanmakta.

Peki kendi atalarına bu kadar sadakatle ve saygıyla bağlı insanlar, bu saygı ve sadakatlerini Darwin'in şahsında 2009'u niçin değerlendirme çabasındalar? İşte perde ardındaki bazı gerekçeleri:

Bu yıl Darwin'in 200. doğum yılıymış. 12 Şubat 1809'da doğmuş. Meşhur kitabı 50 yaşındayken 24 Kasım 1859 yılında yayımlanmış. Bu yıla pek "armağan" olmasa da önemli katkılardan birisi Nesil Yayınları'ndan geldi.

Halen ABD'de bulunan Florida Üniversitesi Nöro-İktisat ve Mutluluk Araştırmaları Merkezi'nin direktörlüğünü yapan Dr. Furkan Aydıner'in "Atasını Kaybeden Ateist" isimli kitabı evrim teorisi ve üzerine kurulu olduğu esasları çürüten bir içeriğe sahip.

Dr. Aydıner'in kitabının en dikkat çekici yönlerinden birisi, Nesil Yayınları yetkililerinin ifadesiyle Darwin'in doğum günü olan 12 Şubat'ta piyasaya sürülmüş olması. Kitapta yer alan ve kitabın ismine de konu olan Darwin'in atasını ve imanını kaybediş hikâyesi kısaca şöyle anlatılıyor: "Darwin, Hıristiyan bir ailede dünyaya gelir. Atasının 'Âdem' olduğu kendisine anlatılır. Ancak o bundan kuşku duyar. 1831 yılında atasını arama yolculuğuna çıkar. Diyar diyar dolaşıp fosil toplar. Beş sene sonra binlerce hayvan fosiliyle geri döner. Yirmi sene boyunca getirdiği fosilleri incelemeye koyulur.

Fosiller arasında benzerlikler bulur. Farklı canlı türlerin pek de farklı olmadığını fark eder. 1859 yılında bastığı Türlerin Kökeni kitabında bütün canlı türlerinin birbirinden türediğini iddia eder. Gerçi söz konusu kitapta insanın atasından aleni bir şekilde bahsetmekten çekinir. Ancak, 1871 yılında bastığı İnsanın Atası (The Descent of Man) isimli kitabında insanın maymundan geldiğini açıkça söyler. Darwin, atasının kemiklerini bulmak için çıktığı yolculuktan binlerce fosille geri dönmüş; ancak gerçek atasını kaybetmişti.

Sadece atasını değil, imanını da kaybetmişti."

Darwin'in takipçileri de atasını kaybetti

Darwin'in açtığı yolda binlerce bilim adamı yürüdü ve yürümeye devam ediyor. Onun evrim teorisi, modern Batı düşüncesinin her alanını etkiledi. Sosyologlar, sosyal Darwinizmi geliştirdi. Kozmologlar, kâinatın evrimle nasıl oluştuğuna ilişkin kuramlar kurdu. Psikologlar, insan davranışlarını evrimsel kalıntılarla izah etmeye çalıştı. Tıpçılar, Darwinci prensiplerle niye hastalandığımızı açıklama yoluna gitti. Hâsılı, Darwinci dünya görüşünden nasibini almayan hiçbir bilim dalı kalmadı. Dr. Aydıner'e göre, Darwin'in izinde giden milyonlarca kişi, Darwin gibi, atasını kaybetmekle kalmadılar, imanlarını da kaybettiler. Öyle ki, bir zamanlar Haçlı Savaşları yapan "Hıristiyan Avrupalılar", büyük çoğunluk itibariyle "Ateist Avrupalılar"a dönüştü.

Atasını kaybeden Thomas

Dr. Aydıner, yeni kitabında Darwin'in açtığı yolda gidip hem atasını hem de imanını kaybeden milyonlarca insandan birisi olan Dr. Thomas Carmel'in hikâyesini, bizzat yaşayan, birebir uzun uzadıya gerçekleşen konuşma, tartışma ve görüşmelerin sonucunu, vardıkları noktaları paylaşıyor.

Dr. Aydıner'in kaleminden bu serüvenin özeti şöyle: "Thomas'la tanıştığımızda öncelikle kâinat kitabındaki sayfalarda dolaşarak âlemlerin Rabbini aramaya koyulduk. Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren birçok delili konuştuk. Kâinat kitabı ve Kur'an'dan birçok ayeti

müzakere ettik. Ancak, Thomas seküler bilim ve dinsiz felsefenin kalın perdelerini yırtamadığı için hepsini inkâr etti. Allah'ın harikulade eserlerini ve benzersiz icraatlarını tabiata, sebeplere ve tesadüfe havale edip, üzerini kalın perdelerle örtmeye çalıştı. Güneş gibi parlak ayetleri (delilleri) 'evrim perdesi'yle kapatmaya kalkıştı.

"Aylar süren müzakerelerimizden anladım ki, Thomas'ın Rabbini bulması için öncelikle evrim perdesini yırtması gerekirdi. Yani gerçek atasının kim olduğunu bilmesi gerekirdi. Onun için birlikte atasını arama yolculuğuna çıktık. Ancak, Darwin gibi fosillerde değil, her bir canlıdaki fasıllarda fikri seyahat yaptık. Serüvenimizin notlarını birleştirdiğimizde 'Atasını Kaybeden Ateist' kitabı ortaya çıktı."

Kitap hakkında ne dediler?

Aynı zamanda "Rabbini Arayan Thomas" serisinin üçüncü kitabı olan "Atasını Kaybeden Ateist"i okuyan ve "Ruhsal Zeka" isimli kitabıyla yakından tanınan Dr. Muhammed Bozdağ'ın değerlendirmeleri şöyle: "Allah, aklı, vicdanı ve iyi niyeti üzerinden Sahibini arayan insanın kalbine imanı indirir. Onu değersiz bir hiçlikten sonsuz cennet saraylarına yönelmiş bir ilahi sanat eserine dönüştürür. Yaradana ve sonsuzluğa kavuşma arayışını temsil eden bu kitap, hayali bir kurgu değildir: Amerikalı Thomas'ın Darvinci düşünceyle bulanmış aklının Furkan'ın inançlı aklından aldığı seri cevaplardan ibarettir.

"Dr. Aydıner bu seriyle ateist düşüncenin mantıksal tutarsızlık ve temelsizliğini büyük ölçüde ve başarıyla ortaya koydu. Bu kitapta sergilenen düşünce analizlerini Rabbini bulmak ve imanını geliştirmek isteyenler için hayli değerli ve ufuk açıcı buluyorum. Bu başarıya imza atan yazarı kutluyorum."

"Evrim ve Yaratılış" kitabının yazarı ve evrim teorisi alanının önde gelen otoriteleri arasında gösterilen Prof. Dr. Adem Tatlı ise kitabı şöyle değerlendirdi: "Dr. Furkan Bey, bu eserinde, evrim konusunu, evrim teorisine iman eden bir ateisti karşısına alarak, herkesin anlayabileceği bir seviyede, evrimi tartışmış ve günlük hayatta karşılaştığımız eserler, olaylar ve hadiselerle yorumunu ve değerlendirmesini yapmıştır. Evrim teriminin altında yatanın, tamamen bir yaratıcıyı nazarlardan gizlemek olduğunu göstermiş, mantıkî açılımlarla evrimcilerin kendilerine, bu çıkmazlarını ve paradokslarını söyletmiştir."

"Atasını Kaybeden Ateist" kitabını okuyanlardan Dr. Senai Demirci'nin kanaatleri ise şöyle: "Evrimcilik geçmiş üzerinden tartışılacak, fosil kayıtları üzerinden tartılacak bir ideoloji değildir. Her ideoloji gibi evrimcilik de 'şimdi ve bura'nın sorunudur. Evrimciliğin babası Darwin, asıl kararını fosil toplamaya başlamadan önce vermişti: Bir 'Adam' babası olmayabilirdi. Rastgele yaşıyor olmalıydık. Başıboş bırakılmış olmalıydık. 'Geçiş formları', 'doğal seleksiyon' gibi onca süslü yakıştırma bu karardan sonra icad edildi. Baktığına göre fikir yürütmedi Darwin ve takipçileri fikirlerine göre bakmayı yeğlediler. Bulduklarını önyargılarına yamadılar. Önyargılarını açıkça dillendirmekten kaçındılar. Dr. Furkan Aydıner, kendine has kurgusuyla, 'teori'nin ardında saklı, aklı göze indiren bakışı 'çıplak' halde yakalıyor, tartışmayı 'şimdi ve bura'ya taşıyor. 'Düne ait sözleri' bir kenara bırakıp, 'yeni şeyler' söylüyor."

ABORJİNLER VE BAŞÖRTÜLÜLERİN KADERİ AYNI MI?

Saadet Topuz-www.hayatifarket.com-28.03.2009-haber7

Türkiye'de son zamanlarda yaşanan başörtüsü tartışmalarıyla eşzamanlı olarak Avustralya'da Aborjin soykırımından dolayı devlet, özür dileyerek kendini affettirmeye çalışıyordu.

Aborjinler çok bilgi sahibi olmadığım bir konuydu. Tabiî yaşadığımız internet çağında bilgiye ulaşmak çok kolay. Buranın ilk yerlileri olan Aborjinlerin maruz kaldıkları zulüm ve sıkıntılar bana yıllarca ülkemde yaşadığım ve halen de yaşanmakta olan başörtüsü yasağını hatırlattı.

Çünkü iki olay arasında ortak bir nokta vardı. Güçlü olanın kendi fikrinin doğruluğunu dikte ettirmesi ve sadece kendini hak sahibi bilmesi. Kendi dışındaki fikirleri düşman olarak görmesi.

Bu kıt'aya 1770 yılında dışarıdan ilk gelen, İngiliz Donanması Kaptanı James Cook, İngiliz devleti adına bu adayı sömürge ilân ediyor. Tabiî yerli halk hemen deniz kenarındaki topraklarından atılıyor ve çöle sürülüyor.

Çünkü o zamanki İngiliz inanışına göre yerli halk insan sınıfından sayılmıyor. Hatta bu kıt'aya ilk gelenlere "Bu adaya geldiğinizde yaşayan insan var mıydı?" sorusuna verdikleri cevap çok ilginç: 'İnsan yoktu.' Çünkü Aborjinleri insan sınıfından saymıyorlar. Sebebi sorulunca "Onlar bizim gibi giyinmiyorlardı. Bizim gibi hayat şartları yoktu. Deri renkleri farklıydı." Ve bu fikirlerini kabul ettirmek için kendi çağdaşları olan Darwin'in ideolojisinden yardım alıyorlar. Sözde bilimsel bulguymuş gibi bir sonuç çıkarıyorlar.

Şu iddialar Darwin'e ait:

"Gelişme aşamalarının birbirlerinden büyük ölçüde farklı olduğu iki ırkın birbirleriyle teması sonucunda aşağı ırkın yok olması tabiat kanunu gibi görünmektedir...

Süreç, tabiat kanunuyla uyumlu görünüyor. Bu tabiat kanununun, daha uygun olanın hayatta kalmasını sağlayarak büyük insanlık ailesine hizmet ettiği açıktır. İnsanî gelişme tamamen ilerici ırkın yayılması ve aşağı olanlarının da yok olmasıyla kazanılmıştır... Avustralya Aborjinlerinin neolitik ırklar aşamasının ötesine çok fazla geçmiş olabileceklerinden şüphe edilebilir... Bu sebeple onların yok oluşuna yas tutmamıza gerek yok."

Yani beyaz adamın bilimsel bir gerçekmiş gibi kabul ettiği iddia şu: Kendisi gibi olmayanın yaşama hakkı yoktur.

Buna karşılık Aborjinler tabiata ve yaratılan herşeye o kadar saygılıdırlar ki, beyazlara bile bu yüzden saygı duyarlar. Ama beyazlar çok uzaktır bu fikre. Onlara göre sadece sahip olma ve elde etme vardır. Bu amaç için her şey mübahtır. Ve ortak birlikte yaşama, paylaşma duygusu yerine sadece ben duygusuyla hareket ederler.

Farklılıklara da tahammülü yoktur bu sömürgeci zihniyetin. Kendi kültüründen olmayanı hiç hazmedemez. Kıt'anın beyaz yöneticileri yerlileri kendi kültürel kökenlerinden uzaklaştırmak adına çok şeyler yaparlar. Yerli çocuklarının ailelerinden koparılıp beyazlar gibi giyinip konuşmaya zorlandıkları okullarda okutulmaya çalışılmaları, beyazların inanışına göre eğitime tâbi tutulmaları bunlardan sadece birkaçıdır.

O zamanki Avrupalı zihniyet insanları sınıflara ayırmıştır. Londra Antropological Review'den evrimci antropolog Max Muller, 1870'de insan ırkını yedi kategoriye ayırır. Tabiî ki Aborjinler en altta yer alır. Avrupalı beyazların soyu olan Aryan ırkı ise ona göre en üst sıradadır. Ünlü bir sosyal Darwinist olan H. K. Rusden ise Aborijinler hakkında 1876 yılında şöyle bir açıklamada bulunur:

"En uygunların yaşaması, kuvvetin haklı olduğu anlamına gelir. Bu sebeple aşağı ırk olan Avustralyalıları ve maori ırkını yok ederken acımasız ve değişmeyen tabiî seleksiyon kanunlarını yerine getiririz Ve bu uygulamanın mirasını soğukkanlılıkla kabul ederiz."

Bu tür zihniyet çok şükür ki burada yerini bütün insanların eşit olduğunu ve eşit haklara sahip olduğunu kabul eden bir anlayışa bıraktı. Hatta beyaz adamın bugünkü nesilleri, atalarının geçmişte yaptıklarından özür dileme erdemini bile kazanmış durumdalar. Ve her türlü hayat tercihine saygılılar.

Ülkemizde ise bu sömürgeci zihniyetin laikçi yansıması halen başka hayat tercihine tahammül edemiyor. Kendisi gibi giyineni modern diye isimlendirirken, kendi istediği gibi giyinmeyeni gerici diyerek sınıflandırıyor. Kendince kamusal alan diye bir sınır çizip sizi bunun dışına sürgün ediyor. İçeriye girme çabalarını ise kişisel hak olarak görme erdeminden çok uzakta.

Kafasında çizdiği kültür şablonuna uymadığınız için sizi her fırsatta aşağılandığınız bir noktaya itiyor. Bu fikirlerinin doğruluğunu ispat için her türlü bilimselmiş görünen kişilerden ve dünyada örneği olmayan üniversite aydınlarından yardım alıyor. Kendi kutsalını size de zorla kabul ettirmek için uğraşıyor. Ortak hayata hiç tahammülü yok. Ya onun gibi varsın, ya da yok olacaksın.

İnsanlık fikir olarak çok mesafe kaydetmesine rağmen halen yaşadıklarımız bize gösteriyor ki, geçmiş zamanların sömürgeci anlayışı başka bir ruha bürünmüş. Kendine laiklik, çağdaşlık gibi bazı isimler takmış. İsimlerin değişmesi anlamı değiştirmiyor.

Yaşananlar bunun en bariz örneği. Ama bunlar bu kırıntıları kalmış, ekalli kalil olan zihniyetin son çırpınışları. Er ya da geç yerini insan hak ve özgürlüklerine saygılı, inanç hürriyetine kucak açmış bir geleceğe yerini bırakacak. Zamanın düz bir çizgide hareket etmediği, bir daire çizdiği dünyamızda şu karanlık hazır zaman da yerini demokrasinin kemale erdiği bir geleceğe bırakacak. Bu sıkıntılar onun sancıları.

TÜM DÜNYA IRKÇILARI! BİRLEŞTİNİZ!

03.03.2006-haber7

Sosyolog Kentel, 'Irkçı nefretin "evrimi", siz, bütün dünya ırkçılarının, faşistlerinin bir ortak eseri. Bayrağı taşıyan Bush hem en aptalınız, hem de en tekamül etmiş olanınız' dedi.

"Yahudiler bütün milletlerin gizli düşmanıdır. Ruslar, Çinliler, Acemler, Yunanlılar tarihi düşmanlarımızdır.

Bulgarlar, Almanlar, İtalyanlar, İngilizler, Fransızlar, Araplar, Sırplar, Hırvatlar, İspanyollar, Portekizliler, Romenler yeni düşmanlarımızdır.

Japonlar, Afganlılar ve Amerikalılar yarınki düşmanlarımızdır.

Ermeniler, Kürtler, Çerkezler, Abazalar, Boşnaklar, Arnavutlar, Pomaklar, Lazlar, Lezgiler, Gürcüler, Çeçenler içer(de)ki düşmanlarımızdır.

Bu kadar çok düşmanla çarpışmak için iyi hazırlanmalı." (Nihal Atsız, 1941)

"Palais-Bourbon'a (parlamento) 120 Cezayirliyi almak imkansızdır. Vatan sömürgelerin sömürgesine dönüşür o zaman.

Araplar, Kabilliler, Mozabitler (Güney Cezayir'de yaşayan, Haricilik koluna bağlı Müslüman bir grup) Yahudiler? Bu insanlar bizim halkımızın parçası değiller.

Bunyullaşmak (Araplar için kullanılan argo niteleme) mı istiyorsunuz ? Siz kızınızı bir Bunyul'la evlendirir miydiniz?

Zeytinyağını ve sirkeyi bütünleştirmeye çalışın. Şişeyi çalkalayın. Bir müddet sonra, yeniden ayrışırlar. Araplar Arap'tır, Fransızlar Fransız'dır. Sanıyor musunuz ki, Fransız bünyesi, yarın yirmi, öbür gün kırk milyon olacak olan on milyon Müslüman'ı emebilir?

Sarı Fransızların, siyah Fransızların, esmer Fransızların olması iyi bir şey. Onlar Fransa'nın bütün ırklara açık olduğunu ve evrensel bir misyonu olduğunu gösteriyorlar. Ama küçük bir azınlık kalmaları şartıyla. Yoksa Fransa Fransa olmaktan çıkar. Her şeyden önce ne de olsa, biz, beyaz ırktan, Grek ve Latin kültüründen ve Hıristiyan dininden gelme bir Avrupa halkıyız.

Tabii ki, monarşi ya da imparatorluk Alsace'ı, Lorraine'i, Franche-Comté'yi, Roussillon'u, Savoie'yı, Gex ülkesini ya da Nice Kontluğunu Fransa'ya kattığında, Beyazlar, Avrupalılar, Hıristiyanlar olarak biz bize kalıyorduk.

Bu insanlar Fransız mı? Türbanları ve cellabalarıyla!" (Charles de Gaulle, 1956)

"Yıllarca İstanbul'da Sivaslı, Erzincanlı, Malatyalı, Tokatlı Alevi kitlenin yarattığı köy ortamı, Kürtçülüğü güçlendirmiştir. Türk'ü saza mahkum eden köylü kafası, bugün şehirleri Kürt kültürüne teslim etmiştir.

Yemek, kültür savaşının bir parçasıdır. Mc Donaldslar ne kadar tehlikeli ise Kürt mutfağı da o kadar tehlikelidir. Başka kültürlerin yemeklerini yiyen kültürler asimile olur. O nedenle Türk, Türk mutfağına sahip çıkmalı, başka şeyler yememelidir.

Her şeyden önce Türk üremelidir. Artan her bir Türk bebesi, bizi Ergenokan'dan çıkartacak bir kurtarıcıdır. (Türk Solu adını taşıyan bir dergiden, 2005)

“Kürtlerin 2050 yılında Ortadoğudaki nüfuslarının 87 milyon, Türkiye’deki nüfuslarının ise 57 milyon olacağı belirtiliyor. Bunlar doğru verilerdir, yani bir sallama söz konusu değildir, hatta az bile verilmiştir. Çünkü çapraz üreme, yani 8 çocuğun diğer 8 çocukla ilerde evlenecekleri düşünülüp onların çocuklarının da çapraz olarak üreyecekleri düşünülürse bu tablo yetersiz kalmaktadır. Ayrıca bu süre içinde milyonlarca Türk kürtlerle karışarak kürtleşecektir.

Bütün kürtleri Türkiye’den kovacağız, başka yolu yok. Sorun bölücülük veya terör değil, sorun kürdün ta kendisidir.” (“Türkçü” bir siteden, 2005)

Lisansüstü eğitimine devam etmek için Kanada’ya giden bir öğrencim kardeşiyle birlikte başlarından geçen bir olayı yazmış. Bir telefon kabininde Türkiye’deki annesiyle konuşurken, yandaki kabindeki bir adam sert bir sesle müdahale ediyor: “Bana bak, sen nece konuşuyorsun?” “Türkçe” cevabını duyunca, “S..tiğimin göçmenleri, burada kendi dilinizde konuşamazsınız. İngilizce konuşun! S..tiğimin kendi ülkenizde gidin ve orada kendinizi becerin!” Bizimkilerin bütün kibar cevaplarına rağmen, adam gemi azıya almış devam ediyor; Türkçe taklidi anlamsız sesler çıkarıp, aklı sıra alay ettikten sonra, “Ben Kanadalıyım! Burada telefon açmak benim hakkım, sizin değil. Kimin telefonu kullanacağına ben karar veririm... Burada sizden önce ben vardım, burası benim, burada doğdum, İngilizce benim ana dilim. Sizi istemiyorum, defolun!” (“Uzak Batı’dan bir anekdot”, 2006)

Irkçı nefretin “evrimi”, siz, bütün dünya ırkçılarının, faşistlerinin bir ortak eserdir.

İran’dan Vietnam’a, Şili’den Nikaragua’ya ve Türkiye’ye ve en son olarak Irak halkına olmak üzere, doğrudan müdahaleler veya dolaylı askeri darbeler vasıtasıyla tüm dünya halklarına kan kusturan, “sefalet, çürüme ve ölüm” getiren ABD ve onun başkanı George W. Bush bu evriminizin son halkasıdır. Hem en aptalınız, hem de en tekamül etmiş olanız…

Yani birleştiniz ve Bush amcanız sizin bayrağınızı taşıyor… Gurur duyabilirsiniz…

Ferhat Kentel / 2 Mart 2006 / Gazetem.net

EVRİMLEŞİRKEN GÖZLÜĞÜNÜ ÇIKARMAYANLAR

Mehmet Kıvanç-12.03.2009-haber7

Evrim teorisinin fikir babası Charles Darwin, şüphesiz bilim dünyası için sözü edilmesi gereken, üzerinde konuşulması gereken, öğrenilmesi gereken bir kişiliktir.

Evrim nedir?. Genel cevap: İnsanın maymundan geldiğini iddia edenlerin savunduğu görüş.

İşte Evrimle ilgili akıllarda kalan şey budur. Ancak daha ilkokuldan başlayarak eğitim sisteminin her kademesinde öğretilmesine rağmen hangi çocuğa "sen maymundan geldin" deseniz yüzünüze tükürür..

Ama sık sık tartışması yapılmaya devam edilir.

Evrim teorisinin fikir babası Charles Darwin, şüphesiz bilim dünyası için sözü edilmesi gereken, üzerinde konuşulması gereken, öğrenilmesi gereken bir kişiliktir.

Ama dikkat edilmesi gereken bu tartışmanın bilim dünyası içinde yapılması gerektiğidir.

Bu konuda hiçbir bilgisi olmayan insanların üzerinde fikir beyan etmeleri ne kadar doğru olur. Evrim teorisini din veya din karşıtlığı olarak sunmanın amacı ne olabilir.?

Hiçbir kanıtı yapılmamış bir teori neden bu kadar önem taşır.?

Evet, Evrim teorisi hiçbir zaman ispatlanmadı. Hiçbir zaman bir canlının başka bir canlıya dönüştüğü kanıtlanmadı. Bunun için de birçok bilim adamınca kabul görmez.

Bu nedenle de ismi teoridir.

Bunu zaten tüm bilim dünyası da kabul eder.

Bizdeki bazıları hariç.

Türkiye'de at gözlüklü bir takım çevreler hala bu kabulü yapmamakta ısrarcıdır. Onlara göre maymunlardan geldiğimize inanmamak bir nevi bilim dinine inanmamaktır. Gericiliktir. Ortaçağ zihniyetidir.

Onlara göre Dünya tesadüfen varolmuştur.

Onlara göre binlerce derece sıcaklığındaki dünyada, üstelik atmosfer bile yokken nasılsa DNA oluşmuştur. DNA sıcaktan bunalmış, kendi çevresinde zar oluşturmuş. sonra tek hücreli olmaya karar vermiş, yani canlanmıştır.

Onlara göre bu tek hücrelilerin canları bir gün sıkılmış "toplu halde birlikte yaşayalım" demişler ve çok hücrelileri oluşturmuşlar.

Olmamış bu çok hücreliler, toplanmışlar balık olmaya karar vermiş, yüzmüşler.

Balıklar "yav şu kara nasıl bir şey" diye merak ederek karaya ayak basmışlar.

Karada sürünürken, yürümeyi, yürürken, koşmayı, koşarken uçmayı bile öğrenmişler.

Hatta bunların bazıları fil olurken bazıları sinek olmayı tercih etmiş.

Olmamış iki ayakları üzerinde yürümüşler.

Yürürken düşünmüş, akıllanmış ve sonunda da İnsan olmuşlar...

Söylerken bile saçmalığı her yerinden akıyor.

"Buna gerçekten inanıyor musunuz?" diye sorduğumuzda ise şu karşılığı verecekler. "O öyle değil" Peki nasıl?. Çıt yok. Hayatınızda Allah için bir Evrim kitabı okudunuz mu? Yine çıt yok.

Hoş olay bilimsel olmadığı için aklı başında biri bile azıcık düşünse saçmalığı anlar.

Hayatında bilimsel bir kitabın kapağını açmamışlar niye tartışırlar peki?.

Çünkü din düşmanlığı gözlerini kör etmiştir.

Çünkü Evrimin saçmalıklarına inanmak, dine inanmaktan daha mantıklı gelir onlara.

Çünkü maymundan gelmek, Adem'den olmaktan daha güzel görünür.

Çünkü tesadüf tanrısı, Yüce bir Yaratıcı'dan daha akılcıdır(!)

Çünkü bilgileri yoktur. Bilseler zaten tartışmanın anlamsız olduğunu bilirler.

İnsanı geçtik, hayvanı bitkiyi geçtik, balığı vs geçtik, tek hücrelileri bile geçtik sadece tek bir DNA'nın oluşması ihtimalinin katirilyon katirilyon katirilyon katirilyon,...da bir olduğunu biliyor musunuz?. (1 rakamının yanına 620 sıfır atın) Yani.. İMKANSIZ...

1 ton demir çubuğun kendi kendine bir Ferrari olma ihtimali bile DNA'nın tesadüfen oluşması ihtimalinden büyüktür.

Sadece DNA için ihtimal bu. Şu muazzam kainat içindeki trilyonlarca canlının oluşma ihtimalini size bırakıyorum. Tesadüfe yer olabilir mi?.

Hayır diyorsanız olayların bir tesadüf olmadığını düşünüyorsanız, bunların hepsinin üstünde bir gücün, belli bir programın varolduğunu düşünüyorsanız... İşte bu düşüncenizin bilimsel karşılığına "Yaratılış Teorisi" deniyor.

Evrim teorisi.. Bu da Yaratılış Teorisi. Peki sizin tartışmasını yaptığınız Bilim ve Teknik dergisi yayın hayatı içinde hiç Yaratılış teorisine yer verdi mi?.

42 yıl boyunca binlerce kez Evrim teorisini yazan bu bilim(!) dergisi hiç Yaratılış teorisine ilişkin tek bir satır karaladı mı?

İkisi de teori değil mi?

Ama bunu savunursanız bizim at gözlüklü Evrimcilerimiz sizi gericilikle suçlayacaktır.

Bırakın onlar maymundan geldiklerine inansınlar.

Bunların ataları bir zamanlar dünyanın yuvarlak olduğuna ve döndüğüne de inanmamıştı.

Peki sizce de herşey tesadüf mü?

CERN, DARWİN'İ VE METARYALİZMİ SARSTI MI

01.04.2010-Prof. Dr. Nevzat Tarhan-haber7

Aynı şekilde 'karanlık enerji' araştırması olan CERN deneyleri "Zaman ve mekan"ın bilinmeyen boyutlarını bize anlatmaya başladı. Higgs parçacığı yani Tanrı parçacığı evrenin tamamını kapsıyor...

"Evren bizim anlayacağımız kadar basit olsaydı, bu basite inanç, evreni anlayamayacak kadar akılsız olduğumuzu gösterirdi" diyor bir bilim felsefecisi.

31 Mart 2010 tarihinde ilginç iki bilimsel haber bir arada basına yansıdı.İkiside dış kaynaklı, ciddi ve önemli bilimsel çalışmalar.

Birincisi Büyük Hadron Çarpıştırıcısı (LHC) deneyi ile varoluşun sırlarını anlamaya çalışmak, ikincisi beyine manyetik müdahale ile 'ahlak' değişiminin sağlanması.

Bu iki deney fizikle biyoloji displinlerinin din ve felsefe disiplinine ne kadar yakın olduklarını bize gösterdi.

Evren şu andaki bilgilerimize göre sınırsız ve mutlaktır. Paralel evrenlerin varlığı önemli bir araştırma alanıdır. İnsan beyni ise şu andaki bilgilerimize göre uzay ve zaman ilişkisinde bilinçli belleğe mekan bulamamaktadır.

Bilim dünyasında her yeni ve farklı şeye direnç gösterildiği gibi **Kuantum elektrodinamiğine** de direnç gösterilmiştir.

Bütün karşı durmalara rağmen insan beyninin **hologram** gibi çalıştığını savunanlar haklılık kazanmaktadırlar. Her bilginin ve anlam dosyasının bir salınım ve titreşim şeklinde evrende seyahat etmesi artık çok akla yakın oldu.

Klasik fizikte parçaların toplamından fazla olan bütünlük anlaşılamamaktadır. Evrenin bilinen ile bilinmeyen arasında tek bağlantı aracı olan beyin dönüşüm merkezi gibi çalışmaktadır.

Kolunu kaldırmaya niyet eden bir kişinin henüz kolunu kaldırmadan kol kaldırma ile ilgili beyin alanlarının çalışması paralel bilinç'in varlığını çağrıştırmaktadır.

Klasik fizik zihinle ve beyinle ilgilenmezken **Kuantum fiziği insanın sadece bilinçli bir gözlemci** olduğunu ve maddenin olmadığını savunuyor.

Yaşanan herşeyin subjektif deneyim olduğunun anlaşılması materyalizmin çöküşüdür. İnsan zihni ile madde arasında keskin sınırların olmaması bilimin geldiği önemli bir nokta oldu.

Yüksek enerji fiziği çalışmaları ışık hızından daha hızlı bir hıza ulaşırsa fizik bitecek mi? Işık hızına yakın bir hızla protonları çarpıştırma atom altı parçacıklar doğurdu mu? Bu sorulara bilim henüz cevap veremedi.

Evrende bütünden bağımsız hareket etmenin mümkün olmadığını açıklayan bilimsel veriler bilinç ve spritüel varlık kavramlarına yeni açıklamalar getirmeye çalışmaktadır.

"Tanrı Parçacığı"Var Mı, Sınırsız Evreni Sınırlı Aklımız Anlayabilir Mi?"

Evrenin kendiliğinden oluştuğu düşüncesini savunan Darwinizm gittikçe bilimsel değerini yitirmektedir. Çünkü yeni keşifler evrenin basitten başlamadığını tam tersine anlamlılık ve bilgi yetkinliği açısından **ilk varoluşta mükemmel olması gerektiğini doğruladı**.

Bing Bang yani büyük patlama var olan bilginin zaman ve mekan kazanmasını sağladı. İlk DNA olan yosun DNA'sının insan DNA'sına %90'ın üzerinde benzer olması biyolojide de bilgi düzeyinde mükemmeliğin başlangıçta var olduğu tezine kanıtlıyordu.

Aynı şekilde 'karanlık enerji' araştırması olan CERN deneyleri "Zaman ve mekan"ın bilinmeyen boyutlarını bize anlatmaya başladı. Higgs parçacığı yani Tanrı parçacığı evrenin %95 ini oluşturuyor. Fakat sınırlı aklımıza bilim yardım ediyor, evrenin sırlarını anlama yönünde önemli adımlar atılıyor.

Işık hızından daha hızlı seyahat eden parçacıkların bulunması artık an meselesi oldu.

Parçacık fiziğinin ilgilendiği karanlık madde insanı inorganik maddeler yarattı diyen darwinistleri şaşırtmaya devam edecek gibi.

TMU (TMS) manyetik uyarım dalgaları ile ahlakın değişebileceğini gösteren Boston Maachusetts Teknoloji Enstitüsü şaşkınlık uyandıran deneyle araştırmayı bütün dünyaya duyurdu.İnsan beyninin biyolojik bir bilgisayar gibi çalıştığı insan beyninin bilgisayarın donanımı, ruh ve kişilik yapımızın da insan bilgisayarının yazılımı olduğu daha iyi anlaşıldı. Donanımla oynayarak yazılım değiştirildi.

Bilgisayardaki manyetik parçacıkların kendiliğinden bir araya gelme ihtimali matematiksel olarak 10 üzeri 50 den fazladır. **Olasılık hesaplarına göre bu oran imkansızı temsil eder.**

CERN deneyinde 27 kilometrelik mesafede saniyede 11 bin 245 tur atan ışık huzmesi parçacıklarının tesadüfen çarpışarak Bing Bang de ilk patlamayı yaptığına inanmak hiç akla yakın değildir. Hatta araştırmanın sözcüsü, "Atlas okyanusunun iki ucundan iki balığı fırlatarak çarpıştırmak gibi zor bir işi başardık" dedi.

Evrenin tasarımsal varoluşu tesadüfi varoluşundan daha akla yakındır.

Bilim, ruh ve bilince yeni açıklamalar getiriyor. Havada seyahat eden sinyaller fizikte insanın bir bütünün ve sistemin parçası olması gerektiğini gösterdi.

İnsan beyni enerji ve bilgiyi içeren kapalı bir sistem değil soyut düşünce, semboller ve anlamlar üreten açık bir sistemdir. Açık sistemin parçacık fiziği ve enerji deneyleri bizi bir Yaratıcıya daha da yaklaştırdı. Darwincilerin kulakları çınlasın.

TATLI: EVRİM, TEKAMÜL ANLAMINDA KANUNDUR
Prof. Dr Osman Çakmak-19.03.2009-haber7

2006 yılında Dumlupınar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğretim üyesi iken 14 yıl önce evrim teorisi üzerine yazdığı kitaptan dolayı YÖK'ün hışmına uğrayan Prof. Dr. Adem Tatlı ile evrim üzerine bir söyleşi..
TÜBİTAK'taki kargaşa ile yeniden gündeme gelen Evrimin bilimsel olarak tanımı nedir?
Evrim kelimesi; başkalaşma, farklılaşma, kademeli olarak gelişme ve değişme ve ilerleme gibi aralarında değişik farklar bulunan pek çok kelime, tâbir ve deyim yerine kullanılmaktadır.
Şayet siz "evrim" terimiyle "tekâmül" manasını, yani kademeli değişimi ifade ediyorsanız, bu manadaki evrim, teori değil, bir kanundur.
Meselâ bir elma çekirdeğinin; filiz, fidan ve meyveli ağaç hâline gelişi kademeli değişimin bir ifadesidir. Aynı şekilde; bir insan embriyosunun; zigottan itibaren gelişerek, çok hücreli embriyo, bebek, çocuk, genç ve yetişkin insan safhaları da kademeli gelişmenin bir başka örneğidir.
Bu manada bütün canlılar her an değişme, başkalaşma ve farklılaşma kanunlarına tâbidirler. Cansızlar âleminde de atom ve molekül seviyesinde her an hareket ve değişiklikler söz konusudur. Atom ve moleküllerin, bir halden bir başka hale geçerek, yani hal değiştirerek canlıların bünyesinde yer almaları da, bir takım biyoloji ve fizik kanunları çerçevesinde cereyan etmektedir.
Bütün bu değişiklikler evrimle ifade edilmektedir. Zaten bu konularda tartışma söz konusu değildir.
Evrimi Tartışmalı Kılan Nedir?
Evrimi tartışmalı hale getiren nedir?

Evrimi esas tartışmalı hale getiren, onun evolüsyon karşılığı kullanılmasındadır. Yani, bir türden bir başka türün ve dolayısıyla bu yolla, insan da dahil bütün canlıların, silsile halinde birbirinden tesadüfen ve tabiatın eseri olarak ortaya çıktığını ifade eden görüştür.
Maddeyi ilahlaştıran pozitivist inanç savunucuları, evrim teorisini, bilimsel platformdan çıkararak ideolojilerine âlet etmişlerdir.
Bu görüşün çok uzun geçmişi olmakla beraber, bilim camiasına hakim oluşu, Darwin'in evrim teorisini ortaya attığı 1850'li yıllara dayanmaktadır.

Evrim teorisi bilimsel bir teori midir?

Evolüsyon manasında kullanılan ve canlıların tesadüfen ve tabiatın eseri olarak silsile halinde birbirinden meydana geldiğini ileri süren evrim görüşü bilimsel değildir. Çünkü, gerek ele aldığı konuları açıklaması ve gerekse takip ettiği metot bakımından bilimsel bilimin kriterlerine ve kurallarına uymamaktadır.
Darwinizm ve daha geniş manasıyla Evrim Teorisi, felsefî değerlendirmelere ve metafizik düşünce ve yorumlara yer verdiği için, bilimsel değil, felsefî bir düşüncedir.

Bilimsel Bilginin Özellikleri

Bilimin tanımı nasıldır?

Bilim; kendine has metotları olan, her hangi bir şekilde düzenlenmiş doğru bilgiler bütünü olarak tarif edilir[1]. Bilimsel bilginin, sistemli bir bilgi olması, aynı zamanda artarak gelişebilmesi, tutarlı ve denetlenebilir olması, objektiflik özelliklerine de sahip bulunması beklenir[2].
Bilimsel bilginin şu özelliklerine dikkat çekilir:
1- Bilimsel bilgi, ilerleyici özelliğe sahiptir. Bugünün herhangi bir bilgisi, sözgelimi, günümüz tıp bilgisi, bundan yüz yıl öncesine göre çok ileridedir. Halbuki sanat ya da ahlâki değerlerin yüz yıl öncesine göre her hangi bir beldede, ileri olduğunu söylemek zordur.
2- Bilimsel bilginin bir diğer özelliği, tarih boyunca artmış olmasıdır. Bugün bir lise talebesinin fizikteki bilgisi, Newton'un bu sahadaki bilgisinden daha fazladır.
3- Bilimsel bilgiler genelde herkesin elde edebileceği şekilde umuma açıktır. Halbuki felsefi bir görüş, şahıslara bağlıdır. Marx ve Engels olmasaydı, sosyalizm ve komunizmin bilinen seviyeye geleceğini kimse garanti edemezdi. Ama Galile olmasaydı, serbest düşme olayını mutlaka birileri bulacaktı.
4- Bilgi, dinamiktir. Sürekli değişme ve gelişme içindedir. Doğru kabul edilen bir görüş, değiştirilme veya reddedilme imkânına sahiptir.
5- Bilimsel bilgiler, birbiriyle tutarlı ve mantıksal bir ilişki içerisindedirler. Bilgi, birbiriyle çelişen iki önermenin, aynı zamanda doğru olabileceğini kabul etmez[3].

Bilimsel teorinin özelliği nedir?

Bilimsel teori; bilgi edinme süreci aşamasında ortaya atılan, geçerlilik ve güvenilirliği bilimsel yöntemlerle tespit edilmiş olan, iç tutarlılığı bulunan bilgiler ve açıklamalar bütünü olarak tarif edilir[4].

Felsefenin tanımı nasıldır?

Felsefeden, tarih boyunca, farklı zamanlarda farklı şeyler anlaşılmış, ona farklı roller ve farklı görevler yüklenmiştir.
Günümüzde bazı filozoflar felsefeyi, sadece kavramlarımızı açığa kavuşturma görevine sahip bir etkinlik olarak tarif ederler.

Felsefî düşüncenin özellikleri nelerdir?

Filozof, içinde bulunduğu dünyayı anlamak ve kavramak için kendisine sunulan her türlü bilgiyi, algı ve sezgi sonuçlarını, kendi bilgi, algı ve sezgi kabiliyetine göre yeniden düşünür, analiz eder ve yorumlar. Aslında felsefî düşünce, eleştirel bir düşüncedir. Yani, kendisine veri olarak ele aldığı her türlü malzemeyi aklın eleştiri süzgecinden geçirir.

Felsefe, bir düşünme ve fikir yürütme biçimidir, yapma ve meydana getirme değildir. Bilim olguları konu aldığı halde felsefe, hem olguları ve hem de değerleri konu edinir. Yani bilim, ele aldığı olgular üzerinde iyi-kötü, doğru-yanlış, haklı-haksız gibi değer hükümlerini veremez. Bunu verme yetkisi felsefenindir.

Evrim Teorisi'nin, bilimsel değeri nedir?

Evrim Teorisi, bilimsel kıstasları taşımayan, yani laboratuarda denenemeyen, çoğunlukla metafiziğe dayalı görüşleri bünyesinde barındıran felsefi bir düşünce tarzıdır.

Metafizik ise; sonuçların bilimsel bir biçimde ifade edilememesi ve bilimsel olarak doğrulanamaması anlamında her türlü felsefî düşünce olarak ifade edilir[5].

Evrime her ne kadar bilimsel bir şekil verilmeye çalışılsa da, metafiziksel varsayımlara yapışıldığı görülmektedir. İstenilse de bu metafizik düşünceden kaçınmak mümkün değildir. Çünkü, maddenin ve âlemin varlığı, canlılığın mahiteyi, Yaratıcı'nın kimliği ve vasıfları gibi konuların büyük bir kısmı Evrim Teorisi'nin gündeminde olduğu sürece, metafizik yaklaşımlar kaçınılmaz olacaktır.

Darwin, Antik Çağ'dan beri süregelen ve metafiziğe dayalı evrim düşüncesini teolojik, yani inanca dayalı bir yaklaşımla sunmuştur[6].

Evrimcilerin evrim teorisine güçlü bağlılıkları, onları her türlü metafiziksel tahminleri yürütmeye sevk etmiştir. Evrimin belli başlı argümanları ve bunların başarısı, onun bilimsel desteğinden değil, yaratılışa karşı oluşundan kaynaklanmaktadır.

Evrimin eldeki en iyi açıklama olduğu sıkça ileri sürülür. Böyle bir iddia ise, bilimsel olmayan bir hükümdür. Evrimin doğruluğunu başta kabul edip, onu destekleyecek deliller aramak, bilimsel olmayan maksatlı bir davranıştır.

Norman Geisler ve Ronald Brooks, evrimin bilimsel bir metotla irdelenmediğini ve ön kabullere dayandığını dile getirir ve şöyle derler:

"Evrimi eleştiren kimse, evrimin yanlış olduğunu göstermekle yetinmeyip, meseleyi de çözmelidir. Evrimi yanlışlamak yeterli değildir. Çünkü, daha iyi bir çözüm bulana kadar onun doğru olduğu kabul edilecektir.

Ancak, bilim böyle yapılmaz. Bu savunmada evrime, bilimde yeri olmayan özel bir konum verilmiştir. Böyle teorilere önceden özel bir konum atfedilmesi bilimsel bir yaklaşım değildir[7].

Meşhur antropolog Servier de evrimciliğin laik bir din dogması haline geldiğine ve bu nüfuzun kırılması gerektiğine şöyle işaret eder:

"*Evrimcilik, Batı'nın laik din dogması haline gelmiştir. Yeni kurum ve değerlendirmelerin ortaya konabilmesi için, önce evrimciliğin reddi gerekir"*[8].

Evrim teorisinde esaslı, ama gizli bir dinsel etki vardır. Hem Darwin ve hem de günümüzün modern evrimcileri, metafizik önermelere başvurmaktadırlar[9].

Kant, *Yargı Gücünün Eleştirisi* adlı eserinde bir bilimin ancak matematiksel olduğu oranda gerçek bilim olduğunu ileri sürmektedir. Kant'a göre, Evrim Teorisi'nin içinde matematiksel argümanların çok az oluşu, onun bilimsel bir teori sayılmasını tartışmalı hale getirmektedir[10].

Ünlü felsefeci Bernard Russell de evrimin gerek metot ve gerekse ilgilendiği problemler bakımından bilim olmadığını dile getirerek şunu söyler:

"*Evrimcilik, şu ya da bu biçim altında çağımızın ağır basan bir inanç şeklidir. Evrimcilik, gerek metoduyla ve gerekse ele aldığı problemlerle, gerçek bir bilim değildir*"[11].

Bir başka düşünür de evrim metodunun bilimsel olmadığını ifade eder:

Evrim içten içe bilim dışı savlara yaslanan düzenleyici bir fikirdir. Evrim, çeşitli bilim disiplinlerine baş vurmaktadır ama, kendisi bilimsel değildir. Bu bakımdan daha iyi bir bilimsel açıklama sunması beklenmemelidir"[12].

Çağımızın seçkin bilim felsefecisi Karl Popper'e göre bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil, yanlışlanmaya elverişliliktir. Ona göre bir bilgi veya sonucun özelliği, yanlışlamaya

müsait olmasıdır. Halbuki Darwinciliğin öyle bir teste elverdiği söylenemez. Darwinciliği doğrulayan bazı olgusal veriler gösterilebilir. Ama bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil yanlışlanmaya elverişliliktir. Başka bir ifadeyle, Darwinciler teorilerinin hangi muhtemel gözlem sonuçlarıyla yanlışlanabileceğini ortaya koymuş değillerdir. Dolayısıyla Darwincilik bilimsel bir teori olmaktan çok metafiziksel bir yapıya sahiptir[13].
Kısaca ifade etmek gerekirse, kıral çıplaktır. Kıralın çıplak olduğunu söylemekten çekinilmemelidir. Yani, bu teori bilim kriterlerine uymamaktadır. Bilimsel değil, metafizik yönü yönü ağır basan felsefî bir düşünce tarzıdır.

Aristo Felsefesi İle Evrim Teorisi Arasındaki Bağ

Aristo felsefesi ile evrim teorisi arasında nasıl bir bağ kuruyorsunuz?

Aristo felsefesi, Antikçağ ve Ortaçağ boyunca yaklaşık iki bin yıl, fikir âlemini etkisi altına almış, pek çok faydalı görüş ve düşüncenin tartışılmasına ve kabulüne asırlarca engel teşkil etmiştir. Aynı durum şimdi Evrim Teorisi için söz konusudur. Bu teori taraftarları da, her türlü farklı düşünce ve yoruma kapalıdırlar. Evrimin alternatifi görüşlere asla müsaade etmemektedirler. Bu düşüncenin bilimsel olduğu ve bunun karşısındaki her türlü görüş ve düşüncenin bilim dışı ve inanca dayalı metafizik yaklaşımlar olduğu ısrarla nazara verilmektedir.

Bunun çözümü nedir?

Evrim teorisi'nin mutlak doğru olduğu tezinden vazgeçilmeli ve bu teorinin kritiği yapılabilmelidir. Ümit verici Yaratık Teorisi, Sıçramalı Denge Teorisi, Ortak Yaşam Teorisi, Karmaşıklık Teorisi ve Akıllı Tasarım Teorisi gibi Darwinizme alternatif teorilere de yer verilmelidir.

Evrim Ve Yaratılış Tartışması Arasındaki Kavga

Evrim teorisi etrafındaki tartışmanın altında yatan bir yaratıcının kabulü veya reddi mi vardır?

Aynen öyle. Meselâ elinizde bir gözlük var. Bunun hangi maddelerden yapıldığını, ne iş gördüğünü en ince ayrıntılarına kadar inceliyorsunuz.Buraya kadar evrimcilerle yaratılışçılar arasında problem yok. Ancak, bu gözlüğün nasıl ortaya çıktığı sorusu gündeme geliyor. Evrimci düşünce taraftarları, bu gözlüğün kendi kendine, ya da tesadüf ve tabiatın eseri olarak ortaya çıktığını ileri sürüyor. Yaratılışı savunanlar da, eldeki gözlüğün; ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri olduğunu söylüyorlar.
Böyle bir argümanda herkes gözlüğün bir ustanın eseri olduğunda hemfikirdir. Ama gözlük yerine canlıların gözü dikkate alınınca bu durumda onun bir yaratıcının eserin olmadığı iddia ediliyor ve böyle bir iddianın bilimsel bir yaklaşım tarzı olduğu ileri sürülüyor.

Darwinizmin dünya bilim camiasındaki kabul durumu nasıldır?

Darwinizm, ya Evrim Teorisi, biyologların dışındaki bilim adamlarını birinci derecede ilgilendirmez. Dolayısıyla onların evrim hakkındaki düşünceleri, bazılarının okuduğu ve evrimcilerin kaleme aldığı ders kitaplarından, gazete köşelerinden ya da basın haberlerinden ibarettir. Biyologlardan da, hususi bu konu ile uğraşanların dışındakilerin de Darwinizm konusundaki bilgileri çok detaylı değildir. Doğrudan bu konuyla ilgilenenler de, ateizmi benimseyen pozitivist düşünce taraftarlarının baskı altındadırlar.
Phillip Johnson, Darwinizmin Amerika'daki gücünü, bilimden değil, otoriter kültürden aldığını, bunu kaybettikleri an yıkılacağını ileri sürmekte ve şöyle demektedir:
"*Darwinistlerin otoriteleri kültürel güce dayanmaktadır. Taraftarları bu güç desteğini bir kez kaybettiklerinde, Darwinizm de Leninizm gibi birden ıskartaya çıkacaktır*"[14].

Evrim Teorisinin geçmişi nasıldır?

Canlıların tesadüfen birbirinden meydana geldiği ve insanın balıktan hasıl olduğu görüşü, Milattan önce 400'lü yıllarda Anaximander tarafından ileri sürülmüştür.

Bu görüşün Darwin'le birlikte 1850'li yıllarda kabul görmesinin sebebi nedir?

Darwin bu görüşü biraz daha sistemleştirmiştir. Darwinizmin o asırda kabul sebebi, Ortaç Avrupası'nda Hıristiyanlık dini adına her türlü bilimsel düşünceye yapılan baskıdır.
Hıristiyanlık bilimsel düşünceye karşı mıdır?
O dinin hakikatinde olmayan ve fakat tercümelerle dine sokulan ve din adına kullanılan yetkilerdir. Bütün Ortaç boyunca, Aristo'nun evren hakkındaki görüşü, Kilise'nin resmi görüşü olarak kabul edilmiştir ve bu görüşün aksine bir düşünceye izin verilmemiştir.
Bunun günümüz evrim düşüncesiyle bağlantısı nedir?
Bağlantısı şu: Bin sekiz yüzlü yıllarda bilime yapılan bu baskıya Avrupa Fransız İhtilali ile baş kaldırdı. Başta Aristo düşüncesine karşı olan bu çıkış, baskı Hıristiyan dini adına yapıldığı için, bir bakıma bu dine karşı duruş sergilendi.
Bu tarihe kadar Batı'da her türlü bilimsel düşünce dinden vize almak durumundaydı. Bu tarihten sonra da her türlü düşünce ve görüşte dine karşı olma esas alındı. Öncekiler ifrat etmiş çok ileri gitmişti. Bunlar da tefrit ediyor, asla bir yaratıcıyı kabul etmiyorlardı.
Bu düşünce ne zamana kadar sürdü?
Günümüze kadar. Tâbi bir takım ilâvelerle. Şimdilerde her türlü bilimsel gelişme ve düşünce mutlaka maddeyle, tesadüfle ve tabiatla ifade edilmeye çalışılmaktadır.
Pozitivist düşüncenin burada yeri neresidir?
On dokuzuncu yüzyılda pozitivist felsefenin kurucusu Auguste Comte'dur. Bu pozitif felsefe, sadece on dokuzuncu asrı etkilememekle kalmamış, yirminci ve hatta yirmi birinci asra da damgasını vurmuştur. Günümüzde, her şey deney ve gözlemle test edilmeye çalışılmakta, metafizik yaklaşımlara düşünce âleminde yer verilmemektedir.Comte'un pozitivist felsefesine göre, bir olayın özünü ve gerçek nedenini araştırmaya gerek yoktur. Biz ancak bu olayın ard arda geliş bakımından öteki olaylarla ilişkilerinin ne olduğunu sorabiliriz.
Comte, pozitif bilimin yanında bir de pozitif din kurmuştur. Bu insanlık dininin kutsal formülü şöyledir:
"İlke olarak aşk, temel olarak düzen ve amaç olarak ilerlemedir. Bunun iki hedefi vardır. Birisi, ahlâk ve estetikle ilgili olup 'Başkası için yaşamak', diğeri politik ve bilimsel olup 'Düzen ve ilerleme'dir"[15].
Bu dinin İlâhı insanlıktır. İnsanın tek, gerçek ve hakiki İlâh olduğu düşüncesine dayanır. İnsanlık kelimesiyle kastedilen şey, bugüne kadar yaşayan bütün insanî varlıklar değil, fakat sadece insana hizmet edenlerin bütünüdür. Bu dinin peygamberi de Comte'un kendisidir, kadınlar da melekleridir**[16]**.
Comte'a göre hiç kimse tam anlamıyla hiçbir hakka sahip değildir. Başka bir ifadeyle, hiç bir kimsenin vazifesini yapmaktan başka hakkı yoktur[17].
Benzer deyişi, Comte'un Türkiye'deki temsilcisi olan Ziya Gökalp'te buluruz. Gökalp bunu şöyle ifade eder:

"Ahlâk yolu pek dardır
Tetik bas, önü yardır
Sakın 'Hakkım var' deme
Hak yok vazife vardır.

Ben, sen yokuz, biz varız.
Hem Ogan, hem kullarız.
' Biz' demek,'Bir' demektir.
*Ben, sen ona taparız"***[18]**.

Gökalp'in şu beyti de dikkat çekicidir:
"*Öyle ise al benim de son sözümü;*
Din, kalpteki vecdin müsbet ilmidir"[19].

Comte, pozitivist felsefesini ve pozitivizm İlmihali'ne dayalı dinini kabul etmesi ve Türkiye'de uygulaması için 1853 yılında Sadrazam Mustafa Reşit Paşa'ya bir mektup yazmıştır**[20]**.
İslam Dini Bilimle Çatışabilir Mi?

Bilim adamlarının genelde dine karşı oluşlarını nasıl yorumluyorsunuz?
Bu sorunun cevabı bir bakıma yukarıda verildi. On dokuzuncu yüzyılda Fransız İhtilali ile hakimiyeti ele alan materyalist felsefe, Hıristiyan dinine karşı duruş sergilemiş ve bundan sonra her türlü bilimsel gelişmenin karşıtı, ya da düşmanı, dini düşünce gösterilmiştir. Bütün siyasi, sosyolojik ve bilimsel çalışmaların temeli ateizme dayandırılmıştır.
İslâmiyet'i bilmeyenler, Hıristiyanlıkla onu aynı kefeye koydular. Hıristiyanlığa karşı duruş, İslsamiyet'e karşı duruş şeklinde algılandı.
İslâm dini bilimle çatışmaz mı?
İslâmiyet'le bilimin çatışması söz konusu değildir. Çünkü, İslâm dini, kâinatın tamamını âdeta bir kitap gibi kabul eder. Allah'ın kudret sıfatının eseri olan ve elementlerle yazılmış bir kitap. Yani, kâinat kitabı. Her bahar sanki bu kitabın bir sayfası, asırlar o kitabın formaları hükmünde. İnsan da bu kitapta bir kelimedir. Bütün ilimlerin konusu, bu kâinat kitabıdır. Yani, taşıyla, toprağıyla, havasıyla ve suyuyla, bitkiler, hayvanlar ve insanlarıyla âlemi dolduran canlı ve cansız umum varlıkların yapısını, bağlı olduğu kanunları ortaya koyma görevi ilimlerindir. İlimler bir bakıma bu kâinat kitabını tefsir etmekte, yani açıklamaktadır. Atomdan galaksilere kadar her bir cismin yapısında ve tâbi olduğu kanunlarda; yüksek ve derin bir ilmin, geniş bir kavrayışın, engin ve sonsuz bir düşüncenin, son derece hassas bir ölçü ve plânlamanın, gayet merhametli ve sanatlı yapılışın varlığı görülmektedir. İşte, Allah'ın eseri ve sanatı olan bu kâinat kitabı, O'nu tanıttırmaktadır.
İslâm literatüründe, bilimde ne kadar çok terakki edilse, yani varlıklar hakkında ne kadar geniş bilgi sahibi olunsa, O'nun kâinattaki tasarrufunun, hikmet ve hâkimiyetinin bilinmesini sağlayacağı, dolayısıyla Allah'ın o kadar daha iyi tanınmış olacağı vurgulanır.
Cisimlerdeki bu ölçülü, bir maksat ve gayeye göre plânlı yaratılışın düşünülmesi de "*Tefekkür"*, fikir ve akıl yürütme, yorumlama olarak ifade edilir. Böyle bir saatlik akıl yürütme ve düşünmeyi, İslâmiyet bir sene nafile ibadetten üstün görmektedir.
Kur'an; "*Düşünmüyor musunuz*?"**[21]**. "*Aklınızı kullanmıyor musunuz*?"[22] diyerek akla havale eder. Akıllı düşünmeye teşvik eder. "*Bu inceliği, ancak aklı selim sahipleri düşünüp anlar*"der[23]. Allah'tan ilmimizin arttırılmasını istememizi öğütler: "*Rabbim, ilmimi arttır" de*'[24]. Bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığına dikkat çekilir: "*Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?"*[25]. "*Düşünesiniz diye gerçekten size âyetleri açıkladık*"[26]. Bilinmeyen bir şeyin sorulup araştırılarak öğrenilmesi istenmektedir: "*Eğer bilmiyorsanız, bilenlerden sorun*" denmektedir[27].
Hadislerde de ilme teşvik vardır: "*İlim talebi için yola çıkan kimse, dönünceye kadar Allah yolundadır*"[28]. "*Kim ilim öğrenmeyi talep ederse, bu onun geçmişteki günahlarına kefaret olur*"[29]. "*Hikmetli söz mü'minin yitiğidir. Onu nerede bulursa, hemen almaya ehaktır*"[30]. "*İlmin azalması, cehaletin artması*" dünyanın sonu olarak belirtilmiştir[31].
İslâmiyet'te âlimin mürekkebi, şehidin kanından üstün tutulmuştur **330**.
Böyle bir din, ilme karşı olabilir mi? Zaten bütün ilimler, Allah'ın kâinat kitabının tefsiri ve açıklaması değil midir? Kur'an da O'nun kitabı, kâinat da. Kur'an'a ters düşen, ilim değil, ancak bir takım teori ve hipotezler veya ideolojik yaklaşımlar olabilir.

Kaynaklar:

[1]Arslan, A. Felsefeye Giriş. Adres Yayınları. Ankara, 2005, s. 63-64.
[2]Ural, Ş. Bilim Tarihi. Kırk Ambar Yayınları. İstanbul, 1998, s. 13.
[3]Arslan, A. Felsefeye Giriş. Adres Yayınları. Ankara, 2005, s. 64-66.
[4] http://www.canertaslaman,com/kitap/1.htm.
[5]Arslan, A. Felsefeye Giriş. Adres Yayınları, Ankara, 2005, s. 96-97.
[6]Hunter, C.G. Darwin'in Tanrısı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz.İstanbul, 2003, s. 195.
[7] Geisler, N.L. and Brooks, R. M. Come let us Reason. Grand Rapids: Bakir, 1990, S. 95-96.
[8] Servier, J. Etnoloji. Tercüme M. Ali Kayabal. İletişim Yayınları, 1992, s. 113, 124.
[9]Hunter, C. G. Darwin'in Tanrısı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz.İstanbul, 2003, s. 12, 15, 208.
[10]Mayr, E. The Growth of Biological Thought. The Belknap Press of Harward University Press, Cambridge, 1982, s. 862.

[11]Russell, B. Dünya Üzerine Bildiğimiz. Terc. Vehbi Hacıkadiroğlu. Alaz Yayınları. İstanbul, 1980, s. 24-25.
[12]Hunter, C. G. Darwin'in Allah'ı. Gelenek Yayıncılık. Çev. Orhan Düz.İstanbul, 2003, s. 212.
[13]Popper, K. Unended Quest, Fontana-Collins, 1976, s. 171).
[14] Johnson, P. E. Evrim Duruşması. Terc. Orhan Düz. Gelenek Yayınları,İstanbul, 2003, s. 135.
[15] Comte, A. Cours de Philosophie Positive. Tome III, Paris 1970, s. XXXII:Aktaran: Murtaza Korlaelçi. Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi. Hece Yayınları, Ankara, 2002, s. 103.
[16] E. Bombard. Le Positivisme En Dix Page, s. 5. Aktaran: Murtaza Korlaelçi.
Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi. Hece Yayınları, Ankara, 2002, s. 31; Comte, A. Apel Aux Conservateurs. Paris, 1970, s. 30. Aktaran: Murtaza Korlaelçi. Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi. Hece Yayınları, Ankara, 2002,s.33.
[17] Comte, A. Cours de Philosophie Positive. Tome I, Paris 1929, s. 361:Aktaran: Murtaza Korlaelçi. Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi. Hece Yayınları, Ankara, 2002, s. 29.
[18] Gökalp, Z. Yeni Hayat-Doğru Yol. Hazırlayan: Müjgan Cumbur, İstanbul, 1976, s.13.
[19] Göklap, Z. a. g. e. s. 10; Korlaelçi, M. Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi.Hece Yayınları, Ankara, 2002, s. 287-288
[20] Korlaelçi, M. Pozitivizmin Türkiye'ye Girişi. Hece Yayınları, Ankara, 2002, s. 104-105.
[21] Bakara, 76.
[22] Bakara, 44.
[23] Âli İmran, 7.
[24] Tâhâ, 114.
[25] Zumer, 9.
[26] Hadîd, 17.
[27] Nahl, 43.
[28] Tirmizî İlim 2, 2649; İbn Mâce, Mukaddime 17, 227.
[29] Tirmizî İlim 2, 2650.
[30] Tirmizî, İlim, 19, 2688.
[31] Buhari, Kitabu'l-İlim, 71-72.

MARX VE DARWİN'İN TÜRK ANLAŞMAZLIĞI

Yaşar İliksiz-17.01.2006-haber7

Karl Marx ile Charles Darwin, arasında Türkler konusunda 1870'lerde bir fikir ayrılığı yaşandı. O anlaşmazlıktan sonra Doğu Sorunu ve düşünceler nasıl bir değişim gösterdi?

Pek çoğumuz için sadece tarihte kalmış ölü bir kavram gibi görünüyor olsa da, **"Doğu Sorunu"** Batı dünyası için hâlâ yaşayan "**canlı bir süreç**. Doğu, zaten kan ve gözyaşı dökerek bu sürecin yaşamakta olduğunun hep bilincinde.

Bu süreci detaylarıyla kavramadan ve bu senaryonun hangi dinamiklere göre şekillendiğini çözemeden, Ortadoğu'da akan kan ve gözyaşının dineceğini iddia etmek abesle iştigaldir...

Öte yandan kavramı birkaç ideologun şekillendirdiğini iddia edip, (ortaokul çocuklarının bile seviyesinin altında bir üslupla) sağdan soldan derlenen ideolojik bilgi kırıntılarına bilim sosu dökerek teoriler üretenler, belki Doğu dünyasının bilimden henüz nasipsiz insanlarını 20-30 yıl daha kandırmayı başarıp, onları "**gökten inecek kahramanlarla**" zafere ulaşacaklarına inandırabileceklerdir.

Ama onların kendi tezlerine ikna için dillerine pelesenk ettikleri "**bütün hesapların üstündeki hesabın galip gelme günü**" sadece ve sadece bu coğrafya sakinlerinin, gerçek bilimde hakim konuma gelip, strateji okuma yeteneklerini "**en az düşmanları kadar**" geliştirmesiyle mümkün olacaktır.

Doğu Sorununun kapsama alanı

Dünya tarihini (olumlu ya da olumsuz) derinden etkileyen isimler, her ne kadar saplantılı bir şekilde kendi fikirlerini hakim kılmak için ömür boyu çaba sarf etseler de gelişen olaylara

göre manevralar yapıp, taktik ve saf değiştirmeyi ihmal etmediler. Onlar planları aksadığında yeni bir konumla yine yönlendiren güç olmayı başaranlardı.

Ama onların hep yönlendiren konumunda olması zeka ve yeteneklerinden çok, değiştirip, dönüştürmek istedikleri kitlelerin, sadece onların manevralarını seyredip onlara sövüp sadece direnmeyi düşünmelerinden kaynaklanıyordu. Tıpkı "**Doğu Sorunu**" adlı verilen satranç oyununda olduğu gibi...

"**Doğu Sorunu**" coğrafyasında yer alan ve piyonluğa razı olmayıp, satranç tahtasını devirerek, planlanan hamleleri bozan tek parçanın, (Gazi Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde) Anadolu olması oldukça dikkate şayan bir ayrıntıdır. Tabi ki, bu haberin kaleme alındığı günlerin, söz konusu coğrafyada yeniden taşların dizildiği bir döneme denk gelmesi de ayrıca dikkate değerdir.

Bu makaledeki benzerlikler sizi çok da şaşırtmasın...
Ve yine ilginç bir benzerliktir ki, birilerinin "**soykırım ve adaletsizlik edebiyatı**" yaptığı bir dönemde, bu coğrafyada bir kısım vatandaşların sıtkı sıyrılmış, "**adaleti şiddetle sağlamayı düşünür**" hale getirilmiştir. Katillerin bile umut olduğu bir ortamda, şu anda, kim bilir hangi coğrafyada; hangi "**bilimadamı**" hangi siyasetçi ile hangi görüşü paylaşmaktadır.

Bunu tahmin etmek zor değil. Asıl tahmin edilmesi zor olan umutsuz bir şekilde de olsa, hesapları tehlikeye giren bir "**Marx**"ın bu coğrafyanın içine itildiği savaşı durdurma çabaları verip vermediğidir? Ve tabi ki bu belirsiz olduğu .için '**Darwin'den**' önce '**Doğulu bir beynin**' ona ulaşıp fikirlerini, bu coğrafya yönünde etkileme olasılığı da tamamen belirsizdir.

Birazdan sizlere nakledeceğimiz tarihi olayları, adları ideolojilerle bütünleşen bilim adamlarının kesişen yollarını ve Doğu Sorununun ortaya çıkış yıllarındaki oluşum mantığını gözler önüne seren gelişmeleri "**ideolojik**" hatta '**daha önce ortaya açılmış bir takım tezleri**' pekiştirici gözle de okumanız mümkün. Ama bu gözle okumanın Ortadoğu tarihine pozitif katkısı olacağını iddia etmek ne denli mantıklı olacaktır bunu size bırakıyoruz.

Ama dikkatli okunduğunda tarihin sadece tek yüzlü okumalarla değil, dikkatli bir gözlemle algılandığında pek çok hastalığa tedavi olacağını gösteren iyi bir örnektir bu araştırma... Ve emperyalist planların '**tasarlandığı gibi**' uygulandığını sananlar için '**ayıltıcı**' bir niteliğe sahiptir.

Öte yandan Marx ve Darwin'in sırf aynı kökenden geldiği için, birbiri ile dayanaşarak '**müşterek iki teori geliştirdikleri iddiasında**' olanların da tarihe bakış açılarının sağlığını kontrol açısından oldukça çarpıcı bir metindir.

Bir haber sitesi için hayli uzun ve ortalama bir okuyucu için uzun görünse de bu makale önemine binaen ancak bu kadar özetlenebilmiştir.

William Gladstone, Karl Marx, Charles Darwin, Kliment Timiriazev ve 1876-78 'Doğu Sorunu' Üzerine Notlar

Marksizm'in babası Karl Marx ile Evrim teorisinin bir numaralı ismi haline gelen biyolog Charles Darwin, arasında Türkler konusunda ilginç bir fikir ayrılığı yaşandı.

Amerikalı Tıp doktoru Ralph Colp, Jr'ın 1983 yılının Nisan ayında Journal of the History of Medicine and Allied Science (Cilt 38/2 (Nisan 1983), s. 178-85.) dergisinde yayınladığı, "William Gladstone, Karl Marx, Charles Darwin, Kliment Timiriazev ve 1876-78 'Doğu Sorunu' Üzerine Notlar" başlıklı makalede bu açıkça gözler önüne seriliyor. (Makale tam metin olarak, Bige Keşmir tarafından Tarih ve Toplum Dergisi için (Ağustos 1985) Türkçeleştirilmiştir)

Bu fikir ayrılığının temelinde, bugün halen Ortadoğu'da akan kan ve gözyaşları ile yaşanan katliamların en büyük sebebi olan Doğu Sorunu yatıyor.

William Gladstone ve "Katil Türkler"
William Gladstone, Sömürgeler Bakanı olduğu günlerde İngiliz Avam Kamarası'nda elindeki Kuran'ı gösterip, "**Bu Kitap Müslümanların elinde bulunduğu müddetçe, biz onlara asla hâkim olamayız. Ne yapıp edip, bu Kur'an'ı ortadan kaldırmalıyız. Ya da Müslümanları ondan soğutmalıyız**" diye haykırdığı için Türk ve İslam dünyasında gayet yakından tanınan bir isim. Aynı zamanda 1868'den 1874'e kadar İngiltere Başbakanlığı da yapan Glastone, Türkleri Batıya barbar olarak lanse eden isimlerin başında geliyor.

İflah olmaz bir Türk düşmanı olan William Gladston, 6 Eylül 1876'da '**Bulgaristan Dehşetleri ve Doğu Sorunu**' adlı 64 sayfalık bir kitapçık yayınladı. Kitap, Bulgaristan Devletleri'nde, Osmanlı Devleti'nin hizmetindeki nizamî-olmayan birliklerin (Başıbozuklar'ın) 1876'da Nisan-Ağustos aylarında, çoğu Hıristiyan 15.000 Bulgar isyancıyı katlettiklerini iddia ediyor ve olayları '**İnsanoğlu'nun bütün tarihi boyunca değilse bile, en azından bu yüzyılda kaydedilen en alçakça ve en karanlık zulüm**' olarak niteliyordu...

Gladstone'un çözümü oldukça tanıdık
Ortaya koyduğu çözüm ise, Türklerin '**tası tarağı toplayıp**' "**Bulgarista**n" topraklarından çekilmesi ve Bulgarlara yardım için para toplayacak yerel İngiliz yardım komiteleri kurulmasıydı.

Gladstone bu kitapçıkta "haksızlığa karşı öfke uyandırma yeteneğini" kullanarak, Hıristiyanlığa ve Hıristiyanların haklarına kendini adama ve İngiltere'nin ahlâk kurallarına uygun ve ulusal haklar tanıyan bir dış politika izlenmesine bağlılığını gözler önüne seriyordu.

Kitapçık bir ay içinde tam 200.000 nüsha sattı ve birçok taraftar kazandı. Gladstone'un taraftarları Liberal Parti içinden ve dışından bir grup seçerek 8 Aralık 1876'da Londra'da, Doğu Sorunu konusunda büyük bir Ulusal Toplantı düzenlediler. Konuşmalar genelde, Türkiye'yi reformlar yapmaya zorlamak için İngiltere'nin Rusya ile işbirliğine girmesi gerektiği üzerinde yoğunlaştı. (Rusya, Türkiye'nin baş düşmanı ve Hıristiyan, Slav Bulgarların baş destekçisi idi)

Darwin ve Marx'ın Doğu sorununa ilgisi
1876-77 yılları boyunca Doğu Sorunu en büyük tartışma konusuydu. O yıllarda Avrupa'da Doğu Sorunu konusunda birbirine tamamen zıt görüşler savunan iki kişi vardı; Kari Marx ve Charles Darwin...

11 Aralık 1876'da Marx, Friedrich Engels'e yazdığı bir mektupta, St. James Toplantısını ayrıntılı bir şekilde anlatıyor ve Gladstone'un Bn. Novikoff'la beraber Konferanstan nasıl 'çalım satarak' kol-
kola çıktığını tarifle, 'İngiltere ile Rusya arasında daha şimdiden bir ittifak kurulmasından'

duyduğu endişeyi belirtiyordu. Marx, Çarlık Rusyası'na '**Avrupa'daki bütün reaksiyoner hareketlerin büyük desteği**' ve '**Batı uygarlığı için ciddi bir tehlike**' gözüyle bakıyordu.

Marx'a göre Gladstone iki yüzlüydü

Ünlü düşünür, Das Kapital'in 2. ve 3. ciltleri üzerindeki çalışmalarını konferanstan sonra, bir kenara bıraktı ve Gladstone'un Rusya taraftan politikasını eleştiren tam üç makale yazdı. Makaleler en çok satan muhafazakâr İngiliz gazetesinde imzasız olarak yayınlandı. Marx nazik, fakat güçlü ve inandırıcı bir şekilde, Gladstone'un yalanlamalarına rağmen, Bn. Novikoff'la gizli bir siyasal yazışma sürdürdüğünü ve Polonya'daki Rus baskısı karşısında sesini çıkartmazken, Bulgaristan'daki Türk baskısını protesto etmesinin riyakârlık olduğunu savunuyordu.

Gladstone'un Hıristiyan Bulgarların haklarını yüceltmesine karşı, Marx, Türk köylüsünün ahlâkî değerlerini ve '**Muhammet'in çocuklarının bütün Hıristiyan sahtekârlara ve ikiyüzlü gaddarlık tacirlerine karşı aldıkları sağlam şerefli tutumu yüceltiyordu.**'

Marx: Maalesef Darwin de bu domuzca gösteriye ismini yazdırdı

Engels'e 11 Aralık'ta yazdığı mektubun sonunda Marx şöyle diyordu: 'Maalesef Charles Darwin de, Lewes'in ismini vermeyi reddettiği bu domuzca gösteriye kendi ismini verdi.

Marx, Darwin'in de St. James Konferansını toplayanlardan biri olduğunu görmüştü. Marx, o yıllarda, Darwin'in evrim teorisi hakkında karışık düşünceler içindeydi. Teoriye burjuva düşüncesinin bir yansıması olarak bakıyor, ancak aynı zamanda onu insan düşüncesinde yeni bir çığır açan bilimsel bir gerçek olarak da benimsiyordu.

1873'de Das Kapital'in I. cildinin bir kopyasını Darwin'e göndermiş ve Darwin'den kitabın eline geçtiğine dair bir mektup almıştı. 11 Aralık mektubundaki ifadeleri, Darwin çapındaki bir düşünürün Gladstone'un çevirdiği dolaplar ile İngiltere ve Rusya arasında ittifakı desteklemesinden duyduğu hayal kırıklığını belirtmekteydi.

Darwin'den İngiliz emperyalizmine maddi ve manevi destek

Darwin'in 1876-77'de Doğu Sorunu'na tepkileri hakkında mevcut bilgilerin çoğu, onun Hesap Defteri'nden gelmektedir. '**Bulgaristan Dehşetleri'**nin 6 Eylül'de yayınlanmasından sonra ortaya çıkan yardım komitelerinden biri olan '**Bulgaristan'a Yardım**'a 19 Eylül 1876'da 15 pound bağışta bulunmuş, 30 Kasım'la 7 Aralık tarihleri arasında, St. James Konferansının toplanmasını açıkça desteklemiş, 9 Aralık'ta ve Ağustos 1877'de 'Bulgaristan'a Yardım'a sırasıyla 15 ve 10 pound daha bağışta bulunmuştur.

Bulgarları desteklenmesi, Liberal Parti tarafından benimsenen davalara olan desteğini gösteriyordu (Liberal Parti, Darwin ve Wedgwood soyadlarını taşıyan babasının ve annesinin ailelerinin en azından üç kuşak boyunca sadakatle bağlı oldukları Whig'lerin doğrudan mirasçısıydı) Gladstone'un görüşlerini izlediği için, Doğu Sorununa Türk ve Müslüman düşmanlığı olarak dar bir pencereden bakmaktaydı. Onun bu katı tutumu, bu denli ilginç ekonomik, soy ve siyasi bağlılığa rağmen ilginçtir ki bazı bilim adamlarınca "zulme ve haksızlığa" rıza göstermeme olarak da yorumlanabilmektedir

St. James Konferansını toplayanlar arasında, Darvin'in bazı dostlarının yanısıra en büyük iki düşmanı, Thomas Carlyle ve Richard Owen da vardı. En eski, en güvenilir ve en ünlü iki dostu Thomas Huxley ve Joseph Hooker ise o tarihlerde İngiltere'de olmalarına rağmen toplayıcılar listesinde bulunmuyorlardı.

Darwin ve Gladstone buluşması
St. James Konferansından sonra Gladstone, Havvarden'deki kır evine çekildi ve buradan dostları ile siyaset alanında kendisini destekleyenleri ziyarete başladı. Mart 1877'de John Lubbock'un kır evi High Elms'de konuk kalıyordu. Bu ev, Darwin'in Down'daki evine komşuydu. Lubbock Parlamento'nun Liberal bir üyesi olan bir bilgindi. Gladstone ve Darwin'i uzun yıllardan beri tanıyor ve takdir ediyordu. Bu nedenle Gladstone ve aralarında Lyon Playfair, John Morley ve Thomas Huxley'in de bulunduğu diğer seçkin konuklarıyla beraber Down'a bir ziyaret düzenledi.

Bu Darwin'le Gladstone'un ilk karşılaşmalarıydı (aynı zamanda son karşılaşmaları olacaktı). Hemen hemen aynı tarihlerde doğmuşlardı. Darwin'in Gladstone'a karşı tutumu şu şekilde anlatılıyor: 'Gladstone'a karşı çok derin bir saygısı ve hayranlığı vardı. Son derece namuslu bir insan olduğuna inanıyordu. Gladstone'un şiddetli saldırılara uğradığını ve prensip sahibi olmamakla suçlandığını duymaktan büyük üzüntü ve öfke duymuştu.'

Doğu Sorunu için Hıristiyan dünyasını galeyana getiren ve Kilisenin tezlerini alabildiğine sömüren Gladstone, bilimden anlamamakla beraber, 'Türlerin Kökeni'nin eskimiş inançları nasıl değiştirdiğini takdir ettiğini ve evrim kavramını anlayışla karşıladığını söylüyordu Darwin'e. Yani Kilise'nin o yıllarda baş düşmanı olan Evrim teorisine yaptığı övgü ile bir anlamda kendisine ikiyüzlü diyen Marx'ı haklı çıkartıyordu.

High Elms'den gelen ziyaretçiler 10 Mart 1877 Pazar günü öğleden sonra Dovvn'a vardılar. Gladstone o sırada Türk terörizmi konusunda 'Katliâm Dersleri' başlığım taşıyan ikinci kitapçığının dizgiden henüz gelen provalarını almıştı. Herkes salonda oturduktan sonra, provaları yüksek sesle, heyecanla ve tüm belâgatiyle okudu.

Darwin sesini çıkartmadan ve derin bir zevkle dinliyor, saygıdeğer bir otoriteden önemli gerçekler öğrendiğini düşünüyordu. "Türk terörizmi" yaklaşık iki saat süren toplantıda ele alınan tek konuydu.

Gladstone ayrılırken Darwin, John Morley'e yaklaştı ve içten olduğu açıkça anlaşılan bir memnuniyetle 'böyle büyük bir adamın gelip beni ziyaret etmesi ne büyük bir şeref' dedi. Gladstone ise hatıra defterine şunları yazdı: 'Bay Darwin'e gidip kendisini gördüm. Hoş ve etkileyici bir görünüşü var.'

Darwin ve Gladstone birbirlerine bundan sonra da saygı göstermeye devam etti ve yazıştılar. 188O'de Gladstone yeniden İngiltere başbakanı seçildiğinde, Darwin oğlu William'a 'yıllardır böylesine sevinmemiştim' diye yazdı.

1981'de Darwin'in ısrarı üzerine Gladstone Alfred Wallace'a emekli aylığı bağladı. Aylar sonra Gladstone, Darvvin'i British Museum'a mütevelli olarak atamayı önerdi. Darwin sağlık sorunları nedeniyle bunu kabul etmedi;

Osmanlı Rus Savaşı
1877 Nisan'ında Marx'ın bütün çabalarına rağmen hiç istemediği Rusya -Osmanlı savaşı başlamıştı bile. 1877 Temmuz'unda Darwin'i Down'da Kliment Timiriazev ziyaret etti. Timiriazev 4 yaşında bir Rus botanisti ve hararetli bir Darwin taraftarıydı. İngiliz doğumlu annesi tarafından yetiştirilmiş ve genç yaşında İngilizce'yi öğrenerek İngiliz kültürüne sev-giyle bağlanmıştı. Timiriazev ile Darwin, genel olarak bilim ve özellikle botanik üzerinde

konuşulsa da, her ikisi de Doğu Sorununu sık sık gündeme getirdiler. Kliment Timiriazev de Doğu Sorunu ile yakından ilgileniyordu.

Darwin, bu genç Rus bilim adamı tam ayrılırken, Rus-Türk savaşı konusunu tekrar açarak şöyle dedi: 'Bugünlerde bu ülkede İngiltere'yi Rusya ile savaşa sürüklemekten başka bir şey düşünmeyen birçok çılgınla konuşabilirsiniz. Ama emin olun ki, benim evimde duygularımız sizinle beraberdir. Her sabah gazeteyi sizin zaferlerinizi haber almak ümidiyle açıyoruz.'

Hikâye Rus korkusuyla yön değiştiriyor...

Darwin'in Rusya'ya olan sempatisi, aslında daha derinlere dayanıyordu. 1877 sonbaharında Rusların Türkiye'ye karşı kazandığı zaferler birçok İngiliz'de bir Rus korkusu doğurduğu sırada, Disraeli Hükümetini Rusya ile savaşa girmekten kaçınmaya çağıran bir dilekçenin aktif destekçileri arasında Darwin de yer aldı. Bundan sonra Rusya'ya karşı tutumu daha karmaşık bir hale geldi.

Baş gösteren Rus korkusu yüzünden 1877 Ekiminde İngiliz hükümet üyeleri Türkiye'yi desteklemeyi ve hatta İstanbul'u Rusya'ya karşı korumak üzere bir İngiliz donanması gönderip göndermemeyi tartışır hale geldiler.

Tam da o sıcak günler de 30 Ekim 1877'de Darwin 'Maurice'e Çanakkale'nin açılması için kampanya' başlatarak, bir gine (guinea: bir pound ve bir shilling) bağışta bulundu. 'Maurice'in kimliği ve 'kampanya'nın tam adı bilinmiyor. Belki de Darwin artık Rusya'ya İngiltere'nin çıkarlarına bir tehdit gözüyle bakıyor ve İngiltere'nin Doğu'da Rusya'yı durdurmak için gücünü kullanmasını istiyordu. Gerçekten de 1877 başlarında bir İngiliz donanması Çanakkale'ye doğru yola çıktı..

Haziran-Temmuz 1878'de Berlin Kongresi'nde Rusya ile Türkiye arasında bir barış antlaşması imzalandı. Bu antlaşma ile Rusya Türkiye'den toprak kazanıyor, Bulgarlara daha fazla özgürlük veriliyor ve Türkiye'nin Kıbrıs'ı İngiltere'ye kiralaması karşılığı İngiltere ile Türkiye arasında bir savunma ittifakı kuruluyordu.

Gladstone, Bulgarlar hesabına memnundu, ama Türklere karşı ezici bir hamle engellendiği için İngiltere'nin Doğu politikasının ahlâkî temeli olmadığını ve sadece çıkar hesaplarına dayandığını düşünüyordu.

Marx'ın alt üst olan hesapları

Daima '**yiğit Türklerin**' davasını desteklemiş olan Marx için ise, Rusya'nın başarısı bu ülkede sosyal devrime ve '**tüm Avrupa'da devrime**' karşı bir darbe teşkil ediyordu. Darwin'in bu gelişmeye tepkisi tam olarak bilinmiyor.

19. yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılın başında 1876-78 Doğu Sorununa ilişkin olaylar tarihin akışı içinde geride kalırken, Darwin'in ve Marx'ın düşünceleri giderek ön plâna çıkıyordu.

Pratikte çatışan Marx ve Darwin teoride buluştu

Darwin'in 1873'de Marx'a yazmış olduğu mektup geniş bir şekilde kamuoyuna intikal ediyor ve Darwinizm ile Marksizm benzer kuramlar olarak kabul ediliyordu.

Daha sonraki yayınlarda ise iki teori olumlu bir şekilde birbiriyle kıyaslanmaya devam edilmekle beraber, Darwin'in 1873'de yazdığı mektuptan artık söz edilmemiştir.

Kliment Timiriazev'in Darwin'e olan hayranlığı yaşamı boyunca sürdü. 1877'deki karşılaşmalarından kırk yıl sonra, 1919'da Proletarskaya kultura (Proleter kültürü) adlı Rus komünist dergisinde 'Darwin ve Marx' başlıklı bir makale yayınladı. Bu tarihte Timiriazev Rusya'da en önde gelen, dünyadaki de başlıca Darwinistlerden biri olmuştu. Aynı zamanda 1917 Kasım Bolşevik devrimini hararetle destekleyen radikal bir demokrattı.

1919 yılında, 66 yaşında ve hasta olmasına, Moskova'da iş savaş, açlık ve ablukadan doğan son derece güç şartlar altında yaşamasına rağmen, bu yılın sadece Darwin'in '**Türlerin Kökeni**'nin değil, aynı zamanda Marx'ın '**Ekonomi Politiğin Eleştirisi**'nin de '**pırlanta (ellinci) yıldönümü**' olduğunu hatırlamıştı

Timiriazev makalesinde Darwin'in 1873'te Marx'a yazdığı mektuptan söz ediyor ve her ikisini de '**doğa bilimlerinin bayrağı altında**' yan yana yürüyen, '**tüm insanlığın varlığını yeniden düzenleyecek**' devrimciler olarak gösteriyordu.

Makale daha sonra seçilmiş yazılarını toplayan ve ölümünden çok kısa süre önce Nisan 1920'de Moskova da yayınlanan Nauka i Demokratia (Bilim ve Demokrasi) adlı kitapta yer aldı.

1927'de Marx hakkında, Alman, Rus ve Fransız yazarların eserlerinin İngilizce çevirilerinin yer aldığı bir derlemede Timiriazev'in makalesi de yayınlandı. Makale kısa sürede İngiltereAmerika'da duyuldu ve dikkatlerin yeniden Darwin ile Marx'ın 1873'teki ilişkilerine dönmesine yol açtı...

Tarih hâlâ yazılmaya devam ediyor
Sizlere özetlediğimiz araştırma burada bitiyor. Ama tarih de akışını sürdürüyor. Çevrenize baktığınız zaman, aynı topraklarda benzer pazarlıkların olması sizi şaşırtmasın. Gladstone, Darwin, Marx ve hatta Timiriazev çoktran öldü. Ama onların da şekillenmesinde emekleri bulunan Doğu Sorunu yaşamaya devam ediyor?

Piyonlar mı? Onlar zaten tarihin her evresinde bol bol vardılar... Ama bu coğrafyada sadece piyonların yaşadığını sananlar,en başta bu satranç tahtası üzerindeki bilimden mahrum beyinler olmak üzere elbette bir gün yanılacaklar...

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (1)

03 Kasım 2020 Salı- Özdemir İnce-cumhuriyet

Aşağıda okuyacağınız haber sanırım sadece Cumhuriyet gazetemizin 25 Ekim 2020 tarihli sayısında Sefa Uyar imzasıyla yayımlandı:

"Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nin (DPÜ) ev sahipliğinde gerçekleştirilen ve Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş'ın açılışına video mesaj gönderdiği 4. Uluslararası Bilimler Işığında Yaratılış Kongresi'nde bilimsel gelişmeler hedef alındı. Kongrenin destekçileri arasında Diyanet İşleri Başkanlığı, TÜGVA, TÜRGEV, İlim Yayma Cemiyeti ile tarikat ve cemaat bağlantılı olduğu belirtilen Hayrat Vakfı ve Aziz Mahmud Hüdayi Vakfı gibi kuruluşlar yer aldı. Kongrede 'Kuranıkerim'e göre yeni embriyoloji tarihi', 'Hadid Suresi, 25. ayetin biyokimyasal tefsiri', 'Said Nursi'nin evrim düşüncesine karşı yazılmış ilk görüşleri' ve 'Risale-i Nur'da insanın hayvaniyeti meselesi' gibi bildiriler sunuldu."

İslamcıların büyük âlimi (!) Said Nursi ile her zaman ilgilendim ve hakkında epeyce yazı yazdım. Birkaç yazı sürecek bu dizisinin ilk yazısı olarak Said Nursi'nin bir portresini bilginize sunuyorum. Yazı 9 Nisan 2008 tarihinde Hürriyet gazetesinde yayımlanmıştı.

Mehdi yaratma sanatı ve kullanım klavuzu

Said Nursi'nin çınar ağacına elde çay bardağı sokakta yürür gibi çıkığına inanan büyük bir kara kalabalık var bu ülkede. Bu gerçek mucizeyi (!) Mustafa Yıldırım'ın "Meczup Yaratmak" (Ulus Dağı Yayınları, S.119) kitabından öğreniyoruz. Mustafa Yıldırım da bu peygamber mucizesini Bediüzzaman'ın şakirtlerinden Süleyman Şahiner'in "Hatıralarda Bediüzzaman" (S.188) adlı menkıbeler kitabından aktarmış.

Haydi gelin bu ortamda demokrasiden, özgürlüklerden ve insan haklarından konuşalım, isterseniz. Böyle bir ortamda yetişen babayiğitler elbette seçimlerde aldıkları oyu hukuk devletini çiğnemek için kullanacaklardır. Yargı karşısında kendilerini Kuran ayetleriyle savunacaklardır.

Mustafa Yıldırım'ın kitabını ağzım bir karış açık, hayretler içinde okuyorum: Said Nursi'nin (Kürdi) kendi ağzından yazılan özyaşamöyküsünde, yirmi yıllık eğitimi üç ayda tamamladığını söylemektedir. (S.11) Said Nursi beş günde inorganik kimyayı öğrenip ve bir öğretmeni yenmiştir. Prof.Dr. Şerif Mardin, Said Nursi'nin bir cebir kitabı yazmış olduğunu ileri sürer (S.20); ancak Süleyman Şahiner ortada olmayan kitabın bir yangında yok olduğunu belirtir.

Said Nursi kendi ağzından yazılan kitapta tarih, coğrafya, riyaziyat, jeoloji, fizik, kimya, astronomi, felsefe ilimlerinin esaslarını elde etmiştir. Nasıl elde etmiştir belli değil! Kendi iddiasına göre 80-90 kitabı üç ayda ezberlemiştir. Said Nursi her ezberden sonra bir öğretmenle karşılaşır ve münazarada onu yener(!).

Said Nursi (Kürdi), bir İslamcılık ve Kürtçülük militanıdır. İslamcılar ona "Nursi" Kürtçüler ise "Kürdi" derler. Kürt Teali Cemiyeti'nin kurucularından, Şeyh Said ve isyanının destekçilerindendir. Kurduğu ve Nurculuk olarak bilenen İslami-Kürdi hareket 1950'den itibaren bir kanser gibi Türkiye'yi sarmaya başlamış ve Fethullahçılık olarak bilinen "Yeni Nurculuk" ile dünyaya açılmıştır. Şu anda ülkeyi kanser gibi kemirmektedir!

Okuma yazma bilmediğini ileri süren ve kitaplarını şakirtlerine söyleyerek yazdıran Said Nursi'nin, okuduklarımdan öğrendiğime göre, bir peygamber yöntemi kullandığını söyleyebilirim. Rüyalar görmekte, açıkça söylemese de rüyalarında Allah ile konuştuğunu ileri sürmektedir; Hz. Muhammed sık sık rüyalarına girer ve talimatlar verir.

"İki düş görerek önemli görevler üstlenen Said-i Kürdi, kendi anlatımına göre ilk kerametini de Bitlis yolunda gösterir: Elleri kelepçelidir. Abdest almak ister. Ancak kelepçeler kendiliğinden açılır." (S.19)

Said Nursi mehdilik, peygamberlik iddiasındadır. Bu imalat ve inşaatı bizzat kendisi yönetmiş ve kendisine Cemal Kutay, Necmettin Şahiner, Rohat ve Prof.Dr. Şerif Mardin kitaplarıyla kalfalık etmişlerdir. Fethullah Gülen de Said Nursi yöntemi kullanmakta ve adım adım onu taklit etmektedir. ABD'nin önderliğinde Kemalizm, komünizm ve masonluka karşı cihat açmış olan yapıntı Said Nursi'nin başarılı olmadığını kimse söyleyemez. ABD, kendisi

tarafından yazılmış olan bir kullanım kılavuzuna uygun olarak Said Nursi'yi kullanmış, şimdi onun bir klonu olan Fethullah Gülen'i tepe tepe kullanmaktadır. (Sürecek)

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (2)

06 Kasım 2020 Cuma-Özdemir İnce-cumhuriyet

İlk yazımda sözünü ettiğim ve Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nin (DPÜ) ev sahipliğinde yapılan kongreye 33 üniversiteden akademisyenler, "Yaratıcıyı Tanıma ve Anlama", "Fen Bilimleri Işığında Yaratılış" ve "Ders Kitapları Müfredatı ve Yaratılış" gibi 7 başlık altında toplam 85 bildiri ile katılmış. Sunulan bildiri başlıkları arasında ise şunlar yer alıyor: "Tek yumurta ikizleri ve yapışık ikizler evrimi reddediyor. Biyokimyasal ve fizyolojik denge, evrimsel süreçleri reddediyor. Böceklerdeki başkalaşım devreleri, bir yaratıcının sanat eseridir. Risale-i Nur bakış açısıyla kâinatta sıra dışı kanunlar penceresinden yaratılış ve yaratıcıyı tanıma. Said Nursi'nin evrim düşüncesine karşı yazılmış ilk görüşleri. Fen bilimleri ders kitabının yaratılış görüşü açısından incelenmesi. Evrim teorisine Esma-i Hüsna açısından bakış. Kuranıkerim'e göre yeni embriyoloji tarihi. Hadid Suresi, 25. ayetin biyokimyasal tefsiri. Risale-i Nur'da insanın hayvaniyeti meselesi. İbn-i Sina ve Bediüzzaman Said Nursi'de yaratmada melek-tabiat ilişkisi.

Sunulan bildirilerden anlaşıldığına göre adı geçen kongrenin yıldızı İslamcı âleminin allame-i cihanı Said Nursi. Bu nedenle, adı geçen şahısla ilgili ve 14 Ocak 2011 günü Hürriyet gazetesinde yayımlanan bir başka yazıyı bilginize sunuyorum.

9 Nisan 2008 günü, Mustafa Yıldırım'ın "Meczup Yaratmak" (Ulus Dağı Yayınları) adlı kitabına dzayanarak, "Mehdi Yaratma Sanatı ve Kullanım Kılavuzu" başlıklı bir yazı yayımlamıştım. Amacım, Said Nursi olayının gerisindeki hurafelere ve safsatalara dikkatleri çekmekti. Yazı, Nurcuları öfkelendirip telaşlandırdı. Telaşlanmanın gereği yoktu aslında: Olan olmuş, bu safsatayı ("efsane" demiyorum) artık tersine çevirmek olanaksız.

Safsataya dayanak olarak, yazımda birkaç örnek göstermiştim:

"İki düş görerek önemli görevler üstlenen Said-i Kürdi, kendi anlatımına göre ilk kerametini Bitlis yolunda gösterir: Elleri kelepçelidir. Abdest almak ister kelepçeler kendiliğinden açılır (S.19)."

Saidi Nursi safsatasının mimarlarından Necmettin Şahiner'in "Hatıralarda Bediüzzaman" adlı göz boyama kitabını bulup okuyamadım. Kitapta, Said Nursi'nin elinde çay bardağı ile Barla'daki evinin önündeki çınar ağacına ellerini kullanmadan çıktığı yazıyormuş. Ama bir başka mehdi ya da meczup yaratma kitabını okudum yazarın: "Bilinmeyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursi" (Nesil Yayınları. 58 baskı).

Kitapta yer alan safsatalardan örnekler:

- Kürdistan Devleti kurmayı kabul etmez. (S. 221)

- 1921 yılında, "Ya rabbi senin askerin çoktur. Bu melunlara fırsat verme" diye yakarır. Bu yakarı üzerine bir maymun Yunan kralını ısırarak öldürür. (S. 228)

- Gemici Mehmet keklik avlamak ister. Said Nursi engel olur. Bunun üzerine bir keklik sürüsü saatlerce başlarının üzerinden ayrılmaz. Şükran mahiyetinde! (S. 279)

- Savcılar mahpushane damında olması gereken Bediüzzaman'ı çarşıda pazarda dolaşırken görürler. Ama o hem hapishanede yatmakta hem de çarşıda pazarda dolaşmaktadır. Aynı anda iki yerde birden olabilmektedir (S. 313, 336).

- "Eskişehir hapsinde tifo aşısı diye sol meme üzerinden zehir şırınga ediyorlar. Vücut zehiri tecrit ediyor. Orası sertleşmiş kalmıştı. Zamanla zehir yavaş yavaş balmumu şeklini almış, bir defasında da kopmuştu. Parçasını ayırmış, saklamış. Bir gün ziyaretine gittiğimde 'Bak' dedi. O parçayı sol göğsünün üzerinde çukurluğa koyuyor. Tam oraya koyuyor. Zehirlediklerini ispat ediyor." (S.352)

Bu türden safsataların tanıkları nedense hep doktorlar, yüzbaşılar, albaylar, binbaşılar oluyor.

Said Nursi tam anlamıyla bir megaloman ve mitoman. Valileri, kaymakamları, devlet görevlilerini durmadan paylıyor. Örneğin Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'a "Bu sarık bu başla beraber çıkar!" (S. 336) diye meydan okur. Ancak meydan okumalarının, mucize gösterilerinin kendisinden başka tanığı yoktur. Bütün mucizeler ve kabadayılık gösterileri kendi sözlerine dayanır. Düşlerinde geleceği görür, düşlerinde Allah ve Peygamberi ile konuşur. İster inan ister inanma! Ben ne yazarsam yazayım, mürekkep yalamışlar, diplomalılar da aralarında olmak üzere ona birçok inanan var.

Anladığım kadarıyla "Hür Adam" filmi Cemal Kutay, Necmettin Şahiner, Rohat ve Şerif Mardin gibi safsata tüccarlarının kitaplarına dayanıyor.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (3)

08 Kasım 2020 Pazar- Özdemir İnce-cumhuriyet

Bundan önceki iki yazımda sözünü ettiğim ve Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nin (DPÜ) ev sahipliğinde gerçekleştirilen ve 33 üniversiteden akademisyenlerin katıldığı "Cehalet Bilimi Kurultayı"nda şenlik devam ediyor.

Zamane şeyhülislamı Ali Erbaş da kongreye video konferans ile mesaj göndermiş, "İslamın 'yaratılış' fikrine karşı alternatif bir varoluş modeli iddiasıyla ortaya çıkan, bilimsel bir realite gibi kabul edilip sıkça gündeme getirilen her türlü düşünce ve ideoloji tepkiseldir, rasyonel açıdan da problemlidir" ifadelerini kullanmış.

İslamın tek başına bir "yaratılış" inancı ("fikri" değil) yoktur. Tektanrıcı üç dinin (Musevilik, Hıristiyanlık, İslam) ortak bir yaratılış efsanesi vardır. Sırasıyla Tevrat'tan İncil'e, İncil'den de Kuran'a geçmiştir. Buna göre: Varlığı kabul edilen Tanrı, insanı tasarlamış ve yaratmıştır. Bu üç dinden önceki inanç biçimlerinde de bunun benzeri tasarımlar vardır.

Tek tanrı ve ondan önceki tanrılar yarattıkları insanın kafasının içine akıl koymayı ihmal etmemiştir. İnsanın düşünmesini istemişlerdir. Zaten beyni olan bütün yaratıklar şu ya da bu şekilde kendilerine göre düşünürler.

Zamane şeyhülislamı Bay Erbaş, rasyonel açıdan sorunlu ve tepkisel bulduğu düşünce diye "evrim"i işaret etmekte. Oysa bunu tartışmanın gereği bile kalmadı: Artık evrime dayanmayan hiçbir bilimsel düşünce ve teknoloji yok.

Bilim ve "Evrim" Tanrı'nın varlığını, evrenin, dünyanın ve insanın varoluş tarzını tartışmaz, kendi işine bakar. Tanrı ve işleri felsefenin tartışma alanına girer.

Bilim, dini, din adamlarının işini, eylemini, düşüncesini hasım haline getirmez, Bay Erbaş'ın derdi ne?

Paleontoloji (Taşbilimi), binlerce metre yükseklikteki taş katmanlarında deniz hayvanlarının fosillerinin işi ne diye sorsa cevap verebilir mi? İslamın da kabul ettiği Tevrat'a göre Tanrı, birinci gün yeri ve göğü, beşinci gün ise deniz canlılarını yarattı. Birinci gün yaratılan dağlarda, beşinci gün yaratılan deniz canlılarının (fosillerinin) işi ne? Bu soruya nasıl cevap verebilir? Ama kibar paleontoloji bilim cahillerine böyle bir soru sormaz. Ama varsayın ki sordu, cevabı ne?

Bayanlar ve baylar! Din inançtan, bilim ise gerçeklerden doğmuştur ve her iki dünya birbiriyle rekabet halinde değildir. Bilimin inançla rekabet halinde olmadığı ve dine saygılı davrandığı kesin, din de bilime düşman değil ama din adamları başından bu yana bilime ve bilimciye düşman. Bunun nedeni siyasetin yanında iktidar ve ekmek kavgası. Buna karşın Vatikan'daki Papalık Bilim Akademisi'nde bir konuşma yapan Papa Francesco şunları söylüyor:

"Bugün dünyanın kökeninin dayandırıldığı 'Büyük Patlama (Big Bang)', ilahi bir yaratıcının müdahalesi fikriyle çelişmiyor, aksine bunu gerekli kılıyor. Doğanın evrimi, yaratılış kavramına ters düşmüyor, çünkü evrim teorisi de evrimleşen varlıkların yaratılmış olmaları önkoşulunu gerektiriyor. Yaradılış hikâyelerini okuduğumuzda Tanrı'yı elinde sihirli değneği olan ve her şeyi yapabilen bir büyücü gibi hayal etme yanılgısına düşebiliyoruz. Ama öyle değil. Tanrı varlıkları yarattı ve onları kendisi tarafından her birine bahşedilen kurallar çerçevesinde gelişmeye açık halde bıraktı, gelişmeleri ve kendi bütünlüklerine erişmeleri için. Yaratılış süreci bu şekilde yüzlerce, binlerce yıl içinde ilerledi ve sonunda bizim bugün bildiğimiz haline ulaştı."

Papa kendi inancı bağlamında evrim gerçeğiyle uzlaşıyor. Bilim de konuşuyor ve "Modern disiplinler de geçmişi anlamamıza yardım ediyor artık. Biyologlar kromozomları konuşturarak genlerimizin derinliklerinde geçmişin yerleşik düzeninin izlerini buluyor; fizikçiler büyük parçacık hızlandırıcıları ile bir kaya parçası üzerinde bulunan birkaç boya atomundan onun yapılış tarihini saptayabiliyor; dilbilimciler konuşulan diyalektlerin soyağacını hazırlayabiliyor; etnologlar, yeryüzü kültürlerindeki eski inanış ve jestlerin anlamlarını çözebiliyorlar... Sonra botanikçiler, nöropsikologlar, zoologlar ve hatta sanatçılar, hepsi adeta kökenlerimizle ilgili yeni bir bilgi ortaya koymak için yarışıyor"(*) diyor.

Bay Ali Erbaş'a gelince, safsatayla safsatalaşıyor!..

(*) İnsanın En Güzel Tarihi, İş Bankası Yayınları, 2009, s.9.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (4)

10 Kasım 2020 Salı- Özdemir İnce-cumhuriyet

Genç muhabir arkadaşımız Sefa Uyar, adı üniversite olup medrese zihniyetli Dumlupınar Üniversitesi(!) tarafından düzenlenen bilimsel (!) kongrede tanık olduğu "şeyler"i yazmayı sürdürüyor (26.10.2020). "Şeyler"den biri de bilimsel çalışma yapan bilimcilerin "ateist" ilan edilmesi. Diyanet İşleri Başkanlığı, TÜGVA, TÜRGEV, İlim Yayma Cemiyeti ile tarikat ve cemaat bağlantılı vakıflar, AKP'ye yakın kuruluşların yer aldığı kongrenin sonuç bildirgesinde özetle şunlar kaydedilmiş:

" 'Din ayrı, bilim ayrı' düşüncesi materyalist felsefenin ürünüdür. Bilim dünyası yaklaşık 200 yıldır ateizmin tesiri altında. Bilim, Allah'ın kâinattaki eserlerini inceleme sanatıdır. Eğitimin bütün safhalarında ilimler tevhidi bakış açısı ve üslupla ele alınmalı. Bunun sonucu olarak gençlerimizin hem taassuptan hem de onları inançsızlığa sürükleyen hile ve zihinlerine atılan şüphelerden kurtulacakları; böylece ailesine, vatanına, milletine bağlı mükemmel insan modelinin ortaya çıkacağı aşikâr" diye buyurmuşlar.

Din ayrı, bilim ayrı değilmiş, ayrı değilse iç içe mi, bitişik mi? Bilimciler, din kitaplarının evren ve dünya tasarımını materyalist filozoflardan çok önce söz ettiler.. Şunu bunu bırakalım evrenin düzeninin gerçekliğinin kutsal kitaplarda yazılanlara uymadığının düşünülmeye başlamasıyla bilim dinin sultasından kurtulup eğemenliğini kazandı.

Öncesini atlayıp Nikolas Kopernik'ten başlayalım: Kopernik, "De revolutionibus orbium coelestium" (Göksel kürelerin devinimleri üzerine) başlığını taşıyan başyapıtında Güneş Sistemi'nin tarifini yapmış, gezegenlerin Güneş'in merkezde olduğu sabit yörüngeler üzerinde hareket ettiğini ileri süren "gün merkezlilik" yasasını savunmuştur. Bu yasa, modern astronomik ve bilimsel gelişmelerin başlangıcı ve bilim tarihinin bir dönüm noktasını oluşturmaktadır.

Kopernik ve kilisenin engizisyon mahkemesi tarafından yargılanan Galileo Galilei gerçekten ateist miydiler, yani allahsız ve kitapsız mı idiler? Hiç sanmam! Amma ve lakin, günümüzde "bilim" denen beyin ve deneyim ürününü "ateistlik"le damgalamak olsa olsa hödüklüktür. Tesla der ki: "Kilisenin, (cami ve sinagog) çatısına paratöner takıldığından bu yana din ile bilim kavgası sona ermiştir." Bizim profesörcülerin bunu düşünecek kadar aklı yok mu?

Genç muhabir arkadaşımız Sefa Uyar yazıyor: "Kongrede Dr. Abdülkadir Çoban, 'Kuran ve bilim ışığında yaratılış açısından suyun yeri ve önemi' başlıklı bildirisi ile yer aldı. 'Yanıcı özelliğe sahip iki hidrojen ile yakıcı özelliğe sahip olan bir oksijenden söndürücü özelliğe sahip olan suyun yaratıldığını' söyleyen Çoban, suyun kullanım alanlarına işaret ederek suyun tabiatın eseri olmasının imkânsız olduğunu iddia etti. Çoban, 'Suyun, mezkur özellikleri taşımasının kendi kendine olması veya tesadüfen vücut bulması ya da tabiatın eseri olması imkânsızdır' ifadelerini kullandı."

Tanrı bir kimyager gibi neden hidrojen (H2) ile oksijeni (O) birleştirip suyu (H2 O) keşfetsin, "Su olsun!" der, su olur. Evreni "Ol!" diyerek yaratmadı mı? Tanrı'yı basit bir kimyagere indirgemek hiç de bir Müslümana yakışmaz. Dr. Abdülkadir Çoban'ın kim olduğunu araştırdım, Erzurum Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biokimya Anabilim Dalı'ndan Prof.Dr. Taha Abdülkadir Çoban galiba. Kendileri suyun "kendi kendine olması veya tesadüfen vücut bulması ya da tabiatın eseri olması imkânsızdır" iddiasındadır.

Rastlantı bu ya 23 Ekim 2020 tarihli "Herkese Bilim ve Teknoloji" adlı dergide, Scientific American adlı dergiden bir aktarma var: Yazının adı "İlk Su Nereden geldi". Yazarı Columbia

Üniversitesi'nden astrobiyolog Calep A.Scharf. Scientific American adlı dergi Prof.Dr. Çoban'ın su konusundaki görüşlerini kesinlikle yayımlamaz! Adı geçen dergi ateist olduğu için değil, Prof.Dr. Çoban'ın görüşleri çağdaş bilime aykırı olduğu için yayımlamaz. Prof. Dr. Çoban'ın bu görüşlerini Türkiye'de yayımlanan "Herkese Bilim ve Teknoloji" adlı dergi de yayımlamaz. Ancak mürteci dergilerde yayımlayabilir.

Kaderin cilvesine bakın ki Cumhuriyetin kuruluşunun 97. yılında, bir Cumhuriyet üniversitesinin düzenlediği bir bilimsel toplantıda Cumhuriyetin profesörleri(?) bu türden irtica zırvalarını bilimsel görüş diye yutturmaktalar.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (5)

13 Kasım 2020 Cuma- Özdemir İnce-cumhuriyet

Cumhuriyet gazetesi (26.10.2020) muhabiri Sefa Uyar yazıyor: "Kütahya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kazım Uysal, bildirilerin tamamlanmasının ardından düzenlenen kapanış töreninde, kongrenin sonuç bildirgesini okudu. Tanzimat'tan itibaren 'Batılılaşma' adına her türlü kültür ve ahlaki değerlerden büyük oranda uzaklaşıldığını öne süren Uysal, Batı kaynaklı eğitimle güzel ahlakın, kişiler arasında emniyet ve sadakatin bozulduğunu iddia etti. Uysal, 'Bunun birinci sebebi kâinattaki bütün varlıkların tesadüfler, sebepler ve tabiatın eseri olarak meydana geldiği şeklinde verilen eğitimdir. Böyle bir eğitimle yetişen gençler, kendisinin de tesadüfen meydana geldiğini, hayatın bir gayesinin olmadığını zannetmekte. Helal-haram tanımamakta, milli ve manevi değerlerine yabancılaşmakta' ifadelerini kullandı."

Bay Rektör'ün iddiasına göre toplumumuz Türk aydınlanmasının başladığı Tanzimat'tan bu yana her türlü kültür ve ahlaki değerlerden büyük oranda uzaklaşmış... Bu hafifmeşrep cümle Cumhuriyet devrimi düşmanlarının yüz yıldır gevelediği mürteci itirazı özetlemektedir. Bu, "Batılılaşma" değil, "çağdaşlaşma", çağının çağdaşı olma çabasıdır; bu aydınlanma iradesi ve bilinci, bilimi rehber yapmış uygar uluslar ailesine katılma sevdasıdır.

Şu anda Arap ve Acem dil ve kültürlerinin sultasından kurtulmuş kültürümüz artık "ulusal" bir kültürdür. Osmanlı'nınki gibi taklit ya da piç kültür değildir.

Bay Rektör'ün hayran olduğu "güzel ahlak" içinde cahiliye döneminin kalıntılarını barındıran Arap-İslam ahlakı olup evrensel ahlak sınavında asla geçer not alamaz. Teokratik bir düzenin ürettiği ahlak anlayışı, çağdaş hümanist değerler karşısında ancak ortaçağ kalıntısı olabilir. Bir köle düzeninin etik dışı değerlerini övmek bir öğretmene yakışmaz. Bu ahlakın topraklarında kulluk-kölelik her zaman vardı, şimdi de var; insan sömürüsü var, eşitsizlik var, özgürlük yok; hırsızlık, dolandırıcılık, rüşvet var, kadın düşmanlığı ve ticareti var; sübyancılık ve porno var! Bay Rektör bize bu rezilliklerin övgüsünü yapıyor.

Bay Rektör, laik eğitim-öğretimin ürünü gençlerimizin, Allah-kitap tanımadığını, milli ve manevi değerlerine yabancılaşmakta olduğunu iddia etmekte. İyi de bu yoz gençler neden imam hatip ürünlerinden çok daha başarılı? Neden? 1923'ten bu yana, her alanda (bilimci, mimar, mühendis, doktor, yazar, ressam, arkeolog, fizikçi, kimyacı, matematikçi vb.) ulusumuzun yüz akı olmuş insanlarımız arasında Bay Rektör'ün hayranı olduğu üfürükçü ve mürteci anlayışın kaç evrensel temsilci var? Hiç!

Bay Rektör'ün mensubu olduğu kitle "helal-haram"ı tanıdığı için mi ülkemizi soğan gibi soymakta? Devlet kasasını 5 dolara muhtaç etmekte?

Cumhuriyet muhabiri Sefa Uyar, Ayhan Küflüoğlu (*) diye birinden söz ediyor: "Bilimin seküler ve laik olamayacağını, 'ateist ve deist' olabileceğini iddia eden Küflüoğlu, bilimin 'ne, neden, nasıl' gibi sorular sorduğunu ancak kim sorusunu sormadığını belirtirken 'Bilimsellik, kimsesiz bir evren tarifi yapmıştır' dedi. 'Kâinattaki eserlerin ustasının kim olduğunun sorulmadan, neden ve nasıl oluştuğunun açıklanamayacağını' iddia eden Küflüoğlu, olayların bilimsel olarak açıklanmasının 'kendi kendinelik' bildirdiğini ve bu ifadelerin 'ateist ve deistik' olduğunu öne sürdü."

Bilim, sadece seküler ya da laik olduğu için değil, ama evrenin sahibinin "kim" olduğunu sormadan, sormaya gerek görmeden varoluşunun nasılını, nedenini sorup araştırdığı için bilimdir! "Mal sahibi, mülk sahibi, hani onun ilk sahibi" demeden "ne ve nasıl" olduğunu, bilinmeyen gerçeği aramak ateistlik ise bunun hiçbir sakıncası yok. Tanrı'yı ya da Allah'ı bilimsel bilim araştırmaz; teologlar, keşişler, mutasavvıflar arar. Gerçek bilimin çalışmalarında "akıl" dışında inanç ve imana ihtiyacı yoktur. Aşkla kullandığınız teknolojiyi inanç ve imanınız mı yarattı?

Deizme göre Tanrı şimdiki zamana karışmaz, kişisel değildir ve asla vahiy aracılığıyla bir din oluşturmamış ya da insanlığa hitap etmemiştir. Küflüoğlu'na göre Tanrı'ya inanmak yetmiyor, ille de bir peygambere, bir dine inanmak gerekli, Hz. Muhammed'e ve İslama inanmak zorunlu. Ama bu da yetmiyormuş: Bay Küflüoğlu gibi Said Nursi'ye "üstat" demek gerekiyormuş...

(*) İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü'nde memur.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (6)

15 Kasım 2020 Pazar- Özdemir İnce-cumhuriyet

Sefa Uyar'ın haberinden (Cumhuriyet, 26.10.2010) öğrendiğimize göre Atatürk'e "Deccal" diyen Said Nursi'nin "üstat" unvanıyla anıldığı Yaratılış Kongresi'nde Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kazım Uysal da bir balık türünün göç ve yumurtlama dönemleri üzerine bir sunum yapmış: "Anadrom salmonlarının esrarengiz göçleri" başlıklı sunumda, balığın bazı göç hareketlerini yapabilmesi için "şuura" sahip olması gerektiğini ancak olmadığını belirterek doğal hareketleri "Allah'ın hikmeti" olarak yorumlamış.

Gülelim mi, ağlayalım mı? Caretta carettalar da, bütün göçmen kuşlar da, her hayvan türü de kendine göre aynı şeyleri tekrarlıyor. Bu tekrarlarda "Allah'ın hikmeti"ni bulacaksan neden boş yere araştırma ve inceleme yapıyorsun? Milyonlarca yıllık tekrarlanan bir eylemin genler aracılığıyla yeni kuşaklara aktarımı bu. Köylerde sığırı belli otlak yerine götürüp bırakırlar, hayvanlar güneş batarken evlerine dönerler. Eşekler sürücüleriyle birlikte evlerine dönerken belli bir noktada anırır. Bunun içgüdüsel nedenini zoologlar ve hayvan psikologları çok iyi bilir. Bre Bay Rektör, "Allah'ın hikmeti"nin olduğu yerde bilimsel araştırma mı yapılır?

Daha önce de değinmiştim: Rektör Uysal, bildirilerin tamamlanmasının ardından düzenlenen kapanış töreninde, kongrenin sonuç bildirgesini okumuş. Tanzimat'tan itibaren "Batılılaşma" adına her türlü kültür ve ahlaki değerlerden büyük oranda uzaklaşıldığını öne süren Uysal, Batı kaynaklı eğitimle güzel ahlakın, kişiler arasında emniyet ve sadakatin bozulduğunu iddia etmiş. Uysal, "Bunun birinci sebebi kâinattaki bütün varlıkların tesadüfler, sebepler ve tabiatın eseri olarak meydana geldiği şeklinde verilen eğitimdir. Böyle bir eğitimle yetişen gençler, kendisinin de tesadüfen meydana geldiğini, hayatın bir gayesinin olmadığını

zannetmekte. Helal-haram tanımamakta, milli ve manevi değerlerine yabancılaşmakta" ifadelerini kullanmış.

Vallahi taaccüp ettim, yani şaşakaldım! Bay Rektör'ün itiraz ettiği şeyler bilimsel olgular ve bilgiler. Kutsal kitapların, evrenin ve insanın doğası üzerine yazdıkları kesin bilgilerse bilime ne gerek var?

"Bilim, neden, merak ve amaç besleyen fiziki evrenin deney, gözlem, düşünce aracılığıyla sistematik bir şekilde incelenmesini de kapsayan entelektüel ve pratik disiplinler bütünüdür. Bilimin diğer tüm disiplinlerden en farklı karakteristiği, savunmalarını somut kanıtlarla sunmasıdır. Ve bu da bilimi en güvenilir bir disiplin olarak günümüze kadar birçok alt dala bölmüş, insanların daha iyi yaşam koşullarına kavuşmasına, bilinmeyen olguları bulmamıza ve yeni şeyler öğrenmemize ön ayak olmuştur. Tüm bilim dalları evrenin bir bölümünü kendine konu olarak seçer, deneysel yöntemlere ve gerçekliğe dayanarak yasalar çıkarmaya çalışır. Einstein bilimi, her türlü düzenden yoksun duyu verileri ile düzenli düşünceler arasında uygunluk sağlama çabası, Bertrand Russell ise gözlem ve gözleme dayalı akıl yürütme yoluyla dünyaya ilişkin olguları birbirine bağlayan yasaları bulma çabası olarak tanımlar."

"Üniversite ya da diğer adıyla yükseköğretim kurumu, en üst seviyede öğretim verilen, araştırma yapılan ve bilgi üretilen kurumlardır. Araştırma alanları çoğunlukla (doğa bilimleri, sosyal bilimler gibi) çeşitli disiplinlere ayrılan üniversiteler genellikle yüksekokul, lisans ve lisansüstü okullarından oluşur. Araştırma görevlileri ya da akademisyenler, yaptıkları özgün çalışmalar dolayısıyla doçent, profesör gibi çeşitli unvanlarla ödüllendirilir." Üniversite üzerine sıradan ve anonim bir tanım okudunuz.

Bilim ve üniversite tanımlarından sonra Bay Kazım Uysal'ın "Prof. Dr." ve "Rektör" sıfatlarına sahip olmasına şaşırıyor insan. Bir bilim adamı gibi değil, bir mahalle camisi imamı gibi konuşuyor. Bir cami imamının evren, dünya ve insana dair yorumlarının Kuran kaynaklı olması çok doğal. Ve onunla tartışılmaz. Ancak aynı şeyleri bir Prof. Dr. ve rektör tekrarlarsa "Gerçek iktidarın fikri iktidar" olduğunu ve kendi cenahlarının buna sahip olmamasından yakınan R. T. Erdoğan haklı çıkar.

Çünkü bilimsel bilgilerin öğretildiği okullarda sadece pozitivist ve materyalist öğretim yapıldığını iddia ederek bu okulları karalamak çağdışı ve mürteci bir dogmadır. Çok yazık!

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (7)

17 Kasım 2020 Salı- Özdemir İnce-cumhuriyet

Bundan önceki altı yazımızda ele aldığımız konu ve eleştirilerimiz, T.C. Anayasası'nın 10., 42. ve 130. maddelerinin varlığını hatırlamamızı zorunlu kılmakta:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Madde 10: Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

(Ek: 7.5.2004-5170/1 md.) Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

DEVLET organları ve idare makamları, bütün işlemlerinde ve her türlü kamu hizmetlerinden yararlanılmasında kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Madde 42: Eğitim ve Öğrenim Hakkı ve Ödevi: Kimse, eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamaz. Öğrenim hakkının kapsamı kanunla tespit edilir ve düzenlenir. Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılamaz. Eğitim ve öğretim hürriyeti, anayasaya sadakat borcunu ortadan kaldırmaz.

İlköğretim, kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve devlet okullarında parasızdır. Özel ilk ve orta dereceli okulların bağlı olduğu esaslar, devlet okulları ile erişilmek istenen seviyeye uygun olarak, kanunla düzenlenir. Devlet, maddi imkânlardan yoksun başarılı öğrencilerin, öğrenimlerini sürdürebilmeleri amacı ile burslar ve başka yollarla gerekli yardımları yapar. Devlet, durumları sebebiyle özel eğitime ihtiyacı olanları topluma yararlı kılacak tedbirleri alır. Eğitim ve öğretim kurumlarında sadece eğitim, öğretim, araştırma ve inceleme ile ilgili faaliyetler yürütülür. Bu faaliyetler her ne suretle olursa olsun engellenemez. Türkçeden başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez. Eğitim ve öğretim kurumlarında okutulacak yabancı diller ile yabancı dille eğitim ve öğretim yapan okulların tabi olacağı esaslar kanunla düzenlenir. Milletler arası antlaşma hükümleri saklıdır.

Anayasa değişikliği sonrası 42. maddeye ek: Kanunda açıkça yazılı olmayan herhangi bir sebeple kimse yükseköğrenim hakkını kullanmaktan mahrum edilemez. Bu hakkın kullanımının sınırları kanunla belirlenir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Madde 130: Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler devlet tarafından kurulur.

Bütün anayasa maddelerine olduğu gibi yukarıda andığımız 10., 42. ve 130. maddelere de Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, bütün devlet kurum ve kuruluşları uymak zorundadır. Bu bağlamda hükümet ve Cumhurbaşkanlığı kurumları da saygı göstermek, uymak ve uygulamak zorundadır.

Ancak Türkiye Cumhuriyeti'ni yöneten ve anayasayı uygulamak zorunda olan kurumların anayasaya ve onun kuvvetler ayrılığı ilkesine uymadığı görülmektedir.

Anayasamızın okullarda uygulanması zorunlu ilkesini bir kez daha okuyalım:"Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılamaz. Eğitim ve öğretim hürriyeti, anayasaya sadakat borcunu ortadan kaldırmaz."

Ne var ki özellikle ilk ve ortaöğretimde, Milli Eğitim Bakanlığı görevlerini Diyanet İşleri Başkanlığı ve tarikat vakıflarıyla paylaşmakta ve bu paylaşmayı ihale yöntemiyle yürütmektedir. Bu durum anayasanın başlangıç ilkelerine ve anayasanın konuyla ilgili maddelerine aykırıdır. Cumhuriyetin, eğitim ve öğretimin laik ilkesini her gün biraz daha

kemiren bu girişim AKP iktidarının koruyucu kanatları altında her gün biraz daha semirmekte, Cumhuriyet Devleti'nin varlığını tehdit etmektedir.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (8)

20 Kasım 2020 Cuma- Özdemir İnce-cumhuriyet

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, Eskişehir'de koleksiyoner iş insanı Erol Tabanca'nın kurucusu olduğu, ünlü Japon mimar Kengo Kuma tasarımı Odunpazarı Modern Müzesi'nin açılışına katılmış ve burada bir konuşma yapmış. Bu konuşmayı hangi sıfatıyla yaptı bilemedim ama 17 yıllık bir icraattan söz ettiğine göre galiba AKP Genel Başkanı sıfatıyla konuşmuş. (07.9.2020)

"Türkiye, geçtiğimiz 17 yılda her alanda tarihinin en büyük dönüşümlerine, en büyük reformlarına, en büyük yatırımlarına, en büyük eserlerine, en büyük hizmetlerine kavuşmuştur. Ülkemizi demokraside ve ekonomide getirdiğimiz yerin önemini, elini vicdanına koyup geçmişten bugüne sağlıklı bir değerlendirme yapan herkes teslim edecektir. [...] Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık. Bunlardan biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri ise insanı zenginleştirme olan kültür-sanattır. Sorun asla kültür sanata bakışımızda, bu alana verdiğimiz önemde değildir. Biz kültürü tıpkı, toprak, bayrak, askeri ve ekonomik güç gibi özgürlüğümüzün sembollerinden biri olarak görüyoruz. Dünyadaki güçlü ülkelerin paraları ve orduları kadar, hatta onlardan daha önce kültür-sanat alanındaki hâkimiyetleriyle bu sıfatı elde ettiklerini biliyoruz."

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan'ın "Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık" cümlesine kadar söylediklerine katılmamız kuşkusuz mümkün değil. Hiçbir şey üretmeyen beton yığınları; vergilerimizin 25 yılına ipotek koyan soygun yöntemi "yap, işlet, devret" modeli yol, tünel ve köprü yatırımları elbette rasyonel ve ekonomik değil. Bu nedenle bunları büyük eser ve büyük hizmet saymamız da olanak dışı. Ama "Bununla birlikte iki konuda nispeten hedeflerimizin gerisinde kaldık. Bunlardan biri insan yetiştirme olan eğitim, diğeri ise insanı zenginleştirme olan kültür-sanattır" demesi son derece haklı. Ancak bu geri kalış, dinsel saplantı ve hurafelerin ürünü olduğu için, "nispeten" değil, tam anlamıyla benzersiz bir bozgun. Bu da çok doğal!

R.T. Erdoğan, insan yetiştirme bilimi olan eğitim ve öğretim alanında "nispeten" başarısız olduklarını iddia ediyor. Ben bu itirafın doğruluğunu kanıtlamak için bundan önceki yedi yazıyı yayımladım. Kanıt: Bilime inanmayan, bilime karşı dinsel dogma ve hurafelerini "ilim" kisvesiyle savunan üniversite öğretim üyeleri ve bir rektör. Bu örnekler ne yazık Kütahya Üniversitesi'yle sınırlı değil. Yeryüzünün uygar ülkelerinde Darwin'in "Evrim Kuramı"na karşı "din kitapları"nın yaratılış efsanesini çıkartan tek bir uygar ülke bulamazsınız. Büyük bir olasılıkla R.T. Erdoğan da çalışma arkadaşlarının tamamı da "Evrim Kuramı"na karşıdırlar ama günümüzde "evrim"e dayanmayan bilimsel bilim ve teknoloji yoktur. "Evrim" dilbilimi bile kapsamaktadır.

Din bilgisi, dünyanın uygar ülkelerinde, genel ve örgün eğitim ve öğretim programlarında yer almaz. Özellikle uygar ülkeler diye yazıyorum. Çünkü 1923'te kurulan Cumhuriyetin hedefi uygar ülkeler sınıfında yer almaktı. AKP iktidarı Tevhidi Tedrisat Kanunu'nu tersine çevirerek bu bilimsel ve çağdaş hedefe karşı (düşman) olduğunu dünyaya ilan etti. Bu amaçla, hortlamış Panislamist modelin doğmalarını uygulamaya başladı.

Kendi iktidarına yeniçeri yetiştirmek için yoksul halk çocuklarını devşirme yolunu seçti. Oysa adil bir sınavda imam hatip mezunlarının yüzde 95'i üniversiteye giriş sınavını kazanamaz.

Benim Din İman Masa Kasa (Tekin Yayınları) adlı bir kitabım var. Kitabın önsözünde yer alan bir bölümü aktaracağım:

"İmam hatip liselerinin önündeki engeller kalkmıştır. İHL'den mezun olunca; hem dininizi üst düzeyde öğrenecek hem de tıp, hukuk, siyasal, mühendislik gibi her çeşit üniversiteye girebileceksiniz. Hem halkın önüne geçip imam hatip olabilecek hem de öğretmen, doktor, avukat, hâkim, kaymakam, müfettiş, mimar olabileceksiniz."

Yeryüzünde bunun benzeri bir öğretim sistemi yoktur, ilkel bir köle yetiştirme sistemi. İlkin ilk ve ortaöğretimde beyinleri yıkayıp ütüleyecekler; bilim karşıtı dogmalarla tıka basa dolduracaklar ve düşünen insan yerine uzaktan yönetilen robotlar yetiştirecekler ve ülke yüzeyini bu türden piranalarla işgal edecekler.

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (9)

22 Kasım 2020 Pazar- Özdemir İnce-cumhuriyet

R.T. Erdoğan, AKP Genel Başkanı sıfatıyla konuşuyor. Okuyacaksınız. Konuşma metnindeki sayılar cevaplarını da belirlemek için tarafımdan verildi.

"1- Fikri iktidarımızı hâlâ tesis edemedik. Hiç kimsenin bu fikri iktidar arayışından rahatsız olmaması gerekir. Bu arayışın sona ermesi, bir ülkenin ve toplumun felaketidir. Hükümet olmakla muktedir olmak, muktedir olmakla iktidar olmak arasındaki farkı gayet iyi biliyoruz.

2- Gerçek iktidarın, fikri iktidar olduğunu biliyoruz. Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir. Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum. Samimi bir muhasebeyle, 18 yılda her alanda tarihi eserlere, hizmetlere imza attığımızı ama eğitim ve öğretimde, kültürde arzu ettiğimiz ilerlemeyi sağlayamadığımızı düşünüyorum... Medeniyet tasavvurumuzu layıkıyla hayata geçiremiyoruz. Medyamız en modern altyapıya sahip ama bizim sesimizi ve nefesimizi yansıtmıyor."

Çok güzel! R.T. Erdoğan AKP Genel Başkanı olarak da böyle bir konuşma yapmamalıydı. İçeriğini açıklamadığı için R.T. Erdoğan'ın fikri iktidardan neyi kastettiğini, iktidarlarının on dokuzuncu yılında kesinlikle tahmin etme olanak ve özgürlüğüne sahibiz! Bu iktidarın ne olduğunu, iktidarlarının başından itibaren dile getirdiler:

AKP'nin dile getirilmiş ve başından itibaren uygulanan ideolojisi Cumhuriyetin kurucu ideolojisinin tam anlamıyla zıddıdır.

Özetleyelim: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya'nın "laikliğe aykırı fiillerin odağı haline geldiği" gerekçesiyle, AKP'nin kapatılması ve ilgili dönemin 71 yöneticisinin 5 yıl süre ile siyasetten uzaklaştırılması istemiyle hazırladığı iddianame Anayasa Mahkemesi'ne 14 Mart 2008'de sunuldu, Anayasa Mahkemesi iddianameyi 31 Mart 2008 günü kabul etti. Daha sonra AKP milletvekili olacak olan Anayasa Mahkemesi Raportörü Osman Can, partinin kapatılmaması yönünde görüş bildirdi.

30 Temmuz 2008 tarihinde kamuoyuna dava konusunda açıklama yapıldı: 6 üye, partinin kapatılması, 5 üye ise kapatılmaması yönünde oy vermişti. Başkan Haşim Kılıç'ın girişimiyle yeniden oylama yapılmış ve partinin temelli kapatılmaması, fakat Hazine yardımının belirli bir oranda kesilmesi kararına varılmıştı.

AKP'nin, laikliğin karşıtı eylemlerin odağı olduğu kesinmiş ama güya odaklığı çok tehlikeli boyutta değilmiş. Karara bakın ve bu gayri ciddi kararın ülkeyi uğrattığı yıkıma bakın: Felç olmuş bir devlet, iflas etmiş bir ekonomi, bozguna uğramış bir dış siyaset, çökmüş bir devlet yapısı...

Bu totaliter ve otoriter başyücelik rejimine AYM'nin 30 Temmuz 2008 tarihli kararı yol açmıştır. Laiklik karşıtlığının azı/çoğu olmaz.

Erdoğan "fikri iktidar" istiyor ama ne için istiyor? Devletin yönetim alfabesini A'dan Z'ye kadar ele geçirmiş, bununla yetinmiyor, üstüne fikri iktidar kahvesi de istiyor: Devlet fiilen anayasasız durumda; devlet kurumları özelleştirilmiş (AKP'lileşmiş), ilk ve ortaöğretimde Tevhid-i Tedrisat Kanunu tersine çevrilmiş ve okullar imam hatipleştirilmiş; yükseköğretim dolaylı ya da doğrudan dini vakıfların eline geçmiş; cami ve kışla AKP'nin emrine girmiş, medyanın yüzde 99'u kullaştırılmış... Bir adım sonra İslami emirlik sistemi…

Cumhuriyetin maddi mirasını çarçur edeceksin, manevi mirasını toptan ret ve inkâr edeceksin, üstüne üstlük bir de fikri iktidar hayali kuracaksın.

Bu durumda Din İman Masa Kasa (Tekin Yayınları) adlı kitabımın önsözünden bir alıntı yapmanın tam sırası:

"Bir toplantıda din madrabazlarından biri CHP'nin tek parti döneminde uğradıkları zulmü konuşmacıya laf atarak hatırlatmış. Bunun üzerine konuşmacı laf atana sormuş: 'Hangi ibadeti yapmak istedin de yapamadın? Namaz mı kılamıyordun, hacca mı gidemiyordun?' Madrabaz, konuşmacıyı yanıtlamış: 'İbadeti yasaklamaya gücünüz yetmez. Siz, bizi masadan ve kasadan uzak tutuyorsunuz'. "

Efendim, biliyorsunuz, din ve iman bezirgânlığı sayesinde 19 yıldır masa ve kasa artık ve kesinlikle AKP'nin elinde! Ama liyakatsiz insanlar masaya oturduğu için devlet yönetimi felç olmuş ve masadaki liyakatsizler yüzünden de kasa yani devlet hazinesi iflas etmiş durumda. Kasa boşalmış, boşaltılmış... Halk aç, yoksul ve perişan durumda...

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (10)

24 Kasım 2020 Salı-Özdemir İnce-cumhuriyet

20 Ekim 2020 günü, Başakşehir'deki İbn Haldun Üniversitesi Külliyesi'nin açılışına katılan Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan özetle şunları söylemiş:

"Biz kendi köklerimizi tamamen unutarak veya dışlayarak, onun türevlerini esas kabul etmemek suretiyle, iki asırdır kendimize yol ve yön bulmaya çalışıyoruz. […] Sonuçta ülke ve millet olarak kendimizi kontrolsüz bir Batılılaşma fırtınasının içinde bulduk. Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür nesiller yetiştirmek için çıkılan yolun, en sığından, en bayağısından, en çarpığından bir Batı taklitçiliğine dönüşmüş olması Cumhuriyetimizin en büyük kaybıdır. Türkiye kuru kuruya Batıcılık saplantısı yanında, yine aynı kaynağın ürünü pek çok sapkın ideoloji ve akımın zehrine de maruz kalmış bir ülkedir."

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'na yakıştıramadığım için, yukarıdaki sözlerin sahibinin AKP Genel Başkanı olması gerektiğini düşünüyorum. AKP Genel Başkanı bir imam hatip okulu mezunudur. Siyasal İslamcı ideolojiyi "hal ve gidiş" rehberi yaptığını herkes bilmekte. Bu nedenle, 1923 Cumhuriyeti'nin kurucu ideolojisi ve mevcut anayasamızın değişmez ilk dört maddesi ile 174. maddesine sempati duymadığı Refah Partisi İstanbul İl Başkanı olmasından bu yana bilinen bir gerçektir.(*) Ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin cumhurbaşkanı, 1923 Cumhuriyeti'nin kurucu ideolojisi ve mevcut anayasanın değişmez ilk dört maddesi ile 174. maddesine yeminle bağlı ve bağımlıdır. Tersi düşünülemez.

Cumhuriyetin kurucu ideolojisinde, yazı ve söz olarak, "Batılılaşmak" kavramı yer almaz. Değişim, gelişim ve ilerleme şiarı, bilindiği gibi, Atatürk'ün dile getirdiği "Muasır medeniyet seviyesi"dir. Ben buna çağının çağdaşı olmak diyorum. "Çağdaş uygarlık düzeyi"nin adresi, bu uygarlığın bulunduğu her yerdir.

İslamcı AKP Genel Başkanı'nın "Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür nesiller yetiştirmek için çıkılan yolun, en sığından, en bayağısından, en çarpığından bir Batı taklitçiliğine dönüşmüş olması Cumhuriyetimizin en büyük kaybıdır" iddiasını, o kuşaklardan birinin paydaşı olarak, şiddet ve hiddetle reddederim. 1930'larda doğmuş olan TC vatandaşları, her alanda, dünya ölçeklerinde kişi ve kişiliklerdir. Her alanda!

AKP Genel Başkanı iddialarını sürdürerek: "Fikri iktidarımızı, kökü ve ruhu itibariyle bize ait olmayan bir medeniyete kaptırmamızın sebebi bu sapkın akımların önlerinin bilinçli bir şekilde açılmasıdır" diyor.

"Bize ait olmayan uygarlık" da ne demek oluyor? Uygarlık tektir, kültür çoğuldur ama o "tek" uygarlığın içinde yer alır. Uygarlığın maddi kökü bütün insanlığa aittir. Ayrı ayrı Sümer, Hitit, Grek, Çin, Hint; Türk, Fransız, Japon, Rus, Alman, Arap uygarlıkları yoktur. Ortak Akıl olmaz ama uygarlık tek ve ortaktır. Bu tek ve ortak uygarlığı insanlığın özgür ve bağımsız akılları yaratmıştır.

Dinler, kültürün alan ve kapsamına girerler. Kültürler gibi dinler de çoğuldur. Ulusal kültürler vardır ama ulusal uygarlık yoktur. Bunun gibi dinler uygarlıkların değil kültürlerin oluşturucusudur. Yani efendim: Musevi, Hıristiyan, Müslüman, putatapar, Hindu, Budist ve Şintoist uygarlıklar yoktur. Bir kez daha tekrarlayalım: Dinler uygarlık oluşturucuları ve yapımcıları değildir. Müslümanlar "İslam Uygarlığı" demeyi severler ama "Hıristiyan Uygarlığı" diyen ya da yazan yoktur. Dinler, kültürün parçalarıdır ve parçalarından sadece biridir.

Çağdaşlıkla sorunu olan AKP Genel Başkanı, Türkiye'nin Batı kaynaklı pek çok sapkın ideoloji ve akımın (yani aydınlanma ve laiklik) zehrine de maruz kalmış bir ülke olduğunu ileri sürüyor ki yanlıştır. Ama daha dün "Kendimizi Avrupa'da görüyoruz, geleceğimizi Avrupa ile kurmayı tasavvur ediyoruz" dedi. Bu ne çelişki! "Zehir" olduğu iddia edilen "şey" Türkiye için hayat iksiri olmuştur. Osmanlı'nın çürümüş ümmetçi ruh ve bedeni o hayat iksiri sayesinde kimliksiz ümmetçilikten kurtulup bir ulusal kimlik kazanmıştır.

AKP Genel Başkanı'nın, Arap âleminde bile iflas etmiş olan İslam ümmetçiliğinin muhayyel bir "fikri iktidar"ın anası olabileceğini sanması üzüntü vericidir. Dinsel inanç hiçbir şey üretmez sadece tüketir.

(*) M. Sever- C.Dizdar, 2. Cumhuriyet Tartışmaları (Başak Yayınları, 1993)

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (11)

27 Kasım 2020 Cuma- Özdemir İnce-cumhuriyet

Son yazımda eleştirdiğimiz veciz konuşmayı sabırlı bir dikkatle okumayı sürdürelim:

"Fikri iktidarımızı, kökü ve ruhu itibarıyla bize ait olmayan bir medeniyete kaptırmamızın sebebi bu sapkın akımların önlerinin bilinçli bir şekilde açılmasıdır […] Fikri iktidarımızı hâlâ tesis edemedik. Hiç kimsenin bu fikri iktidar arayışından rahatsız olmaması gerekir. Bu arayışın sona ermesi, bir ülkenin ve toplumun felaketidir. Hükümet olmakla muktedir olmak, muktedir olmakla iktidar olmak arasındaki farkı gayet iyi biliyoruz. Gerçek iktidarın, fikri iktidar olduğunu biliyoruz. Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir. Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum. Samimi bir muhasebeyle, 18 yılda her alanda tarihi eserlere, hizmetlerle imza attığımızı ama eğitim ve öğretimde, kültürde arzu ettiğimiz ilerlemeyi sağlayamadığımızı düşünüyorum... Medeniyet tasavvurumuzu layıkıyla hayata geçiremiyoruz. Medyamız en modern altyapıya sahip ama bizim sesimizi ve nefesimizi yansıtmıyor."

AKP Genel Başkanı'nın "Biz" dediği kim ya da kimler? Türkiye Cumhuriyeti mi, bu cumhuriyetin vatandaşları mı; AKP mi, AKP hükümeti mi; Başyücelik rejimi mi? Bunu anlamamız gerekiyor.

"Biz" eğer 1923 yılında kurulan Türkiye Cumhuriyeti ise onun fikri iktidar kurması için herhangi bir neden yok. Çünkü onun bir kuruluş ideolojisi var, anayasasının değiştirilmesi olanaksız ilk 4 maddesi var, Anayasanın 174 maddesi tarafından korunan devrim yasaları var. Türkiye devletinin hiza ve istikamet olarak baktığı bu nirengi noktaları Cumhuriyetin ideolojisini ve düşünsel yapısını saptamış ve oluşturmuştur. Mevcut iktidarın kanının uyuşmadığı işte bu beden ve bu bedenin taşıdığı kafadır.

"Biz" denilen kimlik, parti olarak AKP ve AKP iktidarı ya da Başyücelik rejimi ise durum değişmez. Bu kimliklerin hepsi yukarıdaki paragrafta sayılan hususlara göre kendilerince bir fikri iktidar (ideoloji) yaratıp kuramazlar. Buna anayasa ve yasa izin vermez:

Anayasa Madde 68, 4.Fıkra:

"Siyasi partilerin tüzük ve programları ile eylemleri, devletin bağımsızlığına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, insan haklarına, eşitlik ve hukuk devleti ilkelerine, millet egemenliğine, demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine aykırı olamaz; sınıf veya zümre diktatörlüğünü veya herhangi bir tür diktatörlüğü savunmayı ve yerleştirmeyi amaçlayamaz; suç işlenmesini teşvik edemez."

Fikri iktidar, çok iddialı ve tehlikeli bir tutku. Fikri iktidar, her devletin kuruluş mayasında bulunan tarihsel ve organik ideolojiye benzemez. AKP Genel Başkanı'nın dediği gibi "Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar zor bir süreçtir."

Böyle bir totaliter tutkunun pençesine düşenlerin tamamının sonu hüsran oldu. Böyle bir iktidar fikirle (düşünceyle) kurulamaz. Çünkü özgür akıl ve özgür düşünce tornadan çıkmış bir modelin iğvasına kapılmaz. Yani demokratik düzenlerde "Bireylerden topluma, oradan insanlığa uzanan fikri iktidar" kurulamaz.

Demokrasilerde fikri iktidar yoktur, olamaz. Bağımsız akılların ürünü olan fikir (düşünce) çoğuldur, bireyseldir, tek tip değildir. AKP Genel Başkanı başka bir şey düşünüyor. Bağımsız ve özgür akılların birleşerek tek bir yere bağımlı ve bir lider tarafından temsil edilen bir Ortak Akıl'a dönüşmesini istiyor. Gerçekleşirse, bu dönüşüm bir inanç yaratır. İnanç ise akıl ve özgürlüğün düşmanıdır.

Bu inanç dinsel ise artık özgür düşünceye, değişim ve dönüşüme yer yoktur. Dinsel inanç, akla dayanmadığı için değişken değildir, donmuştur. İşte bu nedenle düşünce üretemez ve bu nedenle de uyumsuzdur, çağının çağdaşı (muasır) olamaz; çağının sorunlarına çözüm bulamaz, ilaç olmaz.

"Şahsen bu konuda kendimi biraz mahzun hissediyorum" itirafında bulunan AKP Genel Başkanı son derece haklıdır. Çünkü yüz yıllık bir ölüyü İsa gibi diriltmek istiyor. George Orwell'ın 1984 adlı romanında anlattığı dünyanın İslamisini hayal ediyor. Ama bunu becermek akılla bile mümkün değil. Eğitim ve öğretimde, kültürde ve sanatta başarı ancak çağının çağdaşı entelektüel birikimle olur. Yani değişmez dinsel inançla değil, aklın (zekânın) analitik ve eleştirel düşünme yetisiyle…

CEHALET BİLİMİ CEHALETİN BİLİMİ (12)

29 Kasım 2020 Pazar- Özdemir İnce-cumhuriyet

AKP, Türkiye'yi tuzağa düşürdü. Necmettin Erbakan'ın kurduğu dört Milli Görüş partisi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmıştı: Milli Nizam Partisi (1972), Milli Selamet Partisi (1980), Refah Partisi (1998), Fazilet Partisi (2001).

14 Ağustos 2001'de AKP kurulurken "Biz tarihten ders aldık ve Milli Görüş gömleklerini çıkardık" dediler. Bu, senaryosu yazılmış bir tuzaktı. Benden önce başkası var mı bilmem ama ben bu tuzağa düşmedim. 16 Eylül 2001 günü Hürriyet gazetesinde "AK Parti'nin Kolektif Aklı" (*) başlıklı bir yazı yayımladım. Kuruluşundan bir ay sonra.

R.T.Erdoğan 26 Ağustos 2001 tarihli Akit gazetesinde bir soruyu şöyle yanıtlıyordu:

"Bu benim tek başına karar verebileceğim bir konu değil... Az önce de söyledim. Biz kolektif aklın temsil edildiği bir parti olacağız... Bu konu gündeme gelirse oturup kendi aramızda konuşuruz..."

Benim 16 Eylül 2001 tarihli yazım da şöyle bitiyor:

"Ortak (Kolektif) Aklın vardığı noktayı en iyi Erbakan Hoca belirliyor ve 'Lidere itaat farzdır' diyor. 'Ortak Akıl', demokrasilerde değil, teokratik düzende, faşizmde, totaliter rejimlerde geçerlidir."

Bu tarihi öneme sahip çok önemli yazı birçok kitabımda yer alır: Pazar Yazıları, Edebiyat ve Siyaset Olarak Hayat, Başyücelik Devleti, Ortak Akılsızlık Halleri... İnternette de var.

"Ortak Akıl", R.T.Erdoğan'ın aklıdır.

"Ortak Akıl", Cumhuriyet toplumunun hafızasına kazınmış, genlerine işlemiş Cumhuriyet devrimlerini kaset siler gibi silmek, Cumhuriyet vatandaşının tersi, mürteci bir birey, ümmet

kimliği yaratmak istedi. İstedi ama karşısında yapısı ve çatısı çağdaşlaşmış bir ulusal devlet ve onun kul iken özgür vatandaşa dönüşmüş bir halkı vardı.

Kuvvetler ayrılığının yargı ilkesi (adliye), hükümet (yürütme) karşısında önemli bir engeldi:

Demokratik seçim sonunda kazanırsan yasamaya egemen olup hükümet oluyordun. Oluyordun olmasına ama Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve mahkemeler ile yargı erki denetimi karşında canavar gibi duruyordu; Meclis'te çıkardığın yasaların Anayasa Mahkemesi'ne, yaptığın işlemlerin Danıştay'a takılmaması gerekiyordu. Bu engeller FETÖ ortaklığı sayesinde oya işler gibi ortadan kaldırıldı. Türlü yollarla yazılı ve görsel basının yüzde doksan beşi ele geçirildi. Anayasa Mahkemesi ve Danıştay ele geçirildiği için anayasa ve özel yasasına karşın Tevhid-i Tedrisat Kanunu felç edilip ilk ve ortaöğretim dinselleştirildi.

Bol miktarda ve kalitesiz üniversiteler açıldı, buralarda kalitesiz ve liyakatsiz mezunlar üretildi. Hazine ve belediye kasalarından vakıflar ve dernekler beslendi. Ve türlü yollarla köpeksiz bir köy yaratıldı. Yaratıldı ama...

Ama fikri iktidar yaratılamadı. Yaratılamadı, çünkü karşılarında yüz yıllık kültürel imecenin yarattığı fikri ve vicdanı hür, kaynaşmış bir aydın kitle ve entelektüel birikim vardı. 1910, 1920 doğumlular kalmamıştı, 30'lular tükenmek üzereydi ama artık bunların aileleri, çocukları ve torunları vardı. Düşünce, araştırma, bilim, sanat, iletişim, yönetim, tasarım alanında onlar egemendi. Edebiyat ve sanatta (tiyatro, opera, bale, resim, sinema, müzik vb.) alanlarında bunlar egemendi. Bu alanlarda var olabilmek için demokratik, laik, özgür ve bağımsız beyinli (zekâlı), barışcıl zihinli ve yürekli olmak gerekiyordu. Lidere itaatin değil, özgür ve bağımsız düşüncenin "farz" olduğuna, daha doğrusu gerekli ve zorunlu olduğuna inanan bireylerden oluşan bilinçli ve çağdaş bir toplum katmanı... Bu katmanın çoğunluğu muhalefeti temsil ediyor.

Zekânın (aklın) analitik ve eleştirel düşünme yetisinden yoksun, dindar ve kindar bir kitle yetiştirmek istiyorlardı. Yetiştirir gibi oldular. Oldular ama karşılarında ve ellerinde takvimin bin yıl gerisinde, düşünme eksikli, çağdaş dünya karşısında aciz, birbirinin benzeri robotsu bir yığışım vardı. Petrol ve doğalgazın zengin gücünden yoksun, kurtuluşu din ve paranın gücüne bağlamış, muktedir ama ezik ve özürlü bir toplum katmanı... Bu katmanın tamamı iktidardan bir şey bekliyor.

Bu dizi bu yazı ile sona eriyor. Ama sırada "Cumhuriyet'in Altın Çağı" var.

Nota Bene (Bir mesajdan esinlenerek): 19 yıl geriye gidebilsek 100 yıl ileri gitmiş olurduk!

(*) Ö.İnce, Pazar Yazıları, Gendaş Yayınları, 2002, s. 238.

DİNSEL EFSANELERİN KÖKENİNE SINIFSAL BİR YOLCULU

Zeynep Cur-07 Temmuz 2022-evrensel

"Arkeolojik bulguların tarihsel sıralaması ile Kutsal Kitap'taki tarihlemeler karşılaştırılarak çelişkiler kanıta dayalı bir biçimde ortaya koyuluyor."

Gazeteci ve Yazar John Pickard'ın Dinsel Efsanelerin Kökeni adlı kitabı, Ayrıntı Yayınları etiketiyle okurla buluştu. İbrani Dinlerin Marksist Eleştirisi alt başlığıyla yayımlanan bu

çalışma, üç semavi dinin içerdiği mitleri rasyonel bir elekten geçiriyor adeta. Yazar Pickard, Marx ve Engels'in fikirlerinden ve temel felsefelerinden esinlenerek "İbrahimi" inançlar denilen Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'ı tarihsel materyalizm yöntemini kullanarak açıklıyor.

"Yaradılış" hikayesinin uzun süredir yaratıcı tarafından oluşturulan "akıllı tasarım" propagandasına dönüştüğü bir gerçek. Oysa dinlerin tarihsel temelinin ve günümüze kadar uzanan toplumdaki sürekliliklerinin maddi toplumsal koşullarda nasıl kök saldığını görmek önemli. Yazar Pickard da dinin toplumdaki rolüne dikkat çekiyor ve uluslararası açıdan savaş, devrim ve toplumsal çalkantıyla ilgili birçok politik meselenin yüzeysel bir bakışla dini inancın meselesiymiş gibi açıklandığını ve dinin iktidarların bir aracı konumunda olduğunu söylüyor.

Yazar Pickard bu titiz çalışmasının ilk kısmında, Kutsal Kitap'ın belirli insanlar tarafından belirli nedenlerden dolayı yazılmış kitapların bir derlemesi olduğunu ve bilim insanları arasında da bu yönde bir mutabakat olduğunu ifade ediyor. Ayrıca arkeolojik bulguların tarihsel sıralaması ile Kutsal Kitap'taki tarihlemeleri de karşılaştırarak çelişkileri kanıta dayalı bir biçimde ortaya koyuyor. Pickard'a göre Yahudiliğin tarihi sınıf mücadelesi, devrim ve savaşla örülü ve bu tarih, Kutsal Kitap anlatıları ile değil, ancak ve ancak günümüze kadar gelen arkeolojik bulgular ile açıklanabilir.

Kitabın ikinci kısmı, Hristiyanlığın temellerini, ilk kiliselerin dayandığı sınıfsal etmenler üzerinden açıklıyor. Yazar Pickard, yüzyıllar boyunca İsa ve Hristiyanlık hakkında yazılan kitapların Yeni Ahit'te yer alan metinlerin yeniden işlenmesi ve tekrarından oluştuğunu söyleyerek eleştirir. Hristiyanlığın işlendiği bu bölümde Pickard, Kautsky'nin görüşlerinden faydalanıyor. Buna göre, Yeni Ahit'in yirmi yedi kitabı Hıristiyan literatürünün ufak bir kısmını oluşturmakta ve ilk iki yüzyılda yazılmış bu literatürün ufak kısmının yanında çoğunluğu Yahudi köylülerin Romalı ve Yahudi elitlere karşı verdiği sınıf mücadelesinin ideolojik bir ifadesi olduğu ortaya konmakta.

Kitabın üçüncü kısmı İslam'ın temellerini peygamberin hikayesinden başlatarak Kur'an geleneği eleştirisi, Arap İmparatorluğu'nun sınıfsal kökenleri ve Abbasi Devrimi olarak inceler. Kur'an, aslında peygamberin içinde bulunduğu olayların öykülenmesi bakımından çok az şey içerir. Bu döneme dair pek arkeolojik bulgunun olmadığı da hesaba katıldığında, peygamberin yaşamı, dokuzuncu ve onuncu yüzyıllarda yazılmış hadislere dayanır. Yazar Pickard, Reza Aslan'nın Tanrı Yoktur Allah'tan Başka kitabına atıflar yaparak İslam'ın toplumsal açıdan radikal ve devrimci yönlerine dikkat çeker.

Sonuçta, kitabın başlıca amacı Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve İslam'ın kökenlerini, yine bu dinlerin kendi toplumsal ve ekonomik şartları içerisinde ortaya koymak. Kitap, Karl Kautsky'nin Hristiyanlığın Kökenleri eserinin kapsamını genişleterek -Yahudilik ve İslam'ı da içererek- benzer bir rolü yerine getirmekte. Dinler tarihine ilgi duyan herkes için bir başucu kitabı niteliğinde.

DİN,BİLİM,FELSEFE VE ÇERÇEVE

Hülya Yalım-www.hulyayalim.com

Bir **biyolog** arkadaşım "evrim teorisini felsefinin konusu yapmak dinin kucağına atmaktır" diyordu. Bir bakıma haklılığını aşağıdaki yazıda kendi penceresinden bakan **Gilman** adlı yorumcu da doğruluyor gerçekten.
Bu da bize Evrim Teosinin konusunun **biyoloji mi yoksa, felsefenin mi konusu** olmasının, aslında çok da önemi olmadığını gösteriyor.Çünkü, konuya biyoloji veya felsefe açısından bakmaktan ziyade, bizi biz yapan dünya görüşümüz ön plana çıkıyor.
Sanat,din, ideoloji günlük yaşayışımızda kullandığımız bireysel ve toplumsal değerlerin tamamı, bizim dünya görüşürümüzü belirlerken; ister istemez değer yargılarımız oluşuyor biz fark etmeden .
Darwin arkadaşı **Lyell** ?e yazdığı mektupta, **Türlerin Kökeni** adlı çalışmasıyla ilgili "gelecekte onun kabul edilmesi konusunda kuşkuya düşemiyorum ve bizim çocuklarımız şimdi gördüğümüz fosil kabuklarının geçerlikteki inanca göre yaratılmış olduğunu düşünmemize şaşacaklar" diyor.*
Yaşar İliksiz' in** dediği gibi;sonuçta Allah?ın varlığı da, evrim teorisinin gerçekliği de ancak ona inananların gerçeklik ölçeklerinde kanıtlarla söz konusudur ve o kanıtların bir diğer kesim için anlamı yoktur.
Felsefe bilim olmamakla birlikte,**bilimin yöntem oluşturmasında** olmazsa olmaz etkenlerin başında geliyor. Bu nedenle, biyolojinin içinde felsefenin olması en azından **teorik açıdan** zorunludur, ancak felsefenin içinde biyoloji olması zorunlu değildir.
Ama yine de, felsefenin bilim olmaması, onun bilimlerden kopmasına yol açmaz. Çünkü felsefenin en canlı devreleri ilimle birlikte yürüdüğü zamanlardır. Bu birlikte yürümeler sonucu, **bilimler, felsefenin hazırlık safhası** olmuş ve **felsefe de; bilimlere temel prensiplere şuur** kazandırmıştır.
Tarih boyu **bilim felsefe ve dünya kavrayışı,** geniş bir zaman diliminde dünya görüşünü etkilemiştir. Dünya görüşünün normal şartlarda günlük karar ve tercihlerimiz üzerinde belli bir etkisi olduğunu, artık herkes kabul ediyor.
İnsanın felsefesini kuran kesin kanaatleridir, zira bu türden inançlar varlığın bütünü ile ilgili derin sezgilerimiz olup; toplu yaşayışımıza geçtikten sonra, bize **anne babalarımız öğretmenlerimiz yahut sosyal çevrenin telkinleri** ile kazandırılmışlardır. Buna göre, felsefi inançların tartışmalar sonunda yani zorunlu ispatlamalar sonucu elde edildiklerini söyleyemeyiz.
Felsefenin yapacağı işlerin önemli bir kısmı **inançların iyi kurulup kurulmadığını kontrol etmektir** aslında ve bu da, felsefe dünyasında ateşli tartışmaların ortaya çıkmasına rol açmıştır.
Allah'ı ve ruhun varlığının sorgulanması neyse, **Evrim Teorisi** tartışması da işte aynen böyle bir tartışmadır.
Felsefe"evrendeki uyuşmazlıklara temelden bir çözüm yolu getirebilmek amacıyla zihnin varlık üzerinde bütünlük görüşleri elde etmesidir." Bu tanımda, **felsefeyi bilimlerden ayıran özelliği** görüyoruz. Bilimlerde belli olay gruplarını açıklayan bilgiler verdiği halde,felsefe; bütünüyle ilgili görüşleri temsil eden değerler getirmektedir, böylece **o sanat ve din gibi, hayatın özü ile ilgili yaratma şubelerine daha yakın oluyor.**
Bilimsel gelişimleri **iki ayrı yönden** ele almak mümkündür. İlki **bilimin iç dinamiği** ile ilgilidir ki bilimsel problemler verilen cevaplar bilimsel gelişmeyi meydana getirir. Fakat bilimsel problemler ve verilen cevaplar,dış etkenlerden bağımsız değildir.Çünkü bilim bir çok dış faktörün çok yönlü etkisi altındadır.

Bu **dışfaktörler** bilimsel çalışmalara hedef gösterebilmekte, bilimin gündemini belirleyebilmektedir.Bu iç faktörleri **?felsefe?,dünya görüşü?ve "dünya kavrayışı"** olarak isimlendirebiliriz. Bu etkileşim sonunda her dönem veya topluma göre değişebilen bir **ÇERÇEVE(paradigma)**oluşmaktadır.***

İşte bu çerçeve, sadece bilimsel bilginin sahip olabileceği özellikleri değil,daha da önemlisi, bilimsel gelişimi de doğrudan etkiyebilmektedir.

Bilimsel bilgilerin **denetlenebilirliği sadece objektifliğini** değil; bir gelişim içinde olmasını da beraberinde getirmektedir. Çünkü denetlenebilirlik aynı zamanda hem doğrulabilirlik, hem de yanlışlanabilirlik demektir.
Doğrulanabilirlik ;belirli şartlar çerçevesinde herkesin aynı sonucu elde edebilmesidir.Yanlışlanabilirlik ise, **Popperci** anlayışa göre;bilimsel bir sistemin temel özelliğidir. Çünkü bilimsel bir sistem,hangi deney veya gözlemlerin kendisini yanlışlayabileceğini bildiren bir sistem demektir.
İşte bu nedenle **Mehmet Yılmaz** ?ın**** yukarıda da altını çizdiğimiz üzere "evrim düşüncesi ispatlanması ya da yalanlanması imkânsız bir zihinsel olgudur, felsefî bir duruş ya da bir inançtır"görüşüne katılmamak mümkün değil.
Nasıl ki **Gilman**?a göre "**Evrim Teorisi** hem biyolojinin hem de felsefenin konusudur… Ama boş bir teori… İnsanlığı ifsad eden bir teori… Dünyayı fesada boğan bir Yahudi'nin hezeyanı…" ise **Yaşar İlksiz** ' e göre de, "hem Darwinizmi şeytanlık olarak yorumlayacaksınız, hem de şeytanlığın kıyametten önce öldüğünü iddia edeceksiniz! Mümkün mü? İnsanoğlu yaşadığı sürece Darwinizm yaşacaktır?" görüşü sadece zamanla oluşan dünya görüşü ve inançlarımızın etkisiyle iki farklı bakıştır.
Darwin?le dinin kucağında değil de, mevcut sistemin narında yanan **Tubitak** yetkililerine, en azından böyle bir konuyu tartışmaya açmaları bakımından, teşekkür etmek gerekir.Çünkü bu konuları tartışıyor olmak her ne kadar **çerçevenin** çok uzağında olsak bile, bir anlamda anlamlandırmak istiyorum demektir…
Kaynakça:
*** Charles Darwin Yaşamı ve Mektupları**, Francis Darwin Çev.Hüseyin Portakal, Düşün Yay.
****** www.haber7.com
*****Bilim Tarihi,** Şafak Ural, Çantay Yay.
******** www.derindusunce.org

EVRİM TEORİSİ BİYOLOJİNİN Mİ,FELSEFENİN Mİ KONUSU ?
Mehmet Yılmaz/Derin Düşünce-www.kadinhaberleri.com- hulyayalim.com/

Evrim tartışmaları aslında bir tür maskeli balodur.Fransa Millet Meclisi?nin Ermeni Soykırımı oylaması yaptığı günlerde fikrimi soran fransız arkadaşlarıma şöyle diyordum: *?Yarın da yerçekimini iptal edin ki hepimiz uçalım!?*
Bilimde de demokrasi olmaz. Bilimsel gerçekler parmak kaldırmak suretiyle değiştirilemez. Evrim yanlısı veya karşıtı insanların azlığı veya çokluğu ne evrimcilik fikrine güç katar ne de onu zayıflatır. Galileo ?Dünya yine de dönüyor? derken belki yalnızdı ama haklıydı. GERÇEK var olmak için bilinmeye muhtaç değildir.

Evrim bir teori midir yoksa bilimsel bir gerçek mi?

?Teori? kelimesinin etimolojisi eski Yunanca theoria – ?????? (seyretmek, seyirci, gösteri) kelimesine uzanır. Teori bilimsel gerçek demek değildir. Bilim adamı ?seyrettiği? olaylar arasında bir bağ olabileceğini düşünürse bir teori oluşturur. Teorisine destek bulabilir, popüler olur. Ama herkesin onu desteklemesinin bilimsel bir değeri yoktur.

Meselâ yağmurlu bir günde şemsiyeli insanlar gören bir çocuk yağmurun şemsiyeler yüzünden yağdığını iddia edebilir. Bu bir teoridir. İspat edilmeye muhtaçtır.

Bilimsel olarak henüz açıklanmamış bir grup olay karşısında önce o olayları birleştiren fikirler öne sürmek gerekir. Bu birleştirme çabası örneğin sebep-sonuç ilişkisi olabilir. Fikirleriniz tutarlı bir bütün oluşturduğunda bir modelden söz edebilirsiniz. Tutarlılık gereklidir. Her gerçek tutarlıdır. Ama her tutarlı fikir gerçek olmayabilir.

Bu sebeple modeli destekleyecek deney ve gözlemler yapmak gerekir. Eğer bilim adamı olgun bir insan ise modelini çürütebilecek gözlem ve deneyler de yapar. Yani dinozorların bakteriden geldiğini ispata çalışmaz. Dinozorların nereden geldiğini bulmaya çalışır. Böylece modeli olgunlaşır. Denenebilir hale gelir. Diğer bilim adamları teori sahibinin belirlediği koşullar içinde modeli dener ve artık bu fikirler bilimsel bir GERÇEK olur.

Meselâ bilim adamının keşfettiği bir antibiyotik öngörülen virüs grubunu öldürür. Bu artık bilimsel bir gerçektir. Bir teori olmaktan çıkmıştır. Belirli sıcaklık, nem, asitlik, vs ortamında dünyanın her yerinde o antibiyotik o virüsü öldürecektir.

Gelelim Darwin ve Evrim konusuna. Meşhur Ernst Mayr ?One Long Argument: Charles Darwin and the Genesis of Modern Evolutionary Thought? adlı eserinin başlığından itibaren bir Evrim Teorisinden değil Evrim düşüncesinden (Evolutionary Thought) bahseder. Meselâ bu eserin 4cü bölümünde Darwin?in Evrimci düşüncesinin bir teori değil bir çerçeve, bilimsel bir doktrin olduğunu anlatır:

?In both scholarly and popular literature one frequently finds references to ?Darwin?s theory of evolution?, as though it were a unitary entity. In reality, Darwin?s ?theory? of evolution was a whole bundle of theories, and it is impossible to discuss Darwin?s evolutionary thought constructively if one does not distinguish its various components.

? The term ?Darwinism?, ? has numerous meanings depending on who has used the term and at what period. A better understanding of the meaning of this term is only one reason to call attention to the composite nature of Darwin?s evolutionary thought. ? I consider it necessary to dissect Darwin?s conceptual framework of evolution into a number of major theories that formed the basis of his evolutionary thinking.?

Evrim düşüncesi bilimsel gerçeklere dayanır mı?

Elbette. Meselâ doğal seleksiyon, kullanılmayan organların yok olması gibi ?evrimci? mekanizmalar kısa ömürlü bakteri solucan vb hayvanlarda deneyler yoluyla ispat edilmiştir. Bu deneyler her zaman tekrar edilebilir.

Ancak bu mekanizmaların ayrı ayrı birer doğal olay değil de MİLYONLARCA YILLIK tek bir sürecin küçük parçaları olduğu iddiası ayrı bir şeydir. Bütün ineklerin memeli olduğunu söylemek ile bütün memeli hayvanların inek olduğunu söylemek arasında fark vardır.

Artık milyonlarca yıllık geri dönülemez ve test edilemez bir süreç fikri devreye girmiştir. Kimi evrimcilerin iddia ettiği gibi hayatın ortaya çıkışından insana varan bir sürecin evrimle açıklanması artık sahanın değiştiğini işaret eder.

Demek ki Evrim düşüncesi canlıların tarihi üzerine bir doktrin, muhtemel spekülasyonlar için bir çerçeve? O halde doğrudan tarihî bir örnek alalım: İstanbul?un Fethi sırasında karadan yürütülüp Haliç?e indirilen gemilerin sonuca etkisi ne idi?

Fethin başarılmasında OLMAZSA OLMAZ bir eylem?

Bizans saflarında korku ve askerin moralinde bir çöküntü?

Lüzumsuz bir macera?

Tarihçiler karbon 14 testi gibi ?bilimsel yöntemler? kullanarak araştırabilirler. Ama varacakları sonuç bir tercih, bir duruş, bir doktrin gölgesinde olacak. Zamanda seyahat etmemiz ya da bu savaşı yeniden yapmamız mümkün olmadığına göre tarihçilerin söyledikleri birer spekülasyondan öteye geçemeyecek.

Bu bağlamda ?evrim düşüncesi? ispatlanması ya da yalanlanması imkânsız bir zihinsel olgudur, felsefî bir duruş hatta bir inançtır. Neden?

Evrime alternatif bir senaryo üretelim:

Dünyada hayatı Andromeda takım yıldızından gelen uzaylılar başlattılar, dünya bir laboratuardı onlar için. Bakterilerden insana kadar bütün canlıları başka gezegenlerden taşıdılar binlerce yıl boyunca. Sonra bütçe sıkıntısı sebebiyle deneylere ara verdiler ve gezegenlerine döndüler. Yakında geri gelecekler ve herşey ortaya çıkacak.

İnanmayan varsa yanıldığımızı ispatlasın da görelim!

Seküler bir gözle bakıldığında İslâm, Hristiyanlık ya da Musevilikteki yaratılış düşüncesi de bir senaryodur. Bilimsel bir gerçek değildir. Eğer Tanrı bilimsel olarak ispat edilebilecek bir şey olsaydı zaten Tanrı olmazdı.

Müslümanların evrim ile imtihanı

Ancak düşünce dünyamız 19cu yüzyıl insanlarının teknoloji hayranlığı ve pozitif bilimin üstünlüğü(!) fikriyle formatlanmış vaziyette. Bu sebeple dindar Müslümanlar ve Hristiyanlar bile üstü kapalı bir biçimde bir Yaratıcı-Tasarımcı olduğunu ?bilimsel? olarak ispatlamak istiyorlar.

Bu istek ise beraberinde bir tür mucizeperverlik getiriyor ki bunun İslâm?a uygun bir duruş olduğundan da o kadar emin değiliz. Bir başka deyişle ?vay bee arılara bak, nasıl bal yapıyor. Biz hiç bir fabrikada bal yapamayız, demek ki bir Tanrı var? tarzı bir iman zayıf bir imandır. Aklın muCiZe karşısındaki ACZiyeti imanın sebebi ise bilim ilerledikçe iman silinecek(!) demektir. Akla ve teknolojiye tapan ?modern? insana (henüz) uzanamayacağı yerler olduğunu söylemek yenilginin itirafıdır. Müslüman?ın, Hristiyan?ın rezil olmasıdır. Şaşkınlığa ve aklî acizliğe dayalı BU iman pozitivist düşünce karşısındaki aşağılık kompleksidir.

Evrim ve alternatif senaryolara geri dönecek olursak? Akıllı Tasarım gibi bir senaryo az önce sözünü ettiğimiz Yaratıcı-Tasarımcı?nın varlığını zorunlu kılıyor. Oysa kimi teistlerin savunduğu ?evrimi de Tanrı yarattı? senaryosu yeterince ?dindar? değil. Adeta herkesi memnun etmeye çalışan bir ORTA YOL.

Son tahlilde Evrenin, canlıların ve tabi biz insanların tarihine, kökenine getireceğimiz açıklamalar iki varoluşsal-kimliksel soruya yanıt olur:

1) Neden inanıyorum?

2) Neden inanMıyorum?

Bu sebeple Evrim tartışmaları aslında bir tür maskeli balodur. Bir başka yazımızda belirttiğimiz gibi:

?İnançlar arası diyaloğun ilerleyebilmesi için öncelikle farklı inançtan insanların bu farkı kabul etmesi gerekiyor. Bu diyalogların kurulması önündeki en büyük engel kanaatimizce halen sürmekte olan maskeli balodur.? (Evrime iman ve dinler arası diyalog)

Okullarda evrim öğretilmeli mi?

Yukarıda da altını çizdiğimiz üzere ?evrim düşüncesi? ispatlanması ya da yalanlanması imkânsız bir zihinsel olgudur, felsefî bir duruş ya da bir inançtır.

Bu sebeple evrim eğer okulda anlatılacaksa bunun yeri biyoloji değil felsefe dersidir. İnsanın ortaya çıkışı konusunda bir Yaratıcı fikrinden rahatsız olabilecek insanlar Tanrı?sız bir ortaya çıkış senaryosu üretme ve bunu savunma hakkına elbette sahipler. Ama bugün içinde bulunduğumuz durum oldukça çarpık:

Felsefî bir duruş bilimsellik kisvesi altında biyoloji derslerinde anlatılıyor. ?Dinozorları ALLAH çarptı, öyle yok oldular? diye bir biyoloji dersi nasıl olmazsa evrimi bilimsel bir gerçek olarak yutturan biyoloji dersi de olmaz. Bunun yeri felsefe dersidir.

MODERN BİLİM YİNE İSPAT ETTİ: HAYAT TESADÜFLERLE ORTAYA ÇIKAMAZ!

24.12.2007-
www.harunyahya.info/tr/Ilanlar/5453/Modern_Bilim_Yine_İspat_Etti:_Hayat_Tesadüflerle_Ortaya_Çıkamaz!

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (**Haşr Suresi, 24**)

Modern bilim,1859 yılında Charles Darwin`in ilkel denecek kadar yetersiz teknik olanaklar ve yoğun bir hayal gücüyle ortaya attığı teorisini çürütmüştür. Evrim Teorisi, canlıların evrimleşerek birbirlerine dönüştüklerini iddia eder ancak tek bir canlının, hatta tek bir protein molekülünün bile nasıl meydana geldiğini açıklayamaz.

Darwin'den çok sonra ortaya çıkan moleküler biyoloji, biyokimya, mikrobiyoloji, biyomatematik, moleküler genetik gibi çok sayıda bilim dalı, canlılığın tesadüfen meydana gelemeyeceğini ve canlıların birbirlerinden evrimleşmelerinin söz konusu olmadığını ortaya koymuştur.^

Tek Bir Protein Bile Tesadüflerle Oluşmaz

Proteinler hem canlı hücrelerinin yapıtaşlarını oluşturan hem de hücre içinde çok çeşitli görevler üstlenen kompleks moleküllerdir. Bunlar, "amino asit" adı verilen moleküllerin belli sayılarda ve çeşitlerde özel bir sırayla dizilmelerinden oluşurlar. Bu, öyle hassas bir dizilimdir ki, tek bir amino asitin bile eksilmesi veya yerinin değişmesi o proteini işe yaramaz hale getirir. Dolayısıyla her amino asit, tam gereken yerde, tam gereken sırada yer almalıdır. Böyle bir dizilimin ise tesadüfen ortaya çıkma ihtimali bulunmamaktadır

- Tek bir proteinin oluşması için DNA gerekir
- Protein olmadan DNA oluşamaz
- DNA olmadan protein oluşamaz
- Protein olmadan protein oluşamaz
- Tek bir proteinin oluşması için 60 ayrı protein gerekir
- Bu proteinlerin bir tanesi bile eksik olsa protein var olamaz
- Ribozom olmadan protein oluşmaz
- RNA olmadan da protein oluşmaz
- ATP olmadan protein oluşmaz
- ATP’yi üretecek mitokondri olmadan da protein oluşmaz.
- Hücre çekirdeği olmadan protein oluşmaz
- Sitoplazma olmadan da protein oluşmaz

- Hücredeki organellerden bir tanesi eksik olsa protein oluşamaz
- Hücredeki bütün organellerin var olması ve çalışması için de proteinler gereklidir
- Bu organeller olmadan da hiçbir şekilde protein olmaz.

Bu sistem, bir arada çalışmak zorunda olan iç içe bir sistemdir. Biri olmadan diğeri olamaz. Tek bir parçası var olsa bile, sistemin diğer parçaları olmadan bu parça hiçbir işe yaramaz. Kısacası,

Bir Proteinin Var Olması İçin Hücrenin Tamamı Gerekir.

Hücre, bugün incelediğimiz ve çok az bir kısmını anlayabildiğimiz mükemmel kompleks yapısı ile var olmadığı sürece,

Tek Bir Tane Bile Protein Meydana Gelemez

Darwinizn`in Çöküşü Time Dergisi`nde

Evrim Teorisinin çöktüğünü artık Avrupalı bilim adamları da kabul ediyor. Time Dergisi`nin 9 Ekim 2006 tarihli son sayısında yer verilen araştırmaya göre, insan DNA`sı ile maymun DNA`sı arasındaki fark evrimle hiçbir şekilde açıklanamaz. Alman bilim adamlarınca yapılan bu araştırma Darwinizm`e yeni bir darbe daha vurmuştur.

İnsan vücudunda yaklaşık 100 trilyon hücre vardır ve her hücrenin içinde insana ait tüm özellikleri barındıran bir DNA molekülü bulunmaktadır. Tek bir DNA molekülü tam bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak miktarda bilgi içerir. Dünyanın en büyük ansiklopedilerinden biri olan 23 ciltlik "Encyclopedia Britannica"nın bile sadece toplam 25 bin sayfası vardır. Bu durumda, karşımıza akıl almaz bir tablo çıkar. Mikroskobik hücrenin içindeki, ondan çok daha küçük bir çekirdekte bulunan bir molekülde, milyonlarca bilgi içeren dünyanın en büyük ansiklopedisinin 40 katı büyüklüğünde bir bilgi deposu saklı durmaktadır. Elbette böylesine muhteşem bir bilgi bankasının tesadüflerle ortaya çıkması imkansızdır.

Ara Fosil Açmazı: Fosiller Evrimi Reddeder

Halen pek çok merkezde devam eden fosil sergilerinde, evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koyan yüzlerce ``yaşayan fosil`` halkımıza sunulmaktadır. **Bunlar, canlıların milyonlarca seneden beri hiç değişmediklerini, şimdiki hallerini aynen muhafaza ettiklerini gösteren, taşlaşmış canlı fosilleridir ve ``evrim iddiası"nın, materyalistlerin zihnindeki hayal ürünü senaryolardan başka bir şey olmadığını ortaya koymaktadır.**

Evrimciler ise kendi delillerini açıklama cesaretini bir türlü gösterememektedirler. **Evrimcilerden beklenen, eğer kendi iddialarına destek olacak 3-5 tane ara fosil varsa bunları Türkiye`nin en bilinen merkezlerinde, örneğin İstanbul Taksim`de veya Ankara Ulus`ta sergilemeleridir.** Ancak sürekli çağrı yapılmasına rağmen evrimciler bu konuda sessizliği sürdürmektedirler. Bunun nedeni çok açıktır: Ara fosil yoktur dolayısıyla sergilenmesi de mümkün değildir. Bugüne kadar yaklaşık 100 milyon fosil bulunmuş, bunların tamamının nesli tükenmiş veya bugün de yaşamakta olan canlılara ait olduğu anlaşılmıştır. Oysa evrim iddiası doğru olsaydı dünyanın dört bir yanının ara fosillerle dolu olması gerekirdi. Bu gerçek, Darwin tarafından şöyle ifade edilmiştir:

``Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.`` (Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s. 172, 280)

Kuran-ı Kerim`den Fosillere Bazı İşaretler

Kuran-ı Kerim`de fosillerin varlığına işaretler bulunduğunu söylemek mümkündür. Örneğin Yusuf Suresi`nin 105. ayetinde **``Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler``** denilmekte; üzerinden geçilen, dolayısıyla, bir yönüyle yeraltında bulunan her türlü canlıya ait fosillere işaret edilmektedir. (En doğrusunu Yüce Allah bilir)

Diğer bir ayet ise fosillerin taşlaşmış yapısına işaret etmektir:

Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" De ki: "İster taş olun, ister demir." (İsra Suresi, 49-50)

Ayet bir yönüyle -işari mana olarak- bazı insan iskeletlerinin bir süre sonra taşlaşarak fosilleşebileceğini haber vermektedir. (Bilindiği üzere bu tarz taşlaşmış insan fosilleri zaman zaman bulunmaktadır.) Ayetteki demir konusu ise, insanın damarlarında, kaslarında ve iç organlarında bulunan demir minerallerinin toprağa karışması şeklinde yorumlanabilir. (En doğrusunu Yüce Allah bilir)

Hiçbir Teknolojinin Erişemediği Görüntü ve Ses Kalitesi

Dünyaca ünlü Philips, Sony, Panasonic, Samsung, JVC, NEC gibi firmalar günümüzün en ileri görüntü teknolojilerine sahip LCD ve plazma televizyonlarını üretirler.

Ancak insan beyninde oluşan 3 boyutlu panoramik görüntünün kalitesi bu televizyonlarda oluşturulan görüntü kalitesinden her zaman için çok daha mükemmeldir.

Televizyonlarda üretilen görüntüler, insan beyninde oluşan görüntülerin renk, netlik, parlaklık ve canlılık kalitesini yakalamaktan son derece uzaktır.

Dünyanın en kaliteli ses ve müzik sistemlerini üreten Marantz, Sony, Bang & Olufsen, Nakamichi, Kenwood, Technics, Pioneer gibi firmalar, yine dünyanın en kaliteli hoparlörlerinden olan JBL, Bose, Yamaha gibi markalar, insan kulağının duyduğu 3 boyutlu, derinlikli, kusursuz ses kalitesine asla erişememektedirler.

Binlerce mühendisin, binlerce alet kullanarak elde edemediği üstünlükteki ses ve görüntü, bir avuç insan beyninin birkaç cm karelik ses ve görüntü merkezlerinde durmaksızın üretilmektedir. Bu kusursuz sistemlerin tesadüfen ortaya çıktığını iddia etmek kelimenin tam manasıyla saçmalamaktır.

Materyalizmi Yok Eden Gerçek: Beynimizde Kopyası Oluşan Dünyanın Aslına Asla Ulaşamayız

Maddeyi beş duyumuz aracılığıyla beynimizde algıladığımız için hayatımız boyunca yaşadığımız, gördüğümüz, hissettiğimiz her şey gerçekte beynimizde meydana gelmektedir. Bu nedenle maddenin ancak beynimizdeki bir kopyasıyla muhatap olur, aslına hiçbir zaman ulaşamayız.

Örneğin, evinin salonunda oturduğunu ve camdan dışarıyı seyrettiğini zanneden bir insan, gerçekte beyninin içindeki ekrandan salonunu, camdan görünen manzarayı izler. Camdan gördüğü deniz manzarası, kuşlar, ağaçlar hep beyninde oluşan görüntülerdir. Oturduğu koltuğun sertliğini, döşemesinin kayganlığını da beyninde hisseder. Mutfaktan gelen kahve kokusu gerçekte mutfakta yani uzağında değil, beyninin içindedir.

İşte insan, beynindeki ekranda izlediği, anlamlı ve eş-zamanlı olarak biraraya getirilen algılarının tamamına "yaşamım" der ve hiçbir zaman beyninin dışına çıkamaz.

Sonuç olarak, biz hayatımız boyunca bize gösterilen kopya algılarla yaşarız. Ancak bu kopyalar o kadar gerçekçidir ki, hiçbir zaman kopyalarını yaşadığımızı fark etmeyiz. Bizim tek görebildiğimiz, koklayabildiğimiz, tadabildiğimiz, dokunabildiğimiz ve duyabildiğimiz,

beynimizdeki kopyalardır. Beynimizde izlediğimiz ekranın dışında maddenin gerçeği nasıldır, bunu da hiçbir zaman bilemeyiz.

İşte materyalistlerin bel bağladıkları maddenin gerçekliği bundan ibarettir. Bu bir felsefe değil, net bir bilimsel gerçektir.

Beyindeki şuur merkezinde görüntüyü gören, sesi duyan, kokuyu hisseden, düşünen, dokunma hissi alan kimdir? Bunlar Darwinizm'in hiçbir şekilde açıklayamadığı metafizik gerçeklerdir.

Harun Yahya`nın "Yaratılış Gerçeği"ni Gözler Önüne Seren Son Eseri: 7 Cilt ve 5600 Sayfadan Oluşan Dev Boyutlu Ansiklopedinin Birinci Cildi Çıktı!

Evrim Teorisini yalanlayan yüzlerce fosile yer verilen 764 sayfalık bu dev boyutlu kitapta, teorinin çöküşü hakkında en doyurucu bilgileri bulabilirsiniz.

Eser, kapağındaki orijinal hologram görüntülerle, parlak kuşe kağıdıyla, toplam 1500`ü aşkın renkli resim, fotoğraf ve belgeyle benzersiz bir görünüme sahip.

Ayrıca **``Evrimin Fosillere Yenilişi``** isimli VCD belgesel bu dev eser ile birlikte...

Bu eser piyasaya çıktığından bugüne tam bir bomba etkisi yapmış, evrimcileri adeta felç etmiştir. Bu kitap Evrim Teorisinin kaçınılmaz çöküşünü belgeleyen kesin bir kanıt olarak evrimcilerin adeta kabusu olmuştur.

Harun Yahya`nın ``Yaratılış Atlası`` isimli yeni kitabı, baskı tekniği, geniş içeriği ve 28x38 cm.lik dev ebadı ile dünyada tek.

Adnan Oktar`ın, Harun Yahya müstear ismiyle kaleme aldığı eserlerin sayısı yaklaşık 250`dir. Bu kitaplar 46.000 sayfa ve 31.500 resimden oluşmaktadır. Bu kitapların 7.000 sayfa ve 6.000 resimlik bölümü Evrim Teorisinin çöküşünü konu almaktadır.

Evrim Aldatmacası...

Tarihi Bir Yalan: Kabataş Devri...

Darwin'in Anlayamadığı Kambriyen...

Hayatın Gerçek Kökeni...

Bir Zamanlar Darwinizm...

Arageçiş Açmazı...

20 Soruda Evrim Teorisinin Çöküşü...

Darwinizm`in İnsanlığa Getirdiği Belalar...

40 Konuda Hücre...

Kuşların ve Uçuşun Kökeni...

Evrimcilerin İtirafları...

Darwinizm`in Karanlık Büyüsü...

50 Maddede Evrim Teorisinin Çöküşü...

Kainattaki Kusursuz Tasarım Tesadüf Değil...

Darwin'in Varislerine...

Sosyal Silah Darwinizm...

Kuran Darwinizm`i Yalanlıyor...

Türlerin Evrimi Yanılgısı...

Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi`nin Yanılgıları...

Darwin Yalan Söyledi!...

Darwinizm`in Kanlı İdeolojisi: Faşizm...

Evrimcilerin Yanılgıları...

Bir Tartışmanın Ardından..

Darwinizm`in Sonu...

Darwinizm Nasıl Bir Açmaz? (Evrimcilere Net Cevap-1)...

Darwinistlerin Beklediği Cevaplar (Evrimcilere Net Cevap-2)...

Darwin Bu Gerçekleri Bilmiyordu (Evrimcilere Net Cevap-3)...

Darwinistlerin Bilmek İstemedikleri Gerçekler (Evrimcilere Net Cevap-4)...

Evrim Açmazı-1...

Evrim Açmazı-2...

Darwin`in Türk Düşmanlığı...

Darwinizm Dini...

Evrimin Fosillere Yenilişi...

Darwinizm ile İlmi Mücdelenin Önemi...

Yaratılış Atlası...

Adnan Oktar'ın, Harun Yahya müstear ismi ile hazırladığı tüm kitapları www.harun-yahya.com, www.harunyahya.net ve www.harunyahya.com adreslerinden ücretsiz olarak okuyabilir veya Global Yayıncılık'ın 0212 4444441 no`lu telefonundan temin edebilirsiniz.

Bu tam sayfa ilan

4 Ekim 2006 tarihinde **Yeni Şafak**

5 Ekim 2006 tarihinde **Vakit**

8 Ekim 2006 tarihinde **Milli Gazete**'de yayınlanmıştır.

DARWİNİZM VE MATERYALİZMİN HİÇ BİR ZAMAN CEVAPLAYAMAYACAĞI SORU: HAYATIN KÖKENİ NEDİR?

Gaye Aslan-24 Eylül 2012 Pazartesi-https://paleontolojinin-evrimi.blogspot.com/

Kitapları en iyi satanlar listesinde bulunan [evrimci] yazar Paul Davies bu noktaya *Beşinci Mucize* adlı kitabında şu şekilde yer veriyor:

Bu kitabı yazmaya başladığımda bilimin hayatın kökeni gizemini çözmeye yaklaştığına inanmıştım… Fakat bu alanda bir-iki sene araştırma yaptıktan sonra şu anda anlayışımızda müthiş büyük bir boşluk olduğu kanaatindeyim... Anlayışımızdaki bu boşluk sadece belli teknik detaylar hakkındaki cehaletimiz değil; önemli bir kavramsal boşluk. (Paul Davies, *Beşinci Mucize: Hayatın Kökeni ve Anlamı Araştırması* (New York: Simon & Schuster, 1999), s. 17-18)

Davies'in açıklamaları bilimadamları da dahil insanların çoğunu muhtemelen şaşırtmaktadır. Popüler medyada çıkan haberlere bakanlar araştırmacıların hayatın kökenine dair her şeyi açıkladıklarını zanneder, fakat bu durum gerçeği yansıtmamaktadır.

Davies konunun kamuda algılanan bu şekliyle kesin gerçekler arasında neden uyumsuzluk bulunduğunu şu sözlerle açıklıyor:

Kapalı kapılar arkasında kafalarının karıştığını açık açık kabul etmelerine rağmen pek çok araştırmacı halka hayatın kökeninin hala anlaşılamadığını söylemekten rahatsızlık duyuyor. Bu rahatsızlıklarının iki sebepten kaynaklandığı görülüyor. Öncelikle bunun dini

açıklamalara…. kapı açtığını hissediyorlar. İkincisi cehaletlerini açık açık kabul ederlerse ellerindeki fonları kaybedeceklerinden endişeleniyorlar. (Davies, s.17-18)

Bu nedenle bilimadamları sessizliklerini koruyup ilerleyebilecekleri yeni yönler arayışı içerisine girdiler. 1999 yılında San Diego, Kaliforniya'da ve 2002'de Oaxaca, Meksika'da (bundan böyle ISSOL 1999 ve ISSOL 2002 olarak anılacaktır) ortak olarak gerçekleştirilen Hayatın Kökeni Çalışmaları Cemiyeti ve Hayatın Kökeni Uluslararası Konferansı'nda perde arkasında yaşanan belirgin bir hale geldi. Her üç yılda bir hayatın kökenine dair dünyanın çeşitli yerlerinde araştırma yapan önde gelen bilimadamlarını bir araya toplayan bu ortak bilimsel toplantı son bulguların paylaşılıp tartışıldığı bir platform görevi yapar.

Bu tür toplantılardaki ortam genellikle katılımcıların yeni keşifler ve büyük buluşlar duyacakları beklentisi ile doludur. Ne var ki her iki ISSOL toplantısına çaresizlikle dolu acımasız bir ruh hali hakimdi. Katılımcılar çok iyi fonlarla desteklenen elli yıllık araştırmalarda birbiri ardına engellerle karşılaşıldığını kabul etmek zorunda kaldılar. Yeni yeni sorunlar gün ışığına çıkarken eski zorlu sorunlar devam ediyordu. (Fazale R. Rana, "Hayatın Kökeni Tahminleri Konusunda Yüzleşmeler: Evrime karşı İncil'deki Yaratılış," İnanç Esasları 6 (Q2 2001), s.41-47)

…..Hayatın kökenine dair araştırma yapan araştırmacılar primordiyal (ilkel) Dünya üzerinde prebiyotik moleküllerin üretimi için uygun herhangi bir yer belirleyememektedirler. Sorunlar üzerinde çalışan araştırmacılar amino asitlerde tek biçimli "ellilik" olayının, nükleotid ve şekerlerin herhangi bir sözde prebiyotik çorbada nasıl oluştuğuna açıklama getirememektedirler.

Jeolojik, jeokimyasal veriler ve fosil kayıtlarının hepsi naturalistik senaryolara imkansız sınırlamalar getiriyor. Hayat hızlı bir şekilde ve Dünya tarihinin erken bir döneminde—Dünyanın bunu mümkün kıldığı en erken dönemde—meydana gelmiştir. Dünyanın kökenine dair araştırma yapan bilim adamları hayatın ortaya çıkması için onlarca milyon yıldan daha fazla bir süreye sahip olmadığını kabul ediyorlar. Hayat aynı zamanda şaşırtıcı şekilde zorlu koşullarda meydana geldi; öyle ki bu koşullar değil hayatın devam etmesine, oluşup ortaya çıkmasına bile izin vermezdi.

Yeryüzünde meydana gelen ilk hayaı kimyasal açıdan son derece kompleksti… Bununla bağlantılı olarak araştırmacılar hayatın, en minimal formunda, hücre içerisinde uzamsal ve zamansal açıdan organize olmuş şaşılacak sayıda protein gerektirdiğini keşfettiler.

Pek çoğu [ki militan ateist Richard Dawkins liderliğinde Uzay Dinini kabul etti] şimdilerde hayatın Dünya dışında başka biryerlerde oluşmuş olabileceği yorumunda bulunuyor.

***** Hugh Ross ve Fazale Rana, *Origins of Life,* Navpress 2004, CO, ss.25-27

*** ***Astronom ve Astrofizikçi

*** Biokimyacı

http://evrim-teorisi.net/index.php/paleontoloji-evrimi-reddediyor/314-darwinizmvemateryalizminhicbirzamancevaplayamayacagisoruhayatinkokeninedir

DARWİN EVRİMİ MÜSLÜMAN ÂLİMLERDEN ÖĞRENDİ

Cemal Aydın / Mütercim-22.01.2022-www.star.com.tr/

Eski dönemin İslâm âlimlerinden bazıları Darwin'in evrim teorisine benzer görüşleri açık ve net olarak savunmuşlar. Elbette bunu şimdiki gibi fosilleri inceleyerek değil, evrendeki yaratılışın safha safha geliştiğini dikkate alarak ve akıl yürüterek yapmışlar. Onlar, şu âyetin evrendeki belli bir oluşum ve gelişime işaret ettiği kanaatine varmışlardır: "Biz sizi evrelerden geçirerek/aşama aşama yarattık!" (Nuh, 71/14.) Gazzâlî Hazretleri, El-Münkız Mine'd-

Dalâl'de "Sizin hiç bilmediğiniz bir konuda âlimler önemli bilgilere ulaşmışlarsa, onların görüşlerini toptan ve kesin olarak reddetme yoluna gitmeyin! Öyle yaparsanız, onlar sizin dininizin hak din olduğundan şüpheye düşer ve reddederler!" meâlinde bizlere çok önemli bir uyarıda bulunur. İbn Tufeyl'in Hayy bin Yakzân kitabının giriş kısmında, insanın oluşumu konusunda öyle şeyler anlatılır ki bugün bir İslâm ülkesinde birileri onu söyleyecek olsa, derhal kâfir ilân edilir.

Mukaddime'yi tercüme ederken İbn Haldun'un evrim teorisini andıran şu ifadelerine rastlamıştım:

"Sonra da şu yaratılış âlemine bir bakalım! Bu yaratılış, minerallerle başlar ve yavaş yavaş takdire şayan bir şekilde bitkilere ve sonra hayvanlara yükselir. Minerallerin son düzeyi, bitkilerin ilk düzeyine bağlanır, bu düzeyde tohumsuz otlar ve bitkiler yer alır. Bitkilerin son düzeyi -hurmalar ve üzüm asmaları-, hayvanların ilk düzeyiyle, yani sadece dokunma duyusu olan salyangoz ve sedeflerle bağlantılıdır. Kullandığımız bağlantı kelimesi, her bir grubun son seviyesinin, kendisinden sonraki grubun birincisi olmaya mükemmel bir şekilde hazırlandığı anlamına gelir. Canlılar âlemi daha sonra gelişir, türleri artar ve yaratılışın kademeli ilerleyişinde, tefekkürle ve eyleme yönelik düşünceyle donatılmış insanda doruk noktasına ulaşır. İnsanî düzeye maymunlar âleminden sonra erişilir. O âlemde zekâ ve algıya rastlanır, fakat tefekküre ve eyleme yönelik düşünce seviyesine henüz ulaşılmamıştır. Bu yetenekler ancak insanın düzeyi olan bir sonraki düzeyin başında görülür. Yaptığımız gözlemlerin erebildiği nihâî nokta budur." (İbn Haldun, Mukaddime: Evrensel Tarihe ve Toplum Bilimlerine Giriş, s. 146, Timaş Yayınları)

İşte bu ifadelere rastlayınca, kendi kendime "İbn Haldun, bunu kendi kafasından uydurmuş olamaz, mutlaka bir geçmişi vardır. Demek ki İslâm âlimleri bu konuda daha önce bu türden görüşler ortaya atmışlar. Tercümeyi bitirdikten sonra bu meseleyi bir araştırayım!" demiştim.

Yaratılışın safhaları

Araştırdım ve gördüm ki eski dönemin İslâm âlimlerinden bazıları Darwin'in evrim teorisine benzer görüşleri açık ve net olarak savunmuşlar. Elbette bunu şimdiki gibi fosilleri inceleyerek değil, evrendeki yaratılışın safha safha geliştiğini dikkate alarak ve akıl yürüterek yapmışlar. Onlar, şu âyetin evrendeki belli bir oluşum ve gelişime işaret ettiği kanaatine varmışlardır: "Biz sizi evrelerden geçirerek/aşama aşama yarattık!" (Nuh, 71/14.)

Öncelikle bir hususu açıklayalım: Bazı İslâm âlimleri, dünyamızın 7 ilâ 10 bin yıllık bir geçmişe sahip olduğunu ileri sürmüşlerdir. Onlar bu bilgiyi ne Kur'ân'dan ne de Peygamberimiz aleyhisselâmın hadislerinden almışlardır. Onların dayanakları, daha doğrusu kaynakları İsrâiliyyât'tır, yani Yahudilik ve Hıristiyanlık'tan İslâm kaynaklarına geçtiği kabul edilen bilgilerdir. O yüzden İslâm'a göre dünyanın şimdiye kadarki ömrü şu kadardır demenin dinî hiçbir delili yoktur. Bu İsrâiliyyât iddiasından tamamen farklı bir bakış açısı taşıyan ve keşf sahibi olan (yani kalbini arındırmak suretiyle gayb âlemini ve bu arada varlık âleminin yaratılışını ve sırlarını gören) Muhyiddin ibn Arabî Hazretleri, bambaşka ve çok şaşırtıcı bir rakam verir. Onun verdiği bu rakam, bir bakıma kabul görebilir ve doğru olduğu sayılabilir. Muhyiddin ibn Arabî'nin, bundan neredeyse sekiz yüz sene öncesinde, dünyamızın o âna kadarki ömrü hakkında verdiği rakam şudur: 2 milyar 319 milyon yıl. Bu rakama baktığımızda anlıyoruz ki: İbn Haldun, yukarıda geçen "Bu yaratılış, minerallerle başlar ve yavaş yavaş takdire şayan bir şekilde bitkilere ve sonra hayvanlara yükselir" ifadesiyle, yaratılışın bir anda olmadığına, şu veya bu sayıda canlı türünün damdan düşercesine ortaya çıkmadığına, zamanla gelişe gelişe oluştuğuna dikkat çekiyor.

Kur'ân'da sekiz kadar âyette geçen "Kün fe yekûn!" ifadesi, meâllerimizin çoğunda "Ol der ve olur; ol der ve hemen oluverir" diye tercüme edilirken bazı meallerimizde "Ol der, o da hemen olmaya başlar/oluşmaya başlar" gibi anlamlar veriliyor ki Allah'ın yaratma kanununa

(sünnetüllaha) uygun düşen de budur. Çünkü bu kanuna göre, bir şey hemen ânında, yani bir anda değil, belli evrelerden sonra meydana gelir. Aslında "Kün fe yekûn!" ifadesine, "Ol der ve mutlaka olur!/Ol der, o da mutlaka olur!" anlamı verilse çok daha yerinde olur. Bu konuda en iyi misal, Hz. İsa'nın yaratılışından bahseden Âl-i İmrân suresinin 47. âyeti ile Meryem suresinin 18'den 24'e kadar olan âyetleridir. Nitekim 47. âyetteki o "Ol!" emrinin hemen o anda değil, belli bir süreç içinde, yani dokuz ay on günlük bir sürede gerçekleştiğini görürüz.

Darwin öncesi evrimcilik/prédarwinisme diyebileceğimiz türden görüşlere, pek çok İslâm âliminde rastlarız. Nitekim Darwin de zaten evrim meselesini ilk defa Müslüman âlimlerden öğrenmiştir. Darwin aile mesleği olan doktor olduktan sonra bir ameliyatın ardından tıptan nefret eder, bunalıma girer. Cambridge Üniversitesi'nin İlâhiyat Fakültesine devam eder. Karşılaştırmalı Dinler Tarihi dersini takip ederken İslâm'la karşılaşır ve İslâm'ı yakından bilip tanımak için de Arapça öğrenir. Hem de hocasına Arapça mektup yazabilecek kadar çok iyi öğrenir. Hocası kendisine İhvân-ı Safâ'nın Risaleleri ile İbn Miskeveyh'in El-Fevzü'l-Asğar kitabından da parçalar okutur. Darwin evrim konusundaki ilk ilhamını bu iki kaynaktan alır. Kafasında çakan bu ilk şimşekten sonra harekete geçer. Yaptığı uzun seyahat, araştırma ve gözlemler sonucunda da evrim teorisini ortaya atar.

Darwin ateist değildi

Darwin'in kendisi ateist olmadığı, evrim teorisini, Allah'ı asla inkâr için değil de, sadece yaratılış sürecini ve varlık âleminin geçirdiği evreleri göstermek gayesiyle ortaya attığı hâlde, maalesef bazı ateist evrimciler, onun teorisini tamamen din dışı, Allah'ı reddeden, rastlantıyı esas alan bir teoriye dönüştürdüler. Böylece Batı âleminde bir din ve bilim çatışması meydana getirdiler.İslâm dünyasında ise, bu konuda daha önce böyle bir çatışma olmadı. Evrim teorisi denebilecek görüşler Darwin'den bin sene kadar önce İhvân-ı Safâ ve İbn Miskeveyh başta olmak üzere pek çok İslâm âlimi tarafından ileri sürüldü ve hiçbir Müslüman âlim de onları kâfirlikle itham etmedi.

Farklı görüşlere saygı vardı

İbn Tufeyl'in Hayy bin Yakzân kitabının giriş kısmında, insanın oluşumu konusunda öyle şeyler anlatılır ki bugün bir İslâm ülkesinde birileri onu söyleyecek olsa, derhal kâfir ilân edilir.

İslâm'ın o altın çağları, düşünce hürriyetinin zirvede olduğu, herkesin görüşünü rahatça söyleyebildiği çağlardı. O dönemlerde hiçbir âlim, "Falan kişi böyle diyorsa, kâfirdir!" demeyi dinen uygun bulmazdı. Farklı görüşlere saygı duyulurdu. İslâm'ın altı çağları, işte öylesi bir hürriyet ortamında dünyaya ışık saçtı. Hangi bilim dalında olursa olsunlar o çağlardaki âlimlerin hepsi de hâfızdılar. İnsanın evrimleşerek ortaya çıktığını ileri süren o hâfız âlimler, elbette ilk insanın yaratılışıyla ilgili Kur'ân âyetlerini diğer âlimler ve bizler kadar çok iyi biliyorlardı. Onlar ortaya attıkları evrim görüşüyle söz konusu âyetleri kesinlikle inkâr etmiyor, sadece Kur'ân'da sözü edilen o yaratmanın çok uzun süren bir dönemi kapsadığını, dolayısıyla insanın gelişiminin, yani insanın insan olarak ortaya çıkışının hayli zaman aldığını ileri sürüyorlardı.

Hazreti Mevlâna'nın yaşadığı dönemlerde de insanın evrimleşerek geliştiği görüşü hiç yadırganmamıştı. Kendisine şöyle bir soru yöneltilmişti: "Kur'ân'da şu âyet var: "Rabbin meleklere: Bakın, Ben yeryüzünde ona sahip çıkacak birini yaratacağım! demişti. Onlar da: Seni övgüyle yüceltip takdis eden bizler dururken, orada bozgunculuğa ve yozlaşmaya yol açacak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın? dediler." (Bakara, 2/30). Söyler misiniz: Hz. Âdem o sırada henüz yaratılmadığına göre, melekler insanoğlunun bozgunculuk yapacağını ve kan dökeceğini nereden biliyordu?" Şu cevabı verdi Hazreti Pîr: "Melekler, akıl ve mantıklarını kullanarak o insanın ve ondan türeyen insanların dünyalı olacağı, dolayısıyla ister istemez hayvan niteliği taşıyacağı, hayvandan da kesinlikle o türden (bozguncu, kan

dökücü) davranışların ortaya çıkacağı kanaatine varmışlardı." Bu cevaptan sonra Mevlâna, canlılar âleminin aşama aşama nasıl geliştiğini anlatır. (Fîhi Mâ Fîh, s. 308, Timaş Yayınları)

Mesnevî'sinde de şöyle der: "Ben cansız varlıkken öldüm ve bitki oldum / Bitkiyken öldüm, hayvan suretinde zuhur ettim / Hayvanlıktan da geçtim, hayvanken de öldüm de insan oldum / Artık ölüp de yok olmaktan ne korkayım? / Bir hamle daha edeyim, insanken öleyim de melekler âlemine geçip kol kanat açayım..." (Mesnevî, 3/3901 ve devamı ve 4/3657 ve devamı)

Hazreti Mevlâna, şu âyetten hareketle bir uyarı da yapar: "Elbette sizler hâlden hâle geçirileceksiniz. Peki, onlara ne oluyor da (öteki dünyaya) inanmıyorlar? (İnşikâk, 84/19-20). Yüce Allah bu düzeyleri, daha kat edilecek diğer düzeyleri kabul edesin diye gösterdi. Sen inkâr eder de 'Varoluş bundan ibarettir!' dersin diye sonra kat edilecek olanları sana göstermedi." (Fîhi Mâ Fîh, s. 38, 39, Timaş Yayınları)

Gazzâlî'nin uyarısı

Bizler o altın çağları ve tefekkür gücümüzü kaybettiğimiz için son derece hoşgörüsüz bir hâle geldik, çok katı bir bağnazlaşma yoluna girdik ve bundan bir türlü yakamızı kurtaramıyoruz.

Gazzâlî Hazretleri, El-Münkız Mine'd-Dalâl'de "Sizin hiç bilmediğiniz bir konuda âlimler önemli bilgilere ulaşmışlarsa, onların görüşlerini toptan ve kesin olarak reddetme yoluna gitmeyin! Öyle yaparsanız, onlar sizin dininizin hak din olduğundan şüpheye düşer ve reddederler!" meâlinde bizlere çok önemli bir uyarıda bulunur. Biz Müslümanlar bu uyarıyı dikkate alsak çok isabetli olur kanaatindeyim.

TÜRKİYE’DE EVRİM TEORİSİ TARTIŞMASININ TARİHİ

Açık Görüş Kitaplığı / Murat Güzel-08.06.2019-star

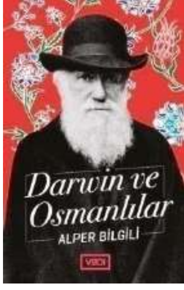
Alper Bilgili, beş önemli makaleden oluşan ‘Darwin ve Osmanlılar’ adlı kitabında, özellikle 1980’lerden bu yana diğer rakip teorilerin de müfredata alınıp alınmaması gündeme geldiğinde alevlenen bir tartışma olan Darwin’in evrim teorisinin ne anlama geldiğini irdeliyor.

Modern zamanlarda geliştirilen ve üzerinde en çok fikir, tartışma ve polemik yürütülen isim ve teorilerin başında gelir Charles Darwin ve onun evrim teorisi. O ve teorisi 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren sadece İngiltere merkezli olarak Batılı toplumlarda değil, Batı’yı takip ya da taklit eden diğer toplum ve ülkelerde de ilgi çeker, üzerinde durulur; birçok fikri, toplumsal veya siyasi kavgada kendisine başvurulan bir metaforlar hazinesi, bir cephanelik rolü üstlenir.

19. yüzyılın gözde fikri olan “ilerleme mitosu”nun yaygınlaşıp modern felsefelerin kalbine yerleşmesinde evrim teorisinin rolü büyüktü.

Newton mekaniğinin organik doğa alanına uygulanmasını kolaylaştıran, organik ve beşeri doğadaki değişimlerin temel mekaniklerini açığa vuran kilit bir role kavuşturulan teori “insanlığın ahlaki ve tarihsel ilerleyişi” şeklinde özetlenebilecek, Kant’tan Hegel’e, Marx’tan Comte’a kadar farklı fikirlerdeki birçok kişinin de aklını cezbeden bir formülasyonun bilimsel doğrulanışı olarak görülüyordu.

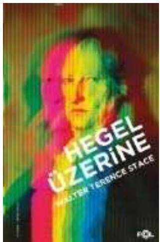
Orta yolculuk

Darwin'in ileri sürdüğü teori böylelikle bilimsel bir teori olmaktan ötede, birçok metafizik ve ideolojik ihtirasın istismarına maruz kalıyordu. Bilumum sosyalizmlerden ırkçılık ve faşizmlere kadar başka türlü ilgi kurulamayacak birçok ideolojik ve teorik formasyonun kendi entelektüel meşruiyetlerine dayanak yaptığı düğüm noktası Darwin'in teorisiydi. Alper Bilgili, beş önemli makaleden oluşan Darwin ve Osmanlılar adını taşıyan kitabında Türkiye''de de hakkında kafa karışıklığı olan, özellikle 1980'lerden bu yana diğer rakip teorilerin de müfredata alınıp alınmaması konusu gündeme geldiğinde alevlenen bir tartışma konusuna dönüşmüş Darwin'i ve onun evrim teorisinin ne anlama geldiğini derinlemesine incelemeye çalışıyor. Sözgelimi Nobel Bilim Ödülü sahibi ilk Türk bilim insanı olan Aziz Sancar'ın Allah'a ve evrim teorisine ayrı ayrı ve birlikte inandığını açıklamasının hem dindar hem de ateist çevrelerde oluşturduğu şaşkınlığın, tamamen olmasa da en büyük payın, bilimin ateist bir dünya görüşünü dayattığı veya Tanrı'yı/dinleri gereksiz ve geçersiz kıldığı iddialarının yüzeyselliğinden ve evrim teorisine muhalefetin sadece ideolojik-metafizik gerekçe ve kaygılarla sınırlandırılmasından neşet ettiğini vurguluyor. Evrim teorisine inanmak için ateist ve dinsiz olmanın gerekli olmadığına işaret eden Bilgili, ayrıca hem evrim teorisine hem de Allah'a inanmanın "orta yolculuk" olarak tasvir edilmesindeki ucuzluğu da gösteriyor. Hem İsmail Fenni Ertuğrul özelinde Osmanlıların Darwin ve teorisi hakkındaki görüşlerini, hem Darwin'in Osmanlılar hakkındaki düşüncelerini ayrı ayrı iki makalesinde ele alan Bilgili, "Kraliçe, Maymunlar ve Rahipler" başlığını taşıyan üçüncü makalesinde ise evrim teorisinin o dönem İngiltere'sinde nasıl bir anlam ifade ettiğinin izini sürüyor. Özellikle evrim teorisinin doğduğu tarihsel-sosyolojik bağlamın irdelenişi Türkiye'de yürütülen tartışmaların da pek o kadar yeni olmadığını ortaya çıkarması bakımından önemli.

Türkiye'de en az evrim teorisi kadar istismar konusu haline dönüştürülmüş Galileo'nun öldürülüşü hadisesini ele aldığı dördüncü makale ve Nazım Hikmet'in şiirlerinde bilimi nasıl konu edindiğini soruşturan beşinci makaleyle kitap ana tezlerini takviye edebilme imkanına kavuşuyor.

Hegel'in felsefesine ilk adımlar

Son dönemlerde Hegel felsefesini okuyup anlamaya çalışanlar için Türkçe'de Hegel felsefesine giriş niteliği taşıyan birçok güzel eser yayınlandı. İdealizmi benimsemiş bir felsefe öğretmeni olan Walter Terence Stace'in kitabı da bunlardan biri. Stace kitabında Hegel'i tamamen benimsemiş bir filozof olarak onu hiç yorumlamamaya çalışıyor, tanıtıyor. Bütün kitaplarını taramış bir kişi olarak o, bu kitapların bütününden ortaya çıkan büyük 'Hegel Sistemi'ni belirliyor. Hegel sisteminde bir kategoriden ötekine hangi akli çıkarımlarla geçildiğini gösteriyor. Yeri gelmişken Stace'in kitabının Türkçe'de ilkin 1980'lerde yayınlandığını belirtelim.

Hegel Üzerine, Walter Terence Stace, çev. M. Belge, Fol, 2019

İki cepheden savaş hatıraları

Üzerinden 100 yıl geçen ve Osmanlı devletinin de birçok cephede birden yer aldığı Birinci Büyük Savaş'ın dehşetini anlamak, sonraki dönemlerde oluşturduğu etki ve travmaları kavrayabilmek açısından cephede tutulmuş notlardan oluşan hatıraları okumak bire bir. Süvari Teğmen Safiyyüddin Efendi'nin 31 Temmuz 1914 tarihinden 4 Kasım 1917 tarihine kadar yaşayıp gördüklerini, günü gününe tuttuğu notlarından oluşan hatırat da bunlardan biri. Safiyyüddin Bey'in, I. Dünya Savaşı'nın iki önemli cephesindeki gözlem ve şahitliklerini aktardığı hatırat hem içerdiği bilgiler, hem de gözlemleri ve üslubuyla dikkat çekiyor.

Çanakkale ve Kafkas Cephesi Harp Hatıratı, yay. haz. Esen Ergül, Yeditepe, 2019

YARADILIŞTA BİR DE GAY VE ÜÇLÜ AŞK HİYAKESİ VARMIŞ

Şubat 09, 2020-Ertuğrul Özkök-hurriyet

Harika bir kitap okuyorum.Türkçe adı şöyle:

"Adem ile Havva'nın Yükselişi ve Düşüşü"[(*)]...

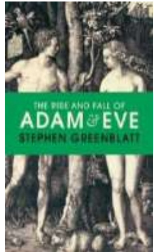
Harvard Üniversitesi öğretim üyelerinden Stephen Greenblatt yazmış...

Tektanrılı dinler, insanlığın hikâyesini hep Adem ve Havva ile başlatır.

Yani başlangıç hikâyesi bir kadın ve bir erkek arasındaki ilişki ile başlar.

Tabii ki en kuvvetli hikâye de tektanrılı dinlerin ilk kitabı olan Tevrat'ta yazılan hikâyedir.

Prof. Greenblatt ise tektanrılı din kitaplarındaki "Başlangıç" hikâyesinin de bir "Başlangıç"ı var diyor.

Yaradılış hikâyesini çok daha eskilere Babil'e ve Sümerlere götürüyor.

O ilk "Başlangıç" hikâyesinin, tektanrılı dinlerinkinden 3 önemli farkının bulunduğunu söylüyor.

Birincisi şu: Tektanrılı dinlerin "Başlangıç" hikâyesinin başında seks yok.
Orijinal "Başlangıç" hikâyesinin başında ise seks var.

İkincisi şu: Tektanrılı dinlerin "Başlangıç" hikâyesinde bir kadınla erkek arasındaki ilişki var.
En eski "Başlangıç" hikâyelerinden birinde ise bir erkekle bir başka erkek arasındaki ilişki de anlatılır..

Üçüncüsü ise: Tektanrılı dinlerde Tanrı yarattığı ilk insanın işlediği günahtan dolayı pişmanlık duyar. Ama orijinal başlangıç hikâyelerinde kutsal metinlerde yaratılan insanlar, yaptıklarından dolayı hiç yargılanmaz.

(*) Stephen Greenblatt: "The Rise and Fall of Adam&Eve", The Bodley Head, 2017

Bugün Varsak Bunu Gürültücü Rock'n'roll'cülere Borçluyuz

MEZOPOTAMYA'nın ilk yaratılış efsanesi Enuma Eliş tabletlerinde okundu.

Buna göre tatlısu tanrısı Apsu ile tuzlu su okyanusu tanrıçası Tiamat sevişti ve bundan ilk çocuklar doğdu.

Ancak çoğalan çocuklar aşırı gürültü yapmaya başlayınca babaları Apsu bundan rahatsız oldu ve annelerine bu çocukları öldürüp susturmalarını söyledi.

Ne var ki büyük oğlu Enki bunu duyunca babasını öldürdü.

Yani bugün insan olarak yaşıyorsak bunu katil babayı öldüren gürültücü çocuklara borçluyuz.

Rock'n'roll'cülere...

Benim gibi gürültüyü seven insanlara yani...

Tarihin İlk Gay ve İlk Threesome (Üçlü) İlişkisi

GILGAMIŞ üçte bir insan, üçte iki tanrıdır.

En büyük hükümran odur. Ama halkı onun bitmez tükenmez seks tutkusundan şikâyetçidir.

Bunu üzerine ana tanrıça Aruru ellerini yıkayıp bir kil parçasını alır ve ona şekil verir.

Her tarafı kıllarla kaplı, maymuna benzeyen bu yaratığa Enkidu adını verir.

Enkidu hayatını ceylanlar arasında geçirir. Avcıların ceylanlara kurduğu tuzakları bozarak onların canını kurtarır.

Bunun üzerine avcılar da onu Gılgamış'a şikâyet ederler.

Gılgamış onlara seks tanrıçası İştar'ın tapınağına gidip insanlara zevk verme konusunda uzman bir fahişe rahibe olan Şamşat'ı görmelerini söyler.

Şamşat onları dinler ve sonra gidip Enkidu'yu bulur.

Şamşat ve Enkidu 6 gün 7 gece durmadan çılgınca sevişirler.

O sırada Gılgamış da onun ününü duyar ve daha görmeden ona ilgi duymaya başlar. Şamşat'tan onu kendisine getirmesini ister.

Şamşat bir süre Enkidu'yu eğitir. Ona bira içirir, sosyalleştirir. Kıllarını temizler. Elbise giydirir.

Ve sonunda Gılgamış'a götürür.

O andan itibaren Gılgamış'la Enkidu arasında ölünceye kadar bitmeyecek bir aşk başlar.

İnsanlığın bildiği ilk "gay" ilişkisi ve iki erkek ve bir kardın arasındaki ilk "threesome" yani ilk üçlü aşk hikâyesi budur.

Veba Salgınında İstanbul'da Bekleyen Arkeolog Yazdı

KİTAPTA ilginç bir bilgi de var.

Dünyanın bilinen en eski Başlangıç hikâyesi olan Gılgamış'ın anlatıldığı tabletleri George Smith adlı bir İngiliz arkeolog buldu ve çözdü.

Smith 1875 yılının ekim ayında Irak'a gitmek üzere İstanbul'a geldi.

Ancak o sırada veba salgını vardı ve o nedenle bir süre İstanbul'da kaldı.

O sırada kazılar yaptığı Irak'ta politik kavgalar vardı.

Hava da aşırı sıcaktı.

Bir süre sonra Irak'a geçti ve Halep'in kuzeyinde küçücük bir köyde dizanteriden öldü.

Dünyanın bilinen ilk Başlangıç hikâyesinin yazılı olduğu Gılgamış tabletlerini bulan bu büyük arkeolog öldüğünde henüz 36 yaşındaydı.

Meğer O Lucy'nin Adı O Lucy'den Geliyormuş

Addis Ababa'ya gittiğimde yaptığım ilk iş gidip Lucy'yi görmek olmuştu. Lucy, 3.2 milyon yıl önce yaşayan bir dişi.

Bir "Australopithecus afarensis". Australopithecus afarensis, ayakta duran ilk memeli olarak biliniyor.

Kemiklerinin bir bölümü 1974 yılında Etiyopya'da bulundu...

Bugün orada sergileniyor.

Adının nereden geldiğini merak etmiştim. Bu kitaptan öğrendim.

Meğer bu kemikleri bulan arkeolog Donald Johanson büyük bir Beatles hayranıymış ve onların "Lucy in The Sky With Diamond" şarkısından esinlenmiş.

Çünkü kazı sırasında çadırlarında hep bu şarkıyı çalarlarmış.

Tabii merak ettim.

Acaba müziği dinlerken kafaları da o şarkıya uygun biçimde iyi miydi?

Hayatta Tanıdığım İlk Memelinin Boyu Kaçtı

BENİM değil, hepimizin bildiği ilk memeli ve dişi Addis Ababa'daki Etiyopya Milli Müzesi'ndeki bu Lucy...

Bu kitaptan öğrendiğime göre ayakta duran bu ilk memeli canlı Lucy'nin boyu 3 feet 7 inçmiş...

Yani 1 metre 12 santimmiş...

Beyninin büyüklüğü ise bir şempanzeninki kadarmış.

Peki ecdadımız bu mu?

Tam bilmiyoruz ama iki ayağı üzerinde durabilen ilk memeli bu ve bizlere çok benziyor.

Nesrin Sipahi'nin Hiç Bilmediğim Harika Şarkısı

CUMA günü Adana'da Onbaşılar'da yemek yerken fonda harika bir şarkı çalıyor.

Bana 1970'lerin Ajda Pekkan sound'unu hatırlatıyor.

Kafam çok iyi ve müzik acayip iyi geliyor.

Hemen Shazam'layıp bakıyorum...

Hayret, söyleyen Nesrin Sipahi.

Şarkının adı "Sensiz de Yaşanırmış"...

Bir anda şarkım oluyor. Türkiye'nin en romantik şarkıları listeme ekliyorum.

Epey dinlerim bu şarkıyı...

Bir Fenerli Marka Bir Galatasaraylıdan Ödül Alırken Neler Hisseder

HEMEN söyleyeyim..

Çok güzel şeyler hisseder.

Cuma akşamı Adana'da harika bir ödül törenine katıldım.

Çukurova'nın en büyük yerel gazetesi "5 Ocak" bazı insanları ödüllendirdi.

Bunlardan biri de bendim. Beni "Yılın Gazetecisi" olarak ödüllendirdiler.

Ve ödülü de Galatarasay Teknik Direktörü Fatih Terim verdi.

Fatih Hoca benim için çok güzel şeyler söyledi.

Ben de şunu söyledim.

"5 Ocak gazetesine bu ödül için çok teşekkür ediyorum. Beni sadece ödüllendirmediler. İkinci bir ödül daha verdiler.

Bir Fenerbahçeli için en büyük gurur bir Galatarasaylı tarafından ödüllendirilmektir. Bana bu duyguyu da yaşattılar ya, çok teşekkür ediyorum.

Ama sözümü şöyle bitireceğim.

Bir Fenerbahçeli olarak Fatih Terim gibi bir Galatasaraylıdan ödül almak benim için de büyük bir şereftir..."

Çocukluktan gelen bir Fenerbahçeli olarak o a hissettiğim şey buydu.

Benim için İzmirli Metin Oktay ve Adanalı Fatih Terim efsanedir.

Törende hissettiğim bir ikinci duygu daha var ki onu da mutlaka anlatmalıyım.

Ödül Alırken Bütün Partiler Oradaysa

5 Ocak gazetesi sahibi Savaş Çokduygulu'yu kutlamak istiyorum.

Çünkü dün akşam Sheraton Oteli'nin balo salonundaki katılımcılar bana çok umut verdi.

Devlet oradaydı.

Yani valisiyle, emniyet müdürüyle, başsavcısıyla...

Bütün siyasi partilerin il başkanları oradaydı.

CHP'li Belediye Başkanı da oradaydı.

AKP'den seçilen ilçe belediye başkanları da oradaydı.

Bu arada şunu söyleyeyim.

Gönlüm HDP'li başkanın da orada olmasını isterdi.

Böyle bir kalabalık önünde ödül aldığım için çok mutlu oldum. Ve yaptığım konuşmada şunu söyledim:

“Demek ki kutuplaşmış, medyası, televizyonları bile kutuplaşmış bu ülkede herkesi aynı masa etrafında toplamak mümkünmüş...”

Bu sözlerimden dolayı çok tebrik aldım.

Demek ki bu giderek yükselen ortak bir duygu dedim içimden.

Kısaca bugüne kadar katıldığım en güzel ödül törenlerinden biriydi.

Kimler Ödül Aldı

Fatih Terim: Onur ödülü

Yavuz Donat: Onur ödülü

Mustafa Başer: 5 Ocak özel ödülü

Ertuğrul Özkök: Yılın köşe yazarı

Ahmet Güneştekin: Yılın sanatçısı

İsmail Küçükkaya: Yılın televizyoncusu

Buket Aydın: Yılın ana haber sunucusu

Beytullah Yıldız: Yılın işadamı

İpek Soylu: Yılın sporcusu

DARWİN VE FİZİKÇİLER

01 Mayıs 2015-Rennan Pekünlü- aydinlik

Columbia Üniversitesi Rektörü Barnard’ın 1873‘te yaptığı değerlendirme: Darwin’in organik evrimi doğruysa Tanrının varlığına inanmak olası değildir. Ben daha fazla bilim istemiyorum.

“Charles Darwin’in geliştirmiş olduğu evrim kuramının ilk ilkesi, sınırsız zamandır. Bu ilk ilke, dönemin yerbilimcilerinin bilimsel bulguları ve doğa felsefeleri temelinde onanmış bir ilkedir. Hem Lamarck hem de Darwin organik değişimlerin olabildiğince yavaş olarak gerçekleştiği varsayımını kullandı. 19. yüzyılın ilk yarısında gerçekleştirilen bilimsel bulgular ve bu bulguları temel alarak yapılan sınırsız zaman varsayımları Hıristiyan öğretisindeki “Yaradılış” için biçilen zamanla çelişiyordu. Birçok önde gelen Kilise, Yer’in İsa’dan önce 4004 yılında yaratıldığını öğretiyordu. Hutton, Playfair ve diğer bilim insanlarının çabaları, sınırsız zaman kavramını doğrular bulgulara götürüyordu. Aslında bu çabalar, Darwin’in Türlerin Kökeni adlı yapıtının alt yapısını oluşturmuştu.

“Ancak ne tuhaftır ki, Türlerin Kökeni’nin yayınlanmasından 6 yıl gibi kısa bir süre sonra sınırsız jeolojik zaman kavramına şiddetli bir saldırı yöneltildi. 19. yüzyılın sonlarına gelindiğinde birçok doğa bilimci doğal seçim (natural selection) ilkesine kuşkuyla bakmaya başladı. Bu saldırı Darwin’in de özgüvenini sarstı.

Ataları Gibi Cahil Yaşamak İstedi

Kelvin incelemesine başlarken Yer’in ilk oluşum aşamasında erimiş durumda bulunan bir kütle olduğunu ve zamanla soğuyup günümüzdeki katı durumuna geldiğini varsaymıştı. Yaptığı ölçümlerde Yer yüzeyindeki kayalardaki ısı akısını yaklaşık, bir yılda 1 cm2’de 40 kalori olarak saptama becerisini göstermişti. Diğer yandan, Yer’in sıcaklığının derinlikle arttığını ve bu artışın her 100 metrede yaklaşık 2° C olduğunu da biliyordu. Kelvin bazı kayaların erime sıcaklığını bildiğinden bu kayaların ısı iletkenliğini ölçtü ve çalışmalarını, ‘20

- 40 milyon yıl önce Yer yüzeyinin, yaşama destek veremeyecek denli sıcak olduğu' değerlendirmesiyle noktaladı.

"Lord Kelvin ve çalışma arkadaşı Peter Tait her ikisi de dinsel görevlerini aksatmadan yerine getiren koyu Hıristiyan kişilerdi. İster dinsel ister bilimsel dürtüyle güdülmüş olsun, bu iki bilim adamı dirimbilimcilerin ve yerbilimcilerin üzerine acımasızca gittiler.

"Darwin'in evrim kuramına olan tepkiler dozunu o denli kaçırmıştı ki, Columbia Üniversitesi Rektörü Barnard 1873 yılında yaptığı bir değerlendirmeyle 'karanlığa' olan özlemini şöyle dile getirmişti: 'Darwin'in organik evrimi doğruysa, Tanrının varlığına inanmak olası değildir. Eğer çağdaş bilimin sonuçları türlerin bu denli çabuk gelip geçici olduğunu sergilemekse ben daha fazla bilim istemiyorum. Benden önce atalarım nasıl cahil yaşadıysa ben de öyle cahil yaşamak istiyorum'.

Kitaptaki Düzeltiler Nelere Yol Açtı?

"1871 yılında Wallace'a yazdığı mektupta Darwin'in acıları ve kaygıları açıkça duyumsanıyordu: 'Güneş ve Yer'in kısalmış olan yaşlarını henüz özümseyebilmiş değilim'. Kelvin kazanmış olduğu bu üstünlüğü acımasızca sürdürüyordu. 1893 yılında Kelvin şöyle diyordu: 'Darwin felsefesinin kısırlığı her aşamada bir kez daha sergileniyor'. Türlerin Kökeni'nin 6. baskısında Darwin, Lord Kelvin'in doğal seçime karşı gösterdiği karşı çıkışın aşılması zor bir çıkış olduğunu onadı.

"Türlerin Kökeni'nin son baskısı dikkatli bir biçimde incelenirse, kuramına yöneltilen karşı çıkışa yanıt vermek amacıyla Darwin, büyük emek verdiği yapıtına serpiştirdiği 'düzeltmelerle' yapıtın çelişkilerle dolmasına neden olmuştur. Kitabın 6. baskısının XI. bölümünde şöyle bir tümceyle karşılaşıyoruz: 'Yüksek düzeyde örgütlenmiş olan organizmalardaki değişiklikler, düşük düzeydekilere kıyasla daha hızlı olmuştur'. Kitabın başka bir bölümündeyse, Lord Kelvin'in matematiksel 'kanıtından' kaçmaya çalışan Darwin, önceki baskılardakinin tam tersi bir saptamaya gidiyor: 'Yer'in erken dönemlerinde fiziksel koşullardaki değişim günümüzde karşılaştığımız değişikliklerden daha hızlı ve şiddetli olmuştur; dolayısıyla, o dönemin neden olduğu dirimsel değişiklikler de o denli hızlı olmuştur'. Darwin'in, Lord Kelvin'in baskılarıyla Türlerin Kökeni'ne yapmış olduğu bu son 'onarımlar' kuramın metafizik öğelerle dolmasına neden olmuştur. Darwin'in uzlaşma isteği, kendi kuramında çarpıcı tutarsızlıkların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ancak Türlerin Kökeni klasik bir yapıt düzeyine çıktığından bu sapınçlar düşmanlarının bile gözünden kaçmıştır.

"1903 yılında Paul Curie ve Laborde radyumun sürekli olarak çevresinden daha sıcak kaldığını gösterdi. Yerbilim ve Gökbilim atom erkesine ilişkin bu yeni bulgunun önemini kavramada gecikmedi. Güneş'in bir kömür yığını gibi hızla yanarak tükendiğini savunan Kelvinci görüş aynı hızla çöktü. [*]."

[*] Eisley, L. (1961) "Darwin's Century", Garden City, New York, Anchor Books, Doubleday and Company, Inc.

İBN HALDUN'DA EVRİM YASASI

18 Ekim 2013-Doğu Perinçek- aydinlik

II. Abdülhamit ve Tayyip Erdoğanlar, İslam uygarlığına karşıdır. Haçlı emperyalizminin Müslüman halkları hurafelere boğma görevinin temsilcileridir.

İslamın bilimdeki öncülüğünü temsil eden Mutezile ve İbn Haldun gibi büyük âlimler, 8. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar doğadaki evrim süreçlerini saptadılar.

İslam uygarlığının bilime katkısı, Eski Yunan ile Rönesans arasında köprü olmak değildir. Cebir (Allgebra), Kimya (Al Şemi), Logaritma (El Harezmi) gibi bilim dallarının isimlerinin dahi kaynağı, İslam medeniyetidir. Sıfırı işleyerek cebiri geliştirenler, İslam âlimleridir. Bu konuda bir Alman Bilim Tarihçisi olan Sigrid Hunke'nin kitabını hararetle öneririm.

İbn Haldun ise, Tarih, Sosyoloji ve Devlet Teorisinin babasıdır. Dünkü Rota'da bu konuya giriş yaptık.

'Hayvan, düşünen insanın ilkel halidir'

Dinleyiniz lütfen, İbn Haldun Mukaddime'de ne diyor:

"Bu alandaki incelemeye, 'cisimli görülebilirler dünyası'ndan başlıyorum ve bu dünyaya, önce 'görülebilir öğeler dünyası'nı ele alarak giriyorum. Derece derece yükselerek 'toprak'tan 'su'ya, sonra 'hava'ya, sonra 'ateş'e, birbirine bağlı olarak nasıl bir dönüşüm ve oluşumu olduğunu, her öğenin bir ötekine yukarı ve aşağı yönde dönüşme yeteneğini içerdiğini anlatarak.

"Sonra 'yaratış (tekvin) dünyası'na [varlıklar dünyasına] bir iyice bak: 'Maden'lerden başlayıp sonra 'bitkiler', daha sonra da 'hayvanlar' biçiminde basamak basamak şaşılası bir oluşum içine nasıl girdiğine bak! 'Madenler' kesiminin sonu, 'bitkiler' kesiminin başlangıcına bitişiktir. Örnek: Kuru ve tohumsuz bitkiler. 'Bitkiler' kesiminin en son gelişme basamağında olanları, hayvanlar kesiminin ilkel olanlarına yakındır. Bitkilerin ileri derecede gelişmişlerine örnek: Hurma ve üzüm. Hayvanların ilkellerine örnek: Salyangoz, midye, istiridye. Bu hayvanlarda 'dokunma' duyusunun ötesinde herhangi bir duyma gücü gelişmemiştir.

"Söz konusu varlıkların birbirine yakın olmalarının anlamı odur ki, varlıklar dünyasından her kesiminin en ileri gelişme aşamasında olanı, bir sonraki kesimin ilkel aşamadaki biçimine dönüşme yeteneğindedir. Şaşılası bir yetenektir bu.

"Dönüşümler yoluyla 'hayvanlar dünyası' çok genişlemiş, sayıları çoğalmış ve oluşum basamağında 'insan'a dek varmıştır. 'Düşünce' ve 'görüş' sahibi olan insana. 'Düşünen insan' (Homo sapiens) aşamasına yükselme de 'duyu ve kavrama' güçlerinin birlikte bulunduğu ama kavrayışın güç aşamasından, daha 'gerçekleşmiş düşünce ve görüş' aşamasına varmadığı durumdan sonra gelişerek olmuştur. Bu aşamadaki hayvan, kendisinden sonra daha üst aşamada bulunan düşünen insanın ilkel biçimidir. Gözlemimize girebilen varlıklar içindeki gelişim ve oluşumların vardığı en son aşama budur." (Mukaddime, I, s.208-209)

İbn Haldun ve TÜBİTAK

Tunus Sultanı Ebu'l-Abbas Ahmed'in ve Emir Timur'un saygı gösterdiği İbn Haldun, Evrim Teorisini savunuyordu.

Altı yüzyıl sonra TÜBİTAK, Evrim Teorisine karşı hurafeye gömülmektedir.

Ve yine altı yüzyıl sonra, Yargıtay, Prof. Dr. Rennan Pekünlü'yü iki yıl kürek cezasına mahkûm etmiştir.

Yine Hallacı Mansur duruşuna geldik: "Her gerçek bir fedai ister. İlk kıvılcımı yakanlardır, en yüce fedailer."

İbn Haldun'a selam olsun!

EVRİM MÜCADELESİNİN DERSLERİ

21 Ekim 2017-Emrah Maraşo- aydinlik

Evrım Özel Sayısı

AKP hükümetinin evrimi müfredattan çıkarmasından sonra Bilim ve Ütopya olarak hemen harekete geçtik. Şu tespiti yaptık: Türkiye'nin güçlü bir bilim ve aydınlanma birikimi vardır. Bu birikim sağlam ve mücadelecidir. Yeter ki önümüze hedefler koyalım. Bu hedefin ilk ve büyük uygulaması olarak Ağustos ayında evrim özel sayısı yapma kararı aldık. 1 aydan kısa bir sürede hazırlanan dosyamıza yirminin üzerinde bilim insanını yazılarıyla katkıda bulundu. Bu durum bilim birikimimizin niteliğini ve çevikliğini gösteriyordu.
İş dergiyi hazırlamakla bitmiyordu. En az onun kadar önemli olan etkinlik, derginin duyurulması ve geniş bir kesime mâledilmesiydi. Röportajlarla, reklamlarla ve sosyal medya faaliyetiyle bunun adımlarını attık ve çok büyük bir ilgiyle karşılaştık. Bu ilgi Twitter adlı sosyal medya sitesinde dünya sıralamasına girmemizle, Türkiye gündeminde de saatlerce birinci sırada kalmamızla kendini gösterdi.
Önemli olan bir nokta da dergi için seçtiğimiz ana başlıktı. "Evrim Vardır"ı sloganlaştıracak ve geniş kitlelerin benimsemesini sağlayacaktık. Gelinen aşamada sadece okurlar değil evrim teorisini yobazlığa karşı savunan birçok kesim de bu sloganı çalışmalarında kullanmaktadır.

Etkinlik
Özel sayıyı hazırlarken hedefimizi sadece yayın faaliyetiyle sınırlamayacağımızı ve Türkiye'nin belli başlı kentlerinde Evrim Dersleri düzenleyeceğimizi ilan ettik. Bu etkinliklerin ilkini yazın yaptığımız uzun soluklu bir planla Ankara'da gerçekleştirdik.
14-15 Ekim'de düzenlediğimiz Evrim Dersleri bilim ve aydınlanma mücadelesi için belli başlı sonuçlar ortaya çıkardı. Bu sonuçları kavramak gözardı edemeyeceğimiz önemdedir.

Örgütlenme
Evrim etkinliğinin örgütlenmesini profesyonel anlamda beş Bilim ve Ütopya emekçisi gerçekleştirmiştir. Bu çekirdek adeta öncü bir müfreze gibi çalışmış, her ayrıntıyı planlamış, her işe koşmuş, gönüllüleri seferber etmiştir. Ders programının çıkarılmasından salonun tutulmasına, araç-gereçlerin bastırılmasından kayıtların alınmasına, propagandadan salon düzenine kadar aklınıza gelebilecek her şeyi dergiyi çıkartan bu ekip başarmıştır. Etkinliğin hemen öncesinde ve etkinlik günü ise son derece fedakârca çalışan, akıllı, cevval bir

gönüllüler kadrosuyla birlikte iş kotarılmıştır. Etkinliğin oldukça başarılı geçmesi ve katılımcıların olumlu yorumları bunun kanıtıdır.
Etkinlik Ankara'da bir otelde katılımcıların önüne sıralarını, dosyalarını, kalemlerini ve kağıtlarını koyarak gerçekleştirildi. Çünkü Evrim Dersleri adının hakkını vermek aynı zamanda teknik düzenlemeleri ciddiyetle yapmaktan geçiyordu.

Katılımcıların İradesi
Etkinliğe 200'e yakın yurttaş katıldı. Giderleri karşılamak için ücretli yaptığımız etkinliğin açılış konuşmasında şu vurguyu yaptık: Bilim ve Ütopya'nın amacı bilimi hayatın merkezine çekmektir. Bu mücadelemizde sizden katkı istiyoruz. Emeğinizle, etkinliklerde görev alarak, dergiye çeviri yaparak ya da maddi katkıda bulunarak. Nitekim dağıttığımız gönüllülük formlarının hemen hemen hepsi bize geri dönmüş ve bizimle çalışma talepleri iletilmiştir. Etkinliğin iki gününde de katılımcılar özellikle sabahları dersler başlamadan önce yerlerini almışlar ve büyük bir dikkatle sunumları dinlemişlerdir. Kurduğumuz masalarda kitaplar ve dergiler yoğun bir ilgiyle karşılanmıştır. Etkinlik başladıktan sonra derslere katılmak için birçok yurttaş başvuruda bulunmuştur.
Evrim Dersleri'nde her kesimden insan vardı. Ancak salonun üçte ikisini üniversite öğrencileri doldurdu. Daha çok temel bilim bölümlerinde okuyan gençler sorularıyla da birikimlerini gösterdi.

Evrim Ve Bilim Birleştirir
Evrim, bilim ve aydınlanma mücadelesinde bazı hatalı yaklaşımlar da bu etkinlikle birlikte çürütülmüş oldu. Derslere bambaşka dünya görüşünü savunan okurlarımız katılmıştır. Dışarıdan yüzeysel bir bakışla "bunlar birbirine karşıt" diye yorumlanabilecek insanlar Evrim Dersleri'nde buluşmuş ve bilimde birleşmiştir. Bilim, gerçeği arama etkinliğinin rakipsiz alanıdır ve bilim en gerçek yol gösterici olmasının yanında en güçlü ikna edicidir. Muhafazakarı da milliyetçiyi de cumhuriyetçiyi de bilim birleştirir. Evrim bugün bilimin ön cephesidir ve evrime yönelik saldırıdan sadece laikler değil her kesim zarar görmektedir. Daha da önemlisi okuyan muhafazakâr gençler içinde bir arayış söz konusudur. Biz bu arayışa yanıt verdiğimiz ölçüde başarılı olacağız. Bir yandan merkezi iktidardan cumhuriyet karşıtı uygulamalar pompalanırken diğer yandan muhafazakarlık bir kabuk haline gelmektedir. Bu ikili durumu ve çelişmeyi görmezsek hata yaparız. Daha da önemlisi vatanı savunma mücadelesiyle bilimi ve aydınlanmayı savunma mücadelesi arasındaki doğru ilişkiyi kurmak bakımından da sözünü ettiğimiz gerçek üzerine düşünülmelidir.
Cumhuriyetçi de muhafazakar da yanlış yaklaşımlara terk edilemez.

İnsan Gücüne İhtiyaç
Evrim Dersleri şimdi başka kentlerde yapılacak. Bu mücadeleye insan gücü gerekli ve o güç şimdi bu derslerin içinden çıkıyor. Ancak size de ihtiyacımız var. Şimdi kolları sıvama zamanı!

Bilim ve Ütopya Genel Yayın Yönetmeni Emrah Maraşo

AKILLI TASARIMIN VATİKAN AYAĞI

26 Aralık 2014-Rennan Pekünlü- aydinlik

Robert L. Park'ın "Superstition: Belief in the Age of Science" aı kitabı Türkçe'ye "Batıl İnanç-Bilim Çağında İtikat" olarak çevrildi ve İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları arasında yer aldı. Bu kitaptan öğrendiğimize göre, John Templeon Vakfı, ruhsal gerçeklikleri araştırma veya keşfetme yönündeki ilerlemeler için Templeton Ödülü (Templeton Prize for progress toward research or discoveries about spiritual realities) veriyor. "Parasal ödül günümüzde 1.5 milyon dolardır. Bu ödül, Nobel Ödülü'nden daha fazla olması için her yıl yeniden ayarlanır". Richard Dawkins'in Tanrı Yanılsaması (The God Delusion) adlı kitabında da değindiği gibi, bu ödül, "din hakkında iyi şeyler söyleyen" biliminsanlarına veriliyor. Bu ödül sahiplerinin çoğu fizikçi ve evrenbilimcidir.

Bilim Ve Din Savaşmasın

Vatikan Gözlemevinde bir yandan gökbilim araştırmacılarıyla evrene ilişkin araştırmalar sürerken diğer yandan da "Bilim ile inancın uyumlu bir biçimde birlikteliği nasıl gerçekleşir?" sorusuna açıklama getirmeye çalışıyorlarmış. Bu yöndeki çabalar gözlemevi çalışanlarının inanç ile usun birbirini tamamlamasına ilişkin verdikleri derslerde açıkça görülebilirmiş. Vatikan, "Bazı kültürel bağlamlarda din ile bilim sanki birbiriyle savaş durumundaymış gibi gösteriliyor. Ancak biz hem bilim insanı hem de inançlı kişilerin görüşleriyle farklı bir yaklaşım sunabiliriz" saptamasında bulunuyor. Bu açıdan Vatikan Gözlemevi Bilim ile Dinin kesişme noktasında olduğunu savunuyor.

İngiltere'yi ziyaretinde Papaz Benedict XVI, Katolik okullarda şöyle söylemiş: "İnsanlığın iyi bilimiminsanlarına gereksinimi var. Ancak, yaşamın dinsel ve ahlaki boyutunu dikkate almazsa bilimsel bakış açısı son derece dar bir bölgeye kısıtlanır, diğer yandan, din de, eğer yaşamı anlamamızda bilimin yapmış olduğu katkıyı dikkate almazsa, kendisini dar kalıplara sokar. Gökbilimin insan kültüründeki rolü evrenin en büyük ölçeklerde resmini sergilemektir. Biz bunu gerçekleştirmekten mutluluk duyuyoruz".

Gözlemevi Kadrosuna Giriş Koşulu

Vatikan Gözlemevinin Günümüzde Hiç Yoktan Yaradılış konulu (Creatio ex Nihilo Today) dinler arası araştırma konferansında sunulan bildiriler Ekim 2010 tarihinde Yaradılış ve Abraham'ın Tanrısı (Creation and the God of Abraham) başlıklı kitapla yayınlandı (editor David B. Burrell, Carlo Cogliati, Janet M. Soskice ve William R. Stoeger, Cambridge University Press, 2010). Bu konferans 9-15 Temmuz 2006 tarihlerinde Castel Gandolfo'da yapıldı ve tek tanrılı dinler olan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam dinine inanan kişilere ev sahipliği yaptı.

Bilimsel kisveli gözlemevine giriş koşulu Kutsal Teolojide uzmanlaşmak! Vatikan Gözlemevi kadrosuna katılmadan önce Gabriele Gionti 4 yıl süren teolojik eğitimini Berkeley'deki Santa Clara Üniversitesi Cizvit Teoloji Okulunda tamamlamış. Gionti teolojik çalışmalarını, Kutsal Teoloji Lisans Tezini (Sacred Theology Licentiate) savunarak yapmış. Tezin konusu, sicim kuramının savunduğu birden çok evrenin var olma olasılığına ilişkin tartışılan konularmış: Multievrenlerde Teoloji? (Theology in a Multiverse?). Bu tartışmalar Antropik İlkenin canlanmasına ve Akıllı Tasarım'ın tartışılmasına neden olmuş. Bu tartışmanın canlı bir örneği olarak Susskind'in Kozmik Alan: Sicim Kuramı ve Akıllı Tasarım İlüzyonu (The Cosmic Landscape: String Theory and the illusion of the Intelligent Design) kitabı gösteriliyor. Bu tartışmalar çağımızdaki yeni ateizmin üzerinde büyük bir etki yapmış.

Eğitim Ve Halkla İlişkiler

Eğitim şart! Vatikan bu konuda da başarılı! Vatikan'a eğitim konusunda yardımcı olan Emmanuel M. Carreira İspanya, Ekvador ve Peru'daki üniversitelerde Bilim ve İnanç konusunda seminerler vermiş. Ekvador ve Peru'da 6 hafta kalmış ve Bilim ve İnanç konusunda toplam 60 konuşma yapmış. Vatikan müdür yardımcılarından Guy J. Consolmagno, ABD ve İngiltere'deki okul ve kilise gruplarına astronomi, kilise ve bilim konularında kamuya açık 57 konuşma yapmış. Uluslararası Astronomi Birliği'nin (IAU) Ulusal (Italya) Komite Başkanı Christopher J. Corbally'nin 10-11 Aralık 2010 tarihlerinde Primland, Meadows of Dan, VA konuşmasının başlığı oldukça ilginç: ET'lerle karşılaştığında din varlığını sürdürebilecek mi? (Will Religion Survive An Encounter With Extraterrestrials?) Vatikan Gözlemevi Müdürü Jose G. Funes, Alberta Üniversitesi'nde (Edmonton) "Bilim ve İnanç birbiriyle niçin ilgilenir?" (Why Science and Faith Matter to Each Other?) başlıklı bir konuşma yapmış. Vatikan Gözlemevi bilim felsefecilerinden Alessandro Omizzolo, 2010 yılında birçok kuruluşta evrenin kozmolojik betimlemesiyle evrenin yaradılışına ilişkin İncil söylemlerinin ilişkisini anlatmış.

Hawkıng Kendini Tanrı Mı Sanıyor?

Christopher J. Corbally 3 Eylül 2010 tarihinde ABD "Catholic" sitesinin konuk blog'unda İnancın quantum sıçramaları (Quantum leaps of faith) başlıklı bir söyleşide bulunmuş! Corbally söze şöyle başlamış: "Basın yayın organları Stephan Hawking'in yeni kitabından (The Grand Design) oldukça provokatif alıntılar yapıp duruyor. Bu alıntılardan bir tanesi şöyle: 'Çekim denen bir yasa olduğu için evren kendisini hiç yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Kendiliğinden (spontaneous) yaradılış hiçliğin değil belli bir şeyin varlığının, evren niçin var, biz niçin varız'ın nedenidir'

"Ben bir Katolikim, bu düşünceye şöyle düşünerek tepki gösterebilirim, 'Hawking kim olduğunu sanıyor, Tanrı mı?' Felsefe, 'böylesi bir nedene gereksinim var mı yoksa çekim yasası 'oluşumu gerçekleştirdiği' için mi olmuştur?' sorusuna yanıt veremez. Bu soruya ancak teoloji yanıt verebilir. Yanıt, sevgisi sonsuz olan bir Yaratıcı'yı gündeme getirir ve varolan

her şey O'nun varlığına bağlıdır. Bu yanıt inananları, Tanrılarının varlığının deneyimini yaşamış olanları zevkten titretir. "Bu nedenle Hawking'in kitabını okumalıyım, bakalım benzetmeleri karıştırıyor mu yoksa, provokatif de olsa, esas olarak uzman olduğu fiziğe mi bağlı kalıyor".

"Bilim kuşku duyma kültürüdür" (R. Feynmann). Dinde ise kutsal kitaplarda yazılana kuşku duyamazsınız; ilahiyat doktorlarının yazdığı reçetedeki hapları olduğu gibi yutmak zorundasınız, çiğnemeye kalkarsanız acı gelebilir! Son sözler Batıl İnanç - Bilim Çağında İtikatadlı kitaptan!

Haftaya: John Templeton Vakfı'nın bilim-din diyaloğu için koyduğu milyon dolarlık ödül

İRAN'DA EVRİM, İSRAİL'DE YARATIŞÇILIK ÖĞRETİLİYOR!

30 Ekim 2011-Hikmet Çiçek- aydinlik

İsrail'de hem laik hem de dini temel alan devlet okullarında evrim teorisini reddetme eğilimi güçleniyor. Birçok İsrailli öğretmen, "Öğretmenöğrenci çatışmasına yol açar" kaygısıyla seçmeli evrim dersini vermekten kaçınıyor. Darwin ve evrim teorisi, zorunlu eğitimin bir parçası olarak kabul edilmiyor.

Her 5 Yahudi öğrenciden 1'i "devlet dini" temelli okullarda okuyor. Burada biyoloji dersinde, "yaratılış" ve "yaratıcı" anlatılıyor. İnsan, "Tanrı'nın suretinde yaratılmış olarak" tarif ediliyor.

İran'da devletin ders kitaplarının tamamı ilk sayfalarında "Bismillah" ile başlıyor. Ancak bunun dışında ders kitapları dini ideolojiden yalıtılmış durumda.

5. sınıf öğrencileri, genel bilim metinlerinde Kur'an'daki yaratılış görüşünü okumuyor. Dünyada hayatın suda başlaması anlatılırken kutsal kitap yerine jeologlara atıfta bulunuluyor.

Zorunlu eğitimin son yılı, 8. sınıfta ise evrim kuramı ciddi şekilde öğreniliyor. "Ortaokul bilim ders kitapları, sadece Darwin'in doğal seleksiyon ile ilgili gözlemlerini sunmakla kalmıyor, aynı zamanda Lamarck'ın hipotezlerine yönelik August Weissmann'ın genetik mutasyon fikirlerini de tarihsel bir bakışla sunuyor. Üstelik karşılaştırmalı embriyoloji ve yapısal homolojiler gibi, birçok evrim kanıtı da resimlerle gösteriliyor."

Evrim kuramını öğrenme açısından, İranlı ögrencilerin, İsrailli akranlarından daha şanslı oldukları görülüyor.

Son olarak, İsrailli bilim adamları, araştırma ve geliştirmeye ayrılan kaynakların dağılımında gittikçe artan devlet baskısından yakınıyor. İran'da bilim adamlarının kök hücre araştırmalarına milyonlarca dolar harcanıyor.

Peki ya Türkiye?

Hıristiyan, Yahudi veya Müslüman fark etmiyor. Siyasal ve toplumsal sistem gericileştikçe "yaratılışçılık" eğitimde esas alınıyor, Darwin ve evrim lanetleniyor. Darwin'li kapak, TÜBİTAK yönetimi tarafından "sakıncalı" bulunuyor ve değiştiriliyor. AKP iktidarı, Türkiye Bilimler Akademisi'ni (TÜBA) hükümet denetiminde bir organa dönüştürüyor. Hayatın

çeşitli alanlarında, giderek artan şekilde "imam desteğine" ihtiyaç duyuluyor. Kemalist devrimin yarattığı aydınlanma, yerini Adnan Hocacılara bırakıyor.

Bilim ve Ütopya Dergisi'nin Ekim sayısı yine dopdolu. Kapak konusu, "İslam ve Kapitalizm"... Yazıdaki İran ve İsrail'le ilgili bilgileri, dergideki Elise K. Burton'un "Ortadoğu'da eğitimde evrim ve yaratışçılık" yazısından aktardık.

RTE 2010

Türkiye'de "Devrim" otomobilinin öyküsünü bilirsiniz. 27 Mayıs Devrimi'nin coşkulu günlerinde, bir avuç idealist mühendisin Eskişehir cer atölyelerinde yarattığı bir mucizenin adıdır Devrim. Tolga Örnek'in Devrim'i anlatan filmi televizyonlarda birçok kez gösterildi. Uluslararası büyük şirketler ve onların işbirlikçileri büyümeden öldürdüler Devrim'i.

Geçtiğimiz günlerde Başbakan Erdoğan'ın işadamlarıyla yaptığı toplantıda "yerli üretim otomobilin zamanının geldiğini" söylemesini, o Devrim coşkusuna bağlamayın. Tam bir ikiyüzlülüktür o laflar.

Devlet koruması olmadan

Erdoğan'a yanıt Koç Grubu'ndan geldi. Holdingden yapılan açıklamada, yerli oto üretmenin, hem ilk yatırımın yüksek olması hem de uluslararası rekabet şansının olmaması nedeniyle şimdilik imkansız olduğu söylendi.

Eğer devlet yatırıma destek verir, kuruluşu sübvanse eder ve iç pazar koruma altına alınırsa bu mümkün olabilirdi. Açıkçası Koç, "Devlet koruması şart" diyordu! Koç Grubu'nun yanıtı aslında Türkiye gerçeğinin itirafıdır. Yıllardır "devletin ekonomiden elini çekmesi" teranesini yutturan, özelleştirmeleri savunan büyük sermaye, iç pazarı korumadan yerli sanayinin yaşayamayacağını itiraf etmektedir.

Otomobil olmadı, vagon verelim

Tam da bugünlerde değil ama bir süre önce yaşanan bir başka yerli üretim öyküsü var. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kuruluşu olan BELBİM, tamamen yerli kaynaklarla tramvay vagonu üretti. Her ne kadar motoru dışarıdan getirilse de ilk kez bir belediye kendi olanaklarıyla vagon üretmiş oldu.

Buraya kadar güzel. Üretilen vagona belediyenin verdiği isim ilginç: RTE 2010

Aklınıza hemen başka bir şey gelmesin. Belediye, RTE'nin "Railway Transport Equipment" anlamına geldiğini söylüyor. Sözlüklerde böyle bir terim yok!

Gül ve Erdoğan'la 'beraber çalışan' Hizbullahçı

Hizbullah davasının 6 tutuklu sanığı İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından önceki hafta serbest bırakıldı.

- Sanıklardan Mehmet Bahattin Temel, Hizbullah'ın Türkiye sorumlusu olmakla, Hacı İnan ise askeri kanat sorumlusu olduğu iddiasıyla yargı önünde. Ancak Temel oy çokluğuyla, İnan ise oybirliği ile verilen karar sonrasında tutuksuz yargılanacak.

- 9 ay önce sanıklar “kuvvetli suç şüphesi” ile tutuklanmıştı. 9 ay sonra haklarında tahliye kararı veren İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi, Odatv davası dahil pek çok gazeteci, yazar, asker hakkında “tutukluluk” kararı verdi. Yani mahkeme, Hizbullah lideri ve askeri sorumlusunun kaçma ve delilleri karartma şüphesi olmadığını düşünürken, örneğin gazeteciler için tam tersi yönde kanaate sahip.

- Hizbullah’ın askeri kanat sorumlusu Hacı İnan, savunmasında “Cumhurbaşkanı ve Başbakan ile 80 öncesinde beraber çalıştık” dedi.

- İnan, “Referandumda ‘Evet’ oyu kullandım. Bu topraklarda Müslüman halka baskı vardı. Yavaş yavaş bu durum değişiyor. Baskılar yavaş yavaş kalkıyor. Niye yer altına ineyim?” sözlerinin ardından oybirliği ile tahliye oldu.

- İnan’ın kritik bir ifadesi daha var: “Cumhurbaşkanı dindar. Ben ona karşı niye terör uygulayayım?”

KUR’AN’DAKİ MAYMUN-YILMAZ YUNAK

09 Şubat 2012-Eren Erdem- aydinlik

İçinde yaşadığımız şu yüzyılda, “evrim” sözcüğünü ağzına alanlara hemen saldıracak kadar Kur’an’dan uzak oluş kesinlikle İslami bir tavır olamaz. Kitabın ilerleyen bölümlerinde “meleklerin insana ne zaman secde ettikleri”nin ayrıntısını gördüğünüzde, bana hak vereceğinizden eminim. Bilimin doruk noktasına ulaştığı bu çağda, şu andan itibaren “Evrim Teorisi” diye anılan kısmen doğru anlayışın karşısına, “Evrim Kanunu” ile çıkıyorum. “Evrim teorisi” nitelemesini tarihin onurlu sayfalarına emanet ediyor, bu “Yaratılış gerçeği”nin aslında bir “Kanun” olduğunu, Yaratıcı’nın Kanunu olduğunu tüm dünyaya ilan ediyorum. (Kur’an’daki Maymun, Arka Kapak yazısı)
Yılmaz Yunak ağabeyin yazmış olduğu bu kitabı okudunuz mu ? Eğer okumadıysanız, çok şey kaybettiniz demektir.

Yılmaz “baba” akıcı üslubunu, kıvrak zekası ve Kur’an’ın hakikatleri ile birleştirince; ortaya insanı içine hapseden, şaşırtan, düşündüren bir eser çıkmış.

Daha önce bu eseri köşemden yazacağımı duyurmuştum. Evet, tamamen altını çizerek satır satır taradım. Ve şunu söyleyebilirim;

“Bu eseri okumadan, Kur’an’dan sosyal ya da siyasal bir içerik çıkartmak zor olacaktır.”

Adem’in gökten paraşütle indirilmiş bir insan olduğu sanrısı, İslam dinine aykırı bir görüştür. İslam, mutlak manada evrimsel bir süreç öngörmektedir. Bu Darwinist bir süreç midir ? İşte bu sorunun yanıtı “Kur’an’daki Maymun” adlı kitapta mevcut...

Niteliksiz kitapların yüzbinlerce sattığı, topluma anlam katacak kitapların 1-2 baskı ile sınırlı kaldığı ülkemizde, bu tür eserler hep geri planda kalıyor.

Çünkü birileri topluma yalan pazarlanması için çabalıyor. Gerçeklerin dile getirilişinden duyulan rahatsızlık, alternatif bir yazar profili üretmiş durumda.

Hangi kitapçıya giderseniz, çok satanlar bölümünde; “Aşk’ı Bilmemne, Aşk’ı X, Aşk’ı Y” gibi uzayıp giden, birbirinin aynı kitaplar görebilirsiniz.

Böyle bir ülkede kitap yazmak, hele ki gerçeği haykırmak, cesaret işidir.

Yılmaz “baba” büyük emek vermiş. Başucu niteliğinde bir kitap çıkartmış. İçeriğinden dem vurmuyorum, merak edip edinmeniz için yapıyorum bunu...

Bu kitabı okuduğunuzda, başkalarının da okuması için heyecanlanacağınızdan eminim... Evet.

Yılmaz “baba” ile uzun bir program dizisini birlikte yaptık. Kitabını objektif ve eleştirel bir gözle okudum. Son kitabım Şeytan Evliyaları’nın ilk bölümünde işlediğim “evrim” bölümünde yer alan düşüncelerim ile tam bir paralellik, hatta geliştirilmiş ve kapsamlı bir içerik gördüm.

Yılmaz “baba”ya bu eser için yürekten teşekkür ediyorum.

Bu kitabı, D&R mağazalarından temin edebilirsiniz. Ya da kitapçınızdan talep ediniz. İnternetten de temin edilebiliyor.

Doğu Kitabevi’nden çıktı. Dilerseniz orayı arayarak bilgi alabilirsiniz : 0212 527 29 26

Okuyun derim...

TEVRAT, KURAN VE YARADILIŞ

Temmuz 03, 2015-Beyza Bilgin-hurriyet

İnsanların yaratılması ve sonra cennetten kovulmaları ile ilgili hikâyenin, tarih içinde hiç eskimeyen bir konu olan kadın-erkek rekabetinde çok önemli rolü olduğu malumdur. Doğrusu ehlikitap, kadına ve erkeğe eşitsiz muamele yapmanın dayanaklarını kutsal kitaplarından çıkarmakta fazla zorlanmamıştır. Tevrat’ın Yaradılış bölümünde, Allah’ın erkeği (Âdem’i) yerin toprağından yaptığı, nefesinden üfledikten sonra onun yaşayan can olduğu yazılıdır. Allah’ın onun için bir bahçe yaptığı, bahçenin ortasında bir yerde iyiliği ve kötülüğü bilme ağacını bitirdiği, Âdem’e bahçenin bu ağacından yememesini, çünkü ondan yediği gün öleceğini tembihlediği de bildirilmiştir (2: 7-17).

Aynı bölüme göre Allah, Âdem’e yardımcı olması için, yerde ve gökte hayvanları yaratmış, Âdem bu hayvanlara isimler koymuştur. Bunların hiçbirinin Âdem’e gerçek yardımcı olmadığını gören Allah, ona en uygun yardımcıyı yaratmak üzere, Âdem’in üzerine bir uyku getirmiş, uyuyan Âdem’in kaburga kemiklerinden birini çıkararak yerini etle kaplamış, çıkardığı kaburga kemiğinden bir kadın yapmıştır. Allah kadını Âdem’e gösterince Âdem demiştir ki, “Bu benim kemiğimden kemik ve etimden ettir, buna kadın denilecek, çünkü o insandan alındı. Bunun için insan anasını ve babasını bırakacak, karısına sarılacaktır ve onlar bir beden olacaklardır.” Bu anlatımın sonuna şöyle bir cümle eklenmiştir: “Ve adam ve karısı çıplaktılar ve utançları yoktu.”

Mecaz İfadeler

Burada ilginç olan nokta, Âdem'in uyutulmasına rağmen olayların farkında oluşu ve kadın-erkek ilişkisini, sarılıp bir beden olacaklarını ifade edecek kadar bilmesidir. Yine de onlar, henüz çıplaklıklarının farkında değildirler ve utançları yoktur. Şeytanın kandırması ve yasak meyveyi yedirmesi ile ilgili anlatımdan da öğreniyoruz ki, Allah, Âdem'e, "Yasak meyveyi yediğin gün ölürsün" demiş olmasına rağmen, meyveyi yedikleri halde ölmemişlerdir. Daha önemlisi, şeytan yılan bedenine bürünerek önce kadını (Havva) aldattığı için yılanın ve kadının cezalandırılmasıdır. Yılan, karnı üzerinde sürünmek ve ömrünün bütün günlerinde toprak yemek üzere lanetlenmiştir. Onun ve kadının soyu birbirine düşman kılınmıştır. Soyun kadına bağlandığını da fark ediyoruz.

Cezalar Kadına

Tevrat'a göre Allah kadına şöyle hitap etmiştir: "Zahmetini ve gebeliğini ziyadesiyle çoğaltacağım; ağrı ile evlat doğuracaksın, arzun kocana olacak, o ise sana hâkim olacak!" Erkeğe söylediği sözler ise kadını aşağılayıcı niteliktedir. "Karının sözünü dinlediğin ve ondan yemeyeceksin diye emrettiğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetlendi; ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin ve toprağa dönünceye kadar alnının teri ile ekmek yiyeceksin, çünkü ondan alındın, çünkü topraksın ve toprağa döneceksin."
Aynı bölümde şunları da okuruz: "Ve Rab Allah dedi; işte Âdem iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden biri gibi oldu ve şimdi elini uzatmasın ve hayat ağacından yemesin ve ebediyen yaşamasın diye, Rab Allah onu cennet bahçesinden çıkardı. Ve hayat ağacının yolunu korumak için bahçenin doğusuna ve her tarafa dönen kılıcın alevini koydu!"

Kuran Anlatımı Farklı

Kuran'a göre insanın yaratıldığı toprak ve su karışımının adı 'nefis'tir; erkek ve kadın bu nefisten yaradılmışlardır ve kadının yaradılışı erkeğin yaradılışından farklı değildir (4Nisa 1). Kadın Âdem'in vücudundan alınan bir kemikten değil, Âdem'in yaradılmış olduğu nefisten yaradılmıştır. Elmalılı Hamdi Yazır bu yaradılışı, iki cinsiyetin bir tek tohumdan meydana gelişine benzetmiştir (Hak Dini Kuran Dili, C.II, S.1275). Tefsircilerin hepsi bu fikirde değildir. Tefsirlerden birçoğunda -parantez içinde-, nefisten erkeğin, kadının ise erkeğin vücudundan yaradıldığı ilavesi vardır. Bu anlayışın ulema arasında bir icma, ortak kabul olduğu bildirilmiştir.
Kuran'a göre yasak meyveyi ilk yiyen erkektir, "Âdem Rabbinin tembihini unuttu denilmiştir" (20Taha 115). Kuran'da kadının unutması da cezalandırılması da yoktur, fakat İslam edebiyatındaki yaygın kullanış yanlış kanaatlere sebep olmuştur.

ŞERRİN YARATILIŞI İLAHİ HİKMETİN GEREĞİDİR

Ağustos 03, 2007-Mehmet Nuri Yılmaz-hurriyet

Álemde hayır-şer, iyi-kötü, güzel-çirkin olmak üzere birbirine zıt iki esasın mevcut olduğunu kabul etmek durumundayız. Gazali, pesimistlerin aksine, iyimserlikte karar kılarak "Álem olabilenin en güzelidir" demiş. Bununla beraber kötülük meselesini de hakikatin bir parçası olarak değerlendirmiştir.

Aslında kötülük veya bize göre kötülük olarak görünen şey, ilahi nizam ve ahengin bir parçasıdır. Şer veya kötülük yaratılmamış olsaydı ilahi kudret tam olarak gerçekleşmemiş olurdu. Gerçi Allah için zorunluluk yoktur. O'nun iradesini tahdit etmek kimsenin haddine değildir. Bu hususta Mevláná şöyle der:

"Şerri yaratmak O'nun kemaline işarettir. Şu kıssama kulak ver: Sanatkár güzeli de çirkini de

resmeder. Resimlerden birinde Mısır'ın en güzel kadınları, genç Yusuf'a tutkunca bakar bir halde görünürken, aynı elin yaptığı bir başka manzarada, cehennem ateşi ve menfur tayfaları ile birlikte şeytan görülür. Her iki şaheser de O'nun kámil hikmetini göstermek ve O'nun üstünlüğünü inkár eden şüphecileri şaşkına çevirmek için, iyi niyetlerle yaratılmıştır."

Hayrı-şerri, iyiliği-kötülüğü muhteşem iradesiyle yaratan Allah'tır. Şeytan, Allah'ın ortağı, dengi değil kuludur. Ancak şeytan başkaldıran, nankör, isyan eden bir kuldur. Şeytanı Allah'ın karşıtı olarak görmek, hayır ve şer için iki ayrı varlığın kabulüne götürür ki; bu inanış yüce dinimizin temel anlayışı olan tevhid (birlik) ilkesiyle bağdaşmaz. Şeytan her ne kadar bir şer, karanlık ve yanıltıcı kuvvet ise de onun varlığı ilahi irade ve takdirin ayrı bir yansımasıdır. İman esasları içerisinde "Hayır ve şer Allah'tandır" ifadesinin yer alması, bu inceliği belirtmek içindir.

Burada şu noktaya da değinmekte fayda var: İnsanların hürriyetleri ilahi iradeye tabi olmakla beraber, nasıl hareket edecekleri hususunda seçme tercihlerinin bulunduğu da Kur'ani bir gerçektir. Bu da kulun sorumluluğunu gerektirir.

Allah, şerrin yaratıcısıdır. Ancak, şerri yaratan şerle nitelendirilemez. Örneğin: Resimdeki çirkinlik, ressamın da çirkin olmasını gerektirmez.

Tasavvufçular, álemin Allah'ın sıfatlarının yansıması olduğunu kabul ederler. Mesela, cemal sıfatlarından biri olan rahmet ve sevgi sıfatları, cennet ve melekler suretinde tecelli ettiği halde, celal sıfatlarından gazap ve intikam sıfatları, cehennem ve şeytan suretinde tecelli eder. İnsan hem celal hem de cemal sıfatlarını bünyesinde taşır. Bü yüzden insan büyük bir álemdir. Kainat da bu zıtlıklar üzerine kurulmuştur.

İyilik ve kötülük, insanların algılamasına göredir. Mesela; tek bir hakikatten ibaret olan ateş, ona karşı alabileceğimiz tutuma göre bize iki ayrı mahiyet gibi görünmektedir. Bunlardan biri yakmak, diğeri ısıtmaktır. Isıtmak tabiatımıza uygun geldiği için ona iyilik deriz. Yakmak ise tabiatımıza uygun gelmediğinden ona da kötü deriz. Halbuki ateşin mahiyetinde bir şey değişmemiştir ve onunla ilgili şikáyet etmeye hakkımız yoktur.

Şer olmasa idi nefse hákimiyetin bir ödülü olan müspet fazileti kazanmak imkánsız olurdu. Ekmek yenmeden önce koparılır, mutluluğa birçok mihnetten geçilerek ulaşılır. Bir dirhem bal yemek için bir batman keçiboynuzunun odununu çiğnemek lazım. Şer çekilince yerini hayra bırakır.

Allah niçin şerri yarattı deyip şüpheye düşme. Şeyler zıtları ile bilinir. Şerrin varlığı hayrın tezahürü için gereklidir. Örneğin; çirkin olmasa güzelliği tayin ve takdir etmek nasıl mümkün olurdu? Álemde mutlak kötülük yoktur. Bazen şerde de hayır olur. Kur'an şöyle buyurur: "Hayır diye sevdiğiniz bir şey, bazen sizin için şer, şer diye hoşlanmadığınız şey de bazen sizin için hayır olur."

Bu hususta, Mevláná'nın bir ifadesini sizlerle paylaşmadan geçemeyeceğim: "Ahmaklar sahte paraları, hakikisine benzediği için satın alırlar. Eğer álemde gerçek para tedavülde bulunmasaydı, kalpazanlar sahtelerini tedavüle nasıl sürerlerdi? Onu hakikisiymiş gibi gösteren hakikat olmadıkça, sahtelik hiçbir şeydir. Doğruluk aşkıdır ki insanları hataya sevk eder. Onlar zehri şekerle karıştırarak ağızlarına doldururlar, öyleyse bütün inançların boş olduğunu haykırana, az da olsa onlarda hakikatin kokusu vardır. Yoksa kimseyi aldatamazlardı."

Şerrin yaratılışı, ilahi hikmetin bir gereğidir. O ne yapmış ise güzel yapmıştır. Her şeyin yaratılışında insan aklının kavrayamayacağı nice sırlar vardır. Álemde zerre kadar lüzumsuz ve saçma diye nitelendirilebilecek bir şey yoktur. Ziya Paşa'nın dediği gibi: "İdrak-i meali bu küçük akla gerekmez/Zira bu terazi bu kadar sıkleti çekmez."

Soralımöğrenelim

Yurtiçi ve yurtdışında sürekli seyahat halindeyim. Zorlukla da karşılaşmıyorum. Namazları kısaltmadan kılabilir miyim?

Taner Özdemir/İstanbul

Namazları kısaltmanın illeti yolculuktur, zorluk değildir. Her yolculuğun tabiatında zorluk vardır. Bu nedenle yolculukta namazları kısaltmak gerekir.

Gayrimüslim bir kadınla evlenmek istiyorum. Dinimizce bir sakıncası var mı? Kadını Müslüman olmaya zorlamam doğru olur mu?

Ersal Selamcı/Almanya

Gayrimüslimlerle (Yahudi, Hıristiyan) evlenmek dinimizce caiz görülmüştür. Evlenmek istediğiniz kadına Müslüman olması için baskı yapmanız doğru değildir. Kişi hür iradesiyle İslam'ı seçmelidir. Dinde zorlama yoktur.

Dinimizde anne baba hakkı büyük bir özenle ifade edilmiştir. Onları incitmemek için ayrı bir evde yaşayabilir miyim?

Taceddin Yusuf Uslu/Edirne

Allah'ın rızası, anne ve babanın rızasına bağlıdır. Bu nedenle onları incitmeden gönüllerini alarak, ailevi huzur ve sosyal şartlarınızın iyileşmesi için ayrı bir evde yaşamanızda sakınca yoktur.

İstanbul'da ikamet etmekteyim. Elazığ doğumluyum. Elazığ'a gittiğimde seferi olur muyum?

Hüsamettin Arıcıoğlu/İstanbul

Bu hususta doğduğunuz yere değil, daimi ikamet ettiğiniz yere itibar olunur. Elazığ'da 15 günden az kalırsanız seferi sayılırsınız.

Eşim yanımda olmadan umreye gidebilir miyim?

Fatma Zehra Soyluca/Hollanda

Kadınların nikáh düşmeyen bir yakınıyla umreye gitmeleri şayan-ı tercihtir. Ancak kadınların toplu halde umreye gitmelerinde bir sakınca yoktur.

'YARADILIŞ'IN 3'ÜNCÜ KİTABI BURADA MI YAZILIYOR

Nisan 19, 2020-Ertuğrul Özkök-hurriyet

Gılgamış... Tevrat... İncil... Kuran... Sonra Darwin...

İnsanoğlu 159 yıldır "Yaradılış"ın gerçek hikâyesi üzerinde kavga ediyor...

Geçen perşembe günü bu iki "Yaradılış" hikâyesine bir üçüncüsünün eklenmesinde çok önemli bir gelişme oldu.

Bu adım da Nature dergisinin 16 Nisan 2020 günü yayınlanan son sayısında atıldı

Şimdi bu gelişmeyi, üzerinde yazılan numaraları izleyerek okuyalım.

1'inci Adım
12 Ülkeden 500 Fizikçinin Aynı Gün Sorduğu Soru

DERGİNİN kapağında ilk bakışta anlaşılması güç bir fotoğraf vardı.

Burası Japonya'da Hida şehri yakınlarındaki İkeno Dağı'nın 914 metre altındaki Süper Kamiokande Gözlemevi'nin içiydi.

Derginin kapağında cevabı aranan soru ilk bakışta uzay biliminin çok teknik bir konusu gibi duruyordu:

"Büyük Patlama neden 'Hiçlik'ten daha fazla bir şey üretti?"

Dünyanın 12 ülkesinden 500 fizikçi işte bu sorunun cevabını bulmak için Kyoto Üniversitesi'nden Atsuko K. Ichikawa başkanlığında bir araya gelmişti.

Bu projeye "T2K" adı verilmişti.

İşte bu heyet araştırmalarının ilk sonucunu, insanlık korona ile boğuşurken, geçen çarşamba günü Nature dergisinde yayınladılar.

2'nci Adım
Madde Ve Onun Deccal İkizi Karşı Karşıya Gelince

EINSTEIN yıllar yıllar önce İzafiyet Teorisi'ni anlatırken şunu söylemişti:

Evren'in oluşmasına yol açan Büyük Patlama'dan sonra eşit miktarda madde ve antimadde ortaya çıkmıştı. Madde ve antimadde karşı karşıya geldiğinde birbirini yok ediyordu. Bundan da enerji ortaya çıkıyordu.

Sorun şuydu:

Madde ve maddenin Deccal ikizi olan antimadde birbirini yok ediyorsa, o zaman Güneş, yıldızlar, Dünya, Kainat nasıl oluşmuştu?

Demek ki bu böyle olmamıştı...

3'üncü Adım
Her An Bedenimize Girip Çıkan Hayaleti Neden Anlamıyoruz

GEÇEN çarşamba günü yayınlanan makalede anlatılanları herkesin anlayabileceği bir dile tercüme edersek şu söyleniyordu:

"Bunun sırrı hayalet firari artistlerde yatıyor..."

Yani nötrinolarda.

Nötrinolar, evrendeki büyük felaketlerden kaçıp kurtulan firari atomaltı parçacıklarıydı.

Bilim insanları kendi aralarında bunlara "Firari hayalet sanatçılar" diyorlar.

Çünkü bunlar ilk büyük felaket sayılan Büyük Patlama'dan, Güneş'teki patlamalardan, infilak eden yıldızlardan, çarpışmalardan kaçıp kurtulan atomaltı parçacıklar.

Bu hayalet sanatçıların her gün her an milyarlarcası bizim bedenimize de giriyor ve çıkıyor.

Düşünün ki onlar Büyük Patlama dahil, kainatın bütün büyük felaketlerine, kaoslarına, oluşumlarına tanık olmuş parçacıklar.

Her şeyi görmüşler, tanık olmuşlar...

Uzayın vakanüvisleri onlar.

Ama onlar hayalet olduğu için, dillerini bilmiyoruz, onlarla konuşamıyoruz, bize getirdikleri bilgileri okuyamıyoruz.

Bilim insanları ise okuyor.

4'üncü Adım
Kainat Yaratılışta Bir Doğum Sancısı Çekti Mi

JAPONLAR bir süre önce işte bu nötrinoların davranışlarında birtakım anormallikler keşfettiler.

Bunu hepimizin diline çevirirsek şöyle diyebilirdik:

Bu hayalet firari sanatçılar bize bir doğum sancısını ve ölüm ıstırabını anlatıyordu.

Yani maddenin doğumu sırasında bir sancı çektiğini, hiçliğin de aynı şekilde bir ölüm ıstırabı yaşadığını anlatıyorlardı. Yaradılışın, yani kainatın ve bizim yaradılışımızın başında böyle bir doğum sancısı çekilmişti.

Peki ama yaradılış ve yok oluş aynı anda eşit ölçüde ortaya çıkmışsa, Kainat ve biz nasıl oluşmuştuk?

Bunun cevabını da günlük dilimizde şöyle verebiliriz:

Büyük Patlama bilançosunun fazla vermesi sayesinde...

Artık biliyoruz ki, Büyük Patlama büyük bir bilanço yapıyordu. Ve bu bilançoda madde fazla veriyordu... Yani Kainat kâra geçiyordu.

O nedenle hep “Hiçlikten çok bir şey vardı” ve o da maddeydi.

Tabii madde varsa, Kainat da var. Yıldızlar ve Dünya da var. Biz de varız.

5’inci Adım
Yarattığımız Felaketler Bu Bilançoyu Tersine Çevirirse

AMA bir gün Kainat iyi yönetilmezse, yani Kainat, tabiat kârdan zarara geçerse...

Yani kendi yarattığımız felaketlerle bu bilançoyu altüst edersek...

İşte o zaman “hiçlik”, yani maddenin Deccal ikizi, maddeden daha fazla bir şey üretmeye başlar...

Kutsal kitapların “Yaradılış” hikâyesine inananlar, onun “yok oluş” hikâyesine de inanırlar ve buna “kıyamet” derler.

Bilim ise şimdilik daha çok “maddenin yaradılışının” gerçek hikâyesi ile meşgul...

Ve korona, bilimi insanların gözünde inançtan daha büyük bir umut haline getirirken, bilim insanları da “üçüncü bir yaradılış hikâyesini” yazmaya başladı.

- NOT: Tabii geçen çarşamba yayınlanan o makaleyi ben haddinden fazla popülerleştirerek size anlattım. İş bu kadar basit değil. Ama anafikri bu.

Bir Tarikat, Bir Kitap, Bir Seri Cinayet Filmi

GEÇEN hafta streaming platformlarda gösterime giren “Alef” dizisinin ilk bölümlerini izledim.

Ben seri cinayet ve seri katil meraklısıyım ve bizim nüfusumuz öyle hiç de az değildir.

Yıllardır şu tartışılır:

“Türkiye’de niye seri cinayet olayı yoktur?”

“Olmadığı için de romanı yazılabilir, filmi çekilebilir mi?”

Diziyi seyrettikten sonra şunu rahatlıkla söyleyebilirim.

Seri cinayet olmasa bile romanı yazılıp filmi pekâlâ çekilebilirmiş.

“Alef”i büyük bir keyifle ve merakla izledim.

Neden beğendiğimi de anlatayım.

Bir Süperstar Yardımcı Aktör Olursa Ne Olur

- SENARYO: Emre Kayış'ın yazdığı senaryo çok akıcı. Karakterler oturmuş. Entrika cazip. Olayın örgüsü içinde yer alan tarikat olgusu hiç suniliğe düşmüyor. Zorlama ve kolaj hissi hiç vermiyor.

- YÖNETİM: Emin Alper diziyi çok başarılı yönetmiş. Filmin akışı bir David Fincher ritminde, ağır olmasına rağmen, insana süratli aktığı duygusu veriyor. Bunda sekansların kısa ve geçişlerin başarılı olmasının etkisi var.

- OYUNCULAR: İlk bakışta klişe iki 'partner' dedektif tipi görüyorsunuz. Amerikan filmlerinde çok sık gördüğümüz birbirine zıt karakterde iki polis. Biri mektepli, öteki okullu. Ancak iki oyuncu bundan çok özel iki portre çıkarmayı başarmış.

- KUTLARIM: Tabii ki "Settar" rolündeki Ahmet Mümtaz Taylan her zamanki performansıyla yine çok iyi. Kenan İmirzalıoğlu'na gelince... Filmde sessizliği ve olaylara çok karışmaması ile sanki "yardımcı aktör" gibi bir hava yaratıyor. Ama başarısı bana göre orada. Bir süperstar olarak aynı "Seven" filmindeki Brad Pitt profiline benzer şekilde başarıyla oynamış.- IŞIK: Özellikle kutlarım. Son yıllarda özellikle Amerikan filmleri 8K teknolojisine uygun çok karanlık çekiliyor ve seyretmekte zorlanıyorum. "Alef" de sık sık karanlıkta geçen bir film ama ışık çok başarılı kullanılmış.

Türkiye'de Geçen Filmde İlla Milli Müzik Mi Olmalı

- MÜZİK: Mercan Dede, iki karakterin müzik zevklerini ayırmakta detaylara çok dikkat etmiş. Mektepli rakı içerken, okullu viski içiyor. Okullunun cep telefonu klasik müzik çalıyor, fonda ise smooth caz var. Tek itirazım epey önemli olan araba sahnelerinde kullanılan Türk müziğinin, filminin ritmini çok düşürmesi ve alaturkalaştırması.

Bunda "filme lokal bir hava verilmesi" amaçlanmış olabilir.

Ama son yıllarda dizilerde ve filmlerde bu anlayış tamamen kırıldı. "Parazit" filminde klasik müzik, hatta İtalyan pop şarkısı kullanıldı. Naçizane görüşüm: Bu dizi eğer uluslararası platformlara da gidecekse araba sahnelerinin müziğinin yeniden gözden geçirilmesinde fayda var.

Korona 18 Yaşımın Bir Yazını Da Alıp Götürdü

- 1965 yazı...

18 yaşındayım... Üniversiteye başlamaya hazırlanıyorum.

Beatles, Rolling Stones, Bob Dylan ilk gençliğimin bütün İtalyan ve Fransız şarkı repertuvarını ezip geçmiş...

Ama o yaz Fransa'dan öyle bir şarkı geldi ki...

"Aline"...

Levanten İzmirim yine geri döndü...

O şarkı hayatıma girdi ve bir daha hiç çıkmadı...

İşte o harikulade şarkıyı söyleyen Christophe geçen hafta koronavirüse yenik düştü...

74 yaşındaydı...

Oysa çok güzel olaya hazırlanıyordu.

Wes Anderson yeni filmi "The French Dispatch"ta onun bu şarkısını kullanmıştı.

1965 harikulade bir yıldı. Hayatımın en güzel yazlarından birini yaşamıştım.

Türkiye bir de Herve Vilard'ın "Capri C'est Fini"sini dinliyordu.

Katkıda Bulunanlar

Sayfa Editörü: Firuzan Demir

Foto Editörü: Umut Veis

Düzeltmen: Metin Usta

Tasarım Ve Uygulama: Selma Songül Zengin

HEDONİZM İNSANI KURTARIR MI?

Mustafa Akyol- 24 Temmuz 2013 Çarşamba- star

Bir önceki yazımda, bazı İslamcı yazarların "liberalizm"e yönelttiği eleştirilerin doğru hedefinin "hedonizm", yani hazcılık olduğunu belirtmiştim.

Peki nedir bu hedonizm, biraz açalım.

Kavramının mucidi Eski Yunan düşünürü Epikür'dür. Bu Atinalı filozofun iki önemli fikri vardır aslında: Birincisi, sözünü ettiğimiz "hazcı" felsefedir. Buna göre, insan hayatının doğru hedefi, "acıdan kaçmak ve olabildiğince haz almak"tır.

Epikür'ün ikinci fikri ise "materyalizm", yani "maddecilik"tir. Yani ona göre sadece maddi evren vardır, Tanrı (ya da "Tanrılar") yoktur.

Enteresan bir nokta, Epikür'ün bu iki fikri arasındaki ilişkidir. Hıristiyan düşünür Benjamin Wiker, "Ahlâki Darwinizm: Nasıl Hedonistler Olduk" (Moral Darwinism: How We Became

Hedonists) adlı kitabında, buradaki ilişkinin, sanıldığı gibi "ateizmden hedonizme" değil, aksine "hedonizmden ateizme" doğru olduğunu vurgular.

Yani, Epikür, "Allah yok, öyleyse sınırsızca haz alalım" dememiştir. Aksine, "sınırsızca haz almalıyız, onun için de Allah'ı yok saymalıyız" demiştir.

Denebilir ki, bir hakikat arayışıyla değil, bir nefs kışkırtması ile varmıştır ateizme...

'Oyun alanı'

Epikür'den bu yana çok zaman geçti. Onun aslında felsefi düzeyde savunduğu hedonizm de, tabiri caizse, ayağa düştü. Bugün karşımıza mal hırsı, tüketim çılgınlığı, gösteriş merakı, sınırsız cinsellik gibi unsurlarla çıkıyor.

Bazı reklamlar, bu "felsefe"yi apaçık telkin dahi ediyor. "Dünya oyun alanınızdır, keyfini çıkarın" diyerek.

Peki buna karşı doğru dindarâne tutum acaba nedir?

Hazcılığı yasaklamaya çalışmak değildir bence. Yasaklamak, sadece yasaklanan şeyin cazibesini artırır. Dahası, hoyratça savunmaya çalıştığınız değerlere karşı tepki ve nefret doğurur.

Doğru tutum, hazdan yoksun, zevksiz, neşesiz, kasvetli ve boğucu bir din anlayışı sunmak da değildir. Ortaçağ Hıristiyanlığı bunu fazlasıyla yaptığı için fazlasıyla zayıfladı.

Yine de, her din gibi İslam'ın da hedonizme itirazı vardır ve olacaktır. Bunun iyi bir yolu da, bana sorarsanız, hedonizmin insanlara sahiden ne getirdiğini biraz eşeleyip göstermektir.

Haz ve mutluluk

Bu mevzulara bizden çok önce girmiş olan Batı'da epey geniş bir eleştiri literatürü var; biraz bakmak lazım.

Bir örnek: İngiliz muhafazakâr *Spectator* dergisinin geçen Mart sayısında, "haz" ile "mutluluk" farkını ele alan iyi bir makale yayınladı. Yazar Roger Scruton'a göre, haz, "tüketilen" bir şeydi: Leziz bir yemek, bir cinsellik anı, bir "çılgın parti" gibi. Tüketilince de yenisi isteniyor, giderek daha fazlası gerekiyor, bu da insanı "haz bağımlısı" kılıyordu.

Pop yıldızlarına duyulan abartılı merak, bu "haz kültürü"nün bir yansımasıydı. Hayal ettikleri tüm hazlara maksimum ulaşan şöhretlere büyük hayranlık duyuyordu insanlar. (Bu maksimumculardan bazısı mutsuzluktan intihar noktasına gelse bile.)

Mutluluk ise tüketilen değil, "yaşanan" bir şeydi. Kaynağında da kendimiz dışındaki varlıklarla, onları tüketmeden kurduğumuz hissi ilişkiler yatıyordu. Aile, evlilik, dostluk veya cemaat ilişkileri gibi.

Aynı şekilde doğanın güzelliğini temaşa eden bir insan, bu doğayı tüketmiyor, sadece ona hayranlık duyuyordu. Scruton'a göre, insanın "kutsal" ile olan ilişkisi, "güzellik" ile olan ilişkisi gibiydi. Tüketmeye değil, hayran olmaya ve sevmeye dayanan. Hiç bitmeyen ve eskimeyen.

Öyle ya, Allah için kılınan bir namazın, O'nun için açılan bir iftarın verdiği mutluluk, hiç biter, tükenir mi?

"Kim Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulba yapışmıştır; bunun kopması yoktur" ayetine tutunan bir kalp, hiç ye'se düşer mi?

ADNAN OKTAR/NEREDEN NEREYE? - 1... 'SADECE VÜCUT' ÇİZEN RESİM ÖĞRENCİSİ 'MEHDİ' OLUYOR

16 Eylül Pazartesi 2019- Sadık Güleç-Gazeteduvar

'Adnan Hocacılar' olarak tanınan gruba ilişkin yeni yargılama süreci başlıyor. Peki yıllardır Türkiye'nin gündeminden düşmeyen, akıl almaz iddialarla anılmalarına rağmen faaliyetlerine devam eden ve her defasında daha da şatafatlı hallerde geri dönen bu grup nereden nereye geldi?

Adnan Oktar, 1980'lerin ortalarında 'siyasal İslamcı' olarak başladığı ve zaman zaman cezaevlerinde devam uzun yolculuğunu, bugün 'zorla grup seks', 'çocuklara cinsel taciz' gibi iddiaların da aralarında yer aldığı çeşitli suçlamalarla ve yine mahkeme karşısında sürdürüyor...

Peki kimdir, "Yahudilerin bütün kötülüklerin kaynağı olduğunu" savunup hahamlarla ortak dini tören yapan, masonlara karşı çıkıp 33. dereceden mason olan, "örtünmeyen kadınların cehennemde yanacağını" söyleyip kendi televizyonundaki programında yarı çıplak kadınlarla erotik danslar yapan Adnan Oktar ya da nâmı diğer "Adnan Hoca"...

Adnan Oktar grubu nasıl, daha çok Batı ülkelerinde, özellikle de ABD'de görülen ve kendini 'peygamber' ya da 'mehdi' ilan etmiş bir liderin etrafında toplanan müritlerden oluşan tarikatların Türkiye'deki, hatta İslam ülkelerindeki ilk örneklerinden biri oldu?

Buyrun, bakalım...

1980'li yılların başında Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin bir sınıfında öğrenciler çıplak model karşısında çizimler yapıyordu... Ancak içlerinden biri farklı 'tarzıyla' dikkat çekiyordu. Bu öğrenci, çıplak kadın modelin vücudunun bütün ayrıntılarını son derece başarılı bir şekilde tuvale aktarıyor ancak yüzünü kesinlikle çizmiyordu. Adnan Oktar adlı öğrenci "İslam'da suretin resmedilmesinin günah olduğunu" söylüyordu.

Mimar Sinan Üniversitesi'nde İslamcı Bir Ressam

Daha sonra 'Adnan Hocacılar' olarak adlandırılacak bir grubun lideri de olan bu öğrenci ilk taraftarlarını da yine Mimar Sinan'da bulacaktı. Grup, İstanbul Fındıklı'daki okulun hemen yakınındaki Nusretiye Camisi'nde toplanmaya başlamıştı. İmam şimdiye kadar hemen hiç camide görmediği komşu okul öğrencilerini bu kadar kalabalık bir şekilde karşısında bulunca, namaz sonrasında da camide kalmaya devam etmelerine çok ses çıkarmadı.

Adnan Oktar ve Ahu Tuğba

Grubun ortaya çıkışı 12 Eylül sonrası diğer üniversitelerde oluşmaya başlayan İslamcı gençlik grupları ile paralellik gösteriyordu. Bu dönemde 'Oktarcılar'ın tartıştığı konular ve okudukları kaynaklar diğer İslamcı gençlik gruplarından çok da farklı değildi.

'Kuran'ı Temel Alıyoruz' Dediler

Dönemin genel özelliği Nurculuk, Nakşibendilik ya da Kadirilik gibi tarikatların o güne kadar izlediği 'geleneksel' İslami çizgiden ayrı olarak Adnan Oktar gibi 'yeni' isimlerin, "Kuran'ı temel aldıklarını ve yeniden yorumladıklarını" söylemeleriydi. "Kuran'ı temel alan" söylem, aynı zamanda onlara bu geleneksel yapıların dışında bir "arayış" içinde olma 'fırsatı' da veriyordu.

Bugün Adnan Hocacıların garipsediğimiz bir çok 'uygulamayı' taraftarlarına kabul ettirmelerini sağlayan etkinliklerinin temelleri işte bu "Kuran'ı yeniden yorumlama" döneminde atıldı.

Fakat yine İslamcı cephenin geleneksel, anti-komünist, Yahudi ve mason karşıtı çizgisini bu grup da aynen devralmıştı. Adnan Oktar'ın ilk kitabı 1986 yılında yayınlanan "Yahudilik ve Masonluk" oldu. Bu bütün kötülükleri Yahudilere ve masonlara bağlayan klasik İslamcı bir yayındı. Ancak daha o yıllarda aslında bu kitabı da onun yazmadığı iddia edilmişti.

Paranoid Şizofren Teşhisi Kondu

Adnan Oktar bu yıllarda ilk defa polis tarafından gözaltına alınmış ve 'ümmetçilik yapmak suretiyle milli duyguları zayıflatmak' suçundan tutuklanmıştı. Ancak dönemin diğer İslamcı örgütlenmelerinden 'farklı' görüşleri savcıların dikkatini çekti. Bu nedenle bu tür davalarda sık görülmeyen bir uygulama ile 'akli dengesinin yerinde olup olmadığının tespiti için' Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevk edilmesine karar verildi. Dokuz ay burada kalan Adnan Oktar'a doktorlar tarafından "paranoyak şizofren" teşhisi konuldu. Aynı teşhis daha sonra GATA Askeri Tıp Akademisi'nde de konulacak ve Oktar'a 'askerliğe elverişli değildir' raporu verilecekti. Onu muayene eden doktorlardan psikiyatri uzmanı Prof. Sefa Saygılı daha sonra, 'Oktay' olan ismini 'Oktar' olarak değiştiren Oktar Babuna'nın o dönem hastanede staj yapan tıp öğrencilerinden birisi olduğunu anlatacaktı: "Tıp öğrencileri staj için hastaneye gelir, Adnan Oktar da onlarla çok ilgilenirdi. Bir numaralı adamı Oktar Babuna'yı da staja geldiği zaman kendisine bağladı. Daha sonra Babuna'nın bütün malvarlığını elde etti."

'İki Vakit Namaz' İstedi, Mehdiliği Ön Plana Çıkardı

"Kuran'ın yeniden yorumlanması" meselesini Adnan Oktar daha 1980'lerin sonunda o kadar garip bir hale getirmişti ki gruptaki ilk büyük çatlak bu nedenle yaşandı. İslam inancındaki

'mehdilik' meselesini öyle ön plana çıkartmaya başladı ki etrafında toplanan gençlerin bazıları Oktar'ın meramını anladı ve karşı çıktı.

O yıllarda Kuran’ı temel alan görüşleri ile çok etkili olan İslamcı yazar Edip Yüksel, Adnan Oktar’ın kendisinden etkilendiğini kabul ediyordu. Yüksel, Oktar’ın dini duyguları kullanarak kendini mehdilik mertebesine çıkarttığını düşündüğü için onunla olan bir telefon görüşmesini kaydederek yayınlamıştı. O görüşmede Yüksel, Oktar’a “Sen mehdi olmadığını söylüyorsun ama yaptığın bütün tariflerde kendini gösteriyorsun” diyordu.

Gruptan Ayrılanların Gizli Görüntüleri Çekildi

Adnan Oktar’ın mehdilik iddiası ve namaz sayısını ikiye düşürerek İslam’ın temel kurallarını değiştirmesi üzerine etrafında toplanan gençlerden Serhan Çevik ve sonradan yine Kuran konusundaki görüşleri ile tanınacak olan Caner Taslaman başta olmak üzere gençlerin büyük çoğunluğu 1990 yılında ondan ayrıldı. Bu ayrılık sonrasında o güne kadar görülmemiş bir kara propaganda mekanizması da Türkiye’nin gündemine girdi.

Ayrılanlara karşı uygulanan şantaj yöntemleri nedeniyle bütün Türkiye bu küçük grup içindeki tartışmalardan haberdar olmuştu: Gazetecilere, yayıncılara, avukatlara ve politikacılara sarı büyük zarflar içinde “Kızıl İmam Serhan Çevik” başlığı ile ayrılanları kötüleyen dosyalar gelmeye başlamıştı.

Üstelik ayrılanların özel hayatlarından gizli kamera ile çekilmiş görüntüler de bu dokümanlarda yer alıyordu. Daha sonra Adnan Hoca’nın 'Serkan Ciminli' adlı bir müridini kendisinden ayrılan bu grubun içine yerleştirdiği ortaya çıkacaktı. Polis, kendisine de gönderilen bu dokümanlardan hareketle ayrılanlara yönelik bir operasyon düzenledi. Sonuçta Adnan Oktar'ın ihbar, taciz ve manipülasyon bombardımanı ile polis baskınları bu grubu dağıttı.

Adnan Hoca’nın şık müritleri

Aralık 1986 tarihli Milliyet gazetesinde, "Adnan Hoca'nın şık müridleri" haberi... Atatürk'e hakaret suçlamasıyla yargılanan öğrenciler arasında Serhan Çevik de var...
Kendilerine karşı çıkanlara yönelik uygulanan yöntemler Adnan Hocacıların 'alameti farikası' haline gelecekti. Şikâyette bulunan mürit aileleri, olumsuz yazı yazan gazeteciler, eleştiren müritler her zaman akla hayale gelmez şikayetlerin, yayınların hedefi oldu. Bazı gazetecileri eşcinsel ilişki içinde gösteren fotomontajlar on binlerce kişiye gönderildi.

İlk saldırının hedeflerinden olan ve Adnan Oktar'ın “Kızıl İmam” lakabını taktığı Serhan Çevik’in ismi ise yıllar sonra “Merkez Bankası başkanı adayları” arasında geçecekti...

ADNAN OKTAR/NEREDEN NEREYE? - 2... SEKS İDDİALARINDAN SİYASETE: ADNAN HOCACILAR

17 Eylül Salı 2019- Sadık Güleç-Gazeteduvar

Adnan Oktar, 'Müslüman kadının en büyük takva sahibi kişiyle evlenmesi gerektiği'ni neden öne sürdü? Grup içi cinsel taciz ve saldırı iddialarının kaynağı ne? Adnan Hocacılar siyaset sahnesinde nasıl ortaya çıktı?

Adnan Oktar, doksanlı yıllarda bir toplantı sırasında 138 müridi ile aynı anda gözaltına alınmasının ardından bir vakıf kurmaya karar verdi. Bu, onun faaliyetlerini 'yarı legal' hale getirme yöntemiydi. Daha sonra çeşitli operasyonlarda ondan şikayetçi olan ya da itirafçı olmayı seçen eski müritlerinin anlatımları, grup içi cinsel ilişkilerin de bu dönemde başladığını gösteriyor. Adnan Oktar kendisine bağlılık oranlarına göre birinci, ikinci, üçüncü grup şeklinde on beş-yirmi kişiden oluşan gruplar oluşturmaya başladı. Müritler ayrıca kadınlar ve erkekler olarak da ikiye ayrılmıştı. 1990 yılına kadar müritler arasında evlilikler teşvik ediliyordu. Ancak savcılık iddianamesinde de aktarıldığı gibi evlenen kişilerin iş ve aile hayatında gruptan uzaklaşmaya başladığının tespit edilmesinden sonra Adnan Oktar, "normal evliliklerin sözde şirk evliliği olduğu, dolayısıyla evliliklerin sonlandırılması ve gerçek Müslüman kadının en büyük takva sahibi kişiyle evlenmesi gerektiğini" savunmaya başladı.

Grup İçi Cinsel İlişkinin Yolu Nasıl Açıldı?

'En büyük takva sahibi kişi' ise elbette Oktar'ın kendisi olacaktı! Fakat bu durum, grup içinde başlangıçta büyük huzursuzluk ve ayrılıklar yarattı. Bunun üzerine yaptığı 'gruplama' işlemi ile hem müritler arasında iletişimi sınırladı hem de daha sonra "turnike" olarak adlandırılacak grup içi ilişkilerin yolunu açtı.

Oktar'ın ilk hapisliği...

Devletin doksanlı yılların başından itibaren siyasal İslamcı gruplara yönelik operasyonlar düzenlenmesi Adnan Oktar'ın çizgisini de etkiledi. Başta Mustafa Kemal Atatürk'e ağır eleştirilerde bulunan ve "deccal" yani şeytan olarak nitelendiren Adnan Oktar, kurduğu Bilim Araştırma Vakfı'nı kullanarak tamamen "Atatürk'ü savunan" görüşler ileri sürmeye başladı. Vakıf, Mustafa Kemal'in dine bakışının İslamcı grupların ileri sürdüğü gibi olmadığını söyleyerek 'Atatürk ve Din', 'Bilim ve Atatürk' konulu konferanslar düzenlemeye başladı.

'Mehdi' Zaten 'Mehdiyim' Demeyeceği İçin...

Adnan Oktar ve müritlerini yıllardan beri izleyen bir gazeteci olarak bugün başlayan davanın üç bin sayfalık iddianamesini okurken yanıtını anlamaya ya da öğrenmeye çalıştığımız soru bu kadar uçta 'dönüşümler' yaşayan Oktar'ın takipçilerinin, bütün bu çizgi değişikliklerini nasıl kabul ettikleriydi. Bu, dışarıdan bakan biri için yanıtı zor bir soru. Ancak tamamen kapalı devre yaşayan bu topluluk için Adnan Oktar bir 'mehdi' olarak kabul edilmişti. Kendisi bunu asla açıkça söylemedi. Ancak zaten geleneksel İslam inancına göre de mehdi kendisinin

mehdi olduğunu hiçbir zaman söylemeyecekti. Onun bir kere mehdi olduğuna inanılınca yaptığı her şeyin arkasında 'şimdilik anlaşılmasa' da derin bir 'mâna' olduğuna inanıldı. Buna “Ledün İlmi” deniliyordu.

.

Adnan Oktar’ın, “Erkek Kardeşler” grubunda yer alan Ali Suat Kütahnecioğlu’nun yakalandığı evde kırmızı kadife bir kutu içinde bulunan özenle yazılmış bir yazıda söyle deniyordu; “Hepimiz için anlamlı bir tarih vardır. Her hareketi olay olan ve büyük bir yankı uyandıran aslanlar aslanı Adnan hocamızın İstanbul’a gelişi oldukça etkileyiciydi. Yeri göğü inleteceğinin, İstanbul başka olmak üzere tüm Dünya’ya ışık saçacağının adeta bir habercisi gibiydi İndependenta kazası.”

O dönem Boğaz'da yaşanan bir tanker kazası sanki 'ilahi bir güç' tarafından Adnan Hoca için gerçekleştirilmiş gibi anlatılıyordu.

Karıncalara Söyle Gitsinler!

Yine savcılık iddianamesinde aktarılan birden fazla müridinin önünde farklı zamanlarda gerçekleşen bir olay, ona inananların ruh hali ve Oktar’ın yöntemleri konusunda fikir veriyor. Eski müritlerinden Ayda Pars ifadesinde şunları aktarıyor, “Dragos’a (Grup üyeleri Üsküdar’da bulunan Adnan Oktar’ın kaldığı villaya “Dragos” diyordu) gittiğimiz ender günlerden birinde yine Adnan Oktar'ın etrafında 10-15 kişi oturmuş onu dinliyorduk. Yukardan Didem Ürer geldi. Adnan Oktar’ın kulağına eğilerek, bizim duyabileceğimiz şekilde 'yine gelmiş karıncalar hocam' dedi. Adnan Oktar da kendinden emin, böbürlenen bir sesle ‘Git onlara, hocam gitmenizi emrediyor de!’ dedi. Didem de tekrar yukarı gitti, verilen emri iletmeye. Bir süre sonra gidip gitmediklerine bakmaya gitti ve gitmiş olduklarını bize söyledi… Daha sonraları bu senaryonun birkaç kere daha aynı şekilde diğer kız gruplarına da oynandığını duydum.”

Oktar hakkındaki iki doktor raporunu duyuran Haziran 1986 tarihli Milliyet gazetesi...

Hüsnü Cemal... İlmi Kemal... Mali Enval...

Doksanlardan iki binlerin başına kadar geçen bu süreçte katı bir hiyerarşik yapıya bürünen cemaat içinde önce evlilikler ardından cinsel ilişki sıkı bir biçimde denetlenirken dışarıdan bakanlar için kabul edilmesi zor kurallar konmaya başlandı. Bunlar arasında normal cinsel ilişkinin yasaklanması ancak oral ve anal seksin yasak olmadığının savunulması da vardır.

Aslında doksanlardan sonra grubun geçirdiği değişim, daha çok ABD'de bir lider etrafında toplanan cinselliğin ön planda olduğu 'New Age' dinler denilen topluluklara benziyordu. Özellikle Scientology tarikatı ile büyük paralellikler taşıyordu. Lisede ve üniversite birinci sınıfta okurken gruba katılan genç kadınlar ise yakışıklı ve zengin erkekler olarak gösterilen müritler vasıtası ile gruba getiriliyorlardı. Adnan Oktar gruba katılmasını istediği kişilerin özelliklerini ise şu sözlerle ifade ediyordu:

1- Hüsnü Cemal, yani güzel veya yakışıklı olması,

2- İlmi Kemal, yani eğitimli ve kültürlü olması,

3- Mali Enval, yani zengin, maddi durumunun iyi olması.

Grup artık neredeyse tek tip bir görüntü vermeye başlar. Evler "kitsh" denilecek kadar yaldızlı abartılı mobilyalar ile döşenmiştir. Belki ancak erotik filmlerde görülebilecek kadar abartılı seksi kıyafetler ve ağır makyajlar yapmış, saçlarını sarıya boyatmış kadınlar, takım elbiseli ve lüks arabalarla dolaşan genç erkekler...

Ayrılan Müritlerin İddiaları

Gerek daha önce yargıya ve basına yansıyan gerekse 2018 yılında yapılan son Adnan Hocacılar operasyonları sırasında elde edilen ifadeler ve ayrılanların anlatımları, bir başka tür dünyayı da açıklamaktadır. Adnan Oktar tarafından aşağılanan, cinsel tacize uğrayan, grubun erkekleri ile anal ilişki kurmaya zorlanan, şantaj yapılan, aileleri tehdit edilen erkek ve kadın müritlerin iddiaları aslında hiç bitmemiştir. Bazıları on sekiz yaşından küçük olan bu gençlerin iddiaları grubun iç işleyişi konusunda şüphe duyulmayacak kadar açık ifadeler ile doludur.

Üstelik bazen grup halinde yapılan cinsel istismar çoğu zaman kayıt altına da alınır. Ve daha sonra bu kişilerin gruptan ayrılmaları halinde anlatacaklarının önüne geçmek için bir şantaj aracı olarak kullanılır. Bunun yanında gözden düşen erkek ve kadın müritler Adnan Oktar tarafından kişilikleri yok edilircesine grup üyeleri önünde aşağılanır. Şikayetçi anlatımlarında özellikle kadın müritlere karşı yapılan bu eylemlerde "enaniyetin yok edilmesi" kavramının kullanıldığı aktarılıyor.

Adnan Hocacılar Siyasette

Ancak Adnan Oktar grubunu sadece daha çok ilgi çeken bu eylemlerle anmak son derece yanlış olur. Aktif üye sayısı hiçbir zaman birkaç yüz kişiyi geçmeyen gruptaki bu gençler aslında zamanlarının büyük bir kısmını siyaseten de son derece 'yoğun' geçiriyorlardı.

Adnan Oktar doksanlı yılların ortalarına doğru kendisini takip eden eğitimli, birkaç dil bilen sosyal ilişkileri ait oldukları sınıflar dolayısıyla gelişkin bu gençleri politikaya yönlendirdi. Bu konuda sayılarının ötesinde bir etkinliğe sahip olduklarını da kabul etmek gerekiyor.

Üstelik bu gençler örneğin o yıllarda sadece Refah Partisi'ne değil Tansu Çiller'in Doğru Yol Partisi'ne, Mesut Yılmaz'ın Anavatan Partisi'ne, hatta Deniz Baykal'ın CHP'sine yönlendirilmişti.

Oktar, Mehmet Ağar ve Celal Adan'a Karşı

Mesut Yılmaz Anavatan Partisi'nde bu girişime çok izin vermedi. Ama başka partilerde etkili olabildiler. Örneğin grubu yakından tanıyan gazeteciler Refah Partisi'nin İstanbul Belediye Başkan Adayı olan Recep Tayyip Erdoğan'ın seçimleri kazandıktan sonra yaptığı konuşma sırasında hemen arkasında ona yakın duran iki gencin Adnan Oktar'ın müritleri olduğunu gördüklerinde şaşırmışlardı. Doksanlı yılların ortalarında etkin oldukları parti ise Tansu Çiller'in DYP'siydi. İlk büyük çatışma da bu partide yaşandı. Bu dönemde partinin İstanbul Gençlik Kolları tamamen Adnan Hocacılar'ın eline geçmişti. 2018 yılında yapılan operasyondan sonra bu konuda ifade veren örgütün o yıllardan beri üyesi olan Altuğ Revnak Eti, ifadesinde şunları söylüyordu, "Siyasi partilere girildiği dönemlerde örgütten Namık Zeybek'in damadı Ersin Alacadağ ve Ersel Alacadağ bu CV ile siyasete girip DYP'nin İstanbul Gençlik Kolları'nın başına kadar yükseldi. Ersin ve Ersel ile beraber üye olmadıkları halde Fırat Develioğlu ve Bahadır Güven de partide tanınır hale gelmişlerdi ve Çiller'le bile görüşüyorlardı. Partinin ileri gelenlerinden Celal Adan ise, 'Adnancılar partiyi ele geçirecekler, bunları uzaklaştırmak lazım' gibi şeyler söyleyerek Adnan Oktar aleyhinde konuşmalar yapıyordu."

NİHAYET

llardır şantajla masum insanlara kan kusturan Adnan Hoca'nın ce-
si 2000 polisin katıldığı gece yarısı operasyonuyla gözaltına alındı.

DNAN HOCA KELEPÇELİ

1999'daki operasyon basında 'Nihayet' denilerek duyurulmuştu.

O yıllarda Adnan Oktar taraftarları Celal Adan ve dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Ağar aleyhinde yoğun bir propaganda yapmaya başladılar. Bir anda gazetecilere, yayın organlarına partinin bu iki ağır topu hakkında kara propaganda içeren fakslar gelmeye başladı. O yıllarda siyasette çok etkili olan bu iki kişiye karşı çıkmanın ciddi bir güç gerektirdiğini kabul etmek gerekiyor.

Grubun bir başka faaliyet alanı ise özellikle iki binli yıllardan sonra ağırlık kazanmaya başlayacaktı. Ancak ilk işaret yine 90'larda verildi: 1999 yılında gruba bir polis operasyonu yapıldı. İddialar bugünküler ile benzerlik taşıyordu. Üstelik bu kez Adnan Oktar'ın kanında kokain kullandığına ilişkin deliller bulunmuştu. Yine mağdur aileler, cinsel tacize uğrayan genç kadınlar, tehditler, şantajlar uzayıp gidiyordu...

Fakat on aylık bir tutukluluğun ardından grup tekrar serbest bırakılacaktı...

ADNAN OKTAR/NEREDEN NEREYE? - 3... BAŞ DÜŞMAN: DARWİNİZM VE EVRİM TEORİSİ

18 Eylül Çarşamba 2019- Sadık Güleç-Gazeteduvar

Dünyanın dört bir yanında bedava dağıtılan evrim karşıtı Harun Yahya kitapları... Milli Eğitim destekli evrim karşıtı sergiler... En ünlü mürit Oktar Babuna... Adnan Oktar'ın hikayesinde son perdeye gelindi mi?

Adnan Hocacılar 90'lardan itibaren kendilerine baş düşman olarak Evrim Teorisi'ni seçti. Bu, öylesine yoğun bir faaliyetti ki altmışı aşkın internet sitesi kuruldu ve Adnan Oktar'ın "Harun

Yahya” takma adıyla yazdığı 150'ye yakın kitap yayınlandı. Bunlar İngilizceden, Arapçaya hatta çok az bilinen Afrika dillerine kadar değişik dillere de çevrildi. Kitaplar bedavaya dünyanın dört bir yanında dağıtıldı. ABD’de başlayan ve evanjelistlerin önderlik ettiği evrim karşıtlığı Batı dünyasında ciddi bir karşılık bulmamıştı ancak Adnan Oktar’ın girişimi İslam dünyasında 'yeni bir çalışma' olarak kabul edildi. Bu, Adnan Oktar’ın 'ciddi bir düşünce adamı' olarak kabul edilmesinin de önünü açtı. Her ne kadar bu çalışmalarda bulunan daha sonra kendisinden ayrılan müritleri, değil bu kitapları yazmak, kapaklarını dahi açmadığını iddia etse de söz konusu yayın bombardımanının etkisi büyük oldu.

Adnan Oktar geçmişteki operasyonlardan siyasiler, yargı ve medya ile kurduğu ilişkiler, yıldırma amaçlı iftira atmadaki becerisinin sınırının olmaması gibi nedenlerle kurtulmayı başardı. Ancak artık grubuna eskisi kadar mürit akışı yok...
Özellikle çok pahalı baskıları yapılan 'Yaratılış Atlası'nda çeşitli fosillerin fotoğrafları yer alıyor, Kuran ayetleri ile desteklenen, her türlü bitki ve canlının bugünkü halleri ile yaratıldığı, bulunan fosillerin sadece 'nesli tükenmiş canlılara ait olduğu' tezi ileri sürülüyordu.

En ünlü müridi: Oktar Babuna

Adnan Oktar ve müritleri denilince ilk akla gelen Babuna ailesidir. Babuna ailesinin üç kuşağı Adnan Oktar’ın yanında bulundu. Bugün de bu üç kuşaktan altı kişi tutuklu olarak cezaevinde. Oktar Babuna doksanlı yılların başında Adnan Oktar’a katıldı. Fakat aileden Adnan Oktar’a ilk katılan kişi o değildi. Ünlü bir doktor olan Cevat Babuna’nın beş çocuğu içinden ilk önce Tuğba Babuna, Oktar’ın yanında yer aldı. Daha sonra Babuna ailesinin beş çocuğu da katıldı. Anneleri Semin Babuna, 2006'da Hürriyet'te Ayşe Arman’a verdiği röportajda, “Adnan Oktar bana beş çocuk iki torun borçlu” diyordu. Kamuoyu bir beyin cerrahı olan Oktar Babuna’nın adını 1999'da yapılan bir kan bağışı kampanyası ile duydu. Lösemi hastası olduğu ortaya çıkan Babuna'ya uygun kemik iliği bulmak için büyük bir kan verme kampanyası başlatılmıştı. O dönem ulusal televizyon kanallarında hemen her akşam bu konuda bir haber yapılıyor, kan vermek için toplanan insanlar ile sanat ve iş dünyasının ünlü isimleri kampanyaya destek açıklamaları yapıyordu. Yaklaşık yüz altmış bin kişiden kan toplanmış, bu örnekler Avrupa ve ABD’deki laboratuvarlara Oktar Babuna’ya uygun olup olmadığının tespiti için gönderilmişti. O günlerde koalisyon hükümetinin MHP’li Sağlık Bakanı Osman Durmuş’un, “Türkiye’nin gen haritasının yabancı ülkelerin eline geçtiği” şeklindeki itirazı çok da dikkate alınmamıştı. Ancak bu konudaki kuşkular yıllar sonra doğrulanır hale geldi. Yeni Yüzyıl Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Ersi Abacı Kafoğlu geçtiğimiz yıl yapılan Adnan Oktar operasyonundan sonra kendisine bu konuyu soran Habertürk gazetesinden Nalan Koçak’a şunları söylüyordu, “Babuna için toplanan kanlar... Şimdi dünya kadar insandan ilik özellikleri elde edildiği takdirde bu veriler saklanır ve sonra ne olur? İliğe ihtiyacı olan insanlar başvururlar ve para karşılığı ilik satın alırlar. Bu şekilde kullanılmışsa gerçekten bunu organize eden kişiler büyük paralar kazanmış olabilir."

Son operasyonda Babuna ailesinden Tuğba Babuna, Oktar Babuna, Ceyda Ertüzün, Hüma Babuna ve Eda Babuna gözaltına alındı. Baba Cevat Babuna ve anne Semin Babuna dört kızlarının ve bir oğullarının Adnan Oktar'ın yanında yer almasından sonra ona karşı çeşitli davalar açtılar. Fakat çocuklarından hiç ummadıkları tepkiler aldılar. Benzer tepkilerle çocuklarının zorla Oktar'ın yanında tutulduğuna ilişkin dava açan başka aileler de karşılaştı. İçlerinden bazıları babalarını kendilerini taciz etmekle dahi suçladı. Oktar Babuna da, babası Cevat Babuna'yı 'yasadışı organ ticareti yapmak'la suçlarken annesi için televizyon kameraları önünde şunları söylemişti, "Geceleri gizli gizli Tevrat okuyor. Annemin gayri ahlaki ilişkileri var. Benim tedavim sırasında maddi desteklerini kestiler. Bizim bu insanlardan en ufak bir mağduriyetimiz yok. Annem, bahçemizde çalışan bahçıvanın geri zekalı oğluna cinsel tacizde bulundu."

Siyasal İslamcı Mahalleye Geri Dönüş

Üstelik evrimi anlatan internet sitelerinin yayınlarını takip ettirerek çok iyi bildiği bir başka şeyi daha yapıyordu Adnan Oktar: Türkiye mahkemelerinde dava açarak en azından bu sitelerin izlenmesini yasaklatıyordu! Ayrıca Akit, Milli Gazete gibi İslamcı yayın organlarında "bir düşünce adamı" olarak yeniden yer bulmaya başlamıştı. Her iki gazetede de köşe yazarı olarak yazılar yazdı. İslamcı camia Oktar'ı kendilerinin el atmadığı 'karşı mahallede' faaliyet gösteren bir 'tefekkür adamı' olarak görmeye başlamıştı. Elbette bu köşe yazarlığının yanı sıra yazdığı kitaplar da tam sayfa ilanlarla ve büyük paralar karşılığında bu gazetelerde tanıtıldı.

Milli Eğitim Kapılarını Adnan Hocacılara Açtı

AK Parti iktidarının başlaması ile birlikte özellikle 2008 yılından sonra Adnan Oktar'ın müritleri kendilerini devlet liselerinde ve üniversitelerde göstermeye başladı. Evrim karşıtı 'fosil sergileri' Milli Eğitim'in izin vermesi nedeniyle serbestçe okul okul dolaşmaya başladı.

Bu dönemde yine farklı ülkelerden çeşitli gruplarla bağlantıya geçildi. Ama en şaşırtıcı olanı Mason ve Yahudi karşıtlığı ile bilinen Adnan Oktar'ın İsrail'i övmeye başlayıp Mason locasına üye olmasıydı.

Altuğ Revnak Eti'nin ifadesinde geçen şu bölüm örgütün kurduğu ilişkilerin boyutlarını gösteriyor, "İlerleyen zamanda Kabalacılar bizi ABD'ye davet ettiler. Bu görüşmeden bir yıl sonra 2013 yılı yaz aylarında ABD'de Los Angeles'te Kabalanın dünya toplantısına katıldık… Bir çok Hollywood yıldızı ile bu toplantıda tanışma imkanı bulduk. Orada Demi Moore, Ashton Kutcher, Al Pacino gibi bir çok aktör ve film yapımcısı ile tanıştık."

İsrail'de Politikacılar Ve Hahamlar İle İlişki

Türkiye-İsrail ilişkilerinin kötüleştiği bir dönemde Adnan Oktar'a yakın Oktar Babuna İsrail Parlamentosu'nda Netanyahu'yla bile görüşme imkanı buldu.

Adnan Oktar grubu Fethullah Gülen örgütünden çok daha önce karşıtlarını dinleme ve onlara karşı kara propaganda yapma gibi faaliyetler yürütmüştü. Savcılık iddianamesine de yansıyan ifadelere göre 'FETÖ' ile kurduğu ilişkilerin özellikle 1999 operasyonu sonrasında açılan davalardan kurtulmalarında belirleyici olduğu da düşünülüyor. Zira Adnan Hocacıların bu operasyonun Ergenekon örgütü tarafından kendilerine karşı yapıldığını ileri sürerek davayı açan savcı Zekeriya Öz'le uzun bir görüşme gerçekleştirdiği de biliniyor.

Fethullah Gülen'i 'Yardımcısı' Yaptı

Daima politik anlamda güçlü olanların yanında durmaya özen gösteren Adnan Oktar, Fethullah Gülen'e karşı da olumlu bir dil kullanmıştı. Hatta ona "Mehdi yardımcısı" ünvanını uygun bulmuştu. A9 televizyonunda ünlü 'kedicikler' karşısında yaptığı bir konuşmada şunları söylüyordu, " Fethullah Hoca, mehdi aşığıdır. Ahir zamanda İslam'a hizmet edecek mühim şahıslardan birisidir. İlla söyleyeyim mi, Kahtani olabilir Fethullah Hoca, hadislerde belirtilen Kahtani olabilir. Bir şey bilmesem söylemem, Mehdi'nin yardımcısıdır."

Adnan Hoca 1980'lerin başında başladığı yolculuğunu şimdilik yine bir polis operasyonu ve yargı süreci ile sonlandırmış görünüyor. Benzer operasyonları daha önce de yaşamıştı. Bugünkü tek fark, mağdur olduklarını, çocuklarının mallarına el konulduğunu söyleyen ailelerin, cinsel tacize uğradıklarını iddia eden, bazıları on sekiz yaşın altında kız çocuklarının, kandırıldıklarını söyleyen insanların sayısının artmış olması. Geçmişteki operasyonlardan siyasiler, yargı ve medya ile kurduğu ilişkiler, yıldırma amaçlı iftira atmadaki becerisinin sınırının olmaması gibi nedenlerle kurtulmayı başardı. Ancak artık grubuna eskisi kadar mürit akışının olmadığını biliyoruz.

Kimbilir belki gerçekten bu defa, siyasal İslamın 80'lerde başlayan yükselişinin en uç ve en garip akımının son perdesini izliyor olabiliriz.

-Son-

OFİS SANDALYELERİNDE DARWİNİZM..

05 Mayıs 2011, Perşembe-Hıncal Uluç-Sabah

Bugün dükkân kapalı olmalıydı aslında.. İzmir yolundaydım çünkü.. Ege Üniversitesi'ne.. Bir gün için.. Sonra International Tribune'de bir başlık dikkatimi çekti.. "Darwin, sandalyeleri araştırsaydı.."
Bu ne demek oluyordu şimdi.. Bir göz attım. İlginç. Ünal'a verdim.. Tasarımcı ya o da.. "Bak bakalım" dedim..
Ünal, elinde bir yazıyla çıkageldi..
"Çok ilginçti" dedi. Yazıyı almış, içine kendini de katmış.. Olmuş bu yazı..
"Tamam" dedim.. "İzmir'e giderken köşe kapanmaz.. Bugünlük Darwin'e emanet!.."
İşte Ünal'ın derlemesi..

Amerikalı endüstriyel tasarımcı ve araştırmacısı **Jonathan Olivares** yeni kitabı "A Taxomony of Office Chair/ Ofis Koltuğunun Sınıflandırılması" kitabında evrim teorisyeni, doğa bilimcisi **Charles Darwin**'nin ünlü çalışması **"Türlerin Kökeni"**yle paralellikler yakalayarak evrim teorisinin sadece canlı organizmalarda değil cansız organizmalar için de geçerli olduğunu koltuk özelinden giderek tüm endüstriyel ürünlerde de görülebileceğini anlatıyor.
"Doğal seçim" için Darwin ne demişti hatırlayalım..
"Evrimsel mekanizma çok acımasızdır. Dış çevreye uyum konusunda daha elverişli özelliklere sahip organizmaların, bu elverişli özelliklere sahip olmayan diğerlerine göre yaşama ve üreme şanslarının daha yüksek olması ve bunun sonucu olarak genlerini yeni kuşaklara aktarabilmeleri yoluyla işler.
Yani **güçlü olan değil çevreye uyum gösterebilen yaşar.."**
Yazar Olivares rastgele Darwin'den yola çıkmamış tabii. Ünlü doğa bilimcisinin pek fazla bilinmeyen ilk denebilecek bir katkısı da mobilya tasarımı tarihine var. Darwin Üstad 1840'da

İngiltere'de ailesine ait kır evinin salonundaki tahta koltuğun ayaklarına, yatak odasından söktüğü tekerlekli döküm somya ayaklarını monte ederek, ilk "Hareketli ofis koltuğunu" icat etmiş. Bugünün bilgisayar diliyle kopyala yapıştır yoluyla bir nevi "tasarım korsanlığı" yapmış da diyebiliriz.
Ofis koltuğunun evrimi dünya politikalarının monarşiden demokrasiye geçişine paralel seyir göstermiş. Başlarda Frederick Winslow Taylor'ın (1911) "bilimsel yönetim" teorisine paralel olarak koltuklar "Statü sembolü" halindeydiler. Rütbeye göre makam koltuğu süsleniyordu. Her dilde benzerine rastladığımız "koltuk sevdası" bu albeniliye kavuşma aşkından geliyor olsa gerek. İnanmayacaksınız belki ama bu "Herkes haddini bilsin" durumu ta ki Amerikalı üretici Herman Miller 1994'te, özelikle bilgisayar kullanıcıları için tek biçim, tek renk ve üç ebatta geliştirdiği Aeron sandalyesini yaygın kullanıma sürene kadar devam etti.
O günden sonra mabatların rütbesi değil ebadı seçti koltuğunu.
Jonathan Olivares'in, eski Yunanca Taxis (Düzenleme) ve Nomia (Metod) sözcüklerinden ürettiği Taxonomy'nin hedefi, özellikle ofis sandalyelerini analiz etmek değil, bir endüstriyel üretimin evrimini, tıpkı hayvan ya da bitki bilimcinin doğadaki evrimi izlediği tarafsız bilimsellikle takip etmek..
Sonunda bütün tasarım objelerinin şu sınıflardan en az birine, ama ideal olarak hepsine girmesi gerektiği kararına varmış..
a) Herkesin gözüne, hatta kullanmasalar dahi kolay, tanınır, anlaşılır gelmek..
b) Yapısal ve işlevsel anlamda yapılabilirliklerine üreticiyi ikna edebilmek,
c) İçinde bulundukları zamanı, sosyal, ekonomik, kültürel değişimleriyle yansıtmak..
Bugün, hele bu bilgisayar ve playstationler çağında milyonlarca insan her gün saatlerce oturuyor. Oturdukları şey, artık onların sağlıkları ve kendilerini iyi hissetmeleri açısından önemli.. Bel ağrısı çekenler bunu iyi bilirler.
Darwin'in yatak tekerleklerini sandalyesine eklediği günden beri ofis sandalyeleri evrim geçiriyor. Bir yanda maliyet var. Satışı doğrudan etkiliyor. Öte yanda, oturanın vücuduna uygunluğu sağlayan ergonomik, ama maliyeti arttıran kalite unsurları.. Daha sonra hızla gelişen sigorta sistemlerinin yarattığı kazaya, omurga hastalıklarına sebep olma ve tazminat baskıları..
Olivares tüm bunları bol fotoğraf ve bol analizlerle o kadar güzel anlatmış ki, bundan sonra bir daha onlara "Alt tarafı sandalye işte" diye bakmanız mümkün değil..
Arkasında Darwin'le başlayan müthiş bir evrim var!.

EVRİM VE DEVRİM RAHATSIZLIĞI..

28.01.2011-Hıncal Uluç – Sabah

Son günlerde iki rahatsızlık düştü gündeme.. Muhafazakarlar diyemeyeceğim, liberal ve demokratlar (Ve de bu kisve altındaki Atatürk düşmanları) Nezih Kitapevi'nin bir kitabı raflarından kaldırmasından rahatsız oldular fena halde.. Yazılar, yorumlar gırla gitti.
Solcu, ilerici denen kesim de, bir ilkokul hocasına verilen uyarı cezasından irkildi..
Nezih Kitapevi'nin "Satmıyorum" dediği kitap, Metis Yayınları'nın Ajanda 2011'i..
Ajanda 2011, "Irkçılık, Ayrımcılık ve Nefret Suçları"nı konu olarak ele alıyor.
İki sayfasından birinde bu tür suçlardan birinin adı yazılı.. Ve sözcüğün üzerine işeyen bir küçük çocuk simgesi var.
Buraya kadar itiraz edecek bir şey yok. Hatta, bu düşünceyi alkışlayabilirsiniz.. İnsansanız..
Ama ben kitabı satmayacağını açıklayan ve bu yüzden nerdeyse linç düzeyinde saldırıya uğrayan Nezih Kitapevi'nin yanında yer alıyorum.
Çünkü ajanda "Kaş yapayım derken göz çıkarma"nın tam da örneğini vermiş.
Nezih'in itiraz ettiği sayfa 10 Kasım..

Bir kocaman sayfa.. Sol köşesinde bir yazı var..
"10 Kasım/ Mustafa Kemal Atatürk'ü Anma Günü"
Sağ köşesinde kocaman ve büyük harflerle bir Nefret Suçu.. "ZULÜM." ve bu kelimenin üzerine işeyen bir küçük çocuk vinyeti..
Şimdi bu sayfaya baktığınız zaman aklınıza ne gelir?.
Diyelim simit aldınız. Simitçi bir beyaz kağıtla tutup uzattı. Simiti yerken kağıdı açtınız ve boş bir sayfada bunları gördünüz..
"10 Kasım. Mustafa Kemal Atatürk'ü Anma Günü.. ZULÜM" ve üzerine işeyen bir çocuk resmi.. Gerisi bembeyaz.
Ne düşünürsünüz?. O simiti alan ilk okul çocuğu ne düşünür?.
Günümüzde Atatürk'e saldırmak, sövmek modayken, birbiri ardına köşe yazarları ve sözüm ona tarih profesörleri onun nasıl bir zalim olduğunu anlatırken..
Metis yayınları "Bir kastımız yok. Sol sayfalarda hoş bir şey, sağ sayfalarımızda kötü bir şey yer alıyordu. 10 Kasım'a da bu denk geldi" diyorlar.
Kasıtları olamaz. Olsa, suç zaten.. Atatürk yasası var.
Ama hele günümüzde, Atatürk'e saldırmak ve sövmek modayken, birileri bunun alenen ve resmen ticaretini yaparken, biraz özen göstermek gerekmez miydi, peki?.
Sağ sayfaya iyi, sol sayfaya kötü şey koymak, Allah'ın emri mi?.
23 Nisan'a "Ensest", 29 Ekim'e "Katliam" yazsan güzel olur mu?.
Atatürk'ü aşağılayarak yukarı çıkmaya çalışanların gününde, Nezih Kitapevi'nin bu özensizliğe ortak olmaması, sahiplenmesi alkışa layık.. Ama alkışlaması gerekenlerin sesi çıkmıyor..
Mahalle baskısı.. "Atatürk" dedin mi, sana saldırıyorlar bu defa "Faşist" diye.. Ondan korkuyorlar. "Gık"ları çıkmıyor. Sinmişler, sindirilmişler.
Cehenneme kadar..
Atatürkçü olmak, ona sahiplenmek, onunla gurur duymak, ona özenilmesini istemek faşistlikse eğer, ben faşist olmakla gurur duyarım..

Öğrenci sınıfta "Evrim"i sormuş.. Öğretmen de bir iki kelime ile anlatmış..
Vay efendim.. İlkokul programında Evrim yok. Olmayan şeyi anlatan hocaya "Uyarı" cezası..
Bu defa da solcular ve ilericiler ayağa kalktı.. Güldüm içimden..
Yıl 1974.. Bülent Ecevit, Necmettin Erbakan koalisyonu kurulmuş. Bürokrasi A'dan Z'ye değişiyor.. Ben o yıllarda Cumhuriyet'te televizyon sayfası yapıyorum. Tele Magazin'in Ankara temsilcisiyim. Yani TRT'yi en iyi izleyen gazetecilerin başında geliyorum. Haftada en az iki günüm TRT koridorlarında geçiyor.
Bir gün Yankı'ya geldim, sabah.. M. Ali Ağabey (Kışlalı) odama girdi. "Bil bakalım TRT Genel Müdürü kim oldu" dedi ve ekledi.. "Bin isim say!.."
Bin değil, 10 bin saysam aklıma gelmezdi..
İsmail Cem!.
Türk solunun liderlerinden. İlerici ve devrimci, genç gazeteci. Sağ kolu da Haber Dairesi Başkanı olan Mehmet Barlas..
Cem, hepsi genç, hepsi parlak gençlerden oluşan bir ekip kurdu ve TRT Televizyonu tarihinin en büyük atağını yaptı. İzlenme rekorları kırdı. Diziler, belgeseller, tartışma programları, talk şovlar.. İnsanlar adeta sokağa çıkmaz oldular, öylesi..
"Modern televizyonculuk ve modern habercilik o dönemde başladı" dersem, abartmış olmam.
İşte tam da bu sırada, programa konan, duyurulan ve merakla beklenen bir film, bizzat Cem'in emri ile son dakikada yayından kaldırıldı.
Maymun Davası.. İnherit the Wind!.
Film dünyada yankılar uyandırmış, Türkiye'de de gösterilmiş, ödüller kazanmıştı. Konusu tam da bizdeki olaydı.

Amerika'da, küçük bir kasabada, bir okulda öğretmen Evrim Teorisi'ni anlattığı için dini inançlara karşı çıkmakla suçlanmış ve mahkemeye verilmişti. Dava anında siyasallaşınca, ülkenin en önde gelen politikacıları ve hukukçuları işin içine girmişti. Öğretmeni Gene Kelly oynuyordu. Onu savunan dev hukukçuyu Spencer Tracy.. Tutucuların avukatıysa, Washington'dan koşup gelen William Jennings Bryan'dı. (Frederic March.) Demokrat Parti'nin liberal kanadından, üç defa başkanlık için yarışıp kaybetmiş, sonra Dışişleri Bakanı olmuştu.
Film, genç öğretmenin suçlu bulunması, ama çok küçük bir ceza ile kurtulmasıyla bitiyordu, gerçek hayatta olduğu gibi.
Cem, bu filmi uygun görmedi.
CHP'nin Koalisyon Ortağı MSP'yi darıltmamak için mi, yoksa, CHP'nin halka açılma hamlesi içinde mi bilemem.. Barlas daha iyi bilir, içlerindeydi çünkü. Cem bununla kalmadı.. "İnsanın Yüceliși" diye müthiş bir belgesel dizi yayınlıyordu TRT, BBC yapımı.. Millet nefesi kesilerek izliyordu. Bu dizide bir bölüm, gene Cem'in emri ile atlandı ve yayınlanmadı.. Tahmin ettiniz..
Evrim Teorisi bölümü..
Yani..
Konu Evrim Teorisi olunca, bu ülkede kimsenin kimseye pek diyeceği yok..

PAZAR NEŞESİ!
05 Kasım 2017, Pazar- Hıncal Uluç – Sabah

Eğer Darwin Teorisi doğruysa, canlılar yaşamlarını sürdürmek ve kolaylaştırmak için evrim geçiriyorlarsa.. Mesela ördeklerin ayak parmakları arasında zamanla perdeler oluşuyorsa, 2200 yıllarında insanlar nasıl olur acaba dedim, bizim feylesof çizerimiz Servet Gürbüz'e..
Çizmiş getirdi, iyi mi?.

Servet haklı ey Darwin.. Sen haklıysan, insanlar gelecekte elleri böyle doğacaklar...
Servet hem de model olarak akıllı telefonlardan nefret eden beni seçmiş iyi mi?.
Eee!.. Evrime karşı duracak güç yok!.

DARWİN YASAĞI!
04 Ağustos 2013, Pazar- Hıncal Uluç – Sabah

Tübitak, Darwin semineri yapmak için yardım isteyen bir kuruluşa "Red" yanıtı vermiş.. Bazı dostlar kıyameti koparıyorlar.. Peki bu ülkede Darwin'i ilk yasaklayanlar kim, biliyorlar mı?.
TRT tek kanal olduğu günlerde "İnsanın Yüceliși" diye harika bir belgesel satın almıştı, BBC'den.. 13 bölüm.. İlk insanlardan, Homosapiens'den başlayıp, bugüne geliyor.. TRT 12 bölüm yayınladı. Bir bölümü atladı.. Darwin'i, Evrim Teorisi'ni anlatan bölümü..
Gene o sıralarda, TRT salı akşamları yayınladığı sinema kuşağına "Rüzgarın Mirası/ İnherit the Wind" adlı harika filmi koymuştu. Gene Kelly, Spencer Tracy, Frederich Marc gibi harika oyuncularla, hemen her dalda Oscar başta yarışan film, bir lisede Darwin Teorisi'ni okutan bir

öğretmenin başına gelenleri anlatıyordu. Tutucu bir veli, öğretmeni suçlamıştı. "Maymun Davası" adıyla ünlenen mahkeme Amerika'da birden gündemin tepesine oturdu. Ülkenin en ünlü avukatları, gönüllü olarak, öğretmeni ve tutucu veliyi savunmak için o küçük kasabaya geldiler.
Tutucu avukat William Jennings Bryan (Filmdeki adı Matthew Harrison Brady), dört kez Amerika Başkan Adayı oldu sonra.. Daha sonra da Başkan Wilson döneminde Dışişleri Bakanlığı yaptı. Öylesi..Yer yerinden oynadı, tabii.. Film işte bu gerçek olaylara dayanıyordu.
O salı gecesi ekran başında İnherit the Wind'i bekleyenler bir sürprizle karşılaştılar. Yönetim son anda Maymun Davası'nı yayından kaldırmıştı.
Yani ayni yönetim Darwin'i iki kez yasaklamıştı.
Hangi yönetim?.
Başbakan Bülent Ecevit'ti. TRT Genel Müdürü, yasakları şahsen koyan da, yakın dostum, nur içinde yatsın, İsmail Cem!..

BAHÇEMDE DARWİN'İ İZLEMEK..

04 Ağustos 2013- Hıncal Uluç – Sabah

Efe öldü.. Efe bizim evin minik kedisi.. İki yıl önce, benim bahçenin gizli bir köşesinde doğmuştu.. Alkent bir kedi cenneti.. Çoğu taşınırken terk edilmiş, ya da hediye falan gelip, kapıya konmuş harika yaratıklar. Geri kalanlar bildiğiniz sokak kedisi.. Efe, bir sokak kedisinin yavrusuydu. Hamile ana iki ay bizim bahçede dolandıktan sonra, o saklı köşede iki yavru doğurdu. İki hafta sonra Ercan geldi..
"Hıncal Bey, anneleri yavrulardan birine bakmıyor. Hayvanın gözlerini bile yalamıyor. Meme de vermiyor. Ötekinin gözleri açıldı, hızla gelişti. Bunun iki gözü de kapalı. Zayıflıktan ölecek. Yürüyemiyor bile" dedi.. "Kap, veteriner kliniğine götür" dedim..
Gözü için damlalar yazıldı. Pamuğa damlatılıp günde iki kez, ana yalaması gibi göz silinecek. Biberonla süt verilecek..
Ercan anası gibi baktı.. Ama "gibi" işte.. Efe görme özürlü, şaşı ve zayıf bir kedi olarak büyüdü. Fatoş da, inat olsun diye "Efe" adını taktı ona.. Mağdur ya, hepimizin sevgilisi.. Ama bir türlü sağlığına kavuşamadı. Durmadan kliniğe gidiyor. İğneler, antibiyotikler, ilaçlar.. Özel mamalar.. Gırtlağında yara var, her şeyi yiyemiyor çünkü. İki senede Efe'ye verdiğimiz doktor, ilaç parası ile, bu ülkedeki en pahalı "Marka" kedi alabilirdik, öylesi..
Ama olmadı.. Yaşatamadık.. Gırtlak yarası, kansermiş..
Bahçemde oturup neşeyle koşuşan öteki beş kediyi seyrederken, Darwin'i düşündüm gayri ihtiyari..
"Doğal seçim.. Güçlü olan yaşar.."
Survival!.. Yani neslini devam ettirme güdüsü, ya da genetik yazılım, neyse..
Anne, doğurduğu anda, Efe'nin hasta olduğunu ve yaşamayacağını hissetti. Neslin devamı şansı öteki yavrudaydı. Tüm gücünü ona ayırmayı seçti, zayıf ve ölecek Efe'yi boşladı..
Antik Yunan'da zayıf doğan bebekler uçurumlardan atılmaz mıydı, ayni hayvansal içgüdüyle..
Peki ya bitkiler..
Serpil ve Tuzla'da bahçe işlerinde en büyük yardımcısı Hakkı Efendi bize her gelişlerinde bahçeme dalarlar ve solmuş çiçekleri temizlemeye başlar..
Şöyle de izah ederler.. **"Bu solmuşları almazsan, bitki tüm gücünü bu çiçeği yaşatmaya verir, yeni çiçek açmaz. Koparırsan, hemen yenisi gelir.."**
Kanlıca'daki İkinci Bahar Lokantası'nın harika çiçeklerini de Erdoğan öyle sağlıyor ya, geçen hafta yazmıştım.. Her sabah hepsini elden geçirir, solanları koparırmış o da..
Yenileri taze taze, pırıl pırıl açsın diye..

Dün oturmuş bahçemi seyrediyorum.. Rengarenk çiçekler.. Birinden kalkıp öteki konan arılar, kelebekler.. Onların peşinde koşuşan kediler..
Birden dank etti..
Bitki niye çiçek açıyor.. Neslini devam ettirmek için.. Döllenmesi, türünde başka bir çiçekte bulunan polenin ona taşınmasıyla mümkün.. Kim taşıyacak?. Birinden kalkıp ötekine konan uçucular?. Yani, kelebek, arı, sinek, her ne ise onu çekecek bir koku, renk, emecekleri bir öz olması lazım içlerinde.. Çiçeğin bize zevk veren rengarenk yapraklarının doğal gereği bu işte.. Kelebekleri tavlamak..
Kelebek birine konuyor. Polen ayaklarına bulaşıyor. Kelebek öbür çiçeğe konunca, oraya bulaşıyor ve döllenme tamamlanıyor, çiçeğin tam dibinde oluşan tohum gelişmeye başlıyor.. Bitkinin, neslinin devamı için artık o tohumun gelişmesini tamamlaması ve yere düşmesi lazım. Bitkinin artık görevi biten çiçeğe ihtiyacı yok. Ona desteği kesiyor. Çiçek solarken, tüm suyunu ve gıdasını tohuma verip onu olgunlaştırıyor. Bu olgunlaşma anında, o solmuş çiçeği kopardığınızda, döllenmiş tohumu da koparıyorsunuz. Bitkinin neslini devam ettirecek yavru yok oluyor, bir yerde.. O zaman ne lazım?. Yeni bir yavru.. Yani yeni bir çiçek.. Bitki gene tüm gücünü verip, yeni çiçekler açıyor ki yeni tohumlar oluşsun ve gelişsin..
İşin sırrı bu kadar basit işte, aslında..
Solan çiçeği, yani tohumu kopardın mı, bitki neslini sürdürmek için yeni bir çiçek üretmek zorunda.. Koparmazsan, bütün güç tohuma.. Eskinin o renkli yapraklarına da ihtiyaç yok artık, yeni çiçeğe de..
Hey Darwin hey!.. Benim bahçeme de geldin ya!..

CHARLES DARWİN ATEİST MİYDİ?

John van Wyhe-25 Mart 2022- sosyalbilimler.org/

Saygıdeğer Viktorya Dönemi'nin doğa bilimcisi ve *On the Origin of Species*'in [Türlerin Kökeni-1859] yazarı Charles Darwin'in dini görüşleri, modern okuyucuların ilgisinden hiç yok olmaz. Kitapçılar ve internet, Darwin'in görüşleri ve onun evrim teorisinin din üzerindeki etkileri hakkındaki tartışmalarla doludur. Bugün birçok dini yazar Darwin'i ateizmle suçlar. Bazı popüler ateizm savunucuları da Darwin'i davalarına dahil eder. Darwin hâlâ hayattayken bile onun dini görüşleri hakkında çok çeşitli açıklamalar vardı —ki o bunları çoğunlukla gizli tutmuştur. Avusturyalı yazar Ernst von Hesse-Wartegg 1880'de Darwin'i Kent'teki evinde, Down House'da ziyaret etmiştir. Hesse-Wartegg'i Orpington'daki tren istasyonundan götüren arabacı, ünlü Bay Darwin'e şu yorumu yapmıştır: "Ha es enfidel, Sar-yes, bir infidel —bir kâfir! Ve insanlar onun hiç kiliseye gitmediğini söylüyor!" Burada alıntılanan kısım, aslında Darwin'in bu Alman gazetesinin (*Frankfurter Zeitung und Handelsblatt*) nüshasında işaretlenmişti —şüphesiz bu Darwin'i, Almanların kentli aksanını fonetik yazım yoluyla yakalama girişimi kadar eğlendirmiştir.

Diğer yorumcular, Darwin'in dindarlığına ilişkin yorumlarında daha cömert davranmışlardır. Bilim ve dinin zamansız bir çatışmasına dair modern mit, Darwin'in *Türlerin Kökeni* ve *Descent of Man* [İnsanın Türeyişi'nin-1871] sayfalarını ilk çeviren Viktorya dönemi okurlarının deneyimlediği gerçeklikten çok uzaktı. *Türlerin Kökeni*'nin yayımlanmasından sonraki yirmi yıl içinde evrim teorisi üzerindeki bilimsel tartışmanın sona erdiği artık herkes tarafından unutulmaktadır. Ancak Viktorya döneminin, insanların genel olarak bugün olduğundan çok daha dindar olduğu ve evrime ilişkin bilimsel kanıtların şimdi olduğundan çok daha eksik olduğu nasıl söylenebilir? Bunun açıklaması; pek çok Viktoryalı için seçimin Tanrı ile bilim veya din ya da evrim arasında değil, Tanrı'nın doğayı nasıl tasarladığına dair farklı kavramlar arasında olmasıdır. Astronomi ve kimyadan fizyoloji ve

jeolojiye kadar doğal olayları açıklayan sabit doğa kanunlarının (veya ikincil kanunların) keşfedildiği zaten yaygın olarak kabul edilmişti. Darwin'in, Tanrı tarafından tasarlanan yeni bir doğa kanunu keşfettiğine inanılıyordu. Ve görünüşe göre Darwin'in kendisi, evrim teorisinin dini imalarının en azından bir kısmını böyle görüyormuş. Bu aynı zamanda Darwin'in ulus tarafından 1882'de Westminster Abbey'e gömülmesini daha da anlaşılır kılıyor.

Yazıda bahsi geçen Darwin'in üç kitabının günümüzdeki Türkçe çevirilerinin kapakları. Alfa Yayınları ve Pinhan Yayıncılık.

Darwin'in dine atıfta bulunan birkaç özel mektubu yaşamının sonlarına doğru ve daha fazlası da onun ölümünden sonra yayımlanmıştır. Bunlar, Darwin'in dini görüşleri üzerine yapılan büyük tartışmalarda çokça alıntılanmıştır. Onun dini görüşleri sorunuyla ilgili olabilecek diğer materyalleri ararken Darwin'in eserlerini anahtar terimlerle aramanın mümkün olduğu çevrimiçi bir arşiv olan Darwin Online'a başvurdum. 'Ateist' ve 'ateizm' gibi terimleri aratarak Darwin'in bu soruyla ilgili belli ki eskiden bilinmeyen bir tartışmasını buldum. Paragraf, Ernst Krause'un Darwin'in babadan kalma özgür düşünce sahibi büyükbabası, şair ve fizikçi Erasmus Darwin'in biyografisinin (1731-1802) İngilizce çevirisinde Darwin'in yazdığı uzun "Ön Bildiri"de bulunuyor. Darwin, dedesinin ateist olup olmadığı sorusunu şu şekilde yanıtlamıştır:

Dr. Darwin sık sık ateist olarak anılırken eserlerinin her birinde, evrenin Yaratıcısı olan Tanrı'ya tam olarak inandığını gösteren farklı ifadeler bulunabilir. Örneğin, ölümünden sonra yayımlanan "Temple of Nature"da şöyle yazar: "Belki de doğanın tüm ürünleri daha da mükemmelliğe doğru ilerlemektedir! Yerkürenin katı parçalarının aşamalı oluşumuyla ilgili modern keşifler ve çıkarımlarla desteklenen ve her şeyin yaratıcısının saygınlığına uygun düşen bir fikir." 'Zoonomia'nın bir bölümünü Mezmur yazarının sözleriyle bitirir: "Gökler Tanrı'nın İzzeti'ni ilan eder ve gök kubbe onun eserini gösterir."

"Korkunç ve harika yaratılmışım" mottosuyla ateizmin budalalığı üzerine bir kaside yayımlamıştır ve kasidenin ilk kıtası şöyledir:

Dull atheist, could a giddy dance
Of atoms lawless hurl'd
Construct so wonderful, so wise,
So harmonised a world?

Donuk ateist, baş döndürücü bir dans olabilir
Atomların kanunsuz fırlatılması
İnşa edilmesi böylesine muhteşem, böylesine bilge
Böylesine uyumlu bir dünyanın?

Bu pasajın daha önce fark edilmemiş olması ilginçtir. Charles Darwin, büyükbabasının bir yaratıcı hakkında sık sık yayımlanan “ifadeleri”nin onun ateist olmadığı anlamına geldiğini iddia ediyorsa, Darwin’in kendi yazılarını da aynı teste tabi tutmak mümkündür. *Darwin Online*’da yayımlanmış yazılarını “yaratıcı” olarak aratarak Darwin’in bu dili ömür boyu kullandığını çabucak görebiliriz.

Darwin Online sitesi, Charles Darwin üzerine çalışmalarını ve ek materyalleri barındıran, bu alanda dünyanın en geniş kapsamlı ve sık referans verilen online mecrasıdır. Darwin Online, bu yazının yazarı da olan İngiliz Bilim tarihçisi John van Wyhe tarafından kurulmuştur.

İlk gerçekleşme, şimdi evrensel olarak Avustralya’daki bir geziye atıfta bulunan ve *The Voyage of the Beagle* [Tazı Yolculuğu] olarak bilinen ilk kitabı *Journal of Researches*’de olmuştur (1839’un ilk baskısı, Tazı günlüğüne dayanmaktadır):

Bundan kısa bir süre önce güneşli bir kıyıda yatıyordum ve dünyanın geri kalanıyla karşılaştırıldığında bu ülkenin hayvanlarının garip karakterini düşünüyordum. Kendi aklının ötesindeki hiçbir şeye inanmayan bir kişi, “İki ayrı Yaratıcı iş başında olmalı ancak amaçları aynıydı ve kesinlikle her durumda son tamamlandı,” diye haykırabilir.

Bu terim, *Türlerin Kökeni*’nin (1859) ilk baskısına, ardından 1872’ye kadar olan birçok farklı baskıya ve tekrarlamaya kadar Darwin’in yayımlanmış yazılarında tekrar görünmez.

Darwin daha sonra, 1862’de orkidelerin tozlaşma adaptasyonları üzerine yazdığı aşağıdaki kitabında bu terimi kullanmıştır:

Bu inceleme aynı zamanda bana organik varlıkların incelenmesinin, her birinin yapısının ikincil yasalara bağlı olduğuna tamamen ikna olmuş bir gözlemci için yapının her önemsiz ayrıntısını Yaradan’ın doğrudan müdahalesinin bir sonucu olarak gören biri kadar ilginç olabileceğini göstermeye çalışma fırsatı da veriyor.

Bu, Darwin’in konumunu çok net bir şekilde göstermektedir. Daha da bilgilendirici olan, doğal seçilim teorisinin en açık ve en güçlü ifadelerinden biri olan *Variation of Animals and Plants* [Hayvanların ve Bitkilerin Varyasyonu-1868] adlı eserinin sonuç paragraflarıdır:

Bazı yazarlar, her bir küçük bireysel farklılığın kesin nedeni belli olmadıkça doğal seçilimin hiçbir şeyi açıklamadığını söylemişler. Şimdi inşaat sanatından tamamen habersiz bir yabaniye yapının nasıl taş üstüne taş şeklinde yükseltildiği ve neden kemerler için kama biçimli parçaların, çatı için yassı taşların vs. kullanıldığı açıklansa ve her bir parçanın ve bütün yapının kullanımına dikkat çekilmiş olsa yabaninin kendisine hiçbir şeyin açıklanmadığını söylemesi mantıksız olur çünkü her bir parçanın şeklinin kesin nedeni

verilemiyordu. Ancak bu, seçimin hiçbir şeyi açıklamadığı itirazıyla neredeyse paralel bir durumdur çünkü her varlığın yapısındaki her bir bireysel farklılığın nedenini bilmiyoruz.

Uçurumun dibindeki taş parçalarının şekli tesadüfi olarak adlandırılabilir ancak bu kesinlikle doğru değildir çünkü her birinin şekli, tümü doğal yasalara uyan uzun bir olaylar dizisine bağlıdır; yani kayanın doğasına, çökelme ya da yarılma çizgilerine, dağın alt üst olup sonrasında soyulmaya uğramasına ve son olarak parçaları fırlatan fırtınaya ya da depreme bağlıdır. Ancak parçaların ne amaçla kullanılacağına ilişkin olarak şekillerinin kesinlikle tesadüfi olduğu söylenebilir. Ve burada, kendi bölgemin ötesine seyahat ettiğimin farkında olduğumdan bahsederken büyük bir zorlukla karşı karşıya kalıyoruz. Her şeyi bilen Yaratıcı, O'nun koyduğu yasalardan kaynaklanan her sonucu önceden görmüş olmalıdır. Ancak, kelimeleri herhangi bir sıradan anlamda kullanırsak, Yaradan'ın kasıtlı olarak inşaatçının binasını dikebilmesi için belirli kaya parçalarının belirli şekiller alması gerektiğini emrettiği iddia edilebilir mi? Her bir parçanın biçimini belirleyen çeşitli yasalar inşaatçı adına önceden belirlenmemiş olsaydı, evcil hayvanlarımız ve bitkilerimiz arasındaki sayısız varyasyonun her birini yetiştirici için özel olarak buyurmuş olması daha büyük bir olasılıkla savunulabilir miydi? — bu varyasyonların çoğu insana hizmet etmiyor ve yararlı değil de çoğu zaman yaratıkların kendilerine mi zarar veriyor? Güvercinlerin tuhaf kursak şişirmeleri yelpaze kuyruk türleri daha süslü görünebilsin diye güvercinin ekin ve kuyruk tüylerinin değişmesini buyurmuş mudur? İnsanın vahşi sporu için boğayı sıkıştırmaya uygun çenelerle boyun eğmez bir gaddarlıktan oluşan bir cins oluşması için köpeğin iskeletinin ve zihinsel niteliklerinin değişmesine neden olmuş mudur? Fakat ilkeden bir durumdan vazgeçersek, o simetri ve dinçliğin mükemmel resmi oluşabilir. Örneğin, ilkel köpeğin varyasyonlarının tazıya dönüşmesi için bilinçli bir şekilde yönlendirildiğini kabul etmemek gibi. Varyasyonların doğadaki gibi ve aynı genel yasalar sonucunda, ki bu yasalar insan da dahil bütün uyum sağlamış hayvanların doğal seleksiyon yoluyla oluştuğu bilgisinin zeminidir, özellikle ve bilinçli yönlendirildiği inanışına en ufak bir sebep tahsis edilemez. Ne kadar istesek de Profesör Asa Gray'in "değişimlerin belirli yararlı hatlar doğrusunda," tıpkı bir akarsu gibi "kesin ve yararlı sulama hatları boyunca," ilerlediği inancını pek takip edemeyiz. Her bir özel varyasyonun tüm zamanların başlangıcından itibaren önceden takdir edildiğini varsayarsak yapının birçok zararlı sapmalarına yol açan organizasyonun esnekliği ve aynı zamanda kaçınılmaz olarak bir varoluş mücadelesine yol açan o fazla yeniden üretim gücü ile doğal seçilim ya da en uygun olanın hayatta kalmasının bir sonucu, bize gereksiz doğa yasaları gibi görünmektedir. Öte yandan, her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Yaratıcı, her şeyi takdir eder ve her şeyi önceden görür. Bu yüzden özgür irade ve kader kadar çözümsüz bir zorlukla karşı karşıya kalıyoruz.

Daha sonra 1871'de Darwin, *İnsanın Türeyişi*'nde din konusuna değinmiştir:

Tanrı'ya İnanç-Din. —İnsanın her şeye gücü yeten bir Tanrı'nın varlığına ilişkin soylu bir inanca sahip olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Aksine, aceleci gezginlerden değil de uzun süredir vahşilerle birlikte yaşayan insanlardan elde edilen yani bir ya da daha fazla tanrı hakkında hiçbir fikri olmayan ve dillerinde böyle bir fikri ifade edecek hiçbir kelime bulunmayan sayısız ırkın gelip geçtiği ve hâlâ var olduğu hakkında çok sayıda kanıt vardır. Elbette ki evrenin bir Yaratıcısı ve Hükümdarı olup olmadığı sorusu daha yüksek olandan tamamen ayrıdır ve bu, şimdiye kadar yaşamış en yüksek akıllar tarafından olumlu olarak cevaplanmıştır.

Ve Darwin ikinci cildin sonunda şunları yazmıştır:

İnsanın düşük düzeyde organize olmuş bir formdan ilerlediğine inanan kişi, doğal olarak bunun ruhun ölümsüzlüğü inancıyla nasıl ilişkili olduğunu soracaktır. Sör J. Lubbock'un gösterdiği gibi; barbar insan ırkları bu türden açık bir inanca sahip değildir ancak vahşilerin ilkel inançlarından türetilen argümanlar, az önce de gördüğümüz gibi ya çok az ya da hiç işe yaramaz. Bireyin gelişiminin hangi kesin döneminde küçük tohum keseciğinin ilk izinden doğumdan önceki veya sonraki çocuğa kadar insanın ölümsüz bir varlık hâline geldiğinin belirlenememesinden çok az kişi kaygı duyar ve kaygı için daha büyük bir neden yoktur çünkü giderek artan organik ölçekteki dönem muhtemelen belirlenemez.

Darwin'in kendisi de inançlarını tarif ederken kullandığı dilde tamamen tutarlı değildi ve tabii ki görüşleri hayatı boyunca değişti. 1876'dan itibaren çocukları ve torunları için özel bir otobiyografi yazmaya başladı. İçinde dini görüşlerindeki değişimden bahsetti. 1830'ların sonlarında Hristiyanlığa ve İncil'in gerçekliğine yönelik kademeli bir şüphecilik yavaş yavaş üzerine çöktü —bu onu bir Hristiyan yapmadı ama ateist de yapmadı; daha ziyade bir tür teist yaptı. Darwin'in zamanında 'teist' olmak, doğaüstü bir tanrının doğayı ya da evreni yarattığına ancak tarihin akışına müdahale etmediğine inanmaktı. Darwin bu terimi otobiyografideki ünlü bir paragrafta kullanmıştır:

… çok geçmişe ve geleceğe bakma kapasitesine sahip insan da dahil olmak üzere, bu muazzam ve harika evreni kör tesadüf veya zorunluluğun bir sonucu olarak yaratmanın aşırı zorluğu veya daha doğrusu imkansızlığı. Bu şekilde düşünürken bir dereceye kadar insanınkine benzer akıllı bir zihne sahip bir İlk Neden'e bakmaya mecbur hissediyorum ve bir Teist olarak anılmayı hak ediyorum.

Türlerin Kökeni'ni yazdığım zaman hatırladığım kadarıyla bu sonuç aklımda güçlüydü ve o zamandan beri birçok dalgalanma ile çok yavaşça zayıfladı.

Diğer zamanlarda doğa bilimci Thomas Henry Huxley tarafından türetilmiş ve moda hâline getirilmiş bir kelime olan 'agnostik' terimini kullanmıştır. Otobiyografiyle aynı zamanlarda yazılan ve ilk olarak *Life and Letters*'da yayımlanan 1879 tarihli bir mektupta şöyle yazar:

En aşırı dalgalanmalarımda hiçbir zaman Tanrı'nın varlığını inkâr anlamında bir Ateist olmadım. Genel olarak (ve yaşlandıkça daha fazla) ama her zaman olmayarak Agnostik'in ruh hâlimin daha doğru bir tanımı olacağını düşünüyorum.

Kanıtların kıtlığı ve kalan ifadelerin belirsizliği göz önüne alındığında muhtemelen Darwin'in dini görüşlerine ilişkin tanımımızı veya anlayışımızı hiçbir zaman tamamen iyileştiremeyeceğiz. Ancak bu, bilinemeyecek bazı şeyler olduğu anlamına gelmez. Bir şey çok açıktır ki o da elde kalan tüm kanıtların Darwin'in ateist olduğu iddiasıyla çeliştiğidir.

EVRİM TEORİSİ'NE GÜLE GÜLE!..

Ekrem Kızıltaş-16 Ocak 2017, Pazartesi-Takvim

Hala nasıl olup da okul kitaplarında kalabildiğine akıl erdirilmesi güç konulardan birisi de Evrim Teorisi'dir.1850'lerde Charles Darwin tarafından geliştirilen teori, kendi başına pek bir şey ifade etmiyor aslında. Ve zaten adı üzerinde, bir teori. Ancak **teori ile birlikte akla gelen o kadar saçma sapan şey** var ki, bu yönü teorinin kendisinden çok daha problem.Evrim Teorisi, **canlıların bir tesadüf eseri olarak kendiliklerinden meydana geldikleri** (abiyogenez) iddiasını hatırlatıyor öncelikle.

Tek hücre ile başlayan canlıların milyonlarca yıl içerisinde evrimleşerek değişik türlere dönüştükleri ve dünya üzerinde hayat süren canlıların böylelikle oluştuğu, iddianın devamı... En mütekamil canlı olan **insanın da, mesela maymunların evrimleşmesi ile bu halini aldığı gibi saçma-sapan iddialar da,** aslında içermiyor olsa da, Evrim Teorisi denildiğinde akla üşüşen hususlardan. Charles Darwin ve takipçilerinin oluşturdukları **teoride ne olduğundan çok, onun on yıllardır müfredatta kalmasını sağlayabilenlerin buna ilave olarak söyledikleri daha önemli.**

Ve galiba sadece bu sebeple müfredatta kalabildi o teori.Hayatın başlangıcı ve devamı ile ilgili olarak **1800'lü yıllarda ortaya atılmış, ispat edilememiş ve zaten** dünyanın birçok ülkesinde ve hele Türkiye'de müfredatta bulunması, akıl dışı bir durumdu yani. Dünyamızdaki bütün canlıların, milyonlarca yıl sürdüğü varsayılan bir evrim sürecinden geçerek bugünkü hallerini aldığı, teorinin temel esaslarından birisi. Bu iddianın sahipleri, **evrimin bulunacak fosillerle ispat edileceğine** inanıyorlardı eski yıllarda.

Evrim'i fosiller yalanladı...

Ancak günümüzde bilim dünyası nerdeyse milyonlarca fosile sahip durumda. Ve bulunabilen bütün fosillerin ortaya çıkardığı gerçek de şu: **Milyonlarca yıl önce bile karınca aynı karınca, yılan aynı yılan, böcek aynı böcek, maymun aynı maymun ve insan aynı insandı...**

Canlıların bir halden bir hale geçtikleri yani evrim geçirdikleri iddiası, tecridi değişimi ileri sürüyordu.

Bu durumun da bulunacak ara form fosilleri ile destekleneceğine ve **evrimle ilgili fosillerin bulunacağına inanıyorlardı, ama böyle bir fosil hiç bulunamadı.**
Ama teori, şaşırtıcı bir şekilde ders kitaplarındaki yerini hep korudu... Evrim Teorisi ile ilgili en sıkıntılı durumlardan birisi de, 'ancak güçlü olanın ayakta kalabileceği' şeklindeki temel iddialarından birisinin sosyal alanda kullanılması.

Devletler arasında ya da insan toplulukları içinde güçlülerin zayıfları ezmeleri, hatta yok etmelerinin tabii bir durum olduğu şeklinde özetlenebilecek Sosyal Darwinizm'in ırkçı ve emperyalist düşüncelere dayanak oluşturmak için kullanıldığı bilinmektedir.
Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz'ın açıklamaları ve tabii bu açıklamanın ardından başlatılan tepkiler, artık bu saçmalıktan kurtuluyor olduğumuzun işareti. Bakan Yılmaz'ın yeni müfredatın bakanlık internet sitesinde katkılara açıldığını haber vermesinin ardından, öncelikle Evrim Teorisi'nin durumunu merak ettikleri anlaşılan çevreler verdi haberi:

Lise son sınıf Biyoloji kitabında bulunan 'Hayatın Başlangıcı ve Evrim' ünitesi kaldırılacak ve yerine "Canlılar ve Çevre" başlıklı bir ünite konulacak...
Geç olsun da güç olmasın...